ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година IV, Бр. 39 | Събота, 4 юли 1959 година | ЦЕНА 20 СТОТИНКИ

Обсъждат плана за 1960 година

НОВО РАЗШИРЕНИЕ, НОВИ МЕРОПРИЯТИЯ

Трудовият колектив при ДИП „Липа“ — Силистра от опит е убеден, че когато се подготви за някои организационно-технически мероприятия от рано, те се изпълняват навреме и допринасят голям икономически ефект.

На 2 т. м. активът при предприятието набеляза плана за 1960 год. като се съобрази с изпълнението на плана за шестмесечието и предполагаемото изпълнение на плана през тази година. Планът за идущата година е с 25 на сто по-висок. През тази година по план трябва да произведем продукция за 12 милиона лева, а в новия план предвиждаме 16 милиона лева с реализиране на планова икономия от 480,000 лева. 70 на сто от общия план за 1960 година ще бъде за износ и 30 на сто за вътрешния пазар. Разтегателните маси за Съветския съюз се увеличават на 15,000 бройки, легла единични фурнировани за износ — 4,000 броя, дограма—15,000 кв. м. и др.

По новия план се предвижда да се разширят работилниците с още два отдела, на които постройката скоро ще започне. Ще се доставят нови фрез и шлайф машини. Ще се внедрят нови организационно-технически мероприятия, а отсега започва и подготовката на курсовете за квалификация на работниците.

От вчера планът за 1960 година започна да се обсъжда и по бригади.

Пред трудовия колектив на предприятието не за първи път се поставят отговорни задачи, с които той се е справял успешно. Ето защо, сега при обсъждането на плана ние ще набележим такива мерки, които ще осигурят изпълнението на петилетката за 4 години.

Петър **ПЕТРОВ**

ДОСТОЙНА СРЕЩА НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

На масово съревнование за най-бързо приключване на жътвата, за срочно окопаване на пролетните култури, за осигуряване на животните с фураж!

★ ★ ★ ★

НА ЕЧЕМИЧЕНИЯ БЛОК

Още не е изгряло слънцето, а колективите на прикачните комбайни, с комбайнери Тодор Токушев и Михаил Славов от МТС—Кайнарджа, са на ечемичения блок край с. Голеш. Неспокоен е бай Тодор в тая ранна утрин. Днес е първият жътвен ден и работата така трябва да бъде подредена, че жътвата да е качествена още от началото на кампанията. „Денят се познава още от сутринта“— спомни си той народната поговорка.

Неспокойни бяха и другите— помощник - комбайнерът Йордан Петров, трактористът Стоян Михалев, прикачниците. . .

Вниманието на всеки един от тях беше насочено към тази голяма сложна машина. Вярно, тя беше добре подготвена за кампанията, но все пак. . . машина е, дяволско нещо, може и да засече. Не му е за пръв път на бай Тодор да навлиза с комбайн по блоковете, но първите минути винаги са напрегнати.

Тук са дошли участъковият агроном и тракторният бригадир. Те обменят мисли с двамата комбайнери по предстоящата работа.

— Бай Тодоре, за да имаме по-голям успех в жътвата, предлагам да се жъне групово—обръща се към комбайнера тракторният бригадир. Като пуснете двата комбайна в този блок, до вечерта няма да остане нищо от ечемика.

Участъковият агроном е на същото мнение. Като се подвоумиха минута-две, съгласиха се с комбайнерите.

— Дане, всичко готово ли е? —пита бай Тодор помощника си. След като се убеди, че всичко е готово, извика на тракториста:

— Стояне, пали трактора!

Тракторът забоботва и навлиза в ечемичения блок, като влачи след себе си комбайна.

Застанал на щурвала, бай Тодор умело управлява комбайна. Едрите ечемичени класове се навеждат бързо надолу. От точните, загребващи удари на перката и с помощта на хедера и платното те отиват в барабана. След малко от улея започва да тече хубаво зърно в бункера.

Бай Колю, възрастен кооператор, пълни шепите си със зърно и се радва като малко дете:

— Хубаво е зърното, добра ще бъде реколтата от ечемика тази година.

Радват се всички на хубавата реколта. Кооператорите засяха през есента навреме зърнено-хлебните култури, през пролетта ги брануваха, торихa площите с естествени и искуствени торове. И въпреки сушата, добивите все пак не са лоши.

Комбайнът на бай Тодор е отишъл далече в блока. След него жъне и комбайнът на Михаил Славов. Работата е напрегната. Труд са положили хората, не бива сега нито зърно да се разпилее.

Минава вече обяд. Но никой не усеща умора и глад. Работата е погълнала изцяло хорта.

Вечерта резултатите показаха, че колективите на двата комбайна са работили мъжки. През този ден те са пожънали 210 декара ечемик. Съревнованието спечели комбайнерът Тодор Токушев.

Вълчо **ЙОРДАНОВ**

МЕХАНИЗИРАН ХАРМАН

В ТКЗС с. Нова Черна е механизирано почистването на зърното от ечемик. Площадките за почистване са направени сред полето. До тях е прокаран електрически ток и веялките се движат с електромотор. Зърното, докарано от комбайните, веднага се почиства и подсушава. Дневно повече от 18 тона ечемик се отвява само от една веялка. Кооператорите Константин Бъчваров, Де[illegible]ю Алексиев, Дена Константинова, Никола Кунев и др. са доволни от улесненията, които им създава механизираният харман. Техният труд е по-производителен и ще бъде по-високо възнаграден.

Александър **КРЪСТЕВ**

Ден на животновъда

Между фермите на стопанството в с. Варненци се води социалистическо съревнование. В кравефермата се състоя „Ден на животновъда“. Информация за състоянието на животновъдството прочете зав. фермата Бано Атанасов. Той съобщи, че първенец в млеконадоя е кооператорът Димитър Иванов, за което и получава преходното знаме „Дояч—първенец“.

На присъствуващите бе дадена възможност да се запознаят основно с опита на дояча—първенец.

Николай **ГЕОРГИЕВ**

В КРАК СЪС ЗАДАЧИТЕ

Предкжътвените дни са напрегнати за тружениците от селското стопанство в с. Алфатар. Кооператорите разбират това и се отнасят с чувство на отговорност към работата. Още при навлизане в първите жътвени дни на ечемика фактите говорят, че алфатарци не ще се посрамят в жътвената кампания. За два дни е пожънат на ръка ечемик от 450 дка. Помощта на механизаторите е също голяма. Темпът на жътвата и при тях не отстъпва на този при кооператорите. За четири дни те ожънаха 3,100 дка ечемик. Отличи се с умение в работата си комбайнерът Йордан Николов, който с комбайн СК-3 ожъна 320 дка ечемик

Жътвата не попречи на стопанството да изостане с окопаването. То трябва да завърши до масовата жътва. Слънчогледът и бобът бяха окопани три пъти още преди ечемяната жътва, а захарното цвекло четири пъти. Сега по царевичните блокове кипи усилена работа. Избуялата царевица се копае трета копан. До 2 юли са окопани 6,610 дка царевица и 260 дка памук. Особено се отличи в жътвата и окопаването трета бригада с бригадир Слави Динев. Тази бригада обещава да навлезе също първа и в масовата жътва.

Тено **ЖЕЛЕВ**

На първо място — кооператорите от с. Раздел

От няколко дни кооператорите и механизаторите от ТКЗС —Дулово са в усилена жътва на ечемика. Досега са пожънати на ръка и с комбайн 2,186 декара. Полевъдно-тракторната бригада в с. Раздел, с бригадир Джелил Реджебов, вече е привършила с прибирането на ечемика. Последните декари от тази култура жънат и кооператорите от селата Черник.

Грижите, които кооператорите и механизаторите от ТКЗС—Дулово положиха за отглеждането на ечемика, ще бъдат добре възнаградени. Очакват се по 220 кг зърно средно от декар

На освободените площи от ечемика се засява фуражна царевица—втора култура. На първо място в изпълнението на тази задача са пак кооператорите от с. Раздел, които са засели с фуражна царевица досега 560 декара.

Тодор **ХАДЖИСТОЕВ**

Напрегнати дни

Кооператорите и механизаторите от ТКЗС с център с. Зафирово полагат големи усилия за прибирането на реколтата от ечемичените блокове. От всичко 2,213 декара ечемик, те са пожънали на ръка и с комбайни досега 1,586 декара. Всички бригади и звена са в съревнование за по-бързо и качествено прибиране на реколтата. Начело в съревнованието е звеното на Али Ибрямов от съставното село Богданци.

Наред с жътвата, от ечемичените места се извозва сламата. Досега е извозена сламата от 260 декара които са изорани и засети с фуражна царевица—втора култура.

Георги **КОСТАДИНОВ**

С нетърпение очакват масовата жътва

Рано сутринта на 30 м. м. кооператорите в Сокол се отправиха към блока с узрелия ечемик.

В този ден комбайнът ожъна 120 дка, а кооператорите на ръка — 200 дка.

Всички кооператори с нетърпение очакват масовата жътва, за да приберат есенните култури.

А. **АЛЕКСАНДРОВ**

В Добротишкия кооператив жътвата започна

Блоковете с ечемик на с. Ирник към ТКЗС с център с. Добротица са готови за жътва. На 29 м. м. комбайнерът Йордан Георгиев със своя помощник Велико Колев започнаха жътвата на ечемика. За един ден в местността „Сърта“ те ожънаха и овършаха 96 дка.

Към машината бяха предадени едно цяло звено с четири каруци и камион, които непрекъснато извозваха овършаното зърно

Кооператорите от бригадата на Георги Гечев от с. Ирник завършиха окопаването на пролетните култури. Сега с нетърпение очакват жътвата на пшеницата.

В резултат на добрата организация на труда шестте звена на бригадата окопаха за втори път по 250 дка царевица, по 68 дка фасул, 25 дка рецин и трети път--по 32 дка захарно цвекло по 25 дка памук и по 83 дка слънчоглед.

Тъй като кооператорите от с. Добротица са изостанали с копанта, то бригадата от с. Ирник им отиде на помощ. Другарската помощ ще даде възможност и на кооператорите от с. Добротица да посрещнат жътвата напълно готови.

Управителният съвет на стопанството определи 50,000 лева за награди на бригадите и звената, които участвуват в социалистическото съревнование. Засега първенец от шестте звена на с. Ирник е звеното на Иван Неделчев Куцаров, което е носител на преходното червено знаме.

Ахмед **РАМАДАНОВ**

Калипетровци са напред

През месец март беше сключен договор за съревнование между кооператорите от ТКЗС в с. Калипетрово и ТКЗС в с. Айдемир, за срочно изпълнение на селскостопанските задачи. С показателите по договора бяха запознати всички кооператори от двете стопанства. Във всички бригади се чувствува оживление за спечелване на съревнованието.

На 30 юни председателят, партийният секретар, главният агроном, главният зоотехник и някои по-добри бригадири от ТКЗС в с. Калипетрово посетиха стопанството в с. Айдемир с цел да отчетат първия етап от съревнованието. На тази другарска среща се поставиха редица полезни и за двете стопанства въпроси. Подчерта се, че съревнованието между тях трябва да се води по бригади, а именно—първа бригада от едното стопанство с първа бригада от второто и т. н.

Отчете се, че по срочно и качествено изпълнение на селскостопанските мероприятия ТКЗС-Калипетрово е напред.

Кирчо **РАЙКОВ**

НИКАКВО РАЗХИЩЕНИЕ НА СЛАМАТА

Въпреки падналите валежи в края на вегетацията на есенните и пролетните житни култури, те останаха ниски. Добивът от слама тази година ще бъде малък. Ето защо трябва да положим грижи за нейното пълно, правилно и навременно прибиране.

Горене на слама, въпреки и рядко, все пак се извършва понякога от трактористите и кооператорите. Тази година това би било не само вредно, но и престъпно. Малкото количество слама, което ще получим, ни задължава към пълното ѝ опазване и оползотворяване.

Трябва предварително да се обърне по-голямо внимание на организацията на труда. Необходимо е да се определи специална група от кооператори, която през цялата кампания да бъде заангажирана с прибирането на сламата. Когато групата е свободна от прякото си задължение, може да се използува в други селско-стопански работи.

Сламата от зърнено-бобовите култури, като най-ценна по хранителност, се складира незабавно след овършаването в сеновали или други закрити помещения. При липса на такива сламата може да се складира на купни и след това обезателно да се покрие с едра неценна слама от други култури. Опасност от запарване не съществува при условие, че не е навлажнена от валежи.

По трудно ще бъде прибирането на сламата от ечемика и пшеницата. Тази година стеблата неузряват едновременно. В прибирането на ечемика до сега голяма част от стеблата са зелени. В зависимост от количеството на тези стебла и зелени плевели се постъпва различно. Или се разпръскват купните от комбайна, за да се изсуши и складира като сено или пък, ако процентът на зелените стебла и плевели е малък, се складира на големи купни, които след жътвата се прекарват през вършачката за раздробяване. С едрата слама от разделното прибиране се постъпва по същия начин. Трябва да се знае, че сламата от комбайните не бива да се изхранва направо на селскостопанските животни без да се наситни защото е трудно приемлива и голяма част се затъпква и похабява.

Наситнената слама от вършачките се складира веднага на големи купни. Самото складиране става според съоръженията на вършачката. Ако има вентилатор за транспортирането на сламата, то задачата на кооператорите е само да я разстилат върху купена, който се оформя от майстор. Ако вършачката не е снабдена с вентилатор транспортирането става на банкети с въжено гребло, теглено с дълго въже от работен добитък или малък трактор. Размерът на камарите трябва да бъде по възможност по-голям. По такъв начин ще бъде изложено по малко количество слама на атмосферното влияние. Този размер трябва да бъде около 80—100 метра дължина, 10 метра ширина и 6-7 метра височина. Купенът следва да е добре претъпкан. Плесенясалата слама е негодна за фураж. Затова трябва да положим всички усилия и я запазим от намокряне.

ВЕСТИ ОТ МТС — СИТОВО

Над 2,200 декара ожънат ечемик

По план МТС— Ситово има да жъне около 4,000 дка ечемичен посев. До падането на последния дъжд бяха пожънати над 2,200 дка ечемик. Обаче има площи, като тези в с. Поляна, които са още зелени и не могат да се жънат. За бързото прибиране на ечемика в това село са изпратени два прикачни и един самоходен комбайни.

Дирекционният съвет на станцията, на съвещание с комбайнерите, изработи график за всеки комбайн. Например за прикачните комбайни графикът е 1,650 дка за жътвения сезон, а за самоходните комбайни—2,200 дка, в които влиза и станционната вършитба. При този график жътвата на есенните култури в района на машинно-тракторната станция ще завърши за десет работни дни.

Досега между комбайните, които жънат, не са констатирани дефекти. Това показва, че ремонтът на машините е качествен. Комбайнерът Димитър Драгнев, със своя прикачен комбайн, само за два дни ожъна и овърша един блок от 300 дка с ечемик на ТКЗС в с. Сребърна. Веднага след жътвата два трактора—ДТ—24 и ДТ—14 с волокуши извлякоха сламата и блокът на другия ден бе изоран и засят с фуражна царевица втора култура. Понастоящем комбайнът на Димитър Драгнев се намира на житния блок и чака момента за започване на жътвата.

Петър **КУНЧЕВ**

ОКОПАЛ 4,500 ДЕКАРА ПРОЛЕТНИ КУЛТУРИ

Партийната организация при машинно-тракторната станция в с. Ситово реши да покаже на всички трактористи как може да се използува пълната мощност на една машина и да се окаже максимална помощ на кооператорите в окопаването на пролетните култури. В такъв дух тя възложи партийно поръчение на тракториста Янко Великов.

Още от първия ден, със своя „Беларус“, трактористът започна окопаването на пролетните култури на ТКЗС с център с. Ситово. От деня на възлагане поръчението до 28 юни др. Великов окопа 4,500 дка. Това е чувствителна помощ за кооператорите.

Качеството на извършената работа е добро. За да постигне този успех в окопаването трактористът спазваше някои условия Основното в неговата работа беше да подготви навесния култиватор според културата, която ще окопава. Защитните зони се нагласяваха много прецизно. Машината се движеше с по-голяма скорост. Така например само за две денонощия той окопа 800 дка царевица. Всичко това допринесе между трактористите от МТС — Ситово др. Янко Великов да застане на първо място в окопаването. В момента той с машината си окопава за трети и четвърти път царевицата по блоковете на ТКЗС — Ситово. С това докрай изпълни възложеното му партийно поръчение.

Всички членове на партийното бюро с интерес следяха работата на др. Янко Великов, а трактористите от средните и леките машини се учеха от неговия опит.

Жътва с виндроуери

За пръв път тази година в района на машинно-тракторната станция—Ситово се прилага жътва с виндроуери. Виндроуерът е специална машина, която се прикачва отпред на трактор „Белорус“ и жъне посева, като го прави на откоси. Такава жътва се извършва на посеви с неравномерно узряване. Откосът, като постои 2-3 дни и изсъхне, с помощта на подбирач се прибира от прикачен или самоходен комбайн, който го овършава.

Такъв начин на жътва е приложен в стопанствата на селата Ситово и Добротица, като досега в Ситово са ожънати 900 дка, а в с. Добротица—1,100 дка.

Петър **КУРТЕВ**

От година на година с. Дулово все повече и повече се разхубавява в благоустройствено отношение. Изгледът му сега е съвсем друг. Построени са нови сгради, хубав парк с ресторант, стадион, а скоро ще бъде завършен и домът на културата.

Сега служителите от селото с радост влагат 30-дневният си доброволен труд за доукрасяване на селото.

НА СНИМКИТЕ: Служители от селото изравняват булеварда, който води до стадиона (долу) и возят камъни за застилане на платното му (вдясно).

АГИТПУНКТЪТ — ЦЕНТЪР НА МАСОВО-ПОЛИТИЧЕСКАТА РАБОТА

Сега вниманието на всички е обърнато към полето, към блоковете с натежали класове, към вълнуващото се златисто море. Там е хлябът на народа. Там е едногодишният упорит труд на кооператори и механизатори. Това, което посяхме през есента, сега трябва бързо да приберем. Ето каква е задачата днес.

Напрегнатата полска работа налага и редица изменения в дейността на местните културно-просветни институти. Ако през другото време масово-политическата работа се вършеше в читалищата, в салоните и клубовете, сега тя се пренася на полето, при вършачката, при хората. Тя отива при тях. Център на цялата политическа работа сега става агитпунктът, намиращ се на работните места.

Партийните комитети, общоселските комитети на Отечествения фронт и Комсомола имат вече богат опит в организирането и създаването на агитпунктовете. Миналата година например в бившата Тутраканска околия бяха открити 18, а в бившата Силистренска околия-21 агитпункта. Някои от тях изпълниха прекрасно своето предназначение, като тези в Алфатар, Кайнарджа и други.

Не е препоръчително агитпунктът да се помещава в масивна сграда. Нужен е подвижен агитпункт, който да е в състояние бързо да се мести — в звеното, в бригадата, при вършачката или комбайна. Не бива да се допуска никакъв формализъм в дейността на агитпункта. Той не може да служи само за украшение. Да се хвалят с него другарите от селото, че ето, виждате ли, какъв прекрасен агитпункт сме организирали — пълен с диаграми, с вестници и списания, с прочитни книги, добре украсен с портрети и знамена, а да не върши никаква полезна масово-политическа дейност. Агитпунктът е място за откровен дружески разговор по всички въпроси, които вълнуват и интересуват и младежа, и жената, и възрастния кооператор.

Агитпунктът в никакъв случай не бива и не може да бъде за тези, които предпочитат сянката. Той е място за действие и просвета. За да бъде такъв в него по график трябва да дежурят другарите от лекторската група и агитаторите, които ще запознават по време на почивката кооператорите с най-вълнуващите ги въпроси. В тях трябва да има всички вестници и списания, приятно четиво. Агитпунктовете да се превърнат в извор на целенасочена масово-политическа работа.

Нашите кооператори и механизатори се интересуват от хода на Женевското съвещание на министрите на външните работи на великите държави, от позициите, на които застават делегациите на западните държави и от тяхното шантажиране. Такива парливи въпроси трябва правилно да се разясняват, като се подчертава неотменната мирна политика на съветското правителство, неговата борба за мирно съвместно съществуване.

Преди няколко дни беше публикувано постановлението на Централния комитет на Българската комунистическа партия и Министерския съвет, което задължава до 1965 година поливните площи да възлязат на 20 милиона декара обработваема земя. Три от най-големите напоителни системи ще се строят в нашия окръг, като се използуват водите на Дунава. Колко хубаво могат да се разяснят на кооператорите всички въпроси свързани с Постановлението, с използуването на наличните водоизточници. Какви ще бъдат добивите от декар площ при поливен режим е благодатна тема за разговор. Агитаторите и лекторите, които ще разясняват тези и другите въпроси, трябва да убедят кооператорите, че ние няма от къде да увеличаваме количеството на обработваемата земя, че нямаме целини, а непрекъснато ще увеличаваме добивите от единица площ по пътя на поливането, на обилното торене, спазването и прилагането на агротехническите изисквания, по пътя на културната обработка на земята.

Задачата на агитпункта е да откликва на всеки въпрос на кооператора и механизатора. Това ще стане със солидната подготовка на тези, които ще разясняват въпросите. Нека този дружески откровен разговор, който ще се води между хората от полето и агитаторите, да бъде наситен с историческа правда, с истина. Не е нужно на кооператорите да се приказват високопарни думи, да се свалят звездите от небето. Нужна е само истината. Трудностите са известни. Грешките са налице. Няма защо да ги отричаме и замазваме. Това са трудности и грешки на нашия творчески път, на нашия растеж, на нашето бързо движение напред.

Какви прекрасни възможности се откриват пред агитаторите и лекторите в агитпунктовете сега, когато навлязохме в 15-та годишнина на Деветосептемврийското народно въоръжено въстание, да поговорят с младите за онова, което е било преди 15 години, а на по-възрастните да припомнят черното фашистко минало, великата битка на народа за освобождение, и какво ще бъде утре.

Работата на радиоуредбите, където има такива, не може да бъде откъсната от дейността на агитпункта. Тъй като целта е една — да се помогне за бързото и качествено прибиране на реколтата, за денонощната работа на вършачките, на държавата да се даде по договора най-хубавото и първо зърно, и агитпунктът, и радио-уредбата, и естрадно-хумористичната група, и колективът за песни и танци ще координират своята дейност именно за изпълнение на тези задачи.

Агитпунктът да се превърне в център за действена и целенасочена масово-политическа работа през време на лятната кампания, да изиграе своята положителна роля — такава е задачата сега.

Ст. ИЛИЕВ

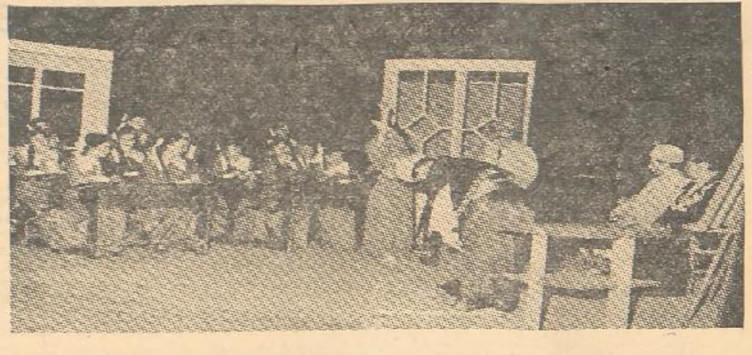

Неотдавна самодейците от хор „Седянка" представиха с успех оперетата „Марокският бей" от Холендър, която беше посрещната като радостно събитие от гражданите на Силистра.

НА СНИМКАТА: Сцена от оперетата „Марокският бей".

Агиткултурната бригада в Средище

От 15 юни в с. Средище започна работа сформираната по инициатива на читалището агиткултурна бригада. В първия жътвен ден тя ще изнесе богата литературно-музикална програма. Секретарят на читалището др. Стоян Николов е готов да украси агитпункта, който ще се открие зад площадката за просушаване на зърното.

В открития агитпункт всеки ден ще се доставят най-новите вестници и ще дежурят другари от лекторската група и агитатори, които ще четат вестници и интересни неща на почиващите кооператори.

Към библиотекарката са определени още 8 другарки, които с хубави книги ще обхождат почиващите кооператори и ще им четат занимателни разкази.

В плана на агиткултурната бригада е предвидено да се изнасят редовно „Вечер на механизатора", „Вечер на животновъда", а от 20 юни започна своята дейност и радиостършелът, който всеки неделен ден хвали първенците и жигосва изоставащите.

Георги ПЕНЧЕВ

И в Йорданово няма фереджета

Само преди десетина дни пътникът, който минаваше по шосето от Ишırково за с. Йорданово, щеше да види по блоковете жени с фереджета и шалвари. Сега обаче такива няма. Всички жени са с рокли.

Пембе Марем, 40-годишна кадънка, казва:

- Колко прости сме били, дето сме носили тия фереджета и шалвари. То така е много хубаво. И в работата ми е по-леко, и по нищо не се различавам от другарките си българки.

Пембе ВЕШЕВА

ОТКРИТИ ДЕТСКИ ГРАДИНИ

ПОПИНА

Деветдесет майки са напълно спокойни за своите рожби и с радост отиват на работа по блоковете. Когато вечер се завърнат в къщи, те са доволни, че през деня децата им са добре нахранени и са научили нещо ново от прекарания в детската градина ден.

Учителките от детската градина са млади и енергични. Те винаги търсят нещо ново, което ще направи ежедневието на децата по-интересно и занимателно.

Задължение на Общинския народен съвет, а и на управителния съвет на стопанството е в двора на градината да се достави пясък, върху който малките палавници ще провеждат творческите си игри, ще се учат да мечтаят и да строят.

Божанка СТОЯНОВА

ВАРНЕНЦИ

И тази година управителният съвет на стопанството, за улеснение на майките-кооператорки, откри детски ясли и детска градина. За малките деца се грижат Радка Тодорова, Донка Илиева и Стоянка Тодорова, които полагат майчински грижи за питомците си.

Радостта на майките и благодарността им към управата на стопанството са безгранични.

Николай МАРИНОВ

По следите на нашата критика

Сградата се руши, а никой не се тревожи

В брой 36 поместихме критична дописка под горното заглавие, в която се критикува спирането строежа на читалището в с. Поляна.

Изпълкомът на Общинския народен съвет в с. Ситово ни пише по този повод, че строежът е бил спрян поради липсата на строителен материал, който е трябвало да се достави от Окръжното търговско предприятие. Понастоящем такъв материал е доставен и строежът продължава.

КОМСОМОЛСКИ ТРУДОВИ ДЕЛА

Сортират домати за износ

Най-младите комсомолци от с. Нова Черна—завършилите седми клас, веднага след училище, формираха група и отидоха на помощ на кооператорите. Управителният съвет на стопанството им възложи сортирането на доматите за износ. Само за един ден те сортираха два тона и половина.

Всички са решили наесен, когато започнат новата учебна година, да се явят в училище с голям трудов актив.

Александър НИКОЛОВ

Работят от сърце

Едва училищният звънец на последния час удари и средношколците от с. Срацимир бързаха да се върнат в село и да сформират своята средношколска бригада в помощ на стопанството.

Най-напред бригадата оплеви 1,600 дка пшеница от семенния участък. Сега в него няма никакви плевели. Окопа 70 дка горски пояси и прибра сеното от 170 дка площ.

Нито девойките, нито младежите се изплашиха от труда и никой от тях не потърси почивка или приятна сянка. Наред с по-възрастните кооператори и средношколците са на полето. Понастоящем те са готови за жътва и вършитба.

Ако запитате техния бригадир кои от средношколците работят най- той ще се усмихне от задоволст ще ви отговори, че всички работ сърце.

Вечер, след приключване на пол работа, средношколците са в чит ния салон, пеят песни и се готв културна дейност.

Както партийното бюро, та управителният съвет на стопанс са много доволни от работата на ношколците и неведнаж са им из ли благодарност.

Иванка ДОНЕ

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

СТРАНАТА, В КОЯТО НЯМА ДА ИМА ДАНЪЦИ

В доклада на XXI конгрес Никита Сергеевич Хрущчов каза, че успешното развитие на народното стопансво „ни дава възможност в най-близки дни да се откажем от събирането на данъци от населението", че настъпва времето, когато „данъците, събирани от населението няма да са необходимост". С какво се обяснява всичко това? Защо по-рано съветската държава считаше за необходимо да събира данъци от населението, а сега тя сама поставя въпроса за отменяването им? Тези въпроси видимо интересуват много хора.

Преди 40 години работниците и селяните в Русия взеха властта в ръцете си и под ръководството на комунистите започнаха да строят безкласовото социалистическо общество. Главното тогава беше не само да се възстанови народното стопанство, разрушено през Първата световна война, но и да се построят хиляди нови фабрики, заводи, електроцентрали, да се прокарат хиляди километри железопътни линии, рязко да се увеличи производството. За всичко това бяха необходими средства. Съветска Русия беше обкръжена от всички страни с врагове. Съветският народ трябваше де разчита само на себе си.

През периода на строителството на социализма данъците, събирани от населението имаха голямо значение за развитието на страната.

В доклада също се каза, че сега съветската икономика е достигнала такова развитие, при което държавата е в състояние само за седем години да вложи в народното стопанство един трилион 970 милиарда рубли, т.е. почти толкова, колкото тя е вложила през всичките години на съветска власт.

За какво говори тази огромна цифра? Тя говори за това, че съветският народ прави решаваща крачка към такова равнище на развитие на материално-техническата база на обществото, когато стоките ще тръгнат към населението буквално в поток, когато ще стане възможно да се разпределят продуктите между членовете на обществото според нуждите.

Още от сега съветските хора получават от държавата голям брой материални и духовни блага безплатно. Държавата изразходва все повече и повече средства за изплащане на социални осигуровки, пенсии и помощи на населението, стипендии на учащите се, за безплатно обучение и медицинско обслужване, за заплащане на отпуските, за поддържане на училища-интернати, детски ясли, градини, санаториуми, домове за почивка и за други облекчения на трудещите се.

През 1959 година тя е изразходвала за тези цели 215 милиарда рубли. А в края на седемлетката, в 1965 година, разходите за тези цели ще се увеличат до 360 милиарда рубли и ще съставляват около 3,800 рубли годишно за всеки работещ—сума, равна приблизително на три месечни заплати на работник със средна квалификация. Освен това над 800 рубли годишно на всеки работник ще съставляват разходите за жилищно строителство, за училища, културнобитови и медицински учреждения.

А как стои въпросът с данъците? Каква роля играят те в икономиката на страната сега?

Икономиката на Съветския съюз достигна такова равнище, когато разходите за нейното развитие и за културните и други нужди се покриват почти напълно от натрупванията на държавните предприятия. Относителното тегло на данъците от населението е твърде незначително. То възлиза едва на от доходите на бюджета (в щото време една трета час държавния бюджет се изра ва от държавата за задо ванс на социалните и ку ните нужди на трудещите

Ето защо повишавайки с матически доходите на т щите се и тяхното жизнен ница, сега съветската дър има възможност постепенн съкращава абсолютно и сително частта на данъчни стъпления от населението. 1957 година необлаганият нимум на заплатите беше шен--голям брой трудещи се станаха да плащат данъци. 1958 година бе отменен зако задължителните селскост ски доставки от селското на ние--от това трудещите се с печелят три милиарда рубл дишно. (Ще отбележим в че в САЩ от 1949—50 до 1 58 финансови години само ходният данък се увеличи на 41 милиарда долара. 30% от дохода на населе на Съединените щати оти различни данъци. При това от всички данъци изплаща дещите се и само 19% — питалистите, притежатели ромни богатства).

И така, развитието на тската икономика създадеални предпоставки за отм не на данъците. Те прес да бъдат необходими. О сега съветската държава дователно намалява раз на данъчните облагания личеството на данъците.

Всичко това дава на съ те хора увереност, че в ро време родината им ще първата страна в света, то няма да има данъци.

Е. ЕФР

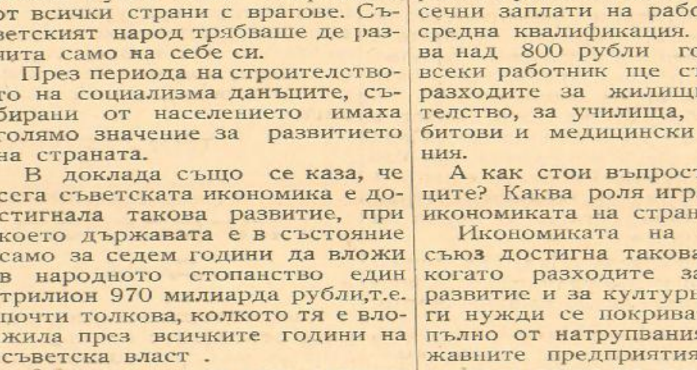

Когато влезете в студиото „Горки", ще се намерите пълен с чудеса и ни превръщания. ната на филмова вие се пренасяте века назад или лечното бъдеще.

НА СНИМКАТА дата на Московс ностудио „Горки

Описание на Силистра от Юрий И. Венелин

(По случай 129 години от посещението му в България)

Един от малкото чужденци, допринесли за нашето възраждане и за опознаването на българския народ в чужбина, е бележитият украински историограф, фолклорист и етнограф — Юрий Иванович Венелин. Роден в с. Велика Тибава, Северна Унгария, Венелин още от малък проявява забележителни дарби и влечение към историческите науки.

През време на двегодишното си престояване в Кишинев (1823-24 год.) Венелин се запознава с много българи, избягали отвъд Дунава поради турските притеснения. Той се увлича в техните разкази, възхищава се от героичното в народните им песни, изучава езика им и си поставя за цел да помогне на този славен някога, но сега съвсем забравен народ.

През 1829 год. Венелин издава първия си научен труд върху миналото на българите, под заглавие: „Старите и сегашни българи в тяхното политическо, народописно, историческо и религиозно отношение към русите". Тая знаменита книга на времето си е изиграла огромна роля за събуждане на националното съзнание у българите в чужбина, тъй както Паисиевата История — за пробуждането на българите в българските земи.

Имайки желанието да посети България — „класическата страна за истории и филологи" — на 4 юли 1830 год. Венелин пристига във Варна и се настанява у едно гостоприемно българско семейство. Той има за цел да посети всички краища на България и на място да направи своите научни издирвания и наблюдения. Неспокойното положение, обаче, след войната от 1828-29 год. между Русия и Турция (Походът на Дибич Забалкански), и връхлетелите болести, му попречили да изпълни своя план. Затова той се задоволил да направи своите проучвания, разпитвайки много българи из града, надошли от всички краища на Мизия, Тракия и Македония, заедно с оттеглящите се руски войски.

След тридневно престояване в гр. Варна, на 22 юли, придружен от група казаци — конници, Венелин потегля за гр. Каварна, като оглежда и описва всички забележителности, срещнати по пътя. Той минава през с. Чаушкьой (сега Ген. Кантарджиево), след това през красивата Кринска долина. Възторжени чувства възбуждат в него останките от някакъв замък в южната част на долината.

През гората Венелин и неговите спътници минават над Балчик и се спускат в гр. Каварна, който наброявал до войната 500 домакинства с 5,500 жители, една трета от които — българи. Той прави интересно описание на отношенията между турци и българи и на безправното положение, в което се намирали българите, но същевременно изнася, че господството и могъществото на Турция в Европа се държи почти изключително на българите, било като роби, като производители, или като данъкоплатци. Направило му впечатление, че българите много лесно научавали руски език и след два-три дни общуване започвали да се разбират.

От Каварна Венелин се отправя за Мангалия и Кюстенджа, а на 27 юли пристига в Бабадаг, където имало много българи, преселени от Разград. От тях той събира много фолклорни и етнографски материали, които по-късно публикува в Москва. Красивите околности на Бабадаг, които Венелин обхожда надлъж и нашир, му дават възможност да опише езерото „Резнов". Тази превъзходна по исторически и топографически данни статия бива публикувана след смъртта му в Москва под заглавие: „За соленото езеро Халмирис".

На 3 август Венелин потегля за Хърсово, от там минава във Влахия, но имал неблагоразумието да се окъпе и простуди. На 6 август отново минава Дунава и пристига в Силистра, където ляга тежко болен. Благодарение на намиращата се в града аптека и лекарства, той бива спасен.

В Силистра имало много българи, бежанци от различни краища на България, които често го посещавали и с които Венелин разговарял. Тук дошли и неговите хазаи от Варна и полагали особени грижи през време на неговото боледуване, което продължило три седмици.

В Силистра Венелин престоява седем седмици. Веднага след оздравяването си, продължава научната работа. През красивата гледка на старата крепост той се увлича в размишления за далечното минало и прави следното описание на града:

Силистра — пише Венелин — доскоро може да се нарече крепост, отколкото град; ако изключим укрепленията, ще остане малко селище. Хвърлим ли поглед върху пространството на окопите — обширна крепост. Тя лежи на крайбрежната равнина. Южните брегове на Дунав се издигат подобно на планина; тяхната верига се приближава към града от запад, заобикаля го във вид на правилен полуамфитеатър. Мястото се е харесало на римляните: на равнината сред амфитеатъра те построили укрепен лагер, от където изпращали наоколо караули по билото на възвишенията за наблюдение над Дунава. Далеко наблюдавали те в днешна Влахия: необозримата, равната повърхност на земята на север се съединявала с небосклона. Със своята пустота и безкрайност тя всявала тъжно чувство в душата на римския войник; той чувствувал, че не може да се измъкне от тежестта на товара и стоманения шлем, а да се спусне зад Дунава — все едно като по море, в което няма за какво да се улови. Едва-едва забелязвал той летящи шайки сарматски конници, които в един миг се появявали и скоро изчезвали под далечния небосклон. Много страни е видял моят часовой: и Испания, и Армения, и Сирия, където лесно би могъл да притисне врага до планината, до дола, до езерото, до гората, до стената, или да се скрие в гората, зад хълма, зад реката, зад планината. Отново той хвърля поглед зад Дунава и се обръща към хълмистите долини на Мизия, из които неотдавна се е подвизавал. Тук се е боял от Скития и не е могъл нито да я опознае, нито с поглед да я обгърне; всеки часовой се е страхувал от сарматските нападения. Зловещата мълва за Россолани се е носила от рота в рота, от легион в легион. По мнението на римските армейци най-лошо от всичко е било да се отиде на Дунава, където всяка минута е трябвало да бъдеш готов срещу неочаквано нападение. И действително, неслучайно е било подобре на римския войник между потомците на Леонида, Милтиада, Епаминонда, Кира или Евера. Там той в свободното си време безопасно е могъл да се скита из лавките, където продавали гръцки палачинки и където, мамели и тайно, наричали невежа и глупава тази римска челяд, но в очите я канели: кир милес, т. е. господин войник! . . . И така, първоначалният неподвижен лагер, окопан в кръг по правилата на римската фортификация, се превърнал в укрепен лагер. И действително, пространството на Силистра се схожда с пространството на римските лагери. Аз си въобразявам — пише понататък Венелин — първоначалният град: неголеми къщички в линия, прави улички, на средата четириъгълна площадка и издигнато място, от където началниците произнасяли речи пред войниците. Названието на военния град е било Дуросторум". Власите, потомци на римляните, и днес го наричат Дръстър.

Тук, в „Златна Добруджа" — люлката на българската държава — Венелин завършва своето пътуване из българските земи. На 25 септември той отпътува за Букурещ, където работи известно време в митрополитската библиотека. След това — през Кишинев и Одеса се завръща в Москва и продължава да об събраните материали. В 18 той публикува: „За зара на новата българска литер в 1838 г. излиза от печат „ чески изследвания за на българите". Този труд ден в български език от на Христо Ботев — Боть ков, през 1853 год.

Скоро тежка болест неуморимия учен и той на 26 март ст. 1839 год ква. По почин на Васил лов одеските българи в признателност му издига

Значението на Венелин народ е извънредно голя за пръв път изнесе българския народ пред свят и постави българ прос пред науката и като показа историческ на този народ за своб ществуване и културно тие. Той събуди нацио знание у много бъ чужбина и ги насочи допълна дейност. Неофит Бозвели, Неоф Макариополски и др. тители Венелинови по ли. Те дават силен възродителното и нацио люционно движение гарския народ и укреп към руски народ за освобождение.

Петилетката—в съкратени срокове!

★ ★ ★ ★ ★

ИЗ БЮЛЕТИНИТЕ НА КООПЕРАТИВНИТЕ СТОПАНСТВА

Едно от силно въздействуващите средства за масово-политическа работа са бюлетините. В окръга почти всички общински партийни комитети и управителни съвети на трудово-кооперативните земеделски стопанства издават свои бюлетини. В тях се посочват грешките, допуснати при изпълнение на селскостопанските задачи, изтъкват се успехите на първенците. Всички бюлетини са дописници на в. „Силистренска трибуна“.

Жътвата на ечемика започна

От 23 юни т. г. в района на кооперативното стопанство на с. Чернолик жътвата на ечемика започна. Първият сноп бе пожънат в блока на с. Яребица в бригадата на Реджеб Мустафов. Първият ден бяха ожънати 50 дка, а вторият — 150 дка.

Не остават назад и другарите от с. Руйно, с бригадир Мехмед Мехмедалиев. Те са първенци в пролетната кампания и затова са дали дума да запазят първенството и в лятната кампания, като само за два дни ожънаха 70 на сто от ечемичения посев. В момента жътва на ечемик имаме и в селата Правда и Златоклас.

Не по-късно от една седмица ще започне и жътвата на пшеницата, за която трябва да се създаде здрава организация на труда в бригадите. Обаче в някои села на района подготовката за жътвата изостава. Полевъдните бригадири Ахмед Камешлиев и Бейрул Османов от с. Чернолик не се тревожат, че още не са направили площадките за почистването и сушенето на зърното. Приетите оперативни планове и особено този на общинския партиен комитет и на управителния съвет на ТКЗС трябва да му служат за ръководство в ежедневната практическа работа.

Партийните организации приеха планове за лятната кампания, но от направената проверка се вижда, че в селата Правда и Яребица не се работи почти нищо за успешното провеждане на кампанията. Няма написани лозунги и друга нагледна агитация. В селата Чернолик, Златоклас и Руйно не се прави нищо за притягане, измазване и украсяване на агитпунктовете при площадките. Няма разпределение на младежите и кооператорите, които ще станують на блоковете. Трябва да кажем, че има голямо отпускане.

Из „Кооперативен глас“
бр. 5 от 27 юни 1959 г.
с. Чернолик

Данъци—в помощ на строителството

Решенията на Октомврийския, Ноемврийския и Януарския пленуми на Централния комитет на Българската комунистическа партия разгоряха пламъка на незапомнен ентусиазъм в сърцата на всички трудещи се от града и селото за изпълнение на петилетката в съкратени срокове.

Значителни средства от държавния бюджет се насочват за развитието на селското стопанство. Средствата по бюджета се набират под формата на данъци и начисления от предприятията. Както гражданите, така и предприятията трябва да изплащат своите задължения в определените срокове.

През последните няколко години процентът на доброволно внасяните данъци и такси от населението се движи към 90 на сто. Това е резултат на порасналото обществено съзнание на трудещите се. Съзнателни данъкоплатци, които са платили в срок данъците си за цялата 1959 година са: Марин Маринов Моллов, Георги Георгиев Канделов, Трифон Илиев Трифонов, Неделчо Калинов Радев и др. Малко са хората и от с. Ламбриново, които са закъснели с изплащането на данъците си. От цялото село има да се събират само 5,000 лева, В Айдемир тази задача се придвижва по-трудно. Данъкоплатци като Тодор Даков, Георги Ст. Инджев, Димитър Ат. Цвятков, Руси Кир. Георгиев, Димитър Панев, Илия Петков Илиев и др. отказват да внесат дори 20 лева. Такива данъкоплатци оказват лошо влияние и на останалите.

Из „Кооперативна искра“
с. Айдемир

Калипетровските кооператори полагат големи грижи за окопаването на пролетните култури.

НА СНИМКАТА: Звеното на Александър Райчев в момент на работа.

ИЗПЪЛНИХА ПРЕДСРОЧНО ПЛАНА

В чест на светлата 15-годишнина от славното Деветосептемврийско народно въстание, между служителите от ДСК—Дулово и представителствата й в селата при ТКЗС, ПТТ-станциите и селкоопите се разгоря социалистическо съревнование за предсрочно изпълнение на плановете по влогонабирането за първото шестмесечие на т. г. Плана по влогонабирането беше изпълнен на 24 юни—108 на сто, а по пласиране на лотарийни билети 100 на сто.

В началото на второто тримесичие на тази година ДСК за първи път въведе сред кооператорите работнически влогове. Бяха привлечени 968 кооператора с редовни вноски от 108,000 лева и то предимно от турско население.

Служителите от ДСК-Дулово и техните представителства в района са поели обещание да изпълнят плана предсрочно и за третото тримесечие на тази година.

Тодор ХАДЖИСТОЕВ

Добивите от ечемика радват.

Жътвата на ечемика в кооперативното стопанство с център с. Нова Черна започна веднага след настъпването на агротехническия срок. Кооператорите и механизаторите изпълниха тази задача само за 4 дни. Добивите от ечемика са добри — по 250 кг средно от декар в бункерово тегло.

При жътвата на челно място в съревнованието бяха комбайнерът Коста Христов и трактористът Желязко Тенев.

Димитър ТЕНЕВ

Успехи на трудовия колектив при ДИП „ЛИПА“

Благодарение на поетите обещания в чест на празника на свободата Девети септември всички бригади в ДИП „Липа“ — Силистра се включиха активно в социалистическото съревнование. В резултат на това планът за юни общо за предприятието беше изпълнен 113.47 на сто, а планът за шестмесечието 106 на сто.

Строителната бригада с бригадир Димитър Трифонов изпълни плана си за м. юни на 28, а бригадата за ударен комсомолски труд на 27 т.м. Тя изпрати един ден по-рано вагона с маси за износ.

Изпълниха плана и работниците от втора младежка бригада в пресовия отдел. Освен това те подобриха чувствително качеството на талашитените плоскости. Комсомолците от тази бригада другарски помагат на учениците и ученичките от осми Б клас при Първа политехническа гимназия, които са на практика.

Целият трудов колектив при предприятието е решил да преизпълнява своите планове и да спечели съревнованието с Толбухински окръг.

Петър ЛАЗАРОВ

В ТКЗС — СРЕДИЩЕ

Посрещнаха жътвата напълно готови

Жътвата на ечемика завари в пълна готовност кооператорите от ТКЗС с център с. Средище. Само за 3 дни те пожънаха 1,600 декара. Трудолюбивите кооператори бързат да пожънат и останалите 900 декара ечемик, за да навлязат в близки дни в блоковете, засети с ръж и пшеница.

На първо място в жътвата на ечемика са кооператорите от съставното село Посев, с бригадир Нейко Русев.

Взети са противопожарни мерки

За да запази реколтата от пожари, отговорникът по изпълнението на тази задача в стопанството Гочо Стоянов е определил от 30 юни противопожарните пунктове по блоковете. Назначени са да дежурят на тези пунктове здрави, на средна възраст кооператори, на които са зачислени до прибирането на реколтата каруци с коне, плугове, коси, вили и други инструменти за използуване в случай, че се появи пожар.

Във всички бригади има определени каруци и бъчви, пълни с вода. Изградени са освен това във всички села противопожарни ядра, които при нужда ще се явят на определените места със съответни инструменти.

Всички тези мерки са гаранция, че едногодишният труд на кооператорите ще бъде запазен от опожаряване.

Георги КИТАЕВ

ОВЦЕВЪДЪТ ДИЧО ПРОДАНОВ

Когото и да запитате от с. Голеш за младия овцевъд Дичо Проданов, всеки ще ви каже хубави и ласкави думи за него. И това не е случайно. Преди да се основе кооперативното стопанство Дичо пасеше овцете на стопаните от тяхната махала, а след това постъпи на работа в кооперативната овцеферма, където е вече 8 години.

Макар и млад, Дичо е усвоил тънкостите на професията. До сега се е занимавал повече с шилета . Знае той всяко кътче в района дали е подходящо за паша и през кое време да се ползуввва. От собствен опит се е убедил, че е много важно и кога се изкарват животните на паша. През лятото например младият овчар излиза с шилетата рано сутрин, към 3 часа, а вечер се връща с тях късно. Всяко лято неговите шилета са на лагер.

Младите животни му се отплащат добре за грижите, които полага за тях. От поверените му 110 шилета той получи тази година средно по 2 кг вълна.

Овцевъдът Дичо Проданов е добър не само в производството, но и в комсомолската организация. Той изпълнява добросъвестно всички задачи, които му поставя организацията, участвува във всички младежки акции, трудови дни и т. н. Вече шест години е непрекъснато член на ДК на Комсомола, а сега е член на общинския комитет на ДКМС. Въпреки че е зает в овцефермата, той намира време да работи и в организацията.

Запитан с какво ще се занимава наесен, след като предаде шилетата, той отговаря:

— От овцефермата не се отказвам, ще поема стадо овцемайки. Това е моята любима професия.

Отличен комсомолец и майстор впрофесията си—такъв е младият овцевъд Дичо Проданов от с. Голеш.

В. ЙОРДАНОВ

УСПЕХИ НА ТЪРГОВСКИТЕ РАБОТНИЦИ

ПРОДАВАЧКА ЗА ПРИМЕР

Вече няколко години продавачката Жечка Стоянова работи на текстилен щанд при Наркооп—Дулово. С упорита работа и борба за изпълнение на плановете си, тя изпълни плана за второто тримесечие—128 на сто

Преди започване на работа продавачката грижливо и внимателно преглежда и подрежда работното си място. Особено голямо внимание обръща на рекламата. Магазинът й е винаги подреден с вкус, а витрината е чиста. Стоянка Василева лично получава стоките си от склада. Подбира качествени стоки, които се търсят от клиентите. Тя постоянно изучава вкусовете и желанията на населението, за това преизпълнява и плановете си.

В чест на 9 септември тя обяви съревнование на всички работници от Наркооп—Дулово, за най-високо изпълнение на личния си план

Тодор БОРИСОВ

СНАБДЯВАНЕТО С ПРОДУКТИ СЕ ПОДОБРИ

През тази година снабдяването на населението с продукти от първа необходимост в селкоопа на с. Главиница се подобри. Особено сега през лятната кампания от магазините може да се купи сирене, кашкавал, извара, риба, маслини и други продукти, които навреме се доставят от доставчика Марин Лазаров.

Сега пред ръководството на селкоопа стои още една важна задача за изпълнение, да снабдява населението с повече зеленчуци—краставици, домати, зеле, картофи, плодове и др.

Никола НАНЕВ

ИЗ НАШАТА РОДИНА

В един от цеховете на котлостроителния завод „Георги Кирков“ в София

СЪВЕТИ НА ВЕТЕРИНАРНИЯ ЛЕКАР

АНТРАКС

Антраксът е остра заразна смъртоносна болест по животните, която се предава и на човека. От антракс боледуват коне, говеда, биволи, овце, кози, свине и дивите тревопасни животни. Заболяването е известно сред народа още и под имената „въглен“, „далак“, синя пъпка“ и „сибирска язва“.

Причинител на болестта е антраксният бацил. Той се намира във вътрешните органи и кръвта на болното или умряло от антракс животно. Когато се колят болни животни или се дерат и отварят труповете на умрели от болестта животни, този бацил образува спори. Те са много устойчиви на студ, топлина, слънце и дезинфекционни средства. Попаднали в почвата, спорите могат да запазят способността си да заразяват в продължение на повече от 20 години. Незаровените трупове на умрели от антракс животни заразяват почвата и пасищата, като тези места са дълги години източник на зараза. Тях народът нарича „Мъртви полета“. Такива мъртви антраксни полета в Силистренски окръг има в землищата на селата: Паисиево, Гарван, Враново, Колобър, Босна, Сребърна, Голеш, Бабук, Слатина, Ситово, Попина и други.

Заразяването на животните от антракс става чрез водата и главно и най-често с храната, замърсена със спорите на причинителя. След заразяването животните проявяват признаците на болестта в един период от 1 до 14 дни, наречен скрит или инкубационен. Признаците на болестта са високата температура, треперенето, възбудата, последвана от омърлушеност, стомашно-чревните разстройства. Понякога животните не показват никакви признаци на заболяването и както пасат, падат и умират като ударени от гръм. От ноздрите и ануса им изтича тъмночервена до черна, мъчносъсирваща се кръв. Винаги при заболяване и умиране на животни с тези признаци трябва да имаме съмнение за антракс. Трупът не бива да се пипа. Необходимо е да се потърси съвета на ветеринарния лекар за начина на прибирането и обеззвредяването на трупа.

Хората се заразяват, когато дерат или отварят трупове на умрели от антракс животни, когато преработват кожи, четина, вълна и други продукти или ядат месо от болни животни. Най-често антраксните бацили попадат в човешкия организъм през повредената кожа на ръцете—драскотини и ранички. На мястото на заразяването се явява зачервяване, после малка синкавочервена пъпка. Затова и болестта при човека в тая форма се нарича още синя пъпка. Скоро след това на мястото на пъпката се образува мехурче пълно с кървава течност. Мехурчето се пука и на мястото му се образува черна коричка. В близост с нея се образуват нови мехурчета, които при пукането увеличават размера на коричката. Около пъпката се появява значителн оток. Температурата на болния се повишава. Явяват се тръпки. Ако не се вземат мерки за своевременно лечение, бацилите могат да проникнат в кръвта и общото състояние на болния силно да се влоши.

В някои случаи човек може да заболее и от белодробен антракс. Заразяването става чрез вдишване на прах, съдържащ антраксни спори, при обработване на кожи и вълна на умрели от болестта животни. В тези случаи заболяването започва със суха кашлица, кървави храчки, тежко дишане, задух и болки в гръдния кош. Общото състояние на болния е силно влошено и в продължение на 2-3 дни от заболяването завършва със смърт.

Макар и по-рядко, когато човек консумира месо или мляко от болно животно, заболява от чревен антракс. Заболяването започва със силна отпадналост и повръщане.

Болният се оплаква от болки в кръста. Температурата му се повишава. Изпражненията са обилни и воднисти, а към края на заболяването стават кървави. Коремът е подут, а далакът — увеличен. Общото състояние е много тежко. Заболяването завършва в разстояние на 3-6 дни обикновено със смърт.

Лечението на антракса при животните и хората се извършва с противоантраксен серум. То е толкова по-успешно, колкото по-рано се вземат мерки. При човека то е резултатно само при кожната форма, а останалите две форми обикновено завършват със смърт поради това, че трудно се диагностицират и късно откриват.

В борбата за предпазване на хората и животните от това заболяване главно място заемат и най-добри резултати дават предпазните мерки. Кожите на умрелите, болни или съмнителни за антракс животни не бива в никой случай да се дерат. Труповете на умрелите животни трябва да се заравят в земята на дълбочина не по-малка от 2 метра или да се изгарят. На мястото, където е умряло животното и има изтичане на кръв от устата, ноздрите и ануса, трябва да се изгребе замърсената пръст, да се обгори и дезинфекцира. В онези селища, където болестта се появява периодично или всяка година, здравите животни трябва, да се имунизират с противоантраксна ваксина. Необходимо е да се избягват заразените пасища — източник и заразно огнище на болестта. Болните и съмнително-болни от антракс животни не бива в никакъв случай да се приколват.

Хората, които работят с кожи, трябва да следят да нямат наранявания по кожата на ръцете си. Добре е при работа те да употребяват предпазни гумени ръкавици. Ако при преработката на вълната се отделя много прах, трябва да се носят специални противопрашни маски.

Д-р Георги СТЕФАНОВ

За повече силаж

Бригадирите от с Чернолик другарите Ахмед Камъшлиев и Бейрул Османов през дъждовните дни организираха изкопаването на 14 траншеи всяка за по сто тона силаж. Само за един ден бяха изкопани една четвърт от траншеите. В работата участвуват освен мъжете, младежи и жени. Участие взеха и другари от съвета и училището. Кооператорите бързат да завършат траншеите преди да са започнали усилена жътва.

П. ОБРЕШКОВ

от доверие?

— Кажи по-добре къде ще се срещнем? В Букурещ?

Преди седмица (още преди пробива на немската отбрана на Днестър, но вече когато започна активно да действува авиацията). Шустов изведнаж дойде да вземе Даша Лучинина с мотоцикъл с кош. Регулировчицата току-що се беше сменила. Тя познаваше отдавна Шустов, смелия разглезен младши лейтенант от контраразузнаването, адютант на полковник Ватагин.

— Сядай в коша! — заповяда Шустов.

— Какво се е случило?

— Там, напред са хвърлили парашутист! Сега ще го хванем.

— Не лъжете ли? Внимавайте, после няма да ви оставя да живеете!

Тя не успя да се опомни, когато той вече я откара на двадесет километра. На шосето беше познатия на Даша заграден участък с пряснонасипан чакъл — младши лейтенантът премина право по осевата линия, направи нарушение. . .

— Какъв невъздържан! — само успя да извика регулировчицата.

Тази случайна характеристика беше повече от точна. Даша вече два пъти с удоволствие пробва такова бясно каране с младши лейтенанта. Стръмно изкачване, канавка, бързо обръщане в обратна посока сред една изорана нива. . . дишането ти спира! А Шустов на всичко отгоре се смее. Всичко му изглежда шега! Покажи му пшеничен сухар — все едно ще му бъде весело.

През онази вечер те почиваха на края на обрасъл противотанков ров и младши лейтенантът безстрашно си призна, че от парашутиста и помен не е имало, той всичко е измислил, за да бъде с нея, ненагледната. Той помисли да я целуне, но изглежда се получи грубо, защото тя го удари по бузата. И изведнаж заплака.

— Защо тъй? Ех, глупава!

— Зная ви аз вас, какви сте „милички“ . . ,

удивително нежен загар.—Мили Стасик, вие мислите, че той е направил това . . . че той би се решил на това, за да се избави от мене?—В тези неясни думи звучаха и молба и надежда.

—Нима от вас може да се избави? Всички знаят, че вие сте психопатка! . . . грубо се пошегува нейният събеседник.

Прорязвайки тълпата от накъдрени мъже, се приближаваха снажни полицаи. Блесна златото на сърмените ширити на техните високи фуражки.

— Да ги пропуснем—деловито каза човекът с мустачките.

В целия негов строен вид—във връзката—пеперудка под енергичната брада, в дълбокия пресипнал глас, в брилянтиновото сияние на прическата му личеше преувеличено мошеническо благородство, което е еднакво свойствено и на князете и на лакеите.

— Отдавна исках да ви попитам, Мариш ,—каза той, когато преминаха полицаите.—Сега да мога да сторя това. Вие отдавна ли работите за германците?

Сякаш в забрава, посивялата жена поклати глава: не.

— Под прякора „Сребърната“? — Тя се усмихна. — Чудак сте вие, Стас. „Работила“! Аз никога не съм „работила“. Аз обичах Джорж. И сега аз си отидох, като болна котка, за да не умра в къщи . . . — Говорейки непрекъснато, тя се задъхваше. — Той сега е в ръцете на Крафт, това мекотело, този чисто измит, с бели мигли. Аз ги ненавиждам и двамата. Аз не искам, не искам . . .

Изведнаж нещо безжалостно откровено се появи в очите на Стас.

— Обичате—ненавиждате. А знаете ли вие, обаятелна женичке, че вие отдавна сте обречена на гибел? От оная минута, когато се заловихте за тази работа. Искате или не искате—вие сте войник от зондер—командата. Такива като вас, когато повече не са необходими, унищожаваме ги по инструкция. . .

Тя изплашено се обърна: в сновящата тълпа се

НАШИ ТВОРЦИ

В чест на петнадесетата годишнина от Девети септември, радио Варна обяви литературен конкурс. В конкурса участвуваха 85 млади автори с 68 стихотворения и текстове за песни, 2 поеми, 25 разказа и 18 малки радиопиеси (драматизации).

Наградени са двама автори на стихотворения, между които и нашият млад съгражданин АНДРЕЙ ДИМОВ за стихотворението „Човекът сред площада“.

Наградени са още и авторите на един текст за песен и две радиопиеси.

Редакцията поздравява другаря Андрей Димов с награждаването му и му пожелава нови творчески успехи.

Тук поместваме стихотворението, за което е бил награден:

ЧОВЕКЪТ СРЕД ПЛОЩАДА

„. . . една октомврийска вечер трябвало да излезе на първия си самостоятелен концерт. Но полицията го арестувала и концертът не се състоял.

Получил е, изглежда, някакво мозъчно сътресение. . . Огледайте го добре! . .“

(из един разговор)

Не зная кой е. Ала всеки път
привечер идва бавно сред площада.
И чак когато стане шест часът
отива до скамейката и сяда.
Вий можете до него да се спрете.
Той никога не ще ви забележи.
Стои. Усмихва се. Очите светват
и стават някак лъскави и свежи.
Но то е миг. Секунда, може би.
Защото бързо ги покрива мрака.
И не че нещо почва да скърби.
Не!
Той няма скръб.
Той никого не чака.
Той просто идва вечер на площада.
На своята скамейка сяда. Сетне
разглежда пръстите си с изненада
и пак, за миг, в очите нещо светне.

Очи! Какви очи! Големи, сини
отправя зад света, в безкрая.
Съзира там отлитнали години.
А кой е той? Не зная. Не, не зная.

Но ето вече седем дни пропусна
да дойде на площада вечерта
и в негово отсъствие се спусна
и влезе във града ни есента.

Аз тая вечер пак реших да мина
да видя ей така, дали го няма.
И трепнах в миг. . .
От градската градина
видях го как излезе и застана.
В ръце бе сграбчил есенни листа.
Оглежда ги, като че нещо дири.
И после тъй едва-едва, с уста
започна той Бетовена да свири.
И всички минувачи се разсмиват
понеже вдига дясната си вежда.
И свири.
И очите си присвива.
И дългите си пръсти все разглежда.
Край него припкат палави деца.
Но той не може да ги забележи.
Във него сякаш хиляди сърца
туптят и късат своите мрежи.
Защото в него бе се разгоряла
жарта на оня вечен гост бездомен,
без който мисълта не би живяла
и който хората наричат спомен . . .

Не зная кой е. Ала този път
той твърде много свири на площада.
След туй, когато стана шест часът,
той цял се разтрепера . . .И избяга . . .
В ръце бе сграбчил есенни листа.
Аз мисля за това, че той е болен.
Не знам . . .
Но днеска свиреше с уста
Бетовен . . .

* * *

Сега съм сам. Отвън е есента.
Но виждам пак площада и човека
приведен, стар . . . Застанал пред света
като безмълвен и жесток свидетел . . .

СВЕДЕНИЕ

за работата на МТС в окръга до 1 юли 1959 год.

МТС	Жътва о|о			Вършитба о|о	Лятна оран о|о	Лятна сеитба о|о	Сенокос о|о	Окопаване о|о	Мека оран о|о
	Общо	с комбайни	разделен начин						
Силистра	10·4	6·2	25	3·6	100·7	68	29·4	140	46·3
Алфатар	7·5	6	4	4·3	47	36	25·2	55·7	30·6
Кайнарджа	9·3	9·3	0·2	5·7	88	69	58·8	87·4	32·3
Средище	5	5	0	2·7	7·8	248	39	130	37
Ситово	0	0	0	0	141	136	55·8	84·8	33·4
Дулово	5·9	6·2	12	2·8	223	204	4·3	100·2	30
Главиница	6·1	5	6·3	1·9	56	41	28	82·8	25·6
Тутракан	9	8	9	3	72	64	89	104·2	29·7
За окръга	6·7	5·9	7·2	3	91	80	36	90	32·6

Трепетник

В пивницата на с. Черноляк няма сирене. Отговорникът не се сеща да вземе от близкия магазин.

Окото ляво щом ти проиграе,
туй означава: лятото ще мине
и чак тогаз Мехмед ага нехлен
ще вземе сирене от магазина.

Из нашия буквар

Село Ситово е голямо село. То има ресторант. Сладкарница и стол няма. В ресторанта има само сирене и шпеков салам. Няма салати от краставици и домати. Няма, защото няма кой да донесе от магазинчето на ТКЗС! Вместо салати понякога има кюфтета и кебапчета. Веднаж аз ядох от тях. Три дни след това ме боля стомахчето. Плаках много.

—Мамо, мамо, лоши са тези кюфтета! Знаеш ли, че в тях има дори месо?

—Знам—каза мама. — Ала аз не ям от тях, понеже ги правят с много хляб.

Отговорник на ресторанта е чичо Колю. Жена му, леля Иванка, му помага в работата. И двамата не се стряскат. Карат си я както знаят. Не искат да се оправят. Мързи ги да правят хубави кюфтета и кебапчета. А аз толкова ги обичам. . .

За чичо Колю и леля Иванка дядо Петър каза тъй:

—Остави ги, чедо! За кривото колело прав път няма. **Пословица:** *Разбереш ли им адета—не яж от техните кюфтета!*

ПРАХ И ВЪГЛИЩА

— Туй какво е?

— Въглища.

— Я не ме ядосвай! Аз съм платил един тон черни въглища, а ти ми носиш въглищен прах, размесен с пясък.

—Пясъкът е от плажа, бе другарю. Силистренското „Топливо“ там си стоварва въглищата. Защо се ядосваш на мене, аз съм само каруцар, каквото ми кажат, това товаря.

— Но как може такова нещо! Това е несправедливо! Аз съм платил за въглища, а вие ми носите прах. Какво ще го правя през зимата, каква топлина ще развива той?

— Не знам.

— Не знаеш. . . А кой знае тогава?

— Питай бай Тодор Бучков. Пък и той какво ли ще ти каже. Ех, другарю, да не мислиш, че моята е лесна. Всеки се кара, всеки негодува. И прави са хората. Сам виждам, че това не е въглища, но какво да правя, казват ми да разнасям този прах и аз го разнасям. Пък и не може иначе . . .

— Как тъй не може?

— Като ти казвам, значи не може. Този въглищен прах трябва да се разнесе по домовете на гражданите, за да може „Топливо“ да си изпълни плана.

— Какво ме интересува мене вашият план? Аз искам хубави въглища, защото съм платил за такива.

— Искаш, ама няма.

— Как тъй няма?

— Ей тъй на, отвлече ги Дунава.

— Какво приказваш ти бе? Как тъй ще ги отвлече реката?

— Отвлече ги, бе другарю, отвлече ги като сламчици. Аз нали ти казах преди малко, че във въглищния прах, т. е. във въглищата исках да кажа, има пясък от плажа. Какъв плаж е то, ама нейсе . . . Беше някога плаж. Сега „Топливо“ стоварва там въглища и строителни материали. Стоварва ги до самй водата. Чудя се на акъла на нашите! Стовариш, стовариш, но мисли и за сетне. Поне следи радио София какво съобщава за нивото на река Дунав. Йок, няма такова нещо. И една нощ водата придойде и отвлече доста тонове въглища. Затуй сега разнасяме въглищен прах. План трябва да се изпълнява, другарю, план!

—Разбрах ви аз плана, но сега слушай какво пък ще ти кажа аз. Ти този боклук пред вратата ми няма да го стоварваш! Ще го закараш обратно и ще кажеш на вашия бай Тошо да си изпълнява плана, но не по този начин. Аз искам хубави въглища, разбра ли?

Каруцарят се повъртя, повъртя и си замина.

Дали е съобщил за разговора си с гражданина ще узнаем, когато от „Топливо“ изпратят опровержение на гореописания случай.

Чакаме!

Пиянско

Посвещава се на Сабри Шакиров, звеновод в с. Златоклас.

— Ха, да пием!. . . Чук . . . Наздраве!
Нека други се мори.
Аз пък трудодни ще правя
в пивницата от зори.

Виното е славно нещо!
Пийнеш си полвинки три
и . . . не ти е веч горещо,
гледаш весело дори.

Жътва ли? . . . Зает съм . . пия,
и ще пия всеки ден.
Как? . . На блока ли? . . Е, вие
карайте я там без мен.

Ха, наздраве! Дай кръчмарю,
гърлото ми пак гори.
С мен плана си ще изкараш,
чуй молбата на Сабри!

СВЕДЕНИЕ

на Окръжния народен съвет за хода на селскостопанските работи до 2 юли включително

ТКЗС	Жътва ечемик о/о	Вършитба ечемик — тона	Засята фураж. царевица—II култура на ечемик о|о	Окосен фий за сено (в декара)	II окопаване царевица о|о	III окопаване		IVокопаване захарно цвекло
						Памук	Царевица	
Айдемир	100	89	8	154	100	0	31	100
Алеково	71	103	7	150	98	x	0	x
Алфатар	92	232	11	691	100	14	52	100
Бабук	100	102	24	210	97	0	3	96
Белица	66	56	25	945	100	56	2	37
Главиница	77	—	51	703	100	87	20	16
Голеш	65	258	25	876	100	0	0	0
Добротица	33	55	0	290	82	12	0	1·7
Дулово	98	24	0	142	100	x	23	0
Зафирово	76	133	12	30	73	34	1·6	100
Иширково	93	67	36	1342	100	0	32	0
Кайнарджа	90	225	0	841	88	47	0	0
Калипетрово	92	31	0	600	100	44	0	100
М. Преславец	100	89	9	0	93	0	0	100
Межден	64	6	0	397	95	x	31	100
Нова Черна	99	454	49	1170	100	46	22	35
Окорш	50	79	4	980	100	x	57	100
Паисиево	100	63	29	660	100	x	35	0
Попина	100	131	53	50	51	0	0	0
Секулово	55	277	25	660	98	x	0	8·3
Ситово	40	17	1	688	100	4	1	49
Сокол	72	99	19	12	100	14	0	85
Срацимир	94	300	28	981	100	1·1	18	34
Сребърна	78	65	0	272	100	3	2	66·6
Средище	61	207	4·9	166	100	x	1·8	x
Ст. Караджа	79	74	28	851	100	61·5	21	0
Старо село	93	120	100	130	100	66	0	70
Тутракан	69	301	21	342	83	74	0	0
Чернолик	94	160	34	574	88	x	0	0
За окръга	79	3817	15	14922	94	22	12	47

Общинският народен съвет с. Белица

предлага в неограничено количество най-различни сортови семена от бурени и магарешки бодли, произведени в новия парк на селото.

Кооператори, работници от ДЗС, побързайте да направите заявките си! Количеството на семената е голямо. Цени по споразумение.

Не забравяйте! Най-хубавите семена от бурени и тръни ще намерите само в с. Белица. Поръчките се изпълняват моментално франко парка. Разноските по транспорта поема общинският народен съвет.

Не изпущайте случая!

Физкултура и спорт

Наложителни са задълбочени изводи

Загубите на представителния ни футболен отбор се посрещат с голямо огорчение от любителите на кръглата топка. Те с право си задават въпроса, до кога ще губим и какво ни липсва за извоюване на победата.

Веднага трябва да кажем, че загубите ни не са случайни. Загубихме в Горна Оряховица с чувствителния резултат 5 : 1, след това от колектива на ДИП „Липа“ с 3 : 2, а на 1 юли от отбора на „Добруджа“ — Толбухин с 3 : 0. Срещата с Толбухин определи нивото на нашите футболисти.

През първите 45 минути из игрището се виждаха само състезателите на „Добруджа“, които владееха напълно терена и отбелязаха в 16 и 20 минута два последователни гола. Главна вина за това има оперативният четириъгълник, свръзките и полузащитниците. Те не можаха да овладеят средата на игрището. Отбраната не можа да се справи със своята задача. Нашите футболисти показаха за сетен път, че не са усвоили най-важното във футбола — вкарването на голове и играта без топка.

През второто полувреме промените, станали между Дечев и Дамянов се оказаха удачни. Сигурната игра на вратаря Божков, който застана на вратата през тази част на мача, импулсира нашия отбор. Бяха създадени положения за гол, но такъв не бе отбелязан, поради слабата стрелба на нападателите. Краят на срещата дойде при резултат 3:0 за толбухинци.

В отбора ни има много слабости и неудачи. Треньорът Радоев не можа да създаде добър състав и да му възложи тактически варианти на игра. Трудно се дава път на юношите, а в града ни има добри футболисти, от които може да се създаде добър представителен отбор.

За всичко това вина имат футболната секция и ОС на БСФС, които не вземаха мерки навреме да прекосят вредното самоуспокоение, че имаме добър състав. След 45 дни започва новото първенство. Трябва час по-скоро да се направи необходимото за подобряването на отбора, за да не се натъкваме на такива неприятни изненади в първенството.

СЪОБЩЕНИЕ

ДПП „ВИНПРОМ“ — Силистра *съобщава на всички производители, ТКЗС и частни стопани, че от 6 юли започва изкупуването на летни плодове със следните цени:*

1. Ябълки шкарто нестандартни по лева 0.23—1 кг
2. Круши „ „ „ 0.30 „
3. Праскови „ „ „ 0.27 „
4. Зарзали „ „ „ 0.36 „
5. Кайсии „ „ „ 0.40 „
6. Сливи джанки за ракия „ „ 0.27 „

Плодовете, които ще се продават, трябва да бъдат в пълната си зрялост — презрели.

Недобре узрели плодове няма да се приемат.

Приемателен пункт—винарската изба—Силистра

Работно време от 7—12 часа и от 15—18 часа.

От управлението

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА

Улица Дочо Михайлов № 21
Телефони: главен редактор и зам. главен редактор— 201
Отдели: Партийно-организационен, Селскостопански, Промишлен, Култура и бит, Писма на читатели и дописници — 27

2 кратуни = 405

Лошав свят има, Минк
ва работа ти казвам. Еди
наготово да му падне,
цепи косъма на две, за
и за него да остане,
гледа с хитрости пове
додни да изкара, а
овчари с две кратуни
из цялата Добруджа
прославят. Ама ще зна
от тези кратуни ще им
кратуните! Хич ти, може
кова нещо? Че това е за
коператива бе, това е изл
за нашето село Дичево!
м и с л и ш направи
Иван Белев Чобанов и бр
Недялко, овчари в стопанс
Решили двете братлета,
по ечмяна жътва повече
да изкарат от овцете. Да
рат, ама как? Овцете-май
са извор за мляко я,
колкото са пущали и по
Добре, но чиляшко око
има ли?Малко им се видя
братлетата, защото те
да увеличат млеконадоя,
ги пишат във вестника,
Какво да правят, как да из
повече мляко? Мислили те,
лили и най-сетне Иван се
нал по калпака.

—Бре, че сме и ние, Нед
Хич до сеги да не се
Бягай донеси двете кр
от покрива, дето стоят
лани!

Кратуна за кратуни
Изтичал Недялко и ги до
Взели братлетата едно ш
измерили колко литра съ
кратуните. Оказало се, че
побират 9 литра. Напл
молива Иван и почнал см
да прави.

—Сутрин 9 литра, на об
литра и вечер 9 литра—вс
27 литра. Ако я караме т
дни колко ли ще направи?

—Чакай, ей сега ще ти ка
рекъл Недялко, почесал се
ухото и отсякъл: — Всичко
ви 405 литра, братче. Добр
бъдем.

И започнали, Минко,
сутрин, обяд и вечер да изп
ват по две кратуни во
млякото. Сутрин две, на
две и вечер две. Гледат хо
от мандрата, мляко много.
вят проверка на масленос
няма никаква масленост. Ха
му се не види макар! Какв
е тая работа? Хеле научи се
това пълномощникът от се
Тахир Алишев. На него, на
знаеш, такива не му мина
Тук подуши, там разрови, до
па се до тия две кратуни,
братлетата ги криеха вс
покрива на своята стая. Пи
ги нашият Тахир откъсо
хъката-мъката, нямало нак
признали си всичко. Сега
видим какво ще ги прави у
вителният съвет на сто
ството.

Но не е там работата, Ми
Исках да ти кажа, значи,
две кратуни могат да съби
405 литра, ама само вода,
мозък да не приказваме.
вземи си бележка, момчето
и не прави като Иван и Н
дялко, овчарите от нашето
ло Дичево.

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

КИНО

(От 6 до 12 юли)

Силистра—кино „**Доростол**“—„Ива
Бровкин на целините“, „Фанфан Лале
кино „**Култура**“—„Стока за Ката
ния“; **Дулово**—„Степта се пробужд
„Скъпи мой“; **Тутракан**—кино „Ду
нав“ — „Съперници на кормилото
„Фелдфебели“; кино „**Хр. Ботев**“—
„12 та нощ“, „Годзила“; **Алфатар**—
„Вещицата“ „Небесна птица“; **Кайнард
жа**—„Хванете ги в бърлогата
„Двете ваксаджийчета“ **Попина**—„Смър
та на велосипедиста“, „Тана“; **Айде
мир**—„Девойките от Сан Фредиано
„Последният от Сабудара“; **Доброти
ца**—„Тревога“, „Ден първи“; **Ц. Саму
ил**“—Съкровището на капитан Мартенс
„Душата на морето“; **Зафирово**—
„Черното досие“, „Дуел“; **Сребърна**—
„Господин 420“, „Андрейка“; **Ситово**—
„12 та нощ“, „Трима излязоха от гора
та“; **Гарван**—„Любовна песен“, „Гла
ната печалба“; **Бабук**—„Урок
живота“, „Ало, грешка“; **Средище**—
„Сестри“; **Главиница**—„По далечни
брегове“, „Генералът на смъртта
Ишпрково—„Ако всички хора по све
та“, „Степта се пробужда“; **Алеково**—
„Без любов“, „1918 година“; **Тутра
кан—подвижно кино №4**—„Това се
случи в Пенково“; **Ст. село—подвиж
но кино №5**—„Огнени версти“; **Со
кол—подвижно кино №6**—„Борец
комунист“; **Дунавец—Подвижно ки
но№7**—„Рита“; **Силистра—Подвиж
кино№12**—„Войнишко сърце“; под
вижно кино **№13**—„По неволя шо
фьор“; **Дулово — Подвижно кино
№14**—„ Балтийска слава“; **Межден**—
Подвижно кино №15—„Зет и снаха
„Комунист“.

ТПК „ДОМОСТРОИТЕЛ“
—ТУТРАКАН—
ТЪРСИ
ТУХЛАРСКИ РАБОТНИЦИ
Постъпване веднага
Осигурен е стол и безплатна квартира.
От управлението

случи нещо неразбрано. Хората се хвърлиха в страни. После някой извика, успокоявайки се сам:

— Гори парцал! Просто парцал! Кой го е хвърлил? Говеда! Това е провокация. . .

Безмълвното съгласие на паниката трая няколко секунди, не повече, но над улицата още дълго плаваше смрад и заставяше минувачите настръхнало да издуват ноздри.

III

Временният мост, построен от съветските сапьори над река Прут, бумтеше и скърцаше, претоварен от коли и оръдия. Приближаваше вечерта. Войските мъчително—бавно се протакат през моста към мястото на нощуване—към първото място за почивка в чуждата, враждебна страна, към нейните незасегнати от войната села и градове.

Нямаше такива, които да не знаеха, че тази невзрачна рекичка е държавна граница, откъдето започна войната. Сега умората, смъртната умора гонеше хората през моста към мястото за нощуване и нямаше желаещи да се полюбуват на тази граница. Какво особено има в нея? Мътна вода мие остатъците от хвърления във въздуха бетон—и това е всичко!—играе в изкривената арматура и рязко изменя цвета си, минавайки под сянката на моста.

През време на война и умората ражда шегобийци. И сега също се намираха такива веселяци.

— Кои са тук зелени фуражки? На граничната служба е заповядано да остане и да се окопава!—развличаше хората артилерист в тъмна от пот гимнастьорка, подтичващ до оръдието.

Притиснат до перилата възрастен войник философствуваше раздразнено:

—аНека сега сами да помиришат, каква е тя, фаталнат война!

— „Тотална“!— съобрази младши лейтенант Шустов, внимателно каращ на другия бряг специална кола—това беше пеленгационната радиостанция на фронтовото контраразузнаване.

— Далече ли е до Берлин, сестричке?—пошегува се Шустов, подчинявайки се на тягостната, но твърдо изработена привичка да закача всички срещнати по пътя девойки. Нека се опитат да се досетят колко срамежлив е той!

— Карай, карай!—отговори с дрезгав глас регулировчицата.

Славка Шустов само присви очи, като позна Даша Лучинина. Нейното лице беше намръщено, изпръхналите от вятъра устни бяха се подули, моминският мъх около розовите уши изглеждаше сив от прах. Вчерашни румънски войници с разрешение на командуването се тътреха без оръжие всеки към своя дом, а Даша безпощадно ги изтикваше към перилата:

— Отстранете се, окаяни! Вашата война свърши!

Макар и безропотно, но все пак нахално преминаваха военопленниците през пограничния мост в своята Румъния.

—Създава понякога господ такива!—изруга регулировчицата. Цялата тя, в изпрана гимнастьорка и тясна поличка, позната на младши лейтенанта още от времето на Старобелск, от самия неин роден град, се стори в този момент на Шустов така занимателна със своя дрезгав злобен вик срещу румънците, че той даже спря:

— Ей, чипоносата от гвардията!

Но Даша без да погледне яростно замахна с флагчето.

— Даша, Дашенка. . .

Едва сега регулировчицата се опомни и най-сетне видя Шустов. Тя се разсмя над собственото си отчаяние, скочи на стъпалото на колата и козирува привично:

— Ето къде са ви определили!

— Къде, родна моя?

— Човек може да примре от удивление—офицерът го поставили вместо шофьор! Какво, сами ли поискахте?

— Та аз съм на специална кола, това трябва

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година IV, Бр. 40 | Сряда, 8 юли 1959 година | ЦЕНА 20 СТОТИНКИ

ТЪРЖЕСТВО НА БЛОКА

Тежки житни класове се люшкат по блоковете на ТКЗС с. Голеш. Богатата реколта радва кооператорите. Сред житното море се виждат весели жътвари, а зад тях връзвачите. За трудолюбивите кооператори 6 юли е първият жътвен ден. Агитката при читалището изпълнява кратка литературно-музикална програма. Бодро и весело звучат младежките песни в простора. По случай започването на жътвата кратко слово произнесе заместник председателят на стопанството Добри Иванов Василев. Той напомни на кооператорите, че трябва да работят качествено. За да завърши жътвата в срок от десет дни, между бригадите и звената трябва да се разгори масово социалистическо съревнование, да се станува на полето.

По стар народен обичай млада кооператорка изправи пред заместник-председателя първия сноп. След краткото тържество започна усилена жътва. Зазвънтяха остри сърпове. Всеки се стреми да надяжне другаря си. Жътвари и връзвачи си обявиха съревнование. Група девойки запяха комсомолска песен. По-възрастните кооператорки не остават назад—над узрелите пшеници се люшва кръшна народна мелодия. С песен е по-леко, работата по-спори.

Първи жътвен ден. . . Пожънати са 250 декара едрозърнеста добруджанска пшеница. Съревнованието спечели звеното на Стоян Енев, което получи преходното червено знаме и парична награда. Отличиха се и жътварите Иринка Митева, Сение Еюбова, Янка Митева, Шериф Зюлкяниев и др.

Вълчо РАДЕВ

ДОСТОЙНА СРЕЩА НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Да пожънем пшеницата само за 10 дни! Незабавно засяване на освободените площи с втори култури. Пълно оползотворяване на кайсиите и доматите.

★ ★ ★ ★ ★

ДА ПРЕМАХНЕМ СЛАБОСТИТЕ ОЩЕ В НАЧАЛОТО НА ЖЪТВАТА

Жътвата в нашия окръг е в разгара си. В много кооперативни и държавни земеделски стопанства ечемикът е вече пожънат, а на някои места е започнало прибирането на реколтата от площите, засети с ръж, пшеница и други есенни култури. Първите дни на лятната кампания показаха, че кооперативните стопанства и машинно-тракторните станции са се готвили добре за изпълнението на тази важна задача. Но наред с това се появиха и известни слабости в организацията на работата както в МТС, така и в ТКЗС.

Много от машинно-тракторните станции, като МТС — Главиница, МТС — Тутракан и др. са добре с изпълнението на тази задача. Всички машини в тези МТС, предназначени да се използуват през лятната кампания, са на своето местоназначение и в пълна изправност. Но не навсякъде положението е добро. Към 3 юли по блоковете на с. Поляна, което е в района на ситовската МТС, не работеше комбайн поради неизправна запалителна система. Друг комбайн стоеше в станцията неремонтиран. Освен това 2 трактора, предвидени да се използуват в лятната кампания, все още не работят поради това, че не са поправени нафтовите им помпи. Явно е, че тази машинно-тракторна станция не започва кампанията в пълна готовност. Има опасност при това положение кооперативните стопанства от района да не приберат навреме и качествено реколтата от есенните култури.

Но не само в МТС — Ситово има слабости. Почти в нито една машинно-тракторна станция в окръга не е организиран дежурен персонал от механизатори, които да премахват бързо евентуалните аварии през време на прибирането на реколтата. Този въпрос трябва да се уреди в най-скоро време, за да се избягнат излишните престои на машините и да се използва пълният им капацитет. Наред с това е необходимо ръководителите на МТС да се погрижат за набавяне на достатъчно варели по тракторните бригади, в които да се съхранява горивото за машините. Не бива трактори или комбайни да стоят поради това, че липсва гориво. Такика случаи могат да се посочат в много машинно-тракторни станции в нашия окръг. Например на 29 и 30 юни трактор С—80 от МТС — Силистра не е работил поради липса на гориво, макар че по график трябвало да се използува в терасирането в с. Сребърна.

Първите жътвени дни показаха, че и в кооперативните стопанства не навсякъде организацията на работата е добра. На 29 юни например в землището на ТКЗС—Айдемир е стоял комбайн поради липса на чували, не е имало с какво да се пренася овършаното зърно. Към 3 юли в кооперативните стопанства с център Чернолик и Окорш складовете и чувалите за зърното не бяха дезинфекцирани. Така има опасност да се предадат в държавните складове храни, заразени с гъгрица. Не навсякъде се приема и прилага както трябва разделният начин за прибиране на реколтата. Като се има предвид, че тази година не всички растения в есенните посеви узряха едновременно, този начин на жътва и вършитба е особено ценен и трябва да се прилага навсякъде, където това е възможно.

Прави впечатление, че на много места сламата не се извозва своевременно от блоковете и не се съхранява както трябва. А тази година посевите са ниски и тя трябва да се пести много. В сравнение с пожънатите места, почистените площи представляват много малък процент. Това става причина и за закъсняване със сеитбата на вторите култури—фуражна царевица, фуражен слънчоглед и др. Към 2 юли в ТКЗС—Айдемир бяха пожънати 1,400 декара ечемик, а на тези места не беше засят нито декар втори култури. Такова е положението и в кооперативните стопанства с център Калипетрово, Сребърна и много други.

За да се пожъне пшеницата, ръжта и другите култури в определените срокове, за да се прибере без загуби реколтата, партийните комитети, ръководителите на ТКЗС, ДЗС и МТС, общинските народни съвети и селскостопанските специалисти трябва да вземат бързи мерки за премахване на съществуващите слабости още в началото на кампанията.

Напрегнати дни в тутраканския кооператив

Управителният съвет на стопанството с център Тутракан реши тази година жътвата да се извърши по груповия начин. Наличните 5 комбайна, които са дадени в разположение на стопанството за прибирането на реколтата, са групирани в района на с. Царев дол, където пшеницата е узряла.

С привършването на жътвато в Царев дол ще започне групово жътвата на пшеница и в района на другите села по реда на узряването.

☆

Още на 29 миналия месец жътвата на ечемика приключи. Добивите от декар площ са задоволителни — на места достигат 200 кг , а от други блокове—към 165—170 кг.

На 30 м. м. започна разделната жътва на пшеницата, а от 4 т. м. — масовата жътва на ръка, като предимно се жънат ония площи, където житото е узряло, а не са удобни за жътва с комбайни.

☆

Кооперативното стопанство в Тутракан разполага с 200 дка овощна градина, предимно с кайсиеви дръвчета. На 4 т. м. кооператорите започнаха беритбата на кайсии. Предполага се, че ще бъдат набрани не по-малко от 70 тона.

Окръжното търговско предприятие—клон Тутракан изкупува веднага кайсиите. Заместник-председателят на стопанството др. Камбуров заяви, че както кооператорите, така и другарите от ОТП ще положат всички усилия, но кайсиите ще бъдат прибрани.

Тодор ДРАГАНОВ

ЖЪТВА С ВИНДРОУЕРИ

Жътвата по блоковете на кооперативното стопанство с център с. Дулово е в своя разгар. Шестте полевъдно-тракторни бригади, които работят с 8 комбайна и 2 виндроуера, са решили да приключат жътвата на пшеницата за 10 дни. В чест на 15-годишнината на Девети септември те разгръщат помежду си масово социалистическо съревнование.

Днес кооператорите и механизаторите привършват жътвата на ечемика и започват масова жътва на пшеницата. На един от блоковете на стопанството първенецът на МТС — Дулово Кямил Ибрямов работи с трактор „Белорус“, към който са прикачени 2 виндроуера — единият навесен, а другият прикачен, с по 8 м. дължина. Прилагайки за пръв път жътва с виндроуери, на ден той жъне по 400 декара. Механизираната жътва през тази година напредва бързо в стопанството, защото ръководителите на ТКЗС и МТС положиха добри грижи за провеждането на кампанията и сега осъществяват оперативно ръководство.

Дулово — 7 юли

Тодор ХАДЖИСТОЕВ

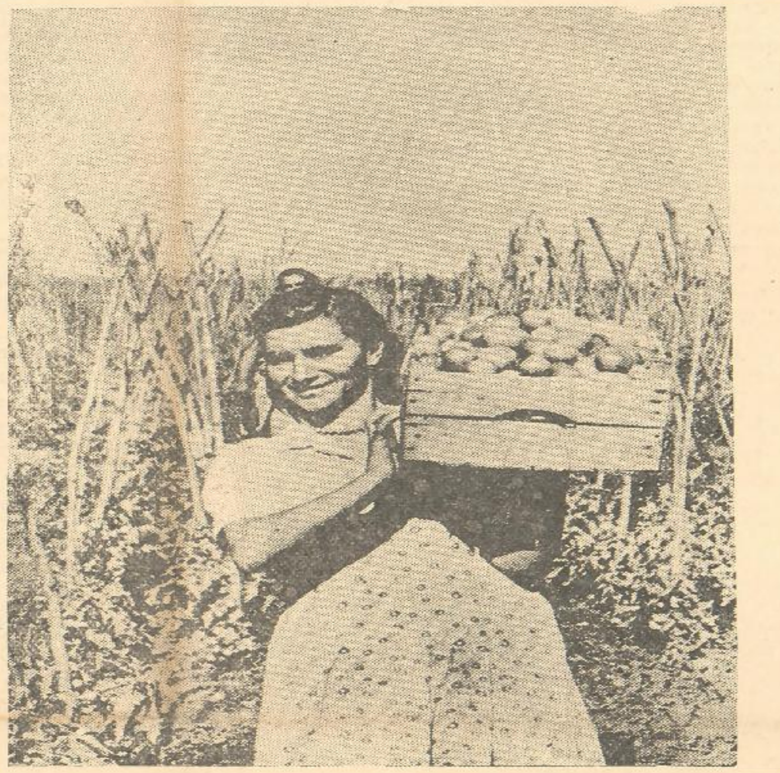

Тази година кооператорите от с. Цар Самуил отгледаха много ранни домати за износ, от които в касата на стопанството ще постъпят стотици хиляди лева.

НА СНИМКАТА: **Кооператорка от звеното на Петър Неделчев с набраните за износ домати.**

РАДОСТНИ НОВИНИ ОТ ТКЗС — БЕЛИЦА

Готови за масова жътва

Делегатското събрание на ТКЗС с център с. Белица, състояло се в с. Варненци, направи проверка на готовността на кооператорите за срочното и качествено извършване на жътвата и вършитбата на пшеница.

От информацията, която направи зам. председателят на стопанството в с. Шуменци др. Георги Йорданов, стана ясно, че кооператорите от това село са на челно място в съревнованието. Пожънати са 600 дка ечемик и площта веднага е засята с втора култура—фуражна царевица.

Директорът на МТС—Тутракан др. Недялков, който присъствува на събранието, наблегна върху факта, че тракторно-полевъдните бригадири още не са провели съвещания с комбайнерите и трактористите, които ще работят в техните блокове, за да знаят своите маршрутни планове.

Накрая председателят на стопанството др. Спас Боевски съобщи, че всяка тракторно-полевъдна бригада веднага след освобождаването на площите ще трябва да засее по 1,000 дка фуражна царевица, за да се осигури силаж за животните. И това да стане най-късно до 15 т. м.

Той констатира, че на първо място в окопаването на пролетните култури са кооператорите от с. Варненци, които не само че приключват третата копан на царевицата, но и работата им е висококачествена.

—Ние ще посрещнем жътвените дни напълно готови—заяви др. Боевски—и първенецът от жътвата, вършитбата и складирането на сламата ще бъде първенец за Девети септември, когато целият български народ ще празнува по най-тържествен начин 15-годишнината от своето освобождение.

Косят фий

Кооператорите от стопанството започнаха коситбата на фия. Те имат традиции в отглеждането на тази култура. Знаят, че когато животните се хранят с фиево сено, нуждата от концентриран фураж е по-малка. Затова и сега с такова усърдие прибират фия. Особено упорити в работата са каруцарите.

Само в землището на с. Белица има 2,000 декари засети с фий. Както и през другите години, и сега бригадата на Васил Янков най-активно се включи в коситбата. Добре работят кооператорите Петър Филипов, Андрей Николов, Калин Радоев и други. Не им отстъпват и кооператорите от бригадата на Симеон Христов. Те също работят с жар.

Калин НЕНОВ

Радостни дни

Ширните блокове на с. Шуменци кънтят от песни и смях. Всички звена са включени в жътвата и между тях се разгаря социалистическо съревнование.

През няколкото усилни жътвени дни на ечемика с добрата си работа се отличи второ звено, със звеновод Илия Събев Иванов, който с 11 кооператора само за ден и половина ожъна площ от 24 дка и застана на първо място в съревнованието.

Стефан СТОЯНОВ

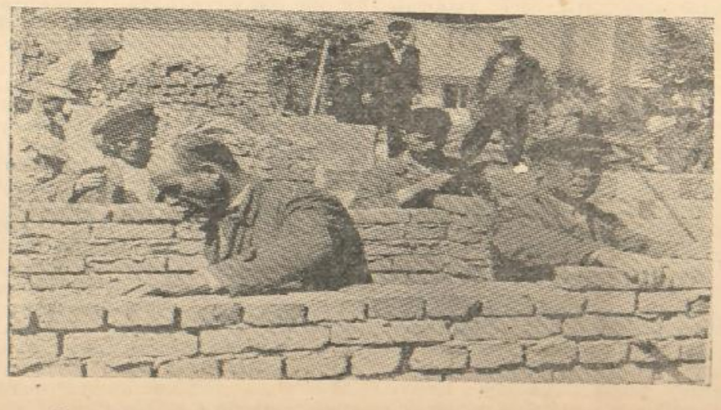

Все повече стават строителните площадки в гр. Силистра.

НА СНИМКАТА: Строителната бригада на Митю Йорданов работи на блока на общинския народен съвет.

Жънат и подмятат стърницата

На 27 юни в с. Срацимир започна жътвата на ечемика. Само за два дни три комбайна ожънаха 560 дка. Отличиха се комбайнерите Марин Йорданов и Богдан Пасков.

Много добре е организирана работата в тракторно-полевъдната бригада на Димитър Христов. Веднага след жътвата започна извличането на сламата с волокуши, обслужвани от комсомолци и подметката на пожънатите площи.

Благодарение на умелото ръководство на Димитър Христов бригадата му се нарежда на едно от първите места в машинно-тракторната станция.

Христо ИЛИЕВ

ОСВОБОДЕТЕ МАНОЛИС ГЛЕЗОС

Това е лозунгът, който се носи сега над света, който обединява прогресивните сили на всички страни, който се изтръгва от устата на комунисти, свещеници, учени, общественици, писатели, трудещи се.

Кой е Манолис Глезос?

Нима има някой да не знае за легендарния подвиг на националния герой на Гърция, който на 31 май 1941 година смъкна хитлеристкото знаме от десетметровата мачта на Акропола под носа на есесовците и окачи националния флаг на Гърция — символ на непобедимостта на гръцкия народ, на неговата борба на живот и смърт за свобода и национална независимост.

Този патриот бе Манолис Глезос. Със смъртна присъда той гни 1000 дни в окови. Гръцката реакция през 1948 и 1949 година издаде две смъртни присъди срещу този, чийто подвиг стана легенда. Световната обществена мисъл тогава въстана срещу готвената разправа с Глезос и го спаси.

Сега наново е надвиснала смъртна опасност над този човек-герой. Преди пет месеца той бе грабнат направо от атинските улици, окован във вериги и хвърлен в стария турски зандан Идзедин на остов Крит. От пет месеца срещу него се кове обвинение в шпионаж, в предателство към родината. Манолис Глезос — предател на родината си, предател на своя народ — едва ли би могла гръцката реакция да си лепне по позорно петно.

Съдебният процес е насрочен за 9 юли. Глезос е прехвърлен в атинския затвор. Делото ще се гледа по закон от времето на Метаксас, което означава Глезос да бъде съден от военен съд при закрити врати, без свидетели, без защита и да бъде осъден на смърт.

Но Манолис Глезос, въпреки и изолиран от света, не е сам. С него са милиони хора.

Пет месеца вече не стихват протестите на прогресивното човечество. След съобщението за насрочване на делото вълната на протеста расте и залива света. Манолис Глезос трябва да бъде освободен! Това е волята на народите.

Протестната вълна залива и нашата страна. Нашият народ познава Манолис Глезос като пламенен патриот, като героичен син на героичен и свободолюбив народ.

Протестните митинги заливат и нашия окръг. В предприятия, учреждения, кооперативни стопанства, машинно-тракторни станции, строителни площадки, навсякъде, където кипи усилен труд, народът протестира: „Освободете Манолис Глезос!“.

От работещите в Строителната организация, от служителите в Българската народна банка, от работниците в Машинно-тракторните станции, от работници и кооператори летят телеграми до гръцкото посолство в София: „Освободете Манолис Глезос!“.

„Нека гръцките империалисти се вслушат в протеста на милионите от целия свят и дадат свобода на световноизвестния борец за мир Манолис Глезос“ —протестират работниците от МТС — Силистра.

Служителите при Българската народна банка в Силистра „енергично протестират и настояват пред гръцкото правителство да преразгледа обвинението срещу големия патриот и демократ Манолис Глезос и да разпореди да бъде пуснат на свобода“.

Освободете Манолис Глезос. — това е нашата решителна дума!

СПРЕТЕ ПОЗОРНАТА РАЗПРА С МАНОЛИС ГЛЕЗОС

Колективът на ДИП „Липа“ —Силистра с тревога посрещна известието за предаването на военен съд на големия гръцки патриот и национален герой Манолис Глезос, обвинен в шпионаж и предателство към родината.

Човекът, който смъкна фашисткото знаме от Акропола, не може да бъде предател на своята родина.

На 6 т. м. целият колектив на предприятието на протестно събрание единодушно изрази своето възмущение от готвената съдебна разпра със славния син на Гърция. В изпратената телеграма до гръцкото правителство колективът издига високо глас на протест: „Не посягайте на живота на своя национален герой! Прекратете съдебния произвол и пуснете Манолис Глезос на свобода! Манолис Глезос и неговите другари трява да живеят за честта и славата на демократичния, трудолюбив и културен гръцки народ“.

Петър ЛАЗАРОВ

КОГАТО НЕ СЕ МИСЛИ ОТРАНО

На ръководителите от Окръжното търговско предприятие — Силистра беше известно, че през тази година в окръга ще има много кайсии и домати. Налагаше се отрано да се помисли за тяхното изкупване, а оттам и за износа, пулпирането и преработката им. Време за това имаше, но липсваха инициативи и организация в подготовката. Сега, когато трябва да се оползотвори всеки плод, определените изкупвателни пунктове на търговското предприятие не са в състояние да изкупят всичките кайсии и домати от ТКЗС. Вярно е, че девет автохладилни вагона с по 8-9 тона кайсии и 6 вагона - хладилна композиция от 230 тона, са изпратени вече за ГФР, Чехия и ГДР. Освен това досега са изнесени и 100 тона домати. Но вярно е и това, че много кайсии и домати, натоварени на камиони, се разнасят от пункт на пункт, тъй като търговското предприятие не ги приема, понеже не може да им намери пазар. ТКЗС в с. Сребърна може да изнася дневно по 15 тона домати; Калипетрово, Попина, Айдемир и др. също могат да предлагат големи количества домати, но те не се изкупуват, нито пък се дават бележки на стопанствата да потърсят местни пазари за пласирането им.

Организацията на Окръжното търговско предприятие по приемането и обработването на доматите за износ също не е добра. Работната ръка е недостатъчна. На пристанището е пристигнал съветски шлеп, който ще натовари не по-малко от 120 тона домати за Съветския съюз. В състояние ли е търговското предприятие за три дни да натовари шлепа? Не! Не е в състояние, защото в момента са приготвени едва 6-7 тона, а докато се приготвят и останалите количества, първите домати ще загубят своята стандартност.

На пристанището са стоварени и над 12,000 шпертплатови бурета за пулпиране на кайсии. За тях е необходима специална подготвителна работа—задъняване, дезинфекциране, парафиниране и др. Ще може ли търговското предприятие само за няколко дни да приготви тези бурета за пулп? По всяка вероятност, не ще може, защото няма и достатъчно бъчвари. Буретата се търкалят по кея на пристанището и има вероятност някои от тях да бъдат отвлечени от прииждащия Дунав.

При такава организация за приемане на кайсиите сигурно ще се наложи здрави и хубави плодове, предназначени за пулпиране и износ, да се изкупят от „Винпром“ и се оползотворят за ракия. От това ще загубят и производителите, и народното стопанство.

За изкупуване и пулпиране на кайсиите остават десетина дни. В това кратко време трябва да се създаде такава организация, че всички кайсии да бъдат изкупени, преработени в пулп или отправени за износ. Никой с нищо няма да ни оправдае, защото от два месеца се говори за тези кайсии и ние трябваше да бъдем готови.

ИЗ ДЕЙНОСТТА НА НАРОДНИТЕ СЪВЕТИ

Работата с жалбите на трудещите се трябва да се подобри

Жалбите на трудещите се са важен документ. Те не бива да се разглеждат като обикновена молба, а като факт, който говори за известни пропуски в управлението, в спазването на законността. Жалбите на трудещите се са израз и на вярата им в Партията и народната власт, израз на желанието да се помогне.

Разглеждането на жалбите и вземане на решения по тях е една от формите на масовата работа на народните съвети, като органи на народната власт. Жители на нашия окръг отправят жалби до народните съвети, до управителните съвети на кооперативните стопанства, до органите на Народната милиция и т. н. Тези жалби са документи, към които съответните другари трябва да имат внимателно отношение.

Подадените жалби са с най-различно съдържание, по най-различни поводи. Засегнатите въпроси определят и характера на жалбите. Обаче какъвто и да е този характер, жалбата трябва да бъде разгледана в законния срок и на жалващия се да се отговори какво решение е взето.

Всеки народен съвет, независимо общински, градски, районен или окръжен, трябва да има приемна за трудещите се и в определени часове, членове на изпълнителния комитет на съвета да приемат граждани и да беседват с тях, да им разясняват онова, което ги интересува. Жалбите на трудещите се, адресирани до народните съвети, се приемат и разглеждат само от членовете на изпълнителния комитет. Законното време за разглеждане на жалбите е 30 дни за окръжните и 20 дни за общинските народни съвети. В този срок жалбата трябва да бъде решена и решението да се съобщи на лицето, което я е подало. Каквото и да е това решение, то непременно се изпълнява в срок най-много от 10 дни.

От проверката, която е направена в редица общински народни съвети, се установи, че в работата с жалбите има немалко пропуски. Например в Дулово, Межден, Белица, Добротица, Средище, Нова Черна, Старо село, Паисиево и др няма заregистрирани жалби, няма и специалните дневници-азбучници за завеждането им. Секретарите на общинските народни съвети, които по правилник са задължени да се занимават с жалбите на трудещите се, да следят за тяхното разглеждане и решаване, не им обръщат достатъчно внимание. Някъде жалбите се завеждат на общо основание във входящите дневници, което е грубо нарушение на разпоредбите за работата с жалбите.

Кое е характерно за подаваните жалби? След станалата реорганизация в кооперативните стопанства жители на някои села отправили молби за присъединяване към това или друго кооперативно стопанство, други се оплакват, че неправилно им е отнета земя от тази за лично ползуване, трети, че им е наложена неправилно глоба, има оплаквания срещу ръководители за извършени от тях нарушения и т. н.

Например жители от селата Дичево и Суходол подават колективна молба, че искат да се присъединят към ТКЗС в село Искра, а жители от с. Искра предявяват искане тяхното стопанство да се отдели от стопанството в с. Ситово. Тези искания не могат да се удовлетворят, защото противоречат на плана за изпълнение на селскостопанските задачи. Жители от селата Гарван и Коларово отправят жалба до Окръжния народен съвет против управителния съвет на ТКЗС в село Попина, че неправилно им били отнемани лозята за лично ползуване, понеже някои от членовете на техните семейства не работели в кооператива, а другаде. Такива жалби има отправени и против управителния съвет на ТКЗС—Алеково. Специална комисия, определена от Окръжния народен съвет, е разгледала въпросите на самото място и е взела решение.

С анонимно донесение от с. Стрелково се изяснява, че управителният съвет на ТКЗС в с. Средище неправилно е определил Руси Ангелов Великов за полевъдно-тракторен бригадир, защото бил начитан и имал присъда. Направено е обследване в присъствието на самия Руси Ангелов и изнесеното в анонимното писмо се установява, че е истина. Окръжният народен съвет взема решение, като на основание 169-о министерско постановление предлага на управителния съвет на ТКЗС в с. Средище да освободи Руси Ангелов от този пост и му се даде друга, подходяща работа. Съгласно правилника за жалбите на трудещите се и прилагане на решенията, това предложение на Окръжния народен съвет трябваше да се приведе в изпълнение най-много до 10 дни. Все още обаче то не е изпълнено.

Управителният съвет на стопанството в с. Чернолик взема решение да не се включват в работа членовете на семействата на онези кооператори, които по една или друга причина не работят в кооператива, а са отишли на работа другаде. По този повод Юсеин Шакиров Байрактаров подава жалба до Окръжния народен съвет, като твърди, че такива случаи в с. Чернолик са много. Обследването установило, че управителният съвет на стопанството, въпреки устава, е взел такова неправилно решение. И вместо да насажда трудова дисциплина с такива решения, управителният съвет насажда недоволство. Напълно разбираема става причината за изоставането на ТКЗС Чернолик в окопаването на пролетните култури.

До управителния съвет на ТКЗС в с. Алфатар е подадена молба от Дамяна Симеонова Василева от с. Васил Левски, с която иска да й се отпусне помощ от фонда „Подпомагане на нетрудоспособни кооператори“, а до управителния съвет на ТКЗС в с. Ситово подава молба силистренската гражданка Елисавета Ангелова Мумджиева, за да бъде приета за членка на стопанството. Тези молби не са разгледани. Това показва, че съответните отговорни другари от стопанствата не могат да оценят правилно значението на жалбите на трудещите се и да ги разгледат в законния срок

В с. Паисиево има изселници от Кърджалийско. Тези хора искат да станат жители на селото. Местните ръководители обаче не ги приемат за жители. Това е грубо нарушение на чл. 7 от закона за лицата и семействата, който позволява да се даде жителство на лицата, които живеят постоянно или преимуществено в определено място. Ограниченията за жителство, съгласно специално министерско разпореждане, се отнасят само за София, Варна, Пловдив, Бургас, Стара Загора, Русе и Плевен, но не и за селата.

Само тези наколко примера показват, че редица отговорни другари имат неправилно отношение към жалбите на трудещите се, не ги разглеждат навреме, не вземат по тях решения и стават причина жалбите да се отправят към различните министерства, че дори и до Централния комитет на Българската комунистическа партия.

Задължение е на председателите на общинските народни съвети и на всички ръководители на учреждения и институти, към които са адресирани жалби на трудещите се, да ги разглеждат и разрешават в установения от Указа на Президиума на Народното събрание срок.

Ст. ИЛИЕВ

В с. Ламбриново има засети площи с медицинската трева колеандър. От дъждовете плевелите избуяха. В помощ па кооператорите се притекоха пионерите от местното училище „Хр. Ботев“.

НА СНИМКАТА: Под ръководството на др. Петър Борисов пионерите плевят площта, засята с колеандър.

СТИГА ВЕЧЕ ФЕРЕДЖЕТА!

Преславци

Минаваше ли някой мъж покрай кадънки от селото, те вдигаха фереджета и закриваха лицата си. Не можеха да се радват и на слънцето, и на околните красоти. Водеха затворен живот, наложен им още от феодализма и религията.

Днес в с. Преславци фереджетата са махнати. Туркините са облечени в красиви рокли и по нищо не се различават от българките.

Д. КАЗАКОВ

Нова Черна

Селото е голямо, с хубави къщи, живее по новому. Но все още доскоро съществуваше старото, отживялото, признак на черното минало—туркините ходеха с фереджета.

Много мисли по този въпрос Сюлейман Кочан. Защо така трудно си пробива път в навиците на турското население новото? Ето всички са кооператори, работят дружно, а жените на турците са с фереджета и шалвари. И той стана горещ агитатор за хвърлянето на фереджетата.

—Ние живеем и се трудим заедно. Представляваме едно голямо семейство—казва зам. председателят на кооперативното стопанство Лазар Петров—защо се различаваме така по облеклото? Защо със своите фереджета и шалвари туркините напомнят отреченото минало, нещо старо, което отдавна е умряло?

Помислиха си и турците, помислиха си и кадънките. Право е това, което казват другарите. Стига вече фереджета!

Александър НИКОЛОВ

ИЗ НАШИТЕ СЕЛА

Придобивки за с. Срацимир

От две-три години се заговори в село, че ще имаме радиоуредба, че ще могат да се слушат новините от цял свят и т. н. Миналата година въпросът беше назрял, но желанията на срацимирци не се осъществиха. Тази година, обаче, и Срацимир ще се нареди към онези селища, които имат радиоуредби.

През изтеклото полугодие бяха закупени необходимите материали, сградата, в която ще се помещава радиослужбата, бе основно ремонтирана и пригодена, радиоапаратурата пристигна. В момента по всички улици на селото се поставят куки и изолатори, обтягат се проводниците, а не след много ще бъде инсталирана и радиоапаратурата.

Тази голяма културна придобивка импулсирва кооператорите и кооператорките в тяхната ежедневна полска работа. Няма да е далеч денят, в който и над село Срацимир ще се понесе гласът на радиоговорителя и срацимирци ще слушат най-последните новини. Всичко това е дело на общинския народен съвет с председател — Георги Димитров.

★

В миналото при дъждове водата на селската чешма се замърсяваше и ставаше мътна. Това беше проблем за трудещите се. Селото бе хигиенизирано, доби съвършено нов облик, и мътната вода никак не подхождаше на този му вид. Служителите от Общинския народен съвет, начело с председателя, се заеха да ремонтират чешмата — смениха повредените тръби и на тяхно място поставиха нови. В близките дни срацимирци ще пият бистра и студена вода.

Иванка ДОНЕВА

Писма до РЕДАКЦИЯТА

КЪДЕ СА МЛАДЕЖИТЕ?

Големите валежи, които паднаха напоследък, причиниха заплевяване на пролетните култури. Трябваше да се помогне на кооператорите бързо да окопаят пролетниците и да ги спасят от плевелите. Затова в помощ на стопанствата дойдоха служители от учреждения и предприятия, обявиха се ударни петдневки.

На копан в село Попина излязоха всички, обаче не успяха да привършат копанта. Дойдоха и курсанти от поделение 310 от Силистра. Още с пристигането си на 27 юни те здраво се заловиха за работа. До вечерта работиха неуморно. След привършване на работата, съвместно с младежите от селото, бе устроена забава. На другия ден курсантите отново работиха. Всички останаха много доволни от тяхната работа. Обаче докато курсантите копаха, младежите от селото почиваха.

Секретарят на общинския комитет на Комсомола др. Димитър Ковачев положи големи усилия да организира младежите да работят заедно с курсантите, но не срещна помощ нито от дружествените секретари Корнел К. Йосифов и Петко Дитимров Петков, нито от самите младежи. Последните предпочитаха да лежат на сянка, привечер да се разхождат по асфалта, да посрещат кораба и т.н.

Така минаха ударните дни. Работиха само гостите, а младежите спяха.

Питаме къде е комсомолското съзнание?

Група младежи

ХУБАВО Е ПРИ ДЕЦАТА

Осемдесет и пет деца на кооператорки в с. Нова Черна са настанени в двете детски ясли, а по-големичките са прибрани в детската градина. Питомците от детската градина си имат свой мир, свои мисли. Като им омръзнат топките и играчките упорито настояват пред възпитателките Ганка Черникова Руска Ангелова да отидат н полето, при комбайна, при тра тора.

Весело е с тези деца. Те ощ отсега си избират професия. Е ни от тях щели да станат комбайнери, други трактористи, трети — летци, а 4-годишният „капитан“ Петко Киряков върт кормилото на кораба „Калацерка“ № 506 и умело командув „екипажа“. Децата си имат и свое стихотворение, което рецитира То започва така:

С гърдички закалени
и с бузички червени
здрав и смел войник ще стана
моя роден край ще браня.

Те знаят не само стихове, н и песнички, и игри. Любимец н малките е Стоян Йорданов, от 5 години служител в училището. Той им прави най-различни играчки, майсторй кораби, с които ще плуват по далечни морета. Хубаво е при децата.

Александър КРЪСТЕВ

И в с. Межден е открита детска градина

В откритата на 20 юни целодневна детска градина в с. Межден са събрани 70 деца на кооператорки. Под грижите на възпитателките децата редовно почиват, хранят се, играят, пеят песнички, а майките им са спокойни, че има кой да се грижи за рожбите им.

Готвачката Марина Иванова, която от няколко години работи в градината, навреме приготв храната и децата винаги навреме са нахранени.

Д. НЕДЕЛЧЕВА

НА АТЕИСТИЧНИ ТЕМИ

ДА ПОГОВОРИМ ЗА БИБЛИЯТА

(В отговор на един адвентист от с. Ситово)

Преди няколко дни получих по пощата едно писмо от с. Ситово. Подателят му се подписва така, че и неговият господ да не може да го разчете. А в писмото има такива съвети и заклинания, че по тях можем да съдим за автора му—благочестив християнин, който не бива да скрива нито името си, нито подписа си. Обаче от начина на изложението на мислите в писмото мога да съдя, че е адвентист, когото бурно развиващият се живот в нашата страна не интересува. Неговата постоянна мисъл, както изглежда, е „царството небесно“. Като затваря очите си пред гигантските достижения на науката, той прави отчаяно несполучлив опит да „опровергае“ научните доказателства в някои мои материали във връзка с атеистичната пропаганда, поместени в колоните на в. „Силистренска трибуна“. Застанал в позата на безстрашен и фанатичен защитник на „словото божие“ той не смее и името си да подпише.

Този „дъбоко вярващ“ ситовец не привежда никакви други доказателства освен цитати от библията—„свещената книга“ на християните. Прегърнал тази книга, той отрича такива положения в науката, които вече никой не може да отрече, наричайки ги заблуда. Той твърди, че всичко писано в библията е „свята истина“, „дело на бога“, „откровение божие“. Нека си поговорим за библията.

За историческата достоверност на библията

Библията се дели на две части, наречени завети:—стар и нов завет. Старият завет съдържа няколко десетки книги, а новият—всичко 26 книги. Тези книги не са „откровение божие“, както е проповядвала и проповядва църквата, а са писани от хора из средата на еврейския народ. В тях са отразени разбиранията и морала на хората от това време на родово-общинния строй и робовладелческата епоха. А тъй като през това време нивото на производителните сили е било много ниско, то на библейските страници са намерили място наивните представи на древните еврейски племена и техния морал.

При тълкуване на библията църквата си служи с редица фалшификации, с които цели „да докаже“, че библейските книги са писани от пророците и апостолите под пряката диктовка на бога, откъдето се наричат и „откровение божие“. Доколко това е смешно и глуповато ни говорят самите библейски книги. Например църквата учи, че първите пет книги на библията, наречени „петокнижие“ са били уж получени от „праучителя“ Мойсей на планината Синай направо от ръцете на бога! ? !

В това „петокнижие“ освен за живота на Мойсей се разказва и за неговата смърт и как еврейският народ го оплакал. Може ли Мойсей да пише за това, което е станало след неговата смърт? Няма спор, че „петокнижието“ е писано от други хора, безсъмнено еврейски жреци, които от името на измисления Мойсей са писали това, което е било в интерес на тогавашното жречество. Не е ли фалшификация от страна на църквата твърдението, че Мойсей е живял и написал тези книги под пряката диктовка на бога? Защо тогава срещаме такива изрази: „Аз казах“, „Аз направих“, но и „Мойсей разговаряше с бога“, „Мойсей беше най-кроткият от хората“ „Нито преди, нито след Мойсей Израел не е имал такъв пророк“ и пр.

Църквата учи, че библейската книга „Исус Навин“ е била написана от „богоизбрания“ вожд на еврейския народ Исус Навин. Но и в тази книга фалшификацията е явна. Покрай живота на Исус Навин в нея се говори и за неговата смърт и как след нея евреите започнали да се кланят на чужди богове. А какво може да се каже за книгата на „пророк“ Исая? Църквата учи, че тя е била написана от големия „пророк“ на еврейския народ Исая под диктовката на бога. Но живяла ли е такава личност и тя автор ли е на тази книга? Ето какво ни показва нейният исторически анализ:

До 39-а глава тя изглежда като че ли е писана през осми век преди нашата ера. От 40-а глава започва да се говори за вавилонското робство и за освобождението на евреите от персийския цар Кир—събития, които са станали 200 години по-късно от времето, за което се говори в първите 39 глави. От 56-та глава започва да се говори за събития, исторически станали още в по-късно време. Това показва, че книгата има много автори и никакъв „пророк Исая“ не я е писал.

Според църквата всичките 150 псалми, поместени в библията, уж били писани от цар Давид. Обаче исторически вярно е, че псалом 137 („Край реките вавилонски“) не може да е бил писан по-рано от 597 година, докато цар Давид е живял близо 400 години по-рано от тази година. Анализът на псалмите ни доказва, че от всичките 150 само 14 могат да се отнесат към епохата на цар Давид.

Такова е положението и в новия завет. Например църквата учи, че четирите евангелия са били писани от Христовите апостоли—„очевидци“ на описаните събития: Матей, Марко Лука и Иоан. Историческият анализ на евангелията доказва, че те не са могли да бъдат написани по-рано от втори век на нашата ера и не могат да принадлежат на апостолите и на учениците на апостолите, които уж са живели през първия век В славянския превод на евангелията е допусната такава „лека поправка“, като се казва „евангелие от Матея“, „евангелие от Марко“ и пр. В гръцкия текст се казва „по Матея“, по „Марка“ и пр. Следователно евангелията не са били писани от „очевидци“, както се казва в тях, а от хора, които са използували легендите.

Трябва да се има пред вид и този факт: първите евангелия са били писани на гръцки език, докато народът е говорил арамейски език — смесица на еврейски и сирийски. А това показва, че авторите на евангелията са били образовани хора, добре владеещи гръцки, а не прости рибари, каквито са „били христовите апостоли“.

Че библията не е „откровение божие“ ни показват и редицата нелепости, които се срещат в нея и днес в ерата на атома и изкуствените спътници на земята, на изкуствената планета в Слънчевата система. Тези библейски писания предизвикват само смях. Например в глава първа на книга „Битие“ се казва, че в първия ден на миросътворението бог е направил светлината, а чак на четвъртия ден направил небесните светила — слънцето, месеца и звездите. Ако е така, как тогава ще имаме светлина без слънцето, без нейния източник, и как е могло да има първи, втори, трети и четвърти ден без да съществува слънце? Ще отрече ли и най-фанатичният вярващ, че съществува ден и нощ, защото съществува слънце и че денят и нощта, лятото и зимата са дело на въртенето на земята около своята ос и около слънцето.

Някои от защитниците на църквата като виждат цялата тази библейска нелепост искат да дадат някакво алегорично тълкуване на библейското миросътворение като твърдят, че в случая не става дума за дни в сегашен смисъл, а за цели епохи. Това обаче е своеволно тълкуване, което влиза в противоречие със самия текст, в който се казва буквално така: „И беше утро, и беше вечер“. . . ден еди кой си. В същата книга „Битие“ се разказва и за първата жена Ева, която била създадена от реброто на Адама. Анатомията, която е напълно положителна наука, ни доказва, че и мъжът, и жената имат еднакъв брой ребра.

Пак в същата тази книга се казва, че дяволът, преобразен във вид на змия, се явил в рая и изкушил първите хора. А нима раят—жилище на праведните и блажените съгласно църковното учение, може да бъде свърталище на дявола, който е олицетворение на злото, мястото на когото е в ада!
Какво търси дяволът в рая?

Според описаната в евангелието легенда за сиромах Лазар, между рая и ада „има огромна пропаст и никой не може да мине от едното място на другото“. А може да се постави и такъв въпрос: щом като всичко е дело на бога, като израз на неговата „безпределна любов“, както учи църквата, то ще трябва да се приеме, че и дяволът е дело на бога. А може ли „всевишната благост“ да ражда зло?

На това вярващият с нечетливия подпис от с. Ситово и неговите „братя“ ще отговорят, че злото не е дело на бога, защото той не може да върши зло. Злото, ще кажат те, е резултат на грехопадението на първите хора. Да, но дяволът „се е явил“ преди грехопадението и сам е станал причина за грехопадението. Следователно злото е съществувало преди това грехопадение. Кой тогава може да бъде творец на злото, ако не бог, щом като той „е сътворил всичко“?

В библията е намерило място и „божието“ описание на вселената. Например в книгата „Исус Навин“ се разказва как по време на един бой с враговете израелеви, когато слънцето вече клоняло на залез, Исус Навин се помолил на бога да спре слънцето, за да можел да се бие на дневна светлина. И бог послушал и „спрял“ слънцето. И това е „свята истина“. А има и такава „свята истина“—описанието в глава 37 на книгата „Йов“, в което се казва, че Земята е равнина „подпряна на колове“ и захлупена от „твърдта небесна“, която била като „леяно огледало“ и по която „твърд небесна“ били закрепени неподвижно звездите? Наивността на авторите на библията е понятна. Но вярва ли това писание авторът на писмото от с. Ситово? Сигурно е, че и той не вярва. Не го вярват и децата, не може да го вярва нито един разумен човек.

Библията, както се вижда, не издържа никаква критика на историята и науката.

Богдан КРАБВ

Петилетката—в съкратени срокове!

КОГАТО НЕВЕРИЕТО ОВЛАДЕЕ ХОРАТА, УСПЕХИ НЕ МОЖЕ ДА ИМА

РЕЙДОВА БРИГАДА

Години наред трудовият колектив на ДИП „Добруджа"—Силистра беше в челните редици на текстилните предприятия в страната. Няколко пъти знамето—Национален първенец на Министерството на леката промишленост и ЦС на профсъюзите беше в ДИП „Добруджа". В този упорит труд израснаха много такачки и работници и получиха званието ударник, отличник, рационализатор и др.

През първото шестмесечие на миналата година планът на предприятието беше изпълнен 103.45 на сто, или производствениците са дали на народното стопанство 32,500 метра повече тъкани. Производителността на труда достигна общо за шестмесечието 106.15 на сто, при качество на продукцията 98.7 на сто. Получени бяха 30,000 лв свръхпланова икономия от снижение себестойността на продукцията.

През есента на 1958 година Партията постави пред нашия народ големи задачи за изпълнение във връзка с икономическия скок. Налагаше се в различните отрасли на нашето социалистическо строителство да се включат нови работници, да се издигне на по-високо равнище квалификацията на всеки член от даден производствен колектив, да се подобрят условията за работа във всяко предприятие, да се внедряват все по-нови и по-нови организационно-технически мероприятия, за да се получи бързо повишаване на производителността на труда и няколкократно увеличение на продукцията.

За да се отговори на призива на Партията и Правителството за изпълнение на Третата петилетка в съкратени срокове, се наложи и в ДИП „Добруджа" да се подобри работата. Необходимо беше да се увеличи капацитетът на предприятието, да се набележат организационно-технически мероприятия с оглед да се повиши производителността на труда.

Такива задачи стояха пред административното ръководство, инжинеро-техническия персонал, партийната и комсомолска организация и профорганизацията в предприятието.

Още в края на миналата година обаче, ръководството на предприятието категорично заяви, че след като са изчислили ударите, оборотите, капацитета на скробачната машина, времето за зареждане на кросната и т.н. се дошло до заключение, че е достигнат последният предел и се съмнява в изпълнението на петилетния план за 4 години. Тази неувереност на ръководството, изразена най-ярко от главния инженер Георги Данев, се предаде и на целия трудов колектив.

Планът за шестмесечието през тази година е изпълнен едва 87.6 на сто, призводителността на труда — 85.98 на сто, качеството на продукцията—89.9 на сто, а по показателя—снижение себестойността на продукцията, предприятието е в преразход.

Тези показатели говорят, че в ДИП „Добруджа" съществува някаква аномалия, която спъва изпълнението на плана и то в такъв момент, когато се извършва икономически скок в развитието на нашата страна.

Като се има предвид, че в системата на промишлеността в нашия окръг ДИП „Добруджа" е едно от големите предприятия, че общото изпълнение на плана за окръга зависи до голяма степен и от него, неоправдано е такова изпълнение на плана.

Пълният капацитет на машините не се използува

В края на миналата година предприятието разполагаше с 80 тъкачни стана. Поради наложилото се разширяване се монтираха още 38 стана, които бяха изпратени от Търново и Пловдив. От момента на разширението планът започна да изостава. Докато през 1958 година средното дневно производство на стан беше 82 метра, то за първото полугодие на тази година спадна на 60 метра. Причините за това са, че силите на работниците от ремонтната работилница се хвърлиха изключително за увеличаване капацитета на новодонесените станове, а се изоставиха старите. От тогава план-графикът за ремонта на становете не се изпълнява. Започна стихийно ремонтиране и то на тези станове, които или съвсем са спрели, или пък дават лошо качество. Създадената хубава система, те да се ремонтират по график на всеки 4 месеца, не се спазва. Периодичните профилактични прегледи на становете, за които отговаря главният инжинер, също не се извършват

Всичко това довежда до занемаряване на машинния парк, а от там до ниска производителност на труда и лошо качество на продукцията. В предприятието са набелязани хубави организационно-технически мероприятия за поддържане на машините, за увеличаване капацитета им, но не се изпълняват. Така например в точка 8 от плана пише: да се подготвят такива резервни части, които бързо се износват, за да може при повреда на становете да се монтират готовите части и да се избегне големият престой на становете. Такива части още не са поръчани, въпреки че ТПК „Стомана" може да ги работи. Подобно е положението и с конусните бубини. Те също могат да се поръчат в нашите дървообработващи предприятия.

Оборотите на становете са увеличени над планираните-191 оборота, но някои секционни майстори, като Иван Трендафилов, умишлено връщат оборотите, понеже това водело до производството на лоша продукция.

За да се подобри работата в предприятието, на помощ е идвала техническа бригада от ДИП „1 Май"—Варна. Отново са набелязани много допълнителни организационно-технически мероприятия, но по вина на инжинеро-техническото ръководство, малка част от тях са внедрени в производството. Например в точка 10 на тези мероприятия е записано—в срок до 10 юни тази година да се монтират всички основни спирачи на тъкачните станове и да се приведат в действие. С това значително ще се подобри качеството на продукцията. При скъсването на някоя нишка, станът автоматично спира. За съжаление обаче, спирачите още не са монтирани.

Грижите за работниците са незадоволителни

На ръководството в предприятието е било известно, че ще се доставят нови станове, че е необходимо да постъпят нови работници и работнички. През м. октомври миналата година са постъпили 20 работнички. Четири месеца момичетата се лутали сами в производството без да ги въведе някой в работа. Едва на 13 февруари започват курсовете за квалификацията им. По-късно се приемат още 16 тъкачки за обучението на които са положени също такива грижи. С разширението на предприятието се е наложило секционните майстори да се увеличат от 6 на 10. За допълнителни 4 майстори се издигат зареждачи. При преминаването им на друга работа е било абсолютно необходимо да преминат известен курс, да се запознаят с новата работа. За съжаление и с тях това не е направено.

Техническият кабинет не е снабден с нагледни помагала и не отговаря на нуждите и изискванията на производството.

В резултат на това има случаи работнички да напускат предприятието. Причините безспорно се коренят в недостатъчните грижи на ръководителите.

Голяма част от работничките са девойки. Как ще бъдат настанени и въведени в работата, кой ще се грижи за тяхното обучение? Това са въпроси, от решаването на които зависи те да се задържат и да обикнат професията си.

Вина за това безспорно има инженеро - техническото ръководство. Как то ще организира работата в предприятието, как най - правилно ще разпредели хората в производството? От това до голяма степен зависи изпълнението на плана.

Не може обаче да се каже, че вината е само негова. Новият директор Марин Русев, който е отскоро на работа в предприятието, е енергичен и делови човек. Той веднага е насочил силите си към преустройство на работата, но не контролира системно изпълнението на поставените задачи, не търси отговорност.

Примирява се със съществуващите слабости и не воюва достатъчно за отстраняването им. Другарят Марин Русев не търси помощта на масово - политическите организации, които са решаващ фактор за мобилзиране на колектива.

Партийната и комсомолската организация и профорганизацията стоят настрана

Партийният контрол в предприятието е занемарен. Партийното бюро, със секретар Петър Маринов, се е загубило и не помага на администрацията за изпълнението на производствената програма. Въпреки лошото изпълнение на плана, членовете от партийното бюро не са се разтревожили. За шестте месеца на тази година бюрото се е занимавало само два пъти с неизпълнението на плана и то през м. януари. Контрол по изпълнението на организационно-техническите мероприятия от комунистите не е упражнен. А работата с партийните групи, възлагането на партийни поръчения, разгарянето на социалистическо съревнование, помощта на другите масови организации са изобщо изпуснати. На няколко секционни майстори—комунисти са поставени партийни поръчения да обучават млади, неопитни работници, но как се изпълняват тези поръчения никой не знае.

Още по-лошо е положението в комсомолската организация и профорганизацията. През първото тримесичие на тази година не се водеше съревнование. Едва в началото на второто тримесечие, с големи усилия работническият колектив се включи в социалистическото съревнование, като „червена" смяна обяви съревнование на „зелена" и „синя" смяна. Но това съревнование не се разгаря, не се отчита. По стените на работните помещения и в двора липсва нагледна агитация: лозунги, диаграми за изпълнението на плана и др. Радиоуредбата, която може прекрасно да служи за отчитане на съревнованието, за посочване на недостатъците, за поощряване на първенците е занемарена. Профорганизацията не се грижи и за работническите предложения. Липсва тетрадка, в която да се записват предложенията на работниците. Фактът, че през 1958 година са постъпили 14 рационализаторски предложения, а през тази година не е постъпило нито едно, показва, че и тук работата на профорганизацията не е добра.

В комсомолската организация не се чувствува младежки жар за преизпълнение на производствените планове. Членовете на дружествения комитет не знаят точно има ли в предприятието сключено съревнование и между кои бригади се води то.

В резултат на слабата масово-политическа работа 5-минутните производствени съвещания, които се провеждаха преди започване на работа и които бяха в полза за изпълнението на производствените планове, са прекратени.

Всичко това демобилизира трудовия колектив при ДИП „Добруджа", работниците не живеят организационен живот, заплащането на труда им спада. Не са малко работничките-тъкачки, които до миналата година са получавали 800-900 лева, а сега 400-500 лева месечно.

— Какво стана — казва Пенка Стоянова, тъкачка от 7 години в предприятието — не зная. По-рано получавах 800 лева, а сега едва 400 лева. Такова е положението и с Марийка Кирова, Айше Етемова и др.

Това най-убедително потвърждава, че в ръководството на ДИП „Добруджа" е настъпило успокоение. Фактът, че при обсъждането на плана за 1960 година работниците и работничките не са взели отношение, не са се изказали, говори, че те не са уверени в изпълнението на плана. Секционният майстор Станко Пенев каза: „Не с охота се прие плана за идущата година, понеже сегашният план още не е изпълнен".

Административното и инженеро-техническото ръководство, партийното бюро отново са погледнали формално на този важен въпрос — обсъждането на плана. Той не е конкретизиран, не личи как ще се изпълнят посочените показатели, какви подобрения ще се направят. С това те предварително са свирили отбой.

Пропиляното време за неизпълнение на организационно - техническите мероприятия трябва да се навакса, иначе положението още повече ще се влоши. Не с бягство от трудностите, не с отпускане на ръце пред тях ще се извърши икономическият скок. Ако така мислеше мнозинството от нашата работническа класа, тогава никакъв скок не бихме направили. За радост, тя не мисли така! Партията е възпитала поколения, за които трудът е действително дело на чест и гордост.

Какво е необходимо?

За подобряване на работата, за изпълнението на плана е необходимо да се възстанови предишната практика, да се поставят основните спирачи, за да се ремонтират машините на всеки 4 месеца и редовно да се провеждат профилактични прегледи на становете, незабавно да се подобри качеството на продукцията. Да започнат работа школите и курсовете за квалификацията на работничките и работниците. Техническият кабинет да се обзаведе с нагледни помагала, диаграми, скици и други с оглед работничките да получат минимум технически познания и при повреди сами да откриват причината. Опитът на първенците да се предава на по-младите работнички. Социалистическото съревнование да обхване целия трудов колектив и постоянно да се отчита. Да се обсъжда периодично изпълнението на плана.

Административното ръководство и главно директорът трябва ежедневно да следи изпълнението на производствените задачи, да оказва помощ и търси съдействието на политическите и масови организации.

Партийната и комсомолската организация, профорганизацията трябва още по-твърдо и с по-голяма настойчивост да помагат на колектива. Могат да се направят на известни участъци и размествания, за да тръгне работата и ДИП „Добруджя" да застане отново в първите редици, да заеме мястото си. Сили за това в колектива има. Необхооимо е само увереност, организация, контрол.

Доню ГЕОРГИЕВ,
инструктор на Окръжния комитет на БКП по промишлеността.

Александър ПЕТРОВ,
председател на Окръжното профдружество на леката и хранителна промишленост.

Йордан ГЕОРГИЕВ,
началник на промишления отдел на Окръжния народен съвет.

Тодор ИВАНОВ,
секретар на Окръжния комитет на ДКМС.

Андрей АНДРЕЕВ,
Редакция на в. „Силистренска трибуна".

Механизаторите оказват решителна помощ

И в с. Стрелково настъпиха напрегнатите дни на лятната кампания. Механизаторите и кооператорите бързат да пожънат и овършеят ечемика. Благодарение на решителната помощ, която оказват механизаторите в прибирането на реколтата, в селото вече са пожънати 400 декара ечемик. На първо място в съревнованието е комбайнерът Добри Атанасов. Много добре работи и щофьорът Георги Николов, който извозва овършаното зърно.

Ангел ИВАНОВ

ДОБРИ ГРИЖИ, ДОБРИ РЕЗУЛТАТИ

В учебно-опитното стопанство при Селскостопанския техникум край Силистра се очертава богата реколта. Овощните насаждения вече дадоха първите си плодове, а и полските култури са в много добро състояние. Това е резултат на упорития труд на учениците. Полските култури бяха навреме и качествено засети и обработени. Рано пролетта се извърши варосване и резитба на овощните дървета, а междуредията се изораха и засяха с подходящи подкултури—фиева смес и захарно цвекло. Извърши се също предцъфтежно и следцъфтежно пръскане, окопаване на околостеблените кръгове, поливане и мулчиране. Ивиците около самите дървета се окопават след всеки дъжд или поливка, а подкултурите се плевят и обработват.

За добрата работа голяма заслуга имат ръководителя в учебно-опитното стопанство Т. Добрев и преподавателите Н. Николов и С. Александров.

ХИМИТЛИЙСКА

Всички задачи едновременно

ГОЛЕШ

Напрегнато се работи сега по кооперативните блокове в с. Голеш. Комбайнерите Михаил Славов и Тодор Токушев от МТС — Кайнарджа пожънаха и овършаха ечемика само за 3 дни и добиха от 500 декара 92 тона едро, хубаво зърно.

Веднага след жътвата кооператорите извозват с каруци сламата и освобождават площите за оран. Изорани са вече от механизаторите 500 дка, от които 360 дка са засети с фуражна царевица — втора култура. Само трактористът Стоян Михалев е изорал 200 дка от освободените площи. По време на жътвата на ечемика той влачеше с трактора си прикачен комбайн и даде също добра работа.

В с. Голеш се изпълняват едновременно и другите селскостопански задачи. Трактористите Тончо Иванов и Ганчо Йорданов окосиха 195 дка фий с машинни сенокосачки и го събраха.

Вълчо ЙОРДАНОВ

СВЕТОСЛАВ

Кооператорите от с. Светослав полагат големи усилия за изпълнение на селскостопанските задачи. Те пожънаха на ръка ечемика в селото, който възлизаше на 740 декара.

Тудолюбивите светославчани излизат сутрин рано на полето и вечер късно се връщат, затова имат успехи в работата си. Първенец в жътвата излезе звеното на Йордан Апостолов. Най-добре работиха кооператорите Никола Стоянов, Никола Колев, Тодор Димитров и другарката му Димитра, Русанка Савова и Анка Кръстева.

Кооператорите не изоставят и другите полски работи. Едновременно се коси фий за сено и се трупа на купи, след като изсъхне.

В изпълнението на задачите активно се включват и старите кооператори.

Г. МАРИНОВ

Птицегледачката Тодора Христова от ТКЗС—с. Нова Черна е получила за пет месеца от 900 кокошки-носачки 87,590 яйца при план 130,000 за цялата година. В чест на Девети септември тя обещава да изпълни 80 на сто от годишния си план.

НА СНИМКАТА: Тодора Христова храни кокошките.

то като восък. „Наши? Или вече са техни?"—неволно помисли Славка. Той погледна изпод вежди Ватагин:

— Радистът по цели нощи слуша, отслабнал е в лице, не снема наушниците.

— Нека да слуша, а ти не му пречи!

— Защо да му преча?

— Защото те зная: навярно го развличаш.

— Моята работа е малка — аз карам — обидено отговори Шустов, но веднага, като се наклони с цялото си тяло напред, азартно зашепна: — А какво би означавало това: „Палтото е готово! Подпухна еднookият. . ." Виж ти позивна! Дори и насън няма да ти се присъни, другарю полковник. Аз и тъй, и тъй пробвах — мъгла!. . .

— Добре, не тук ще говорим за това — прекъсна го полковникът. — Ти би трябвало във фронтовия ансамбъл да работиш, цялата програма би ръководил, тъкмо ще допада на твоята разговорливост. . .

— Доста гвоздеи сте пипнали! — на свой ред се озъби Шустов, оглеждайки гумите.

Полковник Ватагин караше без шофьор най-вече за това, че по пътя се водеха беседи не за странични хора и беше по-надеждно, когато зад кормилото седеше мл. лейтенант Шустов. Освен това полковникът сам обичаше да кара колата и си почиваше от това занятие. Но затова пък той плащаше за всяка драскотина по колата: адютантът не прощаваше никакво небрежно отношение към нея.

— Днес ще нощуваме заедно — каза Ватагин. Ще завия към края на селото и ти след мене. А през нощта, ако на Бабин се удаде отново да хване преговорите, събуди ме, ще послушам.

— Тъй вярно, да ви събудя през нощта, другарю полковник! Разрешете да ви последвам!

— Почакай. . . Гледай, Шустов!

Те стояха полуобърнати към моста, по който настъпваше на Балканите Съветската армия. Вече минаха шест денонощия откак нашите войски раз-

---

Сълзите й го озадачиха, но за не по-дълго от минута. Не иска да се целува? А той и сам не знаеше за какво е нужно това. Просто тъй — душата му играеше. Той реши, че тя заплака, защото той без подход. . . А в поляната беше чисто и приветливо. В небето се виждаше сърпът на младия месец и недалеч една ярка звезда. И Шустов леко се преустрои на лирика, започна да говори на Даша глупости от рода на тия, че очите й са хипнотизиращи, поради което всички коли спират пред нея.

Най-сетне Даша се усмихна и даже запя тихичко:

Седях аз и си мечтаех
до прозореца сама.
Черновежда и във дрипи
циганка дойдѐ една.

До Шустов седеше неравнодушна към него девойка и той не би уважавал себе си, ако не би се постарал да я целуне. Но сега, също без дълги размишления, той се престори, че взема участие:

— Защо ти стана тъжно, Дашенка? Минало и мисли?

Даша го погледна. С джебното си ножче той оголваше спокойно бронзова жица и медалът на гимнастьорката му се люлееше като махало.

Взе ми тихичко ръката:
„Дай да ти погледам аз,
в миналото ти ще видя
твойто бъдеще завчас. . ."

Ако би знаяла циганката всичко, което се случи с Даша! Как след бомбардировката Даша изпрати майка си в психиатричната болница, а братчето й се присъедини към войските, замина. . . Нямаше вест от баща си, загинал през първите месеци на войната. Даша дойде в наборния пункт и поиска да я вземат в армията. Три нощи тя седя на прага на военното управление. Определиха я във ВАД. Тя се изплаши от тази страшна дума. Казаха й: „ВАД това е Военно-автомобилен път. Ще регулираш движението." И това се оказа страшно отначало—да стоиш на степния кръстопът, през нощта, в страшната тъмни-

ПОЛИТИЧЕСКА БЕЛЕЖКА

ПЕРСПЕКТИВИТЕ НА ЖЕНЕВСКИТЕ ПРЕГОВОРИ

Докато Женевското съвещание на външните министри е прекъснато за три седмици, на Запад се разгръща кампания, която би могла да се нарече акция за извинение и заблуждение. Западните държавници се стремят да се извинят пред своята общественост за това, че прекъсването стана по тяхна инициатива, въпреки нежеланието на съветската делегация и да обвинят . . . пак Съветския съюз.

Известно е, че ръководителите на Съединените щати и лично президентът Айзенхауер заявиха, че е нужен известен успех на сегашното съвещание, за да се събере конференция на ръководителите на правителствата—тъй наречената конференция на най-високо равнище. Внимателният анализ на постигнатото в Женева преди спирането на заседанията показва, че работите вървяха тъкмо към известен успех.

„. . . Позициите на западните държави и на Съветския съюз се доближиха в хода на съвещанието—заяви съветският министър Громико на 19 юни—това по-специално важи за въпроса за съкращаване на въоръжените сили и неустановяване на ракетни оръжия в Западен Берлин, за прекратяване на подривната дейност, а също за необходимостта да се създаде общогермански комитет за съдействие на сближаването между двете германски държави.?“.

В деня, в който бе прекъснато съвещанието, Громико направи още по-подробен анализ на съветските предложения и показа, че те не съдържат никакъв ултиматум към Запада и са съвместими с пожеланията на другата страна за временно уреждане на положението в Западен Берлин. След тия пояснения стана ясно, че споразумението не е толкова далече. Не случайно преди няколко дни английският министър-председател Макмилън заяви в парламента, че не бива да се подценява постигнатото в Женева. „Несъмнено позициите са много по-изяснени и в някои отношения доближени“—каза Макмилън.

Толкова по-чудно беше, че американският делегат в Женевското съвещание, държавният секретар Хъртър, декларира на същата дата пред телевизията, че „никакъв значителен прогрес“ не бил направен в Женева. Все пак и той към края на своето изложение каза, че разговорите са разкрили „пунктове за взаимно споразумение по някои конкретни мероприятия за Берлин“ Очевидно Хъртър е искал по такъв начин да угоди и на двете течения сред управляващите среди на САЩ и Западна Европа—едното подкрепящо, а другото противопоставящо се на сериозни преговори със СССР. Изглежда той особено се е съобразявал с рязко отрицателната позиция на западногерманския канцлер Аденауер и на външния министър Брентано, която отново и отново бе демонстрирана от тях в разни провокационни изявления.

Временното прекъсване на Женевското съвещание, по всичко личи, бе предизвикано именно от тия противоречия между самите западни държави, които не са в никой случай ликвидирани, противно на уверенията на Хъртър в цитираната вече декларация. Ето защо сега от западногерманска страна бе подхвърлена идеята, приписвана на Аденауер, преди подновяването на Женевската среща на министрите на външните работи, да се състои специално съвещание на западните министър-председатели за уреждане на разногласията. Аденауер заявил пред журналисти, че „ще посъветва Макмилън да се откаже от някои свои идеи“—има се предвид сигурно идеята за среща между Запада и Изтока на най-високо равнище.

В пропагандните статии на западния печат истината за Женева твърде често се фалшифицира най-безцеремонно. „НюЙорк таймс“ например твъри в уводна статия, че Съветския съюз чисто и просто искал да погълне Западен Берлин, че се касаело за „свободата на два милиона души“, т. е. на тамошното население. За тая „свобода“ не пропускат да се „грижат“ и западните министри във всяка своя реч. Като че ли не е ясно, че „свободата на два милиона души“ не се осигурява, а се подтиска от чуждестранната военна окупация, която Западът иска да увековечи. Италиянският в. „Пополо“ направо лъже: „днес изглежда, че те (съветските ръководители) са се отказали от идеята за конференция на най-високо равнище, докато западните ръководители са най-упорити привърженици на такава конференция“.

Ако се вземе реакцията на Запада в нейната цялост — официални изявления и неофициални писания — тя е едно упорито лавиране между вълните на народния гняв, предизвикан от саботажа на преговорите. Това е продължение на омръзналото вече на целия свят разтакаване, усукване, демагогия. Ето защо твърдите и обосновани думи на Н. С. Хрушчов, казани в речта му на 20 юни, не могат да не се приемат като най-навременни: той предупреди отново, че Съветският съюз и другите миролюбиви страни могат и сами да сключат мирен договор с миролюбивата част на Германия и че в такъв случай окупационното „право“ на западните държави на територията на Берлин, в центъра на Германската демократична република, ще престане да съществува.

Това е перспективата, която доведе западните министри на съвещание в Женева и която обърква всичките им хитроумни маневри за протакане на преговорите.

Вл. НАЙДЕНОВ

ИЗ НАШАТА РОДИНА

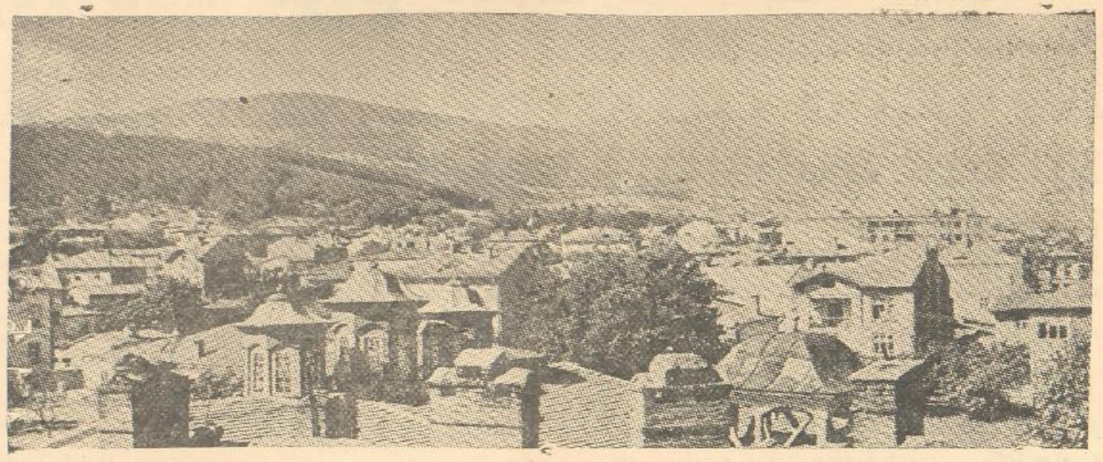

град Кюстендил — изглед към Осогова

НОВИ ФИЛМИ

МОЖЕ БИ ТОВА Е ЛЮБОВТА

В родината си този съветски филм носи заглавие „Под тракането на колелата“. И то не с случайно. Филмът разкрива спомените на младежа Егор Поздняков, когото влакът отнася далече от любимата. Под тракането на колелата Егор раздипля своя живот от детинство и ние виждаме зигзагите, през които той е минал.

В центъра на спомените стои Настенка. Сценаристът Ю. Нагибин и режисьорът М. Ершов ни показват една детска дружба, която постепенно прераства в любов. Дружбата на децата е изпъстрена с разходки из гората, с фантастиката на приказките, с оная безгрижност, която лежи като личен спомен в душата на всеки възрастен. И възсъзданото на екрана става близко, приятно.

Зрителят обаче забелязва и друго: че характерът на двете деца не се развива еднакво. Егор е твърд, безстрашен, прямолинеен, а Настенка—лекомислена и повърхностна. Момчето жалае да стане корабостроител и нищо на е в състояние да го отклони от това му решение, а момиченцето—да танцува и палавствува в живота.

Откъде иде това различие в насоката? Кой го определя?

Авторите отговарят направо: от личния пример на родителите. Децата имат слаб интелект и затова подражават на възрастните. Ако последните са положители хора, възпитанието ще бъде правилно. Случи ли се носител на лош пример, възпитанието може да се обърка.

Бащата на Егор е трудов човек. Вземе ли решение, той не отстъпва от него. Мечтите му са програма за неотклонно осъществяване. Трудностите по пътя са за побеждаване. И когато родителят умира, примерът му продължава да възпитава сина. Възпитава го и железарската работилница на колхоза. в която Егор е принуден да работи в грижа за близките си. Здрав личен пример и труд—на тази основа Егор набира желязо в характера си.

Тъкмо противното е у Настя. Нейният баща е безделник-симулант, решил само да взема, а не и да дава на живота. Своята философия той насажда и у близките си. Животът е приятна игра. Бягай от труда—други да работят за тебе.

Ето от къде тръгват авторите, за да ни обеснят по-късното различие и в любовта. Ето къде виждат те корена на това различие. Възпитанието от детинство влияе през цял живот. То може да издигне човека, а може и да го обърка понякога непоправимо. Във филма отговорността на възрастните е само загатната, но от това тя не престава да бъде сериозна и неизменна.

В светлината на филма любовта между младите е отговорно чувство. В нея се отразява моралът на човека. В това отношение буди размисъл репликата на прекрасния Егор Поздников: „Как се случи така, че аз се намерих в положението на човек, който отговаря за нея пред самия себе си, пред нея, пред всички хора? Или това именно е любовта? Сякаш са ти поверили жива душа и ти завинаги отговаряш за нея“.

При Егор изобщо животот е отговорност и стъпките в него винаги са сериозни. А при Настя? При Настя е друго и това красиво, добро момиче едва не загива . . .

Как хубаво тълкува и колко изразително предава Арепина своята Настя! Какъв образ актрисата създаде в „Червени листа“ и какъв—тук! Арепина се е справила и тук отлично с ролята си.

Добър е и Егор на А. Кашлаков. Актьорът не изпуска линията на характера, не изпуска единството му. Разумност, твърдост и непреклонност—това е Егор на Кашлаков. И той постига целта си.

Д. ПРАМАТАРОВ

(Филмът ще се прожектира на екрана на кино „Доростол„ от 13 юли).

СВЕДЕНИЕ

за работата на МТС в окръга до 5 юли 1959 год. (в проценти)

МТС	Жътва			Вършитба	Извличане слама	Лятна оран	Лятна сеитба	Сенокос	Мека оран
	Общо	с комбайни	разделен начин						
Силистра	10·4	6·2	25	3·6	0	100·7	68	29·4	46·3
Алфатар	7·6	6	5	4·3	3·6	53	36	26	31
Кайнарджа	9·3	9·3	0·2	5·7	8·2	88	69	58·8	32·3
Средище	5	5	0	2·7	0	7·8	248	39	37
Ситово	0	0	0	0	0	141	136	55·8	33·4
Дулово	5·9	6·2	16	2·0	0·3	223	204	4·3	30
Главиница	6·1	5	6·3	1·9	0·5	56	41	28	25·6
Тутракан	12·4	12·4	16	5	1·6	83	71·5	92·8	30
За окръга	7·3	6·4	8	3	0·7	94	81	36·6	32·8

ЧИТАЛИЩЕН ОРГАНИЗАТОР — ПЛАМЕНЕН ПРОСВЕТИТЕЛ

Русият слабоват младеж Борис Гичев е душата на читалището в с. Главиница. Образованието му е само седмокласно, но за комуниста няма прегради към успеха. С трудностите той е свикнал още от началото и вече четири години неуморно воюва на фронта на просветното дело.

Не беше лесно в началото: книгите в библиотеката бяха едва 500 тома, нямаше рафтове за съхраняването им, читателите се брояха на пръсти. И дума не можеше да става за читалищна самодейност. Къде ти тогава украса, тържествени чествувания и за всяка кампания кътове. Всичко излизаше от името на училището. Щом Борис стана библиотекар, всичко се измени: книгите бяха описани и подредени по десетична система, направен беше още един шкаф за съхраняването им, откри се читалня, в която започнаха да се получават всички излизащи у нас вестници и списания. Същата година книгите нараснаха на 682 тома, читателите се увеличиха. Изградена бе танцова трупа към читалището, създаден бе театрален колектив и се формира лекторска група. Всяка вечер читалището беше отворено и при Борис започнаха да идват много посетители — учители, работници от МТС, кооператори, служители от селото. С тях той се отнася внимателно, задоволява техните искания, доставя им някои книги и от библиотеката в Тутракан.

Освен това Борис стана и майстор на нагледната агитация и добър агитатор. По линия на читалището започнаха да се уреждат младежки срещи, сказки, издаваха се мълнии, листовки, 'стършели, провеждаха се

курсове, седенки, събрания
гради се сатирична груп
във всичко това имаше дя
рис Гичев. Читалището
място, където той намери
то призвание.

От ранна утрин до късн
чер, зиме и лете, Борис
разнася пламъка на просве
разяснява задачите на Парт
Главиничани станаха по-за
ресовани, по-културни. Сам
първото шестмесечие на
година читалищният орга
тор е раздал 1,415 книги,
пил е 112 нови и още ще
ва. Нуждите на своите чита
той изпълнява безупречно.

Обича да чете Борис, да
листва златните страниц
книгите. Това му помага
ботата като библиотекар.
тенето и постъпките му ст
други: героите му влияят.
книгите дават на човека
а вестниците—друго. Затова
си е създал навик да надн
и в тях през обедната почи
От вестниците той се пол
при изготвянето на информ
за радиоуредбата и като а
тор сред кооператорите.

Съвети Борис дава на в
който се интересува и
Българин, турчин, циганин
него всички са равни. Чи
щните секретари от селата
лугерене, Ножарево, Пади
Подлес ползуват неговия
в правенето на диаграми за
читане на съревнованието
ду бригадите и звената в Т
На секретарите на Комсо
Радка Ненова, Никола Цек
Йорданка Вътева той пома
изготвянето на плановете з
бота на ДКМС.

Такъв е читалищният ор
затор в с. Главиница—плам
и неуморим селски просвет

Никола НАН

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Волейболен турнир за купата на ГК на ДК

В чест на 15-годишнината на Девети септември дружеството за физкултура и спорт „Доростолски юнак“ ще проведе волейболен турнир за купата на ГК на Комсомола в Силистра Срещите ще се проведат при следната програма.

„А“ група

12 юли

МВР—НВИСУ
ТПК„Стомана“ — Окр. нар
съвет.

19 юли

МВР—ТПК „Стомана“
Окр. народен съвет—НВИС

26 юли

Окр. народен съвет—МВР
НВИСУ—ТПК„Стомана“

„Б“ група

11 юли

ДИП„Липа“—ТПК„Девети
тември“
Поща—ДЗС

18 юли

Промкомбинат—ДИП„Липа
ДЗС—ТПК „Девети „септем

25 юли

Поща—Промкомбинат
ДЗС—ДИП „Липа“

1 август

ТПК„Девети септември„—П
Промкомбинат—ДЗС

2 август

Промкомбинат — ТПК „Де
септември“
Поща—ДИП„Липа“

Всички срещи ще се иг
на площадката на против
жарната служба. Състезан
от„А“ група започват в 9
а от„Б“ група—в 17 часа.

РАВЕН РЕЗУЛТАТ

На 28 юни в с. Белица м
ният футболен отбор се сре
в приятелски мач с отбора
средношколците от комсо
ската бригада към коопера
нот остопанство с център с
лица. Срещата завърши при
зултат 2 : 2

Калин НЕН

СВЕДЕНИЕ

на Окръжния народен съвет за хода на селскостопанските работи до 6 юли включително

ТКЗС	Жътва о|о		Вършитба тона		Засита фураж. царевица—II култура на ечемик о|о	Окосен фий о|о	II окопаване царевица о|о	III окопаване памук о|о	IV окопаване захарно цвекло о|о
	Ечемик	Пшеница	Ечемик	Пшеница					
Айдемир	100	1·9	134	0	29	14	100	0	100
Алеково	75	0	124	0	9	18	100	x	x
Алфатар	100	0·9	232	7	49	42	100	28	100
Бабук	100	2·7	102	0	30	52	100	0	100
Белица	73	1·8	67	0	25	28	100	63	37
Главиница	93	13	48	12	68	33	100	87	16
Голеш	83	2	298	20	32	62	100	0	0
Добротица	71	0	67	0	0	19	91	21	1.7
Дулово	100	0	109	0	10	28	100	x	0
Зафирово	100	1·7	153	29	12	30	76	34	100
Ишірково	100	0	117	0	36	45	100	0	0
Кайнарджа	100	1·1	310	0	18	45	91	100	0
Калипетрово	100	1·8	122	0	0	54	100	44	100
М. Преславец	100	0	102	0	15	11	93	37	100
Межден	95	0·9	77	160	0	21	100	x	100
Нова Черна	100	9	588	171	49	67	100	46	35
Окорш	83	1	164	225	40	56	100	x	100
Пансиево	100	0	63	0	29	27	100	x	0
Попина	100	0	131	0	63	6	54	0	0
Секулово	78	0	412	0	5	40	98	x	8.3
Ситово	53	0	17	0	2	43	100	4	49
Сокол	100	6	133	0	19	0·7	100	14	85
Срацимир	94	3	300	0	28	71	100	15	34
Сребърна	78	2	65	22	0	27	100	3	66·6
Средище	69	0	277	0	4·9	16	100	x	x
Ст. Караджа	95	11	112	8	28	54	100	67·5	0
Старо село	100	0·2	120	204	100	1	100	87	70
Тутракан	88	13	404	294	25	17	86	59	0
Чернолик	94	0	160	60	55	36	100	x	0
За окръга	89	3	5008	767	25	34	90	29	47

ТПК „ДОМОСТРОИТЕЛ“
—ТУТРАКАН—
ТЪРСИ
тухларски работници
Постъпване веднага
Осигурен е стол и безплатна квартира.
От управлението

Продават се:
емайлирана вана със самовар, душ и силажорезачка.
Справка — Преслав 6

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
Улица Дочо Михайлов № 21
Телефони: главен редактор и зам. главен редактор — 201
Отдели: Партийно-организационен, Селскостопански, Промишлен, Култура и бит, Писма на читатели и дописници — 27

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

КИНО

ДОРОСТОЛ — от 9 до 12 юли— „Иван Бровкин на целините“

КУЛТУРА — от 6 до 12 юли— „Стока за Каталония“

ДЕЖУРНА АПТЕКА

№ 2 — от 3 до 10 юли. Работно време от 13 до 8 часа на следващия ден. Аптека № 1 работи от 8 до 13 часа и от 15 до 18 часа.

МУЗЕЯ

Отворен за посещения всеки ден от 8 до 13 часа; в неделя от 10 до 12 часа и от 15 до 18 часа; по-

ДВИЖЕНИЕ НА КОРАБИТЕ

Силистра — Русе и обратно — всеки ден. Тръгва в 5·30 часа пристига обратно в Силистра 15.35 часа на следващия ден.

ДВИЖЕНИЕ НА АВТОБУСИТЕ

За Варна — тръгва в 8 часа; за
Русе — в 8 часа и 15 часа; за Тол
бухин (през Средище) в 8 часа
за Варна — директен — в 14·30
часа; за Коларовград в 15 часа; за
Тодор Икономово в 15·30 часа; за
Исперих в 16 часа; за Добротица
(през Йорданово) в 16·30 часа; за
Средище в 18 часа; за Голеш в 17
часа; за Толбухин през Тервел
16·30. Директен Силистра — Русе

на, осветена от сигналните ракети. Но така шумеше твърдата плащ-пелерина от вятъра, че нищо не се чуваше наоколо. . .

— Майка си ли спомни? — между това спокойно питаше Шустов.

Даша мълчеше. Той погледна по-внимателно. Нищо особено няма: със сиви очи, с розови ушенца, с набъбнали устни, с изпъкнали вежди, с нежен, но силен мъх на слепоочията. Можеше ли той да се досети какви видения извикваше със своите глупави въпроси?. . . Когато се посипаха бомбите, Даша с майка си се зарови в земята на бостана, а къщата в един миг запращя от жаркия пламък. . .

— А от баща си получаваш ли вести! — ласкаво питаше Славка.

— Получавам — упорито отговори тя.

Но Славка и тук нищо не разбра. Той погледна в лицето на девойката — от очите й течаха сълзи.

— Къде воюва той?

— На Могилевския. . . Е, какво си се залепил? Създава понякога господ такива!

— Какво се разсърди? Аз те питам с добри мисли. . .

Но той не успя да й каже своите добри мисли, защото пред тях на безлюдното шосе спря колата на щаба — на тях се беше натъкнал случайно началникът на Славка, полковник Ватагин.

— Другарю младши лейтенант, моля елате при мен!

И той така поговори с младши лейтенанта, такова „строго мъмрене имаше“, че Даша се върна сама. А Шустов го изпратиха на една бавноходна, тежка кола. С нея не можеш му отпусна края. . . Измисля ги Ватагин такива наказания!

Стоейки на стъпалото на походната радиостанция, Даша гледаше в очите на Славка Шустов:

— Не сте ли виждали своя полковник?

— А къде е той?

— Ето там, на румънския бряг. Мие се. . . — показа тя с флагчето и като скочи от стъпалото,

извика: — У тях в Европа са зле с личната хигиена! Войниците се оплакват, че няма умивалници — плакнат се в легени.

Походната радиостанция тежко слезе от моста върху настилката от клонки и опилки. Щом като мина опасността да пробие о някой гвоздей външните гуми, лейтенантът просия. Този израз на избегната опасност беше познат на всички, които обичаха и познаваха Славка Шустов: той се зароди в сините очи, блестящи победоносно, макар и малко пресилено, и мигновено изтри умората от хлътналите бузи и слабата брадичка.

С кофа в ръка Шустов изтича към познатия „Вилис“.

Все пак той свикна с полковник Ватагин, въпреки че понякога помежду им се създаваха негладки отношения.

—Другарю гвардейски полковник! Разрешете да се обърна! Гвардейският младши лейтенант Шустов...

Полковник Ватагин, тежък мъж, без фуражка, триеше лицето си с кърпа, по-точно казано, замърсяваше хавлиеното парче от кърпа — сивите коси на слепоочията му бяха станали кафяви от пот и прах. Той, изглежда, никак не се зарадва на своя адютант, защото даже се намръщи:

— Е, как? Не ти ли стана скучно за бързото каране?

— Скучно ми е, другарю полковник. Ех, че тамбура ми се падна да карам!

— Добре, докладвай до съответното място, а там ще видим. . . Ето и Европа! Обърни се наоколо, Шустов! Не всеки ден преминаваме държавна граница.

Двама души, сдружили се в походите, изпитваха сега едно чувство: най-сетне те виждат не на своя земя изподупчените от бомби къщи, и конска мърша под склоновете.

Под насипа лежаха мъртви тела, завити в грубо платно. Жена и момиченце. Тук, навярно, са ги донесли войниците след бомбардировката. Майката е с малко лице, озъбена. Челото на момиченцето е жъл-

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година IV, Бр. 41 | Събота, 11 юли 1959 година | ЦЕНА 20 СТОТИНКИ

Със заповед 2101, публикувана в бр. 54 на в-к „Известия на Президиума на Народното събрание“ от 7 юли, Министерството на народното здраве и социалните грижи, Министерството на земеделието и горите и Комитетът по строителство и архитектура определят парични награди по 20,000 лева за добри постижения по хигиенизирането и благоустрояването на редица села от страната, между които и селата *Ламбриново и Сребърна* от нашия окръг. За добри постижения по хигиенизирането и благоустрояването се удостояват с грамота 16 окръжни народни съвети и 63 села и пълномощничества от цялата страна, между които и *Окръжният народен съвет в Силистра* и селата *Гарван и Попина.*

Големи успехи на комбайнери

На 7 и 8 юли комбайнерът ***Петър Радев*** *от МТС в с. Главиница, който работи по блоковете на с. Долно Оряхово със самоходен комбайн СК—3, пожъна 410 декара пшеница при отлично качество. Другарят Радев обеща за следващите 6 дни да пожъне още 1,400 декара. Средният добив пшеница от пожънатата площ е 170 кг на декар.*

Успехът на комбайнера се дължи изключително на неговото умение да борави с машината и на чувството му на отговорност в работата.

В. ПЕТРОВ

Комбайнерът ***Иван Славов*** *от МТС в с. Кайнарджа жъне пшеница със самоходен комбайн СК—3 по кооперативните блокове на с. Добруджанка. На 8 юли той работи до 11 часа вечерта и пожъна 310 декара, от които се получиха 50 тона хубаво зърно.*

Освен хубавата машина, неговият успех се дължи още и на това, че той е създал добра организация в работата на обслужващия персонал и манипулира правилно с комбайна.

Стоян РУСЕВ

ДОСТОЙНА СРЕЩА НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

КООПЕРАТОРИ И МЕХАНИЗАТОРИ, НА КРАК! ЖЪТВА Е!

Да оползотворим кайсиите до последния плод!

РАДОСТНИ ВЕСТИ ОТ ТКЗС — ГЛАВИНИЦА

В НОЖАРЕВО ПОЖЪНАХА ПШЕНИЦАТА ЗА 5 ДНИ

Кооператорите от ТКЗС „Ленин“ в с. Главиница обещаха да приключат жътвата на пшеница за 10 дни. Това обещание те поеха присърце. Жътвата е в своя разгар: ожънати са до 9 юли т. г. 4,215 дка пшеница на ръка и 1,767 с комбайни. Най-много площи на ръка са пожънати в с. Подлес—1298 дка. След кооператорите от Подлес се нареждат тези от Ножарево, пожънали на ръка 1,000 дка.

В тази благородна борба на стопанския фронт кооператорите от с. Ножарево спечелиха съревнованието, като вместо за 10 дни приключиха жътвата на пшеницата за 5 дни. В тия 5 дни на напрегнат физически труд те пожънаха 1.500 дка пшеница на ръка и с комбайни. Това е голям успех. Работната ръка в село се използуваше до максимум—на жътва излизаха и старите.

В разгорялото се социалистическо съревнование по време на жътвата кооператорите от Ножарево бяха на първо място в района. Звеното на другарката Есма Хюсеинова е съставено от 29 млади и работоспособни кооператори. През петте жътвени дни те носеха винаги знамето „Звено-първенец“. Ежедневно звеното постигаше по 1.3 дка пожънато от човек, а комсомолецът Хасан Ибрямов от същото звено сам жънеше и връзваше по два декара на ден. Те ценяха времето. Изгревът на слънцето ги заварваше на блока, а залезът ги оставяше пак там.

За трудолюбието на ножаревските кооператори говори и фактът, че те успяха единствени в района да окосят, извозят и складират още преди жътвата фиевото сено—в момент на цъфтеж и завързване на чушките, преди да са опадали долните листа. Успяха да приберат качествен фураж и от 300 дка люцерна, използувайки машините на МТС за нейното окосяване. Фуражната база за животните в с. Ножарево е обезпечена.

Подпомогнати от комсомолците на машинно-тракторната станция в Главиница, кооператорите от ТКЗС с център с. Главиница ще могат да се справят с трудната задача—прибирането на реколтата за 10 дни. Добре известни между механизаторите са имената на комбайнерите Илия Кирчев, пожънал с комбайн „С-6“—280 дка и овършал 59 тона зърно за два дни, Аспарух Илиев Темелков с комбайн „С-4“ също за два дни ожънал 390 дка и 85 тона зърно. Ахмед Адилов с комбайн „С-4“ пожънал 450 дка за два дни и овършал 84 тона зърно и Михаил Иванов с комбайн „С-4“ пожънал 300 дка и овършал 65 тона зърно.

Едни от първите, които започнаха жътвата на ечемика през тази година, бяха и кооператорите от с. Калипетрово.

В жътвата звеното на Денка Дочева от първа бригада беше обявено за първенец. Най-добре работят Недялка Стойчева, Марийка Михалева, Крайчо Станев и Райчо Красв.

НА СНИМКАТА: Хората от звеното-първенец жънат ечемик.

УСПЕХИ В СЕЛО СРЕДИЩЕ

Младежите са начело

Тази година са изградени младежки звена в съставните села на стопанството Каменци, Средище, Посев, Господиново и Попрусаново. За звеноводи са избрани най-добрите и опитни комсомолци.

Досега младежите са на първо място в съревнованието. Те са окопали вече три пъти 1,210 декара царевица и 515 дка слънчоглед, два пъти 360 дка фасул и 52 дка кръмно цвекло. Най-добре работят комсомолците от младежкото звено в село Посев.

Сега младите кооператори се включват активно в прибирането на реколтата.

Първенци — комбайнери

В района на МТС — Средище се извършва усилено жътвата на ечемика с комбайни. Само на 29 и 30 юни са пожънати 1,611 дка ечемик. В началните дни на жътвата най-големи успехи имат следните комбайнери: Колю Георгиев — за два дни пожънал със самоходен комбайн 220 дка и пръв приключил жътвата на ечемика, Маруся Русева и Неделчо Михалев — на ден жънат по 115 дка, Вълчо Станков, Костадин Денев и др.

Комбайнерите са решили при жътвата на пшеницата да постигнат по-големи успехи.

Добри доходи от зеленчукопроизводството

Благодарение на упоритата работа на звената в зеленчуковите градини на кооперативното стопанство, а също така и на доброто ръководство, от месец април до 20 юни в касата на стопанството са постъпили 38,000 лв. от продажба на краставици, чушки, репички, домати, лук, чесън и зеле.

Звената в зеленчуковата градина на с. Посев са изнесли продукция за 15,000 лв, в с. Господиново— за 13,000 лв и в с. Средище за 10,000 лв. От няколко дни се берат домати за износ.

Георги КИТАЕВ

ЗВЕНОТО СТАНУВА

Едри звезди са надвиснали над стихналата добруджанска шир. В далечината проблясва огън и се чува весел младежки и момински смях. Там е станът на младежкото звено на Бейзат Хюсеинов от с. Калугерене. Седемнадесет младежи и девойки са решили да запазят първенството, което спечелиха в пролетната кампания.

На всички е ясно, че звеното тази година трябва да получи по 400 кг царевица от декар, по 280 кг слънчоглед, по 2,800 кг захарно цвекло и т. н. За такива добиви то трябва да се бори, за да може в края на годината стопанството да получи планираната обща продукция.

Когато ечемикът узря и стана за жътва, всички от звеното грабнаха сърповете и паламарките и осъмнаха на полето. До вечерта те пожънаха 22 дка ечемик.

Сега звеното на Бейзат станува и жъне пшеница. На вечер то пожънва по 19 дка. Спори му работата.

Никола НАНЕВ

Вестниците и писмата — на полето при кооператорите

Неотдавна на профсъюзно събрание междуселският куриер при пощенската станция в с. Голеш даде обещание през усилените жътвени дни да разнася вестниците и писмата на кооператорите на полето. От няколко дни вече куриерът изпълнява на дело това свое обещание.

Примерът на Марин Киров е похвален и трябва да бъде последван и от други междуселски куриери.

Вълчо РАДЕВ

Една от най-добрите доячки в кравефермата на с. Цар Самуил е Елена Пенева, носител на знамето „Дояч първенец“. При годишен план 38 тона мляко тя е надоила до сега 20 тона.

НА СНИМКАТА: Елена Пенева дои кравата Марта, която дава средно на ден по 22 литра мляко.

ГОТОВИ ЗА ПРИЕМАНЕ НА ПЪРВОТО ЗЪРНО

Основната дейност на предприятието за преработка на зърнените храни ДИП „Първи май“ — Силистра е изкупуване, преработка на зърното и пласиране.

В отговор на обръщението на ЦК на БКП към българския народ по случай 15-годишнината от Деветосептемврийското народно въоръжено въстание, колективът при предприятието изпълни шестмесечния си план по всички показатели. Реализирана е печалба от 551,934 лева.

В чест на Празника на свободата на 2 юли бе проведено съвещание с целия колектив. На него се приеха нови, допълнителни мероприятия за второто шестмесечие на тази година. Всички обещаха, че ще работят с жар за реализиране на нова, допълнителна печалба от 12,000 лева.

В настоящия момент предприятието е готово да посрещне първото зърно. Всички складове са дезинфекцирани, а инвентарът обеззаразен. Направени са шест асфалтови площадки и четири мостови кантара, които ще улеснят приемането на зърното.

Необходимо е ръководствата на ТКЗС да помислят за дезинфекцирането на своите складове, чували и др., за да не стане като миналата година да се връща зърното поради зараза.

Атанас ПЕТРОВ

НОВИНИ ОТ ТКЗС—НОВА ЧЕРНА

Изнесени 58 тона домати

През есента на миналата година ръководството на кооперативното стопанство с център с. Нова Черна прецени, че с доматите за износ реализират големи доходи и организира за тази година да се засадят 145 декара с ранни домати. Само в съставното село Цар Самуил засадиха 85 декара.

Царсамуилчани излязоха големи майстори в зеленчуковото производство. Бригадир тук е партийният секратар Трифон Гецов. Той създаде добра организация в работата. Изградени бяха три звена за производството на зеленчуци. Извърши се добра разяснителна работа сред хората. Разгърна се социалистическо съревнование между звената. Тъй като се работи на чист доход, всеки от звената в зеленчуковата градина знае, колко пари постъпват в касата на стопанството от техния труд, който ще се заплаща в зависимост от тези парични постъпления.

В резултат на всичко това от с. Цар Самуил са изнесени вече 58 тона домати, срещу които в касата на стопанството са постъпили 12,000 лв. Градинарите станаха добри майстори и в опаковането на доматите за износ. Окръжното търговско предпиятие има тук опакователен пункт, където хората бързо и сполучливо редят хубавите плодове. Планът за износ на ранни домати в с. Цар Самуил е 200 тона. Кооператорите са решили да предадат на търговското предприятие много повече—290 тона. Във връзка с това те засаждат домати за късно производство.

Ферад ЗЕКЕРИЕВ

И при свиневъдите успехи

Тази година кооперативната свинеферма в с. Нова Черна наброява 600 животни, които се отглеждат от четирима свиневъди. Най-големи успехи има досега свиневъдката Керанка Стефанова. От прикрепените ѝ 16 свинемайки тя е получила до 1 юли средно по 9.7 прасета, с живо тегло при отбиването 17.440 кг.

Тези успехи на Керанка Стефанова се дължат на големите грижи, които полага за животните. Тя присъствува при опрасването и се стреми всяко прасе правилно да забозае. На 10-15-тия ден малките животни започват да се подхранват най-напред с бито мляко, след това със смеска от овес, трици и ечемик. Свиневъдката се стреми прасетата да бъдат винаги на сухо и чисто.

С добрата си работа свиневъдката Керанка Стефанова спечели уважението на кооператорите и ръководителите.

Иванка ГАТЕВА

СВОБОДА НА ГОЛЕМИЯ ПАТРИОТ И БОРЕЦ

Дълбоко развълнувани за съдбата на големия син на Гърция Манолис Глезос, стотици работници, служители, учащи се, курсанти и офицери от НВИСУ се събраха на 9 юли на протестен митинг, организиран от ГК за защита на мира и от другите масови организации в Силистра.

За героичния живот на Глезос говори др. Асен Чапкънов, член на бюрото на Окръжния комитет за защита на мира.

Неговите думи често бяха прекъсвани от скандирания:

„Свобода на Манолис Глезос!

„Героят не може да бъде шпионин!“

Между другото др. Чапкънов каза: „Те, гузните, осъдените от съвестта на гръцкия народ, го обвиняват, че бил шпионин и предател. Но може ли верен син да вдигне ръка срещу своята майка, която той обича повече от себе си? Глезос ли предава Родината си или тия, които разтварят всички врати на Гърция за днешните пирати от шестия флот, по мачтите на който се развява знамето на САЩ?“

За защита на Глезос и неговите другари се изказа и Димитър Алексиев—от името на бригадирите от Окръжната комсомолска бригада „Дочо Михайлов“.

Присъствуващите на митинга единодушно гласуваха телеграма до министър-председателя на кралство Гърция Караманлис, в която се настоява за освобождаването на Манолис Глезос и неговите другари.

Протестни събрания против съдебния процес срещу Глезос и другарите му се проведоха и в Промишления комбинат в Силистра и в ДИП „Текстилни влакна“ в Тутракан.

Работниците от двете предприятия отправиха решителен протест срещу незаконните действия на гръцкото правителство и изпратиха телеграми до министър-председателя на Кралство Гърция, в които настояват за освобождаването на гръцките патриоти. Митингите в окръга продължават.

ПРЕКРАТЕТЕ ИЗДЕВАТЕЛСТВАТА НАД МАНОЛИС ГЛЕЗОС

По инициатива на профорганизацията на 7 юли служителите от Окръжния народен съвет се събраха на протестно събрание в защита на Манолис Глезос и неговите другари, предадени на военен съд.

Доклад за живота, дейността и борбите на Глезос изнесе др. Борис Илиев, който с много примери обрисува героичния портрет на големия национален герой.

Събранието единодушно гласува протестна телеграма до министър-председателя на Гърция, в която служителите изразиха своето възмущение от действията на продажното гръцко правителство, което въпреки здравия разум предаде на военен съд големия патриот и герой на Гърция, като изфабрикува гнусно обвинение в шпионаж. Служителите присъединиха своя глас към гласа на прогресивната общественост от цял свят за незабавно прекратяване на издевателствата над Манолис Глезос и неговите другари.

Веселин ПАВЛОВ

Агиткултурна бригада в Тутракан

Всяка година през лятото към читалище „Н. Вапцаров“ в Тутракан се изгражда агиткултурна бригада, която посещава околните села и изнася пред кооператорите подходящи програми

Още през май тази година читалищното ръководство прие специален план за работата на читалището през лятната кампания. Сформирана беше и агиткултурна бригада, която вече посети редица села от района: Ножарево, Дунавец, Нова Черна, Царев дол и др. Програмите се изнасят на открито, без да се търсят каквито и да е удобства. Художественият колектив продължава обиколката си из селата.

Тодор ДРАГАНОВ

ОБСЪЖДАТ ПЛАНА ЗА 1960 ГОДИНА

Приеха окончателно плана за 1960 година

Проектопланът на ТПК „Дунав“ в Силистра за 1960 година не е дело на плановиците и административно-техническото ръководство, а дело на трудовия колектив. В продължение на една седмица на производствени събрания по всички отдели и бригади се разгледа проектопланът за идущата година. Изказаха се много работници и се направиха ценни предложения, които бяха взети предвид при изготвянето на организационно-техническите мероприятия.

На 6 т. м. се проведе общокооперативно събрание, на което бе приет окончателно планът за 1960 година. Предвижда се през идущата година производството на кооперацията да се увеличи с 4.5 на сто, производителността на труда да нарастне с 1.5 на сто, а себестойността на продукцията да бъде снижена с 0.30 на сто. Набелязаха се много мероприятия, с помощта на които ще се реализират значителни икономии. През новата година пещите в хлебарския отдел ще се преустроят за използуване на течно гориво. С осъществяването на това мероприятие ще се реализира икономия от 50.000 лева годишно и ще се подобри качеството на хляба. В шивашкия отдел се предвижда да се увеличат оборотите на шевните машини от 2000 на 2500 оборота в минута. Кроячите на дрехи от платове и кожи другарите: Петър Тихчев, Христо Върбанов и Илия Иванов обещаха да реализират големи икономии на материали.

Правилното отношение на работниците към поставената задача и живото им участие в обсъждането на плана за 1960 година е гаранция за неговото успешно изпълнение.

Стоян СЕМОВ

ОТСЕГА ДА ПОМИСЛИМ ЗА ИДУЩАТА ГОДИНА

През тази година колективът на люпилнята при Наркооп — Дулово трябва да излюпи и предаде на ТКЗС 300,000 броя пилета. От предадените пилета досега и очакваните, които ще се излюпят до 30 юли, общият брой ще надмине 315 хиляди пилета. От тогава ще започнем да работим по плана за идущата година.

Благодарение на добрата организация в люпилнята, създадена от отговорника ѝ Петко Неделчев, колективът постигна големи резултати. Въпреки че яйцата, които се изпращаха за люпене бяха недоброкачествени, колективът успя със старите шкафни инкубатори да постигне 76.2 на сто люпимост, а с новите такива — 81 на сто.

По предварителни изчисления през тази година ще бъде реализирана двойно по-голяма печалба в сравнение с миналата.

Планът на люпилнята за 1960 година ще бъде двойно по-голям от този през тази година. Колективът е поел задължение да изпълни плана, но е необходимо ветиринарните органи отсега да определят птицефермите, които ще ни снабдяват с яйца, за да не получаваме некачествена стока. Стопанствата, които са дали яйца за люпене, трябва в определените срокове да си получават пилетата.

Стоян ВАСИЛЕВ

Планът за идущата година е реален и изпълним

На 7 т. м. се проведе производствено събрание на трудовия колектив при маслодобивната фабрика „Дунав“—Силистра. На него беше обсъден проекто-планът на предприятието за 1960 година.

Вдъхновен от призива на Партията за съкращаване сроковете на петилетката, трудовият колектив прие планът за 1960 година, като напълно реален и изпълним.

Работниците обещаха да произведат през идущата година 2,690 тона рафинирано масло или с 516 тона по-вече от тази година и да реализират нови 444,000 лева икономии.

Валентин КИРИЛОВ

ПРОФСЪЮЗЕН ЖИВОТ

РАЗГОРЯЛОТО СЕ СЪРЕВНОВАНИЕ И РЕДОВНОТО МУ ОТЧИТАНЕ НАПРАВИ МТС — СИЛИСТРА ОКРЪЖЕН ПЪРВЕНЕЦ

Окръжното профдружество на работниците от селското стопанство и горските служители още преди започване на пролетната кампания поставиха задача пред профорганизациите в машинно - тракторните станции да разгорят социалистическо съревнование за срочно и качествено извършване на всички технически и полски работи. В резултат бяха сключени 576 индивидуални договора за съревнование между отделните механизатори и 66 договора между бригадите. Отделно пет машинно - тракторни станции влязоха в съревнование помежду си или в окръга 1078 механизатора са в съревнование.

МТС — Силистра обяви съревнование на МТС — Ситово. Няколко години тези две станции са в борба за първенство. През 1959 година МТС — Силистра има план с 260,000 декара в мека оран повече отколкото през 1958 година. Това изисква по-добра организация на труда. Станцията досега преизпълни плана си с 3 на сто. Полските работи се извършиха в по - къси срокове, при по - добра агротехническа подготовка и по - качествено.

В станцията са в съревнование 9 тракторни бригади със 140 механизатора.

Профкомитетът, подпомогнат от партийното бюро и дирекционния съвет, следи от близо работата на отделните бригади и навреме оказва необходимата помощ. Във всяка бригада са изградени профгрупи. Профкомитетът помага на профгрупите в преодоляването на трудностите. В това отношение добре му помагат Неделчо Иванов, профгрупорг на 4 - а тракторна бригада в с. Айдемир, който е един от най - добрите организатори, Георги Иванов, профгрупорг на 8 - а тракторна бригада в с. Йорданово и др.

И оперативната отчетност в МТС — Силистра е добра. Диспечерът е в състояние да даде всяка седмица точни сведения за хода на полските работи в тракторните бригади.

Резултатите от пролетната кампания показват какво може да направи правилно воденото и отчитано съревнование. Например трактористът Тодор Стоилов в с. Ишírково е натоварил машината си с 8,407 декара мека оран, Добри Георгиев Радев и Никола Енев, които работят със стари машини, ги натовариха със 7,826 дка и разбиха на пух и прах вредната теория, че такива успехи могат да се получат само с нови машини. Трактористът Йовчо Недев най - демонстративно захвърли КДП-35 като негодна машина, а с нея Маню Иванов досега достигна 5,242 декара в мека оран. Добри успехи имат и Димитър Йорданов, Стойчо Пенев, Никола Владимиров, Георги Ганчев и др. За дадената добра работа в пролетната кампания профкомитетът награди трактористите.

Между съревноваващите се тракторни бригади най-голям успех има бригадата на Киро Георгиев с профгрупорг Георги Иванов, която работи в с. Йорданово. Средното натоварване на условен трактор е 2398 декара в мека оран, следвана от бригадата на Петър Енчев в село Ишírково с профгрупорг Енчо Петров Атанасов — 2,305 дка в мека оран, Жеко Йовчев в с. Калипетрово и др.

Отделът „Селско стопанство“ при Окръжния народен съвет, като отчете резултатите от съревнованието между машинно-тракторните станции в окръга, връчи преходното червено знаме „МТС — първенец“ на МТС — Силистра.

Макар и окръжни първенци механизаторите от МТС — Силистра, по вина на техническото ръководство, не разгледаха задълбочено призива на механизаторите от МТС — Голямо Конаре, Пловдивско. Вярно е, че има набелязани някои мероприятия, като механизиран харман, ремонтиране на негодните дискови брани, борба за удължаване живота на машините, за реализиране на повече икономии от гориво и ремонтни материали и т. н., но на тази основа съревнованието не се разгаря както трябва.

Сега механизаторите от МТС — Силистра участвуват ентусиазирано в прибирането на реколтата. По блоковете на ТКЗС в района на станцията работят 63 трактора, 21 комбайна и са готови да вършеят 17 вършачки. Тази механизация и опитът на механизаторите са гаранция, че на кооператорите ще се окаже ценна помощ, за да приключат с жетвената кампания за десет дни.

Окръжно профдружество на РСГС — Силистра

СЪРЕВНОВАНИЕТО И КРИТИКАТА — НА ПЪРВО МЯСТО

(Преглед на бюлетините, издавани от общинските партийни комитети и управителните съвети на ТКЗС в окръга

Една от формите на масово-политическата работа сред кооператорите са бюлетините, периодично издавани от общинските партийни комитети и управителните съвети на стопанствата.

Разполагаме с по един-два броя от бюлетините на 15 ТКЗС, издадени предимно през юни. Тук ще направим кратки бележки за някои поместени материали и по проблемите, които се поставят.

„Добротишка комуна“

Така е озаглавен бюлетинът на другарите от с. Добротица. Редакционната колегия правилно се е ориентирала, като в брой 4 от 2 юни на първо място поставя задачата за разгаряне на съревнованието. Повод е дало обстоятелството, че стопанството изостава с окопаването. Причините са в недобрата организация и слабата дисциплина — кооператорите излизат на копан до 11 часа и се връщат до 18 часа. На тази слаба организация бюлетинът противопоставя примера на кооператорите от с. Ирник, които излизат на работа до 6 часа и се връщат към 21 часа. Всички от с. Ирник признават, че техният успех в окопаването е резултат на съревнованието. Както вече е известно кооператорите от с. Ирник приключиха с окопаването и отидоха на помощ на кооператорите от с. Добротица.

Въпросът за съревнованието не слиза от страниците и на следващия брой от бюлетина. На първа страница се съобщава, че управителният съвет е гласувал 50,000 лв. награди за първенците в полевъдството и животновъдството.

Във всеки брой на бюлетина има „Оса“ или „Остен“ — хумористична страница, в която се бичуват неуредиците. Критиката е конкретна и резултатна.

„Кооперативно дело“ — с. Межден

Редакционната колегия на този бюлетин е установила еднотипно печатане. И четирите броя (3, 4, 5 и 6) започват най-напред със сведения за извършените полски работи, за продукцията от животновъдството и др. Третата страница е хумористично-сатирична и носи заглавие „Елате ни вижте“.

Брой 6 прави впечатление с изтъкване актуалността на задачите, изразено в уводната статия „Да приберем реколтата в срок и без загуби“.

В нея между другото се казва:

> *„Напрежението и грижите за реколтата не бива да намаляват до тогава, докато зърното не се прибере в хамбара. Партийните организации и селскостопанските ръководители трябва да вложат всичките си сили, за да се организира денонощна работа, да се разгаря масово съревнование за по-скорошното и качествено прибиране на реколтата“.*

Слабост на този бюлетин е, че не поставя въпроса за съревнованието, не дава нищо за него през целия юни. Та нима във фермите, между звената и бригадите няма съревнование? Като се поставя задачата за бързо и качествено прибиране на реколтата, не може да не се постави и въпросът за съревнованието. Докато в бюлетина „Добротишка комуна“ съревнованието заема централно място в материалите, тук това не се вижда.

„Ситовски вести“ — с. Ситово

От този бюлетин разполагаме само с брой 3-ти и 4-ти съответно от 1 и 16 юни. В първия брой главният агроном на стопанството поставя задачите на деня. Ударението пада върху копанта. Това е и правилно. Само с привършване на работата по пролетните култури кооператорите ще могат да посрещнат жътвата готови.

Докато в някои бюлетини на другите ТКЗС въпросът за съревнованието се поставя общо, то в брой 3 - ти на „Ситовски вести“ материалът под заглавие „На борба за спечелване съревнованието с ТКЗС в с. Алфатар“ е адресиран. Ситовското и Алфатарското стопанства са в съревнование. Бюлетинът зове кооператорите, звеноводите, бригадирите, механизаторите към спечелване на съревнованието.

Слабост на бюлетина е, че няма страница за хумор и сатира.

„За богат урожай“ — с. Попина

От този бюлетин разполагаме с два броя — от 5 и 17 юни. В броя си от 5 юни бюлетинът на първа страница отправя обръщение към кооператорите, като посочва кои са належащите работи. Една от тях е „прореждането и окопаването“ на пролетните култури. На 5 юни да се поставя задачата за прореждането на пролетните култури, когато тя беше поставена значително по-рано и то като отделно агротехническо мероприятие, е неправилно. При положение, че към 30 май от всичко 7495 дка редовна царевица е била окопана първи път 4110 дка, погрешно е едва на 5 юни да се поставя задачата за прореждането.

След като изрежда редица слабости през този трудов период накрая материалът завършва със следния пасаж:

> *„Слаба е разяснителната работа за окопаването на пролетните култури сред комсомолците. Голяма част от младежите не излизат на работа, шляят се по пристанището, посрещат кораба, крият се по домовете и вечер излизат на движение по асфалта да си разнообразяват живота. Необходимо е ръководствата на комсомолските организации да вземат всички мерки и активизират младежите за пълното ежедневно участие в по-скорошното окопаване на пролетните култури“.*

Някои общи бележки

За правописни и стилни пропуски в бюлетините не ще говорим. Искаме да посочим някои несъобразности в понятията. Общо явление за всички бюлетини е, че употребяват израза: „За изпълнение на валовата продукция“. Думата „валова“ е руска, намерила приют обикновено в плановете на промишлените предприятия и сред финансистите. Тя значи „обща“. Можем ли да говорим за „изпълнение на валовата продукция? Не можем. Ние трябва да „получим,“ а не да „изпълним“ валовата продукция. А тъй като на различни места тази дума различно се тълкува, напълно правилно е да не си служим с нея, а да употребяваме „обща“, каквото е и нейното съдържание.

Слабост в бюлетините е, че поместват много цифрови данни и таблици. Например бюлетинът на с. Кайнарджа е цял статистически труд. В него е намерил място отчетният доклад на управителния съвет на ТКЗС за първото четиримесечие. Макар че мъдростта казва: „когато цифрите говорят и боговете мълчат“, цифрите са отегчителни и не са в състояние да мобилизират кооператорите за изпълнение на поставените задачи.

Друга слабост на бюлетините е недоброто им оформяване. Те нямат угледен вид, с изключение на “Бабукска комуна“, „Ситовски вести“, „Добротишка комуна“, „Кооперативно дело“ и някои други.

В повечето бюлетини има известен страх от критиката. Докато „Добротишка комуна“ критикува смело и критичните бележки са адресирани към носителите на грешките, то в други, като „Секуловски глас“, Бабукска комуна“ и още някои няма и помен от критика.

В заключение трябва да кажем, че в нашите села се разгръща положителна масово-политическа работа, че съзнанието на кооператорите непрекъснато се повишава, че пламъкът, който обгаря душите на трудовите хора все повече се разраства и бюлетините стават изразители на този стремеж на трудещите се към радостното комунистическо бъдеще.

„Силистренска трибуна“

В с. Малък Преславец се строи ново, хубаво читалище. На строежа работят и пионерите. **НА СНИМКАТА: Пионерите приготвят цимент и баластра.**

Писма до редакцията

Резултатите можеха да бъдат по-добри

Първото полугодие изтече. Пристанищните работници не могат да се похвалят с изпълнение на плана, което във физически тонове е 90·6 на сто, а тон операции — 91 на сто.

Една от главните причини за неизпълнението на плана е неправилното придвижване на стоките от търговските организации. Докато през първото тримесечие и втората половина на второто тримесечие работниците стояха без работа, през последния месец на полугодието започна натрупване по 7-8 съда, които не можеха да се обработят бързо. Например през юни имаме 117 на сто изпълнение плана за физическите тонове, 118 на сто — за тон операции и само 98 на сто за обработка на кораби.

Окръжното търговско предприятие и Топливо през юни започнаха да струпват стоки. Разтоварените стоки задръстиха пристанищната площ, а това принуждаваше работниците да
вят дълги пре
ди със стока
гърба. Натрупа
се стоки въ
стоки, а пор
недобрата ор
низация на т
говските органи
ции, остана
шлеп неразто
рен.

Ако търгов
те организац
правилно пла
раха стоките
и навреме о
бождаваха п
станищния пл
Силистренско
пристанище щ
да преизпъл
плана си и рез
татите щяха
бъдат значите
по-добри.

Г. КРЪСТЕ

Защо се нарушава правилникът за разглеждане жалбите на трудещите

След продължителна подготовка от страна на участъковия по онова време лекар в с. Средище д-р Петров, санитарката Станка Георгиева получи заповед за уволнение. Дали е правилна или не е тази заповед по чл. 31— буква „в“ — „за несправяне с работата и разбиване на колектива“, ще си каже думата бюрото на Окръжния съвет на профсъюзите. Тук аз искам да поставя въпроса: защо помирителната комисия при окръжното профдружество на здравните работници, вместо да разгледа една молба в определения срок, я разглежда след 84 дни?

Молбата до помирителната комисия е подадена на 7 април, а е разгледана на 30 юни т. г. и ре
нието е взето
протокол № 2

Какви обясне
може да даде
Дора Колева, п
седател на по
рителната ко
сия, за так
закъснение и
окръжното пр
дружество
здравните раб
ници ще погле
на работата
др. Дора Кол
с жалбите на
страдалите с
жители?

П. ГЕОРГИЕ

ЗДАВНА ПРОСВЕТА

Да предпазим децата от дизентери

Едни от най-честите заболявания у децата през летните месеци са летните диарии и дизентерии. Те протичат особено тежко у децата до 2 години.

Най-ранен и характерен признак на дизентерията е диарията, но тя се отличава от обикновената диария по своята честота на изхожданията, които достигат от 4-5-10 до 20 и повече за 24 часа, придружени с напъни. Освен това тя се отличава и по вида на изпражненията, които са примесени със слуз и кръв. Необходимо е по-голямо наблюдение от страна на майката и близките, за да нямат децата контакт с такива случаи на заболели от дизинтерия.

Дизентерията или кървава
диария е остро заразна боле
която се причинява от ц
група микроби, наречени диз
терийни бактерии. Те се намира
болни от дизентерия, които
излъчват с изпражненията
Когато изпражненията са д
тъпни за мухите, те кацат в
ху тях, замърсяват се с диз
терийни бактерии, които ос
вят по хранителните продук
Чрез замърсената храна т
бактерии попадат в уста
стомаха и червата на дете
откъдето се развива заболя
нето.

Дизентерията най-често зап
ва внезапно и с висока тем
ратура от 39-40°, обща бледо
и отпуснатост, понякога се
явяват и повръщания. Състо
нието на детето може да
влоши само за няколко ча
ако не се вземат мерки и не
започне незабавно лечени
Обаче не всякога дизентерия
протича тежко и с такива
рактерни признаци. Темпера
рата може да не е висока
изпражненията да няма слуз
кръв и общото състояние да
сравнително добро. Това са т
наречените атипични форми
дизентерията, които лесно
пропускат, не се вземат пре
пазни мерки при тях и са п
чина за явяването на по-голя
брой заболявания.

За да предпазим деца
от дизентерия, необходимо е
се поддържа чистота, както
домашна обстановка, така и
обществените заведения; да
измиват редовно ръцете пре
всяко хранене както на дете
така и на лицето, което обслу
ва детето; ноктите на дете
редовно да се изрязват, защо
под тях се събират микроб
хранителните продукти да н
мат достъп за мухите; плодов
те и зеленчуците да се дава
измити с течаща или вряла вод
млякото винаги да се дав
преварено; да се води най-енер
гична борба с мухите, кои
са главните преносители н
дизентерийните бацили; да не с
отбиват кърмачетата през лет
ните месеци, защото най-добро
то средство за предпазването н
от дизентерия е майчинот
мляко.

При всяко заболяване на де
тето от диария необходимо е
да се търсят съветите на лека
ря. Заболелите деца трябва д
се лекуват само в болнично
заведение.

НА АТЕИСТИЧНИ ТЕМИ

ДА ПОГОВОРИМ ЗА БИБЛИЯТА

(В отговор на един адвентист от с. Ситово)

За морала проповядван от библията

Библията не издържа критиката на историята и науката. Това вече видяхме. Но библията проповядва и морал чужд на нашето време, на социалистическото общество, морал, който дърпа нашето развитие. Като „свещени“ библейските морални норми и днес се проповядват и тровят съзнанието на ред трудещи се. Освен че тези норми са чужди на нашето общество, на нашите разбирания за нравственост, но библейските морални норми са и в противоречие една с друга. Те взаимно се изключват.

Чий морал проповядва библията?

Библейският морал съвсем не е божествен, а морал на хора от определена историческа епоха. Нямат никаква стойност проповедите на църковните служители, които казват, че религията учела на добро, че трябва да се подражава на библейските герои.

Като подложим на анализ библейския морал, ще се убедим, че той отразява отношенията на хората в родово-общинния строй и робовладелческата епоха. Колкото и да се е говорило от църковните амвони, че хората трябва да се обичат помежду си, да не се убиват, да не крадат, да не прелюбодействуват и др.? благотворно влияние върху тяхната нравственост не е имало. Дори нещо повече. Самите проповедници на библейския морал често се отличавали и отличават с най-долна безнравственост и постоянни нарушения на проповядвания от тях библейски морал. Те се оправдават с това, че като нарушават едни предписания, изпълнявали други. А това показва, че библейският морал е изтъкан от противоречия. Например библейският морал казва: „Не убивай“, а също казва и така: „око за око, зъб за зъб“, като се проповядва и най-жестоко отмъщение. В законодателната част на библията се казва, че за дребни нарушения на „божествените“ предписания човек трябва да се наказва със смърт. Например смъртно наказание се предвижда за нарушаване на съботната почивка, която днес адвентистите така усърдно тачат.

Известна е от историята попската инквизиция, жертва на която са станали хиляди честни хора. Според думите на секретаря на мадридския отдел на испанската инквизиция Лоренте, общият брой на жертвите към края на 18-и век е достигнал 350,000 души, от които 31,912 са били изгорени на клада, заради тяхната смелост да мислят не така, както е писано в библията. Това ли е „божественото откровение“?

След легализирането на църквата през 314 година, църковният събор в Арл приел редица постановления, с които се проклинали всички участници в народни въстания; църквата осветила жестоката разправа на правителствените войски над агонистиките в Африка и над батаудите в Галия, провъзгласила за светии такива жестоки императори като Теодосий първи (379-395), който най-безмилостно потушил гладния бунт в Антиохия и заповядал да бъдат избити 7,000 жители на Тесалоники (Солун).

Нима днес папата не е най големият привърженик на империалистите, които подготвят нова световна война, и не зове към унищожаване на социалистическите страни? И това го върши в името на бога, в името на библейския морал.

Библията предписва човек да подражава на бога в отношенията си с хората. „Бъдете съвършени, както е съвършен вашият небесен отец“, се казва в евангелието. Но според самите библейски писания „съвършеният бог“ се държи към хората доста странно. Той е прекалено жесток, защото и за най-дребни нарушения на „неговия закон“ изтребва хиляди хора, „праща“ всемирен потоп, унищожава чрез суша и глад растителността и животните, предизвиква кръвопролитни войни за „наказание“ на хората, а за неверниците е „приготвил“ след смъртта им вечен ад, където „има скубане на коси и скърцане със зъби“. Бог, съгласно библейските описания, е щестлавен — иска да го ласкаят и да му се молят, да му принасят жертви, дори и човешки, иска да умират за него. Той е коварен, защото често наглася за хората капани и след като паднат в тях, ги наказва най-жестоко. Достатъчно е да си припомним легендата за грехопадението на Адам и Ева, за да се убедим в казаното.

Според библейските описания бог е крайно несправедлив, защото наказва невинни хора за греховете на други. Така например „за греха“ на Адам и Ева той „наказал“ целия човешки род. Също така бог е лицемерен — говори едно, а върши друго. Например Христос говори и проповядва любовта между хората, а същевременно заплашва с „геена огнена“ ония от тях, които не повярват в него.

Извънредно лоши примери за възпитание ни са дадени в лицето на библейските патриарси, царе и пророци, които уж бог определил за такива. Обикновено те са жестоки, развратни и алчни. Достатъчно е да припомним, че Цар Соломон е имал 700 жени и 300 наложници, че баща му цар Давид, за да овладее Вирсавия, жената на неговия военачалник Урия, нарочно го изпраща на първата бойна линия, където пада убит и той овладява жена му. Да си припомним и разказа за „праотеца“ Яков, който с измама успява да получи първородството, за поведението на братята на Йосиф, които го продали в робство, за неговите спекулации в Египет и пр. Такива примери, особено развратно-еротични, могат да се приведат много. Например в цялата библейска книг „Песен на песните“ по най-циничен начин е описана любовта на цар Соломон с красавицата Суламит. Тази книга по нищо не отстъпва на порнографната и любовно-еротичната литература.

На такъв ли морал трябва да се учат вярващите? Така ли се възпитава младежта? Безспорно не! Нашата младеж не ще се учи от библейските „герои“. Тя познава прекрасни борци сред нашите и съветски младежи и девойки, паднали в борбата за тържеството на социалистическата правда. От тях се учи тя как да живее и как да помага за построяването на социалистическото общество, как да се бори за благото на своя народ и на всички трудещи се по земята.

Как може да се проповядват отношения, които отразяват разбиранията на хората отпреди десетки векове—от епохата на родове-общинния строй и робовладелчеството и то днес—в епохата на атома, на великите открития на науката. Днес, след 2,000 години от появата на последните библейски книги, човечеството е направило гигантски крачки напред в своето прогресивно развитие и категорично е отхвърлило наивните представи на древните народи за божеството, намерили място в библията. Нелепо е днес, в ерата на атомната енергия и в резултатните опити на човека да овладее Космоса, да ни се препоръчват и цитират недомислия от библията, да се правят отчаяни опити и ни се „доказва“, че истината е само в библията, а не в науката.

Всеки, който обръща гръб на науката, както скрилият се зад своя нечетлив подпис адвентист от с. Ситово, обрича себе си на невежество. Такъв плаща данък на вековните заблуди, които носят само вреда.

Моралът на съвременния трудещ се, който под ръководството на Комунистическата партия, овладява най-великото учение — марксизма-ленинизма, ползува природата и нейните закони, няма нищо общо с библейския морал. На мястото на библията днес човекът поставя науката. Въоръжен с марксизма-ленинизма той съзижда щастието си тук на земята, защото е дълбоко убеден, защото знае, че няма никакво небесно щастие, с каквато химера са мамени и някогашните роби и се опитват да го мамят и днес. Божиите служители, за да осигурят за себе си и за експлоататорските класи земно щастие, проповядват „царството небесно“ за ония, които са страдали от безжалостното ограбване.

Щастието е в труда, в създаването на блага за всички хора, в борбата против робството и експлоатацията. Щастието е в борбата за построяването на комунистическото общество—идеалът на човечеството, това е нашият морал.

Петилетката—в съкратени срокове!

★ ★ ★ ★ ★

Мелиоративното строителство в Добруджа близка перспектива

(По повод постановлението на ЦК на БКП и МС за напояване на 20 милиона декара обработваема земя)

Революционните задачи за бързото развитие на народното стопанство до 1965 година, поставени в доклада на др. Тодор Живков пред третата редовна сесия на Народното събрание, вдигнаха на бойна нога нашия народ. В промишлеността през 1965 година ще се получи 3-4 пъти по-голяма продукция отколкото през 1957 година, а в селското стопанство се предвижда в стойностно изражение продукцията да нарасне от 20 милиарда за 1957 година на 60 милиарда лева през 1965 г. Тези огромни задачи изискват и нови пътища.

Увеличената продукция от селското стопанство не може да се получи от нови площи: земята у нас е малко, бихме могли в най-добрия случай да усвоим два милиона декара, или само 4 на сто. Следователно трябва да търсим максимално увеличение на дохода от единица площ. Това ще дойде по пътя на пълната механизация, обилното торене и напояването.

На 24 юни т. г. бе обнародвано постановлението на Централния комитет на Българската комунистическа партия и Министерския съвет за напояването на 20 милиона декара обработваема земя до 1965 година. Тази задача, по своята грандиозност, изисква пълна мобилизация на силите на проектанти, строители и ръководители.

В Силистренски окръг се проектират три напоителни системи с общо напоявана площ около 1,063,000 дка от всичко 3,200,000 дка, които ще се напояват с водите на Дунава. Всяка от трите напоителни системи ще взема вода от Дунава чрез отделна помпена станция.

Напоителна система „Тутракан“

Тази напоителна система ще напоява една площ от 414 хиляди декара с приблизителни граници—на запад „Бръшлянската“ напоителна система, шосето Черешово—Белица—Кубрат; на юг—шосето Кубрат—Исперих; на изток шосето Исперих—Подлес—Главиница — Царев дол—Дунавци; на север е реката Дунав.

Основната помпена станция „Тутракан“ се проектира на брега на Дунава, източно от града до граничната застава.

Помпената станция ще изкачва на 112 метра височина всяка секунда по 27,000 литра вода и ще има мощност 37,200 киловатчаса. През напоителния период станцията ще добива електрическа енергия като помпено-акумулаторно-водно-електрическа централа (ПАВЕЦ).

Към основната помпена станция ще има още 10 други помпени станции, които ще подават водата на напояваните площи. Водата ще се подава чрез 258 клм главни и 32 клм разпределителни канали до площите на 32 селища.

Напоителна система „Гарван—Ветрен“

Системата ще напоява площ от 365,000 дка обработваема земя с приблизителни граници: на запад—напоителна система „Тутракан“; на юг—линията на селата Подлес—Правда—Черноли; на изток—землищата на селата Брадвари, Яребица, Йорданово, Ситово, Сребърна; на север р. Дунав.

Основната помпена станция ще се разположи на река Дунав до пристанището на с. Малък Преславец. Там геоложките условия са достатъчно добри, а и водата ще се вдига високо, за да се разпредели по напоителните канали. Предвидено е помпената станция да дава по 23,200 литра вода в секунда на височина 110 метра и с мощност на машините 30,000 киловатчаса. През напоителния период тя ще дава електроенергия като ПАВЕЦ. За тази цел, както и при напоителна система „Тутракан“, се предвижда изравнител с обем 360,000 кубически метра вместимост.

Освен основната станция ще има още 8 вътрешни помпени станции, чрез които ще се подава вода на цялата напоявана площ. По-големи от тези станции ще бъдат „Суходол“—за 12,000 литра в секунда, „Бащино“, „Чернолик-Брадвари“, „Ситово“ и др.

До напояваните площи водата ще се довежда чрез 247 клм главни и разпределителни канали, които ще бъдат добре облицовани. Самият главен канал —„М-1“ започва от основната помпена станция и свършва до помпена станция „Суходол“. Предвиден е за 16,500 литра вода в секунда, при дълбочина 2.70 м, ширина горе 11 м и дъно—1.70 метра. Големите суходолия ще се преминават чрез стомaненобстонови тръби(дюкери), като някои от тях ще бъдат метални.

За поддържане на съоръженията и за експлоатацията се предвижда създаването на специална система от пътища и мостове. При главните съоръжения ще се построят кантони. В селата Зафирово, Сокол, Добротица и Ситово ще се изградят хидроучастъци — управление за поддържане и експлоатация, а в Силистра—седалище за всички напоявани в окръга площи.

Тази напоителна система обхваща изцяло или от части площите на 38 села и едно ДЗС.

Напоителна система „Силистра“

Третата напоителна система ще напоява 263,000 дка с приблизителни граници: на запад—напоителната система „Гарван—Ветрен“, на север—р. Дунав, на изток— границата ни с Румъния и на юг—линията на селата Цар Асен—Брадвари.

Основната помпена станция „Силистра“ се проектира на р. Дунав в района на предприятието „Камъшит“. Предвижда се тя да вдига на височина 120 метра по 18,500 литра вода в секунда. Мощността на машините е 27,000 киловатчаса.

Освен основната ще има още 4 допълнителни помпени станции, чрез които ще се подава вода на напояваните площи.

Водата ще се довежда до площите чрез 127.5 клм главни и разпределителни канали—облицовани. Главният канал започва от изходната шахта на помпената станция „Силистра“ и свършва до с. Алфатар. Предвиден е за 13,500 литра вода в секунда. Напоителната система „Силистра“ обхваща землищата на 22 селища, обединени в 5 ТКЗС.

Развитие на селското стопанство

При такъв напоителен режим ще се промени и организацията на селското стопанство, като се даде предимство на техническите и водолюбиви култури и на трайните насаждения (лозя, овощни градини). Ще се увеличи извънредно много добивът на фуражи като първа и втора култура (втора реколта). На тази основа ще се гарантира солидна фуражна база за развито и високопродуктивно животновъдство.

Предварителните изчисления показват, че чистият свръхдобив на декар от напояването е както следва: за напоителна система „Тутракан“—142 лв, за напоителна система „Гарван — Ветрен“—101 лева и за напоителна система „Силистра“ — 110 лева. Като имаме предвид общо напояваните площи от трите системи, то годишният доход от селското стопанство в този район ще се увеличи със 126 милиона и 700 хиляди лева.

Резултатите обаче не се изчерпват само с това. Техническите култури, трайните насаждения, зеленчуците и пр. ще дадат възможност да се развие преработващата промишленост в района. А силно развитото животновъдство ще донесе изобилие на месо, на мляко и млечни произведения.

Всичко това ще повиши жизненото равнище на кооператорите, те ще станат още по-заможни.

Изпълнението на тази наистина величава задача е възможно само при социалистическите производствени отношения. Тогава хората могат успешно да влязат в борба с природата и да я изменят според нуждите си. Само няколкото цифри, които ще приведем тук, ще ни посочат какви са размерите на това грандиозно предприятие: ще се употребят 220,000 тона цимент, 665,000 кубически метра чакъл, 530,000 кубически метра пясък, само облицовките на каналите ще възлязат на 3,000,000 квадратни метра. Към целия този строителен комплекс като прибавим залесителните пояси покрай каналите и новите пътища ще се разбере, че ще настъпи нещо ново, че природата в района на напоителните системи ще се промени, сушата окончателно ще бъде победена.

Голямата задача изисква големи и дружни усилия. Опит имаме, а не ни липсват ентусиазъм и сили, за да потекат водите на Дунава по наша воля из хлебородните поля на Добруджа.

инженер Ив. Т. ИВАНОВ

Тази година кооператорите от с. Цар Самуил набраха повече от 30 тона ягоди, с което допринесоха за увеличаване паричния доход на стопанството.

НА СНИМКАТА: Кооператорки от звеното на Величка Петрова берат ягоди.

ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ЗАДАЧИТЕ В ЖИВОТНОВЪДСТВОТО ПРЕЗ ПЪРВОТО ШЕСТМЕСЕЧИЕ НА 1959 ГОДИНА

ТКЗС	ГОВЕДОВЪДСТВО			ОВЦЕВЪДСТВО			СВИНЕВЪДСТВО			ПТИЦЕВЪДСТВО			
	млеконадой от фуражна крава през 6-месечието (литри)	млеконадой от фуражна крава през юли (литри)	краве мляко на 1,000 дка (литри)	надоено мляко от фуражна овца (литри)	настригана вълна от овца (кг)	умрели агнета — процент	заложени свине за угояване (брой)	родени прасета от свиня-майка (брой)	умрели прасета (процент)	яйца от кокошка-носачка (бройки)	яйца на 1,000 дка зърнени храни (бройки)	получени пилета—процент спрямо годишния план	умрели пилета — процент
Айдемир	1394	256	5559	37·5	2·146	0·8	823	5·5	3·3	62	7650	81	14
Алеково	977	200	2967	24·8	2·146	4·4	1237	2·3	16	44	3040	94	20
Алфатар	1002	178	3662	24·9	1·987	2·1	2134	6·4	4·4	66	4347	93	12
Бабук	980	199	4371	39·5	2·161	1·2	1678	4·2	14	49	5875	84	26
Белица	1275	202	4227	22·4	2·061	1·1	1686	5·7	8·8	72	4412	88	19
Главиница	1258	270	4818	29·5	1·949	2·7	1610	7·2	9·1	71	5175	82	26
Голеш	979	249	3827	20·8	2·117	1·4	1729	4·5	1·3	40	3387	96	22
Добротица	1040	189	3688	25·8	2·445	3·7	886	9·6	1·9	62	10462	93	25
Дулово	1164	155	5206	31·0	2·613	4·6	1707	3·9	4·5	56	7312	110	23
Зафирово	1239	250	4112	25·2	2·471	1·6	1900	8·5	1.3	62	2871	66	29
Ишпирково	1000	207	3698	29·0	2·275	3·0	3121	6·4	4·7	53	5565	67	21
Кайнарджа	1241	238	4692	30·8	2·398	3·1	3109	10·3	5·5	55	4167	80	23
Калипетрово	1410	268	4365	60·4	3·063	0·7	917	6·1	7·6	56	6368	99	9
М. Преславец	1231	275	2633	25·7	1·975	1·3	1116	3.4	2·4	71	6194	103	26
Межден	1165	255	2955	27·6	2·131	3·5	629	2·8	8·5	88	6703	92	9
Нова Черна	1751	334	5607	39·7	2·970	3·2	1624	8·3	2·9	82	9172	71	22
Окорш	1304	280	3724	27·9	2·534	3·5	1550	5·6	7·4	39	5919	57	22
Паисиево	908	149	3877	32·3	2·463	2·7	835	6·4	25	42	8883	101	26
Попина	1073	198	3603	31·8	2·860	1·5	1813	8·4	4·6	74	5992	93	27
Секулово	1186	247	5410	36·5	2·322	1·7	1609	9·3	7·7	56	9274	79	24
Ситово	974	225	3723	32·1	2·280	4·2	2895	7·4	7·6	53	9351	107	8
Сокол	1297	282	4490	23·8	2·110	2·0	1146	5·2	8·4	59	4592	84	30
Срацимир	1033	226	4555	38·4	2·912	3·4	2194	3·4	3·7	53	5918	100	22
Сребърна	1238	214	4860	23·0	2·318	2·8	1195	9·0	8·6	63	6009	74	20
Средище	1079	237	3989	36·6	2·207	3·0	2018	8·3	4	43	3682	42	44
Ст. Караджа	1302	264	5784	25·6	1·783	2·3	618	2·8	1·2	64	2458	105	28
Старо село	1188	231	5505	35.9	2·400	3·5	813	9·1	2	65	4271	105	22
Тутракан	1287	273	5418	28·6	1·920	2·0	1612	6·8	8·9	52	1978	94	27
Чернолик	1010	194	2993	254·	2·379	5·1	986	5·8	8·4	45	5128	75	20
Средно за окръга	1150	230	4246	29·8	2·302	3·4	45234	5·6	8·1	57	5717	85	22

Окръжен народен съвет — отдел „Статистика“

Свинегледачи за пример

В свинефермата на ТКЗС в с. Голеш има само двама свинегледачи — Стоян Недялков и Колю Филипов. Те полагат постоянни грижи за поверените им свине за угояване.

Въпреки че работата не е механизирана, свинегледачите успяват на време да осигурят всичко необходимо за животните. Винаги има прясна вода. Свинете получават дневно по 18 кг концентриран и от 4 до 5 кг груб фураж. Малките прасета и свинете-майки се къпят редовно, което спомага за увеличаването на техния прираст. Гледачите са свели смъртността до минимум. От всички свинеферми на обединеното стопанство техните свине са най-добри. Средният дневен прираст се движи от 700 до 800 гр, а месечният достига 24 кг. До сега от свинефермата в с. Голеш Месокомбинатът е получил 156 добре угоени свине.

От три месеца свинегледачите са носители на знамето за свиноферма — първенец. Те са решили да не го изпускат до края на годината. Големите грижи, които те полагат за свинете са богато възнаградени. Всеки един от тях има начислени до сега по 437 трудодни.

— Едно желание имам — каза бай Колю Филипов. — Да ме изпрати управителният съвет в някое ДЗС, за да видя как там отглеждат свинете за угояване. А като се върна, искам да направя опит с поверените ми свине. Ще отделя една група в отделен бокс и всеки ден ще проверявам прираста им. Ежедневно ще залагам по 18 кг концентриран фураж, по 2 кг зърнен и по 6 кг груб фураж. Сигурен съм, че тогава дневният прираст ще се увеличи още повече.

Вълчо ЙОРДАНОВ

Кооператорите от с. Преславци извършиха третата копан на царевицата

Тази година кооператорите от село Преславци се борят за получаването на 400 кг царевица от декар. Те много добре разбират значението на редовното ѝ окопаване и наскоро масово излязоха на трета копан. Единадесет звена се бореха за първенството, но кооператорите от звеното на Вадет Хасанов окопаха 153 дка вместо за два дни за един и половина и спечелиха знамето „звено — първенец“. Другите 10 звена окопаха 1,800 дка за два дни и с това завърши окопаването на царевицата трети път.

Февзи КАБАК

В ЧЕСТ НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ ПРЕДСРОЧНО ЩЕ ИЗПЪЛНЯТ ПЛАНА СИ

Производствениците от Промишления комбинат в Дулово в чест на 15-годишнината на Девети септември обещаха да изпълнят годишния си план за 10 месеца.

Това обещание изисква всеки производственик да изпълнява дневния си план средно 120-130 на сто.

Ахмед Джибурджиев, работник в шивашкия цех, заяви: „Щом се поемат обещания, те трябва и да се изпълняват. Аз обещавам да изпълня личния си план 125 на сто и от името на нашата смяна обявявам съревнование на втора смяна по качество и предсрочно изпълнение на плана“.

Хюсеин Халилов от втора смяна прие съревнованието и от името на смяната обеща да изпълнят плана си 130 на сто при високо качество. Поеха задължения и работниците от дърводелския и ремонтния цех.

Колективът при Промкомбината, уверен в своите възможности, направил реална сметка на силите си, ще изпълни предсрочно годишния си план.

Краю ИВАНОВ

Големи грижи — високи добиви

Тази година в ТКЗС в с. Нова Черна зеленчуковата градина, лозята и площите засети с ягоди възлизат на 1,298 декара. Кооператорите положиха много грижи за ранните домати и ранния пипер. Те навреме извършиха окопаването, наторяването и кършенето. Звеното на Никола Колев не пропуща благоприятните дни за работа в зеленчуковата градина. Кооперативните градинари са обещали да получат по 4,200 кг домати от декар. С любов се грижат да произведат повече ранни зеленчуци и комсомолците: Ганка Стоянова, Радка Николова, Кръстинка Николова, Радка Стоянова, Айри Алиев, Ибраим Хасанов и др.

Наред с работата в зеленчуковата градина не спира и трудът в лозята, където работят опитни възрастни кооператори. Навреме бяха обрани ягодите, от които се получиха по 800 кг от декар. В беритбата се отличиха Тодора Неделчева, Гина Дечева, Тодора Тодорова и други, които беряха на ден по повече от 70 кг ягоди.

Трудът на кооператорите ще бъде богато възнаграден. От зеленчуци, грозде и ягоди в касата на стопанството ще постъпят стотици хиляди лева, което ще увеличи трудоденя на кооператорите.

Иванка ГАТЕВА
Тодор БОБЕВ

— Какво, завършен ли е сеансът?—попита полковникът и стана, протягайки се.

— Аз докладвах и на началника на шифровата служба, но и той също не вижда нищо утешително —оплакваше се Миша.— „Вашият полковник, казва, твърде много бърза. Кодираните таблици на противника не се намират в джоба ми“. Тези подкови от един кон . . .

— Подкови, подкови . . . въздъхна полковникът и изведнаж обърна всичко на шега:—Какво, тъкмо е според сезона! Бягат по всички фронтове, затуй им трябва по-добре да се подковат . . . Вярно ли е, Шустов?

Шустов мълчеше. Той прекрасно разбираше, че на полковника не му е до шеги.

Ватагин започна да излиза от фургона. Часовоят го поддържа под ръка. Изпод дърветата вече долиташе димът от войнишките огньове. Мустакат сержант, седейки на задната част на една каруца, стържеше сирене във войнишко канче. Протягайки се над оградата, един разпрегнат кон късаше с черните си устни лимоненожълти гергини. В този утринен час всичко в двора изглеждаше така мирно, като че ли войниците вече се връщаха по домовете си. И особено свободно звучеше някакво тенорче:

Във полето брезичка стоеше,
къдроглава в полето стоеше . . .

Изглежда и този певец, както и многото други в ония дни, мислеше: „Щом преминахме границата, значи и краят е близко“.

На Вагатин, докато пресичаше двора, не му беше добре. Той изпитваше противно за здравия човек безволие. Да знаеш, че някъде във вражеския тил, в посолския апартамент седят нехранимайковци, готови на всичко, и да нямаш възможност да ги пипнеш . . . Преговарят! За какво, ако може да се попита? И защо е такава настойчивост? В последните дни ефирът на Балканите буквално гъмжеше: на различни вълни и в различни направления, с открит

късаха фронта на Днестър.

— Гледай и запомняй!

Ватагин сам гледаше и не можеше да откъсне поглед от моста, по който влекачи теглеха оръдия на югозапад, в чужди страни. В сияещата височина бръмчаха невидими бомбардировачи.

— Видя ли регулировчицата на моста? — си спомни полковникът.

— Видях я. А какво, забележителна ли е? — бързо попита Шустов.

Но Ватагин нищо не отговори, само загадъчно се усмихна и тръгна към колата.

IV.

— Иван Кирилович. . . . Иван Кирилович, заповядахте ми да ви събудя — шепнеше Шустов на ухото на Ватагин в четири часа сутринта.

— Какво, хванахте ли?

— Сега предават позивни. Ставайте по-скоро, Иван Кирилович—шепнеше младши лейтенантът, подавайки на Вагатин поясока и фуражката.

Шустов обичаше уставната субординация и само нощем, когато трябваше да буди началника си, го наричаше по домашному—Иван Кирилович.

С безшумни стъпки премина Вагатин по дългата веранда и излезе в двора. Шумеше моторът на двигателя. Разсъмваше. Войниците вадеха вода от каменния кладенец. Чуваха се гласовете им. Зад дърветата беше лесно да се види радиостанцията: нейната полуоткрита врата беше осветена отвътре.

— Приех позивните. Чакам какво ще стане по-нататък—каза радистът Бабин, без да се откъсва от апарата.

Във фургона на колата спяха хора. Беше душно и сънно. Ватагин сложи наушниците. Няколко минути те седяха мълчаливо.

Вътрешността на походната радиостанция напомняше с нещо на вузовско общежитие. На масата учебници по радиотехника, по английски език, чертежи, хляб. В дървената обшивка на облицовката

НА ГОСТИ ПРИ БЪЛГАРСКИТЕ ДЕВОЙКИ

Откъм вратата с надпис „Стая за почивка“ се чуваше весел, здрав смях. Влязохме. Пред телевизора седеше група български девойки, очаквайки започването на редовното предаване. Една от тях разказваше нещо. Присъединихме се и ние към нея и поведохме разговор.

— Ето вече близо две години откакто сме в центъра на цъфтящата долина на Узбекистан — Ферган — разказваше Стефка Цекова. — Обикнахме сенчестите булеварди на този зелен град-градина, неговите паркове, стадиона, театъра. Но най-важното — сприятелихме се с ферганските жители. Дошли тук на практика в текстилното производство, нас ни посрещнаха много топло. Всяка работничка-майстор се стремеше да сподели с нас своя опит, да ни помогне да овладеем избраната професия.

— Сега от 72 девойки — продължи разказа на Стефка, секретарката на първичната организация на Димитровския комунистически младежки съюз, Милка Владева — 32 работят като тъкачки и 36 като предачки, Стоянка Стоянова — пресуквачка, а Дора Димитрова е готвачка в стола. Освен това две наши девойки са възпитателки в детската градина.

Българските девойки успяват не само да работят, но имат време и да се учат. Задочно следват 11 българки в различни висши учебни заведения. Между тях, една от най-добрите тъкачки Кирилка Богдановска, завърши с успех първия курс на Средноазиатския държавен университет. Тя се готви да стане журналистка. Надежда Дзингова следва математика при Ферганския педагогически институт, Цвета Михайлова (бивша трактористка в България) и Христина Костадинова се учат в Наманганския селскостопански техникум, а Стоянка Драганова се учи в Ташкентския медицински техникум. 13 девойки посещават вечерното средно училище за работническата младеж.

На въпроса ни как прекарват свободното си от занятие време, Стоянка Петмесечева отговори:

— Ние живеем весело и главното задружно. Ферганските жители, особено текстилците, често ни идват на гости в общежитието. Нашите девойки също ходят на гости при ферганците. Неотдавна празнувахме рождения ден на Дора Димитрова. Много колеги и голям брой други наши руски приятели дойдоха да я поздравят.

Запознахме се и със всички забележителности във Ферган. През време на нашето пребиваване тук посетихме курорта Шахимардан, който се намира в околностите на града, краевия природонаучен музей, един от най-големите комбинати в СССР, Маргеланския копринено-тъкачен комбинат, памукопочистващия завод, топлоелектроцентралите и др. Лятно време често излизаме извън града. През време на отпуските 20 наши девойки бяха изпратени в почивни домове, а други прекараха почивката си в България.

На градския преглед на художествената самодейност бяха премирани и получиха радиоприемник „Даугава“ хорът и танцовият колектив на българските девойки. Педагогическият институт „Улукбек“ ни подари 50 тома различна литература. Някои млади българки намират време да посещават и кръжоци. Така например Калинка Янгева и Станка Желязкова се учат да свирят на акордеон, Здравка Николова—на китара, 8 девойки посещават курс за шев и кройки в клуба при текстилния комбинат.

Вече се мръкваше. Трябваше да си тръгнем. Всички девойки си имаха план за вечерта. Едни отиваха в театъра да гледат комедията „Сватба в Малиновка“, други—в Московския цирк, който гостуваше във Ферган, някои се гласяха да отидат на гости при свои приятелки, няколко от тях си останаха в общежитието при телевизора...

Така живеят девойките във Ферган, дошли в слънчевия край на Съветски Узбекистан от София, Ямбол, Стара Загора, Пазарджик, Сливен, Димитрово и други градове на Народна република България.

Б. ИСАЕВ

Двете приятелки Трендафилка Никова (в дясно) и Стоянка Петмесечева.

СЛЪНЧОГЛЕДОВА ЖАЛБА

По вина на бригадира Риза Хюсменов в стопанството на с. Окорш още не са окопани 100 декара слънчоглед.

—Ти ела погледай,
как печално в блока
плаче слънчогледа
и кълне високо:

—Бригадире,—вика—
що си тъй нехаен?
Няма ли с мотика
да ни окопаеш?

Колко пъти стана
тъжно ти напомнят:
„Блокът е обхванат
от треви огромни“.

Бурени ужасни
днеска ме обвиват,
пречат ми да расна,
слънцето закриват.

Плаче за мотика
в блока слънчогледа.
С глас човешки вика,
сълзи лей два реда:

—С бурен, бригадире,
добив не се прави.
Сметка ще ти дирят,
че ме тъй остави.

Пишман звеновод

— Как си, как си, бай Георге?

— Добре съм.

— Къде си тръгнал тъй рано? Да не отиваш при хората от звеното си?

— Не. Отивам да копая лозето си.

— Бе то хубаво, ама ела малко и към нас де, да ни видиш, да ни чуеш, трудодните ни да начислиш, болките си да ти изплачем . . . Нали ужким ти си ни звеновода!

— А, не мога да дойда. Имам си работа. Деко нали е при вас. Нека той да начислява трудодните и да дава сведения.

— Абе и без да кажеш ти, Деко си я върши тази работа, ама . . . как да ти река . . . За тебе ни е мъчно бе, бай Георге! Ела да ни видиш поне. Едно око да хвърлиш само, дето се вика и после пак върви да копаеш лозето си. Цялото шесто звено ти се моли. Хайде, ела!

— Остави ме на мира бе, човек! Върви си гледай работата! Аз този Деко нали за туй съм ги оставил в звеното. Той ще ме замества във всичко и толкоз. Какво имате за гледане?

— Ама нали ти си ни звеновода?

— Аз съм я, да не би да си ти.

— А защо Деко ще върши твоята работа?

— Защото тъй ми изнася на мен.

— Добре бе, бай Георге, само че да не се сърдиш, ако през есента Деко получи твоите трудодни. Тогава в целия окръг ще научат кой е Георги Стойчев — пишман звеноводът от с. Окорш.

Силистренска ОСА

В една безлунна нощ

Инат чиляк е тоз Панайот Петров ей, крива душа ти казвам.

—Не ща ви аз, кай, стопанството, пусто опустяло! И без него съм си добре.

А в къщата му едно добро, с трън да се развъртиш, няма какво да закачиш. Молихме го и тъй и инак—не ще. Най-сетне го оставихме да си блъска главата по частното и го зарязахме. Само той остана единствен представител на частния сектор в с. Голеш, дето има една приказка, за тамазлък и за людски майтапи. Ех като мрази кооперативното, няма да седнем да се убием я! И без него ще я караме. Ще се опъва, ще се опъва и сам ще доде при нас, като разбере къде е хубавото. По едно време даже съвсем го бяхме игнорирали. Демек—нула внимание, ама бай Панайот побърза да ни докаже, че още живее и то с частническите си мераци и адети. Нали знаеш—на бивола окото все в просото.

Та да си дойдем на лафа де. За какво щях да ти хортувам аз?... А, сетих се.

Само на 600 м от къщата на бай Панайот се намира блокът ни, засят с фий. Един алаф за добитъка стана, братс, до поляса ми стига. Окосихме го ние за няколко дни, а Панайот наднича през плета и ни гледа намръщено. Край нас тогава се навърташе Добри Андонов, полският пазач.

—Добре,—викам му—гледай Панайота, че ми се чини ще ти скрои някой кюляф. Току виж задигнал две-три коля фий, докато се усетиш.

—Айр—казва Добрито. — На мене такива не минават. Ша го пипна като лалугер в дупка, само да се опита.

Та това беше, значи, къде 25 миналия месец. Добри почнал да се навърта край фия и да си отваря очите на четири. Не щеш ли на 26 през нощта Панайот излязъл с колата от двора си. Пред воловете вървял синът му Петър. Едвам ги виждал Добри, че било тъмно като в овчарска кратунка. Тук-там проблясвала по някоя звездичка. Месецът се бил скрил зад един голям облак, види се, уплашен от това, което щяло да се случи. Добри наострил уши. Нищо не се чувало. „Хитра лисица си ти—помислил той за Панайот. — Сигурно е овил главините на колелата с парцали, за да не дрънчат по пътя“.

Баща и син приближили и навлезли в блока. Добри ги виждал като тъмни сенки. Запълзял той към тях и докато стигне до муцуните на воловете колата кажи-речи била пълна с окосен фий.

—Какво правите вие тук, бре? —ревнал пазачът.

—А. . а. . че нищо — започнал да заеква Панайот.

—Сваляй фия от колата!—изкомандувал Добри, но не се приближавал много, че де ще знаеш, тъмна нощ, един пазач на кооперативното срещу двама частници, всичко става.

Разтоварили набързо колата и си тръгнали. Само воловете разбрали нещо от цялата тази работа, че си хапнали малко от кооперативния фий и много им се усладило.

Луната погледнала с едно око иззад облака и се начумерила с жълто лице на крадците, а Добри се отправил към общинския съвет да съобщи за станалото.

Та думата ми беше, че на частника окото все в кооперативното. Ама инат пусти, нали още му робува Панайот, не ще да преклони глава и туй то. Сега като го изправят в съда да отговаря за постъпките си, да видим дали няма друга песен да запее. Жал ми е само за момчето му. Вкара го в беля старата лисица, но всичко ще се оправи. Ще дойде Панайот при нас в стопанството, тъй мисля аз.

ПОЖАР ОТ ЛЮБОВ

Тя е една такава . . . хубава, червеничка, лъскава . . . Даже и и найлон има по себе си. Хеле пък като тръгне по асфалта към Русе—мале мила! Красота! Който мине и се спира да я гледа. Върви сетне, че не се влюбвай! И Иван Костадинов Атанасов наистина се влюби. Просто хлътна човекът и заради нея забрави дори и собствената си жена. По цял ден се въртеше край своята нова любимка и не му идваше на ум дори и да яде.

Ех, „Ява“, „Ява“! Кой ли мъж не си вкарвала в беля! Твоите 175 кубика очерниха Иван за цял живот. Ако ти не беше толкова лакома, ако не искаше да те зареждат тъй често с бензин, той никога не би сторил това.

Спомнете си каква беше нощта на 16 юни. Тъмна, без звезди, без луна, че дори и без електрически крушки. Точно такава нощ беше залюляла в своите скути заспалото село Антимово. И точно тази нощ Иван реши да извърши онова, което беше намислил. Когато малката стрелка на часовника сочеше цифрата 1, а голямата 6, той се измъкна от къщи с два бидона. Стъпките му го насочиха към антимовския стопански двор. Там МТС — Тутракан има склад за горива.

„Ще си напълня бидоните — мислеше Иван, — че утре дълъг път ме чака. Два бидона са, не е много. Все едно, че бълха е ухапала МТС-то“.

Приближи той до склада, но видя фигурата на пазача Кирил Стоянов Ставрев. Сгуши се в тъмната сянка на стряхата и изчака да отмине. После отвори прозорчето и се вмъкна вътре. Той дори се учуди на себе си, че направи всичко това съвсем безшумно. Извади кибрит, драсна клечка да си светне и . . . Тук вече се случи нещо, което и на сън не беше се мяркало пред очите на Иван. Нещо избухна и лумнаха пламъци. Косите му се изправиха. Той се хвърли да гаси с ръце, но огнените езици го опърлиха. Докато се измъкне през прозорчето и краката му почувствуваха горещата целувка на пожара. Сякаш бензинът и другите горива си отмъщаваха на крадеца за нарушеното им спокойствие.

Иван се измъкна жив и се спотаи в къщи. Оттам той дочуваше тревожните гласове на притичалите се кооператори да гасят и сърцето му тупаше до пръсване.

След два дни го откриха и той, нямаше накъде, призна си всичко. Разправи цялата история от игла до конец.

Сега ще го съдят 20 хиляди лева народна пара изгоря през онази нощ, това не е малко, нали.

Та думата ми беше, че любовта (особено към „Явите“) е коварно нещо. Може и в затвора да те вкара.

Досовци стягат редиците си

Наближава Девети септември. По най-тържествен начин трудещите се в страната ще чествуват 15-годишнината от деветосептемврийската победа. В това тържество свой дял имат и членовете на Доброволната организация за съдействие на отбраната.

С цел да се подобри работата на първичните организации на ДОСО в района на общинския комитет на ДОСО в с. Кайнарджа, членовете на бюрото взеха редица решения. Основното в тези решения е първичните организации в района да се превърнат в образцови. За да стане това всеки член от бюрото отговаря за една първична организация и полага грижи да се заздрави тя не само организационно, но и членовете й да овладеят различните дисциплини на ДОСО.

Численият състав в чест на Девети септември и третия конгрес на ДОСО да се увеличи с 310 нови члена. През учебната 1959-1960 година броят на участвуващите в противовъздушната отбрана ще достигне 1,150 души, в стрелбата— 170, мотористи-30 и т. н.

СВЕДЕНИЕ

на Окръжния народен съвет за хода на селскостопанските работи до 9 юли включително

ТКЗС	Жътва о/о		Вършитба тона		Засята фураж. царевица—II култура на ечемик о/о	Окосен фий за сено о/о	II окопаване царевица о/о	III окопаване памук о/о	IV окопаване захарно цвекло о/о
	Ечемик	Пшеница	Ечемик	Пшеница					
Айдемир	100	13	162	103	65	21	100	0	100
Алеково	100	3·3	163	15	19	33	100		
Алфатар	100	27	232	458	66	89	100	45	100
Бабук	100	20	102	205	100	65	100	0	100
Белица	100	25·2	97	337	100	49	100	92	37
Главиница	100	35	67	369	100	60	100	100	16
Голеш	100	26	322	449	88	54	100	0	—
Добротица	96	8	184	10	7·7	54	100	24	0
Дулово	100	14	240	234	100	31	100	—	100
Зафирово	60	8·9	173	137	12	65	86	100	100
Иширково	100	3·2	261	29	31	50	100	58	—
Кайнарджа	100	11	320	231	90	56	100	100	—
Калипетрово	100	2	180	170	80	54	100	44	100
М. Преславец	100	14	173	205	35	55	100	95	100
Межден	100	8·7	119	14	39	52	100	—	8·3
Нова Черна	100	17·9	588	425	40	34	100	11	39
Окорш	100	18	240	111	54	65	100	—	1.8
Паисиево	100	19	186	—	61	56	100		
Попина	100	6·8	131	136	100	19	55	0	—
Секулово	100	5	476	25	5	57	98	—	0
Ситово	84	1	71	32	8	55	100	27	44
Сокол	100	15	177	214	70	33	100	72	72
Срацимир	100	22·7	300	179	61	71	100	14	33
Сребърна	100	7	65	68	67	34	100	27	66
Средище	91	13	302	210	33	55	100		
Ст. Караджа	100	21	152	166	50	54	100	67	0
Старо село	100	44·6	120	425	100	53	100	92	70
Тутракан	100	30·6	416	794	90	52	100	78	—
Чернолик	100	17	160	206	78	100	100	—	
За окръга	99	16·2	6279	5957	67·2	55·3	98·1	48.7	54·1

КРАТКИ БЕЛЕЖКИ ЗА ХОРА СЪС ГРЕШКИ

—Никой няма да види—каза Юкие Махмудова, звеноводката на шесто звено от с. Калугерене и остави неокопани два реда царевица. За да не бъде обвинена от кооператорите в непоследователност при второто окопаване на същата царевица тя остави небутнати цели 23 реда. 23 реда — 23 тона жила. Халал да й са!

* * *

—Никой няма да види, че малко се грижа за здравето на кооператорите—каза докторчето от с. Нова Черна. За тях е от полза, че ги карам в този пек да ходят да се преглеждат в с. Цар Самуил и ДЗС Нова Черна. От полза за кооператорите е, че не съм организирал санитарни постове и хич не ги посещавам по блоковете. От полза е, защото по този начин те привикват сами да се лекуват и да си дават първа помощ.

—От полза е—казваме ние—докторът да полежи малко подут от жилата на „Осата“. Ха дано като му спадне отокът, да се позамисли по-дълбоко, кой е крив и кой е прав. Днес го жилим. Да е „здрав“!

* * *

—Никой няма да види. Пък и да види няма да разбере, че аз, магазинерът Георги Драганов от с. Каменци не доставям хранителни продукти за кооператорите.

Как ще разбере, когато Георги вечно дава обещания, че всичко ще се уреди в най-скоро време, че в Средище вече са пристигнали салам и саздърма, определени за неговия магазин, че утре ще има най-различни продукти, от които само като ги погледнеш слюнките ти потичат и т. н. и т. н. Наистина, хората от Каменци, за да видят какво е това салам и саздърма ходят чак в Средище и си купуват от там, а Георги стои и гледа. Гледа, ама нищо не вижда. Бачо Георге, спиш ли ти? Виж, „Оса“ към теб лети и вместо букет цветя, днес жила ти носи тя.

(По материали на Ал. КРЪСТЕВ и Г. КИТАЕВ)

НАРОДНА ПЕСЕН

Кооператорката Магдалена Иванова Димова от с. Зафирово не излиза на работа в полето, а стои у дома си.

Магде, Магде, Магдалено,
няма да ти е простено.
Ох, о-о-ох, ох аман, аман,
в къ-ъ-щи си стоиш по план.

В блока никаква те няма,
мързеливка си голяма.
Ох, о-о-ох, ох аман, аман.
пак по-о-очиваш ти по план.

И детето ти замина
вече в детската градина.
Ох, о-о-ох, ох аман, аман,
пу-у-у-усти мързел разпилян.

Гледат ти добре детето,
ха ела със нас в полето!
Ох,о-о-ох, ох аман, аман,
бло-о-окът чака те голям.

Магдето не ще да чува,
тя на болна се преструва.
Ох-о-о-ох, ох животец лек,
тъй жи-и-ивее се цял век!

Магде, Магде, Магдалено,
няма да ти е простено.
Ох, о-о-ох, ох аман, аман,
лято-о-ото отиде зян.

(Из бюлетина на с. Зафирово)

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

КИНО

(От 13 до 19 юли)

Силистра—кино **„Доростол“**—„Може би това е любовта“, „Блуждаещо оръдие“; кино **„Култура“** — „Буря над полята“; **Дулово** — „Бедни влюбени“, „Малката“; **Тутракан** — кино **„Дунав“** — „Тежки ръкавици“, „По далечни брегове“; кино **„Хр. Ботев“** — „Максим Перепелица“, „Гюл Баба“; **Алфатар**— „Урок на живота“, „Ало, грешка“; **Кайнарджа** — „Ако всички хора по света“, „Тана“; **Попина** — „Съкровището на капитан Мартенс“, „Ден първи“; **Айдемир** —„ Смъртта на велосипедиста“, „Влюбеният матрос“; **Добротица** — „От човека за хората“, „Душата на морето“; **Ц. Самуил** — „Черното досие“, „Поп Чира и поп Спира“; **Зафирово** — „Зет и снаха“, „Ден първи“; **Сребърна** —„Без особени белези“, „Трима излязоха от гората“; **Ситово** — „Любовна песен“, „Главната печалба“; **Гарван** — „Дяволско откритие“, „Идиот“; **Бабук** — „Без любов“, „През три морета“—I и II серия; **Средище** — „1918 година“, „Тихият Дон“ — I и II серия; **Иширково** — „Хванете ги в бърлогата им“, „Последният от Сабудара“; **Алеково**—„Домът, в който живея“, „Законът на морето“.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
Улица Дочо Михайлов № 21
Телефони: главен редактор и зам. главен редактор — 201
Отдели: Партийно-организационен, Селскостопански, Промишлен, Култура и бит, Писма на читатели и дописници — 27

бяха пъхнати кърпи за лице, нож, вилица, моливи. Прозорците закрити с одеала и с плащ-палатки.

— Нищо не чувам—прошепна Ватагин.

— Тишината е дефекта на нашия слух—риторически отговори радистът.

Прегърбен, със слаби крака в просторни платнени ботуши, в грамадна, не по ръста му гимнастьорка, Миша Бабин го считаха за един от най-добрите радисти—слухари на фронта. Ватагин го познаваше много добре. Този белезникав юноша с възпалени очи, който вечно се оплакваше от някакви пречки, говорещ за „площадка на грешките“, пръв от всички фронтови радисти улови преди няколко дни странните преговори на противника. По-късно това потвърдиха и две радиостанции от танковите корпуси. Предаването се водеше от неизвестна радиопредавателна станция с открит текст на немски език:

— Ало, ало! Рале, Рале. Тук Рине! (Пауза). Пет подкови от един кон. . .

След няколко минути друга станция отговаряше със също такъв, кодиран текст:

— Ало, ало! Рине, Рине! Аз съм Рале! (Пауза). Палтото е готово! Подпухна едноокият, . .

След това следваше още някоя фраза, при това всеки път нова. Тя, изглежда, съдържаше и целият смисъл на преговорите.

По разпореждане на началника на контраразузнаването, генерал-майор Машистов, на фланговете на фронта беше установено денонощно наблюдение на ефира. Вечерно време Бабин се мъчеше да се ориентира в хаоса на международните предавания, в пищенето на искровите предаватели. От Будапеща предаваха „Фауст“. Другата вълна донасяше бодрия рефрен на френския валс „Когато любовта умира“. Москва препредаваше симфонията на Шостакович, където фашистите крачат в зловещ марш. След много часове на приемане Бабин ставаше и, клатейки се като пиян, излизаше да подиша. Южното небе за една нощ се завъртваше около мачтата на радиостанцията и звездите, познати от детство,

бледните ярославски звезди, бяха тук по-големи и по-ярки. Бабин веднага се връщаше. Вече в полусън той въртеше дръжката на точната настройка.

Така беше и днес.

Между това жълтата светлина на лампата, в калпак от вестник, все по-слабо светеше: настъпи оня особен миг, когато вече се вижда порозовялото небе зад откритата врата. Шустов седеше зад рамото на Ватагин. Полковникът чуваше неговото напрегнато дишане.

Изведнаж Бабин мълчаливо издигна палец.

— . . . пи-ти. . . пи-ти—пи-ти. . . ти. . . пи. . .—чу Ватагин и след това: — кле-кле. . . . кле-кле-кле . . . кле-кле . . .

Той разбра, че е сгрешил, че не чува онова, което слуша Бабин. Това, което той хвана приличаше на тънкото писукане на пиленца—това е морз. Къде е открития текст?

Бабин с уморен жест смъкна наушниците, протри очи, извади от чекмеджето на масата кочан варена царевица и започна замислено да дъвче:

— Това е всичко, другарю полковник.

— А аз пак пропуснах. . . Какво ново има в текста?

— Не е ясно. По немски; „Варне фор унглюк“— „Предпазвам от беда“. Така ми се струва на мен. Трябва да го уточня по речника.

— Как мислите, ще се удаде ли пеленгуването?

— Кой ги знае. . . Ако приемат на десния фланг, ще ги пеленгуваме.

— Трябва да знаем, откъде предават.

— Ще ги хванеш! Разговарят нощем по седем-осем секунди. Мене ми трябват поне четиридесет секунди . . .

— Какво дрънкаш ти! — прекъсна го Славка Шустов.

Ватагин се намръщи. Той знаеше, че адютантът завижда на всеки оперативен работник и именно затова не прощава и на Бабин неговата мъчителна разсъдителност.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година IV, Бр. 42 | Сряда, 15 юли 1959 година | ЦЕНА 20 СТОТИНКИ

ВЕЧЕР НА УРОЖАЯ

По инициатива на ДК на Комсомола и на читалищното ръководсво в с. Сокол се проведе „Вечер на урожая„ на която присъствуваха повече от 200 кооператори и младежи.

Комсомолците изнесоха подходяща литературно-музикална програма, след което се изказаха похвали на девойките, които работят най-добре и излизат редовно на полето. Между тях са Иванка Милева, Иванка Фотинова, Киранка Митева, Дечка Дякова и др.

Вечерта продължи до късно с танци, весела нощ, томбола, награди за най-добрите танцьори и др.

Екатерина РАДЕВА

ДОСТОЙНА СРЕЩА НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

На масово съревнование за най-бързо приключване на жътвата, за срочно окопаване на пролетните култури, за осигуряване на животните с фураж!

НА ДЕНОНОЩНА ВЪРШИТБА ПО ЧАСОВИЯ ГРАФИК

Вършитбата е една от най-напрегнатите и най-важните селскостопански работи. Навременната и висококачествена вършитба има решаващо значение за образцовото прибиране на реколтата. Тази година в нашия окръг ще се вършее с вършачки реколтата от около 283,000 декара, предвидени за жътва на ръка. Готови ли са машинно-тракторните станции и кооперативните стопанства да се справят с тази трудна и отговорна задача?

Трябва да се отбележи, че машинно-тракторните станции не са още готови както трябва за вършитба. В тази работа ще се използуват общо в окръга около 121 вършачки, които са ремонтирани и изпробвани. Но само в някои МТС, като тези в Средище, Тутракан и др. са придвижени всички вършачки по местоназначението си. В останалите станции тази задача изостава. Например в МТС — Дулово и МТС — Алфатар не са още придвижени към работните места по десетина вършачки.

Почти във всички машинно-тракторни станции не е комплектуван напълно обслужващият персонал при вършачките. В МТС—Алфатар за две машини не са определени още старши машинисти. Особено зле стои въпросът с храначите. Досега те трябваше да бъдат уточнени от ръководствата на МТС и ТКЗС, инструктирани от главните инженери на МТС и т. н.

Във връзка с вършитбата не са уредени още много въпроси в машинно-тракторните станции. Например липсват 120-волтови крушки за осветление на вършитбените площадки през нощта. Не е набавен също така тетрахлор—химикал за зареждане на пожарогасителите. Окръжното търговско предприятие „Материално-техническо снабдяване“ трябва да вземе бързи мерки за доставяне на 120-волтови крушки и тетрахлор, защото без тях не може да се осигури бързо и без загуби овършаване на реколтата, а също така опазването й от опожаряване.

Не са напълно готови за вършитба и кооперативните стопанства. Не са подготвени например вършитбените площадки, които е време вече да бъдат почистени, заорани за запазване от пожар, с очертани места за складиране на снопите и т. н. В много стопанства не са набавени необходимите кирки, лопати, каци за вода, метли и други противопожарни съоръжения. Освен това трябва да се помисли за извозването на снопите — да се провери в изправност ли са ритлите за каруците, които ще се използуват във возитбата, да се уточнят хората, които ще извозват снопи и т. н. Крайно време е управителните съвети на ТКЗС и партийните комитети да вземат мерки за подготвяне на вършитбата.

За да се вършее бързо и качествено, необходимо е да се организира прилагането на прогресивните начини на работа. Стана въпрос най-вече за часовия график. В нашия окръг този начин на вършитба все още не е прилаган както трябва. В какво главно се състои часовият график? Преди всичко трябва да се уточни капацитетът на всяка машина за всеки час и да се използува този капацитет напълно и постоянно. Въпросът не се състои в това, дали се работи по часовник, а дали през всеки час се овършава определеното количество зърно. Затова е необходимо много добра организация на работата както от страна на МТС, така и от страна на ТКЗС. Машината не бива да спира по липса на работна ръка, или пък поради неизправност. Освен това отчетникът трябва редовно да следи дали всеки час се овършават определените тонове и ако това не се осъществява, да се вземат незабавни мерки за отстраняване на слабостите. Важно условие за успешното прилагане на часовия график при вършитбата е правилно да се заплаща трудът на обслужващия персонал. Например трудът на храначите при барабана трябва да се отчита на всяка смяна и въз основа на това да се определя възнаграждението им. При поддържането на вършачния агрегат е необходимо всеки от персонала да отговаря за определен сектор и да се следи дали изпълнява както трябва задълженията си.

Масовото социалистическо съревнование между отделните смени и бригади, между колективите на вършачките ще допринесе за образцовото приключване на вършитбата. На този въпрос трябва да обърнат особено внимание партийните комитети.

Необходимо е работата така да се подготви и организира, че всяка вършачка да вършее на денонощие средно за окръга не по-малко от 20 тона зърно, за да се изпълни задачата за не повече от 10-12 дни. Ръководителите на кооперативните стопанства и машинно-тракторните станции и партийните комитети трябва да вземат незабавни мерки за образцова подготовка на вършитбата.

86 яйца от кокошка — носачка

В птицефермата на с. Босна, център с. Добротица, работи птицегледачът Мехмед Реджебов Османов. До 30 юни тази година той е получил от кокошка-носачка по 86 яйца. При годишен план 105,000 броя яйца птицегледачът е получил към тази дата 67,000.

Постигнатите резултати се дължат преди всичко на това, че Мехмед Реджебов Османов работи отдавна в птицефермата. Дългогодишният му опит го е научил да полага непрестанни грижи за птиците: да им разнообразява храната, да подобрява условията им за живот и пр.

Птицегледачът се стреми да получи обещаните 130 яйца от кокошка-носачка и сигурно ще ги получи. Той се нарежда на едно от първите места в стопанството по изпълнение на плана си през тази година.

Ахмед РЮСТЕМОВ

Добра организация — добри резултати

Отначало на жътвената кампания по блоковете на ДЗС „Янко Забунов“—филиал Пожарево жъне с прикачен комбайн Илия Иванов с помощник Сюлейман Дяулов и тракторист Йордан Георгиев. Досега те са пожънали 1,562 дка и са овършали над 420 тона зърно. Само на 11 и 12 т. м. те пожънаха 490 дка.

Добрите си успехи тези механизатори дължат на добрата организация на работа, на техническата изправност на машините и на голямата си съзнателност.

Веса КОВАЧЕВА

Ударен труд по кооперативните блокове

На 5 юли в района на кооперативното стопанство с център с. Паисиево започна жътвата на пшеница. Първият сноп бе пожънат в с. Листец, в бригадата на Вели Алиев. През този ден кооператорите пожънаха 150 дка, а на следващия—200 дка.

Не остават назад и кооператорите от с. Зебил. Бригадата на Тодор Тодоров бе първенец в пролетната кампания, но и сега тя се бори за челното място. Само за един ден бяха ожънати 230 дка.

Отличиха се звената на Неджимия Събитова, Фериде Закирова, Несибе Салиева и Бесиш Ферадов.

Исмаил КЮЧУКОВ

Ценна помощ на механизаторите

Обединеното стопанство в с. Средище започна редовна жътва на пшеница. В чест на Девети септември кооператорите дадоха обещание да пожънат в срок заплануваните 19,761 декара пшеница. Те ще устоят на даденото обещание — вече са пожънали 4,650 декара.

Още в първите дни на жътвата на първо място се нареди пета бригада от с. Стрелково с бригадир Руси Копринков. Тази бригада беше първенец в окопаването на пролетните култури и, по всяка вероятност, ще бъде първа и в прибирането на реколтата. В жътвата се отличиха и кооператорите от звеното на Йордан Андонов от с. Средище. Звеното станува на полето и всеки ден жъне над 30 декара.

Ценна помощ в прибирането на реколтата оказват и механизаторите от МТС в с. Средище Вълчо Станков и Георги Енчев. Те жънат дневно по 160-170 декара пшеница. Тази година за пръв път в стопанството се жъне по разделния начин. Виндроуерът, който замества много човешки ръце, се посрещна с радост от кооператорите. С него за един ден механизаторът Димитър Стоянов пожъна 500 декара пшеница.

Наред с жътвата усилено се извършват и останалите селскостопански работи. До сега са засети 3,226 декара фуражна царевица. Окосени са за фураж 1,750 декара фий. Кооператорите косяха дневно по 5 декара.

Усилен труд кипи и на площадките. До сега е почистена 500 тона пшеница.

Георги КИТАЕВ

Задружният труд е резултатен

По инициатива на профкомитета при МТС—Алфатар беше засята площ от 30 дка с ечемик. Целта беше полученото производство да се продаде, за да се намали цената на храната в стола.

Тази година реколтата на ечемика беше хубава. Обаче трудността дойде от обстоятелството, че в тази площ има засадени овощни дръвчета и комбайн не можеше да я пожъне.

Профкомитетът и дирекционният съвет заедно с работническия колектив от ромонтната работилница обсъдиха начините за бързото прибиране на реколтата. Главният агроном предложи всички другари, а семейните със съпругите си да участвуват в жътвата. Предложението беше прието и на големия чакъм се наредиха повече от 70 души. Само за няколко часа ечемикът беше ожънат и извързан на снопи.

Дирекционният съвет и профкемитетът изказват голяма благодарност на всички, които дойдоха за жътва. Получените средства от ечемика ще бъдат вложени за поевтиняване на храната в стола, която и сега не надминава 2-3 лв.

Велико ВЕЛИЧКОВ

БОГАТА РЕКОЛТА ОТ КАЙСИИ

Овощната градина на ТКЗС в с. Българка е още млада, обаче тя щедро се отплати на кооператорите и на звеновода Петър Филев, които положиха много грижи за нея. До 10 т. м. бяха предадени за пулпиране 78 тона кайсии. До края на кайсиевата кампания се предполага, че ще бъдат оползотворени към 400 тона кайсии. От кайсиите и черешите в касата на стопанството постъпиха значителни парични суми.

Йорданка ДИМОВА

Безкрайни са блоковете на ДЗС—Силистра. Сега по тях кипи усилена жътва за срочното прибиране на реколтата. В съревнование с другите комбайнери комсомолецът Атанас Атанасов жъне и вършее дневно по 60 тона зърно.

На малката снимка: **Комбайнерът Атанас Атанасов зад щурвала на комбайн СК — 3.** На трактора: **Трактористът Атанас Георгиев пренася с ремарке овършаното зърно.**

ВАСИЛ КОЛАРОВ

(По случай 82 години от рождението му)

Утре се навършват 82 години от рождението на Васил Коларов—един от великаните на нашия обществено-политически живот в последните десетилетия.

Васил Коларов с марксист-ленинец, изтъкнат революционер, виден деятел на международното работническо движение. Още в началото на своята обществена дейност той застава на страната на Димитър Благоев и в ония ранни години на възмъжаване на партията на тесните социалисти той води непримирима борба за нейната чистота, против опортюнистите и ревизионистите.

С голям възторг Васил Коларов посрещна победата на Великата октомврийска социалистическа революция, като с цялата си неслолима енергия защищаваше нейните идеи. Издигнат на поста генерален секретар на Коминтерна, той е изпратен в България през 1923 година, за да премахне някои тактически грешки на Партията във връзка с Деветоюнския преврат. Заедно с Георги Димитров двамата застават начело на революционното крило в Централния комитет на Партията и подготвят славното Септемврийско въстание от 1923 година, а след неговото поражение—укрепват бойния съюз на работническата класа със селяните.

В мрачните години на хитлеристкото нашествие на Балканите и в Съветския съюз мощният глас на Васил Коларов зовеше по радио станция „Христо Ботев“ българските работници и селяни, патриотите на решителна борба с хитлеристите и българските фашисти.

След Деветосептемврийската победа, чиято славна 15-годишнина нашият народ ще чествува сега по най-тържествен начин, Васил Коларов се завръща в Родината и като временен председател на републиката, като министър на външните работи и министър-председател влага цялата си енергия в строителството на народно-демократичната ни държава.

На 15 септември 1946 година от трибуната на Народното събрание той стана изразител на волята на българския народ и от негово име обяви България за народна република.

До края на своя живот Васил Коларов остана верен на великото марксистко-ленинско учение, на българо-съветската дружба, в която той виждаше залога за успешното социалистическо преустройство, залога за неспирен възход на Родината.

В съзнанието на нашия народ Васил Коларов ще остане като един от най-възторжените строители на социалистическото общество, като голям деец на международното работническо движение, като последователен марксист-ленинец, страстен революционер и верен докрай на българо-съветската дружба.

Пионери, следвайте техния пример!

През тази жътвена кампания пионерите от с. Попина се включиха в изградените пожарогасителни ядра. От сутрин до късна вечер те бдят на наблюдателните постове.

Похвална е дейността на пионерите Любен Петров и Димитър Георгиев, които правилно разучиха всички инструкции и наредби за опазване на посевите от пожар и следят за тяхното изпълнение. Още по-похвално е това, че докато възрастните наблюдатели изпълняват упражнението за запрягане на коне и заораване на определена площ за 4 минути, то те го изпълняват за две минути.

Пионери, следвайте техния пример!

Й. ДРАГАНОВ

КОЙ Е ВИНОВЕН

От толкова години сеги имаме незапомнени реколта от кайсии. Съобразителните хора още от май сигнализираха — да се създаде здрава организация по изкупуването на този прекрасен, ароматичен и ценен плод.

И какво стана? Можем ли със спокойна съвест да кажем, че изпълнихме своя дълг, че не позволихме нито един плод да падне на земята и да остане неоползотворен? Това не можем да сторим. Само в горските залесителни пояси се попиляха много тонове кайсии.

Неудачите в оползотворяването на кайсиевата реколта се дължат преди всичко на лошата организация по изкупуването, пулпирането и извозването на този ценен плод. Тази наша констатация се потвърждава и от станалите в неделя нередности. В този ден, 12 т. м., на гара Русе чака влакова композиция от около 20 вагона за кайсии. Централното управление на УАТ изпраща своя представител др. Константинов да организира автотранспорта за бързото пренасяне на 240 тона кайсии за влаковата композиция. Камионите са в Силистра. Още от 5 часа те чакат, за да се посочи откъде да товарят. Към 11 часа вече стана ясно, че няма набрани нито килограм кайсии. Подготвените транспортни средства не извършват никаква работа.

Освен вината на Окръжното търговско предприятие не по-малък дял в нея имат и председателите на кооперативните стопанства, които не са организирали беритбата. Например от ТКЗС в с. Бабук искат камион, че имали няколко тона кайсии готови. По указание на др. Сертев за там бързо заминава „Шкода № 0502“ с шофьор Стоян Ив. Вълчев. След пристигането в с. Бабук се установява, че там няма нито килограм набрани кайсии. Шофьорът получава телефонно нареждане да замине за с. Иширково, където имало готови кайсии. И там същото. По своя инициатива той отива в с. Йорданово. И там няма. Тогава се завръща без какъвто и да е товар

Такива примери могат да се посочат още много. Те говорят, че лошата оргнизация на работата по прибирането на кайсиевата реколта е причина да се загубят ценни тонове кайсии, да се разпилее скъпо народно богатство.

ПРЕДИ 17 ГОДИНИ

На 17 юли 1942 година, преди 17 години, по радио „Христо Ботев“ бе обявена програмата на Отечествения фронт. Тази програма сплоти демократичните и патриотични сили в нашата страна за борба против фашизма, за спасяване на Родината от трета, още по-страшна национална катастрофа.

Програмата на Отечествения фронт бе демократическа, антифашистка, антиимпериалистическа, боева платформа на Българската комунистическа партия, насочена против хитлеристката окупация. Като първа задача, която поставяше програмата, бе изгонването на хитлеристките войски от България, разширяване на демократичните свободи на народа, запазване на националната независимост и държавен суверенитет.

Тази действена програма въодушеви българския народ и под ръководството на Българската комунистическа партия за късо време, въпреки свирепия полицейски терор, страната бе покрита с отечественофронтовски комитети. Целият наш народ се готвеше за решителната битка с хитлеристката сган.

Програмата на Отечествения фронт въоръжи и трудещите се от нашия окръг. Революционното наследство, оставено ни от Добруджанската революционна организация, безогледното ограбване на трудолюбивия добруджанец от едрите земевладелци и от хитлеристките агенти бяха прекрасни условия, върху които под ръководството на Партията, разцъфтя борбата на патриотичните добруджанци за сваляне на монархо-фашистката власт. Стотици верни народни синове от Добруджа бяха изпратени в лагери и затвори, но Отечественият фронт укрепваше и разширяваше своята дейност.

Обявената преди 17 години програма на Отечествения фронт остана като светла страница в историята на революционната борба на българския народ. За 17 години страната ни направи огромен скок в своето икономическо и културно развитие. Построиха се стотици нови заводи, електроцентрали, болници и училища. В тъмната и безводна Добруджа засветиха електрически слънца и потекоха бистри води.

Под ръководството на героичната Българска комунистическа партия и с безкористната помощ на великия Съветски съюз нашата Родина се превърна в развита индустриална и с уедрено, високомеханизирано селско стопанство.

Когато си спомняме за ония героични дни на борба с врага отпреди 17 години, когато в ефира прозвуча бойната програма на Отечествения фронт, когато вождът и учителят на нашия народ Георги Димитров призова всички патриоти да се обединят в Отечествения фронт и под ръководството на Партията да смъкнат монархо-фашистката власт, нашата радост от победата и огромните успехи става безпределна.

Изпълнил своята историческа мисия до Девети септември 1944 година, Отечественият фронт и днес си остава най-голямата масова гранитна опора на народната ни власт. Той продължава да мобилизира народните сили в изпълнение на грандиозните задачи, които сега стоят пред нас — само за 3-4 години нашата страна да бъде готова за построяване на комунистическото общество.

ИЗ СТРАНИТЕ С НАРОДНА ДЕМОКРАЦИЯ

Част от обработваемата площ във Виетнам е засята от каучукови плантации. Каучукът заема първо място в износа. За първи път и в Северен Виетнам започна отглеждането на каучуковата култура. Опитният център за тази култура във Вин-Лин е посадил 15,000 млади каучукови дръвчета.

МАЙКИТЕ СА СПОКОЙНИ

За да могат жените-майки да се освободят от грижите за малките деца през лятото, управителният съвет на кооперативното стопанство в с. Зафирово организира за тях детски ясли и млечна кухня. Яслите се помещават в светли и хигиенични стаи, където за всяко дете има отделно креватче. Под грижите и наблюдението на своите възпитателки Донка Георгиева и Николина Пенчева малките палавци прекарват весели часове и дни. А когато изгладнеят след игрите, готвачките Мария Петрова и Тота Христова им сервират вкусна и питателна храна, в приготвянето на която те влагат цялото си умение.

Така растат децата в с. Зафирово.

Всяка вечер кооператорките с грейнали лица идват да вземат свидните си рожби. В отплата на бащинските грижи за техните деца те работят още по-усърдно за прибиране на реколтата.

Горанка ЖИВКОВА

Заразяващ пример

Юсние Османова от с. Калугерене първа хвърли фереджето и шалварите и облече рокля. Като нея постъпи и приятелката ѝ Юкие Махмудова, с която са неразделни. Двадесет други девойки последваха техния пример и днес всички жени туркини до 50-годишна възраст в село Калугерене са облечени в рокли.

Никола НАНЕВ

КОМСОМОЛСКИ ЖИВОТ

Комсомолците реагират на хулиганщината

На 4 т. м. бе свикано събрание на членовете на комсомолското дружество „Вапцаров“ при ТКЗС в с. Варненци. Между другите организационни въпроси в дневния ред имаше точка „Разглеждане хулиганските прояви на някои комсомолци“.

По тази точка станаха разгорещени разисквания. Събранието загрижено разгледа проявите на Калин Ив. Радков, Георги Стоянов, Велико Д. Киров и Николай Стефанов, които за незначителни дрязги са нанесли побой на другарите си Велико Тодоров и Йордан Тодоров.

Един след друг комсомолците критикуваха хулиганските прояви на тези младежи. Виновните намериха сили в себе си да станат пред събранието и да обещаят, че занапред това няма да се повтаря, че ще станат добри комсомолци и на дело ще покажат на какво е способен един честен комсомолец. Същите си направиха самокритика и заявиха, че стореното от тях е глупост и голяма грешка в живота им.

Събранието им наложи съответно наказание.

За добри прояви бяха похвалени комсомолците Тодор Игнатов, Марин Иванов, Симеон Стоянов, Алекси Бянов и др.

Христо Й. ХРИСТОВ
секретар на ДК на ДКМС
с. Варненци

КОМСОМОЛСКАТА БРИГАДА „ПАВЕЛ КОРЧАГИН“ СЪЗДАВА НОВИ ПАСИЩА

В с. Белица бе създадена средношколска бригада „Павел Корчагин“. Управителният съвет на стопанството, с председател Спас Боневски, направи всичко възможно, за да уреди културни условия за младежите: обзаведена е специална спалня с пружинени легла, столова и кухня, които се поддържат в образцов ред.

От своя страна комсомолците се отплащат на стопанството с големи трудови успехи. Макар че трудностите са големи, но те се превъзмогват. Бригадата работи по отводняване на местността „Ески дере“, водите от която ще бъдат отведени в езерото. Обезводнената площ ще се превърне в богато пасище за добитъка, а една част ще се отдели за обработване.

През цялата смяна бригадирите работят до колене във вода и кал, но това не ги плаши и не е пречка, за да преизпълняват ежедневните си норми. От 26 юни, откогато бригадата започна да работи, досега — 9 юли общият процент за изпълнението на нормите е 130, а първо звено редовно достига 150 процента. Бригадирите Йордан Симеонов, Христо Ст. Илиев, Марин Атанасов, Йорданка Б. Стойкова, Димитричка Г. Станчева и др. нито един ден не са под 150 процента изпълнение на трудовата си норма.

Ръководството на стопанството и кооператорите са много доволни от работата на бригадирите.

Пенчо Ив. ШИШКОВ

Помощта на младежите е голяма

Всеки ден младежите от с. Богданци са на полето — работят в бригадата или звеното. Обаче те не забравят и организационните задачи. Когато времето не позволява полска работа, младежите изпълняват мероприятията по тримесечния си план. Така например в плана е залегнала такава точка: „Ударен трудов ден за почистване на мерите“. На 4 т.м. времето беше лошо. Този ден всички младежи излязоха да изпълнят тази точка от плана си, за което кооператорите горещо им благодарят.

Хр. МОЙНОВА

Активна санитарна дейност

От два месеца дружеството на БЧК в с. Сокол развива оживена дейност. Санитарните активисти са в помощ на медицинската сестра към кооперативното стопанство. Много добре работят постоянният санитарен пост при коларо-железарската работилница с отговорник Йордан Белев и временният санитарен пост при полевъдната бригада с отговорници Милка Владимирова и Керанка Митева.

МАРИНОВ

За децата на туркините — детска градина

Трудно беше на кооператорките-туркини от с. Давидово хем да ходят на полето, хем да се грижат за децата си. По инициатива на управителния съвет на кооператива, в селото тази година беше открита детска градина за турчетата.

Тъй като градината се открива за първи път, тя нямаше никакъв инвентар. Родителите се погрижиха да намерят легла и всичко необходимо за спокойното прекарване на децата.

Сега 28 деца са прибрани в детската градина и за тях се грижи младата Сения Мехмедова, която им разказва приказчици, пее им песнички. Майките са сигурни за децата си и работят още по-усърдно по блоковете на стопанството.

Димитър ТОДОРОВ

По следите на нашата

критика

За слабостите в търговията

В броеве 32, 33, и 35 на в. „Силистренска трибуна“ беше критикувано Окръжното търговско предприятие за редицата слабости, които допуска в снабдяването на потребителните кооперации със стоки и пр. Критичните материали са разгледани от ръководството на предприятието и с писмо 3480 от 8 т. м. ни се съобщава, че са набелязани мероприятия, които ще подобрят търговията.

Проведено е съвещание със служителите от търговията, на което е била разгледана отправената критика. След съвещанието са изпратени отговорници по селата, които да установят търсените, но липсващи стоки по магазините и заведенията за обществено хранене. Направена е проверка на стоките в складовете на предприятието и наличните са изпратени към магазините на кооперациите. За липсващите в складовете стоки са изпратени закупчици до промишлените предприятия.

Окръжното търговско предприятие е изградило мрежа за разносна и развозна търговия, а в някои пунктове са открити временни павилиони с хранителни стоки и разхладителни напитки. Формирана е група от техници, които да поправят недействуващите хладилници, какъвто е случаят със с. Секулово.

Провеждат се и други мероприятия.

Читалището в с. Паисиево е затворено

От сутрин до вечер кооператорите от с. Паисиево се трудят по кооперативните блокове. Вечер обаче на всеки се иска да прочете вестник, да прегледа списание. Но къде? Читалището и денем, и нощем е затворено. Не се чуват и песните на младежите. До кога ще продължава това? До кога читалището ще бъде затворено и кога ще се сформира комсомолска агитка? — питат кооператорите от Паисиево.

Джемал АХМЕДОВ

ИЗ МОЯ ЖИВОТ

ФЕЙЛЕТОН

Без да скромнича ще ви кажа, че аз спадам към категорията на тези хора, които лесно си пробиват път, заемат добро положение и водят приятен живот. Върви ми и това си е. А що се отнася до пленяването на женските сърчица, то тук съм факир, фаворит между любовниците. Само два-три случая ще ви разкажа, за да ми повярвате.

Наближи време да ходя войник. Седнах и спокойно, и задълбочено обмислих и анализирах финансовите възможности на старите. Дойдох до извода, че те не са достатъчни за никакви приключения в града, където ще служа. Затова направих нов ход — ожених се. Взех си много добра и красива жена, в която старите просто се влюбиха.

Не ми струваше много да убедя Васка Андреева да сключи граждански брак с мене. Порезходих я по планетите от Слънчевата система, посимулирах, за да ѝ докажа, че без нея, без нейната любов може мигновено да умра и толкова. За няколко дни тя стана моя съпруга. Заведох я у дома и казах: „Мамо, ето ти снаха“.

Ходът ми излезе много сполучлив. На паричното ограничение аз дадох мат. Цели две години Васка ми изпращаше в казармата почти цялата си заплата. Къде и за какво харчех парите, това си е вече моя работа. Но всеки случай отживях си. Никой не е карал такъв аскерлик като мене.

Изтече ми службата и право в село Каменци, Силистренско, при моите родители. А Васка — на нея изобщо не се обадих. Тя предварително беше изпратена в Горна Митрополия, Плевенско, при родителите ѝ. Но защо ли ми е тя. Аз вече изкарах службата си, а и предварително бях назначен учител в моето село и вече съвсем не се нуждаех от нейните средства. Така че тя вече решително не ми трябваше.

В село Каменци срещнах друга учителка, също така хубавичка. Така както съм в законен брак с друга, и тя — мома, съвсем не ми беше трудно да пленя нежната ѝ душичка, т. е. на мой език казано — да я матирам. Снех ѝ пет-шест звезди от небето, повдигнах ѝ малко завесата на живота, поразкрих ѝ светлите перспективи на нашето бъдещо семейство и . . . готово. Съвсем не обръщам внимание на женските клюки, които се разнасят из селото, на коментариите сред колегите и найсетне на шушуканията между учениците.

Васка, която на няколко пъти идва от Г. Митрополия с дъщеричката ми Крася, повече от 4-5 дни не държа у дома. Уж ми е мило за тях, особено за петгодишната дъщеричка, но не мога да ги приема в душата си. От хубавите моми за тях не остана място в моето сърце.

Външно, за форма, от тях не се отказвам. И трите пъти, когато се явих пред съда, аз категорично заявих, че ще оправя семейното си положение и че не е необходим никакъв развод. Пред секретарите на окръжните комитети на ДКМС в Силистра и Толбухин, които идваха нарочно да ме оправят, също заявих и декларация подписах, че ще се съберем в един дом с Васка.

Декларациите, които направих пред съди и пред секретарите на Окръжните комитети на Комсомола, не са случайни хрумвания, а са плод на дълбоко обмислена тактика. Та нали ако се разведа учителката или някоя друга (скришом казано може и ученичката десетокласничка) ще увисне на врата ми, т. е. ще ме убеди да я впиша в паспорта си като следваща жена. Каква ще стане тя тогава? Веднъж женен, два пъти женен, три пъти женен. . . Не, така е най-добре протакай работата и си люби, която си искаш — учителка, ученичка, изобщо, която жена ти хареса.

Да лъжа и да правя въртели също съм майстор. Излъгах три пъти съда, излъгах секретарите на Комсомола затова и още ме държат за секретар на ДК на ДКМС, излъгах точно колко жени, сега не мога да ги изброя. Излъгах — изобщо лъжата ми е занаят. Това разбира се съвсем не ми пречи (както виждате вие сами) да бъда учител, секретар на Комсомола и да обладавам необикновена сила за покоряване на женските сърца.

Е, това е. Смятам, че ви дадох възможност поне отчасти да разберете преплетеното ми с преживявания житие — битие.

Ваш Хърватев — учител в с. Каменци.

Преписал от оригинала

ДУНАВСКИ

Отговори на въпроси към редакцията

Нашият дописник от с. Срацимир др. Иван Радев е отправил до редакцията следните два въпроса:

Въпрос: Какво е работното време (колко часа дневно) на каруцаря на потребителната кооперация, който получава основна месечна заплата 420 лева и възнаграждение за гледането на два коня 80 лева месечно. Следва ли да разнася стоки по селата в събота след обяд и в неделя?

Отговор: Нормалната продължителност на работния ден е 8 часа или 6 часа през нощта. За предпочивни и предпразнични дни продължителността на работния ден е 6 часа. Нормалната работна седмица е 46 часа. Работното време на каруцаря на потребителната кооперация следва да бъде 8 часа. Ако той разнася стоки в събота или пред празник след обяд и в неделя, или в празничен ден, то това значи, че полага извънреден труд, който се заплаща с 25 процента повече върху надницата му. За такъв извънреден труд обаче трябва да се иска предварително съгласието на съответното окръжно профдружество.

Потребителната кооперация така трябва да организира разнасянето на стоките, че да осигури на каруцаря само 8 часов работен ден през другите дни и в събота — 6 часа. Противното е нарушение на глава трета член 39 от Кодекса на труда.

Въпрос: В селото ни има лекарски здравен пункт, родилен дом към същия и зъболекарски кабинет. Тук работят лекарят Боян Петров, който завежда участъковия лекарски здравен пункт, зъболекар, акушерка и дезинфектор. Следва ли през дните събота след обяд и неделя да има дежурство в лекарския здравен пункт и кой следва да дежури?

Правилно ли е да дежури само акушерката, както е наредил д-р Боян Петров, който всяка събота след обяд си отива във Варна и се връща чак в понеделник, или здравните работници трябва да се редуват?

Отговор: През дните събота след обяд и неделя, или в празник е необходимо да се организира дежурство в лекарския здравен пункт. Дежурният може да не бъде в сградата на самия здравен пункт, обаче непременно да е в селото и да е известно къде именно се намира, за да се отзове веднага при повикване. В дежурството се включват следните длъжности: зав. лекарския здравен пункт, зъболекарите, акушерите и медицинските сестри. Във вашия здравен пункт трябва да дежурят изброените по-горе лица с изключение на дезинфектора.

Справка „Наредба А-26 от 22 април 1958 година“ на Министерството на народното здраве.

А що се отнася до отиването на д-р Боян Петров всяка събота след обяд във Варна и връщането му в понеделник, този въпрос ще го разреши вишестоящото ръководство — именно „Здравният отдел“ при Окръжния народен съвет. Но по силата на цитираната наредба и той трябва да дежури.

ОТЕЧЕСТВЕНОФРОНТОВСКИ ЖИВОТ

ПО-ГОЛЯМО ВНИМАНИЕ НА КОМИТЕТИТЕ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ КЪМ ЖЕНКОМИСИИТЕ

Комисиите за работа сред жените са постоянни помощни органи на комитетите на Отечествения фронт. Тяхната главна задача е да подпомагат комитетите в разгръщане на широка политико-просветна и културно-възпитателна работа сред жените от населеното място.

От направената преди известно време проверка за състоянието на женкомисиите се установи, че по-раншните комисии към комитетите на Отечествения фронт не съществуват — комитетите не са ги търсили и не са им възлагали задачи. Затова първостепенна задача на Окръжния комитет на Отечествения фронт беше създаването на комисия за работа сред жените към него, а след това и към всички комитети в окръга. В кратко време тези комисии бяха формирани — селските от по 5 до 7, общинските — от 7 до 11 и окръжната комисия — от 21 активни жени.

Задача на окръжната комисия за работа сред жените, която се състои от общественички, лекарки, агрономки, учителки и др беше да подпомогне местните комисии в разгръщането на такава дейност, която да увлече всички жени в обществено-политическия и стопанския живот. Това окръжната комисия не можа да направи, или направеното се оказа недостатъчно.

Обаче женотговорничките при комитетите в окръга не стояха със скръстени ръце. Те разработиха, с помощта на активистките, свои планове, в които залегнаха задачите, свързани със селското стопанство. В това отношение хубави планове разработиха Еленка Бъчварова от с. Бабук, Златка Дойчева от с. Дулово, Николинка Василева от с. Голеш и др.

Задължение на бюрата на общинските и на селските комитети на Отечествения фронт е да оказват постоянна помощ на женкомисиите. Малко са комитетите обаче, които оказват такава помощ, които разглеждат периодично работата на женкомисиите, инструктират ги и набелязват мероприятия за подобряване на тяхната работа. Независимо от слабата помощ, която получаваха, женкомисиите в окръга отбелязаха радващи успехи. Например те се включиха в изпълнение на 537 постановление на Министерския съвет за хигиенизирането на селищата. Вярно е, че тук работата се ограничи обикновено в почистване на дворищата, в измазването на къщите, оградите и дърветата, подреждане на домакинствата. Движението за образцов дом, за образцов двор, каквото се разгърна в селата Ламбриново, Сокол, Поляна и др., не намери широко място, разбира се, не по вина на жените.

Похвала заслужават женкомисиите и активистките-туркини в Пайсиево, Добротица, Межден, Окорш, Йорданово и др., села, които убедиха 80 до 90 на сто от кадънките да хвърлят фереджетата и шалварите и да облекат рокли и блузи. Туркините-членки на женкомисиите, които в окръга възлизат на 120, в това отношение бяха най-активни.

Каква настойчивост проявиха жените по организиране на сезонните детски ясли и детски градини! Няма село в окръга, което сега да е без детска градина. Малко обаче се прави от страна на жените за откриването на повече детски ясли и особено на обществени кухни, които ще ги освободят от кухненските грижи, за да се отдадат в изпълнение на селскостопанските задачи.

Колко доволни са сега кооператорките от с. Зафирово, където по тяхно настояване и със съгласието на ръководителите и в трите села бяха организирани детски ясли и градини, местен пионерски лагер, млечна кухня за бебетата и др. Примерът на женкомисията в с. Зафирово трябва да се възприеме и приложи във всички наши кооперативни стопанства, защото възможности има. С това ще се намалят грижите на кооператорките.

С не малки успехи могат да се похвалят много жени от окръга, които са се включили във всенародния ентусиазъм за съкращаване сроковете на петилетката. В с. Чернолик животновъдна бригадирка е др. Бехидже Халимова, която прекрасно се справя със задачата си; жените от Пайсиевския район, откликвайки на призива на Окръжния комитет на Отечествения фронт да отгледат и предадат на стопанствата повече пилета, отгледаха 11,805 пилета на двумесечна възраст, които постепенно предават, жените от Секулово отгледаха 7,200 пилета и т. н. Птицегледачките Мария Тодорова и Кръстина Георгиева от Пайсиевската птицеферма до 15 юни получиха 88 яйца от кокошка-носачка, Елена Пенева от с. Цар Самуил само за пет месеца надои от фуражна крава по 1,250 литра мляко, Калина Пенева от с. Средище за пет месеца получи от свиня-майка по 10 прасета и т. н. Сега, в разгърналата се вече масова жътва на челно място са нашите жени.

Успехите биха били значително по-големи, ако комитетите на Отечествения фронт умееха правилно да работят с женкомисиите, ако навреме им поставяха най-актуалните задачи, ако им оказваха всестранна помощ. За да се активизират женкомисиите след приключване на лятната кампания, трябва да се помисли за най-ефектните форми на работа, които биха увлекли жените в културно-просветна и масово-политическа дейност като: „Вечер на жената-първенец“ екскурзии, забави и пр. Това ще е нужно, за да могат жените да преодолеят някои останали предразсъдъци и да погледнат на живота с други очи.

За нашите пословично работливи и скромни жени настъпват нови, още по-смислени и красиви дни. Наше задължение е да им разкрием възможностите за по-скорошното осъществяване на това бъдеще.

Цонка МОДЕВА

Служителите от Общинския народен съвет, от ТКЗС и „Зърнени храни“ в село Малък Преславец отбиват доброволния си 30-дневен труд.

НА СНИМКАТА: Служителите работят в селото.

Секуловци чакат, другарите от ДП „Кинефикация“ — Силистра

През септември и октомври миналата година подвижното кино, което обслужва района, прожектира пред кооператорите от с. Секулово първа и втора серия на съветския филм „Тихият Дон“. Още несвършила прожекцията на втората серия и зрителите запитаха кинооператора кога ще гледат третата серия. „Най-късно през декември“ — беше неговият отговор. Но ето че сега сме вече юли и третата серия още я няма.

Докога ще чакаме, другари киноработници от Силистра? Защо ни лишавате от удоволствието да видим завършека на това ценно кинопроизведение.

Пенко ДИМОВ

Петилетката—в съкратени срокове!

ЕД С ПЛАНОВЕТЕ ЗА 1960 Г. Е ОБСЪЖДАТ И КОЛЕКТИВНИТЕ ТРУДОВИ ДОГОВОРИ

ъждането и приемането на
зводствените планове за 1960
и е към своя край. Трудовите
тиви от много предприятия „в
а по бригади, смени, цехове,
офсъюзни събрания взеха дей-
астие по обсъждането на про-
лановете.

елязаха се много производ-
н резерви, които осигуряват
лнението на плановете за иду-
година и мобилизират труде-
се за активна работа по тях.
върши обсъждането на плана в
„Първи май" — Силистра, къ-
работниците взеха живо уча-
Те единодушно заявиха, че
изпълнят набелязания план.
с това се прие и колектив-
трудов договор. Ръководство-
предприятието с помощта на
ната организация и профор-
цията беше разработило до-
телни мероприятия, осигуря-
изпълнението на плана. Тези
риятия широко се обсъдиха
ия трудов колектив. Напра-
се ценни допълнения и пред-
ия. Директорът на предприя-
Атанас Фърлинков заяви, че
рганизира обмяна на опит със
и предприятия, че ще бъдат
атни известни суми за награ-
проявили се производстве-
н др.

ективният трудов договор се
и от колектива при фабри-
амъшит". В него администра-
то ръководство е набелязало
а мероприятия за подобряване
ята на работниците и охра-
на труда.

ъдиха се договорите и в ДИП
", ТПК „Съединение" — Тутра-
о останалите предприятия не
по този въпрос.

обходимо е в най-скоро време
изработят подробно и задъл-
о проекто-колективните тру-
договори за 1960 година. Те
а широко да се обсъдят от
трудов колектив на пред-
нието.

изпълнението на залегналите
приятия в колективните трудо-
говори ще се получават голе-
свръхпланови икономии, ще се
ни производителността на тру-
ще се снижи себестойността на
укцията, ще се разгори социа-
ическото съревнование между
овите колективи, за доброка-
ена работа, чувствително ще
добрят трудовите условия на
отниците.

колкото повече мероприятия бъ-
набелязани в колективните тру-
договори, колкото по-задъл-
ни бъдат обсъдени от трудови-
лективи на предприятията, тол-
по-леко ще бъде извършен
омическият скок в промиш-
стта — петилетката — в съкра-
срокове.

знос на домати

зи година зеленчукопроиз-
телите от нашия окръг по-
ха големи грижи и отгле-
много домати за износ.
та са изпратени за СССР
шлепа с 273 тона домати.
изките дни ще отпътува
шлеп с 200 тона домати
нос.

касите на стопанствата вля-
много парични средства от
ичуците, които изнасят.

К. ШЕКИРОВ

НАШИТЕ ДОПИСНИЦИ НИ ПИШАТ

И в жътвата са първенци

По блоковете на стопанството в с. Добруджанка узря едрозърнеста пшеница. Кооператорите започнаха вече масова жътва. Между звената от тракторно-полевъдната бригада се разгаря благородно съревнование за спечелване на първото място в жътвата. Звеното на Петър Рядев, което навреме окопа пролетните култури и е носител на преходното червено знаме, е решило да бъде начело и в жътвените дни, за да не изпусне знамето на първенството. Кооператорите от звеното работят упорито и с ентусиазъм. Само за един ден те пожънаха 22 дка пшеница, 6 дка ръж и 22 дка овес. Средно от кооператор през този ден бяха пожънати по 2.250 дка. За извършената работа на всеки бяха начислени по 3.7 трудодни.

Отличиха се в жътвата комсомолците Колю Русев, Станка Маринова, Марийка Василева, Николина Иванова и др.

Вълчо ЙОРДАНОВ

Ще пожънат за осем дни

От ранна утрин по улиците на с. Преславци е шумно и оживено. Ранобудните кооператори се отправят към житния блок в местността „Ташйолу". Там от няколко дни кипи усилена жътва на пшеница. Всички са в съревнование за спечелване на знамето—„Звено първенец". Най-добре работиха кооператорите от звеното на Сабри Салиев, които за един ден пожънаха на ръка 30 дка и натрупаха 212 деветини. Отличиха се в работата кооператорите Ибрям Даудов, Юмюгюл Алиева, Емине Ибраимова, Етем Етемов и др. Бяха пожънати 250 дка пшеница и натрупани 1500 деветини. Комбайнерът Ботю Петров и помощникът му Сюлейман Ибраимов ожънаха 200 дка пшеница.

Вместо за десет дни, кооператорите от с. Преславци ще приключат с жътвата за осем дни.

Февзи КАБАК

ИЗВОЗВАТ СЛАМА И СЕЯТ ВТОРИ КУЛТУРИ

Комбайнерът Димитър Куманов жъне в блоковете на с. Брестак. Дневно той пожъва над 80 дка ечемик и предава по 16 тона зърно. Кооператорите от стопанството веднага извозват сламата от освободените площи, за да могат да засеят втори култури. Сламата се трупа на купи по краищата на блоковете. До сега са освободени 200 дка площи.

Йордан ПЕТКОВ

Надпреварват се в жътвата

Всички кооператори от с. Варненци излязоха в пшеничните блокове на стопанството, за да приберат час по-скоро богатия урожай. В блоковете жънат и три комбайна от МТС.

В тези усилени жътвени дни младежите не отстъпват на старите кооператори в работата. На първо място в жътвата са звената на Друми Василев и Малчо Михайлов, които имат пожънато средно на ден по 1.300 дка на човек. За един ден кооператорите пожънаха 280 дка. Най-висок рекорд достигна звеното на звеновода-комунист Атанас Василев. Жътварите от това звено ожънаха средно по 1.500 дка.

Жътвата продължава с усилени темпове.

Христо ХРИСТОВ

Жътвата е в разгара си

Кооператорите от с. Нова Черна започнаха усилена жътва на ръка. За един ден бригадата на Александър Николов пожъна 80 дка пшеница, а само звеното на Георги Жейнов—20 дка. Звената на Георги Златев и Юсню Османов от II бригада пожънаха 100 дка ръж. Кооператорите от звеното на Георги Бончев освободиха от слама 200 дка площ за оран. Шофьорът на Зетора Слави Друмев извози 27 тона зърно като сам помагаше при товаренето и разтоварването.

На площадките денонощно работят електрически веялки. На харманa зърното се лопатира непрекъснато. За да могат сутрин да започват по-рано работа, а вечер да остават по-късно, младежите от звеното на Филю Черников са решили да стануват на полето. Отделни звена излизат редовно на нощна жътва.

Богатата реколта от блоковете на с. Нова Черна ще бъде прибрана навреме.

Александър КРЪСТЕВ

ЗА ЕДИН ДЕН 1350 ДЕКАРА ЖЪТВА

На 8 юли слънцето огря алфатарските кооператори на път към пшеничните блокове, но имаше и по-ранобудни, които бяха вързали вече първия житен сноп.

През този ден 1,100 кооператори излязоха на масова жътва на пшеницата и довечерта ожънаха 1,350 дка. Само комбайнерът Тодор Иванов ожъна със своя комбайн 200 дка.

Пеню ЖЕЛЕВ

Жънат и сеят

Христо Николов и Георги Николов, комбайнери от с. Антимоно, пожънаха с един комбайн 500 дка ечемик. Заедно с жътвата се извършва подметката на стърнищата и засяване на втори култури.

Трактористът Христо Парашкевов с трактор ДТ—54 изора 400 дка площ. През деня той оре с трактора си, а нощем сее фуражна царевица. До сега са засети 300 декара.

С. ГЕОРГИЕВ

В борба за минутата

На комбайна със старши комбайнера Димитър Ив. Димитров и помощника му Марин Добрев Маринов се вее червеното знаме „Комбайнер—първенец". Двамата комбайнери жънат по блоковете на с. Богорово.

Още слънцето не е изгряло, а моторът на комбайна забоботва. За комбайнерите настъпва работният ден. Те не са си доспали, защото вечерта са жънали до полунощ. Тихи, скромни двамата механизатори спечелиха любовта на кооператорите.

—Марине, — казва Димитър Иванов—ние снощи проверихме, преди да си легнем, машината. Беше в изправност. Нека и сега преди да започнем работа да направим още един малък преглед, за да не се получи засечка.

Двамата комбайнери правят бърз преглед на машината и започват жътва. Досега комбайнерите не са загубили нито една минутка за ремонт, затова и средното количество пожънатa площ на ден е 189 дка.

Кооператорите, които са изпратени за обслуга на комбайна, също не се посрамиха. Нито за миг не липсват чували и бункерът редовно се изпразва.

Добрата организация на работата бе правилно преценена от ръководството на МТС—Алфатар и заслужено комбайнерът Димитър Иванов Димитров на 9 т. м. получи преходното червено знаме „Комбайнер-първенец".

В. ИВАНОВ

Кооператорите от с. Ножарево бяха едни от първите, които завършиха жътвата. За първенец беше обявено звеното на Насуф Юмеров.
НА СНИМКАТА: Хората от звеното жънат.

СЪВЕТИ НА ВЕТЕРИНАРНИЯ ЛЕКАР

БОРБАТА С БЪРЗОТО ПОДУВАНЕ НА ПРЕЖИВНИТЕ ЖИВОТНИ

Под названието „бързо подуване" (тимпания—подуване като тъпан) се разбира бързото разширение на търбуха на преживните животни, вследствие образуването и натрупването на големи количества газове. Най-често страдат говедата и овцете и по-рядко козите. Заболяват обикновено единично, а понякога и много животни едновременно.

Най-честата причина за подуването е приемането на бързо ферментиращи фуражи. Особено опасни са сочните зелени фуражи, от които се отделят при храносмилането големи количества газове. Такива са младата прясна детелина, люцерната, зеленият фий, зеленият грах, прясното сено, цвекловите листа и други. Тези фуражи са особено опасни, когато се дават в росно състояние или струпани на куп и спарени. При поене непосредствено преди или след паша, особено на животни, непривикнали да поемат буйна и сочна растителност, се предизвиква бързо подуване.

Когато се хранят оборно при животните може да настъпи подуване, след като са яли прясно-зелена или струпана на куп и загрята храна, а също загнили и плесенясали фуражи и кореноплодни. Макар и по-рядко, подуване настъпва и при пасене или хранене на добитъка с отровни растения като полски синап, бучиниш, татул, кучешко грозде, есенен минзухар и др. Преживните животни могат да заболеят от подуване и при запушване на хранопровода с цвекло и други растения, а понякога и при болестта антракс.

В търбуха сочните и воднисти фуражи ферментират бързо и образуват големи количества газове, които се събират в горната част на търбуха и разтягат стената му. Настъпва подуване на корема особено в лявата хълбочна област.

Заболялото животно е неспокойно, прекратява да поема фураж, оглежда корема си, изгърбва се, бързо ляга и става, маха с опашката си и бие със задните си крака по корема. Дишането се затруднява и сърдечната дейност се влошава. Накрая животното залита, пада на земята и умира от задушаване или от отравяне поради скъсване на търбуха и попадане на фураж в коремната кухина.

Болестта протича бързо. Смъртта настъпва от половин до един-два часа. В редки случаи болестта протича по-бавно и трае 10-15 часа.

При своевременна и целесъобразна помощ заболяванията в по-голямата си част завършват с оздравяване. За лечение на подуването се използуват такива средства, които възбуждат движението на търбуха и спират образуването на газове. Най-лесно приложимият начин за отстраняване на газовете е масажът на търбуха. Той се извършва със свити юмруци, с ритмичен и силен натиск (мачкане) на левия хълбок. През време на масажирането предната част на тялото на животното се поставя на високо и левият хълбок се облива със студена вода. При едновременно заболяване на много животни, например овце, те се вкарват в някоя река или се заставят да се движат нагоре по баир, като незабавно се търси помощта на ветеринарен лекар. За да се предизвика уригване, в устата на животното се поставя пръчка или въже от слама или коноп, намазано с катран и завързано за рогата. Поради бавното му действие и невъзможността да се приложи при едновременно заболяване на много животни, често пъти този метод се оказва недостатъчно ефикасен. В такива случаи твърде сигурно средство е вътрешното даване на петрол от 150 до 200 грама за говедо и от 20 до 30 грама за овце или коза. Чист или смесен с вода, петролът се налива в устата на животното като се внимава да не попадне в дихателните пътища. Когато подуването е предизвикано от отровен фураж, лекуването с петрол е безрезултатно. При говедата са получени добри резултати и чрез даване на мляко, от половин до един литър или рициново масло—до 700 грама.

Ако има непосредствена опасност от задушаване на животното прибягва се до пробиване на търбуха и изкарване на газовете навън. Пробиването се прави на най-издутата част на левия хълбок със специален металически инструмент, наречен троакар, като газовете се изпускат бавно.

На полето при липса на ветеринарен лекар и особено в тежки случаи, може да се предприеме пробиване на търбуха в най-издутата част на левия хълбок с остър тънък нож, дълъг 15-20 см. След забиването ножът се завъртва така, че да се образува зееща рана, от която започват да излизат газовете.

За предпазване на животните от бързо подуване трябва да се избягва даването на лесно ферментиращ пресен, зелен, росен или замръзнал фураж. Те не бива да се пасат на сочни, тучни ливади, особено люцернови и детелинови. Цвеклото, тиквите и другите кореноплодни трябва да се дават чисти, незагнили и в раздробено състояние, а преходът от суха към зелена храна да става постепенно (10-15 дни). През време на паша е необходимо животните да се наглеждат и щом се появят първите признаци на подуване, пасенето да се спре.

д-р Георги СТЕФАНОВ

ЖЪНАТ УСИЛЕНО

Кооператорите от с. Водно започнаха масова жътва. Само за един ден те пожънаха 480 декара пшеница, извързаха снопите и ги натрупаха на кръстци. Отличиха се в жътвата кооператорите от бригадата на Ахмед Шефкетов, които пожънаха 135 декара площ. Жътварите от бригадата на Вълчо Илиев пожънаха 125 декара. Добре работиха и звената на Азис Ахмедов и Стоян Георгиев.

Кооператорите от с. Водно обещават да завършат жътвата качествено и в най-къс срок. Те ще приберат реколтата без загуби.

Петър СТАВРОЗОВ

крити резерви, които поевтиняват строежите

роителството на жилищни
ществени сгради в нашия
непрекъснато расте. За
ко време трябва да се постро
много блокове, кооперации,
урен дом и др. Все още
е, съществуват редица не-
ни въпроси, които оскъпя-
строежите.

о проследим технологичес-
процес при изграждането на
ежа: хващането на основи-
идарията на стените, пок-
и допълнителните работи
него, ще видим, че той ще
значително да се поев-

дането на основите за стро-
е в Силистра е „костеливи-
орех" в строителството. Поч-
представлява един стар ак-
и насип, трябва да се копае
о надълбоко, за да се стиг-
о здрава почва. А основите,
о поглъщат една четвърт
ата стойност на строежа,
поставянето им надълбоко,
голяма степен оскъпяват
ежа. Изразходват се не ед-
четвърт, а една трета от об-
сума, определена за стро-
(жилището на В. Максимов,
ежът на ТПК „Дунав" и др.)
кономията може да стане,
ато основите се поставят
итко, на нездрава почва, а
атериалите, които се вла-
за основи.

повечето случаи до сега из-
те за основи се запълват с
ежен материал—зидария или
н, който материал е скъп.
могло, при хващането на ос-
новите да се използуват „пясъчните възглавници". Те заместват напълно пълнежния материал, поемат товара и го предават на здравия пласт. Това става много лесно, като изкопа се запълни с добре трамбован пясък. Икономиите са големи, поевтинява се фундаментът с около 75 лева на един кубически метър. Основите на двата жилищни блока на градския народен съвет са с пясъчни възглавници. Само от основите се спестиха над 30,341 лева.

От градивния материал също могат да станат икономии. Направата на един кубически метър каменна зидария струва около 180 лева, а един кубически метър бетон струва 110 лв. Якостта на двата материала е почти еднаква. Очевидно е, че постният бетон трябва да се наложи като основен градивен материал в Силистра. Той е съставен от баластра и цимент.

Прилагането на най-рентабилна етажност, по-целесъобразното използуване на застроената площ и намаляването на железобетонните и бетонните работи също поевтиняват строежите.

Разбира се, възможностите значително ще нараснат при наличността на голям асортимент евтини материали. В тази насока се чувствува изоставане, а пък материалите влияят осезателно върху стойността на жилищата. Само от употребата на кухи тухли, каквито можем да произвеждаме в големи количества, сградите ще се поевтинят с около 3-4 на сто. Сгуробетонът, глинобетонът, варопясъчните изделия, талашитът, камъшитът и други леки и отпадъчни материали са напълно подходящи за строителството и имат голям икономически ефект.

Все още жилищните и други обекти в нашия град се изпълняват по примитивен начин. Липсват малки, лекоподвижни багери с помощта на които може да се правят изкопите. Вместо багери чрез специална платформа може да се използуват трактори-булдозери.

Големи трудности се срещат и при монтажа на сборните елементи, поднсяне на тухли, бетон, дървен материал, керемиди и др. За това са необходими кранове, които значително ще поевтинят строежа.

Прилагането на новата техника и нови методи на работа трябва да се съчетае със стегнатата и грижлива организация на строежите. Поточният начин на производство, низовата стопанска сметка, квалификацията на хората, добрите битови условия и добрата охрана на труда, съревнованието сред колективите ще донесат икономии, ще поевтинят стойността на строежите.

К. КОЛЕВ
гл. инженер на РСО

— Да, но кой тук произнесе чуждестраното име?

— За чуждестранното име мога да се извиня. Голяма работа. . .

Славка наставително заключи:

— Сега всичко е наред. Можете да продължавате своите занимания. Дъвчете сушена рибка. . .

Тогава се зароди дружбата. Това, че сержантът е с три години по-млад от редника, предизвикваше у последния чувства на почти материнска нежност. И това, че Славка умее да се сърди, презира напудрените жени, обича опасните скорости, има в багажника си запас от трофейни продукти, и това, че той най-добре от всички щабни офицери се изпъква пред командирите, и това, че се влюбва скришно, че се стеснява, че знае немски език, че е любопитен (той си има тайна тетрадка, където са записани всички преминати села, градове и даже чифлици) — всичко това караше Бабин да се гордее заради Славка.

Шустов по него време ходеше в платнена куртка (на черните петлици емблема: танкове), на хълбока си имаше планшет и фински нож с кехлибарена дръжка. Той имаше и трофеен акордеон, върху който с готически седефени букви беше начертано: „Адмирал Соло". Славка го намери в една разгромена немска автоколона, дълго не можа да се научи да свири даже и най-обикновените мелодии и веднаж пъхна своя „Адмирал" в ръцете на момичетата от санитарната кола: „Нямам слух. Вземете го и го отнесете по-далече от мен!"

Шустов беше шумен, често вършеше немирства и въобще беше храбър. Веднаж, когато гореше едно село и през стълбовете на пламъка беше трудно да се премине, наоколо преспи. . . не можеш ги заобиколи—Шустов пръв показа пътя на шофьорите през огъня. И когато едно от селските деца се натъкна на мина, Бабин сам видя, как Славка се приближи към него, огледа протегнатите му страшни ръчички (вместо пръсти червени, като че ли полирани топчета), мълчаливо го постави в коша на

текст и по морза водят предавания англичани и немци, четници и партизани, легионери и посолства, подводници и самолети. Сведенията за тези радиохващания се систематизират ежечасно. Командуващият настоява: „Вземете мерки по уточняването!" Това не е така просто, както изглежда на пръв поглед. Наистина, Ватагин държи една нишка: другарите от България съобщиха в щаба на фронта, че в София в зданието на германското посолство работи, по техни сведения, тайна радиостанция. Известно е, че английското разузнаване напипа преди една година нещо подобно в Ирландия. Там, в Дублин, от тавана на своята мисия, немците ръководеха операциите на своите подводници в Атлантика. Това е напълно ясно. Остава да се разшифрова, за какво се грижат немците тук, на Балканите, в дните на своето бягство? „Варне фор унглюк" — „Пази се от беда" . . . Какво значи това?

V.

Шустов даде газ. Той се ядосваше на Бабин, който по всяка вероятност, беше решил да спи в кабината през целия път. Бабин се събуди от разтърсването и като се прозина, каза:

— Несериозен човек е нашият полковник.

— Не може да бъде! Това във военния съвет ли ти го съобщиха?

— Не, аз сам виждам. Все се шегува, шегува...

— Ами ако няма шеги, по-добре да си носиш главата под мишница. Всички умни хора се шегуват. Даже Маркс. . .

— Или капитан Цаголов?

Шустов замълча и само прибави газ. От страна на Бабин това е особен начин за уязвяване. Освен полковника, адютантът действително обожаваше и капитан Цаголов — гиздав, храбър планинец, попаднал в разузнаването от морския флот и мечтаещ да се върне отново там.

— Сериозният човек няма за какво да се шегува — философствуваше Бабин. — Така е трудно

МЕЖДУНАРОДЕН ПРЕГЛЕД

I5 конгрес на френската комунистическата пратия.

Петнадесетият конгрес на Френската компартия премина в задълбочено обсъждане на големите вътрешни събития, които го предшествуваха и в оценка на ролята й в тези събития. Той направи основен преглед и анализ на силите, които доведоха до станалите промени в режима на Франция. Самият доклад на генералния секретар на Френската компартия Морис Торез показа, че основната задача на конгреса е да се анализира станалото и да се оцени силата на удара, нанесен върху работническите и демократическите сили в страната. Заедно с това бяха набелязани възможните пътища за обединяването и организирването на тези сили „за да бъдат поведени в бой и да удържат победа над авторитарния режим“.

Петнадесетият конгрес охарактеризира периода от 14 конгрес досега главно с удара на заговора върху демократичните институти в страната и установяването на личен режим. „Би било много опасно—се казва в доклада на Морис Торес — да се подценява важността и дълбочината на станалата промяна. Тази промяна открива път за фашизма“.

Конгресът подчерта, че по време на критичните събития в 1958 година Френската комунистическа партия беше главната, ако не единствената, съпротивителна сила срещу реакцията. Със своята принципност и непоколебимост в борбата за защита на демократичните права и свободи, тя оправда доверието на трудещите се и народа. Още веднаж бе подчертано, че за успеха на военния бунт и заговора на фашисткото крило на едрата буржоазия допринесе извънредно много разколническата политика на дясносоциалистическите лидери, които разединяваха работническите сили. Отчете се също така и поведението на партиите и групировките, изразяващи интересите на дребната и либералната буржоазия.

В доклада на Морис Торез бе направен анализ и на икономическото положение, до което личният режим на генерал де Гол доведе страната. Изводът е, че в съвременна Франция се ускорява концетрацията на капитала, засилва се експлоатацията на трудещите се, влошава се тяхното материално положение. Едрите монополи засилиха своя контрол върху държавата, като заедно с това и печалбите им се увличават непрекъснато за сметка на жизненото равнище на трудещите се.

Конгресът на ФКП не можеше да не се занимае и с най-сложния и остър на съвременна Франция проблем—войната в Алжир. Тук още веднаж бе подчертано, че нито едно от предложенията на различните течения на френските колониалисти няма предвид националните въжделения на алжирския народ, неговото право на независимост. „Франция—се казва в доклада на Морис Торез—е заинтересована незабавно да се прекрати тази безизходна борба“.

Изразявайки волята не само на френските комунисти, но и на голямата част от френския народ, конгресът заяви, че на Франция е нужна не студена война и задълбочаване на международното напрежение, а отслабване на напрежението, мирно съвместно съществуване на страните с различно вътрешно устройство, разоръжаване и гарантиране на безопасността. Конгресът прие програмата на Френската компартия за най-непосредствените задачи. Главната от тези задачи за момента е да се обединят масите в името на борбата за благоденствие на народа и възстановяване на неговите свободи. „Съюзът на пролетариата, трудовото селячество, интелигенцията и дребната градска буржоазия—се казва в доклада на Морис Торез—става очевидна необходимост“. Констатира се, че водачите на Социалистическата партия вкараха в криза тази партия, а работниците-социалисти все по-често се обявяват против политиката на сговор с де Гол.

Програмата предвижда организиране на всенародна борба за обновяване на републиканските институти, за свикване на учредително събрание, за мероприятия, които да утвърдят, че властта принадлежи на представителите на народа.

Показано бе още веднаж, че Френската компартия е единственият законен представител и водач на френската работническа класа. За това говореше и съставът на конгреса—53 % от делегатите бяха работници. Демонстрирано бе стоманено единство по поставените от ръководството на партията проблеми и пламенна готовност за борба.

Петнадесетият конгрес на френската компартия бе важен факт не само за френските комунисти. Той привлече вниманието и на комунистите от цял свят, както се казва в приветствието на ЦК на КПСС до конгреса, Френската комунистивеска партия е един от големите и закалени отряди на международното комунистическо движение и се ползува с дълбокото уважение на комунистите от цял свят.

Г. ГЕОРГИЕВ

Испания пред буря

Напоследък твърде много се заговори за Испания. Западните политици и стратези включват в своите сметки и Испания с оглед на проектирания от тях Средиземноморски агресивен пакт. Доста се писа за Испания и особено по повод 20-годишнината от установяването на кървавата диктатура на Франко. Повод за коментар бе и фактът, че недоволството сред трудещите се, средните класи и оляма част от буржоазията в последно време неудържимо расте. От Испания се чуват все по-ясно тътнежите на приближаваща се буря.

Идването на Франко на власт не беше просто сменяване на едно буржоазно правителство с друго. Още от началото неговата диктатура се превърна в диктатура на монополистите, откри златната ера за банкерите, едрите индустриалци и земевладелците, а за народа се заредиха дни и години на мизерия и политическо безправие. В страната зацарува икономически хаос. Режимът на Франко доведе страната до пълна финансова разруха. Държавният дълг към „Банк де Еспания“ достигна в края на 1958 година 5, 6 млрд. пезети. Държавният бюджет редовно приключва с огромен дефицит, въпреки че данъците само през последните две години са увеличени с 80 на сто.

В никоя друга европейска страна владението и обработването на земята не са запазили феодалния си характер така, както в Испания. Петдесет хиляди едри земевладелци притежават 232 млн. декара земя, а 12.5 милиона селяни обработват една 10 млн. декара, два и половина милиона селски семейства са без каквато и да е земя. Доведени до отчаяние от мизерията всяка година от страната емигрират над сто хиляди селяни. Обобщавайки какво донесе на Испания 20-годишната диктатура на Франко, списание „Хоха семанал“ пише: „Изумени сме от условията на живот, който водят двадесет милиона испанци от средата на работниците и селяните, както и от средната класа“. Вестник „Стокхолм тиднинген“ е по-картинен. Той характеризира Франкова Испания така: „Насилие, нетърпимост, глад и препълнени затвори“.

Вече тези, които ръкопляскат на жестокия диктатор Франко залето бил превърнал Испания в „крепост против комунизма“, не могат да скрият, че неговото положение става все по-неодържимо. Преди няколко години никой не се осмеляваше да критикува Франко и неговия режим. Днес напротив, малко са тези, които се осмеляват да го защищават.

В началото на тази година се разкри нашумял валутен скандал, който ясно показва политическата нестабилност на Франко и на неговия режим. Повече от 1,000 души, принадлежащи в по-голята си част към монополистичната олигархия, между които бяха и жената, и братът на Франко, изнесоха в чужбина нелегално близо 1 милрд. долара. Тези господа чисто и просто вземат всички „предпазни мерки“ и подготвят бягството си.

Какво е положението с крепителите на Франковия режим-армията и църквата? Франко не може да разчита вече и на тях. Дълбоко недоволство съществува и в армията, и в полицията. От страх да не споделят неговата съдба много от ръководителите на църквата се стремят все повече и повече да се отдалечат от ненавистния на народа Франко. Едновременно с това се изостриха и вътрешните борби между камарилите, които обкръжават Франко и сред които той е загубил твърде много от своя авторитет.

Големите народни манифестации, които станаха неотдавна в Мадрид, Барцелона, Севиля и други градове, са единодушен и недвусмислен плебисцит срещу диктатора. Протестните стачки на работници, студенти, интелектуалци, чиновници, търговци—цялото население показват политическата сила на испанския народ, решил да се бори срещу Франко. Борбата против прогнилия режим взема все по-широк и по-организиран характер. Страната се залива с позиви, призоваващи населението към съпротива.

Г. ТРИФОНОВ

ОБЛЕКЧИХА ТРУДА НА КООПЕРАТОРКИТЕ

По инициатива на общинския партиен комитет в с.Ст. Караджа още преди започване на жътвата управителният съвет на ТКЗС заедно с бригадните съвети на съставните села обсъдиха въпроса за организиране на обща кухня на полето. Подготвителната работа се извърши и още в първите жътвени дни кооператорите и кооператорките от селата Ст. Караджа, Братомир и Осен получаваха топла храна.

За кухнята във всяко село менюто се подготвя предварително и се обсъжда от повече кооператори. Всеки ден, който желае може да получи супа, готвено, а често се приготовлява и десерт. Храната е вкусна и евтина, затова има предложение такава кухня да се организира през всички сезони на усилена полска работа.

Организирането на лятна полска кухня се посрещна с най-голяма радост от жените кооператорки, защото това ги освобождава от тежката ежедневна грижа „какво да готвя за утре“, която не всякога можеше да се разреши успешно. Сега жените имат повече време за почивка, в резултат на което те още по-активно се включват в изпълнението на селскостопанските задачи.

В с. Братомир се обсъжда въпросът в полските кухни да се приготвя и вечеря за кооператорите. Успешното му разрешение ще облекчи още повече труда на кооператорките.

Ферад ЗЕКИРИЕВ

Редовно от Силистренското пристанище заминават за Съветския съюз шлепове с домати.
НА СНИМКАТА: Четвърта група на др. Марийка Николова подреждат доматите за износ.

НА ПИОНЕРСКИ ЛАГЕР В С. ВОДЕН

През нощта преди тръгването сънят бягаше от очите ми—колко много мечти за тъй очаквания пионерски лагер! На 15 юни в 5 часа сутринта на пристанището в Силистра се събра голяма група пионери. С нас беше и нашият водач—др. Иван Вълчев. Най-после корабът се отдели от кея на пристанището и ето ни на път. Бързо всички станахме добри другари. Корабът пореше водите на любимата река, а нашите песни и весела глъч не стихваха. Наближихме Русе и с радостни възгласи поздравихме моста на дружбата. В Русе ни очакваха друга група пионери и същия ден влака понесе нашите песни към Разград. Умората почувствувахме едва в автобуса от Разград за с. Воден. В лагера пристигнахме късно през нощта и веднага ни разпределиха по спални и легла. Заспахме дълбок сладък сън.

В седем часа сутринта на другия ден бяхме събудени от медните звуци на лагерната тръба. Бодри наскачахме от леглата. Видяхме, че лагерът се намира в китна долина, обградена отвсякъде с хълмове и гъсти гори. Високите върхари на дърветата се къпеха в лазур и слънчеви зари. Всичко беше свежо и нашите сърца пърхаха от радост като полетели птички. След съня правим ведрина и проверка за откриване на лагерния ден. След това получаваме обилна закуска и започват старателни занимания по отряди и кръжоци. После игри до насита, вкусен обяд и задължителна почивка от 14 до 16 часа.

За откриване на лагера направихме голям лагерен огън и поканихме гости от селото. Изпесохме литературно-музикална програма. Буйните пламъци на огъня озаряваха нашите грейнали от радост лица. Никога няма да забравим тържественото мълчание на гората и волните песни.

Заредиха се дни на съревнование в отрядите, работа в кръжоците, излети в гората, търсене дири на сърни по горските пътеки, излети до близки местности, походи и дружни игри.

Научихме се, че от Профсъюза в Силистра са питал
сме със здравето. Какво
внимание към нас!. А ни
ме тъй добре. А нима мо
да бъде друго в този прек
кът на нашата Родина, пр
жните грижи на нашите
водители! Ние почивахме
ряхме, учехме се на ред и
циплина, на другарство.

Но ето че срокът на на
смяна изтече. Закрихме на
летуване с подходящо т
ство при богата художес
програма. Бяха раздаден
гради на отличилите се п
ри. После сбогуване и пож
ния за добър път. Прис
нашият водач и
коли слязохме на пристан
в Силистра.

Споменът за лагеруванет
във Воден е запечатан в
те сърца за цял живот.

Мария **КАРАИВАНО**
ученичка

Отбора на НВИСУ — претендент за първото място във волейболния турнир

В чест на Седмия световен младежки фестивал, волейболната секция при дружество „Доростолски юнак“ в Силистра провежда турнир по волейбол за купата на ГК на ДКМС. Участвуват 9 мъжки отбора разделени на две групи.

В проведените срещи от първия кръг на турнира се получиха следните резултати: „А“ група, НВИСУ—МВР 3:0(15:11, 15:7 и 15:8); ТПК „Стомана“ Окр. народен съвет 3:2(15:12, 7:15, 14:16, 15:13, 15:11); „Б“ група ДИП „Липа“—ТПК „Девети септември“ 3:2 (15:10, 12:15, 15:13, 14:16, 15:12).

Другата среща от групата—между отборите на ДЗС и Пощата беше отложена поради технически причини.

Особено оспорвано преминаха срещите между отборите на ТПК „Стомана“ и Окр. народен съвет, ДИП „Липа“ и ТПК „Девети септември“, които противопоставиха равностойни състави и водиха борба за всяка точка в отделния гейм. Срещата между отборите на НВИСУ и МВР премина при пълно превъзходство на състезателите от НВИСУ, които се очертават като най-сериозни претенденти за първото място в турнира.

На 18 и 19 юли състезанията продължават с четири нови срещи.

Т. БРАТКОВ

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
Улица Дочо Михайлов № 21
Телефони: главен редактор и зам. главен редактор — 201
Отдели: Партийно-организационен, Селскостопански, Промишлен, Култура и бит, Писма на читатели и дописници — 27

СВЕДЕНИЕ

на Окръжния народен съвет за хода на селскостопанск
работи до 13 юли включително

ТКЗС	Жътва %		Вършитба тона		Сеитба на втори култури фуражна царевица	Полметка на стърнища в дка	Окосен фий %	III окопаване царевица %
	Пшеница	Овес	Ечемик	Пшеница				
Айдемир	38	100	162	450	49	—	32	31
Алеково	35·5	100	163	369	35	—	66	0
Алфатар	73	54	232	1150	72	—	92	82
Бабук	46	94	102	662	60	90	65	5·3
Белица	55	60	97	837	53	—	50	4
Главиница	68	79	67	1005	89	900	76	42
Голеш	56	100	322	831	40	1700	79	0·5
Добротица	42	82	184	327	64	—	65	0
Дулово	51	100	240	10·50	76	—	64	58
Зафирово	33	69	173	631	37	517	73	19
Ишираково	14·5	37	261	462	30	75	51	50
Кайнарджа	25	67	320	610	37.5	—	57	0
Калипетрово	79	100	180	935	85	3935	54	54
М. Преславец	26	100	173	543	19	—	63	100
Межден	48	81	113	379	39	1820	81	18
Нова Черна	78	23	588	1484	59	—	65	22
Окорш	57	100	240	655	62	—	67	100
Паисиево	48	99	216	530	31	935	79	90
Попина	45.2	44	131	542	54	—	39	0
Секулово	43	100	476	702	20	—	70	0
Ситово	14.3	100	75	200	54	1969	60	32
Сокол	47	100	177	655	35	2360	70	27
Срацимир	53.3	100	300	1102	38	—	88	20
Сребърна	18	75	65	225	30	—	62	41
Средище	53	46	302	865	40	735	72	92
Ст. Караджа	43	0	152	458	28	—	55	20
Старо село	68	100	120	687	41	1510	39	0
Тутракан	51	68	432	1422	73	500	64	0
Черполик	44	80	160	676	98	1885	126	14
За окръга	40.5	80	6219	20437	50	18926	66	42

СВЕДЕНИЕ

за работата на МТС в окръга към 12 юли включително. (в процен

МТС	Жътва общо	В това число с комбайни	В това число разделно	Вършитба	Лятна оран	Лятна сеитба
Силистра	55·9	48	43	17	252	85
Алфатар	48·4	41	55	22	119	99
Кайнарджа	49	47	72	26	158	138
Средище	44·1	37	12	18	601	94
Ситово	34·2	30	59	10	246	200
Дулово	46·4	51	64	28	315	370
Главиница	65·6	59	31·3	18	121	88
Тутракан	67·9	62	42	24	174	148
За окръга	51	47	37	19	174	105

СИЛИСТРЕНСКИ ГРАДСКИ ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

ОБЯВЛЕНИЕ

На основание параграф 15 от временната наредб
приложение на Закона за плановото изграждане на насе
ните места, съобщава се, че с решение XIII протокол №
от 18. VI. 1959 година на регулационната комисия при О
ръжния народен съвет—гр. Силистра допусна ревизия
изменение на парцелите X и XI в кв. 83 по одобрения ре
лационен план, като същите парцели се сливат в един па
цел — X и се отрежда за „Дом на профсъюзите“. Заин
ресованите страни могат да прегледат проекта всеки пр
състствен ден в Техническата служба при ГНС — Силистр
където е изложен. Недоволните в 14-дневен срок от публ
куване на обявлението могат да направят писмени възраж
ния против проекта.

да се работи.

— На мен ми е леко . . .

— Ти си канцеларист. Твоето не е работа.

Може ли да засегнеш повече самолюбието на човека? Шустов мълча дълго, сложил ръце на кормилото, поклащайки се напред и вперил поглед в тичащото насреща платно на шосето.

На брега на Дунава чакаха дълго докато преминат. Шустов отривисто подхвърли:

— Да се изкъпем ли? Все пак това е Дунав...

— Къпи се.

— Не ти ли е интересно? За тебе Дунав и Клязма са все едно и също нещо.

После с един сал те заобиколиха островчетата, обрасли с камъш. Красота, който разбира! Синьо небе. Над водата лястовички. Румънско момче, в посивяла от прах шапка пее: „Маринаре, маринаре. . .“ Но младши лейтенатът и радистът стояха отчуждено и мрачно в различни части на сала.

Вече зад Дунав, в Добруджа, Шустов спря колата и отвори вратата. Един изостанал от ротата войник го молеше да го закара до другарите му.

— Ти какво така, пехота? Сто версти си извървял и още ли искаш да вървиш?—пошегува се Шустов над пешеходеца, но изглежда нарочно, за да стесни Бабин, пусна войника като трети в кабината.

Бабин мълчеше. В това отношение Шустов си е Шустов—ще смае човека, а после ще го съжали.

Като че ли забравил за радиста, Шустов разговаряше с войника, но всичко, което говореше той, се отнасяше за Миша Бабин. Колко саркастични намеци имаше в думите му.

— Виждате ли, другарю, всяка задача се оказва проста, след като ви я обяснят. (Това е намек, че Бабин очаква ключа от шифровата служба).

— Виждате ли, спътнико от гвардията, в разузнаванията трябва да имаш въображението на дете и търпението на учения. (Това е намек за

мнимата тъпота на Бабин).

Всичко беше в целта. За радост на Славка, Бабин даже се размърда неспокойно на мястото си...

Между това те дружаха.

Дружбата им започна в засипаните от сняг донски чифлици. В танковия корпус Славка Шустов беше сержант, мотоциклетист в групата за свръзка, а Миша Бабин както и сега беше редник. В дълбокото разположение в тила на противника той се отличи като блестящ късовълнов и познавач на немския език. Него започнаха да го ценят, въпреки че във войнишката му стойка нещо не беше в ред. Козирувайки, той подскачаше некрасиво и в ротата го наричаха „радиокукумявка“. Бузите му обрасваха с бял мъх. Дългите му крака всякога бяха омотани с навои. Страдайки от възпаление на венците, той често си привързваше бузата. Впечатлението за чудноватост се засилваше още и от това, че единият му клепач беше малко по-дебел от другия и на пръв поглед изглеждаше, че той е кривоглед. При това той беше замислен, самовглъбен.

Шустов го огледа веднаж весело и забеляза високо, че радистът твърде много прилича на фигурата от известния плакат „Разгрома на немците край Москва“. Всички се развеселиха . . .

С това би се и свършило всичко, но страстният шегобиец Савушкин реши да уточни понятията — нарече Бабин „Фриц“. Миша се изчерви и не знаеше как да отговори. Шустов също се изчерви. Горещото, почти детско чувство за справедливост го накара да преживее чуждата обида като своя. С първото си движение той желаеше да изхвърли Савушкин през вратата, но се сдържа. Като наклони ехидно встрани перчемлията си глава, той каза на плешивия дебелан Савушкин:

— Щиглецо (това беше казано много нежно), може би, вие ще се извините пред другаря Бабин?

— За какво да се извинявам?—уклончиво възрази Савушкин, забележимо боящ се от Шустов. Ти сам напомни за плакатата.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година IV, Бр. 43 | Събота, 18 юли 1959 година | ЦЕНА 20 СТОТИНКИ

СЪОБЩЕНИЕ

за пленум на Окръжния комитет на Българската комунистическа партия

На 17 юли т г. в Силистра се състоя разширен пленум на Окръжния комитет на БКП при дневен ред:

1. За работата на Окръжната партийна организация по увеличаване валовата продукция два пъти в селското стопанство.

докладчик: др. Стефан Габровски.

Въз основа на доклада и изказванията на другарите, взели участие в работата на пленума, бяха утвърдени съответни решения.

2. Обсъждане и утвърждаване на плана за работата на Окръжния комитет на Българската комунистическа партия.

докладчик: др. Али Рафиев

ДОСТОЙНА СРЕЩА НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Всички сили за разкриване на нови резерви за удвояване на селскостопанската продукция!

На масово съревнование за най-бързо приключване на жътвата и вършитбата, за осигуряване на повече фураж за животните!

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

ОСНОВНОТО ТОРЕНЕ — ВАЖЕН РЕЗЕРВ В БОРБАТА ЗА ВИСОКИ ДОБИВИ

През 1960 година селското стопанство трябва да даде три пъти по-голяма обща продукция от тази през 1958 година. Добивите от селскостопанските култури следва ежегодно да нарастват. Увеличаването на поливните площи създава условия за разширението на техническите култури, за повишаване добивите от единица площ. Това обаче съвсем не означава, че производството на зърно може да бъде намалявано. Зърненото производство е основа на цялото селскостопанско производство. Зърното, това е хлябът на народа, това е мляко, млечни произведения, месо, яйца. Затова и основният въпрос е да се увеличава добивът от единица площ. Торенето наред с напояването е основен фактор, обезпечаващ получаването на високи добиви.

Сега в нашия окръг се извършва лятна дълбока оран. Скоро ще започне и есенната дълбока оран. Това е времето и процесът на основна обработка на почвата. За получаването на планираните добиви от селскостопанските култури е нужно да се извърши наторяване на почвата. Едва ли има по-удобен момент за това от времето на дълбоката есенна оран. Икономическият ефект от такова торене е голям. Високите добиви на царевица миналата година в ТКЗС—Алфатар се дължат на такова торене. ТКЗС—Бабук например хвърли есента на 1957 година по 5 тона оборски тор на декара върху площ от 1,600 декари и добивите тази година от тези площи са сравнително по-добри въпреки сушата.

Основното торене има значителни предимства пред другите видове торене — предсеитбеното, подхранването и извънкореновото. При него торовете се внасят на по-голяма дълбочина, равна на дълбочината на оранта или поне на първото култивиране, ако торенето се извършва през пролетта при оранта на черната угар. По този начин долните слоеве на орницата се запасяват своевременно с необходимите хранителни вещества за целия вегетационен период. Основното торене обаче има ефект и ред години след извършването му.

Торовете, които най-често се употребяват за основно торене, са органичните — оборски тор, компост, органични отпадъци и др. Използуват се също и бавно действуващи, трудно разтворими и неизмиващи се лесно от почвата фосфорни и калиеви торове. Основното торене повишава добивите на растенията до 25-45 и повече процента. Ефикасността се увеличава, ако се извърши едновременно с органични и минерални торове.

Основното торене се извършва разпръснато, ръчно или с торопръскачки. Заравянето на тора дълбоко в орния почвен слой се извършва с плуг, а плиткото—с брана или култиватор.

Минералните торове следва да се внасят в такъв вид, че да бъдат лесно усвоими от растенията. Те трябва да се смелят и пресеят. Това ще улесни и равномерното им разпръскване по повърхността на почвата, а след това и правилното им размесване с орния почвен слой. Така по-добре се заравя на исканата дълбочина.

При внасянето на тора, било органичен или минерален е необходимо предварително полето да се парцелира на равни площи. Това ще позволи равномерното разпръскване на торовете.

През миналата есен и през зимата много тор се натрупа в края на блоковете, не малко слама и други отпадъци се компостираха. Сега е времето те да бъдат използувани при извършването на дълбоката оран. Редно е да се наторят всички площи, на които се извършва дълбока оран. Ако това е невъзможно, предимство следва да се даде на онези, които ще бъдат засети с технически култури.

Нужно е агрономите, управителните съвети на ТКЗС, партийните комитети да вземат в ръцете си задачата по извършването на основното наторяване на повече площи. Управителните съвети още сега трябва да уточнят площите, които ще се засяват с технически култури и да организират наторяването им, когато върху тях започне извършването на есенната дълбока оран. Партийните комитети и организации, селскостопанските специалисти трябва широко да разясняват на кооператорите огромната полза от основното наторяване.

Само чрез широко торене може да се подобри структурата на почвата и да се гарантират трайни високи добиви и получаването на тройно по-голямо производство от селскостопанските култури през следващата година.

А ние не бива да забравяме, че нашият окръг през 1962 година трябва да увеличи производството на селскостопанска продукция пет пъти в сравнение с 1958 година. Основите за такъв скок в добивите от растениевъдството и продуктивността от животновъдството се поставят още сега.

Да извършим основно наторяване на повече площи!

Освободете Глезос!

Под този лозунг на 12 юли над 500 кооператори от с. Ситово проведоха протестно събрание-митинг в защита на националния герой на гръцкия народ и другарите му, които реакционните власти на Гърция изпратиха пред военен съд.

На събранието комсомолките-средношколки Костадинка Василева и Тодорка Петкова рецитираха от Акропола, а председателят на общоселския комитет на ДОСО Иван Ненов говори за героичния живот на Глезос. След това ситовци единодушно гласуваха протестна телеграма до министър-председателя на Гърция Караманлис, в която настояват за незабавното освобождаване на героя.

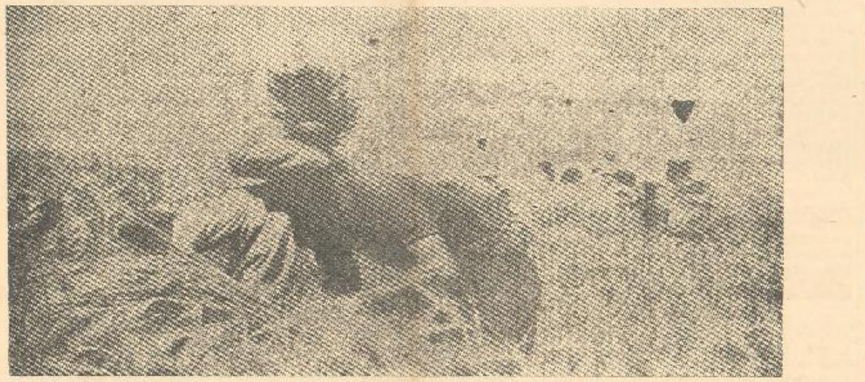

Жътва е. В тези дни на напрегнат труд всички кооператори от с. Главиница са на полето. Те бързат да приберат реколтата качествено и без загуби.

НА СНИМКАТА: Звеното на Ереджеб Хасанов, което жъне на ден повече от 26 дка пшеница.

КОМБАЙНЕРИ ПЪРВЕНЦИ КЪМ 17 ЮЛИ

НИКОЛА ЕНЕВ от МТС — Силистра, работи с комбайн Д-6 в с. Калипетрово. Пожънал е за деня 380 дка и е овършал 46 тона зърно.

КОЛЮ АНЧЕВ от МТС — Дулово с комбайн СК—3 работи в с. Черполик. Пожънал е 300 дка и е овършал 32 тона зърно.

ВЕЛИКО КРУМОВ от МТС — с. Главиница работи с комбайн С—6. Пожънал 260 дка и овършал 42 тона.

ПЕТКО СТ. ВАСИЛЕВ от МТС — Тутракан жъне с прикачен комбайн С—6. За деня е пожънал 260 дка и е овършал 30 тона.

ПЕТКО ЦАНЕВ от МТС — с. Средище работи с комбайн С—4 М в с. Безмер. Пожънал е 250 дка и е овършал 30 тона.

ИВАН АНГЕЛОВ от МТС — с. Алфатар работи с комбайн С – 6. Пожънал 220 дка и овършал 34 тона.

ДИМИТЪР К. ЗАХАРИДОВ от МТС — с. Ситово жъне в с. Любен с комбайн СК—3 Ожънал за деня 215 дка и овършал 26 тона.

ДОБРИ АТАНАСОВ от МТС — с. Кайнарджа работи в с. Стрелково с комбайн СК—3. Пожънал 200 дка и овършал 37 тона.

НОВА ПРИДОБИВКА ЗА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Когато паднаха дъждовете и не можеше да се работи на полето, по инициатива на Изпълнителния комитет на общинския селски съвет и на Общинския комитет на Отечествения фронт в с. Паисиево бе свикано общоселско събрание да се изкажат самите селяни: по-напред да се построи Домът на културата или лекарски и зъболекарски кабинети, та да може до 1 септември да се открие районната болница в селото. Всички присъствуващи единодушно решиха да започне строежът на тези здравни учреждения и за Девети септември паисиевци да получат болницата с 14 легла.

В изпълнение на тази задача жителите от съставните села решиха да подпомогнат строителството, като докарат необходимите дървета и другия строителен материал.

За Девети септември паисиевци ще получат нова придобивка.

Механизаторите — челници в жътвата

Машинно-тракторната станция в с. Средище започна редовна жътва с комбайни. Станцията трябва да пожъне с 14 самоходни и 8 влачещи комбайни 35 хиляди декара пшеница. Между комбайнерите се води съревнование за спечелване на първото място в жътвата. Те са обещали да приключат с жътвата в най-къс срок. Само три дни са изминали, откакто механизаторите навлязоха с комбайните си в пшеничните блокове, а вече са пожънати 12,400 декара.

Още в първите дни се отличиха с работата си комбайнерът Джевдет Салимов и помощникът му Христо Петров. При план 330 дка те пожънаха за три дни 613 дка. Надхвърлиха плановете си за жътва комбайнерът Петър Златев—595 дка, комбайнерът Колю Георгиев—520 дка и други. На челно място в съревнованието е Руси Андонов с комбайн С–4, който е ожънал за три дни 650 дка пшеница. Знамето „Комбайнер—първененец" се вее на неговия комбайн".

Наред с жътвата се извършва и подметка на стърнищата. Освободените площи се засяват с фуражна царевица. Големи успехи постигна МТС в с. Средище и в прибирането на реколтата по разделния начин, въпреки че тази година това се практикува за пръв път.

Георги КИТАЕВ

ВТОРА ДЕСЕТДНЕВКА—ОКРЪЖНИ ПЪРВЕНЦИ

19,000 декара общо ечемик, овес и пшеница имаше да прибира калипетренското кооперативно стопанство. Това е огромно море от класове с едри узрели зърна, което трябва да се прибере на време и всеки загубен ден е съпроводен с рискове. Прецениха това ръководителите на стопанството, съставиха подробен план, обсъдиха го с кооператорите, решиха колко ще жънат на ръка и колко с машини и започнаха битката. Основният движещ метод в работата им е съревнованието, което редовно се отчита. Преходното знаме на Окр. народен съвет за растениевъдството вече втора десетдневка се вее сред блоковете на ТКЗС Калипетрово, а преходните знамена на МТС—Силистра за комбайн-първенец, тежък и средно тежък трактор също са в калипетровските тракторни бригади.

Особено упорита е борбата за първенство между втора и трета бригада, в които за сега предимството е на трета тракторно-полевъдна бригада. Комбайнерът Никола Енев, помощник комбайнерът Йовчо Недев и трактористът Добри Раден, които работят с комбайн С-6 и трактор ДТ-54, за десет дни по план трябваше да пожънат 1,800 дк, но вместо за десет дни те приключват жътвата за 8 дни, а пожънатите декари са вече над 3000

На въпроса на какво дължат успехите си др. Никола Енев отговори— на това, че успяхме да не допуснем никакъв престой на машините. Жътвата сутрин започвахме непосредствено след вдигане на росата и спирахме вечер към 22 часа, след което извършвахме прегледа на машините.

Прикачният комбайн с комбайнер Димитър Василев и тракторист Стоян Ангелов също вместо 1800 дка е пожънал над 2900 дка.

Жътвата в ТКЗС с. Калипетрово е към края. На 18 юли до 10 часа тя ще приключи, а само след няколко дни ще приключи подметката на стърнищата и сеитбата на вторите култури, защото работата така е организирана, че всичко се върши едновременно.

Едни звена копаят памука, други дообират последните плодове от кайсиевите дървета, трети берат домати за износ и преработване. Навсякъде кипи усилен труд, всички кооператори активно съдействуват за запазване на окръжното първенство в извършването на полските работи.

Съвещание за превръщане на издънковите гори в семенни

От 8 до 10 юли т.г. в района на Русенското окръжно управление на горите се състоя съвещание за обмяна на опита на Русенското окръжно управление на горското стопанство във връзка с превръщането на слабопроизводителните издънкови гори в семенни участъци с по-ценен дървесен състав.

На съвещанието присъствуваха зам. министърът на земеделието и горите инж. Мако Даков, главният инж. при Управлението на горското стопанство Боню Петков, професорите от Висшия лесотехнически институт Никола Пенев и Петко Петков, научни работници от Научно-изследователския институт по горите и горското стопанство, началниците на окръжните управления, директори на горски стопанства, лесовъди и др.

Др. Боню Петков, главен инженер при Управлението на горското стопанство и Христо Вачовски, началник на отдел стопанисване при същото, прочетоха доклади, по които станаха оживени разисквания и изказвания.

Бяха посетени горски обекти на Разградското, Исперихското, Дуловското и Силистренското горски стопанства.

Съвещанието разгледа извършената работа от горските стопанства по превръщане на издънковите церови и смесени гори в семенни, като се посочиха някои допуснати в процеса на работата слабости и грешки. Възприе се напълно опита на Русенското окръжно управление на горското стопанство и се реши той да се приложи в цялата страна. Изтъкна се също така, че в това отношение не трябва да се постъпва шаблонно, а съобразно местните условия.

На съвещанието се реши Министерството на земеделието и горите да излезе с предложение пред Партията и Правителството да се превърнат нови седем милиона декара издънкови, слабопроизводителни гори във високопроизводителни семенни.

инж. Г. БОЯНОВ

В усилните жътвени дни средношколците от с. Иширково помагат на кооператорите в селскостопанската работа.

С песни и хумор при кооператорите

Още преди да започне жътвената кампания читалището и комсомолското дружество в с. Голеш сформираха агитационно-културна бригада, съставена изключително от комсомолци. Всеки неделен ден бригадата изнася „Радиостършел". Предаванията на агит-културната бригада по радиоуредбата се слушат с много голям интерес.

На 12 т. м. бригадата посети кооператорите от с. Краново. В продължение на един час те слушаха хубави песни и весел хумор. За първенците и трудолюбивите кооператори, както и за мързеливците имаше специални програми. Крановци останаха много доволни и изказаха желание да бъдат посещавани по-често

В близките дни бригадата ще посети селата Брестак и Добруджанка.

ПАРТИЕН ЖИВОТ

Партийните мероприятия в действие

Общинските партийни комитети, които са най-близки до първичните партийни организации, основно трябва да познават състоянието на кооперативното стопанство, на общинския народен съвет, на потребителната кооперация и т. н.

За успешното изпълнение на задачите, които стоят пред тях те трябва да им осигуряват вещо и конкретно ръководство.

В своята ежедневна работа Общинският партиен комитет в с. Алфатар винаги е имал пред вид това свое задължение и така е планирал работата си. Многостранният живот на село задължава да се усвоят и прилагат правилни методи на работа. Многоотрасловото кооперативно стопанство налага по-голяма оперативност, смели инициативи, решителни действия за довеждане докрай на задачите. А това предполага познаване на въпросите и принципност при решаването им. Конкретното и оперативно политическо ръководство е възможно, когато се изучава и познава икономиката на кооперативното стопанство. В това отношение Алфатарският общински партиен комитет е положил немалко усилия.

Другарите от комитета непрекъснато изучават възможностите за разкриване на нови резерви, за изпълнение показателите на петилетката за три години. Сега ние започнахме изучаването писмото на ЦК на БКП до всички партийни организации във връзка с предстоящето обсъждане на въпросите, които се поставят от доклада на др. Тодор Живков и ще бъдат разгледани на следващите пленуми на ЦК.

Ролята на партийното поръчение

„На най-трудните участъци—комунистите!" — в изпълнение на този лозунг партийните организации, по указание на Общинския партиен комитет, още през зимата разпределиха комунистите в различните участъци на стопанството. Ние насочихме усилията на първичните партийни организации към засилване на комунистическите ядра в тракторно-полевъдните бригади, където броят на партийните членове беше малък. Значителен брой комунисти получиха партийни поръчения за животновъдството, а в полевъдните бригади с поръчения бяха изпратени към 90 партийни членове. Например др. Злати Нейков, бивш счетоводител на ТКЗС в с. Васил Левски, беше изпратен с партийно поръчение за тракторно-полевъден бригадир, а бившият председател на ТКЗС в с. Генерал Попово Слави Динев—също за бригадир на тракторно-полевъдна бригада.

В полевъдството на с. Васил Левски работеха само двама партийни членове, а сега там има четири партийни групи с 20 комунисти. Общо в различните производствени участъци създадохме 21 партийни групи. Тези групи живеят сравнително добър организационен живот — те са организатори на съревнованието, обсъждат работата в бригадите и фермите, дават партийни поръчения на своите членове и ги отчитат. Такива са например партийните групи в 3-а тракторно-полевъдна бригада с отговорник др. Иван Жечев, в лозарското звено на с. Васил Левски с отговорник Добри Александров и др. Това наше мероприятие — комунистите начело в производството, ние осъществихме правилно и успешно.

Партиен контрол при изпълнение на задачите

Голямата задача — удвояване на продукцията от селското стопанство, изискваше усилията на партийните организации и на кооператорите да бъдат насочени към тези участъци, които имат решаващо значение за преизпълнение на годишния план. „Комунистите да дадат личен пример" — това беше едно от мероприятията на комитета и организациите по работата в свиневъдството. Положението в свинефермата беше тревожно. Грижите лоши, нямаше достатъчно прасета за угояване. В този тежък участък партийният комитет с поръчение изпрати др. Коста Георгиев, партиен секретар в с. Ген. Попово. По предложение на комитета управителният съвет на стопанството подмени някои от гледачите и работата значително се подобри. Трябваше да се набавят и необходимите бройки свине, за да се изпълни напрегнатия план. На партийни събрания беше разгледано положението на свинефермата. На комунистите бяха дадени партийни поръчения — срещу заплащане всеки комунист да продаде на стопанството по едно прасе над 40 кг. Само в течение на два месеца 143 партийни члена изпълниха партийните си поръчения. Примерът на комунистите беше заразителен. От необходимите 800 бройки бяха предадени 470 прасета и работата потръгна, като предаването на прасетата продължава.

Подобно мероприятие беше организирано и с пилетата. Комунистът Стоян Донков вече е предал на стопанството над 70 пилета, като досега от комунисти и други са предадени около 3,000 пилета. Значителен дял в изпълнение на това наше мероприятие има агитационният апарат при първичните партийни организации, както и при организациите на Отечествения фронт.

Решаваща роля в изпълнението на партийните мероприятия има партийният контрол от страна на комитета и организациите. В плановете както на комитета, така и на организациите винаги стои точката — партийна оценка на задачата. Информациите, оценките и докладите за състоянието на различните участъци са въпроси, които на всяко заседание и събрание не слизат от дневния ред на комитета, на партийните бюра, на организациите.

При разглеждане на стопанските въпроси ние никога не изместваме ръководството на стопанството. С наше партийно решение задължаваме комунистите в управителния съвет на кооператива, които заемат отговорни места в различните отрасли, да водят борба за изпълнение на задачите. Така например ние задължихме комунистите, членове на управителния съвет, да ускорят усвояването на горските площи. Това наше решение се провеждаше мудно. Партийният комитет се занима втори път и обърна сериозно внимание на отговорниците. Задачата беше изпълнена — нови 1,200 дка хубава земя се присъедини към кооперативните блокове.

Първите резултати са насърчителни

За първото полугодие е предадено толкова месо, колкото за цялата 1958 година, усвоени са нови 1200 дка горски площи, предадени са два пъти повече мляко и яйца, броят на кравите и свинете е удвоен, а кокошките станаха пет пъти повече. Миналата година имахме 11,000 пилета, а сега са над 53,000. Досега сме получили 45,000 пилета. Навреме и на високо агротехническо ниво се извършват всички полски работи. Цвеклото и значителна част от слънчогледа са окопани четири пъти, царевицата—три пъти и т. н. Ето в действие нашите партийни мероприятия, които кооператорите претворяват в дела.

Сега партийно-политическата работа е насочена към срочното и качествено прибиране на реколтата, брането на кайсиите и сеитбата на вторите култури. Но ние

имаме и недостатъци

В тази голяма творческа дейност ние допускаме и някои слабости. Все още нашите партийни секретари чакат комитетът да им каже какво да правят. Липсва им самоинициатива. За дребни въпроси търсят указания „от центъра".

Както управителният съвет на стопанството, така и Общинският партиен комитет срещат затруднения с придвижване на задачите в с. Васил Левски. Първичната партийна организация там е инертна, дисциплината сред партийните членове е понижена.

Слаба е помощта на партийния комитет на комсомолските организации. Въпросите за съревнованието все още се движат от Общинския партиен комитет, не са станали дело на самите партийни оргнизации и партийните бюра.

Тия слабости ние ги виждаме и сме взели решителни мерки да ги превъзмогнем. Това ще ни даде възможност да завършим докрай всички партийни мероприятия, които ще ни помогнат в кооперативното стопанство да се разкрият нови резерви, да се извърши икономически скок.

Йордан ЦЕНОВ
Секретар на Общинския партиен комитет в с. Алфатар

Съвети на домакинята

ДОМАТЕНА ЧОРБА

В гореща вода се поставя една глава ситно нарязан лук, една ситно нарязана пиперка, настъргани един картоф и един морков и 3-4 лъжици олио. След омекването на зарзавата се поставя оризъ. Когато и той омекне, се слага сок от един килограм нарязани и изцедени домати и сол на вкус. Снема се от огъня и се слага ситно нарязан магданоз.

МУСАКА С КАРТОФЕНО ПЮРЕ

Изчистени, измити и сварени картофи, минати през машина се бъркат с малко прясно мляко. Прибавя се сол на вкус. Приготвеното пюре се разстила в тава, която предварително се намазва с мас и се облепва с петмез или брашно. Отгоре на пюрето се поставя изпържено месо, минато през машина, с малко лук, един домат, чер пипер, червен пипер и сол. Полива се с кисело мляко и яйца и се пече при силна температура.

СНЕЖНИ ТОПКИ

Продукти: един килограм прясно мляко, 300 грама захар, 6 яйца и ванилия.

Приготовление: В свареното мляко се прибавя захарта и когато заври с клокочене, се прибавя белтъка, разбит на пяна, но във вид на топки с помощта на лъжица—цедка. Щом топките се издигнат на повърхността те са готови. Вадят се с лъжицата-цедка и се поставят в голяма чиния.

След това разбъркваме жълтъците, прибавяме към тях млякото и захарта и бъркаме на огъня с тел, като телта опира дъното на съда. Бъркаме докато сместа стане гъста и глазира металната лъжица. Снема се от огъня и се прибавя ванилия. Така приготвената смес се изсипва около белтъчните топки и отгоре на всяка се постави по едно зърно от вишнево сладко.

Люба КАЛИНОВА

Пионерско лято

Ден след ден неусетно се изнизаха близо три седмици откакто 122 пионера от Силистра и Русе сме на лагеруване първа смяна в профсъюзния пионерски лагер „Свилен Русев" в с. Воден, Разградски окръг.

Свежата природа, сред която се намира лагерът ни, заобиколен с китни гори и зеленина, кристално студената вода и свежият въздух ни карат да сме винаги здрави и бодри. Наред с това и питателната храна, която ежедневно ни се сервира, лагерният режим — съпроводен с игри, забави, излети и песни ни помагат да растем и крепнем.

Всичко това дължим на героичната Българска комунистическа партия, на нашата народна власт, на славните профсъюзи — на всички тях нашата сърдечна пионерска благодарност.

Нека се развива и крепне лагерното дело за радост и щастие на всички деца и младежи!

От дружинния съвет на пионерския профсъюзен лагер „Свилен Русев" с. Воден, Разградско председател: Г. ХРИСТОВ

В двора на Първа гимназия расте нова сграда

НА СНИМКАТА: Преподаватели от Първа политехническа гимназия участвуват в зидането на новата сграда.

През миналата учебна година Първа гимназия бе обявена за опитна политехническа. Но за обзавеждане на необходимите кабинети и работилници сградите се оказаха недостатъчни. Поради това през есента на миналата година педагогическият колектив съвместно с комитета на Комсомола и родителския комитет при гимназията проведоха специално събрание, на което се взе решение през пролетта на т. г. да се започне строеж на нова сграда за нуждите на политехническото обучение. Подкрепа в това отношение бе получена и от Градския народен съвет.

За набавянето на строителни материали се заеха учителите и учениците. Зимата и ранната пролет бяха за тях време, когато пренесоха и складираха в двора на гимназията много тухли, камъни и дървен материал от съборените по градоустройствения план сгради.

През май започна усилена работа. Поставени бяха основите на нова сграда от шест големи стаи на площ от 500 квадратни метра. В тези просторни стаи ще бъдат обзаведени шлосерска, ковашка, електротехническа и инструментална работилници, агротехнически кабинет и гараж за машини. Всеки ден на строежа работят учителски и ученически бригади, които са си поставили за цел до началото на новата учебна година да завършат сградата и да я предадат за използуване, като спестят на държавата 200,000 лева.

Тухла след тухла и с всеки изминат ден сградата извисява снага като нагледно доказателство за това как учителите, учащите се и прислужниците дават всички свои сили за разширяване на родното училище.

Богдан КРАЕВ

Писма на читатели

Благодаря за грижите

Арестите и побоищата на ру ската жандармерия и полици отразиха върху здравето ми. Не жех да се движа и тялото ми ше схванато. Управителният на кооперативното стопанство се погрижи за мене. За пръв път зи година като кооператор бях пратен в курорта с. Баня, Пана ско, където прекарах 20 дни в ние на ревматизма, от който години страдам.

Възхитен съм от грижите, к полагаха за нас лекарите и обслужващ персонал за подобр на състоянието на десетки рабо ци и селяни от цялата страна казвам благодарността си на та Партия, на управлението н наториума и на лекарския перс които денонощно бдят за здр на трудещите се у нас, без раз на професия и националност.

с. Стрелково

Кулю ГЕОРГИ

Докога ще ходим пе на блока

Ето такъв въпрос ми зад кооператорите от ТКЗС в с. Ср мир. Задават ми го защото им ръяна да ходят пеша от блок на — по десетки километри на де това не е ден, не са два, а цяла дина. Ако изчислим всеки коопер или кооператорка колко килом извървява пеша на ден ще полу за годината нещо като астрон ческа цифра.

Управителният съвет на сто ството знае това положение негодуването на хората, но п почита конете да пасат в горат кооператорите да ходят пеш

Христо ИЛИ

За активна и здрава връзка между предприятия и педагогическия колектив на Вечерната гимназия

С приетия от третата извънредна сесия на Народното събрание Закон за по-тясна връзка на училището с живота и за по-нататъшно развитие на народното образование в НР България се създават всички необходими условия за обучението не само на подрастващото поколение, но и на младежите и девойките, заети в производството. Една от формите за тяхното възпитание и подготовка е вечерната гимназия, в която занятията се водят без откъсване от производството. Завършилите вечерна гимназия се ползуват със същите права, с които се ползуват и завършилите дневни гимназии.

По искане на трудещите се през учебната 1953-1954 година в нашия град бе открита вечерна гимназия, в която ежегодно в продължение на шест години се обучават средно по 80 работници и служащи. Тази гимназия използува не само помещението и богатата материална база на Първа гимназия, но и нейния опитен преподавателски кадър. Резултатите от обучението с всяка измината година се подобряват; подобрява се също и отношението на ръководителите на предприятията и учрежденията към работниците-ученици. Но все още голяма част от тях не могат да разберат, че повишаването на общообразователната подгот ка на работниците помага повишаване производителнос на труда, от което предпр тията само печелят. Тези р ководители, вместо да уле ват работниците си, които често им пречат. Поради т причина значителен брой уч ци от вечерната гимназия посещават редовно учебн занятия, изостават с учеб материал, в резултат на ко едни напускат училището, други повтарят класа.

Има ръководители, които п видно не пречат на работни те си ученици, но не ги конт лират, не се интересуват от у пеха и редовността на посе нието на заниманията, не търсят отговорност. Учащите от вечерната гимназия имат малена работна седмица и д пълнителен платен годишен пуск за присъствие на заня подготовка и явяване на из ти. Ето защо комитетите профорганизацията, на Парти та и на Комсомола трябва търсят сметка на работниц си как използват времето, к то им се дава за обучение.

Често пъти работниците съствуват от занятия в края срока или годината, когато оформят срочните, (годишни оценки. Това обикновено случва с ония ученици, кои през учебния срок са получ по една положителна оценка след изпитването им преста да учат и да идват на учили за да не ги изпитат и си „ра валят" оценката. С отсъствие си те се стремят да застав учителите да им внесат за уч ния срок положителните оцен без те да са резултат на изпитвания.

Това неправилно отношен към учебната работа води д формално, незадълбочено и н трайно усвояване на учебн материал. Ако Вечерната гимн зия би имала помощта на пре приятията, това няма да се д пусне: ще се сведе до миниму безпричинното отсъствие от за нимания, ще се подобрят резу татите от учебно-възпитател та работа.

Сега е време ръководств на предприятията да издир най-съзнателните производств ници, възпитани в процеса н труда, с трайни трудови нав ци, които утре, свързал своите научни знания, полите ническа и обща култура с бог тия си опит, могат да стана рационализатори, ръководите на съвременното сложно тех ческо производство. Към таки млади работници и работнич предимно трябва да се насо ръководствата на предприяти

Атанас НЕДЕЛЧ

СЛАВНИ БРИГАДИРСКИ ДНИ

И тази година продължава героичната традиция на младежкото бригадирско движение. То се създаде в годините на възстановяване на нашето народно стопанство и се превърна в мощна вълна, която обхвана младите сили в страната.

Понастоящем в окръга работят две окръжни бригади — едната в с. Сребърна от 150 бригадира по терасирането, а другата—на стадиона в Силистра със същия състав. Началото на бригадирското лято бе поставено на 20 юни. Заедно с окръжните бригади бяха сформирани и местни средношколски бригади с по-малък числен състав, каквито са бригадите в с. Белица—34 души, които отводняват местността „Ески дере", в с. Срацимир — 90 души по преработка на плодове в пулп, а по-късно ще терасират, в с. Бабук—в помощ на кооператорите в селскостопанските работи. Има и други местни бригади и групи за най-различни задачи.

Основната задача на бригадите е трудовата дейност да се съчетава с учебно-възпитателната. За да се постигне това необходимо е още в началото да се създадат добри условия, които да осигурят нормална трудова и учебно-възпитателна работа.

Не такива условия обаче създаде Градският народен съвет в Силистра, който е инвеститор на бригадата. Макар да минаха вече 20 дни от започването на работата, за бригадирите не са осигурени достатъчно колички, липсват и други инструменти. Това затормозва работата на младежите и девойките и затова бригадата е работила на най-различни обекти разпокъсано, което не позволява да се води съревнование, да се достигат определени производствени норми.

Във всяка бригада трябва да се провежда добра културно-просветна и физкултурна дейност. Според уговореното за тази дейност инвеститорът трябва да осигурява на бригадир известни средства. Градският народен съвет в Силистра не е осигурил нужните средства. Как тогава ще се води културно-просветна и физкултурна дейност в бригадата?

Всички бригадири горят от желание да дадат колкото се може повече, да се включат в социалистическото съревнование, трудът им да бъде най-резултатен. И въпреки всички трудности, за изминатия период, бригадата в Силистра е изпълнила плана си и реализирала 5,500 лв икономия. В резултат на воденото съревнование между отделни чети, звена и групи отделни бригадири достигат до 250 процента изпълнение на нормите. Такива са другарите Тодор Борисов, Валентин Кирилов, Георги Иванов, Димитър Алексиев, а девойките Надежда Антонова, Мишка Георгиева, Веска Господинова, Станка Вълкова и други са винаги над 180 процента.

Носителка най-продължително време на преходното червено знаме „Чета — първенец" е била първа чета с патрон „Малчика".

В бригадата се организират „Вечер на четата", „Вечер на ударниците", литературно-музикални програми, физкултурни срещи по най-различни дисциплини и пр. На челно място в тази културно-просветна и физкултурна дейност е втора чета.

Бригадирите от силистренската средношколска бригада на път към обекта

Бригадата в Сребърна

Окръжната комсомолска бригада в с. Сребърна досега е направила повече от 100 дка тераси, като за 15 дни е изкопала 8,500 кубически метра пръст, при план 7,200 куб. метра и е реализирала икономии от 6,500 лева. При добро техническо въоръжение, тоест ако беше осигурено машините да работят редовно, бригадата щеше да завоюва далеч по-големи успехи. Ентусиазмът сред бригадирите е голям.

Най-добри производственици са бригадирите Сава Савов и Марийка Георгиева от трета чета, достигнали изпълнение на производствените си норма 420 процента, Стефан Трифонов и Иванка Иванова от четвърта чета, достигнали 337 процента изпълнение, Петко Йорданов от пета чета, Симеон Петров, Никола Митиков и други, които са над 250 процента. Челно място в производствената дейност заема втора чета.

Бригадата в Белица

Управителният съвет на стопанството, начело с председателя др. Спас Боневски полагат бащински грижи за бригадирите. Осигурени им са хигиенични спални помещения, стая за културно-просветна дейност и всички удобства за учебно-възпитателна работа.

Бригадата работи по отводняване на местността „Ески дере", която ще се превърне в пасища и годна за обработка почва. Успехите на бригадирите и тук са големи, което може само да радва.

Нужно е за бригадирите да се полагат такива грижи, които ще помогнат да се създаде здрав колектив. Времето, прекарано в бригадата, да се запомни. За тези 30 дни да се говори само с възхищение и умиление. Няма други моменти от живота на един младеж, които да оставят такива силни впечатления, както бригадирските дни. Затова и всеки бригадир трябва да е проникнат от съзнанието, че е дал част от своите сили през лятото, вложил е своя труд в борбата на нашия народ за съкращаване сроковете на петилетката.

Под грижите и ръководството на Партията и на Комсомола бригадирите ще превъзмогнат всички трудности, ще дадат своя труд за благото на народа, ще издигнат на почетно място бригадирското движение.

Тодор ИВАНОВ
секретар на Окръжния комитет на Комсомола

Петилетката—в съкратени срокове!

★ ★ ★ ★

НА КАКВО ДЪЛЖИ ПРЕИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПРОИЗВОДСТВЕНИТЕ ПЛАНОВЕ ТПК „СЪЕДИНЕНИЕ" — ТУТРАКАН

Производствената работа на трудовия колектив при кооперацията се извършва по предварително изготвен план, утвърден от Окръжния съюз на ТПК. Десет-петнадесет дни преди тримесечието, административното ръководство, съвместно с партийното бюро и с ръководителите на отделите разглежда плана и се поставят конкретни задачи на ръководителите на отделите. След това в срок от два дни се провеждат производствени съвещания с работниците по отдели. Набелязват се конкретни мерки за изпълнението на плана. На тези съвещания между работниците се обявява съревнование за преизпълнение на плана и подобряване на качеството на продукцията. Така във всички отдели на кооперацията започна упорита работа. Изпълнението на плана се следи от административното ръководство на всеки десет дена. Там, където се забележи, че има изоставане, се оказва конкретна помощ и навреме се отстраняват допуснатите слабости.

За да се постигне високо изпълнение на плановете от 1 януари тази година бе направена известна реорганизация в работата по отдели. От бригадния начин на работа преминаха към верижния начин. Това значи, че всеки един работник се специализира да работи една и съща работа. Преминаването към този начин на работа изведнъж увеличи производителността на труда, а производствените норми започнаха да се преизпълняват от повече работници.

Навременното снабдяване с материали е основна задача, която осигурява преизпълнението на плановете в кооперацията. Ръководството постоянно се внимава с този въпрос и когато някои материали липсват винаги се изпраща закупчика до самите производствени предприятия и навреме се снабдява с необходимите материали. Не са допуснати престои на работниците и машините поради липса на материали.

За използуването на пълния капацитет на наличната техника се премина на двусменна работа.

Отначало се направи опит в шивашкия отдел, където работят жени. Установи се, че резултати има. От 1 август т. г. ще се премине на двусменна работа и в шивашкия отдел, където работят мъже. По този начин на работа се използува по пълно машинната техника от една страна и от друга се намаляват производствените разходи.

Особени грижи се полагат за подобряване на произвежданата продукция. Поставени са поръчения на бригадирите и отговорниците на отделите да контролират качеството. Наред с това всички се стремят да разнообразяват и асортимента. В резултат на това всички стоки са търсени на пазара. Досега не е имало рекламации за лошо изработена продукция.

Стремежът е постоянно да се въвеждат и нови производи. Напоследък в кооперацията се изработваха и платна за комбайни.

Отдавна се мислеше да се въведе като метод в работата предварителните планови поръчки в отделите, които произвеждат конфекция. През първото тримесечие на тази година се въведоха поръчките. Това даде възможност да се наблюдават разхода на материалите, разхода на труда и да се вземат своевременни мерки при евентуално превишаване на разходните норми.

За квалификацията на работниците също се полагат големи грижи. Неотдавна са изпратени по трима отговорници от шивашките отдели на десетдневни опреснителни курсове с откъсване от производството.

В резултат на всичко това, планът за шестмесечието на тази година е изпълнен 127.5 на сто, като за собствената продукция планът е изпълнен 136.4 на сто. Планът за печалбата — 167 на сто. За петмесечието на тази година производствениците от шивашкия отдел направиха икономия от материали, която възлиза на 3,800 лева, а в обущарския отдел—2,300 лева.

В процеса на работата, през първото шестмесечие много от работниците преизпълниха своите планове. Другарят Иван Добрев Опрев от шивашкия отдел изпълни трудовите си норми 186 на сто. Работят добре и другарите Петър Говедаров, Радка Славова, Димо Ангелов и др. Не остават назад и другарите от обущарския отдел. Другарят Васил Ангелов за м. юни изпълни плана си 152 на сто, като него работят и другарите Георги Иванов, Мехмед Топалов, Георги Кънев и др.

В чест на 15-годишнината от Девети септември, трудовият колектив при кооперацията е обещал да изпълни производствения план за деветмесечието на 15 август, а годишният план един месец по-рано.

По този начин ще се съкратят значително сроковете на петилетката.

В. ИВАНОВ

Бригада-първенец

През цялата пролетна кампания първенец в ТКЗС с център с. Средище беше бригадата от с. Стрелково. Работата в бригадата е организирана така, че всички кооператори излизат много рано на работа и се връщат вечер късно. Това им дава възможност да използуват напълно дългия летен ден.

Преди няколко дни на блока на бригадата се състоя малко тържество. Партийният секретар от с. Средище др. Атанас Любенов връчи знамето „Бригада-първенец" на бригадира Руси Ангелов. От името на кооператорите бригадирът обеща да не изпускат първенството и през лятото, като жътвата на житото приключат за 6-7 дни. Активна помощ за изпълнение на обещанието им оказва комбайнерът Добри Атанасов, който с комбайн „СК—3" жъне на ден по 200—250 дка.

Знамето „Звено първенец" в бригадата на с. Стрелково се носи от трето звено със звеновод Атанас Коев.

Пенчо Ст. ПЕНЧЕВ

ЗА СЪРЕВНОВАНИЕТО НЯМА ГРАНИЦИ

На 9 юли в с. Ножарево приключи жътвата на ръка, на 10 юли—в с. Подлес, а днес-утре ще приключат и селата Калугерене и Падина. Това е лесно обяснимо, понеже кооператорите се отнесоха сериозно към тази важна селскостопанска задача, още повече че и съревнованието ги въодушеви и раздвижи. При план 16,700 декара вече са пожънати на ръка и с комбайни 7,704 дка.

Тази година съревнованието в с. Подлес се водеше по интересен начин. На видно място сред селото беше поставена диаграма, която се попълваше всяка вечер от секретаря на ДКМС Никола Атанасов. Голям интерес представляваше за кооператорите да видят на кое място е тяхното звено: на ракетата, на реактивния самолет или на леката кола. Онии, които се виждаха на магарето, костенурката или охлюва си отиваха засрамени. Освен диаграмата се издаваха и листовки, страници на първенците, редовно се попълваше дъската за добри и лоши прояви.

На първо място в диаграмата, т. е. на ракетата и реактивния самолет се намират звената на Илия Филчев и Иван Станев. Като видяха това звеноводите Янко Николов и Янко Кирилов си зададоха въпроса: „Нима ние не можем като тях?". И се разгоря небивала борба за първото място. ***Тази борба скъси срока на жътвата от 10 на 6 дни.***

Мръква се. Една по една каруците отнасят към село жътварите—кооператори. Не си отиват само хората от звеното на Илия Филчев. Те остават да жънат на блока и през нощта. До сутринта са пожънати и извързани нови 20 дка. На следващия ден звеното е пак на ракетата. Но ето че научили от тях, започват да правят същото и кооператорите от звеното на Иван Станев. Три нощи подред ехтяха песните на двете звена в полето. Затуй жътвата завърши за шест дни. Така е, когато се разгаря благородно съревнование.

Бригадният съвет обеща да изпрати първенците в жътвата на почивка във Варна, но той ще се затрудни доста, понеже първенците са много: Георги Димитров, Христо Недялков, Катя Проданова, Калинка Христова, Йордан Николов, Катерина Йорданова, Темелко Христов и др.

Всички те заслужават награди, защото се трудиха упорито за спечелване на съревнованието с останалите кооператори.

Никола НАНЕВ
с. Главиница

ПЪРВИТЕ НИЗИ ТЮТЮН НАБРАНИ

Кооператорите от бригадата на Еширев Юсеинов Ашъков от с. Водно първи засадиха тютюна от добре отгледан разсад. От същия разсад засадиха и останалите бригади. Тютюнът се разви добре и кооператорите на 9 т.м. започнаха брането на първите листи.

Петър СТАВРОЗОВ

ПОДГОТВИЛИ НОВИ СИЛАЖНИ ЯМИ

Бригадирите от с. Водно Бедри Мустафов и Бочо Тодоров обходиха всички блокове, за да видят къде има празни места, на които могат да се сеят втори култури. Тези площи и освободените от ръжта за силаж и репицата бяха веднага изорани и засети с втори култури царевица и слънчоглед.

Когато посетите втори култури станат годни за силажиране, ще бъдат запълнени всички силажни ями. Кооператорите установиха, че осемте стари ями са недостатъчни и затова през дъждовните дни бяха изкопани още 4 ями.

Комсомолците и комсомолките от селото подготвиха всички ями и сега се чака времето на силажирането.

Петър СТАВРУЗОВ

Работят с ентусиазъм

Кооператорите от с. Голеш полагат големи усилия да привършат в срок и качествено с жътвата. Житните блокове кънтят от жетварски песни и смях. С песен трудът по-спорй. Особено ентусиазирано се трудят кооператорите от звеното на Стоян Енев. Между отделните жътвари кипи благородно съревнование за спечелване на първото място в жътвата. Отличиха се с работата си другарите Димитър Енчев, Радка Стоянова, Васил Георгиев, пионерът Мустафа Кадиров и др.

Скоро кооператорите ще приключат с жътвата и започнат денонощна вършитба.

Иринка МИТЕВА
Стоянка МИТЕВА

Приключиха копанта на пролетниците

Миналата година кооператорите от с. Нова Черна получиха високи добиви от пролетните култури—по 110 кг памук от декар, по 230 кг слънчоглед и др.

Според финансово-производствения план на стопанството тази година добивите трябва да бъдат значително по-високи. За да получат такива добиви, кооператорите навреме приключиха окопаването на пролетните култури. Първа завърши копанта първа полевъдна бригада с бригадир Петър Георгиев и седмо звено със звеновод Хюсню Османов. Това звено досега е окопало по три пъти 600 дка захарно цвекло, 58 дка слънчоглед, 70 дка памук, 213 дка царевица и др.

Първенци в звеното са кооператорите Юмгюлсюн Османова, Енисе Назифова, Назив Хасанов, Хамди Халилов и др.

Ахмед МОЛЛОВ

Кооператорите от с. Калипетрово навреме окосиха фуражния фий.
НА СНИМКАТА: Звеното на Р. Краев приключва коситбата на фия

НАГРАДИ ЗА ПЪРВЕНЦИТЕ

Още при започване на пролетната кампания управителният съвет на ТКЗС „Дочо Михайлов" в с. Бабук избра комисия за отчитане на съревнованието между бригадите и звената.

В края на месец юни на общокооперативно събрание комисията отчете, че на първо място в съревнованието сега е първа тракторно-полевъдна бригада с бригадир Тодор Петров, а от звената най-добре са работили първо и второ звено от втора бригада със звеноводи Димо Марчев и Христо Иванов.

На първа бригада бе връчено преходното червено знаме „Бригада-първенец" и парична сума от 500 лева, а кооператорите от първо и второ звено бяха наградени с екскурзия до гр. Варна, която вече се проведе.

Тая проява на комисията импулсира всички кооператори в борбата за спечелване на съревнованието. Звената на Кирил Даскалов, Георги Радев, Руси Стоянов и др. започнаха стануването на полето. Всяка събота комисията по съревнованието отчита резултатите от тая упорита борба за първенство.

Сега кооператорите са в съревнование за достойно посрещане на най-големия празник на нашия народ—Девети септември.

Кънчо ТОДОРОВ

ДОБРО НАЧАЛО ЗА БЪРЗО РАЗВИТИЕ НА ПТИЦЕВЪДСТВОТО

Тази година птицегледачите от Ситовското стопанство могат да се похвалят с немалки успехи. Понастоящем в стопанството само на с. Ситово се отглеждат 21,267 пилета, получени от люпилнята в Силистра. Първата група от 2000 пилета бе получена на 17 януари. До навършването им на двумесечна възраст те бяха поверени на птицегледачите Киро Т. Орлоев и Стоян Хр. Стоянов, които допуснаха само 3 на сто смъртност.

През февруари, март и април бяха получени още 13,340 пилета. Някои от тях бяха поставени в пригоден с канално отопление краварник. Една част от тези пилета бяха поверени на опитния птицегледач Георги Драганов Илиев и на съпругата му, а другата—на комсомолците Йордан Матев и Иваника Г. Иванова, трета група—на комсомолките Димитра Игнатова Драганова и Гинка Н. Лупашкова. В края на март и началото на април от Поляна и Искра в Ситово бяха прехвърлени още 5,927 пилета над два месечна възраст. Те заедно с 4892 пилета на същата възраст от Ситово бяха поставени в новопостроения птичарник за 5,000 кокошки-носачки и поверени на Киро Т. Орлоев, Стоян Хр. Стоянов и техните съпруги.

Птицегледачите положиха много грижи за отглеждането на пилетата, усърдно спазваха определената дажба за хранене и до 10 т. м. допуснаха за цялото стопанство 13 на сто смъртност.

В края на юни ярките от първите групи отгледани пилета пронесоха и всеки ден птицегледачите вземаха над 30-40 яйца, които непрекъснато се увеличаваха. От заделените от същата група петлета бяха предадени на държавата 3,500, а в близките дни ще бъдат предадени още над 2,000 броя.

Преди известно време 5,400 пилета на повече от двумесечна възраст бяха изкарани на лагер в построения от подръчни материали временен птичарник, който се намира при един от язовирите и до блока с люцерна. Друга група от 2,500 пилета с подвижни птичарници са изкарани на лагер из стърнищата.

Ето с такива похвални дела по отглеждането на птиците посрещат Девети септември ситовските птицегледачи.

Андрей ЦОНЕВ

Предадоха 250 кг пашкули

Тази година кооператорите от с. Българка отделиха голямо внимание на бубите. Особени грижи положиха на тях бубогледачките Мария Цопева, Радка Михова и Пенка Керанова, които от ранна утрин до късна вечер се стараеха да осигурят необходимия черничев лист за храна на бубите.

Кооператорите от с. Българка вече предадоха 250 кг първокачествени пашкули.

Йорданка ДИМОВА

Пионерите от с. Калипетрово са в помощ на кооператорите.
НА СНИМКАТА: Пионерите с ръководител Славка Петрова събират готовите вече пашкули.

Полицията стреляше. Чупеха се стъкла на трамвайните вагони. На гробището народът слагаше венци пред гробовете на загиналите в борбата, устройваха се митинги.

Още един ден и навсякъде, по площадите и по улиците на столицата се появиха червени знамена: „Долу фашистката диктатура!", „Да живее Отечественият фронт!".

В германското посолство никой от служащите не си отиваше в къщи. Беше известно, че господин посланикът, фанатически вярващ католик, през нощта е „получавал наставления от божията майка", а съпругата на посланика собственоръчно ковеше сандъците за изпращане в Германия (за да не чука силно, чукът беше завит с парцали). Преди да потънат в неизвестността, германските чиновници от най-високи рангове, до вчера горди със своите звания, заслуги и връзки, сега унизително клюкарствуваха и създаваха интриги. Бъдещето за тях вече преставаше да съществува, а да останат насаме с миналото беше страшно. Само посолският дребосък—адютантурата от общия отдел и офицерите—преводачи—продължаваха да прегъват гърбове над хартиите, като бяха отдръпнали бюрата си от прозорците. Други се намираха в състояние на опиянение, а трети спекулираха с каквото им попадне.

Съветските войски в Румъния настъпиха по целия фронт на Дунава и трябваше всеки ден да преминат българската граница. Народната революция настъпваше застрашително към широките немски стъкла на посолския апартамент. Берлин даваше взаимноизключващи се разпореждания. Персоналът продължаваше привидно да работи, като че ли великата империя още предеше своята прежда. Обаче нишките се късаха всяка минута: куриерската служба; авиовръзката и най-сетне започна да отказва и телефонът. И когато господин посланикът разбра това, той съобрази, че немците в София са предоставени сами на себе си, на своите благоразумни решения.

мотоцикъла и под шрапнелния обстрел го откара през степта в тила, при медсанбатовските хирурзи.

С кого да дружиш на фронта, ако не с такъв човек. Без да се стеснява Миша Бабин призна на Славка, че цялата му душа е останала в Ярославъл, в къщи, където го чакат важни дела и той се опасява да не би след завършването на войната да го задържат като радист в армията. В тази далновидност Славка видя по начало неговия характер: педантичен и достатъчно себелюбив. С нескривано изумление Шустов се вглеждаше в човека, който още в донската степ предвиждаше последствията от бъдещата победа и който се боеше от старшинския пагон повече отколкото от смъртта.

Превратностите на войната отново ги събраха, вече в контраразузнаването, на Днепър. Бабин го бяха преместили в една радиостанция за следене на противника. Скоро и Шустов беше командирован в контраразузнаването. Когато при залавянето на немския дипломатически представител загина адютантът на полковник Ватагин, забележителното каране на мотоцикъл от Шустов, неговата пъргавост и даже красивия почерк бяха забелязани—отначало го назначиха временно, а после издадоха и заповед за длъжността на загналия, въпреки че както се изясни по-късно, Славка съвсем не мечтаеше за това. Получаването на офицерско звание не отдалечи Шустов от Бабин — последният оцени това по достойнство.

Славка със своя неукротим интерес към всичко, до което той се докосваше, го привличаше към Миша неговата сериозна отзивчивост. Веднаж той разказа на Миша, че е държал изпит в театралната студия на името на Вахтангов и са го скъсали, защото дикцията му за нищо не я бива. Той беше московчанин, а всички шипящи звуци произнасяше меко, като одесист — „На позицию девушька пров-жьала бойца" . . . Но Миша никак не се засмя, а напротив, дълго разказва, че е чел някъде, че народният артист Певцов даже е заеквал и въпреки

Съветските хора щурмуват Космоса

На 2 юли в Съветския съюз беше пусната геофизическа балистична ракета, която със себе си носеше кучето Смела и един заек. Ракетата се издигна на определената височина и оттам „пътниците" се завърнаха в Съветския съюз.

На 10 т. м. в 4 часа и 12 минути московско време по плана за научните работи през геофизическата година съветските учени пуснаха втора геофизическа балистична ракета с по-голям полезен товар и също с „пътници". Целта беше да се изучат горните слоеве на атмосферата, да се измери радиацията на инфрачервените лъчи върху Земята, да се фотографират някои облачни маси и да се направи анализ на йонния и неутралния състав на атмосферата.

Обаче основното от пускането на двете геофизически балистични ракети с пътници в атмосферата е да се установи какъв режим трябва да се приложи върху живите същества, които излитат в пространството и вероятно ще летят на още подалечни разстояния, как кучетата и заекът понасят шеметната скорост на летенето и пребиването в най-горните слоеве на атмосферата, да се установи необходимото ускорение на ракетата, за да се проправи път към безкрая.

Кучето Смела, което вече четвърти път се издига в Космоса и другото опитно куче, след завръщането си на земята са били в добро състояние.

Досега всички опити на западните учени да направят това, което направиха съветските учени, останаха безплодни. Защо? Защото само в обстановка на социалистически отношения, само социалистическата наука е в състояние да направи такива огромни завоевания, защото тя служи на хората, служи на светлината, а не на човеконенавистниците, не на смъртта, не на тъмата.

Прогресивните хора и трудещите се от цял свят приветствуват новата победа на съветската наука и с възхищение посрещат всяко ново съобщение за опит от страна на съветските учени да овладеят Космоса.

Нагоре и все нагоре! В борба за по-щастлив и хубав живот! В борба за разкриване на космичните сили, които утре ще служат на човечеството — ето стремежа на съветските научни работници.

ИЗ НАШАТА РОДИНА

Първият у нас кооперативен цех за производство на антибиотици за животновъдството

Неотдавна в кооперативното стопанство в с. Лозница, Разградски окръг, бе тържествено открит първият в нашата страна кооперативен цех за производство на антибиотици за животновъдството. Цехът е плод на дружбата между кооператорите и специалистите от Пеницилиновия завод в Разград.

Цехът се състои от три помещения — котелно ферментационна лаборатория. Във ферментационното отделение са монтирани компресьор, филтър за стерилизация на въздух, посевен ферментатор и работен (голям) ферментатор. Големият ферментатор е направен от дебели дъбови дъски и има работна вместимост 1,000 литра. Вместимостта на посевния ферментатор е 60 литра. В котелното помещение е монтиран стар, изхвърлен от употреба парен котел с налягане две работни атмосфери. Той задоволява нуждите на цеха и дава пара и за мандрата на стопанството, и за отопляване на автотракторния парк. Лабораторията е обзаведена с микроскоп за контролна ферментация и други пособия за контролиране на процеса.

За основна суровина се използува царевичният екстрат и нишесте, а за добавки — готварска сол и креда. Цялостният процес протича така: първоначално материалът се поставя в посевния ферментатор. След известна обработка на средата тя се стерилизира с пара, охлажда се и се посява със спори от биомицин. Във ферментатора спорите се развиват за около 45 часа, след което образувалата се маса се прехвърля в големия ферментатор. Там в продължение на 50—55 часа става ферментация и натрупване на биомицина.

Получената маса (културална течност) се използува по два начина. Първо, като се филтрира без обработка и след това се получава мицеален продукт, който съдържа биомицин. Този продукт се изсушава в специално пригодена сушилня и след това се поставя в храната на животните в определени съотношения. По втория начин ферментиращата маса не се филтрира, а се разбърква с трици (или друг фураж) и се изсушава. При този начин съдържащият се във водната среда витамин В 12 остава и влиза в състава на окончателния продукт, т. н. БИОВИТ—12.

Високата активност на получения продукт изненада и надхвърли очакванията. От първата операция се получиха 940 международни единици БИОВИТ-12 в един милилитър. Няколко дни след първата операция беше приключена и втората. Новата продукция показа още по-висока активност — 1 милиард международни единици.

Първите опити с получения антибиотик са много насърчителни. Още в първия ден прасетата в ТКЗС в Лозница, заболели от диария, бяха излекувани, а отпадналите малки прасенца в с. Синя вода подобриха жизнеността и апетита си. Биомицинът подтиска развитието на гнилостните бактерии, премахна стомашно-чревните заболявания и намалява смъртността. Изчислено е, че смъртността на младите животни в ТКЗС в Лозница ще намалее с 15-20 на сто, а прирастът ще се увеличи от 10 до 30 на сто. От това кооператорите от стопанството ще имат голяма икономическа изгода. До края на годината те ще спечелят от увеличение на прираста и от намаление на смъртността около 600 хиляди лева.

Откриването на първия цех за антибиотици за животновъдството в ТКЗС в Лозница е повратна точка в развитието на животновъдството на нашата страна и голям успех в борбата за съкращаване на петилетката, за скок в животновъдството.

Ив. БОНЕВ

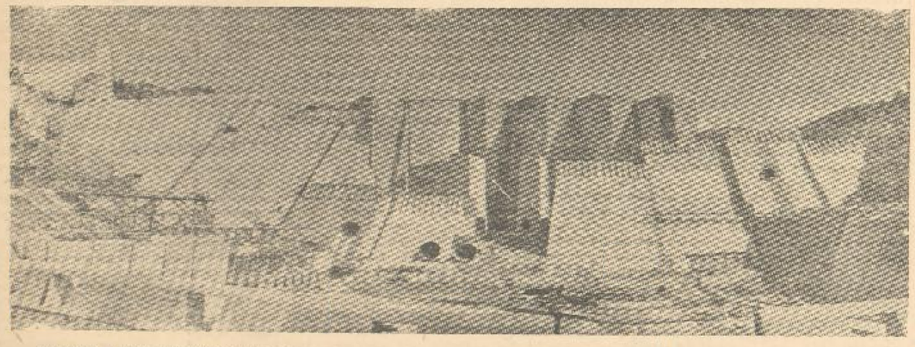

Широко в нашата страна се разгръща мелиоративното строителство. Един след друг в експлоатация влизат големи и малки язовири.

НА СНИМКАТА: Изглед от язовир „Бегликa"

БТА—Пресфото

Силистренска ОСА

РАЗПИЛЕНИ ЖИТНИ ЗРЪНЦА

В една ранна юлска утрин, още преди слънцето да е изгряло, двамата тайни пратеници на „ОСАТА" Данчо и Панчо навлязоха в района на с. Голеш. Петлите вече бяха завършили третата си репетиция и по улиците се мяркаха първите ранобудни кооператори. Те измерваха с подозрителни погледи двете наши момчета, сякаш искаха да кажат:

—За какво са се домъкнали толкова рано тия двамата? Не ще е за добро.

Слънцето вече беше се показало зад баира като половин пряспа пита със сирене, когато Данчо и Панчо се озоваха на блока, където жънеше комбайна

Пред нас са блеснали житата

—Бре, че хала!—рече Данчо за комбайна.—Виж само как гълта декарите като пафора.

—Нека гълта—отвърна Панчо.—Сега му е времето. Ден година храни!

Здрасти, здрасти! Как сте? Върви ли жътвата?—обърна се Данчо към един кооператор, който се готвеше да пренася зърно с каруцата си.

—Върви я, къде ще отиде, че няма да върви.

—Ами кой е най-добрият ви комбайнер?

—Ванката. Иван Славов де. До сега е ожънал хилядо и петстотин декара и е овършал двесте и пейсе тона зърно.

—Ами какво правят там тези коне?

Че какво ще правят! Ядат пшенично зърно.

—Ама така не може бе!—ядосаха се нашите момчета.

—Та тия коне ще изядат трудодните на дузина кооператори!

—Ще ядат, ще ядат и за нас ще остане.

Чии са тези коне?

На стопанството.

—А кои са каруцарите им?

—Коло Димитров, Николай Стамбов и Георги Христов.

—А знаете ли къде ще му излезе краят, ако я карате така?

—Не знам. Аз не съм от управителния съвет. Питайте някого от шефовете.

Да си ходим—рече Данчо.—Всичко е ясно.

Двамата приятели се отправиха към с. Добруджанка. В далечината се носеше бодра песен. . „Пред нас са блеснали житата". . . .

И тук е същото. . .

Още като наближиха към зърнената площадка на с. Добруджанка Данчо и Панчо видяха отдалеч големи камари от жито. Кооператорите лопатираха, та пушилка се вдигаше.

—Гледай, брат!—рече Панчо.—Те това се вика едро добруджанско жито. Добруджанско и то от с. Добруджанка.

—Бе то житото не е лошо, ама я виж онзи там какво прави!

—Кой, онзи с каскета ли? Та това е Неделчо Добрев Иванов мой стар познат. . . Ей, бай Неделчо, как си?

—Както ме виждаш, Панчо. Работя.

—Бе аз виждам, че работиш ама кажи нещо за жилене. Ние събираме материал за „Осата".

—А-а-а-а, сакън! Бос коприва нагазвам, ама лоша дума за нашите хора не казвам.

Хайде да си ходим тогава—задърпа приятеля си Данчо.

Когато се отдалечиха, той каза на Панчо:

—Какво си го заразпитвал за нередности. Не видя ли как този твой познат Неделчо Добрев пилееше и затъпкваше зърното. Така го пръскаше, че и пилци не биха го събрали после. Аз даже и снимка му направих.

—Вярно бе, а пък аз не обърнах внимание. Е, няма какво . . . Познат, не познат ще го ашладисаме с няколко жила.

Глави конски, ум хорски

Междуселският път отведе нашите тайни пратеници в с. Брестак. Пресичайки селското площадче Данчо и Панчо видяха един човек с разчорлена коса, който тичаше към гьола. Той теглеше след себе си два коня с ужасени очи. Конете цвиляха пронизително.

—Какво става тук?—учуди се Данчо и дръпна приятеля си да сторят път на тичащите.

—Бягай да тичаме след него! —рече Панчо.

—Нека по-напред да попитаме за името на човека . . . Хей, малкия, как се казва този, дето мина преди малко с конете?—обърна се Данчо към едно момче, което също гледаше след преминалите.

—Чичо Йордан му викат. Йордан Костадинов.

Голям да порастеш! Ха да отиваме.

И двамата приятели хукнаха към гьола. Когато стигнаха там, видяха следната картина: конете бяха нагазили във водата, но не пиеха, а разхлаждаха подутите си кореми. Бай Йордан дишаше тежко и бършеше потта от врата си.

—Какво им е на кончетата бе, бай Йордане?

—Остави се! Що ми трябваше на здрава глава болест. Днес отидох рано-рано да пренасям пшеница от комбайна до площадката. Отидох на блока с Алчо и Арап. Като видях какво жито се изсипва от бункера рекох си: „Чакай да дам малко зърно на хайванчетата да разберат и те какво е жътва". Видя ми се малко та им насипах с чувала. Пшеницата изглежда им се услади—всичката я излапаха.

После какво стана?

—После Алчо взе да цвили и обръща очи. Гледам коремът му подут. След него се поду Арап и аз хукнах към гьола.

В този момент един от конете изцвили сърцераздирателно и плъосна в тинята на селския гьол.

—Бря, майка му мечка! Ами сега? Какво да правя? Отиде ми лятото! —затюхка се бай Йордан.

—Знаеш ли какво?—рече Панчо.—Щом не жалиш кооперативното зърно и кооперативния добитък, ако можеш смени си главата. По-леко ще ти бъде.

След тази случка двете момчета се прибраха при кака си и тя взе, че описа всичко, което прочетохте по-горе.

Из нашия буквар

ДЗС Нова Черна е голямо ДЗС. То даже има и сладкарница. В сладкарницата има боза. Бозата е вкиснала. Дали такава я носят от Тутракан?

В сладкарницата продавачка е леля Веса Паунова.

—Лельо Весо, защо е лоша бозата?

—От горещината—отговаря тя

Голяма майсторка е леля Веса. Един сладолед прави, мале мила! Ядеш и никога не повтаряш! Прави го с прокиснало и пресечено мляко. Сладолед, значи сладък лед. Добре, ама този сладолед е кисел.

Кисело ще ѝ стане и на леля Веса.

Поговорка: Като не можеш сладолед да правиш, защо се залавяш.

Ново! Ново! Ново!

Поради шапната епидемия подвижното кино не може да посети района на с. Секулово. С цел да се разнообрази ежедневието на кооператорите през лятната кампания е сформиран театрален колектив, който представя с успех следните комедийки и весели сценки:

1) „Складът обеззаразен е
с много мише население".

2) „Щом на пункта спят пазачи,
шапът ще вилнува, значи".

3) „В ресторанта скара, бира,
много трудно се намира".

4) „В полята ни жънат комбайни.
Къде сте пазачи незнайни?"

5) „В Секулово крушки не светят.
На тъмно добре спи съветът."

6) „За разносна търговия
до кога ще плачем ние?"

7) „За детските ясли „награда"
на първа бригада се пада".

8) „Кайсии, узрели кайсии,
какво да ви правим?. . . Ракия".

Датите на представленията ще бъдат съобщени допълнително, след като съответните „артисти" на главните роли си получат определените количества жила.

На борба за по-високо „художествено" майсторство!

ВМЕСТО ОПРОВЕРЖЕНИЕ

Царевица като сяхме
ний от нея си вземахме
сѝ тъй на—за лични нужди
Тя е наша, не е чужда.
А разправят, че сме крали,
че не сме били ний сяли,
че на бивола окото,
ужким било все в просото.
Туй за бивола е вярно,
но сега кажете харно,
защо с бивол ни сравняват
и със нас се подиграват?
Зарад кражбата злосторна
ще ни дирят отговорност!
Какво кражба, бе братлета?
А пък тези от съвета
Щели май да ни глобяват.
Тука вече да прощават!
Искаме най-точна справка!
Тъй де, туй е подигравка!

Опровержители: А т ч
Саалиева, Осман Кърд
жали, Рашид Рушидо
Абдурамап Юмеров, Му
стафа Ахмедов, Коста
дин Петров и др от
Златокляс.

ОСАТА:—Даже и гло
бата ви е малко. Хе
кооперативното не паз
те, хем сте курназ. Ам
такива не минават
нас. Чувате ли, друга
от Златокляс!

(Из бюлетина на
с. Чернолик)

Епиграми

Самочувствие

Разправя, че пропилял от
трудолюбив — със златни ръ
а той не пролива капка пот
на кооперативното поле.

Тракторист

Чул от бригадира похвала
забеле
— това момче работи най-доб
И дали това било истина или
грел
но той започнал по-плитко да

Ал. КРЪСТЕ
с. Нова Чера

? . . . ? . . . ? . . .

Наскоро по дуварите и телеграфните стълбо на село Голеш се появи следният некролог

Другарска жалейка

Съобщаваме с голяма скръб на близки и позна ти, че магазинерът на селкоопа почина внезапно Причините за кончината му са забулени в мисте риозна тайна. Добър чиляк беше той и винаги про даваше по футболните мачове идеално изстудена бира и лимонада. Именно от лимонадата и бирата почина той. Пи, простуди се и. . . умря. Ние вечно ще скърбим за него и за изстудени напитка.

Спи спокойно вечния си сън!

Ние все още те помним, понеже не можем да те забравим!

От кооператорите в с. Голеш.

Бел. ред.: *Читателю, не вярвай на това, което е на писано по-горе. Човекът си е жив и здрав и още дълги годин ще продава. . . топла бира и лимонада. Некрологът е съчине от няколко селски шегаджии с цел да накарат този магази нер да си вземе бележка и да помисли по въпроса за разхла дителните напитки. Оригинален начин за подсещане, нали?*

Класиране на юношите от Силистра в Републиканското лично-отборно първенство по бокс

От 1 до 7 юли т. г. на стадион „Раковски" в София се проведе Републиканско лично-отборно първенство по бокс за юноши, включено в Републиканската спартакиада.

Юношите на Силистра заеха следните места.

I група от 15 до 16 год

Категория „муха"

Стоян Крумов—второ място и получи сребърен медал и грамота.

Категория „петел"

Петър Василев—второ място и получи сребърен медал и грамота.

Категория „тежка"

Георги Павлов — второ място и получи сребърен медал и грамота.

II група от 17 до 18 год.

Категория „комар"

Иван Димитров — бивш Републикански шампион за 1958 година—трето място и получи бронзов медал и грамота.

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

КИНО

(От 20 до 26 юли)

Силистра—кино „Доростол"—„Ме сиканска серенада"; кино „Култур „Хубавата Изабела"; **Дулово** — „Пре чувствие", „По далечни брегове"; Ту **ракан** — кино „Дунав" — „Глав печалба", „Джузепе Верди"; кино „Х **Ботев"** — Граф Монте Кристо", „Х душка клетва"; **Алфатар** — „Бол на Бараган", „През три морета"; Ка **нарджа** — „Смъртта на велосипедист „Последният от Сабудара"; **Попин** „Хванете ги в бърлогата им", „Съ вището на Капитан Мартенс"; Ай **мир** — „Клетниците" I и II серия; Д **бротица** „Съкровището на капи Мартенс", „Сестри"; **Ц. Самуил** „Тихата гора", „Лично познат"; За **рово** — „Тревога", „Любимец **Сребърна** — „Урок на живота", „Г ната печалба"; **Ситово** — „Дявол откритие", „Идиот"; **Гарван** — мейство Улянови", „Рита"; **Бабук** „Тояжке, излез от торбата", „Ду на морето"; **Средище** — „Балти слава", „Тихият Дон II серия; **Меж** —„Балтийска слава", „Може би то любовта"; **Иширково** — „Фалшиф ция", „Ден първи"; **Алеково** — „ баба", „Небесна птица".

СЪОБЩЕНИЕ НА РЕДАКЦИЯТА

С излизането на брой 52 на вестник „Силистренска трибуна" изтича годишният абонамент на вестника за ония читатели, които в началото на годината се бяха абонирали за цяла година и бяха внесли по 10.40 лв.

Тези читатели да потърсят пощенския раздавач в района си и да подновят абонамента за вестника.

това на сцената е съумял да преодолее този дефект.

Да, що се отнася до начетеност и въобще до образование, тук Шустов беше изостанал от Бабин. Миша още преди войната беше учил задочно в Института за радиосвръзки и на фронта не се разделяше от учебниците по радиотехника, изучаваше езици и даже чертаеше, „за да не забрави как се върши това", а Шустов умееше само да пише документи с красивия си почерк. Той не беше завършил даже и десетилетката, нямаше зрелостно свидетелство. . .

През тези дни на Днестър, когато караха радиостанцията, приятелите се събраха отново и Шустов сподели с Миша своя нов замисъл: да стане оперативен работник от разузнаването и след войната да не се разделя от полковник Ватагин. Тук между тях за пръв път се появиха разногласия: Миша не ценеше високо Ватагин, считаше го за несолиден човек.

— Тежко е да се работи с него. Той говори всякога със загадки— забеляза Бабин.

— А ти се сещай. За какво ги имаме тези глави?

— Да, но той много хитро загатва. Не е ясно. Просто мъгла. . .

— А аз винаги го разбирам — упорито повтаряше Славка.

Той не съумя да обясни на Бабин, че разбира полковника затова, защото го обича и с чувствителността на любящ човек разгадаваше неговите мисли и настроения.

На малко хора беше така трудно през време на войната, както на Миша Бабин. Рядко консервативен за своята възраст, той никак не можеше да свикне с безпорядъка и объркаността, които от неговата педантична гледна точка съставяха същността на фронтовия бит. Блъсканицата на войната не му беше ясна и той не можеше да свикне с нея. Затова, млад и здрав момък, той се уморяваше повече от другите и винаги изглеждаше угнетен.

Майка му беше краевед, влюбена в ярославските старини, а баща му—един от най-популярните хора в града—беше най-добрият лекар. Може би затова Миша би желал винаги да живее в Ярославъл. Той още не знаеше на какво да посвети своя живот: на древните църкви или на новите заводи в родния град и за сега само работеше в местното радиопредаване и се учеше. Той би осмял всеки, който би му казал, че той е мечтател. Обаче, останал сам със себе си, той строеше най-фантастични планове, свързани с бъдещото величие на Ярославъл...

И над всички тези заветни мечти и мъгливи съображения на Миша, се шегуваше в този ден, в добруджанските пясъци неговият най-добър другар—Шустов. Той знаеше с какво да си изкара от флегматичния Бабин за оскърблението.

— Виждате ли, другарю служащ — говореше Шустов на войника, поглеждайки към Бабин—срещат се на фронта и такива, които се страхуват да изкарат старшински пагон, за да не ги задържат излишен час в армията след победата. . .

Всичко биеше в целта!

. . . Прах застилаше пътищата на Добруджа. Радиостанцията, колкото и да хитрува Шустов, беше притисната от артилерията на главното командуване, а на всички е известно, че за виртуозното каране по военно-полевите пътища няма по-лоша пречка, отколкото артилерията по маршрута на марша. През облаците прах Шустов долавяше силуета на оръдието пред тях. Прахът скърцаше между зъбите. В прашните завеси се виждаха артилеристи—сигналисти с флагчета:

— По местата си!

— Мотор!

— Движете се!

VI

На шести септември в София обявиха стачка трамвайните работници и работниците от железопътните работилници. Демонстранти изпълваха улиците.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година IV, Бр. 44 | Сряда, 22 юли 1959 година | ЦЕНА 20 СТОТИНКИ

*В днешния брой на страница втора публикуваме доклада на бюрото на Окръжния комитет на Българската комунистическа партия — **ВСИЧКИ СИЛИ ЗА РАЗКРИВАНЕ НА НОВИ РЕЗЕРВИ ЗА УДВОЯВАНЕ НА СЕЛСКОСТОПАНСКАТА ПРОДУКЦИЯ,** прочетен от секретаря на комитета др. Стефан Габровски на разширения пленум на Окръжния комитет, състоял се на 17 юли в Силистра.*

На страница трета са поместени част от направените на пленума изказвания.

ДА ПРОВЕДЕМ ОБРАЗЦОВО СЛУЧНАТА КАМПАНИЯ ПРИ ОВЦЕТЕ

Опитът на много овцевъди в страната и окръга показва, че ранното заплождане на овцете има редица предимства пред късното. Затова в продължение на две-три години у нас случната кампания на овцете започва през втората половина на месец юли, а усиленото мърляне става през м. август. Замърлянето на овцете през този период обезпечава раждането на агнетата в края на месец декември и началото на м. януари, когато условията за отглеждането им са най-благоприятни.

Практиката на много овцевъди в окръга от Калипетрово, Попина, Бабук, ДЗС „Я. Забунов, ДЗС Силистра и др. показва, че родените през месеците декември и януари агнета са по-устойчиви, по-добре се развиват и по-малко боледуват. Ако сравним процента на отпадналите агнета в тия стопанства с тоя, където случната кампания започва късно, ще видим, че при последните той е два или три пъти по-голям. От друга страна практиката доказва, че родените приплоди в студените зимни месеци на годината по-лесно се приспособяват към студа. Ранното заплождане на овцете има и редица други положителни страни. През есенно-зимния период овцете-майки влизат в зимата напълно подготвени, запасени с всичко необходимо за правилното развитие на зародиша. От друга страна рано роденото агне има възможност да бозае по-продължително време, да израстне и когато настъпи сезона на усилена паша, храносмилателният му апарат е напълно пригоден за използуване на обилната трева.

При рано обагнената овца лактацията (доенето) започва още от средата на м. февруари, в резултат на което тя трае 4—6 месеца и стопанствата получават средно за лактацията по 100 — 120 литра мляко.

През настоящата година случната кампания започна от 15 юли. В окръга ще функционират 110 осеменителни пункта, разпределени в обединените ТКЗС, ДЗС и съставните села. Всички пунктове са обезпечени с техници-осеменители, болшинството от които са с опит и работят в продължение на няколко години. Всички пунктове са снабдени с необходимия инструментариум медикаменти и пособия, гарантиращи правилното провеждане на мероприятието. Окръжният народен съвет достави нови 100 коча за нуждите на ТКЗС, а кочовете—собственост на районните станции в Тутракан и Силистра, се изпратиха своевременно на местата, където са определени да действуват.

Направеното до сега не е малко, обаче най-съществено то си остава подготовката на стопанствата. Преди всичко ще трябва всички осеменители, заангажирани с друга работа, да се освободят и започнат подготовката на пунктовете. Със съдействието на управителните съвети на ТКЗС те трябва основно да почистят, дезинфекцират и варосат пунктовете. Да проведат текущ ремонт на сградите и подготвят инструметариума си, да направят оценка на работата си през миналата година.

Като основно мероприятие, изискващо по-продължително време, си остава подготовката на овчите стада и разплодници-спермодарители и пробници. Трябва незабавно да се сформират овчите стада, с които ще се работи. Да се отделят всички негодни за разплод овце в отделни стада. Да започне системно подхранване на овцете като им се задели специална паша и им се осигури по 150 - 200 гр. концентриран фураж. Последният да се състои от различни смески като задължително в него се включат пшеничени трици и сол. Кочовете—спермодарители и пробници трябва да се поверят за гледане от специален човек, да им се подсигури разходка, разнообразен и доброкачествен тревен и концентриран фураж.

Друг важен момент в кампанията по изкуственото осеменяване на овцете е навременното им и правилно пресушаване. То трябва да стане постепенно, като се премине от двукратно към еднократно доене при спазване на всички зоотехнически правила. Преходът от двукратно към еднократно доене да стане в продължение на 5-6 дни като при по-млечните овце се пристъпи индивидуално. Неправилна е ориентировката на някои стопанства да доят овцете и през време на осеменяването. Това ще стане причина да се повтаря осеменяването, което е стопански неизгодно.

Кампанията по осеменяването на овцете трябва да започне незабавно. Най-напред да бъдат заплодени звиските, които в болшинството от стопанствата са подготвени и ще се осеменят в кратък срок. През това време усилено да продължи подготовката на старите овце с оглед осеменяването им да започне в началото на м. август.

Пред зоотехниците и ветеринарните лекари стои отговорната задача за правилното провеждане на случната кампания при овцете. УС на ТКЗС трябва да създадат необходимите условия за това, а партийните комитети да разяснят широко на кооператорите предимствата от ранното заплождане на овцете.

ДОСТОЙНА СРЕЩА НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

РЕШЕНИЯТА В ДЕЙСТВИЕ

Пленумът на Окръжния комитет на Партията, който се състоя преди няколко дни, оцени работата на ръководителите в с. Бабук като незадоволителна.

Веднага след пленума общинският партиен комитет, съвместно с управителния съвет на стопанството, направи задълбочен анализ на изпълнението на всички показатели като набелязa мероприятия, които ще увеличат продукцията. На партийни събрания комунистите бяха запознати с решенията на пленума и предложенията на общинския партиен комитет.

На бригадни събрания, организирани на полето, отново бяха разгледани решенията на пленума и предложенията на партийния комитет и управителния съвет. В първа бригада загрижено се изказа бригадирът Тодор Петров. Той предложи фуражната царевица да се окопае, което ще донесе извънпланови доходи. Кооператорът Калю Атанасов предложи работата в зеленчуковата градина да се подобри, което бързо ще донесе допълнителни приходи.

На събранието на втора бригада отчетникът Неделчо Ненов увери управителния съвет на стопанството и партийния комитет, че втора бригада ще преизпълни плана за общата продукция с 88,700 лева. Пролетните култури на бригадата са в отлично състояние.

Кооператорът Димо Марчев предложи стопанството да изкупи частните птици и крави. Кооператорите подкрепиха това предложение.

В трета полевъдно-тракторна бригада в с. Казимир Тодор Минчев и Ничо Начев предложиха млякото от кравите за лично ползуване да се отчита за сметка на стопанството. С това планът за стоковата продукция от кравефермата ще се преизпълни.

В обсъжданията активно участие взеха и жените-кооператорки. Рада Стефанова и Минка Йорданова обещиха да дадат на стопанството по 5 кокошки и 10 пилета, а кооператорът Иван Димитров—една крава, едно теле и едно прасе.

Обсъдиха своята работа и животновъдите. Веднага след проведеното партийно събрание бригадирът на кравефермата Ст. Гутев така организира работата, че само за три дни млеконадоят от 840 литра скочи на 970 литра мляко. Сега се прави оценка на работата на всеки кривегледач. Храната на кокошките се подсилва. Стопанството, което разполага с 5,000 ярки, до края на годината от тях ще получи най-малко 150,000 яйца, което ще доведе до преизпълнение на плана. Краварите решиха да изведат добитъка на нощна паша. За целта търсят мери за стануване. От новите 20 дойки крави, които стопанството купува и които след млекуването в края на годината ще бъдат угоени и продадени за месо, ще се получат над 20,000 лева извънпланов доход.

Кооператорите от с. Бабук единодушно решиха да посрещнат великия празник на свободата Девети септември с нови трудови успехи и с изпълнение на всички задачи, които им са поставени в полевъдството и животновъдството.

Руси ПЕТРОВ

КОМБАЙНЕРИ—ПЪРВЕНЦИ КЪМ 20 ЮЛИ

ДИМИТЪР ЙОРДАНОВ от МТС — Тутракан—работи с комбайн № 807 в ТКЗС Тутракан. Пожънал 300 дка и овършал 42 тона зърно.

ДИМИТЪР ВЪЛЧЕВ от МТС — Силистра— работи с комбайн СК—3 в с. Бабук. Пожънал 300 дка и овършал 30 тона.

ДИМИТЪР РУСАНОВ от МТС— Алфатар—работи в с. Добротица с комбайн С—6. През деня е пожънал 280 дка и е овършал 42 тона.

КОЛЮ АНЧЕВ от МТС — Дулово—работи с комбайн СК—3 в с. Раздел. Пожънал 250 дка и овършал 30 тона.

ПЕТЪР ЗЛАТЕВ от МТС — Средище—работи с комбайн СК—3. Пожънал 220 дка и овършал 36 тона.

ВЕЛИКО КРУМОВ от МТС — Главиница — работи с комбайн С—6 в с. Ст. Караджа. Пожънал 225 дка и овършал 25 тона.

Кооператорите от с. Босна

На 20 юли полевъдно-тракторната бригада от с. Босна с бригадир Ахмед Османов Черкезов завърши жътвата на ръка. Едновременно с това бригадата извърши возитбата на фия и люцерната. Има всички основания да се мисли, че кооператорите от тази бригада ще спечелят наградата от 500 лева като бригада първенец.

Бригадата отиде на 21 юли да помага на кооператорите от с. Ирник. Хората на Георги Керчев от ирнишкото стопанство благодарят за братската помощ. Всичко това е резултат на правилната организация на работата и на социалистическото съревнование, което се отчита редовно.

Кооператорите се радват на големите успехи.

Ахмед РЮСТЕМОВ

Богатата реколта пребрахме за осем дни

Голеш (по телефона). Тази година по блоковете на обединеното стопанство узря богата пшенична реколта. Благодарение на добрата организация и на „разгорялото се съревнование, кооператорите завършиха жътвата за осем дни.

През време на жътвената кампания много от звената нощуваха на полето. Денонощно работеха звената на Милан Петров и Иван Великов от с. Краново. Техният почин бе подет и от останалите кооператори. Звеното на Петър Радев от с. Добруджанка не изпусна знамето на първенството до края на жътвата. Наред с възрастните работеха и младежите, които служеха за пример на останалите. На ръка и с комбайни бяха пожънати 19,430 декара. Първи завършиха жътвата на ръка кооператорите от Голеш и Добруджанка, а на 19 юли отрязаха „брадата" и останалите стопанства.

. Голям дял в прибирането на реколтата имат и седемте комбайнери от МТС — Кайнарджа. Те пожънаха 12,692 декара площи и овършаха 1,946 тона зърно. Девета тракторна бригада, обслужваща стопанствата в Голеш и Брестак, завърши жътвата най-рано от всички. Тя пожъна 5,467 дка и овърша 864 тона. Най-добре работи комбайнерът Тодор Токушев, който пожъна 1862 дка и овърша 310 тона зърно.

Вчера по блоковете на с. Добруджанка по случай завършването на жътвата се състоя малко тържество, след което по стар народен обичай беше подредена богата трапеза за трудолюбивите кооператори.

Вълчо ЙОРДАНОВ

ЖЪТВЕНИ ДНИ В НАШИЯ ОКРЪГ

ШУМЕНЦИ

В ТКЗС „Димитър Благоев" — с. Шуменци жътвата на пшеницата започна на 6 юли. Още в началото на кампанията между отделните звена и бригади се поведе борба за спечелване на съревнованисто. Отличи се втора полевъдна бригада с бригадир Стоян Димитров Стоянов. Кооператорите от тази бригада трябваше да пожънат на ръка за 12 дни 1,298 дка пшеница. Бригадирът с помощта на отчетника Петър Костадинов така организира хората, че вместо за 12 дни жътвата приключи за 9 дни. С това бригадата си осигури първото място сред останалите кооператори в стопанството.

Звеноводът на пето звено Иван Енчев ръководи умело своите хора и следи за правилното прибиране на реколтата. Не веднаж това звено оставаше да работи до късно през нощта, за това то служи за пример на останалите кооператори. Знамето „звено първенец" се вее постоянно в района на пето звено. Заслужава да се отбележи добрата работа на Керанка Съботинова, Иринка Иванова, Йорданка Панайотова, Христо Добрев и др., които получиха похвала и от агронома Друмев.

На ден звеното на Иван Енев жъне редовно над 40 декара и на кооператорите се начисляват по 3 трудодни.

Стоян ПАНАЙОТОВ

СЯНОВО

Жътвата в с. Сяново е в своя разгар. След няколко дни ще бъде пожънато. Неспирно се лее в бункерите на комбайните едро добруджанско жито.

На първо място в жътвената кампания са кооператорите от първа бригада.

ПАИСИЕВО

Жътвата на ечемика отдавна завърши и от 10 т. м. с песни и радост започна жътвата на узрялата вече пшеница. Още отрано сутринта на блока от 800 дка с пшеница беше комбайнерът Марин Димитров, който започна жътвата. Само за няколко часа той пожъна 120 дка и овърша 21 тона чисто зърно. Камионите непрекъснато сновяха от комбайна до площадката и извозваха овършаното жито.

Минаха два напрегнати жътвени дни. За тези два дни с машините и на ръка бяха ожънати 4,668 дка. След 5—6 дни жътвари и механизатори ще се срещнат, за да се поздравят с приключването на жътвената кампания. Пожънатата площ по села се разпределя: Паисиево—542 дка, Орешене—362 дка, Боил— 40 дка, Долец—476 дка, Зорница—315 дка, Звенимир—335 дка и Зебил—1900 дка. От тези данни се вижда, че най-добра жътвената кампания е организирана в бригадите на с. Зебил.

Задружният труд на кооператорите увлече всички на полето. В селото мъчно ще се срещне човек. Дори и старците си намират работа, като едни връзват снопи, други косят фия, трети складират покосената вече люцерна.

Васил БАНЧЕВ

Жътва е сега. По блоковете на кооперативните стопанства в нашия окръг кипи възторжен труд за срочното и висококачествено прибиране на реколтата.

Планът на окръга за вторите култури е преизпълнен

Отдел „Селско стопанство" на Окръжния народен съвет съобщава, че в окръга е изпълнен планът за сеитбата на втори култури 234.4%. При план 64,000 дка са засети 150,444 декара. Това е площ, достатъчна за осигуряване със силаж на животните от окръга.

Сега са необходими максимални грижи: окопаване, брануване и др., за да се осигури повече зелена маса от засетите втори култури.

ПЪРВОТО ЗЪРНО НА ДЪРЖАВАТА

Жътвата в с. Малък Преславец е в своя разгар. Заедно с кооператорите по блоковете жънат и два комбайна. Неспирен поток от каруци извозва зърното до площадките, където се почиства. Стопанството предаде първото зърно на държавата по договорното изкупуване. Кооператорите са решили да предадат на държавата по договорно изкупуване всички зърнени храни в най-къс срок. До сега са предадени над 15 тона пшеница, а на площадките зърното продължава да се почиства и подготвя за изнасяне.

Донка МАРИНОВА

ПОДМЕТКАТА НА СТЪРНИЩАТА В ОКРЪГА Е СЕРИОЗНО ПОДЦЕНЕНА

В оперативните планове на Окръжния народен съвет и ТКЗС е отредено важно място на подметката на стърнищата като неразделно звено от системата на обработка на почвата, значението на която е познато не само на специалистите, но и на почти всички ръководители и производственици в селското стопанство.

Не можем да говорим за цялостна борба с плевелите, болестите и вредителите по полските култури и за културна обработка на почвата, без да провеждаме подметка на стърнищата.

Въпреки всичко, обаче, това важно мероприятие сериозно е подценено от ръководствата на МТС и ТКЗС, поради което катастрофално изостава и е почти провалено. Освен това някои ръководители и специалисти гласно или негласно не провеждат подметка, за да имало паша за добитъка, което е съвършено неправилно и в противовес със съвременната прогресивна агронаука.

Премълчават този въпрос и директорите на МТС, които не воюват за изпълнението на плановете по този показател. Настъпило е пакостно безразличие спрямо това мероприятие—първо звено от основната обработка на почвата, с което се залагат условията за високи добиви през следващата година.

С какво друго можем да си обясним изпълнение плана на МТС общо за окръга едва със 7 на сто, а за МТС Алфатар — 2.5 на сто, Ситово — 3.9 на сто, Кайнарджа и Главиница с по 5.6 на сто и т.н. Не можем да се оправдаваме и с това, че няма свободни площи или да прехвърляме отговорността върху други, защото 60 на сто от пшеницата е пожъната към 16 юли т. г., от която 173 хиляди декара са прибрани с комбайни.

Какво биха отговорили ръководителите на ТКЗС: Айдемир, Алфатар, Попина, Срацимир, Ст. Караджа, Кайнарджа и Алеково Затова, че нямат отчетено нито декар извършена подметка, а Бабук отчита само 90 дка., Ишírково — 75 дка., Окорш—280 дка, Зафирово — 667 дка, М. Преславец — 800 дка и т. н. Не по-добре са и останалите ТКЗС.

Тук бие на очи и лошата отчетност, към която ръководствата на МТС и ТКЗС имат формално отношение и същата не им служи като показател за анализ на извършената работа.

Как да си обясним факта, че извършената подметка от едни и същи машини, МТС отчитат 25,182 дка към 16 юли, а ТКЗС — 48,738 дка.? Това говори и за липсата на здрава и постоянна връзка между МТС и ТКЗС.

Има още време и възможност да се преустрои работата на МТС и се извърши подметка върху останалите 40 на сто все още непожънати площи, които възлизат на 210,000 декари за окръга.

Последният паднал дъжд повсеместно на територията на окръга дава възможност подметката да се извърши доброкачествено, което незабавно да се използува от ръководствата на МТС и ТКЗС.

Няма време за мислене и отлагане, а незабавно да се премине към денонощно подмятане на стърнищата с всички налични дискови лющилници и малкокорпусни греди.

Стоян ВЪЛКОВ

ПРИ МЛАДЕЖКОТО ЗВЕНО ОТ с. НОВА ЧЕРНА

Стара традиция беше девойките от с. Нова Черна да бъдат с родителите си на работа по блоковете. Спреше ли се някое момиче в компания с младежи, злите езици на селото съчиняваха най-различни измислици по негов адрес. За това на партийния актив и комсомолците беше доста трудно докато организират младежко звено в стопанството. Младежите и девойките дадоха всички свои сили в агитационната работа при организирането му. Особено усърдие проявиха Еленка Великова, Василка Минкова и звеноводът Филю Черников. Някои родители предричаха:

—Те няма да свършат никаква работа!

Въпреки всичките трудности младежкото звено започна работа на 1 януари тази година с 28 човека.

Кратка, но богата с трудови победи е историята на второ младежко звено от трета бригада. Отначало младежите започнаха да плетат рогозки за торовите кубчета при отглеждането на памука. След това работиха на парниците, засяха 7 декара памук и всеки ден извършваха сляпа копан на цвеклото с прореждане. Само за три дни младежите окопаха 240 дка царевица. В тази работа много помогна Иван Йорданов, който вместо по 15 декара окопаваше по 28 декара царевица на ден. При косенето на люцерната комсомолците Минко Николов и Ради Черников окосяваха по 10 декара дневно при норма 4·5 декара. При напластяването на люцерната и фия, за да се получи по-доброкачествен фураж, звеното започваше работа от 4 часа сутринта. Младежите спечелиха доверието на управителния съвет и той започна да им възлага важни и отговорни задачи—поливка на пшеницата, засяване на втори култури и др. Унесени в работа комсомолците не усетиха как дойде жътвата.

—В жътвата на ръка нашето звено трябва да бъде първо — решиха младежите.

Някои се съмняваха в силите си.

—Ще можем ли да се мерим с възрастните и опитни жътвари? Няма ли да се посрамим?

Започна упорита работа. Звеното станеваше вечер на блока. Само за едно денонощие, въпреки че подготвяха площадки за новото зърно и обслужваха два комбайна, младежите пожънаха на ръка 40 декара пшеница и заринаха 3,000 метра вади. Това беше един от най-големите трудови подвизи на младежкото звено.

Комсомолците не забравят и просветната работа. Мария Филева редовно чете вестници и изнася информации пред звеното. Подготвят се бюлетини за съревнованието между отделните звена и бригади. Води се упорита борба срещу старите традиции и религиозни предразсъци в съзнанието на кооператорите. Всичко това издигна авторитета на младежите в село и сега никой не се съмнява в техните сили и възможности.

Александър КРЪСТЕВ

Всички сили за разкриване на нови резерви за удвояване на селскостопанската продукция!

Доклад на Бюрото на Окръжния комитет на Българската комунистическа партия, прочетен от секретаря на комитета др. Стефан Габровски на състоялия се на 17 юли разширен пленум

Проведените пленуми на ЦК на БКП в края на миналата и в началото на тази година—Октомврийския, Ноемврийския и Януарския, разкриха реални възможности да бъде увеличена тази година два пъти селскостопанската продукция в сравнение с 1958 г. Тези решения предизвикаха истинско всенародно движение, масов трудов поход по градове и села за осъществяване на тази величествена програма на Партията.

Под ръководството на Окръжния комитет"на Партията Силистренската окръжна партийна организация мобилизира кооператорите на борба за изпълнение на поставената задача — да се получи през 1959 година обща продукция на стойност 827,485,000 лв, която се разпределя така: от растениевъдството 619,497,000 лв и от животновъдството—208,028,000 лв.

За да се получи тази продукция в началото на годината Окръжният комитет на БКП, общинските партийни комитети и бюрата на първичните партийни организации разработиха организационни и стопански мероприятия. Тези мероприятия се обсъдиха на партийни събрания, на съвместни събрания с БЗНС, по бригади, ферми и общокооперативни събрания, и като се взеха пред вид предложенията на кооператорите, бяха изработени финансово-производствените планове на ТКЗС.

По мобилизиране на трудещите се за работа ние бяхме на едно от първите места в страната. През зимата и през следващите месеци нашите усилия се насочиха в борбата за увеличаване броя на животните и на продукцията от тях, за увеличаване добивите от растениевъдството.

I. Досегашната ни работа в борбата за получаване на удвоена валова продукция

В резултат на тези усилия ние постигнахме значително по-добри резултати в сравнение с миналата година, усвоихме 36,655 дка нови земи, залесихме 7,655 декара пустеещи и необработваеми площи, почистихме 46,000 дка пасища, терасирахме 2,500 дка, от започнатите 20 язовира напълно завършихме 12, навреме и качествено се извърши пролетната сеитба. Изпълнихме плана за броя на говедата, ще бъде изпълнен и броят за кравите. Получихме 1,525 тона краве мляко повече в сравнение със същия период на миналата година, заложихме три пъти повече свине в сравнение с миналата година, преизпълнихме плана за броя на овцете с 24,137 бройки, ТКЗС получиха от люпилните четири пъти повече пилета. Получихме два пъти повече яйца. Тази година се прави за пръв път решителен скок в нашето зеленчуково производство по добив на ранни домати. В борбата за увеличаване на продукцията ние трябваше да се борим с големи трудности, които идваха главно поради засушаването в първите месеци на годината, липсата на фураж и бройки добитък за угояване.

Какъв е обаче общият резултат от изпълнението на заплануваната продукция? От растениевъдството трябва да получим 618,000,000 лв, значителна част от които трябва да постъпят от зърнено-хлебните култури. Известно е обаче, че добивът от тях ще бъде понижен. За пшеницата например се очертава да бъде около 100-120 кг или сто килограма по-нисък от планирания добив. Такова е положението с ечемика и ръжта. Или от зърнено-хлебните култури ще претърпим загуба от около 70 милиона лева.

В животновъдството при план да произведем за годината стокова продукция 48 милиона яйца досега сме изкупили 16 милиона или 30 на сто изпълнение на плана.

В кооперативните стопанства при план 16,500,000 броя яйца до 1 юли 1959 година са получени 5 милиона или по-малко от една трета, а половината от годината вече мина.

Най-лошо е положението в свиневъдството. Не са заложени за угояване 16 хиляди бройки свине. Ако това състояние до края на годината не се оправи, от свинефермите ще претърпим загуба 18 милиона лева. Шестмесечният план за изкупването на свинско месо е изпълнен едва 60·5 на сто.

По-горе изтъкнахме, че в сравнение с миналата година сме дали 1,525 тона краве мляко повече, но по отношение на общата продукция тази година ние сме изпълнили плана 39 на сто. От овцевъдството трябваше да получим 470 тона вълна, а сме получили 400 тона или от овца вместо по 2.600 кг получихме по 2.300 кг и при план 6,278,000 литра овче мляко до 1 юли е надоено 3,372,000 литра. Ние сме към края на млекуването, предстои пресушаване и подготвяне на овцете за заплождане. А това значи, че планът за млеконадоя няма да бъде изпълнен.

Като направим сметка от полученото досега ще трябва да заявим, че резултатите са незадоволителни. Те не ни осигуряват получаването на общата продукция. Ако работата върви с този темп рискуваме да достигнем увеличение на продукцията не повече от 80 на сто в сравнение с миналата година. В редица стопанства под съмнение е реализирането на планувания трудоден. Главно поради организационни слабости и самоуспокояването, което за съжаление обхвана някои ръководители в редица кооперативни стопанства, получаването на общата продукция е застрашено, а оттук и изкупуването на селскостопанските произведения за държавата.

II. В растениевъдството—главните сили и внимание

Евентуалните загуби от зърнено-хлебните култури налагаха да се положат грижи и то значително по-големи за пролетните култури, за да получим максималния възможен добив. Обаче не навсякъде се полагат такива грижи за пролетните култури. Стопанствата в Дулово, Попина, Голеш, Бабук и Межден закъсняха с второто окопаване на царевицата. Плевелите и особено синапът се появиха в големи размери и затормозиха развитието на царевицата.

Разреждането не се проведе като отделно мероприятие в някои ТКЗС, като Голеш, Кайнарджа, Окорш, а го сляха с окопаването, а в Межден и Паисиево късно презасяха царевицата.

Ако казваме, че главно поради сушата ние получаваме ниски добиви от пшеницата, то поради какви причини бавно върви засяването на фуражна царевица втора култура? Защо ТКЗС в с. Сребърна от план за фуражна царевица втора култура 6,680 дка досега е засяло 2,300 дка, ТКЗС в с. Срацимир от 8,860 дка е засяло 4,000 декара, Секулово от 8,600 дка е засяло 1,700 дка и т. н. Може би другарите от тези стопанства считат, че те имат достатъчно фураж за добитъка, или, че е рано да се сее фуражна царевица? Не се полагат и достатъчно грижи за фуражната царевица. Тя също трябва да се бранува, копае и плеви. А големи площи от фуражната царевица в ТКЗС — Кайнарджа и Главан са обхванати от синап.

Сериозното положение с изхранването на животните налагаше да се силажира всичката ръж, дори и известна част от ечемика. Някои кооперативни стопанства не само че не силажираха ечемик, но оставиха да узреят значителни площи от ръжта, като ТКЗС—Срацимир—712 дка, Межден — 800 дка, Зафирово — 700 дка, или в окръга останаха несилажирани 8,700 дка ръж.

Не се полагат добри грижи за качественото прибиране и съхраняване на сеното. Не се суши люцерната на пирамиди, не се прибира навреме, извозва се през деня в най-горещото време, следствие на което листата падат и най-хранителната част на люцерната се губи. Допуснаха се големи количества от люцерната да се овлажнят от дъждовете, да почернеят и станат негодни за храна. Слабо върви подготовката на витаминно сено.

Сериозна вина за по-слабите резултати в растениевъдството носят МТС заради това, че на редица места допускат лошокачествена работа. МТС — Силистра на значителни площи в землището на с. Калипетрово извърши дълбока оран на 23 см, МТС—Алфатар безобразно лошо засяя царевицата на ТКЗС в с. Цар Асен .В блока до Каракус 150 дка бяха бракувани поради лоша сеитба.

III. Животновъдството е нашият главен резерв

Ние разчитахме и разчитаме, че загубите от растениевъдството трябва да се компенсират да известна степен от животновъдството. От данните обаче се вижда, че и в животновъдството търпим сериозни неудачи. В писмото на ЦК на БКП нашият окръг остро е критикуван за това, че не изпълнява плана за изкупуването на яйцата. А защо не се изпълнява планът за изкупуването на яйцата? Затова защото общинските партийни комитети и управителните съвети на ТКЗС не разкриха и не използуваха всички възможности за увеличаването на яйценосенето. Не може да се каже, че в първите месеци на годината не се осигуряваше 100-120 гр. храна за птиците. Въпреки това обаче много кооперативни стопанства като Алеково, Средище, Чернолик, Межден, Голеш, Кайнарджа, Иширково и др. не можаха да обезпечат ежедневно поне половината от кокошките да снасят яйца. Дори и сега, когато имаме зърнени храни за кокошките яйцедобивът е извънредно нисък. В ТКЗС — Айдемир, Бабук, Голеш, Кайнарджа, М. Преславец, Секулово и Средище едва 20 на сто от кокошките снасят ежедневно яйца, а има и по-лошо положение — ТКЗС в с. Срацимир от 6 до 10 юли на 100 кокошки получаваше ежедневно по 19 яйца, ТКЗС—Белица за същия период по 16 яйца, а ТКЗС — Ст. Караджа — 13 и Чернолик — 12.

Миналата година ТКЗС в с. Калипетрово получи до 1 юли 83 яйца от кокошка, а тази година—по 56 броя. Бабук миналата година се славеше със своята птицеферма, болните кокошки на която даваха по 53 яйца, а здравите кокошки на това стопанство тази година дадоха по 49 яйца. Птицефермите на стопанството в с. Голеш произведоха 144,000 яйца, а тази година—91,000 броя. По-малко количество в сравнение с миналата година произведоха и ТКЗС—Зафирово, Ст. Караджа и Тутракан.

Окръжният комитет на БКП счита, че съществуват възможности за решително увеличаване на яйценосенето. Нужно е коренно да се измени отношението на секретарите на общинските партийни комитети и председателите на ТКЗС към птицевъдството. Да разберат смисъла и съдържанието на критиката, която ни прави ЦК на Партията в писмото. Трябва да се положат най-големи грижи към младите птици—ярките, за да получим от тях до края на годината не по 20—30 яйца, както сме планирали, а по 50—60. Такива партийни и съюзни поръчения трябва да получат комунистите и комсомолците, които работят в тия ферми.

Не малко кооперативни стопанства организираха добре работата в птицевъдството и получиха по-добри резултати. Например стопанството в Айдемир м. г. получи 63,000 яйца, а тази година — 173,000, ТКЗС в с. Добротица миналата година получи 100,000 броя яйца, а тази година— 250,000, Малък Преславец—41,000 броя, а тази година получи 120,000 яйца и по 71 яйца от кокошка, стопанството в Межден за първото шестмесечие тази година получи по 88 яйца от кокошка.

Планът за свинското месо е изпълнен едва 60 на сто. Не ни достигат 16,000 броя свине, защото общинските партийни комитети и управителните съвети на ТКЗС заживяха с мисълта, че планът по свиневъдството няма да се изпълни и пропуснаха редица възможности за закупуване на всички прасета. Допуснахме и голяма смъртност. Само в ТКЗС умряха 2,428 прасета. Купуваме прасета, търсим ги из цялата стана, а допускаме стотици прасета от собственото ни производство да умират. Само в ДЗС—Силистра умряха над 600 прасета.

При това тежко положение в целия окръг има кооперативни стопанства, които заложиха необходимия брой свине за угояване и сравнително добре изпълняват плана за свинското месо. ТКЗС — Средище при план 2,440 броя свине, нужни за угояване, е заложило 2,833 и е изпълнило плана за свинското месо 85 на сто, а ТКЗС — Старо село, Главиница са изпълнили своите планове за свинско месо сто на сто.

Трябва с още по-голяма сила да продължи търсенето за изкупуване на прасета, да се заложат за угояване и да се полагат максимум грижи за всички прасенца, родени през месец май и юни, за да достигнат 80-90 кг. Известна част от заложените свине за угояване, съобразявайки се с нуждите на държавата, трябва да угоим до 110-120 кг.

Сега е нужно да се извърши добра подготовка за изпълнението на плана за свинското месо за 1960 година. Това налага да се обезпечи еднократно опрасване на голям брой женски свине, заложени за угояване, и да се опрасят втори път от заложените за еднократно опрасване свине, да получим и опазим максимален брой прасенца от редовните свине-майки.

Планът за кравето мляко е изпълнен 29 процента. Ако се върви с този темп, до края на годината няма да получим необходимата продукция краве мляко.

Най-добър опит досега имаме в кравовъдството. Известни са големите резултати, които миналата година Тутраканска и Силистренска околия постигнаха в борбата за увеличаване на млеконадоя. Краварството е такъв отрасъл, с който разчитаме да компенсираме някои загуби от други отрасли на животновъдството. Обаче досегашните резултати не са добри. Причините за изоставането на този отрасъл са от субективен характер. Редица партийни комитети подцениха разгарянето на съревнованието, влошиха партийната работа в кравефермите, какъвто е случаят в Чернолик, Бабук, Межден, Попина и др.

Кравефермата на ТКЗС в Бабук при годишен план 586 хиляди литра мляко е дала едва 200 хиляди литра, в с. Попина при план 549 тона към 1 юли е достигнала 173 тона мляко. В едни и същи стопанства, при еднакъв състав и еднакви дажби млеконадоят е различен. Например млеконадоят от фуражна крава в с. Сребърна е по-голям с 200 литра от тоя на Ветрен. Млеконадоят от кравефермите на Тутракан и Антимово е с 200 до 400 литра на фуражна крава по-висок в сравнение с този от Царев дол, Търновци и Пожарево. Тези различия показват, че неудачите се дължат не на породния състав и фуражите, а преди всичко на недостатъчните грижи, помощ и контрол, които се упражняват от партийните комитети и управителни съвети на ТКЗС.

Овцевъдството, което е най-доходно от животновъдството в редица стопанства приключва с неизпълнение на плана. Например овцефермите в Сребърна и Айдемир няма да изпълнят продукцията с по сто хиляди литра мляко. Общото количество мляко, надоено от овцете за първото полугодие е по-малко в сравнение с надоеното мляко през същия период на 1958 година. Миналата година към 1 юли сме получили 33·9 литра от фуражна овца, а сега имаме по 29·8 литра мляко.

Основната причина за това неизпълнение се крие в късното заплождане на овцете и оттук и късното млекуване. Да вземем за пример две кооперативни стопанства — Калипетрово и Алфатар. Калипетрово миналата година най-рано заплоди овцете и те най-рано се обягниха. Там млекуването започна от м. декември и към 1 юли т. г. те изпълниха 74 на сто от плана за млеконадоя при средно изпълнение 52 на сто за окръга и надоиха по 60 литра мляко от фуражна овца. ТКЗС — Алфатар късно заплоди овцете си и затова при план 180 тона мляко е надоило едва 100 тона или по 37.5 литра от овца при 40 литра миналата година за същото време.

Сега нашите усилия трябва да бъдат насочени към подготовката на овцете за заплождане. Към края на месец юли овцете трябва да се пресушат и образцово да се подготви случната кампания с оглед тя да се приключи до. края на месец август.

Не сме добре с изпълнението плана на месото, който за първото шестмесечие е изпълнен 74.6 на сто, или не сме предали на държавата 1,211 тона месо.

IV. Предстоящи задачи

Най-голяма опасност е неверието, което е обхванало редица наши кадри за възможността да се получи общата продукция. Много ръководни комунисти се примиряват със съществуващото положение, с трудностите, които се изпречват на пътя и отпускат сили. Нашите решения трябва да вдъхнат вяра у всички комунисти, у всички кооператори, да ги вдигнат на още по-голяма борба за изпълнение на поставената задача. Налага се сега във всички отрасли на селското стопанство работата да бъде организирана образцово. Няма задача за подценяване! Сега трябва да се полагат най-големи грижи за пролетните култури: царевицата, слънчогледа, памука, захарното цвекло, люцерната за семе, конопа и др, където съществуват големи възможности за изпълнение на плана. Да се опазят те от болести и неприятели. Да обезпечим на всяка цена трикратно окопаване на царевицата. Да се извърши изкуствено опрашване на слънчогледа и люцерната за семе. Да се използуват всички възможности за напояване. Сега трябва да се проявят грижи за всяко растение. Навсякъде в окръга добре се развива люцерната за семе и обещава да даде добра реколта. Ако ние успеем да опазим люцерната от болести и неприятели и напълно приберем семето ще получим сравнително по-високи добиви от планираните.

Трябва да се спре, се казва в писмото на ЦК на БКП, всякакво клане на неугоени телета и говеда, особено на женските телета и кравите. Да се използуват благоприятните условия за паша на добитъка и нашироко да се пристъпи към организирането на говедовъдни ферми за месо и кожи, както и към угояване на коне за износ. В нашия окръг съществуват големи възможности за угояване на коне. Трябва да се отделят излишните, измършавяли коне, да се формират конски стада и се пуснат на паша в горите за угояване. До края на годината можем да угоим и предадем пет хиляди коня.

Най-големи грижи е необходимо да се положат за обезпечаване на животните с фураж. Ако ние получим планирания добив от царевицата, ще осигурим 60-70 на сто от нужния ни концентриран фураж. Това показва, че концентрираният фураж няма да е достатъчен. Трябва да обезпечим в максимален размер груб и сочен фураж, да направим качествен силаж толкова, колкото е необходим за животните по зоотехническите норми. А това означава, че в окръга трябва да бъде приготвен 360 хиляди тона силаж. Нужно е да бъдат засети 215,000 дка царевица втора култура. Тя се засява на освободените площи от ечемика, а част от нея и на пшеничните блокове. Трябва да силажираме в млечно-восъчна зрялост и част от редовната царевица. Нужно е да се засее в големи размери зеле в зеленчуковите градини и на други площи, което да се използува за фураж. Тиквите освен за изхранване в прясно състояние могат да се силажират примесени с люцерна и малко царевично брашно. В борбата за повече силаж решаваща помощ ще окаже Комсомолът. Миналата година комсомолците от нашия окръг получиха най-голямата награда на ЦК на Комсомола. Сега Партията поставя пред младежите задачата да организират широко социалистическо съревнование по силажирането и да застанат и тази година на първо място в страната.

Като имаме пред вид недостига на концентриран фураж, трябва да се обезпечи пълното използуване на грубите фуражи—сламата и царевичакът и набавянето на листников фураж. Изхранването на грубите фуражи трябва да става само чрез обработка.

Преизпълнение на приходите може да имаме също и в лозарството и затова трябва да се положат най-големи грижи за опазване на гроздовата реколта и на коренилищата.

Преизпълнение на приходите очакваме и от ранните домати. Управителните съвети на ТКЗС трябва да заделят достатъчно хора за бране на доматите и да не оставят тая продукция да се попилее, а ОТП да организира бързото приемане на доматите.

Наред с получаването на общата продукция ние трябва да реализираме и трудоденя. Затова е необходимо да се осигури постъплението от планираните доходи от страничните предприятия. Тук е необходимо да се използуват всички възможности за преизпълнение на тези приходи. Да се разкрият нови дейности, които могат да осигурят допълнителни парични постъпления в ТКЗС. Правилно се е ориентирал управителният съвет на ТКЗС в с. Калипетрово да приготви 2,500,000 тухли. Такива възможности има във всички трудово-кооперативни стопанства—да се разкриват тухларници, варжийници и др.

Нужно е Изпълкомът на Окръжния народен съвет да създаде във всички свои звена дух на непримиримост в борбата за изпълнение на задачите, да повиши взискателността и да подобри организаторската работа на специалистите.

Има още редица задачи, които до края на годината трябва да изпълним в селското стопанство. Необходимо е вършитбата да приключи до 15 август. Да се извърши подметката на всички площи. Дълбоката оран тази година трябва да направим на 35-40 см, МТС да приготвят продълбочители за всички плугове, още отсега да започне подготовката на есенната сеитбена кампания. Да отделим най-хубавите семена от сорт „301" с оглед 70-80 на сто от пшеницата да бъде засята от него. Още от сега ОТП трябва да набави колкото се може по-големи количества суперфосфат за есенно торене на пшеницата. Нужно е да се проведат редица мероприятия за пълното събиране и съхраняване на оборския тор и тороната течност.

Задачата е да направим основно наторяване с естествени торове на колкото се може повече площи при извършването на дълбоката оран. Да се доведе докрай работата по направата на торища, ями за торовата течност и да се набавят бъчви и цистерни за нейното използуване. Нито една капка течен тор и нито един килограм оборски тор не бива да се пропилее. Особени мерки да се вземат, се казва в писмото на Ц на БКП, за цялостното изпо зуване на излишната слама другите растителни отпадъци увеличаване на оборския и ко постните торове. В никакъв сл чай тази година не бива да допусне изгарянето на сла Своевременно сламата да се бира от блоковете, да се пр ви на купни, а ОТП да осигу необходимите балировачи за лирането й.

Наред с почистването, нат рянането и укрепването на па щата ние си поставяме за зад ча през следващата година превърнем най-малко 10 на от мерите в изкуствени пасищ Тези площи е наложително бъдат изорани рано през есен Окръжният народен съвет обезпечи необходимите трев семена за засяването им. Тряб докрай да се доведе работа по водоснабдяването на горс те масиви в нашия окръг и добряване на пасищата в т за да можем там да пуснем угояване максимален брой битък.

Отсега започва подготовка по създаването на зелените ко вейри за следващата година. Ча от културите за конвейри трябва да се насеят още пр есента, като ръж, зелен гр зимен фий и др.

От тази есен ще трябва с ло да преминем към полуоткр то отглеждане на юниците телетата във всички коопер тивни стопанства. Нужно е с ло да преминаваме към прир досъобразното отглеждане и други животни. Затова е нео ходимо Окръжният народен с вет да проведе редица пред рителни мероприятия за под товката на полуоткритото отг ждане на животните.

От следващата година в на шия окръг е нужно да се ре въпросът с люцерната, ка достигнем 200 хиляди дка л церна или 15 на сто от площ Това означава през пролетта 1960 година да засеем още хиляди дка люцерна.

Следващата година в наш окръг ще се разгърне огром мелиоративно строителство. По пените станции при малки язовири трябва да се завърш Те са с обща поливна пло 4,718 дка в селата Бабук, Но Попина, Искра, Алеково Ант мово и Косара, или в края 1960 година ще имаме полив площи близо 80 хиляди декар Започва и създаването на пъ вите големи дунавски напоите ни станции, с които ще напояват 750 хиляди декара.

Пред нас стои задачата завършим големите птичарни и другото строителство в ТКЗ

Изпълнението на тези зада иска пълно напрежение на лите. Нужно е да се подо партийно-политическата и тийно-организационната рабо да се засили партийният ко трол във всички сектори селското стопанство, да се о гури здраво комунистиче ядро на всеки производств участък, да се ликвидира са успокояването и примиряване с трудностите, да се изост чувството на партийна отгов ност у всеки комунист. Еже невно да се повишава взис телността към всеки ръково тел.

В писмото на ЦК на БКП обръща още веднаж внима на партийните комитети и о ганизации да свържат най-тяс борбата за изпълнение на вси ки планове в селското стопанст със съревнованието, което в чест на 15-та годишнина освобождението на нашия род от фашистко иго тря още по-широко да се разг

Задачата, която е поставе от ЦК на БКП, не е само панска. Тя има огромно поли ческо значение. Съдбата това велико дело е в ръце.

С такова чувство на отгов ност трябва всеки да работ да се извърши икономическ скок.

(Докладът печатаме с съкращения)

Изказвания на участници в разширения пленум на Окръжния комитет на Българската комунистическа партия

СТОЯН КОЦЕВ,
председател на ТКЗС с. Голеш.

Нашето стопанство приключи първото четиримесечие не добре. Това наложи бюрото на Окръжния комитет на Партията да се занимае с работата на кооперативното стопанство, показа ни грешките и ни помогна да ги преодолеем. Мерките, които взехме, допринесоха за изпълнението на задачите. В сравнение с първото тримесечие сега работата се подобрява. Трудно намерихме добри другари, които да поставим във фермите. Грешките, които се допуснаха, се дължат на мен и на управителния съвет. Много пъти умувахме, заканвахме се, че ще изискваме от всеки член на управителния съвет най-точно изпълнение на поставените задачи, но това остана само на думи. Сега подобрихме работата в кравефермата, като подменихме бригадира и някои от хората. С кравето мляко не сме добре. Във фермата в с. Голеш имаше доста неудачи. След изпълнението на указанията на Окръжния комитет за изпращането на други другари във фермата, успехите не закъсняха. Млеконадоят се увеличи и сега ежедневно расте с 300 литра.

Зле сме и с яйцата. Трудно ще изпълним плана, понеже кокошките са болни от туберкулоза и броят им намаля на 1,900. Сега започнаха да носят ярките и вземаме по 800 яйца на ден. Трудност ще срещнем и в изпълнението на плана за свинското месо. До сега сме предали само 55 тона.

Валовата продукция от растениевъдството няма да изпълним с около 2,000,000 лева — от пшеницата 1,500,000, а от боба добивът също е понижен — изсуши го суховеят. За да компенсираме до известна степен тези загуби, набелязахме ред мероприятия в областта на животновъдството. Те вече носят първите доходи. Правим сметка да закупим 800 свине, 200 броя едър рогат добитък, около 2,000 птици, да получим повече пари от страничните предприятия, засилихме тухларските звена, за да произведем повече тухли и керемиди, увеличихме броя на работниците във варджийниците за добиване на повече вар с оглед да получим допълнителни приходи от 1,000,000 лева.

Големи трудности ще срещнем при отглеждането и предаването на пилетата. Нямаме места, където да ги слагаме. До сега сме получили 33,000 броя, обаче угоените пилета ОТП не закупува. Отначало с тях се уговорихме да ги изкупуват при тежина 800 грама, но след това те отказаха. Споразумяхме се да ги угоим на 900 грама, но и тогава пак не ги изкупиха. С това ни се пречи да обезпечим място за ония пилета, които купуваме допълнително.

На заседание на партийния комитет обсъдихме състоянието на масово-политическата работа. Набелязахме редица мероприятия за нейното подобряване. Предвиждаме да проведем бригадни събрания, на които открито да кажем на кооператорите какво сме изпълнили до сега и какво не, с оглед да мобилизираме силите им в изпълнението на валовата продукция до края на годината.

ЙОРДАН ЦЕНОВ,
секретар на общинския партиен комитет—с. Алфатар.

Задачата за удвояването на селскостопанската продукция е главната задача на общинския партиен комитет. На нея той се стреми да подчини дейността на първичните партийни организации, на управителния съвет на ТКЗС и на кооператорите. Съществена слабост на комитетите е помощта, която оказва на първичните партийни организации за повишаване на тяхната инициатива. В ППО с. Васил Левски задачите се придвижват мудно. В това село хора на повече от 50-годишна възраст не ходят на работа. В бригадите липсват комунистически ядра. На работоспособен кооператор се падат по 20-25 трудодни.

В нашето ТКЗС цвеклото е окопано 4 пъти, памука 3 пъти. Сега усилено се прибира овесът и пшеницата. Във връзка с писмото на ЦК на БКП партийният комитет направи анализ на положението в стопанството— има опасност да загубим 4,000,000 лева. По-добро е положението в свинефермата. Там са дадени партийни поръчения на комунистите. Бройките свине обаче са недостатъчни. Лоша е работата и в кравефермата. Добитъкът е изкаран на лагер, но в гората липсва трева. Сега кравите се изкарват извън гората. За увеличаване на валовата продукция в животновъдството увеличихме дажбите на животните, подобрихме грижите в птицефермата. За изпълнение плана за месото ТКЗС ще закупи нови бройки рогат добитък и още 10,000 пилета. В момента се засява втора култура царевица на площ от 11,000 декара. Нашето стопанство отделя голямо внимание на семепроизводните участъци, от където очакваме да получим 600,000 лева, а от овощните градини 100,000 лева. Тези дни ще свикаме широк актив от кооператори, с които ще обсъдим по ферми и бригади новите задачи.

Трудоденят ще реализираме чрез извършване на строителни мероприятия—строеж на нови къщи, производство на вар и други. Партийният комитет счита, че с изпълнението на тези мероприятия неудачите в нашата работа ще бъдат намалени до минимум.

ХАКЪ РУФИЕВ,
председател на ТКЗС
— с. Чернолик.

Правилно се поставят за разглеждане от настоящия пленум въпросите за осигуряване на планираната валова продукция. Ние разглеждахме състоянието на работата в животновъдството. Направихме и съответния извод. Основните причини за слабостите в животновъдството ние намерихме в тежките условия, при които работим—липсата на фураж и на добре подготвени кадри. В кравефермата имаме породисти крави и можем от тях да получим значително по-голяма продукция, но храната, която им даваме е твърде слаба. Това доведе до ниска продукция. В кравефермата работят изключително жени, от които 5 са членки на Партията, но същите са полуграмотни и зоотехническата просвета за тях се оказа трудна работа. Считаме, че след като осигурихме добър фураж през второто полугодие, ще повишим и продуктивността на кравите.

По отношение плана за свинското месо нашето стопанство е много зле. Нямаме необходимите бройки свине, а няма и от къде да ги закупим. Ние сме район с турско население, не отглежда свине. В птицефермите също така нямаме добри успехи главно по липса на фураж. В доклада сме критикувани за слаба партийна работа. Това е правилно. Комунистите в нашето стопанство не дават личен пример. В работата им съществуват редица неудачи и партийните организации не реагират по тези въпроси.

ХРИСТО РАЧЕВ,
председател на ТКЗС--Главиница

Преди няколко дни ЦК на БКП се обърна с писмо към партийните организации за изпълнението на валовата продукция. Това е сериозно предупреждение към ръководителите на онези стопанства, които не полагат достатъчно усилия за получаването на заплануваната валова продукция. Трябва да кажем, че преди ЦК да се обърне с това писмо, ние се бяхме отпуснали в работата. Не търсехме скрити резерви за да изпълним плана, а оставихме всичко на счетоводството, каквото то покаже. Но писмото ни стресна. Два дни в общинския партиен комитет разглеждахме изпълнението на валовата продукция. Разгледали сме плана показател по показател. Резултатът е такъв: ние ще получим много повече от онова, което сме запланували. В растениевъдството ще получим продукция в повече на сума 400,000 лева. Този приход ще постъпи от втората култура царевица, от която 10 дка ще разредим и окопаем, от фий, от конопеното семе, което ще донесе преизпълнение на плана с 50,000 лева, от слънчогледа—50,000 лв, от боба 106,000 лв

За да компенсираме загубите от животновъдството запланувахме да закупим 100 броя говеда, които ще донесат 50,000 лв приход на стопанството, 15,000 пилета, от които ще постъпят 60,000 лв, от водоплаващи птици ще получим 15,000 лв и от планираните 200 броя свине, които ще закупим, ще получим 40,000 лв.

Ние ще положим усилия да преизпълним плана за силажа. Ще силажираме 13,000 вместо заплануваните 6,500 тона. Ще съберем желъди и листников фураж. От осъществяването на тези допълнителни мероприятия ще преизпълним общата продукция със 123,000 лв.

В борбата за изпълнение на плана, наред с успехите, допуснахме и редица слабости. Не прибрахме навреме сеното, допуснахме то да се намокри от дъжда и да загуби част от хранителната си стойност. Миналата година главинишката кравеферма се славеше с прилагането на молдавския опит, в резултат на който получи висок млеконадой. Обаче тази година изоставихме този опит и резултатите са лоши. Когато търсихме източници за компенсиране на загубите от животновъдството, ние решихме незабавно да внедрим молдавския опит.

КУРТИ СТАНЧЕВ,
секретар на Общинския партиен комитет — с. Алеково

В нашето на ТКЗС има 4 първични партийни организации със 145 партийни члена. Нашите организации и комунистите са разпределени по работни участъци. Нямаме добра масово-политическа работа защото, нашите комунисти ги изпратихме на работа в различни отрасли. В резултат на това не можахме да изградим партийни групи. Преди обединението им трите стопанства бяха икономически слаби. Съставните села нямаха развито животновъдство. Това го казвам не за оправдание, а за да получим по-голяма помощ от Окръжния комитет на Партията и от Окръжния народен съвет.

Тази година ние взехме всички мерки, за да изпълним плана в полевъдството, обаче сега се оказва, че няма да можем да получим общата продукция с 1,900,000 лв. Партийният комитет се заима с тревожното положение в стопанството и набеляза мерки за излизане от това състояние. От 7,760 дка царевица 3,600 дка са засети по ломския начин. Ние сме напълно уверени, че ще получм средно от декар по 450 кг царевица. Ще изпълним планираните добиви от фуражните култури. Досега сме засели 2,400 дка царевица втора култура, направили сме 1,170,000 кг силаж. Ние смятаме, че планът за силажа ще изпълним и ще осигурим по 12 тона силаж на фуражна крава.

В момента нашата свинеферма има 2,800 свине. За да изпълним плана ще ни трябват още 300 бройки. При план да продадем 205 тона свинско месо, досега сме предали на държавата 25 тона. Като разгледахме писмото на ЦК на БКП ние набелязахме такива мероприятия, изпълнението на които ще ни позволи до края на ноември да изпълним плана за свинското месо.

Миналата година в птицефермите на съставните села върлуваше чума и птицефермите им бяха ликвидирани. Не можахме да изкупим птици от кооператорите, защото нямат. Досега имаме по 60 яйца от кокошка-носачка. При план 59,000 пилета за отглеждане сме получили 56,000 и до края на годината ще изпълним плана за пилетата и птичето месо, като доставим на държавата 20 тона птиче месо.

От овцефермата вместо 180,000 получихме 103,000 литра мляко. Това показва, че планът не можем да изпълним, в замяна на което сме преизпълнили плана за вълната. Ние угояваме 100 говеда и до края на годината ще преизпълним и плана за говеждото месо. Добре сме с млеконадоя от фуражна крава и планът ни ще бъде преизпълнен.

Съобщение на отдел „Статистика“ при Окръжния народен съвет

За изпълнението на плана на окръга за първото шестмесечие и второто тримесечие на 1959 година

Планът за по-важните показатели от народостопанския план за второто тримесечие и първото шестмесечие на 1959 година е изпълнен както следва:

ПРОМИШЛЕНОСТ

През изтеклото второ тримесечие в окръга работиха 20 промишлени предприятия. Планът за обема на продукцията общо за окръга през тримесечието е изпълнен 101 на сто, а за първото полугодие 100·9 на сто, в резултат на което е произведена продукция свръх плана на стойност 535,000 лева за тримесечието и 795,000 лева за шестмесечието.

Предприятията от държавната промишленост изпълниха плана си 96·3 на сто за тримесечието и 98·5 на сто за шестмесечието, кооперативната промишленост за тримесечието 119·6 на сто и шестмесечието 108·4 на сто.

В сравнение с първото шестмесечие на миналата година продукцията е нараснала с 26·7 на сто или в размер на 19,149,000 лева през изтеклото шестмесечие. А само през второто тримесечие на настоящата година в сравнение с второто тримесечие на миналата година продукцията е нараснала на стойност 12,108,000 лева.

Планът по предприятия е изпълнен както следва:

Наименование на предприятията	Процентно изпълнение на плана за II-то тримесечие	Процентно изпълнение на плана за I-то шестмесечие
1. ТПК „Стомана“	134	126·3
2. ТПК „Съединение“ — Тутракан	133·7	125·5
3. Фабрика „Камъшит“	133·1	135·5
4. ТПК „Нов живот“ — Тутракан	123·1	108·5
5. ДИП „Текстилни влакна“ — Тутракан	121·3	122·0
6. ДИП „Текстилни влакна“ — Силистра	117·1	118·3
7. ТПК „Дунав“ — Силистра	112·9	100
8. ТПК „9-ти септември“ —Силистра	112·1	90
9. ДИП мелница „1-ви май“ — Силистра	109	103·9
10. ДИП „Липа“ — Силистра	106·7	106·3
11. Държавен месокомбинат Силистра	105·6	101·9
12. ТПК „Домостроител“ Тутракан	100·4	109·3
13. Промкомбинат — Дулово	98·8	100·1
14. Промкомбинат — Тутракан	98·8	95·7
15. ТПК „Инвалид“	90·5	103·5
16. СП „Млекопреработване“ — Силистра	87·4	88·2
17. Промкомбинат — Силистра	87	90·9
18. ДИП „Дунав“ — Силистра	84·3	95·5
19. ДИП „Добруджа“ — Силистра	78·6	87·2
20. ОТП — Силистра	24·1	29·3

От данните в таблицата се вижда, че 12 предприятия са изпълнили тримесечните си планове и 13 предприятия шестмесечните планове, неизпълнение за тримесечието имат 8 предпредприятия и за шестмесечието 7 предприятия. Най-лошо е изпълнението в ДИП „Добруджа“ и ОТП.

Изпълнението на плана в натурално изражение на някои по-важни изделия за тримесечието е както следва:

Видове продукция	мярка	Производство свръхплана за тримесечието
Обувки	чифта	2080
Печки	броя	600
Дограма	м²	1381
Месо-всичко	кгр.	54094
Конопено влакно	„	15876
Месни произведения	„	3977
Свинска мас	„	2145

СЕЛСКО СТОПАНСТВО

През отчетното шестмесечие кооператорите и механизаторите постигнаха нови трудови успехи.

Броят на тракторите приведени към 15 конски сили се е увеличил с 94 броя и на комбайните, приведени към четири метрови по дължината на хедера, с 16 броя.

Размерът на извършените полски работи, приведени към декари мека оран в сравнение със съответния период на миналата година, са се увеличили с 303,280 декара, а само пролетната сеитба с 15,828 декара.

За да получат по-високи добиви от растениевъдството, кооперативните стопанства употребиха 3,242 тона повече минерални торове отколкото през първото шестмесечие на миналата година, в резултат на което са наторени повече 315,233 декара.

През изтеклото шестмесечие е добито краве мляко в повече с 1,625,480 литра или с 29·4 на сто.

Броят на кравите в сравнение с първото полугодие на миналата година се е увеличил с 1,629 броя или с 20·6 на сто. Броят на родените телета се е увеличил с 24·6 на сто или с 894 телета в повече.

През изтеклото полугодие на сто крави са добити 67 броя телета, докато през първото полугодие на миналата година са добити 64 броя.

През тази година средно от фуражна крава е добито 1,150 литра мляко, а през съответния период на миналата година 1,143 литра или с 7 литра в повече. Явно е че продукцията (добито мляко) е нараснала предимно от увеличаването на броя на кравите, докато средния млеконадой от фуражна крава е повишен незначително.

Най-висок млеконадой бележат кооперативните стопанства в Нова Черна -1,751 литър, Калипетрово—1,410 литра, Айдемир 1,394 литра, Окорш- 1,304 л. и най-нисък млеконадой--стопанствата: Паисиево—908 литра, Ситово—974 л. Голеш—979 литра и други.

През изтеклото полугодие броят на яйцата, получени от кокошките се е увеличил със 75·9 на сто или с 2,189,681 броя в сравнение със съответния период на миналата година. Средната носливост от кокошка—носачка през изтеклото шестмесечие се е увеличил с 2·3 броя в повече.

—Общият обем на получените яйца се е увеличил явно от увеличаването на броя на кокошките през настоящата година.

ТЪРГОВИЯ

Планът за търговията на дребно в търговската мрежа и общественото хранене за второто тримесечие е изпълнен 92·5 на сто, в това число в търговската мрежа 91·9 на сто и общественото хранене 95 на сто.

Неизпълнението идва предимно от потребкоопите —82 на сто.

В сравнение с първото тримесечие на миналата година са продадени стоки в повече на стойност 12,334,000 лева, а за цялото шестмесечие за 22,658,000 лева.

Изпълнението на плана за тримесечието е както следва:

Показатели	Общ стокооборот в o/o	В това число	
		Търговска мрежа o/o	Обществено хранене в проценти
Стокооборот общо за окръга	92·5	91·9	95·8
В това число			
Градска търговия — Силистра	105·7	105·6	105·8
Градска търговия — Тутракан	97·6	96·2	105·8
Наркооп — Силистра	109	109	—
Наркооп — Тутракан	78·2	80·2	63·3
Топливо — Силистра	83.4	83·4	—
Аптеки	102	102	—
Печатни произведения	110	110	—
Потребкоопи в окръга	82·9	82·3	86·9

От данните отразени в таблицата се вижда, че преизпълнение бележат търговските предприятия в гр. Силистра, а неизпълнение бележат търговските предприятия в гр. Тутракан и потребкоопите в окръга.

В сравнение с второто тримесечие на миналата година чрез магазините на дребно и заведенията за обществено хранене са продадени на населението повече стоки както следва: месо 27,839 кг., ориз 16,323 кг., сирене 29,670 кг., памучни тъкани 21,640 метра, вълнени тъкани 4,027 метра, растителни масла 917 кг., радиоапарати 428 броя и др.

КАПИТАЛНО СТРОИТЕЛСТВО

През второто тримесечие на настоящата година планът за капиталното строителство е изпълнен 65·2 на сто, а за първото шестмесечие общо 51·1 на сто.

Окръжен народен съвет отдел „Статистика“

ръжени с немски автомати, изкопаха набързо единични окопи покрай пътищата. Железничарите установиха телефонна връзка със София и подпоручикът остана цяла нощ с двама комунисти-железничари в дежурната кабина на апаратното отделение.

Влакът премина безпрепятствено до мястото, където пътят беше задръстен. Тук започна престрелка. Като се показа от прозореца на локомотива, машинистът започна да ругае. В тази минута двама души (впоследствие се оказа, че това са помощникът на военното аташе фон Гюлзен и италианският майор Грация) откриха от локомотивния тендер стрелба с автомати.

Българите започнаха да стрелят незабавно по прозорците. Автоматните редове и звънът от разбитите стъкла се смесиха с немски, италиански и унгарски ругатни и с бързите японски проклятия.

След това стрелбата престана.

Знойният предиобед завари всички по местата. Трупът на правителствен чиновник лежеше на релсите до вагона. Мирното локомотивче, което се беше изпотило, пускаше пара в сянката на стара слива само на десет крачки от семафора, обвит до върха от винена лоза.

Очаквайки по телефона разпореждания от главния щаб на Народно-освободителната армия, подпоручик Атанас Георгиев почувствува познатите тръпки на маларичната треска. Той изпитваше студ и отвори прозорчето на диспечерската стая, за да влезе малко горещина отвън. Той стоеше до отвореното прозорче, този намръщен човек с лимонено-мургаво лице, гледайки ненавистната публика от онази вража глутница, която беше обрала всички лозя, беше обрулила всички ябълки и вишни на неговата малка родина и беше заставила младите жени да се скрият в зимниците, по-далеч от дневната светлина.

Никога по-рано подпоручик Георгиев не беше виждал партизани, но сега без страх очакваше тяхното възможно появяване. Той не обичаше германофилски настроените чиновници и малките политици

За пръв път господин посланикът напусна зданието в такъв необичаен вид — в контешки смокинг и с автомат в ръцете, скрит под ангорското одеяло. В най-близката уличка—за да не видят сътрудниците от посолството—посланикът помоли шофьора да снеме от колата фашисткото знаме. Докато си пробиваха път към царския дворец, те виждаха как народът разоръжава полицията. Навсякъде се чуваше „Интернационалът“. В прозореца на колата надникна парцалена кукла, окачена на пръчка и господин посланикът можа да се убеди, че плашилото много прилича на фюрера.

В двореца цареше същата паника, както и в посолството.

Вие съумяхте да преминете невредим? — го попита министърът на външните работи.

Те седяха в дълбоки кресла, вслушвайки се в отдалечения тътен на уличната манифестация, — дебелият българин с булдожи, провиснали бузи и неповратлива шия и слабият немец с гладка, рачешка глава и монокъл под учудено повдигнатата вежда.

— Тревожни подробности, господин посланик...

— Какво да се прави. Нашите войски отстъпват от Румъния. Планомерно оттегляне. . .

— Планомерно? По плановете, създадени в Москва?

Посланикът облиза устни. Никога с пълномощния представител на фюрера в България не са говорили така дръзко.

— Ослушайте се- -продължаваше министърът. — Тази сбирщина създава обществен строй, удобен на нея. Както се казва: „народът решава вековечните си въпроси“.

Тревогата се посели и в покоите на царския дворец. Някаква жена с изплашени очи (на посланика му се стори, че това е княгиня Евдокия) три пъти погледна през вратата на кабинета, докато министърът с безпримерна откровеност съобщаваше на германския посланик, че пред вид извънредността на събитията правителството на България е счело за

15 години
Полска народна република

Днес братският полски народ по най-тържествен начин празнува 15-годишнината от своето освобождение.

В тътена на Втората световна война, когато съветските соколи достигнаха границите на разорена, ограбена, опожарена и покрита с трупове от хитлеристките пълчища Полша, в едно малко късче полска земя, освободена от съветските войски, бе изготвен и прокламиран историческият Юлски манифест на Полската работническа партия. Там, на това късче полска свободна земя, се поставиха основите на Полската народна република, на полското работническо-селско правителство.

Това беше на 22 юли 1944 година.

Хитлеристката окупация за полския народ беше период на най-тежки изпитания. Тогава в пълна защита на интересите на полския народ застава на най-правилни и принципни позиции Полската работническа партия. Нейната програма, разработена с дълбоко марксистко-ленинско разбиране, сплоти прогресивните и честни сили в Полша на борба против хитлеристите и предателите, за създаване на народно-демократична Полша.

Възраждането на Полша започна на 22 юли 1944 година, когато излезе Юлският манифест на Полския комитет за национално освобождение. Основните положения в манифеста бяха: „Само революционните преобразования, свързването съдбините на народа със социализма, могат да донесат възраждане на страната и нейното всестранно развитие. Само съюзът, дружбата и близкото сътрудничество със Съветския съюз отговарят на народните интереси и веднаж завинаги премахват трагичната история на пораженията“.

Манифестът на Полския комитет за национално освобождение призоваваше полския народ да вземе най-дейно участие, редом със Съветската армия, в борбата против хитлеризма, призоваваше го да отиде във възвърнатите западни земи. Този исторически манифест предвиждаше уреждането на полско-съветската граница на основата: „Полските земи—на Полша, а украинските, белоруските и литовските земи—на Украйна, Белорусия и Литва. Полската земя, освободена от хитлеристите, ще има полска администрация избрана от полския народ, лондонското правителство и неговата агентура в страната са самозвани, лъжовната, наложена на народа от 1935 година фашистка конституция се анулира“.

Ето върху такива принципи възникна първата в историята на полския народ държава на полските работници и селяни, организирана от Полската работническа партия, от революционните сили върху развалините и разрушенията през Втората световна война. Тези полски революционни сили, облегнати върху Съветската армия и Полската войска, създала се в годините на кървавата битка с хитлеристките окупатори, успешно завършиха борбата и разгромиха бандите на реакционното подполие, които се опитваха да пречат на развитието на Нова Полша.

В продължение на 15 години свободен живот Полската народна република направи огромни крачки напред в своето развитие. Този 15-годишен период може да се раздели на три етапа—1948 година народно-демократични и първи социалистически революционни преобразования. През това време бяха водени тежки борби с реакционното подполие и срещу миколайчиковската селска партия за укрепване на народната власт. Тези четири години бяха години тежки, години на възстановяване на стопанството, на заселване на Западните земи, години на ликвидиране на експлоататорските класи в селото и града, години за освобождаване от зависимостта на чуждия капитал.

Вторият етап—до 1955 г е изпълнението на шестгодишния стопански план, план за построяване на основите на социализма. В този период от време огромната и безкористна помощ на Съветския съюз помогна на родна Полша бързо да излекува раните от войната, да се подобри жизненото равнище на полския работник и селянин.

Третият етап са следващите години, в които коренно се разкриха и премахнаха грешките в дотогавашното строителство, фронтовете на стопанския и обществения живот се изравниха и се затвърдиха социалистическите победи.

В края на юни българска партийно-правителствена делегация, начело с другаря Тодор Живков, посети Полската народна република. Водените разговори укрепиха още повече братските отношения между двата наши народа, които еднакво са били ограбвани от експлоататорските класи и чуждия капитал.

Трудещите се от нашия окръг, които се готвят най-тържествено да отпразнуват 15-та годишнина от своето освобождение от фашистко робство, приветствуват братския полски народ, полските трудещи се с големия техен национален празник. Те им пожелават по-голяма твърдост в социалистическото строителство и още по-големи успехи в борбата за мир, за социализъм и комунизъм.

ВЕРНИ ДОКРАЙ НА ПАРТИЯТА

. . . Тоз, който падне в бой за свобода, той не умира . . . „пушечни залпове и песента секва. . . Когато слънцето залезе и над столицата се спусна юлската нощ в тунелите на софийското стрелбище, се повалиха шест трупа.

Това беше на 23 юли 1942 година. Разстреляни са от фашистките изверги прекрасните народни синове и партийни дейци: Антон Иванов, Петър Богданов, Никола Вапцаров, Антон Попов, Атанас Романов и Георги Минчев.

„За мене няма по-сладка смърт от смъртта за делото на Партията“—казва Антон Иванов в своето последно слово пред фашисткия съд.

Един от най-смелите и възторжени ръководители на софийските работници, един от най-твърдите комунисти, откърмен от героичната Българска комунистическа партия—**Антон Иванов**, влиза в редиците на Партията още в 1904 година. В 1910 година той е един от ръководителите на софийската партийна организация. В 1918 година взема най-дейно участие във Владайското въстание. На първия конгрес на Българската комунистическа партия през 1919 година той е избран за член на нейния Централен комитет. През 1923 година оглавява подготовката на софийския пролетариат за въоръжено въстание, обаче попада в ръцете на полицията и излиза от затвора през 1925 година, като емигрира в Съветския съюз. Тук той е избран за член на изпълнителния комитет на Профинтерна.

През годините на великата война на испанския народ против настъпващия фашизъм Антон Иванов с несъкрушима енергия организира интернационалната бригада „Георги Димитров“, съставена от българи и югославяни и италианската бригада „Гарибалди“, които се бият на страната на испанския народ.

Когато започна Втората световна война и хитлеристката опасност надвисна над Балканите, по нелегален път Антон Иванов се завръща в България и застава начело на съпротивителните сили срещу предателската политика на българското монархофашистко правителство.

След 22 юни 1941 година, като секретар на Централния комитет на Партията, Антон Иванов работи неуморно за затягане партийните редици и за обединяване на антифашистките сили.

Разкрит от полицията, в продължение на 12 дни той е подложен на страшни инквизиции — тялото му е смазано, обаче неговият комунистически дух е мощен и плаши враговете.

Заедно с Антон Иванов е арестуван и **Петър Богданов**. В предсмъртното писмо до близките си той пише: „Живях с болките на моя народ и съм щастлив, че умирам в един момент, когато наближава нашата страна да бъде свободна и щастлива“.

Никола Вапцаров, възторженият певец на пролетарската революция, на победата на работническата класа, е в групата на осъдените на смърт. Но с куршум може ли да се убие „моята вяра“? Не може да се унищожи онзи, който предрече, че ще се строи нов завод, завод на живота, онзи, който с гордо вдигната глава в последния си час пееше „Тоз, който падне. . .“ Вдъхновеният пролетарски поет е жив и вечно ще живее.

Антон Попов, талантлив журналист—революционер, вдъхновен комунистически деятел, така твърдо се държи, че не съобщава дори името и рождената си дата. Вбесеният полицейски палач казва: „Ако го пуснат, цяла София ще запали без да му мигне окото. В съда ще го допусна, но присъдата съм му решил“.

Атанас Романов, журналист, редови член на партията, един от първите помощници на Цвятко Радойнов, в предсмъртното писмо до близките си пише: „Твърдо съм убеден, че честният и доблестен антифашист може да изтърпи всички инквизиции и да не каже нито дума на гадовете. . .“

Георги Минчев още от млади години се включва в революционното движение. От 1936 до 1940 година той е в затвора. Излязъл от него, отдава всичките си сили в служба на Партията и народа, за победата на работническата класа.

На 23 юли вечерта шестимата герои са отведени за разстрел. Екзекуцията е отложена с един час, защото в последните минути на своя живот Антон Попов се венчава с любимата си другарка.

....Тоз, който падне в бой за свобода, той не умира пеят тия които след малко ще бъдат разстреляни. С тази песен и гордо вдигнати чела героите посрещат куршумите на вбесените фашисти. Шест тела са простреляни. Шестима витязи падат. Но делото, за което те умряха, победи и побеждава.

Вечна слава!

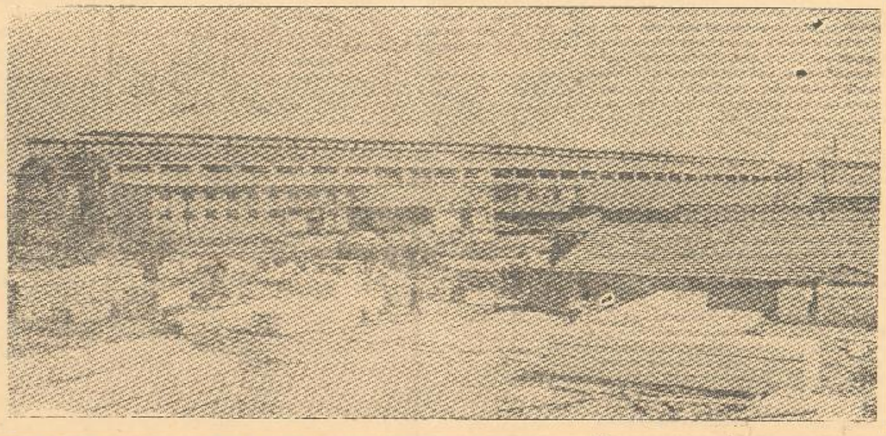

В дните пред Девети септември на разширението на каучуковия завод „Георги Димитров“ в София сред строителите се разгаря незапомнено съревнование. Те обещаха да предадат обекта до 1 ноември тази година.

НА СНИМКАТА: Общ изглед от строежа на разширението

ТПК „Стомана“ — Силистра — Промкомбинат — Разград 2:1 (1:

На 19 юли т. г. се проведоха първите срещи от Републиканското първенство по футбол между производствените колективи. Физкултурният колектив при ТПК „Стомана“ гостува в Разград на физкултурния колектив при Промкомбината. В съставите на двата отбора личаха състезатели от представителните отбори на физкултурните дружества в тези градове, което спомогна състезанието да премине при високо техническо ниво.

Срещата започна с бързо темпо и борба за всяка топка от двете страни. В шестата минута, с добре изпълнен единадесетметров наказателен удар, домакините откриха резултата. Обаче състезателите на „Стомана“ упражниха силен натиск и успяха да изравнят в 14-та минута след хубава комбинация чрез гол отбелязан от №9 — Ж. Желязков. Изравняването на резултата вля нови сили в състезателите, които усилиха темпото и пред двете врати се редиха опасни положения, проиграни от нападателите и умело спасявани от вратарите, особено от Е. Божков — Силистра. Той игра блестящо и заслужено спечели симпатиите на многобройната публика. Развръзката на срещата настъпи в 75-та минута, когато Ж. Желязков отново отбеляза гол във вратата

на Разград и осигури победа
на кооперация „Стомана“ в т
ва състезание.

Показаното от двата отбо
напълно задоволи публиката
дава надежда за добро пре
ставяне на отбора на ТПК „Ст
мана“ за в бъдеще.

Следващият кръг ще се пр
веде на 26 юли т. г., като пр
тивникът на кооперация „Стом
на“ ще се определи от Репу
ликанската секция по футбо
Първенството се провежда
системата на отстраняването
една среща, като при равен р
зултат и след продължени
се тегли жребий между два
отбора.

Вечерта на осветление пре
многобройна публика бе прове
дена приятелска среща по в
лейбол между отборите на ко
перация „Стомана“ и „Лудог
рец“—Разград. След равносто
на игра и слабо ръководств
от съдията Ив. Белобрадов
Разград, отборът на Разгр
спечели срещата с резултат
(15:5, 13:15, 15:13, 15:13). Съст
занието бе проведено на асфа
това площадка и при слабо
една волейболна среща осве
ление.

В началото на август воле
болният отбор на „Лудогоре
ще върне визитата на ТП
„Стомана“.

Тодор БРАТКОВ

Важно за любителите на футбола

На 23 юли от 16 часа в салона на Окръжния съвет на БСФС ще се проведе публично обсъждане на състоянието на футбола в Силистра, организи-
рано от дружеството за фи
култура и спорт „Доростол
юнак“. Поканват се да пр
съствуват всички любители
познавачи на футболната игр

СВЕДЕНИЕ

на Окръжния народен съвет за хода на селскостопанските работи до 20 юли включително

ТКЗС	Жътва пшеница		Жътва ръж %	Полметка %	Лятна дълбока оран %	Силажиране %	III окопаване царевица %	Окосен фий %
	%	Овършано тона						
Айдемир	80	830	100	23	0	3	31	48
Калипетрово	100	1031	100	39	24	1	78	54
Бабук	89	1219	x	21	1	4	5	65
Алфатар	100	1834	0	4	0	9	81	93
Ишърково	51	1353	100	4	5	6	53	54
Попина	66	1285	100	8	5	1.9	0	72
Сребърна	81	882	0	41	5	2	26	81
Ситово	61	2024	x	19	15	4	40	70
Срацимир	89	1685	100	09	3	2	23	100
Кайнарджа	83	2028	100	12	0	5	0	73
Голеш	100	1577	100	20	3·4	3	12	87
Тутракан	86	2529	x	49	0·4	5	0	69
Нова Черна	100	1886	100	66	0	4	22	80
Старо село	100	926	100	37	7	2	0	99
Белица	91	1714	100	34	18	4	2	69
Главиница	94	1934	100	35	8	4	25	92
Ст. Караджа	100	1349	100	0	0	4	23	67
Сокол	86	1085	66	18	13	4	2	71
Зафирово	61	1009	53	9	43	2	1.8	72
М. Преславец	92	984	100	24	11	10	100	93
Дулово	96	1919	100	11	0	6	38	44
Межден	82	902	100	23	100	4	17	81
Окорш	96	1321	100	6	0	6	100	65
Секулово	82	1505	15	48	4	0.2	0	69
Добротица	69	1006	63	26	0	7	0	91
Чернолик	81	1370	21	35	2	5	14	100
Паисиево	96	1362	82	29	0	4	87	79
Средище	94	1666	100	39	10	5	18	90
Алеково	76	972	100	5	5	9	0	89
За окръга	85	41163	82	22	9	4	28	74

ПОБЕДА НА ПИОНЕРИТЕ

На 5 т. м. в с. Нова Черна се проведе футболна среща между единадесеторките на пионерите и средношколците. Пионерите успяха да се наложат с бързите си и точни подавания и остри атаки. Срещата завърши с резултат 5:1 за пионерите. Най-борбен от пионерите беше Димитър Христов, който отбеляза три гола за своя отбор.

И така пионерите доказаха на самоуверените средношколци, че във футбола не е достатъчна само физическата издръжливост, а са необходими духовни сили и добра техника.

Александър НИКОЛОВ

СВЕДЕНИЕ

за работата на МТС в окръга до 19 юли включително (в процент

МТС	Жътва всичко	Вършитба всичко	Извличане слама	Лятна дълбока оран	Подметка	Мека оран
Силистра	108	33	55	10	23	46·4
Алфатар	77	36	30	5	3	41·7
Кайнарджа	89	43	58	2·4	18	43·5
Средище	75	32	0	28	53	48·8
Ситово	79	28	33	,2	13	42
Дулово	93	43	53	x	26	41·2
Главиница	119	32	30	18	11	35
Тутракан	116	41	48	8	31	42·4
За окръга	95	37	41	15		41

ДОБЪР ЛОВЕЦ

Никола Йорданов Стоянов от Бабук е враг на вредния дивеч. Двамата с председателя на ловно-рибарската дружина в село са убили досега 30 лисици. Той обещава до края на годината да унищожи 50 лисици.

НА СНИМКАТА: Никола Йорданов Стоянов с уловени живи лисичета.

Г.Т.П. „Градска търговия“ — Силистра

Граждани и гости на гр. Силистра,

РЕСТОРАНТ

„ЗЛАТНА ДОБРУДЖА“

ВИ ПРЕДЛАГА

културно обслужване, музика, най-разнообразен асортимент от вкусни ястия, закуски на скара и висококачествени напитки.

Ресторантът работи непрекъснато от 10 до 2 часа след полунощ.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА

Улица Дочо Михайлов № 21
Телефони: главен редактор и зам. главен редактор— 201
Отдели: Партийно-организационен, Селскостопански, Промишлен, Култура и бит, Писма на читатели и дописници — 27

нужно да изпрати тайно свои делегати в Кайро — при англичаните, в щаб-квартирата на фелдмаршал Александър.

— До този ден никой не се е осмелявал да ни извести за това, господин посланик. Но сега, надявам се, и на вас е ясно: революцията в България може да се предотврати само чрез енергичното вмешателство на Запада. Британските лидери отлично разбират, че социалната катастрофа на Балканите поставя под удар хегемонията на Англия в Средиземно море.

Ръцете на немеца изпълняваха по дръжката на креслото някаква мелодия, докато той мълчаливо слушаше немислимите заявления на българина. Не би било зле и министърът да побърза, както всички останали в двореца, но той не можеше да се откаже от удоволствието да унижи с фамилярната си откровеност своя довчерашен господар. И дълго още българският фашист разказваше на немския за възможния „гръцки вариант“ на събитията — там в Гърция англичаните водят боеве с партизаните, които четири години се съпротивляваха на немците. Американското оръжие поддържа монархистите. Той разказваше, че румънският крал също е изпратил в Кайро секретна мисия: княз Барбу Щирбей и Константин Вишояну. Германският посланик трябваше да изслуша всичко това преди българският министър да благоволи да се приближи към целта на аудиенцията и да го увери в това, че запазвайки своята вярност към Германия, той дава на дипломатическия корпус гаранция за безопасно евакуиране— влак до турската граница, пълномощен чиновник и запазване на тайната.

Посланикът стана и стоейки благодари.

— Всички ли ще заминат с този влак?—осведоми се министърът.

— Може би един-двама второстепенни сътрудници ще останат още за няколко дни. Личните дела изискват време за ликвидация. Все пак поживяхме си у вас. . . Каква конюшня ви оставя граф Палфи!

Рачешката глава на посланика, изглежда, изо-

брази усмивка. Булдожките бузи на българина също весело се набръчкаха.

Съпровождан от началника на протоколния отдел, посланикът вървеше по дворцовите амфилади, когато покрай него търкулиха някакво буре.

— Какво е това буре?

— Това е подарък за вас от царица Йоана. Розово масло.

В това душевно състояние, в каквото се намираше посланикът, той не можа да разбере веднага какво представлява това селско буре с букова запушалка, но то гърмеше по восъчния мозаичен паркет на дворцовите апартаменти и го убеди, че трябва да се бърза.

И от тази минута планомерната евакуация на хитлеристките дипломати от София се превърна в паническо бягство.

Не мина и час и стражата, охраняваща посолските врати, видя как сам посланикът на Германската империя бяга спъвайки се към автомобила, хванал с двете си ръце препълнено с документи, плоско чекмедже от бюрото. След него двама снажни есесовци търкаляха по асфалта бурето с розово масло.

VII.

Следващия ден на разсъмване беше задържан на една спирка недалеч от турската граница пътуващ извън графика влак, съставен от пет малки курортни вагона, с каквито обикновено курсират по крайградските линии.

Подпоручик Атанас Георгиев още през нощта беше арестувал началника на гаричката. Войниците се бяха сговорили със селяните. Двама стрелочника бяха затрупали железопътния коловоз с греди. Малко по-встрани, старият лозар Иван Севлиев, заедно с децата си беше разкъртил оградата на своето лозе и при бледата светлина на звездите беше затрупал пътя с камъни.

Тридесет войника от граничната застава, въоръ-

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година IV, Бр. 45 | Събота, 25 юли 1959 година | ЦЕНА 20 СТОТИНКИ

Първостепенен проблем за подема на животновъдството е създаването на здрава фуражна база.

При решаването на този проблем трябва да се има предвид на първо място увеличаването на площите и добивите на фуражните култури и преди всичко на царевицата и люцерната, както и подобряването на състоянието на естествените пасища и мери и създаването на достатъчно изкуствени пасища и ливади.

Решаването на фуражния проблем в нашата страна не е възможно без осигуряването на максимални количества силаж. Постоянна наша задача трябва да бъде осигуряването на всяка крава годишно по 12-15 тона и на всяка овца — по 500-600 килограма силаж.

Из писмото на ЦК на БКП до окръжните, градските, районните и общинските комитети на партията и първичните партийни организации.

ДОСТОЙНА СРЕЩА НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

ДА РАЗКРИЕМ НОВИ РЕЗЕРВИ ЗА УДВОЯВАНЕ НА СЕЛСКОСТОПАНСКАТА ПРОДУКЦИЯ

Трудещите се в нашия окръг превръщат в живо дело решенията на разширения пленум на Окръжния комитет на Българската комунистическа партия

УВЕРЕНОСТ И ШИРОКА ПОЛИТИЧЕСКА РАБОТА СА НЕОБХОДИМИ ЗА ПОЛУЧАВАНЕ НА ВАЛОВАТА ПРОДУКЦИЯ ОТ СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

От селското стопанство в нашия окръг през тази година трябва да се получи два пъти по-голяма валова продукция от миналата година. Писмото на ЦК на БКП до Окръжните, градските, районните и общинските комитети на Партията и първичните партийни организации и състоялият се миналата седмица пленум на Окръжния комитет на БКП призоваха всички кооператори и механизатори, управителни съвети на ТКЗС, партийни комитети, работници от ДЗС от нашия окръг да прегледат досегашната си работа, да анализират задълбочено загубите, които са понесли ТКЗС и ДЗС от сушата, от неизпълнението на полугодишния план в животновъдството, да потърсят нови неизползувани резерви, но планираните валова и стокова продукция да бъдат получени.

Повече от седмица откак общинските партийни комитети и управителни съвети на ТКЗС трескаво работят и търсят неизползувани източници на доходи, за покриването на загубите, за получаването на планираната валова продукция. Провеждат се партийни събрания, събрания по ферми и съвещания по бригади, звена, срещи по блоковете. Кооператорите широко обсъждат предложенията на управителните съвети на ТКЗС и партийните комитети, сами правят предложения за използуването на един или друг неизолзуван досега резерв и ненамерил място в предложенията. Те виждат, че само ако ТКЗС изпълни плановете си, ще получат високо заплащане на трудоденя, ще живеят по-богато; знаят, че с мероприятията, които сега се провеждат, с помощта, която оказват на ТКЗС се гарантира получаването на три пъти по-голяма валова продукция през следващата година. . . Кооператорите живеят с болките и грижите, с радостите и успехите на ТКЗС, на колектива.

Партийният комитет и управителният съвет на ТКЗС Бабук с тревога поставиха пред партийните събрания и пред кооператорите въпроса за необходимостта от разкриването на нови резерви, за получаване на планираната валова продукция. Кооператорите загрижено обсъдиха мероприятията и направиха много нови предложения, водещи до по-бързото изпълнение на плана. Бригадирът на първа бригада от с. Бабук Тодор Петров предложи фуражната царевица да се окопае — това ще донесе извънпланови добиви. Кооператорът Димо Марчев предложи кооператорите да продадат на ТКЗС птици и крави от оставените им за лично ползуване. Предложението е подкрепено. Кооператорите от с. Казимир Тодор Минчев и Начо Начев предложиха млякото, което предават кооператорите от кравите за лично ползуване, да се отчита за сметка на ТКЗС. Така стоковата дродукция на фермите ще бъде изпълнена. Жените обещаха да дадат на стопанството по 5 кокошки и 10 пилета. Гледачите от фермите подобриха работата си —усили се храната на кокошките, млеконадоят се повиши, кравите ще бъдат изведени на нощна паша. Работата в ТКЗС Бабук продължава. Кооператорите са уверени, че ще изпълнят плана за валовата продукция.

Такова е положението и в ТКЗС Калипетрово.

Кооператорите решиха да приберат всичката слама в стопанския двор — това е дебела постеля за добитъка, това е ценен оборски тор. Те ще окопаят два пъти фуражната царевица—втора култура, не ще дадат възможност да се развива каквато и да е болест по лозята. Кооператорите одобриха предложението на Управителния съвет на ТКЗС да закупи нови 15,000 пилета и 30 крави. Всички масово участвуват в съревнованието за бързото привършване на вършитбата, за осигуряването на необходимия силаж и т. н. Бодро, уверено гледат напред кооператорите от ТКЗС в с. Калипетрово.

Този трудов ентусиазъм, тази готовност за борба с трудностите за изпълнението на плана е обхванал и кооператорите от ТКЗС Паисиево, Главиница, Дулово и много други. Те добре са разбрали призива на ЦК на БКП, отправен чрез писмото до партийните комитети и решенията на пленума на Окръжния комитет на Партията за получаването на валовата продукция.

Не такова е обаче положението във всички ТКЗС. Партийният комитет и управителният съвет на ТКЗС в с. Кайнарджа също обмислят въпросите около получаването на валовата продукция, също провеждат събрания, бригадни съвещания, срещи с кооператорите по блоковете, обаче в тях не горят огънят и увереността на другарите от Бабук и Калипетрово. Те не са убедени, че може да се получи планираната валова продукция. Тази им неубеденост преминава и у кооператорите. В Кайнарджанското ТКЗС се говори със съмнения, неубедително. При такова положение не може да има широк поглед, не могат да се видят всички резерви и да се вкарат в действие. Неверието е опасен враг. То се промъкна и в ТКЗС Черполик, Голеш и в някои други стопанства.

Когато се подхване каквато и да е задача, е необходимо увереност в нейното изпълнение. Така е и сега. Всички—и ръководители, и кооператори следва да бъдат убедени, да се уверят че общата продукция е достижима и изпълнима. Необходимо е обаче кооператорите масово да бъдат въвлечени в обсъждането на въпросите за разкриването на нови резерви и получаването на валовата продукция. Широката, убедителна, целенасочена масово—разяснителна работа ще реши нелекия въпрос. Партията винаги, при всички случаи, при решаването на въпросите, се е опирала на активността и инициативността на трудещите се и е довеждала всяка работа до желания край. Само с упорита работа, с широкото въвличане на кооператорите в решаването на задачата за получаването на планираната валова продукция, ще можем да отговорим на писмото на ЦК на БКП и изпълним решенията на пленума на Окръжния комитет на Партията.

ДЗС — Силистра има петдесет декара овощна градина, засята с праскови. Миналата година работниците от стопанството получиха по 2,500 кг плодове от декар, а сега се надяват да удвоят добива.

НА СНИМКАТА: Работнички от овощарската бригада на Любен Живков окопават градината с праскови.

КАЛИПЕТРОВСКИТЕ КООПЕРАТОРИ В ТРУДОВ ПОХОД

Неверието в получаването на валовата продукция за кооператорите от с. Калипетрово не съществува. Непосредствено след разширения пленум на Окръжния комитет на Партията комунистите и безпартийните се вдигнаха на крак и се заеха да изпълнят решенията на пленума. Веднага се разработиха организационни мероприятия, които общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството доведоха до знанието на всички кооператори. Няма кооператор, който да не знае какво се иска и какво трябва за да се получи валовата продукция.

На съвещание с партийния и комсомолския актив и на открито партийно събрание широко бе обсъден направеният анализ за изпълнението на годишния финансово-производствен план. Посочени бяха мероприятията, които ще компенсират загубите от сушата, ще увеличат доходите за стопанството.

Обърна се сериозно внимание върху отглеждането на пролетните култури, които за сега са в много добро състояние. Самите кооператори заявиха, че памука ще окопаят пет пъти, и ще продължат грижите на цвеклото и зеленчуковата градина. Допълнителни доходи стопанството ще получи от прибирането на всичката слама и складирането й в стопанския двор. От нея могат да се получат 480 хиляди лева. Над 500 хиляди лева извън плана стопанството ще получи от засетите тикви и от слънчогледовите пити.

Второто окопаване на фуражната царевица също така ще донесе известни приходи. В момента лозята са отлични. Кооператорите от лозарската бригада внимателно следят развитието им и ако се появи някаква болест, веднага вземат мерки за ликвидирането й. Например преди два дни отчетникът на лозарската бригада Велико Петков намира в няколко грозда болестта „Оидиум". Той откъсна гроздовете и търси бързата помощ на главния агроном Атанас Шемелеков. Вземат се бързи мерки — организира се доставката на сяра, с която лозята ще бъдат опрашени. Всеки ден др. Петков е в лозята и най-усърдно следи развитието на гроздовата реколта.

Животновъдството също има своя немалък дял в получаването на валовата продукция за годината. Затова и кооператорите отделиха нужното внимание за животновъдството. Едно от набелязаните мероприятия в настоящия момент е да се закупят 15,000 пилета. Наред с това допълнителни грижи се полагат за увеличаване носливостта на кокошките, за да може стопанството да получи планираните бройки яйца.

Калипетровските кооператори се славят като добри овцевъди. Това не е случайно. Те се убедиха, че ранното провеждане на случната кампания е такова мероприятие, което осигурява млекуването да почне по-рано и агнетата да се развиват в зимните сухи месеци. Затова и калипетренските овчари досега са надоили от овца по 72 литра мляко и допълнително от стрижбата на агнетата са получили 674 кг вълна.

За подобряване на кравефермата и изпълняването на нейния план управителният съвет ще закупи допълнително 30 крави. Отговорникът на кравефермата др. Христо Илиев и доячите решиха напълно да приложат молдавския опит, което ще доведе до увеличаване на млеконадоя и изпълнение на плана.

Основното в работата на ръководството на стопанството е разгарянето на социалистическото съревнование. За съревнование сега говорят и лозарите, и животновъдите, и кооператорите от полевъдството. Говорят и възрастни, и млади. Например комсомолските групи влизат в съревнование по силажирането и работа на вършитбените площадки.

В този трудов поход, който предприеха калипетровските кооператори, в отговор на писмото на ЦК на БКП и решенията на пленума на Окръжния к-т с вяра в успеха, те ще си осигурят не само получаването на валовата продукция, но и ще повишат стойността на трудоденя. С гордост и радост ще посрещнат те деня на своето освобождение — Девети септември.

Руси ПЕТРОВ
наш специален пратеник

От няколко месеца Добри Молдованов със съпругата си Жечка работят в птицефермата на ТКЗС в с. Калипетрово. Грижите им за януарските пилета са такива, че от 3,600 ярки всеки ден вземат повече от 1,600 яйца.

НА СНИМКАТА: Кооператорът Добри Молдованов събира яйца от ярките.

ВИСОКИ ДОБИВИ ПШЕНИЦА

Със задружния и напрегнат труд на кооператорите от обединеното стопанство с център с. Паисиево жътвата приключи в определения срок. Въпреки неблагоприятните климатични условия през тази година средният добив от пшеницата е 180 кг от декар.

Втора тракторно-полевъдна бригада с бригадир Стоян Йорданов от 400 декара семенен участък получи по 300 кг пшеница. Добивите радват кооператорите. Трудоденят ще бъде богато възнаграден.

Планът за месото е изпълнен

Кооператорите от обединеното кооперативно стопанство с център с. Голеш се отзоваха активно на призива на Партията за увеличаване производството на месо. Още през месец май те предадоха срещу заплащане на ТКЗС над 400 свини и 200 броя едър рогат добитък. За да се угои, добитъкът бе откаран в местността „Бунарджика" на с. Брестак, където условията са много добри. Управителният съвет на стопанството реши строителната бригада от с. Краново да построи чешма и тая местност за в бъдеще да стане постоянен лагер за угояване на животните.

Преди няколко дни кооперативното ни стопанство предаде на месоцентралата над 24 тона говеждо и около 33 тона овче месо.

Йордан ПЕТКОВ

Предават птици за ТКЗС с. Средище

По инициатива на Общинския партиен комитет, Общинския комитет на От. фронт и Комсомола от Средище изградиха се комисии във всички села на общината за събиране на птиците, които стопаните отглеждаха за ТКЗС.

До 20 т. м. на комисиите бяха предадени над 3,100 пилета и патета на три месечна възраст.

Най-много птици предадоха кооператорите от с. Давидово— средно по 10 на семейство, след тях са кооператорите от с. Стрелково.

Баба Атанаса Колева от с. Средище отгледа и предаде 30 пилета. Тя обеща, че до месец септември ще предаде още 20 броя пилета за кооперативното стопанство.

Георги ПЕЙЧЕВ

Винаги нови стоки за трудещите се

Потребителната кооперация в с. Главан е на едно от първите места по стокооборот и задоволяване нуждите на трудещите се в окръга. Това е резултат на добрата организация на ръководството на кооперацията и на труда на магазинера Дамян Симеонов. Той всеки понеделник доставя нови стоки и то такива, които са търсени през седмицата и случайно не е имал от тях. Работата му е така добре организирана, че не само кооператорите от Главан, но и от с. Войново идват при него да купуват.

Когато човек влезе в магазина му, остава захласнат от хубавата уредба, чистотата и приятния мирис, който се носи от всички кътове. Купувачът знае, че магазинерът ще го посрещне приветливо и ще го обслужи културно.

Недялка ДЕНЕВА

ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПЛАНА ЗА ЯЙЦАТА СЕРИОЗНО ИЗОСТАВА

Към 21 юли окръгът е изпълнил годишния си план за изкупуването на яйцата едва 34 на сто при график 62 на сто, т. е. цели 28% е под графика. Щом за 6·5 месеца сме изпълнили 34 на сто от годишния си план за изкупуването на яйцата, то за останалите 66 процента са ни необходими още 13 месеца, или едва следващата година по това време може да бъде изпълнен планът. Това не са темпове, с които се изпълнява петилетката в съкратени срокове, с които се извършва икономически скок.

И наистина как потребителната кооперация в с. Черполик може да изпълни плана си за изкупуване на яйца щом другарите от ТКЗС с. Черполик са получили на 22 юли 7 яйца от 100 кокошки, а на 23 юли са повишили на 12 яйца. Мислят ли другарите Хакъ Руфиев и Илия Нейчев да изпълнят плана? Може ли да се говори, че при тях има напрежение, има създадена обстановка на непримиримост с недостатъците и грешките? Нима е подобър породният състав или повече фураж се дава на птиците от съседното им ТКЗС Окорш, че там се получават по 42-45 яйца от 100 кокошки. Явно, че липсват грижи за птиците в ТКЗС Черполик, че птицефермите са оставени на заден план в работата.

Такова е положението и в ТКЗС Зафирово. Не снасят дневно повече от 18 на сто от кокошките. Говорим, че през лятото трябва да осигурим условия щото всяка кокошка ежедневно да снася яйце. А в ТКЗС Зафирово са създадени такива условия, които осигуряват едва всяка пета кокошка да снася. Нима някой друг е виновен затова, а не другарят Петко Енчев? Как може в ТКЗС с. Нова Черна всеки ден да снасят половината от кокошките? В какво са различията, ако не в гледането на птиците, в грижите за тях? Какво струва на другарите от Зафирово да отидат в Нова Черна и на място да се уверят, че именно в това е разликата и да се поучат от опита на новочерненските птицегледачи.

Необходимо е да се разбере, че с такива темпове на работа, с такова безгрижие план не се изпълнява, икономически скок не се извършва. Седмица измина откак Окръжният комитет на партията на разширен пленум подробно разгледа и въпроса за изпълнението на плана за яйцата, но и през тази седмица не бележат подобрение в своята работа нито ТКЗС в с. Черполик, нито Зафирово, нито Кайнарджа, нито Алеково и още редица други кооперативни стопанства. А на другарите Хакъ Руфиев, Петко Енчев, Михаил Станчев, Кръстю Атанасов и др. им бе обърнато внимание върху това ненормално положение. Интересно е да се запита: какви мерки вземат, с каква тревога поставят въпроса за увеличаване носливостта при кокошките пред Управителните съвети на ТКЗС, пред птицегледачите?

С такива темпове не се върви напред! Това са темпове на изоставане! Те дърпат назад! Те са темпове на проваляне на плановете! Ще станат ли причина другарите от изоставащите ТКЗС окръгът да не изпълни плана си за яйцата?

Младежите поемат силажирането

Миналата година младежите от бившата Силистренска околия излязоха национални първенци в силажирането. Те имат натрупан опит и сега комсомолците отново се борят за първото място по силажирането. За тази цел в с. Ишырково се състоя съвещание с всички младежи, пред които секретарят на Комсомола изясни поставената от Партията задача—за всяка фуражна крава да се осигури 15 тона висококачествен силаж.

Ишырковските комсомолци обещаха да изпълнят тая задача и веднага с приключване на жътвата се залавят за силажирането.

Тодор МИТЕВ

Добри майстори

Преди десетина дни в с. Цар Самуил пристигна строителна бригада от с. Бойница, Кулско. Бригадата се състои от следните майстори: Цоню Неичев, Пуньо Пуев, Цанко Вълчев, Димитър Цоков, Генади Станков, Начо Цаков и ръководител Нинко Нинков.

Само за 6 дни майсторите построиха на кооператора Юсуф Махмудов голяма и много хубава къща, от която стопанинът е предоволен.

Иванка ГАТЕВА

ПРОФСЪЮЗЕН ЖИВОТ

Профкомитетът разгаря съревнованието в ДИП „Липа" в чест на Девети септември

В чест на 15-та годишнина на Девети септември колективът на ДИП „Липа" обеща да изпълни плана си по обем за 1959 година 104% и да реализира 210,000 лв свръхпланова икономия. Това обещание на производствениците постави пред профкомитета отговорни задачи. Трябваше социалистическото съревнование да се разгаря още по-силно, да се намерят нови форми, които още повече да увлекат работниците и да се получат по-големи резултати.

Първото мероприятие на профкомитета беше да се сключат специални договори за съревнование между бригадите. За целта се организираха бригадни събрания, на които производствениците влязоха помежду си в съревнование, а бригадите сключиха договори. Бригадата за „Ударен комсомолски труд" обяви съревнование на всички бригади по всички показатели, като основното в нейното обещание бе месечният план да се преизпълнява винаги най-малко с 4 дни.

Отчитането на съревнованието е действена форма и предизвиква не само интерес сред работниците, но и ги кара да търсят нови начини за по-голямо производство. Навсякъде в бригадните помещения са поставени обещанията. Ежедневно чрез диаграми се нанася изкараната от производственика дневна заплата от миналия ден, а на специални диаграми се нанася средният месечен процент по изпълнение на трудовите норми на всеки производственик от бригадата и общо за цялата бригада.

Другата форма е редовното използване на радиоуредбата, издаването на мълнии, тревоги и „стършели". Докато по радиоуредбата се разгласяват постиженията на най-добрите производственици, тревогите съобщават за изоставането по някой показател, то „стършелите" бичуват недостатъците през деня или за определен период.

В началото на всеки месец се организирва производствено събрание на бригадата. Пофгрупоргът и бригадирът запознават присъствуващите с изпълнението на обещанията за изтеклия месец, посочват допуснатите слабости и дават препоръки. На същите събрания се утвърждават ударниците по условията, които са разработени от профкомитета. На свое заседание той присъжда званията „Най-добър в професията, и „ударник", като определя и бригадата първенец за тримесечието. Профкомитетът редовно инструктирва профгрупорзите и на тримесечните производствени събрания отчита резултатите от социалистическото съревноваше като награждава бригадата-първенец с 200 лв.

В резултат на правилното водене и отчитане на съревнованието производственият план на предприятието за първото полугодие е изпълнен 106·31 на сто, реализирана е свръхпланова икономия от 109,000 лв, присъдено е званието „Най-добър в професията" на 15 работника и „ударник" на 13 работника. Отличените работници не са били под 180 процента изпълнение на личните си норми.

Обещанието, което пое колективът на ДИП „Липа" за първото полугодие, е преизпълнено. Сега в чест на Девети септември резултатите ще бъдат още по-радостни, защото всеки гори от желание да даде колкото се може повече и първокачествена продукция.

Петър ЛАЗАРОВ

И хубаво, и лошо

Изпълнението на 261-то постановление на Министерския съвет за доброволния труд на служителите се посрещна със задоволство от учителския колектив при турското основно училище в с. Паисиево. Предложението на учителите да работят за подобряване на училището бе прието. Формираха се две групи—едната за вадене на камъни, нужни за цоклите, а другата за правене на тухли, с които да се построи работилница за учениците и сграда пред училището.

Вече 20 дни как каменарската бригада работи на обекта, а тухларската приготвя тухли. Най-добре работят другарите Стоян Костов, Мюмюн Сюлейманов, Али Хасанов, Бейтула Рафиев и др.

Обаче докато учителите работят упорито и са решили да изпълнят докрай обещанието си, останалите служители в селото не могат да се похвалят с такива успехи. Служителите от Общинския народен съвет и от ТКЗС бяха определени за втора смяна след прислужниците на съвета и на училището, които работиха 15 дни. Втората смяна не се яви. Причината е, че работата допря до самите чиновници, които се оправдаваха, че било много горещо, слънцето силно печало и предложиха смяната им да се отложи за месец октомври. Тази постъпка на служителите от съвета и стопанството се посрещна лошо от трудещите се.

Джемал УЗУНОВ

Поздравителни концерти за най-добрите

Друга година жътвата в района на с. Окорш продължаваше по-дълго време и минаваше мудно, без каквото и да е разнообразие. Тази година още отрано читалищният организатор Йордан Минчев организира по радиоуредбата предавания на литературно-музикални програми, четене на статии и беседи. Особен интерес предизвикаха неделните предавания на сатирично-хумористичната група, в които мързеливците биваха порицавани.

Действената агитационно-масова работа помогна щото жътвата да бъде ускорена. Сега при започване на вършитбата агитационните групи отново са на своя пост.

Марийка ИГНАТОВА

С големи крачки напред

Само преди 5-6 години село Секулово беше едно от най-изоставалите в окръга. Нямаше вода, електричество, къщите бяха стари, схлупени.

Обаче в последните години то коренно измени своя облик. През 1953 година бяха построени двуетажно училище, болница и други. Сега се строи двуетажен дом на културата. С доброволния труд на кооператорите селото бе водоснабдено и електрифицирано. Тази година ще бъде и радиофицирано.

Всички жители на селото неуморно се трудят да разкрасят селото си, да го направят хигиенично и благоустроено. Вече 90 на сто от къщите са нови. Тази и идната година старите къщи ще останат само спомен в съзнанието на кооператорите.

Хасан САЛИЕВ

ЖЕНИТЕ МОГАТ ДА РАБОТЯТ НАВСЯКЪДЕ

От една година в с. Българка е открита фурна. Като майстор в нея работи другарят Петко Кръстев. Помощниците му вече два пъти се смениха, което затрудняваше работата във фурната. Отскоро мястото на помощник зае другарката Кера Крумова. Отначало мнозина гледаха с недоверие и мислеха, че тя няма да може да се справи с работата.

Със своя упорит труд Кера Крумова доказа, че жените могат да работят навсякъде. Майсторът е доволен от работата ѝ. Доволни са и жителите на селото, защото получават качествен хляб.

Йорданка ДИМОВА

Четете вестник „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА"

ДЕЛА НА НАРОДНАТА ВЛАСТ

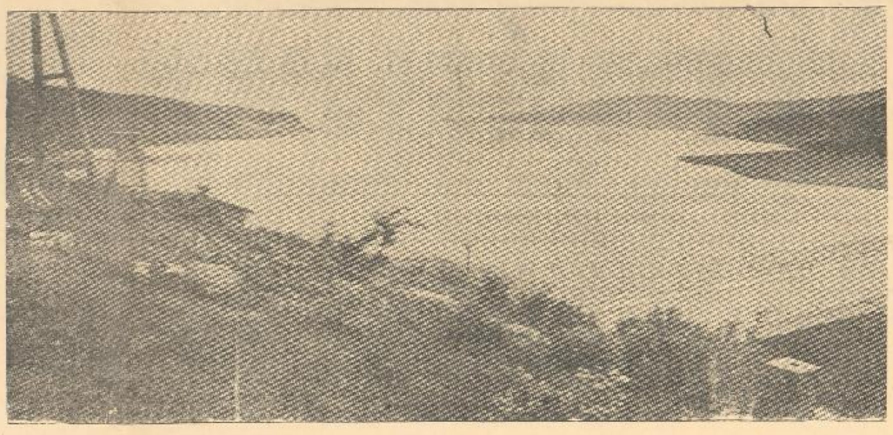

Красиви са склоновете на Родопите, надвесили се над историческото наше село Батак. Там привършва вече най-големият строеж на втората петилетка — Баташкият водносилов път. Сега, в чест на Девети септември, нашата страна ще получи нови хиляди киловатчаса електроенергия.

НА СНИМКАТА: Изглед от язовира „Батак". БТА—Пресфото

ХОРА И ВРЕМЕНА

> „. . . Не човек, а желязо — просъскал агентът фашист.
> Тихо мъртвият казал: „Не! Комунист!"
>
> **В. АНДРЕЕВ**

Има хора. Много хора има.

Минават те всeдневно покрай нас.
Безкрайно много. И различни хора.
Тъй както птиците във пролетния час
се стрелкат и изчезват из простора.
Хора! Много хора!
Умират. Раждат се. И вечно бързат.
И улицата винаги кипи.
Обикват се. Ръка с ръката свързват
под ниските върби или липи.
Различни хора . . .
Някои едва,
едва съзрели бурите големи,
навеждат бавно своята глава
и спират. Сядат . . . Вече уморени.
А после бързеят ги грабва
със своя мощен луд водовъртеж.
превива ги.
Че твърде малко трябва
Ръце да вдигнеш, да се предадеш.
Но има други.
Има други хора,
които гледат трескаво така.
В тях никога не ще съзреш умора.
Те стискат здраво твоята ръка.
Те впиват във очите ти очи,
когато разговарят.
При въздишка
в зениците ти виждат да личи
на мисълта невидимата нишка.
В сърдцето ти се вгеждат те.
Дълбоко!
—Не си ли нещо клюмнал? Малко само!
След туй ти се усмихват нашироко
и леко хващат лявото ти рамо . . .
Те
винаги отиват при ония,
които са с размекнато сърце,
които бързеят е искал да убие
със своите стоманени ръце.
Те много рядко сбръчкват свойте вежди,
те крият сила някак по-голяма.
В тях всички чувства, мисли и копнежи
напират силно. Наведнъж. И няма
в съня им миг спокоен, може би.
Спокойна нощ не знаят те, защото
в съня си чуват как с тръба тръби

живота . . .
Хора! Тези хора!
Те умират
с усмивка пак на тънките си устни!
В смъртта дори не искат да тъжат!
Със тях
и вятърът съчувствено си шушне!
Над тях
и птиците приятелски кръжат!

Андрей ДИМОВ

АВА РЕДЖЕБОВА СКЪСА С ПРЕДРАЗСЪДЪЦИТЕ

Всички жени от с. Цар Самуил сега гледат на туркинята Ава Реджебова с друго око. Тя първа в селото хвърли фереджето и шалварите и облече рокля. Някои отначало я гледаха на криво, обаче тя с горда глава стоеше на своето и успя да проагитира и други туркини да хвърлят фереджетата.

Ава Реджебова е една от първите в работата на полето, една от най-работоспособните. С труда си тя помогна да си построят нова хубава къща, подредена с вкус.

Иванка ГАТЕВА

През нашия поглед

Да поставим началото на литературно-творчески кръжок в нашия град

Първите литературни кръжоци в Силистра са ученически. През 1949-1950 година в Средното смесено училище „Климент Охридски" (сега Първа гимназия) работят два кръжока. Творческите опити на учениците не излизат от този тесен кръг, където предимно се изнасят доклади с теоритичен характер, анализират се някои произведения на членовете на кръжоки и се организират вечери на литературата в по-голям кръг. Едновременно с тези кръжоци работи и още един в Педагогическото училище.

Няколко пъти след 1956 година ръководството на читалище „Доростол" прави опити да създаде литературен кръжок с участието на възрастни, но те не са успешни. Малобройността на младите творци и слабата инициатива на учителите-литератори да оглавят кръжока провалят тези опити.

Има ли обаче възможност сега да се създаде литературен кръжок? На този въпрос може да се отговори положително. В града дойдоха млади хора, които правят сериозни творчески опити в областта на белетристиката, драматургията и поезията. Време е да се постави началото на творческо ядро, което да обедини младите таланти и да постави началото на литературна традиция в Силистра. Кръжокът ще бъде място за полезни творчески спорове и обогатяване на теоретичните познания. По такъв начин творците ще растат и скоро ще могат да зарадват трудещите се с правдиви, дълбоко идейни и хубави по форми художествени произведения.

За сформирането на литературен кръжок има условия и възможности. Неговото създаване трябва да започне още от сега. Необходимо е да се издирят всички млади литературни сили и да се избере подходящ ръководител на кръжока.

На добър път, млади творци!

Червените бузички радват майките

От края на миналия месец, преди да започне жътвената кампания, в с. Българка бе открита лятна детска градина. В нея са прибрани 35 деца на кооператорки. Майките са спокойни за своите деца и радостни отиват на полето, защото знаят, че техните рожби са в сигурни ръце—за тях се грижи четвъртокурсничката от Педагогическото училище в Силистра Денка Енчева Йорданова.

Комсомолката Митанка Цонева се справя добре със задължението си на готвачка и храната на децата се поднася винаги навреме.

Бузките на питомците от детската градина се зачервиха. Всички деца са здрави и жизнерадостни. С удоволствие те слушат приказки, разучават песнички и се готвят за първокласници.

Работата на библиотеките трябва да се подобри

Сега е сезон на най-усилена полска работа. От сутрин до вечер кооператорите са в надпревара да приберат реколтата. Библиотечните работници от селските и градските читалища не могат да стоят настрана от тази кампания. Те имат на своя страна най-мощното средство за пропаганда, източникът на всички знания — книгата. Чрез нея те могат да помогнат на всички специалисти, кооператори и работници да бъде овладяна най-бързо и най-добре съвременната наука и техника. Необходимо е сега работата да се пренесе по работните обекти, становете и лагерите, във фермите на ТКЗС.

Някои селски читалища имат вече обнадеждващи резултати в книгораздаването през лятото. В Зафирово, Ситово, Дулово, Иширково и др. са уредени подвижни библиотеки. Болшинството обаче от читалищните ръководства се отнасят все още пасивно към тази задача. Например в Голеш не е уредена до сега нито една подвижна библиотека. Такова е положението и в Стефан Караджа. Секретарят на читалището Ефрем Раденков, вместо да положи грижи за подобряване на културно-масовата работа, е напуснал селото втози момент. А читалището в Паисиево дни наред стои затворено и кооператорите са лишени от възможността да прочетат вестник, списание, книга.

Истина е че лятната работа на селските библиотеки на открито е твърде трудна. На пръв поглед изглежда малко необичайно да се говори за разнасяне на книги именно на полето и становете, където кипи напрегнатата физическа работа и на хората съвсем не им е до четене. Обаче опитът на добрите библиотекари, като упоритият читалищен секретар Борис Гичев от Главиница и др., опитът на селските библиотеки в Съветския съюз доказва, че лятната библиотечна работа на открито е напълно възможна стига тя да се организира добре, да доставя на кооператорите радост и отмора, а не ново напрежение.

За подобряване работата на читалищата в района на Тутракан наскоро ГК на Партията проведе заседание, на което се разгледа досегашната дейност на читалищата и се набелязаха мероприятия за бъдеща работа. Такава загриженост към работата на читалищата проявиха и партийните комитети в Главиница, Стефан Караджа и др. Общинските комитети на Отечествения фронт, които пряко отговарят за работата на народните читалища, обаче малко се занимават с този въпрос. Рядко са комитетите в окръга, които са обсъдили работата на читалищата и са помогнали за нейното подобряване.

Първото и най-важното задължение на комитетите на Отечествения фронт и народните съвети е да събудят за активен живот изостаналите читалища, да укрепят техните ръководства. В противен случай до тях няма да достигнат нито призивите и апелите, нито инструкциите и нарежданията, защото няма кой да ги чуе.

Основният въпрос, който стои за разрешаване пред читалищата в окръга, е увеличаването на книгораздаването. През първото шестмесечие читалищните библиотеки са раздали за прочит 117,992 тома книги на 21,479 читатели. Големи успехи в книгораздаването през второто тримесечие имат читалищата Алеково, Дулово, Зафирово, Кайнарджа, Попина, Ситово, Средище, Тутракан и Силистра. Не би могло да се каже същото обаче за Добротица, където за три месеца са раздадени едва 171 книги, Паисиево, Секулово, Межден, Айдемир и др. Читалищните работници в тези села с нищо не могат да допринесат за подобряване на културно-просветната работа на село. Трябва ли комитетите на Отечествен фронт да търпят, да се примиряват с такива нередности?

Сега, през лятната кампания библиотекарят трябва да отиде на полето при бригадите и звената, във фермите и работилниците, с книги под мишница, да даде всекиму онова, което най-много го интересува и му е най-потребно в ежедневната работа. Негов дълг е да стане ревностен разпространител на положителния опит, приятел и другар на ония, които вървят напред, да ги ентусиазира и подпомага, да ги сочи за пример. Големи са постиженията във всички области на знанието, за които може да се разкаже просто и непринудено, по другарски, по време на почивка, на обяд или след прекратяване на работния ден.

На упорита работа за изнасяне на хубавата книга сред народа, по нашите хлеборобни полета.

Тома ЖЕНДОВ

БЛАГОУСТРОЯВАНЕТО И РАЗХУБАВЯВАНЕТО НА НАСЕЛЕНИТЕ МЕСТА — ЗАДАЧА НА НАРОДНИТЕ СЪВЕТИ

Основната задача на народната власт е да подобри жизненото равнище на трудещите се. В това направление народните съвети, като форми на народната власт, извършиха немалко. Благоустрояват се и хубавеят нашите градове и села в окръга. Много селища се превърнаха в социалистически — старите къщи вече се броят на пръсти, както е в селата Нова Черна, Цар Самуил, Сокол, Зафирово, Старо село, Поляна, Дулово, Секулово, Сребърна, Грънчарово и др. Изникват нови квартали, откриват се нови улици, коренно се изменя обликът на селата.

Обаче все пак, наред с големите успехи, има и слабости. Въпреки решенията на изпълкомите и сесиите на народните съвети, въпреки поръченията на избирателите, слабо се работи по премахването на старите сгради на частните дворове. В селата Малък Преславец, Долно Ряхово, Богданци, Косара, Слатина, Сърново, Краново, Посев, Чернолик и от целия Паисиевски район обикновено явление са оградите с тел, жив плет, тръни, пърти нацапани с кал или високи дувари. Много от улиците са непочистени, замърсени, някъде с пропаднали мостове, няма канавки за оттичане на водата и при дъжд дълго време се задържа кал. В много селища по платната на улиците се стоварват най-различни материали—дърва, камъни, вършина и пр, които за продължително време загрозяват и пречат на движението. Особено често явление това е в селата Долно Ряхово и Ветрен, където главните улици са задръстени от вършина. В Кайнарджа пред парка е разхвърляна вършина за хлебопекарницата, в Иширково целият двор на съвета е ограден с вършина.

На много места централните улици не се почистват, по празните места има бурени, тръни и камъни, както е в Средище Добротица, Брадвари, Калипетрово, Светослав и пр. Не се поддържат чисти и дворовете на обществените сгради—например в Зафирово дворът на съвета е неоформен и неограден, в Калипетрово, Главиница и др. из дворовете са разпилени дърва, вършина, строителни материали, боклуци. Сградата на пълномощничеството в с. Цар Асен е замърсена, в двора има остатък от една ледница, която прилича на гробница, пред здравната служба в с. Долно Ряхово е натрупана грамада от оборски тор, дворът на детската консултация в с. Алеково е обрасъл с бъзе и бурени, пълномощничеството в с. Босна е в масивна сграда, там е и читалищният салон, обаче сградата не е измазвана откакто е построена, изпокъртена е и има опасност да се срути. В същото село има постройки от миналото, които ден след ден рухват, платното на шосето е заринато от поройни дъждове и не се личи, че е шосе.

Водата от чешмите в Босна, Добротица, Попкралево, Кайнарджа, Смилец, Стрелково, Калипетрово и др. не е канализирана, разлива се и образува мочурища, в които постоянно има патки, свине и други животни. В Старо село гробищата са останали в центъра на селото—местата са определени за парк, а погребенията продължават там; в с. Алеково църквата, в Йорданово, Чернолик, Зарник, Голеш и във всички села от Паисиевския съвет джамиите се намират в училищните дворове. Почти навсякъде пред магазините на селкоопите е замърсено. В много села има грозящи сгради, изоставени и полусрутени плевници, клозети, огради и пр. и за тяхното събаряне никой не взема инициатива.

По пътя на самооблагането голям брой народни съвети извършиха редица подобрения—виждат се масивни сгради, читалища, училища, здравни домове, водоснабдяване, радиофициране и т. н. Населението винаги е изявявало горещо желание да даде доброволния си труд за благоустрояването на селището, да види селото хубаво подредено, да има в него повече хубави неща, с които да се гордее. Обаче и в това отношение не всичко е в ред.

В много села години наред се провежда самооблагане, набират се средства без да се оползотворят, допускат се дори закононарушения, не се изработват планове и документации за обектите и т. н. Поради такава лоша предварителна подготовка редица обекти не могат да се започнат или да се завършат започнатите. Народните съвети изпускат ценно време, пропиляват ентусиазма на хората, не ангажират работната ръка в най-подходящо време и обектите изостават.

С 261-то постановление на Министерския съвет за 30-дневния доброволен физически труд, даван от незаетите в материалното производство служители, се дава още една възможност този труд да се използва за благоустрояване и хигиенизиране на града и селата. В Силистра Тутракан, където има и най-много служители, се работи усилено и резултатите от този труд са налице. В Силистра е вече на привършване асфалтирането на булеварда. Обаче в много села работната ръка не се използува, няма финансова разработка за обектите, няма точен анализ за разпределение на работната ръка и не може да се каже, дали ще бъдат осъществени набелязаните мероприятия.

Изпълнителният комитет на Окръжния народен съвет в последното си заседание обсъди всичките тези неща и взе решения, с които задължава изпълкомите на народните съвети и техните председатели да вземат решителни мерки за премахване на слабостите. Въпросите на благоустрояването и хигиенизирането да се разгледат на сесии на народните съвети, да се ангажират всички съветници и цялата общественост.

Не е допустимо, когато нашата страна прави скок в своето икономическо развитие, когато в близките години тя ще представлява витрина на социализма за Близкия изток, да се подценяват благоустрояването и хигиенизирането на селищата. Трудещите се трябва да живеят не само заможно, но и в благоустроени селища.

Веско ПАВЛОВ

НАШИТЕ ДОПИСНИЦИ НИ ПИШАТ

По хлебородните поля кипи възторжен труд

★ ★ ★ ★ ★

СЪРЕВНОВАНИЕТО СПЕЧЕЛИХА НАЙ-ДОБРИТЕ

С помощта на механизаторите и активната работа на всички кооператори стопанството в с. Алфатар приключи с жътвата. Жътвената кампания беше организирана добре. Между отделните бригади и звена се разгоря социалистическо съревнование, но най-много помогнаха общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството.

Първенецът от пролетната кампания, бригадата на Слави Динев отново спечели съревнованието. Само за шест дни кооператорите от тази бригада пожънаха 2,200 декара на ръка и 4,235 декара с комбайни. В това отношение много им помогна с работата си комбайнерът Тодор Иванов, който с комбайн С—6 успя да пожъне 2,505 декара и овърша 371 тона зърно. Един ден след бригадата на Слави Динев завърши жътвата и втора тракторно-полевъдна бригада.

Жътвата приключи, но работата продължава. Сега кооператорите ще хвърлят всички свои сили не денонощна вършитба.

Йордан НЕЙКОВ

Кооператори от дуловското стопанство, повече внимание на животновъдството

В борбата за бързото и качествено прибиране на реколтата кооператорите от обединеното стопанство в Дулово постигнаха значителни успехи. Разгорялото се социалистическо съревнование между бригади и звена, масовото ставуване на полето и въвеждането на разделната жътва спомогнаха още в първите четири-пет дни да бъде прибрана по-голямата част от реколтата. Но наред с тези постижения в стопанството има и редица слабости.

Заети с прибирането на реколтата общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството не отделят необходимото внимание на втория по големина отрасъл в селското стопанство—животновъдството. Планът за млеконадоя през първото шестмесечие е изпълнен едва 36 на сто. При план 3000 литра мляко от фуражна крава са надоени 1164 литра. Изпълнението на плановете в свинефермата и овцефермата не е по-добро. Наред с недостатъчните количества фураж за добитъка, неуспехите трябва да се потърсят и в лошата организация на работата в отделните ферми. Как може в едно и също стопанство, при еднакви условия за работа да се получават различни резултати? Как кооператорите от селата Водно и Черковно увеличават ежедневно млеконадоя и носливостта от кокошките, която в отделните случаи надминава 50%? Защо във фермите на с. Поройно имя добри резултати, а в тези на квартал Черник положението е катастрофално? Отговорът е един: в с. Черник организацията на работата не е добра, не е организирано съревнование между отделните гледачи. Договори за съревнование са сключени, но те се забравиха. Съревнованието не се отчита, не се дават награди на първенците, няма знаменца за връчване, молдавският опит е забравен.

Всичко това можеше да не се допусне и резултатите щяха да бъдат по-добри, ако партийният комитет следеше по-отблизо работата в животновъдството, ако търсеше отговорност на отделните ръководители за лошата работа и набелязваше мерки за подобряването ѝ. Сега, наред с подобряването на храненето, трябва да се разгърне широко социалистическо съревнование, което да се свърже с петнадесетата годишнина от славното Деветосептемврийско въстание, за да се осигури максимално увеличаване на продукцията.

Николай ГЕОРГИЕВ
инструктор в Окр. к-т на БКП
Силистра

И животновъдите помагат

Слънцето се показа над хоризонта и погали със светлите си лъчи утринната роса. Затрептяха хиляди разноцветни капки по тревата. Тоя ден младите овчари Руси Димитров, Марин Христов, Стоян Георгиев, Николай Славов, Йордан Бонев и др. от ТКЗС Брестак решиха да помогнат за прибирането на реколтата, затова бързаха със сърпове към блока.

Младите животновъди помагат не само при жътвата, но те се включват и при коситбата и при другите полски работи.

Йордан ПЕТРОВ

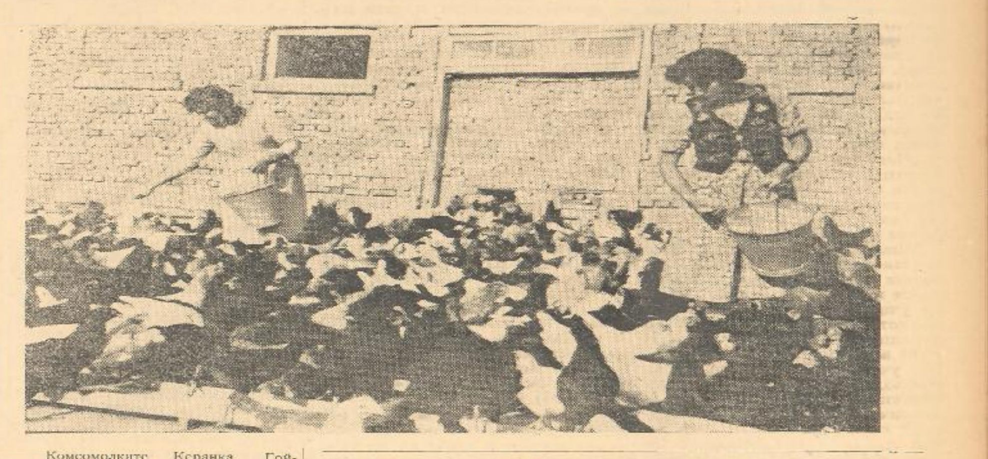

Комсомолките Керанка Гойчева и Стойка Петрова работят в птицефермата на с. Иширково. Първите 3,400 пилета, които те предадоха на стопанството вече снасят яйца. Сега те отглеждат нови 3,500 пилета, които скоро ще навършат два месеца.

НА СНИМКАТА: Комсомолките птицегледачки хранят младите пилета.

Колко е хубаво така

Още със завръщането си от училище средношколците от селата Средище, Стрелково, Попсев, Попрусаново, Каменци и Господиново сформираха агиткултурни бригади. Разучиха весели сценки, хумористични разкази, хубави песни.

Като започна жътвата, през почивките те излизат с тая програма пред кооператорите от звената и бригадите. Колко радост доставиха средношколците на кооператорите с хубавата си програма.

Агитатори запознават кооператорите с международното положение. Най-много кооператорите се интересуваха от подвига на Манолис Глезос и неговия процес.

По указание на общинския комитет на Отечествения фронт от 12 т. м. агиткултурните бригади започнаха обхождането на всички села от района. Например бригадата от Средище гостува на кооператорите от Стрелково, а тази от с. Каменци посети с. Посев.

Георги КИТАЕВ

★

Жътвата в нашия окръг е към своя край. С ускорени темпове започна и вършитбата. Заедно с изпълнението на тези две важни задачи кооператорите, механизаторите и работниците от Държавните земеделски стопанства са насочили своите усилия за изпълнението на плана за удвояването на селскостопанската продукция.

Вдъхновени от писмото на Централния комитет и решенията на разширения пленум на Окръжния комитет на Българската комунистическа партия, трудещите се в нашия окръг водят борба за нови успехи.

Многобройни са писмата, дописките и кореспонденциите, с които нашите дописници ни свобощават за вдъхновения труд на кооператорите и механизаторите. В тази страница ние разказваме за трудовите дела в нашия окръг.

ВЕЧЕР ЗА ПЪРВЕНЦИТЕ

Кооператорите от обединеното стопанство в с. Главиница положиха много усилия и тези дни жътвата ще приключи. В изпълнението на тази задача важен дял имат и младежите. Младежките звена на Есма Хюсеинова и Насуф Руфадов от с. Ножарево, на Илия Филипов и Иван Станев от с. Подлес, на Бейзат Хюсеинов и Юкие Махмудова от с. Калугерене, на Осман Сеитов и Осман Кабилев от с. Падина, на Пеню Пенев, Петър Сяров и Димитър Лалчев от Главиница бяха денонощно на полето и заеха първите места в съревнованието между звената. Те работиха качествено и с ентусиазъм.

Общинският комитет на Комсомола в с. Главиница организира вечер на първенците в жътвата, която беше открита от вокалната група при читалището. Девойките изпяха много песни за жътварите, които останаха доволни от оказаното им внимание. За успехите в жътвата прочете доклад главният агроном на стопанството Недялко Кънев. За първенците в жътвената кампания младежите от Ножарево и Подлес—джазът при стопанството изпълни танцови мелодии. Веселието продължи до късно през нощта.

Никола НАНЕВ

Набрани са първите низи тютюн

Тази година кооператорите от с. Преславци запланували да получат по 120 кг тютюн от декар. На тази задача те отделиха много внимание и грижи. Тютюнът беше окопан навреме и качествено. В резултат на положените усилия сега тютюневите стебла се издигат като гора, а листата са големи и хубави. Тези дни кооператорите започнаха беритбата на тютюн. За един ден те набраха 1,000 низи. Отличиха се кооператорките Забие Мехмедова, Фатме Исмаилова и Фатме Хамдиева, които направиха за един ден по 15 низи тютюн.

Беритбата продължава усилено.

Февзи КАБАК

УСПЕХИ В ЖЪТВЕНАТА КАМПАНИЯ

Бригадата на Стоян Димитров Стоянов от с. Шуменци имаше да пожъне с комбайн 2,000 декара пшеница. Към бригадата бе прикрепен комбайнерът Пенчо Костадинов Ангелов с комбайн СК-3. Определените площи трябваше да бъдат пожънати за 12 дни, но кооператорите приключиха жътвата само за 9 дни. За една седмица са ожънати повече от 1,300 дка пшеница и е овършано над 170 тона зърно.

Стефан СТОЯНОВ

Отлична работа на комбайнери

Сред кооператорите и механизаторите от с. Светослав и с. Чолаково кипи усилен труд. На най-хубавите блокове от обединеното стопанство с център с. Кайнарджа жъне комбайнерът Христо Попов. От 90 декара той овърша 27 тона зърно. Добра реколта се получи от пшеницата „Белокласа"—сорт № 301. От един блок 280 дка средното бункерово тегло на зърното е 300 кг.

Добре работят и комбайнерите Тодор Иванов, Велико Николов и Тодор Еленов.

Петър БОРИСОВ

★

Необгледни са блоковете на калипетровското кооперативно стопанство. Не се виждат нито скали, нито просторни гори. Само лозята, овощните насъждения и залесителните пояси пресичат надлъж и шир люшкащите се узрели жита.

Комбайнерите Никола Енев и Димитър Василев прибират посева. Първият досега е овършал 84 тона, а вторият—81 тона зърно. До края на жътвата както те, така и кооператорите, не ще знаят почивка.

Митанка ВЕЛИКОВА

Вместо 3,000 — 4,000 тона силаж

От няколко дни кооператорите от с. Главиница силажират усилено. Фуражната царевица е засята на площ от 2,830 декара. До сега са приготвени вече 68 тона сочен силаж за добитъка. Добивите, които се получават от декар,—3,800—4,000 кг зелена маса, са радващи и стопанството ще може да изпълни плана си за силажирането над 150 процента. Вместо 3,000 тона силаж ще бъдат приготвени 4,000 тона.

Увереността, вдъхната от Централния и Окръжния комитети на партията във възможността да се изпълни и преизпълни планираната валова продукция, мобилизира силите на кооператорите. Те обещаха да приключат със силажирането на фуражната царевица за 10 дни.

Магазинер за пример

От осем години в магазина на селкоопа в с. Българка работи комсомолката Калинка Лекова Атанасова, която се справя отлично със своята работа. В магазина има най-разнообразни стоки и всички са подредени с вкус. Клиентите са много—желанията различни. Един иска ориз, друг халва, трети басма, четвърти вила и т. н. Работата е трудна и отговорна. След проданото сирене трябва бързо да измие ръцете си, за да даде исканата басма, но за Калинка това не представлява особена трудност, защото има дългогодишен опит, който я е научил на сръчност и умение.

Калинка Лекова е готова винаги най-вежливо да задоволи исканията на клиентите си, затова хората от село я обичат и често посещават магазина. За добрата ѝ работа и преизпълнението на плана по стокооборота тя няколко пъти е награждавана от селкоопа в с. Срацимир.

На хибридния участък

Средношколската бригада в с. Алфатар се включи активно в помощ на кооперативното стопанство . . Наред със задачата, които изпълнява— бране на зарзали от държавния полезащитен пояс, на нея се възлагат и други поръчения.

Преди няколко дни тя премина на работа в хибридния участък. Благодарение на добрата организация на работата и редовното отчитане на съревнованието бригадата успя да обезметли 525 дка хибридна царевица.

Отличи се звеното на Пенчо Николов, което обезметли 140 дка и отново спечели преходното знаме „Звено първенец".

Добре работиха др. Еленка Георгиева, Донка Петрова, Димитър Борисов, Георги Донков и др.

Работата продължава с ентусиазъм.

ЖЪТВАТА Е В СВОЯ РАЗГАР

Кооператорите от звеното на Али Абдула от с. Водно вече две денонощия стануват на полето. За това време те ожънаха 72 дка пшеница.

Жътвата е в своя разгар. Всеки ден комбайнът жъне по 210 дка. Трактористите веднага след пожънването извличат сламата от блока и подмятат стърнището.

Още отсега и кооператори, и механизатори подготвят площите за есенната сеитба.

Така ще бъде и при вършитбата

Младежкото звено със звеновод Друми Василев от трета полевъдно-тракторна бригада в с. Варненци непрекъснато е носител на преходното червено знаме „Звено-първенец". От началото на жътвата редовно звеното пожънваше на ден по 34 дка или на човек се падаха по 2·2 дка.

Със започването на вършитбата всички от звеното заявяват, че знамето няма да отстъпят, защото и във вършитбата ще бъдат първенци.

Георги Д. МАРИНОВ

НЕУМОРНО ЗВЕНО

Слънцето изгря над пробудилата се добруджанска шир. В далечината се чуват песни и весел момински смях. Там е звеното на Димитър Драганелов от с. Войново. Още от първия ден на жътвата то излиза на работа. Всички кооператори, които са в него, редовно ходят на жътва. На ден те жънат по 20 декара. Най-добре работят Жека Петрова, Керана Димитрова, Енчо Василев и Денка Енчева. В първите редици са и комсомолките Ст. Петрова, Ст. Димитрова, Ел. Русинова, Вл. Иванова и др.

Еленка КАРАМОЧЕВА

ЗАРАЗЯВАЩ ПРИМЕР

За да се помогне на стопанството в с. Нова Черна за по-бързото прибиране на реколтата и да се създаде по-здрава връзка между комунистите и безпартийните, партийният секретар предложи и комунистите приеха да организират трудов ден.

Тридесет партийни члена отидоха на чакъма и за един ден ожънаха 35 дка. Проявиха се Катя Черникова, Димитър Петров, Евгения Костова, Христо Чанков, Тодора Георгиева, партийният секретар Васил Цонев и др., които пожънаха по един декар и два ара.

Александър КРЪСТЕВ

При окопаването на блоковете, засети с царевица, активно помогнаха на кооператорите от с. Ветрен селскостопанските машини.

НА СНИМКАТА: Трактористът Борис Топалов и помощникът му Добри Добрев копаят царевицата.

Вие се забравяте, офицер! Това е подарък от царицата.

Атанас Георгиев се роди и израсна в Казанлъшката долина—в долината на розовите плантации. С майка си и сестра си той всяко лято събираше розови листчета от малките трънливи храсти. Веднаж баща му го заведе в Казанлък, във фабриката, където в котли, капка по капка се изстискваше от стотици чували розови листчета най-скъпият в света екстракт — онзи екстракт, който се прибавяше като подправка към най-хубавите парижки парфюми. . . Това наистина беше трудовият пот на селското семейство.

В родителската спалня, зад иконите, се пазеше шишенце от розовата реколта — цялото състояние на баща му. Всяка чаена лъжичка розово масло струваше половин офицерска заплата.

— Подарък от царицата? — попита Атанас и изведнаж изруга безобразно по турски. — Розово масло? . . .

Той хвана с две ръце немеца за колосания нагръдник и го разтърси, както беше разтърсил веднаж на казанлъшкия пазар един крадец, откраднал от вдовицата Марийка кошница сливи. След това, като набра търпение, подпоручик Георгиев изчака, докато немецът с треперещи ръце се оправяше и заповяда на войниците да започнат изземването на документите от всички вагони.

— Всичките документи! Всичките! До листче!. . .

След час Атанас Георгиев със сухо, зачервено лице, олюлявайки се от горещината, премина по линията, наблюдаван от всичките пет вагона. След подпоручика войниците тикаха ръчна количка с посолската преписка.

Слънцето залязваше зад зелените хълмове.

Остатъка от вечерта подпоручикът прекара в селото, в квартирата си, сложил пистолета на масата. Осемнадесет посолски куфара, акуратно поставени до стената, заемаха едва ли не половината от стаята. Стопанката на къщата, старата Костадинка, даде на болния силен чай. Него все още го тресеше.

от глухата провинция. В същност подпоручикът не беше военен, а селянин. Неговите другари от армията даваха децата си или в немски, или във френски колежи. А Атанас обичаше Русия. Да обикне Русия го научиха още от детство книжките на Вазов, Каравелов, Ботев и паметта на чичо му, комунист, емигрирал след въстанието през 1923 година в далечна Аржентина и оня опълченски медал, който той в детството си виждаше на гърдите на дядо си, участник в руско-турската война. Някога майка му разказа историята, как през онази освободителна война е умрял в Казанлък един руски офицер. Погребали го в нов мундир, а в стария баба му намерила фурнирована кутия и в нея парче дърво — от „кръста господен". И тази кутия на руския офицер, загинал от раните си на българска земя, се пазеше в селското семейство като светиня и също свързваше душата на Атанас с Русия. Така е било винаги—враговете на България са били врагове и на Русия. И подпоручик Георгиев, мръщейки се от маларичната треска, спокойно чакаше до прозореца на диспечерската стая. Той чакаше другарите на родината си, българските партизани, руските войници, очакваше и чичо си комунист, въпреки че чертите на неговото лице отдавна се бяха изтрили от паметта на Атанас.

Към обяд пътниците от курортните вагони взеха да стават по-смели. Те излязоха на перона. Костелив немец прибираше с чадъра си в купето своите малчугани, излезли от вагона да поиграят с обръчи. Двама италиянци в еднакви спортни костюми убеждаваха румънската секретарка в лилава пижама да тръгнат пеш за Турция. Финландският аташе, също излязъл на перона, злобно плюеше гроздови семки. Общото внимание привличаше шефът на дипломатическия корпус. С бяла кърпа в дясната ръка и бастун в лявата той бавно се приближаваше към Атанас Георгиев.

Подпоручикът изслуша хитлериста, облакътен на прозоречната рамка.

НОВИ КАДРИ ЗА ВИСШИТЕ ВОЕННИ УЧИЛИЩА

Президиумът на Народното събрание е издал указ, с който се правят някои допълнения за правата на завършилите военноучебните заведения под ведомството на Министерството на народната отбрана и военноучебните заведения в Съветския съюз. Според указа на завършилите висшите военни училища със срок четири и половина години се признава висше образование по отделните профили: а) за химически профил — „Инженер по технология на високомолекулярните съединения и органичен синтез"; б) за свързочния профил — „Инженер по радио, телеграфия и телефонна техника" и т. н.

Министерският съвет е приел постановление за създаване на висши военни училища, в което се казва: . . Народното-военно училище „В. Левски", Народното военно артилерийско училище „Г. Димитров"; Народното военно-инженерно-свързочно училище; Народното военно-въздушно училище „Г. Бенковски" и Народното военнотехническо училище „В Коларов" са висши учебни заведения със срок на обучението не по-малък от четири и половина години.

Условия за приемане на курсанти във висшите военни училища за учебната 1959-60 година

1) Курсанти във висшите военни училища могат да бъдат найдобрите синове на работниците, селяните — членове на ТКЗС, трудовите интелигенти и служители, които са доказали своята преданост на делото на Българската Комунистическа Партия и правителството на Народна република България

2) Кандидат-курсантите трябва да отговарят на следните изисквания:

а) да не са осъждани и да не са под съд;

б) да са активни членове на ДКМС;

в) да имат завършено средно образование и диплома не помалко от добър (4), с не по-нисък успех от добър (4) по български език, математика и физика и с поведение примерно;

г) да са физически здрави, не боледували от белодробни и други тежки заболявания и с нормален здравен коефициент;

д) да обичат военната служба;

е) да не са по-възрастни от 22 години;

ж) да не са женени;

з) да са удостоени от командира на частта (за срочно служащи);

3. Кандидатите за курсанти от срочно-служащия състав да подават чрез командирите на части, а наборниците и отбилите редовната си военна служба — чрез началниците на военните окръжия до съответния началник на военно училище следните документи:

а) молба за допускането им до конкурсен изпит с декларация, че желаят да служат във въоръжените сили като офицери не по-малко от 10 години;

б) подробна автобиография;

в) диплом за завършено средно образование;

г) характеристика от окръжния комитет на ДКМС;

д) характеристика от окръжния народен съвет;

е) служебна характеристика с приложение изваждка от картона за наказания и похвали (само за срочнослужащите);

ж) медицинско свидетелство от гарнизонна или донаборна (болнична) комисия.

4. Кандидат-курсантите за всички училища да подадат документите си в щаба на частта (окръжисто) до 30 юли, а за НВМУ „Н. Й. Вапцаров" до 25 юли. Документите да се изпратят от командирите на части и началниците на военни окръжия в съответните военни училища от 1 до 30 август, а за НВМУ „Н. Й. Вапцаров" — до 30 юли.

Пътуването и прехраната на кандидат-курсантите наборници и отбилите редовната военна служба е за тяхна сметка.

7. Приемната комисия организира и произвежда конкурсен изпит по български език и математика, основен медицински преглед на кандидатите и определя годността им за курсанти:

— по политическите и деловите им качества;

— по здравословното им състояние;

— по общия успех от дипломата и от конкурсния изпит;

При приемането предимство имат синовете на активни борци против фашизма и капитализма (партизани, политзатворници и интербригадисти, концлагеристи и ятаци).

Решението на приемната комисия, вписано в протокола, е окончателно и не подлежи на обжалване.

Приемните комисии извършват своята работа от 15 до 25 септември, а за НВМУ „Никола Й. Вапцаров" от 5 до 15 август.

СЪОБЩЕНИЕ НА РЕДАКЦИЯТА

С излизането на брой 52 на вестник „Силистренска трибуна" изтича годишният абонамент на вестника за ония читатели, които в началото на годината се бяха абонирали за цяла година и бяха внесли по 10.40 лв.

Тези читатели да потърсят пощенския раздавач в района си и да подновят абонамента за вестника.

ГАТАНКИ

Жега... Слънчеви лъчи...
В блока ширен труд кипи.
Пей звеното, смях ечи...
Кой на сянка хей там спи?

(Звеноводът Рамис Едастов от
село Таслаково)

—Да е няма, не е няма.
Уста има тя голяма,
но мълчи, не ще да пее
и по цели дни немее.
Що е то?

(Радиоуредбата в с. Ситово)

ИЗ НАШИЯ РЕЧНИК

БОНБОН — от захар се приготовлява и в с. Межден рядкост представлява по вина на магазинера Христо Димов Златев.

МАГАЗИНЕР — лице, което продава в селкоопа стоки на по-високи цени от определените). (Справка Мюзекия Мехмедов от с. Колобър).

САЛАТА — приготвя се от пиперки, домати и други зарзавати. Рядко се среща по заведенията за обществено хранене в с. Межден.

УРЕДИ (ПП) — почти не се срещат по противопожарните постове в с. Козяк.

ИСТОРИЯ, МИРИШЕЩА НА МУХЪЛ

— Сто хиляди и нито сантим по-малко!

— Петдесет хиляди.

— Сто.

— Много са.

— Хич не са много бил. Бак бурда шинди! Виж какво момиче ти давам капка. Гюл-трендафил в градина.

„Гюл-трендафилът" стои в ъгъла на стаята и си бърше сълзите, а бащата на момичето Ибрям-ага и бъдещият ѝ свекър Мехмед-Али Юмер се пазарят. Колко пари да даде Мехмед-Али за тази капка? Струва си ваджията! Пък и синът му Селим я иска. „Който даде повече пари, той ще откъсне гюла от градината на стария Ибрям" — така разправяха хората в село.

Аз си припомних тази случка съвсем случайно. Чух да говорят за една тъмна история и неволно си спомних за дъщерята на стария Ибрям и пазарлъка, в който тя беше главният предмет за продан.

В с. Зарица има турско училище. Там е директор Веби Талибов, а Мурад Сейфулов е само обикновен учител (маалим). Хубаво момче е Мурад-даскалчето. И хубаво и добро, но пострада. Пострада заради два лафа.

— Че как тъй? — ще попитате вие.

— Ей тъй нà, изяло сто оки бой за нищо и никакво.

— А кой го би?

— Кой ли? Набиха го директорът Веби Талибов, пълномощникът на съвета в с. Зарица Ниязи Ахмедов — Коч и прислужникът в училището Фейми Реджебов.

И така, казахме вече, че Мурад Сейфулов е хубаво и добро момче. Но още от народния епос е известно, че щом има хубав ерген в село непременно ще се намери и хубава мома. И в Зарица наистина има такава.

Един ден Мурад отива да поговори с девойката.

— При нея отиде — докладвал училищният прислужник на директора си Веби Талибов.

— Гиди хаирсъзин! Аз ще му дам да разбере нà него!

Защо е изрекъл тези реплики ние не знаем. Знаем само че в същия миг директорът изхвърчал от училището, съпровождан от прислужника. По пътя към тях се присъединил и пълномощникът Ниязи Ахмедов — Коч.

Младите си говорили без да подозират надвисналата опасност. И изведнаж... върху главата на Мурад се посипал град от удари. Девойката изпищяла и се скрила. Докато се притичат хора, даскалчето вече лежало на земята. Шефът му го притискал с коляно, прислужникът го ритал, а пълномощникът „правел" усилия да го оттърве от лапите на побойниците.

Отстрани гледали с печални лица няколко дечица. Те биха помогнали на своя учител, но там е директорът, те се боят. Пък и нали той самият толкова пъти им е казвал, че боят е отживелица, която днес не съществува. Много им е говорил директорът и все хубави приказки им е казвал, а днес сам бие.

От вратниците надничали любопитни женски глави. Утолил сърбежа на ръцете си, директорът напуснал полесражението с вид на победител, но и до днес на мнозина (а и на нас) не е ясно, защо Мурад изяде толкова бой. Може би по този начин директорът е искал да повиши авторитета си пред своите подчинени? Може би е искал да разчисти „лични сметки"?... А може би (така мислим ние) на него му е омръзнало да бъде вече директор и той е намерил този начин най-удобен, за да го уволнят.

Като оставим настрана „възпитателното" въздействие от побоя, мен ми се ще да вярвам че и тази история мирише на мухъл, както и онази, с която започна фейлетонът.

Дано най-сетне се намери някакъв цяр за този мухъл. Дано илачът да бъде горчив, за да не могат да забравят лекуваните за какво са ги лекували т. е. критикували.

(По материали на В. Ст.)

Стъкла, стъкла, от вас са всичките тегла

— Счупени са.

— Не са счупени.

— Натрошени са.

— Много са хубави даже.

— А бе ти не виждаш ли, че са станали на сол?

— Нищо им няма.

Като им няма нищо, защо ОТП — Силистра отказва да ги получи?

— ! ! ! . . .

— Кажи де! Ето, виж, аз съм си записал и номера на шлепа 94,602. А ето тук е товарителницата № 20,751, в която се казва, че стъкларският завод „Ст. Ив. Пеев" от с. Белослав, Варненски окръг изпраща 101 каси прозоречни стъкла на ОТП — Силистра.

— Е, и?

Е и от един месец тези стъкла стоят в силистренското пристанище, а ОТП - то не иска да ги вземе, понеже са станали на дребни парченца, върху които не би се съгласил да легне и индийски факир дори.

— Разбира се, че няма да ги вземе ОТП-то. Кой е луд да плаща народна пара за тоя, дето клати клоните на дърветата.

Че не е виновно силистренското ОТП, не е виновно, ама все пак някой трябва да опере пешкира. 15,810 кг стъкла са това, не е малко, нали?

— А според тебе кой е виновният?

— Виновен е представителят на ОТП, който е наредил да се изпратят стъклата от русенското пристанище. Стъклата са били натрошени в касите още оттам

— Че къде са му били очите, та не е видял?

— Не знам. БРП — Русе е направило съответната забележка в документите при товаренето, че стъклата са строшени и то не поема никаква отговорност за станалото.

— Е щом пише така, значи стъклата все пак ще могат да се използуват. Излиза, че аз съм прав.

— Не си прав. Стъклата са строшени.

— Добре, ама аз те питам могат ли да се използуват?

— Не могат. . . Впрочем могат. Те трябва да се изсипят на главата на виновника, за да му дойде умът и да не прави така други път.

— Ех, стъкла, стъкла, заради вас какви тегла!

(По материали на
Г. П. КРЪСТЕВ)

Вести от Нова черна

Средношколците от с. Нова Черна не се включват в силажирането

Имаме средношколци — бели и червени.
Средношколки — росни капки, с хубост надарени.

Всяка вечер по площада като луди тичат,
а да ходят на силажа никак не обичат.

На силажа ходят само дребни пионери,
а пък средношколци, божке, не можеш намери!

„СЛАБИЧКИ СА!" — казвай някой със усмивка тиха.
Пионерите на футбол даже ги набиха.

Имаме си средношколци, но беда голяма —
всички трябва да се сложат във силажна яма.

А. ДИМОВ

ФЕРЕДЖЕ

Ще го махна! Не мога повече.

— Млък, да не съм те чувал да приказваш тъй!

Ама разбери бе, мъжо, задушавам се с това фередже. Не мога да работя в тоя задух. Пък . . . и другите ми се смеят. „Жена си — казват — на Ниязи Даудов, член на партийното бюро в селото, а още търпиш такива архаизми по себе си". Само аз съм останала да ходя като дърта кукумявка сред жените. Пусто опустяло женско гайле . . .

— Аз от зелена тиква семе не щà — вдига заплашително ръка мъжът. — Ха си продумала още нещо и ще ти извия шията като на петровско пиле. Баба ми и майка ми, аллах да се смили над бедните им души, все с фереджета са ходили и никога не са се оплаквали, а сега ти се намери . . . Хем тях ги уважаваха всички в село. Няма да го махаш! Не искам чужди мъже да гледат жена ми.

— Ама разбери . . .

— Няма какво да разбирам. Казах.

Този разговор се водеше между Ниязи Даудов и жена му рано сутринта преди да отидат на работа по блоковете на стопанството в с. Колобър.

Старата слива хвърляше дълга сянка през двора, но още от сега се чувстваше знойният задух на юлския ден. Слънцето не беше отскочило много високо, а кучето Алтън вече се криеше под стълбата на къщата изплезило дълъг, червен език. Ниязи се раздели с жена си сърдит и намусен. От острите му думи тя се разплака. „Женска работа — мислеше си той. — Ще поплаче, ще поплаче и ще мине. Трябва да разбере, че има мъж, а не лукова глава. Пък като я видят, че ходи с фередже може и другите да ги сложат отново".

Към обяд, когато слънцето напече жестоко и въздухът затрептя като опъната струна, откъм края на блока се чуха викове. Ниязи, който работеше с други кооператори и отвременавреме хвърляше мрачни погледи към жена си, трепна.

— Дайте вода! — викаха жените.

— Донесете бъкела! . . . По-скоро! . . .

Ниязи изтичя. Кооператорките се суетяха около жена му, която беше припаднала. Фереджето беше стъпкано встрани, а хубавата бяла шия на жената беше открита. Някой плисна шепа вода. На Ниязи му причерня.

— Махайте се! — извика той на мъжете около себе си.

— Какво сте я зяпнали.

Наведе се, взе фереджето и покри лицето на жена си.

— У-у-у-у, урсуз чиляк! — обади се една възрастна туркиня. Ще умори жена си за едното чудо. Съжали я, бре инатино! Не виждаш ли, че ще се задуши.

Някой докара каруца. Откараха припадналата в село и от тогава никой не я видя да дойде на работа. Нашите кооператорки разправят, че фактически Ниязи имал фередже на очите си, затуй още не може да се отърси от старите, миришещи на нафталин предразсъдъци. Дали е така вие ще кажете. Може и при вас да ги има такива инати.

(Из бюлетина на с. Межден)

СВЕДЕНИЕ

за работата на МТС в окръга до 22 юли включително (в проценти)

МТС	Жътва		Вършитба всичко	Извличане слама	Лятна дълбока оран	Подметка	Силажиране
	Общо о/о	в т. ч. пшеница в декари					
Силистра	123	42995	38	82	13	38	14·4
Алфатар	92	41605	44	46	16	21	14
Кайнарджа	96	32306	46	76	3	42.8	10
Средище	85	8566	38	0	30·9	89	16
Ситово	102	41622	36	66	3	30	10
Дулово	101·8	54514	53	85	x	45·4	15
Главиница	133	45458	37	50	21·6	25	9·5
Тутракан	128	44555	45	64	21·8	48	20
За окръга	109	311621	42·1	64	14.9	36	13·4

СВЕДЕНИЕ

на Окръжния народен съвет за хода на селскостопанските работи до 23 юли включително

ТКЗС	Жътва пшеница		Подметка о/о	Лятна дълбока оран о/о	Силажиране о/о	III окопаване царевица о/о	Окосен фий о/о	Яйца от 100 кокошки
	о/о	Овършано тона						
Айдемир	97	959	35	0	3	31	50	35
Калипетрово	100	1031	63	28	2	88	100	37
Бабук	100	1319	49	11	6	5	65	28
Алфатар	100	1834	23	4	10	100	100	24
Ишурково	88	7174	11	8	6	53	62	24
Попина	81	1443	17	5	1.9	0	82	34
Сребърна	94	939	55	5	4	30	100	36
Ситово	86	2168	26	15	4	58	79	29
Срацимир	98	1718	18	5	3	27	100	28
Кайнарджа	100	2200	59	0	5	9	100	23
Голеш	100	1578	47	9	5	14	100	29
Тутракан	95	2702	77	12	5	0	76	26
Нова Черна	100	1886	86	10	6	22	94	50
Старо село	100	926	50	7	2	0	99	29
Белица	100	1983	56	19	5	2	57	25
Главиница	98	2163	45	8	5	25	92	34
Ст. Караджа	100	1431	39	18	6	23	100	42
Сокол	100	1473	29	14	4	2	71	41
Зафирово	89	1594	20	43	2	1.8	72	18
М. Преславец	100	1031	35	62	10	100	100	30
Дулово	100	2073	27	0	6	38	44	30
Межден	100	1193	33	100	4	17	100	20
Окорш	100	1400	29	0	7	100	74	41
Секулово	100	1788	95	9	6	0	69	31
Добротица	100	1066	26	0	8	0	100	36
Чернолик	100	1621	51	2	4	15	100	12
Паисиево	100	1416	80	6	7	87	79	31
Средище	100	1819	55	10	8	18	99	24
Алеково	93	1109	42	14	10	0	89	19
За окръга	97	46037	41	14	5·7	31	82	20

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

КИНО

(От 27 юли до 2 август)

Силистра — кино „Доростол" — „Човекът без паспорт"; кино „Култура" — „Какво ще каже жена ми?"; **Дулово** — „Съперници на кормилото", „Необикновено произшествие" — I и II серия; **Тутракан** — кино „Дунав" — „Любовна песен", „Над Тиса"; кино „Хр. Ботев" — „Синя Моса", „Орел 101"; **Алфатар** — „Тайната вечеря на седмицата", „Душата на морето"; **Кайнарджа** — „Фалшификация", „Влюбеният матрос"; **Попина** — „Последният от Сабудара"; **Айдемир** — „Сестри"; **Добротица** — „Хванете го в бърлогата", „18-та година"; **Ц. Самуил** — „Смъртта на велосипедиста", „Любимец № 13"; **Зафирово** — „Разузнаване по река Янг Це", „Лично познат"; **Сребърна** — „Дяволско откритие", „Идиот"; **Ситово** — „Урок на историята", „Рита"; **Гарван** — „Сърцето бие отново", „Те двамата"; **Бабук** — „Ребро адамово", „Трима излязоха от гората"; **Средище** — „Небесна птица", „Тихият Дон" — III серия; **Иширково** — „Клетниците" — I и II серия; **Алеково** — „Безсмъртният гарнизон", „Може би това е любовта"; **Межден** — „Дяволската пропаст", „През три морета".

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА

Улица Дочо Михайлов № 21
Телефони: главен редактор и зам. главен редактор — 201
Отдели: Партийно-организационен, Селскостопански, Промишлен, Култура и бит, Писма на читатели и дописници — 27

— Аз категорически настоявам за незабавно пущане през границата! — с повишен тон настояваше посланикът.

— Не може.

— Протестирам! Аз съм персона грата. . .

— Говорете на български.

— Аз искам телефонна връзка.

— С кого искате да говорите?

— С генерал-лейтенант Михов.

— И още с кого?

— С княз Кирил.

— Още?

— С царица Йоана!

— Мога да ви свържа само с железопътния морзист Радко Данчев. Той се намира до апарата си в София — намръщено каза подпоручикът.

Посланикът въртеше очи, смесваше българските думи с немски (сякаш хокаше царица Йоана) и сочеше с бастуна си към зелените хълмове. Те се тъмнееха в маранята над кадифяно-мъхестите керемиди на българското село. Тези хълмове се намираха зад границата, в Турция.

Тълпа от железопътни работници и селяни-лозари се приближаваше с червени знамена към перона. Начело вървеше учителят Никола Цвятков, вчера освободен от затвора. До него — другарят му по килия Радко Чолаков възрастен човек, още в затворнически халат. Той вървеше и разтърсваше бледен юмрук.

Посланикът се отправи към вагона. Бастонът падна от ръцете му, той се наведе, взе го и побягна.

В тълпата се раздадоха гласове:

— Кръв за кръв! Смърт на фашизма! Нека да отговарят за всичко!

Подпоручик Георгиев се мръщеше, но не от някаква външна причина, а от маларичната треска, която го обливаше със студ в това знойно пладне. Денят беше необикновен, единствен в живота. Другарите от София съобщиха, че съветските танкове са форсирали вече Дунава и сега приближават към

Варна. Населението на София е излязло по улиците. Девети септември ще бъде велик ден за България. Някакъв неизвестен другар предаде по телефона слуха, който се разнесе по цялата столица: Георги Димитров е вече в България. Страната се гордееше с този героичен човек.

„Какво да правя с тези господа? — размишляваше подпоручикът за заловените от него фашисти. Ясно е, че те готвят внезапно нападение, за да се промъкнат в Турция и през нощта това, може би, ще им се удаде. . ."

Като се приближи към селяните, Георгиев извика на страна учителя:

— Трябва да се върши нещо. Помогнете ни. Незабелязано оградете гаричката с втора верига и се окопайте. Аз ще ви дам оръжие. . .

След няколко минути гаричката опустя.

Като избра пет от най-отчаяните граничари, Атанас Георгиев се втурна с тях на площадката на вагона. Пътниците бяха изненадани. Само двама с пистолети в ръце заградиха входа, но българите хвърлиха единия през прозореца, а другият заслони с тялото си посланика.

— Горе ръцете!

Подпоручикът влезе в коридора, нажежен през този следобеден час. Той погледна в купето, в което се вмъкна посланикът. Стоейки с гръб към вратата, жената на посланикъ бързо закриваше нещо под масичката. Подпоручикът отстрани немкинята и видя бурето:

— Какво е това?

Познат сладък мирис, напомнящ благоуханието на цъвтящи рози, погали ноздрите на българина. Него го тресеше в това задушно купе. И за миг му се стори, че чудният аромат, може би, само му се присънва. . . Посланикът на Германия плуваше пред възбудения поглед на Атанас Георгиев в облак от тънък розов мирис.

— Откъде е бурето? — попита подпоручикът, задъхвайки се.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година IV, Бр. 46 | Сряда, 29 юли 1959 година | ЦЕНА 20 СТОТИНКИ

НАГРАДЕНИ ЗАКУПЧИЦИ НА ЯЙЦА

За постигнатите добри резултати при изпълнение на плана за изкупуване на яйцата Окръжното търговско предприятие в Силистра награди следните яйцезакупчици:

НИКОЛА МАРИНОВ от с. Ветрен с — 2000 лв, затова, че при план 200,000 яйца е изкупил 260,000 броя.

БИЛЯЛ БИЛЯЛОВ от с. Овен—с 1,200 лв загдето при план 200,000 броя яйца е изкупил 148,000.

С по 1,000 лева са наградени:

АЛИТ НАИМОВ от с. Зебил, който при план 120,000 яйца е изкупил 146,600.

ИЗЕТ РАИМОВ от с. Листец — изкупил 41,000 яйца при план 40,000.

НАЗИФ ЮМЕРОВ от с. Грънчарово—при план 105,000 яйца изкупил 84,000.

АХМЕД РАИМОВ от с. Звенимир — изкупил 54,140 яйца при план 70,000.

МЕХМЕДАЛИ АЛИЕВ от с. Долец — при план 90,000 изкупил 80,410 яйца.

АХМЕД ВЕЛИЕВ от с. Чернолик — при план 95,000 яйца изкупил 73,000.

ХАМЗА МУРАДОВ от с. Добротица — при план 79,000 изкупил 72,300 яйца.

Седем закупчици, които са изпълнили плана си с 60 до 75 на сто, са наградени с по 300 лв, а други седем изпълнили плана си с 57 до 60 на сто с по 200 лв.

ДОСТОЙНА СРЕЩА НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

На празника с преизпълнени производствени планове

В нашия окръг съществуват реални възможности за изпълнението на плана за изкупуване на яйцата и птичето месо

НА ВЪРШИТБА

Тази сутрин жителите на с. Калугерене, когато се събудиха, чуха отново да боботи на долния край на стопанския двор вършачката на Димо Иванов Лазаров.

— Цяла нощ вършее. Не е млъкнала нито за минутка — казва старият кооператор бай Киро.

Вършачката е от стария тип „Газдашаги", вече износена и се иска голямо внимание, иска се да я познаваш добре, за да работи. Миналата година машинист на същата вършачка беше Сюлейман Искендер и тя вършееше в с. Падина. За 20 дни тогава едва овърша 60 тона, пилееше и чупеше зърното, понякога по цяла седмица не помръдваше каиша си. Кооператорите бяха вдигнали ръце от нея.

Преди да почне вършитбата машинистът Димо Иванов прегледа основно вършачката, подмени някои части, закърпи каишите, ситата, огледа я отвсякъде. Ето сега вършее, та вършее. Зърното тече чисто и здраво—направо за склада. За три дни машинистът овърша над 40 тона. Планът на вършачката е 400 тона. Ще може ли да се изпълни този план? Сигурно ще може, тъй като машинистът обещава да вършее по 24 тона в денонощие.

—Внимавай, Сали! Пускай помалко и редовно! Гледай да не задръстиш барабана — обръща се Димо Иванов към барабанджията Сали Шаиров. А младият барабанджия е послушен, внимателен.

Ръководството на стопанството правилно е организирало хората: вършее се на две смени и денонощно. Всички звена са включени във вършитбата и се редуват. Така се избягват сръдните и се осигурява заетост за работната ръка. Известно е всяко звено колко е овършало, на коя дата е било при машината и каква смяна—дневна или нощна. За целта има специална диаграма, която найредовно се попълва от Реджеб Халилов.

Само сламарите са постоянни, макар че работят на две смени, защото тук се иска майсторство и сръчност. А какви майстори са Хюсеин Адемов, Кадир Исуфов, Махмуд Мухаремов и Хюсеин Курдов — не се помни в село тяхна купа да се е развалила или надигнала от вятъра.

Машинистът Димо Иванов обяснява причините за неизпълнението на графика от 24 тона —снопите се носят с каруци и не могат да осигурят използуването на цялата мощност. — Когато се издигнат една-две купи — казва Димо Иванов— тогава не само ще достигнем, но и ще надхвърлим графика. Снопи возят само 11 каруци, другите са ангажирани с извозването на зърното. Утре ще возят снопи 16 каруци. Първата купа вече е направена, разчистено е мястото за втората и третата.Така ще се осигурят постоянно снопи.

Когато с партийния секретар Хюсеин Харунов и зам. председателя на стопанството Хасан Тефик пристигнахме при вършачката, работеше звеното на Заид Мехмедов. Между звеното видяхме палномощника на селото Христо Лазаров и кантонера Гатю Иванов, които решили да „използуват" отпуската си на вършачката — да помогнат на кооператорите.

Попитах партийния секретар кой отчита работата на вършачката.

—Лазар и . . . аз—отговаря др. Хюсеин.—Снощи бях на смяна. —Погледнах го в очите. Те бяха зачервени от безсъние, лицето му сънливо, осилите така стояха в ушите му. А кой е Лазар? Един младеж в ученическа униформа. Да, ето и партийният секретар е обрекъл отпуската си на вършитбата! И как няма навреме да се прибере зърното?

Нещо изчатка във вършачката. Димо Иванов веднага се намери при нея и провери — едно камъче паднало в барабана. Повреда няма. Каишът отново се завъртя и сноп след сноп падат в ненаситното гърло на машината.

Четири денойки, весели и закачливи, с пълни със слама тарги, непрекъснато сноват от вършачката до купите. Това са Цвита Сланова, Атче Мехмедова, Айре Ахмедова и Айше Ахмедова. Мислите, че тяхната работа е лека? Не, дори е много тежка. Комсомолките са изпрашени, изцапани, само зъбите им лъщят. И когато вършачката спря за почивка, четирите дружки пак бяха волни и весели. Те оценяваха своето място в строя на хилядите, които се борят за радостен и заможен живот, които създават благата по родните поля.

Н. ГЕОРГИЕВ

ЗА ТРИ ДНИ —215 ТОНА СИЛАЖ

Комсомолското дружество в с. Шуменци на 19 юли отчете дейността си за второто тримесечие. Всички комсомолци бяха похвалени за добрата работа през жътвената кампания.

На отчетното събрание се постави задачата—да започне силажирането. Още на другия ден влязоха в двйствие два резачни апарата. Тук пролича създадената здрава организация—между младежките групи се разгоря съревнование. В резултат на съревнованието само за три дни бяха силажирани 215 тона зелена маса.

През тези три ударни начални дни се отличиха от първа група Стефана Иванова и Йордан Стоянов, а от втора група—Мария Иванова, Радка Йорданова, Кирил Стоянов и Мария Костадинова.

Стефан СТОЯНОВ

ЩЕ ОСТАВИМ ЛИ ОКРЪГА НА ПРЕДПОСЛЕДНО МЯСТО В СТРАНАТА ПО ИЗКУПУВАНЕ НА ЯЙЦАТА

На 25 т. м. в гр. Силистра се проведе среща на бюрото на Окръжния комитет на БКП с председателите на общинските народни съвети, председателите на селкоопите и закупчиците на яйца. Срещата имаше две основни задачи: да бъдат информирани присъствуващите за тревожното състояние по изкупуването на яйцата и да се обмени положителният опит на добрите закупчици. Най-добрите яйцесъбирачи в окръга Колю Маринов от с. Ветрен и Злати Лефтеров от с. Гарван разказаха опита си. Другарите Тодор Копанов—председател на Окръжния народен съвет и Стефан Габровски, секретар на Окръжния комитет на БКП направиха анализ на състоянието по изкупуването на яйцата и поставиха задачата—всеки ден да се изкупуват 200,000 яйца и 35,000 птици. Това е основната задача, сега за да напусне нашия окръг предпоследното място на което се намира в момента.

Срещата показа, че преките изпълнители на плана за изкупуване на яйцата — закупчиците са поели присърце работата и са убедени в пълната реалност на плановете и в безусловната възможност да бъдат изпълнени. За това говори фактът, че др. Колю Маринов при годишен план 200,000 броя е изкупил 260,000 яйца, а до края на годината обещава да изкупи още 200,000. Злати Лефтеров при план 1,100 яйца ежедневно изкупува по 1,300-1,400. Такъв е резултатът от работата на десетки други закупчици. Председателят на Наркооп в Дулово заяви, че анализа на тяхната работа показа, че имат възможност да изпълнят плана по изкупуването на яйцата до 20 септември с 101 на сто.

Не всички председатели на селкоопите, обаче мислят така. Някои от тях вече живеят с мисълта, че няма да могат да изкупят необходимия брой яйца. Др. Кръстю Великов, председател на селкооп в с. Сокол каза, че ще се „стараят" да изпълнят плана до края на годината поне със 70 на сто. Има ли основание др. Великов да прави такива декларации? Не! От проверката, която се извърши в кооперативното стопанство, се установи, че са налице всички условия за чувствително преизпълнение на определеното количество яйца. Защо е нужно да прави констатации, че в най-усиления сезон на яйценосенето в магазините нямало достатъчно стоки. Та кой е пречил на Селкоопа да ги набави?

Планирането не е извършено правилно, храната на кокошките не е достатъчна, разказва др. Йордан Йорданов, председател на селкоопа в с. Добротица. Това изтъква той е причина, която е попречила да си изпълнят плана. Но защо, щом е имало трудности, другарите от селкоопа не са започнали упорита работа още през м. януари, за да осигурят ритмично изкупуване на яйцата? Защо чак през м. май трябваше да започне съревнованието между закупчиците, защо едва през м. юли трябваше да се занимае актива на селото с този въпрос? Ако всичко това беше извършено навреме, сега и планът щеше да е реален, и храната достатъчна.

С такива мисли работи и др. Лазар Добрев — председател на Наркооп в гр. Тутракан, където планът е изпълнен едва 7 на сто.

От срещата стана ясно, че окръжното търговско предприятие не следи отблизо изпълнението на плана за яйцеизкупуването. Тоя въпрос явно е подценен. В присъствието на директора на окръжното търговско предприятие др. Господин Иванов, при наличието на заместник директор специално по тия въпроси др. Нягол Няголов, докладът на срещата се чете от др. Никола Хаджимаринов зам. директор по изкупуване на зеленчуците. В доклада се съобщаваха проценти за изпълнение на плановете без да се прави анализ на работата на селкоопите или закупчиците. Дори и не всички проценти, които се прочетоха, отговаряха на действителното изпълнение на плана в някои селкоопи. Другояче не може и да бъде, щом отчетността по изкупуването на яйцата и птиците се води от ОТП на 15 дни. Не може при такава отчетност да се откриват навреме недостатъците и бързо да се вземат мерки за отстраняването им.

Задачата, която се поставя е трудна и отговорна. Да се изкупуват 200,000 яйца и 35,000 птици на ден може само след решително преустройство на организацията на работата. Необходимо е да се ликвидират всякакви паникьорски настроения, които съществуват. Нужна е ежедневна отчетност, ежедневен анализ на цифрите и своевременно набелязване на необходимите мерки. Трябва планът по изкупуването на яйцата да стане обществен въпрос, да се използува смело помощта на пионерите и комсомолците.

СЕГА СИЛАЖИРАНЕТО Е НАЙ-ВАЖНА ЗАДАЧА

(Решения на сесията на Ситовския общински народен съвет)

Тази година кооператорите от ТКЗС „Георги Димитров" с център с. Ситово се борят да получат двойно по-голяма продукция от животновъдството и да положат основите за тройно по-голяма продукция през 1960 година. За да се постигне това, нужно е да се приготви достатъчен и качествен силаж — средно по 15 тона за фуражна крава, 1 тон за свиня, 300-400 кг за овца, по 20 кг за птица и т. н.

Този въпрос и предстоящите селскостопански работи бяха разгледани на състоялата се на 24 м. м. сесия на Ситовския общински народен съвет. От прочетената от главния агроном на стопанството др. Петър Ковачев информация стана ясно, че жътвата приключи на 25 юли, че средният бункеров добив пшеница е 139 кг, а хамбарният—125 кг. С вършачка остават да се вършеят снопи от 4,600 дка. Коопериторите са си поставили задачата да приключат с вършитбата на 30 юли, обаче това едва ли би станало, защото МТС още не е осигурила нито една вършачка. Председателят на профкомитета при МТС др. Павел Петров заяви, че вършачки не можели да осигурят, защото нямат персонал за тях. Това обстоятелство разтревожи всички присъствуващи на сесията.

Главният зоотехник др. Еленка В. Георгиева изтъкна, че кооперативното стопанство сериозно изостава в силажирането. При план 16,000 тона, до момента са силажирани едва 700 тона зелена маса от ръж и царевица и то предимно в селата Нова Попина, Поляна и Искра. Наличните ями и траншеи не са почистени, никой не се сеща, че трябва да се приготвят още толкова нови траншеи и т. н.

Констатацията на главния зоотехник бе потвърдена от изказалите се съветници Георги Ташев, Георги Стоянов, Ташко Димитров, Марин Кулев и др. Съветниците подчертаха, че тази година силажът трябва да бъде качествен, а не както миналата година—около 30 процента да не бъде използуван поради лошото му качество.

По всичките тия задачи сесията прие решения, които сега мобилизират силите на кооператорите за изпълнението им.

Андрей ЦОНЕВ

Силистренски окръг изпълни плана за фуражна царевица—втора култура. С това са поставени основите за осигуряване на необходимото количество силаж.

НА СНИМКАТА: Трактористът Леко Маринов, прикачвачът Бени Димитров и работникът Сава Колев в момент на сеитба на фуражна царевица—втора култура в блоковете на с. Бръчма.

В ПТИЦЕФЕРМАТА НА С. НОВА ЧЕРНА

Пулсът на новото, което настъпи в живота на кооперативните стопанства след пленума на Окръжния комитет на БКП, се чувствува във всеки отрасъл, във всяка ферма на ТКЗС с. Нова Черна. Ръководителите на стопанството отделят голямо внимание на животновъдството. Тяхната цел е да превърнат птицевъдството в рентабилен клон на животновъдството. Това показват резултатите от гледането на птиците.

Стопанството разполага с три птичарника, в които се отглеждат 930 кокошки, 2400 ярки и още толкова пилета. Строят се още два модерни птичарника.

Когато посетих стопанството пожелах да ме заведат при гледачите на кокошките-носачки. Бях чул за успеха на ново-черненските птичари. Придружаваше ме заместник председателят на стопанството др. Лазар Петров. Кокошарникът се намира на около два километра от стопанския двор. Влязохме направо при кокошките. Половината от тях бяха влезли по местата си и снасяха, а останалите стояха на сянка край стената на кокошарника. От задната страна на двора излезе ниска, здрава селянка със бяла забрадка. Запознахме се. Пред мен стоеше птицегледачката Тодора Христова Георгиева, която заедно с другарката си Диана Кирякова събира всеки ден от гнездата по 430 яйца.

На нашия въпрос, вредят ли летните горещини на кокошките-носачки др. Тодора Христова отговори, че до известна степен горещините оказват влияние на носливостта, но най-важното при тяхното гледане е храненето. Необходимо е да се осигурява редовна и разнообразна храна, богата на белтъчини, витамини и минерални соли. Макар че времето преди месец не беше толкова горещо, храната намаляла и кокошките намалили носенето. Сега времето е горещо, храната е подобрена и носливостта увеличена.

В многото и различни хранителни норми включени в общата система за хранене на кокошките през лятото фуражерът на птицефермата осигурява ежедневно по 90 гр. зърно и отсевки, 35 гр. люцерна, шрот 30 гр. и други хранителни продукти. Дажбите са разработени от зоотехника и строго се спазват.

Откакто ръководството на стопанството е провело съвещание с животновъдите и набелязало мероприятия за подобряване работата във фермите, броят на яйцата чувствително се увеличава. Средната носливост на кокошка до сега е 130 яйца. Гледачите обещават в чест на Девети септември да получават по 650 яйца на ден. По този начин стопанството ще преизпълни годишния си план за яйцата.

От кокошарника се прехвърлихме при ярките. Тук под грижливите ръце на младите кооператорки Ирина Лазарова и Добринка Стоянова растат 2400 ярки. От тях половината вече започват да носят яйца. Дневно от тях се събират по 370-400 яйца. В скоро време гледачите очакват по 500 броя дневно.

С усърдната си работа по преизпълнение плана за яйцедобива, ново-черненските кооператори вършат дело със голямо стопанско и държавно значение, дават своя принос за по-скорошното задоволяване потребностите на нашия пазар.

Руси ПЕТРОВ

ЗАКУПЧИК НА ЯЙЦА ЗА ПРИМЕР

Другарят Колю Маринов закупчик на яйца в с. Ветрен при годишен план 200,000 яйца до сега е изкупил 260,000 броя. За неговата добра работа той бе награден от ОТП с 2000 лв. Др. Маринов посети редакцията и разказа своя опит.

С изкупуване на яйца се занимавам вече 19 години, отначало като частен закупчик, а след основаване на кооперацията преминах на работа към нея.

В моя опит няма нищо неизвестно. Основното в работата ми е вежливостта, с която се отнасям към хората и честността при изплащането. Нямам случай някой да се оплаче, че не съм му платил точно за яйцата.

До сега съм изкупил 260,000 яйца, а планът ми е 200,000. До края на годината ще изкупя още 200,000. От м. април до сега ежедневно събирам по 2,000 броя, в това число не се включват яйцата които предава кооперативното стопанство.

Селото обхождам с каручка, в която нося стоки, които винаги трябват на жените: макар и носни кърпички, бонбони, а понягога и лимонади. Вместо да ходят до магазина, срещу яйцата аз им давам исканата стока.

Зима, лято, дъжд, сняг аз редовно поне по два пъти през деня обикалям селото. Яйцата, които са получени днес, не оставям за утре. Имал съм случай, някой да отказва да продаде наличните яйца под различни предлози—искали да се съберат повече, та повече пари наведнаж да вземат, трябвали им за храна и т. н. При такива случаи аз спокойно обяснявам, че яйцата не са за мене, а за държавата. Щом ти трябват повече пари, сложи сега тия на лавицата, а утре като ти дам и другите, изхарчи ги заедно. Някои по упорити обикалям по-често. Обяснявам им веднаж, па се върна втори път, а понягога и трети. Хората са свикнали с мене и повечето от тях ме очакват всеки ден.

От работата си съм доволен. Ежедневната ми надница е 80 лева. Жена ми и двете ми дъщери също работят в кооперативното стопанство. Наградата от 2000 лв, която ми дадоха сега, ще ме накара да работя още по-упорито.

КОМСОМОЛСКА
ИСКРА

Редакцията на вестника, с помощта на другарите от Окръжния комитет на ДКМС започва издаването на страницата „Комсомолска искра". В тази страница ще намират място дописки, информации, репортажи, очерки, фейлетони и други отнасящи се до цялостния живот на комсомолските дружества в окръга, за комунистическото възпитание на нашата младеж, ще се поместват творби на наши млади поети и художници.

Сега пред всички комсомолци в окръга стои задачата в следващите два месеца да приготвят 360 хиляди тона висококачествен силаж. Днес в страницата ние поместваме мероприятията на Окръжния народен съвет и на Окръжния комитет на Комсомола за изпълнението на тази задача и наградите, които ще получат комсомолските дружества, застанали на първо място по срочност, количество и качество на приготвения силаж.

Пред младежите от окръга стои много сериозно задачата — да окажат помощ по изкупуването на яйцата и предаването им на изкупвателната организация. Девет милиона и деветстотин хиляди яйца до края на годината комсомолците трябва да съберат, за да изпълнят поръчението, дадено на Окръжната комсомолска организация от ЦК на ДКМС. В страницата „Комсомолска искра" ние ще даваме успехите на отделните комсомолци и на дружествата по изпълнение на тази задача.

Джанковите дървета, които се намират в залесителните пояси на нашия окръг, имат обилен плод. Задължение на всички комсомолци, в чийто район се намират джанките, да организират бързото им прибиране и предаване на Винпром. Така ще се оползотвори един ценен плод, който се намира в такова изобилие из горските пояси.

Важна задача пред комсомолските дружества е правилната подготовка на съюзната учебна година. Още отсега дружествените комитети трябва да помислят за нея. Те имат немалък опит както в подбора на пропагандистите, така и в комплектуването на просветните звена. Страницата „Комсомолска искра" ще отделя място и по този така важен за комунистическото възпитание на младежите въпрос.

По случай 15-та годишнина на Деветосептемврийската победа в редиците на Българската комунистическа партия ще се влее свежа струя—най-добрите комсомолци ще бъдат приети за партийни членове. Този момент е много важен както за живота на комсомолеца—утрешен партиен член, така и за авторитета на комсомолските дружества. На комсомолския набор в страницата „Комсомолска искра" ще се отделя почетно място.

С този брой редакцията на „Силистренска трибуна" постави началото на косомолската страница „Комсомолска искра", която засега ще излиза един път месечно. Тенденцията е тази страница да започне да излиза два пъти месечно. Затова ще е нужно нашите комсомолци да помогнат на редакционния колектив в нейното списване, като изпращат непрекъснато материали за страницата по въпросите, които ги вълнуват. Да направим така, че от страницата да вее възторг, радост, да искри и да пали сърцата на нашите младежи и девойки.

ЗА ТРИСТА ШЕСТДЕСЕТ ХИЛЯДИ ТОНА СИЛАЖ

Мероприятия на Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на ДКМС за изпълнение плана за силажирането през 1959 година

В изпълнение решенията на пленумите на ЦК на БКП за съкращаване сроковете на петилетката и извършване на икономически скок в нашето развитие, трудещите се от ТКЗС, ДЗС и МТС са се вдигнали на щурм за двойно увеличаване на продукцията както от растениевъдството, така и от животновъдството.

Основната задача за разрешаване в областта на животновъдството е увеличаването броя на животните, увеличаване тяхната продуктивност и снижаване себестойността на продукцията. Успешното разрешаване на тази задача зависи преди всичко от по-нататъшното разширяване и увеличаване на фуражната база.

Силажирането в окръга — младежко дело

За да може през 1959-1960 година да се надхвърли плановата продукция от животновъдството, през тази година трябва да се приготвят в нашия окръг 360,000 тона силаж.

Неотдавнашният разширен пленум на Окръжния комитет на Партията посочи, че за да се приготви необходимото количество силаж по вид и качество — силажирането в окръга трябва да стане младежко дело.

По изпълнението на тази основна задача Окръжният народен съвет и Окръжният комитет на ДКМС задължават ТКЗС, МТС, общинските комсомолски организации и дружествата на Комсомола и пионерските организации да проведат следните мероприятия:

1. Общинските народни съвети, ДКМС и управителните съвети на ТКЗС да положат всички усилия за изкопаването на още 102,739 кубически метра траншеи, в които да се помести силажната маса.

2. Общинските и дружествените комитети на ДКМС да организират денонощно силажиране по смени с участието на всички младежи, девойки, средношколци, пионери. Да изградят младежки групи по места за изкопаването на необходимите траншеи и подготовката на силажа.

3. Организациите и дружествата на ДКМС да следят и не допускат разхищение на зелената маса. С помощта на специалисти от стопанствата да приготвят висококачествен силаж.

4. По подготовката и извършване на силажирането общинските народни съвети, машинно-тракторните станции и управителните съвети на ТКЗС и комитетите на ДКМС да извършат следното:

а) Общинският народен съвет да оказва пълно съдействие по организирането труда на младежите и своевременното извършване на силажирането.

б) Машинно-тракторните станции да осигурят за ТКЗС необходимите машини и запарати за силажирането.

в) Управителните съвети на ТКЗС да осигурят достатъчно количество зелена маса, като организират окосяването и извозването й до траншеите.

г) Комитетите на ДКМС да изградят младежки групи от средношколци, пионери, служители и младежи за приготовляването на силажа.

5. Комитетите на ДКМС да организират добра разяснителна и политико-възпитателна работа сред младежите и девойките на самите работни места. Да се създадат агитки, през почивките да се четат вестниците „Силистренска трибуна", „Народна младеж", списанието „Млад кооператор", да се изнасят беседи и провеждат други мероприятия.

6. Комитетите на ДКМС да разгорят социалистическо съревнование между дружествата и младежките групи по силажирането и ежедневно да връчват преходното флагче или знаме на първенците за деня. За правилното водене на съревнованието да се издават бюлетини, листовки, диаграми и други нагледни помагала.

Окръжният народен съвет и Окръжният комитет на ДКМС ще водят на ежедневен отчет изпълнението на плана по силажирането и да отчитат съревнованието ежеседмично, като на първенците от окръга връчват преходни знамена. Връчването на знамената да става от Окръжния комитет на ДКМС.

Основният показател по отчитане на съревнованието през седмицата е приготвянето на най-голямо количество силаж и останалите показатели, които са отразени в мероприятията.

Награди за първенците

За разгаряне на социалистическото съревнование по изпълнение на плана за силажирането през тази година Окръжният народен съвет и Окръжният комитет на ДКМС определят за организациите, дружествата, пионерските дружини и групи, заели първите места по приготвянето на силажа, следните награди:

1. Организация на ДКМС — окръжен първенец по силажирането се награждава с почетна грамота на Окръжния комитет на ДКМС и мотоциклет „Балкан".

2. На дружество на ДКМС — окръжен първенец се дават почетна грамота на Окръжния комитет на ДКМС и радиоапарат „Орфей".

3. На пионерска дружина, класирала се на първо място — почетна грамота на Окръжния комитет на ДКМС и един акордеон.

4. Временна средношколска бригада, класирала се на първо място, се награждава с 500 лева.

5. Младежката група окръжен първенец получава един портативен радиоапарат.

6. Организация на ДКМС класирала се на второ място се награждава с почетна грамота и радиоапарат „Пионер".

7. Дружество на ДКМС класирало се на второ място се награждава с футболен екип (фланелки, гащета и спортни чорапи).

Съревнованието по силажирането за 1959 година за окръга да се отчете до 15 ноември т. г. За целта управителните съвети и общинските комитети на ДКМС да предложат за награждаване първенците по силажирането в Окръжния комитет на ДКМС най-късно до 30 октомври 1959 година.

Другари и другарки, кооператори и кооператорки, младежи и девойки, средношколци и пионери,

В чест на 15-годишнината на Девети септември да положим всички сили за превръщането на месец август в месец за приготвянето на най-голямо количество силаж.

Окръжният комитет на ДКМС обявява дните от 1 до 15 август за ударна комсомолска петнадесетдневка по приготвяне на най-голямо количество силаж.

На борба за приготовляване на 360,000 тона силаж!

Окръжен народен съвет
Председател: Т. КОПАНОВ
Окръжен комитет на ДКМС
Секретар: Г. КАРДАШЕВ

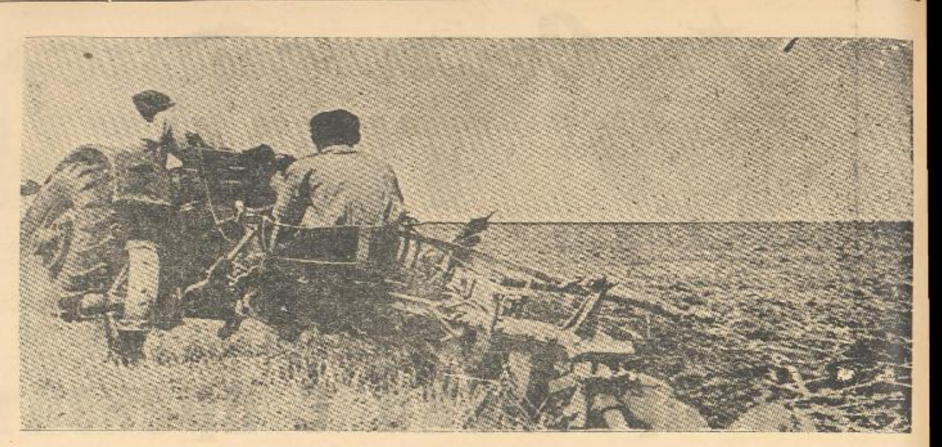

След подметката по блоковете на ТКЗС в окръга се извършва вече и лятна оран.

НА СНИМКАТА: Трактористът Георги Русев и прикачвачът Марин Дончев с трактор „Супер" извършват лятна оран в блоковете на с. Бръчма. За 4 дни те са изорали 350 дка.

ПРИ ЗВЕНОТО — ПЪРВЕНЕЦ

Дърветата и къщите на с. Бабук се обагриха от току-що подалото се иззад баира юлско слънце. Може би утринните лъчи, заплетени между клоните на дърветата, или предстоящето му посещание в двете бригади правеха лицето на Кънъо Тодоров да цъвти от радост. Той, трябваше да връчи преходните червени знамена на звената-първенци.

Откакто е избран за заместник секретар на Общинския партиен комитет, той загрижено се отнася към социалистическото съревнование и оглавява комисията по неговото отчитане в бригадите и звената.

Като научих, че отива при младежкото звено на втора полевъдно-тракторна бригада, пожелах да го придружа. Искаше ми се отблизо да видя тези младежи и девойки от звеното на Киро Т. Даскалов, които така упорито устояха на присмехите на някои кооператори и по време на жътвената кампания станували на полето.

Под ръководството на звеновода си те ежедневно спестяват излишно разкарване от селото до блока и обратно. Не губят сили в път. Започват жътвата сутрин рано, когато работата най-много спори и докато другите звена дойдат на блока, те ожънват по 8-9 дка.

Хей далеч зад нас остана селото. Полето прилича на обширен златист двор, чиито стопани го подреждат като за гости пред празник.

Там, където започваше дългият и гъсто обрасъл защитен пояс, се виждаха каруци. Конете, вързани за каруците, кротко хрупаха зелената трева. Вдясно от нас два хълма спускат скатовете като ръце, които искат да се стиснат за поздрав.

Към края на блока звеното на Киро Даскалов довършваше наченатия чакъм. Предстоеше почивка. Този е удобния момент, който Кънъо Тодоров реши да използува. Младежите и девойките ни посрещнаха с нескрито любопитство. В непринуден другарски разговор партийният секретар им съобщи резултатите от съревнованието и със задоволство им предаде пурпурното знаме „Звено-първенец". В знамето са събрани всички погледи. И има защо. Четиринадесет млади хора в продължение на две седмици, станувайки на полето, ожънаха 175 дка пшеница, 37 дка овес, 30 дка ечемик.

Млад човек, с открито високо чело и живи, умни очи пое знамето и с прости думи благодари за високата оценка на партийния комитет. От името на своите другари той обеща да запази първенството и по време на вършитбата.

Радваха се първенците. Мургавото лице на Свобода Атанасова трепти от радост, живият поглед на Мата Ангелова и Йорданка Брешкова се е насочил към знамето. Радваха се яките младежи Константин Станев и Пани Неделчев, че тяхното звено е носител на знамето.

Синьо и спокойно е небето. Силно пече юлското слънце. Коя е силата, която пали комсомолските сърца и не им дава покой в тези горещи дни? Това е вярата, дълбокото убеждение, че и те дават своя принос за успеха в борбата за радостен и заможен живот. Тази сила ги кара да бъдат на денонощен трудов пост.

Руси ПЕТРОВ

ЗА ДА БЪДЕ ЖИВОТЪТ ОЩЕ ПО-ХУБАВ

Още не се е разведрило добре, а тръбачът на средношколската бригада „Млада гвардия" в с. Срацимир Йордан Иванов свири сбор. Сънни бригадирите бързо се строяват в колона по двама и излизат на физкултурната площадка. Тук, под ръководството на Йорго Господинов, те правят упражненията от сутришната гимнастика за ободряване и бързо отиват на чешмата. След закуската еква бодра бригадирска песен, която се носи далеч някъде и се губи из гъсталака на отсрещния бряг. Бригадирът Господин Петров съобщава задачата за днес.

Започва работният ден. Стиснали здраво кирките и лопатите бригадирите разкопават спеклата се пръст и след тях се образуват равни площадки. За първото място през деня са в надпревара всички бригадири. Еква песен, пускат се шеги, смях изпълва дълбокия дол.

Труд и песен. Хубаво е под палещите слънчеви лъчи да изпъкват мусколите, кожата да става кафява, тялото и нервите да се калят. Това са младежи, утрешни героични строители на новия живот, на радостното бъдеще. Те работят на кооперативното стопанство, помагат на своите родители. Повече от 30,000 кг кайсии те сортираха и нацепиха за пулп и в касата на стопанството постъпиха 18,000 лв. Сега бригадирите терасират. Изхвърлени са повече от 200 кубически метра пръст. На приготвените тераси ще бъдат посадени черничеви дръвчета, за да може стопанството да застъпи още повече бубарството.

Първенци между първите са Петър Георгиев, Господин Златев, Марийка Иванова, Илия Господинов и др. Всички искат де се явят в училище през септември с голям трудов актив и да посрещнат Девети септември с изпълнена задача.

Христо ИЛИЕВ

КОЕ Е ПО-ХУБАВО—МИР ИЛИ ВОЙНА?

Спри ти, младежо, или възрастен човече, край оградата на училището в с. Главиница, под самите акации и погледни. Ще видиш деца, малчуганчета със закръглени бузички, кафяви от слънцето личица, чисто и спретнато облечени, волни като пеперудки. Тук те са под грижите на Гинка Костадинова и Пенка Димитрова. Надникни, ако можеш, в детските души. Колко са чисти, погледни очите им и виж как се смеят, заслушай се в песните им — колко много радост блика, иди с тях на излет, на опитното им поле. Шестдесет утрешни граждани са това. Нищо че сега са на възраст от 3 до 7 години. Това са утрешни строители, инженери, трактористи, летци, а може и космонавти. Те сега играят из пясъка, но след години ще летят с шеметна скорост нагоре, сега са в природния кът, а утре ще дълбаят в земните глъбини.

Зарови се в спомените на твоето детство и кажи: такова ли беше то? Имаше ли радост в него? Колко майчини сълзи са пролети над тебе, над твоята нищета. Шестдесет деца играят, а майките им се трудят на полето.

Не се смущавай. Мини през малката портичка и влез при детското ято, слей се с него. Нали и ти си бил дете? Децата ще те посрещнат като свой, а твоето ще ти викне татко. Какво умиление ще заседне в гърдите ти. Завиждаш на децата, нали? Защото ти не познаваш детското безгрижие. Може би от малък си се заблъскал с живота. Моля те, седни на тревата, която мами със своя слънчев блясък и се разположи. Погледай децата и разбери това, което времето роди, което беше мечта. Послушай песните:

Птиченца сме лекокрили
песнопойчета най-мили
. . . .
Чик-чирик-чик, чик-чирик
всеки час и всеки миг
песни кършиме в захлас
с най-вълшебен диван глас.

Слушаш песните, гледаш ведрото небе и мислиш: кое е по-хубаво — мир или война? Войната ще погуби твоето дете, ще сломи душичката, ще ризкъса тялото, ще изгори училището, ще има кърви, сълзи. А мирът? Мирът е труд, песен.

Гърми! Чуваш ли? Трещи! Но гърми за дъжд. А когато гърми и падат мини, бомби, снаряди, тогава ще плачат деца и майки, ще кръжат орли и гарвани и небето не ще бъде ведро-синьо, а черно и грозно. Затова пази небето ведро-синьо. Пази го за твоето дете, за всички деца, пази го за живота, за радостта.

Виж твоят Иванчо как играе, как се смее, колко е здрав и пъргав. Ето го сега закусва, после ще играе, ще скача на воля. Той никого не безпокои в къщи. На никого не тежи в тия усилни работни дни. Това са добрини, човече, разбери го. Това са грижи за тебе, за детето ти, за утрешната безкрайна радост. Затова ори, копай, гради, вършей, вливай своите сили в тия хубави, златни дни!

Никола НАНЕВ

Добрата организация мобилизира комсомолците

В помощ на кооператорите от стопанството с център с. Сокол се включиха всички комсомолци. 250 младежи и девойки редовно излизаха на работа по прибирането на есенните култури. Общинският комитет на Комсомола оцени жътвената кампания, като най-важна за момента и проведе такива мероприятия, които мобилизираха младежкия труд.

Състояха се „Вечери на първия сноп", „Приветствие към първенците", изнасяха се литературно-музикални програми, написаха се целенасочени лозунги, диаграми, агит-табла, организира се хумористично предаване „Иван и Гана", създадоха се младежки групи за агитация. Всеки агитатор водеше разяснителна работа сред кооператорите за бързото и качествено прибиране на реколтата. Вестници и списания редовно се четяха. Например в групите на Милан Рашков, Стоян Димитров, Камил Абилов, Тодор Симеонв от Дичево, Мюмюн Шукриев, Назми Азисов и Симеон Мартинов от с. Косара, Дечка Иванова, Цонка Петрова, Иванка Фотинова от с. Сокол най-редовно се четяха актуалните статии от вестниците, водеше се жива агитация да не остане нито класче по стърнището.

Дружествените комитети на Комсомола в Сокол и Дичево изнасяха редовно информации по радиоуредбата за проявилите се младежи и девойки, организираха концерти за първенците и пр. Това въодушевяваше всички и те на следващия ден работеха още по-добре.

Пак по инициатива на Общинския комитет на Комсомола в кампанията се включиха средношколците и седмокласниците-пионери. Организирана бе временна средношколска бригада в с. Сокол от 30 ученика под ръководството на бригадирката Иринка Диописиева. Средношколците веднага се заловиха на работа — обраха кайсиите, опрашват слънчогледа и люцерната. Средношколците от Дичево, Суходол и Косара също се включиха в подходяща работа.

Сега жътвата приключи. Започна вършитба, която до 15 август ще приключи. В това време комсомолците ще продължат да работят в силажирането. Задачата е поставена—комсомолците да приготвят по 15 тона висококачествен силаж за фуражна крава. В това отношение се разработват мероприятия, като в основата стои съревнованието между комсомолските дружества от всички села.

А. АЛЕКСАНДРОВ
секретар на Общинския комитет
на Комсомола с. Сокол

Тази година в нашия окръг имаше необикновена кайсиева реколта. Ръководството на кооперативното стопанство в с. Калипетрово помоли комсомолците да помогнат за прибирането на богатата реколта.

НА СНИМКАТА: Младежкото звено на Димитър Белев бере кайсии. Най-пъргави са Иванка Иванова, Люца Върбанова и Димитър Белев, които набират по 350 кг кайсии.

КОМСОМОЛЦИТЕ БЯХА ПЪРВИ

Сега, когато жътвата в с. Добруджанка е завършила, нека да видим каква роля са играли комсомолците за успеха на това дело. За да помогнат на кооператорите, комсомолците обявиха 11 юли за ударен жътвен ден. Още в 3 часа, когато хоризонтът на изток се багреше, на блока дойдоха 14 комсомолци и комсомолки, начело със своя секретар Ганка Петкова.

Съревнованието не е само сред жътварите, но и между връзвачите.

—Моме, жъни по-бързо, че ще те сложа в снопа—подхвърля момък весела шега.

Шегата си е шега, но действува и девойките по-бързо жънат.

В 7 часа и половина звеноводът измери пожънатата площ и установи, че комсомолците за 4 часа и половина са ожънали 15 дка. Най-пъргави в този жътвен полуден бяха Илчо Митев, Димо Костов, Колю Ганев, Станка Костова

Вълчо РАДЕВ

Петилетката — в съкратени срокове!

* * * *

БЕРИТБАТА НА ТЮТЮНА — В ТЕХНИЧЕСКА ЗРЕЛОСТ!

В сравнение с други години тази пролет тютюнопроизводителите засяха лехите по-рано, осигуриха значително повече оборски тор, подготвиха по-добре площите. Усилията на кооператорите да отгледат ран и доброкачествен разсад, стремежът им да го изнесат на нивите в най-подходящия срок, да го окопават и торят според нуждата не отидоха напразно. Навред из тютюневите райони расте хубава реколта от тази ценна селскостопанска култура. Дойде „златно време“ и за беритбата на листата, дойде най-отговорният, решаващият етап в борбата за по-високи добиви и по-добро качество от тютюна.

В редица тютюнопроизводителни райони са набрани вече хиляди низи, като с всеки изминат ден набраното количество листа бързо се увеличава. Сега повече от всеки друг път трябва да се спазват агротехническите срокове, да се изпълняват указанията на специалистите, да се прилага и опитът на майсторите-тютюнопроизводители. Може образцово да сме разсадили растенията, навреме да сме торили и окопавали, но не оберем ли листата в момента на тяхната техническа зрелост, няма да получим очакваното количество ценен тютюн. Както опитите на научно-изследователските институти, така и практиката на челните стопанства показват, че това е главен фактор, който определя добива и преди всичко качеството на листата, а оттам и възнаграждението на кооператорите.

Кога листата са в техническа зрелост? Тази фаза от тяхното развитие се характеризира накратко със следното: нарастването на листата е вече завършено и в тях се е натрупало най-голямо количество пластични вещества, които обуславят качеството на листата като суровина за промишлеността. Само няколко часа след като е настъпила техническата зрелост, в листата започват процеси, които разпадат и изтеглят обратно към стъблото и по-горните листа натрупаните химически съединения и качеството на тютюна се влошава. Листата в състояние на техническа зрелост са най-тежки, имат най-голям процент сухо вещество и съчетанието между органичните и минералните вещества е най-благоприятно. В този момент въглехидратите, белтъчините, смолестите и етеричните вещества в тях се намират в най-подходящо съотношение.

Пресрочим ли беритбата, узрелите листа преминават в по-долно качество и напразно кооператорите ще чакат по-богато възнаграждение на своя труд. Не е лесно да се посочи един универсален начин за определянето на този момент, трудно е да се изтъкне характерен външен признак, тъй като узряването на тютюна протича с различна бързина и се проявява с различни външни белези, които са в тясна зависимост от сорта, почвата, обработката и т. н. И все пак опитният тютюнопроизводител знае редица белези, които характеризират техническата зрелост. Това е например максимално развитата за сорта листна петура, която се избистря и придобива посветъл цвят. Повърхността ѝ става лепкава, а по върха и по краищата ѝ се появява лека жълтенина. Тогава листата са по-чупливи и най-лесно се отделят от стъблото.

Разбира се, тези „правила“ не са еднакво приложими към тютюна, който се отглежда на по-силни, нетипични тютюневи почви, тъй като той развива по-голяма и узряваща с известно закъснение листна маса. Времетраенето на техническата зрелост обхваща периода от завършване на растежа на листа до неговото пожълтяване и за правилното му определяне е необходимо да се използуват и знанията на специалистите, и опитът на високодобивниците.

Известно е, че листата на тютюна са разположени по стъблото на етажи и узряват в различно време. Правилно е листата от всеки пояс да се берат наведнаж, т. е. беритбата да става няколко пъти. В това отношение се допускат най-много слабости, които струват много скъпо и на кооператорите, и на народното стопанство. В много ТКЗС все още се шири крайно погрешната практика тютюневите листа да се обират само на 3 или 4 беритби. В резултат на това при всяка беритба се откъсват много листа, между които голяма част са презрели или неузрели. Известният високодобивник Р. Халилов и други първенци-тютюнопроизводители берат листата от 7 до 10 пъти.

Най-добре е тютюнонаборът да става сутрин, когато листата са пресни и лесно се отделят от стъблото. Навременното бране е и сигурно средство за борба срещу „дивия огън“, който тази година се появи в редица райони.

Техническата зрелост на листата съвпада с най-усилената полска работа — жътва, вършитба, грижи за пролетниците, за лозята, за овощните и зеленчуковите градини, подмятане на стърнищата, дълбока оран, сеитба на втори култури, напояване и други неотложни селскостопански задачи. Това обаче в никакъв случай не бива да отклонява и намалява вниманието на управителните съвети на ТКЗС от образцовото прибиране на златните листа.

Дълг на партийните, комсомолските и другите обществени организации е да разясняват на кооператорите ползата от брането на 6-7 и повече „ръце“, тъй като беритбата на 3-4 ръце намалява количеството и качеството на тютюна и е в ущърб на интересите и на стопанките, и на държавата.

Беритбата на тютюна — в техническа зрелост ! Това е сега задача на задачите за всеки тютюнопроизводител, това е сега главното, от което зависи да произведем повече и по-доброкачествени листа от тази извънредно ценна селскостопанска култура.

Ст. СТОЯНОВ

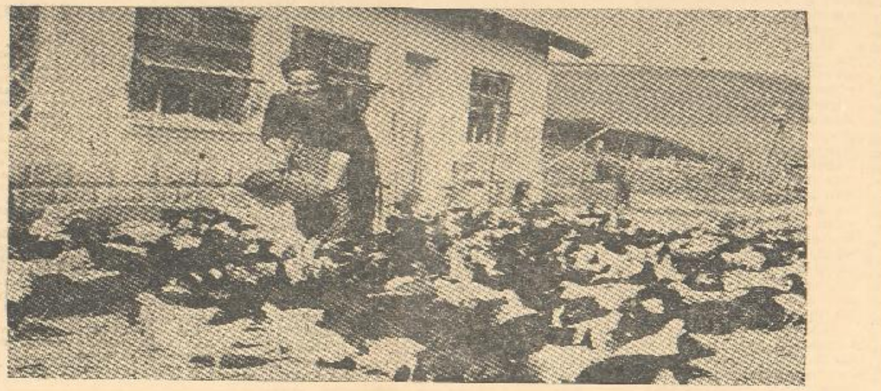

Повече птици, повече яйца—ето задачата, която е поставена. Кооператорите от ТКЗС в с. Калипетрово полагат необходимите грижи както за пилетата, така и за кокошките-носачки.

НА СНИМКАТА: Николинка Вълева от с. Ново Петрово отглежда за втори път пилета. Първата партида от 1500 пилета тя отгледа през януари-март и от тях предаде на стопанството 1430. Сега отглежда втора партида от 1680 пилета, от които 1600 са готови за предаване на стопанството.

НА ПОЛОЖИТЕЛНИЯ ОПИТ — ШИРОК ПЪТ

Как постигнахме 3·38 лева себестойност на килограм свинско месо

Задачата, която Партията постави пред нас, животновъдите, да получим двойно повече месо има и втора своя страна—това месо да е евтино. Налага се да търсим храни, които са много евтини, а дават висок прираст.

Пашата, тревните и сочни фуражи: като зелена люцерна, цвекло, тикви, силаж, отпадъци от зеленчуковите и овощните градини могат да съставляват 40 на сто от хранителната себестойност на дажбите. Използувани в такъв размер при угояване на свинете на всеки килограм прираст ние икономисваме един килограм концентриран фураж.

Свинефермата ни до 1958 год. даваше хиляди левове загуба, а през 1958 година имахме 200,000 лв печалба. В първите месеци на тази година постиженията ни не бяха много добри, но в резултат на мерките, които взехме през май от 38,944 фуражодни получихме 30,205 кг прираст или средно по 775 г от 4 кг концентриран фураж. През юни от 20,686 фуражодни прирастът беше 17,506 кг средно по 856 г от 4,300 кг концентриран фураж. Общо за шестмесечието дневният прираст е 555 г от 4,360 кг концентриран фураж. При това положение вместо 5·02 лв ние получихме 3·38 лв себестойност на един килограм свинско месо.

Отделни гледачи получиха още по-добри резултати. Другарят Цанко Петров Цанев от цялата си група прасета за м. юни получи по 933 г среден дневен прираст. За май 272 броя прасета, поверени на др. Дечо Петров Дечев дадоха по 880 г прираст на ден. Само от прираст на прасетата през месеца др. Петров получи над 2,000 лв възнаграждение.

За да постигнем тия резултати ние проведохме редица мероприятия. След отделянето на найслабите прасета останалите сортирахме-мъжките отделно, и женските отделно. Всички женски прасета бяха кастрирани, което значително помогна за увеличаване на прираста. Направихме дворчета за прасетата, където да излизат на слънце и да лежат на пръстта. Преди това свинете лежаха на цимента, което оказваше влияние върху правилното им развитие.

Важен фактор за прираста е редовната разходка на свинете и пашата в люцерна. Много труд положихме, докато убедим гледачите в необходимостта от разходката, но сега те най-старателно я провеждат. Два пъти през деня—сутрин и вечер—по три часа изкарваме свинете на паша. Когато разходката става в точно определеното време, гледачите спестяват едно почистване на свинарниците.

През лятото свинегледачите започват работа в 4 часа сутринта с изкарване свинете на разходка, която трае до 7 часа. От 7 до 9 часа почистват помещенията, наливат вода и залагат зелена маса. От 9 до 11 почиват. До 12 ч. наливат наново вода и разхлаждат площадките. От 12 до 16 ч. имат обедна почивка. От 16 до 18 ч. почистват помещенията и дават вода на свинете. От 18 до 20 ч. разходка.

Концентрираният фураж даваме във вид на сухи смески, които поставяме в самохранилките. В него съчетаваме следното съотношение: 30 на сто царевична ярма, 30 на сто ечемяна ярма, 10 на сто трици, 15 на сто шрот, 10 на сто овесена ярма, 1 на сто биоконцентрат III, 2·5 на сто сатурачна вар, 1·5 на сто мляна сол.

Зелената маса, която даваме, възлиза на 2 кг. Тя е люцерна, фуражна царевица или щир от градините.

В отговор на Обръщението на ЦК на БКП по случай 9-ти септември поехме обещание — средният дневен прираст през м. юли от всички свине да бъде 860 г, а в края на месеца да предадем триста броя угоени свине.

Стоянка ВЕНЕВА
бригадир на свинефермата
при ДЗС „Я. Забунов“ филиал
Ножарево

НА БОРБА С МУХИТЕ

През летния сезон опасността от разпространяването на стомашно-чревните инфекциозни заболявания е най-голяма. Разпространители на дизентерията, детския паралич, епидемичния хепатит, туберкулозата и др. заразни болести са мухите. Ето защо те трябва да бъдат унищожени с всички сили и средства.

Различни са методите и средствата за борба с мухите. Най-сигурни и трайни резултати обаче се получават, когато тези методи се приложат комплексно, като най-широко се използуват ДДТ, хексахлоран, линдан, флайтокс, мухоловки, мухотровки и др.

Мухите обичат нечистотиите и там снасят яйцата си. Затова наша първостепенна задача е почистването на жилищата, дворовете, обществените заведения и стопанските дворове на ТКЗС. За да бъде успешна тази работа, необходимо е всяко жилище да притежава съд с капак за сметта и кухненските отпадъци, хигиенично отходно място с дървен под и плътно затваряща се врата, за да не влизат мухите. Отходните места ежеседмично да се пръскат с варно мляко, с ДДТ или хексахлоран. Известно е, че разливането из дворищата различни замърсени води също благоприятствува за размножаването на мухите. Затова всяко домакинство трябва да има направена циментова яма. Торищата да бъдат затворени с капак, да се изхвърлят редовно извън населеното място. Торищата както и стопанските дворове на ТКЗС редовно да се пръскат с противонасекомни средства.

Домакинство, което няма помийна яма, хигиенично отходно място, не се грижи за чистотата в двора на дома си, застрашава не само собственото си здраве, но и здравето на съседите. Все още малък е броят на домакинствата, които редовно използуват химическите препарати против мухите, палките, замрежват прозорците и държат хранителни продукти, особено плодовете, на закрито.

Някои домакини се задоволяват само с пропъждането на мухите от стаите, след което затварят прозорците. Това, обаче, не е достатъчно, тъй като тези мухи могат да отидат в жилището на съседите, където да занесат заразата и след това отново да се върнат. Други хора пък само констатират, че има мухи и нищо не предприемат за унищожаването им в собственото си жилище. Необходимо е да се поведе енергична борба от всички. Само тя може да даде резултати. Мало и голямо в окръга да се включи незабавно, без покана в почистването на населените места. Нито един човек да не се примирява със санитарните непорядки и наличието на мухи в жилището, където живее и мястото, където работи.

Има наредба на Окръжния народен съвет за хигиенизирането, борбата с мухите и заразните болести, която е задължителна и трябва да се спазва точно.

С дружни усилия да се вдигнем всички за унищожаването на мухите.

Д-р Георги ТАНЕВ
Главен лекар Окр. Санепид станция

Вести от с. Преславци

Кооператорите от с. Преславци завършиха жътвата. Те ожънаха 4,000 дка зърнени култури, от които 2,000 дка на ръка и 2,000 с комбайн. Първенството в съревнованието си оспорваха звената на Мустафа Мокан и Али Абюдюнов. Много помогна на кооператорите комбайнерът Ботю Петров, който при дневна норма 110 дка пожънваше 200 дка пшеница. Пожънатите площи веднага биваха почистени от сламата и засети с фуражна царевица. Досега са засети 1,500 дка втори култури. Наред с тези задачи започна и усилена вършитба. Памукът е окопан четвърти път и се приготвя силаж за добитъка. Всеки ден едно звено работи в стопанския двор на силажните ями, където не стихва голямото оживление. И тук звеното на Али Абюдюнов е на първо място. То приготовлява ежедневно по 30 тона силаж. Каруцарите Али Камберов, Асан Ахмедов, Ибрям Кязимов и други извозват по пет тона фуражна царевица до силажните ями.

Затуй че навреме завършиха окопаването и жътвата, те получиха червеното преходно знаме. Кооператорите се надяват, че ще излязат първенци и във вършитбата и силажирането.

Февзи КАБАК

Вечер на комсомолеца

Жътвата в с. Голеш завърши само за 8 дни. В тези усилни жътвени дни бяха пожънати 1340 дка на ръка. Голям дял за бързото пожънване имат и комсомолците. Те бяха най-активните на полето. Наред с жътвата те не забравиха и културно-масовата работа. До късно вечерта, след прибиране от полето, те репетираха в читалищния салон. Подготвиха „Вечер на комсомолеца — първенец в жътвата“

На 18 т. м. тържеството се състоя. Агитката излезе със специална програма. На първенците в жътвата Йордан Пенков, Пенка Станева, Иринка Митева, Недялка Йорданова, Стоянка Стоянова и Георги Кръстев бяха раздадени награди. Освен тях в прибирането на реколтата участвуваха 40 комсомолци, които бяха похвалени.

Тържеството завърши с веселие.

Вълчо ЙОРДАНОВ

Какво трябва да имаме предвид при силажирането

Силажирането има редица **преимущества пред другите начини за запазване на фуражите.** Затова то се наложи като постоянен и най-целесъобразен начин за запасяване на стопанствата със сочни фуражи за зимата — основа за развитие на млечното говедовъдство, овцевъдството, свиневъдството и пр.

Силажирани, зелените растения почти запазват качествата си на сочни фуражи, с което значително приближават зимното хранене към лятното. Затова силажът се нарича още „зелено пасище през зимата“.

При силажирането се използуват големи количества суровини, в това число и отпадъци, които по друг начин не могат да се оползотворят. Силажираните суровини се приемат охотно от животните.

Напоследък при силажирането се употребява карбамид, с което се обогатява белтъчното съдържание на силажираните храни — на един тон зелена маса се поставят 3-4 кг карбамид.

Силажирането представлява консервиране на сочни фуражи чрез млечната киселина, която се образува от захарите във фуражите вследствие дейността на млечнокиселите бактерии. Млечната киселина в достатъчно количество действува консервиращо като убива всички гнилостни, плесенови, маслено-кисели, а даже и самите млечно-кисели бактерии.

Хранителната среда на млечно-киселите бактерии е захарта, която те превръщат в млечна киселина. В зависимост от съдържанието на захар, приемлива от бактериите, растенията се поделят на:

Лесно силажиращи се — тикви, картофи, зелена ръж, зелена царевица, слънчоглед, слънчогледови пити, фиева смес, листа от захарно и кръмно цвекло, листа от зеле, моркови и др.

Трудно силажиращи се—детелина, гречиха, соя, див синап и пр.

Не силажиращи се—люцерна, коприва, листа и стебла от дини, пъпеши, тикви, краставици, пипер, домати, картофи и др. Не силажиращите се растения могат да бъдат силажирани в смес с лесно силажиращите се.

Безвъздушната среда се постига чрез уплътняване на суровината в силажовместилищата по избран, подходящ за целта начин. Нарязаната суровина спомага за изтичане на по-бързо и повече сок, който съдържа повече захар и създава по-добри условия за развитие на млечнокиселите бактерии. Освен това сокът изтласква въздуха и позволява уплътняване, вследствие на което на 1 кубически метър пространство се събира повече нарязана суровина.

Микроорганизмите се нуждаят от вода, но в определени граници. Най-добър силаж се получава, когато влагата на суровината е 70-75%. Суровини с влажност под 50% не бива да се силажират. Практически определянето на влагата може да стане по два начина: суровината се осуква силно с ръце, при което ако се получи капка, която пада, влагата е над 80%, ако капката не пада, влагата е около 65-75% и суровината е годна за силажиране. Ако не се образува капка, суровината има влага под 50% и може да се силажира в смес със суровини, които съдържат влага над 80%.

Вторият начин е чрез претегляне на 1,000 г фураж, който се изсушава на слънце или слаба печка до състояние да се троши, претегля се и ако зелената маса е останала 300 г, влажността на суровината е 70%. Но в така изсушения фураж има влага 3-5%, следователно фактическото водно съдържание е 73-75%.

Температурата на силажната маса трябва да бъде 25-30 градуса, което се постига, когато силажната маса се уплътни добре и се създаде безвъздушна среда.

Основно правило при силажирането е да се косят и прибират толкова суровини, колкото могат да се поставят в ямата през деня. Силажовместилищата трябва да се пълнят за един ден, веднага да се закрият чрез постелочен материал, да се измажат с 10-15 см. добре омесена глина с плява и се натрупа 20-30 см уплътнена ситна пръст. Над тях да се направят навеси за предпазване от дъжд, а от страни водосточни канавки.

В нашия окръг през настоящата година ще силажираме 360,000 тона разни суровини. Централно място между тях заема царевицата. Освен царевицата, засята като първа култура, кооперативните стопанства засяха върху освободените площи след жътвата над 150,000 декара с тенденция да нараснат на 215,000 дка царевица втора култура.

Сега трябва да се използуват за силажиране правилно и навреме всички ресурси от суровини, а такива има много и най-разнообразни във всички кооперативни стопанства. Веднага трябва да се направи план кой вид суровина с кой ще се съчетае, за да се смесят трудносилажиращите се растения с лесно силажиращите се.

Миналогодишният ни опит показва, че с правилното съчетаване на силите, със задружния труд на кооператори и комсомолци задачата може да се разреши успешно.

Георги КОТЕВ
Старши зоотехник
при Окр. народен съвет

че тхените началници получават сериозно задание, но за това не беше прието да се говори. И те от нямане какво да правят споделяха задграничните си впечатления.

Адютантът на генерала разказваше за стопанина на къщата, в която те квартируваха с Машистов:

— Добър е този господин Арам. Когато отидохме у тях на квартира, любезничеше, търсеше да се сприятели с нас, черпеше ни със сливовица. Сутринта гледам дъщеря му се връща с възглавница. Значи през нощта той е изпратил дъщеричката си по-далече, няма доверие на руския човек. Сам е негодник и другите по себе си мери.

— Е, знаеш ли. . .—справедливо възрази Шустов.—Докато ти си в къщи и аз бих се пазил.

Заговориха за девойки — за своите и за тукашните. Шустов разказа какво таксѝ е видял тук—специално за сватби. Измислят хората! На калниците изкуствени свещи, оплетени с ленти и гирлянди. А самата кола прилича на ковчег, модел от времето на „баба ми“. Буржоазна глупост!

— А в селата беднотия. Ходят в дрипи.

Началниците все не излизаха. Работата изглежда е доста сериозна. Командуващият няма да ги задържа напразно.

— Твоят нещо е отслабнал — забеляза генералският адютант за Ватагин.

— Много пътува. А „Вилисът“ кого не раздрусва—уклончиво отговори Шустов.

Не му се искаше да признае, че той едва вчера се беше върнал при полковника. На него също му направи впечатление, че последният беше отслабнал през дните на настъплението. От думите на Ватагин адютантът знаеше колко работа има той. След като форсираха Днестър, при него докараха много „стари познати“. Тяхната следа минаваше през Пятигорск, през Павловград и Николаев. Полковникът разпитваше и денем, и нощем в мазетата, в сянката на танковете, в гъстата царевица. . . където попадне. Шустов изслуша всичко това със завист. От какви

От гаричката идваха войници, железничари, а и селяни, за да докладват за случилото се. В техните думи се чувствуваше тревога: илакът като че ли беше замрял.

Настъпи тъмна южна нощ.

VIII.

Тъкмо по това време генерал-майор Машистов и полковник Ватагин бяха извикани в една от крайните къщи на малкото дунавско градче. Тук, в надеждно защитените улици, от вчера сутринта се беше настанил фронтовият Военен съвет.

Когато те влязоха в ярко осветената стая, пред картата докладваше началникът на Ветеринарното управление Амвросиев. Това беше така неочаквано, че сядайки в отдалечения ъгъл, те даже се спогледаха. Може би са ги извикали твърде рано?

Суховатият, скърцащ като седло с новите си ремъци генерал Амвросиев, показваше с показалка на картата, окачена на стената, огнищата на разпространението на сапа, с който се сблъскаха по пътя на настъплението си конните обози. В течение на последните два дни умряха четиридесет коня. Има всички признаци на това злокачествено заболяване: рани по устните, течение през носа, късо, пресипнало дишане. . . А в изолаторите на фронта се намират още повече от двеста коня, реагирали положително на малеиновата ваксинация.

По начина, по който се разменяха мненията, полковник Ватагин разбра, че командуващият е разтревожен. Колкото и да беше механизирана бойната техника, обозите си оставаха обози. По време на война няма дребни неща, всичко е във взаимодействие. В условията на масово придвижване на войските и голямото струпване на конния парк, всяка епизотия заплашваше да забави темповете за преследване на разгромения противник.

Началникът на Ветеринарното управление изглеждаше уплашен и даже за нещо важно не се доизказваше—вероятно не се решаваше. Главният

ПОЗОР ЗА ГРЪЦКИТЕ СЛУЖИТЕЛИ НА ТЕМИДА!

В Атина приключи срамния процес срещу гръцкия национален герой Манолис Глезос и другарите му. Макар през време на съдебното дирене да бе напълно доказано, че подсъдимите не са извършили никакво престъпление срещу своята Родина и че процесът е монтиран от тайната полиция по поръчение на управляващите среди и реакцията, военният съд е постановил Манолис Глезос да бъде хвърлен в затвор 5 година, 4 години в каторга на остров Агнос Евстратиос и за 8 години да бъде лишен от политически права. С други думи гръцката реакция иска да отстрани от активен политически живот сегашния организационен секретар на ЕДА и главен директор на в. „Авги“— една от най-изтъкнати личностите на съвременна Гърция. Двамата видни политически дейци Вуцас и Трикалинос се осъжда на доживотен затвор, а други четиримя подсъдими на различни срокове тъмничен затвор и лишаване от политически права.

Българският народ посреща с дълбоко възмущение наглата „съдебна“ разправа с гръцките патриоти. Той следеше отблизо хода на процеса и можа да прецени, че пред военния съд в Атина не бяха изправени престъпници, а политически дейци и че жестоките присъди не са за извършени от тях деяния, а за идеите и становищата им по въпросите, които днес най-живо вълнуват гръцкия народ. Дори председателят на военния съд беше принуден да признае на няколко пъти, че съдът не разполага с нито едно конкретно доказателства за извършен шпионаж. При това положение подсъдимите бяха обвинени „в готовност за шпионаж“.

Светът няма никога да забрави думите на Глезос, казани пред съда: „Много герои е раждала гръцката земя. Раждала е и предатели. Никога обаче герой и предател—в едно лице“. Тези думи попаднаха право в целта. Гръцкият народ не възприе внушението на министър-председателя Караманлис, че Глезос и неговите другари са шпиони. Жестоките и несправедливи присъди обаче показват, че членовете на съда са били подложени на силен натиск от страна на управляващите среди. Иначе не може да се обясни тяхното решение непочиващо на никаква юридическа основа. Процесът се превърна пред очите на цялата световна общественост в пълен провал за неговите организатори, за гръцката олигархия. В същото време той отвори очите на всички честни хора в света за истинското положение в Гърция.

Българският народ издига днес още по-мощен глас: „Освободете Манолис Глезос и неговите другари! Те са невинни и трябва да бъдат върнати на семействата им и на народа, който се гордее с техния героичен подвиг!“

МЕЖДУНАРОДЕН ПРЕГЛЕД

СЯНКА В ЖЕНЕВА

На 13 юли бяха възобновени преговорите на министрите на външните работи в Женева. Обмяната на мнения преди прекъсване на преговорите и приближаването на гледищата по някои въпроси даваше надежда на милионите хора по света, че при добро желание ще бъде постигнат напредък в разрешаването на спорните въпроси. Добрата основа за това бяха предложенията, направени от съветската делегация, и по-специално последното съветско предложение, за създаване на общогермански комитет от представители на двете германски държави за мирно разрешаване на германските проблеми, предложение което зачита и гледищата на западните страни.

Съветското предложение за създаване на общогермански комитет изхожда от реалния факт, че съществуват две германски държави. Единствен път към обединението на Германия и превръщането й в миролюбива и демократична страна е пътят на сближението между двете държави, започването на преговори и засилването на връзката между тях. Единството на Германия е дело на самите германци. Четирите велики държави трябва да помагат на това дело. Опитите да се решават германските проблеми без самите германци са обречени на неуспех.

Страхувайки се от общественото мнение западните страни дълго време избягнаха да отхвърлят съветските предложения. Едва на 20 юли те дадоха своя отговор, с който отказват да разискват съветското предложение за създаване на общогермански комитет, без да изтъкват каквито и да било убедителни аргументи за това. Американският делегат Хъртър, от името на делегациите на САЩ, Англия и Франция, внесе тъй нареченото „алтернативно предложение“, което предвижда настоящото Женевско съвещание да се превърне в някакъв перманентно действуващ орган за обсъждане на германските проблеми. Това означава фактически да се прекрати работата на Женевското съвещание без то да е направило каквото и да е за разрешаване на неотложните въпроси за съвременното международно положение и преди всичко на въпроса за сключване на мирен договор с Германия и премахването на окупационния режим в Западен Берлин.

В предложението на западните страни отново проличава диаметрално противоположният на съветската политика подход към германските проблеми. Тези предложения предвиждат както въпросът за мирния договор, така и въпросът за единството на Германия да са решават от великите държави, двете германски държави да бъдат лишени от възможността да разглеждат тези въпроси чрез преговори помежду си. Всичко това означава, че западните страни не са направили нито крачка за напредъка на Женевското съвещание и че те без съмнение целят да провалят неговата работа.

Съветската делегация на Женевското съвещание многократно доказа стремежа на съветското правителство към преговори, към съгласуване на становищата, към взаимни отстъпки в интерес на мира. Дори и сега, след последния отговор на западните страни, от който личи нежелание да се постигне споразумение, съветският представител Громико отново заяви, че „съветската делегация е готова да продължава опитите за намиране на съгласувано разрешение на въпроса за преговори на настоящото съвещание“. Длъжници на човечеството са западните държави. От тях се очаква по-реалистичен подход и да докажат, че се стремят към преговори. Иначе върху тях ще падне цялата отговорност за неуспеха на Женевското съвещание.

Аденауер диктува

Известни са усилията на Аденауер и неговото правителство да спъва работата на Женевското съвещание, да пречи за постигането на каквото и да било споразумение, отнасящо се до Германия. Известни са фашистките демонстрации и в Западна Германия, и в Западен Берлин, и в Женева и нежеланието на западногерманския представител Брентано да седне на една маса с делегата на ГДР.

В изпълнение на своите планове те се гаврят дори с националната чест и достоинство на германския народ, те се обявиха против предложението немският език да бъде признат за официален език на Женевското съвещание, само защото и представителите на ГДР на своя роден език ще отстояват интересите на германската нация. Представителите на Западна Германия отхвърлиха съветското предложение в тайните съвещания на външните министри да участвуват и представителите на двете германски държави, само за да не участвуват в тях и представителите на ГДР.

Преди няколко дни бе пусната в ход нова провокация. Правителството на ГФР по инициатива лично на Аденауер изпрати таен меморандум до правителството на трите западни държави. В него се настоява западните страни да отхвърлят съветското предложение за създаване на общогермански комитет, да се снеме от дневния ред на Женевското съвещание берлинският въпрос, да се прекъсне работата на съвещанието и да се свика съвещание на ръководителите на правителствата. Според предложението на Аденауер това съвещание не трябва да се занимава нито с берлинския въпрос, нито с други въпроси, които се отнасят до Германия, а трябва да разглежда въпросите за разоръжаването и всеобщата безопасност по които вече толкова години и без това се водят безплодни преговори.

Всичко до тук, разбира се, не е изненада за онези, които познават бонските реваншисти и тяхната политика. Изненадата и тревогата започват оттук. Въпреки че делегатите на западните страни се опитаха отначало да създадат впечатление, че посрещат студено инициативата на Бон, никой от тях не се обяви против нея дори тогава, когато западногерманският делегат Греве, излагайки позицията на своето правителство, заяви, че това е общо становище на правителствата на Франция, Англия, САЩ и ГФР. Само два дни след това западните държави дадоха своя отговор, чиито клаузи много напомнят условията, изложени в меморандума на Аденауер.

Що се касае до истинските намерения на Аденауер, в залата на съвещанието западногерманският представител не се поколеба да заяви: „Има един единствен път за обединението на Германия — това е поглъщането на Германската демократична република от Западна Германия.“ А за всички е ясно, че този път означава световна война. Нима представителите на САЩ, Англия и Франция и тук ще следват линията на Бон?

Ст. КРЪСТЕВ

СЪОБЩЕНИЕ НА РЕДАКЦИЯТА

С излизането на брой 52 на вестник „Силистренска трибуна“ изтича годишният абонамент на вестника за ония читатели, които в началото на годината се бяха абонирали за цяла година и бяха внесли по 10.40 лв.

Тези читатели да потърсят пощенския раздавач в района си и да подновят абонамента за вестника.

СЪОБЩЕНИЕ

Народно читалище „Доростол“ —Силистра съобщава на интересуващите се, че през учебната 1959-1960 г. организирва следните кръжоци:

1. Литературен
2. Музикални: акордеон, цигулка и пиано
3. Изобразителни и приложни изкуства
4. Чужди езици: руски, френски и немски
5. Драматичен

Записването става с подаване на молби в читалището. Срок 15. IX. т. г.

От читалище „Доростол“

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

На строителството на канала Танапчи в Таджикската съветска социалистическа република

В южен Таджикистан, в Кулябската долина се строи нова напоителна система, която ще полива разположената по-високо от естествения канал Атал Курбанист земя. Мощни напоителни станции в продължение на 55 километра ще подават до два кубически метра в секунда вода в канала. Водата ще напоява голяма територия и ще даде възможност да се завоюва няколко хиляди декара неизползувана порано земя за посев на памук, засаждане на лозя, овощни и зеленчукови градини.

На строителството на Танапчийския канал работят десетки изкопни машини, на чийто плещи хората са стоварили тежката работа. Налага се строителите да работят твърде сложно трасе; да правят дълбоки пробиви в хълмовете и да засипват низини. През пролетта на 1960 год. каналът Танапчи ще даде вода на колхозните полета.

Снимка М. АЛПЕРТ

Сведение

на Окръжното търговско предприятие за изкупуването на яйца и птици до 26 юли, включително (в проценти)

ТКЗС и СЕЛКООП	ЯЙЦА		ПТИЦИ	
	Селкоопи	ТКЗС	Селкоопи	ТКЗС
Силистра — Наркооп	59	—	1	—
Айдемир	29	24	0·1	30
Алфатар	41	20	3	16
Бабук	46	18	2	17
В. Левски	61	—	6	—
Гарван	56	—	18	—
Главан	42	—	8	—
Голеш	37	14	3	33
Искра	63	—	11	—
Ишпрково	51	30	13	15
Йорданово	44	—	3	—
Краново	54	—	7	—
Калипетрово	20	35	0·3	13
Кайнарджа	31	32	5	14
Попина	45	31	23	23
Ситово	44	40	5	18
Светослав	52	—	18	—
Смилец	43	—	4	—
Стрелково	62	—	9	—
Срацимир	24	20	14	6
Сребърна	45	15	24	16
Средище	37	23	6	6
Алеково	48	4	4	4
Тутракан — Наркооп	10	30	—	16
Белица	28	46	9	10
Варнешци	34	—	2	—
Главиница	28	37	6	34
Долно Ряхово	18	—	0·6	—
Зафирово	29	43	2	28
Нова Черна	39	33	0·4	32
Старо село	34	32	14	20
Сокол	36	3	7	16
Ст. Караджа	34	23	2	36
Царевдол	26	—	8	—
Цар Самуил	28	19	2	—
М. Преславец	—	—	—	25
Дулово — Наркооп	72	59	4	24
Секулово	46	25	3	24
Брадвари	31	—	5	—
Добротица	47	35	1	14
Межден	60	24	7	7
Окорш	34	29	9	21
Правда	47	—	14	—
Чернолик	29	19	5	18
Зебил	58	31	35	43
Общо	38	30	12	21

СВЕДЕНИЕ

на Окръжния народен съвет за хода на селскостопанските работи до 27 юли включително

ТКЗС	Силажиране о/о	Лятна дълбока оран о/о	Подметка	Ечем. дълб. оран	Набран тютюн низи—брой	Получени яйца от 100 кокошки
Айдемир	3.3	1	45	256	x	33
Калипетрово	5	28	100	810	x	33
Бабук	9	13	99	1050	x	22
Алфатар	12	24	45	0	x	29
Ишнрково	6	14	23	170	42	24
Попина	1.8	7	25	0	53	32
Сребърна	7	5	74	0	69	82
Ситово	5	20	41	0	8	30
Срацимир	6	9	45	290	5	23
Кайнарджа	6	0	67	555	7	23
Голеш	9	13	64	757	5	29
Тутракан	6	12	100	180	17	26
Нова Черна	8	18	86	0	x	51
Старо село	4	28	49	320	x	29
Белица	8	34	64	1060	x	32
Главиница	7	7	48	2027	15	33
Ст. Караджа	9	20	39	80	18	42
Сокол	5	35	35	0	11.6	40
Зафирово	4	43	33	0	x	16
М. Преславец	7	60	37	0	23	36
Дулово	8	33	27	2710	17	23
Межден	5	21	29	260	12	15
Окорш	16	7	39	0	10	29
Секулово	10	15	100	9	11.3	32
Добротица	10.8	0	45	420	21	35
Чернолик	4	6	65	0	5	15
Паисиево	8	30	100	0	10	26
Средище	8	14	86	1415	30	27
Алеково	13	22	98	252	8	8
За окръга	7.8	18	56	12606	12	

СП „Комунални услуги“ *съобщава на гражданите, че банята от понеделник—3 август влиза в ремонт и престава да работи.*

Физкултура и спорт

Футбол

Отборът на „Стомана“ — на четвърт финал

За републиканско първенство на производствените предприятия след равния резултат, който отборът на „Стомана“ постигна онзи ден в Русе с отбора на завод „Георги Димитров“, по силата на жребието той се класира на четвърт финал.

С тази си победа отборът на физкултурния колектив при ТПК „Стомана“—Силистра се класира на четвърт финала от републиканското първенство по футбол между производствените колективи. Следващата му среща ще се състои на 2 август, по всяка вероятност в Сикистра срещу победителя от състезанието „Корабостроител“—Варна и „Стойко Ин. Пеев“ — с. Белослав, които са членове на северо-източната зона.

Състезанието в Русе бе наблюдавано от хилядна публика, която еднакво възнагради добрите прояви на двата отбора. Състезанието в Русе бе ръководено от назначен съдия от Павликени, който показа добро ръководство и позволи да се развие свободна игра.

Волейбол

Пред завършване сме на волейболния турнир за купата на ГК на ДКМС в чест на Седмия световен младежки фестивал. От досега проведените срещи отборът на НВИСУ има 4 точки, на „Стомана“ също четири точки, Окръжен народен съвет—4 точки, МВР — 3 точки. Финалната среща ще бъде между НВИСУ и „Стомана“, за да се определи носителят на купата.

Т. БРАТКОВ

МОТО ПОХОД ДО ВРЪХ „СТОЛЕТОВ“

По случай 15—годишнината от Деветосептемврийската победа и годишнината от освобождението на България от турската тирания, Окръжните комитети на ДОСО и БСД организират мото поход на 1 и 2 август т. г. до връх „Столетов“, където ще се проведат тържества и Международен високопланински мото-крос.

В мото-похода могат да участвуват членовете на авто-мото клубовете, активисти и сътрудници на ДОСО и БСД с лек автомобил или мотоциклет. Тръгване от Силистра и Дулово в 4 часа сутринта на 1 август, а от Тутракан в 6 часа сутринта. Сборни пунктове— авто-мото клубовете на ДОСО.

За подробни указания желаещите да се отнесат към районните инструктори на ДОСО и авто-мото клубовете в Силистра, Тутракан и Дулово.

Четете и разпространявайте вестник

„СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
Улица „Дочо Михайлов“ № 21
Телефони: главен редактор и зам.-главен редактор—201
Отдели: Партийно-организационен, Селскостопански, Промишлен, Култура и бит, Писма на читатели и дописници—27

ветеринарен лекар, полковник Джанкой, мъжествен старик, с твърда като четка коса, когато му дадоха думата се изказа по-определено:

— Подозирам диверсия на противника!

От тази минута Машистов и Ватагин съобразиха, че не са извикани напразно. Всичко е възможно. Войските неотдавна преминаха Украйна, където хитлеровците, отстъпвайки, съумяха да оставят масова чума по домашните птици.

— А вие как мислите?—обърна се командуващият към Амвросиев.

На такъв пряк въпрос той отговори уклончиво:

— Всичко е възможно. Обаче и в учебниците е казано, че именно на Балканите, а и в Турция, винаги се наблюдава силно разпространение на сап по конете. Какво удивително има? . . .

— Обаче там може да се прочете, че на Балканите господствува скрита, хроническа форма на това заболяване! — енергично възрази полковник Джанкой.—А тук ние наблюдаваме най-острите форми, като че ли в яслите на конете са изсипали със шепи сапни пръчици.

— Наистина, голямото струпване на коне . . . не много убедително твърдеше на своето генерал Амвросиев и отново успокоително цитираше от справочниците: — В 1926 година, например, в България са били зарегистрирани 4214 коня, заболели от сап. Обаче никой не е подозирал диверсия. . .

— Нищо ли по-умно не измислихте? — уморено се намеси командуващият.—Ако е вярна кавалерийската поговорка, че „човекът прави коня“, то човекът може и сапа да направи. Вие не разоръжавайте нашите чекисти. Не е ли така? . . Полковник Ватагин сигурно вече има нещо предвид.

Всички се усмихнаха, поглеждайки към седящия в ъгъла, наглед бавен, замислен полковник.

Вторият въпрос, който беше обсъден през тази нощ, засягаше непосредствено Машистов и Ватагин и когато ветеринарното началство напусна стаята, командуващият въведе накратко разузнавачите в курса на работата.

Другарите от България току-що са съобщили по радиото, че фашистките дипломати вече са избягали от София със специален влак в направление към турската граница и, че там на гаричката те са задържани от селяните и граничарите. Активно действува някой си Атанас Георгиев, подпоручик. Той вече е разоръжил фашистите, а войниците са пренесли в квартирата му всички посолски архиви, той моли за помощ. Работата е ясна: трябваше да се изпрати въздушен десант. Българите обещанат да приготвят площадка за кацане.

— Това трябва да се направи! И колкото по-бързо, толкова по-добре—забелиза Машистов.

— Аз също мисля така. А защо?

— Затова, защото ефирът е нещо такова, че слушат всички, които не ги мързи. Възможно е в квартирата на Атанас Георгиев сега някой да чука...

Тук нямаше спор. Командуващият направи извод:

— Значи, решено е?—и за да предаде на събитието неговите истински мащаби, заключи с мрачна шега:—Останалото е работа на техниката — отправете със самолети дневалните от комендантската рота.

Членът на Военния съвет също се усмихна:

— Изглежда сме ги изплашили, щом нервите им не издържат. . .

Разговорът отново се прехвърли върху ветеринарните работи.

Ватагин не участвуваше в споровете. Мълчеше. Изведнаж в паметта му възникна немската позивна— „фюнф хуфайзен фон айнем пферде пет подкови от един кон“ . . . Той така неочаквано си спомни в разговора за сапа, тази загадъчна фраза за пет подкови от един кон, че веднага зашепна с усмивка на ухото на своя началник.

Машистов го изслуша и също се усмихна:

— Чакайте! Да не мислите, че те сами ще ви разкрият с условните си позивни същността на диверсията. Вие деца ли сте?

— Това е вярно. Обаче съвпадението е забавно.

В очакване на полковника, Шустов разговаряше в двора с генералския адютант. И двамата разбираха,

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година IV, Бр. 47 | Събота, 1 август 1959 година | ЦЕНА 20 СТОТИНКИ

Изпълнението на голямата задача за неколкократното увеличаване на производството на птиче месо е в пълен ход. Нужно е обаче да се ускори работата за организиране на големи птицеферми; да се премине във всички ТКЗС и ДЗС към кръглогодишно люпене и угояване на пилета и ежегодно да се подменят кокошките-носачки, масово да се развъждат водоплаващи птици и пуйки.

(Из писмото на ЦК на БКП до окръжните, градските, районните и общинските комитети на Партията и първичните партийни организации.)

ДОСТОЙНА СРЕЩА НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

На празника с преизпълнени производствени планове

В нашия окръг съществуват реални възможности за изпълнението на плана за изкупуване на яйцата и птичето месо

★ ★ ★ ★ ★ ★

ДЪЛБОКА ОРАН

През тези дни кооператорите от с. Варненци са на бойна нога. Жътвата завърши в определения срок, а сега бързат да овършеят снопите.

Започна дълбоката оран. Трактористите Руси Русев, Димитър Ганев и Йордан Георгиев редят една след друга дълбоките бразди. Кооператорите и механизаторите още от сега се подготвят за получаване на високи добиви през следващата година.

Георги МАРИНОВ

Яйца ли няма, или тревога за изкупуването им

Селкоопът в с. Айдемир е изпълнил плана си за изкупуването на яйца едва 29 на сто към 26 юли. Това е почти провал. Но другарите от селкоопа не особено са разтревожени. Фактите убедително говорят, че е така.

На 20 юли в Айдемир са изкупени 970 броя яйца. Дотогава положението не е било по-добро. Средно на ден са изкупувани по 500-700 яйца. Поради намесата на Окръжното търговско предприятие и помощта на партийния комитет работата на закупчиците през следващите дни бързо се подобрява. На 21 юли се изкупуват 1,543 яйца, на 22—2,165. На 23 юли, когато другарите от партийния комитет считат, че работата е подобрена, че е доказано и на закупчиците, и на управителния съвет на селкоопа, че в Айдемир има яйца и не пряко се занимават с този въпрос, се събират 1,173 яйца. Броят на изкупените през следващите дни яйца продължава да спада. На 24 юли събират 1,040, на 25—750, на 26 не събират яйца понеже е неделя и в понеделник на 27 юли, след като един ден не са събирали яйца, изкупуват 1,023 броя.

Какво ще кажете на това, другари от селкооп Айдемир Яйца ли няма у кооператорите или инициатива и организация за изпълнението на плана у вас?

Помислете! Докъде ще стигнете с такива темпове?

СКОКЪТ В ДЕЙСТВИЕ

ПЛАНИРАНИЯТ ДОБИВ Е НАДХВЪРЛЕН

Кооператорите от селата на кооперативното стопанство с център с. Паисиево навреме приключиха жътвата, а сега усилено вършеят. Наред с тези полски работи те можаха да окопаят четвърти път царевицата, която сега е избуяла над човешки ръст.

При отчитане на съревнованието между бригадите знамето и паричната награда получи бригадата на с. Зебил. Кооператорите от селата Зебил, Вълкан и Листец могат да се гордеят с високите добиви, които получиха от есенните култури. От 4,400 дка пшеница, ожънати на ръка и с комбайн средният добив е 226 кг от декар, при план 220 кг. Интересното е това, че до миналата година, преди да се обединят със стопанството в с. Паисиево, средният добив не е бил над 156 кг зърно от декар.

Същата бригада е планирала през тази година да получи от декар по 260 кг ечемик, а средният добив от цялата площ ечемик е 280 кг.

Как кооператорите постигнаха тези успехи? Есенните култури бяха подхранени с по 15 кг гранолиран суперфосфат на декар, а след това и с по 5 кг амониева селитра, или на декар бяха хвърлени по 20 кг изкуствени торове.

В момента вниманието на кооператорите е насочено към пролетните култури. Навреме царевицата и слънчогледът бяха разредени и оставени необходимите стъбла на квадратен метър и декар. Ето царевицата е окопана вече четвърти път и кооператорите са дълбоко убедени, че планираният добив от 365 кг от декар ще бъде надхвърлен, като средният добив от царевицата в селата Зебил, Вълкан и Листец се очаква да бъде над 380 кг. Сигурността за получаването на този добив у кооператорите идва от допълнителните мероприятия, които те прилагат—изкуственното опрашване на царевицата, правилното почистване на култуците и др.

На бригадното събрание, което се проведе за запознаване на кооператорите със задачата—на всяка цена да се получи валовата продукция, присъствуващите отговориха, че техните грижи и опит в отглеждането на културите ще им осигури надпланов добив. Те ще посрещнат великия празник на свободата—Девети септември с още по-големи грижи по обширните блокове.

Решението на управителния съвет на всяко 22 число от месеца кооператорите да получават аванс, се спазва най-точно. Това радва кооператорите, а те още повече се зарадваха, като преди няколко дни получиха по 300 кг пшеница аванс за всеки свой работоспособен член от семейството.

Членовете на управителния съвет, специалистите и всички кооператори от района на стопанството в с. Паисиево здраво са се заели да надхвърлят плановия добив, да получат валовата продукция, да увеличат стойността на трудоденя. Затова сред всички бригади се води социалистическо съревнование, което редовно се отчита.

Васил БАНЧЕВ

ЗАСЛУЖАВАТ ПОХВАЛА

Още след завръщане от училище, макар че в с. Сребърна бе формирана окръжна средношколска бригада, 25 средношколци, по инициатива на Общинския комитет на ДКМС, изградиха земляческа група.

Управителният съвет на стопанството възложи на тази група да сортира в щайгите домати за износ. С ентусиазъм средношколците започнаха работа и само за няколко дни сортираха над 60 тона домати.

Отначало сортирането вървеше трудно, но вече средношколците добиха опит и обещават да сортират още 200,000 кг домати. Първенци в съревнованието по сортирането на доматите са Калинка Лазарова, Кръстинка Драганова, Руси Стефанов и др.

След приключване сортировката на доматите средношколците ще се включат в ударната петнадесетдневка по силажирането.

Радка Димитрова

БЕРИТБА НА ТЮТЮН

Наред с усилената жътва в ТКЗС с. Средище преди няколко дена започна беритбата на тютюна. Само за 3 дни бяха набрани и нанизани над 3,500 низи.

Най-много тютюн набраха и нанизаха кооператорите от бригадата на Руси Нейков от с. Посев. Само за два дни набраха и нанизаха 2,100 низи.

Георги КИТАЕВ

ЩЕ СЕ ЗАВЪРНАТ В УЧИЛИЩЕ ГОРДИ

Още с разпускане от училище средношколците от с. Йорданово сформираха земляческа група и се поставиха в услуга на кооперативното стопанство. Техният труд бе използуван правилно и те помагаха както в полевъдството, така и в животновъдството.

Особено голям дял имат средношколците в прибирането на кайсиите за износ. Те напълно отменяха кооператорите, които по това време бяха заети с жътвата.

С достойно изпълнен дълг средношколците ще се завърнат в училище.

Георги ВЪЛЕВ

Приготвени са 600 тона силаж

Важна селскостопанска задача сега е силажирането. Кооператорите от ТКЗС с. М. Преславец са убедени от собствен опит от резултатите при храненето на животните със силаж. Те знаят, че навременното силажиране е по-качествено и затова тази година се заеха навреме да силажират.

Под ръководството на главния зоотехник Лиляна Андреева до 27 юли е приготвен над 600 тона силаж.

Донка РУСЕВА

На денонощна вършитба

Непосредствено след жътвата кооператорите от с. Паисиево преминаха към денонощна вършитба. Само за три дни три вършачки овършаха над 280 тона жито.

Най-добре работи вършачката с отговорник Али Ахмедов. Опитът на Али не е малък. Той знае, че за да върви машината добре, тя трябва да бъде в пълна изправност, затова преди да започне работа той основно я прегледа. Планът на вършачката е 25 тона на ден, но още първия ден колективът, в който работят и другарите Сали Ахмедов, Мехмед Хасанов, Адил Хабилов и помощник-вършачкаджията Ахмед Акифов овърша 34 тона.

Кооператорите осигуряват непрекъснат приток на снопи, за да не допуснат престой на машината.

Добре е организирана вършитбата и в с. Зебил, където работи вършачката с отговорник Стефан Иванов.

В. СТАНЕВ

Младежки събор в „Братила“

По инициатива на Общинския комитет на Комсомола и село Алфатар на 26 юли в местността „Братила“ се състоя голям младежки събор, посветен на тържественото откриване на Седмия световен фестивал и на приключването на жътвата в кооперативното стопанство.

Над 130 младежи и девойки от Алфатар, Генерал Попово и Васил Левски бяха дошли, за да присъствуват на събора.

Информация за Седмия младежки световен фестивал във Виена и за работата на младежите през лятната кампания прочете Йордан Георгиев. След като запозна присъствуващите с целите на младежкия фестивал, той посочи успехите на младежите в лятната кампания, в животновъдството и птицевъдството, както и предстоящите задачи в чест на 15-та годишнина на Девстосептемврийската победа.

Съборът завърши с литературно-музикална програма, с волейболна среща между отборите на В. Левски и Алфатар и с песни и танци.

Йордан НЕЙКОВ

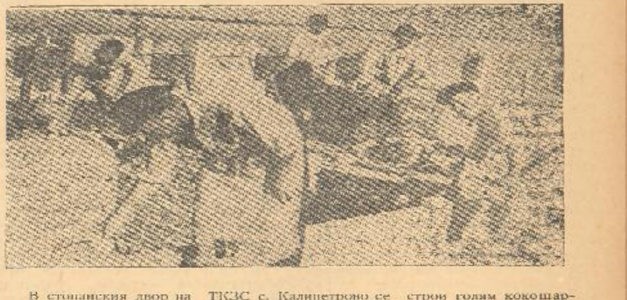

В стопанския двор на ТКЗС с. Калипетрово се строи голям кокошарник за 5,000 кокошки. На строежа работи звеното на Станко Димитров, което си е поставило задачата до девети септември да приключи работата и да предаде кокошарника за използуване.

НА СНИМКАТА: Майсторите от звеното на Станко Тодоров работят на строителния обект.

Навременна дълбока оран — високи добиви

Площите, предназначени за засяване на царевица, памук, захарно и кръмно цвекло и за другите пролетни оковни култури обикновено се изорават през лятото на дълбочина 22-25 см. Последните научни изследвания и много примери от практиката обаче показват, че при такава дълбочина на ораната не може да се използува напълно богатството на почвата. В по-дълбоките слоеве от 25 см надолу почвата е със запазена структура и е по-богата на азот и фосфор. Но поради това, че тук микробиологичната дейност е слаба, хранителните вещества се намират в трудно усвоима форма и растенията не могат да ги използуват. Когато ораната се удълбочи над 30 см полезните микроорганизми се активизират, разлагат сложните съединения и в почвата се натрупват повече хранителни вещества, растенията се хранят по-добре и дават по-високи добиви. През лятото на 1957 година част от площите на ТКЗС в с. Методиево, Толбухинско, определени за пролетни оковни култури, били изорани на дълбочина 30-35 сантиметра. От тези площи миналата година стопанството получило по 487 кг царевица, по 8,500 кг кръмно и по 2,270 кг захарно цвекло от декар.

Ефектът от дълбоката оран обаче зависи много от времето на извършването ѝ. Сега у нас се оре дълбоко от август до ноември, а понякога и през пролетта. Правилно ли е това? Кой е най-подходящият срок за извършване на дълбоката оран?

Сравнителни опити за установяване най-подходящото време за дълбока оран са правени в Добруджанския селскостопански научно-изследователски институт край Генерал Тошево. От площи, изорани дълбоко през август, са получени по 698 кг добив от декар, а от площите орани през ноември—по 590 кг, а от ораните през пролетта—по 499 килограма.

Съвсем очевидна е ползата от ранната августовска оран. И в Комплексния селскостопански научно-изследователски институт в Кнежа най-голям ефект е получен също при ранна дълбока августовска оран, като на дълбочина 25-27 см царевицата е дала с 56 кг по-висок добив, отколкото при оран през ноември.

От изораните площи също през август, но на дълбочина 30-33 см получен с 72 кг по-висок добив царевица, отколкото от ораните през ноември. Необходимо е да се отбележи, че от по-рано и по-дълбоко изораните площи и през втората година се получават по-високи добиви. В Кнежа пшеницата, засята на втората година след царевицата при дълбочина на ораната 25-27 см, е дала с 16·5 на сто по-голям добив, а при дълбочина на ораната 30-33 см—с 20·8 процента.

Да се получи 70 или 100 кг царевица повече от декар никак не е малко. Това означава от всеки 4-5 дка да се сигури една пълноценна реколта без да се засяват нови площи, без да се влагат допълнителни средства и труд. Ето защо управителните съвети на ТКЗС и ръководствата на МТС трябва така да организират усилията на кооператорите и механизаторите, че дълбоката оран да бъде извършена в такива срокове и на такава дълбочина, при които е възможно да се осигурят по-високи добиви.

При ранната августовска оран по-дълбокият почвен слой, който е по-плодороден и със запазена структура, се подлага по-продължително време на въздействието на полезните микроорганизми, поради което в почвата се натрупват повече хранителни вещества за растенията. От изследвания е установено, че в изораните през август площи следващата пролет има близо два пъти повече нитрати, отколкото в изораните през ноември. Освен това необработената през лятото почва изпарява повече влага и се изсушава на по-голяма дълбочина. Изораната през август почва напротив изпарява минимални количества влага, поглъща много добре влагата от летните и ранните есенни валежи и натрупва много по-големи водни запаси. Наред с това ранната дълбока оран допринася извънредно много за унищожаване на плевелите. Една част от дълбоко заораните плевелни семена въобще не поникват, други поникват, но кълновете им не успяват да излязат на повърхността и загиват, а тези, които достигат повърхността никнат масово през есента и могат да бъдат унищожени с една повърхностна обработка или с пролетното култивиране. При късната оран плевелите поникват главно на следващата пролет през вегетацията, поради което затормозват обработката и спъват развитието на културните растения.

Ранната дълбока оран спомага да се унищожат опасните многогодишни плевели троскот, паламида и др., и за подобряване топлинния режим на почвата.

Установено е, че през пролетта температурата на рано изораните площи е с 2-3 градуса по-висока, а това е от голямо значение за бързото и дружно поникване на семената.

Ранната дълбока оран е по-изгодна и от организационни съображения. През периода от 25 юли до края на август машините са свободни от друга работа. Ако правилно се използуват наличните в МТС и ТКЗС машини през този период може да се извърши дълбока оран на повече от 80 на сто от предвидените площи.

Срочното извършване на дълбоката оран обаче не означава, че тя трябва да стане за сметка на качеството ѝ. Не бива да се смята, че като ще се удълбочава ораната могат да се махнат предплужниците от плуговете. Напротив, най-добър ефект ще се получи, когато с предплужниците се заорат дълбоко всички растителни остатъци и горната част от почвата и се покрият със структурен почвен слой, а с удълбочителите се разрохка дъното на браздата и се създадат условия за по-интензивна микробиологична дейност в по-дълбок почвен слой. Едновременно с дълбоката оран почвата трябва да получи необходимите количества оборски тор и суперфосфат.

Навременната и удълбочена оран е един от големите резерви за осъществяване на икономическия скок в селското стопанство. Колкото повече площи бъдат удълбочени сега, толкова по-високи добиви царевица, памук, захарно и кръмно цвекло ще се получат през следващата година.

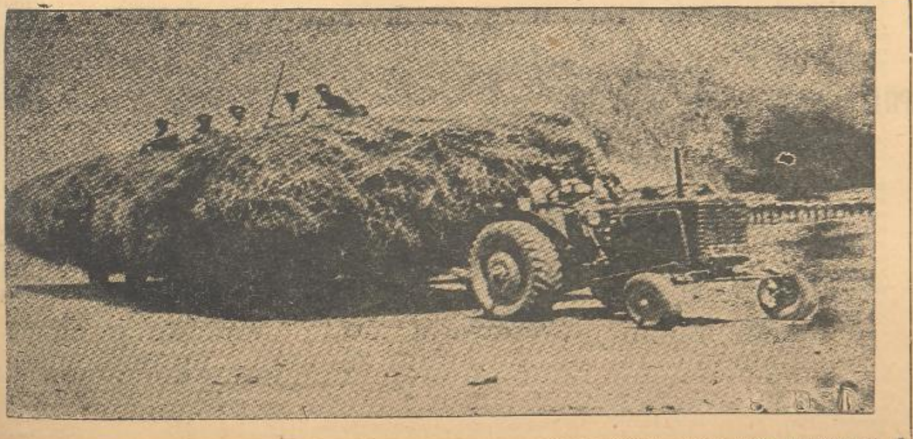

В Държавното земеделско стопанство край Силистра се полагат особени грижи за осигуряване на сочен и зелен фураж за животните. Сеното бързо изсъхна и бе прибрано на сушина.

НА СНИМКАТА: Трактористът Йордан Иванов Николов е организирал механизирано извозване на изсъхналото сено.

ДА ОПАЗИМ КРАЙДУНАВСКАТА ДИГА

До девети септември 1944 година, България е била една от страните в света, които най-много са страдали от пакостното действие на пороите и наводненията причинени от високите води на реките във вътрешността на страната и р. Дунав.

След Девети септември, когато народът стана господар на положението, народната власт се зае с обуздаването на водните стихии и впрягането на водите в полезна за народа работа. Така израстнаха язовири, предпазни диги, водно-електрически централи, напоителни станции и пр.

Чрез дигите се регулират водните течения, за да се запазят речните долини от наводнения, да се спечелят земи за селското стопанство, да се пресушат блата и пр.

Необходимо е да се отбележи обаче, че речното строителство е много трудно строителство и затова струва скъпо на нашата страна. Нужни са, следователно, непрестанни грижи по поддържането и опазването на дигите. За съжаление жителите на гр. Силистра и с. Айдемир нарушаваме всичките правила по опазването на дигата. Така по нея пасе дребен и едър рогат добитък, служи за път на мотоциклетисти, колоездачи, каруци и пешеходци. Забравяме, че по този начин създаваме опасност, с течение на времето при продължително задържане на високи води, от скъсване на дигата. Изглежда съзнанието на някои хора, които извършват нарушения по отношение на дигата, не е на нужната висота. Така другарите Вълко Стоянов Бошнаков и Шефкет Мустафов Халилов от гр. Силистра, Неделчо Христов Хаджиев от с. Айдемир и Иван Колев от ДЗС, през това лято са пускали да пасат на дигата коне, крави, телета и овце; Павел Василевич Игнатов от с. Айдемир и Тодор Димитров от гр. Силистра са преминали дигата с каруца, а Лазар Ясторов Велев—с мотор.

Нека всички да се проникнем от високото съзнание, че придобивките спечелени с много труд и пот на хората трябва да се пазят като наши собствени

Генчо СТАНЕВ

15 ГОДИНИ НАРОДНА ВЛАСТ

На Девети септември 1944 г нашият народ под ръководството на Българската комунистическа партия и непосредствената помощ на Съветската армия смъкна от власт монархофашистката клика и взе в ръцете си управлението на държавата. Създаден бе режимът на народната демокрация, като форма на пролетарска диктатура. Пред народа се откриха пътищата на социалистическото строителство.

От оня светъл септемврийски ден се изминаха петнадесет години. Това е толкова малък период, че историята понякога не го отбелязва. Но за този кратък период нашата страна направи такъв огромен скок в своето развитие — политическо и икономическо, че стана неузнаваема. Съседните ни капиталистически страни Гърция и Турция останаха далеч назад.

Нашият народ започна да живее по новому — с нови интереси, нови задачи, уверен в своето бъдеще, радостен и щастлив. Той превърна страната в огромна строителна площадка. Издигат снага заводи, язовири, електростанции, жилищни блокове, петролни кули, дълбаят се тунели, мини, прокарват се канали—цели плавателни реки, променя се природата, променя се живота, променят се хората...

За петнадесет години народът ни превърна страната от изостанала икономически, без промишленост и с дребно разпокъсано селско стопанство в страна промишлено-аграрна, с развита тежка промишленост, с уедрено, механизирано селско стопанство. През 1939 година, последната предвоенна година, съотношението между промишлеността и селското стопанство беше 24.8:75.2 и то за сметка на изостаналото селско стопанство. В края на 1957 година това съотношение вече е 68.3:31.7 и то вече за промишлеността и селското стопанство, намиращи се на много по-високо ниво.

През тези петнадесет години икономиката на нашата страна измени своя характер. Социалистическият сектор господствува в нея. През 1958 година частта на социалистическия сектор в промишлеността достигна 98 на сто от общата промишлена продукция, около 90 на сто от тази на селското стопанство, повече от 99 на сто от стокооборота е съсредоточен в ръцете на обществената търговия—държавните търговски предприятия и кооперациите.

През 1957 година националният доход превиши 2.3 пъти този от 1939 година. А сега се поставя задача през 1965 година националният доход да превиши този от 1957 година около 4 пъти. Ето реалната основа, на която се развива нашата икономика и култура, расте благосъстоянието на нашия народ.

Проблем беше за нашия окръг бързо да се прибере богатата кайсиева реколта В помощ на кооператорите от с. Срацимир по прибирането и сортирането на кайсиите се включи и средношколската бригада.

НА СНИМКАТА: Средношколци от с. Срацимир сортират кайсиите за износ и преработка.

ВАСИЛ ЕВСТАТИЕВ АПРИЛОВ

(По случай 170 години от раждането му)

Ако през 1831 година първият том на „Някогашните и сегашни българи" на Юрий Ив. Венелин не беше попаднал в ръцете на Васил Евстатиев Априлов, то утре 2 август не ние българите, а гърците щяха да чествуват годишнината на бележития габровски син.

Книгата на Венелин извършва преврат в народностното съзнание на Априлов в оня момент, когато елиноманията се ширеше сред българското чорбаджийство и неговата интелигенция и от виден член на гръцката колония в Одеса и настоятел на тамошното гръцко училище, той се превръща в пламенен български патриот и родолюбец.

Получил високо за времето си образование в гръцко училище в Москва, гимназия в Брашов и медицина във Виена, която не завършва поради заболяване, владеещ добре гръцки, латински, руски френски, немски и др. езици, той се издига като човек с богата култура и се нарежда в пантеона на новата ни история като най-велик народен будител, бележит книжовник, пръв български филолог, теоретик на сегашния ни книжовен език, идеолог и най-талантлив организатор на новобългарската просвета.

Безкористният му патриотизъм, огромните материални средства, с които е разполагал, подкрепата на съгражданина му Н. Палаузов и други някои български родолюбци му позволяват да започне едно велико, благородно дело създаването на модерно училище в Габрово по образец на европейските. Още през 1832 год. е бил положен основният камък на училището, а на 2 януари 1835 година то е било тържествено открито от Неофит Рилски. Габровското училище стана люлка на българската култура, образец за цяла България, в която изникнаха десетки такива училища. Многостранна е дейността на Априлов по организирането на просветата. Така например той пише писма до родолюбци, подканва ги да отварят училища, подготвя учители, издава учебници и пр.

Априлов се явява един от първите пионери за църковна независимост. Той агитира за изгонване на гръцките владици, въвеждане на богослужение на български, отваряне на български църкви.

„Априлов пръв от нашите възрожденци вижда огромното значение на народните песни и етнографските материали за делото на българския народ. Той започва да събира не само фолклорни материали, но и монети, хрисовули, грамоти, договори и надписи свързани с българската история, които издава и прави достояние на учения свят. Човек с богата езикова култура, обширни филологически познания, той не само създава, но и ратува за осъществяване на идеята за възприемането на един общ книжовен език, в основата на който да легне източното българско наречие. В списанията: „Любословие", „Български книжници", „Денница", както и в отделните книги, той води остра полемика с наши и чужди книжовници за въвеждането на говорим български език в литературата.

Априлов разобличи твърдението на сръбския учен Д. П. Тирол за сръбския произход на Кирил и Методий и сръбския характер на старобългарския език. В тези полемически трудове той се явява горещ защитник на българския народ, борец за историческата истина и национално признание.

Васил Евстатиев Априлов не можа да завърши започнатото от него дело. На 2 октомври 1847 година коварната туберкулоза сложи край на живота му

Отдал целия си живот, пожертвувал всичкото си богатство за благото на България, Априлов е пример на достойно изпълнен граждански дълг. „Неговата максима беше: „Аз направих това, което можах, а по-силни, помогъщи да направят по-доброто"

Л. ВАЙСИЛОВ

ХУБАВЕЯТ НАШИТЕ ГРАДОВЕ И СЕЛА

Буржоазният строй остави дълбок отпечатък върху нашите селища. С изключение на Копривщица, Левскиград, Трявна, до известна степен Търново и някои други градове, които запазиха своята неподправена красота от епохата на Възраждането, почти всички останали градове и особено големите, придобиха типичен капиталистически вид: големи и красиви здания в центъра и ниски прихлупени къщурки в покрайнините. Благоустрояваха се само централните части на града. Центърът също се изграждаше с оглед изискванията на капитализма. Улиците и площадите бяха гъсто застроявани. Нямаше въздух, простор. Много малко градове можеха да се похвалят с широки булеварди, с хубави градини и паркове. Някои градове имаха градоустройствени планове, но те почти не се спазваха и поради това изобилствуваха най-различни архитектурни стилове. Богаташите се съобразявха изключително със собствения си вкус.

Жалка картина представляваха селата. Хубавите къщи на богатите селяни се брояха на пръсти, а повечето бяха стари, неприветливи, пръснати безразборно из дворовете. За прави улици можеше да се говори само в ония села, които бяха разположени на централни шосета. Кривите сокаци, потънали лете в прах, а есен и пролет—в кал, бяха нещо обикновено.

За 15 години народна власт коренно се промени обликът на нашите градове и села. Сега няма град, няма село, които да не са обхванати от кипежа на строителството. Построени са и продължават да се строят красиви жилищни блокове, културни домове, училища, луксозни хотели, административни сгради, големи магазини с художествено подредени витрини. Преустройват се и се благоустрояват не само централните улици, но и крайните квартали на градовете. Просторни площади, градини и паркове красят всеки град.

Не може да не изпита чувство на гордост и възхищение всеки, който познава София от преди 15 години и сега. Колко много се промени тя през този кратък период от време. На мястото на някогашните развалини от бомбардировките сега се издигат масивни жилищни и обществени сгради. В различни райони на града израстнаха прекрасните жилищни комплекси „Владимир Заимов", „Ленин", „Западният парк", „Лагера". Изграждат се комплексите „Сталин", „Хиподрума". Благоустроени са и продължават да се благоустрояват бедните и мръсни в миналото квартали „Коньовица", „Банишора", „Орландовци", „Надежда", „Хаджи Димитър". Величествените здания на Партийния дом, на представителния хотел „Балкан" и Централния универсален магазин, които оформяват центъра на града, придават монументален вид на нашата столица. Градът е потънал в зеленина и цветя. И с право чужденците, посетили София, казват, че тя е един от най-чистите и свежи градове в света. А колко неузнаваеми са станали град Варна и неговите околности. И тук множество нови здания, асфалтирани улици. Живописното черноморско крайбрежие е превърнато в чудесен курорт. „Ревиера на черноморието" — с това име все повече се утвърждават „Златните пясъци" и „Курортът Варна".

Има с какво да се похвалят и жителите на други градове: пловдивчани се гордеят с представителния хотел „Тримонциум" и с панаирното градче, плевенци и русенци — с великолепните си паркове „Кайлъка" и „Липник", а древният екзотичен Несебър се готви с новия си курортен комплекс „Слънчев бряг" да засенчи славата на Варна. Жителите на Димитровград, на Мадан и Рудозем са горди, че техните градове са изцяло рожба на народната власт.

Все по-хубави и по-благоустроени стават и нашите села. Много от тях приличат на малки китни градчета: нови двуетажни къщи, павирани и шосирани улици, електричество, водоснабдяване, градини, паркове и стадиони. От 528,000 жилищни сгради, построени в страната от началото на 1945 година до края на 1958 година, повече от 415,000 са в селата. Тук не влизат хилядите нови обществени сгради, училища, болници, читалища, културни домове, детски ясли и градини.

Големи са грижите, които положи и полага народната власт за благоустрояването и хигиенизирането на селищата, за за комунално-битовото строителство. За 14 години са водоснабдени 75 градове и над 960 села. До края на 1957 година бяха открити 123 нови бани с 3,128 места и 140 хотела с близо 5,000 легла. Сега модерни представителни хотели има не само в градовете, но дори и на връх Столетов.

През годините на народната власт в резултат на бързото развитие на енергийната база на страната са постигнати огромни успехи в електрифицирането на населените места. Докато за 66 години буржоазната власт можа да електрифицира само 784 селища, в края на миналата година броят на електрифицираните градове и села достигна 3,780 или 59 на сто от всичките селища в страната, в които живее 80 на сто от населението. В бившите околии Левскиградска, Димитровградска, Елин-Пелинска, Павликенска и др. няма вече неелектрифицирано селище. Електрификацията на населените места създаде благоприятни условия за бързо радиофициране, особено на селата; за разширяване мрежата на кината. Броят на кината се увеличи от около 190 през 1939 година на 1,320 през 1958 година, като повече от 1,130 кина са в селата. В системата на радиофикацията са обхванати повече от 1,630 села и 111 града.

Голям размах придоби спортното строителство. Построени са 239 нови стадиона, 146 плувни басейна, 10 колодрума, около 7,000 волейболни и баскетболни площадки, над 2,900 футболни игрища. В тяхното изграждане вложиха доброволния си труд стотици хиляди младежи и любители на физкултурата и спорта. Почти във всяко по-голямо село сега има или се строи физкултурен комплекс, около който се създават градини и паркове.

А колко по-хубави и по-цветущи ще станат нашите градове и села през идните 10-15 години. За благоустрояването на населените места в третия петгодишен план са предвидени близо 2 милиарда лева държавни средства и кредити по бюджета на местните народни съвети. Само за електрифицирането на нови 1,000 села през петилетката ще бъдат изразходвани над 200 милиона лева. Стотици милиони левове са отделени за водоснабдяване, павиране на улици, подобряване и разширяване на обществения транспорт.

В своя доклад пред Народното събрание за ускоряване всестранното развитие на страната по пътя на социализма другарят Тодор Живков постави като една от основните задачи в областта на подобряването на материалното и културното положение на народа—да се премахнат постепенно различията в живота на трудещите се, различията в културния напредък между града и селото. Както посочва другарят Тодор Живков, всяко наше селище би трябвало да разполага най-малко със 7 обществени сгради и строежи — училище, добре организирана обществена кухня, обществена пералня и баня, детски ясли и градини, културен дом, здравно заведение.

Тези обществени сгради и строежи, наред с електрифицирането и радиофицирането, водоснабдяването, уреждането на обществения транспорт ще позволят както в градовете, така и в селата да закипи пълнокръвен културен и идеен живот.

Вл. РАДЕВ

15 ГОДИНИ СОЦИАЛИСТИЧЕСКО КИНО В СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ

Победата извоювана на Девети септември от народа с неговият героичен авангард БКП отприщи бента на всестранния кипеж в нашата страна. Бурно и неспирно почна да се развива политическия, икономическия и културен живот у нас. С помощта на СССР в нашата страна се сложи началото на истинското народно киноизкуство.

В миналото киното беше търговско предприятие, чрез което капиталистическата класа се стремеше да отвлича вниманието на трудещите се от проблемите на деня. Показвайки предимно прословутите американски гангстерски и порнографски филми, буржоазията насаждаше у младежта садизъм и разврат и я тласкаше към кражби и убийства. Съветски филми почти не се прожектираха.

Днес в условията на народнодемократичния строй киното се явява мощно средство за комунистическо възпитание на трудещите се. Чрез киното като „най-важно изкуство", както казва Владимир Илич Ленин оживяват на екрана безсмъртните творения на класиците на световната литература. Чрез киното Партията и Народната власт водят борба за разобличаване на подпалвачите на война, пропагандират най-прогресивната наука — Марксизма ленинизма.

Преди Девети септември в нашия окръг имаше само три кина-две в Силистра и едно в Тутракан. Те разполагаха с крайно примитивна техника и много лоши условия за работа на кино механиците. Селата бяха лишени въобще от кинопрожекции. Селските трудещи се не знаеха какво представлява киното, то беше загадка за тях. Днес киното навлезе дълбоко в бита на нашето село. То стана жизнена необходимост за задоволяване културните нужди на кооператорите. Сега почти няма населено място, което да не се посещава от кино.

В целия оркъг работят 31 кина, от които 4 в Силистра, и 3 в Тутракан. В девет села работят редовни киномашини на широка филмова лента. Други 15 кина на тясна филмова лента обслужват селата, които нямат още стационарни кина и ток.

Постепенно се подобряна културно-масовата работа с филмите. ОП „Кинефикация" разполага сега с 327 кинорганизатора, които първото полугодие организираха 1,800 колективни посещения с около 15000 зрители, 450 обсъждания на филми с около 30,000 зрители. Обсъдени бяха филмите „Иван Бровкин на целините" — от младежката трудова бригада от средношколци в гр. Силистра, „Над Тиса", „Необикновено произшествие", „Фатима" „Малката" и др.

Организирани бяха и кинолектории с подходящи научнопопулярни филми из областта на селското стопанство, здравеопазването и др. През 1958-59 година добре работиха с кинолекторията с жените туркини по атеизъм, където заедно с беседата се прожектираха и подходящи филми като „Строеж на вселената", „Произход на човека" и др.

В резултат на добрата дейност развита от колектива при ОП „Кинификация" Силистра, предприятието от изоставащо се нареди на едно от първите места в страната. За второто тримесечие изпълни плана си с 107 на сто, а за първото полугодие —102 на сто. Добре работят подвижните кина с център с. Старо село с ръководител Игнат Йорданов, който е изпълнил плана си с 118 на сто за първото полугодие, с център с. Бабук обслужвано от Петър Николов и Ташко Станев изпълнили плана си със 12 на сто, Межден с ръководител Марин Атанасов, изпълнил плана си със 127 на сто и още много др., които чрез киното станаха истински пионери на културния фронт.

За следващата 1960 година за развитието на киномрежата в окръга е запланувано да се доставят машини за широкоекранни кина в градовете Силистра и Тутракан. В Дулово и Тутракан се строят нови културни домове с киносалони по последната дума на техниката. Много такива салони се строят и в останалите населени места в окръга.

Поставено в служба на Партията и народната власт, киното през петнадесетте години народна власт стана истински център за отдих и култура.

Георги МИХАЙЛОВ

Директор на ОП „Кинефикация" Силистра

С песни при граничари и кооператори

Жътвата вече приключва и като направим равносметка ще нидим, че в с. Поляна на първо място в тази усилена кампания бяха младежките звена на Величко Николов и Димитър Янев.

Въпреки умората през работния ден младежите и девойките вечерно време идват в читалищния салон да си починат и порепетират нови песни. Вокалната група неотдавна посети граничното поделение в с. Попина и пред граничарите изнесе хубава литературно-музикална програма. Граничари и младежи се веселиха заедно.

Много доволни останаха и кооператорите от с. Искра, пред които вокалната група изнесе своята програма от подбрани песни и стихове.

Сега младежите и девойките от селото се готвят за силажната кампания и в чест на Девети септември да завоюват нови успехи.

Стела ЕНЧЕВА

СЛАВА НА КИТАЙСКАТА НАРОДНО-ОСВОБОДИТЕЛНА АРМИЯ

Китайската народно-освободителна армия се създаде от Китайската комунистическа партия в пламъците на революционните борби, които водиха китайската работническа класа и трудовото селячество срещу вътрешната реакция и империалистическото и феодално робство. Историята на Китайската народно-освободителна армия се покрива с историята на Китайската комунистическа партия и нейното съществуване се дели главно на три периода. Първият период се отнася към 1924-1927 година, когато първата китайска революция претърпя поражение. Въпреки поражението китайските трудещи се, под ръководството на Партията, продължиха борбата за по-добър живот. Революционно настроените работници и селяни, ръководени от комунистите, започнаха създаването на революционни бази и центрове.

На 1 август 1927 година избухна Нанчанското въстание на 30,000 бойци от армията на Северния поход, на работническите дружини и селските отряди на самоотбраната, които, под ръководството на Чжоу Ен-лай, Чжу Де, Е Тин и Хе Лун нанесоха първото поражение на реакцията. По същото време избухна и „Въстанието на есенния урожай" под ръководството на Мао Цзе-дун. Затова и денят 1 август е обявен за Ден на Китайската народно-освободителна армия. От този ден започва вторият период на борбите на китайските революционни сили. Бойците от Нанчанското въстание и от „Въстанието на есенния урожай" поставиха основите на Китайската работническо-селска червена армия, която се опираше на помощта на широките народни маси.

Към 1930 година Китайската червена армия вече наброяваше 60,000 бойци, а след известно време нейният числен състав достигна 100 хиляди бойци с няколко революционни бази в провинцията Цзянси.

Контрареволюционните гоминдановски сили, с пълната подкрепа на империалистите, предприеха пет похода. Първите четири похода бяха разгромени от Китайската червена армия, която по това време наброяваше 300,000 бойци. Обаче петият поход, който беше щателно подготвен от немски офицери-специалисти, а гоминдановците снабдени с обилно оръжие от Англия и САЩ, поради грешки в командуването на Китайската червена армия, допуснати от левичаро-опортюнистическото ръководство на Партията, имаше успех.

Веднага бе свикан Шестият конгрес на Китайската комунистическа партия, който очисти левичаро-опортюнистическото гнездо и начело на Червената армия постави Мао Цзе-дун за политически ръководител, а Чжу Де—за главнокомандуващ. Конгресът, по предложение на Мао Цзе-дун, реши войските на червената армия да се изтеглят на север и там да се създаде революционна база за нападение над японските войски, които бяха започнали нахлуването си в Китай. Това е така нареченият исторически поход на Северо-запад, в който Китайската червена армия измина през планини и долини, през буйни реки и широки пустини повече от 10,000 километра. Походът започна през 1934 и завърши в 1936 година. Ръководството на Червената армия си постави задачата да организира антияпонската война. В историята на Китайската народно-освободителна армия великият поход към Шянси—Хансу—Нянси откри страницата на антияпонската война.

В този период се създадоха Осмата китайска армия и прочутата Нова четвърта армия, които в тила на японските войски разгърнаха широка партизанска война.

След разгрома на елитната квантунгска японска армия от съветските войски през 1945 г, за което голям дял има и Китайската народно-освободителна армия, започва третият период—гражданската революционна борба през 1945 до 1949 година.

Въпреки големият брой американски военни специалисти, които подготвяха гоминдановците за поход срещу народно-освободителната армия и обилното им снабдяване с американско оръжие—самолети, танкове, бронемашини, оръдия, картечници и др, Китайската народно-освободителна армия, която по това време достигна 1,300,000 числен състав, разгроми няколкомилионната гоминдановска армия и американските империалисти, освободи цялата територия на континентален Китай и островите Хайнан и Чжоушан. Общият състав на Китайската народно-освободителна армия в хода на третата революционна война достигна около четири милиона.

Основната тактика на Китайската народно-освободителна армия беше определена от Мао Цзе-дун така: „Когато врагът настъпва — ние отстъпваме. Когато врагът се установи на едно място, ние го обкръжаваме и застрашаваме. Когато врагът отстъпва—ние го унищожаваме".

В хода на войната Китайската народно-освободителна армия унищожи повече от осем милиона гоминдановски войници и офицери, плени над един милион и седемстотин хиляди души, по-голямата част от които се вляха в нейния състав, залови над 50,000 оръдия, повече от 300 хиляди картечници, над хиляда танка и бронирани коли, над 20 хиляди автомашини и много друго оръжие и снаряжение.

Китайската народно-освободителна армия е армия от нов тип. Тя се комплектува на доброволни начала и чест за всеки китайски гражданин, е да се числи в нейните редове. Мъжеството си Китайската народно-освободителна армия прояви не само през дългогодишните революционни борби и освобождаването на Китай, но и по време на агресивната война срещу Корейската народно-демократична република, когато китайски доброволци отидоха в помощ на страната на утринната свежест.

Китайската народно-освободителна армия днес стои на стража на мира в Далечния изток и в целия свят. Тя е снабдена с най-модерно съвременно оръжие и е сигурна защита на националната независимост и териториална цялост на Китайската народна република. На всички провокации на чанкайшистите и на седмия американски флот Китайската народно-освободителна армия отговори с твърдост и респектира враговете на Китай и на целия социалистически лагер.

Китайската народно-освободителна армия се учи от опита на десетките години гражданска война и от славните победи на Съветската армия. Тя е армия непобедима, защото е армия народна, защото е армия на мира.

Нашият народ от все сърце приветствува китайските бойци по случай техния велик празник—деня на създаването на Китайската народно-освободителна армия.

Петилетката в селското стопанство — за 3 години!

НЕ С ТОЯ ТЕМП, ДРУГАРИ ОТ ТКЗС—ОКОРШ!

И пред кооператорите от обединеното кооперативно стопанство с център с. Окорш е поставена отговорната задача да увеличат двойно селскостопанското производство в сравнение с миналата година и да работят за по-нататъшното разширяване на производството, за да може през 1960 год. да се произведе тройно по-голяма продукция.

Но когато човек погледне организацията на работата в отделните полевъдни бригади, надникне във фермите и срещне по улиците безцелно скитащи се кооператори неволно се запитва: къде е общинският партиен комитет? Къде е управителният съвет на ТКЗС? Защо не вдигнат кооператорите на работа? А работа има много, но няма кой да я организира. Царевицата се усуква, но не защото имаше суша и е гъста, както се изразява главния агроном на стопанството Любен Йорданов, а защото второто и трето окопаване е извършено некачествено. Много бурени, много култури, а кочани няма.

Не се събира сламата от блоковете, не е организирана денонощна вършитба и силажиране. Макар че силажирането е започнало, организацията е много лоша. Траншеите се пълнят за дватри дни. След като са готови стоят по още толкова дни не зарипати. Фуражната царевица се коси безразборно и то в голямо количество, което съхне по блоковете и около траншеите, които не са още почистени.

Не добра е организацията и във фермите, особено в птицефермата за угояване. Птиците са оставени на слънце и се хранят само с ечемик, водят полугладно съществувание и то в момент, когато площадките са пълни с пшеничени отсевки и когато е поставен въпросът за бързото угояване на пилетата, за своевременното им предаване на държавата.

Не с такива темпове, другари, се осъществява икономическия скок в народното стопанство. С такива темпове не може да се удвоява продукцията. Ще се търпи ли дълго това състояние на работата? Не е ли време др. Ахмед Джибурджиев секретар на Общинския партиен комитет и др. Георги Андреев председател на ТКЗС да вземат мерки за мобилизиране на ППО и кооператорите на борба за изпълнение на производствения план на кооперативното стопанство, за достойно посрещане на светлия празник на нашия народ—Девети септември?

Николай ГРИГОРОВ

По-голямо внимание към животновъдството в ТКЗС Средище

През първото шестмесечие на годината кооперативното стопанство с център с. Средище постигна значителни успехи в животновъдството. Отчетени са всички видове месо, от фуражна крава са надоени по 1,100 литра мляко, от свиня-майка са получени по 9 прасета, сред агнетата е допусната 3 на сто смъртност. Всичко това е резултат на добрите грижи на управителния съвет и общинския партиен комитет.

Обаче трябва да кажем, че този успех би бил значително по-голям, защото възможностите на стопанството са големи—прекрасни горски масиви и пасища. Въпреки тези възможности стопанството по получена животинска продукция стои назад от стопанствата Калипетрово, Айдемир, Бабук и др, които нямат неговите възможности. Това можем да обясним с нееднаквите грижи, които се полагат за кравефермите и птицефермите. Например в с. Господиново за шестмесечието са надоени по 1,250 литра мляко, в с. Каменци—по 1,140, а в с. Стрелково, което има по-добри крави и по-голяма фуражна база—по 970 литра мляко. Разбира се, че постигнатото от селата Господиново и Каменци не е достатъчно, възможностите са значително по-големи Другарите от Стрелково се оправдават с обстоятелството, че били преместили кравите в с. Кайнарджа и си ги взели обратно. Това оправдание е само да се прикрие липсата на грижи. Например на кравите не се дава разнообразна храна, зачислени са на групи по 16 вместо по 12, хигиената е под всяка критика. В с. Господиново около кравефермата е такава мърсотия, че човек, за да мине, трябва да запретва крачолите, гюмовете се търкалят из двора без капаци.

Всички тези недостатъци се виждат от другарите от партийния комитет и от управителния съвет, но решителни мерки никой не взема. „Ден на животновъда" се провежда рядко и то за обсъждане на млеконадоя. Съревнование не се води и не се отчита. Договорите за съревнование се държат под леглото, както е в с. Каменци.

Не са добри грижите и за птиците. От получените 30 хиляди пилета в с. Средище е допусната 42 на сто смъртност. Носливостта е също ниска. Докато за първото шестмесечие общо за окръга имаме 46.5 яйца от кокошка, то Средище има 43 яйца. В с. Каменци за времето от 20 до 25 юли от сто кокошки са получени по 34 яйца на ден, а в с. Стрелково—по 19 яйца. Това е съвършено недостатъчно. Вярно, че в с. Стрелково по птиците се е явило заболяване, но истина е и това, че гледачът вместо да се грижи за кокошките, ходи по друга работа, а в с. Каменци птицегледачът същевременно е назначен за отговорник на площадката за зърно.

Тези недостатъци се отразяват неблагоприятно върху животновъдството и време е Партийният комитет и управителният съвет да ги видят и вземат бързи мерки, за да се подобрят грижите. Да се въведе дневен режим и индивидуално хранене на кравите, да им се осигури достатъчно разходка и паша, а върху гледачката да се упражнява контрол. Най-после съревнованието да не се пренебрегва, а да се води редовно и разгаря. Всички тези мерки следва да се въведат в действие веднага. Те са един от неизползуваните резерви за получаване на удвоена валова продукция. На работа, другари от ТКЗС Средище! Използувайте възможностите, които имате. Заемете онова място между ТКЗС в окръга, което ни подобава!

Никола САРАФОВ

Повече силаж за добитъка

Миналата година младежите от с. Варненци приготвиха над 1,500 тона силаж. Поучени от собствения си опит те още през пролетта силажираха 450 тона ръж и люцерна. Сега младежките звена силажират царевица. Само за един ден те направиха 260 тона силаж. Отличиха се комсомолците Тодор Игнатов, Върбан Иванов, Марийка Димитрова и др.

Младежите обещават да силажират и слънчогледовите пити.

Георги ДИМИТРОВ

Обезметляват хибридната царевица

От няколко години в ТКЗС с. Нова Черна се отглежда хибридна царевица. Тази година кооперативното стопанство засѧ 350 дка хибридна царевица, която се отглежда от бригадата на Петър Георгиев.

Преди няколко дни VII звено със звенонод Мустафа Алиев първо започна обезметляването на царевицата Звеното обезметли вече 40 дка.

Добре работят кооператорите Халиме Насуфова, Шахсине Хюсеинова, Весиле Салиева, Хюсеин Расимов, Хатидже Алиева Хюзеир Алиев и др.

Обезметляването продължава.

Ахмед МОЛЛОВ

ЧУМАТА ПО ПТИЦИТЕ

Чумата по птиците е остра заразна болест, от която боледуват кокошки, токачки, пуйки, фазани, пауни и други свободно живеещи птици. Тя се причинява от вирус и протича като опустошителна епизоотия. Причинителят на болестта е ултравирус.

Устойчивостта на вируса към дезинфекционните средства е сравнително малка. Той се обезврежда за 20-30 минути от 5% креолин, 3% хлорна вар, 2% сода каустик, 1-2 на сто формалин и др. Под действие на слънчевата светлина той загива за два дни, а при разсеяна светлина за 15 дни.

Най-податливи на заболяване са кокошките, малките пилета и подрастващите ярки и петлета от 5-7 месечна възраст. Сравнително по-малко боледуват едногодишните и 2-3 годишните кокошки. Обикновено заразата прониква в организма на птиците през устата, а понякога през ноздрите, очите, или наранената кожа.

Главни източници на зараза са заразените живи птици, труповете на заклаците и умрели птици, перушината или кръвта на закланите такива. Заразяване може да стане при пренасянето на болни или заклани птици или чрез предмети и изпражнения, зацапани от кучетата, транспортните средства, дивите птици и пр.

Най-често чумата се появява в стопанства, където ветеринарно-санитарните правила не се спазват добре, птичарниците не се дезинфекцират редовно, намират се близо до път или съществува неограничен достъп на хора и животни. Обикновено чумата протича в много остра форма и обхваща за няколко дни всички птици. Смъртта настъпва бързо от отравяне кръвта.

Инкубационният период при естествено заразените птици е от 2 до 14 дни, обикновено от 3 до 7 и само в отделни случаи от 20 до 25 дни. Апетитът на птиците намалява. Настъпва омърлушеност, сънливост, развива се диария, гребенът и мингушите посиняват, дишането е затруднено. Птиците стоят с отпуснати крила и настръхнала перушина. При по-продължително протичане на болестта се забелязат едностранни и двустранни парализи на краката и крилата, извиване на шията, свиване на пръстите на краката, изгубване на равновесие. Яйценосенето се прекратява, а в самото начало на болестта яйцата могат да бъдат с меки черупки. Болестта завършва обикновено със смърт. Нейният процент при различни условия може да достигне от 70 до 100.

През време на боледуването в организма на птиците стават изменения по органите им. По тези паталогоанатомични изменения в умрелите птици се поставя диагнозата—чума. Най-често измененията се забелязват по жлезистия стомах, по сляпото и право черво с кръвоизливи по различните органи. За да постави правилно диагнозата, ветеринарният лекар трябва да аутопсира повече трупове на умрели птици, които трябва да се запазват до идването му.

Основното в борбата с чумата е профилактиката, за което се предвиждат система от мероприятия, съдържащи три основни звена: ветеринарно-санитарни и зоохигиенни мероприятия, ветеринарно-стопански мероприятия и широко прилагане на противочумна ваксина.

За да се предотврати появата на зараза в здрави стопанства, ръководителите на стопанствата, търговските организации и гражданите, които имат птици, по силата на Правилника за организация на ветеринарното дело в Н. Р. България са длъжни да изпълняват зоотехническите, ветеринарно-санитарните и профилактичните мероприятия:

а) да осигуряват пълноценно хранене на птиците;

б) да поддържат чисти и обеззаразени птичарниците и инвентара в тях;

в) не по-малко от два пъти в годината (пролет и есен) основно да почистват и дезинфикцират птичарниците и района около тях;

г) да поддържат под карантина в продължение на един месец новозакупените птици;

д) при поява на заболяване по птиците, съседните стопанства (дворове) да вземат мерки за премахване контакта на птиците им с птици от заразените стопанства, а за заболяването да съобщят на най-близките административни организации.

До идването на ветеринарен специалист трябва да се отделят болните птици от здравите, да се забрани достъпът на хора в двора на стопанството, изнасянето на яйца, птици, перушина и инвентар от птичарниците.

Иван НИКОЛОВ

Жътвата в окръга приключи. Кооператори и механизатори положиха всички усилия да привършат с жътвата за десетина дни.

НА СНИМКАТА: Комбайнерът Пеньо Стратиев с комбайн „С — 6" и трактористът Илия Георгиев срочно приключиха жътвата в с. Българка.

Млеконадоят непрекъснато се увеличава

При разглеждане писмото на ЦК на БКП за получаване на наловата продукция за 1959 година и при направения анализ на постиженията в стопанството с център с. Главиница се установи, че планът за млеконадоя през първото шестмесечие не е изпълнен с 34,718 литра.

Общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството набелязаха мероприятия, които ще дадат възможност планът за млеконадоя да се изпълни. Първото мероприятие бе пълното прилагане на проверения вече в нашата практика молдавски опит, въвеждане на строг контрол в гледането и храненето на кравите.

Резултатите веднага се промениха. Докато на 16 юли са надоени 1283 литра мляко, то на 23 юли се получиха 1448 литра мляко, или само за 7 дни млеконадоят в кравефермите се покачи с 165 литра. В това отношение добри резултати имат доячите от с. Главиница, които на 23 юли получиха 58 литра мляко повече отколкото на 22 юли, а доячите от с. Подлес покачиха млеконадоя с 15 литра на ден.

Тези резултати показват, че е възможно към 1 август млеконадоят в с. Главиница да се увеличи дневно с 400 литра, а в с. Подлес — с 200 литра. При това положение планът за млеконадоя ще бъде преизпълнен. Резултатите показват, че набелязаните мероприятия са изпълними. Нужно е само кравегледачите да ги разберат и да мобилизират своите сили като прилагат молдавския опит.

Никола НАНЕВ

ЩЕ ПРИГОТВЯТ 3,000 ТОНА СИЛАЖ

Членовете на комсомолското дружество в с. Стефан Караджа на свое събрание решиха да приготвят 3,000 тона силаж, като силажирането мине изключително в младежки ръце.

Веднага след решението младежите потеглиха към блоковете с фуражна царевица, приготвиха зелената маса, а след това започнаха силажирането. До 24 юли те силажираха 200 тона. Но пълните с енергия сърца и сръчните ръце на младежите не се задоволиха само с дневната работа. Дружественият комитет, като се вслуша в предложенията на младежите, реши да се премине и на нощна работа. Само за три часа 20 комсомолци през нощта на 20 юли силажираха 20 тона фураж.

Работата протича при добра дисциплина. Младежите и девойките са разпределени по групи, с групови отговорници.

Иван ФУЧЕДЖИЕВ

Комсомолците силажират

Дружествените комитети на Комсомола в района на с. Сокол, след решението на разширения пленум на Окръжния комитет на Партията, който възложи силажирането на зелената маса на комсомолците, на всеки младеж и девойка поставиха комсомолско поръчение.

В селата Сокол и Косара започна и силажирането през нощта.

Антон АЛЕКСАНДРОВ

КОМСОМОЛСКОТО ПОРЪЧЕНИЕ Е ИЗПЪЛНЕНО

Това лято за пръв път по кооперативните блокове на ТКЗС в с. Сокол работи средношколска бригада. Дни наред вече средношколците събират сено, берат кайсии, помогнаха при жътвата, сега помагат във вършитбата, лопатират зърното на площадките и пр.

Е. РАДЕВА

Комсомолци, да съберем 9,900,000 яйца!

С поставената от ЦК на ДКМС задача—срочното изпълнение на плана по изкупуването на яйцата Окръжният комитет на ДКМС Силистра пое задължение комсомолците да съберат и предадат на народното стопанство през второто шестмесечие на 1959 година 9,900,000 яйца.

Тази задача има огромно политическо и икономическо значение за страната ни. Повече предадени и изнесени на външния пазар яйца значи повече машини, повече съоръжения, поголяма механизация на народното ни стопанство. С изпълнението на плана за изкупуване на яйцата ще се укрепи вътрешната ни и външна търговия

Като има това предвид Окръжният комитет на Комсомола възлага на общинските комсомолски организации, на дружествата и пионерските дружини и отряди от окръга да положат всички сили за изпълнението на тази важна и много срочна партийно-правителствена задача.

Комсомолските комитети да набележат бързи и конкретни мерки, като направят правилно разпределение на всеки комсомолец и пионер, който да събере и предаде на изкупвателната организация определен брой яйца. При това разпределение да се има пред вид преди всичко броят на кокошките по домове. Поръченията на Окръжния комитет на ДКМС да се връчат и ежедневно да се следи от дружествените комитети за тяхното изпълнение.

Да се разгори социалистическо съревнование между отделните комсомолци и пионери, между отряди, дружини и дружества.

На първенците Окръжният комитет на Комсомола ще раздаде следните награди:

Общинската организация на ДКМС, предала най-много яйца в изкупвателния пункт ще получи радиоапарат „Орфей"; дружество на ДКМС, класирало се на първо място получава футболен екип (фланелки, гащета и чорапи); дружество на ДКМС—застанало на второ място, получава волейболен екип; дружество, класирало се на трето място —волейболна топка и мрежа; пионерска дружина—окръжен първенец—се награждава с един акордеон; пионерска дружина, застанала на второ място получава портативен радиоапарат, пионерска дружина, класирана на трето място получава две унгарски футболни топки; пионерски отряд—окръжен първенец получава радиоапарат „Пионер"; пионерски отряд, застанал на второ място, получава портативен радиоапарат; секретар на общинския комитет на ДКМС организирал събирането и предаването на най-много яйца, получава ръчен часовник; секретар на дружеството на ДКМС, организирал събирането на най-много яйца, получава един портативен радиоапарат, дружинен ръководител—окръжен първенец, получава един фотоапарат; комсомолци на брой трима, предали най-много яйца, се награждават с габардинен плат за панталон или пола; пионери на брой пет предали най-много яйца се награждават с термоси.

Съревнованието Окръжният комитет на ДКМС ще отчете през първата половина на декември т. г. когато и ще връчи наградите на първенците.

В кооперативното стопанство в с. Калипетрово се полагат добри грижи за телетата. От миналата година там се прилага студеното отглеждане на младите приплоди.

НА СНИМКАТА: Телчарят Нико Боранов отглежда 30 телета, като дневният прираст на всяко теле е 800 грама.

Откъде можеше да се досети полковникът за оня разговор, който Шустов води с Котелков?

IX.

Късно вечерта над българското село се раздаде тежкият тътен на мотори. Беше ясно, че лети самолет. Но чий? Ако е американски, ще бомбардира. Ами ако е немски и идва на помощ на своите? Тогава ще трябва да се сражават до смърт. Във всички дворове кучетата лаеха зловещо. По тухлените стълбица на мазите тичаха жени и деца. Лозарите се събираха на улиците. Чий е?

Двата самолета направиха кръгове над селото и изведнаж засветиха доверчиво с бордовите си прозорчета.

— Руснаци летят! Виж ти, руснаци. . .

Стотици хора, изпреварвайки се един друг, тичаха към широката ливада. Самолетът се спущаше за кацане, ръководен от светлината на огньовете, набързо запалени от овчарите. Като подскочи тежко, той най-сетне спря. Всички видяха как от самолета изкочи офицер, а след него излязоха и другите — много бяха те и всички имаха в ръцете си автомати.

— Остави оръжието! — изкомандува съветския офицер.

Вторият самолет също кацаше.

— Здравейте, братя българи!

Минаха не по-малко от пет минути, докато десантниците си пробиваха път през ръцете, протегнати за прегръдка. Отвсякъде се раздаваха щедри възгласи по славянски:

— Добре дошли, братушки!

— Да живее Москва!

В тълпата се чуваше злият глас на майор Котелков:

— Колдунов, пази самолета! Дяволи. . . Ще го направят на трески!

Миша Бабин, който командуваше разтоварването на своята радиостанция, още от вратата на самолета видя как майор Котелков се защищаваше

впечатления се е лишил той, докато караше фургона с унилия Бабин! Сега в разговора с генералския адютант не му се искаше да си спомня за своята тежка обида.

— Отдавна няма писма — забелязя събеседникът му.

— Полевата поща изостана. Не може да ни стигне . . .

И те окончателно замлъкнаха, задълбочени в мислите си.

Ватагин се приближи към колата внезапно. Той веднага изпрати Шустов да извика майор Котелков.

— Знаеш къде да го търсиш, нали? . . . Като се връщаш вземи Бабин и — тук!

В тъмната уличка майорът вече очакваше колата. Значи е предупреден по телефона. А Миша Бабин трябваше да го разбуждат: той спеше като заклан.

Шустов ги понесе по сънното градче. Котелков седеше до него. Бабин търпеливо се поклащаше на задната седалка.

— Какво значи всичко това, другарю майор? — попита Шустов, както обикновено, с подход.

— Все нещо значи— бодро отговори Котелков. — Ние тук не сме, за да даваме на врабците смокини!

Шустов се изчерви, но замълча. Кога най-сетне майорът ще се научи да разговаря с него човешки! Впрочем, той с всички е такъв груб, невъзпитан човек, държи се високомерно, командува. Смел е като дявол, това е вярно, а действува нахално. Нима това е чекист! Затуй полковникът веднаж каза за него така: „Изпрати го с десант на пустите брегове на Дунав или на луната и той ще гракне на своите момчета с безсмислената си приказка: „Ние тук не сме, за да даваме на врабците смокини! След мен!" Никакъв интерес към обстановката! Политически незрял другар. . ." И поне веднаж да беше взел майор Котелков със себе си на някоя операция Славка Шустов. Това никога не е бивало.

— Другарю майор. . .—с умоляващ тон започна

ПРАВИЛНО ДА ИЗПОЛЗУВАМЕ ТРУДА НА ХОРАТА И БЛАГОУСТРОИМ ГРАДА

Трудовите хора в нашата страна по своя инициатива започнаха благоустрояването на селищата — разширяваха улици, озеленяваха, правеха паркове, водопроводи и шосета. Този техен трудов почин намери съдържание в Министерското постановление за участието на административния персонал и на служителите от предприятията в благоустрояването. Работата по това постановление в нашия град започна още от март.

Извършеното досега само от учрежденските бригади възлиза на повече от 70,000 лв. С доброволния труд на учрежденските бригади и на съботните и неделни бригади, в които участвуват всички трудещи се от града, се завърши шосировката на 18,000 квадратни метра на булеварда, на ул. „Стамболийски" и „Хр. Михайлов". В подготовка са и улиците „Плевен", „Раковски", „Каравелов", „Векилски", „Петрово" и пътя към Албена, на които половината работа е завършена. Направени са и 500 метра изкопи за канали по улиците „Димитър Дончев", „Бояджи Яни", „Раковски" и „Дунав", оточни шахти, бордюри и различни още видове неща, за които са вложени към 8,000 трудови дни от учрежденските бригади и над 15,000 дни от неделните бригади.

Обаче извършеното, в сравнение с планираното и започнатото, е едва към 40-50 на сто. Това е крайно недостатъчно. От предвидените до края на годината 28,500 трудови дни само за градските обекти, за 5-те месеца са дадени едва 8,000 трудови дни. Кога ще се дадат останалите 20,500 трудови дни, като остават още три месеца, от които месец октомври е неподходящ за работа? Или фактически се разполага със 70 работни дни, като не се считат евентуалните дъждовни, които още повече ще намалят работния сезон.

Като се има това пред вид следва ежедневно на обектите да излизат по 140-150 души, а сега се явяват само по 15-16. Явно е, че има подценяване от всички на това Министерско постановление. Например ръководителите на предприятия Б. Ахтаров, инженер Драганов, Стоилов, Менахем Леви и други са осигурили едва 10-15 на сто от хората. А има и новосъздадени предприятия като Материално-търговско снабдяване, Млекопреработване, Районкооп и др, които считат, че министерското постановление не се отнася до тях и досега не са пратили нито един човек на работа.

В организацията по използуването на труда на хората има не малко несъобразности, вина за които носят органите на Градския народен съвет. Не се използува пълноценно труда на дошлите служители, не се държи точна сметка за положения труд, не се почва навреме и не се работи докрай. Градският народен съвет ще положи усилия да превъзмогне тези грешки и несъобразности, но той изисква от предприятията и те да направят всичко възможно министерското постановление да се изпълни и нашият град да посрещне великия празник на свободата — Девети септември със завършени улици и тротоари. Месец август е решителен за изпълнението на благоустройствената програма на Градския народен съвет. Нека в чест на Девети септември да я изпълним.

Милка ГИНЕВА
председател на Градски народен съвет

ИЗ ЧЕХОСЛОВАШКАТА РЕПУБЛИКА

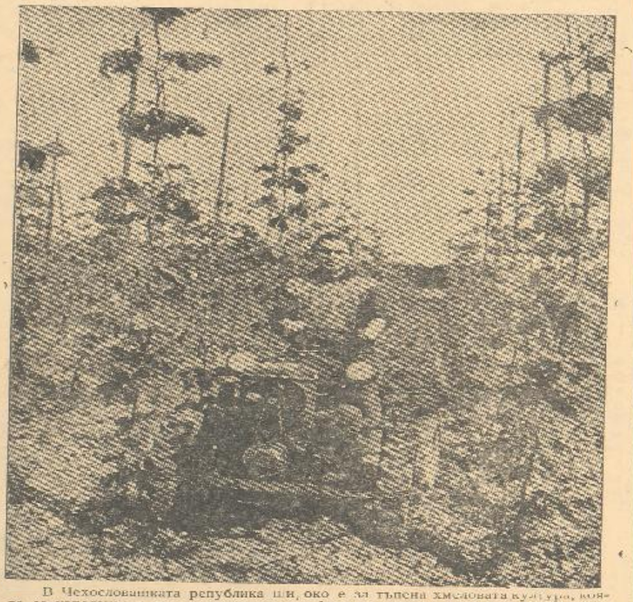

В Чехословашката република ши,око е застъпена хмеловата култура, която се използува в приготвляването на бира, на мая за хляб и в медицината. Особено добре тази култура е застъпена в държавните земеделски стопанства. Например държавното земеделско стопанство в с. Лубенец, Карловарско е засадило 120 хектара хмелови градини, които грижливо се обработват от служителите на стопанството и от тях се получават големи доходи.

НА СНИМКАТА: Българският тракторист Станков с трактор „Холдер" окопава хмеловите насаждения на държавното земеделско стопанство.

Снимка—ЧТА

Силистренска ОСА

ПОПСКА ШМЕКЕРИЯ

Главният ми нареди за този брой да напиша фейлетон.

— На каква тема? — питам.

— Ще си избереш темата. Толкова много неща има за фейлетон.

Спрях се на темата: „Защо в силистренските ресторанти и сладкарници няма кухненските прибори на „Стомана", каквито има в Толбухин, във Варна, София и др. градове." Например в ресторант „9 септември" в гр. Толбухин телешко печено ми поднесоха в хубав поднос, разделен на три, в който поотделно е сложено месото и гарнитурата. Там пепелниците са също метални. Когато погледнах фирмата, установих, че са производство на ТПК „Стомана" — Силистра. В международния дом на журналистите Варна приборите са също от „Стомана". Така е и в международния хотел-ресторант „Балкан" в София. Та нима на силистренци не може да се сервира в такива прибори или др. Мирчанов намира за ненужно да снабди ресторантите с тях?

Хората страдат от язви, гастрити, липса на витамини, и пр. В сладкарницата под хотел „Москва" в гр. Толбухин наред с кафето (а в Силистра не сервират кафе, ми поднесоха бутилка минерална вода „Михалково". Защо в Силистра няма от тази естествено газирана и много лековита вода?

Докато си мислех по тази тематика при мен влезе бай Иван Георгиев от с. Ламбриново. Мил и честен човек. Член е на църковното настоятелство. Аз не съм дост с божите работи, но бай Иван си го обичам заради трудолюбието и честността му.

— Седни, бай Иване — поканих гостенина и му подадох стол. А той се умислил, склюнил едни вежди, личи си, че нещо го чопли отвътре. — Какво те води в редакцията?

— Слушай, чедо, няма да ми се смееш, нито ще ми се сърдиш. Дойдох, защото ме боли. Пред бога, пред хората не съм грешил, редовно съм ходил в църква. На никого лошо не съм сторил. Ама сега....

— Нищо не разбирам, бай Иване...

— Сега ще разбереш. Нали помниш времето по унгарските събития през 1956 година?

— Помня.

— Нали знаеш и нашият поп от Айдемир какво направи?

— Иван Тодоров Пинтев ли?

— Той, ами. Сега се върна попа в село. Къде е бил хич не ме интересува. Какво е правил — също. Реши той на големия божи празник „възнесение" (Спасовден) да служи у наше село литургия. Зарадвах се аз, че след толкова време ще имаме литургия, нали съм църковен настоятел. Поръча ми попът да купя едно кило хубаво вино за причастие, а бабата ми да омеси хляб за нафора. Занесох нафората и виното в олтара и тръгнах по селото да агитирам хората да дойдат на литургия. Едни ми се подсмиват, други ми отговарят, че сега не им е до литургия от поп Пинтев. Нейсе, намериха се 2-3 бабички, които се запътиха към църквата. А камбаната бие ли бие. Когато влязох в олтара да кажа на попа какво съм направил, гледам го синковецът с Марин Кръстев Пиперков и още един друг член на църковното настоятелство, седнали на килимчето в олтара, надигат оканицата с вино. Изпиха го

— Какво правиш бе, попе, нали е за причастие това вино.

— Кротувай, бай Иване — ми отговаря попът — я сега си иди и кажи на стопанката си да приготви ядене, че ще ти дода на гости.

Поп е, божи служител, сторих хабер на жената и се връщам да го взема и заведа в къщи. А светиня му набута хляба за нафората у торбата си.

— Бре, попе, — викам — нали това е за нафора?

— Нищо, нищо, булката ти ще направи пак, когато потрябва.

Отидохме в къщи и още от прага попът казва на жената:

— Гледай, бульо Иваннце, стопанинът ти се сърди, че съм взел хляба за просурката.

Бай Иван щеше още нещо да ми разкаже за поп Пинтев от с. Айдемир, но му казах, че мястото във вестника се свърши. Ето от това, ако е ставало фейлетон, кажете ми.

Сепия

ФИЯТ В с. ЯСТРЕБНА

— Узрял е.

— Не е.

— Не виждате ли, че е пуснал даже и чушки?

Нищо му няма от това.

— Ама трябва да го косим бе, другарю агроном, а вие още не сте определили кои площи са за семе и кои за фураж.

— А бе, ти ли ще ме учиш мене? Аз толкоз книги съм изчел, а той седнал акъл да ми дава! Зная си работата.

— Аз само ви напомням. После да не се червите пред кооператорите.

— Казах. Няма защо да бързаме. Пък и не сме само ние. И в Добротица, и в Ирник още не са започнали да косят.

Все пак кажете кога ще косим?

— Като дойде време ще ви кажа.

— Та то му е минало времето, другарю агроном, ами слушайте аз какво ще ви кажа. Не си правете оглушки, че вече се пукат фиеви чушки, а на вас може да ви се стовари някоя неочаквана беля на главата.

(Из бюлетините на с. Добротица)

Тракторист и магаре
(не е басня)

Посвещава се на тракториста Георги Михайлов Стойчев, който оре площи за втори култури в село Добротица.

Георги с трактор оре, в село площ голяма.
Тракторът бучи добре, а пък бразди няма.

Има Георги талисман, сивичко магаре.
То върви едвам-едвам, щом го натоварят.

Марко, нали не видял, хрупа ечемик,
а до него Георги спрял, гледа го и вика:

— В блока снопи колко щеш, хрупай, Марко, има.
Ечемичец щом ядеш, сит ще си до зима.

После във колата сам снопи натовари.
Тръгва Марко с бой голям в къщи ги откарва.

Снопи с не една кола Георги скри в хамбара,
а пък цялата беля на Марко стовари.

Тъй веднаж, и два ж, и триж, той си пооткрадна,
но затуй пък днес, виж, жило му се падна!

КИНО

с. ЛЮБЕН — **„Съперник на кормилото"** — филмът разказва за магазинера в селкоопа. Същият провежда системни мототренировки с намерението да влезе в националния отбор, докато пред заключената врата на магазина чакат и спрягат неправилни глаголи мнозина кооператори. Главната роля се изпълнява с голям успех от мотомагазинерът Ниджаби Османов, който м о ж е би е добър артист, добър моторист, но е лош магазинер.

с.КАМЕНЦИ — **„Без особени белези"** — Това е печална повест за едно съревнование, което е загубило отличителните си белези поради лошата организация на работата. Действуващите лица Стойчо Петров (бригадир) и Господин Георгиев (пълномощник) будят у зрителя чувството на негодуване с убеждението си, че съревнованието не е необходимо. На едър план са показани две звена, които се карат, а работата не върви. Музика тъжна, почти разплакваща.

с. ЗАРИЦА — **„Без любов"** — За пръв път в този филм дебютира младият и съвсем безнадежден Хакъ Расиков. Той изпълнява ролята на бригадир в кооперативната к р а в е ф е р м а, който не обича работата си. Действието се развива с шеметна бързина и зрителят, а и изпълнителят на единствената роля не успяват да разберат кога Хакъ е освободен от бригадирството поради несправяне с работата.

Същият филм се прожектира и в селата Боил и Паисиево.

ОВЧАРЛЪК

Ако сте решили окончателно, че трябва да се посветите на овчарлъка необходимо е найнапред да поговорите с Реис Юмеров и Дешко Недялков от с. Посев. Те ще ви разкажат как да се справите с непослушните кози и овце. Работата е много проста. Подкарвате стадото, пуснете го на кооперативните снопи, лягате под сянката на някоя круша и гледате сейр. Овцете хрупат едрото зърно, трудодните ви капят в овчарската торба, млеконадоят се увеличава, а добивите от пшеница на декар стремглаво падат.

Постъпите ли така, вие в скоро време ще се прочуете и ще видите името си в „Силистренска трибуна".

Приятни неприятности по тоз случай!

СВЕДЕНИЕ
на Окръжния народен съвет за хода на селскостопанските работи до 30 юли включително

ТКЗС	Вършидба общо с вършачка тона	Силажиране о/о	Лятна дълбока оран о/о	Подметка	Есенна дълб. оран	Набран тютюн-низи	Яйца на сто кокошки
Айдемир	89	6	1	49	6	x	32
Калипетрово	450	9	28	100	7	x	34
Бабук	127	10	17	100	10	x	22
Алфатар	320	13	40	46	5	x	33
Иширково	27	6	14	41	17	9	23
Попина	25	3·4	7	25	0	64	31
Сребърна	50	11	5	77	0	13	28
Ситово	—	8	20	47	3	10	23
Срацимир	89	7	1	62	4	10	22
Кайнарджа	162	9	2	79	6	10	17
Голеш	84	10	13	64	11	12	29
Тутракан	107	10	16	100	3	22	23
Нова Черна	110	10	56	86	1·4	x	53
Старо село	86	6	46	49	9	x	47
Белица	225	9	40	64	6	x	26
Главиница	547	10	11	49	14	3	33
Ст. Караджа	111	11	43	49	2	18	55
Сокол	229	11	49	35	4	25	35
Зафирово	90	6	47	33	2	x	17
М. Преславец	82	10	60	37	5	22	31
Дулово	686	9	49	29	10	23	20
Межден	676	8	23	42	2	18	14
Окорш	565	22	6	51	2	13	25
Секулово	185	12	25	100	0	15	28
Добротица	77	14	0	55	4	29	30
Чернолик	900	14	21	70	0	8·1	21
Паисиево	643	10	48	100	2	11	30
Средище	511	9	16·7	70	8	37	25
Алеково	425	22	22	98	4	10	17
За окръга	7628	10·7	25	59	4·3	16	26

СВЕДЕНИЕ
за работата на МТС в окръга до 29 юли включително (в проценти)

МТС	Вършитба с вършачки	Извличане слама	Подметка	Лятна дълбока оран	Есенна дълб. оран	Силажиране	Мека оран
Силистра	7	119	68·8	23·4	7·7	22·4	54
Алфатар	9·5	80·3	50·3	18·2	4·8	14	48
Кайнарджа	9·5	88·9	64·8	10	9·6	16	49
Средище	12	9	121	52	5	16	55
Ситово	0·1	99·6	57	5	1	31·9	46
Дулово	23·3	115	71·6	x	0	26	46
Главиница	7·5	74·1	37	45·6	5·1	18	41
Тутракан	6·1	87	85	52	3·4	38	49
За окръга	10·2	90	62·5	27	4	21	48

КРАТКА БЪЛГАРСКА ЕНЦИКЛОПЕДИЯ

По решение на ЦК на БКП и с разпореждане на Министерския съвет, през 1960-1961 година ще излезе от печат **„Кратка българска енциклопедия"** в 3 тома.

Изработването на енциклопедията е възложено на Българската академия на науките, а издаването ѝ — на Държавното издателство „Наука и изкуство". Пласирането ще стане само по абонаментната система.

В съставянето на „Кратка българска енциклопедия" участвуват много български учени. В отделни статии ще се дадат най-съществените и най-новите постижения в областта на физиката, математиката, химията, географията, естествените науки, медицината, техниката, историята, езикознанието, изкуството, обществено-политическите и философските науки и др.

Голяма част от материалите са посветени на икономическото и културно развитие на българския народ, на неговите националноосвободителни и революционни борби, на важни географски обекти и исторически паметници. Дадени са сведения за живота и дейността на видни обществени дейци, учени и хора на изкуството.

Застъпени са материали, които запознават читателя с географията, историята, политическия живот и културата на СССР, Китайската народна република и другите народнодемократични страни. Дадени са най-необходимите познания за капиталистическите страни.

Като богат справочник на политически, научни и културни знания „Кратка българска енциклопедия" ще съдействува за комунистическото възпитание и изграждането на общата култура на читатели от всички среди на трудещите се у нас.

„Кратка българска енциклопедия" ще съдържа много черни и цветни илюстрации и карти в текстовете. Всеки том ще има около 880 стр., 30,000 тираж и приблизителна цена 62 лв.

Първият том на енциклопедията ще излезе от печат през 1960 година, вторият в началото на 1961 година и третият — към края на 1961 година.

Абонирането се извършва в книжарниците на „Печатни произведения".

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

КИНО
(От 8 до 9 август)

Силистра — кино **„Доростол"** — „Бели нощи"; кино **„Култура"** — „Премиерата се отлага", „Войнишко сърце". **Дулово** — „Сказание за сибирската земя", „Одисей"; **Тутракан** — кино **„Дунав"** — „Душата на морето", „Млади години", кино **„Христо Ботев"** — „Ребро адамово", „Безсмъртният гарнизон"; **Алфатар** — „Безследно изчезналият", „Трима излязоха от гората", **Кайнарджа** „Спомени", „Вещицата", **Попина** — „Клетниците" — I и II серия; **Айдемир** — „Загадъчен случай", „18-та година"; **Добротица** — „Калин Орелът", „Влюбеният матрос"; **Цар Самуил** — „Следи в нощта", „Законът на морето"; **Зафирово** — „Войници", „Големанов"; **Сребърна** — „Романтично приключение", „Рита"; **Ситово** — „Те двамата", „Романтично приключение", **Гарван** „Романтично приключение", „Рита"; **Бабук** — „Аз жадувам", „Буря над полята"; **Средище** — „Ало, грешка", **Межден** — „Богатир отива в Марто", „Душата на морето"; **Ишырково** — „Безследно изчезналият", „Наурис"; **Алеково** — „Пътешествие в младостта", „През три морета".

СЪОБЩЕНИЕ НА РЕДАКЦИЯТА

С излизането на брой 52 на вестник „Силистренска трибуна" изтича годишният абонамент на вестника за онки читатели, които в началото на годината се бяха абонирали за цяла година и бяха внесли по 10.40 лв.

Тези читатели да потърсят пощенския раздавач в района си и да подновят абонамента за вестника.

отново Шустов.

Котелков грубо каза:

— Слушайте, Шустов, карайте колата и мълчете. Недейте моли — няма да ви взема. Още не е изсъхнало млякото по устата ви. . .

— Така ли ви се струва, другарю майор — вежливо попита Шустов и силно разтърси машината на завоя.

В тази минута той ненавиждаше Котелков.

Не мина и час, когато Шустов вече знаеше всичко, сякаш е бил цяла нощ във Военния съвет. Котелков ще възглавява оперативна група: въздушен десант в дълбокия тил на противника. Ще летят с два „Ли—2" без прикритие, за пълна конспирация. Начело ще лети летецът Колдунов — безстрашният Колдун, направил двеста нощни полета в обсадения Севастопол. С Котелков отиват 30 момчета — автоматчици, които се разделят на два отряда. Ще ръководи втория капитан Цаголов.

Подготовката за операцията, както винаги се провеждаше в тайна, не беше привлечен нито един излишен човек. За един час Шустов три пъти ходи до аеродрума: ту караше Ватагин и Котелков, ту Миша Бабин с радиопредавателя. Миша също ще лети. За заминаването на Бабин настоя полковникът. Може би ще хванат онази, софийската радиостанция и тогава радистът ще потрябва — ще устрои капан.

— Ще можеш ли да ги излъжеш? — питаше полковникът Бабин, когато седяха вече в колата. — Викай по немски: „фюнф хуфайзен фон айнем пфердо" да видим, къде ще ни отговорят.

Бабин кимаше с глава, съгласяваше се, но беше ясно, че всичко това не му е по душа: в такава операция веднаж да плюеш и ще изкараш старшински пагони.

Младши лейтенантът Шустов отдавна не се беше чувствувал така унизен. Ненавистният Котелков забрави за него. Да моли самия полковник на Славка не му позволяваше гордостта. И той седеше

в колата настръхнал, мрачно поглеждайки встрани. Обидно беше, че Миша Бабин ще лети, а той, Шустов, само ще ги закара до летището.

Все пак като надви недобрите си чувства, Шустов догони Миша до самия самолет. Той си спомни: лети чудакът без пуловер, а във въздуха ще бъде студено.

— Къде е пуловерът ти? В куфара? Аз веднага ще отида да го донеса. Ще замръзнеш!

— Благодаря, Слава. Не трябва.

Всички разпри са забравени и Бабин цени това. Славка е истински другар и е жалко, че него не го вземат. Нали Бабин чу, как адютантът молеше майор Котелков да го вземе със себе си в десанта, поне на радиста да помага: апарата да носи. Котелков отривисто се засмя: „На бодлива крава, бог рога не дава — и успокои Шустов. — Вие ще трябвате на полковника, няма да скучаете".

Лейтенантите бързо допушваха цигарите си, преди да се качат в самолета. Със завист и мъка наблюдаваше Шустов как Ватагин стискаше ръцете на Котелков и Цаголов. А на Колдун каза нещо, което Славка не чу.

С автомати в ръце десантниците се изкачваха по стълбичката.

На Шустов му беше неудобно да целуне Миша и само, кой знае защо, му пъхна в ръцете кожените ръкавици и финския нож със седефена дръжка. Може би от нощния хлад, но Миша беше бледен.

Двете тежки птици тръгнаха сякаш на сила, подскачайки по изгорялата трева и набирайки скорост, после се откъснаха от летището и взеха курс на юг.

Ватагин и Славка се връщаха от аеродрума мълчаливо. Едва пред квартирата на полковника, когато младши лейтенантът спря колата, Ватагин го погледна. Това беше сцена без думи.

— Ти не се оплаквай от съдбата си, Слава. Върви да спиш! Почивай!

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година IV, Бр. 48 | Сряда, 5 август 1959 година | ЦЕНА 20 СТОТИНКИ

ВСИЧКИ ПРЕДПРИЯТИЯ С ИЗПЪЛНЕНИ ПЛАНОВЕ

Още в началото на годината колективите на предприятията разгледаха производствените планове и набелязаха редица мероприятия за тяхното успешно изпълнение. Добрата разяснителна работа и нагледната агитация помогнаха щото всеки производственик да се убеди, че плановете са изпълними, че са реални, че има нови, неразкрити резерви, които ще увеличат производството, че изпълнението на плановете е начало на икономическия скок, на нашето по-бързо придвижване напред.

Първото шестмесечие показа, че всички предприятия в окръга могат да отчетат в края на годината преизпълнение както на производствените си планове, така и на обещанията за свръхпланова печалба и свръхпланова икономия. Общо планът на промишлеността в окръга е изпълнен 101 на сто, което значи, че на народното стопанство е дадена промишлена продукция за 795,000 лв свръх плана, или в сравнение с първото шестмесечие на миналата година е произведена в повече продукция за 19,149,000 лв.

Този успех е резултат на добрата партийно-политическа работа и правилното стопанско ръководство. На работниците в ДИП „Липа", в ТПК „Стомана", фабрика „Камъшит" беше ясно всеки ден какво трябва да произведат.

Младите работници в ДИП „Липа", по инициатива на дружествения комитет на Комсомола и под прякото ръководство на партийната организация, създадоха бригада за ударен комсомолски труд. Това е първата бригада в окръга от такъв род, която се отрази особено благоприятно върху съревнованието, като в него увлече всички работници от предприятието. Не случайно ДИП „Липа" даде на народното стопанство за първото шестмесечие надпланова продукция за 229,000 лв.

На първо място в изпълнение на плана си за шестмесечието е ТПК „Стомана", която даде на народното стопанство надпланова продукция за 1,400,000 лв, а „Камъшит" произведе надпланова продукция за 1,875,000 лв. Постигнатото от тези и останалите предприятия показва, че плановете са реални.

Има обаче и такива предприятия, които дърпат окръга назад. Например ДИП „Добруджа" не изпълни плана си с 1,565,000 лв. В това предприятие все още не се използува пълната мощност на машините. За първото шестмесечие в него се отчитат 23,234 станчаса престои. Има отделни машини, които само за един месец отбелязват над 220 станчаса престои било поради ремонт или други причини. Например стан № 72 има над 200 часа престой, а стан № 118 е стоял 81 часа в бездействие. Плановият коефициент за използуване на машините е 82.22 на сто, а се отчита едва 70.34 на сто. Качеството на продукцията вместо да се подобри, за този период е влошено или само за второто тримесечие при 686,000 метра продукция са бракувани 3,036 метра. Предприятието следваше да реализира икономия от 79,000 лв, а за съжаление отчита преразход в размер на 93,000 лв.

Този неуспех на ДИП „Добруджа" идва от обстоятелството, че още при приемане на плана за съкращаване сроковете на петилетката, за разкриване на нови възможности, каквито предприятието има, за увеличаване на производството, главният инженер др. Георги Данев не беше убеден, че планът е реален и изпълним. Това негово съмнение се предаде на работниците и на техническия персонал и се получи демобилизиране. Партийната организация не можа да разсее това съмнение, комунистите се примириха с него и партийният секретар Петър Маринов се огъна.

Широко бе разгласено, че Консервният комбинат в Силистра ще започне да работи от 20 юли. За целта бяха сключени и съответни договори между комбината и ТКЗС за доставка на шест хиляди тона домати, които ще се преработят в доматено пюре. Днес сме 5 август, а комбинатът още не може да работи поради забавянето на монтажите в котелното отделение и на строежа на комина. Пропусната е една прекрасна възможност за ангажиране на свободна ръка, за пласирането на големи количества домати, които сега стоят по зеленчуковите градини на ТКЗС в Калипетрово, Айдемир, Сребърна, Тутракан и пр.

Окръжното търговско предприятие също дърпа назад нашия окръг. Само Градска търговия—Силистра и потребителните кооперации в Главан, Белица и Стрелково са изпълнили шестмесечния си план. Обикновено явление е да липсват редица стоки, които се търсят от населението. Това показва че в търговията има сериозни недостатъци.

Целият наш народ, трудещите се от окръга се готвят да посрещнат по най-тържествен начин 15-та годишнина на Деветосептемврийската победа да ознаменуват това велико събитие в живота на народа ни с преизпълнени планове. Трудовите хора от полята тази година в съкратени срокове приключиха всички полски работи, завоюват нови успехи. Нима трудовите колективи от изостаналите през първото шестмесечие предприятия не са в състояние да рапортуват на Девети септември преизпълнение на производствените планове?

Няма нереален план! Има огъване, има неверие, има и самоуспокоение. Тези вредни неща трябва да се ликвидират. Тревога трябва да се създаде от най- малкото звено в производствения процес до най-отговорния другар от стопанското ръководство.

Навсякъде е нужно да се подобри политико-разяснителната работа, да се използува пълната мощност на машините, да се създаде напрежение. Нима опитът на бригадата за ударен комсомолски труд в ДИП „Липа" не е нужно да се обмени от всички предприятия, в които има комсомолци? Нима ТПК „Дунав", или ТПК „9 септември" или Окръжното търговско предприятие, които изостават в изпълнението на производствените си планове, и в които има немалко комсомолци, не могат да създат бригади за ударен комсомолски труд?

Настоящата година е преломна за успешното извършване на икономическия скок. Затова всяко предприятие трябва да бъде с изпълнен план. Никой с нищо не може да оправдае неизпълнението на плана, защото няма неизпълними планове!

ЩЕ ПРЕДАДАТ ПО 150 ЯЙЦА

След Окръжното съвещание по изпълнение плана за изкупуването на яйцата ДК на ДКМС в с. Сокол веднага постави поръчения. Всеки пионер и комсомолец до края на годината трябва да предаде по 150 яйца. Поръченията се посрещнаха с готовност. Още първия ден в селкоопа бяха предадени 1,400 яйца.

Антон АЛЕКСАНДРОВ

ДОСТОЙНА СРЕЩА НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Успехи има, но крайната победа е още далече

Силистренски окръг спечели съревнованието за първото шестмесечие по промишлеността и търговията с Толбухински окръг

Вчера в салона на Народния театър—Силистра, по инициатива на Окръжния комитет на партията—Силистра се проведе съвещание с ръководителите, партийните секретари и представителите от промишлените предприятия, търговските и строителни организации от Силистренски и Толбухински окръг, за отчитане резултатите от съревнованието за първото шестмесечие на тази година между двата окръга. На съвещанието присъствуваха секретарите на Окръжния комитет на партията в Силистра др. Ст. Габровски, др. Сава Шиваров и др. Иван Миленков. От Толбухин присъствуваха секретарят на Окръжния комитет на партията др. Христо Трендафилов и др.

Доклад за изпълнението на плана по промишлеността, строителството и търговията през първото полугодие на 1959 година в Силистренски окръг изнесе началникът на промишления отдел при окръжния народен съвет др. Йордан Георгиев.

Планът за промишлеността за първото полугодие по обем е изпълнен общо за републиканската, местна и кооперативна промишленост 100.9 на сто. В сравнение със същия период на миналата година промишлеността в Силистренски окръг показва един ръст от 26.7 на сто и се нарежда на шесто място в страната. От общо двадесет промишлени предприятия четиринадесет са преизпълнили своите планове и шест не са изпълнили показателите по плана за шестмесечието.

Най-добро изпълнение на производствените планове през шестмесечието имат ДИП „Липа" фабрика „Камъшит" и др.

За полугодието Единната строителна организация имаше да изпълнява план за капитално строителство в размер на 7,095,000 лева, а е изпълнила 5,025,000 лева, или изразено в проценти представлява 74 на сто.

През настоящата година търговията в окръга бележи чувствителен прираст с около 29 на сто повече в сравнение с 1958 год. Този прираст, с който вървят търговските организации, се подчертава в доклада, не е достатъчен за изпълнението на плана по стокооборота. Особено зле сме по изкупуването на птиче месо и яйца.

След това докладчикът прочете изпълнението на плановете за промишлеността, строителството и търговията за двата окръга.

ПОКАЗАТЕЛИ	Изпълнение за 1 полугодие на т.г. в проценти	
	Силистра	Толбухин
Изпълнението на общия обем на промишлената продукция		
а) за промишлеността	100.9	99.9
б) за строителството	81.1	60
в) за търговията	91.4	93.2
Изпълнение на плана по производителността на труда		
а) за промишлеността	100.00	100.3
б) за строителството	81.00	104.6
в) за търговията	92.10	93.9
Реализирана свръх планова икономия по себестойността в %		
а) за промишлеността	—0.64	—0.23
б) за строителството	—0.90	+ 0.26
в) за издръжка в търговията	+ 0.49	—0.55
Реализирана свръх планова печалба в %		
а) за промишлеността	117.00	112.3
б) за строителството	79.50	68.5
в) за търговията	87.00	103.5
Подобряване условията по охраната на труда и техническата безопасност		
а) злополуки—брой	24	43
б) загубени ч. дни	215	532

Думата бе дадена на присъствуващите. Пръв се изказа директорът на фабрика „Камъшит" др. Димитър Марков. Той каза, че успехите в изпълнението на плановете, които се сочат в доклада за тяхното предприятие, са постигнати благодарение на упорития труд на ръководството и най-много на целия трудов колектив. „Ние — каза той — ще продължим работата със същия темп и в чест на 15-годишнината от 9-ти септември ще отчетем още по-високо изпълнение на плановете".

Иван Димитров, партиен секретар в ДИП „Липа"—Силистра каза: „От отчетния доклад се узна, че нашето предприятие е изпълнило плана през първото полугодие на тази година по всички показатели. Когато приехме призива на габровските работници, ние увеличихме показателите с един два процента, това не беше пречка ние да не изпълним плановете си. Но — продължи той — търговските организации за нас представляват една спирачка, понеже не изкупуват навреме продукцията ни. Въпреки това ние в чест на Празника на свободата пак ще преизпълним производствените си планове".

Изказаха се и други представители.

От Толбухин се изказа др. Христо Трендафилов. Той каза: „Хубаво е сега, че този етап на съревнованието, а именно за първото полугодие на тази година е спечелено от вас—силистренци. Аз трябва да кажа, че има опасност вие да се успокоите от успехите, а ние да се стреснем от изоставането и през второто полугодие да спечелим съревнованието".

След него др. Сава Шиваров подчерта, че съществува възможност толбухинци да спечелят съревнованието, понеже много от нашите предприятия в окръга не са изпълнили плановете си.

—Очевидно е,—каза той,—че другарите от Толбухин ни гонят упорито. Фактът, че когато подписвахме договора за съревнование, по промишлеността те бяха няколко процента назад, а сега е останал само един процент говори, че те се движат бързо напред. Ние—продължи той—трябва чувствително да подобрим работата и далеч да преизпълним плановете си, да не отстъпим съревнованието на Толбухински окръг.

Беше одобрена телеграма до ЦК на БКП, в която трудовите колективи от промишлеността, строителството и търговията обещаха в чест на петнадесетгодишнината на Девети септември да преизпълнят своите планове.

Накрая председателят на Окръжния народен съвет др. Тодор Копанов връчи ордени на отличили се работници през първото полугодие на 1959 година, с които Президиумът на Народното събрание ги награждава. С народен орден на труда—златен, беше награден строителят Петър Илиев от Силистра със сребърен орден–Хараламби Георгиев-машинист във фабрика „Камъшит", а с бронзов-работничката Сабрия Мехмедова от фабрика „Добруджа" — Силистра.

Преходното червено знаме окръжен първенец беше връчено на колектива при ДИП „Липа" за най-високо изпълнение на плановете през второто тримесечие на тази година.

Знамето на Окръжното търговско предприятие бе дадено на селкоопа от с. Главан.

БРИГАДА ПЪРВЕНЕЦ

В дните пред 9-ти септември докерите от Силистренското пристанище ежедневно преизпълняват дневните си трудови норми. От четирите бригади най-добра и качествена работа извършват докерите от първа бригада, която се състои от 12 човека с бригадир Кирил Неделчев.

Винаги преди работа в бригадата се провежда кратко съвещание по производствени въпроси. На тези съвещания работниците обсъждат как най-бързо и качествено ще обработят плавателния съд.

В резултат на това, успехите на докерите от тази бригада са най-големи. Те бързо се справят и с най-тежките товари. Шлеп номер 910017 натоварен с 40 тона бетонно желязо беше разтоварен само за 6 часа, шлеп номер 94,001 натоварен с 86 тона каменни въглища беше обработен за 8 часа и др.

Наред с трудовите успехи расте и материалното състояние на докерите. През първото шестмесечие на тази година средната месечна заплата на всеки човек от бригадата е спадала по-малко от 1,400-1,500 лева.

В чест на празника на свободата докерите се обещаха да не допускат престой на плавателен съд по тяхна вина.

Георги КРЪСТЕВ

НА СНИМКАТА: Докерите от първа бригада. Втората редица от ляво на дясно бригадирът Кирил Неделчев.

ПОЧИСТВАТ СЕМЕНАТА

Наред с другите селскостопански задачи ТКЗС в с. Кайнарджа организира почистването на семената за есенна сеитба.

От два-три дни селекторите непрекъснато работят. Добре работи старческата бригада с бригадир Петър Пенев и звеното на Енчо Бошнаков, които са **организирали денонощни смени.**

Приключиха вършитбата

Тази година ТКЗС с. Калипетрово имаше да вършее снопи от 3,500 дка жито, 300 дка ечемик и 200 дка ръж.

По плана на кооперативното стопанство вършитбата трябваше да приключи на 5 август, а в резултат на упоритата работа на кооператорите, тя приключи още на 28 юли.

*

Години наред в с. Долец след жътвата снопите се оставяха може би месец без да се овършеят. Тази година непосредствено след жътвата започна вършитбата. Преди да започне извозването на снопите бригадирът Мустафа Мехмедов проведе съвещание с каруцарите. По звена също се проведоха съвещания. Работата се организира добре. За седем дни вършитбата приключи. Средния добив от пшеницата е 170 кг от декар, а от ечемика по 412 кг

АНТОН ЮГОВ НА 55 ГОДИНИ

Днес членът на Политбюро на Централния комитет на Българската комунистическа партия и председател на Министерския съвет на Народна република България др. Антон Югов навършва 55 години.

Още 14 годишен той става работник в един тютюнев склад и наскоро след това взема участие в стачката на тютюневите работници, поради което е бил изхвърлен от работа.

През 1920 година Антон Югов влиза в Комунистическия съюз на младежта и активно участвува в подготовката на Септемврийското въстание от 1923 година, като е бил връзка между отделните бойни групи. След разгрома на въстанието Югов минава в нелегалност. От 1924 година става професионален революционер и работи на различни отговорни постове в младежката организация.

В 1928 година Антон Югов стана член на Работническата партия, ръководена от нелегалната Българска комунистическа партия, а от 1929 година става и неин член. От 1930 година той е на отговорна партийна работа. В 1934 година емигрира в Съветския съюз, където завършва Международната ленинска школа. От 1937 година, завърнал се вече в България, е член на Политбюро на Централния комитет на Българската комунистическа партия. До началото на Втората световна война 1939 година, Антон Югов е ръководил профсъюзната и организационно-масова и военна работа. на ЦК на БКП. В 1940 г взема активно участие в голямата промишлена стачка.

С нападението на хитлеристка Германия над Съветския съюз през 1941 година Югов е арестуван и изпратен в концентрационния лагер Гонда вода. Оттам не след много той избягва и минава в дълбока нелегалност. За неговата революционна дейност българският фашистки съд го осъжда на смърт.

Активен организатор и ръководител на въоръжените антифашистки сили, майстор във воденето на военната дейност на Централния комитет на Българската комунистическа партия той е един от членовете на главния щаб на народно-освободителната армия.

Мъжественост, съобразителност и всеотдайност на делото на работническата класа, на делото на Партията са характерни черти в цялата дейност на Антон Югов през годините на нелегалната борба.

След победата над фашизма в първото отечественофронтовско правителство Антон Югов заема поста министър на вътрешните работи. Впоследствие той става министър на промишлеността, след това министър на тежката промишленост, а от 1952 г. е заместник—председател на Министерския съвет. Априлският пленум на ЦК на БКП го издигна на поста председател на Министерския съвет, който пост той продължава да заема.

Проверката на съревнованието помага за подобряване на работата

Между кооперативните стопанства на с. Нова Черна и Старо село е сключен договор за съревнование. Едно от мероприятията за отчитане на съревнованието с взаимната проверка.

На 29 юли група от с. Нова Черна в състав секретарят на общинския партиен комитет Марин Добрев, председателят на стопанството Борислав Димитров, секретарят на общинския комитет на Комсомола Пеньо Владимиров, бригадирът на животновъдната ферма Георги Алексиев и зам. председателите от селата Цар Самуил и Сяново внезапно посетиха стопанството в Старо село. Една част от групата разгледа работата по блоковете, а другата — фермите. Групите се придружаваха от ръководителите на селото и стопанството Георги Драгнев, Георги Цонков, зоотехникът Масларски, от бригадири и звеноводи.

След целодневното обхождане на обектите се състоя кратка среща. Гостите изразиха своите впечатления от работата в стопанството. Марин Добрев призна, че е изненадан от отличните постижения на староселци в хибридната царевица и памука. Той посъветва домакините най-разумно да използуват площите край каналите и непременно да унищожат всички трънки по блоковете, изясни как работят кооператорите от с. Нова Черна, какви трудности срещат и как ги преодоляват.

Бригадирът Георги Алексиев разказа какво впечатление са му направили живот и онъдните ферми, като подчерта че във всички ферми работата е в подем, особено в свинефермата. Изказва радостта си, че младежта от селото масово е навлязла във фермите. Той не скри и слабостите, които е видял в кравефермата.

Накрая се изказаха Георги Драгнев, председател на стопанството в с. Старо село и Георги Цонков — председател на Общинския народен съвет. Те благодариха за посещението и обещаха в най-близко време да върнат визитата на новочерненци.

Пеньо Вл. ПЕНЕВ

Вести от с. Кайнарджа

Механизаторите от МТС Кайнарджа преминаха към усилена дълбока оран. През 1957 година станцията беше национален първенец при изпълнение на тази задача. Сега механизаторите са решили въпреки трудностите да изпълнят обещанието си и приключат с дълбоката оран до 23 август.

Добре е организирана работата във всички тракторни бригади, но най-добре е в девета бригада, където е бригадир Енчо Солаков, а бригаден механик Руси Шарбанов. Бригадата работи в землището на с. Голеш и е носител на преходното знаме „Тракторна бригада първенец".

Въпреки голямото засушаване оранта се извършва на дълбочина 35 см.

П. БОРИСОВ

15 ГОДИНИ НАРОДНА ВЛАСТ

ИКОНОМИЧЕСКАТА ПОМОЩ ОТ СССР

(ЦИФРИ И ФАКТИ)

Промишленост

През годините на народната власт България получи от Съветския съюз машини и съоръжения за 39 крупни заводи, фабрики, електроцентрали, рудници като: химическия комбинат „Сталин“, завода за комбинирани фуражи „С. М. Киров“, металургичния завод „Ленин“, оловноцинковия завод в Кърджали, ТЕЦ „Марица III“, завода за суперфосфатни торове, пеницилиновия завод, завода за сода „Карл Маркс“, машиностроителния завод в Коларовград, ТЕЦ „Сталин“, слаботоковия завод „Кл. Ворошилов“, котлостроителния завод „Георги Кирков“, мелодобивния завод „Георги Дамянов“, силнотоковия завод „Васил Коларов“, Сухия док, електропорцелановия завод „Ленин“, завода за целулоза „Ст. Кираджиев“, рудниците „Република I“ „Република III“, „Ал. Миленов“ и др. От Съветския съюз са доставени машини и съоръжения за почти всички машиностроителни и електропромишлени предприятия, изградени през двете петилетки.

Неоценима помощ оказа СССР в строителството на язовирите „Сталин“, „Ал. Стамболийски“, „Г. Димитров“, „Студена“, „Студен кладенец“.

Селско стопанство

През периода 1949—1957 година от СССР бяха доставени повече от 14,600 трактора, над 4,000 комбайна и много други селскостопански машини. Около 75 на сто от тракторния парк в страната и над 82 на сто от зърнокомбайните са съветско производство. Със съветска помощ бяха изградени Беленската напоителна система, Бръшлянската напоителна система, Шабленската и Блатнишката напоителна система, Сандровската напоителна система.

През първата петилетка Съветският съюз внесе в България 89,200 тона минерални торове, а през втората петилетка—145,770 тона.

Благодарение на съветската помощ през 1965 година България ще произвежда годишно 1,600,000 тона минерални торове, като по този начин за селското стопанство ще се осигури по 30 кг изкуствени торове на декар, срещу 4·5 кг през 1958 година.

Стокообмен

Стокообменът на Н Р България със СССР расте с бързи темпове. Докато през 1949 година той възлиза на 1,093 милиона валутни лева, през 1958 година нараства на 2,684 милиона валутни лева.

Съветският съюз е най-големият закупчик на българските промишлени и селскостопански произведения—54·6 на сто от нашата продукция за износ отива в СССР. От общия износ на страната през 1958 година, ранен на сто, дялът на СССР обхваща: машини и съоръжения—54·6 на сто, руди и концентрати—65·6 на сто, ориенталски тютюн—66 на сто, пресни плодове и зеленчуци—35·6 на сто, преработени плодове и зеленчуци—75·3 на сто, конфекция—100 на сто, цигари—73·8 на сто и т. н.

Износната листа за СССР през 1959 година ще обхване 86 вида стоки. България ще достави на Съветския съюз морски танкери, шлепове, косачки, жътварки, силови трансформатори, електромотори и други. Износът на машини от 87 милиона рубли през 1958 година ще нарасне на 152 милиона рубли през 1959 година.

На Съветския съюз се пада и най-големият дял от вноса на НР България. От общия внос на стоки в страната през 1958 година дялът на СССР е: на кокс—46 на сто, на черни метали—66·9 на сто, целулоза и хартия—76·2 на сто, машини и съоръжения—56·1 на сто, петролни продукти—77·3 на сто, торове и препарати—55·1 на сто, азбест—93 на сто и т. н.

През първата петилетка от СССР бяха внесени повече от 800,000 тона петролни продукти, а през годините на втората петилетка—982,000 тона. Вносът на чугун се увеличи съответно от 104,000 т на 371,300 т, на кокс—от 18,000 т на 101,200 т, естествен и изкуствен каучук—от 13,870 т на 19,115 т и т. н.

Кредити

През годините на народната власт България е получила от СССР дългосрочни стокови и инвестиционни кредити на обща сума около 8,000,000,000 лева, което представлява приблизително 27 на сто от всички инвестиции, вложени за развитие на народното стопанство.

Кредитната инвестиционна спогодба от 5.VII.1947 година възлиза на 25 милиона долара, а тази от 1948 година за доставяне на редица машини и съоръжения, в това число и комплексни предприятия, — на повече от 40 милиона долара.

По икономическата спогодба от 3.II.1956 година Съветският съюз доставя на България различни селскостопански машини и породист добитък на сума 300 милиона рубли.

С икономическата спогодба от 20.II.1957 година на България бе отпуснат кредит от 200 милиона рубли за строеж на завод за азотни торове, въглеобогатителна фабрика, оловноцинков завод, коксохимически завод, разширение на азотнотоковия завод в Димитровград. Спогодбата предвижда строеж и ремонт на съветски кораби в български корабостроителни предприятия.

Кредитите, които получаваме от СССР са с 2 на сто лихва и при срок на погасяване между 10-20 години, докато лихвата на международния капиталистически пазар се движи от 3·5 до 6 на сто, а погасителните срокове са далеч по-къси.

Научно-техническа помощ

България сключи със Съветския съюз спогодба за научно-техническа взаимопомощ на 1. IV. 1948 година, а със спогодба от 18. II. 1950 година бе уредена смесена съветско-българска комисия за научно-техническа взаимопомощ.

По силата на тези спогодби ние получаваме от СССР безплатно най-разнообразна техническа документация, изобретения, описания на различни технологически процеси, рецептури, планове, чертежи, рационализации, висококачествени семена и др. Съветският съюз ни оказва помощ и чрез изпращане на съветски специалисти у нас и подготовка на наши специалисти в СССР.

Смесени българо-съветски дружества

Тази форма на икономическа помощ от СССР изигра важна роля в развитието на нашата икономика. Предприятията „Совболстрой“, „Корбсо“, „Горубсо“, „Табсо“ имаха модерни технически съоръжения, опитни кадри от съветски специалисти и помогнаха на нашите специалисти най-непосредствено да изучат и приложат съветския опит. По този начин Съветският съюз помогна за развитието на корабостроенето у нас, гражданския въздушен транспорт, разработването на нашите полезни изкопаеми и др.

Тази година от нашия окръг бяха изнесени много кайсии в прясно състояние и в пулп. В помощ на отдел „Плод и зеленчук“ при окръжното търговско предприятие се отзоваха много домакини и ученици от града

НА СНИМКАТА: Група работнички подготвят кайсиите за пулп.

Обсъдиха филма „По пътищата на войната“

Бригадирите от средношколската бригада „Дочо Михайлов“ на 31 юли обсъдиха новия съветски филм „По пътищата на войната“. Доклад за филма прочете др. Парушев от Окръжния комитет на ДКМС. Задълбочено бригадирите обсъдиха въпроса дали правилно е постъпил старши лейтенант Сушков, кинооператор, главен герой във филма, като е станал кинооператор и какво той е допринесъл с това за победата, как е помогнал на бойците.

Активно участие в обсъждането взеха бригадирите Кърков, Гигов, Антонов, Йорданов и др. В изказванията си те одобриха постъпката на Сушков, който е изпълнил своя патриотичен дълг като истински съветски боец, като комунист.

Йордан МАРИНОВ

УСИЛЕНО СИЛАЖИРАТ

Младежкото звено от с. Царев дол, със звеновод Георги Бъчваров, активно се включи в силажиранстo. Само за един ден и половина то силажира 60 тона царевица втора култура.

Доволни са младежите от звеното, защото те изпълниха възложената им работа—три пъти окопаха памука, цвеклото и царевицата.

Добре работят Янка Господинова, Станка Недялкова, Пеньо Илиев, Деньо Стефанов и др.

Иван ЦВЯТКОВ

Младежите—на селектора

Младежите от с. Правда създадоха група, която да бъде в помощ на стопанството. Още първия ден групата отиде на селектора и взе да почиства зърното. Бяха почистени 18 тона пшеница, която ще се даде като аванс на кооператорите.

В работата се отличиха Хамза Реджебов, Халим Халимов, Юмер Шабанов, Исмаил Мехмедов и др. Младежите решиха до края на вършитбата да работят на селектора.

Сали АЛИШОВ

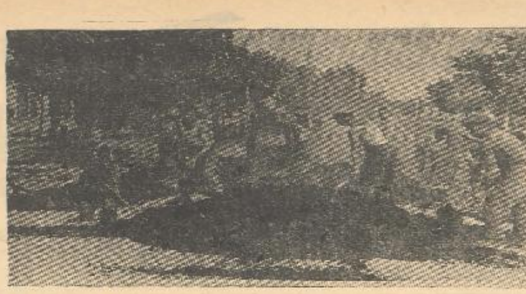

С всеки изминат ден град Силистра променя своя облик. Неотдавна бул. „Македония“ беше асфалтиран. Скоро ще бъдат асфалтирани и улиците до казармата и до местността „Албена“.

НА СНИМКАТА: Работниците от асфалтовата база с отговорник Крум Бодов асфалтират булеварда.

ЗА ЧИСТ И ПРИВЕТЛИВ ГРАД

Определено може да се каже, че в хигиенно отношение вида на нашия град в настоящия момент не отговаря на положението, което заема като окръжен център. Така например замърсени са улиците, площадите, домовете, предприятията, работилниците и магазините. Особено много са замърсени крайните улици, потънали в слама и всякакъв вид отпадъци.

Въпросът за хигиенизирането на града е многократно поставян, но резултатите не са задоволителни. Големи са хигиенните передности в домакинствата, предприятията, ресторантите, които благоприятстват за разпространяването на заразни болести и развъждането на мухите. Така, много граждани, които нямат канал, не се старят дори да поддържат в добро състояние отходните места, и нямат или пък имат нехигиенични помийни ями, въпреки че в тая насока от няколко години се провежда разяснителна работа. Ако се надникне когато и да било в отходното място при пивница „Урожай“ и „Зърнени храни“, а също така в отходните места на някои ресторанти ще констатираме, че само те са в състояние да напълнят града с голямо количество мухи.

Все още не е създаден навика отходните места да се почистват ежедневно, да се дезинфекцират с варно мляко ежеседмично, да се държат вратите затворени, да има плътен под без пролуки и капак, за да не могат мухите да влизат в ямата.

Много граждани, които отглеждат едър добитък—коне, крави, нямат торища, замърсяват дворовете си, а понякога и улиците с оборски тор. Така например Йордан Димов Вълков живущ на ул. „Любен Каравелов“ 21 има два коня и поради това че даже не изхвърля торта, двора му служи за развъдник на мухи. Рашид Мехмедов живущ на ул. „Кирил и Методий“ 1 имя един кон, когото държи на улицата поради това че няма обор, и естествено я замърсява. Още по-печално е положението там, където се отглеждат свине, което не отговаря на хигиенните изисквания.

При обхождането на домовете от хигиенните комисии са констатирани много нaредности. Например в дома на Никола Антонов—ул. Шишман 24 сандъка за смет е разнебитен. Двора му е замърсен с разни отпадъци като въглища, кайсии и пр. В дома на Занчо Йоргов Русев—ул. Шишман 22 сандъка за смет също така е разнебитен, въпреки че е предупреждаван от районната комисия.

Има някои домакинства като на Незия Шукриева Алиева—ул. Димитър Благоев 23, Иванка Петрова Ангелова—площад Мусала 1, Бърню Бърнев, живущ на същия площад, които въобще нямат сандък за смет и поради това дворищата им са замърсени, неизметени и пълни с бурени. Изостаналостта в хигиенно отношение на някои домакинства е толкова голяма, че дори нямат отходни места, какъвто е Борис Стоянов, живущ на булевард Македония 107, а отходните места на домакинствата на Теофил Пападопол на улица Бр. Миладинови 36, Пенка Данаилова—Бр. Миладинови 30, Юлия Радева—ул. Сливница 1, Новак Новаков улица Сливница 4, Петко Еленчев — улица П. Евтимий 31, Димитър Йорданов Гочев — П. Евтимий 60 са в крайно лошо нехигиенично състояние.

Градският народен съвет трябва непрекъснато да търси отговорност от тези граждани, които въпреки нарежданията и санкциите на санитарните власти продължават да държат в нехигиенично състояние домовете, дворовете и предприятията. На такива нарушители трябва да се търси и обществена отговорност.

ИЗ НАУКАТА И ЖИВОТА

Срокът на клиническата смърт може да се удължи

Чрез опити върху животни проф. Владимир Неговски, завеждащ лабораторията по експериментална физиология за съживяване на организмите при Академията на медицинските науки на СССР, е дошъл до заключението, че и в клиническата практика възстановяването на жизнените функции на човека—ако се приложи изкуствено охлаждане—е възможно не само след 5-6 минути, както при обикновените температурни условия, а значително по-дълго време след настъпването на клиническата смърт.

Във възглавяваната от проф. Неговски лаборатория се правят изследвания за удължаване сроковете на клиническата смърт с помощта на хипотермия. Многобройните опити с кучета са показали, че у охладеното и наркотизирано животно, чиято смърт е настъпила в резултат на голяма загуба на кръв, срокът на клиническата смърт може да се удължи до 30 минути и даже до един час.

Благодарение на изкуствено охлаждане сътрудниците на лабораторията са успели да постигнат пълно и устойчиво възстановяване на всички жизнени функции, включително и на кората на главния мозък, след клиническата смърт, продължаваща около един час.

Електроцентрала на колелета

Група конструктори от Ленинград са проектирали подвижна електроцентрала—газотурбинен енергетичен влак, снабден с газова турбина и генератор с мощност 4,000 киловата. Газотурбинният енергетичен влак ще работи с дизелово гориво или мазут. Енергията, която ще дава той, ще стигне за осветление и за работа на предприятията на цял един град. Този влак ще се използува като подвижна силова централа по многобройните нови строежи в Казахстан, Сибир и други райони на страната.

Изследване на земните недра с помощта на авиацията

Група учени и инженери от Института по машинознание и автоматика при Украинската академия на науките са конструирали аероелектроизследователна апаратура, с помощта на която от въздуха могат да се определят местата и формите на залежите на различните полезни изкопаеми.

Апаратурата се поставя в хеликоптер. С така обзаведения хеликоптер могат да се правят карти на електромагнитните аномалии, свързани с наличието на полезни изкопаеми. Това може да се направи за няколко дни вместо за няколко месеца с досегашните методи. Съветските геофизици използуват вече за практически цели тази апаратура.

ВСЕКИ КОМСОМОЛЕЦ ЩЕ СЪБЕРЕ ПО 400 ЯЙЦА

В чест на Девети септември комсомолците от с. Малък Преславец решиха да изпълнят поръчението, което даде Окръжният комитет на Комсомола относно събирането и предаването на повече яйца.

Веднага след съвещанието в с. Зафирово всички комсомолци от с. Малък Преславец се заловиха здраво за работа. Те решиха да съберат и предадат до края на годината по 400 яйца. Дружественият комитет определи и три награди за пионери и комсомолци, които съберат и предадат най-голям брой яйца.

Някои от комсомолците обещаха в чест на Девети септември да изпълнят поръченията си и да предадат определените яйца.

Обещанието е в действие. Например комсомолката Паунка Тодорова Дянкова само за една седмица събра и предаде 167 яйца, Недялка Стоянова—76, Гинка Тодорова—75 и др.

Стремежът на всички комсомолци от селото е в чест на Девети септември да изпълнят поръчението и да предадат по 400 яйца.

Тодорка Д. ВАСИЛЕВА

ГИГАНТЪТ НА ТРЕТАТА ПЕТИЛЕТКА

Недалече от София, там където стръмните голи скатове на Стара планина пресичат равнината, е разположено село Кремиковци. Доскоро малцина знаеха за съществуването му. Малко, неизвестно селце. А ето и тук, след година ще израстне минно-индустриален център като Димитровград, Мадан, Рудозем. Дори по-мощен, по-величествен. Откритото огромно за нашите мащаби железорудно находище ще даде живот на нов металургичен комбинат — гигант на третата ни петилетка.

Дълга е историята на кремиковското железорудно находище. Много чужди и наши учени са се занимавали с произхода и геологията му. Още в края на миналия век тук е правил проучвания изследователят Франц Тула. По-късно по тези места за дълго се застоявали нашите учени Златарски и Димитров и особено д-р Коен. Но рудата си останала неоткрита. Трябваше да дойде народната власт, за да се разкрие това огромно национално богатство.

Най-напред тук дойдоха геологопроучвателите. Те забиха сонди в коравата гръд на земята. Занизаха се дни на напрегнат, упорит труд. Усилията не отидоха напразно. Преди да напуснат обекта геологопроучвателите вписаха в бележниците си: На площ 1.5 кв км се намира железорудно тяло, с дебелина средно около 60-80 м, а на отделни места и над 200 м. В Кремиковското находище лежат повече от 250 милиона тона руда и при това само на няколко десетки метра дълбочина. Това дава възможност рудата да бъде изкопавана по открития метод — без шахти и галерии. Запасите от желязна руда могат да задоволят нуждите на металургичния завод „Ленин“ за 1000 години. Те са достатъчни, за да работи в продължение на 60-70 години мощен металургичен комбинат с капацитет един милион тона чугун годишно.

По състава на откритата руда своята тежка дума казаха химиците. Техните подробни проучвания показаха, че близо една трета от съдържанието ѝ е желязо, близо една пета — бариев сулфат, 6.2 на сто манган, 0.41 на сто олово, малки количества мед.

Кремиковското железорудно находище ще даде здрава и широка база на нашата родна черна металургия. През 1964 година в полите на планината ще завърши първият етап от металургичния комбинат. Тогава той ще дава 300,000 тона чугун, 450,000 тона стомана, 300,000 тона прокат. До края на 1962 година ще бъде въведена в действие и първата батерия на коксохимическия завод с мощност 350,000 тона годишно производство. Но това е само първият етап. По-късно комбинатът ще разрасне, за да дава на страната един милион тона метал.

Това са цифрите, фактите. Те достатъчно красноречиво говорят. Но нека се опитаме да си представим как ще изглежда в близкото бъдеще този комбинат-гигант. Нека мислено да се разходим из рудника, обогатителната и агломерационната фабрика, коксохимическия завод и металургичния завод.

. . . Ето ни в открития рудник. Гледката тук наистина е смайваща. Мощни багери, чиито кофи побират 4-6 и повече кубически метра землена маса, с настървение забиват стоманените си челюсти в твърдото рудно тяло. За миг виждаш как те описват полудъга и изсипват скъпоценния товар. Големи късове руда падат с грохот в железните 60-тонни саморазтоварващи се вагони. Ето, композицията е готова. Изпищява локомотивна свирка. Мощен електрически локомотив извозва рудата до обогатителната фабрика. И пак се връща. И така всеки ден, всеки час. Рудникът дава около един милион тона желязна руда годишно, а вече се говори за разширението му — от него ще се добива от 3 до 5 милиона тона руда.

Вървим по-нататък. Пред нас, на площ петстотин декара, се издигат огромни бункери — обогатителната фабрика! Саморазтоварващите се вагони минават покрай бункерите и изсипват рудата в ненаситните им гърла. След дълъг път, който води през няколко големи трошачни и други машини, тежките рудни късове биват смлени. Желязото се отделя от барита и полученият железен концентрат, който вече съдържа до 51 на сто желязо, продължава своя път.

Няколко думи за отделяните тук примеси. От тях нищо не се хвърля. Те се оползотворяват най-рационално. Какво става например с отделяния барит? Придружаващият ни инженер-химик обяснява, че той служи като изходна суровина за получаване на много ценните бариеви съединения. Те се прилагат широко в нефтената, каучуковата, книжната промишленост и в най-новата — атомната промишленост като изолационен материал.

Продължаваме обиколката. Пътят ни минава през закрити, дълги километър и половина надземни галерии. Из тях се движат транспортьорни ленти, които носят обогатената желязна руда, но вече смляна на ситен прах. Но в този си вид тя е непригодна за производство на чугун. Нужно е да се агломерира— да се превърне на късове. Агломерирането се извършва в специални агломерационни апарати—ленти с повърхност 75 кв. м. Частичките на концентрата се спичат под влиянието на високата температура. Във фабриката са инсталирани мощни апарати — ексхаустери, които засмукват около 360 хиляди куб. м въздух в час, необходим за спичане на рудата. Наред с това тук, в агломерационната машина става отделянето на оловото от рудата.

В този си вид рудата наче е готова—може да постъпи в доменната пещ. Но за пещта освен руда е необходим кокс. И затова се е погрижила народната власт.

Ето, пред нас се издига солидна сграда—това е коксохимическият завод при комбината. Но не само кокс ще се произвежда в този завод. Инженери и техници са помислили и за пълното оползотворяване на всички вторични продукти. Така от коксовия газ след редица процеси ще се добива амоняк, фенол, толуол, нафталин, бензол, пластмаси, анилинови бои, лекарства, авиационен бензин и много други продукти. По този начин ще се спестява ценна валута за нашето народно стопанство.

Най-сетне — ето ни пред сградите на огромния металургичен завод—завод красавец. Неговите корпуси са забили чела в синьото небе. Гледаш и не можеш да му се нарадваш. Любопитството ни кара по-скоро да влезем в завода. Ние сме смаяни от огромните му цехове, от съоръженията му. Та това е последната дума на техниката. Нашият красавец по нищо не отстъпва на най-модерните металургични заводи в най-развитите в промишлено отношение страни в света. Произвежданите от него чугун, стомана и прокат са с отлично качество. Те се налагат не само в страната, но и в чужбина. Мощността на завода ще се увеличава постепенно, докато достигне един милион тона годишно.

Един ден не е достатъчен, за да се види всичко, което е създадено на площ повече от 20,000 декара, да се разгледа този истински гигант на нашата родна черна металургия.

... Тихо е сега в полето край Кремиковци. Не се чуват познатите шумове на багерите, на булдозерите и на другите машини. Просторът не се оглася от оживената гълчава на строителите. Само вятърът броди на воля над тези разкрити вече съкровища. Но скоро, много скоро, полето край Кремиковци ще се оживи. От различни краища на страната ще заприиждат тук строители, за да изградят най-големия у нас металургичен комбинат.

Няма да мине много време и от гърлата на доменните пещи ще потече метал, така необходим за нашето народно стопанство. Ще нарасне нашата сила, нашата увереност, че вървим с грамадни крачки напред към още по-светли бъднини. Край Стара планина ще се появи още един бележит паметник на нашия съзидателен труд, на дружбата ни със Съветския съюз и другите социалистически страни. Кремиковският металургичен комбинат-гигантът на третата петилетка, ще бъде гордост на нашето социалистическо строителство.

Д. НЕДЕВ

Петилетката—в съкратени срокове!

Нашата младеж, вдъхновявана от великите идеи на марксизма-ленинизма, създава героични трудови дела. В мъжествена борба със старото се ражда новото. Това ново са бригадите за ударен комсомолски труд, които все повече се утвърждават като нова форма в социалистическото съревнование, във всенародната битка за изпълнение на петилетката в съкратени срокове, за икономически скок в развитието на нашата страна.

БРИГАДА ЗА УДАРЕН КОМСОМОЛСКИ ТРУД

ИСКРИ НА НОВОТО

Слънчевите лъчи обилно се стелят в просторните помещения на ДИП „Липа". На своето работно място е бригадирът на комсомолската бригада за ударен труд Георги Стоев, носител на званието „ударник на комсомолския труд". Той обяснява какви трудности са срещнали при образуването на Комсомолската бригада миналата година, когато се издигна лозунгът за съкращаване сроковете на петилетката.

На централно място в работилницата на бригадата е поставено табло с обещанията на всеки комсомолец и на цялата бригада. Където и да погледне човек в помещението, погледът му ще се спре на художествено изработено табло, или на мобилизиращ лозунг, а на всеки тезгях има малък лозунг: „Изпълни ли плана си за днес?"

Работното място на всеки производственик е образец на културно работно място—чисто, инструментите лъснати, тезгяхите полирани.

— Не е лесно да се получи званието „Бригада за ударен комсомолски труд" и да се устои на изискванията. Обаче всички комсомолци са проникнати от съзнанието за отговорността, която носят. Ето, това е груповият младежки отговорник Никола Рачев — и той посочи един строен младеж, който за последен път оглеждаше готовата маса. Преди да предаде масата всеки я оглежда повторно, защото набитото око на бригадира ще забележи и най-малкия дефект, и по-добре е повторен оглед, отколкото да ти я върнат за поправка.

С голяма почит и любов сред младежите се ползува старият и опитен майстор комунист Стоян Дачев. Той с любов предава своите знания на младежите и не случайно всеки комсомолец го чувствува като свой по-възрастен другар.

— Радвам се, че работя с младежи, — казва бай Стоян така и аз се чувствувам млад като тях.

Самоотверженият труд на комсомолците се почувствува още от първия месец след образуването на бригадата. За май и юни изпълнението на трудовите норми достигна 10 процента над обикновеното. В чест на 15-та годишнина на Девети септември бригадата обяви съревнование на всички бригади в предприятието и обеща да изпълни плана си четири дни предсрочно.

Искрата на ударния комсомолски труд е запалена от комсомолците в ДИП „Липа". Сега тя трябва да заискри във всички предприятия на окръга, за да отговорим достойно на призива на габровските младежи и да посрещнем Девети септември с нови героични дела.

Петър ЛАЗАРОВ

Трудностите са преодолени

На мнозина от другарите в ДИП „Липа" идеята за образуване на „Бригада за ударен комсомолски труд" се виждаше неосъществима. Изискванията са големи. Дори някои от по-старите работници ни се присмиваха. С помощта на дружествения комитет на Комсомола при предприятието, ние правилно разяснихме целите и задачите на бригадата, разработихме мероприятия и на всеки комсомолец поставихме поръчение. Ето някои от поръченията: Киров и Недялков да подготвят всички лозунги и ги поставят на определени места, Неделчев и Йорданов да направят необходимите рамки и табла; Христов, Николов, Стоянов и Константинов да направят специални кошчета за отпадъци, да боядисат вратите и им поставят дръжки. Тези поръчения комсомолците изпълниха предсрочно и качествено.

За кратко време работилницата на нашата бригада заприлича на добре подреден магазин за мебели. След като всичко беше изпълнено, ние насрочихме тържествено събрание за обявяването на първата в нашия окръг бригада за ударен комсомолски труд. На това събрание присъствуваха всички комсомолци от бригадата, членовете на дружествения комитет и гости

Задачите и целите на бригадата бяха изяснени, условията-мероприятия прочетени и досегашните успехи свидетелствуваха, че са създадени предпоставките за изграждане на такава бригада.

Незабравими ще останат в съзнанието на всички комсомолци от бригадата минутите, прекарани на това тържествено събрание. От тогава минаха два месеца. Сега всички се убедиха, че обещанието стана дело. Двеста процента изпълнение на трудовата норма! Това е успех. Още по-високо качество на произведената продукция—това е желан резултат. Изпращането на вагоните с наше производство за Съветския съюз се ускори. Трудностите са преодолени. За първото полугодие пет другари получиха званието „Най-добър в професията", десет комсомолци се борят за званието „Ударник на комсомолския труд".

С неудържим устрем ние започнахме второто полугодие. В чест на Девети септември нашата комсомолска бригада ще завоюва още по-големи успехи.

Никола РАЧЕВ,
групов отговорник на Бригадата за ударен комсомолски труд при ДИП „Липа"

С нови дела на Девети септември

С нови трудови дела младежите от ДИП „Липа" се готвят да посрещнат 15-та годишнина на Девети септември. Под лозунга: „Да изпълним призива-обещание" минават трудовите дни на комсомолците. С голямо усърдие работят всички от бригадата „За ударен комсомолски труд", които ежедневно произвеждат все повече разтегателни маси за Съветския съюз.

Комсомолската бригада в пресовото отделение работи изключително с отпадъчни материали от конон, с което икономисва стотици кубика дървесина.

За полугодието са удостоени със званието „Най-добър в професията" другарите Георги Стоев, средно изпълнение на трудовата норма 303 процента, Неделчо Неделчев—235 процента, Стоян Киров—232, Еню Недялков—221, Никола Рачев—245, и със званието „Ударник" са удостоени другарите: Георги Недев, Петко Добрев, Яшар Ахмедов, Никола Георгиев и Стойчо Духнев.

Нови сили заискриха в сърцата на комсомолците, когато прочетоха публикуваното съобщение за набиране на комсомолския набор в редиците на Партията.

Дните пред Девети септември за тях са дни на труд и радост.

В кратки срокове — големи успехи

Всенародното движение за съкращаване сроковете на петилетката се посрещна с радост и възторг и от членовете на нашата бригада. Ние съзнахме, че в предприятието ни трябва да застанем начело на това движение и да дадем пример. Традиция е вече за колектива на ДИП „Липа" да бъде в редиците на челниците.

През 1958 година нашата младежка бригада беше първенец в промишлеността и то през цялата година. За добра и качествена работа тя неведнъж е сочена за пример. Призивът на младежите от габровските предприятия за създаване бригади за ударен комсомолски труд ние последвахме веднага. Първи в Силистренски окръг обявихме нашата бригада за „Ударен комсомолски труд"

За да осъществим това наше мероприятие, трябваше добре да се подготвим. Проведохме агитационно-разяснителна работа сред комсомолците от бригадата, набелязахме мероприятия, които поотделно комсомолците трябваше да изпълнят—висока дисциплина, изключително качествена продукция, точност в работата, двойна проверка на произведения предмет и т. н. Така образувахме нашата бригада за ударен комсомолски труд, която взе името на прославения добруджански революционер Дочо Михайлов.

Още от първия ден резултатите бяха други. Докато през април, преди да създадем бригадата, средното изпълнение на трудовите норми беше 191 на сто, то през май достигнахме 200 процента, за юни също 200 процента, а общо за второто тримесечие имаме 196 на сто изпълнение на нормите. За първото полугодие нашата бригада бе обявена за първенец на предприятието и получи парична награда.

Съзнавам, че, като бригадир, върху мен лежи особена отговорност. Затова още предния ден разпределям работата на всеки, напомням какво всеки трябва да извърши утрешния ден. При проверката, ако се окаже, че недостига някой детайл, то веднага го търсим в машинното отделение или в подготвителния отдел, набавяме го и тогава сме сигурни, че следващият ден ще имаме успех.

В бригадата ни стана навик всеки младеж да работи с добре почистен и източен инструмент, да поддържа култура на работното си място.

Произведените от нас разтегателни маси за Съветския съюз са високо качествени. Ние отделяме голямо внимание на опаковката на масите и навреме ги изпращаме за експорт.

Благодарение на задружния колектив, създаден в процеса на творческата борба за преизпълнение на поетите обещания, ние с достойнство завоювахме званието „Бригада за ударен комсомолски труд". Сега, в дните пред Девети септември, цялата бригада упорито защищава заетото челно място и в чест на великия празник бележи нови успехи.

Георги СТОЕВ,
бригадир на комсомолската бригада за ударен труд

Вместо бъкли с вода — студена бира и лимонада

Някога на нивата стопаните отиваха с бъкел за вода, туряха го на сянка и пиеха стоплила се вече вода. Сега Богдан Минчев, който ръководи общественото хранене в с. Главан, към 10 часа тръгва с пълни съдове със студена бира и лимонада, със сладки и други продукти по блоковете и ги предлага на кооператорите. Всички са много доволни от това обслужване на полето и с нетърпение очакват кога ще се зададе каруцата със студените напитки.

Недялка ДЕНЕВА

Паисиевци усилено силажират

За оказване помощ на кооперативното стопанство в с. Паисиево преди няколко дни дойдоха другари от Окръжния народен съвет. При разглеждане изпълнението на показателите по производствено-финансовия план др. Боян Михнев наблегна особено много върху приготвянето на качествен силаж и силажирането да започне веднага, като се използува обилната зелена маса.

Управителният съвет на стопанството възложи на полевъдно-тракторната бригада да започне силажирането. Групата на Саид Хамидов само за два дни силажира 120 тона фуражна царевица.

—Сега царевицата е най-подходяща за силажиране— казва главният агроном Сава Гатев— не бива да се изпуска това благоприятно време.

Силажирането започна и в другите съставни села. Тъй като царевицата е избуяла и не може да се коси нито с коса, нито с жътварка, както други години, кооператорите я режат със сърпове.

Васил БАНЧЕВ

В ПОМОЩ НА ТКЗС

Всяка сутрин към стопанския двор се отправят шумни групи от млади хора. Това са пионерите и средношколците от с. Цар Самуил, които се включват в помощ на ТКЗС. Едни от тях се отправят към зеленчуковата градина, а други остават на площадките, където се намира овършаното зърно.

Там където работят младежите, непрекъснато се чуват песни, смях и закачки. Така и работата по спори. На ден всеки комсомолец лопатира средно по 30 тона зърно.

Най-сръчни в работата на площадката са Звездана Димитрова и Стефан Русанов, Ценка Пенчева, Йордан Недев, Иван Стефанов и пионерите Атанас Стойков и Пенка Трифонова.

Някои от комсомолците, които работят в зеленчуковата градина, като Петър Иванов, Величка Великова, Никола Георгиев, и Еленка Кирилова са изработили вече над 20 трудови дни.

Кооператорите са доволни от помощта, която им оказват пионерите и средношколците.

Иванка ГАТЕВА

С ХУБАВА ПРОГРАМА ПРЕД КАЙНАРДЖАНЦИ

Средношколците и останалите младежи от малкото село Чолаково през цялото лято помагаха на кооператорите в техните полски работи. Наред с работата на полето младежите подготвиха и богата литературно-музикална програма, с която се явиха пред жителите на с. Кайнарджа. Всички изпълнени номера бяха изпращани с бурни одобрения.

Петър БОРИСОВ

Продавачът Христо Неев от с. Калипетрово е излязъл, за да продава на кооператорите студена бира и лимонада.

НА СНИМКАТА: В момент на почивка звеното на Иван Деков купува разхладителни напитки.

Да осигурим и догодина богата плодова реколта

За осигуряване на добра плодова реколта през следващата година е необходимо да се полагат отсега системни грижи за овощните дръвчета, за да могат те да образуват достатъчно количество плодни пъпки. Основният фактор за богата плодова реколта е подобряването на хранителния режим. Тъй като в нашия окръг валежите са недостатъчни, трябва да се използува най-пълно почвената влага, а все още голяма част от овощните градини се отглеждат при неполивни условия.

По-голяма част от овощните дръвчета разполагат основната маса на корените си на дълбочина от 20 до 80 см дълбочина. Ако има продължително засушаване, те изпитват остра нужда от вода. Това се отнася най-вече за онези насаждения, които се намират на наклонени терени и в междуредията им се засяват неокопни култури. Не се ли взсмат мерки за запазване на почвената влага и на тази от падналите валежи, съществува опасност дръвчетата да не образуват достатъчно плодни пъпки за следващата година. Засушаването може да стане причина голям брой от тях да измръзнат, вследствие недостатъчното им запасяване с хранителни вещества за изкарване на зимата.

Важно мероприятие за запазване на почвената влага е системното разрохкване на повърхностния почвен слой. Този слой представлява изолационен пласт, който препятствува издигането на водата по капилярите до повърхността на почвата и изпаряването й се намалява. Най-добре се запазва влагата през лятото, когато чрез плитко разрохкване с култиватор пръстта се разкопава на дълбочина от 8 до 12 см.

В много кооперативни стопанства в междуредията на овощните градини се засяват фуражни култури след прибирането на които трябва да се извърши подметка и грапене. Погрешна е практиката у нас след прибирането на овощната реколта и тая от междуредовите култури градините да се използуват за паша, с което се нанасят големи повреди на дръвчетата и се пречи на правилното им развитие. Там, където в междуредията има засети късни окопни култури, трябва да се извършват редовни окопавания, а ивиците в редовете да се поддържат в разрохкавено състояние, за да не се допуска израстването на плевели.

В нашия район август е найсушавият месец, което налага да се извършват поливки там, където е възможно. Поливането е още по-наложително, тъй като именно през този месец новозасадените дръвчета дават най-голям процент на изсъхване. Всяко плодно дръвче трябва да получи през сушавите дни по 30-40 литра вода, а да се запази влагата подобре, след поливането трябва да извърши мулциране.

Запазването на почвената влага ще осигури правилно развитие на дръвчетата, оттам ще се получи и по-обилна плодова реколта през следващата година.

Н. СТЕФАНОВ

Първата в нашия окръг „Бригада за ударен комсомолски труд" се създаде в ДИП „Липа" — Силистра.

НА СНИМКАТА: Бригадата за ударен комсомолски труд. Четвъртият от ляво е бригадирът Георги Стоев, орденоносец и „Най-добър в професията", който достигна 303 на сто изпълнение на трудовата си норма.

отворения прозорец, до който на ниска скамейка седеше старица в чер шал. Тя не забелязваше стълпилите се в кухнята войници.

— Виж ти, гости. . . — вцепенено повтаряше тя. . .—Виж ти, гости. . .

— Какво казва? — попита Котелков българите.

— Безмислица — отговори Славчев. — Не мога да разбера за какво. . .

— Виж ти, гости . . .—ясно повтаряше поразената от ужас старица. Гласът й звучеше гърлено и рязко.

При светлината на фенерчето Котелков видя как тя с трепереща ръка поправи посивелия кичур коса.

—Слушай, майко,—докосна я по рамото Котелков. —Ти не се бой, разказвай. Ние сме руснаци.

Старицата обърна към него замръзналия си поглед.

—Виж ти, гости. Те търсеха подкови. Аз чух: „Пет подкови!

. . . Бързо, бързо . . !" После започнаха да местят столове, като че ли метат пода. После—изстрел. Те изтичаха по стълбата: един, след него друг . . . Виж ти, гости . . .

—Ти позна ли ги, майко?—питаше Котелков.—Българи ли бяха или . . .

Но изглежда ужасът й пречеше да отговори членоразделно. Отново в тишината започна да се чува ромонът на планинския поток.

—Виж ти, гости . . .—мърмореше старицата.

X

Няма нищо по-прелестно от българските градчета на разсъмване, когато вчерашният прах се е улегнал и планините над покривите са чисти, а в градинките ухаят рози и люлеят своите главички останалите цветенца. Даже конското цвилене на събуждащите се войнишки обози не нарушава тази простодушна прелест.

Едва разсъмваше, когато Шустов събуди шофьора на радиостанцията и вдигна полковник Ватагин. Те отпътуваха преди още по пътя да тръгнат колоните от камиони, минометни батареи и конни обози.

от селяните. Всяка минута, спестена за придвижването, решаваше сега успеха на операцията.

— Във верига! Напред! — Котелков се обърна: — Радистът след мен!

— Заедно с Котелков тичаше учителят Никола Цвятков:

— Вие не се тревожете, господин офицер.

Но Котелков не го удостои с внимание. Срещу тях от гаричката тичаха български граничари.

—Къде е началникът на заставата?—извика отдалеч Котелков.

—Той си почива, господин офицер.

— Ще почиваме в гроба, ясно ли е?

— Тресе го маларична треска, господин офицер. . . Да живее Отечественият фронт! . . .

—По-малко думи, повече дела! . . .—озъби се свирепият майор.

Котелков знаеше главното: внезапността решава всичко. Още във въздуха той реши да отстрани незабавно българите от операцията. Сега тези граничари с техните офицери съвсем не му внушаваха доверие. По-добре ще е без тях! Нека Цаголов да устрои засада към страната на турската граница. Да се влезе във вагоните е най-лесната работа!

Един по един притичваха автоматчиците през железопътната линия и се събираха на гарата. От окопа се показа българският подофицер Славчев.

— Къде е вашият подпоручик? — отново с досада попита Котелков.

— Той е тежко болен. . . Малария. . .

— Е, ние тук не сме, за да даваме смокини на врабците! — промърмори през зъби Котелков.

Българинът нищо не разбра, той се радваше, че в сянката на локомотива заедно с него стоят руснаци, значи враговете не ще избягат. Подофицерът се опасяваше само да не би в бързината си руситe да помислят, че подпоручикът им е фашист.

— А къде са документите на посолството? — попита Котелков.

—В дома на Георгиев. Всичко е в ред, другарю!

МЕЖДУНАРОДЕН ПРЕГЛЕД

ИСТИНАТА НЕ МОЖЕ ДА СЕ СКРИЕ

Размяната на изложби между Съветския съюз и САЩ е положителен и разумен акт, който ще допринесе за опознаването на двата велики народа и за намаляване на напрежението между техните страни. Справедливостта изисква обаче да се отбележи, че това споразумение бе резултат преди всичко на непрестанните и неуморни усилия на Съветския съюз да се търсят пътища за намаляване на напрежението в международните отношения, за опознаване на двата народа и засилване на дружбата между тях.

За съжаление, в САЩ все още пътищата към истината за Съветския съюз са запрещени с всички средства на пропагандата и клеветата. Да бъде скрита от американските граждани истината за съветския човек, за неговата родина, за великите идеи, които го вдъхновяват към епохален труд за изграждане на най-щастливото човешко общество—това е от четиридесет години насам основната задача на огромен щаб от пропагандисти, вестникари, радиокоментатори, писатели и лъжеучени в САЩ.

И както каза Н. С. Хрушчов в разговора си с вицепрезидента на САЩ Никсън при посещението на американската изложба в Москва, подобно на ходжата от анекдота, американските сеячи на неверни сведения за Съветския съюз сами повярваха в тях. Плод на това им самозаблуждение е политиката от позицията на силата, опитите им да диктуват в отношенията си със Съветския съюз и опитите им (разбира се, не сполучливи) да се вмесват грубо във вътрешните работи на тази велика страна и на другите страни от социалистическия лагер.

Истината обаче не може да бъде скрита вечно. Дойде време, когато Съветският съюз се представи пред американския народ, както и пред целия свят, в целия си ръст — исполин в науката и техниката. Безсилна и безпомощна се оказа безкруполната пропаганда пред първия и следващите го съветски изкуствени спътници на земята и пред първата изкуствена планета на слънчевата система. Милиони американски граждани разбраха, че са лъгани и измамвани от пропагандата на собствената им страна.

Тези впечатления на американските граждани за Съветския съюз бяха потвърдени и засилени от това, което те видяха на съветската изложба в Ню Йорк. А тя вече месец се радва на огромно посещение и на нестихващ интерес сред всички слоеве на американското общество. За въздействието на видяното в изложбата върху американските граждани може да се съди от написаното в книгите за впечатления. „Вашата изложба — пише американски работник, подписан с инициали К. Д., накара мен и моите другари да променим представата си за вашата страна и за вашия народ...“ А американският студент Джим К. е написал: „Тази изложба дава прекрасна картина за живота в Съветския съюз. Дълго ни настройваха против вашата страна и едва сега аз разбрах колко малко сведения достигат до нас— обикновените американци.“

Открита бе и американската изложба в Москва. Съветските граждани с интерес обхождат нейните зали и искрено се възхищават от хубавото. Няма съмнение, че те с благодарност към талантливите американски трудещи се ще го възприемат и внедрят в своя живот и работа. Получи се и посланието на президента Айзенхауер до съветските народи по случай откриването на изложбата. В него се изявява желание за мир и дружба между двата велики народа.

Заедно с публикуването на посланието обаче Айзенхауер не се посвени лично да открие така наречената „седмица на поробените народи“. Все по същото време министърът на външните работи на САЩ Хъртър отиде от Женева в Западен Берлин и оттам осъди съвещанието на министрите на външните работи на провал, ако... не се запази за вечни времена окупацията на този град.

За съжаление, Айзенхауер и неговото правителство служат вярно и предано само на тъмните сили на реакцията и студената война, а отстъпките, които са принудени да правят понякога в полза на мира и дружбата са под натиска на общественото мнение в света.

Не може обаче дълго да се угажда едновременно и на бога, и на мамона.

Г. ГЕОРГИЕВ

СЪОБЩЕНИЕ НА РЕДАКЦИЯТА

С излизането на брой 52 на вестник „Силистренска трибуна“ изтича годишният абонамент на вестника за ония читатели, които в началото на годината се бяха абонирали за цяла година и бяха внесли по 10.40 лв. Абонаментът до края на годината за тези абонати е 7.60 лв. Краен срок за абониране—15 август.

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

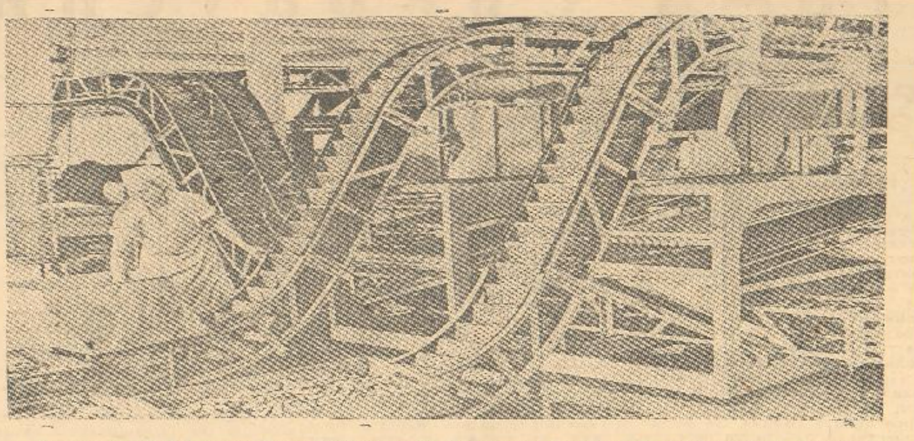

Латвийска ССР. В Рижския рибно-консервен завод се завършва монтажът на механизираната конвейерна система за производство на сардели. Някои от агрегатите вече са предадени за експлоатация. През лятото на тази година механизираната система напълно ще влезе в строя.

На СНИМКАТА: Специалните транспортьори на механизираната система, които достанят рибата за сортиране и опаковка.

СИЛИСТРА РАСТЕ И ХУБАВЕЕ

Достоинството на човека изисква да се бори за по-красива действителност, за уреждането на по-добър живот.

Не са малко хората, които довчера говореха, че в Силистра само се събаря, а не се строи. Като че ли тези хора са някаква „външна публика“, като че ли всеки от тях е поставен като съдия на всичко и на всички.

Скоро, много скоро ще настъпят хубави часове и за Силистра—нужно е само търпение. Необходимо е всички умствени и физически сили на хората да се обединят, за да спомогнат за напредъка, благоденствието и процъфтяването на нашия град.

Днес тихата и спокойна Силистра така бързо се променя, че гражданството изпитва по-скоро изненада, отколкото радост. В миналото нашите и румънските общественици бяха свикнали да затварят очите си по благоустройството на града. Човек не може да съгласува с тях своите разбирания за дълг и да не разбере какви гледища на политика са ги интересували, или какви възгледи за общото благо на гражданството са ги ръководили.

Капитализмът е смазал и осакатил Силистра. В скоро време обаче тя ще бъде пак радостна, жизнена и хубава—един от хубавите градове по дунавското крайбрежие. Миналото ще остане печален спомен.

Днес силистренци с доверие и любов гледат родната комунистическа партия. Ние сме свидетели на могъщия парад на труда, на неукротимата сила на тракторите, които с трясък събаря старото, за да разчисти и отвори път на бъдещето с неговите радости и надежди.

Пристанището, мястото за посрещане и изпращане, се преобразява в прекрасен парк, който ще се слее с Дунавската градина и първото впечатление на чужденеца слязъл на нашия бряг ще бъде добро.

Разравят се улица след улица. Строят се нови водопроводи и канали, звънтят кирките и лопатите и песента им се слива с тая на бригадирите. Нощем ние заспивахме под ритмичната песен на валяците, които непрекъснато се плъзгаха надлъж и шир по булевард „Македония“ Асфалтовата дреха, която той надяна, не ще позволи никога вече да се разнася прах.

Жилищни блокове след блокове се издигат и в близко бъдеще ще се оформи цялата тутраканска улица с най-модерни и удобни жилищни сгради за гражданите. Нови тротоари и асфалтови пътища се строят. В най-скоро време ще бъдат завършени пътищата за Коларовград, „Албена“, казармите и др. В Дунавската градина се издига нова красива сграда— ресторант - сладкарница. Със своите тераси, плавателен басейн и художествено оформяване близко до Римската стена, той ще дава широка възможност на гражданите да наблюдават красотата на силистренския залез—един единствен по цялото крайдунавско крайбрежие.

Силистра с богатата си и щедра природа расте и хубавее. Идват хубавите часове, красивите дни! Нужно ни е само търпение!

Павел МЕТЕОРОВ
скулптор художник

„Иван и Гана“ в село Сокол

В чест на 15 годишнината от победата на 9-ти септември 1944 година, кооператорите и комсомолците от село Сокол са насочили всичките си сили за прибирането на реколтата и вършитбата. От ранна сутрин до късна вечер те са на кооперативните блокове и харманя. Вечер, когато се върнат от работа, те с голямо внимание слушат местното радиопредаване. Те знаят, че техният труд през деня ще бъде отразен в информацията на секретаря на комсомола или на поленъдния бригадир Стефан Петров, че ще бъде отчетено съревнованието, че за първенците ще има поздравителен концерт.

Но с особено голям интерес кооператорите и комсомолците слушат хумористичното предаване „Иван и Гана“. Обиколката, която извършват членовете на стършеловата комисия и всичко което са видели, чули, всички грешки направени от кооператорите, мерките които са взети за отстраняването на нередностите, намират отражение в „Иван и Гана“. Осмиват се мързеливците, осмиват се тези, които клинчат от обществената работа. Резултатът от това предаване е много голям и полезен за ония хора, които гледат на кооперативната работа като на чужда. Получава се известно раздвижване сред кооператорите и комсомолците. Всеки се стреми да работи добре и да не бъде забелязан от „Иван и Гана“. Критикуваните грешки втори път не се допущат.

За разнообразната програма на местното радиопредаване има дял и радиооператорката др. Добранка Иванова. Тя обича своята професия. Заедно с председателя на програмната комисия Борис Дечев изготвят програмата за предаването и я предлагат за одобрение. На всяко 15 число комисията и активът обсъждат новата програма и отчитат изпълнението на миналата.

Така всеки ден местната радиоуредба работи и помага за разгаряне социалистическото съревнование.

Антон АНТОНОВ
секретар на общинския комитет на ДКМС -
с. Сокол.

ОБЯВА

Висшият институт за театрално изкуство „Кръстьо Сарафов“ ще произведе състезателни изпити за редовни кандидат-студенти по актьорско майсторство—мъже на 15, 16 и 17 септември т. г.

На горните дати ще се произведат състезателни изпити за кандидат-студенти по режисура.

Кандидат-студентите следва да отговарят на условията упоменати в наредбата за приемане на нови студенти във висшите учебни заведения за учебната 1959-60 г.

На същите дати ще се проведат състезателни изпити за приемане на определен брой студенти по режисура за нуждите на телевизията. Кандидатите трябва да имат завършено висше образование.

Изпитите ще се проведат по програмата за кандидат-студенти по режисура.

От Ректората

ТПК „СТОМАНА“ „КОРАБОСТРОИТЕЛ“ 2:1

В неделя футболистите на ТПК „Стомана“ преодоляха още едно препятствие по пътя към финала от републиканското първенство по футбол между предприятията. Сега за противник те имаха отбора на Корабостроителния завод от Варна. Срещата завърши при резултат 2:1 за силистренци. Този резултат обаче не може да ни зарадва тъй като показаната на терена игра не задоволи.

Началото на мача подсказваше, че може да се очаква интересна напрегната игра, в която и двата отбора ще положат необходимите усилия за извоюването на победата. След първите десет минути всички очаквания се изпарихя. Може би характера на състезанието, турнирът се провежда по системата на отстраняването, стана причина да проличи скованост в играта на двата отбора, отбраните да се стремят да изчистят топката колкото се може по далеч от полето пред собствената си врата. Неточните и твърди пасове на бранителите и на „Стомана“ улесняваха твърде много противниковите състезатели. Опитите на четворката Пепев, Чакъров, Боев и Михайлов за организирането на добра игра останаха безплодни преди всичко поради непростими грешки на централния нападател на отбора Нейков. Погрешното тактическо задание, да се използува бързината и удара на Нейков, стана причина да се провалят редица изгодни положения за гол. Това ставаше, защото всички топки трябваше да се съсредоточават към Нейков, макар че имаше други състезатели свободни. Добрата игра на противниковия централен защитник разбиваше нападенията на домакините. Известно освежаване се получи едва когато в игра влезе младият и твърде обещаващ Пенчев. Той като че ли по-бързо се ориентира към играта на противниковия централен защитник, заигра в близост до него, маневрено, това създаде свободно поле за действие и тогава опасностите пред вратата на гостите се заредиха една след друга. В резултат на това и на груба грешка на противниковия вратар дойде и вторият и победен гол.

Сега предстои ново тежко изпитание—срещата от полуфинала. За нея футболистите на „Стомана“ трябва добре да се подготвят. Нужно е да се прояви по-голяма зрелост при поставянето на тактическите задачи, така, че да се използуват по-пълноценно богатите възможности на Боев, Пепев и Чакъров. Нужно е да се полагат повече грижи в обработването на топката и да се търси адресанта, а не безцелното ѝ отстраняване колкото се може по-далече от вратата. За полуфиналната среща, ако Нейков играе така както в срещата с варненци той няма място в отбора. Много по-полезен състезател би бил Пенчев, който със своя ентусиазъм, бързина и остроумие по-резултатно би решил много повече задачи отколкото да се разчита на решителния удар на Нейков. Нека се надяваме, че футболистите на „Стомана“ ще зарадват отново гражданите на Силистра и ще можем да ги наблюдаваме във финалната среща.

ИЗ ЖИВОТА НА ФИЗКУЛТУРНИТЕ КОЛЕКТИВИ

На 1 и 2 август физкултурният колектив при ТПК „Стомана“ Силистра проведе приятелски срещи по волейбол, баскетбол, шахмат и тенис на маса с физкултурния колектив при АТЗ Коларовград. В някои от дисциплините, като волейбол мъже и жени, баскетбол личаха редица състезатели от представителните отбори на дружествата в тези градове и направиха срещите да преминат при оспорвана борба. Особено оспорвана бе борбата в срещите по волейбол, тенис на маса и шахмат, където противниците бяха равностойни. В мача по волейбол се получиха следните резултати: мъже ТПК „Стомана“ — АТЗ Коларовград 3:2 (15:10, 15:13, 11:15, 14:16, 15:7) жени — АТЗ ТПК „Стомана“ 3:1 (15:8, 13:15, 15:12, 15:9). Незадоволително се представиха състезателките по волейбол от ТПК „Стомана“, които фактически са представителния отбор при дружеството. В срещите по баскетбол гостите показаха своята добра подготовка и спечелиха заслужена победа с резултат 44:33 (18:16). Останалите срещи по тенис на маса и шахмат преминаха при оспорвана борба и завършиха с победи за гостите с резултат 5:3 при тенис на маса и 2.5:0.5 при шахмат.

Състезанията бяха наблюдавани от многобройна публика, която остана доволна от показаното по площадките и салоните и послужиха за обмяна на опит между двата колектива. Срещите реванш ще се състоят на 15 и 16 август в Коларовград.

Т. БРАТКОВ

Пред провеждането на окръжната селска спартакиада

През месеците август и септември т. г. в Силистренски окръг ще се проведе окръжна селска спартакиада за излъчване на най-добрите отбори, които ще участвуват в заключителния етап на републиканската селска спартакиада от 4 до 11 октомври в Пазарджишки окръг.

Окръжната селска спартакиада ще се проведе по волейбол (мъже и жени), баскетбол (мъже и жени), основна гимнастика, борба—свободен стил, лека атлетика (мъже и жени) и футбол мъже.

За да получат състезанията по-голяма масовост, Окръжният съвет на БСФС е разпределил физкултурните дружества от окръга първо да участвуват в пунктови състезания, а след това във финалните състезания. Така например в Дулово, Главиница и Алфатар ще се проведат пунктовите състезания по лека атлетика и основна гимнастика, в Янко Забуново, Дулово, Сребърна и Средище — по волейбол и баскетбол, а по борба в с. Стефан Караджа Пунктовите състезания по гимнастика и лека атлетика ще се проведат на 12и13 септември, а финалните на 19 и 20 септември т. г., по волейбол и баскетбол на 8 и 9 август, а финалните по баскетбол на 16 и 17 август и по волейбол на 22 и 23 август. В окръжната спартакиада се допускат да вземат участие всички физкултурни колективи и дружества от селата в окръга. Така по волейбол ще участват 27 отбора мъже и 8 отбора жени, по баскетбол 13 отбора мъже и 3 отбора жени, по борба 3 отбора мъже.

Окръжният съвет на БСФС ще награди отборите победители с преходни купи, а класиралите се на второ и трето място с флагчета и грамоти. Ще бъдат наградени и индувидуалните победители с грамоти и други награди.

Необходимо ще бъде ръководствата на физкултурните колективи и дружествата да разгледат незабавно наредбата за провеждане на окръжната селска спартакиада и укажат помощ на секциите и отборите, за да се представят достойно в окръжната спартакиада, а от там и в заключителния етап на републиканската селска спартакиада.

Иван ГАБРОВСКИ

СВЕДЕНИЕ

за работата на МТС в окръга до 2 август включително (в проценти)

МТС	Вършитба с вършачки	Извличане слама	Подметка	Лятна дълбока оран	Есенна дълб. оран	Силажиране	Мека оран
Силистра	11·7	129	74	25·8	15	31·7	57
Алфатар	23·6	84	52	30	8·2	14·2	49
Кайнарджа	19·8	91·8	66	13	16	22·9	52
Средище	24	15·3	125	53	9·2	16·7	57
Ситово	2·7	99·6	66	11·9	5	62	48
Дулово	36	120	87	х	3·6	41·9	48·8
Главиница	15·2	74·1	37·6	45·6	9·9	34	43·6
Тутракан	13·2	62	94	59	5·4	44	50
За окръга	19	95·3	69	32·1	8·5	31·5	50·4

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА

Улица „Дочо Михайлов“ № 21
Телефони: главен редактор и зам. главен редактор—201
Отдели: Партийно-организационен, Селскостопански, Промишлен, Култура и бит, Писма на читатели и дописници—27

— По вагоните! — извика Котелков.

Няколко секунди по гаричката се мяркаха сенки. Десантниците скачаха по площадките на вагоните. Два-три изстрела. Възбудена немска реч... Някакъв вик... Следвайки един от автоматчиците Бабин също влезе в един от вагоните — той трябваше да намери радиостанцията.

Колкото и възбуден да беше Бабин, той се учуди от онова, което видя при светлината на електрическото фенерче: германски дипломат стоеше мирно пред Котелков. Той така нелепо се изпъваше пред майора, че Бабин си спомни за един пленник от обоза, когото шофьорите на автобатальона измъкнаха от една засипана със сняг сламена купа в един донски чифлик. Обаче време за губене нямаше. Миша се промъкна между майора и фашиста и смело тръгна покрай всичките купета. При неговото появяване немските офицери вдигаха ръце. Къде е радиостанцията?

— Да се вземат вагоните под наблюдение! Дори и мишка да не премине!... Хайде, братушки. Водете ме при вашия подпоручик!—изкомандува Котелков.

Той тичаше из селото с група лейтенанти, осветявайки пътя си с фенерче. Учителят се задъха и изостана. Смени го подофицерът Славчев. Уличката приличаше на каменна цепнатина и стръмно се спущаше надолу. Някъде напред, зад къщите, построени в старопланински стил, се чу ромонът на планински ручей. Тук миришеше на кожарски работилници и на щавени кожи. Подпоручик Георгиев живееше в последната къща над реката. Вратата беше широко отворена. Пръв влезе Котелков.

— Има ли тук някой жив? — попита един автоматчик зад рамото му.

Ослушаха се— тишина. Зад прозореца шумеше потокът. Преминаха през още две стаи.

—Господин подпоручик, спите ли?—попита Славчев, поглеждайки в стаята.

Котелков и автоматчиците влязоха след него. Звездната светлина на нощта едва проникваше

тук през решетката на полуотворения прозорец. В стаята се чувствуваше смесеният мирис на кожа и барутен дим. Широко разкрачил крака, Котелков се взираше в полумрака. Подпоручикът лежеше пред него на тръстиковата кушетка. Опънатите крака в твърди, тежки ботуши изглеждаха ужасно дълги. Лицето гледаше в тавана. Нещо тъмно и къдраво, напомнящо астраганена кожичка, обгръщаше шията и раменете му.

— Наредили са го — каза Котелков.

Той се приближи и видя що за астраган е това: широка рана със сгъстена кървава корица. От крачките на Котелков тясната плетена кушетка скърцаше под трупа.

— Ясно...

Стаята опустя. В къщата се чуваха стъпките и гласовете на войниците. Славчев търсеше стопанката.

— Костадинке! Къде си, Костадинке?

Котелков светна с фенерчето. Покрай стените лежаха разхвърляните куфари с дипломатическия архив. Виждаше се, че някой набързо е ровил из тях. На килимчето под дясната ръка на Георгиев се търкаляше револвер. Майорът го вдигна и помириса — стрелял е подпоручикът. Към вратата водеха кървави следи. Котелков оглеждаше стаята под ред. Хвърлено на пода, в краката на подпоручика лежеде домашно одеало. На масата недопита чаша с чай, хартиени обвивки от хинин, костички от сливи в чинийката. На овлажнелите стени висеха църковна картина с вида на Йерусалим и портрета на мустакат мъж от времето на отоманското владичество.

Какво се е случило тук преди половин час?

Един български войник извика шепнешком майора.

— Кой беше в дома? — попита Котелков.

— Старицата и никой друг. Тя се е побъркала, мърмори си нещо...

Майорът изтича след войника по стръмната стълбица в кухнята. Планинският поток шумеше под

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година IV, Бр. 49 | Събота, 8 август 1959 година | ЦЕНА 20 СТОТИНКИ

Първото натурално възнаграждение радва кооператорите

Неблагоприятните климатични условия през пролетта попречиха за правилното развитие на есенните култури. Въпреки това кооператорите от с. Нова Черна положиха много усилия за тяхното отглеждане и резултатите не закъсняха. Есенниците се развиха добре и бяха прибрани навреме.

От 28 до 30 юли кооператорите получиха от стопанството по 300 кг пшеница за всеки член от семейството си. Всички са доволни.

Пеню ПЕНЕВ
Ал. КРЪСТЕВ

ТРУДОВО-ПРОИЗВОДИТЕЛНИТЕ КООПЕРАЦИИ В ОКРЪГА ИЗПЪЛНИХА ПЛАНОВЕТЕ СИ ЗА ВТОРОТО ТРИМЕСЕЧИЕ НА ТАЗИ ГОДИНА

Изпълнителния комитет на Окръжния съюз на ТПК в Силистра в заседанието си от 5 август разгледа изпълнението на плановете по кооперации за второто тримесечие на тази година.

В резултат на воденото благородно социалистическо съревнование между трудовите колективи в чест на 15-годишнината от Деветосептемврийското народно въоръжено въстание производствениците са се борили за произвеждане на по-качествени и по-евтини стоки за населението.

Производственият план за първото полугодие на тази година на съюза е изпълнен 103·6 на сто.

За най-голямо изпълнение на плана, Изпълнителния комитет на съюза награждава първенците.

Първа награда от 1500 лева се определя на колектива от ТПК „Стомана“, изпълнил плана по общата продукция 134 на сто, готови изделия—141·21 на сто. шиеме и услуги—109·69 на сто. производителност на труда—105·09 на сто, снижение на себестойността—87·7 на сто, печалба—173 на сто, качество—99 на сто.

Втора награда от 600 лева се определя на колектива от ТПК „Съединение“—Тутракан. Плана по общата промишлена продукция изпълнен 133·70 на сто, готови изделия—125·87 на сто. шиеме и услуги—97·36 на сто, производителност на труда 106·83 на сто, снижение на себестойността—93·82 на сто, печалба—147·05 на сто и качество—99·9 на сто.

За добро изпълнение на плана съюза награждава и отделни бригади и индивидуални първенци.

Леярската бригада от ТПК „Стомана“ с бригадир Атанас Минчев—200 лева, шивашката бригада от ТПК „Съединение“—Тутракан с бригадир Иван Драганов—150 лева, шивашката бригада от ТПК „Дунав“—Силистра с бригадир Куна Неделчева—150 лева, хлебарската бригада от ТПК „Дунав“—Силистра с бригадир Ганчо Ангелов—150 лева, хлебарската бригада от ТПК „Нов живот“—Тутракан—с бригадир Петър Паспалев—100 лева.

НАЙ-ДОБРИ В ПРОФЕСИЯТА

Йорданка Пенева-шивачка в ТПК „Дунав“—Силистра—60 лева, Руси Неделчев—монтьор в ТПК „Стомана“ — 60 лева, Никола Цончев—банцигар в ТПК „9 Септември“—Силистра—60 лева, Василка Друмева—шивачка в кооперация „Инвалид“—60 лева. Исмаил Рахимов—търговски персонал в ТПК „Нов живот“—Тутракан—60 лева, Мехмед Юлмезов—кроач в ТПК „Съединение“—Тутракан—60 лева, Димо Георгиев—обущар в ТПК „Дунав“—Силистра—40 лева, Димитър Павлов—фрезист в ТПК „9 Септември“—Силистра—40 лева, Богдан Димитров—мебелист от същата кооперация—40 лева и Йорданка Кънева—шивачка в кооперация „Инвалид“—Силистра—40 лева

ОБРАЗЦОВО ДА ПОДГОТВИМ ПАРТИЙНАТА УЧЕБНА ГОДИНА

Новата учебна партийна година ще започне при небивал политически и трудов подем на нашия народ за осъществяване историческата задача — петилетката в съкратени срокове, за извършване на икономически скок в нашето развитие. За да може правилно да разбира и активно да осъществява в живота решенията на Седмия конгрес на Партията, на Октомврийския, Ноемврийския и Януарския пленуми на ЦК на БКП всеки комунист трябва настойчиво да овладява марксистко-ленинската теория.

В последните години партийната просвета става по-богата и по-жизнена, тя попълно задоволява идейните стремежи и нужди на комунистите и безпартийните. Задачата сега е придобитите знания да се разширят, да се издигне на още по-високо стъпало идейното и теоретическо равнище на партийната пропаганда, да се изучава марксизмът-ленинизмът като цялостно и стройно учение. Наред с теорията за икономическото развитие следва да се засилва и разширява овладяването на историята на героичната Българска комунистическа партия и на великата Комунистическа партия на Съветския съюз.

Не е оправдано партиен член да не изучава и да не познава историята на своята партия, да не познава нейните борби с капитализма и фашизма, против идейните и всякакви други врагове на социализма. Изучаването на историята на Българската комунистическа партия укрепва вярата в нейната победа, издига съзнателността на партийния член в борбата за комунизъм.

Историята на Комунистическата партия на Съветския съюз за нас винаги е била образец за практическо прилагане и развитие на марксистко-ленинската теория. Нейното изучаване е жизнено необходимо за всеки комунист и безпартиен.

Сред нашата социалистическа интелигенция има голям интерес към философските знания. Този интерес се обяснява с желанието в практическата си работа да прилагат марксическия диалектически метод.

Успех в овладяването на марксизма-ленинизма имат онния просветни звена, които правилно са комплектувани—слушателите имат почти еднаква културна и идеологическа подготовка и включването им е станало по тяхно желание. Този важен принцип доброволността—партийните комитети и първичните партийни организации в никакъв случай не бива да нарушават. Обаче принципът на доброволността следва да се разбира като доброволност при избора на изучаваната дисциплина.

Тази година в системата на партийната просвета ще се изучават новите дисциплини „Основи на политическите знания“ и „Основи на марксизма-ленинизма“. Неправилно ще бъде прекомерното увеличаване на учебните звена по новите дисциплини за сметка на историята на БКП, на КПСС, на марксическите философия и политикономия.

Някои партийни организации и комитети не са спазили указанията на Окръжния комитет на Партията да запазят на всяка цена миналогодишните учебни звена, които да продължат своята работа и през настоящата година, защото през миналата година повечето от звената не взеха редовния материал.

При комплектуването на звената по изучаване „Основите политическите знания“ и „Основите на марксизма-ленинизма“ са включени партийни членове, които са изучавали историята на БКП, на КПСС и на международното работническо и комунистическо движение. Това е съвършено неправилно. Първите дисциплини са понисши от вторите. Например в с. Малък Преславец е изграден кръжок по изучаване „Основите на марксизма-ленинизма“, като в състава му са включени 5 души с висше образование, които имат добра идеологическа подготовка. Такива примери има и в селата Дулово, Осеп и др. Със своето участие в работата на учебните звена те скововат слушателите с по-ниско образование. Творческа атмосфера не се създава.

В голям брой организации числото на звената, в сравнение с миналата година, е намалено. Почти с 50 процента са по-малко кръжоците по изучаване историята на БКП, на КПСС и на международното работническо и комунистическо движение. Това също е неправилно. В района на Градския комитет на БКП в Тутракан са включени да се учат 42 на сто от броя на партийните членове. Такова е положението и в други партийни комитети. Например в района на Попинския общински партиен комитет от 141 комунисти са предвидени да се учат 92, в Кайнарджанския от 367 —само 130, в Средищенския от 320—само 131 и т. н. Или в изградените досега просветни звена са включени да се учат едва 43 процента от комунистите в окръга. През миналата учебна година този процент беше 82.

За да се поправи това положение и в звената на партийната просвета да се включат повече комунисти е нужно партийните комитети и организациите да преразгледат извършената досега подготовка на новата учебна година.

Сериозен недостатък в досегашната работа е изграждането на партийни учебни звена с 5-6 комунисти и с допълване броят на слушателите до 18-20-22 с безпартийни, комсомолци и членове на БЗНС. Необходимо е това отношение да бъде обратно. Такива примери не са единични в учебните звена изградени в градската партийна организация —Тутракан.

В онези учреждения, предприятия и квартали, в които комунистите са по-малко, партийните организации и комитети да пристъпят към организиране на семинари и школи, като занятията се водят два пъти месечно.

Правилният подбор на пропагандистките кадри е решаващ фактор за успеха на учебната година. Добрият пропагандист трябва непрекъснато да се учи, да повишава своите знания, да подобрява методическия си опит. И тук не всичко е в ред. В Дулово вече има подбрани пропагандисти, чиито познания по изучаваната дисциплина са под съмнение сравнени с тези на техните слушатели За подготовката на пропагандистите Окръжният комитет на Партията организирва 10-15 дневен курс, който ще започне в близките дни.

Общинските партийни комитети и първичните партийни организации трябва да положат всички сили и да подготвят образцово новата учебна година в Партията. Това е сега една от важните задачи.

ЗА НЯКОЛКО ДНИ 350 ТОНА СИЛАЖ

Убедени в големите предимства от храненето на животните със силаж кооператорите от с. Варненци от няколко дни упорито силажират. В Стопанството са приготвени вече 350 тона силаж. Сега се довършва нов траншей, който ще побере още 140 тона.

Георги МАРИНОВ

Достойна среща на Девети септември

НА ОРАН

Механизаторите от девета тракторна бригада на МТС Кайнарджа, която обслужва кооперативното стопанство в същото село, наскоро завършиха жътвата и веднага започнаха извличането на сламата. Площите бяха освободени и подметката извършена в срок.

Преди няколко дни започна дълбоката оран.

Широк е кооперативния блок. Юлското слънце силно грее. От рано сутринта на блока около машините са трактористите Тодор Йорданов, Йордан Петров, Петър Димитров. Тук е и тракторният бригадир.

— Момчета, от днес започваме усилено да извършваме дълбока оран. Работата трябва да бъде само качествена!—Дава последни указания бригадирът.

Всичко е готово. Старши трактористът Петър Йорданов и помощникът му Йордан Петров правят последен преглед на машината. Тракторът забоботва и с мощна сила запорва сухия чернозем. Всички си пожелават добра работа.

Работата е денонощна и напрегната. Очите тегнат за сън, но това са последните минути от смяната.

—Дане, ела даме смениш—казва старши трактористът—и зад волана застава неговият помощник. Почивката го е ободрила и той смело и уверено управлява тежката машина. Бразда след бразда се редят и изораната площ се увеличава, увеличава. Така е денонощия наред.

От всички трактористи в станцията колективът на трактора със старши тракторист Тодор Йорданов е изорал на-много—820 декара, а бригадата общо над 1,900 дка. На добрия колектив бе връчено преходното червено знаме.

Наградата ентусиазира още повече трактористите и те решиха в чест на Девети септември да завършат дълбоката оран предсрочно.

В РАДЕВ

Работата не спира и през нощта

Още като започна вършитбата кооператорите от с. Шуменци почистваха овършаното зърно, сушаха го и го подготвиха за предаване на държавата. От сутрин до вечер колите на стопанството извозваха почистеното зърно, а от вършачките пристигаха все нови и нови чували пълни с пшеница. Имаше опасност площадките да се задръстят с зърно. Налагаше се да се работи и през нощта. С тази отговорна задача се заеха младежите. Те бяха през деня на силажната яма, но въпреки това решиха да освободят по-скоро площадките за новото зърно, което пристигаше непрекъснато от вършачките. С труда си Донка Йорданова и Радка Йорданова увличаха другите и работата спореше. Добре работеха и младежите Георги Костадинов, Марийка Борисова, Мария Александрова, Йорданка Борисова и други.

Стефан СТОЯНОВ

РАЗГЛЕДАХА ПИСМОТО НА ЦК НА БКП

На 30 юли в салона на читалището в с. Средище се състоя събрание, на което присъствуваха повече от 130 партийни членове и членове на БЗНС от селото. Пред събранието беше прочетено откритото писмо на ЦК на БКП по изпълнението на плана за първото шестмесечие на 1959 година. След прочитането на писмото др. Иван Неделчев прочете доклад, в който разказа за опита на първа полевъдна бригада по изпълнението на валовата продукция и разкриването на нови резерви в селското стопанство. Присъствуващите зададоха редица въпроси и се изказаха по доклада и писмото на ЦК. Направиха се ценни предложения във връзка с изпълнението на валовата продукция. Накрая др. Атанас Любенов, секретар на общинския партиен комитет обърна сериозно внимание на партийните членове и на другарите от БЗНС, че те трябва да оказват помощ за събирането на яйца и пилета за стопанството.

Подобни събрания бяха проведени в селата Посев, Господиново, Каменци, Попрусаново и Стрелково.

Георги КИТАЕВ

ИЗ НАШАТА РОДИНА

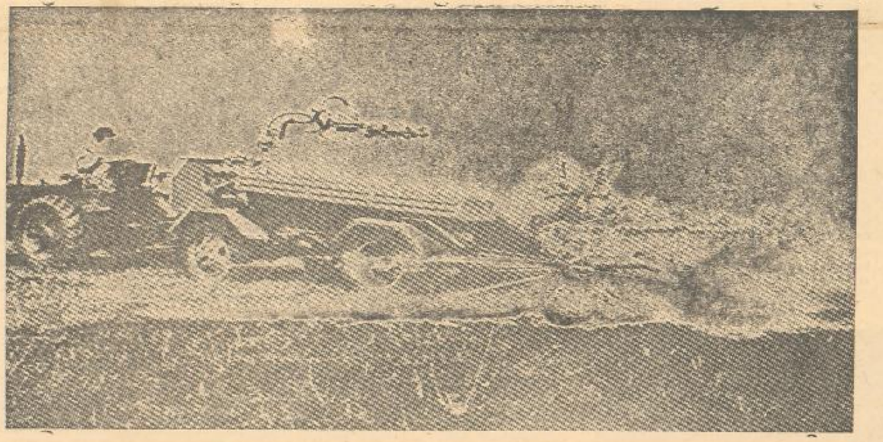

В цялата страна, а и в нашия окръг, широко се използува торовата течност. Отначало разпръскването на течността по блоковете на кооперативните стопанства се извършваше по примитивен начин — с бъчви, кофи и т. н. За използуване докрай на този ценен тор нашата промишленост изготви специални пръскачки

НА СНИМКАТА: Новата универсална машина за разпръскване на торовата течност в момент на действие.

БТА — Пресфото

ВЪРШИТБАТА В СРЕБЪРНА ИЗОСТАВА

Кооператорите от нашия окръг добре разбират важността на втория етап от прибирането на реколтата. В много кооперативни стопанства веднага след приключване на жетвата започнаха денонощна вършитба. Някои управителни съвети организираха така хората си щото да завършат в кратки срокове работата на харманa. Известно е, че колкото срокът на вършитбата е по-кратък толкова загубите на зърно са по-малко.

Не такъв е стремежът в работата на обединеното кооперативно стопанство. Сребърна. Там има сериозни слабости в организацията на работата на харманите и високопроизводителното използуване на техниката. В денонощие двете вършачки вършеят едва 20-27т., толкова колкото е планът на едната Тези цифри показват, че управителния съвет на стопанството не е осигурил всички условия за непрекъсната работа и найпълно използване капацитета на вършачките. Съществува успокоение у обслужващия вършачките персонал.

В Сребърна не се вършее по часов график. Не се води съревнование между смените.

Не е по-добро положението и при вършачката във Ветрен— съставно село в обединеното ТКЗС Сребърна. Там в продължение на пет дни не са били назначени постоянни храначи на вършачката, което спъва денонощната работа. За четири дни са овършани едва 26 тона жито и 33 тона ечемик. На два пъти вършачката е спирала, понеже двигателя е отнеман за друга дейност. Сламата на нивата не е била прибрана навреме и сега извличането й пречи на непрекъснататата вършитба—кооператори, добитък и машини се изпращат за тази работа.

Необходимо е управителния съвет на стопанството да подобри организацията на работата и използува максимално възможностите на трудолюбивите кооператори.

Руси ПЕТРОВ

ПРИ ЗЕБИЛСКИТЕ КООПЕРАТОРИ

В един топъл августовски преди обед се качих в един камион, който отиваше в Зебил да товари жито. През облаците прах се виждаха работливите зебилци. Те косяха фураж, режеха царевица. Пуснали лемежите 30 см в земята трактористите изпълняваха плана си за дълбоката оран. Черна угар се стелеше далеч пред погледа. Във въздуха миришеше на зеленина и пръст.

Камионът спря пред стопанския двор.

— Зор имаме сега др. Стачев, голям зор—ръкувайки се с мене рече заместник председателят на стопанството др. Осман Алиев.

— И въпреки голямото напрежение, май пак няма да изпълните валовата продукция тази година. А, др. Алиев? — казах аз и го погледнах да видя какъв ще бъде отговорът на моя въпрос.

— Ще я изпълним. Че не само при ечемика имаме преизпълнение. От него изкарахме по 280 кгр вместо по 260 от декар.

От житото до сега сме получили по 220 кгр, а днес вършеем последното зърно. Царевицата вече прекопахме четвърти път. Само с тютюна сме зле, но ще покрием загубата от преизпълнение на други култури — спокойно ми отвърна др. Алиев.

През това време вършачката заглъхна и спря. Отидохме да видим какво се беше случило. Кооператорите прашни, изпотени, чакаха отново да забумти машината. Някои косеха слама с тарги и нещо се шегуваха, смееха се.

— А бе, хора спрете малко да починем, бе — каза др. Юсеин Юмерт, обърна се към мене с полушеговит тон и весело ме погледна. Кога санким ще почиваме бе, др. Станев ?

— Че нали почивате сега, чакате да поправят вършачката—отвърнах аз също така полусериозно-полушеговито. После добавих, че на зима ще почиват.

— На зима ли? Че ние вече и тогава не почиваме. Нали знаеш колко ямки изкопахме през зимата, колко друга работа свършихме. Свърши се тя май нашата почивка вече.

— Е да, така е, бай Юсеине. Нали знаеш, че нашата партия си поставя задача и през зимата кооператорите да имат доходи като работниците, а не само през лятото.

След това се упътихме с др. Алиев да проверим как върви веенето и сушенето на житото. Слънцето силно печеше, превалящe обед. На една от веялките забрадена с бяла забрадка и забодено над ухото цвете работеше девойката Мелихат. Нейното лице беше озарено, тя се радваше на добрата реколта. Но и друга радост сгряваше сърцето й. Сватбата на Мелихат ще бъде наесен и тя работеше да направи повече трудодни. Понякога бученето на веялките се смесваше с това на камионите, които почти един след друг се нареждаха и товареха зърното.

Звеното при машината за силажиране работеше усилено, бързаше по-скоро да напълни ямата. На моя въпрос как са, как върви работата, една от жените отговори, че не са били добре, защото не са на първо място. Струвало й се, че малко неправилно е станало отчитането на съревнованието. Кооператорът, който подхранваше машината с царевичак се обади, че досега звеното по всички показатели е било на първо място и, че и сега те първи ще силажарат царевицата.

— Тия хора работят като хала — пошушна ми един кооператор като се наведе към мене.—По време на жътвата те сами си вързаха снопите и първи свършиха четвъртата копан на царевицата.

Др. Алиев искаше да видя как върви работата в кравефермата. Отказах, защото времето напредваше, а освен това знаех, че зебилци ще изпълнят плана си по млекото. Те сега са на второ място в обединеното стопанство.

На човек му се иска да остане при такива кооператори не един, а много повече дни. Трудът им спори, плановете се изпълняват.

В. СТАНЕВ

ПРЕДПРАЗНИЧНО СЪРЕВНОВАНИЕ

Кооператорите от пета бригада с бригадир Васил Янков и от шеста бригада с бригадир Симеон Христов от с. Белица са в съревнование за привършване на вършитбата в най-кратък срок. В това предпразнично съревнование с голям жар работят каруцарите, които извозват снопи. През деня те возят и вършеят и успяват да натрупат снопи и за през нощта. Най-добре работят каруцарите Георги Георгиев, Иван Стоев, Иван Рявалиев, Петър Костадинов от пета бригада и Велико Помяков, Георги Николов, Руси Петров от шеста бригада.

Калин НЕНОВ

Да увеличим носливостта на кокошките

Носливостта на кокошките в нашия окръг сериозно изостава. От сто кокошки дневно се получават по 26-28-30 яйца. Това е крайно недостатъчно. Има кооперативни стопанства като Главиница, Зафирово, Междел, Секулово, Чернолик, Алеково и др., в които дневната носливост на кокошките е далеч по-ниска от тази за окръга.

Основната причина за това е недостатъчната по количество и качество храна, която се дава на кокошките. За осигуряване на по-висока носливост е необходимо на кокошките да се дава ДНЕВНО 100 ГР. ХРАНА, от които 20 ГР. ЗЪРНО—отсевки, овес и др., ЛЮЦЕРНА—зелена или на брашно, МОРКОВИ или кръмно цвекло, БИТО МЛЯКО и 80 ГР. СМЕСКИ от комбиниран фураж в следното съотношение:

царевична ярма	28%
ечемик	18%
овес	6%
пшенични трици	16·7%
слънчогледов шрот	20%
месокостно брашно (кланнични отпадъци)	8%
мидено брашно	3%
готварска сол	0·3%

Управителните съвети на ТКЗС, зоотехниците, птицегледачите, партийните комитети трябва да направят всичко зависещо от тях, за да се увеличи носливостта на кокошките. С досегашната носливост икономически скок не се извършва.

15 ГОДИНИ НАРОДНА ВЛАСТ

ЖИВОТЪТ НА ТУРСКОТО НАСЕЛЕНИЕ КОРЕННО СЕ ИЗМЕНИ

Наближава Девети септември — денят, в който за петнадесети път нашият трудов народ ще отчете големите си трудови успехи в строителството на социализма.

С гореща признателност към великия Съветски съюз и благодарност към славната Българска комунистическа партия и народното правителство посрещат тази велика дата и трудещите се турци от нашия окръг. Цялото турско население в окръга се убеди, че партията и правителството нямат друга грижа, освен грижата за бързото подобряване на материалното и културното благосъстояние на целия народ, а с това и неговото.

Немислимо е да се прави сравнение с направеното преди Девети септември 1944 г и това, което е направено само за петнадесет години народна власт. Преди Девети септември в нашия окръг работеха само 10 училища, по-голямата част от които бяха към джамиите и в тях се учеха към 250 деца. Днес в окръга има 66 училища, в които се учат 3,829 турски деца. Малко са училищата, които се помещават в джамиите, или в дворовете им. Децата от селата Цар Самуил, Поройно, Брадвари и др. се учат в удобни, просторни сгради, построени през годините на народната власт.

Рядко ще се намери младеж отпреди Девети септември, на когото родителите да са позволили да учи в средно училище, а за висше и дума не можеше да става. Днес повече от 150 турски младежи и девойки са завършили висше образование и работят на отговорни места в административния и стопанския апарат. Например другарят Ибрахим Хабилов е инженер в електрическата централа в Силистра, Салим Муртазов и Ахмед Наимов са инспектори в отдела „Просвета и култура" при Окръжния народен съвет, Али Ризов е работник в окръжния комитет на Комсомола и др.

В селата с турско население се създадоха културни битови условия. До Девети септември електричество в тях нямаше, а сега в целия окръг са останали само няколко села неелектрифицирани. В близко време и в тях ще светне. 36 села са водоснабдени, 17 са радиофицирани, построиха се 40 нови читалищни сгради и пр.

Осъзнали правилния път на развитие, селяните-турци масово навлязоха в кооперативните стопанства и заедно с българските си другари-кооператори преобразяват селата. Благодарение на тяхното трудолюбие доходите им са значително увеличени и те заживяха по-заможно и по-културно. През 1951 година в с. Голеш средно на работоспособен кооператор се падаха по 1409 лева, а след като влязоха всички в стопанството миналата година работоспособен кооператор получи среден годишен доход 4,817 лева. Така е и в другите села на окръга. Това даде възможност да се построят повече от 1350 нови къщи, в 820 дома се разлива звучна песен от радиоапаратите, новите къщи са обзаведени с хубави легла, гардероби и друга необходима покъщнина—печки, бюфети и пр.

Колко са големи грижите на Партията и Правителството за подобряване живота на турското население и на всички трудещи се говори и фактът, че в окръга имаме 16 болници, в които турското население получава безплатна медицинска помощ, 18 родилни домове, в които туркините раждат, сигурни за своя и на рожбите си живот, шест детски ясли, 16 детски градини, 26 зъболекарски кабинети. В тези медицински институти работят повече от 30 млади турски кадри, израснали при народната власт. Други 650 турци са заангажирани на отговорна работа в общинските партийни комитети, в народните съвети, дружествата на ДКМС и кооперативните стопанства.

Доволни и признателни са турците за грижите които Партията и Правителството полагат за тях, затова в много от селата като Цар Самуил, Межден, Искра, Преславци, Пожарево и др. те активно участвуват в битката за съкращаване сроковете на петилетката. Есма Алиева, звеноводка от с. Ножарево е създала добра организация в звеното си. Ентусиазмът и съревнованието осигуриха нейното звено да пожъне определената му площ вместо за 10 за 5 дни и в резултат на грижите да получи при планирани 180 кг средно от декар—по 220 кг зърно. Бехидже Халимова е животновъдна бригадирка в с. Чернолик, тя води упорита борба за образцов ред във фермите и за преизпълнение на планирания млеконадой.

Големите успехи, постигнати за 15 години народна власт, действуват благотворно и върху съзнанието на турското население. Сега влиянието на религията, която в миналото заблуждаваше и пречеше на турското население да тръгне по пътя на по-радостния живот, до голяма степен е преодоляно. Появи се стремеж у младите турци към просвета и култура. Много от родителите изпращат децата си в българските училища. Старото турско влияние, което забулваше жената-туркиня и я държеше в безропотно подчинение на мъжа и на религията, също бързо се преодоля.

В резултат на широката възпитателна работа, проведена от партийните комитети и първичните партийни организации, както и от организациите на Отечествения фронт и дружествата на Комсомола жените-туркини захвърлиха яшмаците и шалварите, откриха лицата си. Сега не може човек да познае в пъргавите и весели млади птицегледачки от с. Искра, облечени в хубави и разноцветни рокли, забулените и свити преди месец туркини. По-весели, пожизнерадостни са животновъдките, звеноводките и кооператорките от селата Босна, Златоклас, Дичево, Чернолик и др, които с радост захвърлиха фереджетата.

Жената-туркиня навлезе в живота наравно с мъжа, освободена от религиозното влияние. Днес тя е бригадирка, звеноводка, животновъдка, добра кооператорка.

Обаче все още се срещат някои из средата на турското население, които се мъчат да попречат на този културен подем сред турските жени. Туркините, техните близки и роднини с радост посрещат разпръсването на вековната тъма—разфереджаването. Намират се обаче хора като Али Ризов, учител от с. Брадвари, които пречат. Човекът, който трябва широко да популяризира новото, което си е вече пропрявило широк път, да бъде негов пионер сред турското население, иска заповед или официално нареждане за разфереджаването. Такива случаи има и в Чернолик, Зафирово и други села. Ясно е, че такива хора са изостанали от темпа на живота, че ако те не се съобразят с него ще трябва да отстъпят място на други, които напират с новото.

Новият бит, просветата и културата на социалистическото общество са намерили и намират място сред трудещите се турци. Това налага повече от всякога партийните комитети, първичните партийни организации, организациите на Отечествения фронт и дружествата на ДКМС да поведат още по-упорита борба с предразсъдъците, за преодоляване на вредното и разложително религиозно и буржоазно влияние сред турското население. Така ще осигурим поактивното му участие във великата битка на трудовите хора за съкращаване сроковете на петилетката, за построяването на социализма в нашата Родина.

Хр. ИВАНОВ

☆

За да са спокойни кооператорките през лятната кампания, управителният съвет на ТКЗС в с. Срацимир откри детска градина в с. Българка. В нея малките палавци играят, спят и се хранят добре.

НА СНИМКАТА: Учителката Денка Енчева и децата през време на храна.

СЪВЕТИ НА ДОМАКИНЯТА

Мармеладите и компотите от плодовете трябва така да се приготовляват, че плодовете да запазват своя вкус, аромат и хранителност. А плодовете са богати на захар, на киселини и витамини. При преработването обикновено овощните киселини и витамините се разрушават от топлината, но основното в тях — въглехидратите (захарта) остава. Наближава сезонът на сините сливи. Тук ще дадем няколко начина за приготовляване на мармелади от сини сливи.

Мармелад от сини сливи с орехови ядки

Вземаме 15 кгр добре узрели сини сливи (костендилски), 5 кг захар и 400 грама орехови ядки. Сливите измиваме много добре, разполовяваме ги, като изваждаме костичките, и ги слагаме да варим заедно със захарта. По желание можем да сложим и едно тюлбенче с карамфил и канела без да прибавяме вода.

Мармеладът бърже се сгъстява. Когато вече започне да пада тежко, прибавяме ореховите ядки, които сме нарязали по дължината им на ивички. Продължаваме да варим до необходимата гъстота.

Вместо орехови ядки можем да сложим портокалови и лимонови кори, нарязани върху дъсчица на дребни парченца. Обикновено у нас домакините изсушават портокаловите и лимоновите кори, затова преди да ги поставим в мармелада, трябва да ги полеем с топла вода, за да омекнат.

Както ореховите ядки, така и портокаловите и лимоновите кори много подхождат на сливовия мармелад.

Пр*е*трит мармелад

Изчистваме измитите сливи от костилките, сваряваме ги в дълбок съд с пепелява вода (на 20 кг сливи един литър бистра пепелява вода) до омекване. Сваляме ги да поизстинат и ги претриваме през гевгир или сито; получената каша сгъстяваме на огъня при постоянно бъркане с дървена лопатка. Когато лопатката почне да прави път по дъното на съда, мармеладът е готов. За аромат прибавяме ванилия и ендрише.

Млян мармелад

Измиваме сливите, изваждаме им костилките, прекарваме ги през машина за месо, или специална машинка, заливаме ги също с пепелява вода (същото количество, като горе) и ги варим както при претрития мармелад. Вместо пепелява вода можем да употребим и сода за хляб — на 10 кг сливи 1 лъжица сода, но я прибавяме внимателно, за да не изкипи при варенето.

Мармелад от цели сливи

Когато искаме да приготвим голямо количество мармелад и не можем да смогнем по горните два начина, можем да отделим само костилките на сливите и последните да варим заедно с люспите по гореописания начин.

Фин мармелад

Пущаме сливите в кипяща вода (10 литра вода 1 лъжица сода за хляб). Сливите се напукват, бързо ги изваждаме с надупчена лъжица, или се пущат във водата с кошница или цедило. Като поизстинат, обелваме им люспите изчистваме костилките и ги варим по дадения по-горе начин.

Забележка: За да бъде мармеладът по-сладък и дълготраен, на 3 кг сливи (добре узрели) слагаме по един килограм захар.

ВЪПРОСИ КЪМ РЕДАКЦИЯТА

Кооператорката Христа Стефанова Райчева от с. Средище, майка на 11 деца, от които две умрели и девет живи, иска да знае има ли право на допълнително възнаграждение към пенсията си като многодетна майка.

ОТГОВОР: Всяка многодетна майка има право на допълнителни суми върху пенсията или възнаграждението, което получава. Удостоената със звание „Майка-героиня" получава допълнително възнаграждение от 20 лв месечно, а удостоените с медали „Майчина слава" първа, втора и трета степен имат право на допълнително възнаграждение съответно от по 15, 10 и 5 лв месечно.

Нашият читател Петър Ив. Петров от с. Айдемир задава следния въпрос:

„Как трябва да се прилага самооблагането спрямо нашето семейство, което се състои от родителите ми — баща и майка, кооператори от основаването на стопанството, мен, съпругата ми и две малки деца. Доходите ни са общи, живеем заедно, представляваме едно семейство. Баща ми е полски пазач в стопанството и има 4 дка земя за лично ползуване.

ОТГОВОР: Самооблагането е индивидуално и се прилага спрямо всеки пълнолетен гражданин, който има доходи. Колкото е по-голям доходът, толкова и сумата по самооблагането е по-голяма и обратно. Така че всеки пълнолетен гражданин се самооблага в размер на пристия от трудещите се от определено населено място процент върху годишния доход, който е имал през изтеклата година.

Административна сграда за ТКЗС с. Главница

Постепенно с. Главница се превръща в социалистическо село—строят се нови къщи, баня, фурна, създават се зелени площи. Започна и строежът на административна сграда за кооперативното стопанство. Тя ще струва над 300,000 лв. Ще бъде застроена върху 450 квадратни метра площ и строежът ще погълне около 4,050 човекодни. Освен канцеларии, складове за архивата, библиотека и клуб, сградата ще има и специална зала за събрания и прожекция на филми с 250 места.

Новата постройка ще бъде в центъра на селото и ще оформя лицето на площада.

Някои подготвителни работи вече са извършени: изнозен е и приготвен цокълният камък, извозва се ломеният камък, работят се изкопите за основата и вече над 3 кубическиметра пръст са изкопани, работи се арматурата. В скоро време ще започне зидарията в основите и изливането на колоните за първия етаж.

За да може сградата да бъде покрита до края на годината, както е решението на управителния съвет, в строежа са ангажирани 20 майстори-строители, членове на ТКЗС, които работят под ръководството на строителния техник Добри Вълчев и строителния бригадир Илия Бъчварски.

Никола ГЕОРГИЕВ

Хубава инициатива на комсомолците в Силистра

Силистренските комсомолци решиха в чест на 15-та годишнина на Девети септември да дадат своя доброволен труд за благоустрояването на града и оформяването на булевард „Македония" Те излязоха с предложение този булевард да носи името „Комсомолски булевард".

Със загриженост към това хубаво дело, на съвещанието със секретарите на дружествените комитете на ДКМС, организирано от Градския комитет на Комсомола, се изказаха другарите Маречков от „Градска търговия", Бонев от ДИП „Липа", Стоянов от кооперация „Дунав" и други, които приветствуваха инициативата на комсомолците и посъветваха как практически да се осъществи.

Комсомолската дума е твърда като стомана. Тя е вече казана, решението е взето. До 15 август комсомолският обект ще бъде завършен. След работа и в почивните дни ще дават своя труд всички комсомолци от града. Тук ще се провери на практика здравината и дисциплината на комсомолските дружества.

Йордан ПАРУШЕВ

В с. Коларово няма вече фереджета

Проблем беше за турското население в с. Коларово да се премахне старата носия—фереджетата и чалмите. Самите турци и кадъни се убедиха, че е време да облекат други дрехи. Всички туркини само за три дни хвърлиха фереджетата и сега са облечени в хубави нови рокли и разноцветни забрадки.

Сега в селото и по блоковете не се виждат вече жени с фереджета и шалвари.

Петър НЕЙКОВ

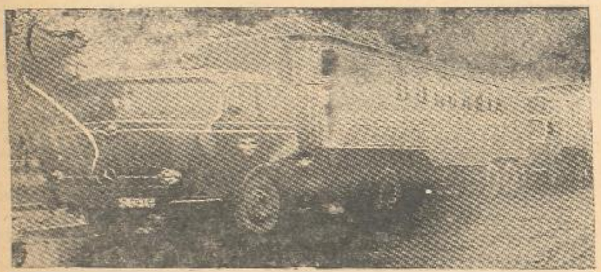

Тази година от нашия окръг бяха изнесени много кайсии. За целта пристигнаха специални автохладилни вагони.

НА СНИМКАТА: Колите натоварени с кайсии готови за отпътуване

ОБЯВИХА МЕСЕЦ АВГУСТ ЗА БЕЗАВАРИЕН

На 30 юни шофьорите от стопанството с. Нова Черна преди да започнат работа се събраха на кратко производствено съвещание. Партийният секретар др. Добрев запозна шофьорите с основните задачи, стоящи пред стопанството и конкретно пред тях, във връзка с изпълнението на плана за наловата продукция. Той изтъкна, че техният принос може да бъде голям.

— Вие работите добре—каза др. Добрев—но е възможно да работите още по-добре и даже отлично. Ако намалите авариите до минимум, ако системно работите с икономисано гориво и използувате рационално двупосочното товарене, от това ще спечелите вие, стопанството и цялата страна.

На съвещанието шофьорите дадоха обещание да обявят месец август за безавариен.

Пеню ПЕНЕВ

Ал. КРЪСТЕВ

НОВАТА УЧЕБНА ГОДИНА НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — НА ПО-ВИСОКО РАВНИЩЕ

Учебната 1958-1959 година на Отечествения фронт относно политико-просветната работа беше подчинена на решенията на Седмия конгрес на Партията и на всенародния стремеж за съкращаване сроковете на петилетката, за извършване на икономическия скок.

Общо в окръга бяха изградени и работеха 1348 учебни форми с 25,100 слушатели. За турското население бяха изградени 138 кръжока, в които участвуваха 9420 слушатели.

Оценката на извършената работа е, че нивото на политическата просвета се повиши, градските, общинските и селските комитети по-отблизо ръководеха учебните форми. Израснаха стотици пропагандисти като Мария Димитрова и Гено Ментов от Ситово, Петко Колев от Царев дол, Еленка Бъчварова от Бабук и много други, които положиха похвални усилия да дадат колкото се може повече знания на слушателите.

Добра дейност развиха кръжоците: „Из героичните борби на нашия народ", „По някои научно-популярни въпроси", „По някои въпроси на международното положение" и др. В тях слушателите добиха научна представа за строежа на вселената, за произхода на земята и човека, запознаха се с героичните борби на нашия народ и пр.

В много села като Зафирово, Алфатар, Ситово, Окорш и др. здравната и педагогическата просвета взе широки размери и се превърна в школа за комунистическото възпитание на родители и домакини. Политико-просветната дейност на Отечествения фронт помогна на хиляди трудещи се от окръга да повишат своята политическа съзнателност, да преодолеят и да скъсат с вредни преживелици от капиталистическото минало

Въпреки постигнатите успехи, през учебната година бяха допуснати и немалко слабости. Броят на изградените учебни звена, особено в селищата с компактно турско население, беше недостатъчен. Читателските групи също бяха малко. Градските, общинските и селските комитети на Отечествения фронт не можаха правилно да насочат трудещите се към най-подходящите за тях кръжоци. В редица села като Голеш, Светослав, Малък Преславец и др. учебните звена се изградиха стихийно.

За да се отстранят допуснатите през миналата учебна година слабости, нужно е още отсега градските, общинските и селските комитети на Отечествения фронт обстойно да разучат и популяризират сред трудещите се учебните планове на кръжоците, които тази година ще се изградят, като обърнат внимание на звената с с политическа тематика. Изпълнителният комитет на националния съвет на Отечествения фронт изготви планове за два нови кръжока — „За комунистическото възпитание на трудещите се" и „Основи на политическите знания".

Комитетите на Отечествения фронт да разгърнат широка разяснителна работа, да организират събрания и да запознаят населението със значението на учебната година, с необходимостта от повече политически знания. За тази цел да се използуват радиоуредбите, общинските и местните лекторски групи, за популяризиране на учебната година в системата на Отечествения фронт.

Успоредно с изграждането на кръжоци и читателски групи, в по-големите села да се организират и открият лектории „За педагогическо възпитание на трудещите се", „Основи на политическите знания", „Научно-популярни въпроси" и т.н.

Най-отговорен момент в подготовката на новата учебна година е подбирането на пропагандистите. Централната фигура в кръжока е пропагандистът. От неговата работа, от неговото умение да предава своите знания ще зависи и успехът на просветното звено.

За да се популяризират още повече просветните звена на Отечествения фронт, за препоръчване е да се организират вечери на отделните кръжоци, като вечер на кръжока „Из героичните борби на нашия народ", за „Съветския съюз по пътя към комунизма" и т. н.

Пред комитетите и ръководствата на Отечествения фронт, във връзка с подготовката и откриването на новата учебна година, стоят отговорни задачи. За тяхното изпълнение те трябва да мобилизират силите и вниманието на целия отечественофронтовски актив, за да може след два месеца кръжоците да започнат своята работа.

Димо БЪЧВАРОВ

Алфатар се благоустроява

На всеки, който за пръв път влезе в селото ни, ще направят впечатление големите благоустройствени изменения, които се извършват. Най-изненадан обаче ще остане този, който само преди четири месеца е напуснал Алфатар.

Усилено се подготвя за асфалтиране шосето в центъра на селото, чукат се камъни, нареждат се бордюрите. Там където то ще се пресече с канала е направен хубав 30 метров мост с бетонна плоча. Кладенците сред селото, около които постоянно имаше кал, са оградени с каменни плочки, а водата, която се изцежда от тях се отвежда със зидани канали в главния изходящ канал. В средата на парка наред с паметника се издига красива тухлена беседка. Завършена е новопостроената работилница на у-ще „Хр. Ботев". Само след около десетина дни ще бъде завършен киносалона, който е в ремонт. Махнати са грозните дървени подпори, които крепяха салона, за да не се срути—заменени са със здрави бетонни греди. Само след десетина дни алфатарци ще могат спокойно да седят в салона и да гледат кино или прояви на художествена самодейност. И всичко това за три-четири месеца усилено благоустрояване, наред със сезонната селскостопанска работа,

Симеон ДРАГАНОВ

Добра работа на служителите от ПТТ станция в с. Нова Черна

В тоя напрегнат сезон на село в постоянен творчески труд се намират и служителите от ПТТ станцията с. Нова Черна.

Началник на станцията е др. Илия Дичев, който извънредно много държи на културното и бързо обслужване на хората и чистотата в чакалнята, кабинета и салоните. Др. Христо Николов пощенския раздавач, всеки ден разнася по 650 вестника, 300 списания и средно по 90 писма на някои стари хора носи записите и пенсиите в къщи, но той никога не се оплаква от много работа. Телефонистката Стефка Стойнова е в постоянно напрежение поради всекидневното предаване на отчети, приемане нареждания и пр. Радиооператорът Ешреф Асанов и техникът Станчо Петров са особено упорити. Въпреки големите технически трудности и повредите, които се получават в апарата, по радиоуредбата се изнасят постоянно информации, поздравителни концерти, говорящ стършел, четене на уводни статии, мълнии и др. Добре работи и пощоносача, който навреме изпраща и приема писмата и вестниците.

С вежливите си, културни обноски с хората, служителите в ПТТ станция с. Нова Черна помагат за изпълнението на стопанските задачи.

Ал. КРЪСТЕВ

НАГРАДЕНИ САМОДЕЙЦИ

В чест на 15 годишнината от Девети септември и по случай приключване на жътвата, на август в село Средище се проведе преглед на художествената самодейност на всички агиткултурни бригади от района на съвета, изградени от средношколци. На прегледа присъствуваха около 1,700 зрители от района. Най-добре се представи агиткултурната бригада на село Средище с ръководител Киранка Вълева, която зае първо място в прегледа и за награда получи 80 лева. На второ място се нареди и получи 50 лева награда агиткултурната бригада от с. Поп Русаново с ръководител Величка Димова. Раздадени бяха награди и на следните индивидуални изпълнители: Петко Жеков от с. Каменци—14 годишен младеж гъдулар, награден с 20 лв.; Димитър Георгиев — с. Поп Русаново за изпълнение на акордеон на народни песни и хора е награден с 30 лева, и Илия Николов от с. Господиново за изпълнение на народни песни се награждава с 20 лева.

След прегледа бяха проведени две приятелски футболни срещи между юношеските отбори на с. Каменци и с. Средище и отборите на обединените стопанства от селата Средище и Голеш. Футболната среща между юношите завърши 6:2 в полза на Средище, а срещата между отборите на Голеш и Средище завърши 2:1 в полза на отбора на Средище.

След мача бе прожектиран филмът „Тихият Дон"—II серия.

Г. КИТАЕВ

Петилетката — в съкратени срокове!

ПРАВИЛНО ДА ОПОЛЗОТВОРИМ ГРОЗДОВАТА РЕКОЛТА

Тази година по кооперативните и частните лозя в окръга налива зърно богата реколта. Това налага още отсега изкупвателните организации да вземат мерки, които ще им позволят да посрещнат гроздовата кампания напълно готови. В никакъв случай не бива да се повтори това, което стана с кайсиевата реколта.

Още рано през пролетта бе сигнализирано на Окръжното търговско предприятие-отдел „Плод и зеленчук", че ще имаме богата кайсиева реколта. Обаче предприятието не можа да посрещне кампанията готово и допусна редица слабости. То не подготви навреме и правилно пунктовете за преработка на кайсиите. Едва напоследък, когато кайсиите вече бяха узрели, ръководството на Окръжното търговско предприятие организира съвещание с ръководителите на потребителните кооперации и им изясни начина за изкупуването на кайсиите за износ и за вътрешния пазар. А това трябваше да стане още в началото, когато се установи вече каква ще бъде кайсиевата реколта.

Пунктовете за преработка на кайсиите в пулп в Силистра и Попина не бяха добре подготвени. Отначало се получи суетене, връщаха се доставчици на кайсии, създаде се анархия. Нямаше добри и достатъчно навеси където да се работи, следствие на което се налагаше хората да работят на открито дори и при лошо време, буретата се слагаха направо в калта.

Тези недостатъци, които Окръжното търговско предприятие допусна поради лоша предварителна подготовка и неправилна организация се отразиха отрицателно върху пълното изкупуване и оползотворяване на кайсиевата реколта.

Същите слабости в никакъв случай не бива да се допуснат в близките дни при изкупуването на гроздето. Както Окръжното търговско предприятие, така и Винпром трябва да са готови още отсега. На първо място трябва да се изясни начинът на изкупуване между търговското предприятие, потребителните кооперации и Винпром, да се определят събирателните пунктове, в които гроздето за износ ще се обработва. Налага се предварително обучение на тези хора, които ще подготвят гроздето в щайгите, как ще го подреждат и амбалират. Да се обърне особено внимание на амбалажа, който навреме и в достатъчно количество трябва да е на място.

За да се осигури ритмично изкупуване на гроздето, Окръжното търговско предприятие трябва да разработи график съобразно с количествата грозде, транспортните средства, броя на хората и т. н. Този график да се спазва най-строго от потребителните кооперации.

Винпром, който изкупи близо два милиона кг кайсии и доста задръсти помещенията си с изварена ракия, трябва сериозно да се загрижи за предстоящата гроздова кампания-къде ще събира гроздето за вино, как ще го преработва и къде ще го съхранява. Не бива нито един стопанин, нито една каруца или камион на ТКЗС да бъде върнат или задържан по-дълго време.

Предвид на нарасналото и бързо растящо население на града ни Окръжното търговско предприятие трябва да създаде такава организация на снабдяване пазара в окръга с грозде, че населението напълно да бъде задоволявано. Нужно е да се осигурят повече помещения за съхраняване на гроздето за консумация и през зимата.

По нашите лозя вече зрее богата гроздова реколта. Тя налага на търговското предприятие отново да направи анализ на своя план за изкупуване и пласмент и ако е нужно да сключи допълнителни договори с други райони.

Грешките и слабостите, които се допуснаха при изкупуването на кайсиевата реколта нека да послужат като урок на Окръжното търговско предприятие, за да не ги повтори при гроздовата кампания.

Петър ГИНЕВ

Началник сектор „Търговия" при Окръжния народен съвет

За нуждите на кооперативното стопанство в с. Калипетрово тази година е планирано да се произведат един милион тухли. Вече са произведени и готови повече от 350,000 тухли. Кооператорите-тухлари обещават да преизпълнят плана.

НА СНИМКАТА: кооператорите от звеното на Димо Касабов в момента на правене на тухли.

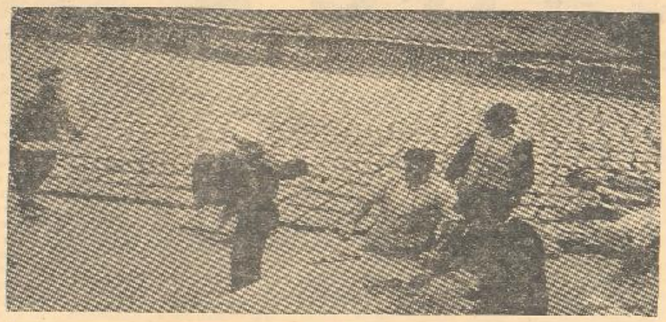

Почистват зърното за семе

Жътвата отдавна свърши, към края е и вършитбата в с. Варненци. Ще минат горещите августовски дни и ще дойде време за сеитба. По инициатива на партията и на комсомолската организация бе сформирана специална група, която да работи на селектора и да подготви семената за предстоящата сеитба. Докато денем на селектора работят звената от полевъдството, то вечер семената почистват комсомолци. Само на 28 юли вечерта бяха почистени около 1¼ тона зърно.

Николай ГЕОРГИЕВ

До Девети септември с изпълнен годишен план

Рибарската бригада в с. Долно Ряхово се състои от две звена със звеноводи майсторите-рибари Коста Николов и Никола Денчев. Двете звена са в непрекъснато съревнование за най-голям улов на риба. За да се организира риболовът още по-добре, в звената са създадени партийни групи, които най-редовно разглеждат резултатите. Партийните групи възлагат поръчения на комунистите. Например всеки комунист има поръчение да работи така, че за Девети септември планът на бригадата да бъде изпълнен 80 на сто спрямо годишния план.

Това обаче не е преграда за рибарите. Материалната заинтересованост, здравата организация и голямото трудолюбие дават основание да се вярва, че до Девети септември бригадата ще изпълни своя годишен план. Тази вяра идва от факта, че досега планът е преизпълнен с осем тона, че всеки ден рибарите ловят над 300 кг риба, че на риболов отиват в 4 часа сутринта и т. н. Те особено добре използуват раздвижването на водата от корабите и тогава улавят по 20-25 кг риба на едно хвърляне.

Ферад ЗЕКЕРИЕВ

Ще изпълнят плана за валовата продукция

Ние ще преизпълним плана за валовата продукция, ще се борим за окръжно първенство в селското стопанство. Такъв е отговорът на кооператорите от обединеното ТКЗС с център с. Паисиево на писмото на ЦК на БКП за изпълнение на валовата продукция.

И наистина, когато човек обходи блоковете на кооперативното стопанство, погледне овършаната едрозърнеста пшеница, надникне във фермите и спре поглед върху трудолюбивите кооператори, не може да не възкликне. Да, планът ще бъде преизпълнен!

—Другарю Иванов, обръща се някой към председателя на стопанството какви са изгледите за средния добив от есенниците?

—Не можем да се оплачем отговаря скромно той. От отделни площи имаме по 450 кг ечемик и по 300 кг пшеница, но средно за стопанството мисля, че ще стигнем към 200 кг пшеница и 270-280 кг ечемик от декар.

В отговор на писмото на ЦК на БКП общинският партиен комитет и първичните партийни организации от района вземаха такива решения, които осигуриха пълната мобилизация на кооператорите. Някои от площите на царевицата се окопават вече четвърти път, провежда се допълнително опрашване на слънчогледа и царевицата. Прибрана е всичката слама. До всяка ферма е струпано на големи купи фиево и люцерново сено. Усилено се върше и силажира. Механизаторите извършват дълбока оран.

Съревнованието се отчита редовно. Търсят се нови резерви и се поемат нови задължения. Паисиевските кооператори се подготвят за достойна среща на Девети септември.

Николай ГРИГОРОВ

СЛЕД ЖЪТВАТА И ОПРАШВАНЕТО — НА СИЛАЖА

На неотдавнашното комсомолско събрание в с. Васил Левски се отчете работата на средношколците. Бригадирът Нейко Георгиев съобщи на присъствуващите, че средношколците са окопали 350 дка пролетни култури, набрали са 25 тона кайсии и са опрашили 300 дка слънчоглед.

Този труд, положен от средношколците, радва кооператорите. Сега всички младежи поеха новата задача—бързо и качествено приготовляване на необходимия силаж.

Димо ДЕМИРЕВ

Старите машинисти не отстъпват

Вършитбата в района на МТС Кайнарджа е в разгара си. Почти във всички села е организирана денонощна вършитба.

Най-добре работят машинистите Добри Димитров в с. Кайнарджа и дядо Георги Овчаров в с. Светослав.

Стар е дядо Георги, но не отстъпва на младите машинисти. Само за 4-5 дни той овършия 150 тона зърно. Сега на неговата вършачка се вее знамето „Вършачка първенец", което профкомитетът при станцията му връчи заслужено.

П. БОРИСОВ

ПРЕИЗПЪЛНИХА ПЛАНА ЗА ЯЙЦАТА

След призива на Окръжния комитет на Комсомола към комсомолците да започнат събирането на яйца и да осигурят на народното стопанство 9,900,000 бройки 27-те комсомолци от с. Водно решиха всеки един от тях да събере и предаде по 150 яйца, или общо 5,050 бройки.

До 29 юли 27-те комсомолци събраха и предадоха 5,156 яйца. Поръчението е изпълнено. Това обаче не задоволява комсомолците. Те преразгледаха първото си решение и се заеха да съберат допълнително яйца. Възложено е на Салим Мехмедов и на Азим Керезов да следят за ежедневно отчитане на яйцата. В период от първите десет дни бяха изкупени и предадени 5,400 яйца. Парите комсомолците вземаха от закупчика и веднага заплащаха яйцата.

Кооператорите са много доволни от този начин за събиране на яйцата.

Петър СТАВРОЗОВ

За няколко часа 10 тона зърно

Жътвата в с. Стрелково приключи на 20 юли. Още на другия ден звеното на Велю Иванов започна вършитбата и само за няколко часа овършя 10 тона пшеница. Сега вършитбата в кооперативното стопанство е към своя край и след няколко дни в складовете ще бъде прибрано и последното зърно.

Ангел ИВАНОВ

Предават договорираните зърнени храни

В района на Дуловската МТС кипи усилен труд. Започна денонощна вършитба.

В голяма част от ТКЗС тази година имаше добра организация по прибиране на реколтата. Едновременно с жътвата се извърши подметката на стърнищата и сеитбата на вторите култури. Сега от всички кооперативни стопанства каруци и коли натоварени със зърнени храни се отправят към приемателните пунктове, за да предадат на държавата договорираните храни.

Т. ХАДЖИСТОЕВ

Вършеят денонощно

Кооператорите от ТКЗС „Димитър Благоев" в с. Варненци вършеят денонощно. В района на стопанството вършеят шест вършачки, които са овършали до сега над 600 тона зърно. Средният добив на пшеница от декар е 240 кг. На първо място в съревнованието по време на вършитбата излезе трета полевъдна бригада с бригадир Ангел Иванов Радков. Кооператорите от тази бригада първи завършиха вършитбата в стопанството.

Георги МАРИНОВ

БЕРИТБА НА ТЮТЮН В с. ГОЛЕШ

Тютюна в с. Голеш тази година беше поверен на възрастните кооператори, които имат опит в отглеждането му.

Работата започна още през зимата, затова те успяха да получат ран и елитен разсад, който разсадиха на площ от 60 дка. Много грижи положиха кооператорите, три пъти го окопаха и тютюнът се разви добре.

От няколко дни започна беритбата. До сега са набрани 1913 низи доброкачествен тютюн. В работата се отличиха другарките Велика Василева, Керана Колева и Марина Жекова, които берат и нижат по 14-15 низи тютюн на ден.

В. ЙОРДАНОВ

Производството на килими в килимарския цех на промкомбината в Силистра все повече расте.

НА СНИМКАТА: Сийка Петрова измерва произведената продукция

ДА ПОДРЕДИМ ВИТРИНИТЕ С ВКУС И УМЕНИЕ

Една от най-ефикасните форми за предлагане на стоки за населението е витринната реклама. Естетическият вид на една витрина привлича гражданството и го улеснява в избора на различни стоки.

Настоящето архитектурно оформление на витрините по магазините на градските търговски организации разрешава правилното им художествено подреждане.

Често се случва обаче ръководителите на търговските организации да изискват от търговските работници да подреждат витрините без да им оказват съществена помощ. За да се подреди добре витрината е нужно да се направи проектскица. В нея трябва предварително да се знае, коя стока къде и как ще се постави, какви рекламни средства ще се използуват и точно колко стока трябва да има на витрината.

Тези въпроси са от значение, ако искаме витрината да постигне своята цел.

Такива ли са витрините в нашия град?

С изключение на две-три в центъра на Силистра, които се подреждаха от специален човек, другите са оформени без вкус и умение. Повечето витрини и в останалата част на града са занемарени, потънали в прах, безредие и в един и същ шаблонен ред.

Необходимо е търговските работници да разберат значението на честото и разнообразно подреждане на витрините. По такъв начин те ще привличат погледа на минувачите върху лицето на своя магазин.

Прегрупирането на стоките улеснява до голяма степен купувача в неговия избор. Съвсем погрешно е нареждането на еднакви по вид стоки на различни места.

Често явление в нашия град е витрините да се натрупват с един вид стоки—колониалите, кинкалериите и магазините за електрически материали. Необходимо е дребните предмети да се групират на едно място, а не разпръснати по цялата витрина. В подреждането трябва да се има предвид разположението на стоката по качество, което улеснява клиента в бързото разглеждане и ориентиране. Не винаги купувачът има търпението да стои пред витрините и да разглежда разхвърляните стоки.

Не по-малко внимание е необходимо и за декоративният елемент. В зависимост от сезона трябва да се подбере съответния мотив, чрез стилизирането на който се внася настроение в общия облик на витрината. Този декоративен елемент служи едновременно и като задръжка на погледа и ориентиране на клиентите, какъв сезон настъпва и какво ще бъде необходимо. Известно постижение в това отношение има ГТП „Градска търговия" — Силистра предимно на витрините в центъра.

Много витрини на магазини за железария и хранителни стоки на ГТП „Градска търговия" и „Наркооп" не се изобщо подреждат от търговските работници или пък техният вид е един и същ, не се етикитират стоките, не се боядисват или облицоват витрините. Боядисването с бяла блажна боя без облицоване с хартия спомага за по-голяма прегледност на витрината, увеличава светлината за по-добра видимост на стоките. С бяла блажна боя могат да се боядисват и дървените части откъм лицевата страна на витрината.

Повечето от витрините в нашия град са потънали в прах и по стоките хвърчат безброй мухи. Създаването на хигиенични навици в продавачите до голяма степен допринася за изпълнението на плана по стокооборота, умножава клиентелата. Именно за това е необходимо витрините да се мият и почистват основно поне 1-2 пъти седмично, а стъклата да се почистват всяка сутрин и вечер преди отваряне и затваряне на магазина.

Съвсем погрешно е да се прави икономия от осветлението на витрината. Кога друг път гражданството ще се спре на магазина, ако не вечер през неработно време. Изобилната светлина допринася за по-добра видимост на стоката вечер.

Ако спазваме тези условия за художественото оформление, осветление и хигиена на витрините, можем да се надяваме на многобройна клиентела, която ще бъде доволна от продавача и от стоката. А от друга страна ще се улеснят и купувачите в подбора на потребностите си.

К. НАДАРЛИЙСКИ

зав. „Реклами" при ОТП

ДОБРИ ГРИЖИ—ДОБРИ РЕЗУЛТАТИ

Ето вече трета година Колю Димитров работи в птицефермата в с. Белица.

Още през март т. г. той получи за отглеждане 3,000 пилета, за които полагаше големи грижи. През студените дни поддържаше необходимата температура, изпарваше ежедневно поилките и хранилките. Под непосредствената помощ и ръководство на зоотехничката Върбанова и ветеринарния лекар Георгиев той осигуряваше правилно хранене на пилетата и поддържане на висока хигиена при тях.

Добрите грижи дадоха и добри резултати. Пилетата станаха хубави ярки и петлета. 960 от петлетата са продадени за угояване, 180 за клане—на средношколската бригада. От ярките вече ежедневно се събират по 140-160 яйца на ден. Колю Димитров се стреми да увеличава непрекъснато тяхната носливост.

За своя труд птицегледачът получава богато възнаграждение. До края на юли двамата със съпругата си те изработиха 700 трудодни.

Калин НЕНОВ

нично надуваше овчи мех, чуваше се чудновата музика и Славка веднага узнаваше названието на инструмента—гайда. Той искаше всичко да изпробва, да разбере, да вкуси и всичко му беше малко.

Затуй при шосейните прехвърляния, въпреки че беше прашно, но беше весело. Точеха се обозите, сякаш цяла Русия отиваше на гости при българите! Реките бяха жълти, планините великолепни. В стари леки коли пътуваха новите власти—кметове и народна милиция—в София и обратно. От планините се спущаха партизани на коне. В облаците от прах се мяркаха кестенови алеи. Пред вратите седяха старици с прежда в ръце. Почиваше с разпрегнати коне цигански табор. Странно изглеждаха ходжите с белите си чалми. Славка узна—това са мюсюлмани, които са ходили в Мека. След оръдията тичаха мургави деца. От ръцете на девойките летяха в каросериите на камионите цветя и чепки грозде . . . Ето че още едно село остана назад.

Отстранявайки се и пропущайки Славка, обозите запълваха пътищата. Безкраен поток от каруци, брички, кабриолети и двуколки. Всички са доволни: за пръв път откакто е започнала войната, не се чува бой.

— Не си ли чувал, земляк, къде е тя сега — предната позиция?

—Да, казваха, че е някъде в Сърбия, в планините.

По напрашените лица личи благодушие. Вървят и вървят войсковите обози. Конете бягат леко. Конярите цъкат с уста. Заскучаха по конски юзди селските ръце.

—Дий, дий, Дорчо!

Пращат из България обозните коне—жълтовати, червеникави, пъстри, дорести и с отрязани уши, кобилки с бяло на челото, с гриви наляво или надясно, а някои и на двете страни; тичат след колелетата жребчета—сиви, със светли гриви и опашки, с бели устни, тъничко цвилят, тракат с копитцата си, радват войнишките души. Надеждата за скорошна победа, за среща с родните не оставя сърцето, както не оставят бричките кончетата . . .

Сега полковникът не се разделяше с походната радиостанция. И младши лейтенант Шустов е тук, в колата—с него е по-весело. Удивителен човек е този Славка: и храбър воин и в същото време забавно момче! На река Миус той спаси бетонния мост: изхвърча на него с мотоцикъла под огъня на противника, когато оставаха двадесет минути до взрива и стъпка бикфордовия фитил. После го питаха—той и сам не знаеше, как се е случило това. Но на негова сметка се числяха и много смешни неща. Веднаж в тъмнината той сметнал тола за сапун и дал на хазяйката парче от взривното вещество да пере. Офицерите често го дразнеха: „Е, как не се ли свърши сапунът?" Славка не се обиждаше за това. Той беше отчаяно контѐ и въпреки че престана да носи планшет и скри финския нож с кехлибарена дръжка, но пред всеки рейс лъскаше до пълен блясък своите ботуши от шевро.

Особено хубав биваше Шустов в дните на големите придвижвания, когато щабът на фронта напущаше привичното си място и правеше скок след войските. В такива дни полковник Ватагин сядаше редом с адютанта, изкарваше от паметта си показанията на разни изменници, парашутисти и диверсанти, ставаше ленив и разговорлив: карай! Ако потрябва да се тика колата, ще слезе тежко от кабината, ще побутне с рамо . . . силен е!

Поради младостта си Шустов не се досещаше, че сам той със своето шумно вдетиняване, от време на време беше просто необходим на Ватагин, че той си почиваше в неговата компания и от сутрешните документи, и от безконечните телефонни разговори, и от нощните пътувания във Военния съвет.

По фронтовия път Шустов познаваше всички шофьори и регулировчици. Зад кормилото, особено в населените пунктове, на него му беше трудно заради девойките-пешеходци. С риск за живота си той изпращаше с поглед всяка поне малко привлекателна девойка и като забележеше вниманието на полковника, говореше доверително: „Предпочитам

Под нашия поглед

Кога Силистра ще има плаж?

Години вече силистренци чакат инициативата и решението на Градския народен съвет да използува щедростта, с която природата е дарила нашия град. За тази щедрост — широк пясъчен бряг, Дунава, обилни слънчеви лъчи—всички гости на града, дошли от вътрешността просто ни завиждат.

Сега всеки, който обиколи дунавското крайбрежие и „плажа“ ще се отврати от онова, което ще види. Чудно, наистина, защо органите на Санепидстанцията не се намесват и не поведат борба с нечистотите по дунавския бряг, където се оставят дрехи и се къпят толкова граждани и деца.

Има нещо, което не е в ред. Това нещо е грижата да се създадат приветливи и хигиенични условия за използуване на дунавската вода, за слънчелечение и сигурност за тия, които се къпят в Дунава. Тази грижа е изключително на Градския народен съвет.

През пролетта, когато се разглеждаше планът на Градския народен съвет във връзка със самооблагането и благоустройството на града беше поето обещание, че басейнът ще бъде готов още в началото на лятото. Казаха си силистренци: е, ще се разхлаждаме в басейна. Обаче никой не постави въпроса за плажа, за рационалното използуване на Дунавския бряг. Въпреки това и сега не е късно да се отделят известни средства от самооблагането за подобряване на плажа, който понастоящем се е превърнал на търговска база-стоварват се там горивни материали за „Топливо“, бурета, строителни материали и т. н. като че ли е част от пристанищната маза.

Производството на камъшитени плочи, най-различни дебелини, е пред нас. Нима не може да се закупят от фабрика „Камъшит“ такива плочи и да се направят кабинки за събличане и обличане? Трудно ли е, след като плажът е подготвен, изравнен, насипан с чист пясък, да се подберат няколко души добри плувци, които да образуват спасителна команда и под очите им да са всички къпещи се? А кой ще им плаща? Градския народен съвет ще им плаща, защото той ще събира определена такса от всеки, който използува кабинките.

Басейнът не ще може да задоволи всички с вода и пясък, а и кога ще бъде готов? Щедростта на природата трябва да се използува. Да се създаде модерен плаж, да се ограничи мястото в Дунава, където ще могат силистренци да се къпят - това не изисква много средства и усилия, а повече разбиране и инициатива. Така ще се създадат условия за водо и слънцелечение, ще се избягнат нещастните случаи, ще има силистренци къде да оползотворяват свободното си време.

Нужна е само повече инициатива!

Силистренска ОСА

Картинки от село Голеш

ПЪРВА КАРТИНКА

Над селото вали дъжд. Обикновен сериозен дъжд на възрастни капки. Капките чукат по покрива на кооперативния свинарник, а свинките отвътре квичат. Те изпълняват някаква погребална песен, адресирана до контролния съвет на стопанството.

—Кой е починал, та сте се разквичали, бе свинки?

—Почина ей онази редосеялка отговарят свинките и сочат към една купчина ръждясали железа и изгнили дъски. От размитата ръжда около купчината се стичат жълто-червени кални вадички.

Дъждът вали. Капките чукат по тлеещите, останки на редосеялката: „чук-чук“! Свинките квичат жално—жално. Само те оплакват нещастницата, починала в разцвета на предсеитбените си възможности.

ВТОРА КАРТИНКА

Пред общинския съвет в селото са се събрали няколко служители. Те говорят за доброволния физически труд, който трябва да се даде за благоустрояване на с. Голеш.

Станко Димитров:—Аз ще взема медицинско от лекаря.

Илия Недков:—Това не ме засяга. Аз съм вече инспектор.

Димитър Василев:—По принцип съм съгласен, но . . . какво ще каже Рашков? ! ! !

Костадин Георгиев: —Сега съм много зает, приключвам баланса.

Каню Симеонов: —Не мога. Аз съм параграфист.

Учителите:—Ние сме във ваканция.

Николай Стефанов:—Я, та аз ли ще бъда първият. Да не съм си изпил ума със сламка!

Това е вече картинка, нали?

ТРЕТА КАРТИНКА

В кравефермата работи комсомолецът Неджиб Еибов. Много работи той. Иска да получи голям млеконадой. И го получава.

—Кажи, Неджибе, как успя да надминеш останалите доячи?

—Уха, много лесно бе.

—Кажи де, кажи да чуем!

Неджиб се озърта подозрително и прошепва на ухото ни:

—С вода. Като налея един-два гюма вода в млякото те ти голям млеконадой, те ти много трудодни, те ти изпълнение на план и всичко. Разбра ли сега? Само да не си продумал на други, че ще ми откраднат ценния опит. Сакън, братче, между нас да си остане.

(Из бюлетина на с. Голеш)

БЪРЗА

ТЕЛЕГРАМА

До Началника на ПТТ — Дулово

Др. началник,

Молим Ви да изпратите поне един плик за ПТТ станция—Паисиево. Искаме да благодарим за онези пликове за писма, които очакваме от Вас, а още не сте ни ги изпратили.

Поне парите ни върнете.

Телеграмата е за Ваша сметка.

ПАИСИЕВЦИ

ЛЮТИ КЛЕТВИ

Да пукнеш, през гърба да се сцепиш и косите ти да окапят както обръчите на бъчвите за вода край вършачките в с. Добруджанка и с. Голеш.

Дано сън те умори, че нищо да не виждаш и нищо да не вършиш като отчетника на вършачката Мехмед Мюмюнов от с. Таслаково.

Осил да те задави, дъх да не можеш да си поемеш и три дни без работа да стоиш както е стояла вършачката в с. Чуковец.

От прах да побелееш, вятър да те завее, съвсем да се разпилееш и да не можеш да си намериш място както архивата на общинския съвет в с. Голеш.

В град да учиш дано, много акъл да събереш, още по-много хляб да ядеш и като се върнеш на село хич да не отиваш в стопанството както правят средношколците от с. Средище.

ТЯ ДОЙДЕ

Тя дойде внезапно, когато той седеше на сянка под дървото в блока на стопанството в с. Посев и гледаше към каруците. Тъкмо тогава дойде тя, гениалната мисъл. Звеноводът Жеко Иванов, в чиято глава се прояви този мисловен проблясък, не се реши да се удари по челото, за да не прогони това така велико хрумване. В какво се състоеше гениалната мисъл?

Както си седеше на сянка Жеко изведнаж започна да си задава въпроси и сам да си отговаря. Всичко това той вършеше на ум. Първият въпрос беше такъв: защо каруците и конете вечер да се откарват в двора на кооператива? Последва отговорът: от днес кооператорите трябва да ги прибират в собствените си дворове. Вторият въпрос имаше долу-горе следния вид: а кой ще се грижи за храната на конете? Отговорът беше: кооператорите. А откъде ще вземат те храна? Отговор: малко ли кооперативен фий има, да пълнят каруците и това е.

Мисълта веднага получи практическо осъществяване и резултатите не закъсняха. Конете изпочупиха каруците в знак на протест против принудителния пост, на който бяха подложени. Благодарение на кооперативния фий частните биволици и крави загладиха косъма, а горките коне започнаха да гризат опашките си от глад. Особено усърдие прояви в приложението на този метод Жеко Георгиев. Той, като адаш на звеновода, така се грижеше за частната си крава, че тя едва не пукна от преяждане.

Направи много лошо впечатление фактът, че управителният съвет се отнесе съвсем равнодушно към тази гениална постъпка и до днес още не е наградил рационализатора от село Посев.

ГОСТУВАНЕ НА АРТИСТИ ОТ БАЛЕТА И СОФИЙСКАТА НАРОДНА ОПЕРА

На 6 август в Силистра гостуваха артисти от балета на Софийската народна опера. В състава влизаха Валя Вербева—лауреат на Димитровска награда, Лили Попова, Димитър Димитров, Лилия Янакиева, Ана Кръстева, Петър Торнев, Атанас Самев—лауреат на световния младежки фестивал, Елеонора Железнова, Иван Николов и др.

В програмата бяха включени картини из „Бахчисарайски фонтан“, „Умиращият лебед“, „Кукли“ „Жар птица“, „Във виенската гора“ и др.

Поради големия интерес, който гражданите проявиха към гостуването на артистите, програмата бе повторена и на 7 август.

СЪВЕТИ

I СЪВЕТ—Да речем вие сте ръководители на зърнената площадка в с. Каменци. Можете да се казвате Георги Ганчев или Димо Русев, но това не е важно. Работите си вие на площадката, по почва да ви става горещо. Пече. Тогава теглите една агитация на каруцаря Георги Маджаров, който запряга домакинската каруца и ви откарва в с. Коларци. Там му дръпвате едно къпане, налавяте си риба и почвате да печете и ядете. През това време зърното на площадката се пази от кокошките и врабците.

II СЪВЕТ—Когато окопавате трети път памука, добре е да му хвърлите и малко тор. Не е необходимо торът да се слага около всяко растение. По-добре ще бъде, ако го хвърляте с шепи и той си пада там, където ще. Този метод е изпитан наскоро по блоковете на с. Ястребна, а съветът е даден от агронома Иван Стефанов.

СЪОБЩЕНИЕ НА РЕДАКЦИЯТА

С излизането на брой 52 на вестник „Силистренска трибуна“ изтича годишният абонамент на вестника за ония читатели, които в началото на годината се бяха абонирали за цяла година и бяха внесли по 10.40 лв. Абонаментът до края на годината за тези абонати е 7.60 лв. Краен срок за абониране—15 август.

Бригадирска вечер

На 5 т. м. в двора на Първа гимназия, по случай започване работата на втора смяна при бригадирския лагер „Д. Михайлов“, се състоя тържествена вечер. На нея присъствуваха родители на бригадирите и много гости.

Бригадирите бяха поздравени от секретаря на Окръжния комитет на ДКМС др. Г. Кардашев.

НОВИ КНИГИ В ОКРЪЖНАТА БИБЛИОТЕКА

ЕНЕРГЕТИЧНИ МАШИНИ. Учебник за техникумите изд. 1958.—362 стр.

Учебникът разглежда въпроси от термодинамиката, двигателите с вътрешно горене, парни котли, турбини, помпи и компресьори и водни двигатели.

ЕЛЕКТРОТЕХНИКА от М. Николов и Пападопулов изд. 1958.—428 стр.

Специално написана за техници работещи в практиката.

РЪКОВОДСТВО ЗА ТРАКТОРИСТИ изд. 1957.—362 стр.

Книгата е предназначена за сменни трактористи. Разглежда устройството експлоатацията и поддържането на най-разпространените трактори у нас, като за останалите се дават по-характерните данни.

МОТО—КРОС ДО ВРЪХ „СТОЛЕТОВ“

Ранното утро на първи август се огласи от шума на мотори и леки коли, придружен от весел човешки глъч и смях. Потегля досовската колона на силистренци в традиционния мото-поход по случай славната годишнина от боевете при Шипка и 15-годишнината от Деветосептемврийското въстание.

Скоростта постепенно се увеличава. Колко хубаво се пътува сутрин по асфалтовото шосе! Някои дори запяват. Ранобудните айдемирци отдалече чуват моторната колона и излизат на улицата, за да приветствуват досовци, да им пожелаят „добър път“.

Слънцето вече показва първите си златни лъчи от изток.

Колоната наближава кръстопътя на с. Ситово. Тук чакат готови ситовските досовци, които се сливат с общата колона. По лицата на всички се чете радост и бодрост. От двете страни на асфалтовото шосе се открояват просторните кооперативни блокове с вече пожънатата пшеница, с гъсто избуялата царевица, узрелите вече слънчогледови ниви и памукови блокове.

В Тутракан колоната спира, за да се присъединят и тутраканските досовци. Дават се последните указания и нареждания. И отново пак на път. Колоната е внушителна. Леките товарни коли и леките автомобили са окичени с лозунги, плакати, и знамена, които отдалеч привличат вниманието на минувачите. По време на движение мотоциклетистите разпръскват позиви в чест на високопланинския мото-крос.

Ето наближаваме старопрестолния град Търново. Чудно хубав е той. Сякаш пред теб се намира прелестна завършена картина на велик художник. Лъчите на слънцето позлатяват руините на древния Царевец, тихо целуват водите на Янтра, закачливо надничат в прозорците на гиздавите къщи, накацали като ято гълъби върху стръмния склон. Колоната спира, за да се полюбува на прелестите на красивия град.

След кратък престой колоната бавно потегля по шосето за Севлиево. Настигаме стройните колони на Търговище, Варна, и Коларовград. Разменят се бодри досовски привети. Движението към Габрово става все по-многолюдно, колоната по-весела и безкрайна. Започва буря и дъжд придружени с гръмотевици и град. Гъстите колони обаче безспир продължават напред. Младите патриоти и патриотки твърдо понасят несгодите. Измокрени до кости в лицата се отразява не отчаяние, а весел смях. Дъждът попречи да се нощува на Балкана и затова всички преспаха в Габрово. Рано сутринта започна трудният високопланински мото-поход който изисква от водачите на превозните средства висока походна дисциплина, смелост и съобразителност при преодоляване на извънредно натоварения с движение път. В 9 часа колоната пристигна безаварийно на определеното място. Величествен и красив е родният Балкан. Пред очите ни се откриват склонове буйно обрасли с гори и равното казанлъшко поле, в което блести огледалната повърхност на язовир „Г. Димитров“.

Връх „Столетов“—историческо място, където през август 1877 година руските богатири от Орловския и Брянския полкове заедно с българското опълчение проявили изключителна храброст при разбиването на турските пълчища на Сюлейман паша. Тук, на Орловото гнездо, българи и руси с цената на живота си са оказали героична съпротива срещу многобройните турски войски. За славните подвизи на шипченци и руските братя освободители край Стара Загора, Шипка, Шейново, Плевен и на връх Столетов, пред силистренските досовци говори подполковник Аляков.

В 9·30 часа на 2 август по инициатива на ЦК на ДОСО се проведе внушително традиционно високопланинско мотоциклетно състезание. Пред хилядите зрители майстори на спорта от ДОСО демонстрираха високата си техника в овладяването на високопланинския терен и препятствия, своята смелост съобразителност.

След свършване на състезанието започна изтеглянето на авто-мото колоните по обратен път. В стегнатата еднoредна колона, при пълна дисциплина силистренските досовци изминаха дълъг преход през Казанлък, Прохода на Републиката, Търново, Русе и пристигнаха в Силистра.

Борис БОБЧЕВ

8 дни дунавски гребен поход

В чест на 15 годишнината на Деветосептемврийското народно въстание, Централния комитет на Доброволната организация за съдействие на отбраната организира Дунавски гребен поход от Видин до Силистра. В похода вземат участие морските клубове—Видин, Лом, Оряхово, Никопол, Свищов, Русе, Тутракан, Силистра, Плевен и София.

На 4 август походниците потеглиха от Видин, след което ще имат следните преходи: Видин—Лом—4 август, Лом—Оряхово 5 август, Оряхово—Никопол— 6 август, Никопол—Свищов— 7 август, Свищов Русе—8 август, Русе—Тутракан—10 август, Тутракан—Силистра—11 август.

На 11 август—вторник в 18 часа участниците в похода ще навлязат във водната станция на морския клуб на ДОСО —Силистра. Физкултурници и граждани на Силистра, да посрещнем състезателите масово. На 12 август в 17 часа и 30 минути ще се проведе състезание по гребане на 2,000 метра.

ФУТБОЛЕН МАЧ

В чест на 15 годишнината на Девети септември, на 2 август се състоя приятелска среща между отборите на ДЗС „Янко Забунов“ и ДНА — Силистра. Мачът премина при много оспорвана другарска игра. Първото полувреме завърши при резултат 1:0 за гостите. Второто полувреме играта стана много по-динамична и оспорвана. Честите устремни нападения на забуновци се увенчаха с 3 гола. Мачът завърши при резултат 3:1 за ДЗС „Янко Забунов“

След мача се състоя вечер на първенците в производството.

Веса КОВАЧЕВА

СВЕДЕНИЕ

на Окръжния народен съвет за хода на селскостопанските работи до 6 август включително

ТКЗС	Вършитба общо с вършачки о/о	Силажиране о/о	Лятна дълбока оран о/о	Есенна дълбока оран о/о	Жътва коноп о/о	Набран тютюн-низи	Прибиране фасул о/о
Айдемир	37	14	1	18	100	х	16·2
Калипетрово	100	21	44	17·5	0	х	94
Бабук	70	13·6	40	21·2	75	х	21
Алфатар	89	18·5	79	5·4	64	х	20·6
Ишырково	23	15	27	12·4	52·9	30	27·5
Попина	12	8	11·5	3·2	0	101	10
Сребърна	40	19·6	40·5	0	68	49·5	0
Ситово	31	15·5	21	17·5	52	76	3·8
Срацимир	58	19	12·4	16	43	22	36
Кайнарджа	52	17·6	18	23	19	42	47·5
Голеш	56	16	14	32	х	22	14·8
Тутракан	41	14	31	14·5	20	43	69
Нова Черна	52	20	95	9·9	50	х	67
Старо село	152	6·7	51	24·9	8·3	х	93
Белица	153	19	34	13	34·2	173·3	82
Главиница	63	13	18	33·5	44	41	82
Ст. Караджа	32	18	67	16·5	44	44	56
Сокол	50	21	58	15·3	47·5	31	8
Зафирово	34	12·7	49	13·5	0	32	32
М. Преславец	69	12	65	10·5	3·5	38	28
Дулово	59	13·4	93	11·5	0	38	0
Межден	76	15·7	46	12·4	3·5	27	0
Окорш	50	27	9·8	10·6	х	25	40
Секулово	30	12·3	35	6·9	х	28·5	0
Добротица	16·5	23	41	14	31·5	45	15·6
Чернолик	70	20	51	5·4	0	12·2	0
Паисиево	100	22	49	11·5	х	18·2	2
Средище	129	13·5	42·2	17	х	64	48
Алеково	41	22	32	12·5	42	49	17·4
За окръга	60	16·2	39	9·4	40	31	27·6

СВЕДЕНИЕ

за работата на МТС в окръга до 5 август включително (в проценти)

МТС	Вършитба с вършачки	Извличане слама	Подметка	Лятна дълбока оран	Есенна дълб. оран	Силажиране	Мека оран
Силистра	16·4	130	78.2	29·7	20.8	38	59
Алфатар	38·4	84	55.8	30.9	13	14·4	51.4
Кайнарджа	27·5	91·8	66	18.1	26.9	32·3	54.1
Средище	31.5	15·3	128	58.5	12.8	19·8	58
Ситово	8	99·6	71	15·2	12.8	81	49
Дулово	46.6	123	91.3	х	8·4	47·7	51
Главиница	22·3	75·6	37·6	47·5	15·8	42	45
Тутракан	20.5	100	95.7	69.3	10.1	51	52
За окръга	26	96·9	71.6	36·1	13·7	37	52

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА

Улица „Дочо Михайлов“ № 21
Телефони: главен редактор и зам. главен редактор—201
Отдели: Партийно-организационен, Селскостопански, Промишлен, Култура и бит, Писма на читатели и дописници—27

блондинките, склонни към леко напълняване“. Ватагин се досещаше, че зад външната безцеремонност на Шустов се крие истинска стеснителност. И може би затова в любовните дела него го постигаха страшни разочарования. Девойките някак си не го ценяха. Но след два-три дни Славка забравяше всички огорчения: природната му доверчивост и широтата на натурата му лекуваха раните на сърцето. Ватагин наблюдаваше изпод вежди тези кратки борби между самолюбието и веселостта. През последния месец на пътя на Славка застана регулировчицата Даша Лучинина със своите флагчета. За дълго ли ще бъде това ? . . .

На Ватагин не му е скучно да слуша пътните монолози на адютанта — за футбол, за филми, за прочетени книги. Полковникът вече не можеше да преброи колко пъти се е възхищавал от похожденията на „Отчаяният капитан“ в Англо-бурската война. Това беше любимата книга на Славка Шустов от детските години. Неин автор е Луи Бусенар. Войната там не прилича на днешната: враговете са великодушни като рицари. Всяка минута Славка можеше да се въодушеви и да разказва. И при такава детска невзискателност към събеседника той беше разбран и тактичен и, което е още по-удивително, наблюдателен. Изведнаж ще си спомни какви меки, светли коси с път по средата е имал плененият немски оберст, а под мустачките усмивка и руменина на бузите; и как него, Славка, са го удивили калните ръце на пленника; и как невярно и грубо майор Котелков е прекъснал немеца: „Ние сме учили немски език, за да разпитваме, а не да разговаряме“ . . . И тук, ако полковникът не прекъсваше Славка, той можеше още петдесет километра да си спомня на глас, как сам е учил немски език—в трамвая, в антрактите по време на спектаклите, на стадиона; той закриваше с големия си пръст лявата колонка с думи и разговаряше сам със себе си по немски: „рехт хабен —имам право . . .“ И как все пак го скъсали и учителят по немски език му станал личен враг: в тази минута

той го ненавиждаше до разтреперване . . .

Походната радиостинция с часовои на стъпалата се движеше по планинските пътища на България тежко и внимателно. Пътуването се протакаше. Ту танкове затваряха по за пет часа пътя, ту очакваха в прохода попътен влекач. Навсякъде, където спираха, радистът пущаше антените—„мустаци и полумустаци“. А щом се свечереше, търсеха уединена стоянка за нощуване, за да слушат цяла нощ.

При всичките тези грижи Славка се изхитряваше да живее пълен живот с всички пътни удоволствия и огорчения, с караници и нови запознанства. Той се изкъпа във Варна: скочи в морето направо от вълнолома. Ядеше само българска храна—например зарзават в глинена паница. От плодовете предпочиташе не ябълки, а мушмули. В Добрич си купи тютюн, три дини и фастъци, които заспаха цялата седалка. В Шумен се накани да отиде в турската баня, но полковникът го накара да се откаже:

—Много хубав ще бъдеш след банята в тоя прахоляк! Остави. Няма да избягат турските бани . . .

Те влизаха в някакво градче и търсеха кръчма —да обядват.

—Молим! —викаше келнера Славка.

Той поръчваше на себе си и на полковника изпущащи пара пиперки, пълнени с извара.

Ватагин предоставяше на адютанта да води преговорите и само понякога му внушаваше:

—Ти сега не си просто младши лейтенант Шустов. Ти сега си руснак! Повече самообладание.

Те обядваха, а наоколо се тълпеше народ, по южному горещ, възбуден от великите събития. Славка заговаряше с девойки-партизанки, които го моляха да си разменят оръжието или пък с монах, когото черпеше с войнишка махорка, а той го канеше на гости в своя манастир. По улиците водеха уловени фашисти или местни богаташи-фабриканти—някои просто по чорапи, както са ги хванали на тавана или в мазето. Вглеждайки се в техните ненавистни лица, народът гневно въздишаше. Някой праз-

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година IV, Бр. 50 | Сряда, 12 август 1959 година | ЦЕНА 20 СТОТИНКИ

Всички полски работи едновременно

Паднаалите напоследък напоителни дъждове създадоха благоприятни условия за развитие на пролетните култури и за дълбока оран. Трактористите Панайот Д. Петраков и Христо Т. Паришкевов в блоковете на с. Антимово подметнаха качествено 7,000 дка стърнища и са изорали по повече от 300 дка дълбока оран.

В резултат на добрата организация вършитбата приключи само за три дни. Усилено се извършва и силажирането. Досега са изкопани 12 нови силажни ями, като в 7 от тях са вече приготвени над 350 тона висококачествен силаж. Силажирането продължава и през август ще бъдат запълнени и останалите траншеи с фуражна царевица.

Кооператорите едновременно извършват всички полски работи.

С. ГЕОРГИЕВ

Да следваме неговия пример

Изкупуването на яйцата в окръга чувствително изостава. Планът е изпълнен едва 37 на сто. Много от закупчиците оправдават лошата си работа с липса на яйца или с това, че кооператорите не ги продавали. И двете твърдения са съвършено неоснователни. Има много примери, които показват, че с упорита работа закупчиците могат да събират много повече яйца отколкото им е планът.

Никола Маринов от Ветрен е най-добрият яйцезакупчик в окръга. При план 260,000 до 5 август той е изкупил 271,360 броя яйца. Ежедневно той изкупува по 2,000 яйца. Всеки ден др. Маринов обикаля селото по няколко пъти и не оставя нито едно яйце получено през деня неизкупено.

Комсомолският набор —нова струя в партийните редове

Партията е крепост, вратите на която се отварят за най-достойните.

Й. В. Сталин

Революционната партия е такава организация, която непрекъснато се подмладява, набира нови сили за изпълнение на нейната задача—унищожаването на старата, реакционната обществена форма и създаването на новото общество. Българската комунистическа партия, като челен отряд на революционната работническа класа, възмъжя в найжестоки битки с врага. От своето създаване отпреди шест десетилетия тя непрекъснато укрепваше и се превърна в партия от ленински тип, готова да срази врага и да пристъпи към съзиждане на социалистическото общество. Нейната революционна същност я прави партия на настоящето и бъдещето. Всеки свой успех, всяка своя победа тя използува за по-бързото придвижване напред към крайната й цел —комунистическото общество.

В своя живот Партията винаги е обръщала особено внимание на възпитанието на кадрите си и е възлагала найголямо доверие на творческите сили на Комсомола нейния боеви резерв.

С минаването на Комсомола след кървавите събития от 1923 и 1925 г. в дълбоко нелегалие се затвори една славна страница от историята на революционното младежко движение. Със създаването на Работническия младежки съюз (РМС) в 1928 година се откри нова страница, в която нашата младеж с кръвта си и героичните си подвизи записа, че е достоен помощник на чиличената Българска комунистическа партия.

В строителството на социализма в нашия окръг забележителен дял има младежта. По предприятия и кооперативни стопанства хиляди младежи влагат своите сили и знания, с младежкия си ентусиазъм помагат за успешното икономическо развитие на окръга и страната. В ДИП „Липа“ неотдавна бе създадена младежка бригада за ударен комсомолски труд, в която комсомолците работят с нестихващ жар, разкриват нови възможности за ускорено производство, достигат до 300 на сто изпълнение на производствения план и в чест на 15-та годишнина на Деветосептемврийската победа разгарят непознато досега социалистическо съревнование.

Партията високо цени всеотдайното участие на младежта в социалистическото строителство и с решението на Политбюро на ЦК на БКП в чест на 15-та годишнина на Девети септември да се организира комсомолски набор дава израз на тази висока оценка и голямата вяра в силите на младежта.

Организирането на комсомолския набор в окръга ни започна още през юли. Навсякъде общинските партийни комитети набелязаха мероприятия, които да помогнат за правилната подготовка на най-добрите комсомолци за влизане в редиците на Партията. Подборът на комсомолците се извършваше и извършва из средата на най-добрите младежки ръководители, млади производственици, специалисти, инженери, техници, агрономи, които са се проявили като талантливи организатори на производството, новатори и рационализатори, млади бригадири, звеноводи и кооператори — майстори на високи добиви, способни селскостопански специалисти, млади учители, проявили се в свързването на училището с живота, девойки, които са дали доказателства, че могат да бъдат членове на Партията.

В подбора на младежките кадри общинските партийни комитети имат предвид в кои сектори трябва да се засили партийното ядро и насочват вниманието си именно към тях. В това отношение партийните комитети в селата Белица и Добротица направиха много нещо. Те правилно постъпиха, като още отрано подбраха най-добрите младежи и девойки, предимно първенците от производството и специалисти, разработиха специални мероприятия за работата с тях, като: разучаване на устава на Партията, различни беседи: „Ролята на младежта в борбата за построяване на социализма“ и др. Приемането на комсомолците за кандидат-партийни членове ще стане през втората половина на август и то на тържествени открити партийни събрания.

Не така обаче постъпиха общинските партийни комитети в селата Алеково и Иширково. В Алеково са приети вече няколко комсомолци за кандидат-партийни членове по обикновения ред, не на тържествени събрания, като с комсомолците не е работено правилно и достатъчно. Иширковският общински партиен комитет широко разгласявa, че в Партията ще се приемат комсомолци и които желаят да влязат в Партията да подадат молби. Такива молби подават 91 младежи и девойки, с които партийният комитет не работи както трябва. Просто е препоръчано на младежите и девойките—кандидати за членуване в Партията — да прочетат партийния устав. В селата Айдемир и Черноилк първичните партийни организации вече са приели по няколко комсомолци за кандидат-партийни членове, но не така, както препоръчва Окръжният комитет на Партията. Такъв начин на приемане е формален, лишава се от съдържание, не оставя трайни следи в съзнанието на младежа.

Досега в окръга са подали молби за влизане в Партията към 500 младежи и девойки. Това са млади сили, които благотворно ще се отразят върху живота на партийните организации, за да могат по-енергично да подемат новите почини, да съчетават партийната работа със стопанските задачи.

С правилното организиране на комсомолския набор и приемането на най-добрите комсомолци в редовете на Партията ще се съчетае младежкият ентусиазъм с разсъдливостта и опита на старата партийна гвардия, ще се влеят нови живителни струи в партийния организъм, за да може по-успешно да се осъществи ускореното икономическо и културно развитие на нашата Родина.

За празника—с изпълнен план

От няколко дни в Средищенското кооперативно стопанство започна усилено силажиране. То се извършва предимно от младежките звена и средношколците. На първо място в силажирането са младежите от с. Посев, които, под ръководството на своя звеновод Траян Костов и участъковия агроном Пенка Памукова, са силажирали най-много зелена маса. В чест на Девети септември те обещават да приключат още в първите дни на август плана на тяхната бригада за силажирането. Само на 5 т. м. те силажираха 80 тона.

Боян СЛАВОВ

Достойна среща на Девети септември

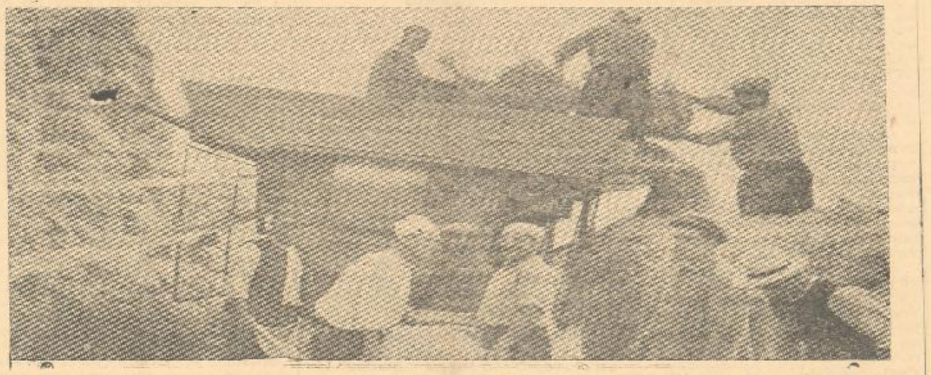

Задачата е окръгът ни да приключи с вършитбата до 15 т. м. Редица стопанства вече приключиха вършитбата. Първо в окръга и то само за седем дни завърши вършитбата стопанството в с. Калипетрово. То имаше да вършее снопите от 3,590 дка пшеница, 3000 дка ечемик и 200 дка ръж. По плана-график на управителния съвет вършитбата трябваше да приключи на 5 август, обаче тя така беше организирана, че завърши на 28 юли вечерта.

НА СНИМКАТА: Вършачката на машиниста Курти Курдоманов, на която работят кооператорите от звеното на Велико Стоянов. За едно денонощие звеното е овършало 38 тона зърно.

Снимка **Върбан ХРИСТОВ**

Новочерненци силажират

Кооператорите от обединеното стопанство „Г. Димитров“ с център с. Нова Черна силажираха повече от 2,500 тона зелена маса. Само в централното село има приготвен вече над 1,047 тона силаж. Управителният съвет е организирал работата така, че всеки ден трябва да се силажират по 100 тона.

По примера на кооператорите от с. Ц. Самуил пред силажните ями бе докаран комбайн и половината от суровината се нарязваше с него. По този начин работата чувствително се облекчи, а и по-спорна стана. За един ден звеното на Слави Йорданов силажира 160 тона.

Бързо и съзнателно работят Диспина Великова, Санда Димитрова, Димитър Панайотов, Куна Витанова, Диспина Александрова и Гочо Гаврилов.

Виждайки необходимостта от бързото силажиране, средношколците от селото се включиха в помощ на стопанството. Те сформираха една група с отговорник Александър Николов и само на 5 август силажираха 110 тона.

Средношколците Койчо Георгиев, Симеон Пеев и Ангел Георгиев добре обслужват комбайна. Неуморно работят и комбайнерът Желязко Тенев и трактористът Георги Чолаков.

Новочерненци са обхванати от желанието да се наредят в първите редици в съревнованието за приготвянето на достатъчно и доброкачествен силаж за добитъка—затова ентусиазмът не стихва денонощно.

Ал. КРЪСТЕВ

ВЕЧЕР НА ПЪРВЕНЦИТЕ

Традиция стана вече всеки месец ситовци да отчитат своите успехи в животновъдството и полевъдството на вечери, устройвани в чест на първенците.

На втори август в присъствието на повече от 500 кооператори и младежи се проведе вечер на първенците. Партийният секретар А. Пенев отчете, че в резултат на упоритата работа на кооператорите са раздадени по 7 лева аванс на трудоден, за юли авансът ще бъде по 10 лева и в близките дни ще се раздадат по 2 кг пшеница на трудоден и на кооператорите пенсионери по 200 кг пшеница. Кооперативното стопанство ще закупи учебници на учениците на кооператорите до четвърти клас.

При отчитането на съревнованието в растениевъдството на първо място е първа тракторно-полевъдна бригада, която получи 50 лева награда и й бе връчено знамето „бригада-първенец“. От звената към първа бригада на първо място са първо и четвърто звено, което работи в зеленчукопроизводството, и четвърто и осмо звено от втора бригада. Звената бяха наградени.

В животновъдството първенец е птицефермата, която е изпълнила годишния си план за яйцата 46 на сто, като е получила 266,250 броя яйца и й бе връчено знамето „ферма-първенец“. Бяха излъчени за първенци птицегледачите Руси Станев, Васил Василев и Иван Абушев, крaведоячa Васил Тошков, свинегледача Атанас Стойков, овцегледачите Колю Иванов и Иван Костов. Всички бяха наградени.

От анализа на финансово-производствения план на кооперативното стопанство се вижда обаче, че се очертава едно непокритие от 4 милиона лева, което показва, че постигнатите успехи не съответствуват с изискванията за извършване на икономически скок. Ето защо е необходимо през следващите месеци да се работи с още по-голямо напрежение и мобилизация на всички сили на кооператорите, които да се насочат в изпълнение плана за силажирането, за прибирането на люцерновото и фиево сено и др.

След раздаването на наградите в чест на първенците бе изнесена литературна програма.

Андрей ЦОНЕВ

За срочно завършване на дълбоката оран

В дните пред 15-та годишнина на Деветосептемврийската победа механизаторите, които работят в блоковете на ТКЗС с. Сокол, се събраха на съвещание, на което тракторно-полевъдният бригадир отчете работата на всеки механизатор и постави новите задачи — изпълнен план за дълбоката оран в чест на Девети септември, редовно поддържане на машините и разгаряне на социалистическото съревнование.

Главният агроном на стопанството др. Христо Стоянов заяви пред механизаторите, че за да получим през 1960 година тройно по-голяма продукция, основите се полагат отсега. Това е висококачествената дълбока оран, основното торене и пр.

На първо място в бригадата по изпълнение плана за дълбоката оран е трактористът Спиен Атанасов, който има вече над 1,000 дка дълбока оран.

В чест на Девети септември механизаторите обещаха да изпълнят до тази славна дата 90 на сто от плана за дълбоката оран. Агрономът на стопанството Александър Бонев съобщи, че месец август се обявява за ударен месец по изпълнение на всички задачи в стопанството и първенците, в чест на празника, ще бъдат наградени.

Антон АЛЕКСАНДРОВ

ЗАДАЧИТЕ ИДВАТ ЕДНА СЛЕД ДРУГА

Веднага след приключването на жътвата започна извозването на снопите, вършитбата, силажирането и така задачите се редят една след друга. За да не изостане някоя работа силите трябва да се разпределят правилно. Ръководителите в с. Светослав се съобразяват с това и сега полевъдните бригади вършеят, а комсомолците силажират.

Вършитбата е организирана така, че се работи денонощно. Вместо по 24 тона, както е по плана, на денонощие се овършава средно по 30-34 тона.

Механизаторите за четири дни изораха 920 дка дълбока оран.

Едновременно с тия задачи върви беритбата на тютюна и фасула. Пет хиляди тютюневи низи са наредени и се сушат. Прибирането на фасула е към края.

Трудолюбивите кооператори бързат да изпълнят навреме задачите, защото след тях идват други. Не след дълго ще започне беритбата на слънчогледа, на царевицата, сеитбата и т. н. Всяка работа иска да бъде свършена бързо и навреме.

Г. МАРИНОВ

Общественото хранене в селата трябва да се подобри

В малкото село Зебил, Паисиевски район, на 6 т. м. се състоя съвещание между служителите от търговията и главно от общественото хранене. Присъствуваха всички служители от 9-те потребителни кооперации на Дуловския район, които работят в общественото хранене. За задачите на общественото хранене говори др. Иван Колев от клона на Окръжното търговско предприятие в Дулово. По доклада се изказа председателят на кооперацията в с. Добротица др. Йорданов. Той не скри възхищението си от добрата уредба на пивницата в с. Зебил, заслуга за която има др. Исмаил Халилов.

—Някой ще помисли—каза той,—че др. Халилов се е подготвил, защото знае, че ще дойдем тук. Цветната градинка отпред не е от днес, цветята в заведението не са от днес, това си личи, сгурията пред пивницата и хубавият навес не са от днес. Те са плод на продължителен труд от страна на др. Халилов. Може ли така да бъде във всяко село? Може и трябва. Да се поучим от опита на др. Халилов! Предлагам да продължи обмяната на опит, като следващия път се съберем в района на Чернолик.

Председателят на потребителната кооперация в с. Правда др. Ахмедов също изказа задоволството си от видeното и наученото тук. Той разказа как в с. Руйно от пивницата в продължение на 3-4 години имали месечно по 3,000 лв оборот. След като подменили ръководителя на пивницата, сега имат по 12-13 хиляди лева оборот месечно.

Изказаха се още др. Велиев, председател на кооперацията в с. Брадвари, и началникът на отдел „Търговия“ при ОТП—Дулово др. Станчев. С данни той посочи, че планът за общественото хранене в района изостава. Планирано е за годината стокооборотът да възлезе на 6,390,000 лв, а досега стокооборотът възлиза на 3,233,358 лв, или едва 50 процента.

Накрая присъствуващите на съвещанието взеха решение да заредят пивниците съгласно определената номенклатура и това да сторят най-късно до 15 т. м., да обзаведат всички пивници със скари, непрекъснато да подобряват обстановката в заведенията и хигиената. Предлагат на общинските народни съвети периодично да разглеждат състоянието на общественото хранене в своя район.

Васил БАНЧЕВ

Вършитбата в село Долец приключи

Години наред в с. Долец след жътвата снопите се оставяха може би месец без да се овършеят. Тази година непосредствено след жътвата започна вършитбата. Преди да започне извозването на снопите бригадирът Мустафа Мехмедов проведе съвещание с каруцарите. По звена също се проведоха съвещания. Работата се организира добре. Едни каруцари возеха снопите направо на вършачката, а други ги струпваха на купи около нея. За седем дни вършитбата приключи. Средният добив от пшеницата е 170 от декар, а от ечемика по 412 кг.

Винаги първи излизаха и качествено работеха звената на Исмаил Мехмедов и Шабан Алиев.

В. СТАНЕВ

В горския разсадник край Силистра се отглеждат най-различни дръвчета, които се използуват за попълване на горските пояси, за залесяване на стръмните и ерозирани места, за залесяване. В разсадника работят повечето комсомолки. Те редовно плевят бурените и не позволяват малките дръвчета да бъдат задушени.

НА СНИМКАТА: Комсомолките Велка Иванова, Смарагда Христова, Велка Станкова, Куна Георгиева Върба Йорданова, под ръководството на отговорничката Добра Стойчева, очертават лехите в разсадника.

Снимка **Върбан ХРИСТОВ**

15 ГОДИНИ НАРОДНА ВЛАСТ

НАШИТЕ УСПЕХИ

(Цифри и факти)

Промишленост

Обемът на промишлената продукция през 1958 год. се увеличи над 8.5 пъти в сравнение с 1939 година. За същото време (1939-1958 г.) промишленото производство на Гърция се увеличи 1.9 пъти, на Турция—2.3 пъти

Производството на каменни въглища у нас нарасна от 2,214,000 тона в 1939 год. на около 12,730,000 тона през 1958 година или над пет пъти и половина.

Производството на електроенергия през 1939 година бе едва 266, 000,000 квч., сега то възлиза на 3,040,000,000 квч.

Производството на стомана през 1958 година се увеличи на 211,000 т или над 35 пъти повече в сравнение с 1939 година. Чугун и цинк в миналото у нас не се произвеждаха. През 1958 година бяха добити 90,900 т чугун, включително с феросплавите и 8,200 т цинк. Добивът на оловно-цинковите руди нарасна от 5,500 т през 1939 година на 139,000 т през 1958 година, на медните руди—от 400 т на 7,800 т. Извънредно много нарасна добивът на олово—от 2,100 т през 1948 година на 26,100 т през 1958 година. Сега у нас се произвеждат и валцовани черни метали, кадмий, сребро, злато, антимоново и бисмутово олово и др.

През 1952 година Турция е произвела 153,000 т стомана и 197,000 т. чугун, през 1957 г. —съответно 175,000 т и 218,000 т, т. е. увеличението е около 3% годишно за стоманата и около 3·5% за чугуна. Почти не е увеличено производството на хром—един от най-важните износни артикули на Турция.

Добивът на желязна руда в Гърция почти не е надхвърлил равнището на 1938 година. Даже през 1958 година е бил с 34% по-нисък от 1957 година

Нашата химическа промишленост даде на народното стопанство през 1958 година 206,000 т азотни торове, 104,000 т калцирана сода, 14,800 т сода каустик, 64,000 т сярна киселина и др. Цялата продукция на химическата промишленост през 1958 година се увеличи около 14 пъти в сравнение с 1948 година. В Гърция—от 1939 до 1957 година химическата промишленост е нараснала по-малко от два пъти.

Машиностроенето през първата и втората петилетка произведе 12,500 тракторни култиватори, 19,400 тракторни плуга, 13,500 тракторни редосеялки. Само през втората петилетка бяха произведени над 4,100 прикачни зърнокомбайни. Производството на селскостопански машини през това време нарасна над два и половина пъти. По своето относително тегло машиностроенето от пето място в общата промишлена продукция през 1939 година се нареди на второ място през 1958 година.

Колективите на машиностроителните заводи непрекъснато усвояват производството на нови машини и съоръжения. Само през 1959 година ще бъдат усвоени 250 вида нови машини. През тази година завод „Бъдащност“—Чирпан, усвои производството на 11 вида селскостопански машини, завод „Спартак“—Бургас изработи универсална машина за разпръскване на течен оборски тор, машиностроителният завод „Г. Димитров“—Видин, произвежда вече серийно помпи за дъждовални инсталации, а машиностроителният завод „Победа“—Сливен изработи за пръв път цилиндрова тепавица и усъвършенствува дарак за влачене на памук.

Сега у нас се произвеждат над 2,000 вида машини и съоръжения.

Леката промишленост през 1958 г. произведе 191,000,000 м памучни, вълнени, копринени и други видове платове — със 17,000,000 повече от 1957 год.; 6,402,000 чифта обувки при 5,343,000 чифта през 1957 год.

В миналото у нас не се произвеждаха радиоапарати и хладилници. През 1958 година тяхното производство възлиза съответно на 131,000 и 2,238 броя.

Изчислено на глава от населението още през 1957 година у нас бе произведено:

каменни въглища—1554 кг срещу 1352 във Франция, 24 в Италия, 112 в Гърция, 405 в Турция и 997 в Югославия;

електроенергия--347 квч, срещу 77 квч в Турция, 187 квч в Гърция и 345 квч в Югославия;

памучни тъкани—19·8 м срещу 9 м в Турция. През 1939 г. у нас са се падали по 5·4 м памучни тъкани на глава от населението.

Производството на вълнени тъкани у нас през 1958 година възлиза на 1·8 м срещу 0·8 м през 1939 година, на месо и месни продукти—на 21·8 кг срещу 8·7 и на растителни и хранителни масла—на 8·9 срещу 5·5 кг.

Захар—през 1957 година България е произвела на глава от населението по 15·3 кг, САЩ — 13·6, Англия—14·8. За 1958 год. производството на захар у нас се увеличи на 19·3 кг на глава от населението.

Селско стопанство

Преди 9 септември 1944 година българското селско стопанство беше крайно изостанало, снабдено с примитивни оръдия за производство. То разполагаше с 3,000 трактора (приведени към 15 к. с.) Главните оръдия за обработка на земята бяха дървените рала — над 450,000 и железните плугове — около 600,000.

Към 1. I. 1959 година броят на тракторите нарасна на 27,721 (приведени към 15 к. с.)

До 1948 година в страната нямаше нито един комбайн, а към 1. I. 1959 година техният брой е 5,342. През тази година ще влязат в действие още 5,180 трактора (приведени към 15 к. с.) и 1,000 зърнокомбайна.

Поливните площи от 357,000 дк към 1944 година се увеличиха на 4,500,000 дк през 1958 година, или повече от 12 пъти.

През периода 1934-1939 година в селското стопанство бяха употребени около 11,000 т минерални торове, а през 1953-57 година — 270,400 т, или 14.2 пъти повече. През 1958 година на декар обработваема площ се падаха по 4.5 кг минерални торове.

Средното годишно производство на селскостопанските култури още през 1953-57 година надмина довоенното — в това число на памука — около 3 пъти, на тютюна — почти два пъти, на захарното цвекло — повече от шест пъти, на доматите — седем пъти.

Значително нараснаха доходите на селяните-кооператори. През 1958 година средното кооператорско домакинство увеличи паричните си доходи близо с 90 на сто, в сравнение с 1953 година.

Образование и култура

България стои на едно от първите места в Европа по развитие на образованието. Общият брой на учащите се у нас през учебната 1958-59 год. е бил 1,310,605 души или с 238,355 повече отколкото през 1939-40 г. Това означава, че всеки шести човек у нас се учи. (На 1000 души 169 се учат). През учебната 1954-55 година на всеки 1000 души в Италия са се учили 132, в Англия — 137, в Белгия и Франция — 149 и в Швеция — 150. А само студенти у нас през 1957-58 година на 10,000 души се падат 53.

В България сега има 20 висши учебни заведения с 32 факултета и 42,922 студента срещу 5 висши учебни заведения, 7 факултета и 10,169 студента през 1939-40 година.

Неграмотността до 50-годишна възраст у нас е ликвидирана. В Гърция при население 8,000,000— 2,500,000 души са неграмотни, а в 2,800 села и махали няма никакво училище.

През 1939 година в България имаше само 13 театри, сега броят им е 47. Броят на кината от 155 през 1939 година нарасна на 1,319 през 1958 година, а на читалищата—от 2,620 на 4,473.

Докато преди 9 септември 1944 година в страната нямаше нито едно радиофицирано село, през 1958 година техният брой е 1,629. В цялата страна през същата година има 1,740 радиофицирани селища с 471,328 радиоприемни точки.

До 9 септември у нас е имало 183,000 радиоапарата, през 1958 година —те са 587,473. Сега на 1,000 жители се падат средно по 63 радиоапарата и по 52 радиоточки.

Материално благосъстояние на народа

Големите успехи в промишлеността, селското стопанство и културната революция в страната се отразиха благоприятно в бита на народа. Повишиха се доходите на трудещите се, увеличи се тяхната покупателна способност. Така, средната годишна заплата общо на заетите лица нарасна от 4,853 лв. през 1948 година на 8,368 лв. през 1958 г., а само на работниците — от 4,831 на 8,374 лева. През 1958 година всяко българско семейство е купило 3.3 пъти повече стоки, отколкото през 1948 г.

Животът в капиталистическите страни поскъпва, цените на стоките се повишават. Правителството на Франко през юли т. г. увеличи данъците върху много стоки—тютюна, кибрита, бензина и др. От 13 до 19 юли т. г. цените на 15 вида хранителни продукти в Парижкия район на Франция са нараснали значително

В годините на народната власт широки размери взе жилищното строителство. Инвестиционната банка ежегодно отпуска стотици хиляди лева за строеж на жилища. Само през втората петилетка 15,230 спестители са получили заеми в размер на 332,553,000 лева за строеж на собствени домове.

Общо през 1945-58 година у нас са построени 415,440 жилища—или една трета от всички жилищни сгради. Според в. „Ню Йорк таймс“ в САЩ 8 милиона жители на Ню Йорк живеят в бордеи. А в. „Чикаго дейли нюз“ съобщава, че хиляди незаседнали селскостопански работници в щата Илиноис са принудени да живеят в стари товарни вагони, курници и други жалки колиби.

През 1944 година броят на водоснабдените села у нас е бил едва 951, а през 1958 година—1,859

До 1944 година електричество имаше само в 690 села, а през 1958 година—в 3,610 села.

ГЕРОИЧЕН СИН НА ДОБРУДЖА

35 години от зверското убийство на БОРИС КАЛЧЕВ

Утре, 13 август, се навършват 35 години от мъченическата смърт на смелия, жизнерадостен, кипящ с младежки ентусиазъм син на Добруджа и пламенен борец за социалистическа правдя Борис Калчев.

Роден на 19 януари 1901 год. в Силистра, в семейството на дюкянджийски работник Борис прекарва нерадостно детство. Мизерия и глад са спътници на него и цялото му семейство. В бедност израства младия Борис, но успява да завърши училище и да се запише студент по индустриална химия в Букурещ.

Още в гимназията той е пламенен агитатор на революционните идеи, организатор на марксистко-ленински кръжоци, с вдъхновение говори за Великата октомврийска социалистическа революция.

В Букурещкия университет Борис Калчев продължава своята революционна дейност, разпространява добруджанския вестник „Правда“, излизащ в гр. Толбухин като орган на Комунистическата партия, води борба с фашистите-студенти, лично участвува в препращането от Виена за Силистра печатницата за Дочо Михайлов.

Румънската комунистическа партия започва да му възлага сериозни задачи. През 1922-1923 година той е връзка на Партията с Кюстенджа и Шабла.

Румънската полиция залонила двама от младежката организация и се добрала до дейността на Калчев. Името му било записано между „най-опасните“.

През август 1924 г. Борис Калчев получава партийно поръчение да замине за с. Шабла, където ще получи агитационни материали. За да заблуди полицията той не тръгва през Толбухин, а през Кюстенджа и пристига в Шабла вече на залез слънце.

Когато се мръкнало, той тръгва по безлюдните улици, за да излезе на брега на морето и се срещне с определеното лице, обаче забелязал, че полицията го следи. Тя била уведомена още от Букурещ за неговата дейност. За да заблуди полицията Борис се отправя към селските лозя и се прикрива в една изоставена колиба, близо до брега на морето. Не след много чува кучешки лай и човешки стъпки. Борис скача, но вече е късно. Румънските полицаи се хвърлят върху него и го връзват. Започват нечовешки инквизиции, за да издаде другарите си и целта на идването си в Шабла. Борис Калчев заключил устата си и дума не проронил. Озверени полицаите го убиват по най-жесток начин и заравят трупа му в пясъците на черноморския бряг. Това става на 13 август 1924 година, точно преди 35 години.

Добруджанци не ще забравят никога своя верен син, който, едва 23 годишен, загина за тържеството на социалистическата правда. Неговото име е записано в Пантеона на добруджанското революционно движение — паметника на падналите добруджанци, който се издига в центъра на нашия град.

Богдан КРАЕВ

Тутракан се благоустроява

Неотдавна около пристанището в Тутракан започна строежът на кей. За целта е пристигнала дълбачка— „Емона“, която дълбае дъното на р. Дунав покрай пристанището и подготвя основата.

Наред с това, често пристигат шалани (водни съдове) натоварени с камъни необходими за основите на кея.

На 7 юли т. г. стана тържественото полагане на основите. За целта на пристанището се бяха стекли много граждани и ръководители от Тутракан.

Началникът на пристанището др. Йордан Николов, хвърли първия камък от шалана в Дунава, където ще бъдат основите на кея.

НА СНИМКАТА: Шалан № 9 натоварен с 234 тона камъни. От него става хвърлянето на камъните предназначени за основи.

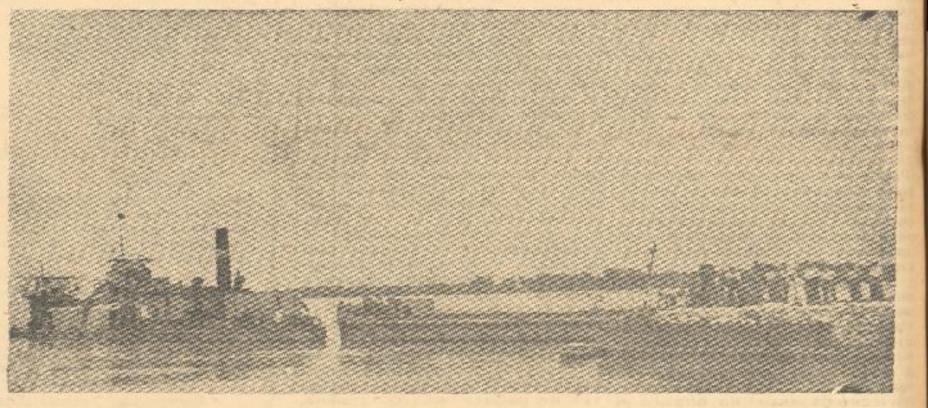

НА ЧАШКА

— РАЗКАЗ —

Есен. Чудно хубава есен настъпи тази година на село. Слънцето от ранна утрин обагри с лъчите си нападалите прошарени листа. Златее се и тревата по поляните. Само кооперативните блокове са се раззеленили като на пролет от посятата пшеница. Децата развеселени, с глъч, на групички, размахвайки чанти, бързат към училище. Бързат и възрастните на работа към нивята. В това ранно утро селото се пробужда с тракането на каруци, клаксони на камиони и рев на говеда. От комините на къщите се издига спокойно димът.

Тази сутрин дядо Димитър Минчоолу излезе на двора, повъртя се насам-натам и като не намери за какво да се залови, отиде до дръвника. Там бяха струпани старите колчета, взема едно, огледа го, помисли малко, после със секирата, която беше захвърлена до купа колчета, започна да подостря гнилия край.

Дялнал два-три пъти, откъм вратника се чу познат глас. Малкото пале, което се беше изтегнало лениво на двора, джафна веднъж и кой знае защо не се дигна, както правеше друг път, а се изтегна отново безгрижно на проникващото през листата на старата акация слънце. Минчоолу остави секирата и извърна дебелия си врат към вратника, откъдето идваше гостът. През отворената протка той зърна подаващ се остър овчи калпак, а после и едър мъж с червена селска антерия, държейки в ръката си подвита на края пръчка, приличаща на бастун. Това беше Атанас Узуна. Те бяха баджанаци с Димитър Минчоолу и често се спохождаха, поддържаха добри роднински връзки, никога не се караха, защото нямаха за какво. Техният бабалък беше достатъчно беден, за да не им създаде главоболие.

Но имаше един въпрос, който все пак ги разделяше. Това беше религията. Тук те не се разбираха, често стигаха до остри спорове и никога не идваха до единомислие. Димитър Минчоолу беше дълги години църковен настоятел и даже веднъж клисар щели да го назначат, ама Колю Чауша му попречил. Като се овакантила длъжността поради преселването на раб божий Станю в нечии божии покои, Колю Чауша на две-на три се сдушил с попа и заел длъжността. Наистина не след дълго време Колю Чауша се напи с ракия и издъхна, ама на, нали попречи на Минчоолу и той вече се отказа да си постави кандидатурата. Та дядо Димитър беше набожен човек, редовно ходеше на черква с баба Куна и изпълняваше всички обряди. Е, вярно е, че от известно време като че ли сатаната е влязъл в душата му. Той често се запитваше, аджеба праведен съм бил цял живот, сиромашията сѐ ме гризе, сѐ не ме напускаше, младините си прекарах по чужди дамища, а неделите на черква и все няма. Бог нали на мене трябва да помага, а защо помагаше на Куцара дето от всичко има и отвред му течеше. А от като додоха тези „антихристите“ и като влязохме в кооператива сега житце си имаме, електриката светна, пък и радиото свири. А народът съвсем полека, незабелязано се отдръпна от черквата и май че останаха само бабичките и някои други стари мъже. Но тези опасни мисли Димитър Минчоолу ги таеше в себе си и никому не даваше да се докосне до тях.

Баджанакът му Узуна пък беше чист „антихрист“, в бога не вярваше и това си е. Още на времето той бил ятак на Дочо Михайлов и войводата ли го е отрълнал от черквата, кой ли, не се знае, но Атанас Узуна беше невеоующ. Смееше се на религиозните, пък и се опитваше да разубеждава и да насажда безбожие. За тези си идеи той бая бой е ял от румънските жандарми и от българските полицаи, ама такъв си остана и до ден днешен.

Като се показа Атанас Узуна, Димитър Минчоолу си помисли „този пак идва да ми чете комунистко евангелие“, но все пак беше любопитен какво ще му каже Узуна.

— Аде, адее... какво се кокориш като лалугер — за пръв път ли идваш—обади се усмихнат дядо Димитър. Но баджанакът му беше вече закрачил със широките си крачки към него и какъвто си беше висок с две—три крачки се изравни до дръвника, където го чакаше Минчоолу, със секирата в едната ръка, а в другата — недоостреното колче.

На поздрава на баджанака си Димитър Кръстев Минчоолу все така усмихнат го покани: — аде, седни, какво те докара бог насам.

— А бе аз ще седна, ама ти пак с бога ме захващаш. Идвам да ми дадеш вилата си малко, че моята се счупи. Утре смятам да прехвърля сеното в градината, та рекох, ако не ти трябва... — и седна срещу него на един крушов дънер, който от години стоеше до дръвника като че ли да служи само за стол на гостите, където ги приемаше домакина за бърже, при добро време.

През това време, докато се разправяха двамата баджанаци, баба Куна, дребничка и добродушна старица, но яка за годините си, обърсвайки ръцете си в престилката, се отправи към Узуна с упреци:

— Ууу... накани ли се найсетне? А добре дошъл. Какво прави Гана, децата как са? Скоро не сте идвали насам. — Но мъжът ѝ скоро я прекъсна:

— Я... ти остави туй, ами върви там, виж напълни котлето — като същевременно си намери и той място да седне срещу събеседника си. Скоро откъм мазето се чуха тъпи чукания на бъчва, а след малко пред двамата се донесе и тъмночервено вино. — Хайде сега да се чукнем от новото— подхвана стопанинът — то тази година го е дал бог ваджията, множко е и го бива — и надигна чашата пръв, както е по обичая, към жадните си устни.

— То, баджанак, че го има, има, ама не е от бога, а от нас?... Абе, баджанак, ти още не си ли разбрал, че туй за бога е празна работа, ами още си мътиш старата глава с хайвански работи? — и като се приведе към него продължи — ... то хората вече дупка пробиха в небето и онуй, спътникът, още се върти, на месеца биля ще идат, а ти като си казал бога, та бога. Тя неговата се свърши вече. А пък да ти кажа ли, баджанак, ние сега с черковата сме в контра.

— Че защо, ба Атанасе, какво ви прави черковата, а поповете си служат на всевишния, у земни работи не се месят. А щом разправяте, че няма бог, нека за вас да няма, ама защо да приказваме. Ха наздраве — и надигнаха пак чашите.

Атанас Узуна като обърса с ръкава устните си продължи този път наставнически:

— А, не е то тъй, баджанак. Ти казваш, че не се месят ама се месят. Ние сега с черковата и с поповете сме в конфликт. Ние искаме да строим социализъм, а поповете ни учат да се водим по евангелието, а ние искаме да слушаме агрономите дето имат наука, че с проповедите за божа милост, на добър край няма да излезем баджанак. Гладни ще мрем, както е мрял народът преди. Пък виждаш ли какво направиха сега младите? Хе-хе-й чудеса. Кога се е чуло на сухата тръника, там ей, дето беше пълно с вълчи ябълки и само бурсуците се въдеха, да дава по двеста килограма на декар. Ама сега дава, дава, защото науката играе.

— Абе наука, ама като няма дъжд върви го гони.

— Ха, като каза за дъжд, да ти разправя сега, и това му измислиха, за това скоро няма да ни е еня и за дъжд, ама ха да се чукнем пак, че като му пийна едно, после все ме тегли към чашката.

На близката череша се бяха струпали рояк врабчета и весело пърпаха, като че ли се наслаждаваха на двамата старци. С полъха на есенния ветрец идваше и приятният аромат на есенните цветя, разцъфнали пред къщата на стопанина. Баба Куна, забравила старите, се въртеше из двора. Някъде зад хамбара квичеше прасе. Внуците на дядо Димитър, момченце и момиченце, с други две комшийски деца отчаяно ритаха една скъсана парцалена топка и току я отпращаха към старците, колкото да нарушават разговора им.

Атанас Узуна, седнал на дънера, все така малко приведен към събеседника си, с недопита чаша в ръка, малко зачервен, лукаво се взираше в безпомощния си баджанак, който и без това си беше беден на приказки.

— Та ти разправях за дъжда. Едно време ти помниш, ние молебени правихме, най-хубавите дни оставяхме и като стадо подир магаре тръгвахме с хоругви подир попа за дъжд да се молим и агнета, и телета колехме ама дъжд-ядец.

— Е, ами сега какво направихте?

— Какво ли? Сега ще напояваме. Ще напояваме хиляди декара земя.

— Добре, ами вода? — Тук, след този въпрос, Минчоолу поглеждайки остро събеседника си в очите, смяташе да го срази.

—Вода ли? В Дунава много. Тече си и отива към морето и тъй ни казва: хайде елате, вземете и поливайте, ама не с кандилницата, а с нещо по-голямо, че кандилницата на попа събира само малко тамян и въглища. Учените сега ще сложат от ония големите помпи, ще направят канали край село, реки ще потекат и тогава нивята ни като бахчи ще станат. Тази черната, дето стои под нас, ще дава това, което искаме, без намесата на твоя бог. Внуците и правнуците ще благуват (и унесъл се в мечти, вдъхновено старецът вече като че ли на себе си разправяше) ще кажат: добре са подредили живота дядовците ни и бащите ни, а за нашите мъки ще четат само по книгите. Та аз ти казвам още колко много работи могат да станат, ама без науката ние за никъде не сме. Ние, баджанак, гледаме руснака. По негов тертип я караме. Дай вилата!

Домакинът прибра празната кана и чашите, понадигна се по старчески, а в душата му съмненията отново забушуваха—има ли бог, няма ли, прав ли е баджанакът или не.

Из двора се разнесе весела народна музика по радиото. Този глас идваше от стотици километри през планини и равнини. И после като че ли забравил нещо, отведнъж се сепна— защо от една малка рекичка да може да се напоява една бахча, а от голямата река да не може да се напоява повече. За миг през ума му минаха сушавите и гладни години, мор на хора и добитък, тогава се помина и първото му дете. После старият поп, който даваше една крина жито за две и още колко... Хммм... а сега комунистите...

Слънцето беше се издигнало самотно на небосклона, а ветрецът все приятно полъхваше. Малкото пале угоднически се въртеше около краката му, а гласът на децата се чуваше някъде по-далече.

От радиото продължаваше да долита приятна народна музика.

Георги МИХАЙЛОВ

Петилетката — в съкратени срокове!

НЕОБХОДИМИ СА БЪРЗИ МЕРКИ ЗА ПОДОБРЯВАНЕ РАБОТАТА ПО СИЛАЖИРАНЕТО

В нашия окръг трябва да се силажират 360,000 тона зелена маса. Задачата е ясна. До 7 август обаче са силажирани едва 65,130 тона или планът на окръга по силажирането е изпълнен 18.06 процента. Дневно се силажират по 3,000—3,300 тона зелена маса, която се приближава до един процент от плана. Ако и през следващите дни силажираме с този темп са ни необходими още 80-85 дни, или ще силажираме до края на октомври.

Август е решаващият месец за изпълнението на плана за силажа. Тази година има достатъчно зелена маса от вторите култури и от редовната царевица. Оплакване, че няма що да се силажира не може да има. И все пак нещо недостига. Този темп, с който сега силажираме именно за това говори. И онова що недостига е организацията на работата. Управителните съвети на ТКЗС, партийните комитети, комитетите на ДКМС не са направили още необходимото, за да вдигнат на крак младежите, кооператорите, да направят силажирането първостепенна задача в момента. Тя за нас е такава и предвид на това, че ние не получихме планирания добив от есенните зърнено-фуражни култури.

В ред кооперативни стопанства недостигат силажовместилищата—ями и траншеи, а все още недостатъчно се прави те да бъдат готови в най-скоро време. В Бабук са необходими траншеи и ями за още 3,100 тона, в Коларово още 2 ями и т.н. За това че наистина недостатъчно е мислено за силажа говори и факта, че в Попина едва на 9 август почистват единия от траншеите.

Някои ТКЗС чувствително изостават с изпълнението на тази важна задача. Така например в ТКЗС Алфатар на 4,5, и 6 август не силажират, а на 7 август силажират само 25 тона. В ТКЗС Срацимир от 4 до 7 август включително не силажират, а планът е изпълнен едва 12 процента. В ТКЗС Тутракан ежедневно се силажира, но с такова напрежение, че едва ли биха могли да изпълнят плана си. До 7 август едва 15 на сто от силажа са направили а при това на 4 август силажират 27 тона, на 5—14, на 6—28, на 7-48 тона. Интересно е да се запита докъде мислят да стигнат другарите с такива темпове на работа. А такова е положението и в ТКЗС Секулово, и в ТКЗС Окорш, и в ТКЗС Стефан Караджа и много други.

Тези слабости се потвърждават от направената на 9 август проверка. Някои от констатациите поместваме в днешният брой.

Направената проверка по силажирането на 9 август, организирана от Окръжния комитет на Комсомола и отдел „Селско стопанство“ при Окръжния народен съвет, показа ,че редица кооперативни стопанства и комсомолски организации са се отнесли леко към тази важна селскостопанска задача.

В кооперативното стопанство в с. Срацимир при план 14,500 тона силаж до 8 т. м. включително са приготвени едва 1,860 тона. Управителният съвет скоро не се е занимавал с успехите и слабостите по осигуряването на животните с фураж. Не е изготвен ежедневен график за приготвянето на необходимото количество силаж за целия кооператив и по тракторно-полевъдни бригади. За с. Срацимир още не са уточнени площите, от които ще се осигури зелената маса. Там в същност не се знае и плана за силажа: тракторно-полевъдният бригадир казва 3,500 тона, а зам. председателят на кооператива Стефан Дачев — 2,900 тона.

Докато ръководителите се намъдруват, царевицата ще изгори.

Нима ще бъде доброкачествен силажа в ямата, която младежите средношколци бяха пълнили на 8 август вечерта? 50 на сто от тази суровина е изсъхнала, а тъкмо срацимирци не трябва да допускат това. През пролетта те не използуваха силажа от цяла яма, защото не беше добър.

Същата вечер на комсомолците бяха дадени указания да се явят на следващия ден пак да силажират, но вече беше 9 часа и никой нямаше на работа. На специални младежки събрания в селата от района са били прочетени наградите, които ЦК на ДКМС и Министерството на Земеделието и горите, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Комсомола са обявили за първенците — кооперативни стопанства и комсомолски дружества, но съревнование за тяхното спечелване не е организирано. Макар че младежите от с. Бръчма са организирани да копаят траншеи и да силажират, те не знаят какви награди ще получанат първенците. Не е организирано и съревнование. Формалността при разглеждането на тези въпроси в комсомолското дъружество е явна.

Видно е, че комсомолската младеж от този район не е организирана за изпълнението на тази голяма задача, която трябва да бъде изключително комсомолско дело. Не се води масово-политическа и разяснителна работа, не са написани мобилизиращи лозунги, не са направени агиттабла, диаграми, кътове, не се изнасят беседи не се чувствува напрежение, тревога от изоставането в силажирането.

Съвсем тревожно е положението в с. Попкралево. До 2 август са приготвени само 150 тона силаж, а планът не е малък—3,000 тона. Тук работната ръка недостига—ако се започне силажиране, то значи да изостанат другите селскостопански работи. Младежите напускат селото и отиват на работа в града, а тук изпълнението на задачите изостава. Секретарят на ДКМС, който е същевременно и агроном, не знае колко членове има дружеството. И дума не може да става за самостоятелна работа на младежите, за съревнование и организация.

Наложително е да се направи част по-скоро всичко възможно, за да се помогне на попкралевци. Двaж повече се налага тази помощ, тъй като има да се копаят силажовместилища за още 1,600 тона суровина

Неверието трябва да отстъпи място на комсомолската непримиримост с трудностите

Неверието на комсомолския секретар, че не ще се изпълни плана за силажирането, трябва да отстъпи място на комсомолската непримиримост с трудностите. С помощта на Окръжния комитет на Комсомола и младежите активисти, в селото трябва да се върнат работещите в града и да включат силите си за навременното справяне със селскостопанските задачи.

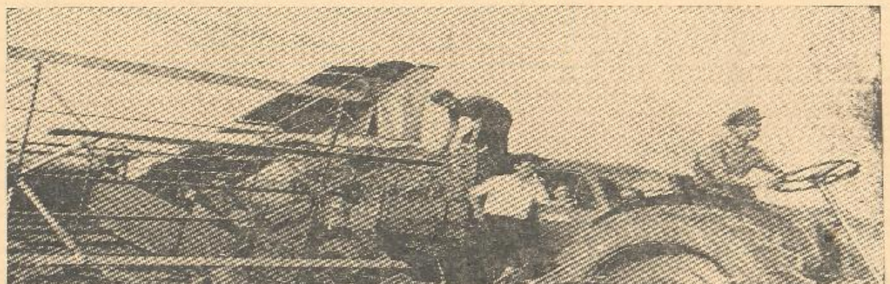

Още един камион със силаж. Кооператорите от с. Калипетрово знаят цената на доброкачествената сочна маса и затова ежедневно силажират десетки тона фуражна царевица.

В тяхна помощ са комбайнерът Стойчо Георгиев и трактористът Костадин Костов, които обслужват високопроизводителен силажокомбайн.

Пътят ни заведе и в МТС—Алфатар. Директорът на станцията Йордан Петров изрази готовността на механизаторите да помогнат на кооператорите в силажирането с думите: „Само за една нощ ще им закараме необходимите машини“. Сега съвсем е ясно: зелена маса има, машини също, а там където са недостатъчни веднага ще се пратят—остава само да се вдигне мало и голямо на крак, да се създаде тревога, напрежение, да се организира съревнование, което да се отчита и резултатите ще дойдат.

В с. Васил Левски се оказа, че заместник председателят на кооперативното стопанство Иван Златев не знае дори плана за силажа в тяхното село. Ръководителите чакат да порасне фуражната царевица втора култура, сигурно ще се наложи да се използува и редовна царевица и ялови растения от нея, но затова те трябва да получат нареждане „отгоре“, т. е. от Алфатар. Там също не са на ясно колко животни ще изхранват през зимата. Е добре, от Алфатар ръководителите не идват да поставят задачи, да помагат, но вашата работа каква е, другари от с. В. Левски? До кога ще стоите и чакате? Така ли трябва да се силажира?

В Алфатар не намерихме никого от ръководителите, но това, което видяхме е достатъчно, за да се направят някои изводи. От сутринта до обяд на 9 август кооператорите от трета бригада бяха натрупали в един траншей 25 коли цели растения (от 1.5 до 2 метра дълги), без да ги притъпква трактор. На кооператорите е ясно, че така не се прави силаж, но какво да правят. Нали няма кой да ги спре да дочакат трактора. В съседство с възрастните кооператори силажираха и девойки от младежката бригада, но в нея обаче не са обхванати всички комсомолци от селото!

В кооперативното стопанство с център с. Бабук в този ден се силажираше само в с. Бабук, обаче

и тук работата не беше организирана както трябва

Единият от комбайните се обслужваше от кооператорки, които не бяха в състояние да осигурят работа на машината с пълен капацитет. По думите на партийния секретар на общоселския партиен комитет Куни Михнев в селата М. Ценович и Казимир силажират изключително комсомолци. Ясно е, че и тук няма добра организация и масово-политическа работа сред комсомолците и комунистите. А предстои работа, голяма работа. Трябва да се силажират още 8,840 тона за цялото кооперативно стопанство и да се копаят ями и траншеи за още 3,100 тона.

Всички тези слабости, а и редица други поставят въпроса.

Какво трябва да се направи ?

Не е далеч времето, когато ще започнем да се оплакваме, че няма царевица, че е изгоряла както това вече правят в ТКЗС Срацимир. Това налага с още по-голяма настойчивост да се организира работата така, че в близките дни да се извърши рязък подем в силажирането.

За това е необходимо и организациите на Комсомола да застанат на своето место и вземат в ръцете си силажирането, да се отзоват на призива на Централния комитет на ДКМС. Досегашната работа на младежите в силажирането не е твърде похвална, а те трябва да увличат с ентусиазма си всички трудещи се на село. На пръсти се броят ТКЗС, в които има младежки бригади да силажират. Най-често тази задача се разбира, че е само на младежите средношколци. В Попина младежите стоят настрана от силажирането, не са организирани от своето дружество, а средношколците въобще не ги занимава такъв въпрос. Не по-добре е в Зафирово, Сокол, Попкралево, Бабук и др. А за денонощно силажиране не може и да се говори.

В окръга все още не е създадена миналогодишната организация, не се живее с миналогодишното напрежение по силажирането. Не може да се говори, че няма опит, че няма работна ръка, че няма зелена маса. Необходимо е само да се вземе опита, който имаме от миналата година, да се създаде организация, загриженост у всеки кооператор. Нужно е партийните комитети и организации да дадат партийни поръчения, да установят ежедневен контрол, да се организира и редовно отчита съревнованието.

Силажирането може да се придвижи бързо напред. За това има всичко необходимо. Трябва само да вземем и тази задача непосредствено в ръцете си.

Ще приготвят 4,000 тона силаж

Първа полевъдна бригада при ТКЗС в с. Добротица има план да приготви 4,000 тона силаж. До 4 т. м. тя е силажирала вече 1,600 тона фуражна царевица. Ежедневно бригадата силажира по 200-300 тона.

Необходимото количество силаж ще бъде приготвен, тъй като бригадата е засяла с царевица втора култура 1300 дка, която е в отлично състояние.

Най-добре са организирали силажирането първо и четвърто звено със звеноводи Енчо Д. Славов и Васил Н. Василев, които са силажирали над 600 тона.

П. ДИМИТРОВ

РИТМИЧНОТО ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЛАНА — ОСНОВНА ЗАДАЧА ЗА ВСИЧКИ ПРЕДПРИЯТИЯ

Планът за 1959 година поставя отговорни задачи пред предприятията от всички отрасли на народното стопанство.

Важно условие, за да се осигури ритмичност в производството е правилното планиране и особено правилното научно-обосновано вътрешно планиране. Само така може да се осигури непрекъснатост и равномерност в производствения участък — от документалната техническа подготовка на производството до реализацията на готовата продукция. Ритмичността в производството изключва щурмовщината, която все още съществува в някои промишлени предприятия. А щурмовщината разстройва производството, похабява ценни суровини и материали, влошава качеството му и нанася големи щети на народното стопанство.

Ако спрем поглед в таблицата ще видим, че почти във всички предприятия на нашия окръг съществува щурмовщина. Това проличава особено ярко през последния месец на тримесечието, през който се бележи най-високо изпълнение на плана. Плана за окръга през последния месец на второто тримесечие е изпълнен 106.6 на сто. Веднага на следващия месец юли, в началото на третото тримесечие изпълнението на плана спада на 86.9 на сто. Докато през месец юли 13 предприятия изпълниха производствените си планове, то през месец юли само 8 предприятия бележат изпълнение.

Държавният месокомбинат в Силистра за месец юни е изпълнил производствения си план 115.5 на сто, а през юли изпълнението е спаднало на 70.5 на сто. За същото време плана на промкомбината в Тутракан е спаднал от 106 на сто на 79 на сто, на Домостроител също от Тутракан от 109.8 на сто на 68.3 на сто и други.

Държавният мескомбинат в Силистра обяснява изоставането с това, че през юли времето било много топло и не можело да се колят свини, поради опасност от разваляне. Ако е така защо през месец май, когато времето беше хладно плана беше изпълнен 97.5 на сто, а през м. юли, когато времето беше чувствително по-топло, плана бе изпълнен 115 на сто. Това вредно самоуспокоение на ръководителите на предприятията трябва да се преодолее, за да се осигури ритмичност в производството. Без организация на труда, без висока култура на производството, без изучаване и широко прилагане на челния опит не може да се постигне ритмичност в производството.

Твърде важно условие, за да се постигне ритмично изпълнение на плановете е винаги навреме да се осигуряват суровините, спомагателните материали, горивото. Всички материали трябва своевременно да се доставят на работните места, а не да се чака работата да спре и тогава да се бие тревога.

В това отношение някои предприятия от нашия окръг са постигнали значителни успехи. Ритмичността в изпълнението на производствените планове при тях е вече като постоянен метод в работата—ТПК „Стомана“—Силистра, ТПК „Нов живот“—Тутракан, фабрика „Камъшит“ Силистра, ТПК „Съединение“—Тутракан и др.

Преизпълнението на плана за 1959 година е важен етап от развитието на нашата страна по пътя на социализма и ще допринесе за още по-голям икономически и културен разцвет на Родината ни. Затова е необходимо предприятията в нашия окръг така да организират ритмичното изпълнение на плановете си, за да се осигури тяхното цялостно осъществяване.

От поместената таблица се вижда, как отделните предприятия в окръга са изпълнявали своите планове за общата продукция през първите седем месеца на тази година.

Наименование на предприятията	Процентно изпълнение на общия обем на промишлеността по месеци						
	I	II	III	IV	V	VI	VII
Предприятия в град Силистра							
1. ДИП „Липа“	106·3	104·1	107·3	106·2	100	113·4	94·2
2. ДИП „Добруджа“	99·5	100·4	97·0	73·7	79	83·8	78·7
3. Държавен месокомбинат	98·2	81·9	116·4	106·0	97·5	115·5	70·5
4. „Текстилни влакна“	—			96·8	112·3	124·5	88·6
5. ДИП мелница „1-ви май“	100·5	101·0	101·3	101·3	117·9	97·5	114·6
6. ДИП „Дунав“	113·8	102·3	104·8	100·3	101·3	66·3	—
7. ДПП „Винпром“	92·5	111·6	133·9	119·3	102·7	—	600
8. Промкомбинат	92·6	100·0	92·9	88·6	81·5	93·6	87·5
9. Фабрика „Камъшит“	145·2	160·5	157·2	129·3	127·6	141·4	131·4
10. Окръжно търговско предприятие	—	—	114·3	100·0	180	20·1	74·4
11. СП „Млекопреработване“	—		62·5	99·0	77	93·5	79·4
12. ТПК „Дунав“	86·0	81·3	98·5	91·9	87·7	208·8	95·7
13. ТПК „Стомана“	100·4	101·0	151·1	120·4	140·2	141·3	137·7
14. ТПК „9-ти септември“	55·8	57·8	100·5	114·9	102·0	110·0	100·7
15. ТПК „Инвалид“	103·9	119·5	133·3	101·5	69·3	100·7	86·2
Предприятия в град Тутракан							
16. „Текстилни влакна“	—	—	80·0	172·6	87·5	112·8	110·7
17. Промкомбинат	91·8	95·2	89·3	102·2	88·6	106·0	79·0
18. ТПК „Съединение“	126·2	101·3	134·8	127·7	135·8	137·6	149·2
19. ТПК „Нов живот“	104·6	86·6	85·5	119·9	118·4	130·9	124·9
20. ТПК „Домостроител“	205·3	102·8	130·6	143·8	118·1	109·8	68·3
21. Промкомбинат Дулово	112·5	105·4	72·2	114·6	90·9	88·2	103·9
Общо за окръга	100·1	98·3	103·0	103·3	93·3	106·6	89·9

ната страна и даже разглеждаше рекламните парижки медали, с които се хвалеха, създавайки си репутация, провинциалните фотосалони. И онова, което не забелязва Бабин, онова, за което не му идваше и на ум — обмисли Шустов.

— Странен албум. . .

— Нищо странно няма.

— Просто загадъчен албум. Ти не забеляза ли, че повечето от половината снимки не са ярославски, а са тукашни, задгранични?

—Е, и какво? Според тебе, къде се намираме ние?

— Виждате ли, бие на очи това обстоятелство — Шустов премина към язвително - вежлив, лекторски тон, че на старинните ярославски снимки попадат и бебета, и девойки, и бабички, а на тукашните —само мъже. При това един и същ мъж фотографирал се в разни градове и в различни костюми: ето го в бяла престилка и кожени гамаши като касапин — снимката е правена в Арад. Ето го в пътнически туристически костюм с бинокъл в ръцете — снимката е правена в Казанлък. Ето го в турски фес — снимката е правена в Бургас. Ето го в монашеско расо — снето в Прилеп. . . Старинни преобличания!

— Слушай, Славка, а на тебе не ти ли се струва странно, че тук всички говорят на български?

Славка не обърна внимание на тази острота:

— Отговаряй как този албум е попаднал в канавката!

— Може би някой от дипломатите го е хвърлил през прозореца на вагона.

— Защо му е притрябвало на хитлериста да мъкне със себе си емигрантски албум в Германия?

— Навярно за спомен. . . Не зная. А ти знаеш ли?

— Аз подозирам,

— Какво именно ?

— Онова, което е много близко до ума: това е шифрована таблица. Нима не знаеш как се определя цифровия код по уговорените книги? За това са го и хвърлили от вагона. Да не мислиш, че те са се ин-

---

Сега полковник Ватагин не пропущаше нито един обоз: излизаше от колата, заговаряше с конярите, оглеждаше конете. С удивление наблюдаваше Славка изведнаж пробудилия се интерес у Ватагин към хамутите, чуловете, към коритата за хранене. Трофейните коне ги разпрягаха от каруците и Ватагин лично присъствуваше при ветеринарния преглед.

Веднаж прекараха край тях омърлушен кон. Разбърканата козина беше загубила блясъка си, тръпки разтърсваха болното животно, от ъглите на очите се спущаха гнойни шнурчета. Ватагин едва ли не скочи в движение от колата: „Да, ти е заразен от сап!“

— Къде ? — извика полковникът.

— На животинското гробище. . . Къде другаде ? Там, откъдето преминахте, нямаше ли цигански коне ?

— Българите казват — немецът пакости. . . Зараза! Добро конче беше. . .

Качиха се в колата с ветеринарния лекар, докараха го. По пътя от разговора на полковника с капитана Славка разбра всичко: армейските коне се заразяват със сап от местния добитък, срочно са създадени изолатори, взети са под внимание всички животински гробища, прави се проверка на малейновата реакция (това Славка не разбра, но за всеки случай запомни непознатата дума).

Когато лекарят слезе, младши лейтенантът попита внимателно, както винаги, с подход:

— Влиза ли в нашата сфера ?

Полковникът мълчаливо кимна с глава.

— Гадове! . . . — пропя след няколко минути Славка с онази душевна интонация, която той леко усвои в украинските села от влюбените, пеещи от задушевност млади момичета.—А скоро ли ще се върнат нашите от десанта? — попита той по някакъв само на него понятен ход на размишленията.

— Мисля, че вече не очакват там напред, в щаба — късо отговори Ватагин.

МЕЖДУНАРОДЕН ПРЕГЛЕД

Голямата победа

Всички важни международни събития през последно време остават в сянка пред хубавата, радостна новина за предстоящата взаимна размяна на посещения между Хрушчов и Айзенхауер.

След Втората световна война това ще бъдат първите гостувания на най-високо равнище между ръководителите на днете най-велики и могъщи държави. Тоя факт вече говори сам по себе си. Кому не е известно, че преди всичко от доброто разбирателство между тия две държави зависи мирът в целия свят? А трябва твърдо да се каже, че реални възможности за изграждане отношенията между САЩ и СССР въз основа на мира и дружбата имя, защото между тях няма териториални спорове или други неразрешими по мирен път сблъсквания.

Личните срещи между ръководителите на двете най-мощни държави в света са необходими и неотложни поради нуждата от взаимно опознаване и размяна на становищата, за отстраняване на недоверието и недоразуменията, за отстраняване различията и постигане на съгласие по основните въпроси както в отношенията между двете държави, така и по редица нерешени международни въпроси, от чието навременно и справедливо уреждане зависи запазването на мира и укрепването на безопасността между народите въобще. И в миналото срещите между ръководителите на държавите са играли извънредно важна роля в международните отношения. Пък и понастоящем, както изтъкна Хрушчов на своята пресконференция, те са важни фактори за уреждането на нерешените и спорни проблеми. Но не малко път трябваше да се измине, не малко вода трябваше да изтече, докато Западът се убеди в необходимостта да бъде използуван този фактор в отношенията със Съветския съюз и останалите социалистически страни. Това се дължеше на прословутата политика на западните държави „от позиция на силата". Тази политика изхождаше от напълно погрешната представа, че със СССР трябва да се говори с езика на силата и че на социалистическия лагер трябва да бъдат диктувани условия за бъдещото устройство на света.

Тази политика рухва безславно и непоправимо. Започва да вее свежият вятър на трезвите, непосредствени разговори. На какво се дължи това? Кои са главните фактори, които доведоха до такова изменение в позициите на западните държави?

Икономическата и отбранителна мощ на социалистическия лагер нарастна гигантски. Това доведе до решителното изменение на съотношението на силите между социализма и капитализма, което е смъртоносен удар върху политиката „от позиция на силата". Мощта на съветските междуконтинентални ракети, сигналите на изкуствените спътници на Земята и Слънцето бяха погребален звън за политиката „от позиция на силата".

Такъв фактор е и все по-засилващата се борба на народите от цял свят за мир, за среща на високо равнище. През последните месеци и седмици натискът беше станал неудържим и западните политици, щат не щат, трябваше да държат сметка за това нещо. Иначе рискуваха да вървят против течението и да се провалят. Не случайно агенция „Ройтер", само два дни преди съобщението за размяната на посещения, писа: „Всеки ден президентът Айзенхауер изпитва все по-силен натиск, за да покани Хрушчов на посещение в Щатите".

Вестта за взаимно разменените и приети покани между Хрушчов и Айзенхауер владее сега страниците на всички вестници по света, тя е централна тема на телеграфните агенции и радиото по всички точки на земното кълбо. Съвсем основателно тази действително „историческа новина" се приема с най-голямо задоволство във всички страни, включително и САЩ. Това е така, защото тя отговаря на съкровените желания на човечеството. Само бухалите на „студената война" като Чан Кай-ши и Аденауер се обаждат от своите самотни гнезда, за да помрачат за момент радостта на народите и да им напомнят, че трябва все пак да бъдат бдителни.

Фарс и трагедия

Така генералният секретар на Индийската комунистическа партия Аджой Гхош окачестви намесата на централното индийско правителство в Керала. Конституцията се превръща във фарс, но това е трагедия за индийската демокрация, за народа в Керала и в по-широк смисъл и за народа на Индия.

Тия думи са просмукани с дълбока и горчива правда. През близо 28-месечното управление на левите сили, начело с комунистите, бяха извоювани успехи във всички области на живота в Керала, които облекчиха положението на народа. Беше гласуван закон за поземлената реформа, който постави край на феодалните порядки. Законът за образованието целеше да се изземат училищата от ръцете на религиозните общности и частни институти, да се прекрати възпитанието на децата в примитивен и реакционен дух, да се издигне то на стъпало, отговарящо на интересите на съвременна Индия. Наред с това бе започната програма на индустриално развитие, с цел да се ликвидира безработицата в Керала. Тези и редица други прогресивни реформи уплашиха реакционните елементи. Въпреки че проведените в Керала преобразования бяха напълно в рамките на индийската конституция, те започнаха ожесточена борба против местното правителство. Под знамето на обвиненията, че тези реформи носели „несигурност" и „потъпкване на народните права", реакционерите в щата започнаха борба без да подбират средства. А известно е, че предприетите в Керала реформи се съдържат и в програмата на правителството и правителствената партия Индийски национален конгрес. Така че обвинението на реакцията е изцяло фалшиво. То не отговаря на действителността.

Всъщност, причината бе друга. Както изясни вестник „Индиън експрес", „опозицията не може да се примири с факта, че едно комунистическо правителство е на власт и успешно управлява". Реакционерите в Индия действително не можаха да се примирят с този факт. Под тяхно ръководство бяха предприети безчинства и преки насилнически действия. Но дори и най-грубите провокации, целящи да компрометират законно избраното комунистическо правителство, завършиха с провал. Нима не е многозначителен фактът, че както призна един от ръководителите на опозицията, през време на двумесечната кампания против правителството в нея са взели участие само 127 хиляди души, а населението на Керала наброява 14 милиона?

Когато стана ясно, че така наречената „пряка акция" няма да успее, че ще бъде провалена, дойде решението на индийските управляващи кръгове в Делхи да се намесят във вътрешните работи на Керала, под предлог за „омиротворяване". Това твърдение обаче е напълно необосновано. То говори за опит да се използува конституцията в ущърб на демокрацията. В много други щати, където народът действително е недоволен от местните щатски правителства, образувани от партията на Индийския национален конгрес, не се предприемат никакви действия за тяхното сменяване.

С право събитията в Керала поставят редица въпроси относно дейността на централното индийско правителство. Подкрепя ли то реакционните сили, които се противопоставят на жизненонеобходимите реформи в страната? Приятелите на Индия биха искали да получат отрицателен отговор на този тревожен въпрос, да бъде осигурено развитието на страната по пътя на демокрацията и прогреса. Много хора в Индия критикуват действията на централното правителство. Два месеца демократичното обществено мнение задържа намесата. Стачки и акции на осъждане постъпката на централното правителство заливат цялата страна. Проявите на демократичните сили в Индия дават увереност, че силите са достатъчно големи, за да се избегне задълбочаването на трагедията.

П. ЦОЛОВ

ДУНАВСКИЯТ ГРЕБЕН ПОХОД ЗАВЪРШИ

Посрещнахме ги в Тутракан. Тук беше краят на предпоследния етап на републиканския дунавски гребен поход, организиран от ЦК на ДОСО в чест на Петнадесетата годишнина на Деветосептемврийското въстание. Състезателите от десетте отбора на дунавските градове Видин, Лом, Оряхово, Свищов, Русе, Тутракан и Силистра и градовете София, Пловдив, и Плевен, завършиха етапа успешно. След това се състоя състезание по светлинна сигнализация. В края на всеки етап са проведени и състезания по някои от дисциплините на морския многобой: стрелба, приложно плуване, ръчна сигнализация, подаване хвъргало и др. Най-силен и борбен колектив се очертава отборът на Свищов. Докато останалите състезатели са добре подготвени само по гребане, младежите на Свищов са и добри многобойци. Много добри гребци са състезателите на Тутракан.

Не са последни и гребците на Силистра. В комплексното класиране те са на шесто място, а многобоецът Иван Добрев е пръв в дисциплината подаване хвъргало.

Сутринта на 11 август участниците в похода застанаха отново при греблата. Предстоеше преодоляването на последните километри на похода. Вълнуват се всички, но най-развълнувани са гребците в лодката с номер 10. Ще успеят ли силистренци да излязат още напред в крайното класиране?

Часът е 18.30. Кеят на пристанището в Силистра е отрупан с посрещачи. Десетте лодки навлизат във последните две хиляди метра, които трябва да преминат в състезателно гребане. Първи пресякоха финалната линия гребците от Лом, следвани от тутраканци, свищовци, силистренци и т. н. Походът завърши, но окончателните резултати за крайното комплексно класиране ще са известни след състезанията по гребане на 2,000 м и морски десант, които ще се проведат днес.

Досега на първо място са многобойците от Свищов следвани от Видин, Лом, Тутракан. Силистренци са на шесто място.

Руси ПЕТРОВ

„ГОРСКИЯТ ЧОВЕК" НА ОСТРОВ БОРНЕО

Съобщенията за така наречения „горски човек" на остров Борнео се появиха в същото време, когато почти в цял свят стана известен „снежният човек". Коментарите започнаха на пръв поглед от един дребен факт.

Няколко ловци, които ловували в района на река Кайян, неочаквано видели някакво човекоподобно същество. Необикновеното животно било покрито с червеникава козина, на лицето му стърчал голям нос. То изчезнало така бързо, както се било появило.

Ловците не успели до го разгледат, втурнали се към своята лодка и заплували надолу по реката, по-далеч от опасното място.

Не след дълго по целия остров Борнео се разпространиха слухове за „страшния горски човек". След два дни за „откритието" се говореше в Ява. След четири дни за „горския човек" съобщаваха почти всички телеграфни агенции.

Доверчиви хора веднага решиха, че „снежният човек" си е намерил горски брат.

След няколко седмици тайната за „човека на остров Борнео" бе въпреки всичко разкрита. За това е помогнала френската експедиция на Пиер Пфайфер, която пристигнала в района на река Кайян.

Като започнали в ранно утро да го търсят, участниците в експедицията чули на другия край на реката необикновени крясъци, а след това видели сярия силует на едно човекоподобно същество... Те се прицелили и стреляли в него.

Съществото започнало да пълзи от една лиана на друга, губело сили и и най-сетне паднало мъртво върху тинестата почва. Съдейки по описанията то приличало като две капки вода на загадъчния „горски човек". Оказало се, че това е отдавна известната дългоноса маймуна. Така „тайната" за новопоявилия се „горски човек" престана да бъде тайна.

Четете
и разпространявайте
вестник
„СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА"

Нужни са още усилия

Едно от решенията на окръжната конференция на БСФС бе планът за развитието на физическата култура и спорта в проценти да бъде изпълнен 100 на сто, в чест на 15 годишнината от Деветосептемврийското народно антифашистко въстание.

До 1 август планът само за значкисти ПБГТО и БГТО е преизпълнен над 100 на сто, а по останалите показатели е под 50 на сто.

Въпреки че се проведоха не малко състезания както от страна на физкултурните колективи и дружествата, а така също и от Окръжния съвет на БСФС и ся излъчени не малко разрядници, които покриха нормите ГТО на НРБ, но същите не са отчетени още към Окръжния съвет на БСФС. Така например още не са представени протоколи от проведени дружествени спартакиади от селата Ст. Караджа с председател на дружеството др. Митев, Сокол с председател др. Иван Желев, Зафирово — председател Георги Проданов, Главиница-председател Васил Донев, Малък Преславец-председател Георги Ангелов, Чернолик председател Юсеин Амзов, Добротица-председател Йордан Димов, Янко Забунов, Ишерково и др. Планът ГТО първа и втора степен е изпълнен съответно 33 и 41 на сто и то почти изцяло от физ. дружество „Доростолски юнак" Силистра. Дружеството в Силистра в проценти си е изпълнило плана, но трябва да се има предвид, че с изключение на 14 значкисти втора степен и 26 значкисти първа степен останалите са излъчени от училищата. Слабо работи дружеството по излъчване на значкисти от работническите и учрежденските физкултурни колективи.

Планът за значкисти ПБГТО и БГТО е изпълнен 108 на сто, но има още физкултурни дружества, като тия в селата Бабук, Голеш, ДЗС — Силистра, Нова Черна, Окорш, Чернолик, Ст. Караджа, Паисиево, Сокол и др., които още не са отчели нито един значкист въпреки че с работата по излъчване значкисти в училищата се занимават пряко учителите по физическо възпитание.

Необходимо е ръководствата на физкултурните дружества и колективи в най-близко време да се занимаят с работата по комплекса ГТО на НРБ и БРСК, да окажат помощ на завеждащите комплекса ГТО по места, за да може както физкултурните колективи и дружества, а така също и Окръжният съвет на БСФС да отрапортуват в чест на Девети септември изпълнението на плана за развитието на физическата култура и спорта пред Окръжния комитет на БКП и ЦС на БСФС.

Иван ГАБРОВСКИ

СЪОБЩЕНИЕ НА РЕДАКЦИЯТА

С излизането на брой 52 на вестник „Силистренска трибуна" изтича годишният абонамент на вестника за ония читатели, които в началото на годината се бяха абонирали за цяла година и бяха внесли по 10.40 лв.

Тези читатели да потърсят пощенския раздавач в района си и да подновят абонамента за вестника.

Сведение

на Окръжното търговско предприятие за изкупуването на яйца и птици до 6 август включително (в проценти)

ТКЗС и СЕЛКООП	ЯЙЦА		ПТИЦИ	
	ТКЗС	Селкоопи	ТКЗС	Селкоопи
Силистра	—	61	—	—
Тутракан	23	12	15	—
Айдемир	23	30	35	–
Алфатар	23	38	24	3
Бабук	19	49	26	2
В. Левски	—	58	—	6
Гарван	—	55		19
Главан	—	44	—	1
Голеш	16	43	39	3
Искра	—	65	—	11
Иширково	32	56	15	13
Йорданово		54	—	3
Краново	—	63	—	8
Калипетрово	36	18	23	—
Кайнарджа	34	34	24	6
Попина	34	47	23	27
Ситово	42	45	20	6
Светослав	—	53	—	18
Смилец	—	49		4
Стрелково	—	64	—	9
Срацимир	23	25	12	14
Сребърна	17	51	26	26
Средище	26	39	8	7
Алеково	4	57	7	6
Белица	45	31	13	9
Варненци	—	35	—	5
Главиница	33	32	41	4
Долно Ряхово	—	19		—
Зафирово	43	30	31	2
Нова Черна	34	43	37	4
Старо село	33	29	25	16
Сокол	45	31	16	7
Ст. Караджа	26	34	36	2
Царевдол	—	27		8
Цар Самуил	—	30	—	2
М. Преславец	19	—	11	
Секулово	27	51	24	3
Брадвари	—	35	—	10
Добротица	38	45	22	1
Межден	26	68	22	7
Окорш	30	39	26	9
Правда	—	51	—	8
Чернолик	19	51	21	5
Дулово	48	75	31	6
Паисиево	28	71	43	37
Общо	30	40	23	.2

НОВО! НОВО! НОВО!

На 15 т. м.—събота ще стане тържественото откриване на

първокласния ресторант — сладкарница „ДУНАВ"

на ГТП „ГРАДСКА ТЪРГОВИЯ"

До прохладните дунавски води и красив бряг всеки трудещ се ще намери **приятна обстановка, разнообразни закуски на скара и напитки, най-фини сладки при бързо и културно обслужване.**

Любителят на хубавото ще се наслади не само от красивата обстановка, но и от **хубавите мелодии на специално ангажирания дамски музикален състав от ЦУМ — София.**

Граждани, присъствувайте на откриването на **новия ресторант — сладкарница „ДУНАВ" в Дунавския парк!**

ТЕХНИКУМ ПО МЕСОПРЕРАБОТКА

София — ул. „Хайдут Сидер" 10 — тел. 2-13-74

Дирекцията на техникума по месопреработка София, обявява, че за учебната 1959-60 година ще приеме за началния курс младежи и девойки със завършен ***седми клас*** на общообразователните училища и не по-възрастни от 16 години.

Техникумът е специално учебно заведение, в което се подготвят високо квалифицирани средни производствено-технически кадри за месната промишленост у нас.

Кандидатите ще се приемат по успеха на свидетелствата за завършен VII клас.

Кандидатите ще се приемат в определен брой от всички окръзи и ще се състезават помежду си за местата, определени за окръга.

Кандидатите подават молби до 25 август т. г. до директора на техникума, облепени с 60 ст. таксова марка, придружени със следните документи:

1. **Свидетелство за образование (в оригинал)**
2. **Свидетелство за раждане (в оригинал)**
3. **Автобиография**
4. **Медицинско свидетелство**
5. **Характеристика от МНС**
6. **Удостоверение за семейно и материално положение.**

Записването на приетите кандидати ще стане от 5 до 10 септември.

Техникумът има две специалности: 1. Месопреработка и месоконсервиране и 2. Месодобив и месозапазване.

Курсът на обучението е петгодишен. Завършилите успешно техникума постъпват веднага на работа в месокомбинатите. Освен това същите могат да следват във висшите учебни заведения.

Курсистите плащат такса, както при общообразователните училища и са на родителска издръжка.

Към техникума има учредено общежитие само за младежи от по-отдалечените райони на страната, а също така и добре обзаведен стол, в който се сервира евтина и питателна храна.

Техникумът е от национален мащаб, единствен в страната и ще приема ограничен брой курсисти.

СМЪРТ ПОД ПСЕВДОНИМ

XI

Тази вечер приятелите се срещнаха.

Върху голямата маса пред тях, където току-що бяха вечеряли ординарците, имаше фотографии. Те изучаваха с лупа син, плюшев албум, изцапан с нафта.

— Значи ти считаш, че за твоята находка полковникът не бива да знае? — питаше с пристрастие младши лейтенантът.

— Даже и не съм мислил за това.

— Но може би ти си мислил, откъде и как на турската граница, в железопътната канавка се е оказал този семеен албум от царска Русия, със снимки от Ярославъл и неговите църкви?

На такъв пряк въпрос Бабин наистина не можеше да отговори.

Само три часа откакто той се върна от десантната операция, потърси щаба на фронта, намиращ се вече с войските по пътищата на България, дочака Шустов — и ето, отново препирни. . . Сега под влияние на мнителността на Славка, на радиста също започна да му изглежда съмнителна неговата находка. Там, на гаричката, това даже не му идваше на ума.

Всичко започна с това, че никаква радиостанция не беше открита във влака. Може би тя е останала на тавана на посолството? Бабин нямаше какво да прави сутринта. С една дрезина българите откараха тялото на подпоручик Георгиев в София. Нашите десантници дадоха прощален залп с автоматите си. После натовариха цялата фашистка компания с нейните документи на самолети и по въздуха ги отпратиха в щаба. Майор Котелков продиктува на Миша шифрована телеграма. Радиопредавателят беше поставен в дома, където загина Атанас Георгиев. Седнал на ниска скамейка в кухнята до апарата, Миша слушаше шума на планинския поток и скучаеше.

На него и на още двама автоматчици Котелков заповяда да съберат от ж. п. линията и вагоните всички хартиени отпадъци—до последното парченце. Миша се зарадва на това занятие.

Тук, в канавката, край железопътното платно той намери плюшения албум. Той седна на тревата, погледна в него и първото, което го изненада беше Илинската църква. Даже и на сън, сред всички архитектурни ансамбли, Миша Бабин би познал този прекрасен паметник на Ярославското строителство от XVII век, още повече че и майка му работеше като екскурзовод в Илинската църква и в детството си Миша е бивал там така често, както в собствения си дом. От всяка страница Бабин виждаше своя древен град Ярославъл с неговите старинни църкви Йоан Златоуст, Никола Мокрий, с манастирите, с крепостните кули и звънарници. Обаче албумът криеше и други неочакваности. Съдейки по всичко, това беше семеен албум на някакво старо дворянско семейство с реликви на много поколения. Навярно някакво емигрантско семейство е донесло в България след революцията тази синя плюшена книга, на страниците на която се виждаха архиереи и годеници, сенатори и бабички в дантелени шапчици, генерали, новородени, гимназисти и кърмачки. Всичко това не беше интересно, но Ярославъл — той се виждаше в цялата си древна красота.

И Миша като пъхна албума под мишница реши да не се разделя с него. После той започна да размисля. Нали Котелков заповяда да се събере всичко до последното парченце. Може би и албумът ще свърши някаква работа. Без сам да вярва в това той го показа на майора. Последният го повъртя в ръцете си и мълчаливо му го върна. Миша се зарадва и седна до своя апарат, като подложи под себе си албума. Нека сега да шуми планинският поток зад прозореца! Бабин се чувствуваше като че ли е бил в къщи, не го напущаше щастливото състояние на отпускар. С това чувство той се върна от десанта.

Съвсем иначе, по своему видя всичко това Шустов. Докато Миша лапаше военните котлети и пиеше вода от сифона, Славка се зае да изучи албума и фотографиите в него. Той изваждаше всяка снимка от гнездото, прочиташе фирмения знак на обрат-

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
Улица Дочо Михайлов № 21
Телефони: главен редактор и зам. главен редактор— 201
Отдели: Партийно-организационен, Селскостопански, Промишлен, Култура и бит, Писма на читатели и дописници — 27

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година IV, Бр. 51 | Събота, 15 август 1959 година | ЦЕНА 20 СТОТИНКИ

Изпълнението на плана за изкупуването на яйцата, птиците, месото и другите селскостопански произведения — основна задача за нашия окръг в момента.

ДА ПОСРЕЩНЕМ НОВАТА УЧЕБНА ГОДИНА ПОДГОТВЕНИ

Тази година ние ще отворим вратите на нашите училища за хиляди ученици и ученички в Силистренския окръг при изискванията на новия закон „За по-тясна връзка на училището с живота". Да изпълним главната задача на народното училище—„да готвим младежта за живота в социалистическото и комунистическото общество, да възпитаваме младото поколение в уважение и преданост към принципите на комунизма"— зависи само от нас, от нашата предварителна подготовка. Успехът на учебно-възпитателната работа през годината зависи от това дали ще й се даде тласък още от началото, дали в училищата ще закипи още първия ден пълнокръвен живот.

Навременното ремонтиране на училищата, довършването на новите постройки, тяхното обзавеждаиеве с кабинети, работилници и пр., издирването на всички подлежащи на обучение деца и тяхното снабдяване с учебници и тетрадки ще решат успеха за първия учебен ден, този първи ден, който ще дойде само след един месец.

Правилно е постъпил отделът „Просвета и култура" при Окръжния народен съвет като е разработил план за подготовката на учебната година и го е разгледал на разширено съвещание с директорите на училищата. Поставянето на училищните планове за подготовката на учебната година за обсъждане от широк актив—общински съвети, учители и родители е положително явление, резултатите на което са на лице.

Така благодарение инициативността на учителския колектив при I-ва гимназия в Силистра с директор Атанас Неделчев, с помощта на учениците и родители, в двора на гимназията е почти завършена нова сграда с 7 помещения за кабинети и работилници. С положените 725 трудодни от учителите и над 1,000 от учениците и голямата отзивчивост на родители като Станчо Марков, Съби Ганев и др. извършен е цялостен ремонт на училището, заменена е старата електрическа инсталация с нова, отговаряща на съвременните изисквания, електрифицирана е физкултурната площадка, с което са реализирани 165,257 лева икономии.

Похвална е инициативата на учителския колектив в с. Казимир с директор Богдан Георгиев, където учители и ученици са дали около 670 трудодни на ТКЗС. В замяна на това, трудово-кооперативното земеделско стопанство е поело задължението да помогне в строителството на училището. По този начин тристайното училище вместо 80,000 лева ще струва само 15,000.

Пред привършване са новите училищни постройки в селата: Айдемир с 4 учебни стаи, Ястребна—с 2 учебни стаи, пристройките към българското и турското училища в Цар Самуил и основното училище в Тутракан. Общо до 15 юли в окръга е извършена работа по строежа на нови училища и пристройки по пътя на самооблагането и доброволния труд на родители, учители и ученици за 588,000 лева.

По ремонта на училищата добре работи учителският колектив от Смесеното училище в Дулово, който вместо 17,000 лева изразходва само 4,000, за чийто опит е поместен материал на втора страница. Подобна организация на работата има в селата: Слатина, където са икономисани 5,400 лева, Ножарево—5,500, Сребърна—3,700, Ветрен—5,200, Попина—3,000, Тутракан—гимназията—8,000 и др.

Но значи ли това, че навсякъде ремонтът на училищата е приключен и че ние можем да бъдем спокойни? Не! В никакъв случай! Не, защото до 6 август в селата на съвета Стефан Караджа с председател Хр. Стоянов не е отпочнал ремонта на нито едно училище, нито пък е ремонтиран училищния инвентар. Има реална опасност училищата от този съвет да не бъдат готови. Изоставане с ремонта има и в селата Зафирово с директор Иван Маринчев, Кайнарджа с директор Борис Върбанов и др. Общо от 204 училища в окръга, не е започнал текущият ремонт в 31 от тях. Какво прави отдел „Промишлено-строителен" при Окр. народен съвет, защо не вземе по енергични мерки за доставяне на строителни и дървени материали, по липсата на които изостава строителството на училищата в Чистеменско, Листец, Звенимир, Боил, Главан и др.

От началото на настоящата учебна година гимназиите в Тутракан, Дулово и II-ра гимназия в Силистра стават политехнически. Това означава, че те трябва да се справят с една много важна задача—да свържат обучението с производствения процес, да подготвят младежите да добият определена професия, да станат образовани и културни граждани, годни за активна работа в промишлеността, строителството, селското стопанство, културата и пр. Но как ще става това, когато в Тутракан нямат необходимите учебни стаи, в Дулово ще трябва да се чака довършването на сградата на новия културен дом, където ще се измести киното ,а в освободената сграда, която е в съседство с училището ще бъдат уредени физкултурният салон, кабинетите и работилниците. II-ра гимназия в Силистра също така няма помещения за кабинети и работилници. Какво направиха градските народни съвети, за да помогнат на тези училища?

Още по-тревожно е положението с откриването на новото машинно-тракторно училище за учебна сграда на което се приспособява едно здание в двора на МТС-малко и недостатъчно, а въпросът с общежитие за учениците и другите необходими помещения още не е уреден. Такова е положението и с със Селскостопанския техникум.

Особено важен момент в подготовката на новата учебна година са Септемврийските съвещания на учителите. Отделът „Просвета и култира", както и педагогическите кабинети трябва да помогнат на учителите определени да изнесат доклади на пунктовите съвещания в Силистра, Тутракан и Дулово, за да има по-добър резултат от съвещанията.

Допълнителните мероприятия за квалификацията на учителите през летния сезон, като практикумите по трудово обучение, по пеене, физическо възпитание и изразително четене, непременно ще помогнат за правилна учебно-възпитателна работа през годината.

За да има най-добър край работата по подготовката на новата учебна година и за да се преодолеят всички допуснати слабости, необходимо е общинските народни съвети, с помощта на партийните комитети и организации, отечественофронтовските комитети и цялата общественост по места да разгледат отново как върви подготовката на новата учебна година и вземат необходимите мерки. Месец септември трябва да ни завари подготвени за приемане на децата в училищата.

ДОСТОЙНА СРЕЩА НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

* * * * *

Калипетровци силажират ежедневно. Най-добре работи звеното на Добри Георгиев, което само за един ден приготви 80 тона силаж.

НА СНИМКАТА: Кооператорите от звеното силажират фуражна царевица.

По 220 кг боб от декар

Тази година кооператорите от с. Дичево засяха 690 дка боб. Почвата беше добре подготвена и семената бяха отлични. Под непосредственото ръководство на агрономката Минка Иванова и зам. председателя на кооперативното стопанство Дяко Кръстев тази култура беше засята в най-благоприятен агротехнически срок.

Ето че дойде и брането на боба. До 10 август то приключи и двете комсомолски звена на Салим Расимов и Димитър Иванов овършаха по 5 дка боб. Добивите далече надхвърлят планираното — вместо по 153 килограма те получиха по 220 килограма от декар. Звената на Ботю Генчев и Шевка Исмаилов очакват да получат по 240 килограма от декар.

Осман КАРОВ

Отзовават се на призива на Комсомола

Комсомолците от с. Сяново се отзоваха активно на призива на Окръжния комитет на ДКМС за провеждане на ударна петнадесетдневка по силажирането. За три дни с комбайн С-4 те силажираха 220 това.

Най-добре работиха Марин Георгиев, и Никола Цвятков, които като храначи не оставиха комбайна да работи празен.

П. РАДЕВ

Срацимирци спечелиха съревнованието

В началото на 1959 година между обединените стопанства в селата Срацимир и Голеш бе сключен договор за съревнование. На 5 август се проведе среща между ръководители от двете кооперативни стопанства за отчитане на съревнованието.

Делегации от съревноваващите се стопанства направиха взаимни проверки в полевъдството, животновъдството и работата на счетоводството. От тия проверки стана ясно, че срацимирци са по-напред по десет от показателите включени в договора, а кооператорите от голешкото стопанство по 8 показатела.

Присъствуващите на срещата се изказаха както за слабостите, така и за постиженията на стопанствата, които трябва да се имат предвид в по-нататъшната работа на двете ТКЗС.

Виктория ИВАНОВА

ДОБРА ТЮТЮНЕВА РЕКОЛТА

До миналата година тютюнът в с. Брестак се отглеждаше по звена, но резултатите не бяха добри. Звената не отделяха достатъчно време за тютюна, разсадът не се отглеждаше добре, прибирането и сушенето също се извършваше лошо, голяма част от листата мухлясваха.

Сега е сформирано специално звено, което се занимава само с тютюна. В състава на звеното са включени предимно възрастни хора, а за звеновод е избран Стоян Славов. Всеки ден кооператорите от звеното набират и нанизват по 350 низи тютюн, а общо до сега са набрани 3,043 низи. Особено бързо нижат тютюна другарките Пена Калинова, Катерина Иванова, Атанаса Георгиева и Мария Георгиева. Те всички са вече над 50 години, но редовно ходят на работа.

Йордан ПЕТКОВ

ТКЗС Паисиево трябва да ускори темпа на силажирането

Миналата година някои кооперативни стопанства отчетоха изпълнението на плана по силажирането формално. ТКЗС в с. Боил например отчете, че е приготвило 600 тона силаж, а фактически бе силажирало само 400 тона. През пролетта стопанството срещна голяма трудност при изхранване на животните Такива случаи имаме и в други села от района на обединеното стопанство с център село Паисиево.

За да не се допуснат миналогодишните слабости, ТКЗС в Паисиево направи сметка колко броя животни има и колко тона силаж ще е необходим за изхранването им. Установи се че е нужен 10,431 тона силаж, като се взе предвид и увеличението на бройките животни, което ще се получи до края на тази година и началото на 1960 година.

През пролетта в района на кооперативното стопанство се зася 2,648 дка редовна царевица за силаж, която бе прекопана, за да се получи повече зелена маса. По-късно след освобождаването на площите от ечемика и ръжта се зася втора култура царевица.

От десет дни във всички села на обединеното кооперативно стопанство се силажира. Досега са приготвени 2,205 тона силаж. Суровина има достатъчно. От някои площи в с. Звенемир и Паисиево от пролетната царевица се получава 4 тона зелена маса, а средният добив от цялата площ на тая царевица е по 3 тона от декар. Царевицата втора култура е също в добро състояние.

При приготовляването на силажа обаче се допускат и слабости. Темпът, с който се силажира е бавен. Например в с. Зебил един траншей се пълни за три дни, защото машината не е в изправност, а и кооператорите не осигуряват достатъчно зелена маса, за да се работи непрекъснато.

Управителният съвет трябва да подобри организацията на работа, да ускори темпа, защото има да се силажират още 8,000 тона, а с всеки изминат ден зелената маса прегаря.

В. СТАНЕВ

Днес се открива новият ресторант-сладкарница „Дунав"

На много силистренци е познато мястото в края на градската градина. Бурени, храсти и камъни се срещаха там.

Сега на същото място, непосредствено до брега на Дунава, е кацнала хубава сграда—ресторант-сладкарница.

Днес ресторантът ще бъде открит. Много граждани и гости на града ще могат не само да го разгледат, но и да се повеселят на комфортно подредените тераси в уютния салон на първия етаж.

Вътрешността на сградата е подредена най-модерно. Отстрани по стените има хубав цокъл, имитиращ седеф. Кухнята ще работи с луксозна електрическа печка.

Как приятно ще се изненадат първите посетители, когато се изкачат и пристъпят по лъскавата римска мозайка на терасите.

Ресторантът разполага с четири тераси — една за сладкарницата и три за ресторанта. Те са оградени с метален, боядисан в бяло парапет, а покрай него са наредени електрически фенери. Почти всички тераси ще бъдат обградени с разновидни цветя, а стълбищата, които водят до терасите, ще се обвият с хубави пълзящи растения. Мебелите в ресторанта —столовете и масите, са дървени с тръбна стабилност.

На терасите посетителите ще могат да си почиват и през горещите летни дни—поставени са хубави големи чадъри.

Довечера нашите трудещи се и гости ще имат възможност да се полюбуват на тихите води на Дунава, да се повеселят.

Дружеството на ДКМС с. Добруджанка — окръжен първенец по силажирането

Преди няколко дни в читалищния салон на с. Голеш се състоя тържество за отчитане съревнованието по силажирането в окръга. Информация за работата на дружествата в района изнесе заместник секретаря на общинския комитет на ДКМС.

Комсомолците от Голеш са силажирали 693 тона, от Краново — 1,100 тона, от Добруджанка — 887 и Брестак — 330 тона.

44 комсомолци от с. Добруджанка са приготвили 887 тона силаж—затова на тях бе дадено преходното червено знаме „Дружество на ДКМС — окръжен първенец в силажирането". Знамето бе връчено от др. Тодор Иванов — секретар на Окръжния комитет на Комсомола.

Другарката Петкова, секретар на дружеството на ДКМС в с. Добруджанка, от името на комсомолците от тяхното дружество, обеща да работят още по-упорито, за да запазят знамето до края на кампанията.

Тържеството завърши с литературна програма, изнесена от колектива при дружеството на ДКМС в с. Голеш.

Вълчо РАДЕВ

ЗАДАЧАТА Е ИЗПЪЛНЕНА

В чест на 15-та годишнина на Деветосептемврийското народно въоръжено въстание комсомолците от града получиха поръчения да подготвят двете страни на асфалтирания булевард „Македония" за цветни насаждения.

Дружественият комитет на ДКМС при Обща трудово-производителна кооперация „Дунав" на събрание разясни в какво се състои задачата и какво огромно значение има този обект за комсомолците. С голяма радост комсолците обещаха да изпълнят възложеното им поръчение.

На 1 август обектът бе разпределен по дружества. На 2 август още не се е добре развиделило и комсомолците започнаха да прииждат на обекта. Сред песни и весели закачки времето неусетно мина. Комсомолците от нашето дружество редовно през седмицата работиха по 2 часа след работно време.

Отначало някои от другарите се отнесоха несериозно към задачата. Дружественият комитет поговори с тях, помъмри ги и те се включиха активно в работата.

Пълното съзнание, с което работиха комсомолците, тяхната дисциплина и трудолюбие нареди нашето дружество на първо място в борбата за предсрочно предаване на обекта.

Отличиха се другарите Златка Кирилова, Сийка Ненова, Русанка Димитрова, Чаню Куртев, Димитър Недев, Иван Николов, Стоян Желев и др.

Р. КАРДАШЕВА

РАДВАЩИ РЕЗУЛТАТИ

Под язовирната стена в село Добротица се простира зеленчукова градина от 130 дка. За отглеждането на хубави ранни зеленчуци кооператорите положиха големи грижи. И резултатите не закъсняха. До 2 август т. г. са продадени за износ 86 тона ранни домати при план 80. Ежедневно кооператорите градинари берат по 5-6 тона едри, сочни и вкусни домати.

В този район се произведоха най-рано и чушки, краставици и други зеленчуци, които бяха продадени на сравнително добри цени. Тези успехи радват кооператорите и те са решили догодина да удвоят площите за зеленчуци.

П. ДИМИТРОВ

За решителен прелом в изкупуването на селскостопанските произведения

Неотдавна се състоя окръжно съвещание по въпросите за изкупуването на яйцата, птиците и др. селскостопански произведения. С тревога бе поставен въпросът за сериозното изоставане на окръга по тези задачи. Обмени се опит. Прие се и дневен график — да се изкупуват по 250,000 броя яйца и по 30 тона птици. Задачите бяха ясни. Оставаше само да се организира тяхното изпълнение.

Положението с изкупуването обаче не се подобри. То продължава да става все по-тревожно и по-тревожно. Мерките, взети от селкоопите, се оказаха неефикасни. Дневният график не се изпълнява. Може определено да се каже, че тревогата и загрижеността, с които Окръжният комитет на Партията и Окръжният народен съвет поставиха задачите по изкупуването на яйцата, птиците и т. н. не намери нужната отзивчивост в Окръжното търговско предприятие и в селкоопите.

Селкооп Дулово е изпълнил плана си за изкупуването на яйцата 75 на сто и въпреки това там има поголямо напрежение отколкото в ред други селкоопи, които не изпълняват дневния си график. В Дулово дневният график по изкупуването на яйцата се изпълнява средно 83 на сто, което е все пак не добре, а в същото време селкооп Айдемир изпълнява графика си едва 16 на сто, Калипетрово — 20 на сто, Тутракан — 10 на сто, Окорш — 9-10 на сто и т. н. Нима може да се говори че другарите Стефан Христов, Станю Краев, Лазар Добрев, Никола Стоянов са разбрали тревогата, с която бе поставен въпроса за изкупуването на яйцата? Нима може да се говори, че те са осигурили техните събирачи на яйцата да работят по примера на другаря Велико Маринов, яйцесъбирач от село Ветрен?

За липсата на тревога говори и фактът, че селкоопите не осигуряват събирането на яйцата в съботните и неделните дни. Селкооп Калипетрово например на 9 август, неделя, не е събрал нито едно яйце. Подобно е положението и в селкоопите в Срацимир, Секулово и др. Селкооп Главиница на 10 август изкупува 1,900 яйца, а на 11 август, вторник, — 4,200. Редно е да се запита др. Димитър Алексиев къде са несъбраните на 10 август 2,300 яйца, защо закупчиците не са ги изкупили?

Подобно е положението и с изкупуването на птиците, на различните видове месо и другите селскостопански произведения. Могат ли другарите Димитър Алексиев, председател на селкооп Главиница и Никола Стоянов, председател на селкооп Окорш да отговорят с какво председателят на селкооп Паисиево е по-добър, освен че е създал по-добра организация на работа и планът на селкоопа за изкупването на птиците е изпълнен 37 на сто, а при тях съответно 6 и 9 на сто. Това че селкоопите в селата Добротица и Главан са закупили един процент от определените им за изкупуване птици, че селкоопите в Алфатар, Йорданово, Варненци, Зафирово, Нова Черна, Секулово, Чернолик са изпълнили от 2-5 на сто плана си за изкупуването на птиците говори, че тази задача не е стояла като първостепенна пред УС на тези селкоопи, че е била подценена и забравена.

Тези данни за изпълнението на плана за изкупуването на селскостопанските произведения говорят и за недостатъчното внимание, което им е отделено от партийните комитети и организации. Те не са направили плана за яйцата, месото и т. н. ежедневна грижа на всеки комунист, не са помогнали на кооператорите да разберат значението им за нашето икономическо развитие.

Сега задачата е да се работи така, че другарите от селкоопите и закупчиците да изпълняват ежедневните си графици за изкупуването на яйцата, птиците, месото и т. н., да живеят в тревога, да търсят форми и средства, но планът да бъде изпълнен.

Партийните комитети и организации следва да направят задачата по изкупуването на селскостопанските произведения обществена. Всеки комунист да знае дяла, който има в изпълнението на този план. Всеки кооператор, всяка домакиня трябва да напрегне сили и със съзнанието, че върши високополезно дело да участвува в изпълнението на плановете по изкупуването на селскостопанските произведения.

Окръжният комитет на Партията, имайки предвид всичко това, обяви дните от днес до влизането на окръга в график по изпълнението на плана за изкупуването на селскостопанските произведения за ударни.

Основното внимание и главните сили за изпълнението на плана по изкупуването на селскостопанските произведения.

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

Съветските девойки, завършили средни училища, вземат активно участие със своя труд в гигантските строежи на комунизма. На строителни обекти те получават специалност и с любов упражняват новите си професии.

НА СНИМКАТА: След завършването на средното училище в Актюбинск Надежда Швед е дошла на строителството на металургическия завод в Темир-Тау. Тук тя е завършила курсовете за бетонoработници и сега работи по тази специалност.

ПЪРВЕНЦИ В ДЪЛБОКАТА ОРАН

В тези дни на напрегнато социалистическо съревнование на челно място в дълбоката оран са комсомолците-трактористи от МТС в с. Алфатар. Първенец е комсомолецът Георги Стоянов, който с машина ДТ 54 работи в блоковете на с. Честименско. До 6 т. м. той е изорал 423 дка, а само на 5 т. м. при норма 33 дка е изорал 120 дка и то висококачествено. Добре работят и другарите комсомолци.

Добри успехи имат и механизаторите на средните и леките машини.

Успехите си комсомолците посвещават на славната 15-годишнина на Деветосептемврийското народно въоръжено въстание.

Йордан НЕЙКОВ

По 746 грама среден дневен прираст на теле

С отглеждането на телетата в с. Варненци се занимават кооператорите Стоян Русев и Русан Василев. Те така са си организирали работата, че винаги осигуряват на малките палавници зелени люцерна, редовна разходка и изобилна паша. За да има винаги чиста, неизядени паша, телчарите са разделили блока на парцели и всеки ден телетата пасат само в определения парцел.

Добрите грижи за телетата дадоха добри резултати. Средният дневен прираст на телетата е 746 г, а някои от тях дават и над 850 г прираст.

Другарите Стоян Русев и Русан Василев обещаха в чест на Девети септември прирастът на телетата през м. август да достигне 915 грама на ден.

Никола МАРИНОВ

НА ПАРТИЙНИ ТЕМИ

ТРЕВОГА И НЕПРИМИРИМОСТ У ВСЕКИ КОМУНИСТ

Едно от челните наши промишлени предприятия беше ДИП „Добруджа". Обаче поради отслабване на партийния контрол и стъписване пред трудностите, неразгаряне на социалистическото съревнование, забавяне на редица технически нововъведения колективът за първото полугодие не изпълни плана си и не даде на родното стопанство 188,000 метра плат.

Обстоятелството, че тъкачките Кадрия Мехмедова и Сабрия Ахмедова намериха сили в себе си и достигнаха за полугодието 126 процента изпълнение на производствената си норма, Пенка Русева—119 процента, сновачката Майрям Киркорян достигна 185·3 процента, вдевачките Матрона Орлова и Анка Станева—140 процента, говори, че сред работниците има ентусиазъм и желание, стига профкомитетът правилно да организира социалистическото съревнование.

Тревожното положение по изпълнение на производствения план, поместеният критичен материял във в. „Силистренска трибуна" за неуспехите на предприятието разтревожиха членовете на партийното бюро и комунистите. Партийното бюро на свое заседание направи анализ на работата на комунистите. Другарите се убедиха, че са се поддали на неверието, че работническият колектив е в състояние да произведе планираната продукция, и набелязаха редица мероприятия, които помагат да се разкрият нови възможности за подобряване на производствения процес. Тези мероприятия бяха разгледани на партийно събрание и допълнени от самите комунисти. Със загриженост партийните членове се отнесоха към предложенията и настояха колкото се може по-бързо да се уеднакви машинният парк, или съществуващите девет системи да се сведат на две, за да стана по-бързо поправката на повредите и подменянето на някои части. Така ще се намалят престоите на становете.

Партийната организация задължи главния инженер др. Добри Савов и той монтира навивателния апарат на скробвачната машина, който ще подобри основите и намали обтегаемостта. Започна монтирането и на 30-те основни спирачи, които при скъсване на жичка автоматично спират становете. Това ще доведе до подобряване на качеството, до по-голяма осторожност у тъкачките и ще увеличи производството.

По предложение на тъкачките вече е доставен апарат за газирана сода. Така те ще спестят разкарванията си и ще бъдат неотлъчно при становете. Ангажирането на нови млади тъкачки наложи да се организира курс с тях, а също и курс за преквалификация на тъкачките, на секционните майстори и зареждачите.

Партийната организация възложи на партийното ръководство да даде партийни поръчения на комунистите. Поръченията се изготвят съобразно квалификацията и трудовия пост, който заема партийният член, като се насочват към разгарянето на социалистическото съревнование.

Голямо техническо улеснение са монтираните на всички станове часовници. С тяхна помощ тъкачките знаят всеки час колко метра са изтъкали. Нормата на един стан е 32 метра за 8 часа. Ако за 2 часа тъкачката не изтъче 8 метра, тя е под нормата. Часовникът я кара да бърза, да напряга сили, за да достигне необходимия метраж.

За пръв път от толкова време смяната на секционния майстор Любен Тодоров на 6 т. м. изпълни производствения си план 103 на сто. Успехът на тази смяна въодушевява и останалите производственици и сега в предприятието е налице надпревара коя смяна ще надмине смяната на Любен Тодоров.

Макар че все още няма рязко изменение в производствения процес, че не се изтъкават необходимите метри плат, че планът не е достигнат, но в цялото предприятие се чувствува подем, работата е подобрена. Вее свеж вятър. Вместо съмнение и отпуснатост налице е социалистическо съревнование и ентусиазъм. Начело на съревнованието застанаха комунистите. Те увличат със себе си и останалите производственици.

Създалата се тревога сред партийните членове, ефикасния партиен контрол върху социалистическото съревнование и внедряване на набелязаните мероприятия, непримиримостта към пропуските и грешките са гаранция, че колективът на ДИП „Добруджа" в чест на Девети септември ще отбележи по-големи трудови успехи, а до края на годината ще изпълни своя производствен план.

Ст. ИЛИЕВ

НАШИТЕ СЕЛА ХУБАВЕЯТ

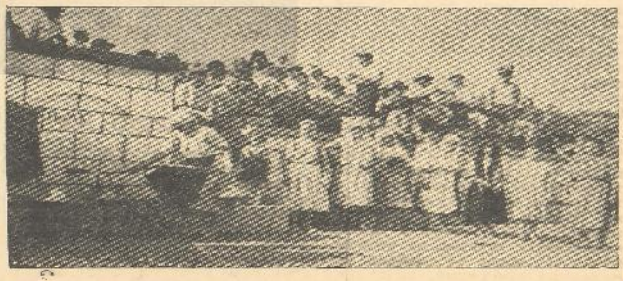

Животът на нашите кооператори и кооператорки с всеки изминат ден става по-хубав и по-весел. Минаха годините, когато нашите добружанки превили гръб пренасяха вода за пиене от далечни растояния.

Новата власт, новите ръководители правят всичко възможно за облекчаване на труда на населението, за задоволяване на неговите насъщни нужди.

Освен хубавото шосе, което се построи неодавна в с. Калипетрово, на 25 юли беше открита и втора нова хубава чешма в селото.

Радостни са кооператорите, а още повече кооператорките.

Засмени са техните лица, доволни са от новата придобивка.

НА СНИМКАТА: Момент от откриването на новата чешма.

Планът за месото ще бъде изпълнен

Общинският партиен комитет и управителният съвет на ТКЗС в с. Паисиево разгледаха изпълнението на плана за валовата продукция през първото тримесечие на 1959 г. От анализа, който се направи, стана ясно, че се изостава сериозно в животновъдството и особено с осигуряването на говеждо месо за 1960 година. Въз основа на това се реши да започне закупуването на животни.

Във всяко съставно село се изпратиха другари и там се създадоха комисии за разясняване и закупуване на животни. За три дни в района на обединеното стопанство се закупиха 134 телета. Все още не добре се работи по тая задача в с. Паисиево.

В. СТАНЕВ

15 ГОДИНИ НАРОДНА ВЛАСТ

България — съставна и неразделна част от световната социалистическа система

Със създаването на световната социалистическа система за първи път в историята между отделни държави бяха установени отношения, основани на пълно равноправие, безкористно сътрудничество и братска взаимопомощ. Включените в тази система социалистически страни, обединявайки своите производствени усилия на базата на международното разделение на труда, за кратко време постигнаха такива успехи в икономическото си развитие, каквито са непознати за нито една капиталистическа страна. Техният досегашен опит показа, че високите темпове на нарастване на производството са закономерно явление при социализма. Достатъчно е да се каже, че само през последните 5 години средното годишно увеличение на промишлената продукция в социалистическия лагер е 11 на сто, докато в целия капиталистически свят то е по-малко от 3 на сто. Сега световната социалистическа система вече настигна капиталистическата система по промишлено производство на глава от населението, а през 1965 година тя ще дава вече и повече от половината от цялата световна промишлена продукция.

Опирайки се на братското сътрудничество на социалистическите страни и преди всичко на Съветския съюз, Народна република България за кратко време се превърна от изостанала аграрна в индустриално-аграрна държава с развита промишленост и механизирано социалистическо селско стопанство.

Решаваща роля в индустриализацията на нашата страна изиграха комплектните доставки от Съветския съюз и другите социалистически страни за изграждането на големите ни промишлени предприятия, което е една от важните форми на икономическо сътрудничество и братска взаимопомощ. През годините на първата и втората петилетка със съветска помощ у нас бяха построени такива крупни промишлени обекти като химкомбинатът „Сталин", металургичният завод „Ленин", заводът за сода „Карл Маркс", заводът за целулоза „Ст. Киралжиев", Сухият док, фуражният комбинат „С. М. Киров", Пеницилиновият завод, Оловноцинковият завод в Кърджали, Машиностроителният завод в Коларовград и много други. Братска Чехословакия ни помогна в изграждането на редица електроцентрали. Германската демократична република ни достави машините и съоръженията за циментовия завод край с. Река Девня, за текстилния комбинат „Ернст Телман" и други. Много от тези големи промишлени предприятия бяха построени благодарение на предоставения ни от Съветския съюз евтин кредит. За периода от 1948 до 1958 година нашата страна получи от братския Съветски съюз кредити в размер на около 9 милиарда лева. Само през тази година България ще ползува стоков кредит от СССР в размер на 852 милиона лева. Освен това значителна част от машините и съоръженията за по-големите промишлени обекти, които ще се строят тази година, както и 1,100 броя от комбайните и 5,180 броя от тракторите ще ни бъдат доставени също на кредит. Със съветска и от другите социалистически страни помощ ще бъдат изградени и всички големи промишлени обекти през третата петилетка.

Не по-малка е ролята и на икономическото сътрудничество в областта на външната търговия. Това ярко се вижда от структурните изменения, които настъпиха в стокообмена на нашата страна.

Значителни изменения настъпиха и в нашия внос, преобладаващата част от който са машини, съоръжения, суровини и други материали за нашата тежка и лека промишленост.

В последно време особено голяма роля в икономическото сътрудничество между социалистическите страни в рамките на Съвета за икономическа взаимопомощ играе съгласуването на перспективните им планове.

Важно място в икономическото сътрудничество между страните на социализма е взаимната научно-техническа помощ чрез размяна на научно-техническа и производствена документация, специализация на кадри и обмяна на производствен опит във всички области на народното стопанство. Помощта, която нашата страна получава по линия на научно-техническото сътрудничество от по-развитите в промишлено отношение социалистически страни допринесе в голяма степен за бързото ни индустриално развитие. Само през 1958 година България е получила от страните, членки на СИВ, научно-техническа помощ чрез документации и специалисти по 752 въпроса из различните области на народното стопанство. От своя страна България е предала опита си по около 40 въпроса, предимно из областта на селското стопанство.

На много места в Съветския съюз се прилага опитът на българските градинари в отглеждането на зеленчуци. Редица консервни заводи в Молдавската ССР произвеждат консерви по български рецепти. Всеизвестно е, че в редица области на СССР се прилага българският опит за ръчно производство на тухли и керемиди.

Все повече се развива сътрудничеството и обмяната на опит между България и Чехословашката република.

През последните години значително се разви научно-техническото сътрудничество между нашата страна и Китайската народна република. Ние получаваме от Китай техническа документация в областта на хранителната прмишленост, водното стопанство, металургията, минните съоръжения, медицински препарати и различни семена на селскостопански култури и дървета. България изпраща на Китай техническа документация за производството на пектин, хидрометеорологически прибори, а също така и семена на земеделски култури и дървета.

От Германската демократична република ние получаваме техническа документация по добива на каменни въглища, за производството на минни взривобезопасни машини и съоръжения и др. ГДР изучава българския опит в преустройството на селското стопанство, в овощарството, градинарството, лозарството и тютюнопроизводството, както и в строителството на напоителните системи.

Ценна техническа помощ нашата страна оказва на братския албански народ. Само през тази година България ще достави на Албания комплектни съоръжения за 30 различни предприятия, между които за построяването и съоръжаването на фабрика за спирт, за нишесте, на керамични предприятия и други. Албания ще получи техническа и технологическа документация за проиводство на кожени изделия манипулация и балиране на тютюн и т. н.

Многостранното сътрудничество между социалистическите страни позволява да се използуват максимално предимствата на световната социалистическа система за развитие на производителните сили във всяка страна и за укрепване на икономическата мощ на целия социалистически лагер. Опирайки се на това сътрудничество и братска взаимопомощ България, която е съставна част и неразделна част от световната социалистическа система, ще постигне още по-големи успехи в своето социалистическо развитие.

Ив. КОНСТАНТИНОВ

ПОДГОТОВКАТА НА НОВАТА УЧЕБНА ГОДИНА В ОКОРШ И ДУЛОВО

Точно месец ни дели от деня, в който ще удари първият училищен звънец на новата учебна година. Затова подготовката по откриването ѝ е към своя край. Навременното привършване на ремонта на училищата изискваше голямо напрежение от страна на учителските колективи. И това напрежение е наградено с добри резултати.

Така благодарение упоритостта на учителския колектив в Дулово, основният ремонт на училището е почти привършен. И не само това, но са и спестени 13,000 лева на съвета. От всичко необходими за ремонта на училището 17,000 лева, народния съвет е отпуснал само 4,000 лева, с които са закупени материали за ремонта. Боядисването на стените, таваните, дограмата и чиновете е дело на учителите, а ремонта на електрическата инсталация—на кръжока по физика.

Боядисването на новото училище в село Окорш, което тази учебна година за пръв път ще отвори широко вратите си за около 400 ученици-българи и турци, също е извършено благодарение на инициативността на учителите и помощта на председателя на общинския народен съвет.

Всичко, което било възможно, е направено. Но достатъчно ли е то да гарантира спокойното отпочване на новата учебна година. Не. Не е достатъчно. Четирите паралелки от Дулово, които миналата година са учили в сутерена на училището при нехигиенични условия влажни стени и тъмни помещения, не могат в никакъв случай и тази година да започнат там своите занятия. Вярно е, че народният съвет и лично неговият председател се е заел с уреждането, като се е отнесъл към Окръжния комитет на партията—за преместване диспансера и освобождаване на сградата за настаняване на горните паралелки. Дали горското стопанство обаче, което трябва да отстъпи сградата за настаняване на диспансера има къде да отиде и ще освободи ли сградата навреме? И защо този въпрос се решава едва сега през първата половина на август, а не по-рано, за да може спокойно да се направи ремонта на сградата. Има основание за безпокойство за това дали всички ученици в Дулово ще започнат учебните занятия в светли и хубави стаи. Или в новото училище на Окорш, което има недовършени работи вътре в училището като отливане на една плоча над стълбището, поправяне на парапета и пр., некупените още 60 нови чина, незамазаната външна страна на сградата поради липса на средства. БНБанка е прехвърлила средства на бюджета на съвета от един параграф на друг, за да могат да се ползуват за довършване на училището, което прехвърляне е могло да стане едва през второто полугодие. Но не е ли могло тази работа да бъде извършена през месец юли, а не през август, за да може цялата подготовка да бъде приключена навреме?

Сега са нужни още по-енергични мерки като се включат активно партийните комитети и партийните организации, цялата наша общественост за премахването на допуснатите досега слабости, за да можем напълно подготвени на 15 септември да отворим вратите на училищата за нашите деца.

Недялка ВЕЛИКОВА

ИВАН МИХАЙЛОВИЧ СЕЧЕНОВ

(По случай 130 години от рождението му)

Великият руски мислител-материалист, основоположникът на руската физиология Иван Михайлович Сеченов е роден на 13 август 1829 година в с. Тьоплий Стан Симбирска губерния (днес преименувано с. Сеченово, Арзамаска област), в дворянско семейство.

Неговите ученически години в Главното инженерно училище в Петербург съвпадат с петдесетте години на миналото столетие. В това време се разгръща движение на революционните демократи против самодържавието, крепостничеството и невежеството. Между имената на Херцен, Добролюбов, Чернишевски, Писарев, Белински, Некрасов и др. стои и името на Иван Михайлович Сеченов.

Руските материалисти се стремят да разгадаят тайните на живота, тайните на душевните и мисловни процеси. Затова те с жар са изучавали и популяризирали физиологичните познания като познания на материалистическата наука, която дава мощно оръжие за борбата против невежеството и устоите на царския режим. Иван Михайлович Сеченов е откърмен с идеите на своето време и е дълбоко убеден материалист.

След завършването на училището Сеченов кратко време служи във войската в Киев, а през 1850 год. се записва да следва медицина в Москва. Още в студентските си години, той започва да се интересува от въпросите на психологията, за разработването на които посвещава много години. Непосредствено след завършването на университета (1856 година) той заминава в чужбина, в Германия и работи в лабораториите на световно известните учени Г. Хелмолц, Дюбуа — Раймон и К. Людвиг.

Още в първите си научни работи Сеченов е показал самостоятелност в научното мислене и изключителна способност на експериментатор.

Заслугите му пред руската наука се състоят в това, че той е насочил развитието на руската физиология по самостоятелен път като отхвърля всичко остаряло и реакционно във физиологичната наука и го преработва и преценява от материалистическо гледище. Той обогатява физиологията с редици нови открития, методи на изследване и теоритични положения и изводи. Сеченов пръв в историята на биологичната наука започва да прави физиологични опити на главния мозък. Тези опити имат пряко и непосредствено отношение към явленията на съзнанието и волята. Преди него даже най-известните физиолози в света не са се осмелявали да правят опити на главния мозък, тъй като те са били под влиянието на религията и идеалистическата философия и психология. Първото му откритие е установяване на „задържащите центрове" в главния мозък. Сеченов доказа, че първопричината за всяко действие, за всяка стъпка на човека се крие не в него, не в неговия „вътрешен свят", в неговото съзнание и воля, а вън от него, в конкретните условия на неговия живот и дейност. С това бива нанесен съкрушителен удар на реакционната идеалистическа теория за „свобода на волята".

През 1863 година излиза неговият гениален труд „Рефлекси на главния мозък", който изигра огромна роля върху бъдещето на физиологията.

По-късно великият Иван Петрович Павлов писа: „създаденото от И. М. Сеченов учение за рефлексите представлява за мене гениален размах на руската научна мисъл" и го нарече баща на руската физиология.

Сеченов е имал многобройни ученици и последователи. Още в 1860 година, след завръщането си в Германия, като професор в хирургическата академия в Петербург организирал лаборатория, където студенти и лекари имали възможност да разработват различни научни въпроси. От тази лаборатория са излезли такива бележити физиолози като Иван Петрович Павлов, Пашутин, Тарханов и др.

Съветската наука и съветските хора тачат делото на Иван Михайлович Сеченов. В негова памет през 1955 година в Москва е издигнат величествен бюст-паметник за увековечаване делото на великия учен.

Д-р Димитър БИЧЕВ

Петилетката в селското стопанство — за три години

ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ЗАДАЧИТЕ ПО ЖИВОТНОВЪДСТВОТО ПРЕЗ ИЗТЕКЛИТЕ СЕДЕМ МЕСЕЦА НА ГОДИНАТА

Т К З С	ГОВЕДОВЪДСТВО					СВИНЕВЪДСТВО			ОВЦЕВЪДСТВО			ПТИЦЕВЪДСТВО			
	Крави—% спрямо годишния план	Млеконадой от фуражна крава от 1. I. до 1. VIII. л.	Млеконадой от фуражна крава месец юли	Получени телета от 100 крави	% на отпадналите телета	Свине — общо о/о спрямо годишния план	Брой на отпадналите прасета	о/о на отпадналите прасета	Надоено мляко от фуражна овца към 1 август	Родени агнета—брой	о/о на отпадналите агнета	Получени яйца от кокошка-носачка	о/о на изпълн. плана за броя на пилетата	Брой на отпадналите пилета	о/о на отпадналите пилета
Айдемир	99	1565	171	79	5	208	34	3	48	2055	1	69	91	4181	15
Алеково	90	1195	218	64	3	67	269	22	28	3675	5	53	95	3992	43
Алфатар	85	1176	174	76	8	117	78	5	25	4087	2	74	117	9192	19
Бабук	101	1204	224	64	9	70	34	2	38	2360	1	55	118	11040	27
Белица	96	1488	213	67	3	61	101	9	26	3663	2	80	88	11972	23
Главиница	98	1443	185	80	1	117	136	9	35	2334	3	78	82	10566	28
Голеш	69	1228	249	89	5	81	134	16	27	6417	14	55	97	8431	26
Добротица	79	1230	190	75	6	118	89	12	27	3871	4	72	109	10425	29
Дулово	86	1487	323	79	12	129	63	4	34	5261	5	66	144	19048	24
Зафирово	94	1491	252	98	5	75	162	12	34	2784	2	72	67	10095	34
Ишірково	94	1220	220	66	10	117	161	7	32	7250	4	63	82	9688	23
Кайнарджа	86	1470	229	75	12	134	133	6	33	5996	3	70	88	9308	22
Калипетрово	91	1605	195	61	1	57	37	6	70	2124	1	67	99	4812	14
М. Преславец	176	1363	132	53	3	98	147	20	27	1918	1	80	104	6618	25
Межден	84	1319	154	78	13	153	89	10	33	3553	4	66	94	4094	12
Нова Черна	124	2124	373	85	11	61	31	4	50	3747	1	101	71	10116	32
Окорш	94	1613	309	95	4	151	93	7	37	3225	5	47	89	7362	25
Паисиево	91	1131	223	98	6	114	154	19	42	4248	3	75	101	5386	27
Попина	88	1268	195	59	9	81	90	7	47	2467	2	83	102	9243	28
Секулово	93	1438	252	78	10	89	68	7	33	4395	6	65	92	8740	24
Ситово	85	1233	259	85	9	98	119	7	39	6110	5	63	109	9068	16
Сокол	86	1568	271	75	3	115	65	7	27	2401	2	71	90	14626	36
Срацимир	85	1277	244	68	7	66	32	4	47	4311	4	61	107	13445	31
Сребърна	88	1479	241	69	7	61	112	9	40	2912	3	73	111	7400	17
Средище	105	1306	227	91	3	138	94	4	34	6011	3	49	53	17833	34
Ст. Караджа	85	1568	266	84	3	68	97	8	37	3006	2	78	118	9022	26
Старо село	94	1528	340	80	4	125	172	19	38	2283	4	75	106	5302	25
Тутракан	90	1578	291	86	6	68	170	10	36	4589	2	62	97	22104	35
Чернолик	81	1215	205	82	11	107	60	8	27	4216	5	52	87	7574	22
Всичко за окръга	91	1387	237	75	7	94	3024	8	35	111269	4	66	95	300683	26

Изтекоха седем месеца от началото на годината. С данните, отразени в поместената таблица, показваме как кооперативните стопанства в окръга изпълниха задачите, поставени от партията и правителството за развитието на животновъдството (говедовъдство, свиневъдство, овцевъдство и птицевъдство).

Планът за увеличаване броя на кравите е достигнал едва 91 на сто или за да се изпълни годишният план трябва да постъпят още 719 броя крави. Характерно е, че от края на месец май досега са постъпили едва 52 броя крави. Явно е, че през последните два месеца задачата по увеличаване броя на кравите за достигане на годишния план е подценена. Редица стопанства като Голеш, Зафирово, Секулово, Ситово от месец април до сега не са увеличили броя на кравите с нито една бройка, а стопанствата в Паисиево, Сребърна, Окорш и Чернолик дори са намалили броя на кравите. Най-добро изпълнение бележат кооперативните стопанства Малък Преславец 176 на сто, Нова черна 124 на сто, Средище 105 на сто и Бабук 101 на сто. Най-лошо е изпълнението в стопанствата Голеш 69 на сто, Добротица 79 на сто и Чернолик 81 на сто.

В резултат на неизпълнението на броя на кравите се явява неизпълнението на годишния план за обема на полученото краве мляко, като за седемте месеца планът е изпълнен едва 47 на сто. При план за годината 2,700 литра мляко от фуражна крава за седемте месеца е изпълнено 1,387 литра, което представлява 51 на сто. Горното идва да подчертае, че при този темп на развитие има опасност от неизпълнение на плана.

От таблицата се вижда, че средният млеконадой от фуражна крава за месец юли е 237 литра. Обаче веднага трябва да отбележим, че от средния млеконадой на челните стопанства, който е над 300 литра, изоставащите стопанства са получили млеконадой два пъти по-малко — около 160 литра. От всичко 29 стопанства в окръга 8 стопанства са получили среден млеконадой от 100 до 200 литра, 17 стопанства от 200 до 300 литра и 4 стопанства над 300 литра от фуражна крава. Най-висок млеконадой през месец юли са постигнали стопанствата Нова Черна 373 литра, Старо село 340 литра, Дулово 323 литра и Окорш 309 литра. Най-нисък млеконадой бележат стопанствата Малък Преславец 132 литра, Межден 154 литра, Айдемир 171 литра и Алфатар 174 литра.

Средната смъртност на родените телета през текущата година е 7 на сто, сравнително висок процент. Най-голяма смъртност има в стопанствата Межден 13 на сто, Кайнарджа 12 на сто, Нова Черна 11 на сто и Чернолик 11 на сто. Най-ниска смъртност сред телетата бележат стопанствата Калипетрово и Главиница—по 1 на сто.

Годишният план за броя на свинете е изпълнен 94 на сто. Горното идва да подчертае, че изпълнението е добро. Но веднага трябва да отбележим, че то идва от голямото преизпълнение на плановете от редица стопанства като Айдемир 208 на сто, Окорш 153 на сто, Средище, Сокол и други, а не от общото изпълнение на всички стопанства. Така например ТКЗС Калипетрово е изпълнило плана си едва 57 на сто, Нова черна 61 на сто, Сребърна 61 на сто и др.

Смъртността на малките прасета общо за окръга е 8 на сто. Но ТКЗС Алеково е допуснало 22 на сто смъртност, Малък Преславец 20 на сто, Старо село 19 на сто и други. Ясно е, че в тези стопанства грижите за отглеждането на малките прасета са недостатъчни. Най-ниска смъртност е допусната в стопанствата Айдемир—3 на сто, Бабук—2 на сто, Дулово—4 на сто и др.

Средният млеконадой от фуражна овца общо за окръга за седемте месеца е изпълнен едва 65 на сто—получени са 35 литра при план 54 литра мляко. Най-добро изпълнение имат ТКЗС Калипетрово 70 литра, Нова Черна 50 литра, Айдемир 48 литра, Попина 47 литра. Най-нисък млеконадой бележат стопанствата Алфатар 25 литра, Белица 26 литра, Голеш 27 литра, Добротица 27 литра и др. Смъртността сред агнетата през тази година е ниска. До края на месец юли са отпаднали само 4 на сто от агнетата. Най-лошо е изпълнението в ТКЗС Голеш, където смъртността е достигнала 14 на сто.

Средната носливост от кокошка-носачка до 1 август е достигнала 66 броя, което представлява 55 процента от годишния план. ТКЗС Нова черна получи 101 яйце от кокошка-носачка, Попина 83 броя, Белица 80 броя, Главиница 78 бр. и др. Те ще изпълнят годишния си план за носливостта на кокошките. Обаче стопанствата като Средище, получило 49 яйца от кокошка-носачка, Алеково 53, Чернолик 52—едва ли при тоя темп до края на годината биха достигнали и 90 яйца от кокошка-носачка. Редица стопанства в окръга преизпълниха плана за получените пилета като Дулово 144 на сто, Ст. Караджа 118 на сто, Алфатар, Бабук, Добротица и др. Изостаналите са само Средище 55 на сто и Зафирово 67 на сто. Смъртността обаче на получените пилета в окръга е сравнително висока—26 на сто от получените пилета са умрели. Особено висока е в стопанствата Тутракан 35 на сто, Сокол 36 на сто и др.

Данните от изпълнението на плана в животновъдството говорят, че всичко необходимо е налице, за да се достигне планираната продукция. Опитът на добрите ТКЗС говори за това.

Божко ХРИСТОВ
Началник на отдел „Статистика"
при Окръжния народен съвет

Средношколците от с. Калипетрово помагат активно на кооператорите в работата на полето. Още щом завърши учебната година те образуваха средношколско звено, което не пропуща ден да не работи в помощ на стопанството.
НА СНИМКАТА: Средношколците от звеното на Никола Мръсков окопават маточника.

КОЛКОТО ПО-НАВРЕМЕ — ТОЛКОВА ПО-ДОБРЕ

Селските труженици от с. Брестак са в трудова надпревара за по-бързото прибиране на боба. Още в тъмни зори всички са на полето и средно на ден всеки обира по един декар фасул. Кооператорите знаят, че срочното му прибиране гарантира неговата доброкачественост.

Своите трудови успехи кооператорите посвещават на 15-годишнината от Деветосептемврийското въстание.

Й. ПЕТКОВ

За празника — с извършена дълбока оран

Вече цяла седмица как тракторите боботят по блоковете на Паисиевското стопанство. Преди да започне дълбоката оран се състоя съвещание с всички трактористи, механиците, тракторния бригадир, председателя на стопанството, главния агроном, партийния секретар, директора и главния агроном на МТС-Тодорово. Задачата беше поставена — висококачествена дълбока оран.

Трудно се оре на 30 и повече сантиметра в Паисиевските блокове, които никога не са били орани така. Въпреки трудностите трактористите са упорити и досега в с. Паисиево са изорани 1,360 дка, в с. Долец—430 дка, Боил—316 дка, Зарица—220 дка, Звенемир—250 дка, Орешене—310 дка и Зебил—1,616 дка, или общо в района са изорани 4,496 дка. Най-качествена оран извършва трактористът Петко Петков от Зебил, който при план 2,500 дка досега е изорал 1,000 дка и на ден оре по 80 дка. Качествена оран прави и Димо Димитров с помощника си Сали Мехмедов в блоковете на с. Паисиево.

Трактористите са решили до Девети септември да не оставят нито педя земя неизорана.

Велико СТАНЕВ

Беритба на боб в с. Средище

Преди няколко дни в съседните села от Толбухински окръг падна градушка, от която фасулът, лозята и други култури бяха напълно унищожени. Това накара бригадният съвет да вземе мерки за незабавна беритба на фасула от онези блокове, където той е узрял. Берат усилено пионерите, младежкото звено, средношколците и всички останали кооператори и кооператорки, които не могат да се занимават с по-тежък физически труд.

Наградите на ЦК на ДКМС и на Министерството на земеделието и горите за националните първенци в силажирането

„ОТДЕЛ „СЕЛСКО СТОПАНСТВО" при Окръжен народен съвет, национален първенец, получава 2 екскурзии за Съветския съюз и 3,000 лв парична награда, на второ място—една екскурзия за СССР и 2,000 лв и на трето място—една екскурзия до СССР и 1,000 лв.

ТКЗС—национален първенец получава един камион и две екскурзии за СССР, класирало се на второ място ТКЗС получава една лека кола „ГАЗ-69" и две екскурзии за СССР, на трето място—един мотоциклет от 250 кубика и две екскурзии за СССР, на четвърто място—две екскурзии за СССР и на пето място—една екскурзия за СССР.

ТРАКТОРНО-ПОЛЕВЪДНА БРИГАДА, класирала се на първо, второ и трето място—по една екскурзия за СССР.

ДЪРЖАВНО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО—една екскурзия за СССР.

МАШИННО-ТРАКТОРНА СТАНЦИЯ, национален първенец, получава 3,000 лв и една екскурзия за СССР, на второ място—2,000 лв и една екскурзия за СССР и на трето място—1,000 лв и една екскурзия за СССР.

ОКРЪЖНА ОРГАНИЗАЦИЯ НА КОМСОМОЛА, национален първенец,—вписване в почетната книга на ЦК на ДКМС, две екскурзии за СССР и един мотоциклет от 250 кубика, на второ място—една екскурзия за СССР и радиограмофон с магнетофонна приставка.

ОБЩИНСКА ОРГАНИЗАЦИЯ НА ДКМС, национален първенец,—вписване в почетната книга на ЦК на ДКМС, две екскурзии за СССР и един мотоциклет от 250 куб, на второ място—две екскурзии за СССР и мотоциклет 125 куб, на трето място—две екскурзии за СССР и един радиограмофон с магнетофонна приставка, на четвърто място—две екскурзии за СССР и един радиограмофон и на пето място—две екскурзии за СССР.

ТРИ МЛАДЕЖКИ ЗВЕНА — първенци — с по една екскурзия за СССР

ЕДНО ДРУЖЕСТВО ПРИ ДЗС—една екскурзия за СССР

ЕДНО ДРУЖЕСТВО ПРИ МТС — една екскурзия за СССР и радиограмофон.

ТРИ ВРЕМЕННИ СРЕДНОШКОЛСКИ БРИГАДИ — по една екскурзия за СССР.

ЕДНА ПИОНЕРСКА ДРУЖИНА, национален първенец, — един акордеон.

ДЕСЕТ ПОДЕЛЕНИЯ на Българската народна армия и ПЕТ ПОДЕЛЕНИЯ от трудовата повинност — по един представител на екскурзия в СССР.

Съревнованието ще се отчете до 30 октомври т. г.

За да увеличат добивите на стопанството кооператорите от с. Калипетрово засяха тази година 50 дка колеандър, от който в касата на кооператива ще постъпят стотици хиляди левове. Само втора бригада е изкарала 300 кг от тази ценна култура.
НА СНИМКАТА: Звеното на Георги Шибелов троши колеандъра.

Силажирането — младежко дело

Дружеството на ДКМС в с. Васил Левски реши да поеме силажирането в свои ръце, да стане то младежко дело. Комсомолците, подпомогнати от средношколците, още отрано отиват по блоковете с царевица и секат зелена маса за силаж. Една част от младежите са при силажорезачката и ежедневно приготовляват големи количества силаж.

Всички кооператори са много доволни от комсомолците и техния забележителен труд. Комсомолецът Нейко Георгиев винаги е най-напред във всяко начинание и увлича със себе си и останалите младежи. Похвала заслужават и Румянка Колева, Киранка Колева, Димитър Марчев др.

Друми ДОБРЕВ

наха селяните?

—На ръце искаха да ме носят—мрачно отговори Котелков. — Едва се отърнах от тях.

Майорът се досещаше, че полковникът няма да говори днес за главното, което съставляваше цялото съдържание на отчета на Котелков — залавянето на германския посланик. Ватагин се отвличаше, например разпитваше подробно за стълкновението на Атанас Георгиев с посланика заради бурето с розово масло. А струва ли да се говори за това? Котелков процеди нещо през зъби за липса на самообладание у българина. Полковникът поправи гънките на гимнастьорката под поясока си и кратко възрази:

—Българите обичат своята родина, Котелков. . . И няма защо да ги обвиняваме в това.

Те говореха тихо. Зад вратата стенеше дъщерята на хазяйката, избягала тук преди една седмица от София. Тя имаше подагра, изострила се след тримесечно нощуване във влажните скривалища по време на масовите американски нападения над града. Полковникът ѝ намери атофан и болките се усилиха—лекарят каза, че това е добър признак.

— Защо сте намръщен? Не сте ли си отспали? —попита Ватагин.

— Не, няма нищо—отговори Котелков. — Квартириерът, дявол го взел, ме постави в една квартира с Цаголов. Нима с него ще заспиш?

Ватагин изобрази на лицето си съчувствие. На кого не е известно, че най-темпераментният събеседник това е Сослан Цаголов, весел красавец, по кавказки жилав, мургав, с насмешливо играещи мускулчета на скулите.

— Двама бърборковци имаме ние: Цаголов и Шустов — забеляза полковникът.

— И двамата се обичат един друг — отговори майорът.

— Аз също ги обичам. . . —кратко каза Ватагин. — За какво разправя сега Цаголов?

—Все за същото: тъгува по флотата, иска рапорт да пише. . .

тересували шифрованата таблица да попадне непременно в твоите ръце?

—Охо, хайде да говорим шепнешком.—Бабин явно иронизираше.—И ти веднага се досети за всичко? Талант, талант!

—Аз тъй мисля: този ярославски албум ще бъде по-загадъчен от убийството на вашия подпоручик. . . Не, ти ми кажи на мене как може майор Котелков да отмине такава находка? Защо е оставил албума у тебе?

—Няма да ти кажа.

—Защо?

—Ще ми се смееш.

—Не ми е до смях.

—Взех го, за да го използувам като възглавничка. . .

—Изпращат такива щиглеци като тебе!—с отвращение промърмори Славка и отново се задълбочи в изследване на странната колекция.

Преди всичко той искаше да отгадае кой е бил притежателят на албума. Едва ли ще е този загадъчен, разнообразно костюмиран мъж. Първо мъжете рядко си правят семейни албуми; второ, съпоставяйки щателно портретите, Славка не намери нито една снимка на този човек от детството му—той изглежда не е бил и руснак, всичките снимки бяха правени на Балканите. Красивата, посивяла жена е великолепна. Тя е снета ту в кожени ботушки, с камшик в ръката, ту почти гола, с дълги, полузасипани с пясък крака на плажа на някакъв курорт, ту като дете в Ярославъл, ту в казашка униформа, с накривен калпак, ту на палубата на параход. . . Поскоро това е руска емигрантка (наричаха я Мариша, Мария Юревна, съдейки по подписите от посвещенията), а мъжът беше или неин съпруг, или просто любовник, от тукашните, от Балканите. Може и да е артист?

Славка на никого не би признал какво върши. Той не само разглеждаше, той групираше портретите по усмивки, по цвета на вратовръзките, даже по броя на пръстите, които се виждаха на снимката. Той

14 ГОДИНИ СВОБОДНА КОРЕЯ

На 15 август 1945 година Великата съветска армия освободи корейския народ от игото на японския империализъм. Сега корейският народ изпълнява първия петгодишен план, чиито основни задачи са по-нататъшното укрепване на основите на социалистическата икономика в северната част на републиката и разрешаването на проблема за облеклото, храната и жилището на населението.

В резултат на труда на корейския народ общото промишлено производство през 1957 година, първата година на петилетката, се увеличи с 44% в сравнение с 1956 година, през 1958 година — с 40% в сравнение с предишната година, а през първото полугодие на 1959 година общото промишлено производство се увеличи 2.3 пъти в сравнение с 1956 година. Въз основа на развитието на тежката промишленост бе създадена база за леката промишленост, която започна да произвежда масово предмети за широко потребление. Така през 1956 година бяха произведени седем пъти повече тъкани в сравнение с периода преди войната, а през 1958 год. — 110 милиона метра тъкани, което представлява 11 метра тъкани на глава от населението. В най-близко бъдеще в Корея ще се произвеждат 500 милиона метра тъкани — 50 метра на всеки човек от населението. Машиностроителната и металообработващата промишленост се разшири четири пъти в сравнение с 1956 година, а през първото полугодие на тази година бяха произведени 2,474 машини свръх плана.

В Корея е завършено напълно социалистическото преустройство на селското стопанство. В резултат политиката на партията до август м. г. бе завършена напълно колективизацията на селското стопанство и сега 1 милион селски домакинства са обединени в 3,800 кооперации.

В най-близко бъдеще промишлеността ще може да изпраща на селското стопанство 34,000 трактора и 30,000 камиона. През първото полугодие на 1959 година селското стопанство получи 230 тона химически торове. В селското стопанство се използува широко модерната агротехника. Така площите с разсади, отгледани на сухо и закрито, са 50%, а площите, засяти с памук в саксийки с прегорял торф са 70% от цялата площ на памука. В резултат на това всяка година се увеличават добивите от памука. През 1956 година бяха произведени 2,870,000 тона памук, през 1957 год. — 3,200,000 тона, а през 1958 год. — 3,700,000 тона. По този начин по общото производство на памука още през миналата година бяха постигнати предвидените от първия петгодишен план показатели. Тази година е предвидено да се получат 5 милиона тона зърнени храни, а в най-близко бъдеще — 7 милиона тона. Проблемът за зърнените храни в Корея вече е разрешен.

До 1957 година заплатите на работниците и служащите в Корея се увеличиха с 23% в сравнение с 1949 год. и 5 пъти бяха намалявани цените на дребно. За това време реалните заплати на работниците и трудещите се увеличиха с 35%. На 1 август 1959 година заплатите на работниците и трудещите се увеличиха с 40%. По този начин номиналните заплати на работниците и служащите се увеличиха с 358% в сравнение с 1949 година.

В областта на жилищното строителство само в Пхенян от 1958 г до края на първото полугодие на 1959 година бяха построени 23,600 жилища, а сега се строят жилищни домове с 5,000 апартамента. В Хамън, Чондин и други градове се строят много жилища, а в селата сега се строят 300,000 селски къщи.

В областта на културата и просветата в Корея за пръв път в Азия бе въведено общо задължително седемгодишно образование и се вземат подготвителни мерки за въвеждане на задължително техническо образование. Сега в 37 висши и други учебни заведения се учат безплатно 2,380,000 души (по време на японското господство не е имало нито едно висше учебно заведение). Освен това в 6,100 училища за работническата младеж се учат 1,370,000 души без откъсване от производството.

Всички тези успехи станаха възможни благодарение правилната икономическа политика и мъдрото ръководство на партията начело с др. Ким Ир Сен, благодарение на високата политическа активност и трудовия ентусиазъм на трудещите се и найсетне благодарение международната помощ и подкрепата на страните от социалистическия лагер начело със Съветския съюз.

Българският народ приветствува героичния корейски народ по случай неговия национален празник и му пожелава още по-големи успехи в материалния и културен разцвет на неговата социалистическа страна — страната на утринната свежест.

Нашият град бързо се преустроява. Издигат се нови жилищни блокове, асфалтират се улици, копаят се канали за водоснабдяване. В благоустрояването на града гражданите дават своя доброволен труд.

НА СНИМКАТА: Групата на Стоян Борисов копае канал за водоснабдяване в района на булевард „Македония"

Снимка **Върбан ХРИСТОВ**

Организиране кръжок за начинаещи автори при читалище „Доростол" в град Силистра

На 12 август в читалище „Доростол" се състоя първата сбирка на кръжока за начинаещи автори. Избрано бе ръководство и се направиха предложения по работата на кръжока. Реши се кръжокът да се събира всяка сряда в 6 часа след обяд. Още същата вечер кръжокът започна своята работа като обсъди разказа „На чашка" от Георги Михайлов, напечатан във вестник „Силистренска трибуна" в броя от 12 август. Станаха оживени изказвания върху положителните и слаби страни на разказа. Следващата сбирка на кръжока ще бъде на 19 август, на която ще се разгледат стихове от Андрей Димов.

Нови книги в окръжната библиотека

ТЕХНОЛОГИЯ НА КОНСЕРВИРАНЕТО от П. Даскалов, Ст. Тенов и М. Маринов изд. 1958. 208 стр.

Написана на достъпен език с много илюстрации по консервирането на суровини от растителен и животински произход.

ПРЕДАЧЕСТВО от Сарафов, Долапчиев и Гунчев. Учебник за техникумите по текстил изд. 1958.—208 стр.

Ценно помагало за тъкачки и предачки.

ЧЕРТАНЕ ПО МЕБЕЛНО И СТРОИТЕЛНО СТОЛАРСТВО от М. Тодоров, П. Матеев и Басмаджиев. Учебник за техникумите. Второ издание—1959.—202 стр.

Практическо помагало за работници и технически ръководители от производствените предприятия по дървообработване.

Силистренска ОСА

Една неделя в „Златна Добруджа"

—Шест дни работй, а на седмия почивай е казал някой, ама кой не знам -рече тате един неделен ден.— Хайде, Ленче, облечи се, стегни децата, че ще отидем в „Златна Добруджа" да ядем кебапчета.

—Ура-а-а-а! — извикахме от радост аз и Муца, сестричката ми.

Мама облече найлоновата рокля, облече Муца и мен, повикахме бащата и майката на Данчо от съседната къща и право в ресторанта, където свирят лелките от ЦУМ. Тук маса, там маса — най-сетне намерихме една, която се освобождаваше и седнахме.

Татковците започнаха с кайсиева. Дадоха ми да си кусам, но ми залютя и ми потекоха сълзите. Тате ми рече да не плача, че няма да ми поникнат мустаци и аз млъкнах. Поисках лимонада.

— Аз за вода пари не давам — каза тате и пак ми даде от кайсиевата. Този път не ми текоха сълзи.

Донесоха кебапчета и вино. Муца си изцапа рокличката и мама я перна през устата. Муца ревна и заглуши оркестъра.

Като хапнахме тате рече:

—Хайде сега вървете да играете на дансинга с другите дечурлига. Ние тук си говорим работи, които не са за деца.

Мама погледна чашата с вино и ми я подаде:

—На, пий! На баща си приличаш и по-добър няма да станеш.

Пих и ми стана леко. Отидохме на дансинга. Там Муца почна да играе с едно момченце на „татко и майка". Аз реших да им скроя номер и взех един сифон от масата на един чичко и ги полях. Те писнаха и избягаха. Чичкото ме погна, но аз не съм прост — хукнах и се скрих зад барабана на барабанистката. Като ми писнаха ушите от бумтенето излязох от скривалището си и чух един келнер да вика:

—Намерено е едно момиченце на загубени родители. Който...

Погледнах — Муца. Виж я ти нея намерената! Хванах я за ръката, плеснах я педагогично по разплаканата муцунка и я отведох при тате и мама. Те вече бяха навлезли в третата фаза. Тате приказваше с майката на Данчо, а баща му си лафеше с мама. Почнах да разказвам колко е загубена Муца, но тя се изскубна и избяга. Хукнах да я гоня. На дансинга танцуваха и ми пречеха цяла гора от крака. Ощипах един тънък женски крак, но получих ритник. Тръгнах да търся Муца. Тя е на пет години и е малолетна. Намерих я в едно кюше с един малчуган. Искаше да ми обясни какво правят, но нищо не разбрах. В градината всичко гърмеше от гюрултия. Пищяха саксофони и бебета, носеше се невъобразим смях, някъде падаха чаши и метални подноси. Въобще весела работа, по-весело отколкото в училище. Една майка носеше между масите бебето си и го приспиваше. Чудни хора! Хич може ли да се водят деца в ресторант?

Стана късничко и ние си тръгнахме. Тате се хвана за мама, понеже виждал вече, че всички оркестрантки имали близначки.

—Пукница— изръмжа мама.— Зачерни ми живота ти мене. Я виж хорските жени как са облечени, а аз от една седмица нищо ново не съм слагала на гърба си.

— Трай ма — изсъска тате. — Като си идем в къщи веднага ще имаш нещо ново.

Още щом затвори вратата след себе си той я заблъска с юмруци в гърба.

—На ти ново, на ти ново—викаше той.

Тате каза на мама да плаче на ум, за да не чуят съседите. Аз също отупах Муца и също й казах да си свива човката, че още ще я бия.

Тъй си прекарахме неделната почивка. Много арабийски беше. Другата неделя пак сме там и пак ще падне голяма веселба. Пък и кайсиева има. Ех, как ще ми порасват от нея мустаците.

Нанчо П.

(тази година записва III клас)

До другаря Директор на МТС Ситово

ЖАЛБА

от комбайн № . . .с комбайнер Гено Стефанов Иванов

Другарю директор,

от няколко години изпълнявам функциите на комбайн в поверената ви МТС. За добрата си работа съм получавал нееднократни похвали, които едва ли вече ще мога да получавам на свой адрес. Жънал съм, жънах, но дали ще мога да жъна пак, това съвсем не знам.

Тази година работих в блоковете на стопанството в с. Попина и благодарение на положените от мене усилия жътвата приключи на 26 юли. Оттогава комбайнерът Гено Стефанов Иванов ме гарира пред дома си, за да стана подигравка на кокошките и дечурлигата. Изчезнаха ми много бурмички и едната гума, но както е тръгнало и другите няма да останат. Кокошките ме замърсиха, дъжд ме вали, слънце ме грее и чувствувам вече, че ставите ми пукат от ръжда.

Ти баща, ти майка, другарю директор, нареди да ме приберат в МТС-то, че инак за нищо няма да ме бива и ще трябва скоро да ме пенсионирате. А на Гено какво ще кажете си остава ваша работа, по всеки случай не е честно от негова страна. Свърши си с мене работата и ме остави в забрава.

В очакване

ваш комбайн № . . .

СВЕДЕНИЕ

на Окръжния народен съвет за хода на селскостопанските работи до 13 август включително

ТКЗС	Вършитба с вършачки %	Силажиране %	Дълбока оран %	Жътва коноп %	Набран тютюн	Прибиране фасул %	Яйца на 100 кокошки
Айдемир	68·6	16·6	27·8	100	x	100	27
Калипетрово	100	26·2	56·3	0	x	100	50
Бабук	97	29	34·2	93	x	87·7	25
Алфатар	133	24·2	41·8	69·5	x	79·3	28
Иширково	54·5	15	24·4	52·9	44·6	70	19
Попина	90·3	11·1	13·6	16	137·6	98	41
Сребърна	45·7	28	15·3	75·5	105·2	42·4	42
Ситово	63·4	22·3	30·4	76	38	71	30
Срацимир	92	16·5	23·1	51·5	30·7	100	38
Кайнарджа	76·3	28	73·2	40	59·4	100	35
Голеш	90·8	23	32·8	—	37	80	20
Тутракан	87·7	22·8	28	42·2	58·5	100	50
Нова Черна	91·7	30·1	36·2	57·5	—	67	61
Старо село	189·8	14·6	23·7	38	—	100	72
Белица	139	12·6	52	81		100	29
Главиница	90·9	19·6	30	64·3	40·7	100	54
Ст. Караджа	80	22	28	54	53	100	60
Сокол	70·5	29·1	26·2	51·4	46	97·4	41
Зафирово	72·6	21·5	26·3	61	—	98·4	36
М. Преславец	84·2	13·4	23·2	85	48	100	32
Дулово	96	17·6	20·5	64	44	32·6	26
Межден	88	15·6	24·7	40	36	56·7	19
Окорш	56·5	32	23·6	—	34	86·4	18
Секулово	90	19	19	—	38·8	81·5	24
Добротица	51·3	28·9	31	62·5	60·5	90	44
Чернолик	84	26·3	19·2	—	16·5	72	28
Пансиево	100	43·2	21·5	—	22·5	74·7	33
Средище	148·8	22	31·2	—	90·4	91	31
Алеково	54·8	26·4	27·6	70	70	54·5	27
За окръга	86·4	23	30	60·4	41·3	82·1	3 2

СВЕДЕНИЕ

за работата на МТС в окръга до 13 август включително (в проценти)

МТС	Вършитба с вършачки	Лятна дълбока оран	Есенна дълб. оран	Силажиране	Мека оран
Силистра	26·5	43	37·7	50·7	66
Алфатар	56·2	32·4	41·8	18.8	63
Кайнарджа	40	24·3	38	58.8	59·1
Средище	46	62·5	24·5	36	63·8
Ситово	20·3	19	28·2	109	54·7
Дулово	66·6	—	21·4	60·8	56
Главиница	38·6	52·5	33·5	58·3	52
Тутракан	33·9	81·4	24·8	62·5	56
За окръга	42·1	58	31·2	50·8	57

ДНЕСКА ЩЕ ВИ КАЖА НЕЩО ЗА СИЛАЖА

ТКЗС в с. Ситово е приготвило досега само 470 тона силаж, а има да приготви по план 4000 тона.

Трябва да се силажира,
зее празна яма,
ала времето ги спира,
„фураж — казват — няма".

Има фураж на полето,
съхне той и вехне.
Тъжно гледат сто телета
и майките техни.

Зима иде страшна, люта,
те какво ще правят.
С гладорията прочута
как ли ще се справят.

Крави, чуйте ми съвета,
не давайте мляко!
Щом силажът още крета
боднете ги яко!

Дядо Пане от с. Средище разказва

Това човекът, Гане, тегли само от ума си, тъй да знаеш. Тегли ти казвам, че и другите подире си увлича като овцете. Тоз направил туй, хайде и онзи да не остане след него, тръгна му по акъла. Ти не ме разбирай криво. Аз ако е до хубавото няма да се сърдя, ама думата ми е мен за лошото. По него се увличат нашите овчери и това си е. Думам им лани, че много късно заплождат овцете, а те ми отвръщат:

— Ти, дядо Пане, защо не си гледаш калпавата манлихерка. Пази си там стопанския двор и в чужди работи не се бъркай!

— Ама грешите бе, човеци — викам им. — Ами че като заплодите късно овцете нали късно ще дойдат агнетата и късно ще ги отбиете. Как ще си изпълните тогава плана за млеконадоята? Ще ви се смее и мало и голямо от нашето село Средище.

А едно младо такова, на Коля Пунгията сина, се обръща и ми вика:

— Аз — кае — дядка, от изкуфяла диня семе не вземам.

Карам аз по-кротко, по-благо.

— Младо си още, момчето ми, зелено си и не е зле да слушаш какво казват старите хора. Няма да сбъркаш. Аз колкото овце и агнета съм изял през живота си, ти толкова косми нямаш под носа си.

Не ме послушаха и сбъркаха. Както казах, тъй и стана. Закъсняха нашите, че след тях и тези от Каменци и Господиново. Агнетата заблеяха в овцефермите късно, отбиха ги късно и млеконадоята пострада. Тази година вече си взеха бележка да не повтарят старата грешка, ама чиляци нали сме, все ще намислим някакъв резил. Руси Петров и Продан Влаев от Каменци да вземат и да пуснат стадата си в боба и царевицата. Малка им дошла мерата. Искат по този начин да увеличат литража на млякото, ама тя тая тъй не става. Повлякъл се по техния акъл и Димитър Бонев от Господиново. И всичките все на кооперативното налитат, рушат го, а от него чакат да изкарат хляба си. Не стига че не слушат зоотехника и по-старите, ами и поразии правят.

Ама на годишното, Гане, тъй ще ги нарежа за всичко, че горещо ще им стане. Ще загреят толкоз много, че бушоните им ще изгорят и след като от УС им сложат нови, ще забравят да правят золуми и винаги ще милеят за кооперативното.

СВИЩОВ НА ПЪРВО МЯСТО ВЪВ ДУНАВСКИЯ ПОХОД

След осемдневна дружеска надпревара участниците във дунавския гребен поход прекараха последния ден във Силистра.

Сутринта на 12 август многобойците положиха венец пред паметника на добруджанските революционери, посетиха граничния пост на Българо-румънската граница. След обяд на Дунава се състояха гребни състезания на две хиляди метра, които бяха последната дисциплина от похода. След тяхното завършване съдийската комисия обяви и крайното класиране. Първо място със 79.75 точки спечели командата на Свищов. След тях са Видин със 58 т., Лом—56 т., Русе—50.5 т., Силистра—39 т., София—38.5 т., Тутракан—30.5 т., Плевен—25 т. и Пловдив със 16.5 точки.

На голямо тържество във сградата на БРП вечерта стана официално закриване на републиканския гребен поход. На участниците бяха връчени грамоти, а преходната купа дадена на отбора на Свищов. Раздадени бяха и награди на проявилите се в отделните състезания.

знаеше вече названията на всички градове, където са правени снимките. Силистра, където той разговаря с една руска девойка, избягала от фашистки плен в Германия, Шумен, където той нощува в щаба на народната милиция. В този град го заведе да вечеря в малка кръчмичка един млад милиционер, който мечтаеше да отиде в Русия да следва агрономия в Тимирязевската академия.

Малко по малко преживяванията от последните дни, мислите за Даша Лучинина и пътните впечатления надвиха Славка и той заспа над албума, сложил върху него главата и ръцете си.

XII

На верандата стояха две плетени кресла-люлки и кръгла маса. В далечината се синееха масивите на западния Балкан.

Майор Котелков вече даде отчет за десантната операция и сега полковник Ватагин беседваше с него, уточнявайки някои подробности. Преди всичко той искаше да разбере как са работили пилотите, защото майорът в своя, до известна степен, нескромен отчет беше забравил за тази страна на работата. Изясни се, че те са работили отлично още от момента, когато излетяха от Черна вода и са взели курс към България на юго-юго-запад. След като кацнаха пилотите цяла нощ не са се отделяли от самолетите, готови за всеки случай. Създадоха нещо като кръгова отбрана.

— Виждате ли колко е интересно! Трябва да се наградят момчетата, а вие за това нито дума не казвате — меко го укори Ватагин.

Котелков поглаждаше бръснатата си глава и по намръщения му поглед не беше ясно дали е съгласен да се наградят летците. Все пак той си припомняше някои живи чертички от операцията:

— Сутринта докарах на пилотите техните нови пътници. Дипломатите скърцат със зъби, а Колдун пуши лула. „Покажете ми—казва—тези чудеса. . ." — Майорът разказваше весели подробности, но без

усмивка. —А аз пък имам друга грижа. Тези „чудеса" трябва да се нахранят. От всички села българите носят продукти — мислят за нас. „Още донесете" — казвам им.

— Да бяхте им казали, че и пленниците трябва да се нахранят—забеляза Ватагин.

—Срамно е. Нямаме български пари и една краставица да купим!

—Вие как мислите—те толкова години са търпели фашистите, че не биха ги нахранили за последен път ли? Пари нямало. . . — Ватагин поклати глава. — А защо вие обидихте българските граничари, отстранихте ги от операцията?

Най-сетне дойдоха до същността на работата. Котелков отлично разбираше, че Ватагин започна целия разговор само заради този пункт: защо е обидил българите на гаричката?

—Знаете ли, другарю полковник, в такава работа по-добре на себе си да се довериш. На никого не трябва да имаш доверие.

— Ето, в това е вашето обикновено заблуждение.

Това не беше първият разговор между Ватагин и Котелков и двамата знаеха какво ще си кажат един на друг. Този път изглежда Ватагин беше недоволен заради пренебрежителното отношение на майора към българите, а Котелков тайно тържествуваше: каквото и да става, фашистката банда е пипната с всичките осемнадесет куфара заловена преписка. Не можеш да възразиш, другарю началник. . .

—Вие, другарю полковник, все българите на преден план изтъквате, а между впрочем те подведоха своя подпоручик, пуснаха при него убийци от влака. . . Въобще този Славчев е подозрителен тип.

—Уверен ли сте, че убийците са от влака?—Ватагин извади от чекмеджето на масата две хартии: български текст и неговия руски превод. — Този същият Славчев например е изпратил сведения в щаба на Народно-освободителната армия, че е открил конски следи от двама ездачи на междуселския път. . . Ами ако те са от София? . . . Добре ли ви посрещ-

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година IV, Бр. 52 | Сряда, 19 август 1959 година | ЦЕНА 20 СТОТИНКИ

Работници и селяни, специалисти от промишлеността, строителството, транспорта, селското стопанство! Разгаряйте най-широко социалистическото съревнование! Борете се за предсрочно изпълнение на плана за 1959 година във всички предприятия, строителни обекти, ТКЗС, ДЗС и МТС! Следвайте високопатриотичния почин на трудещите се от гр. София за преизпълнение на производствените планове !

(Из лозунгите на ЦК на БКП по случай 15-годишнината на социалистическата революция в България).

НА ДЕНОНОЩНА ДЪЛБОКА ОРАН

Дълбоката оран заема важно място в системата на агротехнически мероприятия за получаването на високи добиви. Науката и практиката доказаха, че при всички други равни условия от онези култури засети на площи изорани на дълбочина 30-35, а даже и повече сантиметри се получават много по-добри резултати. Това се постига, защото при дълбоката оран се унищожават всички плевели, които могат да пречат на правилното развитие на растенията, запасява се почвата през зимата с повече влага и с повече хранителни вещества.

И все пак, не при каква и да е дълбока оран се създават благоприятни условия за правилно развитие на растенията. Най-добри резултати има тогава, когато почвата е изорана дълбоко до края на август. Затова и сега усилията са насочени до края на месеца да се извърши дълбока оран на всички стърнища.

Въпреки безспорните доказателства за предимствата на дълбоката оран, все още в нашия окръг има сериозно изоставане в изпълнението на тази задача. Вярно е, че в отделни стопанства има постигнати добри резултати, но те все още не дават основание да се счита, че задачата ще бъде изпълнена успешно. Точно обратно. Данните будят сериозна тревога. Така например до 15 август са изорани само 194,155 декара или 37 на сто от всички площи. Това е съвсем недостатъчно и ако не се вземат бързи мерки сериозно се подкопават основите за получаването на високи добиви през следващата година.

Не може да има и други резултати, когато машинно-тракторните станции не изпълняват своите планове. Машинно-тракторната станция в Дулово има план 115,000 декара, а до 15 август е изорала само 29,893 декара. Подобно е положението и в МТС Тутракан, където при план 66,200 декара до същата дата са изорани ни повече, ни помалко от 19,917 декара. Как се стигна до това нежелателно положение?

За да се изорат всички площи до края на август, нужно беше още от самото начало на месеца машинно-тракторните станции в окръга да изорат около 16,000 декара. За това съществуваха съвсем реални възможности. То обаче не става. И как ще има други резултати, когато машинно-тракторната станция в Тутракан допуска при план 2,000 декара да се изорат средно на ден около 1,000 декара. Това е така, защото често пъти не работят всички машини. Така например на 4 август, когато трябваше всички машини да работят с пълна пара, се получи така, че от 39 тежки и средни машини бездействуваха 10 поради технически причини. При такава работа не могат да закъснеят и резултатите. Докато миналата година до 5 август механизаторите от Тутракан бяха изорали 28,400 декара, то тази година до 15 август те са изорали само 19,917 декара — с близо 9,000 декара помалко за два пъти по-дълъг срок. Не говорят ли тези резултати за сериозни слабости в работата на станцията, за сериозно подценяване на ораната, за това, че не се вземат нужните мерки за нейното срочно завършване.

Обаче не само техническите повреди и подценяването са причина ораната да не върви, тракторите да не работят. В машиннотракторната станция в Кайнарджа на 6 от средните трактори няма сменни тракористи. Това е причина да не могат тези машини да се използуват напълно. И ако този случай беше само в Кайнарджа както и да е, но данните показват, че той не е изолиран, че и в други машинно-тракторни станции бездействуват машини поради липса на сменни тракористи.

При такова положение на нещата е безспорно, че далеч не може да се отиде. Затова е нужно да се вземат незабавно мерки за пълното използуване на машините, да се подобри организацията на работата, да се преодолее подценяването, да се засили контрола. Как може отделът „Селско стопанство" при Окръжния народен съвет да стои спокойно, когато планът е изпълнен едва 37 процента и до края на месеца остават десетина дни. Нужно е работниците в отдела да се раздвижат, да вземат конкретни мерки. Нужен е ежедневен контрол нужна е конкретна помощ на място, нужно е да се разкрият по задълбочено причините на изоставането и да се набележат мероприятия, които да увеличат дневния прираст до максимума, който може да се достигне при работа на всички машини денонощно. Само при това положение може да се разчита на успех.

Заедно с дълбоката оран сериозно изостава и основното торене. То трябва да се извърши едновременно с дълбоката оран, но фактите показват, че това важно мероприятие стои пред ръководителите на кооперативните стопанства само на книга. Те не вземат мерки за неговото провеждане. Оправданието, че сега не достигат транспортни средства и работна ръка трябва да се отхвърли решително и да се направи всичко възможно да се наторят площите. Иначе не можем да разчитаме на добри резултати през следващата година.

До края на месец август остават съвсем малко дни. Те са решителни дни за изпълнението на плана за дълбоката оран, за извършването на основното торене. Това налага да се вземат бързи мерки. Нужно е директорите на машинно-тракторните станции да осигурят денонощна работа на всички машини, управителните съвети на кооперативните стопанства да отделят необходимите транспортни средства и хора за торене, отделът „Селско стопанство" при Окръжния народен съвет да засили своя контрол и да окаже конкретна помощ. Партийните организации и партийните бюра трябва да проведат партийно - политически мероприятия гарантиращи изпълнението на плана.

На работа, на денонощна работа с всички машини за изпълнението на плана за дълбоката оран, за основно торене на площите.

Набраха 13,833 низи тютюн

Кооператорите от района на ТКЗС с център с. Голеш през пролетта засадиха 200 дка тютюн. Под ръководството на участъковите агрономи те навреме изкараха здрав разсад. Щом разсадът в лехите беше готов, той веднага бе изнесен на полето и разсаден.

Благодарение на добрите грижи тютюнът се разви добре и сега дава добри добиви. Беритбата започна на 23 юли и досега общо в стопанството са набрани 13,833 низи. Само в село Голеш са набрани 4,531 низи. Беритбата продължава.

Вълчо ЙОРДАНОВ

ДОСТОЙНА СРЕЩА НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

ВСИЧКИ СИЛИ ЗА ПРЕОДОЛЯВАНЕ ИЗОСТАВАНЕТО В ИЗКУПУВАНЕТО

Закупчици и кооператори, висок патриотичен дълг е да изпълним плана за изкупуване на селскостопанските произведения

* * *

КОГАТО ЗАДАЧИТЕ СЕ ПОЕМАТ ПРИСЪРЦЕ, УСПЕХИТЕ СА ГОЛЕМИ

(Беседа с др. СТОЯН ВАСИЛЕВ — председател на „Наркооп" — Дулово

Изкупуването на яйцата е една от най-главните задачи в нашата работа. Ние знаем, че яйцата са ценна валута, с помощта на която нашата страна прави обмен с чужди страни.

Съзнавайки важността на този въпрос, още в началото на тази година, когато получихме плана за яйцата, ние набелязахме много организационни мерки, осигуряващи изпълнението на плана. След като обходихме всички села от района на кооперацията и поговорихме със закупчиците се разбра, че възможности за изпълнението на плана съществуват.

Още тогава ръководството на кооперацията заедно със закупчиците от всички села се събрахме на специално съвещание за обсъждане на мероприятията и разпределяне на работата. На това съвещание аз прочетох доклад за изпълнението на плана по изкупуването през миналата година. Посочени бяха и допуснатите грешки, които сега трябва да преодолеем.

От направените изказвания на закупчиците пролича, че те имат предвид миналогодишните грешки и сега са разбрали добре значението на задачата. Разбраха също, че планът е изпълним.

Планът беше разбит по закупчици, съобразно условията. Освен това изработихме дневен график, поотделно за всеки закупчик. На всекиго беше ясно по колко яйца и други селскостопански произведения трябва да се изкупят на ден.

Работата започна, но ръководството не се задоволи с това. Всеки ден проверявахме каквърви изпълнението на плана за всеки закупчик. Там където графикът не се изпълняваше, веднага изпращахме човек на място да анализира и подобри работата. Често имаше случаи, когато закупчиците не обхождаха редовно домовете и не събираха определените количества по графика яйца. Такива случаи имаше в селата: Водно, Черник и Дулово. Тези закупчици, които изоставаха, бяха незабавно повиквани пред ръководството на кооперацията и се вземаха бързи мерки.

За ритмичното изпълнение на плана по изкупуването помогнаха много и специално образуваните за целта комисии, които бяха в помощ на закупчиците. Във всички села от района бяха изградени подобни комисии.

Изобщо работата беше така организирана, че заместник-председателите на общинските народни съвети лично по телефона уведомяваха председателя на кооперацията за работата на закупчиците. Така организираният контрол накара яйчарите сериозно да помислят по този въпрос и да затегнат работата си.

За да постигнем добри успехи в работата по изкупуването помогна много и обявеното съревнование между закупчиците. Ежедневно те се интересуваха кой на какво място е с изпълнението на плана и всеки се стараеше да бъде първенец.

Закупчиците се мъчеха чрез най-различни форми да събират все повече и повече яйца и други селскостопански произведения. Аптула Хамдиев от с. Раздел предлага на населението зарзават, бисквити, локум, бонбони, цигари, кибрит и др. Шефкет Рушидов пък от Дулово е много честен в плащането на яйцата. Никога той не лъже стопаните и не плаща големи яйца за малки. Ето защо той е на първо място в съревнованието. Той вече е изпълнил годишния си план за яйцата 87.46 на сто, за кожи от едър рогат добитък —172 на сто, от еднокопитни —190 на сто, агнешки кожи— 142 на сто, ярешки—200 на сто и т. н. Шефкет Рушидов е награден от Окръжното търговско предприятие с 500 лв. Друг добър закупчик е Ахмед Велиев от с. Черник. Той е изпълнил плана си за яйцата 84.44 на сто, кожи от едър рогат добитък 207 на сто, агнешки—145 на сто и т. н. Той е награден с 1,000 лева. С почти такова изпълнение са и Цани Николов от с. Черковна, Расим Мехмедов от с. Поройно и др.

Нещо повече, закупчикът Аптула Хамдиев от с. Раздел е едновременно и агитатор. Той обяснява, че с яйцата нашата държава внася машини и други стоки, които у нас още се произвеждат в малки количества, че от населението зависи изпълнението на държавния план и т. н.

Всичко това доведе до добри резултати по изкупуването на селскостопанските произведения. Планът на кооперацията за годината до 14 август е изпълнен както следва: яйца—76 на сто, кожи от едър рогат добитък—143 на сто, от еднокопитни—134 на сто, агнешки—128 на сто и др.

На 14 т. м. се проведе отново съвещание със закупчиците, разгледа се отново изпълнението на плана и се набелязаха нови задачи. Набеляза се и нов график. На повика на Партията и Правителството ще се отзовем с нови успехи ще изпълним годишния план за изкупуването на селско-стопански произведения до 20 септември.

Но за това ще трябва още по-добра организация и мобилизиране на силите за предсрочно изпълнение на плана.

ЗДРАВА ОСНОВА ЗА ПОЛУЧАВАНЕ НА ВИСОКИ ДОБИВИ

Кооператорите и механизаторите от полевъдно-тракторната бригада в с. Добротица подготвят площите за засяване на есенните и пролетните култури. Старши тракториститe Георги Стойчев и Димитър Русанов поеха обещания да изорат 5,000 дка дълбока оран без да допуснат влошаване на качеството й. Ежедневно орат по 150-200 декари.

Усилено се почистват блоковете от фиевото сено, граха, фасула, цареничака и други култури и веднага се орат.

Едновременно с това трактористите Атанас Велчев и Петко Енчев косят за трети път люцерната.

П. ДИМИТРОВ

ИЗ НАШАТА РОДИНА

През последните три години кооператорите от с. Ген. Николаево, Пловдивски окръг построиха 12 микроязовира с обща водовместимост към 8 милиона куб. метра. С водите на микроязовирите ще бъдат напоявани 20,000 декара селскостопански култури. В местността „Узунджеле" през тази година са построени два микроязовира с обща водовместимост 850,000 куб. м вода.

На снимката: Изглед от завирения първи микроязовир.

БТА — Пресфото

* *

Първият цех на Консервната фабрика в действие

Мина една година откакто в западния край на Силистра започна строежът на новата консервна фабрика. По план строителните работи трябваше да завършат през 1960 г. Комплексната бригада на Коста Мурзов напрегна всички сили и завърши обекта една година предсрочно. В благородно съревнование кофражисти, зидари и бетонджии работиха задружно за изпълнение на поставената задача и постигнаха големи успехи. Кофражистите, например, редовно изпълняваха плана си 130%. Тяхното съзнателно отношение към работата им донесе 100 куб. м. икономия на дървен материал. Най-добре работиха строителите Коста Мурзов, Тодор Димов и Иван Липков.

Не по-лошо работиха и бетонджиите Георги Николов и Димитър Пеев. От зидарите се отличиха Никола Ненев, Петър Йовков и Нейко Димитров. Всеки, който е минавал край фабриката, се е възхищавал от смелостта на кофинджиите от групата на Димитър Иванов. Големи заслуги за предсрочното завършване на обекта има и главния снабдител Христо Данаилов, който навреме е снабдявал обекта с необходимите строителни материали.

На 17 т. м. стана откриването на първия—вакуумния цех на фабриката. На тържеството по този случай присъствуваха секретарите на Окръжния комитет на БКП Стефан Габровски и Иван Миленков, председателят на Окръжния съвет на Профсъюзите др Симеон Жеков, много гости от града и селата. Другарят Симеон Жеков приветствува колектива с новата придобивка. Той пожела на младия работнически колектив ползотворна работа.

Като честити първия цех на новата фабрика и пожела успех на работническия колектив, др. Стефан Габровски преряза трикольорната лента и обяви цеха за открит.

Гости и работници радостно наблюдаваха транспортната лента, по която се понесоха първите домати. От въздушната миячка доматите последователно преминават в смачкватела и конусното сито, от там в загревателя, групата сита и вакуумните корпуси. По този начин се получава доматеното пюре, което автоматично се пълни в подходящи бурета.

Приятно е да гледа човек как в чистото и просторно помещение на цеха сръчните ръце на младите работнички се грижат за доматите. Пъргавите ръце на старши механика Любчо Георгиев щетат от машина на машина. Сложните апаратури са в сигурни ръце.

В дните пред Девети септември работниците от трите смени на Консервната фабрика обещават да преработват по 130-150 тона домати на денонощие. Пожелаваме успехи на младия колектив.

Руси ПЕТРОВ

99 ЯЙЦА ОТ КОКОШКА-НОСАЧКА

Богорово е съставно село на Срацимирската община и в него има комплексна бригада към ТКЗС. То е най-обикновено, спретнато добруджанско село и се намира на шосето Силистра-Кайнарджа. Необикновеното в него е това, че до 15 т. м. птицегледачът Алекси Костадинов е получил по 99.6 яйца от кокошка-носачка, като се надява до края на годината да получи по 130 яйца от кокошка-носачка. Например от 810 кокошки птицегледачът средно получава по над 400 яйца на ден. На 11 т. м. е получил 408 яйца, на 12 — 411 на 13— 415, на 14 — 410, на 15 — 432, на 16— 438 и на 17 август 442 яйца. Това постоянно получаване на повече от 400 яйца му дава основание да вярва, че ще получи над 130 яйца за годината.

По инициатива на общинския партиен секретар в с. Срацимир др. Тодор Петров на 15 т. м. се състоя обмяна на опит между птицегледачите от съставните села на Срацимирското стопанство

При срещата с птицегледачите др. Алекси Костадинов разказа как той се грижи за птиците — Много обичам птиците-каза той. — Може би ще ми се смеете, но аз им и пея. Песента ми ги успокоява, те се въртят около мен и почват да каканижат. Никога не съм оставил птиците без храна и прясна вода. Вечер докато не видя, че всички кокошки са се нахранили, не им позволявам да влязат вътре, а тези, които са по кацалата и ги мързи да се приберат, аз ги изгонвам.

Сутрин преди да излязат —продължава разказа си др. Костадинов — залагам отново прясна храна и вода. Храната се състои обикновено от ечемичена ярма, смляна царевица, слънчогледов шрот, малко овесена ярма, тикви и преди всичко им давам червени домати, зеле и люцерна, които те много обичат. В коритцата наливам бито мляко и винаги прясна вода. Аз съм ходил и в Попкралево, и в Българка. Там ми направи впечатление, че гледачите не са винаги при кокошките, че коритцата са засъхнали—няма в тях вода, а рекичката им тече на 15-20 метра от птичарника.

Такъв е опита на на др. Алекси Костадинов от с. Богорово,който се бори за окръжно първенство по носливост на кокошките. Когато в работата се влага любов и разбиране, тя винаги дава отлични резултати.

Н. САРАФОВ

Добра организация — добра работа

Тази година благодарение на добрата организация, комсомолците от с. Водно взеха активно участие в работата на кооперативното стопанство. Осигуряването на повече силаж за добитъка е сега основната им задача. За тази цел са образувани специални звена, които работят неуморно.

Наред с физическия труд, комсомолците са помислили и за своя културен отдих. Под ръководството на др. Донка Добрева се организира агитка, която подготви богата литературна програма. Участниците в агитката вече два пъти изнесоха своята програма пред кооператорите от с. Водно и посетиха четири села.

Това разнообразие в живота на комсомолците ги кара да работят още по-активно.

15 ГОДИНИ НАРОДНА ВЛАСТ

УСПЕХИТЕ НА НАШЕТО СЕЛСКО СТОПАНСТВО

Надеждите и вярата на българските селяни, че славната деветосептемврийска победа ще им донесе нов, хубав и справедлив живот, се сбъднаха. За петнадесет години народна власт, под ръководството на Българската комунистическа партия, по примера и с помощта на великия Съветски съюз, в нашето селско стопанство станаха дълбоки, революционни изменения. Трудово-кооперативните земеделски стопанства, обединили земята и силите на селяните от цялата страна, се оказаха отлична организационна форма за социалистическото преустройство на нашето селско стопанство. От 110 през 1944 година броят на ТКЗС нарасна на 3,457 през миналата година, средно с по 8,000 декара работна земя. По указание на партията, за още по-доброто и цялостно използуване на земята, машините и работната ръка в края на миналата година кооперативните стопанства се обединиха в 975 големи и силни икономически кооператива със среден размер на обработваемата земя — над 46,000 декара. Основните производствени единици в тях сега са тракторно-полевъдните бригади, разделени на звена. В обединените стопанства са осигурени условия за заможен живот на всички кооператори.

Из основи се измени и техническата съоръженост на нашето селско стопанство. Докато в миналото у нас имаше около 3,000 трактора, сега селското ни стопанство разполага с около 30,000 броя (приравнени към 15 к. с.) В жътвата тази година участвуваха 5,300 камбайна, а броят на вършачките е към 4,800. Машинно-тракторните станции от 5 през 1945 година сега наброяват над 200. За тази година според държавния народностопански план, който успешно се изпълнява, е предвидено механизираните селскостопански работи да достигнат 172 милиона декара, а през 1962 година — 270 милиона декара, т. е. два пъти повече, отколкото през миналата година.

Друг важен показател за преустройството на селското стопанство е усвояването на поливни площи. В това отношение през годините на народната власт беше извършен истински скок. Докато капиталистическа България през цялото свое съществуване беше усвоила 357,000 декара поливни площи, сега ние разполагаме с 4,300,000 декара напоявани земи. Особено силен тласък се даде на хидромелиоративното строителство с призива на партията за изпълнение на петгодишния народостопански план в областта на селското стопанство за три години. От месец октомври досега са усвоени 1,743,000 декара нови поливни площи.

Големи успехи са постигнати и по отношение торенето—друг основен фактор за получаването на високи добиви. През 1934-1939 година са употребявани средно по 11,000 тона минерални торове, а през 1953-1957 г по 270,000 тона, или повече от четиринадесет пъти. Широкото внедряване на минералните торове в нашето селско стопанство стана възможно благодарение на развитието на родна химическа промишленост. Производството на минерални торове през 1962 година ще достигне 1 милион тона, а през 1965 година над 1,600,000 тона. По този начин през 1965 година ще се осигурят средно по 30 кг торове на декар, срещу 4·5 кг през 1958 година. Селските труженици вече по-добре ценят и използуват и естествените торове. Само през тази зима кооперативните блокове са подхранени с 6,050,000 тона оборски тор.

Друга задача за изпълнението на която кооператорите хвърлят много сили е усвояването на нови обработваеми земи. Само от 1 ноември до края на май т. г. бяха усвоени нови 1,248,000 декара работни площи.

Благодарение на големите грижи на Партията и правителството, на упорития труд на селяните и на внедряването на агротехниката, добивите от селскостопанските култури непрекъснато се увеличават. Така средният годишен добив през периода 1939-1940 година е бил за пшеницата — 102 кг, за царевицата 100 кг, за слънчогледа 73 кг, а за периода 1953-1956 година тези добиви за ТКЗС са били съответно 144, 164 и 111 кг. Очевидно с понататъшното издигане културата на нашето земеделие ще се получават и все по-богати реколти, ярък пример за което са и тазгодишните добиви от почти всички култури. В редица райони на страната се получиха над 300 кг пшеница от декар, а в отделни стопанства и много повече.

В подем е и нашето кооперативно животновъдство. Броят на основните видове селскостопански животни непрекъснато се увеличава. Така кравите за мляко през 1948 година са били 161,000, а в началото на тази година стигнаха 387,000 глави. За същия период броят на свинете е нараснал от 1,078,000 на 2,054,000. Само през миналата година овцете в страната са се увеличили с 874,000 глави. А през тази година се извърши истински прелом по отношение птицевъдството, като до началото на август бяха излюпени 28,588,000 пилета, срещу 11,073,000 за същия период през 1958 година.

С построяването на необходимите селскостопански сгради, със създаването на здрава фуражна база, с извършваната развъдно-подобрителна работа в страната се създадоха условия за рязко увеличаване броя на всички видове животни и на тяхната продуктивност.

Нашето растениевъдство и животновъдство се развиват въз основа на натрупания опит и постиженията на селскостопанската наука. Само към Министерството на земеделието и горите сега работят 61 селскостопански научно-изследователски института с 663 научни сътрудници. А броят на селскостопанските специалисти, които оказват практическа помощ на кооперативните стопанства през миналата година беше 10,158 с висше образование и 6,037 със средно.

През годините на народната власт коренно се измени и видът на нашите села. На мястото на някогашните стари, порутени къщи, сега навред из родните села изникнаха нови, слънчеви, хигиенични и красиви домове. Може ли да се изрази благодарността на нашите селяни за широката мрежа от здравни учреждения, осеяли цялата страна? Електричеството, киното, книгата, радиото, автобусите, свързали и най-отдалечените села, навлязоха дълбоко и завинаги в бита на селянина. А все по-широкото закупуване на мебели, мотори и коли в нашите села не свидетелствува ли за бързото и повсеместно нарастване на народното благосъстояние? Има ли друга страна, където така добре да е уреден животът на старите кооператори? През 1956 година годишният размер на изплатените суми на селяните-пенсионери възлизаше над 138 милиона лева, а понастоящем те получават годишно към 700 милиона лева. Нашите селяни са обути и облечени добре, хранят се добре, животът им, както и трудът им е коренно различен от живота и труда им преди 15 години.

Сега пред армията селски труженици е поставена задачата да увеличат през тази година националния доход от селското стопанство приблизително два пъти в сравнение с 1958 година, а през 1960 година — три пъти. Това означава още по-голямо подобряване живота на трудещите се, в това число и на трудещите се от селата.

Тясно сплотени около Партията и правителството, единни и силни както икономически, така и политически кооператорите, механизаторите, работниците от ДЗС, селскостопанските специалисти в страната с удвоени и утроени сили се борят за изпълнението на тези задачи с голяма вяра, с гореща любов, от все сърце и душа!

Хр. НАЦОВ

Пред пленума на Окръжния комитет на Партията по търговията

Как да подобрим общественото хранене в окръга

В резултат на грижите на народната власт материалното и културното благосъстояние на трудещите се непрекъснато се подобрява. Това от своя страна изисква подобряване и на услугите от страна на търговските организации и търговския персонал, изисква задоволяване на непрекъснато растящото търсене на стоки. Същото се отнася и за общественото хранене. Въпреки полаганите грижи, досега ние нямаме чувствително подобряване както в обслужването на трудещите се, така и в задоволяването на техните потребности.

Още много неща е нужно да се направят, за да се подобрят ресторантите, пивниците, закусвалните и сладкарниците. Общо явление в окръга е хигиената да е под всяка критика, някои от сервитьорите да се държат грубо с посетителите, обслужването да е бавно, което дразни клиентите и т. н. Някъде се допускат неуредици в закусвалните, пивниците и ресторантите, като се дава храна в по-малък грамаж, недостатъчно питателна, или в прясно състояние.

В редица заведения за обществено хранене като в шкембеджийницата на Градска търговия в Силистра, в пивниците на селата Ситово, Попина, Добротица и др. няма сода, виното не се поставя в лед за изстудяване, под предлог, че нямало кой да употребява студено вино. Не е рядко явлението в Силистра и Тутракан храната да се свършва за обяд, а и порциите да се поднасят с по-малък грамаж.

Немалко заведения за обществено хранене са с опушени и изкъртени стени, нечисти подове, мръсни покривки на масите. Ръководителите се оправдават с липса на средства или на материали, което е съвършено неправилно. Особено сега, когато целият наш трудов народ се готви да празнува по най-тържествен начин 15-та годишнина на Деветосептемврийската победа, не е оправдано заведенията за обществено хранене да бъдат с неприветлив вид.

Главното, което ръководителите на търговската мрежа и отговорниците на заведенията за обществено хранене трябва да имат пред вид, е да спазват разпоредбите и инструкциите на Министерството на търговията. Например преди заведението да се отвори за посетителите, обслужващият персонал трябва да провери залата в ред ли е — пометени ли са подовете, почистени ли са пътеките, покрити ли са масите с чисти покривки, поставени ли са на тях салфетки, клечки за зъби, пепелници и шишета с оцет, солничките в изправност ли са, почистен ли е прахът, вечерно време дали светят всички лампи, да няма щайги, каси и друг вид амбалаж в залата, дали сервитьорите и останалият персонал от заведението са в безупречен вид — във формено и чисто облекло и т. н.

Тези неща са задължителни не само за големите ресторанти, но за всички заведения за обществено хранене в градовете и селата.

Управителите на заведенията са задължени ежедневно да проверяват качеството на храната и сервира ли се тя с необходимия грамаж. Заведенията трябва да бъдат заредени с най-различни спиртни напитки.

Ние предлагаме всичките тези неща, които са в духа на указанията и разпоредбите на Министерството на търговията, да станат задължителни за всички заведения за обществено хранене в окръга.

За да се подобри още повече работата и обслужването на трудещите се, управителите на заведенията да разгарят съревнование между отделните сервитьори, да се води съревнование между отделните заведения, между селата. Налага се също да се провери чрез съответни изпити майсторството на готвачите и техните помощници, на сладкарите и кебапчиите. Да минат те през курс за преквалификация, да се запознаят с новостите и изискванията.

Така смятаме, че ще настъпи рязко подобрение в заведенията за общественото хранене.

Петър ГИНЕВ

Когато задачите не се поемат с жар

Партията и Правителството са поставили на нашата социалистическа търговия много важна и отговорна задача — постоянно да снабдява трудещите се с необходимите продукти и стоки за широко потребление, за задоволяване техните постоянно растящи нужди.

Така ли изпълнява тези задачи колективът при селкоопа в с. Ситово.

Ако анализираме дейността му ще видим, че задачите, които стоят пред селкоопа се движат бавно—мудно, а някои изобщо не се движат. Това се потвърждава и от изводите, които се направиха на заседанието на управителния съвет на селкоопа от 8 август тази година.

На това заседание др. Георги Манев, председател на селкоопа докладва, че плана за м. юли по търговията е изпълнен 99 на сто, по общественото хранене—70 на сто, изкупуването на яйцата—около 30 на сто, а за плана на изкупуването на птиче месо не може и да се говори.

Това неизпълнение на плановете по търговията специално за селкоопа—Ситово се счита от председателя за нормално, понеже единият колониален магазин бил затворен от десет дни, магазинерът бил в отпуск, а другият от 10 дни бил в ремонт. Колкото за провала с изкупуването на яйцата и птиците, той го обяснява с това, че липсвали достатъчно яйца в стопаните. В заключението си той добави, че не можел напълно сам да си обясни причините, които са довели неизпълнението на задачите.

Верни ли са изводите на председателя и как в действителност стоят работите в селкоопа?

Определено можем да кажем, че главно по негова вина и на счетоводителя Петко Кочев, се изоставят и не се движат задачите по изпълнението на плана по търговията.

На няколко пъти партийното бюро на партийния комитет и изпълнителният комитет на управителния съвет на селкоопа набелязваха хубави мероприятия за преодоляване на слабостите, даваха съответни препоръки на ръководствата на селкоопа, но практически те не се изпълняваха.

От много време се говори, че магазинерът в с. Поляна не изпълнява плановете си, въпреки че има по-добри условия за това от магазините от с. Слатина, дори и от с. Ситово. Взема ли председателят мерки за неговото отстраняване и заменянето му с по подходящ човек. Не. Преди около три седмици се препоръча на председателя да включи колектива от селкоопа в специални комисии, които заедно с яйцесъбирачите да обхождат домовете на стопаните за събиране на яйца. И това не бе направено. А селкоопът в с. Искра, който поде задачата присърце, събираше вече два пъти повече яйца на ден от преди. Нещо повече на 7 и 8 август яйцесъбирачът от с. Ситово е бил в града и на негово място не е имало друг човек да събира яйца.

Селкоопът в селото не е организирал и разносна търговия по полето, а кооператорите жадуват за разхладителни напитки.

С големи усилия вече от 20 дни в селото е открита сладкарница. Но още не са доставени пасти, сладолед и др. За това разбира се има вина и Окръжното търговско предприятие в Силистра, което обеща редовно да снабдява сладкарницата с необходимите стоки.

Доста се проточи и въпросът със сключването на съревнованието със селкоопа в с. Сребърна.

Вместо ръководителите на селкоопа—Ситово да се запретнат за изпълнението на задачите по плана, счетоводителят се е заел да си дири място в града и малко внимание обръща на работата.

Така не ще се извърши скок в търговията. Нужно е решително да се подобри работата и да се отстранят съществуващите слабости в досегашната дейност на ръководителите и на целия колектив при селкоопа в с. Ситово, за да се изведе селкоопа от това незавидно положение.

Андрей ЦОНЕВ

Стоки ли няма, или организация за доставянето им?

Селкоопът в с. Нова Черна има план за стокооборот през тази година от 5,750,000 лева. За първото шестмесечие е реализиран 87 на сто от планирания за този срок стокооборот.

Причините за изоставането са доста много. В магазините има залежали стоки, които не се търсят от населението. Няколкократно по указание на Окръжното търговско предприятие правихме описи на тези артикули, но и досега все още не са прехвърлени в райони, където се търсят.

В нашите магазини вече два месеца не може да се намерят маслини, колбаси, рибни и месни консерви и др. хранителни стоки. А това сериозно се отразява както на изпълнението на плана по стокооборота, така и на изкупуването на яйцата. Сега сме организирали и вече ни снабдява със салам, сухи наденички и др. Окръжното търговско предприятие—Русе. През два дни техен камион ни носи такива стоки.

Нашите магазини не можем да ги снабдим с нужното количество и асортимент басма, брилянт и др. В Нова Черна са завършени до покрив 7 къщи, а не можем да им предложим цигли да ги покрият. В момента около 70-80 други кооператори си строят къщи, а селкоопът не може да им осигури цимент, строителен материал, стъкла за прозорци и т. н.

В търговската база в Тутракан има салам, има и цигли, има и някои други стоки, които търсим. Бедата е, че тези стоки няма с какво да се прекарват, да се разнасят по селкоопите, а ние нямаме камион.

Пред нашия селкооп в момента стои сериозна задача. Тези дни ТКЗС ще раздаде на кооператорите 1,000,000 лв аванс. Ние ще се окажем в невъзможност да задоволим нуждите на кооператорите с търсените от тях стоки—басми, буркани за туршии, строителни материали и т. н.

Нашият колектив в селкоопа си е поставил задачата да посрещне Девети септември с изпълнени планове. Обаче за това ние очакваме пълното съдействие на Окръжното търговско предприятие—Силистра.

Васил ЦОНЕВ
Председател на селкооп
в с. Нова Черна.

В ДЗС „Янко Забунов“ има добре развито птицевъдство. За кокошките се полагат ежедневни грижи — затова и носливостта им е добра.

На снимката: Бригадирът Йордан Колев заедно с работници от птицефермата проверява състоянието на птиците!

Писма до редакцията

Не е късно Силистра да има хубав плаж

Всеки трудещ се от Силистра се радва и е доволен от грижите, които полагат Партията и народната власт за благоустрояването на града, за създаване на по-добри културно-битови условия.

Голяма ли трудност представлява за Градския народен съвет и за неговите възможности да уреди един хубав плаж на Дунава? В горещите дни какво приятно развлечение щеше да бъде това за трудещите се силистренци и за гостите на града.

Обаче, когато човек мине по Дунавския бряг се разочарова. Много ли е трудно да се направят съответни кабинки от подръчни материали, за да може човек да съблече дрехите си, а не да ги хвърля в боклуците, несигурен за портмонето си, за часовника и други неща, които той носи със себе си. Таксите, които всеки желаещ да използува водата на Дунава и кабинката ще даде, могат да послужат като възнаграждение на някой възрастен гражданин или инвалид, който ще има грижата да пази дрехите.

Въпросът ми не е съвсем случаен и чака разрешението си от Градския народен съвет.

За работното време на магазините

Не е ли възможно отдел „Търговия“ при Окръжния народен съвет да направи някакво изменение в работното време на магазините в града или да осигури някакво дежурство? Вечер вместо до 19 часа да се работи например до 20 часа, даже и по-късно, защото струва ми се, че 19 часа е доста ранично. Обикновено хората по това време се връщат от работа.

Велико ВЕЛИЧКОВ
МТС — Алфатар

Родителска благодарност

На втори август в Тутракан стана тържественото закриване на летните детски градини. Децата от всяка лятна градина изнесоха литературна програма пред родителите. Отличи се детската градина при училище „Стефан Караджа“ с ръководител Ангелина Драганова, ученичка от педагогическото училище—Силистра. За кратко време децата бяха отлично подготвени. Ние, родителите, сме много доволни от умелото ръководство и топли грижи, които др. Драганова положи за нашите деца. Тя се очертава като една добра бъдеща възпитателка.

За родителите:
Зъболекар **Еленка РУСЕВА**
ул. Трансмариска 51
Тутракан

ХУБАВО НАЧИНАНИЕ

Комсомолците от с. Васил Левски единодушно решиха да почистят и окопаят градинката около паметника на падналите в боевете за свобода. Инициативата бе подета с въодушевление и задачата изпълнена. Добре работиха Веска Чешмеджиева, Курти Стоянов, Румяна Колева и др.

Петър ПЕТРОВ

Упорити в работата си, но скромни в желанията

Пионерите от с. Нова Черна са много упорити в работата. Преди няколко дни 150 пионера с мотики отидоха из района на стопанството и на 400 дка площ очистиха всички тръньки и бодли. Първата силажна яма със зелена маса започнаха да пълнят пионерите. Първи те се отзоваха на призива на Окръжния комитет на Комсомола за събиране на най-голям брой яйца.

Макар че силите им са малки, но те са упорити. Всеки пионер получава по 5 или 6 десети от трудоденя. Наистина това е малко, но пионерите Никола Иванов, Никола Алексиев и Пенка Алексиева имат вече по 17 трудодни и то до средата на ваканцията.

—Каква награда желаете за вашия труд—питам пионерите.

—Искаме само управителният съвет на стопанството да ни осигури превозно средство да отидем до Русе на концерт или на кино. Друго не желаем—такъв е техният отговор.

Наистина колко скромно желание имат срещу голямата помощ, която те оказаха и оказват на стопанството.

Александър КРЪСТЕВ

УСИЛЕНА БЕРИТБА НА БОБ

Кооперативното стопанство с център с. Голеш имаше засети 3,716 дка боб. От няколко дни започна усилена беритба. Добре работи бригадата на Алекси Михалев, която имаше засят 1,100 дка боб, а вече е обрала 910 декара.

Вълчо РАДЕВ

СЪВЕТИ НА ДОМАКИНЯТА

Как да приготвим хубави компоти

Компот от динени кори. Вземаме кората на една по-голяма диня, правим я на резанки, обелваме външната ѝ зелена корица и вътрешността изрязваме внимателно. След това кората нарязваме на квадратни парченца или на формички по желание. Покриваме дъното на една широка чугунена тенджера с лозови листа, нареждаме един ред от нарязаната кора, поръсваме с малко стипца, счукана на прах. Пак нареждаме от кората, отново поръсваме със стипца и т. н. Най-отгоре отново нареждаме лозови листа и заливаме с гореща вода, която добре да покрие корите. Захлупваме тенджерата и я поставяме на края на печката, за да се задушат корите добре до възвиране, без да врят обаче. Изваждаме ги след това и пущаме веднага в студена вода, в която да престоят 3-4 часа. През това време променяме студената вода три-четири пъти.

В дълбок съд възваряваме килограм и половина захар с един литър вода и 3-4 коренчета исиот, прибавяме корите и ги оставяме да врят, докато омекнат и станат прозрачни. Тогава ги изваждаме в широка тава, а на сиропа прибавяме един литър винен оцет и по една супена лъжица карамфил, канела и мушкатов цвят, вързани в тюлбен. Когато сиропът възври, прибавяме наново динените кори да врят още 15 минути. Сваляме компота от огъня и го прибираме в буркани, които добре затваряме и държим на сухо и хладно място.

Компот от праскови. За този компот избираме не много узрели праскови, туриме ги в гевгир и държим във вряла вода, докато кожицата им почне леко да се бели. Изваждаме ги от врялата вода и веднага поставяме в студена вода, след което ги обелваме. Обелените праскови разрязваме на половинки, махаме костилките и ги нареждаме с отвора надолу в бурканите. Свaряваме сироп до избистряне, тоест да е врял около 15 минути, като смятаме на един килограм праскови 750 грама захар и един литър вода. Прасковите варим във водна баня 20 минути.

Друг компот от праскови. Вземаме два и половина килограма здрави неузрели праскови, измиваме ги, изтриваме с чиста кърпа, за да им падне мъхът. Възваряваме един килограм захар с една чаена чаша вода и една чаша бяло вино или една винена чаша оцет. Оставяме така да ври, докато сиропът се посгъсти. Пускаме прасковите и продължаваме да варим докато сиропът получи гъстотата на сироп за сладко. Сваляме от огъня и наливаме в буркани. На другия ден изцеждаме само сиропа, който се е малко поразредил, сгъстяваме го и наново заливаме прасковите. Това повтаряме 3-4 пъти, докато плодът престане да отделя вода, която разрежда сиропа. Тогава покриваме бурканите с пергаментова хартия, поставяме тънък пласт салицилов прах, покриваме отгоре с кърпа, завързваме и прибираме компота на сухо и хладно място. Този компот е много фин и ароматен.

Компот от круши. Вземаме 2 кг здрави, не съвсем узрели круши от сорта масловка, които са най-подходящи за компот, обелваме ги гладко, като оставяме опашчицата (нея отрязваме по-къса и остъргваме с ножа), разполовяваме плода и внимателно изрязваме семенната част. Нареждаме крушите в буркани и заливаме с предварително приготвен и изстинал сироп от един кг захар, 6 чаени чаши вода и сока на един лимон. В случай че сиропът се окаже недостатъчен, сваряваме още със същата продукция. Затваряме добре бурканите и варим компота във водна баня половин час.

Петилетката — в съкратени срокове!

★ ★ ★ ★ ★

Ръководители на селкооп в с. Калипетрово, вие носите най-голямата отговорност за слабото изкупуване на яйцата и птичето месо

„Как сме с изкупуването на яйцата и птичето месо ли? Там не ни бутайте, много сме зле, влачим се на опашката в окръга“.

Така ще ти отговорят ръководителите на селкоопа в с. Калипетрово, ако ги запиташ за изпълнението на плана по изкупуването на селскостопанските произведения.

Не бил изпълнен планът поради това, че из село ходел само един яйцесъбирач, който не можел да обхожда всички стопани. Ако това е вярно и са го разбрали ръководителите на селкоопа защо досега не са назначили толкова яйчари, колкото са необходими.

Миналата година в селкоопа работили трима яйчари и работата вървяла добре, но и организацията по събирането на яйцата не била зле. Тази година обаче започнали работа само с двама, от които единия неотдавна уволнен, поради лоши прояви. Освен това и организацията в селкоопа се влошила.

В настоящия момент яйцата в селото се събират само от Нико Ченев Братанов, който е пъргав, енергичен човек, но в състояние ли е човекът да обхване цялото село. Не!

Това е известно на председателя на селкоопа Станю Краев Моллов и счетоводителя Неделчо Николов Неделчев, но те не вземат необходимите мерки за назначаването на други яйчари. Те се уплашили от неизпълнението на плана по изкупуването и не вземат бързи и енергични мерки да влязат в графика по изкупуването.

И печалните резултати са налице. При план 870,000 яйца за годината, до 13 т. м. са събрани едва 175,870 броя, а от 3 тона птиче месо, досега е изкупено само 10 кг.

За да се изпълни планът, всеки ден яйцесъбирачът на селкоопа трябва да изкупува по 5,100 яйца.

Как се изпълнява този график? На 11 т. м. са изкупени 1,200 яйца, на 12 т. м.—1000, а на 13 т. м. — 900 бройки яйца. С всеки изминат ден вместо да се увеличава броят на изкупените яйца, той намалява.

Това показва, че ръководителите на селкоопа в с. Калипетрово не са се разтревожили.

Това са факти. А фактите са упорито нещо. Не със самоуспокоение, не с умуване в канцеларията ще се разреши тази държавна задача.

Неизпълнението на плана по изкупуването на яйцата и птичето месо не тревожи и комунистите от общинския партиен комитет със секретар Кирчо Атанасов Райков. Той знае какво е изпълнението на плана, знае, че на ден трябва да се изкупуват по 5,100 яйца, но конкретни мерки за изпълнението на този график не са взети.

„Комсомолците и пионерите обещаха — каза той — да събират яйца“. Те наистина имат такава задача и събират младежите, но ние другари какво сме направили, ще можем ли да изпълним задълженията си към държавата, ако мислим, че младежите ще съберат яйцата и птичето месо? Явно е, че тази задача е подценена най-напред от ръководителите на селкоопа и след тях всички останали от селото.

На 7 август изпълкомът на общинския народен съвет е имал заседание. Първа точка за разглеждане е била доклад от председателя на селкоопа за изпълнението на плановете през първото шестмесечие на тази година.

Хубаво мероприятие, хубаво е и че точно в този момент, когато селкоопът изостава с изкупуването на селскостопанските произведения, може да му се помогне.

Лошото е това обаче, че в доклада на Станю Краев се посочват много причини за неизпълнението на плана по стокооборота — този магазинер бил мързелив, оня не обслужвал културно и т. н. Едва накрая в доклада с малко думи се отчита, че планът за изкупването на яйцата през първото шестмесечие на тази година не е изпълнен. От 495,900 яйца както са предвидени, са събрани едва 157,000 бройки. А това, че планът за птичето месо изобщо не е изпълнен, че досега са изкупени само 10 кг, не се казва нито дума.

Няма тревога в доклада на председателя, няма загриженост, не се посочват и мерки за бързото изпълнение на плана по изкупуването.

Бегло са погледнали на този въпрос и членовете на изпълкома. В решенията са залегнали само няколко точки: в срок до 22 август да се събере управителният съвет на селкоопа и да се изнесе доклад от председателя за оценка на работата на служителите от селкоопа и второ предлага на председателя на селкоопа да назначи още един яйчар.

Очевидно е, че лошото изпълнение на плана с яйцата и птичето месо не тревожи и другите ръководители от селото.

Но най-голяма вина за изоставането имат ръководителите на селкоопа. От 5 юни досега те не са свикали членовете на управителния съвет и не са ги уведомили за сериозното изоставане с плановете най-вече по изкупуването.

За какво друго говори това, ако не за бюрократизъм и самоуспокоение от тяхна страна. Така ли ще се прави икономическият скок?

Нека другарите ръководители да направят една равносметка за извършената ,работа по поетите задължения, за доставка на яйца и птиче месо.

Ще се убедят, че задачата не е подета присърце. Досега не са организирани специални комисии за подпомагане на единствения яйцесъбирач, масово-политическите организации не са провели нито едно събрание за разясняването на този въпрос, не се контролират комсомолците и пионерите в събирането на яйцата, а въпросът с назначаването на нови яйчари още се протака.

Тези и още много причини спъват ритмичното изпълнение на плана по изкупуването.

Но фактът е един вие другари ръководители сте и си оставате длъжници на държавата. Вие, а не други трябва да направите всичко, за да изпълните навреме поетия ангажимент.

Андрей АНДРЕЕВ

От 4 месеца комсомолката Еленка Любенова работи в кравефермата в с. Калипетрово. Заедно с кравегледачките и другите доячки тя полага големи грижи за увеличаването продуктивността на кравите.

НА СНИМКАТА: Еленка Любенова дои крава Гюля, която отначало даваше по 12 литра мляко на ден, а сега вече—по 23 литра.

Как се изпълняват обещанията по призива на габровските колективи

Колективите от промишлеността в нашия окръг обещаха в отговор на призива на габровските работнически колективи да дадат на народното стопанство 5,484,000 лева надпланова продукция, 1,613,000 лева свръхпланова икономия и 1,160,000 лв свръхпланова печалба. Само за първото тримесечие предприятията от леката и хранителната промишленост реализираха над 160,000 лв свръхпланова икономия и над 367,000 лв свръхпланова печалба. При обещание за годината да даде на народното стопанство надпланова продукци за 502,000 лв, ДИП „Липа“ даде 229,000 лв, Горското промишлено стопанство 1,135,000 лв при обещание 46,000 лв и т. н.

Резултатите щяха да бъдат още по-добри, ако някои предприятия, като „Текстилни влакна“ — Тутракан, ДИП „Добруджа“ — Силистра и др. не изоставаха. Например ДИП „Добруджа“ не изпълни плана за продукцията с 1,562,000 лв.

През второто тримесечие работническите колективи по-усърдно започнаха разкриването на нови резерви и възможности за получаване на по-голяма надпланова продукция, свръхпланова икономия и печалба.

За шестмесечието изпълниха плановете си 13 предприятия. На първо място се нарежда кооперация „Стомана“ — 125.3 процента, или колективът даде на народното стопанство надпланова продукция за 1,400,000 лв при обещание 557,000 лв, ТПК „Съединение“ — Тутракан произведе надпланова продукция за 382,000 лв, фабрика „Камънит“ — за 1,875,000 лв т. н. Обаче им предприятия, които държат окръга назад по изпълнение обещанията—отговор на призива на габровските колективи. Например ДИП „Добруджа“, Промкомбинат Силистра и др.

В селското стопанство

Работниците от селското стопанство и механизаторите от МТС постигнаха нови успехи Полските работи приведени към декари мека оран за първото шестмесечие в сравнение със същия период на миналата година са увеличени с 303,280 декара.

Машинно-тракторните станции и държавните земеделски стопанства за шестмесечието реализираха свръхпланова икономия от 1,447,672 лв при обещани 3,286,400 лв за годината. ДЗС—Силистра например реализира свръхпланова икономия от 585,000 лв при обещани 460,000 лв, ДЗС „Янко Забунов“ при обещани 381,000 лв реализира свръхпланова икономия от 98,000 лв, ДЗС „Нова Черна“ реализира 216,000 лв при обещани 252,000 лв и т. н.

Машинно-тракторната станция в с. Главиница обеща свръхпланова икономия от 87,000, а реализира 8,641 лв, МТС— Дулово при обещание 232,000 лв реализира 55,086 лв, МТС—Алфатар реализира 55,745 лв при обещани 205 хиляди лева.

★

Трудовите колективи от окръга обещаха да дадат свръхпланова печалба за 4,000,000 лв, от които 1,160,000 лева от промишлеността и 2,840,000 лв, от селското столанство и търговията. За първото шестмесечие промишлените предприятия реализираха 1,269,000 лв свръхпланова печалба, или надхвърлиха обещаната сума. В МТС и ДЗС реализираните свръхпланови печалби са незначителни, защото през първото шестмесечие те бяха в процес на прибиране на реколтата.

Общият размер на реализираната печалба би с увеличил, ако всички предприятия изпълнеха плана си за печалбата. Например ТПК „Инвалид“ при план на печалбата 82 хиляди лева, реализира загуба от 15,000 лв. Не изпълниха плана за печалбата Държавният месокомбинат в Силистра, „Домостроител“—Тутракан и др.

В резултат на разгърналото се социалистическо съревнование сред работническите колективи в окръга обещанията по призива на габровските предприятия все повече и повече се изпълняват. Производствениците разкриват нови резерви, организират по-добре производствения процес, дават новаторски предложения, за да може окръгът в края на годината да отчете изпълнение на обещанията.

Илия СПИРИДОНОВ

Новини от Средище

Как в ТКЗС е организирана случната кампания

По решение на управителния съвет на стопанството в с. Средище, открити са 7 осеменителни пункта със 7 осеменителя. До 10 август овцете бяха пресушени и от 12 август започна осеменяването. Грубовълнестите овце в селата Средище, Господиново, Стрелково и Каменци ще се осеменяват с кочове меринофлайши, а останалите овце — с чистопородни кавказки и асканийски.

Дзвиските трябваше да започнат да се осеменяват от 1 август, но поради липса на инструменти това не стана.

Управителният съвет трябва да вземе бързи мерки, за да осигури осеменители за селата Посев и Средище, защото определените Стоян Василев и Колю Киров отказват да осеменяват овцете.

Слави КОЯНОВ

Големи доходи от ран зеленчук

Зеленчуковата бригада в с. Средище положи много грижи за производство на ран зеленчук.

Още отначало на беритбата на готовия зеленчук се откриха будки в селата от обединеното стопанство, за продажба на зеленчука. Досега в касата на стопанството са постъпили над 135,000 лв, от които 60,000 лв са от ранни домати.

Най-ран и най-много зеленчук произведе звеното от село Посев.

Добра плодова реколта

По плана на стопанството от овощната градина трябваше да постъпят 18,000 лв. Тази година обаче трудът на кооператорите в овощарството беше възнаграден много по-щедро отколкото те очакваха. От продажбата на плодове досега кооперативното стопанство е взело 80,000 лв, а до края на годината се очакват още 12,000 лв.

Георги КИТЛЕВ

В БОРБА ЗА УТРОЕНА ПРОДУКЦИЯ

Кооператорите и механизаторите от района на стопанството в с. Добротица знаят, че сега се полагат основите за високи добиви от всички култури. Едни от най-важните мероприятия за добиване на тройно по-голяма продукция през идната година са дълбоката оран и основното торене.

В чест на 15-та годишнина от Девети септември трактористът Стоян Колев Христов, от тракторно-полевъдната бригада в с. Босна, до 12 т. м. е извършил дълбока оран на 550 дка.

Ахмед РЮСТЕМОВ

СЪВЕТИ НА СПЕЦИАЛИСТА

ПРАВИЛНОТО ХРАНЕНЕ НА КОКОШКИТЕ УВЕЛИЧАВА НОСЛИВОСТТА

Фуражите за птиците са от растителен, животински, минерален и друг произход. Обаче основната храна е растителният фураж — овесът, ечемикът, пшеницата, царевицата, фуражният грах, просото и пр. При храненето на кокошките с еднообразна храна се получават лоши резултати. Ако младите птици продължително време се хранят само с царевица, растежът им спира, а сливостта на възрастните кокошки намалява. Причините за това са, че царевицата съдържа непълноценни белтъчини и много малко калций. Ечемикът, овесът и пшеницата са по-добър зърнен фураж за птиците. Практиката ни е доказала, че когато непълноценен ечемик се остави да прорасне, качествата му се повишават. Особено добри резултати има, когато той се дава заедно с бито мляко. В такъв случай месото на кокошката става сочно и вкусно, мазнината е стегната и носливостта се увеличава. В дажбата на кокошките-носачки овесът може да се застъпва до 50 на сто от зърното. Установено е, че когато на една кокошка се дава дневно по 50 грама овес носливостта и едрината на яйцето се увеличават.

Необходими храни за кокошките-носачки са и тези от животински произход. От голямо значение като храна за носачките са млякото и млечните отпадъци. Биологично те съдържат най-пълноценни белтъчини, които кокошката усвоява до 90 на сто, богати са на витамини и съдържат различни минерални вещества. Млечните отпадъци, битото мляко, суроватката и изварата са добри заместители на белтъци от животински произход.

Във всички кооперативни стопанства могат да се използуват костите и месото от животните, заклани по необходимост или умрели от незаразни болести, чрез изваряване и по указание на ветеринарния лекар или зоотехника. Костите се изпичат във фурна в продължение на 10 часа и се смилат заедно с другите фуражи, приготвени за комбинирани смески.

Освен тези животински храни на птиците могат да се дават и дъждовни червеи. За получаване на дъждовни червеи се правят специални червятници. Изкопава се яма дълбока до един метър, в която се слага до 10 см. конски или други сламест тор, над него се слага друг пласт от 5-10 см угнил тор. В изгнилия тор се поставят 15-20 по-едри дъждовни червеи. След това отново се слага пласт сламест тор, пласт угнил тор с червеи и т. н. докато ямата се напълни. Отгоре ямата се покрива със слама и периодично се навлажнява. След два месеца червеите са се размножили извънредно много. Такива ями, приготвени наесен, през пролетта имат много червеи.

Необходима прибавка към ежедневната храна са варовитите вещества, които се дават под формата на мидено брашно, креда, варовик, гасена вар, яйчени черупки и др. След известно време, когато сме отнели варовитите вещества, яйценосенето спира, птиците започват да ядат яйцата си, дори и изверженията си. Известно е, че с всяко снесено яйце кокошият организъм отделя 5-6 грама варовити вещества. Дневно една кокошка изяжда от 3-4 грама мидено брашно или годишно към 1,200 грама. Миденото брашно е за предпочитане пред кредата, защото освен калций съдържа и някои микро-елементи, като сяра, йод, кобалт, никел, магнезий и др, които са необходими за организма. Яйчените черупки се дават сварени или препечени, за да се избегне пренасянето на заразни болести, но обязателно ситно смлени.

Дървени въглища се дават от 1-2 на сто от общата дажба, ситно счукани в сместа или сандъчета. При чревни разстройства също се дават дървени въглища.

Не е оправдано в птицефермите да няма камъчета (пясък). Те не са храна, а само подпомагат храносмилането. Ситният пясък освен че се задържа във воденичката, но и дразни стените на червата, затова такъв да не се предлага на кокошките.

В борбата с някои заболявания на кокошките и за увеличаване на носливостта положителни резултати се получиха от употребата на мицел. Действието му е стимулиращо и кокошките го ядат с охота.

Като допълнителна храна на кокошките-носачки трябва да се дават отпадъците от зеленчукопроизводството.

Като знаем какво огромно значение има птицевъдството не само за нашия окръг, а и за цялата ни страна, колко ценен за външния и вътрешния пазар продукт са яйцата, ние трябва да положим всички сили и развием високодоходно птицевъдство.

Стоян ИЛИЕВ
ветеринарен лекар с. Главиница

★

Овчарят Стоян Георгиев Улишката — първенец

Миналата година по-голямата част от българите в с. Паисиево тръгнаха да търсят големи печалби. Решиха да напуснат селото и отидоха на работа в Гурково.

—Къде бре, селяни — казва им бай Стоян Георгиев Улишката — работете тук, ще забогатее и нашето стопанство, тогава и вие ще бъдете добре. — Не го послушаха и той си остана почти сам.

Това обаче не го отчайваше. Макар че през миналата година се паднаха по 2.75 лв на трудоден, бай Стоян си пасеше овцете и мечтаеше за онова време, когато стопанството ще забогатее. Трудностите не го отчайваха. Той още от малък се е борил с по-големи трудности и сега не им обръщаше внимание, защото беше сигурен, че ще дойдат по-добри дни.

Ето четиридесет години Стоян Улишката е овчар. Още от малък вместо на училище, той е при овцете. И днес си е овчар.

Тази пролет на бай Стоян бе поставена задачата да получи 51 литра мляко от овца, или от 141 овце да надои 7,191 литра мляко. Въпреки сушата бай Стоян намираше паша за овцете. Понякога ги пускаше и в люцерната на стопанството и затова е известен като овчар белалия.

— Ами ако те хванат, че пускаш овцете в люцерната, какво ще правиш? — го питам.

— За дяволията ще си платя — отговаря. — Всяка дяволия се плаща.

През целия доен период той полагаше особени грижи за стадото си. На 31 юли т. г. бай Стоян Улишката отчете 10,082 литра мляко или от овца е получил по 71.5 литра — с 20 литра повече от заплануваното.

До края на юли той има 980 трудови дни. На края на месеца го извикаха в канцеларията на стопанството и му дадоха по 10 лв аванс на трудоден. Взе си бай Стоян 5,000 лв чисти пари и жито за изхранване за цялата година.

— Ти няма ли да ходиш в Гурково на големи печалби — ако го запита някой, той ще отговори: — Който иска да спечели, да работи в стопанството. Нашето стопанство забогатява и в края на годината ще ни даде по 18 лв на трудоден. Защо ще ходят по Гурково за големи печалби?

Велико СТАНЕВ

Следвайте техния пример

За една седмица Сами Рафиев събра 1010 яйца

Всяко лято, след като се завърне от училище в родното си село Паисиево, Сами Рафиев се труди неуморно. И това лято той е отчетник при вършачката. Но от няколко дни Сами се зае с друга работа събира яйца от личните домакинства на кооператорите. Той обходи десетки семейства и за 5-6 дни събра 1,010 яйца. Останалите младежи се радват на неговия успех, но и те трябва да го последват.

Васил БАНЧЕВ

признак, че се е замислил дълбоко. Това се случи след неговия рязък разговор с майор Котелков.

В планинско село те заобикаляха площада, претъпкан с народ. Имаше митинг. От един камион възторжени гимназистки изпълняваха хорова мелодекламация. Шустов даже и не погледна. Ватагин го изгледа и замълча.

В друго село Слава се върна от пазара мрачен и плюеше. Ватагин се осведоми какво има? Оказва се, той видял разголен до кръста мъж, който въртял тлъстия си корем. Това се наричало „танц на корема“, тфу. . .

В колата Шустов мълчеше, блестейки със строгите си сини очи и вглеждайки се в контурите на пътуващите пред тях коли. Всичко това занимаваше полковника. Но, знаейки добре характера на адютанта, той не бързаше с въпросите си. До вечерта той сам всичко ще си каже.

Не си ли си доспал, Шустов?

—Да. Спи ми се.

Скоро ще стигнем в едно градче. Ти се поободри. Ще пиеш черно кафе.

Малки им са чашките. . .

Вчера младши лейтенантът си купи тъмни очила и се перчеше с тях, и се стесняваше. Сега той ги беше пъхнал зад целулоидната козирка над стъклото на колата.

Ватагин чакаше какво ще стане по-нататък. Славка се занимаваше с отдутата гума. Полковникът почиваше на скамейка в крайпътната градинка. Тук не долиташе прах от шосето.

—Трябва да поговорим, другарю полковник— сухо каза Шустов, приближавайки се към него с решителност.

—Седни. Говори, само че не много високо.

—Вие все мълчите за албума, който намери Бабин.

—А какво да говорим за него? Хубав албум. . . Аз в Ярославъл не съм бивал, не ми се е случвало.

—Над албума трябва да се мисли, другарю пол-

Няма да го пусна! . . .

Отдавна не са беседвали те с такива удобства. На масата пепелник, бутилка вино, сифон. . .

—Между впрочем, слушайте, —спомни си полковникът, отмествайки книжката,—вие не видяхте ли още един документ, донесен от вашите самолети? Плюшен албум с изгледи от Ярославъл.

—Не, не съм виждал—отвърна Котелков и добави с насмешка:—Аз не се интересувах и от куфарите на жената на посланика. Това пропуск ли е?

—А на мен Шустов ми показа този албум.

Майорът свирепо помръдна кожата на обръснатата си глава. Той ще му даде да разбере на този хлапак, който преди половин час си позволи да разговаря с него по адютантски весело, позволи си да изрази своята крайна степен на удивление по повод на това, че плюшеният албум не е възбудил интерес.

Изглежда Ватагин се досети за какво мисли в момента Котелков, защото въздъхна и примирително забеляза:

—Трудно е да работиш в разузнаването щом си на двадесет години и ти играе въображението, а ти си обречен да преписваш специални съобщения. Аз имам предвид Шустов.

Ватагин стана рязко, сякаш не беше седял лениво два часа. Зад гърба му закачалката започна да се движи. Той отиде в съседната стая и след минута се върна с пачка фотографии, които разгъна като веер върху книжката на масата,

—Ако не се считат бабичките и внучките на дореволюционния писател Леонид Андреев и белогвардейския генерал Корнилов, вниманието спира ето този мъж. . . Какъв не е бил той в живота си, съдейки по фотографиите! Къде не е ходил! Интересно. . . Аз отбелязах по картата. Пребродил е цяла юго-източна Европа: от провинцията Мярамуреш в Северна Трансилвания до Родопите.

—Навярно е емигрант. Трудно му е било да си намери работа по специалността. Пък и какви ли спе-

ВЕЛИК СИН НА ГЕРМАНСКИЯ НАРОД

Вчера се навършиха 15 години от жестоката смърт на великия син на германския народ, последователния интернационалист, неустрашимия борец против фашизма — Ернст Телман.

Роден през 1886 година в Хамбург, още юноша, Телман е пристанищен работник в родния си град. Като член на профсъюза на транспортните работници, организира младежка секция към профсъюза, а в големите митинги и стачки, избухнали през 1906 година под влиянието на революцията в Русия, той е активен участник.

Телман активно се противопоставя на политиката на поддържане Първата световна война.

Намирайки се на фронта, Ернст Телман води антивоенна пропаганда като развива активна революционна дейност сред войниците. Той приветствува победата на Великата октомврийска социалистическа революция. С цел да помогне на Гражданската война в Русия, той призовава хамбургските работници да парализират действията на германската империалистическа армия, една от армиите на интервентите, като обявяват масови стачки.

Заедно с болшинството от членовете на „Независимата социалдемократическа партия“, през 1920 година Ернст Телман става член на Германската комунистическа партия, а през 1921 г — член на ЦК.

През 1921 година той е делегат на III конгрес на Комунистическия интернационал. В Москва се среща с В. И. Ленин

Ленинска твърдост, воля. и разбиране проявява Телман, когато ръководи героичното въстание на хамбургските работници през 1923 година като подчертава, че залог за победата се явява „желязната, единната, безусловно дисциплинираната партия“.

На създаването на такава партия посвещава цялата своя дейност Ернст Телман. На конференцията на Германската комунистически партия през 1925 година той бива избран за председател на ЦК на ГКП, а от 1928 до 1943 година той е член на изпълкома на Комунистическия интернационал.

В навечерието на установяването на фашизма в Германия с особена острота той поставя въпроса за борбата за единството на работническата класа, за широк антифашистки фронт.

Телман е една от първите жертви на германския фашизъм. Арестуван на 3 март 1933 година и хвърлен в затвора, винаги изолиран, той нито за миг не загуби вярата си в победата на работническата класа, в гибелта на фашизма, в тържеството на комунизма. От затвора той призовава немския народ да се бори против фашизма.

С убийството на Ернст Телман в концентрационния лагер Бухенвалд в навечерието на победата, германският народ понесе голяма загуба.

Днес Германската единна социалистическа партия продължава делото на великия вожд на работническата класа като строи в Източна Германия социализма и се бори за мир и обединение на двете Германии.

МЕЖДУНАРОДЕН ПРЕГЛЕД

Женевското съвещание на министрите на външните работи на СССР, САЩ, Англия и Франция, с участието на представители от двете германски държави, засега завърши своите заседания.

Наистина по сложните заплетени въпроси, които се разглеждаха там, не бяха постигнати конкретни споразумения. Вратите на заседателната зала обаче не се затвориха с трясък. Напротив, те остават отворени, за да приемат отново представителите на четиритех страни тогава, когато ще стане възможно разговорите да продължат при по-разведрена атмосфера и с поголеми изгледи да се стигне до споразумение по сложните проблеми.

А гаранции, че такъв момент ще настъпи има. Едно от постиженията на Женевското съвещание е фактът, че след много години на студена война се намериха в света сили, които събраха край масата за преговори представителите на великите държави, само по себе си това е сериозен пробив в позициите на студената война. Както каза в декларацията си при закриването на съвещанието др. Громико, „въпреки че участниците в съвещанието се срещнаха за преговори с тежко наследство, тук бяха направени сериозни опити за сближаване позициите на държавите по най-важните нерешени международни въпроси“. Световното обществено мнение бе един от факторите, които доведоха министрите на четирите страни в Женева. Освен това в последните няколко години редица неоспорими факти показаха на света и особено на западните управляващи среди, че съотношението на силите между двата лагера в света все повече клони към социалистическия лагер и че негодните и без това средства на студената война и на политиката от позиция на силата трябва все повече да отстъпват място на преговорите.

Световното обществено мнение и растящата мощ на социалистическия лагер не са временно явление в международната обстановка. Тяхното влияние върху международните отношения не само не ще намалее, но и прогресивно ще се засилва, те не ще позволят да заглъхнат постиженията на Женевското съвещание, колкото и скромни да са те.

Друг факт, който заставя великите държави да продължат работата на Женевското съвещание и да стигнат до споразумение е, че въпросът за сключване на мирен договор с Германия повече не може да се отлага. Вече 14 години от края на Втората световна война, по вина на западните съюзници, все още не е сключен мирен договор с победена Германия. Това положение е не само потенциална заплаха за мира в Европа и света, но и непоносимо морално и материално бреме за германския народ.

Изхождайки от действителността съветското правителство отдавна предлага в името на намаляването на международното напрежение да се сключи мирен договор с двете германски държави. Това не само не ще затрудни, а ще подпомогне обединяването на страната. За да не се постигне напредък по този възлов пункт от германския проблем на Женевското съвещание, вина имат изключително западните страни. Поведението на техните външни министри показва, че тези страни все още стоят на нереалната позиция да не признават, че в Германия съществуват две различни държави. Това положение обаче не може да продължи безконечно. „Да се пренебрегне разрешаването на такъв въпрос като сключването на мирен договор с Германия — се каза в декларацията на др. Громико — е невъзможно. Този проблем, се заявява в декларацията, е поставен в дневния ред от самия живот и той ще намери своето разрешение“. Животът именно ще наложи да се срещнат наново министрите на външните работи или други отговорни представители на великите държави с поясна представа за действителността и с чувство за отговорност пред света и мира да разрешат въпроса за мирен договор с Германия.

Ако доскоро в известни среди на Запад господстуваше мнението, че представителите на двете съществуващи понастоящем германски държави „могат да бъдат пуснати най-много някъде в задните дворове — по-далеч от преговорите“, сега след Женевското съвещание вече никой не смее да твърди, че въпросите, които се отнасят до Германия, могат да се разрешават без участието на самите германци. За голямо огорчение на тези, които са заинтересовани от замразяването на германския въпрос, именно на Женевското съвещание участвуваха и представители на двете германски държави. И не само това. Западните държави, макар и да поставят като условие попечителството на четирите велики държави, фактически признаха, че са необходими преговори между ГФР и ГДР по въпросите, които според предложението на Съветския съюз и ГДР, биха се разглеждали в общо-германския комитет. Те са проблемите за подготовката и сключването на мирен договор с Германия, по обсъждането и разработването на конкретни мероприятия за развитие на връзките и обединяване между ГДР и ГФР.

Доста време в работата на съвещанието заеха разискванията по въпроса за Западен Берлин. И по този въпрос западните сили трябваше да отстъпят от своето категорично първоначално становище за овековечаване на тяхната окупация над града. Те признаха, че положението в тази част на Берлин е ненормално и се съгласиха да бъде сключено споразумение за Западен Берлин и че това споразумение трябва да бъде в сила за определен срок, след което да започнат нови преговори.

А кой може да отрече факта, че противно на очакванията сред някои среди на Запад, Женевското съвещание не се разтури преждевременно, че там бе създадена сериозна делова атмосфера и въпреки големите различия по някои от разискваните проблеми, отношенията бяха коректни и колегиални? А нима всичко това не разсея някои лансирани на Запад предубеждения, като тези за невъзможността да се преговаря със Съветския съюз и за безполезността от преговорите по германския въпрос?

Съвсем основателни са заключенията на някои, че Женевското съвещание доведе до общо намаляване на международното напрежение. „Ние — заяви министърът на външните работи на ГДР, Лотар Болц — считаме Женевското съвещание за начало на цял период международни преговори, които трябва окончателно да разбият леда на студената война“. От своя страна заместник-министърът на външните работи на ГДР Ото Винцер окачествява съвещанието като събитие, което допринесе много за намаляване на международното напрежение. Няма съмнение, че Женевското съвещание допринесе не малко и за решението за предстоящата размяна на посещения между Н. С. Хрушчов и президента на САЩ Айзенхауер, на която човечеството възлага толкова големи надежди.

Г. ГЕОРГИЕВ

ИЗ ЧЕХОСЛОВАШКАТА РЕПУБЛИКА

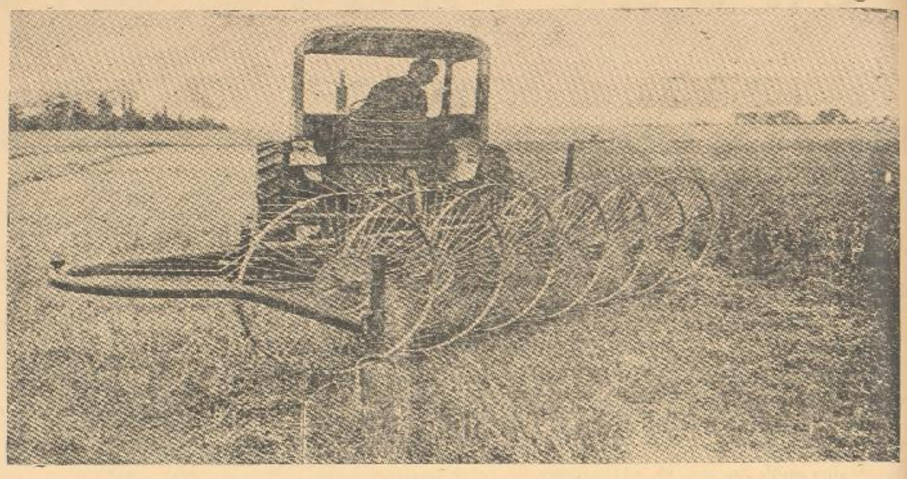

Работниците от „Агротехна“ в Бърно уредиха през март т. г. преглед на комплексна механизация при прибирането на фуража. Кооператорите, служащите от държавните земедселски стопанства, МТС и техниците от Изследователския институт по фуража се запознаха с прибирането на сух и зелен фураж с нови типове фуражен комбайн, обръщачи и събирачи на фуража, правещи го на купчинки.

Селските стопани много се интересуваха също така за събирача и обръщача на фуража в един или повече редове като по прост начин се приспособяват със специални колела. Този събирач и обръщач „СОП 300“ за един час обръща фураж на площ от 4 хектара. Произвежда се от „Агрострой“ в Ичин.

ФИЛМ, КОЙТО ЩЕ СЕ ПРОЖЕКТИРА СЛЕДВАЩАТА СЕДМИЦА

„ЖИВОТЪТ Е В ТВОИТЕ РЪЦЕ“

Пред зрителя се отрива грандиозно строителство. Екскаватор жадно заграбва земя, разчиства площадка за нов жилищен комплекс. Наоколо играят деца. Звънти весел смях . . . Изведнъж — взрив! Страшен и неочакван взрив разтърсва града. Човекът, който управлява екскаватора, пада мъртав. До него мъртво е единственото му дете.

Какво става? Откъде е този взрив?

Съветските кинематографисти неведнъж са откликнали на живи събития и са създавали вълнуващи филми за страданията и героизма на съветските хора по време на Отечествената война. Спомняме си „Млада гвардия“, „Партизанска искра“, „Необикновено произшествие“. . . Такъв е и филмът „Животът е в твоите ръце“, който пресъздава героизма на петима съветски сапьори, командувани от капитан Дудин. Те обезвредяват смъртоносния склад. Като в бойна обстановка — те застават на своя пост в защита на съветската страна.

Работата е изключително трудна, напрегната и опасна. Всеки снаряд трябва да се изрови най-внимателно, да се изнесе и постави в чакащия камион. Стъпката трябва да бъде равномерна, движенията точни и сигурни. . . И най-малката грешка носи смърт! Изсипва се дъжд, става плъзгаво, а работата продължава. Една кола минава през моста. . . И изведнъж колелото хлътва. Мините и снарядите се свличат. Още една секунда. . . и може би всичко ще бъде загубено?

Какво ще стане? Ще успеят ли нашите мълчаливи герои? Ще изпълни ли бойната заповед капитан Дудин? Ще изпълни ли поръчението на Партията? Ще оправдае ли доверието на хиляди хора? Или ще затвори очи и никога няма да види своето дете Поля? Един от сержантите, който вместо да се демобилизира, остава тук, ще се срещне ли със своята любима? Тук е и Хасан, който с чест изпълнява войнишкия си дълг.

За тези смели, мълчаливи герои ще ни разкаже новият съветски филм „Животът е в твоите ръце“.

Филмовото действие е подчинено на силен драматургически разказ. Героите ни покоряват със своите добродетели и . . . художествено превъплъщение. Олег Стриженов, познат ни от кинокартините „Четиридесет и първият“, „Стършел“, „Капитанската дъщеря“ и др., отвайва образа на младия, но опитен командир капитан Дудин. В ролята на жената на капитана е Мария Стриженова, участвувала във филмите „Щедро лято“, „Стършел“, „Висота“ и др.

„Животът е в твоите ръце“ гостува на нашия екран. Ще ни развълнува героизмът на петимата съветски сапьори, които се борят за спасяване на един град и живота на хиляди хора.

НА ГОСТИ ПРИ БРИГАДИРИТЕ ОТ СРЕДНОШКОЛСКАТА БРИГАДА „ДОЧО МИХАЙЛОВ“ — СИЛИСТРА

„Под огнено знаме развяно
на воля, в поля и балкани
ний тръгваме смело,
димитровско племе!
За подвиг комунизмът
зове ни“

Като птичка разперила крила, готова за полет, се понася песента. Лети ти песен на мечтите! Заливай ти родната шир! Поспри се за малко човече! Вслушай се. Е, какво? Завиждаш им нали? И с право. Неволно си спомняш. Такава не беше твоята младост. Отминават стройните бригадирски редици.

Постепенно песента заглъхва, но ако минеш след малко покрай обекта — бъдещия стадион — дело на младежта, ти ще я чуеш в звъна на лопати и кирки. Трудно е да се определи кой е най-пъргав. Те всички работят със жар. Но всяко опитно око би забелязало как леко и бързо се носи количката в ръцете на Иван Иванов, как пее кирката на Димитър Манов, колко спори работата на Марийка и Лилия, на Стефка и Павлина. И когато вечер на проверката командирът на бригадата Тодор Първанов съобщава резултатите, ти ще чуеш, всички тези тихи обикновени хора са изпълнили нормата 350 на сто. Ако надникнеш в производствения дневник или отидеш на бригадирския обект, ти ще се убедиш, че не напразно второ звено на 1-ва чета с командир Хараламби Митев е постоянен първенец на бригадата. Те винаги изпълняват нормата си 275 на сто.

Разнообразен и приятен е животът в бригадата. Ето тука една група разучава някаква мелодия, в игрището закалени баскетболисти прехвърлят топката и стремително се носят след нея, там оживено спорят бригадири. Не стихват песните и игрите до късно. Време е за сън, но на никого не му се спи.

Ще минат хубавите бригадирски дни, но нима те ще бъдат забравени. Не! Те ще живеят в сърцата на младежите, които отдават целия жар на младежкото си сърце за щастието на своята Родина, за по-скорошното изграждане на социализма

Стойка Петрова КАЛЧЕВА
ученичка от X клас — Силистра

Литература за деца и юноши в книжарниците на ОТП „Печатни произведения“

Патилата на едно момче — роман от Гьончо Белев за средна и горна училищна възраст.

Чудните пътешествия на Марко Поло — книга втора от Вили Майнк — роман за горна училищна възраст.

Дошло е време от Денчо Марчевски — исторически роман за юноши.

Вековната гора от М. Пришвин — повест-приказка.

Искам да се уча от Гао-Юй-Бао — повест.

По следите на заточеника от Г. Угаров — роман.

Избрани разкази и повести от Емилиян Станев.

СВЕДЕНИЕ

на Окръжния народен съвет за хода на селскостопанските работи до 16 август включително

ТКЗС	Вършитба с вършачки %	Силажиране %	Дълбока оран %	Жътва коноп %	Набран тютюн	Прибиране фасул %	Яйца на 100 кокошки
Айдемир	93·6	17	29·8	100	x	100	32
Калипетрово	100	30·9	65·6	0	x	100	56
Бабук	102·4	35·2	41·8	93	x	97	35
Алфатар	132·4	32·8	32·8	70	x	100	28
Иширково	61·4	16	30	52·9	54·4	100	30
Попина	92·4	13	16·5	25·4	137	76·6	41
Сребърна	51·3	31·2	23·2	75	105	90·7	45
Ситово	70	23	39	65·2	43.3	100	31
Срацимир	98·3	21·7	32	56	34·5	100	41
Кайнарджа	80·7	32·2	41·4	40	62	90	37
Голеш	93	25·5	80	—	39	100	21
Тутракан	90·7	22·8	38	48·7	66	100	61
Нова Черна	91·7	35·5	30·5	73	—	100	63
Старо село	190	18·2	42·6	41·6		100	79
Белица	140·7	20·4	31·4	82	—	100	30
Главиница	94·6	20·9	55	70·9	43	100	61
Ст. Караджа	81·4	24	31	54	57	100	35
Сокол	75·2	31·7	31	57	55	100	41
Зафирово	80·3	23·5	26·3	65	—	100	45
М. Преславец	86·1	17·4	31·2	90	58	100	37
Дулово	100·2	19	21·3	75	49	64	30
Междеп	88·7	19·3	29	45	37	88	19
Окорш	56	33·5	30	—	38	100	20
Секулово	89	24·3	21·2	—	38	—	26
Добротица	67·4	31·4	33·3	91	65·3	100	47
Чернолик	88	29	21·7	0	18	100	28
Паисиево	100	45·4	29	—	24·8	83·8	35
Средище	148·8	30	35	—	100	72·4	34
Алеково	54·6	31·2	35·4	70	86·6	76	34
За окръга	87	26·2	34·8	63·8	46·2	93·7	34

СВЕДЕНИЕ

за работата на МТС в окръга до 15 август включително (в проценти)

МТС	Вършитба с вършачки	Летни оран	Дълбока оран	Силажиране	Мека оран
Силистра	29·9	43·8	50·1	56·1	67.2
Алфатар	60·3	33·7	38·7	26.2	62
Кайнарджа	42	39·8	44	63.8	62
Средище	50	6	34·6	49·1	66
Ситово	25	20·5	37·7	117	56
Дулово	72·2	—	29	66·8	57·9
Главиница	55	53·1	43·3	66·3	66
Тутракан	36·7	84	30	67·8	58
За окръга	48·1	72·2	37·2	54·8	59

циалности имат те. . . — небрежно отвърна майор Котелков.

— Все пак не би попречило да се потърси този човек. Но по-напред да се потърси притежателката на албума.

— Вие вече знаете чий е албумът?

— Това без труд е установил Шустов по дарствените надписи на фотографиите. Тя се казва Марина Юревна, Мариша.

— Та какво от туй, че се казва Мариша. . .

С целия си вид Котелков показваше на полковника, че не счита семейният албум за тема на разговор. Трябва, разбира се, да се провери заради въведения ред, може би някой от посолския персонал да е имал жена Марина Юревна, руска емигрантка от Ярославъл.

Ватагин погледна майора.

— Е и какво имаше още? Разказвайте, само че без да се скарвате с логиката.

И майор Котелков, пропущайки с упоритост скритата ирония на полковника, все тъй последователно продължи своя разказ. Не без удоволствие той показа на Ватагин заключителния протокол от разпита на германския посланик. Полковникът даже се усмихна: Котелков се възхищаваше повече от това, че негово превъзходителство пълномощният посланик на Хитлер, изглежда така се е развълнувал в обществото на съветския майор, че е написал пет чертички вместо три, означаващи главните букви на неговия готически подпис.

— А вие знаете ли, другарю полковник — каза Котелков като се развесели изведнъж — посланикът си постави подписа и ме пита: „Как успяхте да дойдете тук?“ А аз му отговарям с цялата си любезност: „Нашите крачки са по-широки“.

И Котелков самодоволно се засмя, сякаш се закашля.

— А-в-а — невнятно проточи Ватагин. — Е, докладвайте още нещо.

Сега Ватагин никак не го засягаха преживява-

нията на посланика. Тези неща ще се изясняват, когато им дойде времето. Но какво е било нужно на убийците на Атанас Георгиев? Защо са проникнали те в къщичката над реката? Има ли някакво отношение към всичко това намереният в канавката албум? Ето какво представляваше сега интерес. Опитът на чекист подсказваше на полковника, че тайната около убийството на българския офицер може да крие заплаха и за съветските войски, настъпващи на Балканите. Ако попитаха Ватагин направо за кого мисли той от вчера вечерта, той би отговорил: не за тези, които искаха да избягат в Турция и сега затворени очакват своята участ, а за ония, които изглежда са останали тук и не са заловени. На него му беше ясно, че след като дипломатическите мисии са избягали от София някой е останал да изпълнява особени задания. Нима и ние не оставяхме по същия начин верни хора в тила на немците, отивайки на изток през четиридесет и първа!

Той слушаше майора, прелиствайки немско илюстровано списание. Котелков с обичното си раздражение, което се появяваше у него към края на разговора му с Ватагин, чувствуваше, че началникът съсем е изгубил интерес към неговия доклад. Той разглеждаше сега много по-внимателно страниците на илюстрованото списание, отколкото преди малко подписа на германския посланик. Той даже прекъсна майора:

— Вижте, серия снимки под заглавие: „Могат ли зверовете да се смеят“. Вие мислили сте някога за това? Те проявяват интерес към зверовете. Ето една забавна муцуна: тигър. Великолепна снимка! Кучета. . . е, за тях и аз зная, че се смеят. А ето хиена. И тя действително се киска! . . — Като се прекъсна внезапно, полковникът уморено каза: — Добре, вървете почивайте. Цаголов ще го назнача нощно дежурство, няма да ви пречи.

XIII

Младши лейтенант Шустов замлъкна задълго-

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година IV, Бр. 53 | Събота, 22 август 1959 година | ЦЕНА 20 СТОТИНКИ

Кооператори и кооператорки, работници от МТС и ДЗС, селскостопански специалисти! Борете се за бързо увеличаване на броя на селскостопанските животни и продуктивността от животновъдството, за намаляване себестойността на животновъдната продукция, за осигуряване на широка фуражна база за механизация на животновъдните работи! Да осигурим повече и по-евтино месо, мляко, мазнини, кожи, вълна и други продукти от животински произход!

(Из лозунгите на ЦК на БКП по случай 15-годишнината на социалистическата революция в България).

ДА ПОСРЕЩНЕМ ГОТОВИ ЕСЕННАТА СЕИТБА

Само след месец по полетата на нашия окръг започва есенната сеитба. Един месец е срок недостатъчен, за да се подготвим напълно и да я проведем качествено, на необходимото агротехническо ниво. Ние планираме през 1960 година да осигурим такова производство, че да изпълним по обща продукция петилетния план в селското стопанство. А 1960 година е третата година на петилетката. От основите, които сега, при сеитбата, ще поставим, зависи каква ще бъде реколтата следващата година.

В окръга ще бъдат засети около 590 хиляди декари с есенни култури. С пшеница сорт 301 ще се засеят около 70 на сто от площите на пшеницата. За първи път ще се засеят и площи с италианските сортове „Сан пасторе“ и „Абанданаца“. Първата задача, която още сега се решава, е да се осигурят за тези площи нужното количество семена. Това става най-добре като се знаят сеитбените норми. За нашия окръг този въпрос е много важен. Не рядко ниските добиви са резултат на недостатъчния брой семена, които хвърляме в почвата. Дългогодишната практика е показала, че сеитбените норми у нас, в Добруджа, се установят като се измери тежината на 500 зърна, колкото следва да паднат на един квадратен метър. Така се получава сеитбената норма за сорт 14 към 22-23 кг, сорт 301—24 кг на декар. Сеитбената норма на новите италиански сортове пшеница „Сан насторе“ и „Абанданаца“, обаче се изчислява върху 600 зърна на квадратен метър. В такъв случай при тях следва да се хвърлят към 22-23 кг на декар.

Окръгът е осигурен с достатъчно семена собствено производство. Това обаче не може да се каже за всички кооперативни стопанства. ТКЗС Сребърна например се нуждае от 250 тона семена от пшеница сорт 301, които ще си набавят от ТКЗС Главиница. И до настоящия момент кооперативното стопанство в Сребърна нищо не е направило, за да ги получи. А семената трябва да се почистват, окачествяват, обеззаразяват и т. н. Едва ли ще има време за всичко.

Сеитбата следва да се проведе само със семена първа класа. От необходимите ни 14,000 тона семена досега са почистени едва 4,000 тона и окачествени само . . . 300 тона. При това окачествените семена на ТКЗС Бабук, Алфатар, Иширково и др. са трета класа. Досега само една проба (15 тона) семена от ТКЗС Попина са окачествени като първокласни. ТКЗС Главиница, Зафирово, Нова Черна, Тутракан и др. още не са представяли семена за окачествиване. Всички тези факти говорят, че УС на кооперативните стопанства изпущат от погледа си въпросите на сеитбата, че има сериозна опасност от пропуски при окачествяването на семената. Време за чакане няма. Всички ТКЗС в най-близките дни трябва да решат въпроса за почистването и окачествяването на семената.

Сега е времето стопанствата да се снабдят с необходимите им препарати за обеззаразяване — син камък и гермизан. Тези препарати се намират в нужното количество в складовете на окръжното предприятие „Материално-техническо снабдяване“. Кога обаче ТКЗС ще ги закупят? Вероятно и в този случай ще се чака последния момент. А последният момент с нищо не гарантира, че някъде не ще се сее с необеззаразени семена. Как може да се обясни факта, че ТКЗС Срацимир представя за окачествяване главпиви семена, освен че миналата есен са сели с необеззаразени семена.

Много сериозно стои и въпросът за предсеитбеното торене. Нито едно ТКЗС не може да каже, че има тор за всички площи, които ще засява, като се има предвид, че трябва да се хвърлят най-малко 10 кг суперфосфат на декар. ТКЗС Алеково има тор за 12 хиляди декари, а нима само това е неговата сеитба. Нашата страна внася големи количества минерални торове, а нашите кооперативни стопанства отказват да ги получат. ТКЗС Тутракан отказа да получи 40 тона хиперфосфат от гара Русе. Възползувани от това, кооперативните стопанства от Русенски и други окръзи получават отпуснатите за нас торове. Трудно е да се разбере, как председателите на ТКЗС, агрономите и партийните комитети ще осигурят получаването на планираната през следващата година продукция.

Бързото и качествено провеждане на сеитбата до най-голяма степен зависи от МТС. Те така следва да организират работата си, че да проведат сеитбата в най-благоприятни агротехнически срокове. Предсеитбената оран трябва да се извърши срочно, за да има време да улегне почвата, да бъде без дълбоки ровове там където завършват лехите и без високи гребени там където се срещат две лехи. През следващата година в така орани блокове не се трошат комбайни, не се хабят сили и време. А сега не се провежда такава оран от механизаторите на МТС Кайнарджа върху блоковете на ТКЗС Срацимир. Освен УС на ТКЗС и агрономите, необходимо е МТС да следят за качественото провеждане на оранта и сеитбата, защото най-голям е техният дял във величината на добивите.

Сеитбата идва с бързи крачки. Ние още не сме готови да я посрещнем, а и темповете на приготовление са особено бавни. Партийните комитети следва да вземат в ръце, под свой непосредствен контрол, работата по подготовката на сеитбата, почистването, окачествяването и обеззаразяването на семената, осигуряването на необходимите количества тор и неговото ползуване, извършването на качествена предсеитбена оран и т. н. и т. н.

Да преодолеем изоставането, да посрещнем подготвени сеитбата—това е важна задача

ДОСТОЙНА СРЕЩА НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

ВСИЧКИ СИЛИ ЗА ПРЕОДОЛЯВАНЕ ИЗОСТАВАНЕТО В ИЗКУПУВАНЕТО

Закупчици и кооператори, висок патриотичен дълг е да изпълним плана за изкупуване на селскостопанските произведения

★ ★ ★ ★ ★

Решителни дни за изпълнение плана за силажирането

с. ЗАФИРОВО

Общинският партиен комитет, управителният съвет на ТКЗС и комитетът на ДКМС проведоха съвместно съвещание, на което направиха оценка за изпълнението плана по силажирането и набелязаха допълнителни мероприятия за преустройство на работата.

В резултат на създадената организация работата рязко се подобри. Приготвя се много повече силаж, отколкото преди това. Само звеното на Нейко Денев от втора тракторно-полевъдна бригада и Симеон Христов Нейков от първа бригада на 18 август през деня силажираха 200 тона. През нощта смяната се пое от комсомолците, които до 24 часа приготвиха 40 тона силаж.

Проявиха се при силажирането Иванка Митева, Веска Цонева, Господин Проданов и др. Добре работи и комбайнерът Христо Андонов.

Ценка ВЪРБАНОВА

с. ПРЕСЛАВЦИ

Младежите и девойките се включиха до един в изпълнението на най-важната за момента задача — да се осигури повече силаж за животните. Организирани на смени, досега те силажираха 1100 т. при план 3300 т. В последно време настъпи прегаряне на зелената маса и в Преславци се премина към ударно силажиране. На 17 август смяната на Кемал Хасанов и Марийка Проданова направи 70 т силаж.

Не изостава и изкопаването на силажни траншеи. Направени са нови 11 траншеи и ще се изкопаят още 5 силажни ями с по сто тона вместимост.

В чест на 15-годишнината на на 9 септември младежите и девойките обещаха ежедневно да приготвят по 80-100 тона силаж. Закипя съревнование, но да се определи първенецът е трудно, защото всички работят ентусиазирано.

Джемал ИБРАХИМОВ

с. СВЕТОСЛАВ

Кооператорите ежедневно силажират. Тук работят два апарата и един комбайн за рязане на суровините. Силажорезачките се обслужват от комсомолците, а комбайнът — от звена на коператорите. До 11 август бе силажирана 512 тона царевица, а заедно със силажираната ръж за нуждите на животните вече са осигурени 764 тона силаж.

Сега се сече и силажира част от редовната царевица.

Георги МАРИНОВ

Първенец в изкупуването на яйца

Вече години наред Халит Наимов от с. Зебил работи като яйчар. Него ще го видиш с магарешката каручка, натоварил лимонада, цигари, кибрит и други необходими неща, да обикаля постоянно селото и да събира яйца. В Зебил няма човек да не го познава.

Упорит е Халит. За първото шестмесечие той си преизпълни плана. Неговият годишен план не е малък—120,000 броя яйца. До 14 август той изкупи 87,000 яйца от личните домакинства на кооператорите. В чест на 9 септември Халит реши да събира ежедневно вместо по 350 яйца по 500. За добрата му работа търговското предприятие — Дулово го награди с 1,000 лева.

В. СТАНЕВ

Орешенските тютюнопроизводители

В района на стопанството в с. Паисиево през тази година най-ран и качествен тютюнев разсад произведоха орешенските кооператори. От години те се се славят с отглеждането на добър тютюн. Тук работи и опитният 65-годишен кооператор Диляяр Исмаилов.

Кооператорите разсадиха рано тютюна и използуваха падналите тогава дъждове. Хвана се всичкият разсад. Спазени бяха дадените от агронома указания за гъстотата. Тютюнът беше прекопан три пъти. Някои звена го копаеха и четвърти път.

Досега кооператорите набраха 12,000 низи, докато през миналата година по това време са били набрани 7,000. Най-много набран тютюн в бригадата има първо звено, със звеновод Седия Рямисова Кязимова—1,500 низи. На второ място се нарежда пето звено на Бекир Сюлейманов, набрало 1,450 низи. Едни от най-добрите в брането и низането на тютюна са комсомолките Мюзеям Мехмедова и Исмегюл Бекирова от пето звено.

Миналата година орешенските кооператори получиха по 87 кг тютюн от декар. Тази година по план те трябва да наберат по сто кг от декар.

За работата в стопанството и особено за създаване на добра организация на звената голяма помощ оказва полевъдният бригадир Фями Мюмюнов.

НА ПРИЗИВА НА ПАРТИЯТА — НОВИ ТРУДОВИ УСПЕХИ

На призива на Партията и Правителството за изпълнение на петилетката в съкратени срокове и за исторически скок на нашата страна, колективът при обекта на новостроящата се административна и производствена сграда на ТПК „Дунав“ — Силистра отговори с високо политическо съзнание и трудови дела. В чест на 15-годишнината на Празника на свободата — 9 септември—той пое задължението да изпълни годишната си задача предсрочно с 3 месеца и 20 дни.

Бригадата с технически ръководител Христо Николов и Иван Христов успешно се справя с поставената задача. С помощта на партийното и административно ръководство на ЕСО — Силистра тя съумя да преодолее допуснатите слабости по отношение на качеството на видовете работи. Бригадата изпълни плана за месец юни с 234 на сто, а за полугодието — 167 на сто. При план за годината 53,460 лв., тя реализира икономия от материали и труд за 60,045 лв., а при план за снижение на себестойността 9 на сто, постигна 18.21 на сто.

В изпълнението на производствените задачи израснаха като добри работници кофражистите Велико Иванов, Иван Филев и Колю Великов, зидарите Георги Дайнов, Нико Николов и Атанас Великов, комсомолците Садък Сюлейманов, Димитър Петров и Исмаил Исмаилов.

С постиженията си обектът се нареди на челно място между обектите на ЕСО — Силистра.

Христо КАЛОЯНОВ

КОМСОМОЛЦИТЕ ТРИОРИРАТ

Комсомолците от първо и второ дружество в с. Смилец на събрание приеха да направят по два трудодни за сметка на двете дружества. С желание и по план-графика те изпълняват взетото решение.

На 12 август под ръководството на секретарите младежите и девойките триорираха пшеницата за посев. За пет нощи, като работиха по 10 часа на нощ, комсомолците триорираха 50 тона пшеница. В триорирането взе дейно участие секретарят на второ дружество Христо Стоянов Кръстев, който всяка вечер работи и дежури. Не остана назад и секретарят на първо дружество Пеньо Димитров Пенев. От личния пример на секретарите се увлякоха и другите младежи-комсомолци.

Иван ЧАПОВ

ВЪПРОСИ НА ДЕНЯ

Със силажирането се изостава

Миналата година бившата Силистренска околия беше национален първенец по силажирането, а Тутраканска и Дуловска околии я догонваха. Като имат този богат опит младежите от Силистренски окръг тази година с ентусиазъм поеха новата задача — да се приготвят 360,000 тона висококачествен силаж.

Досегашните резултати обаче показват, че докато комсомолците от районите на селата Голеш, Кайнарджа, Сребърна, Сокол и др. добре са поели силажирането, то общинските комсомолски организации в селата Межден, Секулово, Попина, Срацимир, Малък Преславец и др. решително изостават.

До 6 т. м. комсомолското дружество в с. Добруджанка силажира 887 тона, застана на първо място в окръга и е носител на преходното червено знаме на Окръжния комитет на ДКМС. Много добре се справят със задачата и младежките групи от ТКЗС с. Кайнарджа.

Все пак решенията на пленума на Окръжния комитет на Партията — силажирането да стане младежко дело, не е изпълнено докрай. Не са организирани навсякъде младежките групи, които да станат основните ударни звена по приготовляването на висококачествен силаж.

Създаването на младежките ударни групи трябва да стане още сега, без никакво забавяне. Редовната царевица вече преминава, а фуражната започва да жълтее. Време за чакане няма. Нашият окръг имаше благоприятни условия да застане на първо място в страната и не с 30 или 40 процента от плана, а вече да е към края на силажирането. В нашия окръг са засети 170,000 дк фуражна царевица. Ако от декар осигурехме по два тона зелена маса, щяхме да получим 340,000 тона силаж. Нима останалите 20,000 тона не можеха да се приготвят от редовната царевица, или от друга зелена маса?

Никой и с нищо не може да ни оправдае, че от 5 до 11 т. м. в окръга са приготвени само 18, 969 тона силаж, когато на ден всяко отделно стопанство трябваше и има възможност да приготовлява най-малко по 200 тона, а това значи в окръга ежедневно да се приготовляват над шест хиляди тона силаж.

Такива резултати щяхме да имаме, ако младежките ударни групи бяха изградени, ако общинските партийни комитети и партийните бюра, всички комунисти се бяха заели с тази задача. Всеки младеж да знае колко тяхното стопанство трябва да приготви, откъде ще вземе зелената маса и т. н. Да се поставят диаграми, на които ежедневно да се нанасят резултатите от силажирането. Между младежките групи да се разгори съревнование, да няма никакво успокоение.

Тревога, другари, трябва да се създаде по въпроса за силажирането. Горещите дни продължават, царевицата бързо зрее. Не бива в никакъв случай в силажните ями да поставяме пожълтила и изсъхнала царевица.

Нашата столица

Тя не беше такава, както я описват историците и съвременниците от първите години след Освобождението: опърпана паланка с кални улици, схлупени къщурки и минаретата на десетки джамии над тях. Нито пък каквато я виждаме по избледнелите музейни фотографии от началото на века, или в картините на Мърквичка, Вешин, Митов с екзотични пазари по площадите, с калдъръмените си улички и първите трамваи по тях. София в близкото минало—преди петнадесет години—вече беше млад,сравнително модерен град с близо 300-хилядно население. Той отдавна бе прескочил бариерата на Княжевското шосе, прехвърлил бе мостове по Перловската и Сливнишката река, възкачил се беше по хълмовете на Лозенец и навлизаше все повече в полето. Крайните му квартали обаче не се различаваха от селата, с които се сливаха. Това бе едноетажна, приземна София. Обширна, просторна и. . . невзрачна.

Имаше, разбира се, и център—с по-големички здания по булевардите и главните улици. Но те сякаш не смееха да вдигнат покриви повече от височината на три-четири етажа. И бяха толкова малко — на пръсти се брояха!

Социалистическа София сега е чист и уютен град, с хубави булеварди и площади, с асфалтирани улици, с великолепни обществени сгради и жилищни комплекси, и с много, много зеленина.

На мястото на стария, в по-голямата си част разрушен от бомбардировките хаотичен център, днес се издига внушителен и величествен градеж. Това е новият център. Високо над него се извисява импозантната кула на Партийния дом. Тупти тук горещото сърце на Партията, гори нейната творческа мисъл, действува желязната ѝ воля и чертае пътищата за неспирен възход.

Недалеч от Партийния дом, в самата средина на София, е мавзолеят на Георги Димитров.

В новия столичен център блестят в своето бяло великолепие сградата на Министерския съвет, хотел „Балкан“ и седеметажният ЦУМ — най-големият магазин в София. Той е едно от най-шумните, най-оживените места на столицата.

По новото и хубавото не е само в центъра на София. Софиянци още помнят старите артилерийски казарми на бившата ул. „Регентска“: няколко паянтови сгради в пруски стил, нашечен от същото обширен плац, конюшни, коновръзи с коне и. . . десетки купи сено. И то в една от най-хубавите градски части! Сега тук се издига големият жилищен комплекс „Вл. Заимов.“

Тръгнете и по булевард „Стамболийски“, по бившата „Клементина“ — улицата, която някога водеше за най-бедняшкия квартал на София — за работническа Коньовица. От пл. „Ленин“ чак до Западния парк този хубав и чист булевард сега е опасан от нови, многоетажни сгради — жилищни домове, училища, магазини, читалища. Край Цариградското шосе пък, където доскоро бяха кавалерийските казарми, срещу зелената стена на Парка на свободата изникна жилищният комплекс „Ленин“ модерен, с множество хигиенични жилищни домове. Близо до тях се откроява внушителният корпус на Полиграфическия комбинат „Д. Благоев“, а в непосредствено съседство с него е четириетажната сграда на БТА.

Една от редките гордости на българската столица в миналото беше ректоратът на Софийския университет. Хубава сграда. Но тя би изглеждала като дребосъче в сравнение с днешния колос. Университетът сега заема почти цял квартал. Разположен на най-красивия столичен булевард, той удивлява с масивността си, с мощните си форми, с архитектурата си.

Изглед от центъра на София

Още в първите години след Девети септември, близо до университета, край зашумелите брястове в Докторската градина откри колонадите си едно от най-стилните здания в София—Народната библиотека „Васил Коларов“. По-късно срещу нея възникна и солидният блок на Политехниката. А малко по-нататък, пак в центъра на града, се появи и друга забележителна сграда. Нейният изглед донякъде се губи поради особеностите на терена, на който е построена тя: тук ул. „Раковски“ се спуска стръмно, а малката уличка, където е входът, не позволява да се разкрие напълно красотата на изящната колонада, увенчана с портик в античен стил. Това е новата сграда на Софийската народна опера.

Пак на ул. „Раковски“ бе издигнат и друг културен институт — ВИТИЗ „Кр. Сарафов“. В неговия четириетажен блок с три големи зали за занимания, с репетиционна зала, с три учебни сцени и над двадесет кабинета, се учи академичната театрална младеж. Бъдещите артисти, режисьори и театроведи разполагат и със свой академичен театър.

В тия дни, когато целият български народ се готви да посрещне 15-годишнината от своята велика победа, в София се завършва една нова сграда. Тя може да се види от всеки площад, от всяка улица, от всяко ъгълче. Над зелените върхари на боровата гора над Двореца на пионерите, високо над града, се откроява червеният обелиск на телевизионния център. Това е най-новият строеж в столицата. И един от най-големите. Младият гигант дръзко се е устремил към небесната вис—сякаш иска да я докосне с челото на единадесетия си етаж. Скоро и той ще бъде завършен. И тогава от неговите зали и ателиета по ефира ще полетят в образи и звуци нашите постижения в една нова област на изкуството и техниката.

Напълно модерен град, столицата ни е облъхана от атмосферата на нещо типично българско—гостоприемно и сърдечно—приветлива и уютна, тя е ласкава като майчин скут и топла като роден дом.

Хубава, прекрасна е нашата столица! Могъщо пулсира нейното трудово сърце.

Михаил Шакле

ВЪЛНУВАЩА И ПОУЧИТЕЛНА СРЕЩА

На 18 т. м. комсомолците от кооперация „Дунав“ в Силистра имаха скъпи гости. На тържествено събрание, свикано за връчване на членските комсомолски карти, присъствуваха другарите Георги Николов, член на бюрото на Окръжния комитет на Партията, Ферадов от ЦК на ДКМС, Тодор Иванов, секретар на Окръжния комитет на ДКМС, партийният секретар на кооперацията и др.

Другарката Радка Данева говори за значението на комсомолската книжка. След нейния доклад др. Николов разказа бойни спомени из живота на ремсистите отпреди Девети септември 1944 г, кървавите пътища, по които са минали ремсистите, за да се завоюва свободата, скъпите жертви, които даде българската младеж във великата битка с фашизма.

Р. КАРДАШЕВА

15 ГОДИНИ НАРОДНА ВЛАСТ

Расте здраво и щастливо младо поколение

Народната власт, оценявайки, че най-ценният капитал е здравето на човека и че грижата за него е основна грижа, установи безплатна медицинска помощ за всички граждани без разлика на социално положение и имотно състояние, възраст, пол и народност. И с всяка измината година растат грижите за здравето на трудещите се от села и градове. Днес Родината ни е осеяна с гъста мрежа от лечебно-предпазни заведения, над 6,680 здравни заведения участъкови амбулатории, болници, родилни домове, детски и женски консултации, зъболекарски кабинети, аптеки и аптечни пунктове. България заема първо място в света по най-голяма гъстота на селската здравна мрежа. От 4 участъкови болници преди Девети септември, броят им сега е нараснал на 268, а на родилните домове — от 6 на 786. За селянката-майка детските и женски консултации бяха непознати. Сега само в селата работят над 1,500 детски и женски консултации. Ежегодно за здравеопазването народната власт отпуска значителни средства. Така през 1958 година бяха изразходвани 1,134,000,000 лева срещу 40,000,000 лева през 1944 година.

Новият медицински работник, възпитан в дух на обич към народа, отдава безкористно сили, знания и време за опазване здравето на трудещите се. Цяла армия от лекари, зъболекари, аптекари, фелдшери, акушерки медицински сестри и санитари водят борба за създаване здравни навици, сеят здравна просвета, издигат основния принцип — да предпазят народа от заболяване. Докато през 1936 година един лекар е обслужвал над 9,000 души, в началото на 1959 година един лекар се пада вече на 705 души, в края на 1962 година ще имаме по един лекар на 520 жители. Зает в мирен труд по изграждане на социализма, нашият трудолюбив народ може да бъде спокоен — неговото здраве е поверено в сигурни ръце. Повече от 11,000 лекари бдят за здравето на трудещите се.

През годините на народната власт за първи път се откриха нови лечебно-профилактични заведения. На страж за здравето на населението днес стоят противотуберкулозни, онкологични (противоракови), психоневрологични, кожно-венерически, диспансерни и санитарни епидемиологични станции. В тях народът получава квалифицирана помощ от специалисти, които прилагат най-новите терапевтични методи при лечението на съответните заболявания.

В борбата със заразните заболявания задължително се въведоха противотуберкулозната ваксинация (БЦЖ), комбинираната дефтиритно-коклюшна имунизация, имунизацията против детски паралич и други. Особено сериозни успехи отбелязва здравното дело в борбата с „жълтата гостенка" — туберкулозата, маларията, която е пред изкореняване, коремния тиф, дифтерията и редица други тежки инфекциозни заболявания.

Медицинската промишленост е рожба на народната власт. Тя се създаде и разви след 1947 година, като се разрасна неимоверно бързо. У нас сега се произвеждат над 500 медикаменти и над 600 вида медицински инструменти и апарати. Разгърнаха се отраслите за производство на антибиотици, химико-фермацевтичен, фитохимия, органопрепарати, галеново производство, превързочни материали, медицински инструментариум и мебели. С построяването на завод за антибиотици в Разград започна производството на висококачествен пеницилин, биомицин (ауреомицин), стрептомицин. Наше родно производство са: пирамидон, аналгин, римифон, САХ, инсулин, адреналин, кортин и много други лечебни препарати.

Рязко се намалиха заболеваемостта и смъртността. За 15 години общата смъртност спадна близо на половина — от 13.7 на хиляда през 1939-40 година през 1958 г. тя е вече 7.87 на хиляда. Бързо намалява и детската смъртност.

Децата, това са надеждата на човечеството, подновяващата сила на народите, тяхното бъдеще. Основите за здравето на възрастния човек се поставят още в най-ранните детски години. Грижите за бременната жена, грижите за създаване на условия за безопасно раждане, правилно отглеждане и възпитание на децата — това са все грижи за бъдещия гражданин. Тези грижи са отразени в основния наш закон — Конституцията, те са залегнали и в Кодекса на труда, и в Примерния устав на ТКЗС. За опазване здравето и живота на детето бяха построени и обзаведени просторни и слънчеви родилни домове, детски домове, детски болници и санаториуми, детски ясли и градини. Открити са домове „Майка и дете", в които се отглеждат деца без родители, на самотни майки или на майки, боледуващи от тежки хронически болести.

В миналото селянката не е получавала никаква родилна помощ. Тя е раждала дори на нивата, обслужвана от невежи баби. Родилната помощ, която днес получава селската жена, е на такова равнище, че поставя нашата страна на едно от първите места в света по най-ниска детска смъртност в родилните заведения на село.

Докато у нас народът е здравно просветен и обкръжен с топли грижи, народите в съседните нам капиталистически страни — Гърция и Турция, тънат в невежество и са жертва на висока заболеваемост и смъртност. Вместо безплатната медицинска помощ те биват отрупвани с все по-големи и тежки данъци. Техните правителства вместо болници, родилни домове и детски ясли строят усилено ракетни площадки. И досега милиони хора от колониалните страни не знаят що е лекар и организирана медицинска помощ.

Радостни са перспективите за развитието на здравното дело у нас. През петилетката ще бъдат изразходвани 400 милиона лева за строителство на нови здравни заведения. Леглата в болниците, санаториумите, яслите и домовете „Майка и дете" ще се увеличат с повече от 10,000. Броят на здравните работници ще нарасне. В селата ще бъдат открити 690 нови здравни заведения.

Успехите на нашето здравеопазване ще се множат и народът ни здрав и бодър—ще печели все нови и нови победи, ще гради своето щастливо бъдеще, ще създава условия, за да расте здраво и щастливо младо поколение.

Д-р Л. МАСЛИНКОВ

Представителният музикален колектив „Седянка" при читалище „Доростол" е известен със своята дейност на всеки гражданин в Силистра. Неотдавна колективът изнесе с успех голям концерт, който предизвика възторг сред слушателите. От 25 т. м. хорът подновява своите репетиции. Приемат се и нови членове.

НА СНИМКАТА: Колективът на „Седянка" по време на концерта.

НАШИЯТ ДОПИСНИК НИ ПИШЕ

Кооператорите и кооператорките от с. Брестак, както и всички кооператори от цялата страна се борят за високи добиви и за изпълнение на петилетката в съкратени срокове.

Когато става въпрос за поставяне на задачи от управителния съвет на ТКЗС с център село Голеш, те не забравят да поставят въпроса и пред кооператорите от Брестак. А когато става дума за културните придобивки на човека, ръководителите от с. Голеш забравят, че в с. Брестак има живи хора, които се нуждаят от културен живот.

В Брестак много рядко идват културни бригади и художествени колективи от Голеш и другите села. Селата, които нямат стационарни кина, обикновено веднаж в седмицата се посещават от подвижни. Неизвестно е обаче по какви причини в Брестак от дълго време не е прожектиран нито един филм. Такова е положението с прожекциите на подвижното кино и в селата Посев, Давидово и Поп Русаново.

Крайно време е отговорните другари от Голеш и Средище да се заинтересуват защо горните села не се посещават от подвижните кина. **Г. КИТАЕВ**

Киното в с. Средище преизпълнява плана си

Служителите при държавното кино в с. Средище по изпълнение на плана както по зрители, така и по приходи за първото полугодие се нареждат на едно от добрите места в окръга.

Те водят борба до края на годината да изпълнят плана си над сто процента. За третото тримесечие имат план за 6,500 зрители и 8,000 лева. Въпреки напрегнатостта му служителите обещаха в чест на Девети септември да го изпълнят до 8 септември 110 на сто. При план за зрители през месец юли 2,000 души те постигнаха 3,280, при план да съберат 2,500 лева, те събраха 3,566 лева. Откритото през същия месец лятно кино помогна за преизпълнение на плана и културното кинообслужване.

Георги **КИТАЕВ**

ДЕЙНОСТ НА ЧИТАЛИЩЕТО В С. ГОЛЕШ

На 8 август агитката при читалището от с. Голеш изнесе литературно-музикална програма в с. Кайнарджа. Програмата беше богата и добре подготвена от ръководителя Вълчо Йорданов. Особено добре се посрещнаха хуморескиите изпълнени от др. Костадин Генов като „Аламинут" и др.

Традиция стана в селата през усилената полска работа младежта да изнася разнообразна, интересна програма. Със своите хумористични песни агитката осмива ония, които не желаят да се трудят и пр. Това помага за възпитанието на такива хора в любов към труда.

Петър **БОРИСОВ**

ПРЕД ПЛЕНУМА НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ

НА ПАРТИЯТА ПО ТЪРГОВИЯТА

Изкупуването на яйцата, птичето месо и свинското месо — в центъра на вниманието

Силистренски окръг е на последно място в страната по изкупуването на яйцата, птичето и свинското месо, а е на едно от последните места въобще по търговията. Вина за това положение имат и селкоопите. Например потребителната кооперация в с. Паисиево имаше за месец май план за стокооборота 350,000 лв, а достигна едва 219,250 лв, през месец юни надхвърли плана си, но през юли и август отново спадна. Основната причина за изпълнението на плана по стокооборота и за общественото хранене е, че управителният съвет на кооперацията с председател Хасан Еминов не контролира зареждането на магазините, не полага усилия да се набавят такива стоки, каквито се търсят от населението, в заведенията за обществено хранене хранителните продукти са малко. Председателят на кооперацията не разпределя работата, а сам се нагърбва да я свърши и изпуска задачите.

Общинският партиен комитет анализира работата на управителния съвет на кооперацията, предложи в неговия състав да се изберат петима членове на Партията, редовно изслушва информация от председателя на кооперацията и работата взе да се подобрява.

Изпусната беше и задачата по изкупуването на яйцата и птичето месо. Кооперацията трябва да изкупи през годината 750,000 яйца, а до 15 август беше изкупила 531,500 яйца, от 8 тона птиче месо е изкупено едва 80 килограма. Общинският партиен комитет установи незадоволителното състояние по изкупуването на селскостопанската продукция, свика партийни събрания, разясни нашироко значението на изкупуването, препоръча на управителния съвет на кооперативното стопанство да организира бързото изнасяне на угоените говеда, свине и петлета, да подсили храната на кокошките, за да се увеличи яйценосенето, даде конкретни партийни поръчения на комунистите за събиране на яйца и пр. Тези мероприятия на партийния комитет веднага дадоха своето отражение. Докато по-рано в с. Паисиево закупчикът Алиш Шаибов събираше дневно най-много до 300-350 яйца, то след партийното събрание започна да събира над 500. Всеки член на Партията в с. Паисиево обеща седмично да предава по 100 яйца и по пет кг птиче месо.

За да изпълнят това си обещание комунистите сформираха комисии, които редовно обхождат домовете на кооператорите, говорят дружески със стопаните, убеждават ги и сега всеки кооператор знае какво значение има предаването на най-големи количества яйца и птици на държавата.

Значението на изкупуването бе разяснено по бригади, на комсомолски събрания и на пионерски сборове. Комунисти, комсомолци и пионери се запретнаха здраво и резултатите са налице. На 16 август общо в района бяха събрани 2,700 яйца на 17 август—3910 яйца и броят непрекъснато се увеличава. В с. Орешене по-рано се събираха по 140 яйца, а сега надхвърлят 300, в Звенемир от 280 надминаха дневно 400. Стопанството само за три дни изнесе 1,200 кг птиче месо, 20 тона говеждо и 3,700 кг свинско месо.

Ние сме дълбоко убедени, че с набелязаните мероприятия, с постоянния контрол, който упражнява партийния комитет планът по търговията в размер на 4,500,000 лв до края на годината ще бъде изпълнен, че кооператорите ще продадат на държавата над 750,000, а кооперативното стопанство 771 хиляди яйца.

Велико **СТАНЕВ**

партиен секретар с. Паисиево

С трудови успехи пред училищната скамейка

Със завършването на бригадирските дни средношколците от с. Шуменци се включиха в строителните групи и помагат за завършване на набелязаните обекти. Стефан Великов и Петър Петров Илиев нито ден не пропуснаха и за 35 дни заработиха 33 трудодни.

Наред с трудовите си дела средношколците отделят голямо внимание и на културно-масовата работа. Те вземат дейно участие в подготовката за чествуване на 15-та годишнина на Девети септември — пишат лозунги, агиттабла, диаграми и др. Иринка Димитрова всяка вечер отделя по няколко часа за разучаване специални песни за Девети септември и за Месеца на българо-съветската дружба.

Стефан **СТОЯНОВ**

КАЙСИЕВ ПУЛП ЗА СССР

Неотдавна на пристанище Силистра бе натоварен шлеп № 1302 с кайсиев пулп за Съветския съюз.

По график той трябваше да бъде натоварен за 26 работни часа, но работниците решиха да го обработят предсрочно. Само за 20 часа те успяха да натоварят шлепа.

Докерите от бригадата на Кирил Петров за 8 часа стовариха на шлепа 334,200 кг товар.

Ценна помощ в товаренето оказаха и служителите от Окръжното търговско предприятие, които претърколиха 2,500 броя бурета до работното място на докерите.

Георги **КРЪСТЕВ**

Из науката и живота

КОЛКО СТАРА Е ЗЕМЯТ

Откога съществува светът около н
На каква възраст е земята? Това
въпроси, които хората са си задав
от най-старо време. Въпроси, по ко
прогресивната наука и религията
воювали стотици години.
В дълбока древност за възрастта
Земята имало най-различни леген
Всички те са „обяснявали" сътворен
то на Земята и света с „могъщата"
ка на божествата. Различните леген
дават и различна възраст на зем
Според едни тя е на 5,000 години, с
ред други — на 6,000, а древноки
ските легенди твърдят, че Земята
„създадена" преди 100,000 години.
Да се намерят доказателства за в
растта на Земята в явления став
преди хиляди и милиони години с
сем не е било лека работа. От дру
страна църквата подлагала на най-жес
ко преследване всеки, който изказ
мисли противоречещи на религиозн
схващане за света. Поради това уси
ята на учените от средните векове
танали безрезултатни, а развитието
геологията — науката за земята—з
чително зад другите науки.
Едва преди стотина години се нап
виха опити за определяне възрастта
Земята. Едни учени започнаха да и
хождат от факта, че при образуване
си Световният океан е бил безсолен,
сега във всички морета и океани в
разтворени соли. И по тяхното коли
ство те определили, че Земята е на 5
хиляди години. По този начин на опр
деляне се оказа много неточен. Дру
учени насочили вниманието си към п
степенното изстиване на земното къ
бо. Сегашната температура на земно
кълбо според тях се е получила
около 60,000,000 години. По-късно
появи друг метод, при който от
белината на утайките се съди за т
ната възраст. Тази група учени пр
емаше, че земята е на 300,000,000 г
дини.
Нов сигурен път за определяне въ
растта на скалите, а от тук и възрас
та на Земята откри пред науката ради
активният метод. При него се изпол
ва времето при саморазпадането на р
диоактивните елементи.
Но кои елементи са радиоактивн
Преди 60 години се откри, че атоми
на някои химически елементи отдел
от себе си особени лъчи, саморазпада
се и преминават в атоми на дру
елементи. Така атомът на урана се с
моразпада и преминава в олово. Те
саморазпадащи се химически елемент
учените нарекоха радиоактивни.
Щом в една скала, на едно и същ
място — започнаха да разсъжда
учените — се намират уран и уранов
олово, то ясно е, че част от урана се е с
моразпаднала и е преминала в оло
Но за колко време е станало това?
И тук изпъкна необходимостта да с
изчисли скоростта, с която се разпада
радиоактивните вещества. Намери се, ч
от 1,000 грама уран за 100,000,000 го
дини ще се образуват само 13 грам
олово, а за 4,000,000,000 години — око
ло 500 грама.
Днес радиоактивният метод се усъ
вършенствува дотолкова, че с него мо
же да се определя възрастта на всек
вид скала. Благодарение на него се из
числи, че твърдата земна кора се е об
разувала преди 3-4,000,000,000 години,
а възрастта на Земята е вероятн
5-5,500,000,000 години.
С това науката нанесе още един удар
срещу религията и легендите за въ
растта на Земята.

Кирил **ТАНЕВ**

В Нова Черна ще има полусредно училище

Завършва се вече строежът на двуетажната сграда на полусредното училище в с. Нова Черна.

С доброволния труд на селяните и усърдната работа на майсторите строители Пею Петков, Станчо Жеков, Тодор Витанов, Йордан Иванов, арматуриста Манол Спасов и майстора бетонджия Илия Грозданов новочерненци ще посрещнат Празника на свободата—Девети септември с една голяма културна придобивка.

Александър **КРЪСТЕВ**

15 ГОДИНИ ОТ ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА РУМЪНИЯ ОТ ФАШИСТКОТО ИГО

23 август е най-големият национален празник на румънския народ, ден на освобождението на Румъния от фашистко иго. Въоръженото въстание, което победи на 23 август 1944 година, беше осъществено под ръководството на Румънската комунистическа партия, по пътя на съгласуваното настъпление на патриотичните народни сили и патриотично настроените войници, офицери и генерали, в условията на съкрушителните удари, които Съветската армия-освободителка нанесе на фашистките пълчища.

Въоръженото въстание положи основите на коренния поврат в историята на Румъния. Резултатът от него беше свалянето на най-жестокия режим на терор и експлоатация на народните маси — диктатурата на Антонеску.

Избухналата на 23 август народна революция измени коренно живота на работническата класа, на трудещите се в Румъния, на интелигенцията.

Петнадесет години след освобождението на страната от фашистко иго румънският народ се приближава към пълната победа на социалистическите производствени отношения в цялото народно стопанство, вървейки смело по пътя, посочен от Партията, по пътя на строителството на социализма и комунизма.

Преминаването на властта в ръцете на работническата класа в съюз с трудещите се селяни, под ръководството на Партията, е най-голямото завоевание на трудещите се. Народната демокрация избави народа от експлоатацията, от икономическите кризи, от безработицата и нищетата, от страха за утрешния ден.

През годините на народната власт, в съвместната борба за построяване на социализма укрепна братската нерушима дружба на румънските трудещи се и националните малцинства.

Румънският народ е горд, че народно-демократичният строй завинаги погреба гнусната политика на терор над националните малцинства, на расовите преследвания, разгаряни от национализма и шовинизма. Пълното равноправие на всички националности във всички области на живота стана държавна политика, намерила отражение в Конституцията.

Успехи в промишлеността

Румънската народна република не само че е оставила далеч назад уровена на промишленото производство при буржоазно-чокойския режим, но е осъществила и значително по-големи темпове на промишлено развитие отколкото капиталистическите страни. Това ускорено промишлено производство е основното условие за ликвидиране на изостаналостта, наследена от миналия режим.

Например за периода от 1948 до 1957 година промишленото производство на целия капиталистически свят е нараснало с 63 процента, а за същото време производството на промишлеността в Румъния е нараснала четири пъти. В рамките на световната социалистическа система промишлеността на Румъния се развива с непознати за капиталистическите страни темпове. Ако ръстът на годишното промишлено производство в капиталистическия свят е средно 5.6 процента, то в Румъния е 17·3 процента.

В това отношение показателно е положението в каменовъглената промишленост, защото въглищата и днес заемат решаващо място както в световния, така и в европейския енергетичен баланс. В следвоенния период в капиталистическите страни производството на каменни въглища тъпче на едно място, докато в Румъния то се е увеличило два пъти и половина.

Световното производство на нефт през годините 1948—1957 без Съветския съюз, се е увеличило със 79 процента, а за същия период производството на нефт в Румъния се е увеличило със 169·4 процента. Голямо значение за Румъния има и фактът, че в хода на социалистическата индустриализация е премахнато старото положение—нефтът да се експедира в непреработен вид. През годините на първата петилетка и в условията на бързото увеличаване добива на нефт, Румъния вече сама преработва суровия нефт и употребява неговите деривати в полза на народното стопанство.

Много по-високи темпове, отколкото в капиталистическите страни, Румъния има и в развитието на металургията. Например през 1948 до 1957 година производството на чугун в целия капиталистически свят е нараснало със 70·5 процента, а за същия период в Румъния то е нараснало с 268·8 процента, производството на стомана за същия период е нараснало със 72·3 процента, а в Румъния—144·7 процента.

Бързото развитие на металургичната промишленост постави Румъния в много по-благоприятно положение в сравнение с капиталистическите страни в Европа по отношение производството на чугун и стомана.

Широкото строителство на промишлени предприятия, на обществени и културно-битови учреждения, на жилищни домове за трудещите се наложи и съответно разширяване производството на строителни материали. Характерно в това отношение е производството на цимент. Такива страни като Австрия, Швейцария, Дания и др., които до войната произвеждаха значително повече цимент от Румъния, сега са далеч зад нея.

Развитие на селското стопанство

През годините на народната власт селското стопанство завоюва огромни успехи. Трябва да отбележим, че механизацията и химизацията на селското стопанство в Румъния са значително по-големи отколкото в капиталистическите страни.

Ръстът на селскостопанското производство оказа влияние, по отношение на някои продукти, на положението на Румъния на западноевропейския селскостопански пазар. Характерно е производството на царевица. Средно производството на царевица се е увеличило с 20 процента, докато в други страни, които са крупни производители на царевица, средното годишно производство е спаднало под довоенното. По този начин се измени и положението, което заемаше Румъния в Европа и в целия свят по производство на царевица. Така например през 1934-1938 г Аржентина годишно произвеждаше 94.5 процента царевица повече отколкото Румъния, а през 1955 и 1956 г производството на царевица в Румъния надминаваше това в Аржентина с 48 процента.

Изглед от новостроящия се център в Букурещ

В резултат на разширяването на площите за захарно цвекло през периода 1953-1957 неговото производство се е увеличило четири пъти в сравнение с довоенния период.

Благодарение на прилагането на нови агротехнически мероприятия добивите от картофи значително са се увеличили и почти са удвоени в сравнение с довоенния период.

Едновременно с увеличаването на продукцията от растениевъдството се разширява и животновъдството.

Като се развива на основата на социалистическите производствени отношения румънското селско стопанство в близките няколко години ще извърши рязък подем. Ежегодно Румъния ще произвежда 5 милиона и 500 хиляди тона пшеница, от 8 до 9 милиона тона царевица и т. н.

Неграмотността е ликвидирана

В резултат на упоритата работа на работническата партия и народната власт неграмотността в Румъния е вече напълно ликвидирана. За успехите на Румънската народна република в областта на образованието и подготовката на високо квалифицирани кадри достатъчен е само този факт — през учебната 1956-1957 г на 10,090 румънски жители е имало 46 студенти, докато такива страни със стари традиции като Англия и Франция за същото време на 10,000 жители са имали първата 27 студенти, втората — 37, ГФР — 34 и Италия — 33.

През 1938 г смъртността в Румъния е била 19 на хиляда, а през 1958 г тя е спаднала на 8 на хиляда. Това рязко спадане на смъртността постави Румъния в по-благоприятно положение отколкото такива страни като Англия, Франция, Германската федерална република, Италия, Австрия, Белгия и др, които до Втората световна война в това отношение са били много по-напред.

С непрекъснатото повишаване производителността на труда, на промишленото производство и увеличаване добивите от селското стопанство бързо се подобрява и културно-битовото положение на румънските трудещи се. В резултат на грижите на Румънската работническа партия за непрекъснатото повишаване жизнения уровен на хората е и постановлението на ЦК на Румънската работническа партия от 13 и 14 юли т. г, по силата на което от 1 август т. г. се повишиха всички заплати на работниците и служащите, освободиха се от какъвто и да е данък 500 леи месечно от възнаграждението, повишиха се всички категории пенсии, а от 15 август т. г. се намалиха цените на 2,600 вида промишлени и продоволствени продукти. От тези мероприятия на Партията румънският народ всяка година ще печели четири милиарда и седемстотин милиона леи.

Петилетката — в съкратени срокове!

* * * * *

НАШАТА ПРОВЕРКА

НЕОТГОВАРЯЩИ НА ИЗИСКВАНИЯТА ОСЕМЕНИТЕЛНИ ПУНКТОВЕ, А ОСНОВНОТО ТОРЕНЕ ВЪОБЩЕ Е ИЗОСТАВЕНО

По инициатива на постоянната комисия при Окръжния народен съвет по въпросите на селското стопанство и на редакцията на в. „Силистренска трибуна" на 18 т. м. бе извършена проверка в няколко кооперативни стопанства от окръга по хода на случната кампания и основното торене на площите, които напролет ще се засяват с памук, царевица, захарно цвекло, слънчоглед и пр.

Състоянието на случната кампания и на осеменителните пунктове

За образцовото провеждане на случната кампания с овцете тази година в окръга са открити 110 осеменителни пунктове. Първото и най-важно условие за успех в изкуственото осеменяване с овцете-майки да са правилно и добре подготвени, осеменителите да са майстори и да поддържат в изрядна чистота осеменителния пункт. Изискваше се, преди да започне осеменяването на овцете, пунктовете да бъдат варосани, основно почистени и дезинфекцирани, целият инструментариум да е налице, да има достатъчно лигнин, спирт и т. н.

В с. Поляна

Зам. председателят на кооперативното стопанство с център с. Ситово др. Георги Ташев, който ръководи работата в с. Поляна, ни заяви, че по случната кампания всичко е в ред. Овцете навреме са пресушени и сега се подготвят за заплождане. Това е вярно. Овцете се подхранват със 150-200 грама ечемичена ярма, която се залива със солена саламура, за да се получи масово мърляне. Негодните овце са отделени и 100 от тях са предадени на Месоцентрала. Кочовете са определени, като им се дава овес на воля, храната им се подсилва с яйца, мляко, моркови, люцерна и др.

Всичко това е много добре и правилно. Обаче др. Георги Ташев ни уведоми, че до този ден са били осеменени 152 овце, а когато проверихме в тетрадката на осеменителя Марин Василев Пенев се оказа, че са осеменени само 62 овце, а от отчета на Ситовското стопанство се вижда, че в цялото стопанство до тази дата бяха осеменени само 127 овце от всичко 8129, които трябва да бъдат заплодени. Самият осеменителен пункт гъмжеше от мухи, стаята непочистена, стените неизмазани, по тях висеха паяжини. В шкафа, където стои инструментариума на осеменителя, имаше от няколко дни парчета хляб. Микроскопът беше отгоре и целият потънал в прахоляк. Каменната сол за овцете е разхвърляна по земята, което противоречи на хигиенните изисквания.

Общо овцефермата в с. Поляна се състои от 900 овце-майки, които подлежат на заплождане. Другарите от стопанството са се погрижили да осигурят достатъчно фураж за агнетата. Те са убедени, че ранното осеменяване на овцете дава добри резултати. От целия район на Ситовското стопанство най-зле с пашата е с. Поляна, но овцете от това село дадоха най-много мляко — по 48 литра от дойна овца, и най-много вълна — средно по 3 кг и 182 грама. За да се предизвика бързо пресушаване, на 7 т. м. всички овце-майки са били изкъпани в Дунава.

Такова е положението и с осеменителния пункт в с. Ситово. Наложително е зоотехникът на стопанството и ветеринарният лекар да вземат бързи мерки и да изискат от управителния съвет на стопанството и от осеменителите да подготвят осеменителните пунктове според изискванията, за да проведат случната кампания изрядно.

В с. Добротица

Стопанството има план за случната кампания, по който зоотехникът работи. Кочовете-пиниери и пробниците са определени. В момента те обилно се хранят със смески от ечемичена, овесена и царевична ярма, дава им се шрот, люцерна, моркови, бито мляко и яйца. Напълно достатъчни са за образцово провеждане на случната кампания. Овцете са пресушени към 1 август и сега се подхранват с ечемичена ярма по 150 грама, дава им се повече сол, за да се размърлят, но покълнало зърно не им се дава, което е грешка. В стопанството има четири осеменителни пункта, които са снабдени с необходимия инструментариум, поддържат се чисти и в усилената кампания ще изпълнят задачата си.

В с. Чернолик

Овцегледачите и бригадирът в селото правилно са се ориентирали — от 15 юли до края на месеца овцете са доени по един път в денонощие, а от началото на този месец са окончателно пресушени. Веднага е започнала подготовката им за осеменяване, като им се дава по 100 грама ечемик, обилно сол и се изкарват на богата паша, каквато в района на стопанството има. Кочовете-пипиниери също се подхранват и пускат на паша. До тази дата бяха осеменени към 200 овце, като само в с. Правда осеменените овце възлизат на 120. Общо стопанството има за заплождане 5931 овце-майки.

Осеменител в с. Чернолик е бригадирът на овцефермата др. Джевдет Османов. Осеменителният пункт обаче заварихме в много лошо състояние — неизмазан, нехигиенизиран. На въпроса къде е тенджерката за изваряване на инструментите, отговаря, че е някъде из кошарите. Лигнинът също не беше в пункта, а в един сандък в друга кошара. Зоотехникът Петко Василев не упражнява достатъчен контрол по подготовката на пунктовете и не изисква от осеменителите да ги поддържат в ред.

★

Нашето заключение е, че почти в целия окръг подготовката за правилното провеждане на случната кампания е в пълен ход, че както управителните съвети на стопанствата, така и зоотехниците и ветеринарните лекари разбират важността на кампанията, но предоверяват на осеменителите, не правят проверка на осеменителните пунктове за хигиенното им състояние, което може да доведе до нежелателни и печални резултати.

Основното наторяване е . . . забравено

Няма специалист в полевъдството, който да не знае, че основното наторяване е такова агротехническо мероприятие, което осигурява до 50 на сто по-висок добив от пролетните култури. Преди да се извърши дълбоката оран върху площите, които ще се засяват с пролетни култури, извозеният оборски тор се разхвърля равномерно върху блока, като обикновено се хвърлят до 2 тона на декар.

Това мероприятие, толкова важно, можем да кажем, че в окръга е напълно изоставено. От проверката, която направихме, се установи, че никъде не се и мисли за основно наторяване на предорните площи. Например другарите в с. Добротица се оправдават с обстоятелството, че нямали превозни средства да извозват оборския тор. А те имали над 25,000 тона тор. Така мисли и председателят на стопанството др. Петков, който е агроном, а с това се примирява и главният агроном др. Пенчева. Работата ги затрупала, задачите следват една след друга — прибиране на боба, довършване на вършитбата, след тези мероприятия бързо извозване на зелена маса за силажиране, защото царевицата прегаря и ето, според тях няма никакво свободно превозно средство за извозване на тор. Успокоението идва и от това, че щели да наторяват със суперфосфат, какъвто имали достатъчно.

Ние препоръчваме на управителния съвет на стопанството в с. Добротица да вземе бързи мерки и да започне извозването на оборския тор на ония площи, които още не са изорани. А такива площи има към 10,000 дка, защото от 16,000 дка дълбока оран досега такава е извършена на площ от 6,000 дка. Мероприятието е вече изтървано. По него не е и мислено. Поне сега да се определят площите, които ще бъдат засети с памук, или захарно цвекло, да се оставят те неизорани за известно време, през което ще се разхвърля оборският тор и тогава да се изорат. Но това трябва да стане най-късно до края на август.

Вършитбата в стопанството приключи вече, бобът бе овършан, отнят и прибран, следователно могат да се освободят каруци за извозване на тор. Част от наличните ще возят зелена маса за силажиране, а друга част — оборски тор. Правилно да се разпределят превозните средства. Ако ние не направим основно торене как ще очакваме догодина утроена продукция от полевъдството? Нима е достатъчно това, което са решили другарите от стопанството Добротица — да наторят 10,000 дка с изкуствени торове и площите, засети с втори култури да бъдат наторени и след това изорани?

Управителният съвет на стопанството в с. Чернолик

е разработил план за основно наторяване на 10,000 дка. Обаче в района на стопанството има към 7,000 тона оборски тор. Бригадирите не знаят кои площи трябва да се торят. От 15,000 дка дълбока оран са изорани 4,543 дка без да е хвърлен нито килограм оборски тор, а са наторени с изкуствен тор само 350 дка.

Зам. председателят на стопанството др. Георгиев заявява, че те основното торене не са го забравили, но превозните средства били заети и от 20 август ще започнат да извозват оборския тор.

Не е по-радостно положението с основното торене и в стопанствата на селата Алфатар и Дулово.

В окръга са предвидени за основно торене 600,000 дка. Това е огромна площ, която основно наторена и добре обработена ще даде и при лоши климатични условия много по-високи добиви отколкото ако не е наторена. А за съжаление картината в окръга не е радостна в това отношение. Например отделът „Селско стопанство" при Окръжния народен съвет още не води никаква отчетност на основното наторяване. Той не знае преди извършване на дълбоката оран дали е извозен оборски тор, разхвърлян ли е по блоковете, или по-рано извозеният и натрупан край блоковете тор вложен ли е в площите, които ще се орат.

До края на август, когато дълбоката оран в окръга трябва да е завършена, остават малко дни. В тези малко дни е нужно, без каквото и да е колебание, оборският тор да се извози и разхвърля преди оранта. По това много важно агротехническо мероприятие няма никаква тревога нито сред управителните съвети на стопанствата, нито между бригадирите, нито пък общинските партийни комитети са се сетили да проверят как стои този въпрос и защо извозването на оборския тор не върви.

Отделът „Селско стопанство" при Окръжния народен съвет да вземе веднага на отчет основното наторяване и на това важно мероприятие той да се яви организатор.

Стефан АНДРЕЕВ
председател на Постоянната комисия при Окръжния народен съвет по въпросите на селското стопанство

Д-р Георги СТЕФАНОВ
ветеринарен лекар

Стоил ИЛИЕВ
от редакцията на „Силистренска трибуна"

ТЮТЮНЪТ ЩЕ УВЕЛИЧИ ДОХОДИТЕ НА КООПЕРАТОРИТЕ

ТКЗС в с. Варненци ежегодно получава големи доходи от тютюна. Миналата година кооператорите засадиха 70 дка тютюн и получиха средно по 120 кг от декар. Те предадоха на държавата над 8 тона доброкачествен тютюн.

През тази година кооператорите положиха много труд за отглеждането на разсада. Денонощно бдяха над лехите. Редовно ги поливаха и почистваха от плевели. Въпреки непостоянното време през пролетта те не допуснаха измръзване на разсада, защото предварително бяха приготвили рогозки за покриване. Разсаждането стана върху добре обработена почва. Тютюнът бе окопан три пъти и редовно се поливаше, благодарение на което той се разви много добре.

От започването на беритбата досега са набрани над 3,600 низи. Най-добре работят младежите от трето и четвърто звено Руска Дякова, Йорданка Петкова, Марийка Лечена, Николинка Стоянова, Величка Йорданова и Иринка Русева. На ден те набират средно по 25 низи.

Заедно с беритбата се извършва и кършене на съцветието, което ще увеличи добива от тютюна.

Георги ДИМИТРОВ

ЩЕ ПРЕДАДАТ ПО 100 ЯЙЦА

Комсомолците от с. Васил Левски получиха поръчения — до края на годината да предадат по 100 яйца. Поръченията бяха посрещнати със задоволство. Още в първия ден яйчарят Стойчо Стоянов събра над 1,500 яйца. Комсомолецът Манол Митев за един ден предаде 20 яйца. До края на годината определеното количество яйца ще бъде надхвърлено.

Димо ДЕМИРОВ

В СЪРЕВНОВАВАЩИТЕ СЕ ОКРЪЗИ

УСПЕХИ НА ДИП „ДОБРУДЖАНСКИ ТЕКСТИЛ"—гр. ТОЛБУХИН В БОРБАТА ЗА СНИЖАВАНЕ НА СЕБЕСТОЙНОСТТА

(Специална кореспонденция за в. Силистренска трибуна)

Фабрика „Добруджански текстил" в Толбухин, с директор Васил Дичев и главен инженер Матос Бедросян, е едно от предприятията в окръга, което изпълнява с успех поставените му производствени задачи. През първото полугодие на тази година трудовият колектив на фабриката можа да осъществи значително снижаване на себестойността на продукцията.

Най-важният показател

Себестойността е най-важният показател за стопанската дейност на предприятието. Като фокус тя отразява в себе си резултатите от борбата за повишаване производителността на труда, за икономии и ритмично изпълнение на производствената програма. Колкото по-ниска е себестойността на произвежданата продукция, толкова по-големи са чистите доходи на предприятието и държавата.

Ръководството на ДИП „Добруджански текстил" разбира много добре значението на този показател от плана и последователно, с вещина насочва целия колектив към непрекъснато снижаване на себестойността. За това свидетелствува фактът, че през изтеклото шестмесечие, при план 1.73 на сто е постигнато снижение 2.93 на сто и от това са осъществени икономии в размер на 183,000 лева. Снижаването на фабрично-заводската себестойност е съдействувало да се снижи и пълната (търговската) себестойност на стоковата продукция. В сравнение с 1958 г, пълната себестойност на метър американ „Балкан" е снижена от 5.18 на 4.89 лева; американ 90/30 от 5.21 на 5.06; белено платно 80 от 5.29 на 5.11; док 70/30 от 5.87 на 5.72 лева. За разлика от другаде, тук снижаването на себестойността се съпътствува от повишаване на качеството и намаляване на бракуваната продукция. При план за качествoто 95.7 е постигнато за полугодието 97.33 на сто, а в сравнение с първото тримесечие е произведена в по-малко 2,443 м негодна продукция. Планът за производителността на труда е изпълнен 104.7 на сто и са произведени 41,655 метра свръх плана.

Интересни инициативи

Като се анализират причините за това положително явление в дейността на едно от първите предприятия в окръга се открива цял комплекс от интересни и съществени инициативи. В основата на всичко седи стремежът на ръководството да отговори добре на призива на Партията за предсрочно изпълнение на петилетния план в промишлеността. Набелязани са извънредно подробни и целесъобразни организационно-технически мероприятия, които се осъществяват предсрочно. Преди всичко правят впечатление нововъведенията и подобренията, насочени към увеличаване производителността на труда. Така например, в миналото, за освобождаване на запълнено с готов плат кросно се губели 15 минути. С въвеждане на двойни платнени кросна, с което пълното кросно незабавно се заменя с празно, престоят е намален на една минута. Някои от чугунените части на баталния механизъм са подменени с дървени, така се намалила неговата тяжест и се увеличила производителността. Това подобрение, заедно с доброто техническо поддържане на становете, е създало възможност оборотите на машините да се увеличат средно с 2 на сто. Чрез подобряване на технологическия режим в подготвителния отдел е намалена късливостта на основата. Престоят от 15 минути на денонощие, необходим за почистване на становете е скъсен на 10 минути, а икономическият ефект от това мероприятие е 5,000 метра плат повече за година.

Призводителността на труда, най-важният фактор при образуването на себестойността, е увеличена тук и чрез добри грижи за техниката. Становете са зачислени на социалистическо съхранение на секционните и сменни майстори. Постоянното поддържане на машините е създало възможност да се удължи от 4 на 6 месеца срокът за планово-предупредителния ремонт, а времето, необходимо за капитален ремонт на един стан е намалено от 66 на 8 часа, като станът, който влиза в ремонт се заменя веднага с учебния стан на предприятието.

Големи икономии

През изтеклото полугодие, в резултат на борбата на работниците от всички цехове, са направени значителни икономии от суровини и материали—76,000 лева, от цехови разходи—52,000 лева, от заплати и начисления—48,000 лева. Значително е увеличена и използваемата част на материалите. При обща разходна норма 97.39 на сто и индивидуална разходна норма 98.37 на сто е постигната фактическа разходна норма 99.44 на сто. Вследствие намалената късливост, намаляването на отпадъка при партидното сноване на кросната и скробването, на затъкаването на основите до края, както и на доброто качество на материалите, са икономисани около 1,900 кг прежди.

Съревнованието

Успехите на трудовия колектив на ДИП „Добруджански текстил" — гр. Толбухин в борбата за снижаване себестойността на продукцията се дължат и на съревнованието, което тук играе действително организираща роля. Установени са интересни форми на периодично отчитане и награждаване. На всеки два часа разносвачът на на вътък отбелязва на специална дъска изпълнението на всяка тъкачка и връчва на първенеца червено, а на опашкара жълто знаме. Изпълнението на дневните норми се отбелязва на личен картон, а на десет дни се издава бюлетин, в който се прави анализ на производството. Съревнованието се отчита всеки месец, а веднъж на три месеца са награждават първенците.

Няма никакво съмнение, че ентусиазираният трудов колектив на ДИП „Добруджански текстил", който спечели съревнованието за първото полугодие с текстилното предприятие „Добруджа" — гр. Силистра, ще посрещне великия празник на свободата — Девети септември с нови, още по-големи производствени успехи.

Цветан ЕВТИМОВ
завеждащ стопанския отдел на в. „Добруджанска трибуна" — гр. Толбухин

Доброто хранене на кокошките повишава носливостта

Доскоро в ТКЗС с. Зафирово вземаха по 17 яйца от сто кокошки. Това разтревожи Общинския партиен комитет и управителният съвет на стопанството и те взеха мерки. След като се посъветваха със специалистите, дажбите за храненето на птиците се разнообразиха и увеличиха. За 14 дни носливостта се повиши близо три пъти. Сега в кооперативното ни стопанство се събират по 47 яйца от сто носачки. Прирастът непрекъснато се увеличава.

Георги КОСТАДИНОВ

Тухларската бригада работи добре

От няколко години наред в с. Цар Самуил работи тухларска бригада, която се състои от няколко групи по 7-8 човека. Една от най-добрите групи тази година е групата на младия ръководител Димитър Пенев, която до 11 т. м. е направила 369,000 тухли и изпекла 120,000.

Организацията тук е много добра, създаден е добър колектив и работата спори. Най-добре работят кооператорите Димитър Петков, Марин Йорданов, Йордан Русев, Никола Стефанов, Петър Минчев и други.

Иванка ГАТЕВА

пант Шустов и шофьорът на радиостанцията.

— Часовите? — попита Ватагин.

— Всичко е наред.

— Бабин?

— Няма да дойде, иска да слуша — тихо отвърна Шустов, разглеждайки току-що измитите си ръце с неизтриваема чернота под ноктите.

Между това гърбоносият монах с поднос в ръка вече се кланяше весело на полковника. На подноса имаше тъмно-зелена бутилка и дузина малки като напръстник чашчици. Игуменът, отстранявайки с края на ръкава широката си брада, режеше сам хляба и го поставяше в широка чиния с просторно движение на двете си ръце. След това той стана и произнесе слово по български:

— Вие, руснаците, ни спасявате втори път. Днес в благословената от бога България казват: „Москва дойде!". Вие не знаете каква любов тай в себе си славянинът към Русия, независимо от това къде живее. Русия е полезна на славяните дори и само с това, че съществува. . .

Монасите важно опитаха виното. Техните селски лица светеха от сърдечно гостоприемство. Те станахе смели. Разпитваха гостите за Русия и се усмихваха простодушно и удивено. Прислужниците през раменете на седящите поставиха на масата сирене, хляб, грозде. През трите години на фашистката окупация изглежда не само българските градове и села, но и манастирите са постили: добитъкът беше откаран в Германия.

— Зелен боб — казваше икономът, слагайки в чинията на полковника зелен фасул.

Пиеха втори и трети път.

— Вчера чухме отдолу руска песен и се зарадвахме: позната ни е! — каза ковчежникът.

— Позната ли ви е?

— А вие помолете игумена да разреши и ще ви я изпеем. Ето го певецът ни! — каза ковчежникът и потупа по ръката гърбавия.

Обхождайки масата с вино гърбавият наливаше

ковник.

—Това винаги е полезно съгласи се Ватагин.— Какво, имаш ли някаква нишка в ръцете си?

—Имам две-три догадки. Разбира се, рано е да се правят заключения. . .

Да, и аз сам да си призная се замислих. Много интересна находка—с една забележима ирония подхвана полковникът.—Ако биха били намерени хитлеристки кръстове или вързоп с валута, или отрова в ампули, най-сетне „Моята борба" с автограф от автора—всичко това не би било така загадъчно. Която и да е друга находка не би озадачила така. . . Вярно ли е?

Шустов хладнокръвно издържа една красноречива пауза.

—Ето, вие се смеете, другарю полковник, а аз под лупа изучих фотографиите на този неизвестен. Само че вие се отнесете сериозно към това, което ще ви кажа. . . Аз, между впрочем, прочетох в някаква книжка интересна мисъл, че в детсвото за нас всичко е важно: колко спици има колелото, какви очи има жабата, а като станем възрастни, гордеем се със себе си и не преброяваме даже колко копчета има на собствения ни кител.

Полковникът енергично зачеса с две ръце побелелите си коси от слепоочията към тила. Добре развива младши лейтенантът неговата собствена мисъл, че разузнавачът трябва да има въображението на дете! А за скарването с майора—нито дума. . .

Ремъкът с медна катарама заскърца върху корема на Ватагин. Шустов подозрително го погледна —изглежда той едва се въздържаше, за да не се разсмее.

—Какво намерих аз в албума? Това, че ние сме се излъгали с онзи мъж! Там няма само едно лице, другарю полковник.

Славка пое дъх, за да проследи какво впечатление е направило неговото съобщение. Ватагин действително беше малко озадачен:

—Ти искаш да кажеш, че там са снети разли-

Месец на българския филм

Победата извоювана на Девети септември откри широк път за развитието на националната култура. Имайки предвид огромното значение на киното за идейно-политическото възпитание на народа, нашата Партия създаде големи възможности за развитието на българската кинематография.

Така броят на кината за 15 години се увеличи от 213 на 1,380, а броят на кинозрителите от 14,925,000 на 101,000,000. Повечето от селищата у нас са кинефицирани, а там където няма стационарни кина подвижни киноапарати посещават селата и прожектират филми. В миналото селяните дори нямаха представа за филми. Макар и в градовете да имаше кина, селяните идваха, носеха на пазара стоката си, продаваха я, обикаляха магазините, за да направят някои покупки и бързаха да се върнат с каруците обратно. И на ум не им идеше да пренощуват в града, за да не изпуснат хубав филм. Днес 15 години след освобождението, в селата където има стационарни кина се прожектират по два филма на седмица. Не само това, кината дори си имат своя постоянна публика, която ако пропусне да гледа някой хубав филм смята, че тази седмица не е научила нищо ново. Нова свежа културна струя влива родната кинематография както в градовете, така и в селата. От филмите се учим да работим като съветските другари, възпитаваме се като тях да защищаваме нашата родина, запознаваме се с живота в Китай, Индия и други страни, учим се от майсторството на съветските и други кинотворци, създаваме и ние наши, български филми. Редица хубави български игрални филми като „Тревога“, „Калин орелът“, „Ребро адамово“, българо-немската кинопродукция „Звезди“ и др. отдавна преминаха границата, получиха награди от кинофестивали, висока оценка на наши и чужди кинозрители и пр.

Много от филмите на документалната студия са добри произведения като: „Гео Милев“, „Христо Смирненски“, „Созополски рибари“, „Светлина от Рила,“ „Елате в България“, „В страната на Орлите“' „Нашата учителка“ и др.

Добри успехи завоюваха също така и научно-популярните филми, които получиха признание на международни фестивали. Между тях са филмите „Дългият път на цигарата“, „Хора сред облаците“, „Пазете дивеча!“, „Боянският майстор“, „Нашите земи“, „Защитни средства при животните“, „Станислав Доспевски“, „Андрей Николов“, „Механизация на животновъдните ферми“ и др.

Младата мултипликационна студия даде също добри филми като „Внимателното ангелче“, „В страната на човекоядците“, „Надхитрената лисица“, „Невидимият Мирко“ и др.

Огромните успехи, които постигна родната кинематография за 15 години, ще бъдат отчетени в периода на Месеца на българските филми, който се провежда от 17 август до 13 септември. През него по екраните в страната ще бъдат прожектирани почти всички български филми

Из Съветския съюз

Във Владимирския тракторен завод започна да действува нова телевизионна уредба. В главната диспечерска на завода са поставени две приемни телевизионни камери. По-рано диспечерът трябваше да се ръководи само от сведенията, получавани по телефона, което не всякога осигуряваше непрекъснатия и нужен темп за работа. Сега с помощта на телевизора диспечерът наблюдава целия ход на работата по конвейрите и в случай на необходимост може оперативно да даде разпореждане до този или онзи участък.

НА СНИМКАТА: Диспечерът А. А. Синев пред пулта в главната диспечерска на завода.

НАРОДНАТА МИЛИЦИЯ БДИ

СУРОВА, НО СПРАВЕДЛИВА ПРИСЪДА ЗА ГРАБИТЕЛИТЕ НА НАРОДНОТО ИМУЩЕСТВО

Намират се още хора, които не са се отърсили от привичките на гнилия капиталистически строй: крадат, рушат, грабят държавното и кооперативно имущество, спечелено с потта и труда на работници и кооператори, за да живеят охолно. По такъв път са били тръгнали Лечо Стоянов от с. Алфатар, закупчик на селскостопански произведения при селкоопа, Борис Стефанов Райчев, управител на пункта „Зърнени храни“ в същото село, Костадин Киров Коцев, началник склад при пункта „Зърнени храни“, Иван Петров Иванов, домакин на ТКЗС в с. Генерал Попово, Стоян Жеков Караколев-закупчик и още други няколко души помагачи, които създали цяла организация за ограбване на народното богатство.

Използувайки доверието, което им е било гласувано като длъжностни лица да изкупуват и съхраняват селскостопански произведения, те започват престъпната си дейност с фалшификация на документи, неправилно изтегляне на продуктите, измамване на кооператори и пр. Така за определено време те са ограбили над 50 тона зърнени храни на сума над 120 хиляди лева.

Силистренският окръжен съд наложи следните наказания: На подсъдимия Лечо Ваников, затова че сам той и в съучастие с другите подсъдими е присвоил 61,803·80 лв съдът го осъжда с лишаване от свобода 20 години, конфискуване в полза на държавата 5,200 лв. и лишаване от граждански права за срок от 22 години; Борис Райчев, затова че сам той и в съучастие с другите подсъдими е присвоил сумата 47,147 лева съдът конфискува една пишуща машина в полза на държавата и го осъжда с лишаване от свобода 15 години и лишаване от граждански права за срок от 18 години; Костадин Коцев, затова че е присвоил сумата от 31,400 лева съдът го осъжда с лишаване от свобода 12 години, конфискува в приход на държавата 1,000 лева и го лишава от граждански права за срок от 14 години; Иван Петров, затова че е присвоил сумата 22,740 лева съдът го осъжда с лишаване от свобода 11 години и лишаване от граждански права за срок 13 години. На останалите подсъдими, взели участие като помагачи и съучастници, съдът наложи присъди в зависимост от размера на извършеното престъпление.

Справедливата присъда на Силистренския съд бе посрещната с голямо задоволство от жителите на с. Алфатар.

Борис БОБЧЕВ

Месецът на българския филм в Силистренски окръг

По случай откриването на месеца на българския филм, който започва от 17 август до 13 септември в Силистренски окръг е организирано изнасянето на подходящи доклади във всички кина. Вчера в салона на кино „Култура“ се проведе тържествено събрание. Доклад „15 години българска кинематография“ изнесе членът на изпълкома на Окръжния народен съвет др. Ив. Кунев. Прожектиран бе филмът „Урок на историята“.

Силистренска ОСА

Из химията и науката

СИФОН (сода)

(опит за научен труд)

ОПИСАНИЕ. Сифонът(содата) е почти безцветна течност с дребни мехурчета в нея, които щом изплуват на повърхността се пукат с приятен за ухото звук. Има слабо-кисел вкус и обикновено се поставя в специални стъкла, за да може да запази химическите си свойства за по-дълго време. Някои го смесват с водата, но това не е поради невежество, а поради „доброто“ му производство в силистренската содолимонадена работилница. Сифонът е съединение на въгледвуокиса с водата.

УПОТРЕБА. Сифонът е единствената киселина (H_2CO_3), която се употребява най-много от хората, без да представлява опасност за живота им като другите киселини. Най-често се употребява за разреждане на виното, а когато към нея се прибави някакъв фруктов сироп, получава се лимонада. Последната също има широко търсене, особено в сладкарницата и ресторантите.

РАЗПРОСТРАНЕНИЕ: Сифонът (въглената киселина) се среща в свободно състояние в природата (виж Михалковската вода), но в Силистра напоследък почти не се среща дори и в содолимонадената работилница на ОТП, откъдето се разпраща по ресторантите и сладкарниците. За да се произвежда по фабричен начин сифон, са необходими въгледвуокис и вода. Последната все още се намира в града ни, но въгледвуокисът е изчезнал (той е лек газ и бързо излетява ,а ОТП-то забрави, че трябва да се интересува от тази работа. Като последица от всичко това ресторантите си изпълниха плана за продажба на виното, а сладкарниците пострадаха. Но от химията е известно, че две еднакви реакции на едно и също място не могат да се извършат.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ: Сифонът е разхладително питие (също и лимонадата), които се употребяват най-много през летните горещини, но щом на химическата реакция попречи такъв „катализатор“, какъвто е ОТП, производството им замира, а гражданството се пернира.

Горното написах собственоръчно.

Лимончо СИФОНЧЕВ
кандидат по химическите науки

Как прекарвам дните си на село

(примерен план)

В 8 часа сутринта отварям едното око и правя проверка на домашната ситуация. Като усетя, че старите вече са заминали на работа в стопанството отварям и другото око.

От 8 до 8.30 часа правя леки протягания в кревата, които заместват утринната гимнастика. При моето „напрегнато трудово ежедневие“ това се налага, понеже трябва да се раздвижа малко, за да не си загубя апетита.

От 8.30 до 9 часа се плакна с чешмяна вода над легена, след което правя оборка из кухнята и където намеря нещо за хамхум, веднага го унищожавам. Човек трябва да се храни добре и да се грижи за личната си хигиена. Нали така? Същото ни разправят и в училище.

От 9 до 10 часа премервам роклите си. Коя ли да облека днес? То аслъ нищо ново не ми остана вече, а тате все се прави, че не вижда. Просто ме е срам да се покажа пред хората. Пълнолетна средношколка към станала, дето има една дума, а една свястна рокля още не са ми ушили. Нищо. Да са здрави предни зъби. Ще облека онази пъстрата, че тя по ми прилича.

От 10 до 11.30 часа крача бавно из Средище и опознавам родното си село. Едновременно правя и впечатление. За допълнителна декорация в ръката си нося чанта. Нека да мислят, че отивам да правя покупки. Избягвам да минавам край стопанството, защото нашите будали-средношколци са се пипнали да силажират и може да ме задърпат и мен. Ама да има да вземат! Аз не съм учила, за да се занимавам със силажи.

От 11.30 се прибирам у дома. Скука! . . . Къщата е празна и няма жива душа. Даже и котката е изчезнала някъде на хладно. Леле какъв ли им е хала на оння край силажната яма? . . . Да има някой да ми донесе малко прясна водичка. . . Както съм се изморила от ходене цяла стомна бих изпила! Тършувам отново из кухнята и почти доунищожавам последните си хранителни запаси за деня. Утре ще накарам мама да набави други. До 12.30 обядвам, след което лягам и . . .

До 6 часа му откъртвам така мъжки, че и с атомна артилерия да гърмят не биха ме събудили.

В 6.10 часа отварям едното око (виж събуждането ми сутрин) и повтарям горе-долу онова, което е писано по-горе.

В 6.30 часа съм вече към „центъра“ и правя вечерния си „променад“. Ако се срещнем с Гошо, той ми прави компания до късно. Ех, че хубаво се живурка на село! Само старата ми разваля настроението като се върна вечер в къщи с нейното: „Къде ходиш, ма хубостнице?“. Но аз й отговарям: „Стига си опявала! Утре виж да теглиш ножа на шарената ярка, че ми се с приело кокоше месце! И не оставяй тенджерата с яхнията къде да е, че може да я набара котката! Хайде, лека нощ!“

В 10.30 часа вечерта аз вече съм в леглото.

Утре, живот и здраве, всичко започва отново.

Гинка ТОДОРОВА
средношколка от с. Средище

Танто за танто

— Интересни хора.
— Кои са те?
— Тези от банята. Решиха тъкмо сега да я ремонтират.
— Че какво от туй?
— Ами сега има най-много прахоляци.
— Да ама пък затуй коминът й спря да бълва сажди.
— Вярно бе.
Вярно я. Значи танто за танто.

СВЕДЕНИЕ

на Окръжния народен съвет за хода на селскостопанските работи до 19 август включително

ТКЗС	Силажиране %	Дълбока оран %	Жътва коноп %	Набран тютюн	Кършене памук	Яйца на 100 кокошки	Надоено от крава мляко в литри
Айдемир	19	45	100	x	0	176	37
Калипетрово	41	72	0	x	100	260	51
Бабук	42	45	100	x	89	206	29
Алфатар	38	55	48	x	0	150	31
Иширково	18	37	62·7	57	32	157	33
Попина	16·6	34	55	100	—	221	33
Сребърна	31	24	75	100	0	202	35
Ситово	33	48	100	47	20	200	52
Срацимир	25	36	70·3	41	18	216	44
Кайнарджа	37	42	40	70·8	0	200	35
Голеш	32	84	—	44·3	70	153	30
Тутракан	24	47	66·2	71·7	100	382	41
Нова Черна	40	37	85	—	81	335	59
Старо село	20	49	45	—	81	386	43
Белица	23	36	82	—	100	177	28
Главиница	22	62	81	50·5	53	380	46
Ст. Караджа	27	76	57·8	70	44	372	61
Сокол	34	37	56·4	58	100	230	40
Зафирово	28	31	65	—	65	263	53
М. Преславец	29	36	100	58	100	270	54
Дулово	21	23	72	53.4	—	170	32
Межден	24	32	45	40·8	—	111	36
Окорш	36	33	—	46	—	105	43
Секулово	28	25	—	40	87	122	47
Добротица	31	41	100	73	—	264	28
Черполик	29	25	0	20·7	—	120	33
Паисиево	46	32	—	28	—	183	53
Средище	34	39	—	100	—	206	28
Алеково	36	46	70	97	—	186	27
За окръга	30·8	41	70·8	52	43	185	40

СВЕДЕНИЕ

за работата на МТС в окръга до 19 август включително (в проценти)

МТС	Вършитба с вършачки	Лятна оран	Дълбока оран	Силажиране	Мека оран
Силистра	32	55	57	65	72
Алфатар	60·3	34·8	48	31.6	63
Кайнарджа	54	50	44	75	64
Средище	53	6·4	45	61	69
Ситово	32·8	27	46	131	56
Дулово	70	—	34	75	61
Главиница	57	53·4	51	99	66
Тутракан	37·5	87	37	84	59
За окръга	52	69	44	73	62

Евтиния Колю

Магазинерът Никола Бъчваров от Тутракан закупува яйца по 0.50 лева, а ги продава на гражданите по 0.80 лева, като прибира разликата за себе си.

Колю наш е човек злато,
има той добро сърце.
Скъпо плащахме туй лято
всяко купено яйце.

Той яйцата закупува
евтино, но не един
ще ви каже: — Скъпо струват
в Коловия магазин!

Тридесет стотинки цели
взема с лека той ръка.
До кога ли, до къде ли
ще я кара все така?

ВМЕСТО ОПЛАКВАНЕ

Ние, долуподписаните овце от с. Каменци, искаме да се оплачем с настоящото си писъмце от нашите овчари Руси Маврев и Добри Пързулов. Това вече на нищо не прилича! Разберете, че ни омръзна все фасул да ядем! Като ни изкарат сутрин в кооперативния блок и не ни дават да мръднем. А на баира има толкова зелена тревица! Честна дума, коремите ни се подуха вече от този фасул. Поне малко салата да имаше, а то такова еднообразие, че просто вълната ни окапа от яд. Толкова им разправяха хората на тези наши овчари, но не вземат от дума. Язва може да ни хване дори. Тъй де!

Та виж, како Осичке, какво ще направиш, но гледай на всяка цена да ни оправиш!

В очакване

(Следват подписите на две недоволни стада)

ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ

ВЪПРОС: Какво може да стане на слънчогледа и необрания боб, ако през тях мине някоя каруца? Ще пострадат ли от това растенията и дали ще трябва да се търси никаква отговорност от някого?

Пита „Кооператор“

ОТГОВОР: Според нас и според науката слънчогледът и бобът не се чувствуват особено зле, ако се извърши гореспоменатото минаване. Зле се чувствува само добивът от декар, какъвто е случаят в с. Чернолик. Там Талиб Юсниев и Али-Осман Хабилов доказаха на практика, че каруцата не може да влияе зле върху тези селскостопански култури. Само добивите на трето звено намаляха, но това не е толкова важно. Важно е доказателството.

ВЪПРОС: Питам кога ще ми бъде довършена къщата? Дадох 600 лева на майстора Христо Пейчинов от Чернолик, но той и до ден днешен не се е вясвал никакъв на строежа. Какво да правя?

Пита Ахмед Р. Бей

ОТГОВОР: Единственото, което можем да ви кажем е следното: дайте още 600 лева, но на други майстор, ако искате да прекарате зимата в новата си къща. На бай Христо не казвайте нищо. Не търсете и странична помощ. Той сам ще ви потърси, когато си прочете името в „ОСАТА“

Детско любопитство

— Мамо, какво е това музей?

— Това е . . . сграда, в помещенията на която са поставени различни старинни предмети, за да ги гледат хората.

— Благодаря. Сега ми стана ясно защо в Силистра са оставили старинния надпис „ОКОЛИЙСКИ НАРОДЕН МУЗЕЙ“

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

КИНО

(От 23 до 30 август)

Силистра—кино **„Доростол“**—„Животът е в твоите ръце“, кино **„Култура“**—„Крадливата сврака“; **летни кина**—„Светът на мълчанието“; **Тутракан**—кино **„Дунав“**—„Между небето и земята“, „Тя ви обича“; кино **„Христо Ботев“**—„Сказание за сибирската земя“, „Циганката“; **Дулово**—„Небесната птица“, „Ало, грешка“; **Алфатар**—„Където и да отидеш“, „Това се случи в Пенково“; **Кайнарджа**—„Шантаж в Берлин“, „По неволя шофьор“; **Попина**—„Бракът на Д-р Данвиц“, „Червени листа“; **Айдемир**—„12 верни отговора“, „Звезди“; **Добротица**—„Загадъчен случай“, „Идиот“; **Цар Самуил**—„Чичото от Америка“, „Знамена над кулите“; **Зафирово**—„Секретарят на районка“, „18-та година“; **Сребърна**—„Молитва за щастие“, „Специално поръчение“ **Ситово**—„Убийството на ул. Данте“, „Небесната птица“; **Гарван**—„Молитва за щастие“, „Специално поръчение“; **Бабук**—„Без особени белези“, „По неволя шофьор“; **Средище**—„Трима излязоха от гората“; **Межден**—„Следите остават“, „Симфония в злато“; **Ишироко**—„Никодим Дизма“, „Вдовицата на Отар“; **Алеково**—„Аз жадувам“, „Буря над полята“.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА

Улица „Дочо Михайлов“ № 21

Телефони: главен редактор и зам. главен редактор—201

Отдели: Партийно-организационен, Селскостопански, Промишлен, Култура и бит, Писма на читатели и дописници—27

чни мъже?

—Да, именно. Лицата си приличат, но те не са едно. Това са седем различни мъже.

—С такова поразително сходство? Та те близнаци ли са или какво?

—Не зная. Менгюшите на ушите са различни. Бръчките на челата са различни. Характерът на асиметрията на лицата също е различен.

—Гледай ти! А край слепоочията еднакво ли са подстригани?

—Ето, вие се смеете, другарю полковник! . .— каза адютантът и стана, за да не задържа началството си с празни размишления.—Значи всичко!

—Значи всичко—се съгласи полковникът.

—Преписа ли представленията за награждаване? Този албум силно те е отклонил встрани от преките ти задължения. Къде ще нощуваме?

—В манастира, другарю полковник.

Каквото и да става Шустов искаше да погостува на монасите. Кога ще му се случи това в живота? След разговора си с един гостоприемен старец той разузна пътя: само пет километра встрани, по планината. Селяните говореха, че монасите чакат руските гости—още никой не е ходил при тях.

—В манастира, в манастира—каза Ватагин и и веднага като присви очи се осведоми.—Казват, че той бил мъжки, нали?

Славка пропусна насмешката покрай ушите си. Преди всичко работата. Той беше убеден, че неговото съобщение е взето под внимание от полковника

XIV

Планинският път в боровата гора се виеше като серпантин над клисурата. Колата на полковник Ватагин, а след нея и походната радиостанция излязоха на павирана площадка, оградена от три страни със стени, обвити с хмел, а от четвъртата страна —отвесна скала. Двамата манастирски послушника в черни раса, мълчаливо, с удивителна бързина разтвориха двете половини на портата. Колите влизоха

във вътрешния двор. По откритите галерии на многочислените служби се появиха монаси, които се кланяха ниско. Докато младши лейтенант Шустов се занимаваше с нещо около колата, полковник Ватагин го поведоха по галериите и тъмните дървени тераси. На всяка площадка, на всяка стълба стояха и се кланяха на руския гост, присъединявайки се после към шествието, ту гърбоносият отец ковчежник, ту икономът с гъсти вежди, сякаш орлови крила, ту сам игуменът още млад мъж с уморено лице на домовит стопанин.

—Добре дошъл, брате освободител!—каза игуменът и разпери широките си ръкави с гостоприемен жест.

Монасите наистина очакваха гостите. При тях не беше идвал никой от онази армия, която вече няколко дни се движеше по дъното на клисурата. И в лицата на манастирските послушници, и в неподвижните пози на старите монаси, и даже в каменните плочи на двора, в безмълвието на камбаните и сдържаното скърцане на дъсчените подове на галериите —във всичко личеше наслоилото се през тези дни очакване. Какъв е той, руският човек, „дядо Иван“ и какво може да се очаква от него сега, когато той е станал болшевик?

Съветският човек отговаряше на приветствията на игумена . Съветският човек влизаше в трапезарията и разперваше ръце, гледайки масата, щедро покрита със закуски и вино. Съветският човек миеше ръцете си над поднесения му от прислужника леген и се усмихваше, ловейки боязливите и стеснителни погледи на монасите.

—Ех, че закуска! Да би я видял началникът на военната търговия—смеейки се говореше съветският човек, а монасите се удивляваха, но разбираха, че той казва нещо доброжелателно.

Край масата седнаха само старите монаси. Чувствуваше се, че зад вратата има щетня и спорове: кой от послушниците да поднася. Скоро дойдоха и седнаха на оставените за тях места младши лейте-

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година IV, Бр. 54 | Сряда, 26 август 1959 година | ЦЕНА 20 СТОТИНКИ

Кооператори и кооператорки, работници от МТС и ДЗС, селскостопански специалисти! Приберете своевременно и без загуби реколтата от всички култури! Извършете образцово и срочно дълбоката есенна оран и есенната сеитба—решаващо условие за богата реколта през следващата година!

(Из лозунгите на Централния Комитет на Българската комунистическа партия по случай 15-годишнината на социалистическата революция в България).

ДОСТОЙНО ДА ПОСРЕЩНЕМ ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Кооператорите от стопанство „Седми конгрес на БКП“ с център с. Секулово в чест на 15-та годишнина на Девети септември заработиха още по-упорито. Млеконадоят се увеличи и непрекъснато се увеличава, като за първите седем месеца на настоящата година от фуражна крава получиха по 1,436 литра мляко, по 65 яйца — от кокошка-носачка. Особено големи успехи имат кооператорите от кравефермата на трета тракторно-полевъдна бригада и кооператорите от птицефермата на втора тракторно-полевъдна бригада. При план 135 яйца птицевъдите вече са получили по 102 яйца от кокошка-носачка.

Комунистите и комсомолците от първа тракторно-полевъдна бригада решиха да помогнат в строежа на новия дом на културата. Те вече направиха 100,000 тухли, превозиха камъка и сега строежът е в усилена работа.

В тези славни дни по инициатива на кооператорите бяха разкрити и разширени каменните кариери и варджийниците. Това ще донесе нови приходи за стопанството.

Кооператорите от с. Секулово се подготвят за достойна среща на най-светлия празник на нашия народ — Девети септември.

Христо РАДЕВ

В редакцията ежедневно се получават такива дописки. Те непринудено разказват за големия трудов ентусиазъм, обхванал кооператорите и кооператорките, механизаторите, работниците от държавните земеделски стопанства, работниците и работничките от предприятията, служащите и трудовата интелигенция в дните пред Девети септември. Всеки се старае да даде своя принос за достойно посрещане на най-светлия ни празник—Празникът на свободата.

Вдъхновени от героичните дела на хилядите борци, загинали за светлото бъдеще на Родината, от примера на добрите производственици всички трудови хора с удвоени усилия работят за изпълнението на производствените планове, за осъществяване мероприятията за извършване на икономическия скок. В дните пред Празника навреме бяха извършени жътвата и вършитбата, беритбата на тютюна е в своя разгар, пълнят се една след друга силажните ями и сега окръгът ни е на едно от първите места в страната. Много кооперативни стопанства успешно извършват дълбоката оран, проявяват грижи за получаването на по-висока и по-висока продуктивност от селскостопанските животни.

Работниците от промишлените предприятия завоюват нови успехи. В ДИП „Липа“ в чест на Празника бе създадена „Бригада за комунистически труд“. В дните пред Девети септември в Консервната фабрика бе открит цехът за доматено пюре. Този прекрасен низ от дела, трудови дела на хората от фабриките и родните поля, може да бъде толкова голям, защото са големи и успехите.

До Девети септември, до деня, когато нашият народ ще направи преглед на постиженията си, извоювани за петнадесет години, когато отново ще може да направи сравнение за онова, което беше и което е сега нашата Родина, остават малко дни. В тези прекрасни слънчеви дни е нужно с още по-голям ентусиазъм да заработим, за да посрещем достойно Празника. Все още окръгът изостава с изкупуването на селскостопанските произведения. Масовото социалистическо съревнование, което е обхванало тружениците, може да спомогне да се влезе в графика. С още по-голяма настойчивост трябва да се продължи силажирането. Нека посрещнем Празника напълно готови и за една от най-важните селскостопански работи —есенната сеитба, това мероприятие, което гарантира високите добиви от есенниците през следващата година. Още по-усърдната работа в дните преди Празника ще допринесе за получаването на по-голяма продукция и от селскостопанските животни.

Всичко сега в нашата дейност, в цялата наша работа трябва да бъде така насочено, че трудовият ентусиазъм, обхванал трудещите се в окръга, да расте все повече и повече, да се разгаря масово социалистическото съревнование.

Малко дни остават до Девети септември. В тях е необходимо да се извърши и опази подготовка, свързана с чествуването. Не бива да се забравя украсата на стопанските дворове, на предприятията и канцелариите, на улиците и площадите. Празничната украса , която е израз на любовта на населението към великия Празник, към Съветския съюз—наш двоен освободител, е нужно да се направи не два-три дни преди Празника, а значително порано. Затова е нужно партийните комитети, дружествените комитети на Комсомола и ръководствата на отечественофронтовските организации да вземат необходимите мерки. Наред с украсата трябва да се помисли още отсега как ще бъдат организирани тържествата в празничните дни. Не е все едно дали чествуването ще мине делнично, или ще има масови игри, хубави програми, весели тържества, като всичко това не изключва и никога не бива да изключи тържественото събрание, на което да се направи преглед на постиженията завоювани в годините на народната власт. Това ще даде възможност на трудещите се отново да видят хубавия, макар и придружен с известни трудности път на възхода на Родината, на нашия окръг, на родното село.

На работа, на всеотдайна, ентусиазирана работа за достойна среща на Девети септември — на нашия велик и любим Празник на свободата!

ПОХОДЪТ ЗАПОЧНА

На път към лобното място! През поля и гори, през долини и рътлини, по стъпките на Дочовата чета, за да си припомним онова, което е било преди 33 години. Нека нови чувства и мисли да нахлуят у нас, за да оценим великия подвиг. Да разрасне още повече гневното чувство срещу ония, които посегнаха върху живота на добруджанския герой и неговите другари.

Походът на признателните силистренци, който вчера започна, е нова проява на патриотичното чувство на трудещите се от окръга ни и на тяхната безпределна любов към Партията, която доведе борбата до победен край.

Десетки силистренски трудещи се, почитатели на загиналите в борбата за свобода добруджански революционери и живи още участници в тази борба, се отправиха към с. Никола Козлево, Новопазарско, където преди 33 години падна убит легендарният добруджански син Дочо Михайлов.

Преди да се отправят на път, участниците в похода, чрез старите добруджански революционери Радан Токушев и Жеко Червенков, положиха венец пред паметника на добруджанските революционери.

В дните пред великия празник на свободата

НОВА ПРИДОБИВКА, КОЯТО ЗАРАДВА КООПЕРАТОРИТЕ

Кооператорите в с. Сокол вече разрешават въпроса за освобождаването на жената от домакинската работа. На 15 т. м. беше открит стол, където всеки ден ще се готви топла храна, и наскоро се откри и сладкарницата, където с голямо желание заработи Керанка Митева.

Непрестанни са грижите на партийната организация и народния съвет в с. Сокол за подобряване бита на кооператорите. В момента се строят фурна и баня, които ще бъдат завършени в чест на Девети септември.

Антон АНТОНОВ

НАЙ-ГОЛЯМАТА НАГРАДА

Още от началото на годината между бригадите от селата на ТКЗС с център с. Паисиево се сключиха договори за съревнование. Съревнованието се отчита всеки месец. През месец юни първенец беше бригадата от с. Зебил, но когато се отчете работата за месец юли първенството безусловно бе спечелено от кооператорите от с. Орешене с бригадир комсомолеца Феим Мюмюнов. Макар и млад др. Мюмюнов добре организира работата в бригадата, затова тя навреме завърши както жътвата, така и вършитбата. Навреме и добре складираха сеното, извършиха подметката на стърнищата, засяха вторите култури, а сега бързат да завършат дълбоката оран.

За добрата работа бригадата от с. Орешене бе наградена и получи преходното червено знаме. Най-голямата награда за бригадира обаче беше предложението на Общинския партиен комитет да се приеме др. Феим Мюмюнов за кандидат-член на БКП.

Сега др. Мюмюнов още посмело води своята бригада за спечелване съревнованието и през другите месеци на годината.

Васил БАНЧЕВ

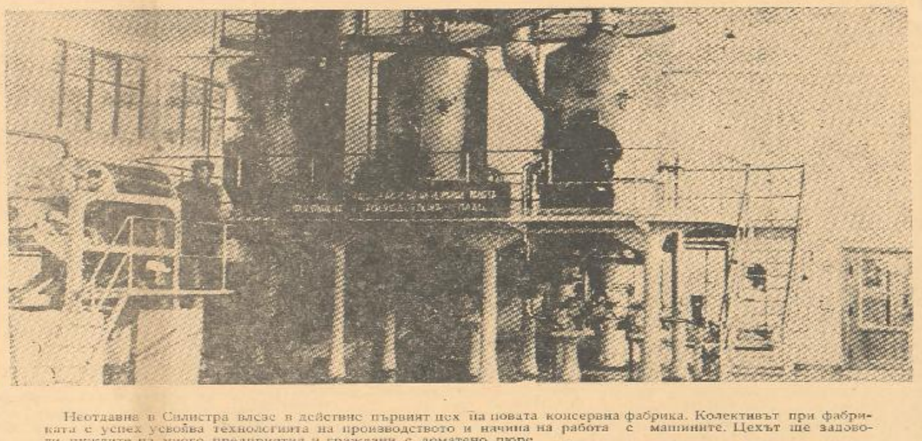

Неотдавна в Силистра влезе в действие първият цех на новата консервна фабрика. Колективът при фабриката с успех усвойва технолсгиита на производството и начина на работа с машините. Цехът ще задоволи нуждите на много предприятия и граждани с доматено пюре.

НА СНИМКАТА: Машините при вакуумния цех на Консервната фабрика преди започване на работата.

ТЪРЖЕСТВЕНИ СЪБРАНИЯ

Радостни са и тържествени дните пред великия празник на свободата—Девети септември. Навсякъде в окръга се организират събрания, на които се разясняват успехите на страната ни през годините на народната власт.

Такова добре посетено от жените-кооператорки събрание е било организирано в с. Калипетрово. Пред трудолюбивите калипетренки др. Иванка Габровска е говорила за огромните успехи, които нашата страна и специално окръгът ни са завоювали за последните 15 години, за героичните дни преди Девети септември, за славното партизанско движение и за подвига на жени, мъже и младежи в борбата с фашизма.

★

По покана на командуването и със съдействието на Окръжния комитет на БКП преди няколко дни трудовите от гр. Силистра бяха посетени от др. Димитър Стойчев— лектор от лекторската група към ЦК на БКП.

Другарят Стойчев изнесе доклад за историческите победи на българския народ по пътя на социализма. С много примери, образно и живо той припомни накратко положението на трудещите се у нас преди Девети септември, икономическата изостаналост на България, след което запозна слушателите с грандиозните успехи на нашия народ в социалистическото строителство, с величествените перспективи, отразени в програмата за съкращаване сроковете на петилетката.

Накрая докладчикът призова трудовите да участвуват още поактивно във всенародната борба за извършване на икономическия скок в нашето народно стопанство.

Ганчо ДОБРЕВ

БЕРИТБА НА ТЮТЮН

Кооператорите от с. Долно Ряхово са радостни от богатата тютюнева реколта. Те положиха много труд за неговото отглеждане и трудът им е богато възнаграден. Очаква се планът да бъде преизпълнен и в касата на ТКЗС да постъпят около 300,000 лв.

Досега са набрани 14,000 низи доброкачествен тютюн, за изсушаването на който се полагат големи грижи.

Отлични резултати в брането и низането на тютюна показват кооператорите от звеното на Спиридон Петров и Иван Радев. Редовно преизпълняват дневната си норма, при високо качество кооператорите Дафина Михалева, Велика Стоева, Бона Георгиева, Иванка Димитрова, Стояна Панайотова и Иван Цанков.

Васил ПЕТРОВ

Вечери на родния край

Трудослужащите от поделението на офицера Митев старателно се готвят да посрещнат Празника на свободата — Девети септември. Във всички лагери и помещения е поставена украса, а художествените колективи изнасят литературно-музикални програми. Организират се тържествени събрания, вечери на първенците, срещи с местното население и др.

С много голям интерес се посрещнаха от всички проведените в ДЗС „Я. Забунов“, ДЗС—Окорш и ДЗС — Силистра „Вечери на родния край“. Болшинството от трудоваците са от Силистренски окръг, затова те с затаен дъх слушаха разказите за тежкото положение на населението от този край в миналото и бързото му икономическо укрепване сега. А какви светли перспективи се разкриват пред трудолюбивото население от този край. Ще се асфалтират всички главни пътища, ще нарастват непрекъснато доходите на кооператорите и работниците. Ще се изменят до неузнаваемост селищата на окръга.

Един след друг вземат думата трудоваците. Развълнувано, с прости думи те разказват за огромните социалистически преобразования на родните им села, за бързото материално и културно развитие на хората. Другарят Марин Пеев говори за мрачното минало и светлото настояще на с. Сокол, др. Балушев — за Ишырково, др. Дуралов — за Дулово.

Окриляни от непрестанните грижи на Партията трудоваците с още по-голям ентусиазъм участвуват в битката за съкращаване сроковете на петилетката.

Скоро изоставените прашни добруджански пътища ще се превърнат в хубави асфалтирани шосета.

Ганчо ИГНАТОВ

ТКЗС с център с. Калипетрово е на първо място в окръга с извършването на дълбоката оран. До сега 93 на сто от определените площи са изорани.

НА СНИМКАТА: Тракторист Петър Маринов с поверения му трактор оре по блоковете на стопанството.

С доброволен труд

В чест на Девети септември по инициатива на Общинския партиен комитет, ДКМС и Отечествения фронт в Дулово се организира ударна седмица за довършване работата на булеварда за стадиона.

Всяка вечер след приключване на работното време в учрежденията и предприятията всички служители и работници се отправят към булеварда, за да дадат своя дял в завършването му.

Най-добре работят работниците и служителите от Промкомбината, ОТП, МВР, Наркооп, ГНС и ДСК, които се включват стопроцентово и дават само качествена работа. Особено упорити и ентусиазирани са Христо Петров от ОТП, Марин Ангелов и Маргарита Петрова от ГНС и др.

Т. ГРОЗДЕВА

ПИОНЕРСКИ ПОДВИГ

Пионерите от с. Пожарево получиха поръчение да съберат колкото се може повече яйца и да ги предадат на яйцезакупчика. На 23 т. м. дружинната ръководителка Стоянка Парушева свика 80-те пионера на проверка. От представените документи се установи, че до тая дата пионерите са предали 5,208 яйца. Ги това е много хубаво!

Всеки пионер предаваше своето тефтерче, в което се отбелязват бройките предадени яйца. Най-много яйца е събрал и предал пионерът Марин Великов Митев, който е преизпълнил поръчението си, като е събрал 538 яйца. След него се нарежда Стоян Маколов — предал 314 яйца, Живко Славчева — 297 бройки.

Пионерите поддържат тясна връзка с родните и съседите си, обхождат ги редовно, събират яйцата и ги предават на яйцезакупчика.

За следващата седмица съревнованието между пионерите ще се разгори по-силно и резултатите сигурно ще бъдат още по-големи.

Тодор ЙОРДАНОВ

ДНИ НА СЪРДЕЧНИ ДРУЖЕСКИ ЧУВСТВА

Петнадесети свободен 23 август. За петнадесети път румънският народ чествува освобождението си от фашизма. В навечерието на празника жителите на Калараш посрещнаха скъпи гости — представители на своите съседи отвъд Дунава.

На гости на стари приятели дойдоха 150-те делегати от Силистра и Силистренски окръг. Отново пристанището на Калараш стана свидетел на това приятелство. Ръкопляскания, възгласи и цветя, топли приветствени слова. Оттук започна и гостоприемството на домакините.

Тържественото събрание се състоя в Дома на културата. Смесеният хор при Дома, с диригент професор Йона Косту, откри литературно-музикалната програма. Хорът изпълни „Песен за мира“ от Георге Данка и „Песен за мира“ от Дм. Шостакович. С ръкопляскания и „Браво!“ гостите посрещнаха „Дружна песен“, която хорът изпя на български. Танцовият състав при Дома изпълни „Украински танц“. Сюитата „Кооперация“ — затрогващ разказ за новия живот на румънското село — завърши с лозунг на български: „Да живее българо-румънската дружба“

Слънчевият ден на 23 август дойде в Калараш с празничното движение по улиците, украсени със знамена и портрети. Колоните на трудещите се прииждат към центъра на града. В първите редици са портретите на Георге Георгиу-Деж и Киву Стойка, на ръководителите на съветското правителство. На митинга произнесе слово първият секретар на градския комитет на Румънската работническа партия др. Давид Василеску. Той говори за постигнатото от Народна република Румъния през свободните 15 години, за успехите на румънския народ в строителството на социализма. Успехите в индустрията, в селското стопанство, в културата и народното образование, новото в бита на румънските трудещи се в основата на всичко това е безкористната помощ на Съветския съюз на другите народнодемократични страни. Дружбата с българския народ е голямо богатство за народа на Румъния и затова др. Василеску завърши речта си с думите: „Да живее румъно-българската дружба!“

„Приетение! дружба!“ — под този лозунг се проведоха и срещите по футбол, волейбол и баскетбол между представителните отбори на Силистра и Калараш.

Два дни на сърдечни дружески чувства, на откровени разговори между приятели. За топлото гостоприемство на домакините благодари на прощалната вечеря ръководителят на силистренската делегация др. Слави Боев. В отговор взе думата вторият секретар на градския комитет на РРП др. Добре. Словото на др. Добре беше изпратено с ръкопляскания и лозунги за Румънската работническа партия, за Българската комунистическа партия, за Съветския съюз, за дружбата.

На 24 август вечерта гости и домакини се разделят. Дели ги само една река. Сега тя отнася пратениците на българската земя. Но само след две седмици те отново ще се срещнат. За Девети септември Силистра ще посрещне скъпи гости от Калараш.

Лиляна КОЗОВА
(наш специален пратеник).

15 ГОДИНИ НАРОДНА ВЛАСТ

РАЗВИТИЕ НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКОТО СЕЛСКО СТОПАНСТВО В СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ

Социалистическото селско стопанство е такъв отрасъл, от който до голяма степен зависи развитието на народното стопанство. Селското стопанство разрешава въпроса за суровинната база на промишлеността. Ако селското стопанство е неразвито, изостанало или ако неговата продукция не може да задоволи в една или друга степен нуждите на промишлеността, като необходимост се налага вносът на суровини. Това от своя страна води до оскъпяване на промишлената продукция, което в крайна сметка намалява покупателната способност на широката потребителска маса.

Не може да се говори за липса на суровинна база у нас, а още по-малко в Силистренски окръг. Нашият окръг е селскостопански. Осемдесет процента от населението се занимава със земеделие.

От селскостопанския характер на Силистренски окръг произхождат и задачите, които са стояли преди 15 години, в първите дни на народната власт, които ще стоят и за в бъдеще пред него. А тези задачи не бяха малки на 9 IX 1944 г., не са малки днес след 15 години, няма да бъдат по-малки и след 15 години.

Кой не помни лика на нашите села от преди Освобождението? Селянинът не знаеше нищо друго, освен денонощния си труд, за да подсигури семейството си с най-необходимото — хляба. Неговият живот имаше една цел — да не загуби малкото парче земя. За модерно земеделие и животновъдство не можеше да става дума. Не можеше да става дума и за задоволяване на нуждите на промишлеността, защото тя почти не съществуваше в окръга.

Минаха се обаче петнадесет години от онова време. През 1945 година по нашите села започна кооперирането. Малките кооперативи разрастваха, укрепваха. Възмъжаваха. А в резултат на всенародното движение за уедряване на ТКЗС, което заля нашата страна през есента на 1958 г, от 85 кооперативни стопанства в нашия окръг се създадоха 29 мощни социалистически ТКЗС-та. Най-голямото кооперативно стопанство е ТКЗС Иширково, с 81,000 дка земя, а най-малко — Старо село, с 23,000 дка земя.

Социалистическият кооперативен строй създаде възможности за провеждането на такива мероприятия, които доведоха до повишаване на добивите и до изгонването на недоимъка от селските домове в нашия окръг. Засадиха се 14,600 дка полезащитни пояси. В борба с ерозията се залесиха 6,380 дка земя, на площ от 2,400 дка се направиха тераси за лозя и овощни градини. За борбата със сушата се направиха 16 язовира в селищата Калипетрово, Бабук, М. Ценович, Ламбриново, Ситово, Поляна, Срацимир, Силистра, Белица, Тутракан, Шуменци, Антимово, Сокол и др. С водата на тези язовири ще се напоява 5,930 дка земя.

Кооперативният строй създаде възможност, освен това, за механизирано обработване на земята. В окръга има 8 машинно-тракторни станции с 422 трактора и голям брой прикачни машини. Особено в полевъдството, отделните селскостопански процеси достигнаха висок процент на механизираност: сто на сто за есенната дълбока оран, деветдесет и осем на сто за предсеитбената оран, деветдесет и осем на сто за есенната сеитба, петдесет и пет на сто за окопаването на пролетните култури, петдесет на сто за жътвата, сто на сто за вършитбата и пр.

За плановото социалистическо селско стопанство обаче не е достатъчно механизираното обработване на земята. Торенето е второ твърде важно агротехническо мероприятие, което преди петнадесет години не само че не беше познато, но беше и обективно невъзможно. А днес, конкретно за 1959 г, за Силистренски окръг са подсигурени 4,000 т азотни торове, или средно за подхранване на пшеницата по 7 кг на декар. От всичките 633,000 дка есенни посеви през пролетта на 1959 г бяха подхранени 523,325 декара. Едновременно с това, широко се застъпва брануването на почвата — 361,675 дка за 1959 г.

Всички тези мероприятия не можеха да не дадат резултат в полевъдството на Силистренски окръг. Добивите от декар се повишиха. Дори, ако вземем не целия период от 15 години, а само периода от 1955 до 1958 г, добивът на пшеница на декар стигна на 173 кг от 140 кг, царевица — на 196 кг от 156 кг, памук — на 68 от 41 кг, захарно цвекло — на 1227 от 1100 кг и т. н. А ТКЗС Окорш през 1958 г получи среден добив пшеница по 196 кг от декар, ТКЗС Тутракан получи среден добив царевица 251 кг от декар, ТКЗС Попина получи среден добив памук по 89 кг от декар, ТКЗС Айдемир получи среден добив захарно цвекло по 2,500 кг от декар.

Създаването на язовири доведе до нарастването на площта на зеленчуковите градини. Докато преди 9 IX 1944 г. зеленчуковите градини бяха рядкост, създавани там, където позволяват естествените условия, днес площта им възлиза на 10,500 дка. Освен нуждите на кооператорите, те задоволяват и новия консервен комбинат в град Силистра.

Не по-малко нарасна и площта на трайните насаждения в окръга. Особено в последните години промишлените лозови насаждения нарастват с усилени темпове. Докато през 1955 година тяхната площ беше 3,400 дка, днес се е почти утроила 9778 дка. Лозарите се специализират, стават майстори в своята работа и добивът от грозде става все по-голям. Средният добив на грозде за 1958 г е 850 кг за окръга, а ТКЗС Гарван получи 1074 кг от декар. Само от десертните сортове ТКЗС Гарван получи 2,000 кг от декар.

Голяма е разликата в развитието и на другия отрасъл на селското стопанство — животновъдството. Преди 15 години само се коментираха слуховете че в Съветския съюз дневен надой мляко от крава е по 60-70 л и годишен — по 15-18 хиляди литра. Те изглеждаха като чудеса, измислици за съветската страна. И не можеше да бъде иначе, защото какво можеше да се очаква от тогавашните местни породи говеда, които обикаляха по цял ден засушените от горещото слънце пасища. Какво трябваше да се очаква от овцете, чиято вълна в повечето случаи не беше годна за друго, освен за груб шаечен плат. Кравите даваха по 400-500 л. мляко годишно, а от овцете се настригваше по 1-1.5 кг вълна.

Създадоха се обаче кооперативните стопанства, внесоха се нови породи животни, местните се подобриха. И чудесата от Съветския съюз престанаха да бъдат чудеса, защото ние бързо се приближаваме към тях. Още преди 6-7 години в ДЗС—Силистра рекордният дневен надой мляко от крава беше около 50 литра. През 1958 г в окръга се получи среден годишен надой мляко по 2,200 л от крава, а в кравефермата на с. Сокол — по 2,990л. Настригът на вълна от овца за окръга е средно 2.300 кг, а ТКЗС Паисиево получи по 3.300 кг.

Значително се повиши и числеността на животните в окръга. Само за последната година броят на кравите нарасна с 1,000. Сега кравите в окръга са 5,076. Броят на овцете нарасна на 180,324, до като през 1957 г беше 134,175, а броят на кокошките за същата последна година се почти удвои. За 1958 г те нараснаха на 140,680 броя, от 63,422 броя през 1957 г

За запазването на животните се провеждат поголовни профилактични мерки. От 1955 г започна истински поход против болестите, причинявани от паразити—кърлежи, чревни паразити и др.

Това развитие в селското стопанство не можеше да ве се отрази и върху живота, върху икономическото положение на селяните в нашия окръг. Всеки добруджанец си спомня добре, че преди Девети септември радиоапарати имаха само кметъ,т бирникът и попът в най-добрия случай. Днес след петнадесет години свободен живот, във всяко село в нашия окръг най-малко 50 на сто от семействата слушат от сутрин до вечер музика. Известно е също така необикновеното търсене на гардероби. Всички села се електрифицираха, повечето се кинефицираха и радиофицираха. В много села се построиха културни домове, нови училищни сгради и пр.

И всичко това — за петнадесет години!

Какви са перспективите?

Горните успехи, които действително са много за нашия окръг, дават пълно основание да се планират нови, по-високи добиви в полевъдството и животновъдството. Планира се до 1965 година добивите от пшеница да достигнат до 280 кг от декар, добивите от царевица — до 500 кг от декар. В другите зърнени култури също се планират високи добиви.

В животновъдството се планира до 1965 г да се получи по 3.500 кг вълна и 60 литра мляко от овца. През същата година трябва да се получи в окръга 1,610 хиляди кг. вълна или по 9 кг. на глава от населението. През същата година кравите трябва да достигнат 30,000 броя, с годишен надой мляко по 3,200 л. Птиците трябва да достигнат на 2,300 хиляди броя, със средна носливост по 150 яйца от кокошка-носачка. За подслоняване на животните са запланувани и дори още сега са в строеж 490 обекта, от които 50 броя едри механизирани кокошарници за по 5,000 бр. кокошки, 53 овчарника, 15 хамбари по 100 т, 48 бр. свинарници и пр. По този начин отглеждането на животните в окръга ще се подобри още повече, развитието на животновъдството ще бъде тласнато бързо напред.

Това ще даде възможност за извършването на икономическия скок във селското стопанство в окръга, да се постигне изобилие на продукти в селското стопанство, значително да се увеличи износът от окръга, да се подобри още повече животът на селскостопанските труженици.

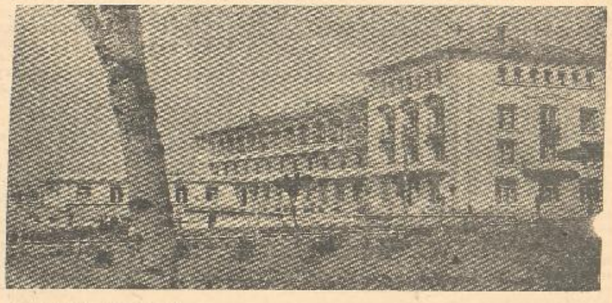

На снимката: Новопостроеният почивен дом за трудещите се селяни в гр. Несебър.

33 ГОДИНИ ОТ УБИЙСТВОТО НА ДОЧО МИХАЙЛОВ

Малцина са тия, които познават душата и характера на легендарния добруджански революционер Дочо Михайлов. За пръв път се запознах с него във Варна. Още като войник в Букурещ аз бях чувал за него, за революционното добруджанско движение и поех този път, който сочеше Дочо. Арестуваха ме, лежах във Варненския затвор, излязох от там без присъда. Всичко това ме каляваше в борбата на добруджанци за свобода и социални правдини.

Дочо Михайлов беше в Русенския затвор. Неговата чета се ръководеше от Димитър Дончев—Доктора. Когато излязох от Варненския затвор, станах куриер между четите и Окръжния комитет на ДРО. След разкриването ми от полицията, по нареждане на комитета минах като четник. Това беше през 1926 година. В охраната на Дочо от Кеманлар до Дживел бях и аз. Като пристигна в Дживел Дочо и Доктора се запознаха. До тогава те не се познаваха. След малко двамата се оттеглиха на страна и Доктора запозна Дочо с дотогавашния живот на четата, с положението и какво в момента се налага. На втория ден Дочо събра четниците, разясни пред тях курсът, който ще се води и за да се запознае с новите връзки и ятаци в Добруджа, той нареди четата да тръгне целокупно за Добруджа.

Пред вид на това, че Дочо не беше трениран на дълги преходи, следствие лежането му в затвора, четата често спираше на почивки. Когато стигнахме в гората около с. Сарнебе, Дочо ни съобщи, че четата ще се раздели на два отряда. Със оформяването на двата отряда се определи и денят, в който те ще се съберат.

Постанените на двата отряда задачи бяха изпълнени без какъвто и да е инцидент. След походите двата отряда се завърнаха в Дживел на почивка. В Дживел (Никола Козлево) постояхме няколко дни. По това време ни съобщиха, че окръжният управител на Шумен (Коларовград) Алтъков щял да мине от с. Пет Могили за с. Никола Козлево. Дочо изпрати специален човек, който да разузнае кога точно — ден и час управителят Алтъков ще мине за Никола Козлево, за да се срещне с него. Нашият човек донесе точни сведения. Дочо Михайлов разработи план, който да му осигури среща с окръжния управител. На всеки един от нас беше определено точно мястото и какво ще върши. На мен Дочо възложи да обсадя мястото, дето ще стане срещата, да взема мерки щото охраната на управителя да не се съпротивлява, а тя се състоеше от четирима въоръжени полицаи. Аз поставих така постовете, че в случай на съпротива и неподчинение Алтъков и охраната му да нямат възможност да стрелят. Застанах с карабината и пистолета така, че като се зададе колата на управителя да не бъда забелязан отдалеч, а едва от 20 крачки.

Зачу се шум от приближаващ се автомобил. Аз дадох сигнал на постовете да бъдат готови. Вдигнах дясната си ръка с парабеля — знак колата да спре. Охраната на управителя се размърда грабнаха пушки, обаче нашите постове ги изпревариха и не им дадоха възможност да станат. Колата спря. От нея пръв слезе управителят Алтъков и даде нареждане на охраната си да не се съпротивлява. Той тръгна към мене. Аз му заповядах да спре на десет крачки и да нареди на охраната си никой да не слиза от колата. Той изпълни моето нареждане.

Дочо Михайлов и Димитър Дончев бяха на 60-80 крачки от мястото на операцията. Аз изкомандувах:

— По заповед на нашия добруджански войвода Дочо Михайлов ще се явите в главната квартира—и му посочих пътеката, по която ще вървим. Нашите постове останаха да пазят колата. Аз вървях заедно с Алтъков. Когато стигнахме портувах:

— Другарю войвода, по н нареждане заловихме окръ управител на гр. Шумен г дин Алтъков и го предст на Ваше разпореждане.

Дочо ми нареди да оста 4-5 крачки срещу тях. Те наха и започнаха да разгов Целият разговор се водеш мое присъствие. Накрая ме тях беше постигнато спор мение и подписан протоко който Алтъков декларира няма да преследва добру ските чети в България, ко са на почивка, а ние ще г да не стават обири нит Добруджа, нито в погранич селища. Протоколът се съ в три екземпляра, единият Алтъков, единият за чета единият за комитета на Д във Варна. На заминаване А ков поздрави Дочо за голя дисциплина в четата и ни жела успех в делото.

Това беше в началото на густ 1926 година. Ние се готвихме за път през гран и още с минаването ни в Д руджа се разделихме на отряда. Свършихме си рабо и към средата на месеца се върнахме в Никола Козл Веднага с пристигането ни ринта рано Дочо даде пари се купи агне и да се приг в къщата на Жеко Черне Едни от четниците си отид по домовете, защото живее Никола Козлево, а Дочо, Д тора, Йордан Русев, аз и няколко души останахме да чиваме в гората. Бях сь цървулите си, за да изсуша воите, мокри от росата. От село Пет Могили се зачу ск дрънкане на каруци. Взех нокъла и видях, че каруците пълни с жандарми. Веднага будих Дочо. Като видя оп ността той нареди всички се запашем и да тръгнем с него. Ние всички бяхме ра сани, а само Дочо и Доктора напълно екипирани. Жандар наскачаха от каруците и пръснаха във верига. Почна да настъпват срещу нас. За сме издадени.

След тази случка, на 20 а густ Дочо Михайлов, Димит Дончев и четирима четни Георги Георгиев, Тодор Госп жаков, Тодор Велев и Дру като охрана, потеглиха за Варненско за среща с Крос Димо Милев и други ръко дители на ДРО. Йордан Ру аз и останалите четници ос нахме в гората да чакаме връщането им.

На 26 август Дочови се върнаха. Най-напред Дочо пово да се срещне с Радан Токуш и тогава да се съберем всич Жандармерията беше в Нико Козлево и Радан Токушев маше никаква възможност се срещне с Дочо.

В този злокобен ден отво се яви предател. Той забеляза връщането на Дочови и нас чил жандармерията. Този пре дател е Ангел Хаджиилиев с. Стрелково, който и сега жив, не съден от народен съ който за пари предаде Дочо другарите му, предаде добру жанското революционно дви жение.

Петко ЧОРБАДЖИЙСКИ РОБ
помощник войвода на четата
Лом, 8 август 1959 година

ГЕОРГИ КИРКОВ — МАЙСТОРА

Вчера се навършиха 40 години от смъртта на Георги Кирков—един от създателите на Българската комунистическа партия. Още в 1895 година той става член на Българската социалдемократическа партия и в скоро време е един от най-близките съратници на Димитър Благоев в строителството на партията.

Четвъртият конгрес на Българската социалдемократическа партия го избра за редактор на новооснования орган на партията „Работнически вестник". От колоните на вестника Кирков води решителна борба с общоделската мътилка, изяснява марксизма, разобличава опортюнистическите елементи, приютили се в редиците на партията. Неговите статии имат решаващ дял за успешното разцепление на партията през 1903 година и оформяването на истинска марксистка партия, каквато бе навремето Българската социалдемократическа партия (тесни социалисти).

Прекрасен оратор, отличен публицист, смел организатор Георги Кирков е любимец на работническата класа, на трудещите се. Неговите речи в Народното събрание респектират дори радославовите шайки.

Решителен борец против войната Георги Кирков с възторг посреща Великата октомврийска социалистическа революция.

Автор на прекрасни фейлетони, като „Политическа зоология" и други, по които и днес най-добрите наши фейлетонисти се учат, Георги Кирков се смята за един от основоположниците на пролетарската литература. Негови са работническите песни „Дружна песен", „Работнически марш" и др.

Фейлетоните му са подписани с псевдонима „Мастор Гочу Зулямът" или „Майстор Гочу", или само „Гочу Зулямът" и са били посрещани навремето си с огромен интерес. Те се четат и днес с удоволствие.

Трудещите се отдават заслужена почит на съратника на Дядото, на строителя на Българската комунистическа партия Георги Кирков, отдал всичките си сили в служба на делото на работническата класа, на социалистическата революция.

ПОЛИТИЧЕСКА ЗООЛОГИЯ

кратко ръководство за брадати и мустакати деца

Либерал

Що е либерал? — Либералът е едно твърде грабливо животно от рода на чакалите. Либералът е покрит с гъста остра козина, цветът на която се менява според времето; ако е вързан на ясли, макар и празни, тя е черна като смола, ударят ли му пръта, тя става по-бяла от памука.

Либералът има къса опашка и дълги уши, които приличат на сключени ножици, когато е настроен, и на обърнати чехли, когато е разстроен. Либералът ходи обикновено на два крака и само в два случая — на четири: когато излиза от кръчмата и когато влиза в двореца.

Либералът се чувствува най-щастлив когато яде; най-умен когато спи и най-духовит когато мълчи. Яде ли, той мяза на фуния, спи ли — на празна фуния, мълчи ли — на затворена джамия, отвори ли уста — на табашка чаршия.

От всичките грабливи животни либералът е награден с най-разнообразна гъвкава природа: няма подлост, която не би смял да извърши, нито храчка, която да не би могъл да оближе. Обикновено либералът е решителен и смел в два случая: когато зад него стоят поне двама стражари и когато му предстои да ритне умряло магаре.

Либералът е пълен с граждански добродетели, като стар пръч с въздишки. И най-първата от тях е да се нареже като гробар, да разпаше пояса си и в тоя каяфет да тръгне из улиците да печели слава, защото без слава либералът умира като немец без бира. В религиозно отношение, макар че принадлежи към рода на чакалите, либералът е отишел доста надалеч, макар и не много напред. Той признава само един господар — дървения, и един рай—магарешкия.

Консерватор

Що е консерватор? — Консерваторът е едно ехидно и злокобно животно от рода на хиените или лисиците, в зависимост от времето и условията: усети ли слабост в противника си, той е цяла кръвожадна хиена и нищо в тоя свят не е в състояние да го омилостиви; види ли обаче дебелия край, той се преобръща на лисица и с такова неподражаемо изкуство почва да се присламчва и умилква, щото да ти се пукне злъчката от удоволствие.

Консерваторът е покрит с мека и лъскава козина, която рядко менява цвета си, но затова пък винаги излъгва окото на неопитния наблюдател със своята предателска лъскавина. Консерваторът има уши, но не да слуша, а да подслушва, и дълга рунтава опашка, но не да се брани от мухите, а да я върти пред царете.

Консерваторът разполага с два чифта очи, от които единият чифт му служи да вижда, макар и слабо, а другият — да завижда и то по-силно от престаряла мома. Консерваторът има два крака и две ръце, от които едната му служи да се кръсти, а другата — да краде.

Консерваторът е саможивно животно, което живее усамотено в тъмни и тесни дупки, близо до дворците, и само нощно време напуска свърталището си, и то не толкова с цел да подиша чист въздух, както вярват мнозина, а да направи някоя пакост, било като разрови някой пресен гроб, или се натъпче с мъртвешко месо, било като примами някоя патка, за да й откъсне главата и разпуха перушината.

Консерваторът има ум за трима либерали, инат за пет магарета и салтанат за две парижки кокони. Консерваторът мрази ораторствата и винаги държи устата си затворена, за да не проникне светлина в душата му, която е дълбока и тъмна като кръчмарска маза.

От всичките животни под небето консерваторът е най-практичното: турнете го между рая и куп жълтици и бъдете уверени, че той ще предпочете жълтиците, ще подкупи стражарите на небето и пак ще се промъкне в рая.

Демократ

Що е демократ? — Демократът е едно обикновено гръбначно животно, което се отличава от другите обикновени животни само по това, че нощно време, когато и господ спи, издава някакви тайнствени звукове, които, без да бъдат нещо ново под небето, силно наумяват скърцането на вехта каруца с немазани оси. Благодарение на тази си драгоценна дарба, която впрочем никой не му оспорва, демократът е прихванат от вечната мисъл, че принадлежи към челядта на славеите, макар и да знае много хубаво, че славеите са преди всичко птици, които хвъркат в небесата, когато демократите са прости животни, обречени да тъпчат земята, при това без много приказки. Демократът е покрит с мека и гладка козина, която по цвета си наумява охлузен солдашки мундир от трети срок. Демократът е малко нещо кривоглед, което се дължи на това обстоятелство, че той се мъчи да вижда едновременно и Мека и Медина, и напанагон да попадне с пръст тъкмо сред небето. Демократът е надарен с прекрасни уши, които отдалеч мязат на криле и му придават изглед на Амур, токущо изпратил стрелата си в сърцето на Психея. За жалост той не винаги умее да се ползува от техните богатства и често пъти вместо да им придава хоризонтално положение — в знак, че слуша, грозно ги вирва нагоре и доста непривлекателно открива устата си, като че насреща му иде купа сено, обзета от мисълта да пренощува в стомаха му.

По своята вътрешна природа демократът е нещо средно между либерала и консерватора и взет отделно с пълно право може да бъде наречен либерален консерватор или консервативен либерал. В сравнение обаче с либерала той е цял консерватор, в сравнение с консерватора — цял либерал.

Демократът е красноречив по природа, но само в тесен кръг от приятели, пред публика обаче неговото красноречие наумява щрапането на сляп кон из гробища. Когато демократът ораторствува, прозорците трябва да бъдат отворени, защото ораторството на демократа е едно вечно излизане през вратата и вечно влизане през прозорците. Демократът знае много малко, но лъже твърде много. Поради това той минува за голям икономист на истините и страшен прахосник на лъжите. От всички животни на земята демократът е най-съобразителното животно. Турете го между кош слама и рая — и бъдете уверени, че той ще предпочете сламата, и то просто затова, защото е слама, а не рай.

Мастор Гочу Зулямът
„Работнически вестник" брой 6
от 6 октомври 1900 г

Съвети за домакинята

МАРМЕЛАД ОТ ШИПКИ. След о вестно време шипките ще узреят. От тях можем да си приготвим прекрас мармелад, богат на витамин С. Той мармелад е един от най-полезните. Той служи за пълнене на торти и дребни сладки, а и за ядене. Приготовлява се по следния начин: на всеки плод изрязваме венечния остатък и опашката. Измиваме плодовете, заливаме ги с вода и варим до омекване. Минаваме варените шипки, докато са още топли, през севгир, като ги мачкаме с дървена лъжица и наливаме помалко вода. Полученото пюре пасираме повторно през много гъсто сито, като разреждаме па с малко вода и трием с ръка или малка четка. Измерваме полученото пюре на един литър пюре поставяме четвърт килограм захар. Туряме мармелада да ври, бъркаме непрестанно, за да не загори. Сгъстеният мармелад изсипваме в буркани, туряме бурканите в хладна пещ и ги оставяме да престо през нощта. На другия ден във всеки буркан слагаме кърпа, натопена в спирт. Отгоре връзваме с пергамент. Мармелада държим на прохладно място.

МАРМЕЛАД ОТ КАПИНИ. Това е много вкусен и полезен мармелад, защото е богат на витамини и железни съединения. Вземаме 5 кг капини, изчистваме ги внимателно и стриваме постепенно с голяма дървена лъжица. В тавата, в която ще се вари мармеладът, наливаме половин чаена чаша вода, прибавяме кашата и варим около половин час, като отвреме-навреме разбъркваме. Сега прибавяме три и половина килограма захар и варим до сгъстяване. Още топъл насипваме в чисти съдове, оставяме го да изстине и като образува корица отгоре, изрязваме парче пергаментова хартия във форма на отвора на съда, поставяме го отгоре върху самия мармелад и насипваме тънък пласт салицил. Захлупваме съда и прибираме. Често наглеждаме мармелада и ако захване плесен, поставяме още малко салицил.

ПЕТИЛЕТКАТА — В СЪКРАТЕНИ СРОКОВЕ!

Растат инициативите, умножават се успехите

ПРЕД ПЛЕНУМА НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ПАРТИЯТА ПО ТЪРГОВИЯТА

НЯКОИ СЛАБОСТИ В РАБОТАТА НА ГТП „ГРАДСКА ТЪРГОВИЯ“

Колективът при ГТП „Градска търговия“ — Силистра разгледа на разширено съвещание писмото-призив на ЦК на БКП за достойно посрещане на годишнината от освобождението от фашистко робство. Прието бе обещание за предсрочно изпълнение на плана по стокооборота. В него се набелязаха необходимите мероприятия, подсигуряващи изпълнението му.

Широко бе разгърнато благородно социалистическо съревнование между търговските работници, подписани бяха 24 индивидуални договори за съревнование в търговията на дребно и 22 — в общественото хранене. Резултатите се отчитаха всяко тримесечие. За второто тримесечие от общо 57 щандисти 36 преизпълниха личните си планове по стокооборота. На мнозина от тях бе присъдено званието „Най-добър в професията“ и наградени.

Планът по стокооборота за първото полугодие бе изпълнен с 101.49 % в търговията на дребно и със 100.50 % в общественото хранене.

Въпреки преизпълнението на плана по стокооборота през отчетния период не можахме да задоволим изцяло нуждите на потребителите. Много търсени от тях стоки не се намираха по магазините. Така например през зимата и пролетта често липсваха чорапи рипсени, оксфорд, детски играчки, копчета за рокли и манти и др. За тези стоки ние своевременно сме правили заявки пред Окръжното търговско предприятие, обаче те или не се изпълняваха, или се изпълняваха частично. Освен това, не рядко се случваше ОТП да разпределя неправилно някои дефицитни стоки между града и селото. Така например, от доставеното количество оксфорд, вместо да получим 50 % ние получихме само 20 %.

За всички тези слабости, трябва да си признаем, имаме вина и ние, защото не съумяхме навреме да търсим липсващите стоки из другите едри търговски организации. Само веднъж бяха доставени от Варна известни количества памучни тъкани, между които и 8,000 м оксфорд.

В търговската мрежа също има не малко слабости. Рядкост са търговските ни магазини, обзаведени с необходимите рафтове, снаряжения и спомагателни помещения. Особено магазините в крайните квартали. Помещенията са ниски, празния амбалаж, който се трупа вътре, нарушава санитарните изисквания и възможността за културно обслужване от страна на продавача.

Рекламата в града ни е слабо застъпена. В това отношение, по инициатива на ОТП, на 12 този месец бе проведен курс с художници и магазинери, където нагледно бе показано как трябва да се подреди и оформи витрината.

Сега настъпва четвъртото тримесечие, което е решаващо. От това следва, както ние, така и стоковедите от ОТП—Силистра, да напрегнем всички сили за своевременното доставяне на всички стоки, търсени от населението и подсигуряващи изпълнението на плана. А в края на годината да можем да преизпълним плана и да спечелим съревнованието с Толбухински окръг.

Янко **КАРАПАНАЙОТОВ**
стоковед при ГТП „Градска търговия“ — Силистра

ЩЕ СЕ ТРУДИМ И ЖИВЕЕМ ПО КОМУНИСТИЧЕСКИ

(Беседа с др. Киро Каравасилев, началник цех „Преса“ в ДИП „Липа“ — Силистра)

Неприятно е когато на всяко производствено съвещание и на всяко партийно събрание докладът или информацията започват с критика за една бригада, за един цех и завършват също с критика и пожелание за подобряване на работата. Така бе с нашия цех „Преса“. Критиката беше напълно основателна и правилна. В цеха се извършват над 600 операции. От качеството на изработените в него детайли зависи качеството на цялото производство на предприятието. От темпа, с който се работи в него, зависи темпът и на останалите цехове. Затова критиката беше отправяна винаги към нашия цех, като изоставащ.

В цеха „Преса“ работят 53 души. От тях членове на Партията са 13 производственика. Поговорихме с комунистите, с партийния отговорник, с профгрупорга и груповия отговорник на комсомолците какво може да се направи, за да потръгне работата, да измъкнем цеха от това му положение, да го спасим от непрекъснатите критики. Трябва да призная, че между нас има и производственици с нездрави разбирания, с хулигански наклонности и прояви. Значи нужно е така да подходим, че да увлечем всички във високопроизводителен труд и в правилен живот.

В нашето предприятие имаме прекрасен пример, от който се учим. Това е бригадата за „Ударен комсомолски труд“. У нас се зароди идеята дали не можем да превърнем нашия цех в „Бригада за комунистически труд“? Наистина това е по-висша форма на съревнование, но сили има. Място за колебание нямаше. Задачата е от последното място в предприятието да се мине на първо място. От изоставаща бригадата да стане челна. Събранието на производствениците от цеха прие с въодушевление тази идея. Делово обсъдихме всички възможности и трудности. Приехме някои мероприятия, които предварително трябваше да се изпълнят. Започна трескава подготовка. Цялото помещение на цеха беше образцово почистено, украсено с лозунги, диаграми, по прозорците бяха поставени перденца и не след много, помещението се превърна в напълно хигиенизирано — няма прах, отпадъци, талаш из него.

Второто мероприятие бе двойният самоконтрол на изработените детайли. Премина се към истинска качествена работа. Всеки производственик влагаше ум и старание и постигнахме желаното. Третото мероприятие бе да овладеем още повече техниката в цеха, да увеличим производителността на труда. Добрите майстори подпомагаха и учеха по-слабите. Така се дойде до положението, че от последното място, което заемаше нашият цех, да бъде готов на съревнование и с най-добрата бригада — „бригадата за ударен комсомолски труд“.

След такава подготовка на 21 т. м. ние свикахме събрание.

Запознахме присъствуващите с нашето желание, изяснихме им до какви резултати сме стигнали и единодушно решихме застите в цеха „Преса“ работници да се обявят за „Бригада за комунистически труд“. Да работим по комунистически, да живеем по комунистически. Да си помагаме един на друг, заедно да ходим месечно по един път на кино, на театър, на излети.

От досегашните резултати, от устрема на производствениците, от пламъка, с който те горят във всяка производствена операция, ние дойдохме до твърдото убеждение, че можем да изпълним производствената норма на цеха 170 процента, да икономисаме 350 куб. метра чамов материал или предвиденото по плана за Третата петилетка да изпълним за три години и 10 месеца, докато цялото предприятие е обещало да изпълни петилетката за четири години.

Аз благодаря на др. Георги Стоев, бригадир на комсомолската бригада, който обеща, макар че сме в съревнование с неговата бригада, да ни оказва помощ, дружески да се съревноваваме и помагаме, за да може нашият цех от последното място да отиде на първо място. И това ще стане. За Девети септември ние ще бъдем първенци. Защото сме решили това, защото имаме сили и възможности, защото сме първата в окръга „Бригада за комунистически труд“.

ЗВЕНАТА В с. ЛЮБЕН СЕ СЪРЕВНОВАВАТ

Кооператорите от с. Любен успешно завършиха силажирането. Всички ями са напълнени с около 220 тона силаж. Сега настъпиха благоприятни дни за беритбата и сушенето на тютюна.

В чест на Девети септември звената от с. Любен със звеноводи Азис Мусов, Сабри Мустафов и Шукри Расимов са в съревнование. Кооператорите денонощно нижат жълтия тютюн. До 10 август бяха нанизани общо 21,000 низи. На челно място в оживената работа стои осмо звено, със звеновод Шукри Расимов Османов. В неговото звено жените ежедневно нижат по 20 низи тютюн.

Кооператорите от с. Любен ще посрещнат с достойнство Празника на свободата.

С. ИДИРИЗОВ

Кооператорите от обединеното ТКЗС с. Межден са едни от първите в окръга, които започнаха неуморна работа по силажирането. Отличната организация на работата при комбайните и силажовместилищата са гаранция за това че стопанството ще изпълни плана по силажирането.

НА СНИМКАТА: Момент от извозването на силажна маса в Межден.

СНИМКА: Руси Петров

Прекрасна отечественофронтовска инициатива

През месец февруари на едно свое събрание членовете на 29-а отечественофронтовска организация в града ни решиха на доброволни начала да канализират улиците „Ивайло“ и „Генарал Тошев“, по които живеят. Това решение отечественофронтовците превърнаха в дело.

От десетина дни по двете улици кипи усилена работа. След приключване на работното време в предприятията и учрежденията и стари, и млади, и жени, и девойки копаят канала. Работата беше разпределена справедливо—на копачите на по-голяма дълбочина им се определя по-малко разстояние, а на по-плитка — по-голяма. И ето, каналът дълъг 283 метра, три метра дълбок и 90 см широк е почти завършен. Изхвърлена е около 760 куб. метра пръст, което съставлява икономия на Градския народен съвет в размер на 4,500 лв.

По указание на Градския народен съвет започна поставянето на тръбите. Досега са готови вече 100 метра, които отечественофронтовците започнаха да заринат.

За да се види колко е голямо желанието на съквартальците да имат по-скоро канал достатъчно е да съобщим, че само Гено Тодоров, който е на 76 години и Димитър Димитранов над 60 години изкопаха и изхвърлиха по 26 куб. метра пръст. Наред с тях работиха и много младежи, девойки и жени.

Преди да паднат есенните дъждове каналът ще бъде готов.

Петър Хр. ГЕОРГИЕВ

ЗА ПО-ПРИЯТНА ОТМОРА НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ

Благоустрояването и озеленяването на площадките в предприятията и фабриките постига няколко благородни цели: създава условия за приятна, макар и краткотрайна почивка, а с разнообразието на своите естетични оформления и многообразието на своите идейни моменти, влияе за превъзпитанието на трудещите се, мобилизира техните сили в борбата им за по-високи трудови успехи.

На всички е известно, че зелените площи отделят огромни количества кислород тъй необходим за човешкия организъм. Те поглъщат отровните изпарения и газове и поддържат една нормална влажност и свежест на околната асмосфера.

Като се има предвид, че в ТПК „Стомана“ се отделят доста големи количества отровни изпарения, които биха се погълнали до известна степен от озеленените площи, липсващи в района на предприятието, можем да кажем, че ръководителите тук не са положили никакви грижи за създаване на една по-приятна, отморяваща атмосфера за работниците. Подобно е положението и в ДИП „Добруджа“, ДИП „Дунав“ и др.

Известни опити за благоустрояването на дворните площадки са направени в ДИП „Липа“ и ДИП „Винпром“ — Силистра.

За да бъде обаче благоустрояването по-осмислено и да оказва по-ползотворно въздействие за здравето и отмората на трудещите се е необходимо то да се извърши по определен ред и система.

Входната част трябва да изразява характера на предприятието, да отразява ентусиазма на производствениците и да насочва движението в самото предприятие. Необходимо е при входа да се създадат един или два идейни пункта. Зад него да има специално оформен кът, в който периодично да се отразяват чрез различни форми положителни и отрицателни прояви на производственици и служители от предприятието.

Непосредствено от входа, със зелена ивица от висока растителност, да се раздели движението на превозни средства от пешеходното, като последното отвежда до санитарно-битовата и административна сграда в предприятието.

Пред административно-битовата сграда да се оформят цветни градинки и алеи, като на подходящо место се постави чешма за пиене на вода. Известно постижение по този елемент имат другарите от ДИП „Винпром“, които са построили вече чешмичка, а и в скоро време ще оформят и воден канал със съответна декоративност.

До административната сграда в непосредствена връзка със столовата, да се разработи малък парк, който да бъде изолиран от производствената сграда с една ивица от 10-15 метра висока растителност.

В него да се потърси място за един воден ефект — басейн, шадраван, изкуствено езерце и пр. Хубаво е също да се постави на подходящо място един идейно скулпторен елемент. Към парка е необходимо да се организира малка читалня и един кът за тихи спортни игри—шах, пинг-понг и др.

Организирането на такъв парк се реализира със следните елементи: пейки за почивка, беседка, пергола с пълзящи растения, фонтан, спортно игрище и др.

Смисълът на благоустрояването на такива площадки във фабриките и предприятията е огромен. Богатата зелена площ, освежававайки и пречиствайки въздуха при вдишване, успокоява нервната система на работниците, подсилва физиологическите им процеси и подготвя организма за по-продуктивна дейност.

Изграждайки един подобен парк в предприятията, ние осъществяваме една високоблагородна цел—осмисляне свободното време на работниците.

Атанас **ПЕТРОВ**

По блоковете на кооперативните стопанства в окръга се родиха много и големи дини.

НА СНИМКАТА: Бостанът в с. Богданци е характерен с едрите дини.

Неотдавна в Силистра се състоя окръжно съвещание за обмяна на опит между най-добрите изкупчици на селскостопански произведения

НА СНИМКАТА: Най-добрите закупчици на селскостопански произведения, получили награди от Окръжното търговско предприятие.

дял. . . Жена стояла пред него. Жена! Жена. . . Такава красота може да се присъни само на монах. Тя не може да се опише—имало нещо такова в лицето й, от което той даже затворил очи. Тя била с прошарени коси и млада, прошарена красавица. Козни на лукавия! Това се случва само в манастирите. Сатанинско изкушение. . . Октава се прекръстил и отворил очи. Тя не изчезвала. В ръката й, издигната над главата, сияела светлина. Тя запалила неземна светлина и ослепила Октава. Тогава той се хвърлил на каменните плочи и започнал да се моли. „Стани!“—казала тя, смеейки се. И той станал и показал лицето си както тя искала. Тя го видяла целия—той е висок, но е гърбав като аналой. . Лицето на жената станало недоволно и тя загасила светлината. В дим и смрад тя го оставила сам в килията. . .

Ватагин слушаше както и Славка, разглеждайки своите нокти. У полковника те са чисти, матово-розови и остъргани с джобно ножче. Той не се усмихваше, а едва-едва се издигнаха нагоре ъглите на устните му. Значи всичко това не е измислено в книгите. Всичко съществува на тази грешна планета. Ето и монахът, когото нощем го изкушава женската прелест. Само в годините на хитлеристката окупация диволското изкушение се появява в манастирите на „опел-олимпия“.

—Какво, фашистите ли я докараха при тебе?—весело попита Ватагин и погледна в упор гърбавия.

Поразиха го горящите очи на Октава. Дивият монах преживяваше своя разказ с цялото си същество. И всички монаси край масата безмълствуваха.

—Те—убедено отговори Октава.—Сутринта отец Никодим ме благослови да избягам. Немците строго заповядали да остана в манастира и да чакам. Какво?. . .—Октава питал монасите, но никой от тях не могъл да му даде отговор. — Какво?. . . А аз не чаках! Старецът Никодим ми каза: „Еднакво ненавистни са на бога и нечестивия и неговото нечестие. Бягай, чадо“! И аз избягах по снежните про-

на полковника мастика. Той вече два пъти успя да изчезне някъде с подноса. Не е ли намислил да почерпи с вино часовите? Полковникът забеляза, че Шустов не снема очи от гърбавия. С леко кимане на главата той изпрати адютанта на двора да провери всичко ли е в ред. Като мина покрай него Шустов се наведе към полковника и каза шепнешком:

— Вие не обърнахте ли внимание?

— Не, какво има?

— Ами че монахът. . . е от албума.

— Прекръсти се. Тука може — през зъби отговори Ватагин

Младши лейтенантът излезе, а гърбавият се върна, изтривайки устните си. Не, изглежда, че той не се грижи за часовите. Той сам обръщаше чашите зад вратата — боеше се от игумена. Монасите го наричаха Октава.

На полковника разказваха за него с такова удоволствие, с каквото обикновените хора обичат да поговорят за пияниците край масата. Оказва се, че той бил избягал от Македония. С него, там в планините зад Прилеп, се случила някаква история с хитлеристите. Каква? За това монасите мълчаха, усмихвайки се весело.

Шустов вече се връщаше и въртеше със своята независима походка зад гърбовете на монасите. Той даже не се приближи към Ватагин, а от своето място изпрати на ръка един плик. Щом като го напипа, полковникът разбра — фотография. Той мълчаливо пъхна плика в джоба на гимнастьорката си.

Монасите поглеждаха към игумена. След като ковчежникът каза, че те знаят руски песни и полковникът ги помоли да попеят, ясно беше, че и монасите губеха търпение, а и гърбавият искаше да покаже своя глас. Най-сетне духовният пастир с умерено лице отстъпи.

Икономът напълни чашата на гърбавия. Октава изпи сливовата сред общото мълчание, избърса потта от бледното си чело и прикри красивата си уста с ръкава, сякаш искаше предварително да намали

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

КАКВО ПОКАЗА КОНФЕРЕНЦИЯТА В САНТЯГО

Конференцията на външните министри на латиноамериканските държави и Съединените щати, свикана под натиска на САЩ завърши. Ако се вярва на лицемерните думи на министъра на външните работи на САЩ Хъртър, причината за свикването на тази извънредна конференция била „възобновяването на принципите на организацията на американските държави", от които най-важен бил „принципът за ненамеса в работите на другите страни". Ходът на самата конференция и събитията, които се разиграха по същото време обаче разбулиха истинските цели, които преследваха организаторите ѝ.

Истинската причина за свикване на тази извънредна конференция бе стремежът да бъдат защитени интересите на американските монополи в Куба и да бъде използувана организацията на американските държави против революционния режим на Фидел Кастро. А когато става въпрос да се защитят интересите на американските монополи, империалистите от САЩ не се спират и пред най-грубото насилие. Пресен е споменът за начина, по който през 1954 година американските монополисти смъкнаха правителството на Арбенс в Гватемала и задушиха революцията в тази страна. Обичайните „методи" — заговорът и ударът с нож в гърба — бяха приложени и спрямо Куба, и то в момента на откриване конференцията в Сантяго.

С подкрепата на САЩ и при активната роля на диктаторите Трухилио и Сомоса бе организиран контрареволюционен заговор срещу Куба. Заговорът имаше за цел да се извърши държавен преврат в страната и да ѝ се натрапи правителство на едрите земевладелци и търговците. На територията на Куба бяха прехвърлени въоръжени банди и оръжие. Заговорът обаче бе разкрит и ликвидиран. Разобличени пред света, заговорниците не успяха да създадат нужната за конференцията в Сантяго атмосфера и да представят Куба като виновник за напрежението в района на Карибско море.

Конференцията в Сантяго не оправда надеждите, които ѝ възлагаха американските империалисти. Много делегати заявиха, че причината за „политическото напрежение" в Латинска Америка се дължи на „икономическата изостаналост", на която са обречени латиноамериканските страни от собствените им диктаторски правителства в съюз с американските монополи. Те поискаха да се дадат привилегии на страните производителки на суровини. Против желанието на САЩ конференцията прие резолюция за намаляване на военните разходи, за икономическо сътрудничество и за уважаване правата на човека.

От редицата предложени резолюции, насочени към намеса във вътрешните работи на латиноамериканските страни и поспециално във вътрешните работи на Куба, бе приета само една компромисна резолюция, с която се възлага на „комисията по въпросите на мира" да се занимае със спорните въпроси в зоната на Карибско море. Провали се и проектът на САЩ за създаване на „временен комитет", който „да проучи проблемите в латиноамериканските страни". А този план не бе нищо друго, освен опит за грубо вмешателство във вътрешните работи на Куба.

В редица латиноамерикански страни бяха проведени митинги против намесата на външни сили във вътрешните работи на Куба, много политически партии излязоха с декларации в подкрепа на законното право на кубинския народ да урежда вътрешните си работи по своя воля.

Империалистите от САЩ забравят, че спрямо народите на Латинска Америка не могат да се прилагат вече старите методи. Латиноамериканските страни са навлезли в периода на антифеодалните демократични революции и нищо не е в състояние да спре широкото националноосвободително движение, борбата против колониалната експлоатация.

А. ВЕЛКОВА

Силистренци ще имат повече вода

От известно време една група от служители при МВР, Партията, болницата и БЗНС бяха прехвърлени да работят на водопровода, за да се осигури повече вода за нуждите на трудещите се от града. Всеки работен ден, във вода и кал до колене, на този обект работят другарите: Панайот Митев Атанасов, Стефан Добрев Христов, Добри Радев Николов, Димитър Тодоров Димитров, Мара Симеонова Коева, Доню Георгиев, Илия Василев Желев, Никола Георгиев Николов, Павел Ив. Стаматов и Йовчо Димитров Белев.

ПО СЛУЧАЙ МЕСЕЦА НА БЪЛГАРСКИЯ ФИЛМ

На 20 август вечерта, в салона на киното в с. Зафирово бе проведено тържествено събрание по случай месеца на българския филм. За проагитирането на събранието Общинският комитет на Отечествения фронт раздаде специални покани на всички учреждения в селото, на всички бригадири и проявилите се в работата кооператори и кооператорки. Пред препълнения с кинозрители салон др. Георги Проданов от местната лекторска група изнесе доклад на тема: „Значението на киното и постиженията на българската кинематография".

П. НЕЙКОВ

ВЕРЕН СИН НА НАРОДА

АНГЕЛ НИКОЛОВ ТОМОВ

Роден в Силистра през 1922 година в семейство на работници, Ангел прекарва нерадостно детство.

Неможейки да понася гнета на румънската чокойска власт свободолюбивото семейство на Ангел Николов емигрира в София. Безработицата и нищетата са постоянни негови спътници. Малкият Ангел няма средства дори за учебници, а е принуден да продава с братчето си по софийските улици гевреци, срещу нищожно възнаграждение. През училищните ваканции той работи по постройките. Въпреки трудните условия Ангел винаги е първенец в училище и завършва с отличие.

Лошо е устроен животът. Той идва до това убеждение и с младежки сили се впуска в борбата срещу капиталистическия строй. Ангел става член на РМС.

След присъединяването на Южна Добруджа към България Ангел Николов се завръща в родния си град Силистра и учителствува в различни села. Неговият буден ум, младежка енергия намират изблик през 1941 година, когато е натоварен да говори по случай годишнината от обесването на Васил Левски. Пламенното му слово допада на силистренската беднота, но полицията е недоволна и го предупреждава повече „подобни доклади" да не изнася.

Младият революционер е повикан на военна служба в 6-и пехотен полк—София. Като войник той е отговорник по ремсова линия за 6-та рота и държи редовна връзка с другари извън казармата. С уволнението му от военна служба Ангел продължава своята революционна дейност, но вече е набелязан от полицията. Неговата мечта е да отиде при партизаните, да даде и той своя принос във великата битка против фашизма, за народна свобода. Заедно с други членове на РМС и на Партията деветнадесет души се запътват към връх Мургаш, където е бил партизанският отряд „Чавдар".

Деветнадесет младежки сърца трептят от възторг, че скоро ще бъдат при славните партизани и ще мъстят за народните страдания. Приятна е априлската нощ, през която те се запътват към легендарния Балкан. Обаче по пътя попадат на един бивак, използуван преди това от партизанския отряд, който бивак е бил обсаден от жандармеристи. Внушителната група младежи и девойки привлича вниманието на жандармеристите и се започва престрелка. Няколко младежи падат убити, други последния куршум отправят в челата си, за да не паднат живи, а Ангел с трима души успяват да се прикрият в скалите. Жандармеристите пускат дресираните си полицейски кучета и успяват да заловят прикритите.

Страшни са инквизициите, на които са подложени Ангел и другарите му в полицията в с. Белопопци, Софийско. Няколко дни поред продължават тези зверски изтезания, но никой нищо не продумвал. В дрехите на Ангел не са намерени никакви документи. Озвереният полицай крещял:

— Казвай как се казваш!...

С ненавист поглеждал Ангел врага и с пълна вяра в победата пошепвал твърдо:

— Комунист!

Така и загинал Ангел Николов Томов без полицията да узнае кой е и как се казва.

Цялото село е било в тревога. Един учител успял да се промъкне през нощта, когато полицаите били спокойни, че са доубили „партизаните". Тялото на една от убитите девойки било още топло и тя с ръце ронела пръстта. Но какво е можал да помогне този учител, когато и последната искрица живот е била вече угаснала?

На сутринта труповете на убитите, между които и на Ангел, били заровени в една яма.

Така на 18 април 1944 година загинали деветнадесет млади хора, верни синове на народа, готови да отдадат и най-скъпото си за победата над фашизма.

Недялка ВЕЛИКОВА
(По материали
от Силистренския музей)

Филми, които ще се прожектират следващата седмица в Силистра

Дивата бара

Сред красивата планинска природа на Татрите се разиграва една странна, понякога весела, понякога тъжна история, в центъра на която е хубавата девойка Барбара.

Барбара!

Тя се ражда през една бурна дъждовна нощ в семейството на беден селянин — пъдар. В момента на нейното раждане гръм поваля високия бор в двора, а майка ѝ умира от родилни мъки. Смъртта и гръмотевицата за простите, суеверни хора са страшна поличба.

Барбара расте стройна и красива девойка, всички младежи я харесват... Но старите жени я сочат с пръст:

— Ето магьосницата!

Волно е сърцето на Барбара. Тя се къпе през лунна нощ в планинското езеро, макар че има поверие, че който влезе в него, няма жив да излезе. Барбара не вярва на поличби. Но селското невежество и омразата я преследват. Барбара е затворена в стара костница, където трябва да изгори жива... Един лесничей я изнася от пламъците на ръце и я повежда по един път — далеч от невежеството, суеверията и завистта, които могат да убият и най-прекрасния човек.

Горчива любов

Една пролетна буря настига Вацлав и младата му жена Хедвига в полето. Гръмотевици... Конете се подплашват... Вацлав напразно дърпа юздите им... Те препускат лудо... И Вацлав пада под колелетата на каруцата, натоварена със сено. . . След тези динамични моменти настъпва безкрайна тишина—болнична тишина... Вацлав се завръща в къщи като неизлечимо сакат труп. Счупеният му гръб е гипсиран. Той е осъден на доживотна неподвижност.

В дома се завръща от града по-малкият син на Марунач — Якуб. Той е млад и хубав и най-важното има младо сърце. Той обича хората. Не се дели като Вацлав и баща си от кооперативното стопанство. Якуб се завръща да види брат си. . . Но след първите дни се заглежда в очите на Хедвига.

Филмът „Горчива любов" е вълнуваща психологическа драма за чувствата на Хедвига, Якуб и болния Вацлав. Филмът ни разкрива образа на Хедвига — тази млада, хубава жена, която в началото е примирена със съдбата си да бъде болногледачка на Вацлав. Якуб пък никога не е предполагал, че ще каже на жената на брат си „Обичам те!". . . Но пътищата на любовта са странни. Тя, скрита от очите на хората, от очите на болния Вацлав, от детето и стария Марунач, цъфти като онези полски цветя, които са хубави и ярки, но отровни.

Филмът „Горчива любов" е смело произведение на чехословашката кинематография, което надниква в психологическите лутания на трима души и ни открива пътеките на една скрита горчива любов.

ВЪЛНУВАЩА БРИГАДИРСКА СРЕЩА

В лагера на окръжната средношколска бригада „Дочо Михайлов" се чувствува смущение и нетърпение. Гост на бригадирите ще бъде др. Вълчо Иванов от с. Иширково, бригадир в Съветския съюз, който ведно със съпругата си Лидия Ивановна ще посети бригадата.

Командирът по политическата част др. Мария Вълканова откри срещата. Първа чета изнесе кратка литературно-музикална програма, като изпълни български, съветски и македонски песни. С голямо задоволство всички изслушаха сатиричната група, която бичува мързеливците и недисциплинираните бригадири.

Другарят Вълчо Иванов разказа за живота на българските бригадири в Темир-Тау—Съветския съюз, за дружбата и съвместната работа със съветските другари. Той изрази желанието на българските бригадири от Темир-Тау да поддържат потясна връзка с младежите от България и Силистренски окръг.

Лидия Ивановна разказа впечатленията си от живота на нашите бригадири и изрази задоволството си от тази вълнуваща среща.

Накрая под звуците на акордеон се състоя веселие.

Йордан М. ПАРУШЕВ

КАЖЕТЕ МИ КАК ДА СЕ ЛЕКУВАМ?

ФЕЙЛЕТОН

Да речеш, че съм много припрян и нервен човек не съм. Напротив, много съм си спокоен.

Случвало се е например, военната музика да свири на един метър от мен и при това да бъда близо до тъпана и да си чета спокойно вестник.

Често, като работя най-задълбочено в канцеларията си, ще издрънка конска каруца по паветата, която вдига такъв шум, от който моите колеги и то послабонервните, пет минути примигват като мишки в брашно, без да могат да ти кажат дума, докато на мен това не ми и прави впечатление.

Чакал съм по четири часа на единственото гише на УАТ—пътническа за билет, без да се разтревожа или пък да ми стане лошо. А около мене хората протестираха, викаха и падаха от прилошаване.

Когато в града ни се прожектира филмът „Кангасейро", за 560 места в летния салон на кино „Доростол" бяха продадени над 1000 билета. Въпреки че салонът беше без таван, температурата надхвърляше 40 градуса Целзиеви. Носовете на първите посетители опираха на екрана. То беше такова притискане, че човек без да иска, се докосваше до много части на телата на сьпритискащите се. Тогава също имаше гюрултия, потене, пухтене, а аз най-невъзмутимо си стоях и се „възхищавах" от „О, кангасейро".

Неотдавна пък се прожектираше филмът „Законът си е закон", много от посетителите напуснаха салона поради това, че филмът бил лош, безинтересен. Но аз и приятелят ми останахме до край, колкото и глупав да беше той.

И още много други доказателства мога да посоча, които потвърждават, че съм индеферентен човек, че туй или онуй, което е обикновено явление в нашия град, не ме тревожи, не ме обезпокоява.

Често бях обвиняван от приятелите си, че съм имал дебели нерви, като сиджим за снопи или пък, като горнооряховски суджук. Но това съм си, човек със свободна душа.

Напоследък обаче, започнах да се чувствувам зле, избива ме пот, подкосяват ми се краката, шие ми се свят и започнах някак си да бъда нервен. Сутрин не закусвам, защото лекарите ми препоръчаха да ям сандвич, ориз с мляко, банички с невкиснало сирене, да пия чай или кафе, изобщо такива „деликатеси", които не се намират. И да каже човек, че има някакви сериозни причини за разболяването ми, не знам. Аз поне не виждам такива.

От известно време не мога да си почивам добре особено в почивните дни—събота и неделя.

Като изляза от работа, най-напред бързам да се обръсна. Е, верно е, че чакам ред по 3-4 часа, но. . . Аз не съм като онези качаци, които си намират работа през работно време и още преди обед са се обръснали. Такива ги има много, но най-много са при Флорин.

Може би някои ще кажат, че в Силистра има най-много бръснарници. Верно, има, но малко са бръснарите в тях. Много хора започнаха да се бръснат сами, но аз съм упорит, чакам си реда.

След това, към 17 часа си отивам в къщи. Точно мисля да си почина, но жена ми казва: „Откога те чакам да изтърсиш чергите, да ми купиш ориз, картофи, сол, олио, зелен пипер, бамя, зеле, парливи чушки, нещо за десерт, сапун, паста за зъби, боя за обувки..." и какво ли не още.

Засмам се аз с тези домашни нужди и докато изпълня половината от тях, затъмнява и на магазинерите им изтекло вече работното време.

На другия ден в неделя, докато купя останалите работи и да отида на пазара за дини и грозде, часът е станал вече 11. Уж се хвалихме много с производството на тези плодове, но рядко се срещат въджиите. Чувам, че търговската организация изнасяла гроздето и дините за други окръзи, понеже имала сключени договори. Това не е лошо, но тези дни смятам да отида в степето да сключа и аз един договор, иначе има опасност да не ям дини и грозде.

Като се връщах в къщи един камион така зловещо изсвири и то с въздушна сирена, че се сепнах и се забих в една витрина, а една жена горката, изтърва двете дини, които носеше и така се изплаши, че седна отпред на камиона.

Разправят, че такива сирени можели да объркат човека така, че ако е тръгнал за игрището ще стигне в Дунавската градина.

Нейсе, върнах се в къщи, а жена ми още от вратата ме започна: „Сега ли зрее това грозде бе, тази зелена диня на на теб ли намериха да пробутат" и т. н.

— Хайде сега тръгвай да занесеш гювеча да се опече, пекарницата нали я знаеш накрая е на улица „Тутраканска".

Тръгнах за там, но все се оглеждам за камиони да не би някой да ми свирне, отиде гювеча. От пекарницата ми казаха, че в 11 часа той ще бъде готов, защото само две пекарници имало в града и много наплив ставало.

Докато взема обратно гювеча, докато се наследобядваме защото, обяд отдавна беше минал, и докато позачуквам две-три гвоздейчета из двора времето мина и за мач дори закъснях.

Вечерта гледам жена ми и детето се гласят. „Хайде — казва жена ми — ще вървим на новия ресторант". Тръгваме ние и заемаме една почетна маса срещу оркестъра на ЦУМ. Там ми се искаше да седна, понеже казаха, че певицата пеела хубаво, а имало едно момиче, на което викали „Казка", свирело много добре на саксофон.

Верно, певицата доста време се провикна, другите надуваха инструментите, отвреме навреме крещяха Робинзон . . . Саксофон, от което аз нищо не разбирах.

Така чаках на масата цели 2 часа да дойде келнерът, за да си дам поръчката, а след това чаках още три часа докато донесат това, което исках. Поръчах за детето лимонада, отговориха ми, че лисвала—„нямало въздух"

Та да си кажа напоследък ми се събра много. През делничните дни е същото, но тогава не го забелязвам, понеже не съм в почивка.

Истинската причина за разклатеното ми вече здраве още не съм открил, но ако някой може да ми помогне, нека напише рецепта и я предаде в редакцията на вестника.

А, АНДРЕЕВ

Окръжна стоматологична конференция

На 17 и 18 август в Силистра се проведе окръжна стоматологична конференция.

Гост на конференцията беше професор д-р Боянов от стоматологичния факултет в София. В двудневните занимания професор Боянов демонстрира някои особености при направа на зъбни протези, като даде и ценни теоретически обяснения.

На конференцията бяха разгледани и предстоящите профилактични задачи. Като най-важна задача на окръга е училищното зъболечение. Станаха изказвания и всеки стоматолог се задължи да санира най-малко учениците от централното селище. Лошо впечатление направиха другарите от Тутракан, които въобще не се явиха на конференцията.

Д-р ПЕТРОВ

СВЕДЕНИЕ

за работата на МТС в окръга до 23 август включително (в проценти)

МТС	Вършитба с вършачки	Лятна оран	Есенна оран	Силажиране
Силистра	34	67·5	67·5	74
Алфатар	63	36·8	53·5	37
Кайнарджа	44·5	51	55·5	83
Средище	57	6·5	54·5	75
Ситово	37·4	36	52·3	151
Дулово	79	—	48·2	91
Главница	57	54	63·2	84
Тутракан	37·5	88	45	104
За окръга	53	78	53	78

СВЕДЕНИЕ

на Окръжния народен съвет за хода на селскостопанските работи до 23 август включително

ТКЗС	Силажиране %	Есенна оран %	Жътва коноп %	Набран тютюн	Почистване пшеница %	Яйца на 100 кокошки
Айдемир	25	52	100	—	70·5	37
Калипетрово	76	93	80	—	58	48
Бабук	50	51·4	92	—	30	45
Алфатар	47	56	48		28	30
Иширково	20	45·5	63	62	62·5	30
Попина	22	41·4	75	200	12·2	47
Сребърна	32	26	75	210	33·3	36
Ситово	39	55	100	52	51·2	31
Срацимир	29	40	70	80	57	46
Кайнарджа	39	50·5	39	78	90	42
Голеш	36	89	—	33	20·5	30
Тутракан	30	58	82	75	100	53
Нова Черна	45	40	85	—	100	74
Старо село	24	54·4	45		30	80
Белица	30	46	81		100	43
Главница	25	70	81	76	100	58
Ст. Караджа	31	56·2	50	76	26.5	80
Сокол	36	46·2	36	66	80	52
Зафирово	37	35·7	69	—	57·2	67
М. Преславец	30	44·4	100	87	41	53
Дулово	24	28·7	70	61	14	37
Межден	34	44·3	47	48	27·3	22
Окорш	42	40	—	58	23	21
Секулово	32	33·4	—	43	23	27
Добротица	34	51·3	100	75	12	53
Чернолик	33	26·8	—	24	15.4	27
Паисиево	45	41·8	—	32	33	40
Средище	39	44	—	135	100	36
Алеково	45	48	67	107	58	39
За окръга	36	47.4	74	60.7	50·4	39

Тържество на дружбата между братски народи

Калараш, 25 август. По случай 15-годишнината от освобождението на НР Румъния от фашисткия гнет на 22 август в Калараш пристигнаха официални лица и спортисти от Силистра. Традиционните спортни прояви започнаха с футболна среща между отборите на „Доростолски юнак" и „Упиря". Срещата завърши наравно—1:1, като и двата гола бяха отбелязани от румънците.

Не задоволи с играта си волейболният отбор (жени) на Силистра. Волейболистките на Калараш, които са окръжен първенец, победиха леко и в двете срещи с резултат 3:1 и 2:0.

Първата среща между волейболните мъжки отбори протече много оспорвано. Победиха румънските волейболисти с 3:2 гейма. Нашите състезатели играха сковано, но на втория ден се реабилитираха за загубата си и победиха с резултат 2:1.

Не оправдаха очакванията и състезателите от представителния ни отбор по баскетбол. Те загубиха и двете си срещи с румънските баскетболисти първата с 13 точки разлика, втората с 2 точки.

След завършването на състезанията българските състезатели получиха значки и подаръци от румънските състезатели, които за Девети септември ще гостуват на нашите спортисти в Силистра.

Традиционните приятелски спортни срещи между румънци и българи заздравяват все повече дружбата между двата братски народа, които вървят уверено по пътя към комунизма.

Драгомир ПАНОВ
наш специален пратен

силата на звука. За миг, в неверната светлина на свещите, неподвижното мрачно лице на монаха се стори еднооко, като че ли издялано от тъмно дърво. Ватагин погледна фотографията и отново я скри в джоба си—това не му отне повече от секунда. Стеснявайки се от руските слушатели, македонецът запя старинна песен, позната на Ватагин още от младостта му.

—„Живяха дванайсет разбо-о-о-ойника. . ." пееше монахът и такова бездънно „о-о-о. . ." се посели в трапезарията, че празните чаши отекнаха като морска раковина.

—„Господу помо-о-о-олимся. . ."—дружно подхванаха монасите.

Песха и ковчежникът, и игуменът, и икономът, а гласът на македонеца звучеше като камбана. Рядката му брадичка почти не скриваше квадратните линии на лицето му. Носът му беше гърбав, с тънки ноздри. Под меките мустаци устните бяха стиснати, като че ли за тънко изсвирване, но на полковника се струваше, че звукът възникваше не в гърдите на монаха, а в неговия гръб, излят от мед и сребро специално за такива случаи. Ватагин почувствува, че е изпито доста. Отново за миг той извади от джоба на гимнастьорката си фотографията, погледа я и я скри. Изглежда, че прилича: един от седемте близнаци.

XV

След песните езиците се развързаха. Монасите шумно беседваха помежду си, вече без да се стесняват от руския офицер и игумена. Те споделяха първите си впечатления от срещата със съветските хора и въпреки че един от руснаците спеше, изморен от походите, а другият влизаше и излизаше мълчаливо, то третият, най-старшият, беше приветлив и сговорчив. Той също говореше малко, но слушаше охотно и ядеше без да се стеснява.

—Вярно ли е, господин полковник, че има жени във вашата армия?—като набра храброст попита

икономът.

—Имаме такъв грях. Но нали и вашите девойки партизанствуваха славно?

— Нищо. . .—отклонява отговора икономът.— Ние не сме съдии на мирските дела.

— А вас в планинските височини не ви ли посещават жени?—попита полковникът намигвайки.

—Някои. . . ни посещават—лукаво и в тон му отвърна ковчежникът.

При тези думи всички погледнаха Октава. Мъжката трапеза се оживи. Икономът се беше залепил за Октава и размахвайки ръце го караше да разкаже без да крие нищо как и защо е избягал от своя Прилепски манастир. Октава се дърпаше, стараейки се да се отскубне от иконома и при тези движения гърбът му още по-рязко изпъкваше, сякаш имаше под расото си скрит куфар.

—Нелепо е това, което искате. Глупост!—говореше Октава. — Защо руснаците да слушат такива неща? Няма да повярват. Глупост е. . .

—Не е глупост. Истина е!

—Глупост е.

—Разказвай!—без да вдига очи заповяда Ватагин

От детство Октава живеел в Югославия край Вардар. Там в сините Прилепски планини имало старинен манастир, за който се разправяло, че бил издигнат още от кръстоносците по време на техните походи от Франция към светите земи. Веднаж преди година, монасите се събудили в тревога — към стените на македонския манастир, по една малкодостъпна планинска пътека се приближавала немска кола. Преди това немците са идвали в манастира само един път и то да търсят партизани и добитък. През тази нощ Октава спял непробудно—от сутринта до вечерта той сякъл столетни буки по скалите и свалял техните окастрени голи клони надолу из дълбоката скална пукнатина към манастирските пасбища, приготвял дърва за дългата зима. Той се събудил от това, че студът прониквал през отворената врата на килията му. Отворил очи и ви-

ДЕПОЗ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година IV, Бр. 55 | Събота, 29 август 1959 година | ЦЕНА 20 СТОТИНКИ

Работници и служители от търговията! Разширявайте търговската мрежа, повишавайте културното обслужване на потребителите, проучвайте нуждите и вкусовете на трудещите се, борете се за най-пълното им задоволяване! Осигурявайте своевременното изкупуване на цялата увеличена стокова продукция на народното стопанство! Борете се непрестанно за поевтиняване на обръщението! По-широко и смело въвеждайте прогресивните форми на организация и заплащане на труда! Пазете социалистическата собственост!

(Из лозунгите на ЦК на БКП по случай 15-годишнината на социалистическата революция в България)

В дните пред великия празник на свободата

ОТ ИЗОСТАНАЛО ДУЛОВО СЕ ПРЕВЪРНА В МОДЕРНО СЕЛИЩЕ

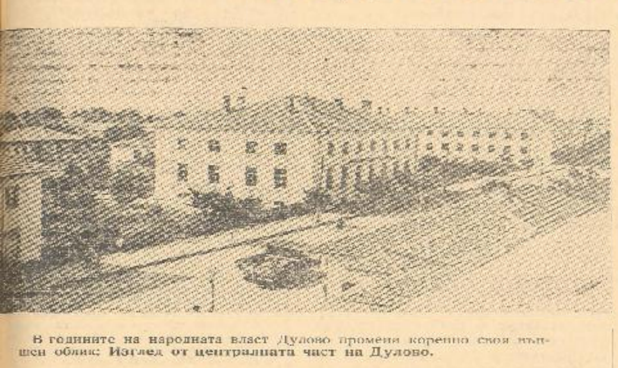

В годините на народната власт Дулово промени коренно своя външен облик: Изглед от централната част на Дулово.

Изменят неузнаваемо своя облик нашите села и градове. Гордо и тържествено посрещат забележителната годишнина трудещите се граждани на обновеното добруджанско селище Дулово. За [illegible] годините на народната власт донесоха много радост и благоденствие. Някогашното бедно и изоставено Дулово, състоящо се от стотина къщи около шосето и две турски махали, сега е неузнаваемо. Някакво чудо е станало с него. Няма ги вехтите схлупени къщички. Издигат се нови сгради — големи, просторни, с много светлина и въздух.

Новото, красивото в Дулово е на всяка крачка. И по улиците, и по кварталите, и по самите хора. Попитате ли някой дуловчанин — какво е построено след Девети септември, отговорът ще е един: — Всичко, което се вижда сега в Дулово, е построено през годините на народната власт. Не е нужно да се говори за делата на Отечествения фронт, те са налице.

Докато преди народната победа в Дулово най-хубавата сграда е била черквата, сега има много и все хубави. Ето административната палата, в която се намират канцелариите на партийните и административни ръководители и ТКЗС, масивната и слънчевата училищна сграда.

След Девети септември са построени и сградата на Народната банка, хубавата баня, отличните хотел-ресторант и др. Извисява снага и през тази година ще бъде завършен окончателно Културният дом. Той ще има зала за 500 места, читалня, кръжочни, помещения за самодейци и голямо книгохранилище. Това ще е новата голяма придобивка за населението от село Дулово.

Настъпиха коренни преобразования в бита и културата на дуловци. Сега трудно ще разпознаете кои от тях са българи, кои турци. Жените туркини отдавна захвърлиха фереджетата. Радост, светлина и топла благодарност към комунистическата партия и народното правителство блика в душата на тези работливи добруджанци, когато се отправят към светналите от електричеството домове и раззеленилите се от благодатната вода градини. 800 нови жилищни домове красят панорамата на Дулово.

В часове на почивка любимо място на дуловци е построената със средствата на самооблагането хижа.

Радостно и щастливо грейнали са лицата на младежите, които след плодотворен труд се отправят към хубавия киносалон, към новия стадион, или като се разхождат по асфалтираната главна улица. За отдих и развлечения те са си построили малък кокетно подреден парк с ресторант и танцовална площадка. И за най-малките граждани на Дулово настъпиха светли дни. За тях народната власт създаде детски ясли. Открити са родилен дом със 10 легла и тубдиспансер с 15 легла.

Кооператорите от преобразено Дулово заедно с механизаторите от дуловската МТС неуморно се трудят за изпълнение поставените от Партията задачи за удвояване селскостопанската продукция. Сега те успешно се съревновават с кооператорите от ТКЗС в с. Межден. Тази година дуловското ТКЗС получи по 163 кгр. пшеница от декар и очаква 18 лева възнаграждение на трудоденя. Договорното изкупуване на овчето мляко преизпълни с 25,000 л.

Общинският народен съвет заедно с общинския партиен комитет са разработили подробен план за разхубавяването на Дулово в бъдеще. Предвидено е построяването на районна болница със сто легла. С построяването на железопътната линия Самуил-Силистра се осъществява вековната мечта на населението от нашия край. Неотдавна дуловци посрещнаха първия влак. Сега там ще се строи хубава гара и жп постройки за около пет милиона лева. Работят се проектите на новия булевард, който ще свърже селището с гарата и друг такъв към стадиона. Всичко това сплотява населението на Дулово. Преди Девети септември събирането на младите турчета със българските младежи е било немислимо. Сега в неделните и празнични дни младежите и девойките на Дулово се веселят заедно в построения с техни средства и труд парк-градина.

Под бащинските грижи на народната власт днес в Дулово растат нови хора, пълни с увереност и сили. Те ще доведат до пълна победа изграждането на комунизма.

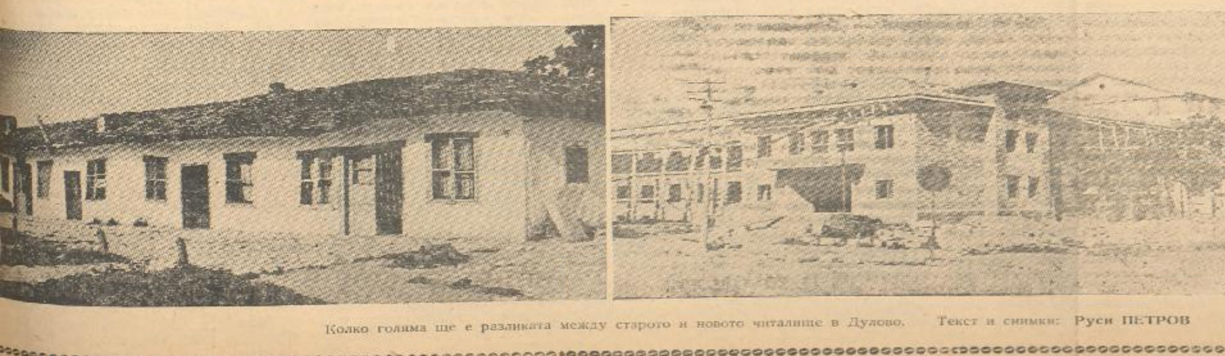

Колко голяма ще е разликата между старото и новото читалище в Дулово. Текст и снимки: Руси ПЕТРОВ

За 8 часа 70 тона силаж

На 20 август бригадата на Деню Димитров от с. Върбино работи на силажните ями. Двадесет души кооператори успяха да силажират за 8 часа около 70 тона силаж. Силажорезачката работеше също безупречно под наблюдението на старния тракториста Киро Дженков.

Особено добре се проявиха другарите Стоян Енчев, Йордан Димитров, Стоил Ангелов и др.

Йордан Манев

БЕРИТБАТА НА ТЮТЮН В СВЕТОСЛАВ

През пролетта кооперативното стопанство в Светослав приготви 46 декара площ за засаждане с тютюн. Грижовно и навреме кооператорите окопаха тютюня, навреме започнаха да го берат.

Бригадата на Тодор Маринов набра вече 7,600 низи. Само звеното на Йордан Апостолов набра 1,230 низи. След него са звеното на Антон Костадинов и другите звена.

Георги МАРИНОВ

КОЛКО ГОЛЯМА Е РАЗЛИКАТА

Пред бригадирите от средношколската бригада „Никола Йонков Вапцаров" в Тутракан секретарят на Окръжния комитет на Комсомола др. Тодор Иванов разказа впечатленията си от Турция, Гърция и Италия, които страни той преди известно време беше посетил.

С ярки краски др. Иванов описа живота на младежите в тези капиталистически страни, като направи паралел между строителството у нас и при тях колко радостен е животът на младежите в нашата Родина и колко тежко е положението на турската, гръцката и италианската младеж, която се бори за повече радост, за по-добър и щастлив живот.

Димитър Н. ИВАНОВ

ПОДГОТОВКА ЗА ЧЕСТВУВАНЕ НА ПРАЗНИКА

ДОБРОТИЦА

От проверката, която общинският партиен комитет в с. Добротица направи на 21 т. м. проличя, че подготовката за чествуване по най-тържествен начин 15-годишнината на Девети септември е в пълен ход. Написани са достатъчно лозунги в селата Добротица, Любен, Босна и Ирник.

Подготовката в с. Добротица е най-добра. Учрежденията вече са украсени с лозунги на платна, агиттабла и диаграми. В това отношение на първо място са другарите от участъковата болница с профгрупорг Людмила Димовска и ТКЗС с отговорник за украсата др. Иван Марков.

Животновъдните ферми са украсени с подходящи лозунги, блестят от чистота. В момента др. Никола Матев полага много голям труд за украсяването на стопанския двор. Той подготвя четири големи художествено изработени диаграми, които отразяват развитието на отделните отрасли в стопанството.

Наред с украсата на населените места се разгаря и социалистическото съревнование, което ще доведе до нови трудови успехи.

Ахмед РАМАДАНОВ

СРЕДИЩЕ

По инициатива на Общинския партиен комитет на 20 т. м. се състоя съвещание с ръководствата на комсомолското дружество, на Отечествения фронт, с управителния съвет на ТКЗС, изпълнителния комитет на Общинския народен съвет и председателите на профорганизациите от учрежденията.

Партийният секретар др. Малчо Добрев съобщи докъде е стигнала подготовката по чествуване на 15-та годишнина на Девети септември. На съвещанието се набелязаха мероприятия, които веднага започнаха да се изпълняват.

Стопанският двор на кооператива се почиства и украсява, дворовете на кооператорите се подреждат, из селото се поставят лозунги и диаграми, в учрежденията се правят червени кътове, поставя се арка. Колективът за художествена самодейност при читалището подготвя специална деветосептемврийска програма.

Георги КИТАЕВ

В БИТКА С ВРЕМЕТО

Незапомнено е съревнованието, което се разгаря сред всички бригади и производственици в ДИП „Липа" сега, в чест на 15-та годишнина на Деветосептемврийското въоръжено въстание. То доведе до изпреварване на времето и колективът изпълни осеммесечния производствен план на цялото предприятие 6 дни предсрочно — на 25 август.

По обем най-голям успех има бригадата на строителния отдел с бригадир Димитър Трифонов, която е изпълнила плана си 120 процента, бригадата за маси на Георги Стоев и други. Бригадата при пресовия отдел, която преди няколко дни бе обявена бригада за комунистически труд полага усилия да догони челните бригади.

Иван КРЪСТЕВ

По стъпките на четата на Дочо Михайлов

Нощта беше тиха и топла. Трепкаха звезди в базлунното небе. Наоколо се чуваше само песента на щурците. Изведнъж лекият ветрец разнесе звуците на военната музика:

„Вий жертва паднахте в
неравна борба,
служихте с любов на народа..."

Стотици хора коленичили даваха обещание да пазят делото на падналите за свободата добруджански революционери. Разноцветни ракети кръстосаха небето и го осветиха. Венци от свежи цветя бяха положени от походниците, от школа козлевци, от трудещите се от Дойренци и др. Тържествено звучат думите на четните командири, които отчитат, че всички четници са на лице освен Дочо Михайлов, Георги Гицов, Тодор Господжаков и Гено Друмев... После следват развълнуваните спомени на сратници и четници — Радан Токушев, Жеко Червенков, Йордан Гергицов и Съби Петров. Пред паметника е и Димитър Калев, ятак от с. Алфатар. Разказът на Ковчазов от с. Никола Козлево (Дживел), живият свидетел в деня на убийството — 26 август, развълнува всички.

След тържеството всички се оттеглиха на около един километър от паметника, близо до гората, където имаше лагерен огън.

Походниците нощуваха в гората, под открито небе. В 7 часа сутринта на 26 август, 370-те походници от Силистренската колона продължаха пътя си по стъпките на четата. В Тервел както и в Секулово на отиване имаше вълнуваща среща между походниците и тервелци, на която бяха разказани спомени. Колоната със знамена и лозунги достигна до лобното място на Димитър Дончев (Доктора) близо до Войново. Походниците положиха венец, а др. Радан Токушев разказа спомени за дейността на Димитър Дончев (Доктора) след убийството на Дочо Михайлов. В четири часа след обед походниците се отправиха към с. Бабук — родното място на Дочо Михайлов. Вечерта се проведе голям митинг.

В 8 часа и 30 минути колоната пристигна в Силистра. Двудневният поход в чест на 15-годишнината на Девети септември по стъпките на четата на Дочо Михайлов и разказаните спомени на участниците вляха свежа струя в душите на стотици трудещи се от Силистренски окръг.

Недялка ВЕЛИКОВА
(наш специален кореспондент)

Светло и просторно училище

До Девети септември в с. Шуменци имаше само едно двустайно училище. В него можеха да учат само четири класа, а учениците от прогимназията трябваше да ходят на училище в с Варнснци, което е на 3-4 километра. Това се отразяваше зле върху успеха на учениците. Те прекарваха повече от времето си в пътуване, а време за подготовка на уроците не оставаше.

Сега е друго. Народната власт полага големи грижи за построяване на училища, културни домове и пр. В нашето село през 1948 година издигна снага новата училищна постройка. Децата радостни като пойни птички чуруликат из просторните и светли стаи. Сега до училището се строят още 3 учебни стаи.

Ходенето на училище в съседните села остана само като спомен у нашите по-големи братя и сестри.

Стефан СТОЯНОВ

Съревнование между стопанствата в Средище и Кайнарджа

ТКЗС с. Средище е в съревнование с ТКЗС с. Кайнарджа. Съгласно договора, съревнованието трябва да се отчете два пъти — през август 1959 година и през януари 1960 година.

На 22 август десетчленна комисия от с. Средище посети ТКЗС с. Кайнарджа. При обиколката си комисията видя добре подредените кравеферми и свинеферми в с. Кайнарджа и с. Войново. Помещенията са почистени и варосани, името на всяка крава е написано на табелка, из помещенията са поставени подходящи лозунги във връзка с хигиената, млеконадоя, храненето на животните и диаграми, отчитащи съревнованието между доячите. За поощрение също на доячите са ушити и две знамена с надпис „Дояч първенец", които се връчват на надоилите най-много мляко. Пред всяка крава има кофа за водопой и отделна преградка в яслата. Поставянето на храна на животните става със специално направени вагонетки.

По желание на краварките от с. Средище комисията разгледа и помещенията, където почиват гледачите. Те са много добре хигиенизирани, с хубави легла и подредени кътове.

Особено впечатление направи свинефермата на с. Кайнарджа, хигиенизирана, варосана отвън и от вътре. В летния лагер са направени специални бани пълни с вода за къпане на свинете през горещините.

Наред с хубавите работи обаче комисията видя и някои лоши. Стопанският двор в с. Войново беше непочистен, инвентарът — разхвърлян. Хранилките на пилетата бяха замърсени със стара храна. Ямата със силаж не беше покрита с пръст, което води до разваляне на силажа. В с. Чолаково полозите в птицефермата са направени от щайги, а самите птицегледачки живеят при лоши хигиенични условия.

В лошо хигиенно състояние е и свинефермата в с. Чолаково. Боксовете не са варосани, летният лагер пред свинефермата не е почистен от камъни, а водата не е на сянка. Има дори свинемайки с прасета до 20 дни, при които няма дежурен гледач.

В същото състояние са и юниците им. Оборският тор се изхвърля на 5-6 метра от обора. Помещенията на гледачите не са добри — непочистени, изкъртени и нямат нагледна агитация.

Георги ПЕЙЧЕВ

Пленум на Окръжното ръководство на БЗНС

Преди няколко дни се състоя пленум на Окръжното ръководство на БЗНС. Два основни въпроса бяха разгледани — участието на сдружените земеделци в подготовката и извършването на есенната сеитба и в просветните форма през новата съюзна учебна година.

Докладите на ръководството, прочетени от секретаря му др. Стефан Андреев и от члена Господин Господинов, поставиха задачите, които в настоящия момент стоят пред сдружените земеделци. Призоваха се сдружените земеделци да се включат усърдно в есенната сеитба, като ръководствата на дружбите се съобразят с изработените оперативни планове на общинските съвети и управителните съвети на ТКЗС.

Приканени бяха всички сдружени земеделци да се включат в различните просветни форми на новата съюзна учебна година, като дружбените ръководства потърсят помощта на партийните кабинети, общинските комитети на Отечествения фронт и управителните съвети на ТКЗС.

15 ГОДИНИ НАРОДНА ВЛАСТ

Промишлеността в Силистренски окръг

След няколко дни нашият народ ще празнува 15-годишнината от историческата деветосептемврийска победа. Петнадесет години за мащабите на историята не са дълъг период от време, но за този кратък период под ръководството и грижите на Българската комунистическа партия и Народното правителство нашият народ сплотен здраво в спасителния за страната Отечествен фронт постигна такива огромни преобразования в икономиката, бита и културата, които както ни сочеше нашият велик учител Г. Димитров другите народи и страни са постигнали за цяло столетие.

С големи крачки се развива и промишлеността в Силистренски окръг. Народната власт наследи от буржоазията в нашия окръг само два търговско-занаятчийски градове — Силистра и Тутракан, в които за промишленост едва ли би могло да се говори. Само за 15 години окръгът измени своя силно подчертан в миналото аграрен облик. Той се превърна в национален аграрнопромишлен край със сравнително добре развита лека промишленост, с мощно едро коопериране и високомеханизирано селско стопанство. В този кратък период извисиха снага големи производствени сгради като тези на ДИП „Липа“, „Винпром“, Маслодобивна ф-ка, ТПК „9-ти септември“, Керамична ф-ка, Текстилна ф-ка, ТПК „Стомана“ и др. В тези и другите открити предприятия като: ф-ка „Камъшит“, ТПК „Дунав“, „Съгласие“, „Нов живот“, „Домостроител“, промкомбинатите в Силистра, Тутракан и Дулово и др. намериха работа повече от 5,000 работника.

Доброто производство на някои предприятия прослави нашия окръг в редица социалистически и капиталистически страни. ДИП „Липа“ изнася голямо количество разтегателни маси за СССР, ТПК „Стомана“ предава на братска Чехословакия стоманени отливки, а фабрика „Камъшит“ прославя Родината ни с най-разнообразни кошчета в западните страни.

Обхванати от творческия кипеж на целия български народ, трудовите колективи от окръга се готвят да посрещнат деня на своята велика победа с нови големи постижения в борбата за осъществяването на икономическия скок. В стопанския план за 1959 год. се предвижда необикновено за досегашното ни развитие разрастване на промишленото производство. Промишлената продукция ще нарасне със 110 милиона лева.

Това голямо увеличение на плана ще се реализира като се използува напълно съществуващата материално-техническа база. Наред с това се пуснаха и ще се пуснат в действие нови производствени предприятия, като Консервната фабрика в гр. Силистра, винарската изба в Тутракан.

Какъв огромен е скокът в развитието на промишлеността през последните няколко години най-добре личи от следните примери:

Фабрика „Камъшит“ от 50-60 работника в примитивни работилници в скоро време ще се превърне в модерно предприятие с нови машини, в което ще работят над 800 работника. ТПК „Стомана“ сега е едно от най-добрите в страната металообработващо предприятие от системата на производителните кооперации. От примитивно ръчно занаятчийско производство днес тук се премина на стругове, големи преси и други съвременни машини. Сега в нашите предприятия обемът на продукцията е увеличен повече от 12 пъти в сравнение с 1948 година.

В близките години работниците ще бъдат над 7,000, а промишлената продукция ще се увеличи няколкократно.

През годините на петилетката в Силистренски окръг ще се разрасне и промишленото строителство. Усилено се работи по разширението на ДИП „Липа“, новата производствена сграда на ТПК „Дунав“, Текстилни влакна в Силистра и Тутракан, ДИП „Дунав“, ТПК „Стомана“. Предстои оборудването на Консервната фабрика с нови модерни съоръжения, за да може още през следващата година да произвежда конфитюри, желета и др. и да приеме нови 400 работника. Ще се строи нов Месокомбинат, млекопреработващо заведение, значително ще бъдат разширени ДИП „Добруджа“, ТПК „Стомана“, ТПК „9-ти септември“ и Керамичната фабрика.

Една от най-належащите задачи на промишлеността в близките години е да се подменят постепенно старите машини и да се увеличи производителността на труда. Нашите предприятия сами изработват някои машинни части, чрез които се механизират процесите на производството. Така например ТПК „Стомана“ направи две преси, предаде на фабрика „Добруджа“ часовници за постоянно отмерване на производството на тъканите.

Решителни мерки се набелязват и в областта на строителството. До края на тази година ще се построят 120 апартамента. През следващите години жилищното строителство ще се увеличи няколкократно. Предстои цялостно задоволяване нуждите на водопроводната и канализационната мрежа. Още през тази година ще бъде включена допълнително вода, която ще покачи дебита на 52 л. в секунда. В близките години ще се асфалтират голяма част от улиците на градовете и шосетата.

Най-голямото строителство за окръга ще бъде направата на напоителната система за напояване на плодородните поля от водите на р. Дунав. Почти няма да има село, което да не бъде облагодетелствано от това мероприятие.

Голям дял в строителната програма заема и културното строителство. Работят се усилено 4 постройки на училища, големи културни домове в Тутракан и Дулово, в строеж е болницата в Тутракан. Ще започне в скоро време изграждането на ново училище и културен дом в Силистра. Ще се построят нови читалища, здравни домове и детски ясли в окръга. Започва с по-голямо темпо и зеленото строителство.

Изтеклите петнадесет години и постигнатите резултати в окръга са блестящо доказателство за огромните грижи, които нашата Партия и Правителство оказват. През тези години на свободен живот политиката на Българската комунистическа партия блестящо потвърди и напълно доказа своята непобедима жизнена сила. Благодарение на тази политика нашият окръг израсна и трудещите се в знак на признателност и благодарност ще чествуват 15-годишнината на Деветосептемврийското народно въоръжено въстание с пълна вяра в своето още по-светло и щастливо комунистическо утре.

Мико **НИКОЛОВ**
зав. отдел „Стопански“
на Окр. ком. на БКП

В Бабук се радват на новата радиоуредба

Вечерта на 23 август беше много радостна за жителите на с. Бабук. Кооператори и кооператорки, младежи и девойки се трупаха около голям електрически стълб, на който беше поставен говорител от новата радиоуредба.

Прозвуча първият марш. Чуха се словата на говорителя. Настъпиха минути на радостно вълнение, на гордост от новата културна придобивка на бабукци.

Пред микрофона е секретарят на общинския партиен комитет др. Куни Михнев. От името на партийния комитет, общинския народен съвет и населението на Бабук той благодари на Партията и правителството за непрестанните грижи, които те полагат за културното издигане на селото. Др. Михнев изказа благодарност и на техниците от окръжната станция по съобщенията, които под ръководството на др. Стоян Цонев и Иван Косев скачиха всички радиоточки. В резултат на тяхната ползотворна работа днес в Бабук слушат както редовните програми на националния предавател, така и предаванията на местната програмна комисия.

На тържеството при откриването слушателите от Бабук чуха голям поздравителен концерт, в който участвуваха самодейци от читалищния колектив.

Руси **АТАНАСОВ**

Един от най-новите и най-големи строежи в столицата това е новият телевизионен център. Недалеч от Двореца на пионерите се извисява над върховете на вечнозелените борове червеният обелиск на телевизионната кула. Скоро строежът ще бъде завършен.

НА СНИМКАТА: Изглед от кулата на радиорелейния център и телевизионния предавател.

ПРЕДСРОЧНО ЩЕ ПРЕДАДАТ ЧИТАЛИЩНАТА СГРАДА

От миналата година смилецките кооператори строят читалищен дом. От ден на ден сградата расте. Цялата работа се извършва от 13 души начело със звеновода Злати Златев. Сградата е вече покрита, стените и киносалона измазани и дограмата е поставена. Добре работят другарите Колю Божков Иванов, който измазва по 23 кв. м. стени на ден, Неделчо Михайлов Стойчев, който измазва по 14 кв. м. на ден тавани. Добре работи също така най-възрастният строител, 55-годишният бай Филю Минчев, който поставя дограмата. Със своята пъргавина и умение комсомолецът Никола Филев, който доставя строителните материали, увлича и по-възрастните в съревнованието.

В чест на 15 годишнината от 9 септември строителите обещават да предадат читалищния дом напълно завършен два месеца преди срока.

Иван **ЧАНОВ**

ПИСМА ДО РЕДАКЦИЯТА

Да не стане и с гроздето така, както с кайсиите?

Тази година в нашия окръг има голямо изобилие от плодове. Особено богата беше кайсиевата реколта. Обаче по вина на търговските предприятия в окръга не можа да се осигури навременното и качествено прибиране на плодовете. Допусна се значителна част от тях да изгният по земята, което представлява не малка загуба за народното стопанство.

Сега предстои прибирането и изкупуването на гроздето, реколтата на което е доста богата. Необходимо е в тази връзка да се вземат своевременно мерки и прибирането да стане бързо и качествено. Не бива производител, който е дошъл с два коша грозде, да чака пред изкупвателния пункт цял ден. Такъв начин на приемане не само тормози и ядосва производителя, но му губи и много време, а полската работа не чака. Гроздоберът у нас съвпада със сеитбената кампания и не бива да се отделят работни ръце от тази кампания.

За да не стане и с гроздето така, както стана с кайсиите, Окръжното търговско предприятие в Силистра трябва да осигури достатъчно изкупвателни пунктове, особено в селата. Обаче засега такава подготовка не се чувствува, а гроздето вече узрява.

Борис **ВОЙСЛАВОВ**
Тутракан

Възмутително пътуване с автобус

На 18 т. м. пътувах от Айдемир до Тутракан с автобуса, който сутрин пристига от Белица в Силистра и след това продължава за Русе. По неизвестни причини автобусът закъсня с цял час и вместо в 8.20 часа през Айдемир мина в 9.30 часа.

Ние предполагахме, че се е случила някаква авария и при голямото закъснение шофьорът ще се опита да навакса загубеното време. Обаче това не стана. На всяка спирка, малка и по-голяма, шофьорът и кондукторът слизаха от колата, отиваха под някоя сянка, или приказваха с някого, като с дългите си престои безотговорно нарушаваха разписанието. А през това време пътниците вътре се задушаваха от горещината и от тежкия въздух.

Разбира се това не можеше да не се забележи от шофьора и кондуктора. Нещо повече, шофьорът освен с управлението на колата се занимаваше в кабината и с мадам „Хикс“. През цялото време те разговаряха, смееха се и това не оставаше скрито от пътниците, които се възмущаваха от неприличното им държание.

Смятам, че е правилно ръководството на УАТ в Силистра да потърси сметка от този шофьор и кондуктор и да вземе мерки спрямо ония шофьори, които най-безотговорно се отнасят към задълженията си.

Борис **ПАНОВ**
поделение 2460

ПРЕДСЕПТЕМВРИЙСКО СЪБРАНИЕ

С голям интерес кооператорите и комсомолската младеж в с. Нова Черна изслушаха спомените на борeца против фашизма другарката Рада Калушева от с. Сребърна. Простичко, но убедително, тя ни разказа за зверствата на румъночокойската и българската фашистка власт, за борбата на трудовите хора за свобода, за голямата радост, с която е посрещана от трудещите се всяка победа на героичната съветска армия, за нетърпението, с което са очаквали навлизането на съветските войни. Тя задоволи присъствуващите със описание на своята скромна дейност в всенародната борба против фашизма.

Димитър **ПЕНЕВ**

РАБОТНИЧЕСКАТА СПЕСТОВНОСТ В ТКЗС

За изпълнението на петилетката в съкратени срокове и извършването на икономически скок в нашето развитие са необходими големи парични средства. Освен приходите, които постъпват в държавния бюджет от предприятията и организациите на социалистическото ни стопанство, народните спестявания, внесени в Държавна спестовна каса, са ценен допълнителен източник на приходи за бюджета. Само през първото тримесечие на тази година в спестовните каси на страната ни постъпиха 600 милиона лева, 63 на сто от които са внесени от селското население. В нашия окръг до 31 юли т. г. са постъпили повече от 7 милиона лева. Голям брой от кооператорите са си открили работнически влогове и правят вноски при раздаването на парични аванси в ТКЗС. Създаването на условия за постоянно помесечно заплащане труда на кооператорите, както става заплащането в държавните предприятия и учреждения, поставя въпроса за развитие на работническите влогове с редовни и извънредни месечни вноски и в ТКЗС, подобно на останалите служители. С това ще приучим нашите кооператори да спестяват и да се отърсят от навика да задържат свободни парични средства, каквито случаи има много в нашия окръг. Сумите на кооператорите, внесени в Държавна спестовна каса от касиер-отчетниците на ТКЗС, ще получават голям лихвен процент — 4 на сто годишно.

В изпълнението на тази задача в окръга ни има значителни успехи. Обединеното стопанство в с. Ситово, което обхваща селата Ситово, Поляна, Искра и Нова Попина успя при изплащането на аванси на кооператорите през месец юни да открие около 680 нови работнически влогове в размер на 410,000 лв. Новооткрити работнически влогове при изплащането на аванси има и в селата Алфатар, Войново, Ламбриново, Ветрен, М. Ценович и Срацимир. Това е хубаво начинание, но все още има села като Попина, Сребърна и др., които не са направили нищо в тази насока. Ще трябва управителните съвети на ТКЗС с помощта на служителите при Държавна спестовна каса да направят всичко възможно за максимално привличане на свободни средства от населението под формата на работнически влогове, за да могат да се използуват те за осъществяването на грандиозната програма на социалистическото ни строителство, за извършването на икономически скок в нашата родина.

С. **ДИНКОВ**

Готови за новата учебна година

Училището в с. Старо село е доста старо. Тази година то се нуждаеше от основен ремонт, но нямахме отпуснати много средства и трябваше да се правят икономии. Ремонтът започна веднага щом беше закрита лятната детска градина. Училището беше основно препокрито, а класните стаи и чиновете бяха боядисани с блажна боя. Голяма част от работата по ремонта извършиха дежурните учители и прислужниците. Учителите боядисаха подовете, прозорците и чиновете и с това икономисаха над 2,000 лева. Особено старание полагат в работата си учителите Великов, Илиев и прислужничката Мита Иванова. Помагат със своя труд в ремонта на училището и пионерите.

В чест на петнадесетата годишнина на светлия празник на свободата Девети септември всички сме дали обещание да завършим ремонта на 1 септември. Училището напълно готово ще приеме своите малки любимци—пионерите.

Василка П. **РАВАЛИЕВА**

Практикум по изразително четене

На 20 август в салона на Втора гимназия в Силистра бе открит 10-дневен практикум с учители от началния, средния и горен курс по изразително четене. Практикумът бе открит тържествено от др. Талигарова, която даде думата на директора на театъра в Силистра. Др. Иринков, който току що се е завърнал от Съветския съюз, разказа, че и там в училищата е било застъпено художественото четене като към тях имало прикрепени артисти, които водят кръжоци.

Накрая др. Иринков съобщи, че към театъра в Силистра ще се създаде студия, в която ще се обучават на театрално изкуство, без откъсване от производството, талантливи младежи и девойки.

Живият разказ на директора на Силистренския театър за художественото четене ще остане в съзнанието и сърцата на учителите, които от тук ще го разнесат по места и ще работят за внедряването му сред нашите ученици.

Иван **ЧАНОВ**

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

ЙОХАН ВОЛФГАНГ ФОН ГЬОТЕ

Вчера се навършиха 210 години от рождението на великия немски поет и мислител Й. В. Гьоте.

Роден във Франкфурт на Майн Гьоте живее в икономически и социално изостанала, раздробена от феодалния строй страна, каквато представляваше Германия през 18 век. Освен това той е съвременник на големи, със световно значение събития, като седемгодишната война, Великата френска революция, цялата Наполеоновска епоха и пр. Това се отразява благоприятно на неговото творчество. Гьоте става борец за национална култура.

За пръв път Гьоте става известен на цял свят с романа си в писма „Страданията на младия Вертер“, който излиза през 1774 година, когато той е едва 25 годишен. В този роман намират отражение големите противоречия в обществото в навечерието на Великата френска революция, съчетани с любовните несполуки на главния герой.

От 1786 година до 1788 година Гьоте живее в Рим. През това време довършва започнатите в Германия творби: поетичната драма „Егмонт“, „Торквато Тасо“, „Ифигения в Таврида“ и други.

Основната творба на Гьоте, върху която той работи през целия си живот е драматичната поема „Фауст“. Сюжетът е взет от народното творчество през 16 век.

Карл Маркс и Фридрих Енгелс разкриха прогресивното творчество на Гьоте, въпреки че понякога той има отстъпления от реализма, което се обяснява с обществените условия, при които живее поетът.

АЛЕКСАНДЪР Н. РАДИЩЕВ

На 31 август се навършват 210 години от рождението на великия руски писател и философ-материалист А. Н. Радищев.

През 1766 година заедно с други 11 младежи Радищев е изпратен да следва правни науки в Лайпцигския университет. Радищев е бил човек с извънредно широки интереси. Наред с правните науки, той изучава медицина, история, естествени науки, литература, философия и чужди езици. След завършването на висшето си образование той се завръща в Русия и от 1773 до 1775 година работи като прокурор в 9-та финландска дивизия. Това са години на селските въстания под ръководството на Пугачов. Запознавайки се с делата на осъдените, пред Радищев се разкриват престъпните действия на царското правителство. Най-значителното литературно произведение на Радищев е „Пътешествие от Петербург до Москва“. Върху това произведение той е работил няколко години. За първи път то било напечатано през 1769 година и 650 екземпляра в печатницата на Радищев в къщи. През май 1770 година се е продавало в два магазина. Слухът за излизането на този роман бързо се разпространил в столицата. Затова се е научила императрица Екатерина II. Започнала да подозира Радищев, тя го е нарекла по-страшен бунтовник от Пугачов. На 30 юли същата година той е бил арестуван и затворен в Петропавловската крепост, а след това заточен в Сибир.

След завръщането си Радищев постъпва на работа в Комисията по съставянето на законите. Като такъв той е работил по съставянето на проекти за законодателни реформи. В тях той застъпва искането да се унищожи крепостното право. За тези свои проекти Радищев е бил няколко пъти предупреждаван. Продължителното тровене на живота му го е довело до самоубийство на 11 септември 1802 година.

В основното произведение на Радищев „Пътешествие от Петербург до Москва“ са поставени проблемите на бъдещата руска революция. Книгата се отличава с дълбочината на проникване в социалните противоречия на епохата.

ДА СИ ПОГОВОРИМ ЗА ДОМАШНАТА БИБЛИОТЕКА

Преобрази се гражданинът на нашата страна. За него стана обикновено явление да взема вестника и книгата в ръце. Неграмотността остана в миналото. Масово явление е днес трудовият човек да посещава книжарниците, да купува книги, да препоръчва прочетена книга, да дава мнение.

Няма семейство, в което да не се намират по няколко книги с най-разнообразно съдържание. Но не навсякъде грижите за закупените книги са еднакви. Често пъти след прочитането на книгата тя се захвърля, без някой да я потърси. А може тази книга да бъде запазена, подредена на необходимото за това място и така да придаде уютност на стаята, да я направи приятна за отмора. Не за украса обаче се закупуват книгите. Друго е тяхното предназначение. Въпросът е какво да се купува за домашната библиотека?

Набавянето на нова литература е сложен въпрос. За всеки човек той се разрешава отделно. Тук надделява професията, кръгът на интереси, възрастта, образованието. Затова техникът набавя техническа литература, литераторът - литературознание и пр. Има обаче книги, без които не трябва да остане нито една домашна библиотека. Това са справочните издания—енциклопедии, речници и др., които могат да ни отговорят на болшинството на възникналите в момента въпроси. Затова добре е всяка домашна библиотека да има поне една от енциклопедиите, Большая советская энциклопедия или Малая советская энциклопедия. Кратката българска енциклопедия, за която се пусна подписка в книжарниците, ще ни даде необходимите минимални знания за болшинството от интересуващите ни въпроси из областта на нашата литература, история, изкуство и пр. Има също така издадени справочници по всички специалности. Добре е да бъде набавен и речникът на чужди думи. Нека не се плашим от големината на тези издания, от техните автори. Това са книги, които обикновено се пишат на достъпен за всички читатели език.

Освен справочните издания необходимо е във всяка библиотека да се намират ако не целите издания на класиците на марксизма-ленинизма, то поне техните избрани произведения, а също така и излизащите партийни и правителствени решения. Това са издания необходими на човека, на които може да се правят бележки, да се подчертават цели редове и пасажи, докато ако са взети от обществена библиотека тези бележки не са позволени.

Разбира се на книгите по специалността трябва да дадем предимство. Без тях е немислимо да се работи. Те дават последния положителен опит в областта на професията. Нека никога не мислим, че владеем докрай професията си, че няма какво повече да учим. Често пъти някои хора и не знаят дори, че по специалността им има издадена литература. У нас се издават книги с хиляди тиражи и то във всяка област на науката като се вземе от академични трудове до масовата брошура написана на най-достъпен популярен език. Да не забравяме и художествената книга, детската литература, които са помогнали толкова много за възпитанието на хората. За учащите се от семейството да се закупят книгите по учебната програма, по химия, история, физика, естествознание и т. н.

Разбира се това е само общото, което може да се препоръча. Все пак комплектуването на домашната библиотека е лична работа, строго конкретна за всеки човек.

Но каква е съдбата на закупената литература? Какво става с нея, когато тя дойде в къщи? Как да се подредят книгите? Всяка книга трябва да си има място, ако искаме когато ни трябва да можем да си услужим с нея веднага. Това предполага тя да не отива на тавана или в сандъка. Добре е след закупването книгите да бъдат записани в тетрадка. Това ще даде възможност да се знае винаги какво притежава домашната библиотека. В тетрадката да се записват авторът на книгата и заглавието. След това книгите се разпределят по отдели на: справочници (енциклопедии, речници), производствено-техническа, обществено - политическа, научно-популярна, художествена и т. н. и така се подреждат на етажерката или в библиотеката. В самите отдели книгите се подреждат азбучно. Това дава възможност да се съберат книгите от един автор на едно място. Какво да се прави с вестниците? Тях обикновено е по-трудно да запазим поради големината им. Често пъти в тях се поместват много ценни материали—последните достижения от науката, положителният опит и пр. Не е необходимо да се запазват целите вестници, тъй като има обществени библиотеки, които са задължени да ги съхраняват. Може най-ценното от вестниците да се изрязва и съхранява в специални за целта папки. Изрезките да се нареждат по теми: положителен опит, последни вести на науката, партийни и правителствени решения и др. На всяка изрезка да се записва броят на вестника, от който е направена, тъй като често се налага да се дадат справки, в които трябва да се спомене броят на вестника.

Необходимо е да се помни, че книгите са много капризни. Те не обичат нито много топлото, нито много студеното. Затова трябва да се пазят от слънцето, да не се поставят в кухните до мивки или до прозорци, където може да грее слънце. Книгите трябва да се избърсват редовно от праха.

Мебелите за домашната библиотека са въпрос на материални възможности. Понякога можем да си купим библиотека, етажерка или пък сами от две-три дъски да си направим етажерка, големината на която ще зависи от мястото и книжното имущество.

Ценността на домашната библиотека не се състои в бройките книги, а в това какво е закупено, как е комплектувана и дали е в състояние да ни помогне в ежедневието, в нашата работа.

Стоян **ЛАЗАРОВ**
завеждащ окръжната библиотека

Петилетката — в съкратени срокове!

ГОВЕДОВЪДНИ ФЕРМИ С МЕСНО НАПРАВЛЕНИЕ

В последните години в говедовъдството и биволовъдството в страната се постигнаха успехи. Подобри са значително породния състав на говеждите стада чрез онаследяване на високопродуктивни качества и масово използуване на вносни бици и бици от племенните стопанства в страната. Значително се подобри храненето, гледането и организацията в говедовъдните и биволовъдни ферми, благодарение на което средният млеконадой от фуражна крава в ТКЗС нарастна от 530 литра през 1948 г на 1643 литра през 1958 г.

Въпреки тези успехи, броят на говедата и биволите от 1948 година насам непрекъснато намалява. Причините за това се коренят предимно в едностранчивата насока на развитието на говедовъдството в ТКЗС и ДЗС – предимно с млечно направление. Тази насока не стимулира държането на маломлечни крави и биволици за производство на приплоди за месо и кожи. Те се предават за клане, вместо да се задържат за възпроизводство.

За да се създаде материална заинтересованост и насока за развитието на говедовъдството и биволовъдството в месно направление , трябва да се промени коренно досегашният начин на отглеждане на тези животни и да се създаде съответна организация и заплащане на труда. С постановление на Министерския съвет относно някои мероприятия за развитието на говедовъдството и птицевъдството се предвижда да се създадат говедовъдни и биволовъдни ферми с месно направление, като кравите и биволиците в тези ферми достигнат към края на годината към 50,000 броя за страната. За нашия окръг трябва да достигнат 1,000 бр, с които по решение на Окръжния народен съвет в окръга ще бъдат създадени 23 кравеферми. При създаването на тези кравеферми трябва да се спазят известни особености.

Преди всичко, окомплектуването на фермите да се извърши с наличните в стопанството маломлечни крави и биволици, малоценни приплоди от основните стада и чрез покупки на такива животни на кооператорите, частни стопани или други категории стопанства.

Фермите с месно направление трябва да бъдат обособени отделно от тези за мляко и по възможност в едно от съставните села на кооперативното стопанство, където има най-подходящи условия за паша и пр.

Отглеждането на животните да бъде свободно. Лятното отглеждане е изключително пасбищно, а зимното — в полуоткрити навеси с оградени дворове за свободно движение. При това, изключва се прехвърлянето на пресушени крави и биволици от основните стада за мляко към тези от фермите с месно направление и обратно.

Кравите и биволиците и подлежащите на заплождане юници и малакини от фермите с месно направление се заплождат предимно чрез естествено заплождане и то по възможност от сименталски или кулски бици, при което на 20-60 крави средно да се осигури един бик.

Всички създадени ферми в месно направление трябва да бъдат регистрирани в отдел „Селско стопанство“ при Окръжния народен съвет, въз основа на протокол за формиране на фермите.

Със създаването на ферми и месно направление ще се разреши въпросът за производство на месо и кожи, необходими за ритмично задоволяване нарастналите нужди на населението.

Георги НИКОЛОВ
старши зоотехник

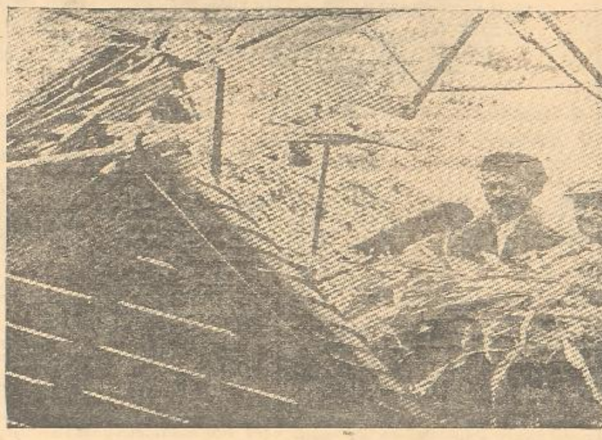

Грижата за селскостопанските животни е важна задача за кооператорите от село Чернолик. През лятото зелените фуражи осигуряват тяхното изхранване. Но навреме трябва да се помисли за храната им през зимата. Затова, докато има зелена маса, кооператорите бързат да приготвят доброкачествен силаж.

НА СНИМКАТА: Ахмед Алемов и Джемал Мюмюнов от бригадата на Ахмед Амедов силажират царевица с комбайн „С-К-26“

Снимка: Е. НИКОЛОВ

Сочни фуражи и зелен конвейер

Голям дял в изхранването на селскостопанските животни имат сочните фуражи: зелените фуражи, корено-клубено-сочноплодните и силажите. Сочните фуражи са необходима съставка в дажбите на добитъка. Те подобряват вкуса на храната, правят я по-апетитна, влияят благоприятно върху храносмилането, върху здравето и продуктивността на животните.

Най-ценни от сочните са зелените фуражи. Те са основа за лятното хранене на голямата част от селскостопанските животни — говеда, биволи, овце и коне. Основната продукция — около 70 на сто от годишната млечност на кравите, около 60-70 на сто от вълната на овцете и около 60 на сто от прираста на младите животни — се получава през пасищния период.

Предимствата на зелените фуражи са големи. Те са пълноценна универсална храна. Голямото количество сок, което те съдържат, влияе благоприятно върху здравето, плодовитостта и продуктивността на животните. Сухото вещество на зелените храни е богато на протеин с висока биологична стойност. В състава на суровия протеин в зелените фуражи има до 30 на сто амиди, които съдържат почти всички незаменими аминокиселини.

Зелените фуражи са богати и на минерални вещества. Те съдържат по-важните витамини и ферменти. Затова се приемат охотно от всички животни и имат добра смилаемост: преживните смилат средно по 75-85 на сто от органичните вещества, конете по 50-60 на сто, свинете — около 50 на сто.

Наличието на зелени храни от високопродуктивни пасища създава здрави животни, със здрава костна система, добре развити сухожилия, мускули и вътрешни органи, животни устойчиви на заболявания.

Зелената храна активизира и половата дейност на животните. Мъжките запазват по-дълго половата си способност, а женските повишават плодовитостта си. Пасищната трева влияе благоприятно върху развитието на плода в утробата на майката и допринася за раждането на здрави приплоди. Практиката показва, че при обилно хранене само със зелени храни, без концентрирани фуражи, може да се получи над 3,000 литра годишна млечност при кравите.

Всички тези положителни качества на зелените храни и икономичното им получаване довеждат до необходимостта всяко стопанство да организира зелен „конвейер“ — от пролетта до есента непрекъснато снабдяване на животните със зелени фуражи. Правилната организация на зеления конвейер през съответните месеци ще осигури достатъчно количество зелена маса. Излишъците от нея могат да се изсушат или силажират. През зимата зеленият конвейер трябва да се превърне в конвейер от сочни фуражи.

Добрата организация на конвейера предполага всяко кооперативно стопанство да си изработи схема за зеления конвейер в зависимост от местните условия. Схемата ще даде възможност планово и непрекъснато да се произвежда зелена храна през целия пасищен период. Когато съставяме схемата за зеления конвейер, трябва да изхождаме от броя и вида на кооперативния добитък, който ще задоволим със зелени храни, от вида и биологичните особености на растенията за добиване на зелената маса. В зависимост от вегетацията на растенията и от момента на годността им за изхранване, трябва да определим сроковете за сеитбата им така, че през различните периоди на летните месеци, когато вследствие на засушаването тревата от естествените пасища е прегоряла, да не лишаваме животните от зелена храна.

ПРИМЕРНА СХЕМА ЗА ЗЕЛЕН КОНВЕЙЕР ЗА ЕДЪР И ДРЕБЕН РОГАТ ДОБИТЪК

Култури	Сеитбен срок	Времеползуване
Зимна ръж	20-30 IX	1—10. V.
Миналогодишна тревна смес	стар посев	10. V.—5. VI
Грахово-овесена смес	20. III.	1. VI.—10. VI
Фиево-овесена смес—I сеитбен срок	20. III.	10.VI.—20. VI.
Фиево-овесена смес—II сеитбен срок	15. IV.	20.VI. 30. VI.
Суданка I сеитбен срок	29.IV. 3.V	1.VII.—10VII
Суданка—II сеитбен срок	20. V.	10.VII 30.VII
Отава от тревна смеска, люцерна и захарна метла, суданка—паша	—	1.VII.—30. VII
Царевица—II култура след ръж, грахова и фиева смес	10. V.— 20.VI.	1.VIII — 30 IX
Тикви, тиквички, зеле, цвекло, силаж	оптимални срокове	1 X — 1.V след. год.

ПРИМЕРНА СХЕМА ЗА ЗЕЛЕН КОНВЕЙЕР ЗА СВИНЕ

Култури	Сеитбен срок	Времеползуване
Люцерна	стар посев	1. V. —5. VI.
Миналогодишна тревна смес	20. III.	5. VI.—10.VI.
Фиево-овесена смес I и II сеитбен срок	20.III.— 15. IV.	10. VI—30. VI.
Отава от люцерна	—	1.VII.—10.VIII
Готварски тиквички	30. IV.	10. VII—20. IX
Втора отава от люцерна—паша	—	10.IX—30.X
Тикви, цвекло, зеле, силаж	оптимални срокове	20. IX—1. V. след. год.

Горните схеми за зелен конвейер са примерни и всяко стопанство в зависимост от условията за сеитба може да ги ползува и видоизменя. Необходимо е още от сега да бъдат изготвени схемите и съобразно със сроковете за сеитба да се осигурят необходимите площи и семена.

Г. КОТЕВ

Строителството на нови основи

В икономическото и културно изграждане на нашия окръг голям дял се пада на строителната организация. Пред нашия строителен колектив стои задачата в кратък срок да бъдат пуснати в експлоатация някои промишлени обекти, да се предават за ползуване десетки апартаменти.

В нашия окръг се разгърна такова голямо строителство, както промишлено така и културно, каквото досега въобще не е имало. За 1960 г то ще се разшири още повече.

Всичко това налага решително да се измени досегашният начин на строеж, да се премине към индустриализиране на строителството. А в селското стопанство изцяло трябва да се премине към сборно строителство. В окръга ще се строят около 100 птичарника за 5,000 птици. Те могат изцяло да бъдат направени от сборни елементи.

Сборното строителство носи големи икономии. При него всички трудоемки операции могат да се механизират. Материалите се дозират по-добре и разпиляването е по-малко. Освен намаляване на преките разходи, намаляват се и допълнителните разходи. На строителната площадка остава да се извършва само монтажът на сборните елементи и някои довършителни работи.

Не по-малко приложение има сглобяемото строителство и при строеж на жилища. Тук подовете могат изцяло да се приготвят от сборни подови елементи и ако елементите се приготвят по заваръчни мрежи, получава се икономия на стомана около 30%. Сборни елементи могат да бъдат стълбища, стълбищни площадки, парапети, корнизи и други железобетонни детайли.

Колективът на строителната организация вече има опит в изпълнението на някои елементи. Тази година изпълни железобетонни прозорци, греди, колони, покривни ребра, а в Дулово се изляха сборни стъпала за гимназията. Но всички тези елементи не бяха изпълнени с необходимата техника, дори бетонът бе приготвяван ръчно, ползуваше се само една вибрационна маса, направена от строителната организация от подръчни материали.

За да може строителната организация да премине към сборно строителство, нужно е да се осигури доставката на един автокран за монтаж на сборните елементи, необходимите приспособления и един портален кран за полигон. Въобще са необходими средства за оборудването на един полигон, с което да се сложи началото на бъдещия завод за готови жилища и всички видове постройки. Градският народен съвет пък трябва да подсигури необходимия терен за този бъдещ завод.

По този начин темповете на строителството в нашия окръг ще бъдат ускорени, ликът на окръга ще може да се промени в кратък срок.

Инженер Д. ДРАГАНОВ

Другари от Добротица, необходима е по-голяма загриженост

Председателят на селкоопа в с. Добротица обяснява изоставането на плана за яйцеизкупуването с факта, че броят на кокошките е малък и храната за птиците е недостатъчна, което влияе върху яйценосенето. Защо в с. Босна, което е два пъти по-малко от Добротица, събират на ден по 1280 яйца? Дневните сведения показват, че селкоопът изкупува на ден едва по 441 яйца, а има възможност да се съберат много повече. Село Добротица и съставните села Ирник, Любен, Ястребна и Босна имат да съберат по план за годината 700,000 яйца, а до сега са събрани 350,481, което съставлява около 50 процента от общото изпълнение на плана. За да бъде изпълнен годишният план, до края на годината трябва да се получат най-малко по 70 яйца от кокошка-носачка. Това е напълно възможно, но е необходима по-голяма загриженост към тази задача.

Неотдавна в Добротица е било проведено съвещание по въпросите на изкупуването на свинското месо, яйцата и предаването на пилета за ТКЗС. На съвещанието са присъствували другари от Окръжния комитет на ОФ и от Окръжния народен съвет. Било е отчетено, че в повечето села закупчиците не събират яйца в събота и неделя. В селата Ястребна и Любен има само един закупчик. Доскоро един закупчик е имало и в Добротица.

Явно е, че съвещанието е помогнало и сега има известно раздвижване, но направеното е недостатъчно. Селкоопът късно се е замислил върху сериозността от изпълнението на плана по изкупуването на яйцата. Кокошки има достатъчно, яйца също. Нужни са малко повече усилия и настойчивост, за да не се червят после другарите от Добротица заради неизпълнението на годишния си план. През последните дни има известни резултати и това никой на може да отрече. Преди съвещанието са били събирани дневно по 1600 яйца, а сега се изкупуват по 3600, но все пак дневният план 4400 броя не е достигнат още. А той може и трябва да бъде изпълняван.

Необходимо е председателят на селкоопа в с. Добротица да упражнява по-системен контрол върху яйцеизкупуването и там където е необходимо да назначи още закупчици. Партийните и отечественофронтовските организации помагат за изпълнението на тази задача, комсомолците и пионерите активно събират яйца, но все пак главната тяжест по изпълнението на годишния план трябва да падне върху селкоопа.

Яйца в Добротица и съставните села има, забелязва се също така и известен темп и загриженост към яйцеизкупуването, но организацията на работата трябва още да се подобри.

Драгомир ПАНОВ

БЕРИТБА НА ТЮТЮН

Кооператорите от село Долно Ряхово са радостни от богатата тютюнева реколта. Те положиха много труд за отглеждането на тютюна и трудът им е възнаграден. Очаква се планът да бъде спокойно преизпълнен. От това в касата на стопанството ще постъпят около 300,000 лева.

Кооператорите са убедени, че с навременното и качествено прибиране на тютюна ще запазят неговата класа. А това ще увеличи възнаграждението на трудоденя в стопанството. Досега са набрани 14,000 низи доброкачествен тютюн. Полагат се големи грижи за изсушаването му. В стопанството обявиха последните дни на месец август за ударни дни по прибирането на тютюна. Звената са в усилено съревнование.

Отлични резултати в брането и низането на тютюна показват кооператорите от звената на Спиридон Петров и Иван Радев. Редовно преизпълняват дневната си норма при високо качество кооператорите Дафина Михалева, Велика Стоева, Боня Георгиева, Ивана Димитрова, Стояна Панайотова и Иван Панков.

Васил ПЕТРОВ

Другарката Сабрие Ахмедова работи като тъкачка във фабрика „Добруджа“ повече от 14 години. Тя редовно изпълнява плана си със 126 процента, а 97.2 на сто от платовете, които тъче са само първо качество. Тази година др. Ахмедова е наградена с народен орден на труда—бронзов.

XVI.

След нощуването в планинския манастир и отпътуването за София с първите танкови бригади, Шустов почти цяла седмица не говори с полковника за албума. Ватагин не излизаше никъде от определения му апартамент: там обядваше, там спеше, там работеше. Офицерите се бяха настанили в същия дом. Славка понякога нощуваше в крилото на сградата, а по-често направо в приемната. До вратата стояха часови. В дълбочината на асфалтирания двор, върху дървени основи беше поставена походната радиостанция. По цели денонощия дежуряха два „вилиса“ и една „емка“.

От онази минута, когато Шустов показа на налудничавия монах фотографията и последният позна в нея своето нощно видение, Ватагин рязко прекъсна дръпкането на Славка. Той като че ли даже съвсем пренебрегна находката на Миша и албумът се намираше сега в архива на Шустов.

Като претършува с оперативни работници от народната милиция таваните и мазетата в зданието на германското посолство, Бабин не намери дори и следа от радиостанция, но още първата нощ в София отново хвана шифрованите преговори. Възникна версия, че хитлеристката радиостанция се движи в кола, затова я засичат само нощем. Доложиха на полковника—той замълча. Това беше признак, че е недоволен от хода на работата.

Ватагин работеше денем и нощем. Внезапното избухване на сапа заслужаваше вниманието на разузнавачите и даже началникът на Ветеринарното управление след няколко консултации с българските специалисти призна, че главният ветеринарен лекар е прав: характерът на разпространението на епизоотията, възникването на сапните огнища именно по възможните пътища за преминаване на съветските войски, най-сетне изключително острия тип на заболяването подсказват наличието на фашистка бактериологическа диверсия.

ходи на Прилеп, през Вардар и Морава. Ето, днес съм тук—в мирен край. „Не са били вначале и вовеки не ще бъдат!“.

Изглежда икономът е пил доста, щом без да даде на монаха възможност да доизкаже мисълта на пророк Иезекиил грубо каза:

— Те са искали да те изпитат, дали ще можеш с тази гърбица да пропълзиш през пещта огнена . . .

Никой не се усмихна.

Полковник Ватагин внимателно слушаше монасите. Странно чувство породи у него разказът на гърбавия. През време на войната той се беше нагледал на хитлеристки палачи, опръскани с кръвта на хиляди хора. Той предаваше на военния съд онези, които в гестаповските концлагери ги наричаха почтително „професори по обезлюдяването“. Той лично разпита в Игрени леля Луша, „милосърдна сестра“, която по заповед на есесовците беше отровила двеста нервноболни в психиатрическата болница и сам я отведе до изкопаната яма. И сега, в тази некрасива нощна среща в планините на България, Ватагин изведнаж почувствува топлина в сърцето си, слушайки монаха, когото са изкушавали сатанински съблазни. На него му беше приятно да види човешката душа, не загиваща на земята от твърдите закони на доброто и злото, дори това да беше в пределите на манастирските суеверия.

Игуменът стоеше до разтворения прозорец, сложил ръцете си на старата желязна решетка и слушаше: в дълбочината на клисурата вървяха танкове.

Полковникът стана и сърдечно благодари на монасите.

— Да се помолим, братя, за руското оръжие! — каза игуменът.

Всички монаси станаха и тръгнаха от трапезарията по онези галерии и тераси, по които преди два часа премина полковникът, по посока на двора към издълбаното в скалите параклисче.

Ватагин и Славка последваха в края монашеското шествие. Младият месец светеше над скалата.

НАРОДИТЕ ПОМНЯТ

В историята на човечеството денят 1 септември 1939 година е отбелязан като начало на Втората световна война. В този ден хитлеристка Германия с един и половина милионна армия, с три хиляди и петстотин танка и над три хиляди самолета нападна панска Полша. Съюзниците на Полша — Франция и Англия, под натиска на общественото мнение, бяха принудени да се явят в „защита" на своя съюзник и на 3 септември 1939 година „обявиха война" на хитлеристка Германия.

Историята отбелязва също и предателската Мюнхенска декларация, подписана от министър председателите на Англия и Франция, с която се развързваха ръцете на хитлеристите. С тая декларация те осъдиха не само Чехословакия, но и цяла Европа. Те отхвърлиха съветското предложение за колективна защита против хитлеристка Германия. Капиталистическите правителства се надяваха хитлеристите да се справят с единствената тогава социалистическа страна — Съветския съюз. Затова и до пролетта на 1940 година Англия и Франция не предприеха никакви решителни военни действия срещу хитлеристка Германия. Те водеха така наречената „странна война".

Завладели Полша само за 18 дни, хитлеристите през април 1940 година завладяха Дания и Норвегия, през май нападнаха Белгия, Холандия и Франция, а от 6 април до 2 май 1941 година се разправиха с Югославия и Гърция.

Българското монархо-фашистко правителство на 1 март 1941 година сключи предателски договор с хитлеристите, като им предостави територията на Родината ни за плацдарм, народните ни богатства — на безогледно ограбване от хитлеристката паплач.

От 1938 до 1941 година хитлеристите завладяха територията на 11 страни, равна на почти два милиона квадратни километра със 142 милионно население. Те използуваха индустрията и селското стопанство на тези страни, за да се подготвят за нападение над Съветския съюз, което и стана на 22 юни 1941 година.

Какво струва на човечеството Втората световна война? — Повече от 70 милиона човешки жертви, неизброими милиарди лева разрушения, безпределни човешки мъки.

Днес наследниците на хитлеристите — бонските реваншисти — се въоръжават с американско ракетно и атомно оръжие, готвят се за поход на Изток. Реваншистка Германия, подкрепена от западните империалистически правителства, отново се превръща в опасно огнище на война.

Обаче народите поумняха. Поумня и самият германски народ. Изпитал на собствените си плещи ужасите на Втората световна война, покрил с труповете на своите синове безкрайните степи на Съветския съюз и планините на цяла Европа, той не ще се съгласи да понесе още по-големи страдания. Днес съществува и Германската демократична република, в която властта е в ръцете на народа, и която бързо се превръща в социалистическа страна.

На стража на мира днес стои световната социалистическа система, която с всеки ден все повече укрепва и със своето милиардно население е сигурен защитник на мирния труд на хората. И най-запалените войнолюбци разбраха, че народите не ще допуснат нов първи септември, не ще допуснат техните градове и села, техните домове да бъдат разрушени от бомби и снаряди.

Народите в света обявиха война на войната и всеки, който дръзне да разпали нова война, ще сподели съдбата на хитлеристите.

Човечеството помни.

Из страните с народна демокрация

ЧЕХОСЛОВАКИЯ

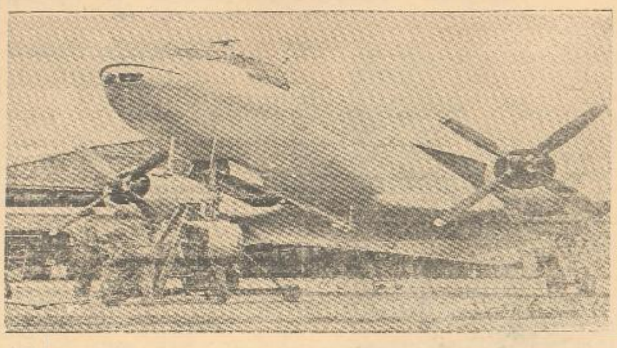

През настоящата година се навършват четиридесет години от времето, когато в остарялата сграда на захарната фабрика в крайния квартал на Прага „Височани" двама чешки техници инж. Павел Бенеш и М. Хайн поставят основите за производство на чехословашки самолети — бившата фабрика „Авиа", днес завод „Георги Димитров". Трудещите се от завода ще чествуват сега встъпването на своя завод в петото десетилетие с цяла редица акции.

В завода „Георги Димитров" работят много комплексни и ударни бригади, полагащи усиля за въвеждането на нова техника, технология, снижаване себестойността на продукцията и т. н. През миналата година рационализаторите икономисаха на завода 3,376,000 крони. Тук работи една от най-добрите ударни бригади, която вече 8 години с успех се съревновава за най-добри трудови постижения. Сега като една от първите тя се бори за получаване званието „Бригада на социалистическия труд"

На снимката: Един от последните самолети „Ил-14", които трудещите се от завода „Георги Димитров" произведоха в чест на 40-годишнината от основаването на завода с 5 деня предсрочно, от датата определена по плана за половината година, тъкмо що напусна монтажния цех. За високото качество на машините полагат усилия само в монтажния цех 18 ударни бригади.

(СНИМКА: ЧТА — Виктор ЛОМОЗ)

Новополучени книги в книжарниците на ОТП „Печатни произведения"

Записки на политзатворника от Вл. Зарков.

Лице в лице с врага — сборник спомени за дейността на бойните групи по време на въоръжената народна борба срещу фашизма.

Мъдростта на годините от Ламар — стихове.

Банката на бедните от Тодор Стоянов — разкази

Сърцето бие за хората от Йордан Радичков — разкази.

Нирмала от Прем Чанд — роман. **Лорд Байрон** от К. Едшмид — библиотека „Световни образи" — биографически роман.

Пътищата на Тарас от Оксана Иваненко библиотека „Световни образи" — повест.

Избрана лирика на Пърси Биш Шели.

Аз обичам от А. Авдеенко — роман.

Метело от В. Пратолини — роман.

Защо престанах да вярвам в бога от Ефграф Дулуман — разказ на бивш кандидат по богословие.

Хюсеин Расимов вече живее в нова къща

Преди да стане член на кооперативното стопанство Хюсеин Рустемов работеше за двама и пак трудно свързваше двата края. Малката му къщичка със сламен покрив и закнижени прозорчета едва побираше цялото семейство. Мечтаеше Хюсеин за нова къща, но парите не достигаха.

Когато в с. Нова Черна се създаде кооперативно стопанство, той пръв от всички турци стана негов член. Заработи Хюсеин още повече. Като един от най-старите кооператори, той беше за пример на останалите хора в селото. И ето че мечтата му се осъществи. Тази година Хюсеин си построи нова къща със светли и хигиенични стаи.

За новия и хубав живот Хюсеин Расимов благодари от все сърце на Партията и народната власт.

Ахмед **МОЛЛОВ**
Васфи **ЕМИНОВ**

Силистренска ОСА

1 плаж = 0 силаж
0 силаж = 0 млекаж

Не мислете, че сме написали заглавието, само защото има рима. Не е затова. Написахме го, понеже сме много ядосани. Толкова сме ядосани, че чак чарковете ни скърцат от обида и яд. Така де! Уж сме назначени в с. Караново да кълцаме силаж за добитъка, а то какво стана. Нашите комбайнери Станко Влайков и Петър Йорданов ни оставиха два дни на произвола на съдбата и отидоха във Варна на плаж. За нас хич и не помислиха даже. Не ги е срам! Те да не мислят, че като ни оставиха тук да се печем на крановското слънце това е все едно да си на варненския плаж. И на нас ни се ходи във Варна, но не е сега времето за това. Царевицата съхне и зъбите ни не могат да я дъвчат, а как ще я ядат на зима горките крави и овце, хич не знаем. Та ето защо написахме, че един плаж е равен на 0 силаж, а 0 силаж — на 0 млекаж. Който смее да оспори това, нека се обади на двата силажокомбайна от с. Краново.

АЛО, „ОСИЧКЕ"!

— Ало, како!

— Казвай.

— Тук бай Марин от село Главан.

— Кажи какво има, бай Марине?

— Нашите кооператори стоят. . .

— Какво, какво?

— Кооператорите ни стоят. Стоят и не силажират. И комбайнът стои и чака.

— А какво чака?

— Чака да докарат зелена маса за силажиране.

— А нямате ли такава?

— Има, но няма кой да я извози до силажната яма. Како. . .

— Какво има още?

— Не затваряй телефона, ще ти кажа и друго нещо.

— Казвай по-бързо, че ей сега ще ни прекъснат от силистренската централа!

— Не се силажира качествено, како. Силажът не се тъпче добре в ямата и тя вместо 230 тона ще побере едва 130.

— А защо не се тъпче?

— Защото „Дизелът" има друга работа, „Зеторът" извозва царевичак, а „Пионерът" е на ремонт в МТС — Кайнарджа. Но има и друго.

— Какво?

— Малко силаж имаме приготвен. Само 460 тона, а за кооперативното ни стопанство са необходими 3,130 тона.

— А по колко тона силажирате на ден, бай Марине?

— По 30-35 тона, како.

— Тогава чакайте да падне снегът, че с него да напълните ямите. Така кажи на вашите ръководители, ясно ли е?

— Добре, како, ще им кажа.

— Хайде, до чуване и пак се обади да видим какво сте направили с този силаж!

— Непременно ще ти се обадя. До чуване!

(По материал на М. М.)

Мила моя како,

Туй писмо ти пиша, случай един тежък за да ти опиша. Най-после във Водно вършитбата свърши. Никой вече с болка ръце не ще кърши, че с тази вършитба, мила моя како, теглихме ний доста, изпатихме яко. Таз вършачка пуста два-три дни вършее, а седмица после дреме и немее. Машинистът често ходи за ракия, край казана чака и пие ли пие. Тоз Риза Рюстемов ужким машинист е, ама да вършее май че хич не иска. Хората ни чакат, седят край купните. Бобът необран е и текат си дните. Със тактваз вършитба изостана плана, а житото още стои на харманa. Оранта дълбока и тя едва крета, а есента вече в полята ни шета. От Дулово вършачка изпратиха друга. Вършитбата че свърши нейна е заслуга. Та искам да кажа, че сме закъснели. Откъде да почнем сега? Откъде ли? Та кажи им, како, на тез в МТС-то, Риза е виновен за това, което в наше село стана.

А сега привършвам вече писмецето.

Поздрав ти изпращам с болка на сърцето.

Панчо Патиланчо

Звено първенец

От ранна утрин до късна вечер звеното на др. Стоян Данаилов от с. Бистра работи усилено на кооперативните поля. Всички кооператори от селото признават, че това е най-доброто звено, а др. Данаилов - найдобрия звеновод, затова знамето „Звено първенец" рядко излиза от ръцете им.

Много са трудовите дела на звеното. Само на 23 август то успя да набере и нанижe 580 низи тютюн (второ бране), а на 24 с. м. обра и пренесе в стопанския двор слънчогледа от 25 дка площ.

Най-добре работят Величка Димитрова, Стойка Петрова, Пеню Дянов, Петранка Косева, Димитър Андонов и Колю Лазаров.

Стоян **ЛАЗАРОВ**

Училищата са ремонтирани

Българското и турското училища в с. Средище приключиха своя ремонт. Боядисани бяха стените както от външната страна на сградата, така и вътрешната, което се извърши от прислужниците на училищата. Боядисани бяха чиновете и черните дъски. Счупените стъкла са заменени с нови. Почистени са и дворовете на училищата. Училищата са готови да посрещнат своите палави питомци.

Г. **КИТАЕВ**

СВЕДЕНИЕ

на Окръжния народен съвет за хода на селскостопанските работи до 25 август включително

ТКЗС	Силажиране о/о	Есенна дълб. оран о/о	Почистване пшеница о/о	Яйца от 100 кокошки
Айдемир	31	56·7	83·5	27
Калипетрово	76·4	100	69·2	26
Бабук	54·5	55·1	32	48
Алфатар	43·4	57·6	26·7	37
Ишипрково	25·4	56	70	22
Попина	18·8	45·8	23·5	28
Сребърна	34·2	35·6	33·6	25
Ситово	47·2	59·8	54·6	31
Срацимир	32·4	49	56·8	43
Кайнарджа	42	55	90	42
Голеш	41·8	86·4	36·4	20
Тутракан	35·9	64·6	100	53
Нова Черна	47·2	48·7	100	55
Старо село	27·9	54·4	29·4	31
Белица	34·5	50·9	100	65
Главиница	27·4	74·2	100	42
Ст. Караджа	36·1	57·9	29·6	54
Сокол	37·7	58·7	80·2	26
Зафирово	39·6	42·2	56·4	67
М. Преславец	31·8	48·4	58	52
Дулово	28·6	37	17·3	43
Межден	42·4	53·6	26·8	30
Окорш	45·5	45·2	22·7	24
Секулово	35·9	37	45	43
Добротица	37·3	56·8	15·6	62
Черноліик	36·6	30·6	24·6	32
Паисиево	56·8	56·8	72	36
Средище	44·1	47·5	100	36
Алеково	58·1	56·2	63·2	45
За округа	40·4	53·7	55·9	36

ДИМИТРИЦА ФЕЛДШЕРИЦА

Курс завърши Димитрица
стана в село фелдшерица.
Почна важно да се кърши,
ала работа не върши.

Ей по пътя отдалече
някой с жален глас й рече:
„Димитрице, помощ . . . бърже. . .
с бинт ела да ме превържеш".

„Да прощаваш, трактористе,
помощ ти от мен не искай!
Чуй какво аз ще ти кажа!
Исках заедно на плажа

с вас във Варна да отида.
Не ме взехте! С таз обида
ме ранихте вий жестоко.
Затуй сега отвисоко

гледам болни и ранени.
Зле отнесоха се с мене,
за това от днес нататък
ще ви мъча без остатък".

Ей такава фелдшерица
е във село Димитрица.
Ни превързва, ни лекува
и за плажа все бълнува.

(Из бюлетина на с. Голеш)

ТРАКТОРИСТЪТ РАЗКАЗВА

— Аз се казвам Илия Денев Ангелов и съм бригадир на тракторно-полевъдна бригада в с. Старо село. Момчетата от бригадата ми, трактористите Янко Ангелов, Петко Стоянов, Тодор Киров и Стоян Ганев, са огън и пламък. Рекоха, че до 20 август ще завършат с дълбоката оран в Старо село и я свършиха ей! Налапаха онези големи блокове тракторите и като нафора ги свършиха. Туй аварии, престой, ремонт на машините — беше забравена работа. Бумтяха машините денем и нощем. Стърнищата се режеха като сирене под плуговете и толкова доволни останаха хората, че чак от управителния съвет дойдоха да ни благодарят за качествената и навреме завършена оран.

— Сега сигурно и от МТС — Бабово ще ни поздравят — рече Янко. — Пък може да вземем и червеното преходно знаме.

— Бе то че знамето е наше, наше е, ама дали ще си развали кефа директорът ни — добави Тодор. — Нали го знаете какъв е. Като се насади на стола, как да е не можеш го вдигна оттам. Може и да не дойде при нас да ни връчи знамето.

Тоз каже това, онзи онова, чак до препирня стигнаха момчетата. Аз като бригадир въдворих съответната дисциплина и казвам:

— Момчета, да не говорим за това. Днес доста поработихме около машините, затуй всеки да ляга и да почива.

Това беше на 24 август вечерта. Аз отидох към канцеларията на стопанството да се видя с приятели и тъкмо се разправяхме пак за дълбоката оран пристигна с „джипа" кой мислите? Лично директорът на нашето МТС др. Грозев. Гледам — часът 10. Брей, викам си, напразно го обвиняваха момчетата. Утре като му организираме едно тържество, ела и гледай само. Излезе директорът от „джипа", а вътре останаха заместникът му и председателят на профорганизацията.

— О-о-о, Илийка, здрасти! — рече директорът и се насочи към мене. Аз вече бях излязъл от канцеларията. — Твоята бригада излязла първенец, а? Браво, браво! Ха да ти е честито!

Гледам тикна ми в ръцете нещо. После се качи на колата без да каже едно „довиждане" поне и тъмнината ги глътна като млечен бонбон. Погледнах в ръцете си — червено знаме. Стана ми мъчно. Пъхнах го в джоба си и си отидох. Разправих на момчетата цялата работа и те клюмнаха носове. Две топли думи да беше казал поне, да беше дошъл да ни види, да постои при нас. Нали ние прославихме МТС — Бабово чак в Силистренски окръг. А от това нелегално предаване на знамето се чувствувах като съучастник в някакво нощно престъпление, така загадъчно и бързо стана всичко.

Та искам да кажа, че и другите директори могат да постъпват като нашия. Хем по-бързо става, хем никой не те чува и вижда. Пък и не е необходим много шум за едно знаме. Тъй де! Някакво си парченце плат! А ние за него се борихме и то ни вдъхновяваше в съревнованието и работата ни. Че е тъй всеки ще ви каже, ама или че му разправяй на нашия директор Грозев!

(По материали на А. М.)

„Стотинката"

— Яйчаря-я-я-я! Хо яйца берем! Яйчаря-я-я-я!

Всяка заран кооператорите от с. Голеш се стряскат от гласа на яйчаря Марин Лефтеров. Прегърнал една сериозна кошница, той обикаля из селото и събира яйца.

— Чичо Марине, ела да ти дам малко събрани яйца — вика го едно ранобудно момиченце.

— Яйца ли, дай ги тука! — и чичо Марин бързо поставя яйцата в своята кошница. — Едно, две три, четири. . . 23. Така!

— Ха сега се подпиши в книжката ми, че си получил яйцата от мен — каза момиченцето.

— Какво? Да се подпиша в книжката ти ли? Не признавам аз никакви книжки. Да не съм луд да отивам против интереса си. Ами че ако пиша в книжката ти, че съм взел яйцата от тебе, няма да ми дадат процент за тях. Никакво подписване! Няма го майстора!

— Ама чичо Марине, моля ти се. . . Нали и ние трябва да отчетем пред пионерската организация колко яйца сме събрали. . . Ние имаме поръчения.

— Не признавам аз никакви поръчения, никакви ваши задължения и прочие яйценастроения. Стотинката ме интересува мене и нищо повече.

Ха върви се разбирай с такъв човек! И на всичко отгоре чичо Марин се сърди, когато в селото му викат „Стотинката". Сърди се, ама планът за изкупуването на яйцата не се интересува от сърдене и от стотинки, а от яйца.

(Из бюлети на на с. Голеш)

Загубени са шофьорска книжка и други документи на името на **Георги Николов Пейчев** от с. Иширково, Силистренско. Намерилият документите да ги представи в МВР — Силистра.

СВЕДЕНИЕ

за работата на МТС в окръга до 25 август включително (в проценти)

МТС	Есенна дълб. оран	Продълбочена оран	Есенна предсеитб. оран	Силажиране	Мека оран
Силистра	74·6	58	9·4	83·3	77
Алфатар	61·4	28	11·3	41·4	68
Кайнарджа	59·7	27·7	18·4	90·4	68·9
Средище	63·6	91·9	11·5	87·4	74·4
Ситово	61·5	135	8·5	17	63·4
Дулово	55·5	—	16.5	105	68·2
Главиница	72·2	—	11·1	91	65.7
Тутракан	51	—	12·2	129	63·3
За округа	60·3	27·3	13·4	80·6	68·6

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

КИНО

от 31 август до 6 септември

Силистра — кино „**Доростол**" — „Горчива любов", кино „**Култура**" — „Диввата Бара", летни кина — „Бракът на д-р Данвиц"; **Тутракан** — кино „**Дунав**" — „Мексиканска серенада", „Крадливата сврака"; кино „**Христо Ботев**" — „Малкият мук", „Симфония в злато"; **Дулово** — „Жервез", „Над Тиса"; **Алфатар** — „Без особени белези", „По неволя шофьор"; **Кайнарджа** — „Никодим Дизма", „Вдовицата на Отар"; **Попина** — „Лястовицата", „Висока длъжност"; **Айдемир** — „Бракът на д-р Данвиц", „Червени листа"; **Добротица** — „Смъртта на велосипедиста", „Разгром"; **Цар Самуил** — „Приказка за бедния Хасан", „Червени листа"; **Зафирово** — „Чичото от Америка", „Знамена на кулите"; **Сребърна** — „Гората шуми", „Небесната птица"; **Ситово** — „Слънцето изгрява", „Решаващи моменти"; **Гарван** — „Светлина в мрака", „Вдовицата на Отар", **Бабук** — „За последен път", „Алеко Дундич"; **Средище** — „Буря над полята"; **Межден** — „Където и да отидеш", „Това се случи в Пенково"; **Иширково** — „12 верни отговора", „Звезди"; **Алеково** — „Следите остават", „**Симфония в злато**".

Полковникът се прости с игумена като се отказа да нощува в леглото, което му бяха приготвили. Всички ще нощуват в колите. Сутринта ще продължат пътя си.

Шустов вече седеше в кабината. И без думи беше ясно, че той е развълнуван много от срещата. Ватагин седна до него и остави вратата отворена:

— Да си починем и да продължим по-нататък. . . Гърбавият не те ли напои? Роднини натури сте вие, на него също му играе въображението.

— Попитайте го как е попаднал в албума. Заставете го да обясни. . . — горещо зашепна Шустов.

— И не мисля даже. Въпроси се задават на подследствените. А с останалите . . . така . . . шегуват се.

От параклисчето долитаха могъщите звуци на хора, отделяше се гласът на македонеца. Те се молиха за щастието на руското войнство. Песента им се сливаше с рокота на Янтра в дъното на клисурата и с рева на преминаващите към София танкове.

Изведнъж гърбавият изникна в отворената врата на колата. Откъде се взе той? Монахът приближи своето лице към лицето на полковника и зашепна неистово:

— Казвам ви тя се смееше и адска свещ гореше в ръката й!

— Да не би да е запалила магнезий? . . . — разсмя се полковникът. — Върви си, монахо! — полушеговито, полусериозно каза полковникът. — Смирявай се с молитви и пост. . .

Славка не издържа и изкочи от колата. Той хвана монаха за ръката.

— Кой беше тя?

— Изкушение. Мъгла. . .

— Чакай, чакай, в нашия век на техниката и мъглата може да се фотографира. — Младши лейтенантът извади албума изпод седалката. — Ти би ли я познал?

— Ще я позная!

— Открий я тогава. . .

Монахът не виждаше в тъмнината. Шустов включи фаровете и гърбавият, странно наведен в ярката светлина, започна нетърпеливо да прелиства страниците на албума. Той се вглеждаше, не познаваше никого и отново прелистваше нетърпеливо. Ноздрите на гърбавия му нос бяха нервно издути. Устните стиснати като че ли за тънко изсвирване. . . Това беше минута на напрегнато очакване, когато монахът и младши лейтенантът сякаш бяха забравили за всичко на света. Изведнаж неподвижното мрачно лице на гърбавия се изкриви от болка. Той тикна палец в една от снимките. Славка погледна и отскочи: това беше фотографията на притежателката на албума, прошарената красавица от Ярославъл, на която бяха посветени много надписи на обратната страна на снимките — Мариша, Марина Юревна. . .

— Това не е дяволска съблазън, това е тя! — извика монахът. — Те са във властта на кръвта и убийството! Руснаци, вярвайте ми. . .

И неговата гърбава сянка изведнаж се стопи в манастирския двор.

— Ти си калпав разузнавач — оскърбително спокойно забеляза полковникът. — Къде ти е самообладанието? Не бихме ли могли да го разпитаме в поудобна обстановка?

От тази минута чак до София полковникът отчуждено мълча, въобще игнорирайки съществуването на адютанта. Отношенията — строго уставни. Едва на прохода, когато съзнавайки своята вина Шустов мрачно караше колата, а отпред се виждаше опашката на танковата колона, Ватагин сухо напомни:

— Разминаването води до авария.

Той не каза нищо повече. Лицето му беше абсолютно неизразително. Но Славка само погледна и веднага разбра, че това не е случайна фраза, а упрек заради монаха. Щом е тъй значи полковникът скоро ще смени гнева си с милост. И през целия път, като намали газта, Шустов караше със сияещо лице, с онова изражение на избягната опасност, което беше така добре познато на полковника.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година IV, Бр. 56 | Сряда, 2 септември 1959 година | ЦЕНА 20 СТОТИНКИ

Да живее славната Ленинска Комунистическа партия на Съветския съюз — наш учител и вдъхновител, челният отряд на международното работническо и комунистическо движение!

(Из лозунгите на ЦК на БКП по случай 15-годишнината на социалистическата революция в България).

В дните пред великия празник на свободата

ТУТРАКАН ЗА ПЕТНАДЕСЕТ ГОДИНИ

Преди петнадесет години, когато танковете на Толбухин прегазиха Дунава и самолетите с червени звезди заляха добруджанското небе, в душите на добруджанци лумна огънят на тлеещата надежда.

За 15 години народна власт настъпиха по-големи промени, отколкото за 15 века. Изчезнаха, сякаш заличени от дъха на вятъра-магьосник, сламените къщи с порутени стрехи и дворове, обрасли в бъзе и коприва. Дъхът на бензин и каучук се разнася над селищата край асфалтовите шосета, а над новите керемидени покриви кацна паяжината на радиоантените. Сред високите жита запяха песните си гигантските машини — чудесните съветски комбайни.

Добруджа сега прилича на огромна географска карта, нарязана от паралелите на залесителните пояси и меридианите на напоителните канали. По безсинорната земя нощем светят стотици хиляди електрически светлини.

Светна и на жителите на Тутракан, старинното българско градче застроено на брега на белия Дунав. Населението на Тутракан дълги години влачеше ярема на българските чифликчии и румънските чокои. То изкарваше прехраната си предимно с риболов и земеделие. Сега хората на някогашната беднота в Тутракан намериха подходяща работа в ТКЗС, в цеховете на местния промкомбинат, в ТПК „Съединение“ в коопената фабрика, в машинно-тракторната станция и другите предприятия и учреждения, открити в годините на народната власт. Това им дава възможност да уредят по-уютно своите домове и любимия си град. Петнадесет години народна власт се оказаха достатъчни, за да добие Тутракан нов, различен от предишния си облик, за да дойде в него новото, да проникне то навсякъде — в общия вид на града, на неговите улици, в дворовете и хорските домове. То промени както външния вид на хората, така и техния душевен мир.

Румънските власти не са полагали никакви грижи за благоустрояването на града. Не по-добра съдба му отредиха управниците при фашистката власт. Едва след Девети септември обликът на града почна постепенно да се променя. Започна строителството на обществени сгради, жилища и др. Дълъг е списъкът на това, което градският народен съвет е направил и прави. То личи на всяка крачка.

Административна сграда на ГНС, сградата на клона на ОТП, постройките на Държавното горско стопанство, ветеринарна лечебница, сградите на машинно-тракторната станция—затруднява се човек да изброи многото нови неща, станали в Тутракан. Съвършено друг е сега външният вид на града. Улиците „Г. Димитров“ и „Д. Благоев“ са напълно павирани и озеленени. Общо по улиците са засадени 10 хиляди дръвчета. С доброволен труд на населението и с помощта на държавата са поправени много улици. Тук-таме са оформени малки градинки. В близко бъдеще боровата гора край града ще се превърне в народен парк. Там наблизо се строи и нов голям стадион. Него спортистите ще имат за 9 септември.

Друга придобивка за тутраканци ще е и новостроящият се културен дом със зала с 500 места, лекционни зали, кръжочни, помещения за самодейци и книгохранилище за 30 хиляди тома книги. Добре работи и сегашното читалище, чиято библиотека има 4,360 читатели и ще раздаде през тази година над 28 хиляди тома прочитни книги. Към читалището има изградена музикална школа, в която децата на трудещите се вече трета година се учат да свирят на пиано, цигулка и акордеон. Успешна дейност развива и самодейният театрален колектив.

В двете кина на Тутракан ежеседмично се прожектират по три различни филма. Най-посещавани са съветските и българските филми. Тях трудещите се най-много харесват. В чест на Девети септември колективът на киноработниците обещава да изпълни плана си 105%. Историята на киното в Тутракан показва, че неговите служители не знаят неизпълнение на плана. Киноорганизаторите Живка Григорова, Минчо Игнатов, билетопродавачката Петранка Йовчева и директорът на кината в Тутракан Иван Димитров (бай Иван) полагат много труд, за да задоволят културните нужди на зрителите от града и района.

Добри са успехите и на здравеопазването в Тутракан. Болницата в Тутракан е основана през 1878 год. През 1944 год. тя е разполагала с 75 легла и трима лекари. През годините на народната власт лекарите и зъболекарите се увеличават 7 пъти. Детската смъртност в града от 15% до 9. IX. 1944 г. е намаляла на 5-8% сега. Здравните работници в Тутракан работят със неотслабващ ентусиазъм за още по-голямо намаляване на детската смъртност, увеличаване средната възраст на живота и създаване на образцов, санитарен вид на града. В близко време те ще имат нова болница със 150 легла.

Работническата класа и трудолюбивите кооператори от Тутракан сега влагат цялото си умение и старание в едно — изпълнението на главната задача — икономическия скок в страната. Кооператорите от ТПК „Съединение“ — шивачи, обущари, сарачи, бръснари и др. успешно гонят изпълнението на годишните планове. През 1958 год те са изпълнили годишния си план с 119% Сега те водят борба за предсрочно изпълнение на плана за деветмесечието.

Трудов ентусиазъм кипи и в цеховете на местния промкомбинат. Работниците от металообработвателния, юрганджийския цех, цехът за дървообработване и строителни материали и останалите работници на промкомбината се борят за изпълнение на плановата печалба със 105%.

Има какво да отчетат и търговските работници от Тутракан. Докато преди Девети септември магазините са били в разрушени дюкки и търговията е била финансирана от румънските чокои, днес складовата база, просторните магазини и хубавата сграда на клона на Окръжното търговско предприятие говорят за отличните условия на търговските работници. Та влезте в мебелния магазин с продавач младата Иванка Тодорова, и вие ще добиете представа за грижите, които се полагат за задоволяване нуждите на трудолюбивите тутраканци. Добре подреден е и текстилният магазин с продавач Карамфилка Великова.

Расте, изменя се и придобива нов, социалистически вид крайдунавският град Тутракан. Предвижда се построяването на нова гимназия, баня и пералня, целодневна детска градина, жилищен блок и много частни домове.

Няма съмнение, че задружните усилия на тутраканци, активни участници в трудовия поход на нашата страна, ще донесат нови блага, много радост и благоденствие в този изоставен в миналото край. Тутраканци живеят с темпа на новото, което с бързи крачки навлиза в Добруджа.

Руси АТАНАСОВ

Героични дни

Много жени, мъже, девойки и младежи се събраха в с. Средище, за да чуят разказа на др. Рада Калушева от Силистра за ония героични дни в миналото, когато се водеше борба на живот и смърт с румънската и българската фашистка власт.

Другарката Калушева много задушевно и образно описа борбата на трудещите се от Силистренския край, жестоките преследвания на озверените властници срещу борците за народна свобода.

Присъствуващите останаха много доволни от разказа на другарката Калушева.

Георги ПЕЙЧЕВ

*

Комсомолците от района на Общинския комитет на ДКМС в с. Срацимир се събраха на 29 м. м. в салона на училището, за да изслушат спомените на стари партийни дейци от района. Скъп гост на комсомолците бе и др. Слави Боев, секретар на Градския комитет на Партията в Силистра. Той описа живота на младежта по време на румънското чокойско робство и на фашисткия терор, дейността на комсомолците, които не са се спирали пред нищо, за да разобличават фашизма, да поддържат бойкия дух у трудещите се.

Иванка ДОНЕВА

ВЕСТИ ОТ ДОБРОТИЦА

РЕШЕНИЕТО В ДЕЙСТВИЕ

В изпълнение на мероприятията на Окръжния народен съвет, Окръжния комитет на Отечествения фронт и Комсомола за изкупуване на пилета от кооператорите за ТКЗС, в района на с. Добротица има образувани селски комисии, които от сутрин до вечер обикалят определените им къщи и събират пилета. Най-добре работят комисиите в селата Добротица и Босна, които са изкупили 1,700 пилета. Само в Добротица са събрани вече над 802 пилета, а в Босна 399. Отлично се справиха с поставената им задача другарите Бедри Даилов и Ахмед Черкезов от с. Босна. Първият е събрал 22 пилета, а вторият 12. Не се справят с работата си комисиите в с. Ирник. Те подцениха този важен въпрос и досега не са закупили нито едно пиле.

Кооперативното стопанство ще изпълни плана си за птичето месо със закупените пилета, но е необходима още по-голяма загриженост от всички другари в комисиите.

Ахмед РЮСТЕМОВ

ОБСЪДИХМЕ СЛАБОСТИТЕ СИ

На 20 август в село Добротица се проведе делегатско събрание. На него присъствуваха делегати от селата на кооперативните стопанства: Босна, Ирник, Любен, Ястребна и Добротица. Доклад изнесе председателят на обединеното стопанство др. Атанас Николов. Докладът отчете работата, извършена по изпълнението на допълнителните мероприятия през изтеклите три месеца. Много от задачите са изпълнени, но не са спазени сроковете. А задачи като третото окопаване на царевицата, доставянето на 40 тона азотни торове за памука, засаждането на заплануваните 100 дка с тютюн в селята Ирник и Ястребна и поставянето на кран в язовира на село Босна, не са изпълнени.

В изказванията си другарите С. Белев, А. Пенчева, И. Енев, Д. Михалев, П. Димитров и К. Иларионов посочиха допуснатите слабости в изпълнението на мероприятията. Кооператорите от Ирник бяха на първо място през пролетната кампания в изпълнението на всички задачи и се успокоиха от похвалите.

Разкритикувана беше организацията на работата в село Добротица: кооператорите не използуват правилно живата теглителна сила и каруците.

Делегатите одобриха предложените мероприятия за отстраняване на допуснатите слабости и за подобряване на работата.

Ахмед РАМАДАНОВ

За 4.000 тона силаж

За да осигури достатъчно количество зелена маса за животните, ТКЗС с. Шуменци трябва да приготви 4,000 тона силаж. Обаче от първата култура фуражна царевица са силажирани едва 640 тона, от фуражната ръж — 90 тона, всичко 730 тона или 18% от плана.

Двете полевъдни бригади засяха по 1,000 дка втора култура фуражна царевица. И при нормални условия бихме изпълнили плана. Но бедата е там, че валежи нямаше и царевицата изсъхна. Положението стана тревожно. Фураж трябва да се набави. За целта управителният съвет на ТКЗС се събра на съвещание и набеляза мерки за издирване на зелена маса.

Започна да се бере царевица и царевичака да се силажира. В резултат на това успяваме да силажираме средно по 80 тона фураж дневно.

До този момент има приготвени 1530 тона силаж.

Ст. СТОЯНОВ

18,953 КГ БОБ НАД ПЛАНА

Тази година кооператорите от с. Босна положиха добри грижи за получаване на високи добиви от боба. С упорит труд полевъдно-тракторната бригада на Ахмед Османов Черкезов зае първото място. От предвидените в плана 39,000 кг боб, тя получи 57,953 кг—с 18,953 кг над плана. Средният добив от декар е 193 кг.

Ахмед РЮСТЕМОВ

С ГРИЖА ЗА ХОРАТА

В ДИП „Липа“ — Силистра грижата за работниците и служителите е първостепенна задача на профкомитета и административното ръководство.

Още с влизането в двора на предприятието прави впечатление простият, но практичен навес за гариране на велосипедите и мотоциклетите на работниците. Близо до навеса се намира портиерната — кокетна и красива постройка.

Малко по-надолу е столът на предприятието. Застланите с чисти бели покривки маси, просторното светло помещение и спретнато облеченият кухненски персонал говорят за повишените културни изисквания на производствениците. В непосредствено съседство е кухнята на стола, където се приготовлява вкусна, питателна и разнообразна храна. Ястията се готвят по предварително определено от комисия меню. Срещу минимално заплащане от 3.20 лв се сервират три порции: супа, готвено и десерт.

За часовете на отдих е уреден удобен, светъл клуб за забавни игри, четене на книги и вестници.

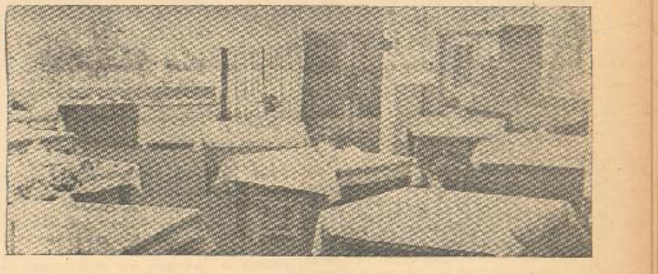

Част от столовата

Медицинският пункт

В машинното отделение работи модерна аспирационна уредба за изсмукване на праха и дървесинните стърготини. Банята работи два пъти седмично и на всички умивални ежедневно се сменят кърпите за избърсване.

Добре са обзаведени лекарският и зъболекарският кабинет, в които всеки работник получава първа помощ. Там, където се работи с вредни за зрението вещества — лакове, задължително се употребява мляко.

Библиотеката на предприятието разполага с 820 тома книги: марксическа, техническа и научна литература. Тя е абонирана и за всички вестници и списания, които се съхраняват в папки на масите в клуба.

Радиоуредбата е монтирана в специален шкаф, изработен от работниците. По предварително изготвена програма говорителката Иванка Неделчева чете беседи и статии. По радиоуредбата се отправят похвали и поздравления към изтъкнати работници, критикуват се допуснатите слабости.

Радиоуредбата

Работниците от ДИП „Липа“ отговарят достойно на грижите, полагани от административното ръководство и профкомитета. Планът за шестмесечието е преизпълнен по всички показатели. Бригадата за „Ударен комсомолски труд“ в дните пред Великия празник бележи нови успехи. Производствениците от пресовия цех, които бяха обявени за „Бригада за комунистически труд“ бързо настигат по производство останалите бригади и от изоставащи сега се борят за първо място. Целият колектив е в битка с времето и с приетите норми. Задачата е да се надхвърлят обещанията да се получи по-голяма продукция, да се направи значителна свръхпланова икономия и да се произведе само високо качество.

Вдъхновени от призива на Партията за съкращаване сроковете на Третата петилетка, за разкриване на нови резерви, които да помогнат за извършване на икономическия скок в нашето развитие, работниците полагат усилия за увеличаване производителността на труда, за снижаване себестойността на продукцията.

Наред с трудовите успехи производствениците, под ръководството на партийната организация и на профкомитета, непрекъснато подобряват и социално-битовите условия в предприятието.

Пред готовата маса

Петър ЛАЗАРОВ

Снимки: Енчо Николов

КОМСОМОЛСКА ИСКРА

НЕЗАБРАВИМИ БРИГАДИРСКИ ДНИ

В ранно утро с песен и под знамето синеблузи отряди потеглят на път. Те се качват по синеи мъртви, в усои и след техните стъпки градини цъфтят

Който познава прочутото Сребърско езеро, в което от ранна пролет гордо плуват пеликани, е виждал на югозапад да се извисява един хълм. Този хълм през цялото лято се огласяше от веселия бригадирски глъч и младежките песни на двете смени средношколци от окръжната бригада „Дочо Михайлов“. Хълмът, стръмен и жълт, беше обект на 150-те синеблузи бригадири от втора смяна, които го преобразиха.

Сред бригадирите е техният командир, който с личния си пример увличаше всички.

Почернели от жарките слънчеви лъчи бригадирски мишци бързо въртяха кирки и лопати, дърпаха гребла и мотики и всеки ден по хълма се очертаваха по няколко добре оформени тераси. Няма да мине много време и над Сребърското езеро, по тези тераси, ще се стеле зеленият губер на новите кооперативни лозя. Помощта на бригадирите е налице: разработени са 185 дка пустееща земя и са направени 16,000 лева икономия на народното стопанство.

За пример на всички средношколци бяха бригадирите Йордан Калинов и сестра му Ангелина, които всеки ден изпълняваха по четири норми.

НА СНИМКАТА: Братът и сестрата в напрегнат труд.

С гордост можем да говорим за високото младежко съзнание, за подвига на бригадирите, които знаят, че тяхната помощ за народното стопанство спомага за извършването на икономическия скок в нашето развитие, че дните, прекарани в бригадата ще останат като прекрасен спомен от тяхната младост, че трудът ги учи да обичат Родината си, народа.

Три чети се бореха със сипеите и твърдата земя. Разгърнали се открай-докрай на новите тераси, момчетата копаят по набелязаните ивици, а момичетата разпръскват пръстта, оформяват терасите. Дневната норма на всеки бригадир беше изкопаването и разхвърлянето на четири кубика пръст. Младите трудови герои приключиха смяната общо за бригадата със 120 процента изпълнение.

В бригадата се очертаха такива майстори, които просто учудват. Например Никола Калинов и сестра му Ангелина записаха в своя трудов дневник 450 процента изпълнение на плана. Техният съсед Йордан Великов беше в непрекъснато съревнование със Стилиян Енчев и крайните резултати са: Стилиян 770 процента, а Йордан—710. Това наистина учудва.

Дух на другарство и напор към светлото бъдеще пламтят в очите, които блестят и под страшния пек. В това другарство се разгаряше и съревнование между четите. Редовно то се отчиташе всяка вечер, на вечерната проверка. Няколко пъти преходното червено знаме минаваше от чета в чета, обаче най-продължително то се задържа в трета чета с командир Симсон Манолов.

Хоризонтът е смълчан. Над езерото се понася възторжена песен. Тя се приближава към селото, извива през сенчестите от дърветата улици и стига до училищния двор Селяните знаят, че бригадирите пеят. Те се радват на дружната им песен и на стегнатия строй.

Бригадирското ежедневие продължава в двора на училището. След почивката започват разнообразни мероприятия на политико-възпитателната и културно-масовата работа. Изнасят се беседи, доклади, политинформации, уреждат се срещи и тържества. Два пъти в седмицата бригадирите посещаваха кино, гостуваха им агитки от съседните села Местната радиоуредба с програмен ръководител Дора Велчева уреди специални предавания за бригадирите. От концертите, посветени на най-добрите, средношколци те се ободряваха.

Никога не ще забравят сребърските бригадири последния лагерен огън, на който, след тържествената вечерна проверка, стана отчитане на резултатите. Топлите благодарствени слова на секретаря на общинския партиен комитет др. Калин Димитров трогнаха бригадирите. Добре премина и тържествената заключителна вечер, с която беше сложен краят на тазгодишното бригадирско лято. Подробният отчет, направен от командира на бригадата, приветственото слово на представителя на Окръжния комитет на Комсомола и топлите думи на председателя на кооперативното стопанство в Сребърна зарадваха бригадирите. Те всички бяха спечелили любовта и уважението на сребърци. Със своите дела те разбиха съмнението и неверието в силата на бригадирското движение. Както с първа смяна, така и сега, управителният съвет на ТКЗС, масовите организации и всички жители на с. Сребърна се отнасяха мило с работливите младежи и девойки. И това ги правеше щастливи. Няма да забравят те и успехите, които постигнаха, и песните, които научиха. За отлична работа на 40 младежи и девойки беше дадено званието „ударник“. Раздадени бяха и много награди. Найдоволни са Стилиян Енчев и Руфат Хашъмов. Тях наградиха с габардинен плат за панталон. Най-голямата награда получи работливата Ангелина Калинова. Дамският часовник ще ѝ служи в училище.

Бойците от тази млада трудова гвардия сега са свободни. Те се готвят за новата учебна година. Ще има с какво да зарадват както учителите, така и комсомолските си дружества. Тук в бригадирския лагер израснаха нови утрешни активисти на Комсомола, които след веселия живот, прекаран в бригадата, ще станат инициатори на разнообразен ученически и съюзен живот. Защото средношколската бригада в Сребърна беше прекрасна школа за живота, за патриотизъм и всеотдайна служба в името на великата цел — пълната победа на социализма и комунизма в нашата хубава Родина.

Незабравимите бригадирски дни отшумяха. Те останаха само като един скъп спомен на труд и радост. Сега за средношколците започват други занятия—училищните. А през лятото на идната година отново на бригада, отново на трудовите обекти, за да ехтят още порадостно бригадирските песни.

Текст и снимки:
Руси ПЕТРОВ

Колко хубав е бригадирският живот! При него крепне дружбата, добиват се прекрасни трудови навици.

НА СНИМКАТА: Четири весели бригадирки—отляво на дясно: Елага Димитрова, Мария Георгиева, Цонка Колева и Мария Енчева.

ПОДГОТОВКА ЗА ПРИЕМАНЕ НА КОМСОМОЛЦИ В ПАРТИЯТА

Решението на Политбюро на ЦК на БКП от 6 юли беше посрещнато с голямо въодушевление от младите трудослужащи. То беше разгледано на комсомолски събрания, на които найдостойните комсомолци бяха определени за включване в комсомолския набор на Партията.

На свое заседание партийното бюро със секретар др. Бочев прие подробен план за подготовката и приемането на комсомолския набор. На първо място бяха уточнени комсомолците, върху които трябва да се работи. Между тях са най-добрите офицери-комсомолци другарите Дивлев, Мирчев, Славов, инструкторът на ДКМС—ефрейтора Н. Иванов и др. На членовете на партийното бюро бяха поставени поръчения за оказване помощ на кандидатите при изготвяне на документите им. Същевременно към всеки комсомолец беше прикрепен по един комунист, който да го запознае с основните изисквания на устава на БКП, с основните етапи от развитието на нашата партия, със същността и задачите на програмата за извършване на икономическия скок и др. Бяха набелязани и се провеждат и други масови мероприятия с комсомолците, определени за приемане в Партията.

В резултат на добре построената работа на партийното бюро решението на Политбюро успешно се изпълнява в нашата партийна организация. За кратък срок от време по-голямата част от кандидатите като др. Мирчев, Иванов, Дивлев и др. увеличиха познанията си по редица партийни и политически въпроси, което доведе до повишаване на активността им в служебната им и обществена дейност.

На тържественото партийно събрание, което ще се състои в навечерието на Празника на свободата, нова свежа струя ще се влее в редовете на партийната организация на нашето поделение. Това без съмнение ще доведе до още по-голямо укрепване на същата и до издигане на нейния авторитет.

Ганчо ИГНАТОВ

18 КОМСОМОЛЦИ В РЕДИЦИТЕ НА ПАРТИЯТА

Преди няколко дни Партийният комитет в Дулово утвърди за кандидат-партийни членове 18 комсомолци. Приемането им в Партията стана след добра подготовка в първичните партийни организации. Тези младежи и девойки бяха най-проявилите се, най-достойните.

Голени грижи за подготовката на комсомолците положи партийната организация в промкомбината. Комсомолците изучиха устава на Партията, бяха запознати с въпроси от партийното строителство. Добре работиха и партийните организации в ТКЗС—Дулово, в с. Раздел и др.

В момента работят три групи по изучаване на устава, където се готвят 26 комсомолци от ОТП, Водно, Раздел, Чернолик, Общинския народен съвет и др. Трудно е да се разкаже с няколко думи за резултатите от работата на комсомолците по изпълнение на производствените планове—с успех те изпълняват възложените им съюзни партийни поръчения. Комсомолецът кандидат член от Промкомбината др. Наки Руфиев е 3 пъти ударник и за отлична работа е награждаван няколко пъти. Сега той усърдно работи в чест на 15-годишнината от 9 септември в бригадата за комсомолски труд и е на първо място по всички показатели

—След приемането ми в Партията, получавайки високото звание кандидат-член—заяви др Наки,—аз се задължавам да работя още по-съзнателно в борбата за съкращаване сроковете на петилетката и ще оправдая гласуваното ми доверие.—Такива бяха отговорите и на комсомолците Марин Тодоров, Йордан Михайлов, Минка Михайлова от Промкомбината. Др. Неджмия Ниязиева—звеноводка на младежко звено от Дулово, при утвърждаването каза: „Въпреки трудностите, ние успяхме да организираме работата на звеното добре. По наша инициатива ние станувахме денонощно на полето през време на жътвата, спазихме указанията на агронома за оставяне на определения брой растения на декар от пролетните култури.

Така, в борбата с трудностите, израснаха и приетите кандидат-партийни членове комсомолците Фатмегюл Муртазова, Фатме Халилова от Дулово и др.

Тодорка ГРОЗДЕВА

СТАЧНИТЕ БОРБИ В СИЛИСТРЕНСКО В ЗОРАТА НА РАБОТНИЧЕСКОТО ДВИЖЕНИЕ

В някогашните занаятчийски работилници, в малките и по-големи предприятия експлоатацията на работническия труд е била нечовешка. На тази експлоатация още неорганизираните в своите работнически съюзи калфи и чираци са отговаряли със стихийни протести, изразени главно в стачки.

Първата стачка в Добруджа е избухнала на 21 декември 1893 година в шивашката работилница на З. Якобсон в гр. Силистра. Работниците-шивачи са били единни и са показали решителна твърдост. Стачката завършва с успех. Господарят се съгласява да увеличи надниците на работниците с 50 стотинки на изработено парче. Тази първа стачка в Добруджа е направила силно впечатление на останалите шивашки работници в страната. За нея в. „Другар“ брой 18 от 26 декември 1893 година пише: „Ето какво прави съгласието на работниците. Нека шивачите-парчеджии в София вземат пример от своите силистренски другари. Нека видят всички други работници, че ще могат винаги да си извоюват едно по-добро положение, стига само да са сдружени и сплотени в едно цяло“.

Успехът на тази стачка в Силистра обнадеждва и другите работници и послужва за сигнал на нови стачки в останалите добруджански градове. На следващата—1894 година в началото на октомври в Силистра избухва нова стачка, която се смята за втора работническа борба в Добруджа. Сега двадесет работници в обущарницата на Мехмед хаджи Салимов отказват да работят поради жестоката експлоатация, на която са били подложени. И тази стачка завършва с успех. Излизащият тогава вестник „Сиромашка защита“ в броеве 6 и 7 от първите дни на октомври пише: „Ето какво прави работническата солидарност“.

По примера на силистренските работници избухват стачки на пристанищните работници в Балчик, на шивашки работници в Добрич, на пристанищните работници в Каварна, на строителни работници и т. н.

В началото на м. април 1907 година печатарските работници в Тутракан обявяват стачка. Собственикът на печатницата Мавродинов иска посредничеството на Янко Сакъзов, за да сломи стачката. Ето какво пише за тази стачка „Работнически вестник брой 64 от 6 април: „Мавродинов помолил Янко Сакъзов да посредничи между него и стачниците. Но работниците отхвърлили това посредничество“.

Поставили началото на стачното движение като форма за борба против жестоката експлоатация, работниците от добружанските градове се обединяват в своите работнически синдикати и повеждат по-решителна борба.

На 3 юли 1910 година в котларската фабрика на Н. Давидков в Силистра избухва голяма стачка. Чрез много дописки, поместени в „Работнически вестник“ читателят научава за жестоката експлоатация в тази фабрика. Ето какво пише „Работнически вестник“ брой 10 от 3 юли 1909 година, една година преди да бъде обявена стачката:

„В таз фабрика владее грозна експлоатация и непоносим терор. . . заплатите са съвсем мизерни. Те се движат от 12 до 40 лева на месец, А чрез постоянните глоби заплатата се смъква още по-долу. Вследствие на убийствените условия всеки може да познае по лицата кои са работниците от котларската фабрика“.

Не по-добри са били условията и в силистренската тютюнева фабрика „Прогрес“. Поради това на 31 юли 1910 година е обявена стачка. Ръководството на стачката се поема от местната работническата просветителна група. Стачката продължава 14 дни, но не завършва с успех „поради това, че не е било избрано подходящо време през годината и поради това, че много от работниците постъпват на работа при други господари“ — виж „Работнически вестник“ брой 38 от 25 август 1910 година.

С пълен успех завършва обявената в края на декември 1910 година печатарска стачка в гр. Силистра. След три дена от нейното обявяване е бил сключен писмен договор, с който господарят приема работническите искания и който ще бъде в сила до 15 април 1914 година — пише дописникът на „Работнически вестник“ за тази стачка в брой 93 от 3 януари 1911 г.

През годините 1911—1912 стачното движение в Добруджа взема по-широки размери. Нараства класовото осъзнаване на работниците, които започват да членуват в своите професионални съюзи. Следват една след друга стачки в Силистра, в Добрич, Каварна и Балчик. На 6 май 1912 година работниците от обущарската работилница на „либерала“ Христо Янев от Силистра обявяват стачка, която завършва с успех. Господарят е принуден да приеме исканията на работниците.

По силата на Букурещкия мирен договор от 1913 г. Южна Добруджа минава под румънско владение. Борбата на добруджанци взема друга насока, за да прерасне тя след 1920 година в решителна революционна борба под ръководството на Комунистическата партия и на Добруджанската революционна организация.

Богдан КРАЕВ

Да се готвим за окръжната конференция по животновъдството

За да се разгори още по-силно социалистическото съревнование сред всички млади животновъди, за да получи нашата Родина повече мляко, вълна, яйца, месо и мазнини Окръжният комитет на Комсомола организира „Конференция на младите животновъди“, която ще се състои през декември тази година. Участие като делегати на конференцията ще вземат ония младежи и девойки, които са достигнали дадените вече показатели в областта на кравarството, птицевъдството и свиневъдството.

Всички дружествени комитети знаят тези условия. Те са длъжни да ги напишат на хубави табла, за да бъдат достояние на всеки младеж и девойка, участвуващи в животновъдството.

Редът за определянето и изпращането на делегатите, изпълнили условията за участие в окръжната конференция на младите животновъди, е също известен на дружествените комитети. Общинските комитети на ДКМС определят за участие и предлагат на Окръжния комитет на ДКМС за награждаване онези, които са изпълнили условията.

Предложенията, придружени с подробни данни за успехите на всеки младеж и девойка, се изпращат в Окръжния комитет на ДКМС най-късно до 12 декември т. г.

Млади животновъди, борете се за делегатство на окръжната конференция по животновъдството.

След свършване на работния ден бригадирите се събират под обекта и пеят младежки и революционни песни.

НА СНИМКАТА! След приключване на работата. Бригадирите пеят. Весели са Здравка Костова и Ангелина Калинова.

15 ГОДИНИ НАРОДНА ВЛАСТ

Непрестанен културен възход и разцвет в Силистренски окръг

Петнадесет години вече нашата страна, под ръководството на БКП, смело и неотклонно върви по пътя на социализма и комунизма. Това е период, през който у нас се създадоха обективни и субективни условия за ускоряване темповете на нашето развитие и за извършване на икономическия скок в страната. Успешното решаване на тази голяма задача зависи главно от подготовката на хората. В тази светлина става ясно мястото и ролята на училището, което е призовано да подготви всестранно развити, активни и съзнателни строители на социалистическото общество.

Постановлението на ЦК на БКП и МС—„За по-нататъшното развитие на образованието в България", решенията на VII-я конгрес на Партията, поставиха като главна задача на училището—скъсване с книжността и формализма при обучението, решително подобряване работата по комунистическото възпитание, практическо осъществяване на политехническото обучение в общообразователните училища. Неотдавна се прие новият закон „ За по-тясна връзка на училището с живота и за по-нататъшното развитие на образованието в НР България, който постави изисквания за създаване на необходимите висококвалифицирани кадри, които ще работят за бързото развитие и усъвършенствуване на производството, за постоянно повишаване на производителността на труда—главно условие за победата на комунизма.

За 15 години свободен живот, под ръководството на БКП, културният живот в Силистренски окръг основно се измени. За огромната жажда на народа ни към науката говори фактът, че в окръга през 1944 година имаше 98 училища с 15, 468 ученика, а в началото на 1959 год.—167 училища с 226,591 ученика. През годините на народната власт особено бързо се разви основното и средно образование, разкриха се нови специални училища—Трудови резерви, Селскостопански техникум, практическите земеделски училища в Окорш и Главиница, Машинно-тракторно училище и Сградостроително училище в Силистра и др. Към големите училища на централните села на окръга се разкриха 18 общежития с 398 ученика. Тук децата получават безплатна квартира, осветление, отопление и са под надзора на учителите.

Във връзка с политехнизацията на обучението към училищата се обзаведоха 50 кабинета по физика и химия, 56 работилници, 25 географски и 14 физкултурни площадки. Първият и вторият републикански прегледи на училищата изиграха голяма роля за обогатяване на училищното имущество, за опазване на социалистическата собственост и подобряване на санитарно-хигиенното състояние и медицинското обслужване на училищата и детските градини.

Учебно-опитни полета има във всички училища в окръга. Редица от тях са превърнати в лаборатории за свързване обучението по естествените науки с практиката.

Сега в окръга има 4 целодневни и 45 полудневни детски градини с 1,732 възпитаници, докато преди Девети септември имаше само една полудневна градина с 52 деца. За най-малките са открити детски градини с повече от 3,240 деца. В миналото такива градини въобще не е имало. В 12 извънградски лагери почиват през лятото 890 деца и в 200 местни лагера са на лятна почивка 1,140 деца. За работниците незавършили основно и средно образование се откриха вечерни средни училища и прогимназии. За деца, чиито родители са загинали в Отечествената война или в борбата против фашизма, се откри детски дом, където 81 деца ежегодно намират топъл приют, грижи и възпитание и са на пълна държавна издръжка.

Открити са 7 добре обзаведени книжарници. Годишно те организират около 25 бригади за продажба на книги по села и предприятия.

В окръга ни работят 112 читалища, 25 от които имат щатни секретари-библиотекари. Повече от 20 нови читалищни сгради красят окръга. Сега в окръга работят 121 библиотеки с повече от 103,250 тома обществено-политическа, научно-техническа и художествена литература. Книгите стигат вече до кооператорите в полето, до работниците в завода, до строителите. Окръжната библиотека, която бе създадена през годините на народната власт, до началото на 1959 година разполагаше с 28,543 тома книги. Книжният й фонд расте с всеки изминат ден. От създаването си до сега тя е обслужила над 438,840 читатели. До Девети септември е раздала 6,000 тома книги, а от 1944 година до днес 447,000 тома. Освен читалищните библиотеки в окръга работят над 20 профсъюзни и много училищни библиотеки. Към читалищата са организирани 4 литературни кръжока с повече от 40 члена, 3 музикални кръжока с над 80 човека, кръжок за изобразително и приложно изкуство и др.

Народната власт откри народните дарования. Във фестивалния преглед през настоящата година в окръга участвуваха 37 български и 16 турски хорови колектива, 36 български и 6 турски танцови колектива, 41 български и 4 турски театрални колектива, 6 народни оркестри и 16 вокални групи с повече от 12,000 самодейци, естрадно-сатирични състави, стършели, които бичуват непорядките и подпомагат изграждането на здрав социалистически морал.

В подем е и дейността на Държавния народен театър, който през годините на народната власт създаде вълнуващи спектакли. В репертоара си театърът включва успешно и пиеси със съвременна тематика. Гордост е за нас, че на националния преглед на българската драма и театър Силистренският театър с „Тревожна пролет" се класира на второ място на пунктовия преглед в Коларовград и участвува в прегледа в София.

Белег на културния ръст на окръга са и кината. В миналото в нашия окръг имаше само 3 кина — в Силистра и Тутракан. Днес в окръга се наброяват 31 кина, от които 9 работят на широка и 15 на тясна филмова лента. Общо взето всички села в окръга се обслужват редовно било то от стационарни или подвижни кина. През първото полугодие на настоящата година бяха организирани 1,800 колективни посещения с около 15,000 кинозрители и 450 обсъждания на филми с около 30,000 кинозрители.

През годините на народната власт беше създаден и Окръжният народен музей в Силистра. До началото на 1959 година той е посетен от около 200,000 души.

Невъзможно е да се изброи голямото многообразие на културните придобивки и прояви, които са плод на изминалите 15 години. Електрифицирани са 93 и радиофицирани 23 селища със 7,353 точки. За културния ръст на населението говорят закупените 13,425 радиоапарати. Още по-неизброими ще бъдат културните придобивки в близките години. Само в годините до края на петилетката се предвижда да се построят поне 49 училища, от тях 11 турски и 5 гимназии, 28 физкултурни салона, 86 кабинета, 40 работилници, 12 целодневни детски градини, 6 извънградски пионерски лагери, 8 читалища, Пионерски дворец, две кина, летен кинотеатър, лятна читалня, културен дом и редица други културни обекти.

Само след 7 дни ще чествуваме 15-годишнината на славното Деветосентемврийско въстание, годишнина, която се посреща с нови големи постижения във всички области на социалистическото строителство и най-вече в областта на просветата и културата.

ПО 150 ЯЙЦА ОТ КОКОШКА-НОСАЧКА

Птицефермата на ТКЗС „Седми конгрес" в село Господиново е разположена край стопанския двор. Птицегледачът Стою Христов Василев е постоянно при кокошките. За гледането на птиците той изпълнява указанията на зоотехника на стопанството.

— Храня ги по пет пъти на ден — разказва др. Василев — Сутрин в пет часа им давам царевица на зърно и след това през всеки три часа им давам смески от царевица, ечемик, овес, шрот и други. На колчета слагам и по 7-8 глави кръмно цвекло, което кокошките много обичат. Вечер преди да си легнат пак ги храня с царевица. Храната, която давам на птиците, без кръмното цвекло, не надминава дневно по 100 грама на кокошка. Преди всяко хранене им наливам и прясна вода в специални корита.

Доброто гледане на кокошките дава резултати. Досега са събрани средно по 95 яйца от кокошка-носачка. Животновъдният бригадир Янко Пенев очаква да достигнат средно по 150 яйца от кокошка-носачка, а птицегледачът Василев заявява, че ще надмине и тази цифра. През месец юли от 250 кокошки-носачки на ден са събирани средно по 190 яйца.

Трудът на птицегледача е възнаграден. Начислени му са до месец юли 395 трудодни.

В птицефермата на с. Господиново има и могат да се създадат още по-добри условия за отглеждане на птиците.

П. ГЕОРГИЕВ

РАБОТЛИВИ СА ПРЕСЛАВЦИ

Работливи са кооператорите от село Преславци, не изоставят нито една от задачите. За два дни те овършаха боба и получиха средно от декар по 160 кг. От 11-те звена първенец излезе звеното на Исмаил Садъков, което получи по 200 кг боб от декар.

За три дни кооператорите окършиха и 450 дка памук. Миналата година те получиха средно от декар по 90 кг, но това не ги задоволи. Тази година окършиха навреме памука и очакват да получат по 120 кг от дка.

Наред с другите работи не изостава и силажирането. По найважното за момента е предсеитбената оран. По 140 кг пшеница от декар получиха миналата година. Засято беше ненавреме и с непочистени семена. Тази година добивът от пшеница е средно по 150 кг от декар, а някои площи дадоха и по 180 кг. Преславци се убедиха в необходимостта от навременното засяване на чисти и обеззаразени семена. Затова сега те бързат да се подготвят отрано за сеитбата: до 22 август са изорани 1,500 дка и са почистени 80 тона зърно.

Февзи КАБАК

КАК ПОПЪЛНИХ ПРОРЕДЕНОТО СИ ЛОЗЕ

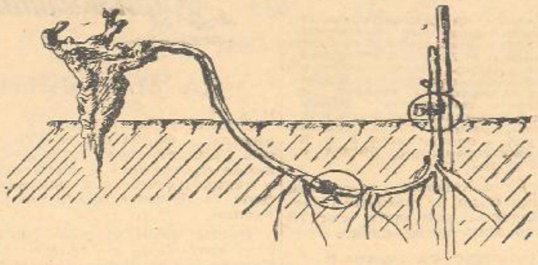

Фиг. 1.

Нашето кооперативно стопанство има над 300 дка промишлени лозови насаждения, от които получава немалко приходи. Кооператорите се грижат за тях с голяма любов.

Приходите от лозята могат да се увеличат, ако се попълнят местата на всички загинали през първите години на засаждането лози, които не са малко. Тази мисъл се зароди в мене и аз търсех начин да стигна до правилното й разрешение.

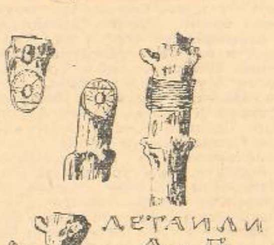

Фиг. 2.

От личен опит и от лозарската литература, която съм чел, зная, че лозе може да се попълни с едногодишни облагородени вкоренени лозички и то още в първите години от засаждането. По-късното попълване с едногодишни лози не дава резултат—лозите загиват.

В литературата се посочва, че един от начините за попълване е обикновеният отвод, който се прилага само при неприсадени лозя или при присадени, по засадени на песъчливи почви. Понеже нашите почви не са песъчливи, опасността от филоксера е голяма. Обикновеният отвод ме наведе на мисълта, че ако се направи с пръчки от дивачки ще се избегне опасността от филоксера.

През пролетта на 1957 год в собственото си лозе започнах следния опит: до главината изкопах каналче, дълбоко около 30 см, а дължината му достигна до мястото, където трябва да се развива бъдещата лоза. След това избирам от главината най-подходящата пръчка, която обтягам по дъното на каналчето. До тук работата е като при обикновения отвод. След отвеждането на пръчката в каналчето, я присадих с пръчка от Монтикола (виж фиг. 1). Извърших английско присаждане — с език (виж детайла на фиг. 2) и привързах мястото на присаждането с лико. Пръчката от Монтикола опънах в каналчето до мястото на бъдещата лоза и горния й край подвих вертикално нагоре, така че няколко сантиметра от нея да останат над земята(фиг.1). Каналчето попълних с пръст и притъпках добре. Краят на пръчката, който оставих над земята, облагородявам с калем от европейска лоза чрез описания по-горе английски начин. Така през 1957 и 1958 год. попълних общо 24 празни места. Всички лози се прихванаха и сега се развиват много добре (виж снимката), като някои от тях имат и плод. Отводите не съм отрязал още от майката-главина. Смятам, че това трябва да стане на четвъртата или петата година, когато новите лози достигнат ръста на майката. По невнимание при обработването някои отводи се откъснаха от майката още първата година. Затова тия лози се развиват по-слабо.

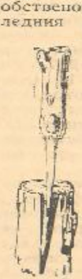

Фиг. 3.

Този начин на двойно присаждане според мен е подходящ за попълване на празните места на лозята в кооперативните стопанства.

Искам да споделя още един мой опит при присаждане на дивачки или облагородяване на малоценни сортове при възрастни лози. След прерязване напречно на главината с трионче, вместо да правя разцеп на подложката, правя разрез подобен на тоя при присаждане на кози крак в овощарството, но на калема давам трапецоидна форма. Разрезът на стъблото правя 4-5 см дълъг и дълбок, колкото е дебел калемът. Формата е също като тая на калема. По този начин без да превързвам присадената дивачка и без да намазвам раната с мехлем получих много добро срастване. (фиг. 3)

Марин ИЛИЕВ
лозар в ТКЗС с. В. Левски

В ПОМОЩ НА ТКЗС

И тази година средношколците от обединеното стопанство „Сокол" в с. Иширково помагат на кооператорите. Те сформираха група от 20 младежи и девойки с отговорник Бялка Нанкова.

По план стопанството трябва да направи 17,471 тона силаж, а досега са силажирани едва 3,765 тона. Групата на младежите се включи в силажирането и приготви 137 тона. Найдобре и без прекъсване работиха Стойка Момчева, Илия Йовков, Бялка Нанкова и Никола Маринов.

СИЛИСТРЕНСКИ ГРАДСКИ ОБЩИНСКИ СЪВЕТ —СИЛИСТРА

ОБЯВЛЕНИЕ

№9940

От 28. VIII. 1959 година — Силистра

На основание § 15 и 16 от Временната наредба за приложение на закона за плановото изграждане на населените места съобщава се, че регулационната комисия при Окръжния народен съвет—гр. Силистра допусна ревизия за изменение за улично-дворищни регулация по плана на гр. Силистра за квартал 249, 250, 250-а по одобрения регулационен план.

Заинтересованите страни могат да прегледат проекта всеки присъствен ден в техническата служба — Градски общински съвет — гр. Силистра, където е изложен и недоволните в 14-дневен срок от публикуване на обявлението могат да направят писмени възражения против проекта.

ПОСТИЖЕНИЯ НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО В СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ

Преди Девети септември 1944 година медицинската помощ в Силистренски окръг е била такава, каквато и в цялата страна. За нея бяха характерни процесите и недъзите, породени от буржоазно-капиталистическия строй: частна лекарска помощ, липса на амбулатории и поликлиники, няколко немощни държавни здравни заведения, незначителни грижи по майчиното и детско здравеопазване и никакви санитарно-противоепидемични заведения. Плод на всичко това са били високата заболяемост и смъртност сред населението. Из добруджанските села са се ширели епидемии от малария, коремен тиф, антракс, петнист тиф и други заразни болести. Туберкулозата и кожно-венерическите заболявания са допълвали списъка на социалните злини и бедствия. От друга страна високите лекарски хонорари са правили лекарската помощ недостъпна за широките народни маси. В капиталистическите страни и до днес съществува такова здравеопазване. Така например в Турция един лекарски преглед струва 1/4 от работната заплата, а в САЩ няколко добре заплатени надници.

Силистренски окръг е разполагал преди с две болнични заведения: едното в Силистра с 50 легла и второто в Тутракан с 30 легла. Броят на здравните работници е възлизал едва на 8-10 частно практикуващи лекари.

Непосредствено след Девети септември здравната мрежа в окръга бързо нарастна. Днес здравеопазването в него се осъществява от три градски болници с 400 легла, 13 селски участъкови болници със 175 легла, 20 лекарски здравни пункта, 24 родилни дома със 112 легла, 2 участъкови амбулатории, 19 фелдшерски пункта, 3 детски постоянни ясли с 90 легла, 2 социални заведения с 90 легла, 52 женско-детски консултации. Само през 1958 година в болничните заведения на окръга са излекувани и върнати в производството 13,674 души, а в амбулаториите са били прегледани 326,437 души, които са получили лекарска и зъболекарска помощ. За здравеопазването на трудещите се в окръга се грижат над 860 здравни работници. Те добре знаят, че опазването на здравето на хората е една от основните задачи на социалистическото строителство. Решаващ фактор за опазване здравето на трудещите се е и самият социалистически начин на производство. Той осигурява създаването на материални и културни условия, напълно съответствуващи на здравните интереси на хората. В нашия окръг се осъществява широко жилищно строителство, благоустройство и хигиенизиране на населените места. Общественото хранене е поставено на хигиенични начала с широко разгъване на мрежата от обществени кухни и столове. Въведено е физическо възпитание на подрастващото поколение, създават се хигиенни условия за труд в индустрията и селското стопанство и пр. Като последица от всичко това здравето на населението укрепна, много болести изчезнаха, разпространението на други рязко намаля, заболяемостта и смъртността са сведени до минимум, увеличи се естественият прираст на населението и се подобри неговото физическо развитие.

Заедно с по-нататъшното развитие на народното ни стопанство и култура, с непрекъснатото подобряване на материалното благосъстояние на трудещите се, ще укрепва непрестанно и здравното състояние на нашия трудолюбив и героичен народ. Здравната мрежа от болници, родилни домове, детски ясли и др. постоянно ще се разрастна.

Д-р Димитър БИЧЕВ
Нач. отдел „Народно здраве и соц. грижи"

на някакви незабележими радости, защото ти си труженик. Смъртта на тунеядеца и раждането на труженика. Ето каква е била съдбата на Константин Шувалов зад граница. За това са били необходими да минат дълги години. Никога през живота си, включая и боя под Касторна и паниката в пристанището на Одеса, Шувалов така не се е борил за себе си, както в търновската гимназия.

— Всичко това съвсем не прилича на моята представа за емигрантите—произнесе Ватагин и внимателно, боейки се да не обиди стареца, попита: — Често ли си спомняхте за родината?

Той като помисли отговори с лермонтовски стихове:

Спомнял ли съм си? Спомнях си . . . Как, ще попитате? Ето така:

С въздишка изток гледах аз
с неясна мъка на душа
по мойта, родната страна.

— А другите? — попита Ватагин.

— Всякакви имаше. С течение на годините самата озлобеност менеше оттенъците си. Влага в инвалидните домове. Зли молитви. Бодлива клюка, окаяно положение. Младите заминаха в наказателния корпус в Белград. Старците си омръзнаха един на друг. . . Един влачи чехлите си, други го догонва: „Вие си загубихте шпорите, ваше сиятелство!" Човек не може без родина. . . Опия, които оправяха работите си при немците—някаква Ординцева. . . Може ли да не се ужасиш от тяхната участ!

— Нея в емигрантските кръгове я наричаха „Сребърната"? . . . Аз съм чувал за нея. Разкажете какво знаете.

— Моят брат Станислав я посрещаше до вратата на ресторант „София" с нисък поклон. Тя се появяваше късно през нощта—великолепна, стройна, в сахтиянови ботушки, с коси действително сребърни на електрическото осветление. Съпровождаха я ранени немски офицери. . . Фантастическите причуди бяха й съставили репутация на такава героиня на

В първите дни даже попаднаха на следа: берейторите (хора, които обучават конете на езда—б. прев.) и жокеите от една конюшня дадоха важни сведения. Това бяха личните работници на граф Палфи, помощник военен аташе на Унгария в София. Предавайки на българските власти отлични унгарски коне от линията на Нониус, те намекваха, че някои от пътуванията на изчезналия им стопанин всякога са им се стрували подозрителни. Някой видял как Палфи Джордж слагал в куфара си гумени ръкавици, отправяйки се, както сам той казвал, „на разходка с дама". Някой забелязал, че Палфи Джордж се връщал от такива разходки с изцапани от йодна тинктура пръсти. Други свидетелствуваха, че той дълго си е миел лицето и ръцете със сублиматен разтвор.

Ватагин изпрати запитване: няма ли сред жените, заловени в дипломатическия корпус руска емигрантка на име Марина Юревна. Отговорът беше отрицателен. Тогава той попита: няма ли го сред заловените фашисти граф Палфи? Отговориха, че в списъка на пристигналите такъв не се намира. Полковникът изпрати ново запитване: да се изясни кой от дипломатическия корпус отсъствува сред пленниците? Отговорът дойде през нощта— четирима: бяха назовани длъжностите и фамилиите им.

Управляващият германското посолство Паул Вернер беше останал в София по болест. И действително българите го откриха в една болница: той лежеше в безсъзнание в палатата за болни от петнист тиф.

Младият лейтенант от охраната Хенрих Волф се е застрелял от отчаяние. Трупът му беше открит в неговата квартира веднага след бягството на посолството, но това стана известно на Ватагин едва сега.

Още един немец, Ханс Крафт, по всяка вероятност не представляваше интерес. Това беше трети секретар на посолството, роден в Банат, т. е. бивш „фолксдойч", балкански провинциал, кабинетен човек, който разумно е отклонил предложението да се качи във влака и сега наверно се промъква по нашия тил с фалшив паспорт към своя роден град Вършац.

ДЕМОКРАТИЧНА РЕПУБЛИКА ВИЕТНАМ

— по случай националния празник —

Днес се навършват 5 години от създаването на Демократичната република Виетнам. Страната има 330 хиляди квадратни километра площ и 25 милиона жители — гъсто е населена. Оризищата възлизат на 4,250,000 хектара. Северен Виетнам, населен с 14,741,000 жители има средна гъстота 70 души на квадратен километър. Обработваемата площ възлиза на 1,800,000 хектара или 1,200 квадратни метра на глава от населението. Обаче природните бедствия са постоянна заплаха за страната — чести са сушата, наводненията, тайфуните. Южен Виетнам се намира в тропическата зона на Югоизточна Азия, където настават големи горещини и падат проливни дъждове. През цялата година могат да се добиват различни култури, а оризът дава 2 и 3 реколти годишно. В страната има огромни бамбукови гори, богата е на каменни въглища, калай, апатит, желязо и др.

Основната задача, която Партията на Хо Ши Мин постави след възстановяването на мира във Виетнам бе от една страна да се завърши аграрната реформа, а от друга бързо да се развие икономиката и културата, да се възстанови нормалният живот в страната, да се подобрят жизнените условия.

В 1957 година бе завършена аграрната реформа. Класата на едрите земевладелци, феодалният режим бяха премахнати, на селяните бяха раздадени 895,000 хектара земя и 107,000 глави добитък. Придобили по-високо класово съзнание селяните ясно виждат, че само Партията на трудещите се и народно-демократичният режим са в състояние да им осигурят земята, която обработват.

Американските империалисти преглътнаха още един горчив хап със създаването на новата социалистическа страна и те правят всичко възможно да осуетят Женевските споразумения. Разгарящата се гражданска война в Лаос, инспирирана от американските империалисти, среща решителната съпротива на целия виетнамски народ.

Успехи в селското стопанство

За три години бяха възстановени всички иригационни обекти и бяха построени нови, в резултат на което площта на напояваните оризища значително нарасна. Въпреки природните бедствия добивът на хранителни продукти се увеличи и далеч надмина довоенното равнище, или бяха получени четири милиона тона неолющен ориз, което прави 64 на сто повече от добивите през 1939 година. Това е блестящ икономически и политически успех, който разби на пух и прах баснята на колонилистите, че Северен Виетнам никога не ще може да се изхранва, а проблемът ще се разреши само чрез емиграция.

През 1939 година индустриалните растения заемаха към 64,000 хектара площ, а през 1957 година—100,000 хектара.

Животновъдството също надмина довоенното ниво — говедовъдството с 50 на сто и свиневъдството с 30 процента.

Промишленост

За три години Демократичен Виетнам разшири редица изоставени от френските колонилисти предприятия и построи 58 нови предприятия: завод за машини в Ханой, електроцентрали, оризарни, завод за рибни консерви в Хайфон, тютюнени фабрики и др. В момента Северен Виетнам разполага със 78 индустриални предприятия.

Грижите са големи

Правителството и Партията на трудещите се имат една цел — бързото подобряване на жизнените условия. В продължение на три години заплатите на служащите бяха увеличени три пъти. Дадоха се различни надбавки, намалиха се цените на редица стоки, така че покупателната способност на трудещите се стана по-голяма.

Забележителни са грижите и за културното издигане на хората. Повече от 1,250,000 неграмотни бяха ограмотени, повече от 85,000 души получиха средно образование. През 1957 г бяха издадени повече от 10 милиона бройки книги. Киното и театърът също бележат непрекъснато успехи. През учебната 1957-1958 година социалистическо образование получиха един милион ученици.

В резултат на големите победи на аграрната реформа и икономическото възстановяване, на успешната борба срещу саботажа, на порасналото съзнание на трудещите се социалистическото строителство се разширява. Освен това постигнатите успехи в Съветския съюз в изграждането на комунизма, огромният икономически скок на Китайската народна република и грамадните успехи на социалистическите страни вдъхновиха трудещите се във Виетнам и 1958 година може да се смята за година на едно революционно развитие, което продължава, за да превърне страната в напълно социалистическа.

Новият тригодишен план предвижда през 1960 година страната да получи 7,600,000 тона неолющен ориз и 1,580,000 тона други култури — средно по 500 кг. неолющен ориз на глава от населението и 600 кг. втори култури. На село в ход е създаването на селскостопански кооперации, усъвършенстване на техниката, борба за непрекъснато увеличаване на продукцията. През този срок националната промишленост и частната капиталистическа индустрия ще бъдат преустроени. Полагат се всички усилия образованието да мине в по-висша фаза.

Под ръководството на Партията и с помощта на братските народи от социалистическия лагер трудещите се от Северен Виетнам ще отбележат още по-големи успехи в строителството на социализма.

ДА МАСОВИЗИРАМЕ БОРБАТА

В Силистренски окръг се занимават с борба около 350 души. Борците мерят сили в различни състезания и първенства и техният брой сега надхвърля броя на борците преди няколко години.

Доста физкултурни дружества като тези в селата Цар Самуил, Нова Черна, Преславци, Стефан Караджа, Белица и др. работят добре за масовизиране на този вид спорт, но има и такива като тези в Алеково, Чистименско, Дулово, Средище, Посев, Главиница, които въпреки че имат борци, не отделят достатъчно внимание на борбата. Ръководителите на физкултурните дружества подценяват този спорт, а и окръжната секция по борба не е направила необходимото да помогне на съответните дружества.

От нашия окръг излязоха много борци, които неведнаж са защищавали честта на България в редица международни срещи. Такива са майсторът на спорта Муртаза Муртазов, Велико Йонков, Джемал Ибрямов, Муталиб Керимов, Расим Алиев и др. Техните успехи показват, че в Силистренски окръг може да се работи за масовизиране на борбата. Това трябва да бъде първа и основна задача на окръжната секция и секциите по селата в продължение на няколко години. Отделните секции по места все още не използуват различните състезания по борба, за да разширят кръга на състезателите. Трябва добре да се разбере от всички, че най-силното агитационно средство за популяризирането на даден вид спорт, включително и на борбата, си остава добре организираното и проведено състезание. Състезанията по борба независимо в какви мащаби се провеждат те, ще помогнат най-добре за нейното масовизиране. В окръга се провеждат не малко традиционни сборове и народни борби по селата, но същите не се използуват като агитационно средство за набиране на нови състезатели. Провеждат се още и така наречените мазни борби, които в другите окръзи се избягват. При провеждане на някои състезания се допущат състезатели от по-малка теглова категория, което е вредно за здравето на състезателите. Селските секции по борба трябва да избягват мазането при провеждане на състезания и да се ориентират към следните категории според указанията на Републиканската секция по борба:

I-ва категория — над 87 кг.
II-ра категория — до 87 кг.
III-та категория — до 79 кг.
IV-та категория — до 67 кг.
V-та категория — до 57 кг.

Ръководителите на секции и съдиите по борба не трябва да позволяват на един и същ състезател да се състезава в две категории. Времетраенето на схватката да бъде 15 минути.

Организирането на повече състезания, турнири и двустранни срещи е едно от най-важните условия за по-големи успехи в масовизирането на борбата. Само така ще може да се изпълни решението на ЦК на БКП — „борбата да стане масов народен спорт".

Иван ГАБРОВСКИ

СВЕДЕНИЕ

на Окръжния народен съвет за хода на селскостопанските работи до 31 август включително

ТКЗС	Силажиране о/о	Есенна дълб. оран о/о	Почистване пленица о/о	Яйца от 100 кокошки от 26-31. VIII
Айдемир	47·4	62	100	145
Калипетрово	86·6	100	92	152
Бабук	66	62	40	303
Алфатар	44·7	61	28·8	184
Ишиклово	36	60	81·5	126
Попина	36	47	38	136
Сребърна	39·6	43	32·8	116
Ситово	56	59	80·8	123
Срацимир	41	52	64	266
Кайнарджа	43·1	59	90·9	219
Голеш	46·7	89	70	116
Тутракан	40·7	70	100	217
Нова Черна	56	55	100	257
Старо село	36	55·7	30	208
Белица	37	60	100	368
Главиница	32·7	76	100	252
Ст. Караджа	38·2	60	45·4	64
Сокол	43	68	86	133
Зафирово	45.5	51	56·4	288
М. Преславец	34	52	71·6	317
Дулово	43	45	20·2	278
Межден	44·9	63	58·1	186
Окорш	53	54	49	172
Секулово	42	42	76·2	117
Добротица	41	76	30	248
Чернолик	45	35	36·4	140
Паисиево	100	65	86	225
Средище	45	55	100	210
Алеково	67	98	82·1	262
За окръга	47	59·9	64·7	185

СЪОБЩЕНИЕ НА РЕДАКЦИЯТА

Открита е подписка за абониране за

в. „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА"

за четвъртото тримесечие.

Абонирането се извършва от п. т. т. станции. Абонаментът за тримесечието е 5.20 лева.

Трудещи се от окръга, абонирайте се за вашия вестник

Административното ръководство, партийният комитет, профкомитетът и дружественият комитет на Комсомола при

ПРОМИШЛЕНИЯ КОМБИНАТ

СИЛИСТРА

поздравяват всички производственици, служители и клиентите със

СЛАВНАТА 15-ГОДИШНИНА НА ВЕЛИКАТА ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКА ПОБЕДА

и им пожелават още по-големи трудови успехи и радост в личния живот

Нека всички дадем своя дял в ускореното икономическо развитие на нашата Родина, да съкратим сроковете на Третата петилетка, да завоюваме още по-големи производствени успехи.

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и ДК на ДКМС при

Градска търговия—Тутракан

поздравляват с

15-та годишнина на Великия празник на свободата Девети септември

всички работници и служители при предприятието и многобройните клиенти, като им пожелават крепко здраве и още по-големи успехи в труда и личния живот.

Магазините на градска търговия за празниците разполагат с най-разнообразни стоки за есенния и зимния сезон.

Посетете магазините и заведенията за обществено хранене на Градска търговия.

Окръжното предприятие за материално-техническо снабдяване

— филиал ТУТРАКАН

поздравлява управителните съвети на ТКЗС, дирекционните съвети на ДЗС и на МТС и всички други организации, които снабдява от района на Тутракан

със славната 15-ГОДИШНИНА НА ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКАТА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ

— велик празник на свободата за българския народ и им пожелава здраве и сили за изпълнение на производствените им планове и още по-големи трудови успехи.

Административното ръководство, партийният комитет, профкомитетът и ДК на Комсомола при

ЕДИННАТА СТРОИТЕЛНА ОРГАНИЗАЦИЯ — СИЛИСТРА

поздравяват със славната

15-годишнина на Деветосептемврийското народно въоръжено въстание

всички строители, майстори, първенци и новатори в строителството, като им пожелават нови сили в ускореното строителство на предвидените обекти.

Разгаряйки социалистическо съревнование, строителите ще изпълнят своето обещание—до края на годината ще предадат готови определените обекти.

Административното ръководство, партийният комитет, профкомитетът и ДК на ДКМС при

Промишлен комбинат — Тутракан

поздравляват със славната

15-та годишнина на Деветосептемврийската победа

всички производственици и служители при Промкомбината и многобройните си клиенти, като им пожелават здраве и бодрост в борбата за съкращаване сроковете на петилетката и повече радост и щастие в личния им живот.

Да следваме примера на героите от съпротивата, които отдадоха всичките си сили за победата на Девети септември.

Дирекционният съвет, партийното бюро, профкомитетът и ДК на ДКМС при

МТС — ТУТРАКАН

поздравляват механизаторите и всички служители в станцията, кооператорите и кооператорките от района и всички трудещи се с

15-та годишнина на славната Деветосептемврийска социалистическа революция

Пожелават с още по-големи сили да се борят за високи добиви, за културно обработване на почвата, за утроена продукция от селското стопанство.

Честит празник,
другари!

Административното ръководство, партийният комитет, профкомитетът и дружественият комитет на Комсомола при

Държавното земеделско стопанство

край Силистра

поздравяват всички работници и служители от стопанството

със СЛАВНАТА 15-ГОДИШНИНА НА

ВЕЛИКАТА ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКА ПОБЕДА,

която откри пътя на социалистическото строителство и нашата страна от изостанала в аграрно и индустриално отношение се превърна в развита индустриално-земеделска.

Призовават се всички работници от стопанството да положат още по-големи усилия, за да изпълним обещанието си и дадем на народното стопанство повече продукция и свръхпланова печалба.

Управлението на „Текстилни влакна"

гр. ТУТРАКАН

поздравлява своите работници и служители, както и всички кооператори и кооператорки от района

със славната 15-ГОДИШНИНА на

Деветосептемврийската победа на трудещите се

Пожелава им нови трудови успехи в борбата за съкращаване сроковете на Третата петилетка, за получаване на тройно по-голяма продукция от селското стопанство.

И така кръгът отново се затвори около фигурата на графа и аристократа, сина на богаташите Палфи, който неизвестно за какво се е намирал през последните две години в София на незавидната длъжност помощник военен аташе в маломощната унгарска мисия в България.

Към сутринта умореният Ватагин заповяда на майор Котелков да извика всички, които са познавали граф Палфи. Можеше лесно да се разбере, че Котелков се отнася без всякакъв интерес към конската болест, но полковникът без да обърне внимание на това вече разговаряше едновременно по двата телефона и майорът отиде в своята стая да изпълнява заповедта.

Онова, което се откри при последвалите разпити, застави да се стресне дори и майор Котелков. Пазачът на конюшнята на графа каза, че през деня на 8 септември, в най-голямата паника, графът и неговият ординарец препускали нанякъде с най-добрите коне. Палфи се върнал едва през нощта върху запенения Арбакеш, а ординарецът оттогава не се е показвал никакъв. След час през страничната вратичка Палфи се измъкнал незабелязано и оттогава и той не се е виждал.

Един от берейторите каза, че сред приятелите на графа имало двама руснаци: една жена с леко поведение, която наричали „Сребърната" и метрдотелът от ресторант „София" Шувалов—също конен спортсмен, който според думите на някои бил доста сиятелна особа.

Направиха справка в ресторанта — Станислав Шувалов от две седмици е напуснал София. Лакеите казаха, че в Търново преподава в гимназията латински език неговият брат Константин Шувалов, който, казват, бил добър човек, честен и не е дружил с фашистите.

За няколко дни Ватагин видя много емигранти. Много монархически крайни реакционери бяха измрели, някои живееха в инвалидни домове, а някои—по-младите—заедно с професията си бяха променили

езика и националността си. Отявлените ненавистници на болшевишка Русия бяха заминали с гестапонците. Затова пък сред останалите се намираха и честни хора.

В слънчевия септемврийски предиобед полковникът беседваше с учителя-латинист Константин Шувалов от Търново. Той охотно се отзова на повикването в София, тъй като сам имаше работа при руското военно командуване: канел се е да поиска съветски паспорт. Българите, които познаваха този човек, говореха за него само хубави неща. Смоленски помешчик, избягал с бялата армия от Русия, той ненавиждаше политическата бъркотия на емигрантите и в годините на немската окупация се беше сближил с българските партизани.

Разправяха, как в най-черните дни, през ноември 1941 година, когато Гьобелс извести по радиото на целия свят, че немските танкове ще влязат в Москва, Константин Шувалов се втурнал вечерта в търновския ресторант „Цар Борис", където пиянствували руските емигранти, очакващи да се върнат в Русия с фашистките обози.

— Не вярвам!—викал Шувалов.—Бъдете прокълнати вие, забравили рода си! Не вярвам!

Под предлог, че е пиян приятели-българи го отвели в дома му и така го спасили от комендантския патрул.

Ватагин разговаряше доверително с този посивял, едър старик. За своя брат Станислав извиканият не съобщи нищо интересно — помрачня, изви главата си встрани. Ватагин го попита знае ли той за сегашното местопребиваване на брата си и като получи отрицателен отговор веднага прехвърли беседата на други теми. Тази беседа продължи около два часа с водка и закуски. Бившият смоленски помешчик обясняваше какво е била за него емиграцията—изчезване от живота. Но от какъв живот?... Търново, чужд език, българска гимназия—това било смърт за него. А с течение на годините в тази смърт нещо започнало да прилича и на раждане. Раждане

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година IV, Бр. 57 | Събота, 5 септември 1959 година | ЦЕНА 20 СТОТИНКИ

Да живее мъдрата и героична Българска комунистическа партия—организатор и вдъхновител на българския народ в борбата против фашизма и капитализма, ръководител на Деветосептемврийското народно въстание и на социалистическото строителство в България!

(Из лозунгите на ЦК на БКП по случай 15-годишнината на социалистическата революция в България).

На празника в стройни редици с възторг и песни

ОБНОВЕНА СИЛИСТРА

За нас Силистра не е вече такава, каквато я познаваме от историята и музейните експонати. Тя сега е нов и хубав град. Изчезват кривите и разкаляни улички. Схлупените къщурки отстъпват място на нови, светли сгради, водопроводът и канализацията проникнаха и в най-отдалечените квартали. От едно изостанало провинциално градче, за което старите силистренци казваха, че било „забутано в ъгъла на българската географска карта", Силистра се превръща в промишлен център с много нови придобивки, за които можеше само да се мечтае. Изчезнаха някогашните малки дюкянчета и занаятчийски работилнички, а на тяхно място се появиха големи, хубави магазини, които предлагат най-разнообразни стоки на населението. Издигнаха бели корпуси сградите на ДИП „Липа" ТПК „Стомана", ДП „Винпром", Консервния комбинат, ДИП „Дунав" и др. По брега на Дунав, там където беше запустялото място на изгорялата мелница, разпериха крила работилниците на най-голямото предприятие в града—фабрика „Камъшит". Опнаха черни снаги асфалтови улици, градините със своята зеленина изгониха подтискащата сивота на стария град. Той се измени коренно. Започна строежът на много нови жилищни блокове по улиците „Отец Паисий", Любен Каравелов", „9-ти септември". Дунавската градина се разшири и разхубави. Просторните и слънчеви тераси на новия ресторант „Дунав" примамват много хора да дойдат и си починат сред зеленина и чист въздух. Скоро ще бъде открит и новият басейн. Пристанището не е вече прашно и замърсено както някога.

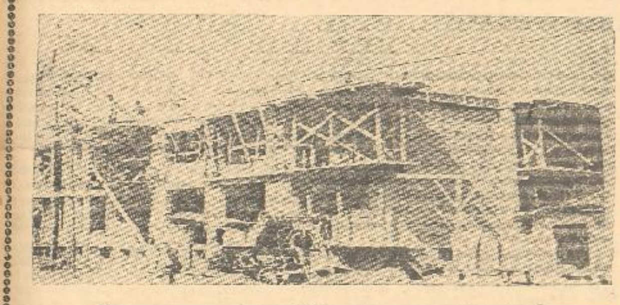

Новият жилищен блок на ГНС, който се строи по улица „9-ти септември" ще се състои от дванадесет апартамента.

НА СНИМКАТА: Строителната бригада на Бацин Недев Касабов по време на работа.

Градът стана светъл и уютен. Светна и в душите на хората. Настъпиха дни на небивал подем. Силистра започна да се разхубанява не с дни, а с часове. Мнозина, несвикнали с такива темпове на строителство, се учудват: „Това пък кога изникна? Вчера тук беше друго!" Да. Вчера беше едно, днес е друго, а утре ще бъде още по-хубаво.

Петнадесет години! Колко много обновихте града и хората! Сега всеки се интересува и следи с вълнение всичко ново, което се появява в Силистра. Това ново ще я направи в близките години един от най-хубавите градове на Дунава. В това вече никой не се съмнява.

И до сега Силистра има свои забележителности, с които може да се похвали пред гостите си, но те са вече останки на миналото, на историята. Хаотично, без план построени къщи, стари сгради от турско и румънско време-крепостни стени... Нищо ново не можеше да спре окото на новопристигналия човек в града. Жилищните и обществени сгради с посивелите си стени и покриви навяваха подтискащи чувства и тъга по този хубав, но изоставен град. По-хубави сгради имаше само в центъра. В крайните квартали не можеше да се мине от прах и кал.

Нова Силистра е вече хубав и чист град, с асфалтирани улици, с великолепни обществени и жилищни сгради и много, много зеленина. Старото отстъпва всеки ден на новото, което се ражда и напира неудържимо напред. На мястото на стария център ще се издигнат внушителните здания на Дома на културата, Партийния дом и Дома на съветите. Впрочем, онова, което се прави и е вече направено, всеки го знае. Ние искаме да ви разкажем за това, което ще бъде.

Новата великолепна сграда на Дома на културата ще започне да се строи през 1960 година на мястото на бившето кино „Култура". Тя ще се състои от два големи корпуса — единият определен за театър, а другият за кино-читалище. Театърът ще се построи срещу Педагогическото училище, а за строежа на киното ще се използуват основите на старата постройка. И двете сгради ще бъдат последна дума на архитектурната мисъл. Най-последните технически съоръжения ще ги превърнат в удобни и приятни културни институти, с които ще се гордеят всички силистренци. Театърът ще има салон със 620 места, помещения за артистите, гримьорни, репетиционни, складове за декори, работилници, гардероб, бюфет и всички удобства за посетителите.

Децата прекарват най-приятно времето си на люлките в дунавската градина.

Кино-читалището ще има киносалон за около 400 души, широк екран и всички необходими помещения за читалище. Тук в този корпус ще се отделят зали за репетиции на самодейни колективи, изложбена галерия, лектория за 150 души, кръжочни помещения, читални за възрастни и деца и книгохранилище за 40,000 тома. Двата корпуса ще бъдат архитектурно свързани помежду си с модерна сладкарница, която ще има вид на дъга и ще бъде обърната към площада. Сладкарницата ще разполага с места за 150 души и ще има открита тераса към Партийния дом.

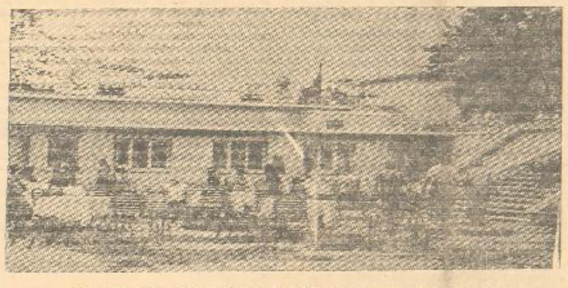

Новооткритият ресторант-сладкарница „Дунав" привлича с прекрасната си обстановка много граждани и гости на Силистра.

Точно срещу паметника на добружанските революционери, там където главната улица завива остро, ще започне строежът на Дом на съветите. Непосредствено до него ще бъде Партийният дом, който ще заеме известна част от градината пред банята. Тези две величествени сгради ще оформят новия център на нова Силистра. Тук ще гори творческата мисъл на Партията, ще тупти нейното стоманено сърце, което влива сили в душите на всички хора и чертае пътищата за неспирен възход на нашия град.

Тръгнете по улица „9-ти септември", по булевард „Македония" и по много други улици. Вие не може да не забележите новите строежи, които радват всеки силистренски гражданин. По цялото протежение на ул. „9-ти септември" ще се издигне величествен жилищен комплекс, който ще се извисява високо над града. В центъра на комплекса ще бъдат построени три пететажни жилищни блока, които ще бъдат свързани помежду си с по-ниски сгради. В последните ще бъдат открити магазини. Встрани от центъра на комплекса ще се разположат триетажни жилищни блокове, които ще предлагат на новите си стопани всички условия за модерно домакинство и приятна почивка. Целият жилищен комплекс ще има около 130 апартамента.

Там, където е старата турска джамия в „Бакърджийската улица" ще се издигне триетажната административна сграда на ОТП, с красиви и просторни магазини в партера. Пекарницата на закуски и сладкарницата, намиращи се на ъгъла на улиците „Отец Паисий" и „Димитър Благоев", ще отстъпят мястото на нови двуетажни жилищни блокове, които ще представляват едно цяло с останалите постройки от този квартал. В партера ще има модерна закусвалня и гастрономи.

На улицата, непосредствено до окръжния съд, ще започне строежът на нов хотел, който ще достига до магазина за плодове и зеленчуци срещу ресторант „Златна Добруджа". Хотелът ще има 150 легла и ресторант обърнат към площада. Старият ресторант „Златна Добруджа" ще се видоизмени коренно и ще се разшири.

Една от редките гордости на нашия нов град ще бъде хубавият стадион. Той ще бъде построен по последните изисквания на архитектурното изкуство и ще има всички удобства за спортистите—съблекални, къпални, помещения и зали за тренировки. Трибуните ще побират около 15,000 души, които ще имат възможност да наблюдават различни спортни прояви на футболното игрище, пистите, волейболните и баскетболни площадки. Над централната трибуна ще има хубава бетонна козирка.

В близките години се предвижда построяването на памуко-сушилня, нов модерен месокомбинат с голяма кланница, млекоцентрала, Физкултурен дом, детски басейн и други. Ще се разширят ДИП „Добруджа", Керамичната фабрика, „Камъшит", ще се построят складове на ОТП, ще бъде завършена втората част на Окръжната болница, ще продължат работите по водоснабдяването и канализирането на крайните квартали в града. Повечето от улиците ще бъдат осветени от луминисцентни лампи.

Наистина радващи перспективи! Много е направено, още повече ни предстои занапред.

Силистра расте и хубавее. Тя се превръща в красив дунавски град на българското крайбрежие. Победата на 9-ти септември 1944 година разкри широки хоризонти. Бъдещето е светло и радостно!

Драгомир ПАНОВ
Снимки: Е. НИКОЛОВ

СЕСИЯ НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

На 2 септември т. г. в гр. Силистра се състоя сесия на Окръжния народен съвет. Съветниците изслушаха информация за изпълнението на плана по изкупуването на селскостопанските произведения, която бе прочетена от др. Ангел Димитров—зам. председател на Изпълнителния комитет на Окръжния съвет. Сесията прие и оперативния план за подготовката и срочното извършване на есенната сеитба в Силистренски окръг.

В разискванията по разглежданите въпроси взеха участие другарите Петър Донев от с. Ст. Караджа, Георги Андреев от с Окорш, Васил Петров от с. Иширково, Иван Хитев от с. Алфатар и др. Те разказаха за състоянието на изкупуването в техните райони и направиха препоръки за подобряване на работата на Окръжното търговско предприятие. По задачите на изкупуването се изказа и др. Али Рафиев, първи секретар на Окръжния комитет на БКП, а по плана за сеитбата др. Иван Миленков, секретар на Окръжния комитет на Партията.

ПРИКЛЮЧИХМЕ СИЛАЖИРАНЕТО

В чест на Девети септември Общинският партиен комитет в с. Паисиево обяви ударна петдневка за силажирането.

Разгоря се небивало съревнование между всички кооператори. Задачата беше изпълнена. Обединеното кооперативно стопанство в с. Паисиево изпълни плана си на 30 август. За зимата са приготвени 10,720 тона силаж.

Силажирането продължава.

В. СТАНЕВ

УСПЕХИ НА МЕХАНИЗАТОРИТЕ

Механизаторите от МТС в Средище посрещат с чест 15-годишнината от Девети септември. За празника те решиха да изпълнят плана за дълбоката оран 100 на сто. От заплануваните 50,000 дка до 27 август изораха 32, 200 дка или 64 на сто. Денонощно орат по 1,500 дка на дълбочина 30-35 см, въпреки засушените блокове.

Упорита борба за предсрочно изпълнен план се води между тринадесетте бригади и отделните трактористи. Засега на първо място е първа бригада от село Средище с бригадир Стефан Иванов. По план тя има да изоре 3,800 дка, а до 27 август изора 3,000 дка.

Между трактористите на първо място е Гочо Желязков с трактор ДТ-54. От предвидените в плана 3,000 дка до 27 август той изора 2,900 дка. Следва го Аврам Добрен, който от заплануваните 3,000 дка изора до 27 август 2,800 дка.

Георги Пейчев

Радост в кравефермата на с. Водно

Всяко новородено теле носи радост на телчарките от Водно. Двойно по-голяма беше за тях радостта, когато в групата на дояча Сали Ахмедов кравата Маджар отели две женски теленца: едното 27 килограма, а другото —28. Теленцата са в добро състояние и за тях се грижи средничката-телчарка Донка Йорданова. Те са най-голямата й радост.

Д. ДОБРЕВА

ПЪРВИЯТ ПТИЦЕЗАВОД ВЛЕЗЕ В ЕКСПЛОАТАЦИЯ

Кооперативното стопанство „Георги Димитров" с център в с. Ситово се сдоби с нов, модерен и напълно механизиран птицезавод. Вчера той влезе в експлоатация. За запознаване на председателите на кооперативните стопанства и птицегледачите от окръга в Ситово се състоя сбирка. Пристигналите гости с интерес разгледаха новия птичарник, в който в момента се намират 5,400 кокошки. На присъствуващите беше показана цялата най-модерна техника, с която е снабден птицезаводът: мелачка на сочен фураж — кръмно цвекло, моркови и зелена люцерна, която е в състояние за един час да приготви до 1200 кг моркови или до 1,000 кг цвекло. Едновременно със смилането на сочния фураж в специална фуния се пускат смеските, които се разбъркват автоматично с нарязания силаж, и всичко пада в специални сандъчета, които се отнозват към двете крила, където на воля се разхождат птиците. През специален апарат приготвената храна се изпраща чрез транспортна лента в хранилките.

Цялото обслужване на тези хиляди птици се извършва само от двама птицегледачи, които за 8 часа могат да приготвят и разнесат предостатъчно храна и да съберат от специалните гнезда снесените яйца.

В съседство на влезлия в експлоатация птицезавод се строи нов също за толкова птици.

Присъствуващите гости, начело със зам. председателя на изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет др. Николов и началника на отдел „Селско стопанство" др. Петров поздравиха ситовските птицегледачи с новата придобивка.

СИЛАЖИРАТ ДЕНОНОЩНО

Решението на общинския комитет на БКП и на УС на ТКЗС Алеково за планово и качествено силажиране стана основна задача за кооператорите от стопанството. Повече от три месеца бригадите усилено и денонощно силажират. И резултатите от изпълнението на плана са добри.

ТКЗС Алеково по план трябва да приготви 12 хиляди тона силаж. Бригадите започнаха силажирането едновременно. Между тях бяха сключени договори за съревнование. Наскоро бригадата в Кутловица се очерта като най-добра в силажирането. Тя направи 2,600 тона силаж и изпълни плана си с 97 на сто.

На второ място е бригадата в село Бистра—изпълни плана си със 70 на сто. Следват бригадата в Алеково—65 на сто и бригадата в Чистименско—62 на сто.

Стопанството досега е изпълнило плана си със 70 на сто: направило е 8,500 тона силаж. Планът за силажирането ще бъде изпълнен 100 на сто.

Отличиха се в силажирането звената на Жеко Недев от бригадата в Кутловица, на Атанас Борисов от бригадата в Алеково и на Стоян Данаилов от бригадата в Бистра.

Стоян РАДАНОВ

В трескава подготовка за светлия празник

Организационният деветосептемврийски комитет в с. Голеш прие план за честването на големия празник. В плана са включени редица мероприятия, които за първи път се провеждат в селото. Така канцеларията на ТКЗС, Общинският народен съвет, селкоопът, здравната и ветеринарна служби, училищата, пощата готвят хубава външна и вътрешна украса. Празнично се украсяват и фермите. Младежите измазаха отвън читалището, варосаха чешмите, а сега пишат лозунги, плакати и диаграми. Всяка вечер в читалището репетират хоровият и танцовият колективи—подготвят програма, с която ще изненадат кооператорите.

Деветосептемврийският комитет е съставил реда за провеждане на тържествената заря и манифестацията на всички трудещи се. Жителите на с. Брестак тази година ще отпразнуват Девети септември заедно с голешчани. На тържественото Деветосептемврийско събрание управителният съвет на ТКЗС ще награди първенците кооператори-полевъди и животновъди.

След провеждането на манифестацията и тържествения обед, вечерта в салона на читалището ще се проведе „Вечер на народните песни и танци". Ще участвуват художествените самодейни колективи от селата Голеш, Враново и Добруджанка.

Така се готвят да отпразнуват празника на свободата трудещите се от с. Голеш.

Вълчо ЙОРДАНОВ

За животните само доброкачествен фураж

Тракторно-полевъдната бригада в село Добротица тази година прибра висококачествено сено. От втори и трети откос люцерна тя предаде на животновъдните ферми 490 тона сено и 59 тона специално изсушена люцерна. На овцефермата бригадата предаде и 146 тона фиево сено, а на животновъдните ферми—220 тона бобена и фиева слама.

Складираният на купи фураж беше приет от комисия, която даде добра оценка. Наред със сухото сено на фермите бяха предадени и силажните ями с 1560 тона доброкачествен силаж.

Сега бригадата взема мерки за пълното изсушаване на слънчогледовите пити. Силажирането продължава, тъй като на фермите трябва да се предадат още 2,000 тона силаж.

Петър ДИМИТРОВ

В чест на Девети септември

Яйцезакупчикът Реджеб Ахмедов от с. Звенимир посреща 15-годишнината от светлия празник на свободата с нови трудови успехи. В чест на Девети септември той събира всеки ден вместо по 250 яйца по 420. На 28 август той изпълни годишния си план като събра 70,000 яйца.

До края на годината др. Ахмедов ще събере още 30,000 яйца.

СРЕЩА СЪС СТАРИ РЕМСИСТИ

На 26 август т. г. в с. Голеш пристигна др. Марина Стоянова Дюлева—член на РМС от преди Девети септември 1944 година. Тя се срещна с комсомолците от селото и ги запозна с дейността на РМС. Разказа им много, много спомени, които развълнуваха сърцата на комсомолците.

На срещата присъствува и др. Стоян Коцев, който също разказа спомени.

Георги МОМЧЕВ

15 ГОДИНИ НАРОДНА ВЛАСТ

МОЕТО СЕЛО ПРЕДИ И СЕГА

СЕКУЛОВО

Навярно сте минавали през Секулово. Може би си спомняте какво представляваше то преди изгрева на свободата.

... Разкаляни и тъмни улички. Натоварени с каци вода от десетки километри, скрибуцат дървени каруци и нарушават нощната тишина. Схлупени кирпичени къщурки, малки парчета земя, по които крачат морни орачи и одрипавели селянки. Горчив беше техният хляб. С мъка го изкарваха те, а и земята не искаше да ражда. Но това беше преди...

Елате сега в нашето село! След Девети септември 1944 година по изсъхналите улици на добруджанското ни селце блика от чешмите бистра изворна вода. Старите дървени каци останаха за музея. Благодат е водата. Тя дойде при нас от 15 километра разстояние и шурна от крановете на осем обществени и осемнадесет частни чешми. Разшири се шосейната мрежа. През периода на народната власт бяха построени шосета, които свързват Секулово със селата Грънчарово, Скала, Прохлада и Тодор Икономово. Преди две години през селото ни премина и първият автобус, който сега ни осигурява постоянен превоз и връзка с останалите села.

Кооперативният сектор на село победи. До 1953 година земята беше коопериранa напълно и нито едно домакинство не остана вън от ТКЗС. Механизацията на основните селскостопански работи достигна деветдесет процента. Напълно механизирана е дълбоката оран, предсеитбената — 95 на сто, а прибирането на реколтата — 75 на сто. Все повече и повече се обогатява машинният парк на стопанството. Той се попълва постоянно с нови прикачни машини, дело на нашата родна индустрия. В резултат на правилните агротехнически мероприятия и механизираната обработка на културите, добивите от тях ежегодно се увеличават. Докато средните добиви през 1954 година възлизаха на 100 кг пшеница, 198 кг царевица и 103 кг слънчоглед от декар, през 1957 година те се увеличиха на 254 кг пшеница, 277 кг царевица и 161 кг слънчоглед от декар.

Разширяват се и трайните насаждения. Първите добиви от кайсии и сливи вече са изнесени на кооперативния пазар. До края на тази година трайните насаждения ще се увеличат с още 100 декара.

Селото ни е обновено и разхубавено. През годините на народната власт са построени 186 нови къщи, а само през тази година 27. Сред някогашния кален селски мегдан днес извисява снага хигиенична и просторна училищна сграда. До нея са новостроящото се читалище и кооперативният дом. Оформя се социалистическият център на селото.

Някога телефонните връзки се осъществяваха само от един телефонен пост. Днес имаме нова ПТТ станция с повече от двадесет телефонни линии.

Разбит бе вековният мрак. На 4 януари 1959 година беше завършена и пусната в експлоатация електрическата мрежа в селото. Старите газени лампи бяха захвърлени по таваните и мазетата. Няколко дни след пускането на електричеството в Секулово екнаха над 135 радиоапарата — почти във всяка втора къща.

Голям прелом настъпи и в учебното дело. Преди имахме само една паралелка с четири слети класа, а днес — тринадесет паралелки, обособени в две основни училища — турско и българско с общо 276 деца. Открита бе и полудневна детска градина. Всяка година в село завършват средно образование около двадесет пъти повече младежи и девойки отколкото преди Девети септември. Сега в селото има участъкова здравна служба, в която работят тринадесет души медицински персонал. Открита е и ветеринарна лечебница.

Това са малкото страници от живота на моето село Секулово. Тези страници са изпъстрени с цифри. Цифри! На пръв поглед в тях се крие толкова много скука... Но те за нас не са никак сухи и досадни. Те говорят за смелите преобразования, които са станали на село, разказват за трудовите подвизи на нашите кооператори, решили да изменят облика на Секулово. Селските труженици се гордеят с тези сухи и скучни цифри. В тях са вплетени успехите им в борбата за осъществяване на грандиозната програма, начертана от нашата славна Комунистическа партия.

Марко ВАСИЛЕВ

ГОЛЕШ

Моето село Голеш е обикновено добруджанско село. То се намира на 42 километра североизточно от Силистра, близо до границата с Румъния. В миналото селото ни беше почти откъснато от града. Нямаше хубаво шосе, нямаше телефонни връзки, липсваше медицинско обслужване. Жителите му умираха без някой да се погрижи да подобри живота им, да го направи по-хубав. Освен работата на полето и схлупените къщички, хората не познаваха друго. Хубавото в живота беше само мечта. Изостанало беше селото ни в миналото, но днес то не е такова. С всяка измината година неговият облик се изменя. Изменят се и хората. Кога по-рано жителите на Голеш можеха да помислят, че ще имат всичко онова, което имат днес?

През 1950 година беше сложено началото на кооперативното стопанство. Оттогава всички жители тръгнаха по пътя на кооперативния строй. От декември миналата година стопанството ни стана център на обединеното ТКЗС, което обработва повече от 47,000 декара земя и има добре развито животновъдство.

В началото на 1955 година газените лампи отстъпиха място на електрическите крушки. И все пак още не беше направено всичко. Голяма мъка беше за голешчани, когато трябваше да отидат в града по работа или да направят някои покупки. Налагаше се да пътуват с каруци понякога дори и два дни. Голямото разстояние носеше и големи неприятности. Сега не е така. Вече втора година по пътя Силистра — Кайнарджа — Голеш пътува автобус, с който кооператорите отиват в града и се връщат вечер в селото си.

Когато светнаха електрическите крушки, в село дойде радостта. Сега в много къщи има радиоапарати, които разказват новините и разпространяват живото слово на Партията. По-рано новините се научаваха само от вестниците, които идваха при нас след 3-4 дни.

През месец март т. г. жителите на селото ни бяха зарадвани с още една нова придобивка — пусната беше селската радиоуредба. Сега в селото ечат хубави народни песни. Някои бабички, не виждали по-рано такова нещо, започнаха да шушукат: „Нашето село заприлича вече на град!“ Но това е още началото. Още колко нови неща ще има в Голеш! Тази година ще започне строежът на двуетажен читалищен дом с зала за 250 души, със стаи за репетиции на самодейните колективи, с библиотека, с читалня... Старата схлупена сграда на сегашния читалищен салон ще остане само спомен.

Новото в село пристига с уверени и твърди стъпки. Освен строежът на новата читалищна сграда, през следващите години ще се обзаведе детска градина, ще се построи площад сред селото, ново основно училище с 14 класни стаи, в което през 1962 година ще се учат ученици от четири села на района. Ще издигнат белите си стени комбинатът-фурна и пералня, канцеларията на обединеното ТКЗС, новата сграда на селкоопа със сладкарница, гостилница и гостна...

Колко нови инициативи, колко нови неща ще видят хората от моето село през следващите години! Можем с увереност да кажем, че голешчани са тръгнали по верния път. Те вървят по пътя на новото, по пътя на радостта и щастието.

Вълчо РАДЕВ

Новият Дом на културата в с. Ситово

ПИСМА НА ЧИТАТЕЛИ

НУЖНА НИ Е ПО-ГОЛЯМА ПОМОЩ

Когато прочетох статията „Благоустрояването и разхубавяването на населените места задача на народните съвети“, поместена в „Силистренска трибуна“ брой 45, дълго се взирах да прочета нещо за инициативите на Срацимирския общински народен съвет, но той не бе споменат нито за хубаво, нито за лошо.

В неговия район от няколко години насам редовно се прилага самооблагане в пари и труд. Трудещите се със задоволство се самооблагат за разхубавяване на своите села. Обаче какви са резултатите?

В с. Срацимир са шосирани 1,400 линейни метра улици, в с. Българка — 1,000 линейни метра, а в другото село Българка вече втора година как се строи читалищна сграда, която е стигнала до покривната конструкция и не е завършена по липса на дървен строителен материал. В с. Главан също така вече втора година как се строи училищна сграда, на която в момента се работи вторият етаж. В с. Богорово се прави пристройка към училището, обаче и тук липсва дървен строителен материал — не могат да се правят скелите. Строителите са принудени да правят скели от парчетии като ги надят по два-три пъти, с което се оскъпява строежът.

Подобно е положението и в с. Попкралево. За заплануваната училищна сграда дълго време не беше изготвени прокто-сметната документация. Едва в края на юли тя бе готова, но и до днес не е открито финансирането, въпреки че общинският съвет е направил съответните постъпки.

От две години в с. Срацимир се строи радиоуредба. С големи усилия работата бе доведена до половина и спря. Нужни са още 600 кг жица и конзоли. Съветът е направил постъпки пред Окръжното търговско предприятие — Силистра, пред Окръжния народен съвет отдел „Материално-техническо снабдяване“, обаче и до днес нищо не е направено. За кооператорите, които искат да си поставят радио-точки, няма куки, изолатори и жица. Вече цял месец откакто радиоуредбата е инсталирана, обаче не може да се пусне в действие. През ден-два съветът командирова хора в Силистра, въртят се телефони до къде ли не, но получените отговори не са утешителни.

Ето защо и за нашия съвет е нужна помощ.

Иван СЪБЕВ

ГЕРОЙ — ПАРТИЗАНИН

15 години от убийството на Никола Петров (Караджата) от с. Брадвари

Всички ние, останалите живи партизани от трети батальон на отряда „Чавдар“, впоследствие четвърта Софийска народно-освободителна бригада, пазим в сърцето си скъп спомен за нашия боен другар Никола Петров — Караджата, който загина през месец юли 1944 година в акцията по завземането на Якоруда, Разложко. Повече от една година, последната година от неговия живот, той свърза с бойния път на партизанския отряд „Чавдар“, участвува в неговите бойни действия.

Когато през юли 1943 г. нашият отряд се намираше в района на Мургаш при нас пристигна един момък във войнишка униформа и с карабина в ръце. Той ни разказа, че е бил в отпуск и вместо да се завърне в казармата, идва в партизанския отряд. Този млад момък беше Никола Петров от с. Брадвари, Дуловско, обущарски работник, който впоследствие заради изключителната си смелост получи партизанско име Караджата.

Никола Петров въплъщаваше в себе си борческите качества на работника-комунист, дълбоко вярващ в победата на работническата класа, в разгрома на фашизма. И в най-трудните моменти Караджата не изпадаше в униние и бе винаги весел и сърдечен другар. Идвайки от войската, той притежаваше известен боен опит, който мнозина наши партизани нямаха. Наред с бойните му познания той притежаваше и беззаветна лична храброст, която скоро го очерта като един от най-надеждните бойци и скорошни командири в разрастващото се партизанско движение.

С идването си в отряда Караджата бе включен в чета „Бачо Киро“. През 1943 г. и през зимата на 1943-1944 г. той участвува в нейните акции при завземането на селата Буново, Радославово, Петрич, Смолско и гр. Копривщица.

През пролетта на 1944 г., когато след мобилизацията отрядът „Чавдар“ се разрасна и превърна в бригада, наброяваща над 800 души, бяха формирани няколко батальона. Като преценн показаните качества на Караджата командването на бригадата го назначи за командир на чета от трети батальон. Доверието на командването смелият партизанин напълно оправда. Батальонът пое своя боен път към определените райони: Пирдопско, Ихтиманско, Самоковско, в които той трябваше да действува.

През юли 1944 година нашият батальон вече действуваше в района на Рила — Родопите (Костенец, Ихтиманско, Долна баня, Юндола, Якоруда и др.) Командването реши да проведе една смела акция — окупирането на с. Якоруда, Разложко, за да установи връзки с действуващите в този район партизански части. Този обект за нас беше непознат, нямахме никакви данни за силите на врага, за селището, за ж. п. гара. Конкретният план за действие беше разработен в самия ден на акцията, който прекарахме в гората на хълма над селището. Към 17 часа започна изпълнението на задачата. Като взехме пред вид командирските качества на Караджата, неговата смелост и съобразителност, бързината в решенията и действията, нему и на групата му бе възложено да завземе ж. п. гара. Фактически гарата и полицейският участък бяха най-важните опорни точки на врага. Към центъра на селото и полицейския участък се отправи сам командирът на батальона, а към гарата — Караджата. Гарата беше най-отдалеченият обект от изходните ни позиции, което обстоятелство създаваше реална възможност групата на Караджата да бъде предварително открита и обстреляна. И действително, като се доближава до гората групата на Караджата се натъква на съпротивата на няколко въоръжени жандармеристи. Завързва се престрелка. Партизаните щурмуват начело с Караджата, който бива намушкан с нож в главата и убит.

Задачата, която бе поставена на батальона, бе изпълнена, но с цената на много скъпа жертва — загубихме героичния другар и смел партизанин Караджата.

Слава, вечна слава на героя — партизанин!

Вл. Хр. КАЛАЙДЖИЕВ
бивш политкомисар на трети батальон от бригадата „Чавдар“

СПАЗВАНЕТО НА ПРАВИЛАТА ЗА ДВИЖЕНИЕ — НАШ ОБЩЕСТВЕН ДЪЛГ

Всенародното движение за съкращаване сроковете на Третата петилетка, за извършване на икономически скок в нашето развитие поставя много важни и отговорни задачи и пред служителите от автомобилния транспорт. Те имат своя дял в тая велика трудова битка.

През годините на народната власт автомобилният транспорт в нашия окръг нарасна извънредно много. На Девети септември, в деня на освобождението ни от фашистко иго — в окръга ни имаше няколко автомобилни коли. Днес техният брой е десетки пъти по-голям. Това именно обстоятелство налага водачите на моторни превозни средства да мобилизират всичките си сили, да проявяват майсторство, съобразителност и внимание при шофирането.

Нерядко обаче в окръга ни се срещат водачи на моторни превозни средства, които се отнасят безотговорно, лекомислено към своите задължения. Те не спазват правилата за движение, защото мислят: „Този път никой няма да ме види“. Някои от тях шофират в нетрезво състояние и с неизправни коли, превозват пътници с товарни коли без разрешение. Не повишават своята квалификация и с това стават причина за даването на скъпи човешки жертви, нанасят огромни материални щети на народното ни стопанство.

На 11 юни т. г. Петър Радев Петров, Михаил Георгиев и Георги Николов Стоянов, шофьори на товарни коли от МТС — Главиница, ТКЗС — Тутракан и МТС Тутракан се застигат и разминават на „седмия километър“ от Тутракан по шосето за Русе с непозволена скорост. Те не спазват правилата за движение и трите коли се сблъскват. Грубото нарушение довежда до една човешка жертва и ранени, а също и до големи щети на държавата. Виновниците за нарушението на правилата за движение получиха строго, но справедливо наказание. Въпреки това обаче автомобилният транспорт у нас загуби трима свои работници-шофьори за определен срок време, а с това се нанесе и щета на строителството в окръга.

Особено много напоследък зачестиха грубите нарушения на правилата за движение от страна любителите — частни лица, водачите на моторни и мотоциклетни превозни средства и то главно поради неспазване правилата за движение при автотранспортиране. Преди известно време мотористът Кирил Кикиманов вози на мотоциклета си Стефан Николов. На път от Плевен за Силистра те стигат също на „седмия километър“ и понеже и двамата били в афектно състояние, не намаляват скоростта при разминаването и връхлитат върху товарна кола с ремарке. Стефан Николов е убит на място и то по вина на мотоциклетиста Кирил Кикиманов. Със смъртта на Николов нашето стопанство и ТПК „Стомана“ загубиха един добър работник. Той остави жена и едно дете, а Кикиманов е още на лечение.

Такива „прояви“ не са изолирано и рядко явление в нашето ежедневие. Те са резултат най-вече на минутни прищевки и струват много скъпо.

Трябва да почертаем, че всяко нарушение на правилата за движение довежда до сериозни последици за нарушителя. Това налага да се проведе организирана борба срещу неспазване правилата за движение. В тази борба най-активно трябва да се включат ръководствата на транспортните предприятия и политическите и масови организации към тях. Ръководителите на транспортните предприятия са задължени най-строго да контролират пълната техническа изправност на моторното превозно средство и лицата, които ги управляват, дали знаят и изпълняват правилата за движение. Те са длъжни да издигат на най-голяма висота трудовата и служебна дисциплина и най-безпощадно да разобличават нарушителите. Водачите на моторни коли непрекъснато да повишават своето майсторство, да поддържат в пълна изправност колата. Не бива да допускат превозването на повече хора от установения брой за превозното средство, което им е поверено. Каруцарите и пешеходците също са задължени да спазват правилата за движение в населените места.

Голяма помощ тук могат да окажат организациите на Отечествения фронт, които да проведат разяснителна работа сред населението.

Водачът на моторно превозно средство е боец на стопанския фронт. Спазването на правилата е негов пръв обществен дълг. То е дълг и на всеки трудещ се.

Да спазваме правилата за движение, да премахнем нещастните случаи, да пазим човешкия живот и народното богатство — ето общественото задължение на всички ни.

Александър ГОСПОДИНОВ
Началник на КАТ при Окръжното управление на МВР — Силистра

СЛАВНИ ДНИ

ПРЕЗ ГОДИНИТЕ НА НЕЛЕГАЛНАТА БОРБА

В годините на румънско-чокойското и на българския фашизъм робство в нашия окръг се разгърна съпротивително движение. Чести бяха революционните стълкновения с врага. Членовете на Партията и комсомолците намираха най-различни форми и начини, за да изявят, че Партията и Комсомолът са живи, че те са на своя пост, че са готови да водят до победа борбата за народна свобода.

След 1930 г, забележителна дейност се разви и в Срацимирския район. Младежи от селата Срацимир, Българка, Бръчма, Главан и Попкралево отиваха на работа в Силистра като чираци, други бяха ученици в гимназията. Те участвуваха в младежките марксистко-ленински кръжоци и, връщайки се в родните си села, ставаха организатори на комсомолски ядки и групи. Едни от най-енергичните дейци на младежкото революционно движение тогава и пламенни агитатори на Комсомола бяха Пенчо Илиев Маринов от с. Главан, Господин Иванов Минков от с. Срацимир, Стоян Дюлев от с. Главан и др. Добили известен организационен опит в марксистко-ленинските кръжоци те започнаха просвещаването и организирането на селската бедна младеж.

В скоро време в селата Срацимир, Българка, Бръчма, Главан и Попкралево се създадоха комсомолски ядки. Беше установена следната организационна форма: до 15 члена младежка ядка се ръководи от секретариат от трима души, по-големите групи се ръководеха от секретариат от по 4-5-6 души. В Срацимирския район беше създаден районен комитет със секретар Пени Йоргов, технически куриер, който осигуряваше и разнасяше нелегалните материали беше Тодор Пенев Новаков и членове на комитета — Йордан Минков, чиято къща беше пригодена за тайни събрания и съвещания, Борис Минков и Неделчо Христов, който от бой впоследствие се поболя.

По същото време секретар на младежката група в с. Бръчма беше Иван Стоев, в с. Българка — Титю Иванов Куцаров, който през Отечествената война падна убит на фронта, в Попкралево беше Иван Кънев, понастоящем ръководител на Държавно автомобилно предприятие в града ни, после Тодор Шопа и в с. Главан беше Марин Добрев. Така в Срацимирския район активните членове на младежкото движение възлизаха от 89 до 100 души, или в Срацимир групата се състоеше от 25 младежи, в Бръчма — 18, Българка — 8, Главан — 12 и в Попкралево от 22 до 30 младежи.

Задачите на младежките групи, които пряко се ръководеха от Комунистическата партия, бяха ревностно да разпространяват нелегалната литература, която в изобилие получавахме от Кюстенджа и Букурещ, а друга част от Добрич (Толбухин) или от вътрешността на България; при настъпване на важни исторически дати като Първи май, годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция и други, да поставят на високи места червени знамена, да лепят позиви и пр. Боядисването на чешмите с червена боя и издигането на знамена върху високи дървета, по скали и пр. за Първи май или за 7 ноември беше дело на комсомолците.

Друга задача на младежите беше да се борят решително против прилагането на принудителното предказармено обучение или така нареченaта „прегътирря премилитара“.

Комсомолското движение в Срацимирския район беше много силно и то заслужено си извоюва авторитет. Неговият авторитет беше толкова голям, че румънските жандарми при настъпването на комунистическите празници изпадаха в паника. Постовете се умножаваха, численият състав на жандармеристите се увеличаваше. Румънските власти пристъпваха към предварителни арести и затова много от младежите се прикриваха, сменяха често квартирите и селата си.

Една от задачите на комсомолците бе да поддържат редовна връзка с Добруджанската революционна организация, да са в нейна помощ и с всички сили да пречат на румънската власт.

Например през 1933 година в Силистренски окръг се проведоха избори за народни представители. Както партийните членове, така и привържениците на Добруджанската революционна организация и комсомолците организираха такава агитация, че навсякъде разобличаваха румънската чокойско-олигархическа власт, зовяха трудещите се селяни да гласуват с листата на социалдемократическия блок (тогава Комунистическата партия взе курс нейните кадри да подкрепят представителите на социалдемократическия блок). На властниците беше непознат до тогава изборен удар — в Срацимирския район 82 на сто от гласоподавателите гласуваха за кандидатите посочени от Комунистическата партия. Комунистът Коста Стоев от гр. Силистра бе избран за народен представител в румънския парламент.

След 1940 година трудещите се от нашия край бяха подложени на безогледен терор от българската фашистка власт. Много другари бяха изпратени в концентрационни лагери, други с тежки присъди се намираха в различни затвори, но твърдостта на всички беше непоколебима. Фашистките главорези разбираха, че техните дни са преброени и затова още повече се вбесяваха.

Както по време на румънската окупация, така и при българската фашистка власт Комунистическата партия и Комсомолът работеха в дълбоко подполие. Те се укрепваха в масовите организации като читалища, спортни дружества, МОПР и др. Опитите на някои силистренци да събират подаръци за хитлеристките войски на източния фронт напълно се проваляха. А след Сталинградската битка, когато съветските войски се устремиха към Румъния и нашата страна, фашистките подлоги в нашия край загубиха и ума, и дума.

На 7 септември 1944 година първи силистренци посрещнаха венценосната Съветска армия, громила коварния и жесток враг от подстъпите на Москва и Сталинград до нашите граници, носеща освобождение на поробените от хитлеристите народи.

Това бяха дни на напрежение и на радост, на мъжество и борба, на безпределна любов към братския съветски народ и неговите воини.

След Деветосептемврийската победа някогашните комсомолци първи влязоха в кооперативните стопанства, други са на отговорна работа в предприятия и учреждения. И днес в дните пред 15-та годишнина на Деветосептемврийската социалистическа революция те с умиление и радост си спомнят за ония славни дни, дни на младост и устрем, когато и те дадоха своя скромен дял в битката за народна свобода.

Славните дни са вече минало. Обаче те ни научиха как да се борим, как да побеждаваме и как да строим величествената сграда на социалистическото общество.

Слави БОЕВ
Секретар на ГК на БКП — Силистра

ТРАКТОРИСТЪТ МЕХМЕД ТЕФИК

Това име е широко известно. Често по радио София говорят за неговия опит на добър механизатор, а списание „Млад кооператор“ помести статия за него.

От две години насам бай Мехмед работи в тракторния стан на ТКЗС с. Шуменци. Работи с „Дизел 12“ и не напразно носи званието „Най-добър в професията“. А преходното червено знаме „Тракторист-първенец“ вече няколко години е у него.

В чест на Девети септември Мехмед Тефик ще извърши есенна дълбока оран с около 500 дка над плана. По план до 9 септември той трябва да изоре 2509 дка, а още до 27 август изора 2600 дка. Плана за лятната дълбока оран той преизпълни с 500 дка, а плана за лятната предсеитбена оран за втори култури — с 550 дка.

Стефан СТОЯНОВ

Управителният съвет, партийното бюро и ДК на Комсомола при

Металка ТПК „СТОМАНА“ — Силистра

национален първенец за първото полугодие на 1959 год.

поздравяват целия трудов колектив и всички клиенти на кооперацията

със славната 15-годишнина на

ВЕЛИКАТА ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКА ПОБЕДА

и им пожелават крепко здраве и още по-големи трудови успехи в борбата за съкращаване сроковете на Третата петилетка.

На упорита работа, другари, за преизпълнение на производствените планове — гаранция за разцвета на нашата прекрасна социалистическа Родина.

Със своите успехи ще изразим голямата признателност към паметта на загиналите герои за народна свобода и любовта си към героичната Българска комунистическа партия — ръководител и вдъхновител на нашите победи.

Нека и през второто полугодие да запазим националното първенство!

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ДРУГАРИ!

Дирекционният съвет, партийният комитет, профкомитетът и дружественият комитет на Комсомола при

ОКРЪЖНО ТЪРГОВСКО ПРЕДПРИЯТИЕ

приветствуват всички служители от областта на търговията със

СЛАВНАТА 15-ГОДИШНИНА НА ВЕЛИКАТА ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКА ПОБЕДА

Неведнъж търговските работници от нашия окръг са били първенци. Те и тази година имат сили да застанат на едно от челните места в страната по задоволяване нуждите на трудещите се, по разгръщане на социалистическата търговия.

Нека изучаваме добре нуждите на трудещите се, културно да ги обслужваме и задоволяваме техния вкус.

Сърдечни поздрави по случай славната годишнина на другарите от потребителните кооперации, на управителните съвети на кооперативните стопанства и на всички кооператори, които са се запретнали да изпълнят Третата петилетка за три години.

С всички сили нека да изпълним плана по изкупуването на селскостопанските произведения.

Пожелават на всички трудещи се още по-големи успехи, радостен и щастлив живот.

Административното ръководство, партийният комитет, профкомитетът и дружественият комитет на Комсомола при

ДИП „Л И П А“ — Силистра

поздравяват всички производственици, челници, ударници, най-добри в професията, новатори и рационализатори със

СЛАВНАТА 15-ГОДИШНИНА НА ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКАТА ПОБЕДА

Пожелават на целия производствен колектив още по-големи успехи за преизпълнение на производствения план, за получаване на по-голяма свръхпланова продукция и свръхпланова печалба, за надхвърляне обещанията по призива на габровските колективи, за даване още по-голяма продукция на народното стопанство.

Да се веселим и празнуваме на Девети септември с още по-големи трудови успехи, с преизпълнени производствени планове.

РЪКОВОДСТВОТО НА ОКРЪЖНОТО ПРЕДПРИЯТИЕ

поздравява всички кипоработници и кинозрители с

15-та ГОДИШНИНА НА ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКАТА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ

Административното ръководство, партийното бюро и профкомитетът при ДИП „ДУНАВ“ — маслобойна

— Силистра —

поздравяват производствениците и служителите при предприятието, търговските организации, кооператорите от окръга и всички клиенти с

15-та годишнина на Деветосептемврийската социалистическа революция

като им пожелават нови трудови успехи и щастие в личния живот.

Честит празник, другари!

Дирекционният съвет, партийното бюро, профкомитетът и ДК на ДКМС при МТС — Алфатар

поздравяват всички механизатори — трактористи, комбайнери, специалисти, бригадири, управителните съвети на ТКЗС и всички кооператори и кооператорки от района на станцията с

15-ТА ГОДИШНИНА НА Деветосептемврийската социалистическа революция

като им пожелават крепко здраве и още по-големи трудови успехи в борбата за получаване на високи добиви от селското стопанство.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ДРУГАРИ!

ДЪРЖАВЕН МЕСОКОМБИНАТ — Силистра

поздравява всички кооператори, работници, хората на труда със

славната 15-годишнина на Великата ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКА ПОБЕДА

като им пожелава още по-големи трудови успехи за ускорено икономическо развитие на социалистическата ни Родина.

Пожелава на управителните съвети на кооперативните стопанства и на всички кооператори да отгледат повече добитък, за да дадем на трудещите се повече месо и мазнини.

Пожелава на всички радостен и заможен живот.

„НАРКООП“ — Дулово

поздравява с

15-ГОДИШНИНАТА НА ВЕЛИКАТА ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКА ПОБЕДА

всички свои служители, магазинери, закупчици, членове на кооперацията и клиенти.

Нека с нови сили заработим за изпълнението на плановете по стокооборота, нашата социалистическа търговия да бележи все по-големи успехи.

В магазините на кооперацията се намират най-разноодразни стоки за есенния и зимния сезон.

Честит празник, другари!

АПП ВИНПРОМ

—клон Силистра с цеховете в Силистра и Тутракан и търговския склад в Дулово

поздравяват управителните съвети на кооперативните стопанства, кооператорите от окръга и всички гроздопроизводители от окръга със

СЛАВНАТА 15-ГОДИШНИНА НА ВЕЛИКАТА ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКА ПОБЕДА,

която откри пътя за щастлив, радостен и заможен живот, за построяването на социалистическото общество.

Пожелава на всички нови трудови успехи и по-големи добиви от лозята и овощните градини.

Предлага на организациите и на всички клиенти висококачествени и най-разнообразни вина като фетяска, реслинг, каберне, ликьори, кайсиева ракия и други напитки — местно производство.

Административното ръководство, партийният комитет и дружественият комитет на Комсомола при ДИП „ТЕКСТИЛНИ ВЛАКНА“ — Силистра

поздравяват своите работници и служители, управителните съвети на кооперативните стопанства в окръга и всички кооператори и кооператорки със

славната 15-годишнина на ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКАТА ПОБЕДА

като им пожелават още по-големи успехи в производството на пашкули, на памук, коноп и другите технически култури.

С всички сили и прилагане на най-новите агротехнически мероприятия нека през 1960 година да произведем тройно по-голяма продукция и изпълним показателите на Третата петилетка за три години.

На всички желаем здраве, радостен живот и по-големи трудови успехи.

Дирекционният съвет, партийното бюро, профкомитетът и дружественият комитет на Комсомола при МТС — КАЙНАРДЖА

поздравяват механизаторите и служителите при станцията, управителните съвети на кооперативните стопанства от района и всички кооператори и кооператорки с

15-ТА ГОДИШНИНА НА ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКАТА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ

и им пожелават още по-големи успехи в борбата за високи добиви и щастие в личния живот.

Задружната работа на механизатори и кооператори води до непрекъснато увеличаване на добивите от селското стопанство.

ДЪРЖАВНОТО АВТОМОБИЛНО ПРЕДПРИЯТИЕ

— С и л и с т р а —

Поздравява всички шофьори на товарни и пътнически коли, клиентите на автомобилния транспорт, трудещите се от окръга със

СЛАВНАТА 15-ГОДИШНИНА НА великата Деветосептемврийска победа

която откри героичния път за построяване на социалистическото общество, за развиване на родния автомобилен транспорт.

Нека с още по-големи сили да работим за изпълнение на задачите, които поставя пред нашия транспорт ускореното икономическо развитие на страната, да отговорим с достойнство на изискванията, които времето ни налага.

Дружно да вървим към още по-големи трудови успехи!

Административното ръководство, партийният комитет и профкомитетът при

предприятие за преработка на зърнени храни

1-ви МАЙ

СИЛИСТРА

най-сърдечно поздравяват управителните съвети на кооперативните стопанства в окръга, всички кооператори, служителите при предприятието с

15-ГОДИШНИНАТА НА ВЕЛИКАТА ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКА ПОБЕДА

Пожелават на всички още по-големи успехи, радостен и заможен живот.

Нека през 1960 година да получим тройно по-голяма продукция от селското стопанство и създадем условия за по-бързото ни движение към комунизма.

Управлението на предприятието

П Р Е Н О С - П Р Е В О З в гр. ТУТРАКАН

поздравява всички свои работници и служители със

СЛАВНАТА 15-ГОДИШНИНА НА

Деветосептемврийската социалистическа революция

като им пожелава крепко здраве и още по-големи успехи в обслужването на нашите предприятия и трудещите се и щастие в личния живот.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ДРУГАРИ!

ОБЩА ТРУДОВО-ПРОИЗВОДИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ „СЪЕДИНЕНИЕ“ — ТУТРАКАН

ПОЗДРАВЯВА с

15-ТА ГОДИШНИНА НА СЛАВНОТО ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКО ВЪОРЪЖЕНО ВЪСТАНИЕ

многобройните си клиенти, производствениците и служителите при кооперацията, като им пожелава още по-радостни дни.

Членовете-кооператори поздравяваме с предсрочно изпълнение на деветмесечния производствен план и им пожелаваме и в бъдеще още по-големи трудови успехи.

От управителния съвет на кооперацията.

Административното ръководство, партийният комитет, профкомитетът и дружественият комитет на Комсомола при

ФАБРИКА „К А М Ъ Ш И Т“

приветствуват първенците в предприятието, най-добрите в професията, майсторите и производствениците, както и всички клиенти със

СЛАВНАТА 15-ГОДИШНИНА НА ВЕЛИКАТА ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКА ПОБЕДА

С нови сили да застанем на работните си места и до края на годината да дадем още повече продукция на народното стопанство, да преизпълним производствения си план, за да дадем и ние своя принос в борбата за съкращаване сроковете на петилетката, за извършване на икономическия скок.

На всички работници пожелаваме здраве и още по-радостен живот.

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

ОПАСНАТА ИГРА В ЛАОС

Лаос се намира пред прага на гражданска война. След неуспешните опити да разоръжи батальоните от бившата народоосвободителна армия на Патет Лао, проамериканското правителство на Сананиконе предприе срещу тях истинска офанзива и продължава да струпва войски в района на тяхното разположение, близо до границата на Демократична република Виетнам и Китайската народна република.

Причината за така създаденото положение се корени в лакейската политика на сегашното правителство, което отхвърли Женевското споразумение за Индокитай от 1954 година и последвалите го споразумения между предишното кралско правителство на Суванна Фума и представителите на Патет Лао за омиротворяване и демократизиране на страната. Американските империалисти не можаха да се примирят с потушаването на военния пожар в Индокитай и с Женевските споразумения, предвиждащи създаването на независими демократични държави в този район. Както е известно САЩ не подписаха тези споразумения, за да останат с развързани ръце. И ето, че те отново ровят в старото огнище и раздухват огъня на нова война.

Създаването на неутрална миролюбива и демократична държава не се хареса на управляващите среди в САЩ и те веднага усилиха натиска си над Лаос. Предизвикана бе правителствена криза и с преврат бе поставен на власт американският послушник Сананиконе, който се оказа достоен за доверието на своите господари. Той веднага отстрани представителите на Патет Лао от правителството, обяви, че ще стои на страната на „свободния свят" и ще води борба против „подривната дейност на комунистите". Сега в Лаос американците прехвърлят хиляди тонове оръжие, страната е наводнена от стотици военни съветници, които поеха изцяло ръководството на кралската армия.

Поемайки тежка отговорност, Сананиконе обяви, че неговото правителство не признава и няма да спазва Женевското споразумение. Такава дръзка провокация, осъждана от народа и от световната общественост, можеше да бъде предприета само при подстрекателството и опората на САЩ. За да разчисти докрай пътя на своята предателска политика, кликата на Сананиконе арестува редица ръководители и много активисти на прогресивната партия Нео Лао Хак сат, включително и бившия ръководител на съпротивителната борба принц Суванофонг. По този път то направи и последната, фатална стъпка към гражданска война — нападенията срещу патриотичните сили на Патет Лао, които според Женевските споразумения трябваше да бъдат включени в частите на кралската армия.

Не по-малко показателни за положението в Лаос са и фактите, че страната се превръща в база за обучение и провокации на многобройни чанкайшистки банди срещу Китайската народна република, че в нея се прехвърлят и организират реакционните елементи, избягали след неуспешния им опит за преврат срещу правителството на Камбоджа, която води независима и неутрална политика. Целите на американската политика в Лаос се разкриват още по-ясно от подготовката страната да бъде включена в агресивния военен блок СЕАТО, както и от готовността на марионетните правителства на някои страни членки на СЕАТО — като Тайланд и Филипините — да се намесят и те в събитията на Лаос.

Както се вижда, опасната игра на войнолюбците от САЩ с огъня в Лаос застрашава сериозно мира в Далечния изток и не без основание тревожи народите от този район. Затова и правителствата на Съветския съюз, Китайската народна република и Демократична република Виетнам най-настойчиво призовават да се възобнови дейността на международната комисия за Лаос и да се изпълнят женевските споразумения, които са гаранция за мирното и демократично развитие на страната. Съвсем на друг глас пеят политиците от Държавния департамент от САЩ, които поощряват настъплението на реакцията. В декларация за положението в Лаос те с фарисейско лицемерие са се „загрижили" за женевските споразумения, които именно САЩ не подписаха и през цялото време саботираха. Сега те се опитват да прехвърлят вината за неспокойното положение в страната на „комунистическите конспиратори". Разбира се, въпреки всичките им словесни напъни и фалшификации, истинските виновници за тези събития не могат да се прикрият. Делата и фактите, а не думите, обвиняват или оправдават.

Особено сега, когато се разкриват по-големи перспективи за укрепването на световния мир, народите с още по-голямо негодувание посрещат военните провокации на империалистите и техните оръдия в Лаос. Те настойчиво искат САЩ да спрат намесата си в този район и Международната комисия за Лаос да възобнови своята дейност за омиротворяване и демократизиране на страната.

П. ЯЧЕВ

ЕСЕННИЯТ СЕЗОН Е ОТКРИТ

На 30 август в с. Средище беше тържествено открит есенният футболен сезон. Откриването стана на футболното игрище в селото, след което се състоя футболен мач между отборите на с. Средище и с. Стрелково. Преди започване на играта капитаните на отборите получиха букети цветя и пожелания за нови успехи във футбола.

Победиха футболистите на с. Средище с резултат 2:0.

Георги КИТАЕВ

За първенство на „А" окръжна група

Футболът в с. Кайнарджа е във възход. Обединеният представителен отбор през пролетта се нареди на второ място в таблицата и беше включен в „А" окръжна група.

В борба за първенството на тази група неотдавна футболистите от с. Кайнарджа се срещнаха с отбора на с. Искра. Победиха кайнарджанци с резултат 3:1.

Независимо от добрите резултати, които се получават напоследък във футболните мачове, необходимо е ръководството на физкултурното дружество да разгледа отново своята цялостна работа и да отстрани някои все още съществуващи недостатъци.

Петър БОРИСОВ

ПОБЕДИХА ФУТБОЛИСТИТЕ ОТ НОВА ЧЕРНА

На 30 август в с. Нова Черна се състоя футболна среща между отборите на с. Нова Черна и Долно Ряхово. Срещата беше наложна за първенството в „Б" окръжна група.

Още в първите минути на този напрегнат футболен мач състезателите и от двата отбора си размениха много остри нападения, но резултат не беше постигнат. Футболистите от Нова Черна по-добре обработваха топката и бяха по-борбени, което позволи на левия краен нападател Стилиян Георгиев да открие резултата в полза на домакините. Той стреля остро от около 20 м. и топката спря в мрежата на гостите. След гола последваха остри атаки и от двете страни. След едно объркване пред вратата на футболистите от Долно Ряхово топката попадна в краката на Пенко Дечев, който би неспасяемо и постигна втори гол в полза на домакините. Почивката дойде при резултат 2:0 за Нова Черна.

След възобновяване на играта надмощие имаха пак домакините, които покачиха резултата в 81 минута. Този път голът бе отбелязан от Стилиян Кунев. Малко преди завършване на срещата състезателят от Нова Черна Рахим Рахимов (№ 7) се откъсна с топката и останал сам срещу вратаря на гостите от 3-4 метра отбелязва последния, четвърти гол в полза на своя отбор.

Домакините играха по-добре от гостите и заслужено извоюваха една ценна победа.

При резултат 4:0 за футболистите от Нова Черна съдията свири края на този оспорван и красив мач.

Ахмед МОЛЛОВ

СВЕДЕНИЕ

на Окръжния народен съвет за хода на селскостопанските работи до 3. IX включително

ТКЗС	Силажиране о/о	Есенна дълб. оран о/о	Предсеитбена оран о/о	Почистване пшеница за семе о/о
Айдемир	48	62	30	100
Калипетрово	91	100	24	100
Бабук	61	62	14	62
Алфатар	48	62	15	65
Иширково	44	69	20	100
Попина	37	48	7	55
Сребърна	42	44	10	37
Ситово	58	59	4	60
Срацимир	42	53	17	73
Кайнарджа	43	61	27	100
Голеш	48	89	27	58
Тутракан	42	75	13	100
Нова Черна	57	57	34	100
Старо село	35	60	11	32
Белица	38	61	28	100
Главиница	33	75	11	100
Ст. Караджа	38	71	13	53
Сокол	48	77	11	68
Зафирово	51	51	25	62
М. Преславец	38	53	18	78
Дулово	45	46	22	43
Межден	44	63	24	97
Окорш	55	56	14	32
Секулово	45	42	18	71
Добротица	42	76	18	45
Чернолик	47	37	10	42
Пансиево	100	68	26	100
Средище	46	53	23	100
Алеково	69	100	25	100
За окръга	49.6	61.8	18	73

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и ДК на ДКМС

при ГТП „ГРАДСКА ТЪРГОВИЯ" — Силистра

поздравяват служителите и магазинерите при предприятието, почитаемата клиентела и всички трудещи се и гости на града със

СЛАВНАТА 15-ГОДИШНИНА НА
ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКАТА ПОБЕДА

като им пожелават още по-големи трудови успехи и по-радостен живот.

Казино-ресторант-сладкарница „ДУНАВ"

на чаровния дунавски бряг и в Дунавския парк предлага на посетителите най-фини напитки, пресни закуски на скара, бърза и вежлива прислуга при издържана музикална програма.

Ресторант-градина „ЗЛАТНА ДОБРУДЖА"

работи непрекъснато и предлага на посетителите винаги студени напитки и пресни закуски, забавна, класическа и танцова музика.

Модерен и добре обзаведен ресторант „БЪЛГАРИЯ"

в центъра на града предлага на посетителите най-различни напитки и хранителни продукти. Всяка вечер различна скара при бързо обслужване.

Всички магазини на „Градска търговия" разполагат с най-различни стоки и конфекция, които задоволяват и най-изтънчения вкус.

Трудещи се от Силистра и гости на града, посещавайте заведенията за обществено хранене и магазините на Градска търговия!

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът
и ДК на Комсомола при

ДЪРЖАВНОТО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО — ОКОРШ

поздравяват с

15-ГОДИШНИНАТА НА ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКАТА
СОЦИАЛИСТИЧЕСКА ПОБЕДА

работниците, служителите и механизаторите от стопанството, всички кооператори и кооператорки от окръга и им пожелават крепко здраве и още по-големи трудови успехи.

С дружни усилия на работници и кооператори да превърнем нашата социалистическа родина в цветуща градина.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ДРУГАРИ!

Административното ръководство, партийното бюро,
профкомитетът и ДК на Комсомола при

ДЪРЖАВНОТО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО — НОВА ЧЕРНА

поздравяват всички свои работници и служители със
СЛАВНАТА 15-ГОДИШНИНА НА

ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКАТА
СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ

която откри пътя на социалистическото строителство и нашето селско стопанство се превърна в уедрено и високо механизирано. Пожелаваме на всички големи трудови успехи в изпълнението на петилетката за три години.

В битката за съкращаване сроковете на петилетката държавните земеделски стопанства са на първа линия със своя пример за кооператорите и кооператорките.

ДА НИ Е ЧЕСТИТ ВЕЛИКИЯТ ПРАЗНИК!

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът
и ДК на Комсомола при

ДЪРЖАВНОТО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО „ЯНКО ЗАБУНОВ"

поздравяват работниците и служителите от стопанството и всички кооператори, кооператорки и механизатори с

15-та ГОДИШНИНА НА

ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКАТА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ

Пожелават им крепко здраве за изпълнение задачите в селското стопанство — повече продукция от животновъдството и по-високи добиви от полевъдството.

С нови сили напред към окончателното построяване на социализма в нашата Родина!

ЗАВРЪЩАНЕ

разказ от ПЕТЪР БОНЕВ

Ето го малкият дом, кацнал навръх прашната уличка, плетът с конския череп, кривата вратня и сливката, повесила клони над изкорубеното геранило. Над вратнята септемврийският ветрец развява парче плат, който някога е бил чер. По керемидите е порасла трева. Клюмнал е и ниският комин. Малкият дом стои безмълвен на върха на прашната улица, като захвърлена, забравена вещ. . .

Мъжът крачи бавно по стръмнината. Подире му вървят две дечица, зяпнали и изумени, с ококорени очички. Такъв странен човек те не са виждали. Отвреме-навреме той се спира и се обръща към тях. Усмихва им се, иска да ги погали с ръка, но те се спират като мъмички зверчета, настръхнали, готови да се шмугнат в съседните портички и дворища, от които не идва ни звук, ни трепет. Дните на голямата радост отшумяха и хората, успокоени, с ведри сърца, пак се заловиха за работата си. Мало и голямо е по лозята. Гроздобер.

В село са останали само тия хлапенца и те вървят по стъпките на този странен човек. Брадата му—два пръста, щръкнала, остра и четинеста. Каскетът—нахлупен до веждите, под които стрелкат две остри черни като въглен очи. Дрехите са оръфани, а на краката си е намъкнал грамадни, тежки и груби войнишки ботуши.

Но онова, което плаши наймного децата, виси през рамото на непознатия и чуден човек: една къса и черна пушка. Именно тази пушка прави страшен и нежелан неочаквания чужденец с гъстата брада и нахлупения каскет. В детските души на двете малчуганчета се таи невнятен страх от тези пушки, които стрелят бързо и бързо убиват хората. Те, двете малчуганчета, знаеха това. Виждали бяха убити хора пред общината. Бяха ги убили със същите къси, черни пушки, на които възрастните казват шмайзер. И те се плашеха. Може ли да бъде добър човек този, който носи такава пушка?

Мъжът се спира да поеме дъх. Септемврийското слънце пече точно над стръмната прашна улица и жари като напалена пещ.

—Чии сте вие, бре?—пита той.

Децата спират като заковани и не продумват. Очичките им са вперени в страшната пушка, която виси надолу като уморена. Мъжът забелязва погледите им и скрива шмайзера зад гърба си.

—Вие уста нямате ли, та сте млъкнали такива?—и той пристъпва към тях.—Чии момчета сте?

Но децата вече ги няма. Като невестулки се стрелват те през една порта и изчезват. Мъжът прокарва ръка по лицето си и се усмихва горчиво.

—И поп Никодим да срещна, и него ще уплаша с таз брада!

Но все пак му е мъчно, загдето го посрещат така като чужденец, загдето са го забравили. И той закрачва по стръмнината, към малкия дом, който стои мълчалив и безмълвен. Вратнята изскърцва остро и протяжно. Дълго не е отваряна тя, мъчно й е дето сега размърдват старите й, изсъхнали кости. Бурен е покрил калдъръма до къщата, а на вратата й сребрее гъста, тлъста паяжина. Мъжът махва с ръка и тя прописва безпомощно, като дрипа.

След това той натиска прогнилата врата с рамо, набляга по-силно и тя изхвръква от пантите. Лъхва го застоял, плесенясал въздух, среща го плътна, отколешна тишина. Тъмно е—прозорците са потънали в прах. Само през отворената врата струи светлина.

После става изведнъж светло. Новодошлият отваря всички прозорци. Лъчите опъват златни нишки през стаите и всичко наоколо заприличва на някаква рисунка, трепетна и въздушна, майсторски направена, незабравима. Но най-важното—няма я вече пустотата, страшното безмълвие на запустението. Малкият дом е съживен. В малкия дом животът влезе отново. Тежките стъпки на мъжа кънтят под железните налчета на ботушите, пръстеният под се пръска с шум, сякаш пукат стари, изсъхнали дъски.

Мъжът застава пред малка, четвъртита рамка на стената. Стъклото е побеляло. Той го изтрива с длан и между пръстите му лъсва лицето на младо момче, с гимназистка фуражка, нахлупена ниско и два реда бели, равни зъби. Това е едно радостно лице, по което усмивката е издълбала две игриви трапчинки на бузите. Мъжът опипва замислено брадата си, възлестите му пръсти погалват дълбоката резка между веждите. Няма го гладкото момчешко лице на ученика от снимката. Отдавна го изсушиха планинските ветрове. Бурите го одялкаха като скален отломък, грубовато и ъгловато, прогизнало от много дъжд и много сняг. Гладът също си каза думата — той изяде бузите и превърна игривите трапчинки в дълбоки, тъмни бразди, край които небръснатата брада прилича на две големи, черни петна.

В стаята потъмнява. Върху пръстения под ляга нечия сянка. Мъжът се извръща. На прозореца е застанала жена, тънка, суха, като върлина.

— Боянчо, ти ли си?

Мъжът пристъпва към прозореца, понаведен, за да види лицето на жената срещу светлината. После, до самия прозорец вече, казва:

— Аз съм, стрино! — гласът му е прегракнал, хрипкав. — Дойдох си най-сетне!

— Ами защо се забави? От кога те чакаме да си дойдеш! Рекоха, че те видели в града, пък те няма! Помислихме, забрави ни Боянчо, остави ни!

— Нито съм ви забравил, стрино — високо казва мъжът, — нито ще ви оставя! Ами трябваше по-важни работи да оправяме в града, думбазите да укротяваме! Сега ги уредихме и ей ме, дойдох си!

Жената се прекършва, сплита ръце, завайква. Сухото и тяло се огъва като дърво на вятър и зашумолява с вехтите си фустанлъци и елеци.

— Къде си, Анастасио, да го видиш какъв е мъж станал, какъв хубавееец. . .

Боян я прекъсва:

— Ама го рече — хубавец!— и той тръгва към вратата. — Виж, като се обръсна, може да заприличам на човек!

Жената не секва:

— Затриха те, Анастасиooo. . . Тия пусти фашаги, тез пусти жандари те затриха, а ей го Боянчо се върнааа . . .

Боян отива до нея, слага ръка на рамото й, побутва я и казва кротко:

— Остави, стрино, недей! Мъртвите с плач не се връщат! Ти кажи как стана . . .

— Ами стопи се горканата, като вощеница се стопи! Все по общината я викаха, по градовете я водеха . . . Накрая легна, почерня като дъбник, но не се дава: „Заради Боянча ще се държа, викa, ще го дочакам да се върне!" Но не дочака. Дигнаха я една утрин от постелята, два дни я държаха на цимент и като се върна . . .

Боян махва с ръка, отдръпва се и тръгва замислен към герана. Стрина му се отпуща под прозореца и подкача отново:

— Анастасио, сестрооо . . .

Целият двор е обрасъл в трева. Геранът едва се вижда. Боян се навежда над него. Водата блясва като кристал, отразява косматото му лице и се набръчква — прашинки нападаха. Наоколо расте буреняк, стари коренища коприва и бъзе. Всичко трябва да се почисти. По ръцете му полазва тръпка. Прищява му се да запретне ръкави, да се разхвърли и развърти, всичко да уреди, всичко да оправи. Някаква жажда за работа, за уморителна и тежка работа, изпълва цялото му тяло, пъпли по жилите му, възражда го. Сърбят го ръцете. После се оглежда от високото, обгръща с поглед селото, стихнало, потънало в пеляк. Всичко трябва да се събуди, всичко из основи трябва да се измете. Работа, много работа го чака . . .

Нещо шумва в бъзака. Той се стряска по навик и после, успокоен, се взира да види дали е котка или куче. Вижда само два чифта ококорени очички, които го гледат между дългите, побелели бъзови листа. Очичките го гледат, без да се поместят. От мъничките, вторачени зеници струи топлота и дружелюбие.

—Хей, мушмороци! —подвиква Боян. —Я елате!

Очичките премигват, споглеждат се.

—Елате де! Не бойте се, ще ви покажа шмайзера!

Веднага разбира, че е сбъркал. Момченцата се отдръпват и очичките им изчезват. Уплашен, че ще си идат, Боян се провиква:

—Няма, няма! Его—и той изтичва до къщи, окачва оръжието на вратата и се връща бързо. —Елате сега!

Първо се престрашава едното, русокосо, с наръч слама на челото. И другото е русо, но стригано. Те се изправят пред него, гуреливи и немити, все още нерешителни. И все пак това не са предишните настръхнали, враждебни зверчета, които го следваха по улицата. Насреща му стоят две срамливи селски момченца, за които той не е вече чужд и страшен човек. Това се чете в очите им и Боян чувствува как радостта, че най-сетне е при своите, че най-сетне се е върнал в родния дом, завладява цялото му същество.

Той приклеква и подпира гръб на кладенеца.

— Ти как се казваш?

— Желязко.

— А ти?

— Сотир.

— Ходите ли на училище?

— Ходим.

— В кое отделение сте?

— За трето.

— А страх ли ви е още от мен?

Момченцата се споглеждат, усмихват се скрито. Отвръща Желязко, със сламения перчем:

— Не ни е страх!

— А защо?

— Защото си чичо Боян!

Намесва се и Сотир. Той обяснява направо:

— Защото си чичо Боян партизанина, дето е гонил лошите хора!

Изяснява се и Железковата мисъл. Той казва бързо, на един дъх:

— Гонил си ги из балкана! Затуй сега ги няма!

Боян усеща как нещо го стяга за гърлото. Някаква буца засяда там, дави го, не му позволява да каже дума.

Все още занемял, трогнат, той се изправя бързо и метва ръце през раменете на двете момченца. Повежда ги към къщи. Стрината си е отишла и наоколо цари тишина. Новите приятели сядат на пруста, усмихнати и приказливи. А привечер, когато над селото легна сянката на околните хълмове, към малкия дом на върха се опътиха гроздоберачите. Те си идваха от лозята, изкачваха стръмната улица и още от далеч се провикваха:

— Добре дошел, Боянчо! Добре дошел!

Заобиколен от Желязко и Сотир, той стискаше коравите груби десници на тези мъже и жени, които му се радваха като на син.

Тази вечер малкият дом светѝ до късно. Сякаш над селото беше изгряла нова, ярка звезда.

ДА ЖИВЕЕ СЛАВНАТА 15-ГОДИШНИНА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ В БЪЛГАРИЯ, НА ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРСКИЯ НАРОД ОТ ФАШИЗМА И ОТ ИМПЕРИАЛИСТИЧЕСКАТА ЗАВИСИМОСТ!

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година IV, Бр. 58 | Вторник, 8 септември 1959 година | ЦЕНА 20 СТОТИНКИ

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Деп на свободата! Празник на народната победа и социалистическата революция в България! Триумф на възхода! Заря па светло бъдеще! Нима може да се определи в една дума що е за нас Девети септември.

Петнадесет години от тогава. Колко са те. Петнадесетгодишният младеж е все още дете. А в това време нашата Родина стана неузнаваема, нашият народ се освободи от недоимъка и мизерията. Страната се превърна в огромна строителна площадка. Никнат завод след завод, язовир след язовир. Далекопроводи пресякоха планините, кръстосаха полята. Електрически слънца влязоха в домовете, а с тях и радиото и правдата на Партията. Мощни сонди разкриват богатствата на земните недра и бликнаха фонтаните на нефта, потекоха хиляди тонове мед, олово, цинк, милиони тонове каменни въглища. По волята на народа се родиха нови градове, градове на нашата тежка промишленост — красиви, слънчеви, социалистически. Родината се нареди между развитите промишлени страни.

А в село! То наистина стана неузнаваемо. Останаха в миналото, като печален спомен на безмилостна експлоатация, на вражди и убийства малките парчета ниви и безбройните синури. Сега огромни кооперативи с десетки хиляди декари земя с безкрайни блокове, по които буботят мощни трактори, с просторни и светли сгради, с хиляди глави породисти животни. А селата — нови, светли, просторни, с прави улици, със спретнати къщи с много слънце и радост. Нима и в мечтите си е виждал такова нещо нашият отруден селянин? Родината се превърна в развита аграрна страна, в градина.

Та ето и нашият окръг. Нима това е Силистра от времето на румънската чокойска робия или българското фашистко мракобесие? Никнат един след друг фабричните комини, стройни жилищни и обществени сгради извисяват снага, булеварди пресичат кварталите, здрав смях залива алеите на градината. А бъдещето—то е по-красиво, по-светло, то е като вълшебна приказка.

Селата ни са нови, чисти, спретнати. В тях кипи нов живот. Нима някога голешчани са мечтали за електрчество и радио, а трудолюбивите турци от Паисиево за автобусни коли и чиста, студена вода в дворовете? Можело ли е да мине през ума на полинци, че селото им ще се възобнови, че няма да има вехти, порутени домове. Сънували ли са мeжденци, царсамуилци, добротичани, че ще имат нови читалищни сгради, кино, че ще гледат най-новите филми? Кога в Правда туркините, които криеха лицата си от слънцето, от чужд поглед, от живота, сковани от религиозен страх и деспотизма на мъжете са могли да мечтаят за рокли и палта, за родилен дом, за разходка до града, за почивка в планината или край морето?

Усилен труд, труд за социализма кипи навред. Ще изпълним петилетката в съкратени срокове, ще извършим скок в икономическото развитие на нашата страна, на нашия окръг. ДИП „Липа" изпълни предсрочно осеммесечния си план. ТПК „Стомана" е национален първенец между трудово-производителните кооперации и носител на знамето „Първенец на ЦС на ТПК". Никнат една след друга бригадите за ударен комунистически и комсомолски труд. ТКЗС Паисиево изпълни плана си за силажа и продължава да силажира. Кравефермата на ТКЗС в с. Нова Черпа е надоила средно над 2,500 л мляко от крава. Работниците и кооператорите, трудовите колективи от тези предприятия и ТКЗС са прекрасни, вдъхновени борци за съкращаване сроковете на петилетката. А като тях са всички трудещи се—неспокойни, жадни за знания, непримирими борци за нови успехи, творци на новия живот.

Но свободата, нашите победи и радости от успехите не биха били възможни без Съветския съюз, без неговата братска и безкористна помощ. В кой завод, в коя МТС, в кое ТКЗС не растат плодовете на тази дружба? За българския народ дружбата със Съветския съюз е тъй жизнено необходима, както слънцето и въздухът за всяко живо същество"—определи учителят и вождът на нашия народ Георги Димитров. Дружбата със Съветския съюз е движуща сила за нашето развитие. Затова и нашата благодарност и нашите привети в тези славни деветосептемврийски дни изпращаме и на великия Съветски съюз и на неговата непобедима Комунистическа партия.

Ето — това е Девети септември! Това е нашата победа! Кой ще я отрече? Новият живот, радостта и щастието, които цъфтят във всеки дом—това е нашата правда, правдата на славната, родната Комунистическа партия. Затова и любовта на народа към нея е безгранична, затова и нейният зов мобилизира милионите ръце в корава десница, милионите воли в една—чиличена и несломима, превръща мечтите в дела, затова на Празника на свободата, на празника на новия живот, на празника на социалистическата революция в стройни редици ще манифестираме нашата признателност и любов към стоманено твърдата Комунистическа партия, ще манифестираме с песни и възторг решимостта си да доведем докрай започнатото дело, да вървим по пътя начертан от Партията, към комунизма.

ТПК „СТОМАНА" — НАЦИОНАЛЕН ПЪРВЕНЕЦ

Израснала в годините на народната власт, Метална ТПК „Стомана" в Силистра се утвърди като една от челните кооперации в нашата страна. От малка кооперация, изградена на занаятчийски начала, днес тя е предприятие с девет отдела, произвеждащи над 200 изделия, които задоволяват местния и чуждия пазар.

Обхванати от трудов ентусиазъм пред петнадесетгодишнината от Девети септември, кооператорите преизпълниха поетите обещания. Бригадите на Атанас Минчев от леярния отдел, Петър Ганчев от пресовия отдел, Ахмед Салимов от тенекеджийския отдел преизпълниха производствените си планове. Дадоха висококачествена продукция. Гордост на кооперацията са производствениците Руси Неделчев от ремонтния отдел, изпълняващ дневната си норма средно с 189 на сто, Тома Михайлов от леярния отдел—с 160 на сто, Милан Радилов от електротехническия отдел с 215 на сто, Добри Георгиев от ремонтния отдел—с 235 на сто и др.

През настоящата година бяха внедрени редица нови изделия в кооперацията—няколко модела антигронови кутии за износ, съдове от неръждаема стомана за нуждите на „Балкантурист", каучукови изделия и др., които разнообразиха асортимента на кооперацията.

Подобрена бе и малката механизация в някои отдели, с което се подобри и производственият процес. В резултат, тези отдели преизпълниха производствените си планове. Леярният отдел преизпълни производствения си план за осем месеца с 139.20 на сто, пресовият отдел с 130.4 на сто, което помогна за общото изпълнение на плана на кооперацията. За осем месеца кооперация „Стомана" изпълни производствения си план по всички показатели с 129 на сто, давайки качествена продукция, ценена на външния и вътрешния пазар.

За тази дейност, на 5 септември, колективът на Метална ТПК „Стомана" бе обявен за национален първенец за първото полугодие. На тържествено събрание в Народния театър др. Димитър Терзиев, заместник председател на ЦС на ТПК връчи преходното червено знаме на председателя на кооперацията. Другарят Радев връчи знамето „Окръжен първенец" от името на ОС на ТПК. Дадени бяха и парични награди.

Колективът при Метална ТПК „Стомана" е обещал да изпълни годишния си план по всички показатели за 9 месеца и десет дни. По този именно начин кооперацията ще изпълни петилетката за 3 години и 2 месеца.

Тодор БРАТКОВ

ГОСПОДИН КОЛЕВ
Шофьор от ДАП — Силистра, изпълни годишния си план за 8 месеца със 115.3 на сто.

ХРОНИКА НА СВОБОДАТА

I
Започва
със голяма предистория.

Свирепи ветрове
на кървав век
кръстосваха навсякъде земята.
Човекът,
за да е Човек,
се мъчеше да гледа в тъмнината.

След туй
отиваше в затвора.

Затворите са винаги с решетки.
Във тях
ръцете могат да се вплитат,
през тях
далеко мислите отлитат,
за да доведат
отново
нови
хора.

Но можеш ли да сложиш цял народ
в затвора?
. . . Палачите не искаха да мислят!

Тогава
се разкъртиха вратите.
И есенните дни
тревожно пропищяха.
Самолетен рев разтърси небосвода.
Балканските усои заехтяха.
Палачите се молеха на бога.

Но Господ
беше се уплашил.
И той предчувствуваше смъртта си.

О, мое младо поколение!
Тогава ние бяхме
с ризки до колене.
Ний търсехме изстреляни патрони.
Ний гледахме с детинско възхищение
войнишките изпратени колони. . .

II
Петнадесет години!
Възмъжахме.
Минавахме по не една пътека.
В очите ни искреше дързост
и най-доброто чувство на човека—
ний бяхме влюбени в живота!

Петнидесет години!
Ние
запомнихме отделно всеки ден.
Запомнихме най-ясно, отчетливо
къде,
кой хълм с потта ни е поен.
Та ние
всеки ден дарявахме по нещо
в най-новата история.
Нали
и възрастните, дето си отидоха
пребити и разстреляни, незнайни,
нали
и възрастните, дето бяха
първи,
тъй ни завещаха!

Суров завет!
Но нямаме ли право днес
да бъдем горди?

III
Здравей, ти мое поколение!
Здравейте хора!
Не е напразно отишла
човешката ни пот. . .
А знамето на времето се вее!
Да тръгваме!
Да тръгваме!
По-бързо!
По-бързо!
Във галоп!. .

А. ДИМОВ

НАШИ ПЪРВЕНЦИ

ДИМО МАРКОВ СТОЯНОВ
от фабрика „Камъшит", изпълнява личния си план 132 на сто.

РУСИ НЕДЕЛЧЕВ
Монтьор от ремонтния отдел на кооперация „Стомана"—„най-добър в професията", изпълнява нормата си 189 на сто.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ
Докер, бригадир на първа бригада в пристанище Силистра. Изпълнява дневната си норма 180 на сто.

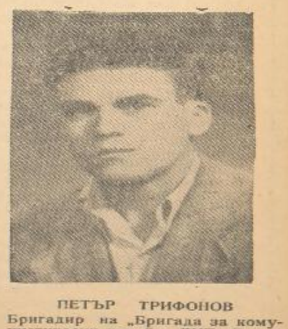

ПЕТЪР ТРИФОНОВ
Бригадир на „Бригада за комунистически труд" в ДИП „Липа". Изпълнява средната си трудова норма 195 на сто.

ЗА ПРАЗНИКА — С ПРЕИЗПЪЛНЕНИ ПЛАНОВЕ

Годишният план на нашата тракторна бригада, която работи в с. Слатина, е 42,000 декара в мека оран. Още рано пролетта, под ръководството на бригадния механик Димитър Маринов, ние обсъдихме производствения си план, преценихме мощността на машините и решихме, че ще изпълним годишния си план с 48,000 декара.

Всички механизатори се заловихме здраво за работа. Навреме завършихме пролетната сеитба, жътвата и подметката. Вече мина една седмица откак с моята машина ДТ-54 аз и сменният ми тракторист Недю Иванов на дълбочина от 32 до 35 см изорахме 2,670 дка.

Тракторът ни е в пълна изправност. Към него е приготвена сцепка с две редосеялки и непосредствено след Девети септември започваме сеитбата на рапицата и фуражната ръж, със задача до 20 септември да приключим с тях и от тази дата да започнем най-усилена сеитба на пшеницата.

Механизаторите от нашата бригада посрещат Девети септември с преизпълнен годишен план—ние вече имаме над 48,000 дка в мека оран, а само аз имам 18,600 дка.

Народната победа на Девети септември откри пътя на нашето социалистическо селско стопанство, в което и аз давам своя малък принос, за да процъфтява нашата социалистическа Родина.

Марин В. ПЕТКОВ
тракторист при МТС—Ситово

15 ГОДИНИ НАРОДНА ВЛАСТ

15 ГОДИНИ СТРАЖ НА НАРОДА

В пламъците на мъжествената борба с фашизма, в затворите, концентрационните лагери и в героичното партизанско движение се каляваха и създаваха бъдещите верни защитници на народните завоевания—първите кадри на Държавната сигурност и Народната милиция.

Още на другия ден след народната победа Народната милиция, създадена от Българската комунистическа партия, влезе в своята роля. Тя твърдо застана в защита на социалистическата революция и започна разгромяването на оцелелите фашистки гнезда. Макар и още млади, без какъвто и да е опит, но с ентусиазъм и безпределна честност органите на Народната милиция и Държавната сигурност блестящо се справиха със задачата.

Всички опити на прикрилите се под най-различни фирми народни врагове да смутят и попречат на социалистическото строителство, да върнат колелото на историята назад, да яхнат отново народа, органите на Народната милиция провалиха. Заговорите на царските офицери, на реакционните попове, на всички агенти на империализма биваха бързо разкривани и ликвидирани.

Народната милиция и органите на Държавната сигурност са бойните колони на народната власт в борбата с капиталистическия враг. Със своите действия те утвърждават властта на народа, провеждат политиката на Партията за бързото изграждане на социализма, за доунищожаването на поваления и разбит враг.

В продължение на 15 години нашата Народна милиция възмъжа, овладя напълно изкуството да разкрива всеки опит за смущаване на социалистическото строителство, ревниво да пази народните завоевания и богатства. Като се учи от огромния опит на съветските чекисти в борбата с буржоазията и на съветските милиционери нашата Народна милиция всеки ден завоюва все по-големи успехи.

Трудолюбивият български народ е спокоен, че над неговия мирен труд, над неговите усилия да изгради социалистическото общество бди Народната милиция. Треперят пред майсторството на органите на Държавната сигурност и Народната милиция враговете на нашата социалистическа Родина. Вилнеят от злоба различните империалистически агентури, които се опитват да пращат в нашите предели продали съвестта си диверсанти, които бързо биват залавяни и обезвреждани.

Многобройни са забележителните успехи на Народната милиция и в нашия окръг. Типичните за буржоазното общество кражби и престъпления са значително намалели. Няма престъпление, което да остане неразкрито, престъпниците да избегнат от бдителното око на народния милиционер и да не получат заслуженото си наказание. Разгледаното неотдавна дело в с. Алфатар, по което бяха разкрити, привлечени да отговарят и сурово наказани няколко души, грабили хляба на народа, е дело на органите на Народната милиция.

В буржоазното общество в полицията се подбираха обикновено такива служители, които са излезли от релсите на нормалния живот, които се обучаваха да мразят и преследват народа, да защищават тези, които го ограбваха. Напълно естествена е омразата и ненавистта на народа към буржоазната полиция. Не такава е нашата Народна милиция и затова тя се радва на огромната любов, с която народът я обгражда и й помага.

Успехите си нашата Народна милиция дължи и на безпределната помощ, която й оказват трудещите се, дължи на правилното ръководство на Българската комунистическа партия, която полага огромни грижи за нейното обучение.

Минаха вече 15 години на вярна служба на народа. В тези години Народната милиция и органите на Държавната сигурност доказаха, че за тях няма друга задача, няма друга цел освен да осигурят пълно спокойствие, сигурност и условия за мирен труд на народа. Народната милиция бди над живота, над личното имущество на трудещите се, бори се мъжествено срещу всеки, който се опитва да наруши нормите на социалистическото общество. Тя е героичен защитник на социалистическата собственост.

Днес милиционерът е обичан другар, съветник и защитник. В негово лице ние виждаме страстния пионер на новото, решителния защитник на народа, поел доброволно задължението да бъде верен негов страж.

Народната милиция и Държавната сигурност на 10 септември по най-тържествен начин ще чествуват своето 15-годишно съществуване. Те ще направят преглед на досегашната си дейност и вдъхновени от одържаните победи ще продължат все така вярно и предано да служат на народа, да бранят социалистическото строителство.

МОЕТО СЕЛО ПРЕДИ И СЕГА

ПАИСИЕВО

Кооператорите от Паисиевския район посрещат с небивала радост Девети септември — най-светлия празник на трудещите се в нашата страна. Още са пресни спомените как през тежките зимни дни хората носеха от десетки километри вода за себе си и добитъка. По-рано в нито едно от селата на района нямаше чешма, а сега навред тече студена и бистра изворна вода.

Мизерия, тъмнина... Нямаше електричество, радио, лекари. . . Ако се разболееше някой, в повечето случай го смятаха за мъртвец, понеже никой не се грижеше за болните. Училищата бяха недостатъчни, а в града се учеха съвсем малко младежи и девойки. Селяните едва свързваха двата края и за постройка на нови домове никой не мислеше, защото с мъка изкарваше едва за прехранване на семейството си.

Това беше преди... Благодарение на славната Деветосептемврийска победа и в Добруджанския край настъпи радостна промяна. Добруджа вече се превърна в китна градина. Безкрайни са безсинорните блокове, в които се ражда едра пшеница, фасул, царевица, коноп, тютюн, по тучните ливади и пасища пасат едри угоени крави и коне.

Измени се и нашето село Паисиево. С всеки изминат ден нашето обединено стопанство богатее. Миналата година получихме по 150 кг, а тази година 180 кг пшеница от декар. Добивите ни се увеличават и това радва всички кооператори. Звеното на Георги Ангелов Ненчев получи от 17 декаря, засети с фасул по 218 кг. Бригадата на Бекир Мехмедов от с. Звенемир получи по 220 кг овес от декар. Кооператорите от с. Орешене тази година ще преизпълнят плана си за добив на тютюн.

Радостна е картината и в животновъдството. При план 52 литра мляко от овца овчарите Георги Димитров и Стоян Улицката получиха по 72 литра мляко. Кръстина Георгиева и Мария Тодорова получиха по 140 яйца от кокошка-носачка при план 130. Кооператорите работят с невиждан ентусиазъм за изпълнение на всички селскостопански задачи. Те добре разбират призива на Партията и Правителството за съкращаване сроковете на петилетката и затова в чест на Девети септември обявиха ударна петдневка за приготвянето на силаж. Всички работиха упорито и на 29 август, в навечерието на светлия празник паисиевските кооператори изпълниха плана си за силажа стопроцентово.

Трудът на всички е богато. възнаграден. Никой вече не напуща селото ни и не отива да търси хляб по други места, защото знае, че и тук може да се живее добре и охолно, стига да си работлив. Нашите кооператори ще получат за Празника по 5 лева на трудоден.

Измени се облика на селото ни. Само за три години в района са построени повече от 270 нови къщи. Ако случайно срещнете стария дядо Чакър и го попитате доволен ли е от народната власт, той веднага ще ви разкаже:

—Аз съм аргатувал и при румънските чокои, ама докато не влязах в ТКЗС, не можах да си направя нова къща. Сега имам радиоапарат, електричество, а и чешмата е пред къщи. Догодина и комшията Феим ще строи къща, а всичко това става, защото стопанството ни е вече богато, защото и ние забогатяхме. Най-голямото ни богатство е това, че сме свободни и може да се трудим спокойно

Повиши се културният уровен на кооператорите. Радиото е вече нещо обикновено в къщите на трудолюбивите стопани, а за велосипедите и моторите да не говорим, те са още повече. Всяко село има училище. Учениците в района възлизат на около 800. Построени са две нови училища, а догодина ще се строят още три. Мнозина от завършилите продължават образованието си в гимназиите и специалните училища.

Голяма радост за паисиевци е факта, че в чест на Девети септември ще се открие нова болница с 14 легла. В болницата ще работят над 18 души, които постоянно ще осигуряват медицинска помощ за нуждаещите се.

Фереджетата едно по едно падат и вече рядко ще срещнете млада туркиня със закрито лице. Първи се отзоваха и изпълниха с радост тази поставена задача кооператорите от с. Зебил. Последваха ги Звенемир. Зарица, Орешене и останалите села. Една от най-ревностните агитаторки на новото в село Долец е звеноводката Мукадис Зандова, която убеди редица жени да хвърлят фереджетата.

В близките няколко години и Паисиево ще се гордее с нова фурна, нов кооперативен дом, с районно кино и още с много нови придобивки, за които по-рано можеше само да мечтаем. И всичко това дължим на народната власт, на нашата славна Комунистическа партия.

Велико СТАНЕВ

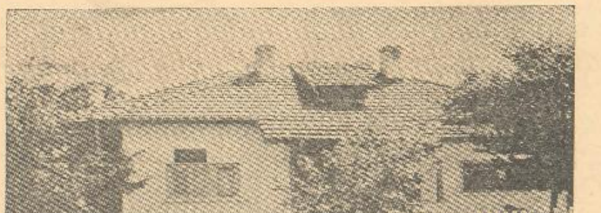

Мина времето, когато нашите родилки бяха измъчвани от разни самозвани баби и врачки.

Сега е друго, в окръга има 24 родилни дома, където майките, под контрола на здравните органи са сигурни за живота си.

НА СНИМКАТА: Родилния дом в с. Ситово—първенец в окръга.

Калипетрово

На Девети септември блесна незалязващото слънце на свободата и над Калипетрово. Петнадесетте славни трудови години изпълниха живота на калипетровци с безброй дела. Ръка за ръка ръководейки се от науката, калипетровци вървят по друма на народното благоденствие. Те смело крачат в редиците на първенците, които се борят за съкръщаване сроковете на петилетката, да създадат още по-богато кооперативно стопанство. За 15 години се измени селото, измениха се калипетровци, станаха заможни и културни селяни. Новите къщи никнат като гъби. Най-радостното постижение за селото е асфалтирането на 1,500 м. шосе, фурната, която улесни кооператорките като ги освободи от най-трудната им работа. Но най-голяма радост ще донесе на селото новото читалище. Строителите работят усилено. Най-добре се проявяна звеното на строителите със звеновод Любен Братанов.

Добри Георгиев ДОБРЕВ

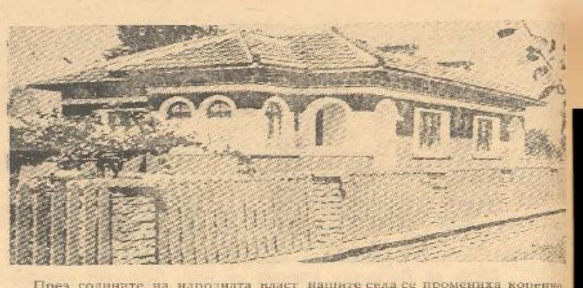

През годините на народната власт нашите села се промениха коренно. Изчезнаха старите порутени бордеи, а на тяхно място светнаха нови, красиви жилища. Бързо промениха своя вид много селища в нашия окръг: Поляна, Старо село, Главиница, Нова Черна и др.

НА СНИМКАТА: Новата къща на Йордан Милчев от с. Поляна.

СТАРО СЕЛО СЕ ПРЕВЪРНА В НОВО

Изоставено, със стари схлупени къщички направени от кернич, с кални и мрачни сокаци, без електрическа светлина, без читалище и здравен дом.

Хората навели глави, с мрачни лица от ранна утрин до късна вечер превиваха гръб по малките парченца земя, чоплеха я и се мъчеха да изкарат ежедневното си парче хляб.

Такова беше Старо село преди Девети септември 1944 година. Така живееха неговите обитатели.

За 15 години народна власт селото се измени неузнаваемо. Измени се животът на хората.

От 550 къщи в селото, 500 са нови, издигнати през годините на народната власт.

Благодатната електрическа светлина е обляла селото още през 1950 година. Греят електрически слънца по улиците, къщите, дворовете и в сърцата на хората.

През първите години на народната власт в селото беше открита участъкова болница и родилен дом. Мина онова време, когато староселци разнасяха болните с каруци в Тутракан.

Сега вред село се е издигнала новостроящата се сграда на културния дом с хубав театрален кино-салон, която скоро ще бъде завършена.

Преди в селото е имало само един радиоапарат притежаван от кръчмаря. Сега гласът на тази вълшебна машинка се слуша от почти всички жители на селото. През 1950 година селото е радиофицирано. По домовете на кооператорите има над 300 радиоточки, а и много кооператори са си закупили собствени радиоапарати, броят на които надминава сто.

С всеки изминат ден се подобрява материалното благосъстояние на населението. Много кооператори изхвърлиха от употреба старите дървени нарове и легла. Сега след упорития труд на полето те си почиват в хубави пружинени легла. Старите печки, кюмбета са загубили своето предназначение. В 480 къщи лъщят хубави готварски и отоплителни печки. В новите стаи са опрели гръб полирани двукрилни и трикрилни гардероби. Изобщо тук всичко е ново — и селото и хората, и улиците.

Само едно е останало старо— името на селото.

Ако попитате дядо Стефан Тодоров от селото, какво прави, как живее, как се чувствува пред дните на великия Празник на свободата, той веднага с усмихнато лице ще отговори:

—Сега е друго, синко. Минаха годините, когато аз и моят син бяхме ратаи на богаташите. Тогава имахме половин къща от дядо ми и тя беше подпряна с диреци. Храната ни беше оскъдна, чист пшеничен хляб без царевица не сме запомнили да ядем. А сега я погледни какви бели самуни е опекла булката. Аз—продължи той—още в 1949 година се наредих в списъците на ТКЗС. И като по чудо, за три-четири години бях в състояние да си направя нова къща и то с 5 стаи и други постройки. Откакто влязох в кооператива, немотията изчезна. С четиричленното си семейство всяка година натъркалваме средно по 1600 трудодни.

Още много са като дядо Стефан, които се радват на щастливия живот и с открити лица и светли перспективи посрещат петнадесет годишнината от 9 септември, дата която смъкна мизерията и нищетата от гърба им и създаде прекрасни условия за щастлив и радостен живот.

А. ДИМИТРОВ

СОКОЛОВА НИВА

разказ от АНГЕЛ КАРАЛИЙЧЕВ

Дядо Стоил влезе в къщи, сне високия си добруджански калпак, замахна, отърси дребните капчици, които го бяха поръсили, и рече:

— Хубав дъждец ромоли, ще размекне земята.

Остави в кътa дряновицата, с която се подпираше, гонеше селските кучета и внушаваше почит към говорителя в общинския съвет, клекна под камината и протегна към огъня премръзналите си ръце да ги посгрее.

Стрина Манушка донесе дървената копаня, поднесе я напреде му, гребна с греблото топла вода от черното менче, поля му да си изплакне ръцете и заговори боязливо:

— Много закъсняваш, Стоиле, по тези пусти събрания. Защо не се прибираш като хората, че да се отмориш. Цял ден се бъхтеш по кърищата. Тази вечер изпредох три кадели, докато тропне вратнята. Ти ли ще оправяш сегашния свят? Остави го на младите.

— Младите са хала, но те гонят конете много бързо. Аз съм като дървената кучка под колелото: подпирам и задържам натоварената кола. Хайде, сипвай сипвай да похапнем, че премалях. Като си идех, надникнах в кръчмата на Фачето. Там се е тротнал Кольо Беленката и се насмукал до козирката. Брули ракията, додето му претръпнат гьоновете. От цялото село само той не си дава нивката: „Колете ме с трион, каже, печете ме на шиш, пак не я давам. Ха де, какво ще ми направите?“ Някой му налива катран в рогата. Блъска се в тъмнината като слепец. . . Ах, Манушке, доживях да видя новия свят. Със знамена се появиха младите в Честите круши, а подире им бумтяха тракторите. За един час сринаха синорите, изравниха земята, тъй както е била от памтивека. Като охлюви живеехме досега—всеки в черупката си. Електрика ще докараме, ще построим обща хлебарница, с баня и сушилня, големи винарници ще изградим. Чудеса имат да стават в туй село. Задала се е една машина с огнени очи, релсите се огъват под нея, а пък Беленката е решил да я спре — като коч тича срещу нея, иска да я блъсне със счупения си рог. . . Много ти е сладка чорбицата, бабичко, душата си давам за джоджун.

— Къде ще минат утре тракторите? — попита стрина Манушка:

— Утре ще налапат Среден лък.

— И нашата ли?

— И нея. Ще продънят големия синор, ще повалят крушата. Тракторите страшна сила. Да не ти дава господ да се бориш с такава мечка. Наумил съм от крушата да си направим шейни за дълбокия сняг. Нали го знаеш оня клон, над нивата дето е наведен. От него ще изкарам рогата на шейната.

Стрина Манушка преглътна на сила. Нащо приседна на гърлото й. Изтърва лъжицата и се загледа навън през отворената врата. Кротко шумолеше обложникът в градинката. То не шумолят дъждовни капки—разхладяющият налягa узрялото напръхнало жито и листето на крушката, която е стъпила върху зеления синор в Средния лък, трепери и пее. А нейното чедо, мъничкият Сокол, спи в люлката, с разперени ръчички и насън се усмихва. Люлката му е окачена на същия клон, от който Стоил иска да издяла рогата на шейните. Как не му е свидно за тази земя, която ражда най-хубавата храна, как не го заболя сърцето за нивата, където тя му изпя най-сладките песни през живота си? Корава глава носи на раменете си. Когато убиха в Балкана Сокола и тримата Петлешковци, дядо Стоил стисна зъби и не си намокри окото. . .

— Защо не ядеш? — обърна се към нея старият.

—Домъчня ми. Пресече ми се яденето.

Старият, навъсен, изпразни паницата дръпна трикракото столче до огнището и се загледа в пламъците. „Докривяло е на женурката за старата нива хлебородница. Не е виновна тя. . .“ Стрина Манушка раздигна трапезата, прибра се до колянното му, потърси с очи погледа му, но не го хвана. Почна да рови живите въглени.

—Аз, Стоиле, не казвам да не я даваш. Дай я, щом си наумил. Ти по̀ знаеш кое трябва и кое не трябва. Едно ми е мъчно на мене. Помниш ли, като ги наредеше оння ми ти кръстци в Среден лък? Кой откъдето се зададе, ще каже: „Стоилови са, само той може да жъне такова жито и да върже такива снопи“. За воловците ти думаха: „Като мрени са. Само той умее тъй да си гледа добитъка“. Ти дигаш по возитба най-високия копен. Колко ми беше драго да набера най-хубавото цвете и да вържа китка за копена! Отсега нататък за нищо не ще можеш да кажеш, че е твое.

— Ти да си здрава.

— Приказват женурята, аз не знам дали е вярно. Казват, че занапред щели да направят една пещ за цялото село. От един казан щели да сипват на всички. Щели сте били да съборите къщите и за цялото село щели сте да направите само една голяма къща.

— Будалешки приказки. Ти, Манушке, помниш ли кога купихме от Коля Беленката горния край на нивата?

— Че как да не помня? Нали тогава доде голямата вода и стигна до билото на къщата. По него време се поделиха моите братя и на мене дадоха седемдесет и три жълтици. В престилката ги донесох в къщи. А ти улови, че ги начете всичките на Беленката.

— Не ми говори за тези пари. Те влязоха в бездънния му гръцмул — въздъхна дядо Стоил.

—Нашият син беше на две годинки. Все под старата круша му вържех люлката. Тя си го приспиваше, тя му пазеше сенчица и го потуляше от летния дъжд. Ах, как ми гукаше моето черноокo момче! Щом се източи и стана мъж — поведе селото подире си. Милият Сокол! Затуй ли съм го гледала, божке, затуй ли съм му се радвала . . .

— Стига — проговори бащата и се надигна. — Стига, с плач няма да го върнеш. Хайде да лягаме.

След полунощ в тъмното:

— Какво се въртиш? Защо не спиш?

— Ами ти—цяла нощ пъшкаш.

— Нищо ми няма — размислям. Втори петли пеят. Време е да нагледам добитъка.

Дядо Стоил излезе с тежки стъпки навън. Тихият дъжд продължаваше да плакне листака, тъмните копи, покривите. Кучето го посрещна в мрака и почна да душка ръцете му. Когато се върна, капналата от шетане и мислене жена хъркаше. Старецът задряма призори и видя такъв сън: стои той на нивата си в Среден лък срещу една огромна машина с огнени очи. Машината диша и пухти, а земята трепери под колелата й. С гръмовит глас се провиква машината:

— Кой си ти, дето стоиш закован напреде ми и не ми даваш да срина синора, където се въдят гущери, усойници и диви тръни?

— Аз съм стопанинът. Синорът е мой, а смолницата ми е бащиния. Отбивай се и върви пръждомата! Аз не си давам нивата.

— Дай път или ще мина през тебе!

— Ти ли?—разтрепера се дядо Стоил.

Тогава някой зашепна в ухото му:

— Какво чакаш, Стоиле? От туй бръмчило ли се боиш?

Дядо Стоил се обръща: Колю Беленката.

— Дръж!—подава му една чепата дряновица Беленката. — Ха сега, разпъртн се мъжката! Бий бръмчилото, додето не остане здраво място, натроши го на парчета, разпилей му бурмите по всички краища на земята!

Дядо Стоил поема дряновицата и се втурва срещу огнените очи на машината.

— Назад! — крещи той и замахва, но преди да нанесе първия удар, напреде му блясват гневните очи на покойния му син, Соколовите.

— Какво правиш, тате? — вика Сокол. — Ти ли се намери да спреш машината на бъдещето?

Дядо Стоил отпуща десница и гледа: стои Сокол на седалището, такъв какъвто си го знае, с разпиляна коса и разкопчана риза. Стиска кормилото и едва задържа машината. А подире му—свят, свят, милиони хора.

— Соколе, — проговаря потресен старецът и пуща тоягата на земята — ти ли караш машината?

— Аз съм, тате, стори ми път!

— Ще ти сторя, чедо, аз на тебе ако не сторя път. . .

Сълзи задавиха стареца, когато се отмести. Целият затрепера.

— Защо плачеш, Стоиле?— помилва го по челото стрина Манушка и се наведе над него.

Дядо Стоил се стресна и като дойде на себе си рече:

—Няма нищо. Нашият син ми се яви на сън. . . Ах, Манушке, цялата земя от Бойков рът до Камен дол занапред ще носи име Соколова нива. Тъй решиха и и тъй я кръстиха другарите на нашия син. Потокът, нали го знаеш, с ледена вода, дето блика между камъните, ще се превърне в каменна чешма с два стубела. Между стубелите ще вградят главата на нашето момче, излята от бронз Тъй решиха другарите на моя син. А сега да се стягаме за път, че окъснях.

Дядо Стоил отвори вратата. Обложникът беше спрял. Слънцето изгряваше.

СЛАВНИ ДНИ

БОРБАТА БЕШЕ ТЕЖКА, НО СЛАВНА

До Девети септември 1944 г. бях постоянен клиент порано на румънската, а след това на българската полиция. Първото ми арестуване беше през 1925 година във връзка с работата на Добруджанската революционна организация. През 1928 година бях кандидатиран за народен представител. Тогава почти през ден ме прибираха в полицията. След убийството на Димитър Дончев — Доктора в числото на големия брой арестувани бях и аз. След това румънската полиция ме арестува още няколко пъти При изтеглянето си през 1940 година румънските жандарми ме предали на българската полиция като „опасен“. Още тогава началникът на полицейския участък в Алфатар Димитър Грозданов ме извика и ме предупреди, че ако ми са мили децата и ми е драг живота, да си налагам парцалите.

През 1942 година, точно по време на жътвата, над село се издигна червено знаме. Дойде полиция от Тервел и блокира селото. Партийната ни организация не беше решавала такова мероприятие и ние не знаехме кой и по чий почин е поставено това знаме. Допуснахме, че е провокация, както и впоследствие се и установи. Полицията арестува много от нашите хора. Когато ме разпитваха аз категорично отрекох, че комунистите имат пръст в това дело. Не скрих че съм комунист, но им казах, че в село няма такъв комунист, който сега, в найусилната полска работа, ще предприеме такова нещо, което да предизвиква спирането на хората от работа, макар че не всичко, което ще жънат и вършеят ще бъде за тях, обаче житото трябва да се прибере. Установи се бързо, че знамето е било издигнато от Ангел Стоев, тогавашен член на ръководството на селската кооперация, на която аз бях касиер, и то с цел да ме арестуват и така да си отмъсти. През 1943 година отново бях арестуван и изпратен на лагер в „Кръсто поле“. Там бяха и Тодор Павлов, д-р Пашов, Борис Николов от Коларовград, другари с голям революционен опит. Много често, когато намираха удобен момент, те ни разказваха как трябва да работим в нелегалност, как да постъпим при завземане на властта, каква подготовка да организираме и т. н. От тях научих много неща, които после наистина ми помогнаха.

Когато се върнах от лагер, през 1944 година организирахме събиране на продукти и средства, които предавахме на Мария Русева и Катина Войкова в Силистра за нашите другари в затвора.

Силите на нашата партийна организация бяха скромни, обаче всички даваха своя принос в борбата. В навечерието на Девети септември всички комунисти и ремсисти бяха се снабдили с оръжие и чакахме сигнала от Окръжния комитет в Силистра. Сигналът стигна до нас и то в дните, когато покрилите се със слава съветски воини бяха на нашата граница. Тогава организирано се придвижихме в Силистра и взехме участие в разбиването на вратите на затвора на 7 септември 1944 година и освободихме арестуваните другари.

Марин СТАНЕВ
с. Васил Левски

Ще се минат години. Много години ще се минат. Бригадирите от окръжната бригада „Дочо Михайлов“ ще бъдат възрастни мъже и жени. Но когато минат край село Сребърна, и погледнат местата, където е горял лагерният огън, където са горели техните сърца, където са минали най-хубавите младежки дни, те няма да бъдат спокойни. Те ще потърсят събеседник, за да споделят вълнението си.

НА СНИМКАТА: Бригадирката Здравка Костова.

Есенната сеитба на първо място

На 5 април т. г. за съветници в Общинския народен съвет в с. Старо село бяха избрани най-добрите наши производственици бригадири, звеноводи, учители и др. За разлика от миналите години сега сесиите на общинския народен съвет се посещават масово от трудещите се. Така беше и на последната сесия, която се състоя преди няколко дни.

Основно и задълбочено бе разгледан оперативният план за есенната сеитба, като бяха набелязани редица мероприятия, които ще помогнат сеитбата да се извърши на високо агротехническо ниво и изключително с високодобивни сортове.

Василка ПЕТРОВА

ЗООТЕХНИЧКАТА ДИМИТРИЧКА

Димитричка Върбанова дойде в Белица преди шест години. Само седмица след като завърши Земеделското училище в с. Пордим, Плевенско. За хората от селото русата, синеока девойка с хубава усмивка стана „зоотехничката Димитричка“. Така я знаят и в другите съставни села на стопанството.

Обединеното стопанство, увеличеният брой на животните в него, изисква много тичане и грижи. 17-те ферми на стопанството очакват нейните препоръки. Димитричка постоянно ги обикаля.

Отскоро започна работа бригадирката на птицефермата в Белица Калинка Петрова. Трудни и неуверени са първите стъпки. Не е достатъчно само наученото в училището по птицевъдство. Трябва да се познават и хората, техните навици и нужди. На помощ на Калинка идва „кака“ Димитричка. Тя дава съвети, говори с хората убеждава.

С бай Стоян Пенев, птицегледачът— първенец на стопанството Димитричка работи вече три години. Теорията и практиката си дават добра среща в тяхната съвместна дейност. Досега бай Стоян е събрал средно над 95 яйца от кокошка-носачка. През август от 820-те кокошки той е трябвало да събере по план 8,300 яйца, а е събрал 8376.

В стопанството се въвежда единна система на хранене на животните. Димитричка вписва дажбите в тетрадките на животновъдните бригадири. Някои не са съгласни с тях. Зоотехничката не отминава мърморенето им с мълчание. „Нали сме едно стопанство—казва тя — какво от това, че ние имаме повече фураж, а те по-малко. Животните в различните села на стопанството ще храним еднакво“.

Съставните села на стопанството са в съревнование помежду си в чест на Девети септември. На 6 и 7 септември комисията ще обходи бригадите и звената, за да определи първенците. Зоотехничката Върбанова обикаля фермите. Тя се интересува не само от организацията на работа и от дадената продукция. За нея са важни и условията, при които живеят животните, хигиената и приветливостта на фермите. Затова тя иска да се почисти и вароса навсякъде, оглежда хранилките и поилките, кацалята за кокошките. Стаите на гледачите също не отбягват от погледа ѝ. Те са варосани, украсени с портрети и лозунги, с агиттабла. Повечето от тях е изработила самата Димитричка.

Тази година Димитричка Върбанова е избрана за окръжен народен съветник. Хората от Белица се шегуват, че само шест дни след като я избрали, рейс свързал селото с Тутракан и Силистра.

За себе си Димитричка Върбанова разказва, че минава между кооператорите за лош човек. Та нима може да бъде лош човек този, който иска необходимото да бъде направено. А Върбанова изисква тъкмо това. И животновъдните бригадири, и ръководителите на стопанството го знаят. Затова никой не ѝ се сърди.

Лили КОЗОВА

КАДРИЯ АХМЕДОВА

Като попитахме във фабрика „Добруджа“ за тъкачката Кадрия Ахмедова, отговориха ни, че тя отсъствува. Обзе ни смущение, но другарите ни посочиха къде можем да я намерим. Това ни зарадва, защото ни се отдаваше случай да видим как живее нееднократната носителка на ордени, значки и отличия Кадрия Ахмедова.

Посрещнаха ни любезно. Нашите очи засноваха по старата къща, в която живее семейството на тъкачката. Тя забелязва това и отговори:

— Къщата наистина е доста стара, но скоро ще си имаме нова. Мястото е вече закупено, парите са спестени, а и банката ще ни даде допълнителен кредит. Новата къща ще бъде голяма, просторна, до самата фабрика.

На въпроса как изпълнява плановете си, другарката Кадрия Ахмедова отговори:

— Плановете? Плановете аз и моите другарки-тъкачки преизпълняваме. Специално моят план за последното тримесечие е изпълнен 125·6%. Но иначе не можеше и да бъде. Аз бях на дванадесет години, когато започнах работа в същата фабрика, тогава собственост на арменеца Агоп. Това беше през 1936 година. Изминаха се 23 години и аз съм все тъкачка. Само че едно време в семейството работех само аз. И то, какво получавах . . .

И другарката Ахмедова подхвърля със смях:

— Сега, ако в заплатата има нещо сбъркано, ходим, викаме, караме се . . . Но тогава, кажеш ли нещо, веднага на улицата.

Молим другарката да остави миналото. Не е приятно да си спомня човек за него.

— Добре—каза тя.—Ей сега.

Тя изтичва. Носи онова, което говори най-добре за нейното настояще.

Тя носи ордените си. С нескрита гордост ни поднася грамоти, медали, значки, отличия, дори и подарения ѝ часовник.

— Това съм постигнала все с моя труд. . . .

Малкият Илхан Ахмедов и той иска да види какво е постигнала майка му.

— И той ми е първенец — говори тя. — Две години вече носи само отлични бележки. Отличник в училище.

— Какво мислите за плана за 1960 г, за изпълнението на петилетката в съкратени срокове? —питаме.

—Планът за 1960 година аз имам сили да изпълня. Петилетката също ще бъде изпълнена в съкратени срокове. За нас Партията полага толкова грижи. На тая Партия аз също съм член и не мога да не ѝ се отплатя . . .

Напущаме дома на Кадрия Ахмедова с приятно чувство, че докато има жени като нея, нашият народ ще върви винаги неотклонно напред и нищо не е в сила да го отклони от пътя към комунизма.

А. ДИМОВ

НЕУМОРИМ ВЪЗПИТАТЕЛ—ПЕДАГОГ

Някогашните малки ученици, сега вече студенти, инженери, агрономи, лекари, ръководители, рационализатори и новатори в производството с радост си спомнят за своя тих, умен и добър учител Кирил Иванов, който ги е насочвал по правия път на живота.

Всички учители и учителки познават скромния и вежлив свой колега, бивш директор на училище, а сега старши инспектор.

Всеки от тях е останал доволен от задълбоченото обсъждане на тяхната работа, от другарската помощ, която той им е оказал в тяхната учебно-възпитателна работа.

С упорита работа и знания др. Иванов си е извоювал името на добър ръководител, възпитател и педагог.

Ако през учебно време потърсите Кирил Иванов в отдел „Просвета“, ще ви се отговори, че е на село по ревизии.

В неговото лице учителите виждат не инспектор, а близък ръководител и другар-помощник, който навреме оказва навременна помощ на по-младите и неквалифицирани учители.

Той работи упорито и за собствената си квалификация. Неотдавна завърши висше образование задочно и то с отличен успех.

За много добра педагогическа дейност и самоотвержена работа в областта на народното образование на младото поколение, др. Иванов е награден от Президиума на Народното събрание с медал за трудово отличие.

Новата учебна година започва. Пожелаваме на неуморния педагог и възпитател ползотворна работа и успех.

Нека от ден на ден все повече и повече да издига културата на нашия народ.

С почистени улици за празника

Комсомолците от с. Кайнарджа решиха да организират трудов ден, като почистят селото и му дадат приветлив вид.

На 30 август още от сутринта те почистиха и варосаха чешмите, централните улици, естрадата, арката и танцовата площадка бяха изчистени и приведени в приличен вид, написани са 36 лозунга и т. н.

Комсомолците дадоха своя труд за достойно посрещане на Празника на свободата.

П. ПАЛЧЕВ

СЪРЕВНОВАНИЕТО Е ОТЧЕТЕНО, НАГРАДИТЕ СА РАЗДАДЕНИ

Настъпващият Празник на свободата в с. Средище бе ознаменуван със скромно тържество, на което присъствуваха всички механизатори, тракторно-полевъдни бригадири, шлосери и административният персонал на машинно-тракторната станция.

За успехите през лятната кампания говори др. Любен Йорданов Узунов, който направи оценка на извършената работа и съобщи имената на първенците.

Първа награда се дава на старши комбайнера Колю Георгиев Влайков, който с комбайн „С-4“ има най-големи резултати. Той получава отоплителна печка. Марин Влаев Камберов, помощник на първенеца, получава един чифт обувки, Марин Ст. Радев старши комбайнер получава един хубав панталон, Васил Гадженов, като председател на Червен кръст и организирал отлично медицинското обслужване, се награждава с джебен часовник, Стефан Иванов, бригадир на първа полевъдна бригада—първенец по добра организация на труда, се награждава с една хубава риза, Любен Узунов за доброто водене на счетоводните книги се награждава с панталон.

Георги КИТАЕВ

Комсомолско поръчение

На организационно комсомолско събрание в с. Голеш бяха връчени комсомолски поръчения — всеки комсомолец да събере и предаде по 460 яйца. Такова поръчение получи и Дичо Проданов. Още на другия ден той обходи всичките си роднини и съседи, като им съобщи, че яйцата той ще събира.

Въпреки че е овчевъд, все пак Дичо Проданов намира време и за събиране на яйца. Той посреща Девети септември с преизпълнено поръчение — досега е събрал и предал над 900 яйца.

В чест на Девети септември той е предложен за кандидат-партиен член и неговото приемане за такъв ще стане на тържествено събрание. Това ще бъде най-голямата му награда.

Вълчо РАДЕВ

ГУРБЕТЧИЛЪКЪТ Е ЗАБРАВЕН

Жителите на с. Козяк, Дуловски район, живееха в мизерия и нищета. Изключително явление беше в някоя къща да има легло. Всички спяха по земята. Мъжете—повечето турци и цигани, не свикнали да работят колективно, отиваха по гурбетчилък в Държавното земеделско стопанство „Стефан Караджа“, Толбухинско, или в ДЗС „Каблешково“, други пък ходеха от село на село за парче хляб Гладът и безпросветността бяха постоянни спътници на трудещите се от с. Козяк.

През 1956 година се създаде полевъдна бригада, в която влязоха 45 турци и 35 цигани. Трудно беше на хората да свикнат с кооперативната работа. На помощ тук дойде първичната партийна организация. Търпеливо партийните членове работиха с новите кооператори, изясняваха предимствата на колективния труд, лошите последици от гурбетчилъка и т. н. Близо две години продължи мъчителната работа на тази бригада. Резултатите не бяха радостни. През 1958 година, когато кооперативното стопанство се уедри, с. Козяк се обедини в Междeнското стопанство и работата потръгна. Кооператорите от с. Козяк изоставиха гурбетчилъка, заловиха се здраво за работа и през пролетната кампания на 1959 година си дадоха дума да излязат първенци в стопанството.

Бригадирът Лютфи Салимов Халилов и неговият заместник Ради Георгиев заедно с други кооператори обсъдиха организационната форма на бригадата и решиха да се създадат десет звена — 5 турски и 5 цигански. Между турските и цигански звена се разгоря непознато съревнование. Всички бяха в надпревара за по-качествена и срочна полска работа. От своя страна цялата бригада обяви съревнование на бригадата в с. Полковник Таслаково.

Всяка вечер съревнованието се отчиташе най-редовно, което вдъхновяваше кооператорите за следващия ден.

На 13 август т. г. бе отчетено съревнованието общо за цялото стопанство. Бригадата от с. Козяк получи преходното червено знаме като бригада-първенец на стопанството. Тя излезе пред останалите шест бригади. Това бяха мигове на радост и възторг. На първо място в бригадата е звеното на Добри Радев, партиен член и секретар на ДКМС. Много добре работиха и звената на Неждет Бейтиев, Васил Ив. Добрев и др.

Средният добив пшеница от декар за цялата бригада е 166 кг, от фасула—114·5 кг.

За да се подобри работата в бригадата, да излезе тя на първо място в стопанството, да се убедят кооператорите, че е подобре да се работи в стопанството, отколкото да се скита от село на село за парче хляб, най-голяма заслуга имат партийните групи с групови отговорници Добри Радев, Мюстежеб Даилов и Салим Хабилов. Те най-редовно се свикваха на сбирки, разглеждаха работата в бригадата и звената, водеха настъпателна агитационно-разяснителна работа сред кооператорите, изясняваха причините за някоя несполука и мобилизираха силите на хората за превъзмогване на трудностите, на старите навици.

Резултатът от цялата тази дейност на партийните групи и на първичната партийна организация бе: Ниази Мустафов до края на юли има 318 трудодни, Шакир Мюстежебов—284, Димитър Митев Парушев—194 и т. н. Много са вече новите къщи, които си построиха кооператорите. В продължение на 2-3 години почти всички турци и цигани имат по две и едно легло, а Ради Георгиев и Тодор Митев си купиха вече и гардероби.

На трудови начала жителите си построиха и хубаво читалище, което в момента се използува за училище. Сега кооператорите от с. Козяк мечтаят за електричество. Те са уверени, че при народната власт и електричеството ще дойде много скоро.

К. ВЪРБЕВ

С всеки изминат ден град Силистра се подновява. Нов вид придоби булевард „Македония“ с асфалтовата настилка. Членовете на Градската комсомолска организация са направили предложение булевардът да се нарича „Комсомолски“.

НА СНИМКАТА: Булевардът — асфалтиран.

— Вземете от мое име младши лейтенант Шустов. Той ще ви откара с колата и ще присъствува заедно с вас.

Цаголов очакваше свидетелите на определеното място. Те трябваше да дойдат от щаба на народната милиция и закъсняваха. Шустов мълчеше със скръбно изражение на лицето. Полковникът даже не го извика за такъв случай, а е предал заповедта „да присъствува“. Нека поне Сослан да почувствува, че да се постъпва така с човека не може.

Най-сетне дойде като свидетел един огняр от чиновническия клуб, а след него дотича мургава студентка — медичка с комсомолска значка върху плетената шапчица.

— Ето, че се събрахме всички. Обичам точността—пошегува се Цаголов, като погледна часовника си.—Другари, няма да задържаме никого, само обиск, или по-скоро оглеждане на квартира. Моля ви след мен.

Вратата беше отворена. Когато Цаголов влезе, лятното течение на въздуха проветряваше всичките стаи на втория етаж. Автоматчиците бяха оставени пред входа. Българите извикаха хазаите и на вратата се появи сънлива, силно гримирана жена с малко подпухнали бузи и замъглени черни очи. Тя посрещна влезлите като добри познати и даже ги помоли да я наричат Милочка. Когато се показа Шустов, който се беше забавил край колата, хазайката просто разцъфна от радост.

— Ах, колко е хубаво! Поне вие, Слава, да ми бяхте помогнали да намеря Марина Юревна — каза тя с бавната усмивка на жена, която е съвършено уверена във впечатлението, което ще направи на мъжете.

Капитан Цаголов показа своите ослепителни зъби. Той беше до известна степен озадачен, че Шустов вече се е срещал с приятелката на Ординцева, но се направи, че нищо не разбира. Цаголов показа ордера си от народната прокуратура и помоли да му разрешат да направи оглед на квартирата. Трябваше наистина да се види с каква непримири-

---

Достоевски като Настя Филипова. Тя превеждаше романи от унгарски. В ежедневния вестник тези романи излизаха като приложения. Вестникарите не знаеха унгарски език и Ординцева преведе четири романа. След това замина във Варна на войнишки курорт. Немците закараха там няколко военни болници. Нужна беше реклама, за да отидат и офицери. За рекламен плакат, за кориците на войнишкото списание беше необходима красавица—нека да седи в бански костюм на златния пясък.

— Вие говорите за това? — попита Ватагин, изваждайки от чекмеджето на масата един брой на списание „Сигнал“.

— Да, да—подхвана Шувалов.— Тази рекламна снимка донесе на Ординцева не по-малък хонорар, отколкото превода на няколкото унгарски романа. Да, за съжаление, това е портретът на руска жена от родовито семейство . . .

— От Ярославска губерния, струва ми се?

— Вие знаете и това?

Ватагин се разсмя:

— Генералът ми каза, че ми предстоят много блестящи запознанства.

— Ако вас ви интересува тази жена, трябва да посетите баща ѝ, бивш гвардейски франт. Той сигурно никъде не е изчезнал. Жалък старик, доживява последните си дни в приюта за инвалиди под Шипка.

— Благодаря. Може би ще се наложи. . . — Ватагин потъна в размисъл, после бавно произнесе:— Така, значи Ординцева е имала покровители. . .

Той натисна копчето на звънеца. На вратата изникна както винаги стремителният Шустов.

— На кого е принадлежал този ваш албум, другарю младши лейтенант?—лениво попита Ватагин.

— На Марина Юревна Ординцева — без да се замисля отговори Шустов. — Родена в Ярославъл, емигрантка, осмокласно образование, самотна, владее четири езика, включително и унгарски . . . Булевард Александър, номер седемнадесет. Болна, в смутено

„ОСАТА" ПРАЗНУВА

На този ден, за празника ни светъл,
реших да скрия своите жила.
И аз ще пея песента, подета
от всички хора в градове села.

Назад, о вий, писалка и мастило,
не си ми нужен днес, хаплив куплет!
Лети в простора радост волнокрила
и буйният възторг се лей навред.

Макар и неведнаж аз да тревожа
сгрешилия във село или град
днес литвам. Жилепето ще отложа
и с първите отивам на парад.

След празника е ясно— то се знай,
че жилото ми пак ще заиграй.

* * *

ВЕСКА ШЕРБАНОВА

Наградена учителка от с. Кайнарджа

В училището работлива, скромна,
тя възпитава малките деца.
Те винаги за нея ще си спомнят
с любов голяма в своите сърца.

ГЕОРГИ КИТАЕВ

Кореспондент на в-к „Силистренска трибуна"

Заслужил е с перото си Китаев
за топли поздрави от все сърце.
Ний само туй от него днес желаем:
да пише той с по-остричко перце!

НА ТПК „СТОМАНА"

Колективът на кооперацията преизпълни плана си за шестмесечието и стана първенец в страната в системата на ТПК.

За шест месеца „Стомана"
успя да преизпълни плана.
Пази се план на ТПК —
и занапред ще е така!

НИКОЛА МАРИНОВ

Бай Никола от с. Ветрен е най-добрият яйцезакупчик в целия окръг.

С кошниците две в ръцете
обикаля домовете
и където предом мине
все такава прави сметка:
да изпълни в три години
третата ни петилетка.

НАДЯ РАЛИЧКОВА

Артистка от Народния театър — Силистра. Наградена с екскурзия до СССР за ролята си в „Тревожна пролет".

Тя смѐня ролите една след друга
и винаги на сцената добра е.
Ту баба е, тъща или съпруга . . .
Хей, дайте ѝ девойка да играе!

НА СЛУЖИТЕЛИТЕ ОТ Р Е П

Понякога „Трибуна" закъснява,
но днес не ще ги съдим за това,
защото знаем: ще ги вдъхновяват
за празника ни топлите слова.

НА ДИП „ЛИПА"

В това предприятие най-добре работи бригадата за ударен комсомолски труд.

Бригадата работи най-прекрасно
и плана си редовно изпълнява.
За нормите това е днес опасно:
от тях не е нито една май здрава.

МАРИН СТАНЕВ

Известен лозар от с. Васил Левски, участник в съпротивата.

Той по паспорт е вече доста стар,
ала, сърцето му е още младо.
За внуците си сигурно е дядо,
а пък за нас е комунист-другар
и най-известен в окръга лозар.

ТОДОРА ХРИСТОВА

Птицегледачка в стопанството на с. Нова Черна. Не допуща смъртност сред пилетата.

Със птиците си тя се слави
и е известна днес навред.
Желаеме ѝ много здраве!
За пилците безброй—привет!

ТЕЛЕГРАМА

До селкоопа
ДУЛОВО

ДРУГАРИ,

в чест на великия празник на свободата
„ОСАТА"
ви стиска ръце
и ви желае от все сърце
да не остане несъбрано яйце!
Дерзайте, другари яйчари!
Дулово вече изпревари
останалите селкоопи
и в окръга първенец стана
с изпълнението на плана.
Ха бъдете живо—здраво!
Браво! Браво! Браво!

„ОСАТА"

НА ПЕЧАТАРИТЕ

Със вестници в ръцете на Девети
минете гордо, вие печатари!
Във стихове букети приемете!
От все сърце благодарим, другари!

ПРАЗНИЧНО ПИСМО

Мила моя како, туй писмо ти пиша, радостта безкрайна, за да ти опиша. Празника ни светъл ще посрещнем с песен и ще славим всички края ни чудесен. Нашите хора, како, в чест на този празник, свършиха силажа няма ями празни. Планът е изпълнен с месеци предсрочно. Единайсет хиляди тона силаж има точно.

От чешмите нови хладна вода блика. Има в село вече даже електрика. Хората ни всички весело живеят. Радио в къщята свири и ни пее. В блоковете ширни с радост ний се трудим, с добиви високи всинца ще учудим, че народът, како, в село упорит е, постоянно търси резервите скрити.

Фереджета няма, прогонихме мрака, и това е вече доста, нали како? Въобще животът промени се много. Бих ти го описал, но с думи не мога да изкажа всичко, що ме днес вълнува. Радостно кръвта ми в жилите лудува, а възторгът, како, на вълни прелива, че заможен стана и кооперативa.

Та с писмото мое искам да ти кажа: в окръга сме първи ние по силажа, но ще бъдем първи и по други точки, че не знаем кога в труда си отсрочки.

Ха сега да свършвам, празникът ни чака.

Честит да е нека и на тебе, како!

Радко **РАДОСТНИЯ**
от с. Паисиево

Гости от Румъния

Гостите от Румъния пристигнаха. Един силистренски гражданин развежда из града своя приятел от Калараш и му разправя:

— Имаме нови асфалтови улици, нови постройки, предприятия, жилища, ресторанти, магазини. . .

— И все пак нямате едно — казва гостът.

— Какво?

— Табелки с наименование на улиците.

Плач и сълзи

Вървя из празнично украсената Силистра и чувствувам въпреки есенния ветрец, че в сърцето ми е горещо. Топли ме радостта, че посрещаме нашия 15-ти свободен Девети. Просторът звъни от възторг като опъната струна.

И изведнъж. . . плач. Добре ли съм чул? Озъртам се — не виждам никакви сълзи. Около мене само усмивки. Хай да му се не види макар! Каква е тази работа? Тръгвам по посока на гласа и се озъртам пред ОТП — Силистра. Сега гласът се чува още по-ясно. Гледам, зад вратата стои един план с надпис „Изкупуване на кайсиевата реколта" и реве та се къса. Рони едри сълзи като узрели кайсии.

—Защо плачеш? — питам.

— Как да не плача — казва той. Отровиха ми процентите с тези кайсии. Моите събратя от другите предприятия ще излязат с горди чела на Девети, а аз за къде съм.

И ми сочи някакви цифри по снагата си, които са я изпъстрили като щампирана басма.

— Не плачи — утешавам го. — Сълзите са несъвместими с такъв велик празник, какъвто посрещаме.

— А съвместимо ли е — отговаря ми планът и започва да разгръща страниците си — да те напарят с обещания, че няма да остане необрана кайсия, а после да те пишат по вестниците, че си закъснял?

— Че не е, не е — казвам, но ти не плачи. Щом ОТП-то те е изпуснало веднъж, сигурно ще помисли за другия ти брат — плана за изкупуване на гроздето.

— А ти виж, драсни там нещичко за мене — избърса сълзите си нещастният план и спря да плаче.

Обещах му, че ще пиша и с развалено настроение седнах и написах онова, което вече прочетохте.

ФИЛМИ, КОИТО ЩЕ ГЛЕДАМЕ ПРЕЗ СЛЕДВАЩАТА СЕДМИЦА В СИЛИСТРА

„КОМАНДИРЪТ НА ОТРЯДА"

В тези дни, когато чествуваме петнадесетгодишнината от Девети септември 1944 година, когато си спомняме за антифашистката борба, на екрана ще видим новия български филм „Командирът на отряда". Филм с наша тема от тази борба.

Авторът на сценария Велчо Чанков, постановчикът Дучо Мундров и операторът Димо Коларов са насочили кинокамерата не към репортажно обхващане на антифашистката борба. Те търсят преживяванията на хората, които са в редиците на един партизански отряд. И още по-точно — преживяванията на двама души—командира на отряда Богдан и младежа Даньо.

Зелени планински пътеки, засенчени от клоните на вековни дървета, свързват съдбата на двама другари. И както отрядът е изправен пред трудности —остава без храна, открива го жандармерията и го обкръжава, водят се неравни боеве—така и отделните хора изживяват много изпитания. Изпитват своята воля, преданост, своята любов и вярност към дълга, своето бойно другарство.

1942 година.

Ръцете на един млад човек са оковани в белезници. Но погледът му е непокорен. Разпитът продължава. Но защо не го бият? След малко разбира хитрата измама. Момъкът Даньо дочува виковете на баща си от съседната стая. . . И когато след няколко дни Даньо успява да избяга от полицията, той отмъщава за убийството на баща си без да помисли, че няма партийно поръчение.

Но как го посреща отрядът? Командирът Богдан, свъсил вежди изрича гневно:

—Разстрел заслужаваш ти за тази поразия!

И наистина, командирът предвижда какво ще се случи. Полицията арестува в града, тръгва по стъпките на Даньо. Отрядът е в опасност.

Филмът ще ни разкаже за трудния боен път на отряда, който е обкръжен, застрашен от глад и студ. Богдан и Даньо се изправят един срещу друг. Бойни другари са. Но Даньо е изложил отряда на смъртна опасност. Командирът не може да не е строг. По-късно Даньо пък повежда отряда и едно обкръжение. . . сега е уронен авторитетът на командира, който е проявил малодушие в такъв важен момент.

Филмът е разказ за трудния път на отряда и за психологическите преживявания на командира Богдан и буйния младеж Даньо. Богдан ще изживее ли личния си провал на командир? А Даньо, който е назначен за политкомисар, ще преодолее ли своята стихийност?

Борбата и тежкият живот, пълен с лишения, няма ли да изпепелят конфликта между командира и Даньо? Нали в борбата всеки погрешен ход се заплаща със скъпи жертви!

„Командирът на отряда" е най-новото произведение на нашата кинематография! В ролите ще видим артистите Коста Цонев, Мирослав Миндов, Ирина Акташева, народния артист Иван Димов, Иван Братанов, и др. В мястото на действието ще срещнем познати планински върхове и гори, където са бродили партизански отряди.

„Командирът на отряда" ни разгръща в художествена форма една от страниците на антифашистката борба.

„ТРИ ПРИЯТЕЛКИ"

„Три приятелки" е цветна кинокартина на „Мосфилм", която ни запознава с три връстнички завършили средното училище— Таня, Кира и Светлана.

Умната и разсъдлива Таня мечтае да стане лекар. Красивата Кира се вижда артистка на сцената на Болшой театър. А русичката Светлана? Тя е палава, безгрижна, вярва—все някак си ще се нареди животът ѝ.

Съдбата на всяка една от девойките е проследена емоционално. И трите търсят път към щастието и живота. Ще им се изпречат много трудности —Аркадий ще лъже едновременно Кира и Таня, Светлана ще остане без близки в живота. Филмът разкрива, че там където има упоритост и добро приятелство, там където се трудиш и обичаш истински—идва щастието, идват успехите.

„Три приятелки" е съвременна кинокартина; струва ти се, че ще срещнеш трите девойки по улицата. Такива са девойките през младостта—лесно се влюбват, пламенно мечтаят.

Действието на филма се развива в Москва.

Редакцията на в. „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА" поздравява всички свои кореспонденти, дописници, абонати и читатели, всички трудещи се, пионери и младежи със светлата

петнадесетгодишнина на социалистическата революция у нас

и им пожелава здраве и нови успехи в тяхната работа за благото на Родината, за построяването на социализма.

ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯТ КОМИТЕТ
НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ — СИЛИСТРА

по случай

СЛАВНАТА 15-ГОДИШНИНА НА
ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКАТА
СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ

поздравява изпълнителните комитети на общинските народни съвети, народните съветници в окръга, народните учители, служителите и работниците при народните съвети и всички труженици от окръга, които влагат сили и дарования в изпълнение на ВИСОКО ПАТРИОТИЧНАТА ЗАДАЧА — ПЕТИЛЕТКАТА В СЪКРАТЕНИ СРОКОВЕ.

Желаем им крепко здраве и нови трудови успехи, повече радост и щастие в личния живот.

ЧЕСТИТ НА ВСИЧКИ ВЕЛИКИЯТ ПРАЗНИК, ДРУГАРИ!

ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯТ КОМИТЕТ
НА ГРАДСКИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ — СИЛИСТРА

по случай

СЛАВНАТА 15-ГОДИШНИНА НА
ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКАТА
СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ

поздравява трудещите се от града, избирателите, народните съветници, всички работници, кооператори и служители.

Пожелава на всички крепко здраве и нови трудови успехи в строителството на социализма, в разхубавяването на града.

ЧЕСТИТ ДА НИ Е ВЕЛИКИЯТ ПРАЗНИК!

Изпълнителният комитет
на Градския народен съвет в Тутракан

поздравява всички трудещи се от района на съвета със

СЛАВНАТА 15-ГОДИШНИНА НА
ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКАТА
СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ

и им пожелава още по-големи успехи в строителството на новия живот, в борбата за съкращаване сроковете на петилетката.

Нека радост и щастие да съпътствуват личния им живот.

СМЪРТ ПОД ПСЕВДОНИМ

душевно състояние, изчезнала преди две седмици

Едва забележима усмивка се появи на устните на Ватагин: той знаеше, че Славка няма да се откаже от албума и ще направи необходимите справки. Лицето на момъка сияеше от тържество. Константин Шувалов деликатно разглеждаше етикета на московската водка.

— Покажете албума на Константин Петрович . . .— заповяда Ватагин. — Познавате ли някого? — попита той Шувалов след минута.

— Леонид Андреев . . . — с усмивка отбелязва старикът, прелиствайки страниците на албума, — генерал Корнилов . . .

Неизвестният мъж в неговите седем варианта той пропусна с безразличие, после вдигна глава и каза, гледайки полковника със своите умни, млади очи:

— Но вие знаете, че това е Марина Юревна. Нима тя е заминала болна?

— Да—отговори младши лейтенантът. — Има основание да подозираме, че тя е заминала болна от сап.

XVII.

През нощта Бабин мълчаливо заби палец във въздуха: хванал е нещо!

— Ало, ало! Рале, Рале! — се чу немски разговор в ефира. — Хир Рине . . . (Следваше позната пауза). Фюн хуфайзен фон айнемпферде. . .

А след няколко минути — отговор:

— Ало, ало! Рине, Рине! Хир Рале . . . (Пауза). Багр данк . . .

Бабин махна наушниците и изтри очи.

— Багр данк?!

Значение имаше само тази последна фраза. Заради нея се води целият този стереотипен разговор. Всеки път нова фраза. Какво означава тя този път? „Благодаря за земекопачката"? Безмислица.

И като направи такъв извод Миша разтвори вахтения журнал и започна да записва часа и минутите на приемането, вълната, кодирания текст.

СМЪРТ ПОД ПСЕВДОНИМ

XVIII.

— Другарю полковник, разрешете да вляза.

— Да, влезте, Цаголов.

— Явявам се по ваше нареждане.

Ватагин разтри слепоочията си с ръце, стана и отмести креслото.

— Вървете, Цаголов, в последната квартира на Марина Ординцева.

— Нея я няма, другарю полковник, вчера питахме.

— Знам. Там е нейната приятелка Костенко. Претърсете. Вземете със себе си и българи. Правете се на прост и на нищо не разбиращ.

Той се усмихна като видя, че капитанът веднага започна да скучае. Едва ли полковникът би могъл да намери по-подходящ офицер за тази деликатна мисия. Цаголов беше заразително весел момък с необикновен дар за фамилиярност. Във полза на службата той си беше изработил снизходителна усмивка и отлично, въпреки че без всякакво удоволствие, изпълняваше според случая ролята на разглезен от женското внимание юноша. Някои жени просто се смущаваха в негово присъствие—той беше покоряващ. Но всеки път, когато даваха на Сослан такова поръчение, той се считаше за неудачник, понеже тази работа не му беше по характера.

— Какво е нужно да се изясни, другарю полковник? — сухо попита Цаголов.

— Като начало не е лошо да се узнае какви номера е правила тя там.

— Уточнете.

— Разказват за някакви нейни екстравагантности и фантастични причуди. Разберете в какво се състои работата. Между впрочем, проверете няма ли там някакви стъкленици, ампули, а ме интересуват също така и гумени ръкавици. Проверете не е ли била тя в обществото на ветеринари . . . Впрочем, всичко това е малко вероятно. Главното е в какво направление би могъл да изчезне Палфи.

— Разрешете да действувам.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година IV, Бр. 59 | Събота, 12 септември 1959 година | ЦЕНА 20 СТОТИНКИ

ДЕПОЗИТ

Работници, кооператори, младежи! Отшумяха тържествените деветосептемврийски дни. Очакват ви нови трудови успехи. Разгаряйте още по-широко социалистическото съревнование! Борете се за предсрочно изпълнение на плана за 1959 година!

ДРУЖБА НАВЕКИ

Българо-руската дружба има многовековна история.

Особено здрави са връзките между двата славянски народа през време на турското робство. Най-прогресивните българи изпращаха децата си да учат в Русия. Там те попадаха под влияние на идеологията на руските революционни демократи — Херцен, Чернишевски и др., израстваха и се възпитаваха на вярност към своя народ. Завръщайки се в родината те организираха българския народ да се вдигне на борба против турския поробител.

Кръвта на хилядите руски синове и храбрите опълченци, пролята заедно през Освободителната руско-турска война 1877-1878 година, създаде здрава спойка на бойната българо-руска дружба.

С победата на Великата октомврийска социалистическа революция, дружбата между двата славянски народа още повече се засили. Революционното движение в България получи мощен тласък. В кървавите героични битки с буржоазията и фашизма, нашата партия винаги се учеше и вдъхновяваше от Болшевишката партия, от нейната твърдост и принципност, от нейната тактика и стратегия. При решаващата помощ на Съветската армия, под ръководството на Българската комунистическа партия, нашият народ извоюва историческа победа над фашизма и капитализма. За втори път беше изгонен от родната земя чуждия завоевател благодарение на съветските войни—внуци на героите в Плевен, Шипка, Стара Загора.

С победата на Девети септември нашата страна смело тръгна по пътя на строителството на социализма. Благодарение на братската безкористна помощ на СССР, бе създадена здрава материално-техническа база на родната промишленост и бе осигурен понататъшен възход на икономическото развитие. През годините на двете петилетки бяха преустроени, уедрени и изградени нови, с голяма мощност и висока производителност, крупни предприятия-предимно на тежката промишленост. Рожба на българо-съветската дружба и гордост на българския народ са: химическият комбинат „Сталин“ в Димитровград, заводът за сода „Карл Маркс“ в с. Река Девня, металургичният завод „Ленин“ в Димитрово, пеницилиновият завод в Разград и много други. За 15 години народна власт, в нашия окръг се разшириха и израстнаха с помощта на СССР нови предприятия като ДИП „Липа“, конопената фабрика, консервната фабрика, маслодобивната фабрика и др.

Огромна е помощта на Съветския съюз в развитието на селското стопанство. В страната бяха внесени хиляди комбайни, трактори и много други селско-стопански машини. Учейки се от съветските колхози нашите селяни тръгнаха смело по пътя на преустройството на селското стопанство на социалистическа основа. Сега селското стопанство е напълно кооперирано и от дребно и изоставено то стана едро и механизирано селско стопанство.

Голям фактор за изпълнение на третата петилетка в съкратени срокове е пак дружбата ни със Съветския съюз и сътрудничеството със социалистическия лагер.

Съветският Съюз, най-големият борец за мир в света, винаги на всички международни конференции се е застъпвал за правата, свободата и независимостта на народите, било то малки или големи, на чиято страна е правдата. Нашата дружба е утвърдена и с мирния договор, подписан от НРБългария през 1947 година.

Помощта на Съветския съюз за развитието на нашата наука и изкуство е огромна. Тя се изразява както материално, така и морално, в предаване на опита, патрупан през годините на съветската власт.

Особено широко се пренася производственият опит на съветските първенци. Почти във всички предприятия в страната и в много ТКЗС-та, нашите производственици прилагат опита на съветските първенци. Без тази помощ от страна на Съветския съюз ние не бихме минали решително напред в увеличаване на производителността на труда, в намаляване на себестойността на продукцията—главното условие за победата на социализма.

Нашата история ясно доказа, че българският народ няма друг път освен пътя, по който върви страната на строящия се комунизъм, заедно със социалистическите страни, пътя на взаимната подкрепа, на здравото единство, на основата на идеите на пролетарския интернационализъм, пътя на мира.

Всички наши постижения и победи по пътя към социализма през петнадесетте години народна власт са плодове на братската българо-съветска дружба. Без безкористната съветска помощ за развитието на нашата икономика и култура, ние не можехме и не можем да направим нито крачка напред. Затова нашият народ непрестанно укрепва българо-съветската дружба. А нашият учител и вожд Георги Димитров определи: „Дружбата на българския народ със Съветския съюз е тъй жизнено необходима, както слънцето и въздухът за всяко живо същество“. Затова месецът на българо-съветската дружба е празник за всеки българин.

Тържествено събрание, посветено на 15-та годишнина на Девети септември

В чест на 15-та годишнина на социалистическата революция в България, на 8 септември вечерта в Силистра, в салона на Народния театър се състоя тържествено събрание.

На него присъствуваха скъпи гости от братска Румъния — от градовете Калараш и Кюстенджа и много граждани. Сцената е тържествено украсена. Сборен хор откри събранието с химни на Народна република България и Съветския съюз и Интернационала.

В деловия президум са другарите Али Рафиев — кандидат член на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на партията, гости от Румъния, стари партийни другари и много първенци от производството. Секретарят на Градския комитет на партията др. Слави Боев откри тържеството с кратко слово, след което даде думата на др. Али Рафиев.

С голям интерес присъствуващите изслушаха доклада на Окръжния комитет на партията, който с много убедителни факти и цифри посочи големите постижения извоювани от нашия народ за петнадесет години свободен живот. Той изтъкна и успехите постигнати в нашия окръг през годините на народната власт.

С продължителни ръкопляскания и възторжени възгласи: „БКП“, „КПСС“ и „Вечна дружба“, присъствуващите на събранието изразиха своята готовност за по-нататъшната борба за изпълнение на всенародния лозунг: „Петилетката в съкратени срокове“.

Накрая беше изнесена богата литературно-музикална програма.

ВЕЛИЧЕСТВЕН ПРАЗНИК НА СВОБОДНИ ХОРА

ВЪЛНУВАЩА МАНИФЕСТАЦИЯ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ ОТ ОКРЪГА

СИЛИСТРА

Над града отново е Девети! Петнадесети път нашият град заедно с трудещите се от цялата страна празнува.

Септември, Септември, ти пак прогърмя,
Заля ни с кипежа на вихрена младост
И екна възторгът на шеметна радост
Отново в свободната родна земя.

Никога гр. Силистра не е имал такава празнична премяна както днес. Това се чувствува навсякъде и да се обърнеш. Много знамена и плакати са окичили фасадите на сградите, много лозунги привличат вниманието на минувачите. А хората едва са дочакали да съмне и заливат улицата. От ранна утрин като пъстроцветен поток те се отправят към сборните пунктове. Радостни усмивки озаряват лицата им. Сърдечни ръкостискания. Пожелания за още по-щастлив живот се чуват от всички страни. Празнично вълнение е обхванало всички.

Часът е 9. На трибуната заемат местата си официалните лица. Тук са другарите Али Рафиев—кандидат член на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията, Сава Шиваров и Иван Миленков—секретари на Окръжния комитет на БКП, Тодор Копанов—председател на Окръжния народен съвет, Боян Михнев—председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт, председателят на Окръжния съвет на Профсъюзите др. Симеон Жеков, началникът на Окръжното управление на МВР др. Георги Николов, заместник председателите на Окръжния народен съвет другарите Велю Максимов, Н. Николов и Ангел Димитров, секретарят на Окръжния комитет на ДКМС др. Георги Кардашев, ръководители на организации и предприятия от града и гости от братска Румъния.

След прегледа на строените войскови части, пред трибуната минават стройни колони от знамена—символ на героичната борба на международния пролетариат за свобода, щастие и социализъм.

Шумете знамена,
водете в нов, по-дързък полет
любимата страна!

В цяла колона от плакати е отразена всяка стъпка на Родината ни през петнадесетте години на свободното ѝ съществуване: 12 март 1946 година — аграрна реформа, 10 февруари 1947 година—подписан мирния договор, септември 1946 година, — народът каза своята дума за формата на управление, 5 декември 1947 година — приета Димитровската конституция, 23 декември същата година — национализация на индустрията, 29 декември 1948 година — първия петгодишен народостопански план, пети, шести, седми конгрес на славната Българска комунистическа партия — чертаят пътя на възхода, 1957 година—България член на ООН и накрая всенародния подем за съкращаване сроковете на Третата петилетка.

Уверени и непоколебими са войнишките редици. Готовност да защитават завоеванията на мирния труд на своя народ лъха от смелия им поглед, от твърдата им стъпка.

Здраво стиснали шмайзери в ръце преминават въоръжените работнически отряди. Защитници на нашия свободен живот.

На трибуната — официалните лица приемат манифестацията

Железен юмрук на желязната Партия, на мирния труд часови!

Радостни детски възгласи и песни екват над площада. Детски ръчички неспирно размахват за поздрав цветя. Щастливци! За фашисткото робство те знаят само от учебниците и разказите на възрастните. Техните мечти са устремени напред. Това са утрешните завоеватели на космическото пространство. Политехническото училище възпитава всестранно развити личности, готови да се справят успешно с всяка задача в живота. Но сега те искат да живеят и се учат в мир. Очите им са обърнати за благодарност към родната Комунистическа партия, която им осигурява щастливо детство.

Петнадесет години театър в служба на народа. Под този лозунг преминават артистите и служителите от Народния театър в гр. Силистра.

„Окръжното управление на Кинефикацията изпълни осем месечния си план 105 на сто“ — рапортуват киноработниците.

(Следва на 4-та страница)

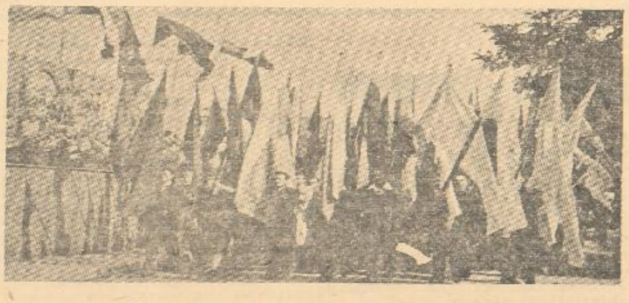

Внушителна е колоната на знамената.

светлото бъдеще на човечеството!

Колоната на транспортните работници от УАТ — товарна

ТУТРАКАН

Днес, когато целият български народ празнува деня на свободата, и трудещите се от гр. Тутракан изразиха своята сплотеност около Партията и Правителството.

Рано, рано от празнично украсените улици хората се отправят към центъра на града, където ще се проведе тържествената манифестация.

Площадът е потънал в празнична украса. По фасадите на сградите се веят червени и трицветни знамена. Хората са си облекли най-хубавите дрехи. По техните лица се чете радост и задоволство. Човек лесно би си обяснил чувствата, които ги вълнуват в тоя тържествен ден.

Духовата музика на гимназията е заела мястото си до трибуната, от където ще се приема Деветосептемврийския парад на трудещите се от града.

Учащата се младеж, работниците от ДИП „Текстилни влакна“, Пренос-превоз, Промишления комбинат, служителите от Градския народен съвет, пощата, търговските организации и др., кооператори, работници от МТС и ДЗС също са строени пред трибуната.

Точно в 10 часа заемат местата си официалните лица. Тук са членовете на бюрото на Градския комитет на БКП, Отечествения фронт, ДКМС, стари партийни деятели, ударници и челници в производството от града ни.

Другарят Михаил Станков — секретар на Градския комитет на БКП с кратко слово приветствува трудещите се с найсветлия празник на целия народ —Девети септември. От името на гостите от гр. Олтеница поздравления поднесе др. Георге Яманде, I-ви секретар на Околийския комитет на Румънската работническа партия, който завърши речта си с думите „Да живее българо-румънската дружба“ —произнесени на български език.

След митинга започна манифестацията. Под звуците на музиката преминават една след друга колоните.

Върху камион обвит в бял плат преминават най-малките граждани—децата от целодневните детски ясли, след тях са нестройните редички на възпитаниците на детските градини.

С песни и радостни възгласи манифестират учениците от училищата „Хр. Ботев“, „Любен Каравелов“, „Ст. Караджа“, „Сабахатин Али“ и гимназията.

Бодри и уверени са стъпките на строителните работници, на работниците от Пренос-превоз, ДТП „Текстилни влакна“, Промишления комбинат, кооперация „Съединение“, хлебарска кооперация. Те носят лозунги, на които се чете „Да живее славната Българска комунистическа партия“, „Деветосептемврийски привет на КПСС“, „Ще изпълним петилетката в съкратени срокове“. Мощно „ура“ се понася във въздуха.

Начело на всяка колона вървят ударниците и отличниците в производството—гордостта на предприятията и учрежденията.

Ето кооператорите от ТКЗС „Хр. Ботев“ пременени, в пъстри и весели редици. Млади момичета облечени в национални носии водят колоната. След тях лозарската бригада с тежки несля грозде демонстрира богатите плодове на своя труд.

Преминават полевъди, животновъди, зеленчукопроизводители, работници от МТС и ДЗС. Преминава цяла колона от трактори и комбайни. Всичко това говори само едно — Девети септември донесе нов живот за трудовия народ.

Манифестацията завършва със стройните редици на досовци—гребци, радисти, стрелци.

След обед се проведоха спортни игри на новооткрития стадион.

Тодор **ДРАГАНОВ**

ДУЛОВО

Седмица преди Девети септември Дулово потъна в празнична украса: лозунги, знамена, диаграми, портрети на първенци в производството и табла, отразяващи развитието на селското стопанство в района на Дулово.

Сутринта на Девети септември главната улица гъмжи от празнично облечени трудещи се. На групи те се събират пред учрежденията и предприятията. Радиоуредбата предава народна музика, прекъсвана от деветосептемврийски лозунги.

В 10.30 часа официалните лица заемат местата си. Манифестацията на трудещите се приемат секретарят на Общинския комитет на БКП Тодор Димитров, председателят на ТКЗС Азис Алиев, председателят на общинския народен съвет Добри Гюров, директорът на МТС Али Карабет, майката на партизанина Петров —Бяла Петрова, ударници от МТС, ТКЗС и промкомбината.

Колоната на манифестантите се води от оркестъра. В нея са работниците от МТС, кооператорите от ТКЗС Черник и ТКЗС Дулово. В челните редици на всяка колона маршируват ударниците и отличниците в производството. Плакати, лозунги и диаграми говорят за изпълнението на производствените задачи във всяко учреждение.

Пионерите и децата от детските градини обсипват трибуната с цветя.

Кооператорите от Дулово се представят с подвижен щанд на селскостопански произведения: пшеница, царевица, слънчоглед, цвекло, боб и дини. Животновъдството демонстрира хранене и гледане на породиста крава.

С мотори и колелета преминават членовете на ДОСО. След тях бодро крачат футболистите.

Манифестацията завършва с народни хора. След това трудещите се от града посетиха откриния до стадиона панаир, на който стопанството и трудовопроизводителните кооперации излагат своите произведения.

А. **РАМАДАНОВ**

ГОЛЕШ

На 8 септември вечерта се състоя тържествено Деветосептемврийско събрание, на което другарят Продан Василев, секретар на Общинския партиен комитет, изнесе доклад „Петнадесет години Народна република България“. Хоровият колектив при читалището изнесе литературно-музикална програма. От името на присъствуващите бе изпратена поздравителна телеграма до ЦК на БКП, с която жителите на с. Голеш благодарят на Партията за грижите, които полага за тях и пожелават все така да ги води по пътя към комунизма.

Състоя се и тържествена заря.

На Девети септември селото осъмна в празнична украса. Народна музика огласи селото. Ранобудните голешчани се поздравяват със светлия празник. Пременени те се отправят към трибуната издигната сред селото. В 9 часа започна тържественият митинг на кооператорите. От името на Общинския партиен комитет и изпълнителния комитет на Общинския народен съвет др. Симеон Крумов, председател на Изпълкома на ОНС

(Следва на 4-та страница)

ДА СЕ ПРЕОДОЛЕЕ ИЗОСТАВАНЕТО В ИЗКУПУВАНЕТО НА СЕЛСКОСТОПАНСКИТЕ ПРОИЗВЕДЕНИЯ

Важен момент в работата ни по осъществяване на икономическия скок е навременното изпълнение на всички задължения към държавата. По въпросите на изкупуването обаче ние изоставаме много сериозно, без за това да има някакви съществени причини.

В продължение на 8 месеца ние не можахме да влезем в правителствения график, а към 15 август по изкупуването на месото бяхме на 27 място в републиката. Планът за изкупуването на месо от едър рогат добитък е изпълнен 61.3 на сто, от дребен рогат добитък—33.3 на сто, от агнета и ярета—95.5 на сто и от свини едва 26.7 на сто.

Горните цифри говорят ясно, че планът не се изпълнява. Редица кооперативни стопанства гледат леко на това задължение. Например ТКЗС с. Голеш, въпреки многократните предупреждения, не спазваше утвърдения график, а др. Коцев председател на стопанството твърдеше, че нямат възможност да предават необходимото количество месо. След като Изпълнителният комитет на Окръжния народен съвет направи сериозни изводи за работата на кооперативното стопанство, само за 24 часа, то вече беше в график по изкупуване на всички видове месо. Значи възможности е имало.

Не са изправни към държавата по отношение на месото и ТКЗС в с. Айдемир, което при план 231 тона от всички видове е предало само 46 тона месо, ТКЗС Чернолик от 371 тона е предало 78 тона и др.

Няма никакви причини нашият окръг да изостава. На всяка цена трябва да се въведе ритмичност в предаването на месото, за да не се получи наплив в края на годината.

Лошо е положението по изкупуване на птичето месо в селкоопите на с. с. Д. Ряхово, Добротица, Бабук, Ст. Караджа, Секулово и други.

За пример може да се посочи опитът на ТКЗС в с. Зафирово, което още през месец март създаде ферма за угояване на петлетата и при план 18 тона вече е предало над 9 тона птиче месо. Добре работят кооперативните стопанства в Паисиево и Главиница.

Ръководителите на ТКЗС и търговската организация трябва да устроят работата си така, че за един-два месеца да изпълнят годишния план и след това да изнасят птиче месо за сметсметка на друг вид месо. Сега е най-благоприятният сезон за ликвидиране задълженията ни към държавата за птиче месо и и той не бива да се изпуска.

Много тревожно е положението и с изпълнението на плана за изкупуването на яйцата. От общ план за окръга 46 милиона яйца ние сме предали на държавата 17,557,443 броя яйца. Това изоставане се дължи преди всичко на подценяването на птицевъдството в окръга, на лошото хранене, недостатъчните грижи и недобрия подбор на птичето стадо, на лошата организация в изкупуването. Въпреки взетите решения Окръжното търговско предприятие и сега не осигурява редовното посещение на селските стопани от закупчиците. Яйца не липсват, а липсва желание всред някои работници да изпълняват плана. Взетите напоследък мерки от Окръжния комитет на БКП създадоха известна тревога в селата. Почувствува се увеличение както на носливостта на кокошките, така и на броя на изкупените яйца. След завръщане на изпратените пълномощници от селата обаче, притокът на яйца отново намаля. Това говори за недостатъчно разбиране на задачата, за липса на дисциплина у някои местни ръководители. Необходимо е за разрешаване на този въпрос да се заангажират всички трудещи се, комунисти, земеделци и комсомолци, да се постави като въпрос за честта на целия окръг изпълнението на плана за яйцата.

Буди тревога и изпълнението на плана за изкупуване на млякото. Планът за кравето мляко е изпълнен едва 36.6 на сто, за овчето—94.8 на сто и за козето мляко 63.5 на сто. Причините за неизпълнението на този показател от плана се крият в слабото напрежение в работата на млекопреработването и в недостатъчните грижи за животните от страна на ТКЗС.

Тази година от нашия окръг за първи път се изнесоха сравнително големи количества зеленчуци и плодове на вътрешния пазар, за преработващите предприятия и за външния пазар. При план 2,100 тона ранни домати изкупени са 2,011,052 кг. Можеше да се изкупят повече домати, но това не стана главно поради недостатъчния опит както в зеленчуковите бригади на ТКЗС, така и в търговските организации. В много случаи изкупвателните органи не подхождаха конкретно при изпълнение на договорите си, но и ТКЗС заобикаляха задълженията си, като продаваха ранното си производство на свободния пазар. Такъв е случаят сега и с дините. На пазара няма дини, а стопанствата от Калипетрово, Айдемир, Сребърна, Тутракан и др. носят дините извън окръга на свободния пазар. Когато от даден вид стока се произведе повече и няма къде да се пласира, тогава се търси държавният пазар. Трябва да се зачитат интересите и на държавата, и на ТКЗС.

Сега пред нас стои задачата да изнесем повече лук за вътрешния и външния пазар. С изкупуването и на тоя артикул се изостава. При план 2,183 тона досега са изкупени 500 тона. Голямо количество от лука, който ще се изкупи в нашия окръг, ще бъде за износ и ние сме много заинтересовани нашият лук да си пробива път на външния пазар.

В момента на външния пазар се създават условия за изнасяне на големи количества късни домати, зеле, метлен клас, смрадлика и други селскостопански произведения. Ако отсега се вземат мерки за правилното им и навременно прибиране, още много средства могат да влязат в касите на ТКЗС, които ще спомогнат за увеличаване стойността на трудоденя.

Не бива работата по изкупуването да се ограничава само между ТКЗС и ОТП. Трябва да заангажираме почти цялата общественост, всички трудещи се от окръга. Въпрос на чест за нас трябва да бъде в близко време да преодолеем изоставането, което съществува при изкупуването на селскостопанските произведения.

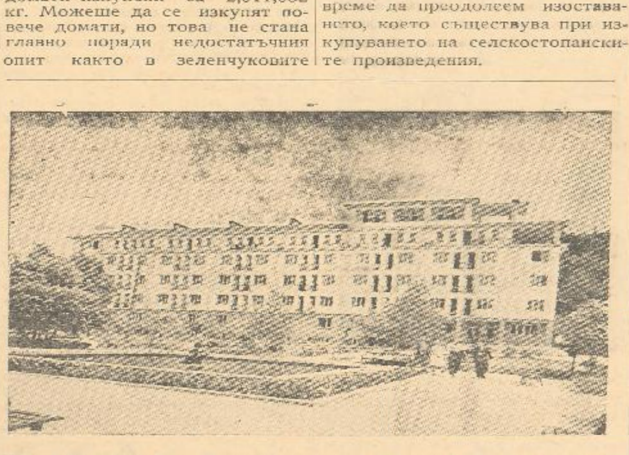

Изглед от сградата на балнеосанаториума в курорта „Момин проход“
БТА—Пресфото

Културен календар

Александър Иванович Полежаев

Вчера се навършиха 155 години от раждането на руския революционен поет Александър Иванович Полежаев. Той е роден в дома на помешчика Струйски в Пензенска губерния. През 1826 година Полежаев завършва Московския университет. Първите си стихотворения поетът печати, когато е на 21 години.

Цялото творчество на Полежаев е проникнато с дух на протест против самодържавието. В него са отразени елементи на зараждащата се тогава идеология на революционните демократи в Русия. Продължавайки традициите на дворянската революционна поезия, Полежаев в същото време се явява един от предшествениците на Некрасов. Поради това и по повод написването на поемата „Сашка“, Николай I го наказва като издава заповед за неговото изпращане в пехотен полк—да служи като подофицер, а след една година го разжалва. Почувствувал на гърба си тежестите на войнишкия живот, Полежаев се откликва на опозиционните настроения на войнишката маса като пише стихотворението си „Пакнецо“ през 1835 г. В поемите си —„Ерпели“ (1830 г.) и „Чир-Юрт“ (1832 г.) поетът изобразява тежестите, които носи войната за хората. Още приживе са издадени три стихосбирки на поета. Някои стихотворения обаче са изопачени от тогавашната цензура.

Добролюбов, Херцен и Белински са ценили поезията на Полежаев за нейните качества—като кратки изразни средства, необикновено силни чувства и страстен протест против самодържавието.

Измъчен от терора на царския режим за неговото непокорство, Александър Полежаев се разболява от туберкулоза и умира едва 34 годишен в една военна болница.

ЗАХАРИ СТОЯНОВ

На 14 септември се навършват 70 години от смъртта на българския революционер-борец против турското робство и класик на българското художествено слово Захари Стоянов.

Роден през 1851 година в с. Медвен, Котленско, той живее в среда на хора с много предразсъдъци и религиозни суеверия, която—както сам той се изразява—заплашила със затъпяване. Но под влиянието на някои свои добри другари и страстния си стремеж да се учи, той успява да се измъкне от тая среда и поема пътя на борбата с тежкия живот, за да стигне до революцията, в която участвува активно.

Макар че започна да пише късно (1880 г.) Захари Стоянов остави на българската литература забележителни статии и фейлетони, биографии на революционери и неувяхващите „Записки по българските въстания“ в три тома. В записките, които имат формата на автобиография, Захари Стоянов се проявява като забележителен майстор-разказвач. Те представляват широко платно на героичните борби на българския народ за национална свобода.

След Освобождението, до Съединението на България, той участвува активно в политическите борби за защита на демократичните права и свободи. И макар че през последните години се отклонява от правилния път, което е резултат на големите противоречия в общественото развитие, в съзнанието на поколенията Захари Стоянов остава и ще остане като революционер—демократ и възторжен изобразител на национално-освободителните борби.

НАШИЯТ ОБЩЕСТВЕНИК...

(ФЕЙЛЕТОН)

Познавам едно даскалче от с. Х.— Марко Марков се казва — ама просто памук душа има. Нито ще те нагруби, нито ще ти се скара. Вечно кротък, тих и засмян. В работата си е педагог от ранга на Песталоци и всякакви наболели въпроси разрешава по метода на убеждението и възпитанието. Някои разправят, че обичал повече да приказва, отколкото да върши някаква полезна работа, но това не е вярно. Просто искат да злепоставят човека и това е. Завиждат му, че е културен мъж и може за пет минути да ти докаже кои мелодии са по-хубави — нашите или чуждите. Завиждат му, че може да свири на китара и че е категоричен в оценките си: „Индийските филми са ненадминати във всяко отношение“. Завиждат му и се страхуват да му противоречат, защото Марко Марков е председател на ОФ в селото и влиза в ръководството на профорганизацията. Пък и не е свикнал той много, много да му се възразява.

Кой каквото ще да казва, но си има талант момчето. Той еднакво би могъл да бъде председател на някое обединено стопанство или поне директор на училището, но никой не му дава такива длъжности.

— Та затуй ли тате харчи за мене толкова пари — често казва Марко — цял живот ли даскал да бъда?

Ха де, иди че го разбери такъв. Малко му е, че си има извънучилищни длъжности, та още иска.

Но аз се отплеснах. Бях започнал да ви разправям за културата на даскалчето ни, пък захванах за друго. По-никоичтен в село от него няма. Пък едни очи има, леле—мале. Все към нозете на девойките и булките гледат. По-културна домашна обстановка от неговата няма да видите и в някой дом на културата даже. Върне се Марко в къщи, изтегне се на леглото и започва:

— Ванче, дай ми това. Ванче, дай ми онова!

Жена му горката се върти на пети и се чуди как да угоди на мъжа си. До гуша ѝ дойде вече от неговата култура, ама какво да прави — трае си. Пък и смее ли да му рече нещо. Ще се разсърди Марко и може де се изсели някъде далече, и е един на майка и на татко. Баща му още помни лобута, който изяде от единствения си син, защото забравил да каже на старата да заколи кючулатата кокошка за именния му ден. Не, Ванчето не е такава забравана като свекърва си. Такова нещо с нея няма да стане.

Всяка тревичка в двора, всяко нещо в къщи като че ли вика:

„Мен само Марко може да ме пипа. Аз принадлежа на Марко. Не ме докосвайте, че ще си изпатите от него!“

И до сега още се чудя какво бихме направили в село, ако нямахме такъв учител като това даскалче. Неуки щяха да си останат децата ни и слепи цял живот. Та нали той и само той им вдъхна любов към културата, нали той ги научи как да четат уроците си.

Влиза Марко в клас и забожда нос в бележника си.

— Излез — посочва той някое разтреперано момче.

Ученикът излиза до черната дъска и мълчи. Страхът е сковал езика му.

— Седни си! Двойка!

Класът следи настръхнал прелистването на бележника. Втори, трети, четвърти . . . никой не знае урока. Последният си изпаща наймного. Него Марко (това е с възпитателна цел) тика и пиба с показалката по ушите, че те почервеняват като презрели домати.

— Магаре, само знаеш да се смееш — кънти училището от гласа на младия педагог. Той чувствува, че е прекалил и преминава към следващите звена от урока.

— Дечица, вашето единствено задължение е да се учите и да бъдете дисциплинирани ученици. Не трябва да се ругаете и биете, защото това е непристойно за новия човек на социалистическото общество.

Децата слушат и недоумяват.

— Отворете сега учебниците си на страница . . .—Той обръща листите на някакъв учебник и повишава глас: —За следващия път ще си научите в къщи целия урок по история сами. Ще прочетете всичко за Гърция, разбрахте ли?

Напълнил детските души с култура Марко излиза от класа, с гордото съзнание, че за днес той е постигнал целите на урока си.

Никой в селото не държи толкова на принципите и идеите като нашето даскалче. То щеше да се включи като агитатор в обсъждането на въпроса за доброволния труд, щеше да помага в издаването на диаграми за воденото съревнование между звената по време на вършитбата, щеше да издири загубените книги от читалището, понеже е негов председател, щеше да се погрижи за ремонта на училището, защото го оставиха за заместник-директор, щеше . . . Щеше, но го хвана липсата. Тъкмо по това време Марко отиде с жена си на плаж във Варна да обогатява своята култура и всичките тези начинания останаха на книга. Отидоха по дяволите и идеите и принципите. Като се върна от курорт пък рече, че трябвало да си почине от него и по цял ден се изтягаше на сянка в двора под хасмата, а ние превивахме гръбнак и се радвахме, че можем да работим и се гордеем с такъв културен мъж, какъвто е Марко. Започне ли да залязва слънцето Марко прекъсваше белота, в който му правеше компания едно седемдесетгодишно старче, и отиваше да посрещне козичката си. Ще я прибере и още от пътя ще се развика:

— Ванче, приготви ли вечерята? Ами салата има ли? Не забравяй да сложиш виното да се изстуди!

Та такъв си е наш Марко Марков. Точно такъв какъвто го описах. Нищо лошо няма в него и както казах вече, памук душа е. Ами че ако не беше такъв нали ние щяхме да го поканим да вземе участие в ударната седмица, обявена от служителите и учителите? Щяхме да го поканим, но не искахме да го обидим. Та може ли коскоджамити председател на ОФ и цяло читалище да се излага да работи с такива като нас? Може ли, кажете?

Никола ПАПЕВ

ВЛИЯНИЕТО НА УЛИЦАТА ВЪРХУ ПОВЕДЕНИЕТО НА ДЕЦАТА

В живота и развитието на децата улицата взема дейно участие. Тя може да разруши това, което училището и семейството са изградили или пък да го укрепи. Не са редки случаите, когато лошото влияние на улицата достига до престъпност у децата. Те обикновено се събират на групички, за да играят и тогава си влияят така, че се усвояват преди всичко лошите навици. Например юношата Зия Риза си подбира другарчета от улиците „Ряхово“, „Родопи“, „Владислав“ и „Шар-планина“ и тръгва с тях заедно да краде. По този начин той насажда своя порок в добрите деца. Мехмед Самиев пък се е наложил на една групичка деца от улиците „Изворите“, „Катуна“ „Кардам“, „Петрово“, „Одрин“ и др. Такъв е случаят и с Иван Златев, който е „обединил“ около себе си децата от улиците „Генерал Заимов“, „Дойран“, „Ал. Стамболийски“ и др.

Много често родители изпращат децата си на село. Когато детето се върне, то започва да псува и да говори различни цинични и тарикатски думи. Ние възрастните, вместо да му направим сериозна бележка, обикновено се смеем.

На ул. „Хр. Ботев“ шестгодишното дете Т. посещава дома на другарчето си Н. Веднъж детето се е афектирало като е играело с играчките си и започнало „Аз тебе мама ти. . .“ Майка му го е чула и го пита откъде е научило тези думи. То отговаря, че бащата на Н., когато се сърдел, така казвал. Детето Ис. от ул. „Марица“, което е също така на шест години, псува всичките си другарчета, хвърля камъни след хората, пуши и пр. С държанието си то влияе зле на останалите деца. По-лошо е поведението на детето Й. от ул. „Ал. Стамболийски“, което краде, пие, играе на комар, псува и пр.

Често пъти децата виждат на улицата пияни, слушат ги като мърморят и ги оглеждат с любопитство. След това започват да имитират пияници, крадци, скарана семейна двойка и пр.

Аз си спомням нашата улица „Хр. Ботев“ преди десетина години. Как организирано живееха децата... На дънера, който лежеше срещу клуба на I-во квартално дружество на ДСНМ, всяка вечер децата изнасяха програми. Родителите им идваха да ги слушат и се стараеха техните деца да се представят най-добре. Веднаж улицата чествува своя патрон Хр. Ботев. Беше изнесен доклад, възторжено се рецитираха стихотворения от Ботев, имаше и танци. Тези прекрасни вечери бяха станали традиция за хората от нашата улица. Организираха ги нашите средношколци. Така се поднасяше на жадните да погълнат всичко ново деца култура и възпитание.

Да изтръгнем децата от лошото влияние на улицата е дълг на всеки гражданин и гражданка. А това означава, че този въпрос трябва да се поеме от всички нас, от цялата общественост. На квартални събрания да се постави въпроса за отговорността на всеки гражданин и гражданка, нарушители на порядъка на улицата. Някои от гражданите могат да поемат обещание да организират живота и игрите на децата от тяхната улица, особено през лятото като се организират излети и се посещават кина и други културни институти. Голяма роля в организирането живота на децата могат да изиграят комсомолските организации.

Само чрез създаване на нов облик на нашите улици, но не единствено с новите сгради, с новото им архитектурно оформление, а с нравственото си, благотворно влияние, ние ще помогнем на нашите деца да ги направим добри и съзнателни граждани на страната.

Георги МЪРОВ

ГЕРОИЧНА ЛЕТОПИС

Първото залавяне на Димитър Дончев-Доктора

На 12 септември се навършват 28 години от героичната смърт на големия добруджански революционер Димитър Дончев—Доктора.

През 1925 и 1926 година Добруджанското революционно движение беше в най-големия си възход. Новосъздадената след Виенската конференция през септември 1925 г Добруджанска революционна организация ликвидира окончателно с изродилата се ВДРО и усилено изграждаше своя здрава мрежа сред добруджанското население от двете страни на границата. Душата и сърцето на това славно дело беше неуморимият Димитър Дончев—Доктора.

По това време Дочо Михайлов се намираше зад дебелите стени на мидхадпашовия затвор в Русе, този затвор, в който отпреди 60 години беше прекарал последните си дни друг легендарен добруджански син—Стефан Караджата.

С неуловимата си чета, или с няколко другари само, Доктора сновеше из добруджанската земя, из горите и селата на Дели Ормана и провеждаше в живо дело решенията на ДРО, която работеше под прякото ръководство на Българската и на Румънската комунистическа партия.

В края на зимата на 1926 година Доктора е трябвало да се срещне с Георги Кроснев, да получи съответни инструкции и след това да мине в Добруджа. През месец февруари Доктора извикал своя добър другар Иван Григоров Караивана, с когото предната година кръстосвали из Силистренско, Тервелско, Толбухинско и заминали за с. Гелекьой, Варненско, където чрез Стефан Макаров се срещнали с Георги Кроснев. На връщане към с. Никола Козлево, което беше център на добруджанското движение в България, двамата пренощували в с. Радан войвода, в къщата на дядо Нягол Яков, преселник от с. Карапелит. В една от стаичките на къщата Доктора провел кратко събрание с повиканите от селото добруджанци и им разяснил новите задачи. Сутринта, преди да си тръгнат, те се отбили в кръчмата на Петър Лихварев. Не искал Доктора да се бави и да се мярка много пред очите на сговориста Т. Вълчев, който се заканвал на дядо Нягол, задето е прибрал в къщата си „тия комунисти“, но Караивана не можел да се почувствува крепко на краката си докато не усети парливата ракия как щипе гърлото му. Нямало какво да прави Доктора—подчинил се. Силен и безстрашен бил Караивана, но и той си имал слабост—често се изправял пред кръчмарския тезгях.

Почерпили се нашите пътници, пораздумал се с приятели Караивана и тъкмо да си тръгват, двама стражари хлътнали в кръчмата и се изправили пред двамата „другоселци“. Доктора, който досега непрекъснато мълчал, погледнал с недоволство към другаря си. Ами сега? Ракията вече пламтяла в юнашките гърди на опърления от добруджанските ветрове харамия. Той смушкал Доктора да мълчи и да не се обажда.

—Откъде сте вие?—запитали стражарите.

—От Варна сме—отговорил дръзко Караивана.

—Дайте си личните карти!

Стражарите нетърпеливо чакали и били готови да арестуват двамата пътника, защото били сигурни, че нямали лични карти. Караивана невъзмутимо бръкнал във вътрешния си джоб—под дрехата си той винаги носел два маузера. Само миг и пред слисаните селяни тупнал единия маузер на масата, а другия насочил към пазителите на фашисткия ред.

—Ето ни личните карти!

Стражарите се стъписали. Гласът на Караивана гърмял:

—Запишете си! Този е Димитър Дончев—Доктора. Чували сте за него, нали? А аз съм Караивана.

Стражарите били изплашени и объркани.

—Хайде сега—продължил Караивана—измитайте се оттук!

И двамата послушни и страхлив служители на сговористите се подчинили. В кръчмата мълчанието се заменило с весело настроение. Докато селяните се съвземат от изненадата, Доктора и сърцатия му спътник изчезнали из дворовете и се измъкнали към с. Викилски, а оттам заминали и се озовали в с. Пет могили, в къщата на Нейко Попов. Когато влезли в Нейковата къща, заварили богата трапеза. Тая вечер били сирни заговезни.

—Сядайте, ще заговяваме! посрещнал гостите любезния домакин. Караивана не чакал втора покана. Знаел той, че за заговезни и ядене, и пиене има богато. Обаче не била само тази причината да се съгласи така бързо да остане. Суров и страшен, цял обречен на революционното движение, но нали и в гърдите на обречените тупти сърце? Още с влизането си в Нейкови той хвърлил крадливо поглед към къщата на Петър Генев Пезулков, където му се мярнала забрадката на помалката сестра на Петровица—Димитра, а Нейковица веднага се досетила, че на Ивановата изгора трябва да прати хабер. Досетлива била Нейковица и никой от трапезата и в двете къщи не разбрал кога е била установена връзката между двете млади либета. Че и любовта е като революцията. И при нея има конспирация.

Богато заговели челядта и гостите на Нейкови и дошло време за сън. Нощта вече преваляла. Доктора си легнал в стаичката, която често приемала такива гости, сложил единия маузер под възглавницата, а другият предвидливо скрил в малката ниша под ковьорчето на стената, която само посветените знаели. Макар сънят да борел двамата конспиратори, макар революцията и делото да повелявали да не се мяркат много пред хората, любовта теглела разпаленото Иваново сърце към Петровата къща. Той оставил Доктора и леко се измъкнал навън. В селото било тихо. Подгонени от предутринния мраз кучетата зъзнели из сламите и под сайвантите и не усетили хайдушките стъпки на нощния гост. Караивана обходил тъмните прозорци на къщата и като не срещнал будния взор на изгората си, разбрал, че тая работа съвсем скрито няма да стане и почукал на вратата. Тоз час в къщата се разшавали и на вратата го посрещнал с лукава усмивчица домакинът:

—Влизай, баджанак, влизай!

Нямало що. „Баджанакът“ влязъл. Конспирацията се провалила. От стара коза яре бил Петър и разбрал защо Димитра заговява у тях и защо цяла нощ неспокойно поглежда през прозореца и не попречил на двамата млади да си поприказват, а след това да започне нова гощавка.

На сутринта към 9 часа, когато Иван още приказвал с изгората си, пристигнало запъхтяно чирачето на Нейка.

—Бате Иване,—задъхано казало то,—Доктора го арестуваха.

Изтръпнал за миг телохранителят на добруджанския войвода и начаса забравил любовта. С един скок се намерил на прозореца и погледнал към Нейковата къща. Гърбовете на двамата стражари вече завивали към общината, а между тях бил Доктора. Какво да се направи? Как да се освободи Доктора? Мисълта на Караивана работела като светкавица. Те няма да го държат тук. Ще го откарат или в Никола Козлево, или в Нови Пазар. И по двата пътя има гора, а гората е закрилница на революционерите. Ех да са тук сега другарите му! Че и оръжието е малко. Заедно с архивата оръжието сега е скрито край с. Никола Козлево. Там го пази „Малкият“—Йордан Русев. Да може някак си да му съобщи да дойде! Как да му съобщи, когато дотам са 12 клм? С тия бушуващи мисли Караивана се намерил в лозята и се покатерил на една круша. Оттам като на длан се виждала общината. А кмет в селото бил Богдан Порязов, отявлен фашист. Къде ли ще изпрати Доктора? Очите на добруджанеца са вперени в проклетата сграда, нищо не пропускат, а сърцето му бие, та ще се пръсне. По едно време двамата стражари пак се показали с пушките си, а с тях и двама пандури-турци с бердани. Между тях бил и Доктора с белезници на ръцете. „Ах, оковали са ръцете на добруджанския орел мръсниците му с мръсници!“ — изпъшкал Караивана. Ето, поемат към с. Никола Козлево. Караивана скача от крушата и бегом поема към гората. Той е решен. На всичко е решен — или Доктора ще бъде свободен, или той ще загине.

Докато четиримата конвойни предпазливо изминавали крачка по крачка по пътя за Никола Козлево, Караивана като хала прелетял 12-те километра и се намерил пред корубата, дето било оръжието. Секундите летели и пътят на Доктора към затвора се скъсявал.

— Къде е Малкия бе? — изревал запотеният от бягането Караиван на Стефан бръснарчето, който пазел оръжието.

—Отсреща в къщата — изрекъл плахо Стефан, като разбрал, че нещо се е случило щом Караивана се нахвърлил настървено и започнал да граби бомби, пистолети и патрони от хралупата.

— Бягай да го извикаш. Да намери Жеко Червенков и да дойдат да освободим Доктора!

Награбил Иван чантите с архивата, карабината, бомбите и пистолетите и пак бегом се върнал обратно към гората, а Стефан хукнал към селото да събира останалите съзаклятници. Като стигнал в гората при моста Караивана заел позиция. След малко се задали и стражарите с пушки в ръце, готови за стрелба. Вървят и внимателно оглеждат гората. Страшилище е тя за народните изедници. Всяка нейна шумка ги плаши. Четирима въоръжени са те, а Караивана е сам. Оръжие има да води цяло сражение, а решителността и смелостта му са безгранични. Но нали в сражението може да падне и Доктора? Враговете трябва да бъдат из-

С НОВИ СИЛИ В БОРБАТА ЗА СЪКРАЩАВАНЕ СРОКОВЕТЕ НА ПЕТИЛЕТКАТА!

ПРЕД ПЛЕНУМА НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ПАРТИЯТА

ПО ТЪРГОВИЯТА

СТОКООБОРОТЪТ В ТЪРГОВСКАТА МРЕЖА И ОБЩЕСТВЕНОТО ХРАНЕНЕ

Изтекоха осем месеца от годината. Планът за стокооборота в търговската мрежа е изпълнен 89.7 на сто и в общественото хранене 93.9 на сто. С такова изпълнение на плана окръгът се нарежда на едно от последните места в страната. Съществува ли опасност да излезем в края на годината с неизпълнен план? Съществува, и то голяма опасност, ако продължим да работим със същия темп и не вземем решителни мерки за подобряване на стила и метода на работа. Ако не вземем мерки да осигурим достатъчен асортимент от стоки както по качество, така и по количество.

Какво отразяват данните в долупоместената таблица? Те показват, че в окръга няма търговска организация, която да не дава спадане в изпълнението на плана под 100 процента. Дори организация като Градска търговия — Силистра за осемте месеца бележи изпълнение в търговската мрежа 99 на сто, въпреки че нейният план е даден за град—околийски център, а сега сме окръжен център. Преди стоки се купуваха само от жителите на града и околията, а сега от населението на целия окръг. Освен това, увеличи се и броят на работниците и служителите в окръжния център, а оттам и покупателният фонд на населението.

Ако надникнем например в данните за първото или второто тримесечие, веднага ще ни направи впечатление, че някои търговски организации бележат голямо преизпълнение. Така потребителната кооперация в село Главан изпълни плана си за първото тримесечие 143 на сто, Стрелково—111 на сто, Ситово—114 на сто и други. Обаче веднага трябва да отбележим, че търговската организация в Краново изпълни плана си едва 65 на сто, в Калипетрово — 69 на сто, в Окорш и Правда — 71 на сто и други. Явно е, че в един и същ период, при едни и същи условия, имаме изпълнение с разлика в цели 50 процента. Това означава, че възможности за изпълнение има но липсва добра организация, липсва достатъчно предлагане на стоки по количество, асортимент и сезон. Липсва изучаване на потребностите на населението, а те се изменят ежедневно, ежемесечно.

Ако надникнем по-задълбочено в цифрите, не може да не ни направи впечатление и това, че почти във всички търговски организации няма ритмично изпълнение на плановете. Така например нито една търговска организация, изпълнила плана си през първото тримесечие, не е осигурила изпълнението през второто тримесечие и през месец август. Дори потребителната кооперация в Главан, окръжен първенец за първото шестмесечие, бележи преизпълнение само през първото тримесечие. Това идва да подчертае вредното успокоение, което настъпва след изпълнението на плана за даден отчетен период.

С изпълнен стопроцентов план за изтеклите осем месеца могат да се похвалят само две търговски организации: потребителните кооперации в Главан и Варненци, изпълнили плана си 101 на сто.

Най-лошо е изпълнението на плана на потребителните кооперации в Иширково, Смилец, Межден и Средище, изпълнили плана си 71 на сто и други.

Състоянието на търговията в общественото хранене, макар и с 4 процента по-добро, не отразява реалните възможности на търговските организации. И тук, както в търговската мрежа на дребно, положението не е добро, въпреки че можем да посочим 12 предприятия изпълнили плана си за осемте месеца. Липсва задоволяване на нуждите на трудещите се с достатъчно хранителни стоки и напитки.

Остават четири месеца до края на годината. Те не са малко, за да се излезе от това незавидно положение. Ето защо първата задача е да се доставят достатъчно стоки, необходими за задоволяване нуждите на населението. Настъпваме вече в есенния сезон, предстояща е и зимата. С това трябва да се съобразяват отговорниците на търговските организации. А от това следва, че стоките в магазините трябва да отговарят не само на изискванията за качество, асортимент и количество, но и на потребностите по сезони.

Божко ХРИСТОВ

Търговски организации	ТЪРГОВСКА МРЕЖА Изпълнение на плана в проценти				ОБЩЕСТВЕНО ХРАНЕНЕ Изпълнение на плана в проценти			
	I-во тримесечие	II-ро тримесечие	м. август	Всичко за осем месеците	I-во тримесечие	II-ро тримесечие	м. август	Всичко за осем месеците
Общо за окръга	90.3	91.9	88.6	89.7	90.2	95.8	96	93.9
в това число по организации								
Градска търговия—Силистра	98	106	94	99	93	106	107	101
Градска търговия Тутракан	82	96	94	89	75	106	92	92
Наркооп—Силистра	81	109	99	95	—	—	—	—
Наркооп—Тутракан	94	80	77	83	90	63	54	74
ОТП „Топливо"	109	83	85	85		—		—
ОТП „Печатни произведения"	98	110	80	95	—	—	—	—
Селкооп—Айдемир	98	91	123	98	111	105	112	107
„ Алфатар	79	68	56	73	94	116	98	101
„ Бабук	80	74	74	80	87	112	120	107
„ В. Левски	95	99	97	98	—	—	—	
„ Гарван	98	96	88	97	101	76	70	98
„ Главан	143	83	73	101		—		—
„ Голеш	82	86	124	88	95	76	81	84
„ Искра	70	76	85	73	86	84	56	80
„ Иширково	87	62	62	71	85	68	101	81
„ Йорданово	82	69	99	77	109	106	133	106
„ Краново	65	68	75	80		—	—	
„ Калипетрово	69	81	101	82	75	80	69	74
„ Попина	95	81	86	86	101	81	79	87
„ Ситово	114	80	88	94	104	98	93	98
„ Светослав	101	65	81	80	80	83	79	83
„ Смилец	87	68	44	71	87	102	55	88
„ Стрелково	111	84	73	97	261	157	64	152
„ Срацимир	94	75	62	82	119	112	90	100
„ Сребърна	74	82	107	85	100	111	93	102
„ Дулово	83	83	89	82	85	74	79	79
„ Белица	100	103	68	94	110	107	102	102
„ Варненци	101	98	104	101	90	97	90	92
„ Главиница	90	85	103	90	91	87	108	93
„ Д. Рахово	87	89	86	85	97	73	68	77
„ Зафирово	100	94	81	92	97	98	79	95
„ Нова Черна	96	74	83	86	90	76	84	80
„ Старо село	95	100	96	96	98	84	70	85
„ Сокол	89	87	91	90	70	67	61	67
„ Ст. Караджа	105	94	116	97	89	84	87	82
„ Царевдол	82	88	78	85	89	81	74	84
„ Цар Самуил	96	94	100	99	63	86	72	75
„ Секулово	81	82	71	80	82	85	92	87
„ Брадвари	81	90	103	87	102	78	98	87
„ Добротица	75	75	71	73	78	53	62	60
„ Межден	79	68	63	71	103	107	101	108
„ Окорш	71	75	75	74	96	86	87	91
„ Правда	71	79	91	77	105	100	83	99
„ Черноляк	76	92	73	80	96	87	84	89
„ Зебил	69	75	102	96	136	93	82	113
„ Средище	83	73	64	71	63	105	99	93
„ Алеково	71	86	102	81	122	99	98	149
„ Кайнарджа	86	81	72	81	100	99	86	93

ГОТОВИ ЗА СЕИТБАТА

Отрано замислиха тази година кооператорите от стопанството в Айдемир за есенната сеитба. Организираха работата си така, че наред с нейната подготовка да не изоставят и другите задачи. Ремонтът на инвентара и почистването на семената за посев започнаха навреме. Стопанството си купи селектор и още към 20 август пшеницата беше почистена сто на сто. Само на две проби от зърното е определена втора степен. Останалото е първа.

Готов, ремонтиран е вече и необходимият дребен земеделски инвентар. През тези няколко дни лотрите ще бъдат боядисани. Каруците са стегнати и по цял ден превозват обраната царевица и слънчоглед.

Отскоро не е запомнена година, толкова благоприятна за сеитба. Паднaлите тази седмица дъждове ще дадат добри резултати. Сега на айдемирци предстои засяване на репицата. 100 дка са отделили те за нея и до края на седмицата сеитбата ѝ ще приключи.

Планът на стопанството за сеитбата предвижда към 15 септември да започне сеитбата на ечемика, а към 20 — на пшеницата. Тези дати са вече близо. Затова обеззаразяването на семената ще бъде извършено веднага след Девети септември. На привършване е предсеитбената оран. Извършва се и дълбока оран на освобождаваните в момента площи от царевицата и слънчогледа.

Един неизползуван източник

В полезащитните пояси на ТКЗС и държавните горски пояси в окръга има засадена смрадлика. Такава се намира и в горите и скалистите места. Мнозина не знаят за какво се използува смрадликата. А тоя е много ценен източник за добиване на дъбилен екстрат, тъй необходим за обработка на кожите в кожарската индустрия.

Всяка година нашата страна е принудена да изнася ценна валута за доставка на дъбилни вещества от чужбина. Сега у нас има завод, в който листата и малките клончета на смрадликата се преработват и се получава дъбилен екстрат.

Какво се използува от смрадликата? Преди всичко използуват се листата и младите клончета до 20 см, които се нарязват с лозарски ножици. Листата и клончетата са полезни до падането на сланите.

Управителните съвети на ТКЗС, за да помогнат за изпълнение на финансово-производствените си планове, могат да организират групи от по 4-5 кооператори, които да берат смрадликови листа и клончета от полезащитните пояси в блоковете.

Със събирането на смрадликата от горите и държавните горски пояси трябва да се заемат комитетите на Комсомола. А под тяхно ръководство биха могли да се ангажират и пионерите. Срещу предадените количества смрадликови листа те ще получат парични средства от билкосъбирачите при Окръжното търговско предприятие. А там, където няма билкосъбирачи, ОТП трябва така да уреди въпроса, че в нито едно селище да не останат неизкупени смрадликовите листа.

Някои билкосъбирачи в окръга работят добре по събирането на смрадлика. Например Димитър Миндов от ОТП — Силистра е събрал от полезащитните пояси на ТКЗС — Голеш над 1,000 кг. смрадликови листа и клонки. Той е решил да събере и оползотвори смрадликата в района си, ако получи подкрепа.

А подкрепа трябва да се даде не само на него, но и на всички, които желаят да подпомогнат народното стопанство в производството на така ценния дъбилен екстрат.

Вълчо ЙОРДАНОВ

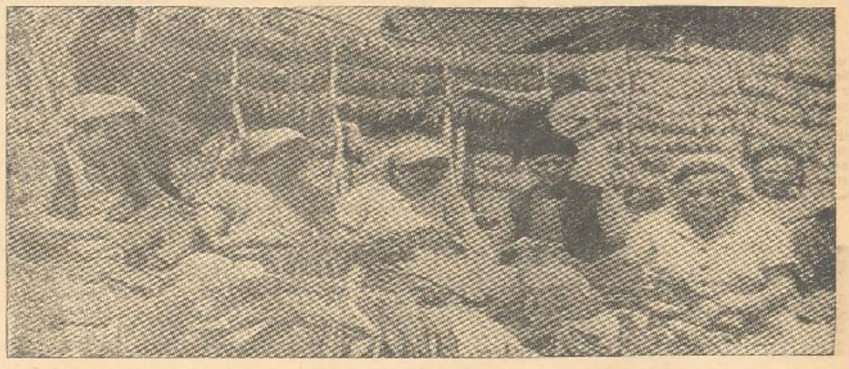

Много са стопанствата в окръга, които сеят тютюн и получават големи доходи.
НА СНИМКАТА: Звеното на Георги Гицов от с. Кайнарджа нижe тютюн.

ДА ЗАСЕЕМ С ПОЧИСТЕНИ И ОБЕЗЗАРАЗЕНИ СЕМЕНА

Едно от най-важните мероприятия за повишаване добивите от есенните култури е да се извърши сеитбата с добре почистени и обеззаразени семена.

Някои ТКЗС в окръга успяха да организират добре това агротехническо мероприятие. ТКЗС с. Айдемир почисти всички семена и част от тях са първа класа. Други ТКЗС обаче подцениха този въпрос и имат да почистват още много семена. Така например в ТКЗС с. Ст. Караджа при план 206 тона, са почистили 106 тона, в ТКЗС Дулово при план 501 тона, са почистили 278 тона и в ТКЗС с. Окорш при план 290 тона, са почистили 102 тона. А има ТКЗС, които все още не са изпратили проби за окачествяване. Такива са Старо село, Белица, Сокол, Зафирово и др.

Голям дял за качественото и навременно почистване на семената имат машинно-тракторните станции. Същите обаче не отремонтираха добре семечистачните машини, оправдавайки се, че няма сита. Вследствие на това се налага често пъти повторно почистване на семената.

За да се предотврати появата на най-важната болест „Твърда главня" по пшеницата, ечемика и ръжта, семената се обеззаразяват с препарати.

През тази година обеззаразяването на пшеницата и ръжта ще се извършва, както и досега, по тъй наречения полумокър начин — с двупроцентов разтвор от син камък. Обеззаразяването на ечемика се извършва също по полумокър начин с живачния препарат „Гермизан пасбайце", в концентрация до 2% като от разтвора се вземат три литра за 100 кг. семена. Има обаче стопанства, които не са закупили необходимите препарати, като Калипетрово, Тутракан и др.

При полумокрото обеззаразяване, след изливане на разтвора върху семената, лотрата се завъртва 5-6 пъти бързо, за да може да стане размесване на разтвора и семето. После се върти бавно, по 15 оборота в минута.

Непременно трябва да се вземат мерки против отравяне на работещите кооператори.

За да осигурим високи добиви от есенните култури, необходимо е да подготвим образцово семената за сеитба. Необходимо е, освен това, ръководителите на ТКЗС в окръга да вземат незабавни мерки за закупуване на препарати и организират денонощно почистване и обеззаразяване на семената.

Иванка ДИМИТРОВА
агроном

Подготовката на инвентара за сеитба — важна селскостопанска задача

Най-непосредственият въпрос, който стои пред окръга за разрешаване в този момент, въпросът, от който до голяма степен зависи нивото на добивите от зърнените култури през 1960 година, това е подготовката и качественото провеждане на есенната сеитбена кампания. А за да се извърши сеитбената кампания, трябва да е налице преди всичко ремонтиран инвентар.

Какво е направено?

Общо за окръга, от 450 плугове са готови около 370, от 395 редосеялки са отремонтирани около 280, от 208 люцилници са готови около 150, от 340 култиватори са готови около 240. Тези факти говорят, че ако дирекционните съвети и лично директорите на МТС не вземат бързи мерки и не подсигурят ремонтирането на инвентара в кратък срок, има опасност сеитбата да изостане. Това особено важи за МТС—Ситово и МТС—Средище. МТС—Ситово има да ремонтира над 30 плуга, 21 редосеялки, над 100 брани, над 35 култиватори и пр.

Др. Чумпилев, директор на станцията, трябва сериозно да помисли върху този въпрос. До отпочването на сеитбата не остават много дни.

МТС—Силистра и МТС—Алфатар също изостават значително в подготовката на инвентара за есенната сеитба. А в много ТКЗС председателите смятат, че инвентарът им е „дребен" и не се нуждае от подготовка. До сега в сектор „Механизация" при Окръжния народен съвет са пристигнали само няколко протокола от комисиите за проверка на инвентара по места. Това означава, че комисиите не са съставени, не са извършили необходимото. Това означава по-нататък, че подготовката на инвентара за есенната сеитба изостава.

А дните не чакат. Само след една седмица първите редосеялки ще трябва да плувнат по кооперативните блокове. По-добре е сега да хвърлим всички сили и да ги подготвим, отколкото после да отчитаме грешки.

◆

хитрени. Тук в гората те очакват нападение и са готови за стрелба. Обаче като излязат из гората бдителността им ще отслабне. Тогава Караивана ще ги удари.

Незабелязано той напуска позицията си и през гората бързо се изтегля и заляга на самия край на селото, зад една стънжина камъни на чатърлъка. Каквото ще става, тук ще стане. Ето ги стражарите. Плахостта им е преминала и те стъпват по-бързо. Пушките им са на рамо. А между тях, наметнат с пелерината си, с белезници на ръце върви Доктора и се озърта. Гората остава назад, няма надежда, вероятно си мисли той. Да, гората е назад, а до чатърлъка има не повече от стотина метра, а оттам и селото. В това време Караивана зад стънжината камъни трескаво отвинтва две бомби и зарежда карабината и двата маузера. Край! Няма вече време. Стражарите са весели. До голямото село са пристигнали благополучно. От гърдите на Доктора се изтръгва въздишка. Край!

Миг и над стънжината се изправя човек. Страшен глас смразява кръвта в жилите и нолята на стражарите:

—Горе ръцете! Докторе, лягай и пълзи към мене!

Докато стражарите се окопитят и вземат пушките в ръце над главите им свирят куршумите на двата маузера. Огнените дула бълват смърт и куршумите летят като разярени оси над главите на фашистките слуги. Разяреният и страшен Караиван със стрелбата си ги обръща в бягство. Пандурите моментално забравили берданите си и обърнали гръб на бунтарското село, шалварите им одухали пепелта към гората, сякаш се дигнала вихрушка. Стражарите хукнали към селото. Гората изплашила гузните им душици и те предпочели селото. А след тях все стрелял и псувал настръхналият черен добруджанец. Ужасът преплитал краката на бягащите стражари, спъвал ги и ги принуждавал да се търкалят по нанадолнището.

Прегърнал Доктора своя другар и освободител и го целунал от радост.

—Знаех си аз, че ще ме освободиш—и прибрал единия маузер и чантата с архивата, защото стрелбата била вече вдигнала на крак селото и те час по-скоро трябвало да се приютят в пазвите на гората-закрилница. А в това време откъм селото тичали Йордан Русев, Жеко Червенков и Стоян Черкича, въоръжени и готови за бой. Верните другари прегръщали Доктора и плачели от радост.

Стражарите дигнали на крак полицията, но късно. Гората скрила добруджанските революционери.

БОЯН МИХНЕВ

Приятелката на Марина се хлъзгаше покрай главното. Трябва отново да се насочи разговорът. . .

— Все пак не е млада, не е млада — като въздъхна каза той за Ординцева и хвърли списанието на пода.

— Вие също ли мислите така? — хищно подхвана приятелката на Ординцева. — Да, разбира се. Впрочем, за какво ли да ви разправям! Нейните рамене, крака. Награди за красота. . . През време на окупацията тя намери нови ценители сред немското офицерство. Вие знаете, че в България по курортите се шляеха много безделници, които не бързаха много за източния фронт. Тя даже беше на мода.

Седейки на стола, Цаголов се бавеше, стараейки се да продължи обиска. Той разтвори някаква кутия за шапки, извадена от разхвърляните вещи и стари куфари.

— Какво е това интересно шишенце? — попита Шустов, състезавайки се с капитана в непринуденост на интонацията.

— От парфюм. Той беше френски, чудо! Подарък от графа.

— А онова конче? — върна се Цаголов към заинтересувалата го порцеланова играчка.

— В какъв смисъл питате?

— Също ли е подарък от графа?

— Разбира се. Той просто беше побъркан на тема коне.

— Но изглежда той се е увличал не малко и от вашата приятелка.

Милочка оцени остроумния обрат на мисълта и се усмихна:

— Тя привличаше мъжете със своето обаяние. Но какво може да се иска от мъжете! . . . Имаше само един човек в нейния живот, на когото тя е принадлежала вечно: поручик Игнатий Леонтович. . .

— Нейният мъж? — избърза Славка.

— О не! Вие въобще няма да повярвате, ако ви разкажа. Това е история на женската преданост.

— Разкажете!—дружно казаха Цаголов и Шустов.

мост погледна мургавата медичка със своите големи очи към хазайката, когато премина покрай нея в съседната стая.

— Ако вие търсите някакъв сейф, уверявам ви, няма го. Уверявам ви! Марина е почти бедничка — каза Милочка Костенко.

— Домнишора! — по румънски възкликна Цаголов.—Защо вие мислите, че аз имам нещо против вашата приятелка?

— Защото когато аз играя бридж, зная, че попът бие дамата.

Трудно беше да се възрази нещо. Цаголов мълчейки си показа зъбите и седна до масата: започна протокола. Полковникът беше прав като изпрати него—приятелката на Марина е красива и глупава.

— Имате ли вечна писалка? — попита Цаголов, мъчейки се да оправи старата си самописка.

— На света няма нищо вечно.

— А любовта?—бързо каза Шустов.

Костенко се оживи:

— Вие, Слава, разговаряте с мене така фамилиарно. А между впрочем моя по-голям брат е бил в личния конвой на негово величество. . .

— Кажете, а какъв ви се пада генерал Гудериан? — прекъсна я Цаголов, за да влезе в тон с разговора.

Гудериан? — тя красиво се замисли. — А от какъв полк е той? Спомням си, струва ми се, от кавалерийския.

— А вие помните ли тестените топки? — попита отново Цаголов, след което уверено премина към обиска.

Стаята представляваше зрелище на чудовищен безпорядък. Навсякъде се търкаляха копринени комбинезони, жартиери, дамски обувки. Пред една луксозна кадифяна шапка капитанът се спря с нескривано възхищение. Милочка Костенко се усмихна и пъхна цигара между зъбите си. Славка ѝ поднесе запалена клечка кибрит.

— Казват, че у нас в България е наложен данък

ВЕЛИЧЕСТВЕН ПРАЗНИК НА СВОБОДНИ ХОРА

ВЪЛНУВАЩА МАНИФЕСТАЦИЯ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ ОТ ОКРЪГА

СИЛИСТРА

(Продължение от 1-ва стр.)

На челно място в колоните на работниците от фабрика „Камъшит“ са ударниците и отличниците на предприятието. В техните лозунги и плакати са отразени трудовите им успехи. В сравнение с 1952 година производството се е увеличило 6 пъти, а планът за осеммесечието е изпълнен със 115 на сто. Чрез макети работниците от ДПП „Вишпром“ демонстрират своето производство. Колективът работи вече по плана си за месец октомври. Извоюваха свои марки вината „Каберне“, „Ризлинг“.

С букети и знамена на светлия празник

Една след друга се редят колоните на работниците от предприятията в града ни. С гордо вдигнати чела манифестират те днес, защото трудовите им успехи са големи. Ето производството в ДИП „Дунав“ — маслобойна се е увеличило близо 10 пъти в сравнение с 1942 година. Предприятието за преработка на зърнени храни в чест на Девети септември е изпълнило своя план за 8-месечието със 105.81 на сто. Трудещите се от „Енергоснабдяване“ работят по плана си за м. ноември. Строителните работници са изпълнили плана за м. август със 105 на сто. Техният лозунг е „Бързо, евтино и качествено строителство“.

Горди с успехите в труда, силни с вярата си в бъдещето, сплотени около любимата Партия манифестират работниците от ДИП „Липа“. Начело на тяхната колона волно се развяват преходните червени знамена на Окръжния комитет на Комсомола и Профсъюзите. Гордост на предприятието са работниците — Георги Стоев—орденоносец, който изпълнява дневните си норми с 298 на сто, Петър Трифонов, Никола Рачев, Светозар Николов, Георги Панев, Стоян Киров, Дончо Димитров, Неделчо Неделчев, които изпълняват нормите си средно 190 на сто и са носители на званието „най-добър в професията“.

Възторжен вик се вдига в простора,
раздиплят се могъщи знамена
и с бодра стъпка трудовите хора
минават днес по цялата страна.

Преминават редиците на трудещите се от кооп. „Дунав“, „9 септември“, „Стомана“ — носител на знамето „ТПК—първенец“. За първото полугодие кооперация „Стомана“ е национален първенец. Далеч зад границите прославят страната ни произведенията й. От редиците на трудовия колектив израснаха работници като Добри Георгиев, който изпълнява нормата си 235 на сто, Стоян Великов—218 на сто, Милан Радилов—215 на сто.

Ударниците и най-добрите в професията в кооперация „9 септември“ са в челните редици

Ликувайте, вървете в мощен крак—
това е ден на нашата победа,
във този ден ни бъдещето гледа
и ни протяга огнена ръка.

Богата е нашата добружанска земя. Чудни плодове ражда тя. Символ на изобилието са зеленчуците и плодовете подредени в камионите на представителните групи от кооперативните стопанства в селата Калипетрово— окръжен първенец по изпълнение на селскостопанските работи, Ситово, Бабук, Айдемир, Сокол. Трудът на кооператорите е богато възнаграден. Заможен стана животът им, затова техните лозунги са изпълнени с благодарност към Българската комунистическа партия, към Съветския съюз, които им посочиха пътя към благоденствието.

Манифестират работниците от МТС, докерите от пристанището, търговските работници, служителите от Окръжния и Градски народен съвет, Пренос-превоз, здравни работници.

Манифестират физкултурниците от предприятия и учреждения, членове на ДОСО авиомоделисти, корабомоделисти, шофьори, мотористи.

Септември е, а сякаш е май. Много цветя поднесоха трудещите се и учащите на своите любими ръководители. Повече от два часа не стихваха възгласите „БКП-БКП“, „КПСС-КПСС“ и „Вечна дружба“. Като пъстроцветен поток с много знамена и лозунги бяха всички колони. В много, много лозунги са изразени чувствата на безмерна обич и признателност към съветския народ—строител на комунизма. През вековете ще процъфтява животворната, вечно млада и с нищо неопетнена българо-съветска дружба.

Трудещите се манифестират с възторг от постигнатите успехи, с воля за мир и дружба, с воля да се борят за пълното построяване на социализма в нашата Родина в съкратени срокове, за щастието и благоденствието на народа ни.

Д. ГОСПОДИНОВА

ГОЛЕШ

(Продължение от 1-ва стр.)

приветствува трудещите се, учащите се, младежите. Управителният съвет на ТКЗС награди Мевлида Халимова, Зийнеп Юмерова, Петър Пашев, К. Георгиева, първенците кооператори— полевъди и животновъди за постигнатите добри резултати.

В 10 часа започна тържествена манифестация. В челните колони бяха първенците кооператори. Колко сигурна и мощна бе тяхната стъпка. Те уверено гледат напред и от сърце благодарят на родната Комунистическа партия. В колоната на манифестантите премина хоровият колектив при читалището, който през усилните дни на труд весели кооператорите. След тях се нижат колоните на пионерите—като малки алени знамена се развяват огнените пионерски връзки. Манифестираха и трудолюбивите кооператори, които благодарят на народната власт за големите придобивки. Мнозина манифестираха с нелосипеди и мотоциклети, с грейнали от радост сърца, че тази година навреме изпълняват всички стопански задачи.

Тържествено манифестираха и трактористите от девета тракторна бригада, които тази година са на първо място в есенната дълбока оран в Кайнарджанската МТС. След тях манифестираха физкултурният колектив, досовци и служителите от селкоопа.

На обед бе организирана тържествена другарска трапеза, а вечерта се проведе вечер на народните песни, в която участвуваха хоровите колективи при читалищата от селата Голеш и Добруджанка.

Така, с много радост, с големи постижения, отпразнуваха кооператорите от Голеш петнадесетия свободен Девети септември.

Вълчо ЙОРДАНОВ

ДОБРОТИЦА

В деня на свободата Добротица осъмна красива и радостна. Навсякъде се виждаха лозунги, портрети и знамена. С много песни и цветя дойдоха кооператорите от селата Любен, Ястребна и Ирник, за да отпразнуват великия ден заедно с другарите си от Добротица. Площадът е тесен да побере трудещите се и техния безкраен възторг.

Димитър Михалев, заместник председател на стопанството поздрави всички кооператори, младежи и пионери със славната 15-годишнина на социалистическата революция в България и награди от името на управителния съвет проявилите се в работата кооператори. Бяха наградени полевъдно-тракторната бригада от Добротица за срочно и качествено прибиране на фуража, бригадата от с. Босна — за бързо и навременно приключване на жътвата и бригадата от с. Ястребна за срочното завършване на вършитбата. Кооператорите останаха доволни, че техният труд беше правилно оценен.

Започва манифестацията. Минават пионерите. Колко радост и възторг се чете в техните очи. Родната комунистическа партия им осигури радостно и щастливо детство. С многобройни лозунги и плакати преминават кооператорите. Зеленчукопроизводителите показват в една кола плодовете на своя труд. Манифестират в стройни колони кооператорите от Ястребна, Любен и Ирник. Минават работници от кравефермите и тракторно-полевъдните бригади, досовци с велосипеди и мотоциклети . . . Това е една възторжена манифестация на нашите успехи, на постиженията на новия живот в Добротишкия район, на признателността към Партията.

След манифестацията кооператорите се събраха на обща другарска трапеза. До късно селото беше огласено от музика и песни.

Празнуват нашите кооператори. След празника те отново ще влязат в борба за изпълнение на плана, ще постигнат нови, по-големи успехи, за да бъде по-светъл и радостен животът.

Ахмед РЮСТЕМОВ

Най-малките граждани...

Колко е красив градът в тоя топъл септемврийски ден. Портрети, знамена—червени, сини, трицветни! Хората бързат и по лицата им се чете празнично настроение.

От горния край на централната улица се задава колона от деца. Няколко от тях държат букети от снежи цветя. Те вървят тържествено с вперен поглед към паметника на Добруджанските революционери. Да. Това са децата от целодневната детска градина „Роза Димитрова“. Тяхната възраст не им позволява да осъзнаят напълно делото на добруджанските патриоти, но те са чували много разкази за героизма на най-малкия партизанин — Митко Палаузов. Познават портретите на Вела Пеева, Лиляна Димитрова, Свилен Русев. Образите на Димитър Дончев, Дочо Михайлов и др. се смесват с тия, които са обичали народа и отечеството си повече от своя живот.

От рано се подготвят децата за скъпия празник на свободата. С малките си пръстчета сами изплетоха венци за портретите на Митко Палаузов и Георги Димитров. Почистиха занималните си, поставиха знаменца. Ежедневно излизат из града на разходка и се възхищават от празничния му вид.

А сега с препълнени от радост сърчица те се отправят към паметника, за да поставят цветя по случай светлия празник. Ето децата спират. Три мъничките момиченца се отделят от групата, поставят цветя, обръщат се към другарчетата си и се спират за минутка. После едно след друго около пет-шест момиченца и момченца рецитират стихове пред децата и пред своите възпитателки. Сърчицата им преливат от радост. Едно русокосо момиченце с голяма бяла панделка на главичката си с много възторг рецитира:

Мамо, мамо как желая
мир да има по света!
Да се уча, да мечтая
в мир и радост да раста.

Елена ПЕТКОВА

СЪОБЩЕНИЕ
НА РЕДАКЦИЯТА

Открита е подписка за абониране за

„Силистренска трибуна“

за четвъртото тримесечие.

Абонирането се извършва от п. т. т. станции. Абонаментът за тримесечието е 5.20 лева. Трудещи се от окръга, абонирайте се за вашия вестник!

ПОБЕДИХА СИЛИСТРЕНСКИТЕ СПОРТИСТИ

Приятелските международни срещи между отборите на Калараш и Силистра, които вече станаха постоянна традиция, започнаха на Девети септември непосредствено след тържествената манифестация. Първи имаха думата баскетболистите от представителните отбори на двата града.

Преди да кажем няколко думи за развоя и протичането на самата игра трябва да отбележим, че организацията на състезанието беше под всякаква критика. На баскетболната площадка излязоха два отбора в еднакви екипи. Естествено би било нашият отбор да смени фланелките си, но... такива нямало. Започват разправии, търсения и всичко това пред очите на гостите. Най-сетне някой донася едно куфарче с екипите на волейболистите и състезанието, което се забави с повече от 30 минути, започна.

Още в първите секунди нашите баскетболисти наложиха много бърз темп на игра, което показва и резултатът. В третата минута той беше 6:2, а в петата — 15:6. Редят се динамични и красиви слизания към кошовете, които в повечето случаи водят до реализирани баскети в наша полза. Особено изпъкват с играта си в нашия отбор състезателите Манолов (№ 13) и Буюклиев (№4). От всичките лични нарушения, които изпълни Манолов, той не пропусна нито едно. Българите са по-добри под коша. Гостите не могат да организират своето нападение и това позволява на домакините да водят в резултата и след десетата минута той е 32:13. Почивката идва при резултат 48:22.

През втората част на играта румънците се организират по-добре и успяват да намалят разликата в точките на 50:26, 54:27. Нашите баскетболисти опитват стрелба от средно разстояние, но тя не е ефикасна. Въпреки това резултатът продължава да е в наша полза и и все повече се увеличава. Към средата на полувремето силистренци започват да играят по-живо, подканяни от публиката. В петнадесетата минута резултатът е 68:38. Осем минути преди края на срещата той вече е 86:46. Явно е, че нашите състезатели гонят трицифрен резултат и те наистина го постигат. №10 от нашия отбор изпълнява успешно фаул и резултатът се променя—100:56. Пак №10 след успешен пробив успява да постигне кош и резултатът е вече затвърден.

Краят на тази динамична приятелска среща дойде при 102:59 за отбора на Силистра.

От три часа след обяд се срещнаха мъжките волейболни отбори на гостите и домакините. Силистренци победиха много леко с 2:0, но играта не задоволи многобройните зрители. Тя беше вяла и липсваха каквито и да било напрегнати моменти. Гостите почти не успяха да окажат съпротива на българите, което личеше от първия гейм — 15:5. Добри прояви от нашия отбор имаха състезателите Ив. Господинов, Т. Виткин, Ив. Янков и др.

След завършването на волейболната среща на футболното игрище излязоха футболистите на град Калараш и Силистра. След сигнала на съдията и двата отбора започнаха с устремни атаки, но те остават безрезултатни. Отборът на „Доростолски юнак“ установи териториално надмощие, но и то остана неизползувано, понеже всички отправени към вратата удари не могат да намерят нейните очертания.

Единственият гол на този мач беше отбелязан в 38 минута. Състезателят Кириков от отбора на домакините изпълни много добре наказателен удар пред румънската врата и Дамянов с глава заби топката в долния десен ъгъл на вратата. След гола румънците организираха няколко атаки, но те бяха спрени от отбраната, където особено много добри прояви имаше Дечев.

С това завършиха спортните прояви през първия ден.

На 10 септември се срещнаха женските отбори по волейбол. Тази среща предизвика голям интерес у много силистренски граждани, които дойдоха да я наблюдават на площадката в Първа гимназия. Нашите състезателки не успяха да се реваншират за загубата си в Калараш и загубиха и този път от по-добрите румънки с 2:0. Грешката на нашите състезателки беше, че те не използуваха третия удар, докато гостенките обработваха добре топката и забиваха много успешно в полето на нашия отбор.

Съвсем друга беше картината при мъжките волейболни отбори. Нашите състезатели извоюваха една ценна победа с 3:0 в доста оспорвана и остра среща. Гостите се стремяха да вложат всички свои усилия за по-добро представяне, но явно беше, че не могат да мерят сили с нашите волейболисти. Това беше една хубава среща, която след слабата игра на жените задоволи напълно многобройните зрители. Първият гейм завърши 15:9. Това като че ли успокои нашите състезатели и те започнаха да играят с по-малко нерв, което даде възможност на гостите да се организират и да изравнят точките във втория гейм, но все пак нашите волейболисти го спечелиха с 16:14. Третият и последен гейм завърши 17:15.

След волейбола баскетболистите отново се срещнаха с отбора на Калараш и победиха с резултат 72:53 (на полувремето 28:21). Явно беше, че нашите състезатели превъзхождат гостите и не влагат много усилия в играта, която те спечелиха много леко. Играта на гостите през този ден не задоволи.

Футболната среща, състояла се на 10 септември, завърши наравно — 0:0.

Добро впечатление направиха волейболистите на кооп. „Стомана“, които поканиха румънските волейболисти да организират една приятелска среща. Последната се състоя на игрище „Пожарната“ и беше наблюдавана от доста посетители.

Румънците победиха с 2:0 гейма. След срещата на гостите бяха поднесени подаръци.

Д. ПАНОВ

СПЕЧЕЛИХА ПО-ДОБРИТЕ

На 6 септември в с. Малък Преславец се състоя футболна среща между отборите на с. Малък Преславец и с. Белица за първенството на „Б“ окръжната група. Още в първите минути футболистите на Малък Преславец неудържимо атакуваха вратата на Белица. Към 16-та минута дясната връзка Господин Георгиев, след прекрасна комбинация, заби неспасяемо топката във вратата на Белица и с това откри резултата—1:0 за домакините. По-нататък играта продължи да се играе в половината на гостите. Последните опитаха няколко комбинации, обаче те биваха провалями от отлично играещия вратар Атанас Калудев. Към 38-та минута преславските нападатели пак чрез Господин Георгиев покачиха резултата на 2:0. При тоя резултат завърши първото полувреме. Второто полувреме на играта продължи пак при определено надмощие на домакините. Тук именно пролича и тяхната физическа издръжливост. Футболният съдия Любен Димитров даде край на играта при резултат 2:0, в полза на преславските футболисти. Публиката остана доволна от коректната игра и на двата отбора.

Донка РУСЕВА

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

КИНО

(от 14 до 20 септември)

Силистра—кино „Доростол“—„Командирът на отряда“, кино **„Култура“**—„Три приятелки“; **Тутракан—кино „Дунав“**—„О, ти мой Фридолин“, „Иван Бровкин на целините“, кино **„Христо Ботев“**—„Лебедово езеро“, „Вълшебникът Абурахман“; **Дулово**—„Заради честта“, „Млади години“; **Алфатар**—„Летят жерави“, „Комунист“; **Кайнарджа**—„Бракът на Д-р Данвиц“, „Червени листа“; **Попина**—„Нова атракция“, „Алеко Дундич“; **Айдемир**—„Във властта на златото“, „Нашите съседи“; **Добротица**—„12 верни отговора“, „Звезди“; **Цар Самуил**—„Брачни несполуки“, Наурис; **Зафирово**—„Конят и момчето“, „Синът на рибаря“; **Сребърна**—„Слънцето изгрява“, „Вдовицата на Отар“; **Ситово**—„Свинарка и пастир“, „Нашите съседи“; **Гарван**—„Палома“, „Висока длъжност“; **Бабук**—„Две из победи“, „Пламенни души“; **Средище**—„Това се случи в Пенково“; **Межден**—„За последен път“, „Алеко Дундич“; **Иширково** — „Лястовицата“, „Висока длъжност“; **Алеково**—„Без особени белези“, „По неволя шофьор“.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА

Улица „Дочо Михайлов“ № 21

Телефони: главен редактор и зам. главен редактор—201

Отдели: Партийно-организационен Селскостопански, Промишлен, Култура и бит, Писма на читатели и дописници—27

даже и върху запалките — попита той с неестествен глас, явно подражавайки на Сослан.

—Не говорете пред мен за запалки! —потрепера Милочка.—Аз още не мога да дойда на себе си от ужас. Тези противни „америкен“" хвърляха хиляди запалки. . . Хиляди! Ние бягахме само по ризи! . .

В сапунената вода в легена плаваха парчета от оранжеви пъпешени кори, сякаш корабчета, осветени от слънцето. Като разтвори пръстите си с погнуса Цаголов внимателно изля водата в кухненската мивка. Това разсмя Милочка.

— Моля ви се, търсете. . .

— О, защо така, домнишора, домнишора—насмешливо и лениво възрази капитанът, изучавайки стените.

— В България казват госпожица. Веднага се вижда, че вие сте дошли от Румъния: тук не наричат така момичетата . . . Нали, Слава?

Медичката, която седеше в съседната стая започна да се смее и размърда стола си. Огнярят не даваше признаци на живот. Още в щаба на народната милиция Цаголов беше предупреден, че този човек се отнася много сериозно към своите обществени задължения.

Сослан много внимателно се местеше от предмет на предмет. Какво можеше да узнае той от този уморителен словесен дуел? Какво можеше да намери той в купчината женски украшения и подаръци, в костените гребени, кехлибарените запушалки, парижките изложбени каталози и камарите копринени чорапи с румънски етикети? Сред играчките, стоящи на масата, младши лейтенантът се заинтересува от едно малко порцеланово конче. Той го разглеждаше с вида на познавач, търсейки марката на фирмата.

— Хубаво е—се съгласи хазайката. — Това е английски порцелан. Статуетката е много старинна, нали?. . . Аз искам да се репатрирам. Мили, помогнете ми!—изведнаж помоли тя с капризно изражение на дете.

Капитанът за пръв път я погледна с внимание.

— Глупавичък, ами ако аз дам кръв на вашите ранени войничета! Това ще бъде ли взето под внимание? Помогнете ми! — вече с обида в гласа каза тя. — В България, всички казват, ще има амнистия. Сега тук има такова добро правителство. Нима само за бедната руска патриотка нищо не се е изменило...

Отвращението на Цаголов към този разговор се смесваше в него със съзнанието за изпълнявания дълг. Той мълчаливо прелистваше книгите на полиците. Те не представляваха интерес: нито забележки на полетата, нито скрито поставени записки. Капитанът за всеки случай отдели настрана няколко тънки томчета на Уолес, изцапаните кадифяно-тлъсти страници на Тефи и Алданов, томче стихове от Омар-Хаям и подвързаните заедно спомени на Юсупов-Елстон за убийството на Распутин и мемоарите на митрополит Макарий. С безразличен вид Сослан за минута се спря върху върху спомените за Распутин.

Милочка с любопитство погледна през рамото му.

— Ако вие се бяхте запознали с Мария Юревна, вие бихте били във възторг!

— Разкажете за нея, Милочка! — с несдържано сладникав глас помоли Шустов.

— Това беше необикновено екзалтирана жена, не е ли истина? Такава дворянка, която не приличаше на близките си.

Като че ли търсейки доказателства, Милочка започна да се рови в купчината книжки на списание „Сигнал“, излизащо в окупираните страни на всички езици. Сред безчислените фотографии на тържествуващи фашисти с засукани ръкави, снети ту върху развалините на Акропола, ту край селска къщичка, където започва великата руска река Волга, Милочка намери Мария Ординцева.

— Това е на плажа във Варна — говорейки с френски акцент произнесе Милочка. — Аз мисля, че списанието вече се е измачкало във всички болници на германската армия от Биариц до Нарвик. Нали е хубава?

Цаголов се замисли със списанието в ръка.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година IV, Бр. 60 | Сряда, 16 септември 1959 година | ЦЕНА 20 СТОТИНКИ

Учебната година започна! Пионери, ученици, учащи се, на добър час!

ОВЛАДЯВАЙТЕ УПОРИТО НАУЧНИТЕ ЗНАНИЯ, УСВОЯВАЙТЕ ТРУДОВИ НАВИЦИ!

НОВА УЧЕБНА ГОДИНА — НОВИ УСПЕХИ

Започна новата учебна година.

Петнадесети път в условията на народната власт широко се отвориха вратите на нашите училища за хиляди ученици и ученички в страната.

Успехите на новата учебна година ще решат в основни линии подготовката за преминаването на нашите училища към цялостно прилагане на новия закон на образованието. Затова пред учителските колективи, профкомитетите на предприятията и управителните съвети на ТКЗС ,стои важната и отговорна задача да насочат усилията си за свързване на обучението с производителния труд. Довършването на всички строежи, предназначени за работилници и кабинети, навременното сключване на договори между училищата, предприятията и ТКЗС, провеждането на разяснителна работа както сред учениците, така и сред трудовите колективи, ще решат основната задача, която стои пред училището. Опитът на I-ва политехническа гимназия в Силистра, която без бюджетни средства, с доброволния труд на ученици, учители и родители довършва нова сграда за нуждите на политехническото обучение в двора на гимназията, трябва да бъде приложен и в други училища.

Умелото съчетание на учебно-възпитателната работа с производственото обучение ще позволи на учителските колективи да отстранят някои дългогодишни слабости като голям процент на второгодници и отпадащи ученици. Онагледяването на предавания материал с помощта на „диаграми, чертежи, макети и пр. ще премахне формалното и книжно обучение и ще спомогне за едно по-дълготрайно и по-задълбочено усвояване на материала.

Въпросът за комунистическото възпитание на младежта стои в центъра на проблемните въпроси на училището. Само хора с комунистически добродетели могат да бъдат активни строители в социалистическото общество. Задружната работа на учителските колективи, комсомолските и пионерски организации и профкомитетите в това направление може да даде голям принос за комунистическото възпитание на учениците. Покрай учителската фигура, която създава физиономията на училището, сега в изискванията на закона „за по-тясна връзка на училището с живота", изпъква и фигурата на майстора, работника или бригадира в ТКЗС, който ще обучава учениците на дадена професия. Не може един майстор, добре владеещ работата си, с умение да предава своя опит на учениците, а в същото време в отношенията си с възрастните, в работно време, да се държи невъзпитано, като говори цинизми, ругае и пр. Защото на този майстор или работник е възложена твърде отговорната и почетна задача да готви специалисти в своята професия и да насажда у тях любов към труда, уважение към работническата класа.

Фактът, че има слаби по успех ученици, които добре се проявяват в практическите занятия, говори, че тези деца не са лоши. Прилагането на индивидуален подход към тези ученици от страна на учителите може да спомогне и за повишаване на успеха на такива ученици. А това означава, че учителите еднакво трябва да работят както с добрите, така и с трудно поддаващите се на обучение и възпитание ученици. Защото за социалистическото общество е важно всеки член да бъде добре подготвен за живота, а не само отделни единици хора.

Правилното протичане на учебно-възпитателната работа зависи от учителските колективи, от тяхната дееспособност, организираност и сплотеност. Новите условия изискват ново творческо отношение към тяхната педагогическа работа, размах, при който те ще изявят своите дарования. На тях, на учителските колективи преди всичко—най-непосредствените строители на детските души, Партията възлага надежда да създадат истинско социалистическо училище—дом, където ще се коват характерите и ще се развиват умствените способности на нашите деца.

Изнесеният положителен опит на септемврийските съвещания на учителите може да служи като главно ръководно начало на всички учители, поради което той трябва да се внедри навсякъде, където е необходим.

Преустройството на образователното дело у нас може да се реши успешно само когато с него се занимава цялата общественост, общинските народни съвети, партийните комитети и организации, отечественофронтовските организации и др. Осъществявайки на практика новия закон за образованието, ние ще можем да създадем цялостно развити граждани, активни строители на социалистическото и комунистическото общество.

Добре дошли в родното училище!

След тържественото откриване на учебната година в училище „Отец Паисий", Силистра, учениците се отправят към класните си стаи. Първокласниците плахо пристъпват прага на училището. Малките им сърца трепкат в очакване на първия учебен час.

—Сега ученици,-казва учителката на своите първокласници—да видим класната стая, в която ще се учим.

В коридора те й поднасят цветя. С тихи стъпки и търсещ поглед влизат в класната стая. Светлината, цветята, портретите зоват жадните им за плодоносен труд очи. Над черната дъска е портретът на Георги Димитров.

—Познавате ли кой е този портрет?—пита учителката. Днетри деца вдигат ръка.

—Този портрет е на Георги Димитров — отговаря едно от тях. С разбрани за тях думи учителката запозна малките ученици с вожда и учителя на нашия народ.

Вратата се отваря. В стаята влизат петокласници. „Скъпи първокласници,-приветствува ги един петокласник. Днес е нашият първи учебен ден. Преди четири години и ние за първи път плахо като вас седнахме на чиновете. По-късно училището стана наш роден дом, а нашата учителка — наша родна майка". Петокласниците обещават да им помагат, да бъдат често при тях, раздават им много бонбони и много подаръци. Първокласниците са по-спокойни, весели. Те обещават да, бъдат добри ученици, да радват с отличния си успех учителката и родителите си.

Добре дошли, първокласници, в нашето родно училище!

Траян ГЕОРГИЕВ

Очакват ни нови, големи успехи

Първа политехническа гимназия „Климент Охридски" с празнично украсена. Отдалеч се виждат развените знамена и красивият лозунг „Добре дошли, желаем ви успех!" Той зове и ученици и преподаватели да прекрачат прага на родното училище с чувството на дълг и отговорност пред поставените им за изпълнение задачи.

Подредени по класове, учениците слушат приветствените слова на своя дългогодишен и с богат опит директор Атанас Неделчев. По лицата на всички се чете празничен възторг. Радостна възбуда е разляла руменина по бузите и на ученички, и на ученици. Първият учебен ден вълнува не по-малко и преподавателите. Думите на директора се следят с интерес и от новопостъпилите осмокласници и от „ветераните", които проведоха през миналата учебна година образцово производствената си практика в промишлените предприятия и повишиха успеха си по всички общообразователни предмети.

„Новата учебна година — каза другарят Неделчев — ще протече под знака на изпълнение решенията на VII конгрес на Българската комунистическа партия и Закона за още по-тясна връзка на училището с живота и по-нататъшното развитие на образованието в нашата страна. Откриването на новата учебна година съвпада с две големи събития, които са от решаващо значение за прогреса и световния мир. На 12 септември в СССР беше изстреляна втора космическа ракета към луната-която вече пристигна до местоназначението си. Второто важно събитие е посещението на Никита Хрушчов в САЩ, което топи ледовете на студената война и служи за заздравяването на мира в целия свят.

На нашето училище Партията и Правителството гледат с вяра и надежда, че ще съумеем да се справим с предстоящите ни задачи. Ние ще оправдаем техните надежди!"

Бурни ръкопляскания изпращат последните думи на директора. Те са израз на обещание, че и учители и ученици ще положат всички усилия, за да оправдаят голямото доверие.

Този ден е ден на радост и възторжени слова!

Поднесоха приветствия другарите Хр. Иванов, от името на Окръжния комитет на Българската комунистическа партия, М. Спасов, старши инспектор в Министерството на просветата и културата и М. Георгиева, началник на отдел „Просвета и култура" при Окръжния народен съвет. Те пожелаха на учениците и учителския колектив здраве, бодрост и сили за още по-големи успехи в областта на народното образование.

Иглика Желязкова от името на комсомолската организация в училището благодари на учители и ученици за тяхната работа през миналата година и изказа увереността си, че никакви пречки не биха спрели възторжените комсомолци по пътя им към овладяването на крепостта-наука.

Поднесе приветствие и осмокласничката Снежана Екзарова. Тя пристъпва плахо и в първите й слова личи смущение, но кой не е изпитвал това толкова познато чувство, когато за пръв път се е изправил пред своите учители и другари. В думите й има много топлота и детска искреност, които радват и вдъхват увереност във възможностите на нашата бодра младеж.

Празнично се диплят знамената. От големия портрет над входа гледа нашият мъдър вожд и учител Георги Димитров, който вдъхновява за смели и светли дела.

Тържествено прозвучава училищният звънец. Учениците се отправят към светлите класни стаи. Първи учебен ден.

Новата учебна година започва!
На добър час!

Драгомир ПАНОВ

НАПРАВЕНИ 15,000 ЛВ ИКОНОМИИ

Учителите и курсистите от Селскостопанския техникум-Силистра, по предварително обсъден план, извършиха ремонт на учебните сгради и общежитието като с това направиха 15,000 лева икономии на съвста.

След приключване на ремонта бригадата силажира 120 тона силаж и по този начин осигури изхранването на ония животни от животновъдните ферми, с които техникумът провежда практически занятия.

С това курсистите още веднъж доказаха, че са готови да израснат като утрешни добри агрономи и зоотехници.

З. МАРКОВ

С ЧЕСТ ИЗПЪЛНИ КОМСОМОЛСКОТО ПОРЪЧЕНИЕ

На организационно събрание на ДКМС в с. Голеш се връчиха комсомолски поръчения за предаване по 450 яйца от комсомолците. Такова поръчение бе връчено на др. Дичо Проданов. На другия ден след събранието той започна да събира яйца от своите роднини и близки от махалата.

Въпреки че е овцевъд, той намира време да събира яйца. Той си бе поставил „задача в чест на 15-годишнината от Девети септември да преизпълни поръчението. Непрестанно борейки се за това, той всеки ден, сутрин рано или вечер късно, обхождаше махалата, събираше яйцата и ги предаваше на яйчаря.

Досега е събрал и предал над 900 яйца. Съзнателен младеж, добър овцевъд, активен член на Комсомола е Дичо.

Вълчо РАДЕВ

Хубав коноп отгледаха тази година кооператорите от стопанството в Срацимир. Доходите от него ще увеличат паричните средства на стопанството.

Жътвата на конопа завърши преди около двадесетина дни. Кооператорите прибраха семето, а стъблата предадоха на Конопената фабрика. В работата по прибирането на конопа се отличиха Христина Христова и Неда Маринова.

НА СНИМКАТА: Звеното на Христо Пенев прибира коноп.

Обещанието е изпълнено

Наскоро на събрание работниците от Промкомбината в Дулово отчетоха изпълнението на годишния си план. Успехите са радостни. Колективът устоя на даденото обещание и към 31 август изпълни общия годишен план 76 на сто. Някои от цеховете имат високи постижения: печатницата — 107 на сто, шивашкия цех — 87 на сто, обувния — 85 на сто.

За изпълнението на личните планове на добрите производственици бяха раздадени награди. От дърводелския цех бяха наградени работниците Йордан Минчев и Христо Малчев, изпълнили личните си планове 175 на сто, от шивашкия цех — Иван Кънчев и Мехмед Джибурджиев с изпълнение на плановете си съответно 131 и 127 на сто, Георги Цанев от кантарджийския цех — 140 на сто и др.

Краю КРАЕВ

От днес нататък всички сте ученици

В голямата прясно боядисана учебна стая в Дуловското смесено училище е светло и уютно. Септемврийското слънце, пробряло лъчите си през облаци, озарява лицата на щастливите първокласници. Букетите от свежи цветя във вазите, поставени върху покритата маса, придават тържествен вид на обстановката.

Днес е първият учебен ден. Искрят очите и трепкат сърчицата на 37 мургави, русокоси и синеоки дуловски дечица—българчета и турчета, насядали на чиновете.

— Скъпи деца, от днес нататък вие всички сте ученици!- каза учителката на класа Вергиния Бонева, като се разхождаше между чиновете и погалваше ту едно, ту друго дете. А сега вашите по-големи другарчета от V-а клас, на които до миналата година бях учителка, са дошли да ви посрещнат. Те ще изнесат малка програма.

Под диригентството на пионерката Стефка Георгиева, агитката възторжено запя:

Трепкат ни сърцата,
ясен звън звъни,
кой зове децата
в есенните дни? . . .

В агитката на класа пеят всички отличници от миналата година. Тук са Велка Тодорова Андреева, Йовка Георгиева Неделчева, Стоянка Денкова Георгиева, Матьо Тодоров и др. Пълната отличничка на класа Марийка Георгиева Санова — кестеняво, стройно момиченце, чете пламенно слово до малките си другарчета.

— Скъпи първокласници, — се носи тъничкото гласче на Марийка.— Преди четири години ние бяхме като вас. За първи път с радост и страх дойдохме да се учим. Търпеливо и неуморно писахме, учихме буквичка по буквичка, научихме много песнички. Тези, които много слушаха другарката и родителите си, минаваха от клас в клас и ето ни днес големи, по-умни и по-добри, отколкото бяхме когато дойдохме за първи път в училище.

Ние ви пожелаваме като нас да се учите, да слушате и да се трудите, да растете бодри, здрави и умни. Радост и гордост за родителите си, за другарката ви и нас, по-големите ви братя и сестри.

След това на всички първокласници се раздадоха подаръци от училището — блокчета, моливи и пластелини.

На добър час!

СРЕБЪРНА. Строени в редици, спретнати и чисти — ученици и ученички, със затаен дъх слушат краткото приветствие на директора на училището др. Велико Димитров. От името на учителския колектив той поздрави учениците и им пожела нови, още по-големи успехи в овладяването на трайни знания, за по-тясно свързване на учебната работа с живота.

Поднесоха приветствие др. Никола Георгиев от името на партийната организация и др. М. Георгиева от Окръжния комитет на Комсомола. В 8.10 часа започна първият учебен час. Колко радост и вълнение изпитват в този момент учениците.

На добър час, скъпи ученици!

На добра сполука, мили деца!

Отлетяха безгрижните дни на лятото и настъпи сребрист септември. С него дойде и чистият глас на школския звънец, който отново призова децата на плодоносен труд в родното училище. Започват часове, изпълнени с радостните трепети на наученото, с веселото и незабравимо училищно приятелство.

Първият учебен ден в с. Ситово. Училището, с блеснали от чистота стаи, посреща своите питомци. Те са възбудени и радостни и оживено споделят видяното и преживяното, когато е липсвала близостта на училищната скамейка. Започва тържеството. Бодро пионерско ура посреща знамето. С топли думи директорът на училището Веселин Патрашков приветствува децата. Той им напомня техните задължения и им пожелава да се учат здраво, по комунистически, за да израснат достойна смяна на бащите и майките. От името на партийната организация в селото приветствие поднася другарят Андрей Цонев и раздава подаръци на малките ученици-първокласниците. Следват песни и стихотворения за първия учебен ден, за любимата пионерска организация и скъпото училище.

На първокласниците всичко е интересно и ново — и зелените малки чинове, и черната дъска, и сметалото, и картините по стените... Те са плахи, неуверени, но ласкавият глас на учителката гали детските души, сърцата се отпускат и скоро тук уверено ще се чуват първото А, Б и тази обстановка ще стане близка, родна и нужна. Първокласниците изпяват най-хубавите песнички, които знаят, разгръщат страниците на новите книги. Цялото училище звучи, пее и говори — започват любимите училищни дни.

На добра сполука, мили деца!

Жозефина ИВАНОВА

СЪБИТИЕ С ЕПОХАЛНО ЗНАЧЕНИЕ

На 12 септември т. г. гласът на белокаменна Москва оповести, че от територията на великия Съветски съюз е отправена космическа ракета към Луната. Светът отново стана свидетел на огромните постижения на съветската наука и техника и в трескаво напрежение зачака крайния резултат. А той бе такъв, какъвто го оповестиха предварително съветските учени: ракетата кацна на Луната на 14 септември т. г. в 0 часа, 2 минути и 24 секунди, като отнесе там вимпел с герба на СССР.

Привет на съветските учени и инженери!
Слава на съветската наука!

Септемврийските съвещания на учителите

На 11 и 12 септември тази година в Силистра се проведоха септемврийските съвещания на учителите от Силистренски окръг. Началникът на отдел „Просвета и култура“ при Окръжния народен съвет Магдалена Георгиева прочете доклад за резултатите от учебно-възпитателната работа през миналата година и задачите по осъществяването на новия закон „За по-тясна връзка на обучението с живота“. Другарката Георгиева задълбочено анализира работата на учителите през изтеклата учебна година и посочи редица слабости и постижения в тази област на народното образование. В систематизиран вид тя изложи и задачите, които ще трябва да разрешат учителите и ръководителите на училищата в окръга, за да свържат още повече обучението и възпитанието с живота.

За работата на пионерските и комсомолски организации в училищата прочете доклад Георги Кардашев, първи секретар на Окръжния комитет на Комсомола. И по двата доклада се изказаха много учители. Георги Мъров от Силистра описа своя опит по възпитанието на „изпуснатите“ деца и отправи остра критика към онези преподаватели, които се мъчат „да се отърват“ от трудноподаващите се на възпитание деца. Заместник директорът на Първа политехническа гимназия Вяра Минчева изтъкна необходимостта от сериозна и задълбочена подготовка на учителите за уроците в клас. Въпреки че са изхвърлени от употреба писмените урочни планове, учителите все пак трябва да скицират уроците си. Тя намира за необходимо отдел „Просвета и култура“ да командирова някои учители в по-добре обзаведени политехнически училища в страната за обмяна на опит. По въпроса за практиката на учащите се тя каза, че е по-целесъобразно същата да се провежда през течение на цялата учебна година, а не след свършване на учебните занятия.

Преподавателят А. Цачев от Тутракан разказа за добрата работа на ученическата бригада, която е работила през цялото лято в с. Белица. Той счита, че трудовите бригади са истинска школа за подрастващото поколение. Същият разказа и за работата си сред пионерите, които са уредили в неговия клас „съд на честта“. Пред този съд се явяват всички, които са нарушили дисциплината или са получили слаби бележки.

Ценни предложения във връзка с училищното здравеопазване направи д-р Георгиева, училищен лекар във Втора гимназия—Силистра. Тя счита, че не бива да се допуска щурмовщина в извънкласната работа. В някои случаи дори се допускат и такива грешки—вземат се ученици за някоя работа и от редовни часове. Тя предлага в края на учебната година да се прекрати всякаква извънкласна работа, а учениците от XI клас да бъдат освободени от такава през цялата учебна година.

Другарят Симеон Жеков, председател на Окръжния съвет на профсъюзите обърна сериозно внимание на нуждата от трудово възпитание за учащите се. Завършилите образованието си в народното училище трябва да обичат труда и да са годни да влязат в производството.

Директорът на Първа политехническа гимназия Атанас Неделчев запозна подробно присъстващите с организацията на производствената практика на учениците през миналата учебна година. Той даде указания как трябва да се провежда тя за в бъдеще.

Изказаха се учителите П. Цонев от Дулово, Димка Радева от Втора гимназия — Силистра, Ибрахим Ибрямов от Руйно, Дяко Дяков от Гарван и други. В техните изказвания пролича загрижеността им за обучението и възпитанието на подрастващото поколение, готовността им да дадат всички свои сили за осъществяването на тази важна задача.

За големите перспективи, които се откриват пред народното училище говори др. М. Спасов, старши инспектор при МПК, който даде ценни напътствия на учителите как да изпълнят всички поставени им задачи.

На секционните съвещания, преподавателите обмениха опит, направиха препоръки за подобряване на работата по отделните учебни дисциплини и се запознаха с измененията в учебните програми.

Взели всичко ценно от тези съвещания, учителите се върнаха в своите училища, за да продължат тежката, но пълна с благородство и висока чест работа по обучението и комунистическото възпитание на нашата бодра смяна—утрешните строители на щастливия живот в нашата прекрасна родина.

За по-тясна връзка на училището с живота

На 4 септември се проведе окръжно съвещание с председателите на профкомитетите и директорите на предприятията и училищата, организирано от Окръжния съвет на профсъюзите, във връзка с работата на профсъюзите по прилагането на закона „За по-тясна връзка на училището с живота и за понататъшното развитие на народното образование в Народна република България“

В доклада на секретаря на Окръжния съвет на професионалните съюзи др. Михал Димитров беше подчертано, че във връзка с политехнизацията на обучението, все още въпросът за създаването и обзавеждането на работилници в нашия окръг не е решен добре. Така например от 110 основни училища в 56 има работилници, от които напълно обзаведени са 5, а средно обзаведени 15. Останалите са в процес на обзавеждане. Зле е положението в турските основни училища, при които от 40 основни само в 10 има поставено начало на работилници.

На съвещанието се изтъкна, че заслужава похвала колективът на I-ва гимназия в Силистра, който с доброволния си труд и голямо усърдие построи нови помещения за работилници без бюджетни средства.

При производствената практика трябва да се обърне внимание на предварителния подбор на обектите, където ще се провежда практиката. Ръководителите на ТКЗС и предприятията трябва да имат правилно отношение към практиката на учениците.

Особено внимание трябва да се обърне на въпроса за осигуряване безопасни условия за работа. На учащите се предварително да се изнася инструктаж по техниката на безопасността.

Профкомитетите в предприятията да водят борба за пълна заетост на учениците през време на производствената практика. Учениците да не се използуват за обща работа, а конкретно по даденото производство.

Накрая на съвещанието се изтъкна, че въпросът за преустройството на образователната система не трябва да се предоставя за практическо осъществяване само на работници по просветата, а с него трябва да се занимава цялата наша общественост.

Тодор НИКОЛОВ

ЗАПОЧНА СТРОЕЖЪТ НА ПАРТИЙНИЯ ДОМ

Едва отшумя великият празник на свободата и първите работници започнаха да събарят покрива на старата сграда, където се помещаваха шивашкият и часовникарски отдели на Промкомбината. Минават граждани, спират се и гледат. За няколко дни картината тук коренно ще се измени. Трябва да бъде подготвена строителната площадка и да започне строежът на Партийния дом, който ще има около 36 помещения. В тях ще се настанят Окръжният и Градският комитети на партията. Централната фасада на сградата ще бъде четириетажна, а крилата—триетажни. Постройката ще бъде обърната с лице към площада и ще бъде само една част от онзи величествен строителен комплекс, който ще се издигне в центъра на Силистра.

Непосредствено до Партийния дом ще бъде построен Домът на съветите. Двете здания ще заемат пространството от ъгъла на улиците „Владислав“ и „Дочо Михайлов“ до градинката пред градската баня.

Не е далеч времето, когато Силистра ще има красив, добре оформен в архитектурно отношение център, с хубави и светли сгради. Строежът му започна.

Драгомир ПАНОВ

Все по-хубав става нашият град. НА СНИМКАТА: Алея от Дунавската градина.
Снимка: Енчо НИКОЛОВ

СРЕЩИ СЪС СТАРИ ПАРТИЙНИ И МЛАДЕЖКИ ДЕЙЦИ

В СИТОВО

Неотдавна в клуба на БКП в с. Ситово над 120 млади възторжени строители на социализма проведоха среща със старите партийни и комсомолски дейци Тодор Цонев, Цоню Цонев, Тодор Ганчев, Андрей Пенев, Ангел Станчев и Иван Камбуров.

Другарят Тодор Цонев—един от организаторите на младежкия съюз в селото, разказа спомени за дейността на Комсомола и Партията преди освобождението от румънско, а по-късно и от фашистко господство.

До създаването на партийната и комсомолска организация ситовци са били разделени по махали и враждували помежду си. Често ставали и побоища между младежи от различни махали. Това улеснявало полицията при провеждане на терор и грабежи. През 1933 година др. Коста Андреев—член на Партията заедно с младежите Цоню Цонев, Атанас Димитров, и Иван Свирчев организирали комитет на Комунистическия младежки съюз със секретар Тодор Цонев. Благодарение на упоритата работа враждите между младежите били заменени с другарски отношения. Под ръководството на партийната организация и с участието на младежите в селото се провели редица успешни борби за защита на икономическите и политически интереси на селяните. Провеждали се мероприятия против побоищата, против разораването на пасищата от румънеца Никула Прокопу, срещу предказармената подготовка на младежите и др.

Другарят Цонев подчерта, че у комсомолците тогава е имало изключително здрава дисциплина, което е спомогнало за успешния край на борбата.

Накрая другарите Андрей Пенев и Тодор Ганчев направиха някои допълнения по разказа на др. Цонев.

Разказите на старите партийни и комсомолски дейци бяха изслушани от младежите с голямо внимание и интерес.

Андрей ЦОНЕВ

Призив-обещание за благоустрояване и хигиенизиране на населените места

На проведената Окръжна конференция на БЗНС въпросът за благоустрояването и хигиенизирането на населените места беше поставен и обсъден. Конференцията единодушно издигна лозунга: **„Всеки дом на сдружен земеделец — образцов“.** След конференцията има постигнати значителни успехи. Най-добре работиха обаче сдружените земеделци от с. Поляна. Те са в надпревара по строителството на нови къщи, поддържане с вкус дворовете и други хигиенни мероприятия. На проведеното на 5 септември дружбено събрание в Поляна за отчитане мероприятията по хигиенизирането по предложение на ръководството на дружбата с председател Киро Иванов се прие призив-обръщение до сдружените земеделци в окръга. В призива са залегнали точки като хигиенизирането на населените и работни места, спазването на ветеринарно-санитарните изисквания при млекодобива от работещите във фермите сдружени земеделци, обещания за изкопаване на помийни ями, свързани канално с кухненските мивки, направа на хигиеничен клозет, торище за смет—иззидано от тухли и покрито с капак, борба с мухите, поддържане лична и в жилищния дом хигиена, образцов двор с цветна градина и пр.

При обсъждането на призива в дружбеното събрание станаха много оживени разисквания.

Стефан АНДРЕЕВ

В СИЛИСТРА

В чест на 15-годишнината от Деветосептемврийското антифашистко въстание преди няколко дни дружественият комитет на Комсомола при турското читалище в гр. Силистра организира среща с др. Стоян Дюлев—член на РМС преди Девети септември 1944 г. На срещата присъствуваха всички членове на дружеството и много младежи и девойки от града.

Другарят Дюлев увлекателно разказа спомени из живота на РМС. Смелостта, твърдостта и точността на ремсистите са гаранция за успеха на всяка задача, която са решавали. Любовта към Партията и народа е вдъхновявала ремсистите в борбата им както срещу румънското чокойство, така и срещу българските фашисти. Увереността в безусловната победа на справедливото дело на Партията въодушевявала младите борци. Другарят Дюлев завърши беседата си с пожелание към младежите да живеят щастливо и се трудят неуморно.

От името на комсомолците др. Неджля Ахмедова поднесе букет от цветя на скъпия гост.

Дургут ТЕФИКОВ

НОВ КУЛТУРЕН ДОМ

Много труд, усилия и средства вложиха ситовци през последните две години за строежа на новата читалищна сграда. В дните пред Празника на свободата строежът беше завършен.

На 6 септември културният дом беше тържествено открит. Всред многобройните кооператори присъствуваха и гости от Окръжния комитет на Партията, начело с др. Али Рафиев. Пред развълнуваното море от хора прочувствено слово произнесе др. Веселин Петрашков, председател на читалището, а др. Али Рафиев, от името на Окръжния комитет на БКП и Окръжния народен съвет, приветствува ситовци за героичния труд, положен на строежа.

Накрая самодейният колектив от Ситово и агитката от Народния театър—Силистра изнесоха богата програма.

Съвети за домакинята

СЕЗОНЪТ НА ТУРШИИТЕ ДОЙДЕ

През септември грижливите домаки приготвят най-разнообразни турши. Няма домакиня, която да не знае ка да приготви кисело зеле, или турш от зелени и червени пиперки, от мо кови, зелени домати и т. н. В тази р цепта ние искаме да посочим на дом кините как да си направят една пр възходна туршия от зелени домати.

Пикантна туршия от зелени до мати: Вземаме два килограма зелен домати, измиваме ги добре, нарязв ги на филийки, слагаме ги в чугун съд и леко ги осоляваме. Покриваме г с капак и оставяме да престоят та една нощ. На другия ден отцежда водата им, слагаме ги в голяма чуг нена тенджера на огъня, като им пр бавяме една чаена чаша вода, 3 ча оцет, две и половина супени лъжи сол, 6 средно големи глави лук, на зан на филийки, 20-25 зърна счук черен пипер, 5-10 парченца счукан к рамфил, 10-15 зърна бахар, полови супена лъжица горчица на прах и водни чаши захар.

Тази смес щом възври я слагаме н слаб огън да ври непрестанно, но ти около 4 часа. Оставяме след това сме да изстине и я прибираме в малк стъклени буркани, които завързваме пергаментова хартия. Това е прекрас туршия като гарнитура на печен месо през зимата.

Смесена златишка туршия: Вземаме хубави здрави камби, зелени пиперки, сини патладжани, фасул, моркови, целина, малки краставички, тиквички, малки динки, малки пъпешчета и червено зеле, което нарязваме на четвъртинки. Пиперките измиваме и оставяме с дръжките без да ги надупчваме. Си ните патладжани нарязваме на филии, зеления фасул, ако е стар, попарваме, а ако е много млад не се попарва. О таналия зарзават нареждаме на редове по вид, докато съдът се напълни. С ряваме саламура от две трети вода и една трета оцет, дафинови листа, з хар, чер. пипер и сол на вкус и зал ваме туршията с врялата саламура.

Фотоизложба за успехите на народната власт

От 8 до 10 септември в на шия град в салона на ученичес кия стол бе открита художестве но-документална фотоизложба „15 години народна власт в Си листренски окръг“.

В тридесет табла с докуме тални фотоматериали, диаграми таблици и цифри са отбелязани постиженията на социалистичес кото строителство, пътят и за воеванията на народната влас в окръга. Светлата история на народната власт започва с увод ния текст от изказването на др Димитър Ганев: . . . „идеали те на хилядите борци се осъ ществяват, превръщат се от красива мечта в жива действи телност“. Показани са снимки на загинали в борбата добру джански революционери, на полит затворници, скици от разбиване то на затвора и посрещането на съветските войски. Вълнуват та блата „Властта в ръцете на наро да“ „Народният съд“, „Отечестве ната война“, „Укрепването на на родната власт“, „Първи стъпки към възстановяване на народ ното стопанство“, „Историчес ките конгреси на БКП — V, VI и VII“. В останалите табла се посочват успехите на народното ни стопанство през трите пети летки. Виждаме и паметника на добруджанските революционери в Силистра. На това табло ли чат думите на др. Димитър Га нев: „Новото строителство в Добруджа и страната ще бъде най-достойният паметник на за гиналите герои“.

Документалната фотоизлож ба беше посетена от много гра ждани и гости на Силистра.

Цв. ХАДЖИДИМИТРОВА

БРАТЯТА РУСИ В СИЛИСТРА

(По случай 130 години от подписването на Одринския мирен договор)

След падането на първокласната Силистренска крепост в руски ръце на 29 юни 1829 година, руските войски, под командуването на генерал Дибич Забалкански, стремително се насочват към сърцето на Турската империя и за кратко време се озовават пред Цариград.

Смъртно изплашен, султанът поисква мир. Русите се съгласяват и мирният договор бива подписан на 2/15 септември 1829 година в гр. Одрин, откъдето носи и наименованието си Одрински мирен договор.

Освен редицата привилегии, които Русия получава по този договор, трябвало да получи от Турция и сумата 60 милиона гроша като военно обезщетение. До заплащането на тая сума град Силистра, заедно със своята околност, е трябвало да остане в руски ръце. Границата на окупираната зона е била до 15-ия километър по шосето Силистра — Коларовград. Тук е пазела руска гранична стража, затова и днес населението от селата Бабук, Алфатар и Българка нарича тази местност „Караула“.

През време на окупацията русите държали свой гарнизон и отначало за военен комендант бил назначен българинът на руска служба капитан Георги Мамарчев, вуйчо на прославения български революционер Георги С. Раковски. Населението от града с голямо въодушевление избрало капитан Мамарчев за свой кмет, който е и първият кмет на град Силистра. В качеството си на такъв той се среща с българите от града и околността и им говори за бунт срещу турската власт, който бунт е трябвало да освободи цяла България. Няколко пъти той се среща с Велчо Джамджията от гр. В. Търново, който на отиване и връщане от Румъния по търговски работи е минавал през Силистра. Велчо бил голям патриот и с готовност приел предложението на Мамарчев да организира съзаклятие против турската власт. Тук, в гр. Силистра, бил разработен и план на това съзаклятие, известно в историята като „Велчова завера“. Този план бил одобрен от десетки занаятчии и търговци от Търново, Елена, Трявна, Горна-Оряховица, Враца и др. Ентусиазиран от това, капитан Мамарчев сформирал чета от 500 доброволци-добруджанци и навлязъл навътре в страната с цел да вдигне населението на бунт. Там се срещнал с участниците във „Велчовата завера“ и взел активно участие в подготовката на въстанието. През пролетта на 1835 година той е бил на заседание на съзаклятниците в Капиловския манастир, близо до гр. Търново. На това заседание бил определен денят на въстанието. Но предадени от българина-чорбаджия Хаджи Йордан и гръцкия митрополит в Търново Иларион, съзаклятниците били хванати и избесени, а капитан Георги Мамарчев, когото турците наричали Буюклю, като руски поданик, бил заточен на остров Самос, където умрял през 1846 година, далеч от родния край.

През време на руско-турската война от 1828-1829 год., а особено след нейното свършване, много българи е трябвало да се преселят във Влашко и Южна Русия. Там са намерили убежище над 130 хиляди души, избягали от жестокото отмъщение на турците, за което Г. Димитров пише: „В онова време, след оттегляне на русите от България, турците се показали толкова свирепи, щото съвременните българи не били запомнили такива злодейства. Не са обвинявали и преследвали само ония българи, които вдигали оръжие срещу турците във време на войната, но и всички изобщо, понеже те били причина да плаща Турция военни обезщетения, тъй като русите дошли тях да освобождават. Думата „московски гяур“, която оттогава са спечелили българите, не липсвала от устата на турчина. Българинът на всяка стъпка се посрещал и изпращал с биене, като му се казвало: „Гяурин, викай сега московеца да те избави“. (Г. Димитров, „Княжество България“, т. II, стр. 130)

Оставането на гр. Силистра и околността му в руски ръце било залог за всички българи, че Русия не се е отказала да освободи България от отоманско иго. Много българи, заедно със семействата си, както от забягналите през време на войната във Влашко и Русия, така и от вътрешността на България, на цели кервани се отправили към Силистра. Много от тях капитан Мамарчев настанил в къщите на избягалите през войната турци. За които нямало място в града, Мамарчев отпуснал вън от крепостта, източно от нея местността „Ливадата“ (Района на днешното училище „Н. Й. Вапцаров“). Върху тази площ пришълците получили право да си строят къщи. До 1830 год. на това място се оформила цяла махала от 300 къщи с прави и красиви улици. Жителите на тази махала, които били предимно българи и малко руси, я нарекли „Вȍлна“, т. е. строена на воля, на свобода.

„Волната“ играе важна роля в нашето възраждане. Според Илия Блъсков (повестта му „Двама братя“) българите от „Вȍлната“ образували помежду си особени сбирки и отказвали да изпращат децата си в гръцкото училище, което се намирало вътре в града. Загрижени за просветата на своите деца на роден български език, през 1848 год. те открили свое българско училище — първото българско училище в силистренския край. Пръв учител в това училище бил даскал Тодор от с. Тестедже (Провадийско), руски възпитаник.

За по-нататъшната съдба на „Вȍлната“ в „Силистренски алманах от 1899 година“ на Никола Мяринополски на стр. 50 четем: „В навечерието на Кримската война (1853 год.) руските войски започнали да се явяват на румънския бряг на Дунава и имало опасност, щото българите от „Вȍлната“ да преведат русите в острова и им предадат града, та турския главнокомандващ Силистренската армия Мусса паша заповядал, щото българите да бъдат постоянно под надзор, да изпразнят „Вȍлната“ и се заселят в укрепената част на града. Зданията на Вȍлната били подпалени от четирите страни и махалата била унищожена“.

В гр. Силистра русите стояли цели 7 години. Това обстоятелство е подхранвало вярата у българите, че Русия рано или късно ще освободи България. Последните руски войски напуснали града на 24 септември 1836 година, изпратени от българското население на града и околността със сълзи на очи и силна вяра в скорошното им завръщане.

Богдан КРАЕВ

Писма до редакцията

КОГА ЩЕ ИМА ПОЦИНКОВАНА ТЕЛ?

Смятам, че не е нужно да пиша, че ние в с. Срацимир строим радиотранслационен възел. За това писа вестник „Силистренска трибуна“ и мнозина са научили този факт. Аз искам да пиша за друго.

Възелът с много тичания и големи мъки ние построихме. Но ето че опряхме в едно парче тел, дето се казва, и закъсахме. Трябва ни 2 мм поцинкована тел, но никъде не можем да я намерим. Още преди два месеца дадохме заявка пред потребителната кооперация в с. Срацимир за такава тел, но и до днес няма. Хората от село си накупиха говорители, куки и изолатори, но като няма тел, не можем да чуем гласа на говорителите. Доста пъти вече питаме другарите от потребителната кооперация за поцинкованата тел, и от там ни казват, че магазинерът на ОТП, при когото се намират такива материали, напуснал, магазинът е затворен и няма откъде да се достави необходимата тел.

Ако всичко това е така, не е ли време Окръжното търговско предприятие — Силистра и най-вече неговите ръководители да потърсят и назначат нов магазинер, за да вървят работите и на предприятието, и на гражданите?

Ние чакаме вече втори месец, ще почакаме и още малко, но дано след това наше писмо всичко се оправи и необходимата ни поцинкована тел най-сетне бъде доставена.

Иван РАДЕВ
с. Срацимир

ПРЕДЛОЖЕНИЕ НА ЧИТАТЕЛ

Нашият читател др. Калин Ненов от с. Белица пише писмо до редакцията, в което изтъква, че добруджанци обичат спорта борба.

— В Белица има добри, здрави младежи като Цани Чолаков, Иван Русанов и Марин Стойчев, които винаги са делили мегдан с борците от селата Преславци и Стефан Караджа. Аз смятам, че ако треньорът на ОКФС др. Муртазов ни посети и разкаже за успехите на борците в страната и лично за своите успехи, това ще раздвижи нашите младежи, ще ги ентусиазира. Особено ако др. Муртазов ги вземе така да се каже под непосредствен свой контрол, то от тези хора може да се очаква да станат добри борци, които да защищават честта на окръга.

Калин НЕНОВ

На упорита борба за съкращаване сроковете на петилетката!

ЗА ИТАЛИАНСКИТЕ СОРТОВЕ ПШЕНИЦА „САН ПАСТОРЕ“ И „АБОНДАНЦА“

Италианските сортове пшеница, които за първа година ще се разпространят в нашия окръг, са високо продуктивни. През 1955-56 стопанска година в Италия са получени следните добиви от декар общо за страната: от сорта „Сан пасторе“ на площ от 6,269,000 декара по 284 кг, а от сорта „Абонданца“ по —276.5 кг на площ от 2,877,000 дка. Във ФНР Югославия, където тази година бяха засети над 3 милиона декари с италиански сортове при благоприятни климатични условия, в редица държавни земеделски стопанства се получиха добиви 500-600 кг от декар. У нас тази година бяха засети в някои ДЗС, в институтите и в сортоучастъците 3,200 дка площ с италиански сортове пшеница. В ДЗС—Нова Загора от сорта „Мара“ бе получено по 530 кг от декар. Получаването на високи добиви от италианските сортове пшеници изисква обязателно висока агротехника, обилно торене и спазване специфичните им изисквания.

За доброто преуспяване на тези сортове е необходима дълбока предсеитбена обработка на 25-30 см. Необходимо е обилно торене, предсеитбено и следсеитбено подхранване, което да продължи до средата на месец февруари. Застъпените два сорта италианска пшеница се характеризират с много добра продуктинност. Кореновата им система е силно развита в сравнение с местните сортове. Листата им са по-широки, стъблото значително по-ниско, много здраво, което ги прави устойчиви на полягане. Височината на стъблото на „Сан Пасторе“ се движи от 100 до 105 см, а на „Абонданца“—от 110 до 115 см.

Късото и здраво стъбло дава възможност щото същите да се отглеждат при висока агротехника и торене, при поливни условия, без опасност от полягане и гарантира получаването на високи добиви. Високата продуктивност, съчетана с ниското стъбло, води до много по-пълното използуване богатствата на почвата, изразено в получаване на повече зърно и по-малко слама.

Характерна особеност за италианските сортове пшеница е слабата братимост, която за „Сан Пасторе“ е 1.2% и за „Абонданца“—1%. Това трябва обязателно да се има предвид при определяне на посевната норма.

Италианските сортове пшеница, в сравнение с местните, имат по-къс вегетационен период, т. е. срокът от засяването до узряването е по-къс. От опит, изведен в института в гр. Кнежа, восъчната зрялост на „Сан Пасторе“ в сравнение с местния сорт № 301 е настъпила 10 дни по-рано, а при „Абонданца“—6 дни по-рано. Разликата при изкласяването е била 8-15 дни по-рано, което е особено ценно за избягване опасността от чалгън (спарушване), ръжди и риск от градушки.

Друга характерна особеност на италианските сортове пшеница е по-бързият растеж и развитие, по-ранното формиране на органите, което непременно трябва да се има предвид при подхранване. Класът се формира рано напролет, а в някои случаи още през есента. Това ни задължава да извършваме зимно подхранване и то на няколко пъти. Последното подхранване трябва да се извърши най-късно до средата на февруари. В сравнение с местните сортове, италианските са по-слабо студоустойчиви. При „Сан Пасторе“ студоустойчивостта е 99.74%, а тази на „Абонданца“ е 100% при нормална 10-15 см снежна покривка. При безснежна зима процентът на студоустойчивост значително спада.

Студоустойчивостта на сорта „Сан Пасторе“ е най-добра в сравнение с всички останали италиански сортове и значително по-слаба в сравнение с местните. Устойчивостта им към уровване е по-слаба спрямо българските сортове, а по-специално на „Абонданца“ е задоволителна.

Италианските сортове пшеница изискват общо взето по-богати почви. От тях сортът „Сан Пасторе“ подхожда както за богати равнини, така и за похълмисти терени. Сортът „Абонданца“ подхожда за същите райони и особено за поливни и крайдунавски терени.

За предшественици трябва да се подбират култури като фий, грах, бостан и в краен случай—слънчоглед и царевица. При ранните предшественици след прибирането им трябва да се извърши незабавно оран на 10-15 см, с брануване, а във втората половина на септември — оран на 30 см, придружена с брануване. При сеитба след късни предшественици трябва да се извърши само веднъж оран на 25-30 см, дискуване с брануване, валиране преди и след сеитбата. При всички случаи сеитбата не трябва да се извърши на почва с буци.

За получаване на висок добив е необходимо минерално торене в следните дози: гранулиран суперфосфат — 40 до 50 кг на декар, от които 30 кг заоран с дълбоката оран, а останалата част преди сеитбата. Освен фосфорен тор е необходим и азотен — 20 до 25 кг амонисва селитра.

Подхранване на италианските сортове пшеница трябва да се извърши на четири пъти с по равни дози азотен тор: 4-5 кг амониева селитра на декар. Първото се извършва през втората половина на ноември, второто и третото през декември и януари и последното през февруари.

Сеитбата се извършва с редосеялка с 10-12 см междуредие на 8 см дълбочина. В Италия сеитбата се извършва лентточно на двуредни ленти с 10 см междуредие и 20-25 см разстояние между две ленти. Смята се, че по този начин на сеитба се постига по-добро осветление и издръжливост на полягане. Най-подходящият срок за засяване на сорта „Сан Пасторе“ е 15-20 октомври, а за „Абонданца — 20-25 октомври. Сеитбената норма и за двата сорта е от 600 до 650 кълняеми семена на квадратен метър, която за „Сан Пасторе“ е 22 кг и за „Абонданца“ — 23 кг при 100% стопанска годност на семената.

За осигуряване нормалното презимуване на новите сортове пшеница е необходимо да се извърши влагозапасяване и снегозадържане.

Т. НИКОЛАЕВ

Знаменосци в лятно-есенната кампания

Тази година механизаторите и кооператорите от Силистренски окръг дадоха обещание да впрегнат всички сили за изпълнението на петилетката в съкратени срокове.

За положените усилия говорят резултатите от лятно-есенната кампания, която е една от важните кампании в селското стопанство. Особени успехи отбелязаха колективите на МТС—Силистра първенец в кампанията, следвана от МТС—Главиница и МТС—Дулово.

Към 15 септември задачите са изпълнени както следва: окопаване—144 на сто, дълбока оран-90·97 на сто, сеитба II култура-213 на сто и силажиране-128·5 на сто.

В декари мека оран годишният план е изпълнен 80.2 на сто, като средната натовареност на тракторите към 15 к. с. с 5300 дка. Особено доволни са кооператорите и УС на стопанствата от качествената дълбока оран, с което действително се залага добра и надеждна основа за високи добиви през 1960 г.

Успешно се справиха със задачите и кооператорите от ТКЗС с. Калипетрово. През тази кампания те не отстъпиха знамето „Първенец ТКЗС“. През тази година те окопаха царевицата 3 пъти, слънчогледа 3 пъти, захарното цвекло 4 пъти, направиха подметка на стърнищата 100 на сто и пр.

Ръка за ръка, кооператори и механизатори успешно вървят към изпълнение на петилетката в съкратени срокове.

Атидже ОСМАНОВА
агроном

НА СНИМКАТА: Служители от село Дулово копаят и подравняват новия площад.

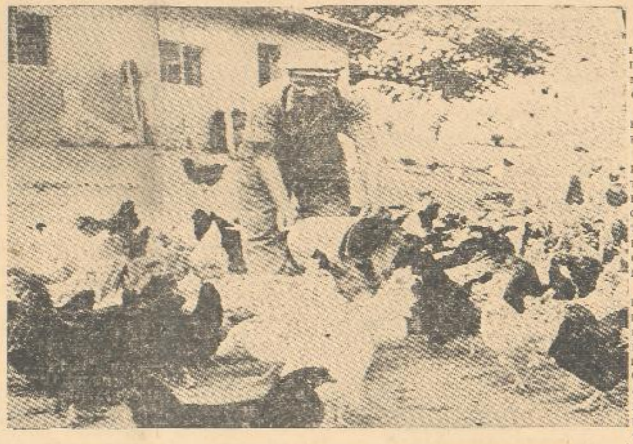

От три години в с. Богорово работи като птицегледач кооператорът Алекси Костадинов. Миналата година той получи средно по 120 яйца от кокошка-носачка, а до 15 август т. г. вече е събрал по 101 яйца от кокошка и е първенец в стопанството с център с. Срацимир

НА СНИМКАТА: Алекси Костадинов храни кокошките.

Добър градинар

От няколко години в зеленчуковата градина на село Българка работи като звеновод Таню Тодоров. Добър и старателен градинар е той. Навреме успява да разсади разсада и рано получава зеленчуците. Досега той набра 68 тона червени домати и два тона пипер.

Поради лошата организация на изкупуването 20 тона домати останаха непродадени и 2 тона бяха дадени на пилетата. Това огорчи бай Таню, но въпреки загубата той ще изпълни плана си и ще внесе значителна сума в касата на стопанството.

Й. ДИМОВА

НАГРАДИ ЗА ПЪРВЕНЦИТЕ

На 8 септември, в навечерието на празника, в село Ситово се проведе тържествена заряпроверка. След зарята беше отчетено преддеветосептемврийското съревнование на звената и фермите в стопанството.

В съревнованието по полевъдството първо място спечели втора бригада с бригадир Васил Д. Янков. Тя получи званието „Бригада-първенец“ и 50 лв награда. По изпълнение на задачите бригадата е на първо място и между бригадите от селата на обединеното стопанство. За това тя е наградена със 100 лв.

Първенец от звената на втора бригада в полевъдството е първо младежко звено със звеновод Георги Дончев. В лозарството—осмо звено със звеновод Йордан Стефанов. Първенците на първа бригада са първо младежко звено на Димитър Свирчев — в полевъдството и седмо звено на Тодор Иванчев — в зеленчуковото производство. Звената бяха наградени с по 25 лв.

В животновъдството на първо място е птицефермата със завеждащ фермата Андрей Пенев. При план 439,500 лв тя е получила 366,029 лв. С това е изпълнила годишния си план с 83 на сто. Фермата получи награда от 50 лв и знаме „Ферма-първенец“.

С по 25 лв бяха наградени и животновъдите: Руси Колев, Васил Енев и Иван Абушев— гледачи на кокошки-носачки; Колчо Иванов, Георги Станев и Иван Костов —овцегледачи; Васил Ташков—краведояч и Крум Мулашков—свинегледач.

Наградено е и звеното на Стефан Станев от строителната бригада.

В съревнованието за хигиената на стопанските дворове и на животновъдните ферми на първо място е село Поляна, наградено с 300 лева. Втора награда от 200 лв получи село Слатина.

В свиневъдството първенството печели свинефермата в село Ситово.

Наградата от 50 лв в птицевъдството спечели птичарника с малките пилета в село Ситово. С 50 лв беше наградена и кравефермата в Ситово.

На много още кооператори и кооператорки от стопанството беше изказана похвала. Тържеството в чест на празника завърши с литературно-музикална програма.

ПРИНОСЪТ НА КООПЕРАТОРИТЕ — ПЕНСИОНЕРИ

Едно от звената на полевъдната бригада в ТКЗС Голеш е съставено от възрастни кооператори-пенсионери и кооператори, които не могат да работят тежка физическа работа. На него управителният съвет на стопанството повери грижите по отглеждането на тютюна. Освен тютюна, на звеното тази година са поверени овощната градина и кооперативното лозе.

Звеното отгледа ран и елитен тютюнев разсад, който разсади в агротехническия срок върху площ от 60 дка. Тютюнът беше окопан няколко пъти и се разви много добре. В резултат на това от първа ръка бяха набрани над 7000 низи хубав и доброкачествен тютюн. По план звеното трябваше да набере всичко 15,000 низи, а до 8 септември набра над 16,000 низи като преизпълни годишния си план с 1000 низи. Звеноводът дядо Иван Жеков е уверен, че до края на беритбата ще бъдат набрани още 4000 низи.

Най-добре в звеното работят Иван Кудинев, Иван Жеков, Велика Василева и Марийка Пейкова, ударничка в деветосептемврийското съревнование.

Когато хората работят добре и резултатите са добри. В стопанството са много доволни от работата на кооператорите-пенсионери. Те оправдаха грижите, които стопанството полага за осигуряване на старините им.

В. ЙОРДАНОВ

ЗАЗИМУВАНЕ НА СЕЛСКОСТОПАНСКИТЕ ЖИВОТНИ

Основната задача, която стои като абсолютна необходимост пред УС на ТКЗС в настоящия момент, е зазимуването на селскостопанските животни.

Какво трябва да имат предвид УС на ТКЗС при подготовка зазимуването на животните?

Необходимо е веднага да се изготви подробен план, в който да е отбелязано точно къде, в кое помощение ще се подслонят животните по вид и категория. Планът трябва да бъде направен за стопанството по съставни села там, където в момента се намират животните.

Трябва да се имат предвид и помещенията за животни и птици, които ще постъпят до края на годината и в началото на следващата било като приплоди, било чрез покупка отвън. Особено внимание трябва да се обърне на подготовката на помещенията за зимно отглеждане на малките пилета и родените през зимните месеци агнета и прасета.

Изниква въпросът за състоянието на съществуващите и за сроковете за завършване на новостроящите се помещения. Сега е време да се провери състоянието на помещенията поотделно за всички видове животни, да се прегледат новостроящите се сгради, да се установи нуждата от ремонти и определи срока на завършването, а заедно с това необходимостта от вътрешен и външен ремонт, като се заостри вниманието върху счупени прозорци, врати, изправността на канализацията и вентилацията. Да се обърне внимание и на хигиенизирането на помещенията чрез варосване, трамбоване на пода и пр. Необходимо е да се набележат мерки за бърз строеж на леки помещения и навеси за подслоняване на животните, които могат да издържат такива условия на живот. Да не се допуска в никакъв случай прехвърлянето на птици и други животни със седалища в две различни села с цел да се прегрупират в едно и освободят по този начин помещения.

Сега трябва да се провери с особена загриженост съхранението на грубия, тревния и сочния фураж като се заостри вниманието върху правилното правене на купи най-вече при сеното. То трябва да бъде увито със слама, за да се предпази от развала.

Зоотехниците и ветеринарните лекари трябва да набележат конкретни зоопрофилактични мероприятия, които трябва да се извършат върху животните преди вкарването им в дезинфекцираните помещения—обезпаразитяване, изследване за бруцелоза и туберкулоза и пр. Животните трябва да влязат в помещенията здрави, тъй като зимното отглеждане благоприятствува за развитието и пренасянето на болестите.

Георги КОТЕВ
зоотехник

Спечелиха съревнованието

Тази година ТКЗС Средище трябва да произведе 600 хиляди тухли: 250 хиляди за постройки в стопанството и 350 хиляди за продажба. От продажбата на тухли в касата на стопанството се предвижда да постъпят 105 хиляди лв.

С направата се заеха 22-ма татари-кооператори. Младежите обещаха пред управителния съвет на стопанството до края на месец септември да изпълнят плана си. При започване на работата те се разделиха на три групи. Първата група с отговорник Селвет Шефкетов да пече тухлите, а другите две групи с по седем младежи с отговорници Ризà Абиев и Ришат Нуридинов да секат тухли.

Даденото обещание трябваше да се изпълни. Между отделните групи започна упорита борба за предсрочно изпълнение на плана.

Съзнателното отношение на младежите към труда и упоритата им работа доведоха до много добри резултати. 14-те секачи от двете групи от месец май до края на август предадоха 800,000 тухли в сурово състояние. Те изпълниха плана си с един месец по-рано и направиха 200,000 хиляди тухли повече. А от това вместо предвидените 105 хиляди в касата на стопанството ще постъпят 160 хиляди лева.

Съревнованието между двете групи печели групата на Ризà Абиев, която по план за 5 месеца трябваше да насече 300 хиляди тухли, а насече за 4 месеца 420 хиляди. Планът ѝ беше преизпълнен. Втора секаческа група с отговорник Ришат Мурадинов преизпълни плана си с 80 хиляди тухли.

За добре извършената работа кооператорите получиха богато възнаграждение. За четири месеца имат начислени по 450 трудодни и получиха паричен аванс по 3,000 лева.

Г. ПЕЙЧЕВ

замина той и у нас започна да гори.

— Той ли е запалил нещо?

— Не, какъв сте глупавичък! Защо му е да пали? Вероятно е хвърлил цигарата си. Гореше гума . . . м-м-м . . . как се казваше по руски? Гума. . .

— Резина?

— Да, да. Вие наверно вече сте питали портиера? Той загаси пожара.

— А как мислите вие, за какво му е трябвал на Крафт семейния албум на Марина Юревна? — попита Цаголов.

— Нямам представа дори! Може би той е искал да изненадя приятно Марина и да спаси нейните семейни реликви. В албума струва ми се бяха портретите на Леонтович. Немците са така сантиментални.

Сослан мълчаливо се усмихна. От кутията за шапки миришеше на етер и на още някаква глупава миризма. Той откри в нея и едни автомобилни очила.

Капитанът се изправи със своята съмнителна плячка в ръце:

— Ще ми разрешите ли да довършим протокола, госпожице?

— Разбира се,—милостиво разреши Милочка.— И нека всичко това да се забрави.

Тя се приближи към Шустов и му предложи това, което беше свикнал да получава като подарък красивият планинец.

— Идвайте . . . Без тях, разбира се, нали? — тихо каза тя на младши лейтенанта и посочи с пръст капитана и свидетелите. — Има такава чисто руска тревичка . . .

— Тревичка?

— Да. Нищо и никаква тревичка. Помните ли как се пее в песента: „И ще обрасне с тревата на забравата. . .“ Ще дойдете ли?

Заедно със Славка тя завързваше пачки конфискувани книги. Милочка ги връзваше на кръст с копринен конец и пръстите им се докосваха.

— Вие сте мило момче!—игриво каза тя, отхвърляйки с движение на главата си кичур коси от челото си.

— През 1919 година, когато Мариша избягала от Русия, тя не била навършила и осемнадесет години, но нали знаете, смутно време, бащата и майката в Сибир, момичето само в Крим. . . С една дума тя вече имала годеник, поручик Игнатий Леонтович от Павлоградския полк. В Ялта по време на бягството на врангеленци е имало страшна паника на пристанището. Мариша изтичала не на този параход, където я очаквал Леонтович. Получило се така, че Мариша повече не го видяла. Разправили ѝ, че в морето годеникът ѝ заболял, изгубил съзнание, а после какво ли не са ѝ надрънкали: че уж търгувал в Измир с маслини, че в Солун го била приютила бедна градинарка. Всичко до тук добре, но ето на какво вие няма да повярвате: Мария Юревна никога—разбирате ли, никога — не губеше надежда да го намери. Тя си стягаше куфарите и отиваше навсякъде при какъвто и да е слух само и само да търси Игнатий Леонтович. Къде ли не е ходила с неговите фотографии. Къде ли не е била на Балканите. Тя показваше фотографиите на всеки срещнат. Понякога, разбира се, намираха подобен човек, даже го довеждаха при нея. . . И винаги разочарование. . . — С внезапна грубост, някакси по мъжки, Милочка извика:—Федот, но не е същия! Психопатка! Това стана за нея психоз. Най-непостижимото е това, че тя зароби Джордж, изнежен красавец, спортсмен, богаташ. Той пътуваше навсякъде с нея, търсеше нещастния Игнатий Леонтович. Хубави биха били те тримата, ако го намереха някога!

Цялата тази странна история Славка Шустов слушаше с блажено изражение на лицето си и с усмивка, сякаш симфоничният оркестър свиреше негово собствено творение. Сослан седеше на стола, живописно облакътен на корниза на шкафа.

— На вас харесваше ли ви граф Джордж? — ободри капитанът Милочка, когато тя замълча за минута.

— На мен винаги ми се е струвало, че той ѝ е така предан. . . Своя изгубен Игнатий тя на-

МЕЖДУНАРОДЕН ПРЕГЛЕД

Вчера другарят Никита Сергеевич Хрушчов пристигна на посещение с „открито сърце" в САЩ. Той ще престои там 12 дни, през време на които ще има разговори с президента на САЩ Дуайт Айзенхауер по много от спорните въпроси, създаващи напрежение в отношенията между Изтока и Запада, ще говори на Четиринадесетото общо събрание на ООН, ще посети заводи, ферми, научни институти, делови кръгове и т. н. За уеднаквяване на становищата между западните съюзници по вероятните проблеми, които ще се разгледат в разговорите между Н. Хрушчов и Д. Айзенхауер, последният посети Бон, Лондон и Париж и води разговори с К. Аденауер, Х. Макмилън, де Гол. За резултатите от тези разговори на Айзенхауер поместваме настоящата статия.

Предстоящата размяна на посещения между председателя на Министерския съвет на СССР Н. С. Хрушчов и президента на САЩ Д. Айзенхауер е събитие от такава величина, че цялата световна дипломатическа дейност през последните седмици се развива под неговата светлина. И така наречените консултации на Айзенхауер в Европа, и декларациите на трите велики сили за опитите с ядрени оръжия и размяната на послания между Хрушчов и Аденауер, и още редица други международни прояви са пряко или косвено свързани с подготовката на преговорите, които ще се водят по време на тези посещения.

В центъра на вниманието на световната общественост през тази седмица бе

Обиколката на Айзенхауер в Европа

Макар че разговорите, които той води с държавните ръководители на Западна Германия, Англия, Франция и Италия официално бяха пазени в тайна, печатът даде доста сведения за проблемите, които са били разисквани и за резултатите от разискванията.

Както съобщи в. „Ню-Йорк херълд трибюн", главната цел на обиколката на Айзенхауер е била „да се изгладят някои недоразумения и да се манифестира солидарността на западните сили преди посещението на Хрушчов във Вашингтон". Разговорите му обаче в Бон, Лондон и Париж изтикаха на повърхността редица противоречиви интереси сред западния свят, чието уреждане се оказа не така лесно. Особено изпъкна конфликтът между привържениците на тенденциите за нагаждане на западната политика към новосъздадените условия и онези, които настояват нищо да не се променя, а без колебание да се продължава стария курс на „политиката на сила".

При това положение Западът бе поставен в невъзможност да следва старата си политика. Стигна се до криза в западните становища. В Англия, в САЩ и другите големи западни държави се появиха сили, които настояват да се изостави „твърдата линия", да се изоставят станалите вече смешни цели за „промени на Изток" и да се тръгне по пътя на по-реалистични становища, по пътя на преговорите на базата на статуквото. Започна се процес, който доведе до посещението на Макмилън в Москва, до Женевската конференция и сега до преговорите между Айзенхауер и Хрушчов.

Нови условия — стара политика

Но този процес среща все още сериозна съпротива от средите, които са заинтересувани от студената война. Дори и тези, които са принудени по силата на обстоятелствата да се съобразяват с него, отстъпват неохотно.

Женевската конференция и сегашните консултации на Айзенхауер показаха че този процес е най-назрял в Англия.

Що се отнася до Франция, тя се опитва да играе собствена игра. Де Гол посрещна Айзенхауер с пищна помпозност, но и с редица искания. Неговите главни претенции са: по-активно участие на Франция в общата западна политика и главно в НАТО, право да притежава и произвежда атомни бомби и поддръжка от страна на западните сили на неговата политика в Алжир. За да ги постигне той не подбира средства за натиск върху съюзниците си. След като създаде общия западен пазар, насочен срещу Англия и се съюзи в Женева с Аденауер, сега де Гол говори за „директни преговори с Москва" и за организиране на „трета сила" в Европа. Не случайно разговорите на Айзенхауер в Париж бяха окачествени от печата като „най-тежкия етап от обиколката му".

В Западна Германия процесът към промяна в политиката също пусна корени, макар че там съпротивата е най-голяма. Резултатът преди всичко на този процес бе драматичния опит да бъде свален Аденауер от канцлерския пост. Но два факта от последните дни показват, че и Аденауер се е принудил да направи стъпки към промяна. Тези факти са отговорът му на посланието на Хрушчов, характерен със значително примирителен тон и речта му по случай 20-годишнината от започването на Втората световна война, в която за пръв път се изказа за подобряване отношенията с Полша. Разбира се, думите още нищо не означават, докато не се потвърдят с дела, но те са признание, че досегашният курс на канцлера е претърпял провал.

Главните въпроси

Според английския в. „Таймс", Айзенхауер не е успял да отстрани всички разногласия и противоречия и между своите съюзници, но е положил усилия „да съгласува западната политика" главно по някои въпроси, по които неминуемо ще бъде принуден да разговаря с Хрушчов.

Кои са тези въпроси?

Безспорно на първо място стои берлинският въпрос. Положението, което западните сили създадоха в Западен Берлин, е нетърпимо. В Женева Англия до голяма степен се съгласи със съветските предложения за временно уреждане на въпроса. Остава и другите западни сили да погледнат по-реално на нещата и да изоставят своята неоправдана непримиримост.

Най-назрял за разрешение е обаче въпросът за забрана на опитите с ядрено оръжие. Специалната конференция в Женева по този въпрос все още не е постигнала съгласие по всички параграфи на споразумението. Но САЩ, Англия и СССР излязоха с декларации, че продължават срока на решението за едногодишно спиране на опитите с ядрено оръжие. Между декларациите на западните сили и Съветския съюз има обаче съществена разлика. САЩ продължават срока на решението само до края на годината, а Англия—докато се преговаря, Съветският съюз не поставя никакъв срок. Значи и занапред само от западните сили ще зависи дали опитите с ядрено оръжие ще бъдат занинаги прекратени.

Друг проблем, който не може да бъде отминат, това е скандалното отношение на САЩ към Китайската народна република. Без каквито и да било основания правителството на САЩ години наред пречи на Китайската народна република да заеме законното си място в ООН. Както се разбира от коментарите на западния печат, Айзенхауер ще се опита и сега да избегне разглеждането на този въпрос с Хрушчов. Той не може обаче да попречи на обсъждането му в предстоящата сесия на ООН, където Хрушчов е вече поканен да говори.

Американските вестници съобщават, че Айзенхауер се е договарял със своите съюзници и по въпросите за така нареченото подпомагане на слабо развитите страни и за разоръжаването.

Още не е ясно ще излязат ли западните сили по всички тези жизненоважни, още неуредени международни въпроси, с нови реалистични становища. Но сигурно е, че световната общественост ще оцени обиколката и разговорите на Айзенхауер в Европа, ръководейки се преди всичко от критерия дали те ще облекчат или ще затруднят преговорите със Съветския съюз.

Ст. КРЪСТЕВ

ИЗ НАШАТА РОДИНА

Изглед от минно-промишленото селище Рудозем.
БТА Пресфото

НОВИ ФИЛМИ

ПОСЛЕДНИЯТ ДЮЙМ

Въпросът за съдбата на човека, за неговото щастие, винаги е вълнувал хората и е бил в центъра на вниманието на всеки значителен художник. Този важен въпрос не е чужд и на английския писател Джеймс Олдридж, по едноименния разказ на който е създаден цветният съветски филм „Последният дюйм".

Главен герой на филма е английският летец Бен Енсли. По време на войната той се е бил срещу немците и е бил считан за много добър летец, но след това вече никой не се интересува от неговата съдба. Енсли е принуден да търси случайна работа, за да осигури препитание на своя десетгодишен син Деви. Той е на разположение на една телевизионна фирма, която иска от него да направи снимки на живи акули в заливи на акулите в Червено море. Задачата е рискована, защото заливът се намира в забранени зони и летецът ще бъде дебнат от хора и от акули. Но той трябва да живее, трябва да живее и малкият Деви.

Отначало бащата не иска да вземе сина си в този опасен полет, но малкият Деви не желае да се отдели от своя по-голям и по-силен другар, който го обича и го учи на авиаторство. Те излитат заедно и след няколко часа сполучливо кацат на пясъчния бряг на Червено море. На екрана си дават среща две пустини — морската пустиня и пустинята на изпепелената от капиталистическия гнет душа. Подчертава се силата на човешкия дух и безпомощността на отделния, самотен индивид. Бен обува плавниците, препасва кислородния апарат и с кинокамера в едната ръка и нож в другата се спуска в морските дълбочини. Борбата с морските вълци се оказва трудна. За да спаси скъпоценната за него кинокамера, Бен едва не е разкъсан от тях. Малкият Деви вижда как баща му едва се довлича до полусухия пясък, а вълните на прибоя мият разкървавеното му тяло. Сега започва друга драма. Десетгодишното момче трябва да спасява всичко — баща си, себе си и кинокамерата, в която се крият средства за половингодишен живот на двамата. То трябва да довлече баща си до самолета, да му помогне да се качи и под неговото ръководство да доведе самолета обратно. С помощта на баща си, който ту губи съзнание, ту отново се свестява, Деви довежда самолета обратно и стига летището. Кацането е трудно. Трябва да се пресметне кога точно колелата ще опрат твърдата земя. Трябва да се пресметне точно, до последния дюйм!

Все пак те успяват. Животът им е спасен, благодарение на Деви. Раните на Бен налагат да бъде ампутирана лявата му ръка. Бен изгубва ръката си, но спечелва за себе си една истина—той разбира, че нещо на света не е устроено както трябва, че има нещо, което трябва да се промени. Човек не бива да бъде вълк за ближния си. Но къде е коренът на злото? Защо трудът вместо да е щастие се превръща в непосилна борба? Бен не разбира това. Може би той, неговият син, ще разбере защо хората са нещастни, защо не могат да се радват спокойно на плодовете от своя труд. Той е длъжен да разбере това, да го разнищи в съзнанието си докрай, до „последния дюйм".

За нашия зрител е ясна идеята на Олдридж и на създателите на филма. Той следи с разбиране и съчувствие борбата на обикновените хора от капиталистическия свят, които са принудени да продават своята работна сила, своето здраве, и понякога и живота си, за късче хляб, за елементарно човешко съществуване.

Филмът е несъмнено интересен и за възрастни, и за деца, и за юноши, които ще могат да научат много неща.

Пример за подражание

Гражданинът Неделчо Георгиев Неделчев, като се връщал един след обед от Срацимир, загубил сакото си, в джоба на което е имал паспорт, очила, ключ и пр. Комсомолецът от ДИП „Липа" Александър Енчев Русев намира сакото и още сутринта го предава в МВР —Силистра.

Дълбоко трогнат от съзнателността и честността на младия работник, другарят Неделчо Георгиев му изказва сърдечна благодарност и го посочва за пример пред гражданството.

СВЕДЕНИЕ

на Окръжния народен съвет за хода на селскостопанските работи до 14. IX. включително

ТКЗС	Предсеитбена оран о/о	Есенна дълб. оран о/о	Силажиране о/о	Сеитба на ръж за зелено о/о
Айдемир	10·7	66	57	0
Калипетрово	36·4	100	86	70
Бабук	38·6	70	67	6
Алфатар	18·3	69·7	50	0
Иширково	30·9	85	54	34
Попина	9·2	48·8	45	0
Сребърна	10·5	47	54	0
Ситово	10·8	59·6	62	0
Срацимир	27·5	60	42	5
Кайнарджа	33	70	43	69
Голеш	36·3	89	51	66.6
Тутракан	28·1	93·9	48	53
Нова Черна	47·4	66	57	72
Старо село	25·7	67	37	0
Белица	40·9	82	38·5	38
Главиница	17·6	79	36·5	86
Ст. Караджа	67	74	40·5	20
Сокол	23	89	60	65
Зафирово	28	58·2	62	33
М. Преславец	21	61	50	30
Дулово	22·4	55	55	38
Межден	28·2	64·3	47·6	13
Окорш	19	71	59	0
Секулово	24·6	51	53	54
Добротица	21	76	43	60
Чернолик	15	41	63	0
Паисиево	28	84	160	20
Средище	33	43	48	22
Алеково	31	63	73	0
За окръга	26·9	69	55	29·9

ПОПРАВКА

В бр.56 от 2 септември е допусната грешка. Автор на статията „Как попълних проредяното си лозе" е Марин Станев, а не Марин Илиев. Грешката е на редакционен работник.

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

„Панайот Хитов" (Тутракан)-Олтеница (Румъния) 4:2

На Девети септември на градския стадион в Тутракан се състоя приятелска международна футболна среща между отборите на „Панайот Хитов" и град Олтеница (Румъния). Още в началото домакините проведоха няколко остри атаки пред вратата на румънците, но излишните подавания и лоша стрелба не доведоха до откриване на резултата. В петнадесетата минута левият краен нападател на гостите би неспасяемо и топката спря в мрежата на тутраканските футболисти—1:0 за Олтеница. В 22-та минута домакините изравниха, след гол на Борисов. Пет минути по-късно пак Борисов постигна втори гол за своя отбор и Тутракан поведе резултата с 2:1.

След почивката футболистите от „Панайот Хитов" организираха много енергични и бързи нападения. Те установиха териториално надмощие, което доведе до нов гол в полза на тутраканци. Този път голът беше отбелязан от Анчев, най-добрият в нападението. Няколко минути по-късно, при едно разбъркване пред вратата на домакините, румънците постигнаха гол в своя полза и намалиха резултата на 3:2. Дванадесет минути преди края на срещата левият защитник на Олтеница спря топката с ръка и съдията на срещата отсъди 11-метров наказателен удар, който беше превърнат в гол.

Краят на тази приятелска футболна среща дойде при резултат 4:2 за „Панайот Хитов".

Мехди ШЕКЮРОВ

Футболни срещи в „Б" окръжна група

С. Алеково. На 6 септември тук се проведе футболна среща между отборите на с. Срацимир и с. Алеково. Още в първите минути играта беше пренесена пред вратата на гостите. Домакините играха по-добре и успяха да отбележат през първото полувреме два гола.

През второто полувреме домакините продължиха натиска и отбелязаха още един гол, с който окончателно затвърдиха победата си. Срещата завърши при резултат 3:0 за футболистите на с. Алеково. Съдията Добри Цонев ръководи много добре.

Стоян РАДАНОВ

ГОЛЕШ, 6 септември (От нашия кореспондент). Днес в селото ни се състоя футболна среща между отборите на с. Калипетрово и с. Голеш. В началото на мача гостите установиха надмощие и в петата минута чрез своя десен краен нападател успяха да отбележат първия гол. След гола домакините се активизираха и пресоха играта пред вратата на футболистите от Калипетрово. Нападателите Ферадов и Велчев от Голеш биха няколко пъти, но гол не беше постигнат, понеже вратарят на гостите играеше много самопожертвувателно. Домакините успяха да изравнят едва към средата на първото полувреме след хубава комбинация. Почивката дойде при резултат 1:1.

През второто полувреме домакините имаха териториално надмощие, но не успяха да постигнат нов гол, понеже вратата на калипетровските футболисти се бранеше от Злати Енгьозов, който блестеше с играта си на този мач.

Съдията на срещата ръководи много добре. Той правилно отстрани от игра състезателя Добри Георгиев от отбора на гостите заради груба и непозволена игра.

Вълчо РАДЕВ

с. Зафирово—с. Варненци—3:0

На 6 септември отборите по футбол на Зафирово и Варненци се срещнаха на терена на с. Варненци. Гостите бяха по-добре подготвени и спечелиха срещата с 3:0. Особено добре се представиха зафировци със своя вратар, който за пръв път играе на игрището на Варненци.

Николай МАРИНОВ

ФУТБОЛЕН МАЧ

На 13 септември на игрището на с. Калипетрово се състоя футболна среща между отборите на селата Ишироково и Калипетрово. Мачът завърши с резултат 3:2 в полза на Ишироково. Съдия на срещата беше Ангелов.

Белчо ГЕБЕШЕВ

Ефикасна помощ — отлични резултати

Партийният секретар Атанас Любенов, председателят на ТКЗС Димитър Лалев, Гроздю Йорданов директор на МТС, Малчо Добрев—секретар на общинския съвет и Ряди Стефанов—счетоводител на ТКЗС можаха да осигурят общо 18,000 лв за доставка на учебни материали, които ще служат на населението по отбранителните дисциплини на ДОСО през тази година.

Една част от тези средства се заделят за създаване на автомото клуб. От своя страна кооперативното стопанство се зае да обзаведе учебната зала на клуба, като закупи 40 стола, 10 маси, черна дъска, шкаф за показните материали. Общинският народен съвет осигури две помещения за канцелария и учебна зала. В близки дни ще бъде доставен един мотоциклет „Балкан", който ще се използува за учебно помагало на 35 курсисти. Същият курс ще се ръководи от Марко Червенков, който наскоро се завърна от школата за инструктори при ЦК на ДОСО.

За масовизиране на организацията се заеха Петър Стоянов, районен инструктор на ДОСО, Жеко Димов и Колю Енев, служители при Общинския народен съвет, които в чест на Девети септември увеличиха членския състав от 67 на 133 и събраха членския внос до края на годината.

Георги КИТАЕВ, Средище

СВЕДЕНИЕ

за работата на МТС в окръга до 13. IX. включително (в проценти)

МТС	Предсеитбена оран	Сеитба всичко	Силажиране	Есенна д. оран	Дълбока м. оран
Силистра	27·3	2·1	120·8	94	86
Алфатар	19·5	1·4	50·6	73·5	73·3
Кайнарджа	30·6	6·5	102	76·4	76·3
Средище	18·1	0·6	100	80	78·8
Ситово	17·6	1·9	201·6	79·3	70
Дулово	25·4	1·6	153	80·1	88·3
Главиница	18·2	4	103·7	98·9	76
Тутракан	25·5	3	148·3	68·5	71·3
За окръга	22·9	2·7	113·3	81·8	76·1

СЪОБЩЕНИЕ
ОТ
ДСП „МЛЕКОПРЕРАБОТВАНЕ" — СИЛИСТРА

Предприятието ни продава употребявани, ремонтирани СИРЕНАРСКИ БУРЕТА със следните размери:

1. Бурета 180 литри с 2 дъна 60 лв.
2. „ 180 „ 1 „ 50 лв.
3. „ 80 „ 1 „ 40 лв.
4. „ 35 „ 2 „ 30 лв.
5. Качета 40 „ 1 „ 30 лв.

Нуждаещите се могат да закупят същите от склада на ДСП „Млекопреработване" — Силистра и филиалите — Тутракан и Дулово.

СЪОБЩЕНИЕ НА РЕДАКЦИЯТА

Открита е подписка за абониране за **„Силистренска трибуна"** *за четвъртото тримесечие.*

Абонирането се извършва от п. т. т. станции. Абонаментът за тримесечието е 5.20 лева. Трудещи се от окръга, абонирайте се за вашия вестник!

СРОК 20. IX.!

ричаше рицар, но и графът беше истински рицар!

Тя седеше на края на стола и разказът ѝ беше адресиран към цялата квартира, не само към Цаголов. Той се отнасяше разбира се и към младши лейтенанта, а може би и към онази комсомолка, която седеше в спалнята.

— И този рицар, влюбен в Ординцева, е пътувал с нея да търси годеника ѝ?—попита Цаголов.

— Да — решително потвърди Милочка. — Сега аз даже не бих могла да отговоря, кой повече желаеше тези пътувания.

— Милочка, но това е водовъртеж! — с престорен ужас прошепна Сослан.

Тази реплика вдъхнови Милочка.

— Водовъртеж? — попита тя. — Това е бездна! Знаете ли, Леонид Андреев има такъв разказ . . . Нима някой би могъл да разбере техните отношения? Най-печалното беше, че последната година Джордж стана мрачен, затвори се в себе си, ожесточаваше се без всякакъв повод. Веднаж ние отидохме на излет в баните . . .

— В баните, домнишора? — очуди се капитанът.

— Е, глупавичък. . Бани тук се наричат курортните места с минерални извори. Аз може да ви заведа тези дни. Там ни поднесоха жива костенурка, много мила, нали, с такива черни устни . . . Марина страдаше. Тя чувствуваше, че Джордж е студен към нея и просто му висеше на шията. Може би той вече се отегчаваше. И това че той охотно пътуваше с нея да търси поручик Леонтович беше естествено желание. . . как се казваше по руски—да се отърве от нея по този начин.

— В това има голяма доза истина — убедено каза Шустов.

— Вие сте съгласни с мен?—Милочка привично стрелна с очи офицера.—Да старееното. . . Че е с прошарени коси, Марина приемаше това като нещо обикновено. Прякорът „Сребърната" просто ѝ приличаше. Но защо са тези бръчици? Понякога аз забелязвах в ресторанта как тя стои пред голямото

огледало с повдигнати вежди, като че ли изпаднала в някакъв унес. Да, тя нервничеше.

Цаголов с удивление погледна Милочка: тя говореше сега последователно, даже смислено — не е ли подходящ момент да се затвори клопката?

— Е, и заедно ли заминаха те? — небрежно попита Сослан.

— Какво говорите! Аз мисля, че те са се разделили завинаги. Всичко започна заради някаква глупост. Те изведнаж така страшно се скараха, че на Марина ѝ се повиши температурата и започна да повръща. И главата я болеше ужасно. Тогава тя си стегна багажа за половин час и замина, без да се прости даже и с мене.

— А Джорд остана в София?

— Не мисля. Какво, той да не мислите, че е глупав? Мен ми се струва, че той се радва, че е успял да се отърве от Марина и повече никога няма да се появи в София. Всеки случай неговият приятел Ханс Крафт идва до го търси, но той беше вече отпътувал. Нужна ли му беше Марина не знам, но и тя беше заминала.

— Къде замина тя?

—Изглежда в Букурещ. Но ако я намерите, не казвайте, че аз съм ви говорила за това. Крафт претърси цялата квартира. Той страшно ругаеше по немски и много бързаше: вашите танкове вече бяха в прохода.

— Какво е търсил тук този Крафт? Впрочем, кой е той?

— Жалък сътрудник на германското посолство, неугледен фолксдойч от Банат, трето секретарче . . . Какво търсеше? Същото, което търсите и вие . . . Сувенири.

— Намери ли?

— Само някои неща, семейния албум на Ординцеви. Тя глупачката е мислила, че добре го е скрила. От мене да, но не и от този налудничав фолксдойч. . . Знаете ли къде беше албумът? В картонената кутия, която държите в ръцете си . . . А след като

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година IV, Бр. 61 | Събота, 19 септември 1959 година | ЦЕНА 20 СТОТИНКИ

НАРАСТВА ТРУДОВОТО НАПРЕЖЕНИЕ

Навременното извършване на есенната сеитба е гаранция за високи добиви през 1960 година. Затова на 17 септември разширеното заседание на Изпълкома на Общинския народен съвет в село Зафирово реши да обяви месец септември ударен месец за прибирането на реколтата и за освобождаване на площите за есенната сеитба. Седмицата от 19 до 27 септември е ударна седмица за всички жители.

До 15 септември стопанството зася изцяло рапицата и 340 дка ръж за зелено. Готови за сеитба са 6700 дка площ.

В трите съставни села на стопанството инвентарът е готов. Ремонтирани са лотрите, направени са влачките, машините на МТС са в пълна готовност.

Необходимите количества семена за сеитбата са осигурени. Набавени са и препаратите за обеззаразяването им.

По бригади и звена в стопанството са изработени план-графици и работни планове за прибирането на пролетниците, за пълното използуване на работната ръка и на работния добитък.

Трудовото напрежение на кооператорите в стопанството в момента е по-голямо от напрежението по време на жътва. Сега се поставят основите на богатата реколта.

Георги ДИМОВ

КООПЕРАТОРИ И КООПЕРАТОРКИ, СРОЧНО ДА ПРИБЕРЕМ РЕКОЛТАТА ОТ ПРОЛЕТНИТЕ КУЛТУРИ, ДА ОСВОБОДИМ ПЛОЩИТЕ ЗА СЕИТБА!

НА МАСОВА СЕИТБА

През 1960 година трябва да се получат високи добиви от есенните култури. Така например от пшеницата средно за окръга трябва да се получи по 240 кг добив от декар, а от ечемика—по 362 кг.

Достигането и превишаването на планираните добиви за 1960 година от есенните култури изисква засяването им тази есен да се извърши на високо агротехническо равнище. Задачата за отпочване на масова сеитба на пшеница, ечемик и ръж е непосредствена. За сеитбата стопанствата отдавна се готвят. Повечето от тях са готови с инвентара и семената. Но има и такива, като ТКЗС—Алфатар, Попина, Сребърна, Ситово, Стефан Караджа, Добротица и Чернолик, на които двадесетте дни след определения срок за почистване на семената не бяха достатъчни да приключат с тази задача.

Наред с почистването на семената, стоеше и въпросът за окачествяването им. Към 16 септември от необходимите 600 проби са изпратени 365, от които 101 са окачествени I класа, 67 — II класа, а останалите—III. Всичко това говори, че към този въпрос някои ръководители на стопанствата и специалистите им са се отнесли нехайно. Трябва да се има предвид, че решението на Окръжния комитет на БКП и Окръжния народен съвет е през тази година есенните култури да се засеят изключително със семена, окачествени първа и по изключение втора класа. Това решение трябва да се спази на всяка цена, защото всеизвестна е народната мъдрост: „Каквото посееш, такова ще жънеш!". Налага се при това положение изоставащите стопанства по подготовката на семенния материал да извършат това в кратко време.

По-голямата част от площите за пшеница ще бъдат засети със сорт 301, а 30,000 дка със новите италиански сортове „Сан Пасторе" и „Абонданца"

Сега, когато сме пред прага на сеитбата, предстои да се организира работа по обеззаразяването на семената така, че да не се допусне спиране на сеялките по липса на семена, нито пък обеззаразяването да става некачествено. В пробите изпратени от много стопанства е открита главня, което е непростимо след като толкова години наред сеитбата се извършва под прякото ръководство на специалисти.

Качеството на сеитбата зависи много и от опитността на трактористите и прикачниците. Те трябва да сеят така, че да не остане нито една педя земя незасята. Всяка година след поникването на посевите, поради невниманието на прикачници и трактористи, по цели ленти земя остава незасята, с което стопанствата понасят големи загуби, тъй като неизползуваната земя по този начин възлиза на стотици декари.

От голямо значение за добивите е и правилното определяне на сеитбените норми и нагласяването на редосеялките. Неведнъж стопанствата са ощетявани от това, че някои специалисти неправилно са нагласили редосеялките и семето е попаднало повече или по-малко. Ето защо сега специалистите трябва да бъдат на своя пост, да проверяват изправността на всяка редосеялка и неизправните да не се допускат на работа.

Тази година климатичните условия за извършване на качествена сеитба са много благоприятни. В почвата има достатъчно влага. Това създава условия площите за сеитба да се изорат по-качествено и се сее на улегнала почва. За да се изорат площите навреме и сеитбата да се извърши в определените агротехнически срокове, трябва сега всички сили на кооператорите да се насочат към прибирането на реколтата от пролетните култури и освобождаването на площите. Има стопанства, като ТКЗС Стефан Караджа, Белица и Нова Черна, които са подготвили над 50 на сто от площите за сеитба, но има и такива, като ТКЗС Ситово и Сребърна, които са подготвили едва 12 на сто. Изоставането на последните стопанства не тревожи много ръководителите им, защото на 16 септември не са отчели никаква работа по прибиране на реколтата и освобождаване на площите.

Немислимо е получаването на високи и устойчиви добиви от есенните култури, ако не осигурим достатъчно изкуствени торове за предсеитбено и присеитбено торене. Задачата е да се подсигурят по 25 кг изкуствени торове на декар. Стопанствата, които не са получили необходимите им торове, да сторят това незабавно.

Партийните организации и комитети трябва да построят цялата си организационна и разяснителна работа така, че да се разгори широко съревнование между механизатори и кооператори за срочно и качествено провеждане на сеитбата на есенните култури, за залагане на солидни основи за получаване на високи добиви през 1960 години.

Засяването с почистени семена, върху добре подготвена почва, качествено, в срок и торенето са резерви, които ние трябва да използуваме за да получим планираната продукция от есенните култури.

Време за чакане няма. С всички сили на масова сеитба!

До секретаря на Окръжния
комитет на БКП—
др. Рафиев
СИЛИСТРА

По случай националния ви празник 15 годишнината от освобождението на България от монархофашисткото иго и установяването на демократичната власт в България Одеският областен комитет на Партията поздравява сърдечно Вас и във ваше лице трудещите се от окръга. Желаем ви нови трудови успехи в строителството на социалистическото общество. Нека крепне и се развива нерушимата братска съветско-българска дружба.

Одески областен комитет на КП—
Украйна

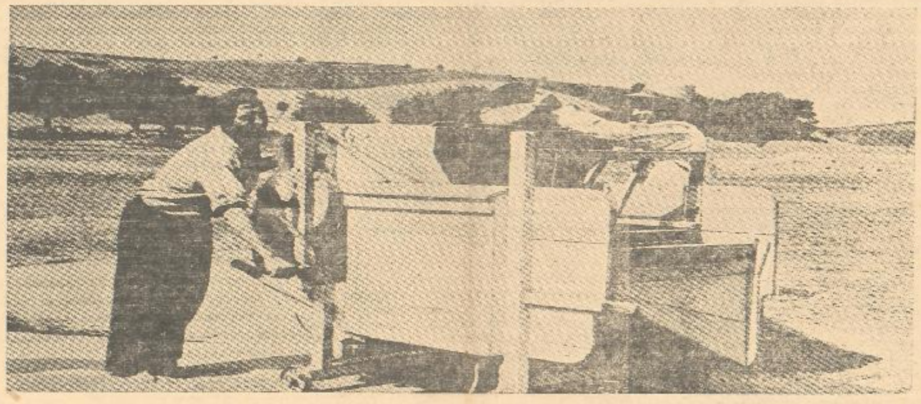

Кооператорите от с. Богорово оставиха 100 дка люцерна за семе. Те очакват да получат 6 тона семена, които ще бъдат продадени по 28 лева килограма.

НА СНИМКАТА: Неделчо Енев и Петър Петков почистват с веялката люцерново семе.

НАПРЕГНАТА ПОДГОТОВКА ЗА СЕИТБАТА

Миналата година в стопанството „Девети септември" с център Паисиево се положиха много грижи при засяването, плевенето, жътвата и вършитбата на есенниците. Добрите грижи доведоха до добиви, значително по-високи от предидущата година. С пшеница 301 бяха засети 600 дка. От нея бе получен среден добив по 230 кг от декар. Останалите площи в стопанството засяха с пшеница сорт №14, от която получиха по 160-170 кг от декар. От цялата площ от 18000 дка, засята с пшеница, стопанството получи среден добив по 180 кг от декар. Бригадата на Саит Хамидов и Стоян Георгиев от с. Паисиево получи по 194 кг, а бригадите от село Зебил от 6000 дка получиха по 185 кг.

Високи добиви стопанството получи от ечемика — средно по 260 кг от декар, а село Долец от 100 декара площ получи по 395 кг.

След като лятната кампания приключи, Управителният съвет на стопанството и Общинският партиен комитет свикаха разширено съвещание. На него беше отчетена работата по отглеждането на есенните посеви. Главният агроном на стопанството Савчо Гатев направи преценка, че в района на стопанството най-добри добиви дава пшеница сорт 301 и препоръчваните напоследък италиански сортове.

Взети бяха мерки да се набавят достатъчно количество семена от тези най-подходящи сортове. Тази есен в стопанството ще бъдат засети с пшеница 18700 дка — 600 дка с италиански сортове и останалите със сорт 301.

Подготвят се и площите, освободени от боба, фия и фуражната царевица. Готови за сеитбата са вече 6000 дка.

Стопанството зася фуражната ръж. При сеитбата ѝ от механизаторите се отличи трактористът Ангел Стефанов, който работи с трактор ДТ-14.

В момента всички сили на кооператорите са хвърлени за освобождаването на площите от царевицата и от слънчогледа. Някои села вече приключиха с брането на слънчогледа, а до 19 септември ще привършат прибирането му в цялото стопанство. По плана на стопанството до 30 септември трябва да бъдат освободени всички площи от царевицата, а до 15 октомври—и от цвеклото.

От опит кооператорите вече знаят, че когато площите се наторят преди сеитбата, резултатите са много по-добри. Затова стопанството набави навреме необходимите изкуствени торове.

Тази година пшеницата ще бъде засята теснoредово. Ремонтирани са всички редосеялки.

С подготовката на сеитбата най-добре са селата Звенемир, Зебил и Паисиево. Първи те ще я започнат. Масовата сеитба в стопанството ще започне от 22 септември и ще приключи стопроцентово към 15 октомври.

Велико СТАНЕВ

Прибират богата реколта

До един се вдигнаха кооператорите от Преславци да приберат реколтата от пролетниците. Не пожалиха труда си те през пролетта и лятото, не го жалят и сега, защото не отива напразно.

През пролетта засяха 1890 дка с царевица. Напрегнаха сили, засяха я навреме, навреме я окопаха. Сега преславци прибират царевицата: за два дни обраха 400 дка. Добивът от декар е средно по 337 кг, а звеното на Мустафа Моканов получи по 370 кг.

Едновременно с брането на царевицата върви и ваденето на цвеклото. На захарните фабрики то трябва да се предаде доброкачествено, без да е застрашено от угниване. Част от звената се заловиха с неговото изваждане и до 15 септември са предадени 100 тона.

За храна на пилетата през лятото в стопанството бяха засети 40 дка с просо. За два дни кооператорите овършаха просото и получиха 5,000 кг.

Голяма нужда стопанството в Преславци има от люцерново семе. За получаването му бяха отделени 50 дка люцерна. От нея бяха добити 3500 кг семе.

Февзи КАБАК

ОТНОВО В УЧИЛИЩНИТЕ СТАИ

Удари първият звънец

В двора на българското училище „Христо Ботев" в с. Паисиево е шумно и оживено. Отново ехтят звънливите гласове на учениците. Игрите не спират, оживлението няма край. Училищният двор е сякаш малък да побере всички турчета и българчета, които участвуват заедно в другарските игри. Българското и турско училище са вече обединени.

Удря първият звънец. Децата тичат, призовани от неговия глас, към мястото за тържествено откриване на учебната година. Пионерският колектив изпълнява песни и стихотворения, след което директорът на училището Пашев говори за помощта, която е необходимо да оказват българчетата на своите другарчета-турчета в усвояването на българския език.

Учениците бяха поздравени и от председателя на общинския съвет др. Н. Янакиев. Той пожела на всички здраве и сили, за да могат успешно да усвояват преподаваното в училище.

След тържеството учениците се отправиха към светлите и просторни класни стаи.

Започна първият учебен ден.

Бал на средношколците

За средношколците от с. Стефан Караджа стана традиция да организират тържествен бал по случай заминаването им в любимите, родни училища. Както всяка година, така и сега на 12 септември беше организиран такъв бал, на който присъствуваха много гости. Бяха поканени представители от Партията, от комсомолската организация и от кооперативното стопанство.

Балът беше открит от другарката Денка Стоянова, която вдигна наздравица за бъдещите успехи на средношколците в училище. Приветствия поднесе и секретарят на Комсомола др. Иван Фурнаджиев. Той поздрави учащите се за тяхната добра работа в бригадите и им пожела здраве и сили за още по-ползотворна дейност в областта на науката.

След другарската вечеря засвири музика. Започнаха танците. До късно се веселиха средношколците, които на следващия ден потеглиха бодри и весели към родното училище.

Димо КАЗАКОВ

ПЪРВИЯТ УЧЕБЕН ДЕН В С. ГОЛЕШ

Сутринта на 15 септември училищният двор на народното основно училище в с. Голеш се изпълни с много подранили деца. Те бяха спретнати и пременени. Най-радостни и щастливи бяха първокласниците, които за първи път прекрачват родния училищен праг. В една от класните стаи се събраха всички ученици, където се откри тържествено първият учебен ден. Тук бяха дошли много гости, родители и общественици. Хорът при училището откри с литературно-музикална програма Слово произнесе директорът на училището, който прикани всички ученици още от първия учебен ден да се учат отлично, за да станат хора годни да работят в материалното производство.

Приветствие от името на Окръжния комитет на партията произнесе др. Димитър Пенчев. След тържеството учениците влязоха в своите класни стаи и занятията започнаха.

Вълчо РАДЕВ

ЩЕ ЗАПОЧНАТ НАВРЕМЕ СЕИТБАТА

Една мисъл, една воля е завладяла сега ръководителите и кооператорите от стопанството с център в с. Иширково — да приберат навреме слънчогледа, царевицата и другите култури, за да освободят час по-скоро определените площи за сеитба на есенниците.

От ранна утрин до късна вечер блоковете на кооператива се огласят от звънливите гласове на кооператори и кооператорки.

Досега от засетите 4,436 дка слънчоглед, вече е прибрана реколтата от 3,720 дка. Обрана е и царевицата от 2,245 декара.

В изпълнението на тази задача най-пъргави са кооператорите от с. Йорданово. Те са прибрали всичкия им предвиден слънчоглед, а обещават, че до 20 този месец ще оберат и царевицата.

Наред с това, в стопанството се извършва и друга работа. Едни кооператори освобождават площите, а други ги наторяват. С гранулиран суперфосфат вече са наторени 1,450 дка и с оборски тор—1650 дка.

Определеното 624 тона зърно за сеитба е почистено. Всички лотри и препарати за обеззаразяването му са набавени.

В помощ на кооператорите са и механизаторите. От 32,000 дка площи предвидени за сеитба, на 12,186 дка е извършена предсеитбена оран.

Ишırковци засяха фуражната ръж. Ако вчера времето не беше се развалило, те щяха да започнат и сеитбата на ечемика.

От 20 този месец в района на стопанството ще започне масова сеитба на есенниците.

П. ИВАНОВ

Антимовци се подготвят усилено за сеитба

Падналите дъждове в началото на септември осигуриха необходимата влага за засяване на есенниците. Кооператорите от село Антимово бързат да я използуват.

Трактористите Христо Николов и Христо Парашкевов от втора тракторно-полевъдна бригада извършиха 3000 дка дълбока есенна оран.

Започна и предсеитбената оран. Досега са изорани 1500 дка, от които 300 дка са засети с фуражна ръж.

Сега кооператорите са заети с освобождаването на площите от пролетниците. Изваждането на цвеклото завърши още на 8 септември. За това помогнаха пионерите и пенсионерите.

С. ГЕОРГИЕВ

ОСВОБОЖДАВАТ ПЛОЩИТЕ

Кооператорите и механизаторите от стопанството в Срацимир прибират реколтата от пролетните култури и освобождават площите за сеитба. Все по-напрегнати стават дните пред сеитбата.

Досега са освободени 260 дка от слънчоглед. Извършена е 230 предсеитбена оран. Засети са 170 дка с ръж за зърно и 120 дка с фуражна ръж.

Особено усърдни при освобождаването на площите са кооператорите от звеното на Иван Пейчев и Йордан Чешмеджиев. От ранна утрин те са по блоковете: изсичат и изнасят царевичака.

Без помощта на механизаторите, кооператорите трудно биха се справили с цялата работа. Тяхната помощ е необходима и при подготовката за сеитбата и при самата сеитба. Със здрав колектив и с добра организация на работата се отличи тракторно-полевъдната бригада в селото с бригадир Димитър Дочев. Бригадата обеща до 20 октомври да приключи със сеитбата на всички есенни култури.

Христо ИЛИЕВ

ДОБРА РЕКОЛТА ТЮТЮН

В стопанския двор на село Кутловица веднага привлича очите жълтият блясък на тютюна, поставен да се суши в специални рамки. Под големия навес са окачени изсушените низи—готови за предаване на държавата.

Майстори на тютюна са кооператорите от бригадата Кутловица на стопанството с център село Алеково. Навреме те набраха, нанизаха и изсушиха 28,000 низи тютюн. Очаква се да бъдат набрани и нанизани още 2,500 низи.

Само от тютюна бригадата очаква да получи повече от 60,000 лева доход. В прибирането на тютюна най-добре работиха звената на Георги Славов и Жеко Недев. Отличиха се другарките Бойка Стоянова, Атанаска Славова, Стоянка Петрова и други.

Стоян РАДАНОВ

Строежът на кооперация „Дунав" — Силистра расте с всеки изминат ден.

СНИМКА: Енчо НИКОЛОВ

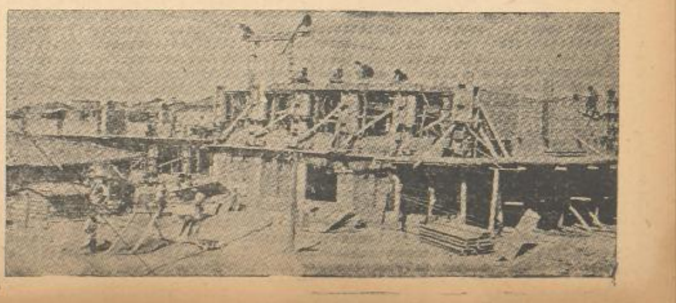

ПАРТИЕН ЖИВОТ

ПЛАНИРАНЕТО И РАЗГЛЕЖДАНЕТО НА СТОПАНСКИТЕ ЗАДАЧИ В КАЙНАРДЖАНСКИЯ ПАРТИЕН КОМИТЕТ

Планирането е важно звено от работата на партийните комитети и организации. Многогодишната практика наложи изработването на тримесечни планове, като най-подходящи и даващи възможност за творческо разрешаване на задачите.

Редът и начинът на подреждане на проблемите на плана се решава от партийните комитети и организации. Кайнарджанският партиен комитет е възприел в началото на плана да поставя основните задачи, след тях заседанията на комитета, инструктажите на агитаторите и т.н.

Комитетът се стреми да обхване в своите планове основните въпроси както от организационната, така и от стопанската дейност. При планирането на стопанските задачи, комитетът има предвид да разглежда преди всичко работата на комунистите в съответния сектор. Например в плана за третото тримесечие е предвидена информация за работата на комунистите в строителството. В заседанието от 16 юли има информация на тема „Как партийното бюро в с. Светослав ръководи изпълнението на стопанския план и съревнованието във фермите“. Разглеждана е работата на комунистите в търговията, дейността на членовете на БКП от управителния съвет на ТКЗС по подготовката на есенната сеитба и други.

След разглеждането на всеки въпрос Общинският партиен комитет приема съответни решения, с които възлага поръчения на комунистите или предлага на различните организации и учреждения да проведат мероприятия, които ще доведат до подобрение на работата. Например след информацията за работата на комунистите в търговията и изпълнението плана по изкупуването и стокооборота, комитетът решава да се проведе инструктаж на агитаторския апарат по въпросите на търговията, обявява ударна седмица по изкупуването на яйцата и през времетраенето ѝ задължава партийните секретари от района да следят ежедневно работата на закупчиците, предлага на управителния съвет на селкоопа да проведе съвещание с кооперативния актив и вземе необходимите мерки за изпълнение на плана.

В резултат на изпълнението на тези решения изкупуването на яйцата е достигнало до 3,100 броя дневно. Магазините са заредени с нови стоки, а стокооборотът е увеличен чувствително.

По доклада за изпълнението на финансово-производствения план на ТКЗС за първото шестмесечие комитетът решава:

1. Задължава комунистите от управителния съвет на ТКЗС да организират засаването на 10,000 декара фуражна царевица втора култура.

2. Препоръчва на управителния съвет на ТКЗС да продължи изкупуването от стопаните на едър рогат добитък.

. . . .

7. Предлага на Общинския комитет на ДКМС да организира групи за почистване на семената.

Необходимите декари с царевица втора култура са засети навреме, а всички семена за сеитбата през есента са почистени още в края на месец август.

Наред с тия хубави страни в планирането и разглеждането на стопанските задачи, партийният комитет допуска и някои слабости. Не всички от заплануваните стопански въпроси се разглеждат, като се изтъква за мотив многото текущи задачи. В заседанията на комитета по тия текущи въпроси докладват не рядко само председателят на ТКЗС или някои специалисти. Техните доклади обаче са най-често като за пред управителния съвет на ТКЗС, не правят анализ на партийната работа. Затова има случаи, когато комитетът на БКП взема чисто административни решения. Така при изслушване на материал за състоянието на животновъдството след като се формулират основните задачи във овцефермата се записват следните решения:

а) Пресушаването на овцете да приключи до 1 август т. г.

б) Да се подсигурява редовно подхранване на дзвиските от 15 юли до 15 август, като през време на усиленото осеменяване се дава по 150 грама концентриран фураж, а през другото време по 100 грама.

Обща и неясна е и точка четвърта от раздела за птицевъдството, приета на същото заседание — „Да се осигури работата за завършване на птичарниците“.

Явно е, че тия решения са чисто административни. Вместо да вземе решения за подобряване на политическата работа, с което ще доведе до успешно изпълнение на тия задачи, комитетът грубо иззема работата на управителния съвет на кооперативното стопанство.

Другарите от Общинския комитет на БКП в с. Кайнарджа имат немалък опит в планирането на работата си. Това се вижда от досегашната им дейност. Необходима е обаче по-задълбочена предварителна подготовка на материалите за заседанията, за да се избегнат допусканите до сега слабости.

Д. ГОСПОДИНОВА

НАРОДНАТА ВЛАСТ И ПАМЕТНИЦИТЕ НА КУЛТУРАТА

По пътя на своето историческо развитие, българският народ е създал многобройни и ценни архитектурни, художествени, исторически и други паметници на културата.

Още от дълбока древност преди образуването на българската държава, в пределите на нашата страна са създадени паметници на доантичната и антична култура. Това са в голямата си част интересни и неповторими творения на архитектурата и изкуството, създадени през различни епохи. Такава е и откритата през 1942 година подземна римска гробница край Силистра от III до IV век на н. е.

Останките от множество крепости, дворци и храмове разкриват богата материална и духовна култура, създадена през векове в България, както и талантът и естетическия вкус на народните майстори. Характерен за паметниците на културата от минали епохи е фактът, че те не са създадени от чужди или школувани в чужбина майстори на изкуството, а са дело на нашия трудов народ, който в продължение на векове, наред с народните песни, хора и танци е създавал и вълнуващи творби на изобразителните и приложни изкуства.

Умелото използуване на местните строителни материали камък, дърво, керамика и пр. и голямото разнообразие и самобитност на архитектурните и художествени форми, ги прави особено ценни за нас.

Поради многобройните нашествия и многовековното турско робство и вследствие на катастрофални земетресения и най-вече на недостатъчни грижи на буржоазната държава в миналото, много от нашите паметници на културата са разрушени, заличени или силно повредени.

Нашата народнодемократична власт има правилно отношение към тези културни паметници. Тя гледа на музеите като на просветни огнища, които играят много важна роля за културното и политическо възпитание на трудещите се.

От 1952 година в страната са организирани 108 музейни учреждения. Поставени са основите на събирателската и научно-изследователската дейност. Изградени са нови музейни експозиции, съобразени със съвременните изисквания на музейната техника.

В Силистренски окръг се намират следи от много паметници на културата от всички епохи. Издирени са до сега: 44 надгробни и 7 селищни могили, 13 градища—калета, 3 гробници, 3 чешми и пр. или всичко около 150 броя паметници на културата.

Най-големите, и може би най-важните паметници за изучаване на по-далечното минало, са надгробните могили. Те имат различна големина достигаща до 20 м. височина при диаметър над 100 м. в основата. Ветренската могила има 20 м. височина, а могилата в Цар Асен има 60 м. диаметър в основата. Тези могили са издигани през XIV-XII в. преди н. е. от някои предтракийски племена. Особено много могили са издигали и скитите, келтите, славяните, аварите, куманите и татарите, които са преминавали през нашите земи.

Селищните могили са един вид особено укрепени селища. Те представляват няколко последователно разрушавани и напластявани поселения, принадлежащи на дадено население живяло в нашата страна в края на новокаменната и началото на бронзовата епоха (3,000-1,900 години преди н. е.)

През настоящата година в страната се провежда отново регистрация на могилите, за да се приведат в известност и се вземат мерки за тяхното грижливо и правилно опазване и стопанисване.

През 1952-1953 година под ръководството на археологическия институт при Българската академия на науките, се построи специална защитна сграда над Римската гробница в Силистра, за да се осигури съхраняването на този единствен в Европа паметник на културата ценен със своите стенописи.

Институтът за паметниците на културата взема мерки да се запазят основите на откритата през месец юли т. г. средновековна християнска църква, като единствен паметник от средновековния Дръстър. За останките на крепостната стена край брега на Дунава и немите свидетели на двехилядогодишното съществуване на старата ни крепост, Изпълнителният комитет на Окръжния народен съвет взе решение през 1960 година да бъдат укрепени.

По петилетката се предвижда да бъде възстановена турската крепост „Меджиди табия“ като се направи и поддържа лесопарк около нея, да се направи терасовиден парк при чешмата, където е бил сключен Кючук-кайнарджанския мир през 1774 година, да се издигне паметник и обелиски при с. Дунавец, където е слязла четата на Панайот Хитов, в която е участвувал Васил Левски като знаменосец, и други.

Опазването на паметниците на културата трябва да стане дело на цялата наша общественост, да се създаде всенародна любов и уважение към старините.

Паметниците на културата са въплъщение на творческия гений на народа ни през вековете, като свидетелство за неговата славна история.

Цветана ХАДЖИДИМИТРОВА

Откриха месеца на българо-съветската дружба

Градският комитет на Отечествения фронт и комитетът на БСД в Дулово организираха тържествено откриване на месеца на българо-съветската дружба.

Киносалонът беше подходящо украсен с лозунги, знамена, плакати и цветя.

Доклад изнесе др. Йордан Маринов от Окръжния комитет на българо-съветската дружба, който с много цифри и факти посочи голямата помощ, която ни оказва Съветският съюз в строителството на социализма. Изпратена беше телеграма до Президиума на ЦК на КПСС и прожектиран съветският филм „Заради честта“.

Ахмед РАМАДАНОВ

Забравили своите задължения

Неотдавна в шлайфовото отделение на ТПК „Стомана“ — Силистра, избухва пожар причинен от загряването на филчовата шайба, която е направена от памучна вместо от вълнена тъкан. Забелязвайки пламъците, работникът от същото отделение Трифон Йорданов успява да ги ограничи като горящите отпадъци залива с вода. На помощ идват и други работници. Така пожарът в прахоотводнителната тръба, в която е имало горящи отпадъци от шайбата, е изгасен.

След изтичане на работното време Трифон Йорданов напомня на пазача Петър Русев да наблюдава шлайфовото отделение да не би недоизгасени отпадъци отново да причинят пожар. Същият обещал да наблюдава и да поръча на следващия, който що го замести. При предаването на поста на Марин Иванов Илиев, Петър Русев нищо не му споменал за пожара. Приел формално поста без да извърши проверка на пресовия отдел Марин Иванов научава сутринта от работниците, които пристигнали на работа, че от 1.30 часа след полунощ до 4 часа сутринта отново е възникнал пожар в шлайфовото отделение и са изгорели вратата, работните дрехи на работниците и прозорците от същото помещение.

Така Петър Русев и Марин Иванов, охрана на ТПК „Стомана“, забравят своите задължения като пазачи на родните предприятия.

Н. НАЧЕВ

Силистра да стане красив град

На 12 септември т. г. в Окръжния комитет на БКП се проведе съвещание с участието на секретарите на общинските партийни комитети и председателите на ТКЗС в окръга. На това съвещание първият секретар на Окръжния комитет на БКП др. Али Рафиев направи задълбочен анализ на изпълнението на задачите по подготовката и провеждането на есенната сеитба. Накрая бе обсъден и въпросът за благоустройването на селищата в окръга и особено на окръжния център Силистра. Изказалите се председатели на ТКЗС Иширково, Белица, Главиница, Алеково и др. увериха Окръжния комитет на БКП, че ще поемат присърце тази задача и ще окажат помощ за благоустрояването на гр. Силистра, за да стане той образец на останалите селища в окръга, да добие в късо време нов, социалистически облик.

Т. ГЕОРГИЕВ

СИЛИСТРА СЕ РАЗХУБАВЯВА

Бригадата на Петър Младенов от ГНС оформя цветните алеи по булевард „Македония“.

СНИМКА: Енчо Николов

СЪВЕТИ НА ЛЕКАРЯ

ПОРОК НА СЪРЦЕТО

Сърцето е един от най-важните органи в човешкия организъм, чиято основна задача е да изтласква кръвта до всички органи и клетки, като по този начин се осъществяват храненето и обмяната на веществата, необходими за живота. Множество са пораженията и заболяванията, които могат да се получат в сърцето, причинени от различни инфекциозни заболявания, от артериосклероза или съпътствуващите напредналата възраст дегенеративни изменения. Едно от най-често срещаните заболявания е сърдечният порок. Гражданствеността, която е добило това название не отразява точно нито органическите изменения на сърцето, нито функционалните му нарушения, поради което често е причина за неоправдани сериозни безпокойства от заболелите, водещи понякога и до неврастенични смущения. В точност се касае до нарушение целостта на ципестите клапи, които в дадени моменти затварят отворите на сърцето при неговите свивания и разпускания, за да се получи разпределяне и изтласкване на кръвта в дадени посоки. Причината за тези нарушения, водещи до непълно затваряне на клапните отвори, най-често са инфекциозни процеси, локализирани по клапните повърхности, които след заздравяването си причиняват ръбци (белези) със свиване и понякога обезформяне на клапите. Такива инфекциозни заболявания са скарлатината, отравянето на кръвта (сепсис) и др., но най-често ревматизмът.

За появата на ревматизма у човека особено голямо значение имат заболяванията на зъбите, сливиците, яйчниците у жените, синузитите и др. инфекции в организма. Затова особено важно условие за предпазване от заболяване на сърцето е да се лекуват своевременно и цялостно горните заболявания.

Почвата на повредата на клапата бива степенно различна и се изразява с шум в сърцето, който се констатира от лекаря. Това обаче още не значи, че болният има „слабо сърце“, тъй като сърцето може дълго време да компенсира създалото се нарушение в кръвообръщението и да не се получат явления на отслабване на неговата дейност при подходящи трудови и битови условия съобразно степента и вида на повредата.

Само при по-тежки случаи на увреждане, при нестихване на първичния болестен процес, при тежки натоварвания с физически труд, също и при вторични инфекциозни увреждания на организма, могат да настъпят явления на отслабване на сърдечния мускул.

Лечението на сърдечния порок, докато функциите на кръвообръщението не са нарушени, се състои в хигиенен режим на живота, да не се претоварва организмът с физически усилия, да се отбягват интоксикации с никотин и алкохол, умерен хранителен режим, редовен сън и почивка. При поява на явления на сърдечна слабост се прибягва до лекарска консултация. Напоследък съветската медицина успешно лекува редица сърдечни пороци, в подходящи стадии, по оперативен начин, който опит вече се пренесе и у нас.

Предпазването от инфекции, навременното им лекуване, грижата за здрави зъби, хигиенен режим на живот, храна, физкултура и насаждането на здрави навици у населението са основните елементи в борбата за предпазване от сърдечни заболявания и ревматизъм.

д-р Борислав **ГЕОРГИЕВ**

МЕСЕЦ НА БЪЛГАРО-СЪВЕТСКАТА ДРУЖБА

15 години свободен достъп на съветската книга у нас

Съветската книга е извор на велика мъдрост и проверен житейски опит. Тя е вестителка на новото, на социалистическото общество и затова от нейните страници лъха жизнерадост и свежест, които заразяват хората и ги карат да вършат чудни трудови дела.

Но до Девети септември 1944 година достъпът на тази книга у нас бе строго забранен. Фашистката власт, която знаеше силата и обаянието на съветската книга, я преследваше с червения молив на цензора, с параграфите на прокурора и с пистолета на стражаря. Но по скрит и таен път съветската книга достигаше до българския читател, който я поемаше с треперещи ръце, четеше я жадно и я предаваше на други.

Ала настъпиха други времена. Омразната монархо-фашистка клика бе пометена на Девети септември 1944 година от разгневения народ при активната помощ на славната и непобедима Съветска армия и нашите партизани. Над нашата многострадална Родина изгря слънцето на свободата. И съветската книга получи свободен достъп сред нашия народ. Зажаднял за нейната правда и дълбока мъдрост, българският читател буквално се нахвърли върху съветската книга, зачете я жадно, внесе я в своя дом и я постави на видно място—във своята библиотека. По такъв начин бързо се разграбваха съветските книги и списания, които се появяваха на нашия книжен пазар. В широки размери започна превеждането на редица съветски книги, които се издаваха с огромни за нашите досегашни представи тиражи. Така например по сведения от Българския библиографски институт „Елин Пелин“ през 1945 година са били преведени и издадени 156 съветски книги в тираж 1,545,750 екземпляра. През следващите години разпространението на съветската книга у нас получава още по-големи размери. Така през 1950 година са излезли от печат 671 съветски книги в тираж 5,416,800 екземпляра, а общо от 9 септември 1944 година до м. юни т. г. в нашата страна са преведени 5,455 съветски книги в тираж над 38,640,350 екземпляра. В това число не влизат съветските книги, вестници, списания, речници, енциклопедии и пр., които ежедневно пристигат от Съветския съюз и се разпространяват в милиони екземпляри сред нашия народ.

Най-много от разпространяваните сред нашия народ съветски книги това са произведенията на великия В. И. Ленин. Това е напълно понятно. От 9 септември 1944 година до м. юни т. г. произведенията на създатели на първата социалистическа държава, учител и вожд на международния пролетариат са излезли в 132 издания в 2,204,900 екземпляра. Само на български те са излезли в 36 тома с тираж от 750,000 екземпляра, от което следва, че всеки отделен том е разпространен в 20,000 екземпляра.

Жив интерес сред нашите читатели събуждат произведенията на съветските писатели, чиито творби рядко се задържат по библиотечните рафтове—те постоянно са в движение. Не се задържат те и по книжарниците—с излизането си в бързо време се разграбват. Най-четен от съветските писатели е Максим Горки. След 9 септември 1944 година до сега от неговите произведения са излезли 63 книги в 670,000 екземпляра тираж. Само романът „Майка“ е претърпял 7 издания в 84,600 екземпляра.

Много читатели намира и прекрасната книга на Николай Островски „Как се каляваше стоманата“. Досега тя е претърпяла 7 издания със 135,000 екземпляра. Също така любима книга за нашите читатели е и „Млада гаардия“ на А. Фадеев претърпяла до сега 7 издания в 105,000 екземпляра. Любими книги са и произведенията на М. Шолохов „Тихият Дон“ и „Разораната целина“, тия на Борис Полевой „Повест за истинския човек“, „Далеч от Москва“ от В. Н. Ажаев и др.

Голям авторитет доби съветската книга особено днес, когато на всички стана напълно ясно, че съветската наука и техника оставиха далеч зад себе си науката и техниката на капиталистическите държави; когато изкуствени спътници и изкуствена планета с емблемата на Съветския съюз обикалят Земята и Слънцето, когато втората съветска космическа ракета кацна на Луната, като триумф на оная наука и техника, в основата на която лежи марксистко-ленинското учение. Днес у нас, както никога до сега, се търсят и четат с жив интерес и много технически книги и то на руски език. Това показва от една страна интереса у нашия народ към съветската техническа мисъл, а от друга страна—увеличението на техническите кадри у нас.

Съветската книга е сигурен помощник на нашия народ в изграждането на социализма. От нея той черпи богата мъдрост и опита на великата съветска страна в изграждането на новото общество. Съветската книга се явява същевременно и здрав фундамент на нерушимата българо-съветска дружба, която е основата на нашето обществено развитие по пътя към социализма.

Богдан КРАЕВ

За нашите ЧИТАТЕЛКИ

Как да запазим мармеладите

Голям брой домакини са си приготвили за зимата мармелад, особено тази година, когато имахме изобилие от овощия. Мармеладите са съхранени в делви, буркани, гърнета и тенекиени съдове. Много често обаче се случва, че мармеладът загубва вкуса, променя цвета си, образуват се шупли във вътрешността му или пък хваща плесен.

Вкисването се дължи на попадналите в мармелада ферменти, които са почнали да се развиват следствие на благоприятната среда. Тези ферменти се намират навсякъде и трудно е мармеладът да се предпази от тях. Вреда не биха причинили, ако може да се предпази развитието им. Обаче ако то настъпи, тогава гъбичките, които го предизвикват, поглъщат захарта и разлагат мармелада, при който процес се образува алкохол, а после и оцетна киселина. Това именно причинява промяната във вкуса на мармелада. Понататък поради разлагането на захарта от ферментите се образува въглена киселина, която се наблюдава във вид на мехурчета в мармелада. Именно от мехурчетата можем да познаем, че в мармелада са попаднали ферменти, които вече се развиват.

Вкисналият мармелад може да предизвика разстройство и чревни заболявания. Затова стопанката трябва да вземе мерки и спре ферментацията. За целта се засилва захарната концентрация на мармелада, защото захарта действува върху ферментите като дезинфекциозно средство.

Плесенясването се явява, когато в мармелада има по-малко захар. Плесенясалият мармелад променя вкуса си и добива лош мирис. Също и той може да предизвика заболяване. Мармеладът може да бъде спасен като го преварим и засилим захарта. Това обаче трябва да стане още в началото, когато забележим и най-малката следа от плесен.

Измени се обликът на
с. Йорданово

Големи са грижите на Б
гарската комунистическа парт
и Народното правителство
задоволяване на материалн
и културни нужди на насел
нието. С всеки изминат
трудолюбивият български
род създава все повече бл

Няма го вече черният ка
път, който свързваше Йор
ново със Силистра. На него
то място се простира ново
бaво шосе, което гледано от
лече прилича на дълга б
ивица. Всеки ден рейсова ко
тръгва от Силистра за Йор
ново, Ястребово и обратно. С
ли колата сред село Йордано
пътниците виждат красива
на постройка. Това е ново
читалище—построено със ср
ства на населението. До чи
лището има малък, но крас
парк. През лятото с помощ
на младежкото звено бяха
садени млади дървета, раз
ни цветя. Край алеите слож
пейки, а пътеките застлаха
чакъл и пясък.

Не мина и месец и в пар
се построи малка кокетна
седка, на която младеж
много се радват.

Георги ВЪЛЕ

На упорита борба за съкращаване сроковете на петилетката!

ДА ИЗПОЛЗУВАМЕ ПОСЛЕДНИТЕ ИЗТОЧНИЦИ ЗА СИЛАЖИРАНЕ

Съгласно спуснатия план от МЗГ, ТКЗС от окръга трябва да приготвят 360,000 тона доброкачествен силаж за изхранване на животните. По графика за силажирането до 18 октомври трябва да изпълним 100% плана, а към 15 септември да достигнем 67% или да приготвим 241,000 тона. Към същата дата фактически в окръга е приготвен 197,866 тона силаж, т. е. 55% от плана е изпълнен.

За да можем да изпълним тази важна задача, осигуряваща изхранването на селскостопанските животни, необходимо е УС на ТКЗС и всички специалисти по места да вземат мерки за използуването на отпадъчни продукти от полевъдството, зеленчукопроизводството, лозарството и пр. Към какви отпадащи конкретно трябва да се насочим?

Слънчогледовите пити след оронването им се силажират много добре. Необходимо е оронването на семето да става веднага след прибирането на слънчогледа, непосредствено след което питите да се силажират, преди да са започнали да плесенясват и съхнат. Плесенясали пити не бива да се силажират. Понеже слънчогледовите пити съдържат много въздух, необходимо е добре да се надробяват и грижливо да се уплътняват в силажовместилището. Когато слънчогледовите пити съдържат по-малко от 65-70% вода, те се навлажняват или смесват с по-воднисти суровини.

Листа от захарно и кръмно цвекло, ако са кални, се измиват, след което се нарязват и силажират. Когато съдържанието на вода е голямо, смесват се с 10-20% слама.

Лозовата шума дава добър силаж. Необходимо е добре да се нарязват листата заедно с филизите. Опитно е установено, че синият камък не вреди на животните.

Тиквите се силажират със слама или плява, за да се намали влагата от 90-95% на 70%. На 2-3 тегловни части тикви се слага 1 тегловна част слама, като тиквите се нарязват на цвеклорезачки и семената се отделят. Тиквите могат да се силажират и с царевичак. В този случай траповете се настилат с 30 см. нарязан царевичак, след това 30 см тикви, уплътнява се с гъсеничен трактор, при което тиквите стават на тесто и се смесват с царевичака. Така се наслояват пласт след пласт царевичак и тикви до напълването на ямата. По същия начин може да се приготви и специален силаж от тикви и люцерна.

От зеленчукопроизводството и бостаните се получават голямо количество отпадъци, които самостоятелно или в смес с лесно силажиращи се суровини, представляват интерес за получаване на доброкачествени силажи.

Листата и стъблата от пипер, домати, бамя, сини домати трябва да се силажират в смес с други суровини, за да се получат по-доброкачествени силажи. Сламата и в този случай може да послужи за смесване. Зелената маса от картофи, листата от дини, пъпеши, тикви, краставици не се силажират в чисто състояние, понеже силажът се развали.

Във всяко кооперативно стопанство се намират в повече или по-малко горните отпадъци. Те трябва да се използуват правилно и навреме.

При това силажиране остават в сила всички правила по отношение на нарязването, уплътняването на суровината, необходимостта от нормален процент влага, с оглед да се създадат най-благоприятни условия за протичане на млечнокиселата ферментация.

Имайки предвид изоставането по графика в силажирането и изчерпването на основните суровини за силажиране, абсолютно необходимо е да се използуват най-рационално горепосочените, а и други допълнителни източници. По този начин планът по силажирането ще бъде изпълнен.

Георги **КОТЕВ**, зоотехник

Комсомолците от с. Ламбриново са сформирали звено от младежи и девойки, които работят на силажните ями на две смени с отговорник Илия Иванов.
НА СНИМКАТА: Комсомолците по време на работа.

ПОЛЕЗНА ИНИЦИАТИВА

Окръжното ръководство на БЗНС проведе заседания с общинските ръководства и събрания в земеделските дружби, на които бе поставен въпросът за изкупуване на максимални количества яйца. В резултат на проведената разяснителна работа сдружените земеделци поеха присърце поставената задача. Те агитират кооператорите да продават ежедневно добитите в личните им стопанства яйца и сами дават пример за това.

Много дружби в окръга водят на ежедневен отчет яйцата, събрани от дружбените членове, организират изкупуването им и ги предават на селкоопите. Дружбата в село Зебил има едва 16 члена. В чест на 15-годишнината на Девети септември тя организира изкупуването на яйцата и предаде на селкоопа 1000 яйца.

Примерът на сдружените земеделци от Зебил трябва да последват и другите земеделски дружби в окръга.

Г. **ГОСПОДИНОВ**

МАЙСТОРЪТ ОТ ДИП „ЛИПА“

Във фабриката всички го наричат дружелюбно „бай Димитър“, дори и тези, които са по-възрастни от него. Тая почит към майстора е извоювана с творческо отношение към работата и със скромност. Той е сочен за пример не само като бригадир на строителния отдел в ДИП „Липа“, но и като добър общественик.

Димитър Трифонов е от с. Калипетрово. Още от малък той е дялал и ковал дъсчици. По-късно завършва втория курс на вечерното занаятчийско училище, столарски отдел, където е един от първите ученици по практика. След това започва сам да усъвършенствува всичко научено и благодарение на любовта си към професията той се оформя като майстор-специалист.

През 1948 година напуска завинаги своето родно село и постъпва в ДИП „Липа“. Скоро го назначават за бригадир на бригадата за производство на врати и прозорци. С голяма любов поема новата си длъжност, като единственото му желание е да усъвършенствува още повече занаята си и предаде своя опит на по-младите.

— Убедих се — разказва Трифонов, — че ако искам да разчитам на по-висока производителност и на доброкачествена дограма, преди да започна нов модел врати и прозорци, трябва добре да се запозная с детайлите и да разпределя работата в бригадата така, че всеки да работи според квалификацията си. Тогава съм спокоен и разчитам на успех в бригадата. Това правило спазвам найстрого.

И наистина, бригадата на Димитър Трифонов, състояща се от 28 работника, винаги изпълнява месечните и годишните си планове с чест и предсрочно. При план 8000 квадратни метра дограма за 1958 г. бригадата произведе 9279 квадратни метра. За 1959 г планът е също надвишен. До септември месец са произведени 10011 квадратни метра дограма при план 11000 квадратни метра. До края на годината планът ще бъде надвишен значително.

Произведените прозорци и врати от бригадата на Димитър Трифонов се търсят навсякъде. Не напразно работниците казват:

—На всички нови блокове в Русе и Силистра ние си казваме последната дума. . .

Димитър Трифонов предава своя опит и на младите. Дълго ще помнят учениците от промишленото училище своя стаж, прекаран в бригадата на Майстора. Под неговото ръководство именно те усвоиха най-ценното в строителното столарство. Стажантите, които останаха като работници в бригадата, продължават да черпят опита на опитния майстор.

Трудно е човек да си обясни кое е най-ценното в неговата работа, кое го отличава от другите. Може би, неговата скромност. Защото успехите му не са случайни, не са и малко. Неведнъж той е награждаван. Носител е на значката „Отличник на Министерството на строежите и строителните материали“. Профкомитетът му е присъдил званието „Най-добър в професията“.

„Сговорна дружина планина повдига“ — казва народната поговорка. Дружно работи и бригадата на Трифонов, затова работата й спори.

Приятно е да се беседва с хора като Димитър Трифонов. В тях се виждат чертите на новия човек, който дава хубав пример на младите производственици. Той е постигнал много и има още много да даде. Сам разчиства пътя на младите, на утрешните негови заместници.

Петър **ЛАЗАРОВ**

ВЕСТИ ОТ БЪЛГАРКА

С грижа за овцете

До пети септември в овцефермата на с. Българка са осеменени 550 овце. Останалите 170 ще бъдат осеменени в найскоро време.

Упорит и грижлив към животните е бригадирът на овцефермата Неделчо Йорданов. Като него са и овчарите Дочо Георгиев, Михаил Иванов и Йордан Недев. Техните овце са осеменени 100 на сто.

Рано сутрин, много преди другите овчари, те извеждат овцете на паша и късно вечер се прибират. Често отделят от почивката си и ги пасат нощем.

Такива грижи ще бъдат добре възнаградени.

Помогнаха на яйцесъбирача

От три години като яйцесъбирач в село Българка работи др. Минчо Йорданов. Той винаги изпълнява своя план и три пъти е награждаван с парична награда от селкоопа в с. Срацимир. Но това лято той изостана с изпълнението на плана. От сутрин до вечер ходеше с кошница в ръка из селото и от 120 къщи събираше по 300-350 яйца.

На Минчо Йорданов помогнаха пионерите и комсомолците, които получиха поръчение да събират яйца. Най-много яйца му предадоха пионерите Лазар Христов, Тодорка Георгиева, Стоян Михалев и Димитрина Йорданова и комсомолците Георги Иванов и Деньо Титев. Благодарение на тях Минчо Йорданов изпълни плана си 60 на сто и се надява в скоро време да го изпълни 100 на сто.

Й. **ДИМОВА**

Ще запазят високия млеконадой

Обикновено всяка година, през втората половина на месец август и началото на септември, тревата прегаря и пашата значително намалява. Затова този период е критичен за млеконадоя. Не се ли вземат навреме мерки за подхранване на животните, млечността рязко спада.

Тази година обилната паша през август доведе до значително нарастване на средната млечност от крава в с. Войново на стопанството с център с. Кайнарджа. Кравите се стремят на всяка цена да запазят тази млечност и през следващите месеци.

Досега краварката Добра Маринова надои 20,860 л мляко, при план 35,751 л, Добра Стоилова 16,773 л, при план 35,122 л и Георги Белев—19,722 л, при план 35,751 л.

Еленка **КАРАМОЧЕВА**

Първенец е втора полевъдна бригада

В стопанството с център село Белица има 7 тракторно-полевъдни бригади. Две от тях са на село Шуменци. От началото на годината досега бригадите са в съревнование помежду си. Почти по всички показатели втора полевъдна бригада с бригадир Стоян Димитров е найдобре и с това тя си осигури първото място между седемте бригади. На работното място на бригадата сега се вее преходното червено знаме „Бригада-първенец“.

За успехите си бригадата получи 300 лв награда.

Стефан **СТОЯНОВ**

Сеитба на ръж в Нова Черна

До миналата година около 200 дка площ край Дунава в с. Нова Черна беше необработваема. Тази година стопанството зася площта с царевица за силаж. В момента царевицата е прибрана и на мястото й кооператорите сеят ръж. За два дни бяха засети и валирани 500 дка.

Васфи **ВИШЕНОВ**

ТКЗС—Ситово изостава с почистването на семената и освобождаването на площите от пролетниците

Заплануваните добиви от есенно-зърнените култури за 1960 година задължават кооператорите от окръга да извършат подготовката за есенната сеитба в определени срокове и да проведат есенната кампания образцово. Налага се умела и гъвкава организация на работата и бързо да се действува.

В кооперативното стопанство с център с. Ситово тази година трябва да се засеят 517 тона пшеница, 100 тона ечемик и 70 тона ръж. До 14 т. м. са почистени само 260 тона пшеница и 20 тона ръж, макар че по план с тази работа трябваше да се привърши към 31 август. Почистването на семената е започнало от 25 юли с два селектора и то денонощно, но техният капацитет е много малък—5 и 8 тона на денонощие. Налага се помощта на една помощна машина. И тук стигаме до машинно-тракторната станция в Ситово. До средата на този месец в станцията стояха без да се използуват три селектора, защото цилиндрите им са износени и ръководителите чакаха поръчаните твърде отдавна нови. Не стига че пратката беше забавена два месеца по железниците, но плюс това от машинно-тракторната станция не дойдоха да вземат цилиндрите от Материално-техническо снабдяване в Силистра цели две седмици. Явно е, че ръководителите на МТС—Ситово не се тревожат от изоставането в почистването на семената в този район.

Ненавременното почистване на семената е забавило и навременното изпращане на пробите и тяхното окачествяване. Общо за кооперативното стопанство трябва да се изпратят още 20 проби.

До 15 септември кооперативното стопанство още не се беше погрижило да набави необходимото количество от препарата „Гермизан пасбайце“ за обеззаразяването на ечемика.

Не по-малко важно за момента е своевременното освобождаване на площите от пролетните култури. Късното приемане на плана за подготовка за есенната сеитба—7 септември—недостатъчната организационно-разяснителна работа и лошата организация на работата са причина за тревожно изоставане. При план да се засеят 30,000 дка есенници, до 14 т. м. е направена предсеитбена оран едва на 6,314 дка—малко повече от една пета от цялата площ. Тракторите на МТС стоят без работа, а сеитбата хлопа на вратата. Брането на слънчогледа започна навреме, но извозването на стъблата не вървеше заедно с него. До 14 т. м. са обрани общо 3,975 дка слънчоглед, но са почистени едва 916 дка. По-добра беше организацията на работата на 14 и 15 септември в двете тракторно-полевъдни бригади в Ситово, където всички каруци—и градинарските возиха слънчогледови стъбла.

Още по-зле върви ваденето на цвеклото. От 2,289 дка, заети от цвеклото, са освободени само 188. Няма за кога да се чака откриването на кантар в Попина, защото засега Захарният завод в Русе не смята да поставя.

Тъй като царевицата е още зелена и до узряването на намука има още време, тези дни всички сили трябва да се хвърлят за освобождаването на площите от слънчогледа и цвеклото и денонощното почистване и обеззаразяване на семето. Необходимо е УС на ТКЗС, партийната организация и Комсомола да вземат бързи мерки за решително подобряване организацията на работа. Всеки кооператор и всеки комсомолец е длъжен да работи сега с удвоени сили.

Жозефина **ИВАНОВА**

Да спазваме договора за изкупуване на селскостопанските произведения

Нашата социалистическа промишленост и търговията не могат да се развиват правилно, ако кооперативните стопанства не спазват и не изпълняват договорите за изкупуване на селскостопанските произведения необходими суровини за промишлеността и стоки за търговията. Какво е положението в нашия окръг по този въпрос?

Сега, когато се прибира реколтата от редица култури, някои стопанства не изпълняват своите договорни задължения. Почти всеки ден за нуждите на населението от окръга са необходими десетки тонове зеленчуци и плодове. Значително повече зеленчуци и плодове са необходими за износ и за нуждите на някои непроизводителни райони, с които ОТП има сключени договори. Но договорите не се изпълняват. В същото време ръководителите на ТКЗС в Айдемир, Зафирово, Срацимир, Сребърна и Тутракан изнасят за свободна продажба на нашите кооперативни пазари и вън от окръга много зеленчуци и плодове. По тези въпроси общинските народни съвети не вземат почти никакви мерки. Особена незаинтересованост проявява Общинският народен съвет в Силистра, при който има служба „Търговия“ и „Кооперативен пазар“.

Такова е положението и с изпълнението на договорните задължения за фия, сеното, нахута и други. Много стопанства сключиха договори за изкупуване на сено, а сега отказват да го предадат. Стопанствата в Сребърна, Белица, Ст. Караджа и Срацимир изтъкват като причина липсата на сено.

Неспазване на договорите има и при предаване на мляко, месо, вълна и други селскостопански произведения.

Мнозина от ръководителите на ТКЗС и ДЗС се влияят от цените при предаване на различните произведения. Така ДЗС—Силистра има възможност да бере и предава пипер, но изчакна по-висока цена за него и с това лишава гражданите от този особено търсен зеленчук. Стопанствата в Зафирово, Айдемир, Тутракан, Сребърна, Попина и други правят обратното. Докато зеленчуците и плодовете са дефицитни и с по-висока цена, те продават на свободния пазар, без да се грижат да изпълнят договорните задължения към ОТП.

Трябва да се сложи край на това нарушаване на договорните задължения, на различните случаи на заобикаляне на законните разпоредби. Председателите на ТКЗС трябва да знаят, че нарушаването на поетите договорни задължения, а още повече отказът да се сключват договори, спъва изпълнението на задачите в цялото народно стопанство. Затова общинските народни съвети са длъжни постоянно да следят за изпълнението на договорните задължения на стопанствата в определените срокове и да бъдат твърди и непоколебими към ония, които ги нарушават.

П. **ГИНЕВ**

град. Върви да почиваш, късно е. А и на мен ми е необходимо да полегна. Утре ще отидем с тебе.

— Къде, Иван Кирилович?

— На Никаквата планина.

— Иван Кирилович!

— Какво има още?

— Вие сам отлично знаете. Кога ще ме прехвърлите на оперативна работа?

Ватагин се разсмя.

— Малко данни имате, другарю младши лейтенант. Какво да пиша на генерала? Че си дисциплиниран ли? Съвестта ми не ще позволи. Че ти имаш горещо сърце и запалена глава? Бог ми е свидетел, Слава. . .

— А какво, капитан Цаголов не е ли запалена глава?

— Е, намери сравнение! Ти помниш как край Никопол той пипна майор Ханске с всички шифри на армейската групировка?

— Как да не помня, когато той ми подари синджирче от часовник със свастика! Но тогава вие му дадохте да се отличи! А аз се къпя в отражението на чуждата слава. Трети ден вече пиша представления за награди! Човек ли съм аз или що?

— Човек с отличен почерк. . . Върви да спиш.

— Другарю полковник! Иван Кирилович! — Славка беше готов да се унижи до степента на пълна адютанска фамилиярност. — Дайте ми поне един от обектите да проверя.

— Какви са тия обекти?

— От албума на Ординцева. Аз ще ви кажа едно свое съображение: там има снимка на Леонтович, направена в Казанлък, в туристически костюм. А Казанлък е точно под Шипченския проход. Ако всички тия Маришини годеници са организатори на сапната диверсия, то най-добре е да се търси именно там.

— Защо?

— Защото планинският проход се явява найудобно място: там е неизбежно натрупването на

— Как може да се каже това по български? — кисело попита Славка, играейки с мускулчетата на скулите си, не защото трябваше да върши това, а просто по инерция.

— Той е много нежен мъж!—напевно произнесе кокетката и запримігва на прощаване с красивите си черни очи.

Капитан Цаголов бързаше към изхода. Той пропусна пред себе си милата българска девойка, на лицето на която беше изписано отвращение и мълчаливия, непроницателен огняр от чиновническия клуб. Последен, след автоматчиците, седна в колата с независим вид младши лейтенант Шустов.

XIX.

— Детска игра! Всичко, което си измислил е равносилно на това—да бодеш водата с вила! Сложността на момента се състои в това, че ние още не можем да видим веригата на събитията, а от откъслечни неща могат да се съчинят какви ли не работи, Особено както правиш ти — огъваш и разгъваш всеки факт, както ти е по-удобно.

— Другарю полковник, дайте отново подред. . .

В този нощен разговор, възникнал случайно по време на подписването на някакви документи, Ватагин не приличаше на себе си — раздразнителен и нетърпелив, а Славка обратно — тихичко сияеше. След обиска у Милочка Костенко, когато по такъв прост начин стана ясно, че седемте портрета в албума това са седем мъже, които приличат на Леонтович, открити от Марина в различни затънтени места на Балканите, младши лейтенантът вдъхновено нахвърли своята версия и дори се учуди малко, че полковникът не го изгони веднага — сърди се, а все пак слуша.

— Картината е ясна—натрапваше своите догадки младши лейтенантът. — Помощникът на унгарското военно аташе по задание от германското командуване е заразявал систематически конете. Ординцева със своита търсения на незабравимия Леонто-

ЗА РАБОТАТА И ЗАДАЧИТЕ НА ОКРЪЖНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ НА ДОСО

Неотдавна Окръжният и градският комитети на ДОСО проведоха разширено съвещание с председателите на градските и общински комитети, на първичните организации от предприятия и учреждения, с отговорниците по учебно-спортната работа и актива на Окръжния и Градски комитети. Доброволната организация за съдействие на отбраната в нашия окръг има осемгодишно съществуване, в основни линии тя успешно е осъществила поставените пред нея патриотични задачи. Повечето от клубовете и комитетите, като тези в Тутракан, Силистра, Ситово, Алфатар, Кайнарджа, Главиница и др. укрепнаха и са в състояние самостоятелно да ръководят и изпълняват стоящите пред тях задачи. Редица комитети и клубове сега работят усилено за изпълнение решенията на VIII пленум на ЦК на ДОСО. В усилена подготовка е работата по откриването на 5 авто-мото клуба, 3 радио-клуба, 14 стрелкови клуба, 12 радиозали в Силистра, Тутракан, Дулово, Ситово, Кайнарджа, Сокол, Главиница и др. Изтъкна се обаче, че първичните организации на ДОСО през учебния период нарушиха методическите указания по подготовката на населението и донаборната младеж по военно-техническите и масово-отбранителни дисциплини. В някои учебни звена и курсове занятията са се провеждали с повече от 60, а понякога и със 100 слушатели. Такива случаи е имало при провеждането на лекциите в авто-мото клуба — Силистра. Така е обучавано населението по ПВХО в селата Алфатар, Кайнарджа и др. В много от първичните организации като тези на Градска търговия, ДИП „Липа“, МТС—Силистра занятията са се провеждали при слаба посещаемост на кръжочниците.

Незадоволителна е работата на окръжната организация по обучението на донаборната младеж. В процеса на тяхното обучение съвсем слабо се е внедрявала идейно-политическата насоченост. Много от донаборниците, явяващи се на комисия, не знаят какво е това ДКМС, ДОСО и други.

Основна слабост на Окръжния комитет, Градския комитет, общинските комитети и комитетите на първичните организации на ДОСО е незадоволителното внедряване на социалистическия стил и метод в работата. В изпълнението на поставените задачи не са търсени достатъчно останалите политически и масови организации като ДКМС, МПВО, ОФ, народните съвети и др. Комитетите на организацията незадоволително са работили по разпространението на положителния опит и не са ръководили отблизо съревнованието между първичните организации, което би трябвало да стане постоянен метод на работа. Все още има първични организации като тези в Добротица, Нова Черна, Калипетрово и др., които не планират своята работа. Малък е броят на актива от запасни офицери, сержанти и специалисти по военно-техническите дисциплини в окръжната организация на ДОСО.

В чест на третия конгрес на ДОСО Силистренската окръжна организация на ДОСО трябва да изпълни всички високопатриотични задачи по подготовката на населението за отбраната на скъпата ни социалистическа родина. Тя има сили за това.

Горан **НИКОЛОВ**

ПРИНОСЪТ НА ТРУДОВАЦИТЕ

В началото на месеца трудослужащите от поделението на офицера Велчев в село Коларово започнаха изкопа за основи на жилищни постройки към напоителната система „Ветрен-Гарван“.

Напоителната система „Ветрен-Гарван“ е най-голямата в окръга. Тя ще напоява голяма част от добруджанските полета.

Още в първите дни в работата се проявиха комсомолците Юсуф Алиев и Шевкъ Шефкудов, които изпълняват редовно дневната си норма със 130 на сто.

С построяването на напоителната система трудоваците ще дадат своя принос за съкращаване сроковете на петилетката.

Тр. ефр. Йорданов

ИЗ НАШАТА РОДИНА

Димитровград — центъра
БТА — Пресфото

ЕДИН ЧИТАТЕЛ НИ ПИШЕ

В неделя на 24 август, в 8 часа сутринта, отидох на пазар да си купя дини. Пред всички магазини на ТКЗС имаше големи опашки от хора, които си купуваха най-различни видове зарзават, но дини нямаше. В магазина на ТКЗС с. Сребърна съзрях под тезгяха струпани доста голямо количество едри и сочни дини. На въпроса ми защо не продават дини, магазинерът ми отговори: „Първо нека да си изпродам зарзавата, пък на дините им е лесна работата“. По такъв начин излиза, че всеки човек, който е дошъл да купи само дини, ще трябва най-напред да си наложи търпение да чака да се продаде всичкия зарзават на пазара и към обед, ако е жив и здрав може да си купи дини. А така ли трябва да бъде? Социалистическа ли е тази търговия?

Георги **ДОДОВ**

Похвална дейност

Членовете на профгрупата при хирургическото и вътрешното отделения на градската болница в Тутракан сами боядисаха цоклите на помещенията, с което икономисаха 1,600 лв.

Отличиха се другарите Ангел Ковачев, Лина Рачева и други.

Тази похвална инициатива се поде и от профгрупите при гръдното и родилното отделения на болницата.

Цветана **БОЙЧЕВА**

Открива се студия при Народния театър

На 4 октомври в 11 часа сутринта ще се проведе конкурс за набиране студийци за едногодишната студия при театъра, с които ще се водят занятия за усвояване актьорското майсторство.

В конкурса могат да участвуват кандидати от целия окръг, завършили средно образование (по изключение могат да кандидатствуват и хора с по-ниско образование проявили изключителни качества при работа в самодейни колективи.

Желаещите да участвуват в конкурса да подготвят наизуст басня, стихотворение и разказ.

Занятията с приетите студийци ще се водят три пъти седмично, без откъсване от производството.

НАШАТА „СЕСТРИЧКА“

Една медсестричка си имаме в нашето село Водно, не е за приказване. Из целия окръг с електрическа крушка посред бял ден да търсиш такава, пак няма да намериш! Да не ти дава господ да пострадаш, че ще си отидеш мършина като нищо. Как се казва ли? Чакай да видя, аз си бях записал в едно тефтерче, че името и е едно такова . . . трудно се запомня. А, ето го . . . Казва се Зинеп Сеидова.

Та ти казвам — лошо си патим с нея. Уж я пратихме в София на квалификация по-добре да изучи медицинските науки, а тя май се е научила там само в огледалото да се гледа и устните си да боядисва. По цял ден стои в канцеларията на стопанството и хич не се вясва сред кооператорите. За една превръзка ни кара на краката ѝ да отиваме. И това ми било ТКЗС — сестра! Поискаш ѝ нещо, а тя като се ядоса: „Нямам лекарства аз! Само аспирин имам и с него мога да ви лекувам“. Хай да му се не види и квалификацията и паметта! Само туй ли знаеш, бе джанъм?

Пък то, нали знаеш, чиляшина, дето се вика, пазиш се, пазиш, ама я с мотиката си се клъцнал, я с нож, потече ти кръв и ако си по-слабонервен — прилошава ти. Изпокъсахме си ризите бинтове да правим. Няма женска забрадка, която да не е била използувана като превързочен материал и по която да не личат следи от нашата, кооперативната кръв.

Хеле като тръгне някога наопаки, върви се оправяй. Онзи ден един от майсторите в строителната бригада си разсече крака, една кооператорка си поряза ръката, а друга я удари ремъкът на някаква машина. Отива партийният секретар в канцеларията и казва на сестричката да иде и помогне на хората, а тя се захилила насреща му и отсякла:

— Нека да дойдат тук, че не мога да си праша сега новите обувки по вашите кофти сокаци.

Ха де! На хората кръвта им тече, а тя ги кара при нея да идват. Върви, че се разбирай после с такова криво човече!

По време на вършитбата се вясна два-три пъти край нас и то без санитарна чанта, колкото да не кажат хората, че не ги обикаля.

Пък и поспалива е. Сутрин идва на работа към 10 часа и хич не се интересува, че ние чакаме за инжекции. А ние бързаме, че работа ни чака. Издрънчи ли и последната каруца към блоковете, тя тогава се събужда и излиза от къщи. Отива в канцеларията и цял ден търси кой да ѝ прави компания в лафмоабета.

Та такава си е нашата сестричка Зинеп Сеидова. С пренебрежителното си отношение към хората е по-непревзимаема крепост и от турско кале.

(По материали на П. Ст.)

Силистренска ОСА

СЕРТ ЧИЛЯК

Познавате ли бай Иван Ибришимов от с. Войново? Не? Интересно как може да не ви е известен този серт чиляк!

Позволете да ви го представим. Тъкмо в този момент той държи кофа в ръката си и влиза в кравефермата. За какво влиза ли? Разбира се, че за мляко. Бай Иван е телчар и има това право.

Кравегледачът Тодор Стойков е седнал на едно трикрако столче и дой една монтафонка. До него е изправен гюм за мляко. Бай Иван вдига гюма и иска да си напълни кофата, която е донесъл, но Тодор се обажда:

— Бай Иване, ще ти дам мляко, но почакай да издоя и тази крава, че тогава.

Толкова му трябва на Ибришима. Като кипна, като се разлюти оня ми ти чиляк, чак кравите налягаха по пода от страх.

— А бе ти с мене ли ще си играйш? С мен ли майтап ще си прайш? Твойта. . .

И се хвърли върху Тодор. Онзи се свива под кравата, а Ибришима налага здравата.

— Чакай бе, бай Иване, какво чак толкова ти казах, какво ти сторих?

— Ти ша ма кумандиш мен, тъй ли? На ти, на. . .

И удря ли, удря... Тодор горкия гледа как да се измъкне от ударите му, но Ибришима е неумолим. Наоколо се вдига пушилка, сред която хвърчат ситни капчици мляко.

— Аз ша та науча тебе — крещи бай Иван. Ша го помниш ти туй мляко!

Повече в кравефермата не се вижда нищо.

След като прахолякът се разсейва от въздушното течение и кихането на кравите, на поле-сражението остава да леж сред локва мляко битият Тодор с полепнали сламки по дрехите. А бай Иван? Не го търсете. Той е изчезнал в качеството си на победител, без да се интересува от желанието ви, ч искате да го видите.

Дано го забележат поне о УС на обединеното стопанство с център с. Кайнарджа, че да ви запознаят с него.

(По материали на Хикс)

Благодарност

Ние, долуподписаните дългоухи магарета и дългобради кози от с. Орешене изпращаме нашата колективна благодарност на директорката на първоначалното училище Цветанка Илиева и на дружинния ръководител Али Мущабаев. Умни хора са те! Покрай всекидневните грижи за децата, те не забравиха и нас—четирикраките обожатели на треволяците, щира и ардала. Ужким засяха опитното поле на училището с фасул и обещаха да покажат на кооператорите, че ще получат по 180 кг. но нищо не излезе. Нито царевица поникна, нито фасул. От треволаци нищо не се виждаше и ние бихме принудени да се угояваме цяло лято в опитното поле за наша полза и за вреда на селскостопанския опит, който беше погребан сред избуялите плевели.

Та искаме да кажем, че от науката само ние видяхме файда. Затуй благодарим на директорката и дружинния ръководител.

Аферим! Нека винаги да мислят за нас!

Козите и магаретата от с. Орешене

Малко има — много няма

Нямам нищо против ресторантите. Досега не съм се карал с нито един келнер и нямам намерение да се карам, понеже „Културното обслужване е взаимно задължение на клиента и сервитьора!“—както гласи един лозунг. В никоя ресторантска книга няма да видите нервния ми почерк, защото аз бях доскоро търпелив човек и не обичах разправиите. Търпелив, търпелив, ама съгласете се, че да търпите цяло лято не е малко, нали? А аз търпях много и вече ми дойде до гуша.

Отидеш в който и да е силистренски ресторант да вечеряш. За обяда да не говорим, понеже готвеното в повечето случаи е от няколко дни. Идва сервитьорът и ти любезно се осведомяваш за менюто.

—Имаме кебапчета, кюфтенца, свински пържоли и шницели —отговаря човекът, от ръцете на когото ти очакваш да получиш своята вечеря.

Цяло лято все тази песен слушам:—кебапчета, кюфтенца, пържоли и шницели. Първата седмица след като пристигнах в Силистра (за ваше сведение аз съм софиянец) ядох само кебапчета. Втората седмица преминах на кюфтенца, после на пържоли, а накрая почнах да асимилирам шницели. Честна дума, омръзнаха ми всичките. Почнах да разменям кюфтенцата с пържоли и шницелите с кебапчета, но нищо не излезе—месото ми беше омръзнало вече. Една вечер се сетих, че Силистра е дунавски град и трябва да има риба в ресторанта. Поисках, но уви! Нямало. Тогава се ядосах и поисках оплаквателната книга. Хубава работа! Че като съм софиянец да не съм паднал от втората космическа ракета или от някой лунен кратер! Може ли крайдунавски град, който изпраща риба във вътрешността на страната, да не е в състояние да задоволи нуждите на ресторантите си? Написах едно (не) любовно писмо на управителя на ресторанта и си отидох ядосан. Следващата вечер поисках луканка—няма. Поръчах наденички—няма.

—А какво има—питам.

Отговарят ми:

—Екстра скара—кебапчета, кюфтенца, свински пържоли и шницели.

Изглежда сервитьорът е доловил нещо в погледа ми, защото моментално изчезна и повече не се яви. Пих за утешение една лимонада в сладкарницата и си легнах зъл като овчарско куче.

За пръв път почнах да чувствувам, че съм изхабил поне три четвърти от наличните си нерви в силистренските ресторанти. И не мислете, че това е само заради вечерното меню. Бюфетът за безалкохолни напитки е в още по-окаяно състояние. През август се срещаше още тук-там шипково питие и плодова лимонада, но щом дойде септември те изчезнаха съвсем. Няма ситронада, не се произвежда руски квас, който е много хубаво разхладително питие, липсва оранжада, липсва. . . Впрочем всичко липсва. Много по-лесно е да се изброи какво има, отколкото да описвам какво няма.

Пък и управителите на ресторантите не са много убедени, че трябва да разполагат в бюфетите си с разнообразни безалкохолни напитки. План имат да изпълняват хората, а с подсладена и газирана водица плана не се изпълнява. В един ресторант даже видях такъв лозунг: „Ние се борим за съкращаване сроковете на петилетката!“ Интересно как се борят! С повече алкохол или по някакъв друг начин?

Та с две думи казано сега всички сервитьори ме гледат накриво и всячески ме избягват. Не искат да ми сервират и толкова! Омръзна им да ме слушат.

Панчо **СОФИЯНЧЕТО**

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Деветата колоездачна обиколка на България

На 17 септември в 12.30 часа на площад „Народно събрание“ в София бе даден стартовият сигнал на деветата колоездачна обиколка на България, която и тази година ще премине под шефството на вестник „Труд“. В това изключително по рода си колоездачно състезание ще участвуват 85 състезатели разделени по петима в 17 отбори, седем от които са чужди. Това идва да докаже, че обиколката на България с всяка изминала година добива все повече международен характер.

В обиколката ще участвуват отборите, които имат следните номера: Англия от 1 до 5, Белгия: 6—10, Дания: 11—15, Полша: 21—25, Холандия: 26—30, Чехословакия: 31—35, Югославия: 36—40, България—Национален отбор: 41—Б. Коцев, 42—Н. Христов, 43—Хр. Илиев, 44—Ив. Бобеков, 45— Н. Филипов, Бургас: 46—50, Варна: 51—55, ВИФ „Г. Димитров“: 56—60, Габрово: 61—65, Локомотив (Сф): 66—70, Пловдив: 71—75, Сливен: 76—80, Спартак (Сф):81—85 и ЦДНА: 86—90.

Мнозина от белгийските, английските, датските и холандските състезатели ще участвуват за първи път в обиколката на България и техните имена не ни са познати. В отборите на Полша, Чехословакия и Югославия личат изтъкнати колоездачи, които са познати с качествата си на добри бегачи.

Участниците в деветата колоездачна обиколка на България ще пристигнат от Варна в Силистра на 23 септември, като преминат през Алеково в 15.55 часа, Алфатар—15.57 часа и в Силистра в 16.27 часа. Финалът на етапа ще бъде пред книжарница „Г. Димитров“. Дължината на етапа е 174 км.

Състезателите ще пренощуват в града ни и на следващия ден ще пробягат етапа Силистра—Русе 128 км. Стартът ще бъде даден пред книжарница „Г. Димитров“ на 24 септември в 13.30 часа. Колоната ще премине през Айдемир в 13.42 ч, Сребърна—13.57 ч, Н. Попина—14.18 ч, Коларово—14.27 ч, Зафирово—14.37 ч, Богданци—14.43 ч, Търновци 14.55, Тутракан —15.13 ч, Нова Черна—15.34 ч. Часът на преминаване на колоната през маршрутните селища е приблизителен.

Необходимо е ръководствата на физ. дружества и колективи съвместно с ДК на ДКМС да потърсят помощта на местните народни общини, като се обезпечи добър ред при преминаване на колоната през селищата, да не се пречи на състезателите и съдийския състав, за да могат те да дадат онова, на което са способни и се класират заслужено.

Ив. ГАБРОВСКИ

СВЕДЕНИЕ

за работата на МТС в окръга до 16. IX. включително (в проценти)

МТС	Предсеитбена оран	Сеитба всичко	Силажиране	Есенна дълб. оран	Мека оран
Силистра	33	6·5	121·8	96·4	87·6
Алфатар	24·2	4·3	51·4	78·1	77·1
Кайнарджа	36·2	10·6	102	79·8	78·4
Средище	26·9	2·1	100	82·8	81·1
Ситово	22·6	4·1	220·3	79·3	71·1
Дулово	29·8	3·8	157·6	83·7	90·6
Главиница	21·5	5·4	104·5	101·6	77·7
Тутракан	32·3	5·5	148·3	72·5	75·5
За окръга	27·9	5·4	114·5	84·8	78·1

СВЕДЕНИЕ

на Окръжния народен съвет за хода на селскостопанските работи до 17. IX. включително

ТКЗС	Предсеитбена оран %	Сеитба на ръж за зелено %	Есенна дълб. оран %	Силажиране %
Айдемир	18	80	66	57
Калипетрово	38	90	100	86
Бабук	44	31	71	68
Алфатар	22	0	73	51
Иширково	37	53	87	56
Попина	25	37	54	46
Сребърна	12	0	83	54
Ситово	11·6	0	59·6	62
Срацимир	38	41	60·8	42
Кайнарджа	39	86	73	43
Голеш	38	100	89	51
Тутракан	34	88	97	48
Нова Черна	49	80	68·9	57
Старо село	39	50	70	37
Белица	45	88	86·1	38·5
Главиница	28	96·6	79	37
Ст. Караджа	69	50	80	41
Сокол	26·6	77	89·7	64
Зафирово	30	43	76·4	62
М. Преславец	25	33	63	50·8
Дулово	22·4	44	57	56
Межден	30	25	66	47·6
Окорш	25	28·3	73	59
Секулово	28	94	55	54
Добротица	25	100	76	43
Черполик	16	53	44·8	64
Паисиево	32	60	84	100
Средище	40	40	64·2	48
Алеково	42	0	67	73
За окръга	32	72	74	55·4

тович е била прекрасно измислена декорация. Милочка каза: неизвестно кой от тях е настоявал повече за тези пътувания. Ординцева даже не е и предполагала, че Джордж за това е започнал и романа си с нея, защото тя е търсила изгубения си годеник. Ханс Крафт е помощник на графа. Знаете ли какво ми разказа един от жокеите на графа? Крафт много не се е приближавал до конете, понеже се боял. А колкото и да е странно, в родината си, в Банат той има своя конюшня. Какво значи това? Ясно ли е, другарю полковник?

— На мене не ми е ясно. А теб какво те е осенило?

— Там те сигурно имат някоя лаборатория. Там те върху болните коне отглеждат сапна култура.

Ватагин само погледна адютанта и весело викна:

— Къде те е замъкнала теб нечистата сила!

— Добре—спокойно отстъпи Славка. — Излиза според вас, че и албумът няма никакво отношение към сапната диверсия?

— Засега не виждам връзка.

— Според вас излиза, че у Атанас Георгиев са търсили не албума, а нещо друго?

— Албумът се е търкалял в канавката.

— Това означава, другарю полковник, че са го хвърлили от вагона през счупения прозорец.

— Защо са убили подпоручика?

— Може би този, който го е убил, не е и мислил, че албумът е в канавката.

— Нека да е така, но все пак са необходими доказателства. За всяка версия трябват доказателства, другарю младши лейтенант . . .

Ръководителят трябва да бъде възпитател. Ватагин всякога се е учил на това от живота. Военен, той най-много от всичко не обичаше формалната изпълнителност на своите помощници, която всъщност няма нищо общо със съзнателната дисциплина. Ватагин знаеше, че самоувереният и упорит Шустов трябва да се раздразни и само тогава можеш да очакваш от него дълбоко и обмислено решение на

задачата. Твърде леко се е удовлетворил младши лейтенантът от първата догадка. Затова пък, когато се натъкнеше на съпротивление, той не губеше вяра в своите сили. Съпротивлението само го караше още повече да се стегне. И в тази минута, подписвайки заповедта за награждаване на летците, полковникът поглеждаше крадешком Славка, проверявайки какво впечатление ще му направи този спор. Шустов и сега не беше обезкуражен. Напротив, той даже беше окрилен от някакво вдъхновение.

— Вие помните ли, другарю полковник, какво дрънкаше старицата?—попита Шустов.

— Помня. За подкови.

— А позинните помните ли? Ето, вижте.

Той обърна албума с задната му корица нагоре.

— Следи от кръв или какво?—бавно се заинтересува Ватагин.

— Вие все се смеете, другарю полковник, а между впрочем, ето къде са петте подкови.

И наистина, пет релефни сребърни подкови — четири в ъглите и една в центъра—украсяваха задната корица на стария плюшен албум.

Ватагин изглежда се обърка за миг. После като сложи албума настрана каза весело:

— Знаеш ли какво, Слава, няма албум, който да не е украсен по подобен начин. Това е старо руско предзнаменование: намериш ли подкова — намираш щастието.

— Значи аз съм щастливец, намерил съм ги — самодоволно забеляза младши лейтенантът.

— Цели пет—полковникът махна с ръка и стана, завършвайки разговора. — Хитлер още е пълзял под масата, когато в Ярославъл са направили този албум с всички негови украшения. . . Изсилваш се. Все се изсилваш, Слава. Нима за заразяването на конете са необходими такива сложности: шифровани преговори? Ти правилно се досети, че трябва да се подработи Ханс Крафт. Ще изпратим в двадесет и шеста армия запитване относно този банатски немец—нашите войски вчера влязоха в неговия роден

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година IV, Бр. 62 | Сряда, 23 септември 1959 година | ЦЕНА 20 СТОТИНКИ

Кооператори и механизатори!

Навременното и без загуби прибиране на реколтата и най-правилното ѝ оползотворяване е най-големият резерв за увеличаване на селскостопанската продукция. Този важен резерв трябва да се използува най-рационално.

Срочното прибиране на реколтата ще осигури и необходимите площи за бързото извършване на сеитбата.

На ударна работа за прибиране на богатата реколта, за провеждане на сеитбата в най-благоприятните агротехнически срокове.

НА БОРБА ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ ПЛАНА В ЖИВОТНОВЪДСТВОТО

Задачата в областта на животновъдството през тази година бе — рязко да се увеличи броят на животните и продукцията от тях. Данните за изпълнението на плана за осеммесечието показват, че стопанствата в окръга са постигнали значителни успехи в изпълнението на тази задача. Планът за говедата е изпълнен — 121 на сто, овцете — 98 на сто, свинете—96 на сто.

Незадоволителни са успехите по изпълнение на плана за птиците. За осеммесечието той е изпълнен едва 19 на сто. Това показва, че в този отрасъл неблагополучията са много. Неизпълнението идва от допусканата все още в стопанствата голяма смъртност. Така например в ТКЗС Алеково 50 на сто от получените през тази година пилета са умрели, в ТКЗС Тутракан — 37 на сто, в Средище — 37 на сто и Добротица — 34 на сто. Процентите за смъртността и в другите стопанства не са ниски.

Голяма е все още смъртността при прасетата в някои стопанства. В ТКЗС Алеково 25 на сто от родените прасета са умрели, в Старо село—20 на сто. Тази смъртност нанася големи загуби на стопанствата и е най-сериозна пречка за увеличаване броя на животните. Да се намали до минимум смъртността при пилетата и прасетата е много важна задача, която стои пред управителните съвети и партийните комитети.

В продукцията от животновъдството са постигнати немалко успехи в окръга. Само до първи септември са получени 2,091,630 л краве мляко, 3,022,910 яйца и над 300,000 л овче мляко повече отколкото цялата 1958 година.

За целия окръг обаче планът за млеконадоя от фуражна крава е изпълнен 60 на сто, за млякото от фуражна овца — 37 на сто, а за броя на на яйцата от кокошка-носачка — 66 на сто. Тези данни показват, че изпълнението на плана за продукцията застрашително изостава.

Значителните успехи на отделните стопанства като ТКЗС Нова Черна, което е получило за осеммесечието по 2468 л мляко от фуражна крава, Калипетрово — 1968, Айдемир—1817, съвсем не гарантират изпълнението на плана за кравето мляко, тъй като броя на стопанствата, които по млеконадоя от фуражна крава са под средния млеконадой за окръга, е значителен. Такива са ТКЗС Алфатар, Бабук, Попина и др. Да се обясняват тези успехи и неуспехи с обективни причини е неоправдано. Новочерненци са надоили повече мляко не защото кравите им са от по-добра порода и защото имат по-добри условия, а защото на тази задача управителният съвет и партийният комитет са погледнали по-сериозно, защото хранят кравите с достатъчно по количество и качество разнообразни фуражи. Опитът на челниците в животновъдството — изобилно хранене с зелени фуражи, пaша вода на воля и правилно раздояване се внедряват в животновъдните ферми, посочени по-горе за пример.

За изоставащите стопанства по млеконадоя не остава друго, освен да подобрят своята работа по храненето и гледането на кравите, с оглед за останалите три месеца до края на годината да достигнат запланувания млеконадой. Това ще бъде гаранция за получаване на тройна продукция през 1960 година.

Застрашително изостава окръгът и по изпълнението на плана за яйцата. В този отрасъл не можем да се похвалим с успехи планът за продукцията е изпълнен едва 41 на сто. На първо място е пак ТКЗС Нова Черна, което е получило средно от носачка 121 яйца. Най-ниска носливост е получена в ТКЗС Окорш—56 яйца от кокошка-носачка, Средище—63, Алеково—65, Черноолик—64. И тук причините са субективни. Ниската носливост от птиците се дължи на еднообразното им хранене—само с ечемик.

В областта на овцевъдството нашият окръг не може да отчете сериозни успехи както по увеличаване броя на овцете, така и по продукцията. Общо планът за вълната е изпълнен 85 на сто, а за млякото—67 на сто. По-добри успехи в това отношение има ТКЗС Калипетрово, което е изпълнило плана за овчето мляко и вълната 92 на сто.

Значителна крачка в окръга е направена в свиневъдството. Увеличен е броят на свинете, но това увеличение не гарантира изпълнението на договорите за предаване на свинско месо на държавата. Графикът, който е спуснат на ТКЗС за угояване и предаване на свинете, не се изпълнява ритмично. Застрашително изостават в изпълнение на плана за свинското месо ТКЗС Айдемир, което е предало едва 10 на сто от договореното количество, Черноолик—12 на сто, Паисиево—13 на сто, Иширково—14 на сто, Бабук—15 на сто. Следствие изоставането на много кооперативни стопанства в тази насока, окръгът се нарежда на последните места в страната.

Необходимо е управителните съвети да направят решителен прелом в свинеугояването. Всички 6-7 месечни прасета да се подложат на угояване, а по-малките да се хранят с по-разнообразни фуражи, като наред със зърнения да им се дава и сочен, като тикви, силаж и отпадъци от зеленчукови градини.

За изпълнението плановете в животновъдството остават още 3 месеца. Този кратък период изисква от управителните съвети и партийните организации да вземат сериозни мерки за решително подобряване на работата в животновъдните ферми, да се осигури планираният брой животни и продукцията от тях. С това да се гарантира изпълнението на плана през 1960 година.

Сега, преди настъпването на зимния период, за селскостопанските животни трябва да се осигурят хигиенични помещения и достатъчно фураж. Решенията на Окръжния комитет на Партията по животновъдството трябва на всяка цена да се изпълнят.

На борба за изпълнение плана по животновъдството!

Изпълниха годишния си план

На 21 септември в 17 часа след обяд, трудовият колектив при фабрика „Камъшит" отрапортува пред Окръжния комитет на Партията, Окръжния народен съвет и Окръжния съвет на профсъюзите изпълнението на годишния план по всички показатели.

За 8 месеца и 21 ден работниците при фабриката реализираха надпланова икономия на стойност 80 хиляди лева.

От 22 т. м. трудовият колектив заработи понапоритo по плана за 1960 година.

НА МАСОВА СЕИТБА

ПЪРВИ ЗАПОЧНАХА СЕИТБАТА

На 7 септември в обединеното кооперативно стопанство с център с. Главиница започнаха напрегнатите сеитбени дни. Първа бригада в село Подлес, с бригадир Пенко Бонев, сее ечемик. Кооператорите знаят какво е значението на навременната и качествена сеитба за бъдещата реколта. От заплануваните 2,300 дка ечемик, досега са засети 1800 дка.

На 17 септември започна сеитбата и на пшеницата. Втора и трета бригади, с бригадири Иван Цветков и Димитър Христов, засяха вече около 1,300 дка.

Сеитбата в село Главиница ще завърши в срок.

Тодор ПАНОВ

С всички сили

На 19 септември кооперативните блокове посрещнаха своите стопани-сеячи. Тракторите и сеялките започнаха работа. Бабукци сееха ечемик.

Първа, втора и трета бригада, с бригадири Димо Иванов, Тодор Петров и Иван Димитров засяха 650 дка от определените за ечемик 2400 дка.

На 25 септември ще започне и сеитбата на пшеница.

Кооператорите от село Бабук с готовност влагат всичките си сили за изпълнението на най-важната задача на селското стопанство в момента сеитбата.

Куни МИХНЕВ

Отново в помощ на ТКЗС

Едва седмица измина от 15 септември и отново дворовете на силистренските училища са необикновено оживени. Няма ги обичайните ученически униформи. Младежите са облечени в работни дрехи, с малки мрежи в ръцете. В дворовете на своите училища те са събрани не за да влязат в клас, а да поемат към стопанствата на окръга. До края на седмицата средношколските бригади ще помагат на кооператорите в прибирането на реколтата.

Учениците от 24-те паралелки на Първа политехническа гимназия „Климент Охридски" се събраха в двора на училището рано сутринта на 22 септември. Камиони извозват една по една групите. В стопанството в село Попина отиват 11 паралелки, в Добротица—3 и в Иширково останалите 10.

Седмица ще прекарат средношколците в тези стопанства. Ще помагат на кооператорите в брането на царевицата и памука, във ваденето на цвеклото. Ще укрепнат в тези дни трудовите навици на учениците, ще се сприятелят те с младежите от стопанствата.

За седмицата, прекарана на село, за трудовите си успехи, младежите ще говорят през цялата учебна година. А кооператорите ще им благодарят за помощта.

Почистват площите, орат и сеят

Напоследък в нашия край падна дъжд. Настъпи благоприятно време за сеитбата на есенниците. Кооператорите от с. Светослав засяха 1,100 декара фуражна ръж и 250 декара ръж за зелено.

След ръжта започна сеитбата на люцерна. Засети са вече 450 декара.

Хубавото време светославци използуват и за разоряване на стръмните места, където не може да се използува трактор. Ежедневно всяко звено отделя по един плуг за оран.

Кооператорите от стопанството обраха, овършаха и прибраха в складовете 50 на сто от слънчогледа. Стъблата, изсечени и извързани, са прибрани в стопанския двор.

Наред с другите работи в стопанството се бере и царевица. До 18 септември са обрани 500 декара. Царевичакът се изсича и пренася в стопанския двор.

Кооператорите от Светослав обещаха да приключат със сеитбата до 15 октомври.

Георги МАРИНОВ

В РЕДИЦИТЕ НА ПЪРВИТЕ

В редицата на тези, които първи започнаха сеитбата, е и стопанството с център в с. Кайнарджа. На 20 септември кооператорите сяха пшеница. Първите 150 декара зася бригадата на Йордан Радулов.

На изостават и бригадите от съставните села. Бригадата на Марин Тодоров в село Светослав зася 300 декара с ечемик.

Кооператорите ще вложат много усърдие, за да завършат добре сеитбата.

Милка ВЕЛИКОВА

Започнаха с ечемика

След като грижливо подготвиха площите за сеитба, кооператорите от трудово-кооперативното земеделско стопанство в Секулово хвърлиха първите семена на 16 септември. Започнаха да сеят ечемика. Втора бригада с бригадир Димитър Стоянов зася 320 дка от определените ѝ 600 декара.

Стопанството ще засее 2,000 декара ечемик.

Добри ДАМЯНОВ

РАБОТЯТ УПОРИТО

Кооператорите в с. Сяново работят упорито по прибирането на царевицата и освобождаването на площите за сеитба. За похвала са кооператорите от нето звено на Иван Енчев. Те до обед изрязаха царевичак от 15 дка. Не остава назад и звеното на Стоян Георгиев, което дневно обира 15 дка царевица.

С. ПАНАЙОТОВ

Радостен ден

Първият сеитбен ден за стопанството с център Малък Преславец беше 19 септември. Този ден бе посрещнат с голяма радост от всички кооператори. Те не забравят поговорката: „Каквото посееш това ще пожънеш!" С добре почистени и обеззаразени семена започна сеитбата на пшеница.

Първа бригада, с бригадир Иван Асенов, зася 250 дка пшеница, а на 22 септември започна и сеитбата на ечемика.

Ради ТОМОВ

ТЪРЖЕСТВЕН ДЕН ЗА НВИСУ „ГЕОРГИ ДАМЯНОВ"

20 септември. Тържествен бе днешният ден за командирите и възпитаниците на Народното военно инженерно свързочно училище в гр. Силистра. Училището получи от Президиума на Народното събрание бойно знаме, бе наименовано на името на видния деец на българското и международното работническо и комунистическо движение генерал полковник Георги Дамянов и беше дадено първото офицерско звание на випускниците на училището от тази година.

Часът е 10 и 30 минути. Тръбни звуци възвестяват началото на тържествения парад. На трибуната заемат места: членът на ЦК на БКП генерал лейтенант Дико Диков, кандидат членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окр. комитет на Партията др. Али Рафиев, секретарите на Окръжния комитет на Партията другарите Сава Шиваров и Иван Миленков, заместник председателят на Окръжния народен съвет др. Вельо Максимов, председателят на Окръжния комитет на ОФ др. Боян Михнев, началникът на Окръжното управление на МВР др. Георги Николов и мн. други. На трибуната е и другарката Мария Дамянова, другарка на Георги Дамянов.

След преглед на строените роти др. генерал Диков прочете указите на Президиума на НС, с които на НВИСУ се връчва бойно знаме и се дава името на големия народен син и опитен командир на въстаническите отряди от Септемврийското въстание 1923 година Георги Дамянов. Пред своята светиня, бойното знаме на училището, личният състав на училището положи тържествена клетва за вярна служба на народ и Родина.

Другарят полк. Петров, началник на НВИСУ, прочете заповедта на м-ра на народната отбрана, с която се дава първо офицерско звание на възпитаниците на училището випуск 1959 г. и поздрави личния състав на училището с големия празник. Поздравления поднесоха и другарите Али Рафиев от името на Окр. комитет на Партията и др. Георги Кардашев от Окр. комитет на ДКМС.

Първенците на випуска бяха наградени от М-вото на Народната отбрана и ЦК на ДКМС. От името на офицерите-випускници благодари на Партията и Правителството, на командирите и преподавателите от училището за грижите, които са положили за тях, лейтенант Христов, първенец на випуска.

На новите офицери, на личния състав на училището желаем нови успехи в работата, в усвояването на бойната техника, за страх на врага.

Хр. НИКОЛОВ

Събрание, посветено на Българската народна армия

На 21 т. м. вечерта в салона на Народния театър в Силистра се състоя общоградско тържествено събрание, посветено на 15-годишнината от създаването на Българската народна армия и 36-годишнината на славното Септемврийско въстание от 1923 година.

Върху хубавите червени и сини платна на сцената блестят надписите: „23 септември 1923 година", „15 години народна армия."

В президиума заеха места: секретарите на Окръжния комитет на БКП Иван Миленков и Сава Шиваров, секретарят на Градския комитет на БКП Слави Боев, началникът на военното училище полковник Петров, началникът на Окръжното управление на МВР полковник Николов, председателят на Окръжния съвет на профсъюзите Симеон Жеков, старшини, сержанти и други.

Доклад за създаването на Българската народна армия и годишнината на Септемврийското въстание от 1923 год. прочете полковник Козлев.

Присъствуващите с интерес изслушаха доклада, в който беше описан бойният път на нашата армия, която геройски извоюва забележителни победи в борбата с хитлерофашизма.

Накрая артисти от Русенските народна опера и театър изнесоха кратка програма.

ИЗ НАШАТА РОДИНА

КОМПЛЕКСЪТ „МАРИЦА-ИЗТОК"—НАЙ-ГОЛЕМИЯ СТРОЕЖ НА ПЕТИЛЕТКАТА

Изглед на комплекса „Марица изток"

На мястото, където сега се издига 153-метровият комин на ТЕЦ „Марица-изток", преди година си даваха среща само ветровете, които властвуваха над равното Старозагорско поле. Комсомолците в чиито ръце е поверен строежът, дойдоха неуверени и плахи, но постепенно заедно с издигането на огромните скели, тук израснаха и първите трудови герои. Те ясно съзнават сериозността на задачата за ускоряване на строителството, която им постави Партията и народа. Турбините, които ще произвеждат 350,000 киловатчаса електроенергия трябва да бъдат пуснати в действие през 1960 година, а не през 1962 година, както бе предвидено. Сериозна и трудна задача! Те строят електроцентрала, която ще дава през 1965 година електроенергия равна на общото производство на всички сегашни наши електроцентрали.

...Имената на първенците са много. Изоставащите са рядкост, защото във всеки строител тупти младежко сърце, пълно с порив и ентусиазъм. Различни съдби и характери, но една цел—да не опетнят името на Комсомола и да не разочароват тези, които са им поверили най-отговорния строеж на страната.

На строежа има различни хора, с разни професии, съсредоточени в своята работа. В арматурния двор две мургави момчета, еднакво облечени, пъргаво плетят арматурното желязо. Това са двамата братя—„младите майстори"—19-годишният Васил Куцарски, „най-добър в професията" и неговият по-възрастен брат Райко Куцарски. Двамата са вече „изпечени" строители—израснали на големите социалистически строежи. Още в началото, когато започнаха първите копки за бъдещия гигант, те пристигнаха тук, повикани от своя Комсомол. Васил и Райко твърдо са решили да се учат и да останат на работа в електроцентралата. Но колко много са като тях на този шумен и величествен строеж! Известни са комсомолците от метало-конструкторската бригада на Васил Плетньов, която е първенец на строежа и се бори за почетното звание „Бригада за ударен комсомолски труд". Едни от тях са дошли направо от скелите на други строежи, други—от кооперативните блокове и от чиновническите бюра. А комсомолците Крали Костов, Димитър Ангелов и Желязко Нейков завършиха специалната строителна школа при строежа и придобиха специалността тенекеджии. Благодарение на упоритостта си и помощта, която им оказаха техните по-опитни другари, тримата комсомолци усвоиха и нови професии—монтьори на метални колони и електроженисти. Сега те са гордост на бригадата и изработват по три трудови норми на ден.

За да помогнат на строителите предсрочно да завършат строежа пристигна студентската бригада „Н. Й. Вапцаров". Тя е съставена от бъдещи строителни инженери и архитекти от Инженеро-строителния институт в София, които едновременно с труда за изграждането на най-големия обект на петилетката минават и своята производствена практика. Трудно свикват изнежените ръце, държали писалката и молива, с тежката лопата. Но за да станеш пълноценен строителен инженер трябва да познаваш всички строителни работи основно.

Бързо и незабелязано изтича трудовият ден. Слънцето се прикрива зад близкия хълм. Мускулите се отпускат и започват любимите песни, увлекателните разговори и веселите закачки. Работници и студенти се смесват. Плахо и нестройно се подема тиха лирична песен, в която нашата младеж разказва за своя труд, за героичното минало на нашата родина, за своето бъдеще и щастливо настояще.

Вечерта бавно настъпва. Тихият ветрец нежно гали загорелите от слънцето лица. Лагерът затихва, за да настъпи тишината, която рано сутринта ще бъде нарушена.

Ще започне новият работен ден.

В. СЕЙКОВ

Двамата братя Васил Куцарски и Райко Куцарски

Работници и студенти на почивка

ВЕРЕН СТРАЖ НА МИРА И РОДИНАТА

23 септември — ден на Българската народна армия

В своята многолетна борба против капитализма и фашизма БКП е отделяла голямо внимание на работата в армията, на създаването и развитието на своя народна армия.

Още по време на Балканската и Първата световна война, Партията водеше активна антивоенна пропаганда в частите на фронта и в тила. За такава дейност стотици нейни членове бяха разстреляни на фронта.

В началото на 1920 година, по решение на ЦК на БКП се създаде „Върховна военна колегия“ като орган на ЦК, предназначението на която беше да се грижи за въоръженото въстание.

Дейността на БКП по изграждането на първата военна организация се подобри още повече през 1922 и началото на 1923 год. Партията вече разполагаше с добре организирана бойна сила, която имаше значително количество оръжие, бойни припаси и добри военни кадри.

Решението на ЦК на Партията от 5-7 август 1923 година, за подготовката на въоръжено въстание и за сваляне на фашисткото правителство, завари Партията със значителен опит по организиране на военно-боевата работа. Създаденият военно-технически комитет разгърна широка политическа и военна работа по подготовката на въстанието.

По време на Септемврийското въстание беше създадена, макар и за кратко време, народна революционна армия на трудещите се в лицето на въстаническите отряди и дружини, оформени в роти, взводове и пр. Това бяха първите зачатъци на Българската народна армия, ето защо 23 септември се чествува като неин рожден ден.

Нашата Партия разви изключително активна военнобоева работа след 22 юни 1941 година, когато хитлерова Германия нападна СССР. На историческото заседание на Политбюро, състояло се на 24 юни 1941 година, бе взето решение за възприемане курс на въоръжена борба.

Използувайки опита на въстаническите дружини и отряди от периода на Септемврийското въстание 1923 година, през периода на съпротивата 1941-1944 год. се отиде по-нататък — премина се към по-съвършена форма на военна организация на Партията, най-високият етап от която е организирането на Народноосвободителната въстаническа армия. Именно затова се приема, че в огъня на въстанието 1923 год. се създадоха първите наченки на Народната армия, а нейното понататъшно укрепване е свързано с въоръжената антифашистка борба през периода 1941-1944 година.

На 9 септември 1944 год. народът ни стана господар на съдбините си и на мястото на някогашните въстанически дружини се сформираха новите войскови поделения, чието ядро станаха партизанските части на Народноосвободителната въстаническа армия. От нея БНА наследи своята безпределна вярност и предаsucc към пролетарската класа, към своя народ.

Закърмена с люта омраза срещу фашизма и с гореща любов към своя народ, БНА макар и още неукрепнала, води успешни боеве с опитен и коварен враг — хитлеристката армия. Победите, които тя удържа по бойните полета на Югославия и Унгария, са забележителен принос в борбата за доунищожаване на хитлерофашизма. С това беше измито позорното петно, което продажното буржоазно правителство беше лепнало върху нашата страна — съюзник на хитлеристка Германия.

В огъня на съвместната борба против хитлерофашистката армия се роди и укрепна нерушимата бойна дружба между непобедимата Съветска армия и нашата народна армия.

На БНА, като армия от нов тип, са чужди шовинизмът и национализмът. Нейните идеи са идеите на БКП — тържеството на социализма и комунизма в целия свят. От тук произтичат дълбоката интернационална същност и характер на армията. За нашата армия е въпрос на чест да отстоява свободата и независимостта на своя народ и на целия социалистически лагер. Затова нашата армия е безпределно вярна на бойната дружба между армиите от социалистическите страни. БНА няма други интереси освен интересите на народа.

Като резултат на крупните икономически и технически успехи на нашата страна и с неоценимата помощ на СССР, армията ни разполага с всичко необходимо за водене на една съвременна война. Цялата организационна структура е изградена с оглед изискванията на съвременните условия за воюване.

Вярна на заветите на Г. Димитров, БНА се изгражда по образец на съветската армия. Тя непрестанно се учи от бойния и мирновременен опит на съветските въоръжени сили, от теорията и практиката на съветското военно изкуство.

Българската народна армия само за 15 години израсна като забележителна, непоклатима сила на нашата социалистическа Родина, готова по призива на Партията и народното правителство да изпълни всяка задача и да защити свободата, независимостта и мирните успехи на социалистическото отечество. Силата и решимостта на армията произтичат преди всичко от справедливото народно дело, на което тя е призвана да служи от самото начало на своето създаване. Въоръжените сили на нашата социалистическа Родина са проникнати от желязна съзнателна дисциплина, безпределно предани на своя народ и са готови винаги, и заедно с армиите от социалистическите страни, мъжествено да отстояват делото на мира и пролетарския интернационализъм.

Българската народна армия изпълнява с чест възложената й задача от БКП и българския народ бдително да охранява мирните социалистически победи на трудещите се. Доблестните войни на нашата армия днес стоят непоколебимо на стража на мира, осигурявайки безопасността на скъпата ни Родина. Те са готови да посрещнат и разгромят всеки, който би дръзнал да смути мирния ни труд.

Колкото и да дрънкат оръжия враговете, армията е спокойна, защото оръжието й е почистено, мери точно и вярно. Простреляно е през време на Септемврийското въстание 1923 година, изпитано е в партизанските борби и Отечествената война. То не изневерява, така както не изневеряват бойците, които го носят.

Армията ни посреща своята годишнина здраво сплотена около Централния комитет на Българската комунистическа партия, неразривно свързана с народа, по-боеготовна и по-боеспособна от всякога, верен боен другар на Съветската армия и на другите братски армии.

Подполковник АЛЯКОВ

Нашите градове и села, нашите социалистичетки строежи са под сигурната закрила на Българската народна армия. Тя денонощно пази спокойствието на българския гражданин.

НА СНИМКАТА: Минното поселище „Борнева“ с въжената линия.

БТА — Пресфо то

ТЕ СА ВЕЧЕ ЧАВДАРЧЕТА

Тържествени дни! Навършват се петнадесат години от създаването на Димитровската пионерска организация „Септемврийче“. Във всички училища трескаво се готвят за големия празник.

През тези светли дни учениците от вторите класове създават групите на своята любима организация „Чавдарче“. Развяват се вече светлосините копринени връзки на чавдарчетата. Те са символ на нашето свободно небе, на нашата неотстъпна борба за мир. И колко много радост буди тя в детските души. Колко трепетни очаквания, колко възторзи, колко обещания.

Салонът на Пионерския дом е пълен с деца. Но колко е тихо. Застанали едни до други бъдещите чавдарчета от втори клас на училище „Отец Паисий“ и техните батковци — пионерите от шести клас на същото училище се опознават. Нали пионерите са техни по-големи другарчета, нали ще ги учат на ред, на любов към ученето, на обич към Родината и Партията, нали ще бъдат винаги заедно.

С трепереши гласчета чавдарчетата обещават да бъдат примерни, да се учат, да уважават родителите си, учителите и възрастните. А когато на раменете им кацнаха като гълъби на мира сините чавдарки, очите заблестяха от щастие, сърчицата затуптяха по-бързо, ще изхвръкнат. . .

С много чувство изпълниха чавдарчетата литературно-музикална програма.

Майките ги поздравяват с приемането им в организация „Чавдарче“, подаряват им сладки.

А след това на двора смях, хора, снимки. . .

Паметни ще останат тези часове за малките второкласници.

Честито, мили чандарчета!

ХУБАВА СРЕЩА

В граничното поделение „Балада“ — гр. Силистра е особено оживено. Граничарите усилено се подготвят за специално тържество. Димитровската стая е празнично украсена.

Днес, по покана на Комсомолския комитет, гост на граничарите е бившият граничен командир, партизанин, а сега председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт — др. Боян Михнев Чобанов.

Срещата откри началникът на поделението, офицерът Славов.

Другарят Михнев разказа за героичната история на Българската комунистическа партия, за борбите й против поробителите, за самоотвержеността на партизаните.

Сега, когато ние научихме и от жив свидетел как е извоювана свободата на нашата Родина, колко жертви е дал и колко кръв е пролял българският народ, не ще пожалим сили, дори и живота си за опазване на родните граници. Не ще позволим на враговете да смущават мирния труд на нашия народ.

На др. Боян Михнев бяха зададени много въпроси, на които той отговори подробно.

Разделихме се със скъпия гост като му пожелахме здраве, дълъг живот и ползотворна работа за делото на Партията.

Бойците пожелаха да се срещнат по-често с хора, участвували в съпротивителната борба и челници на труда.

Стоян НИКОЛОВ
граничар

НА НАРОДНАТА АРМИЯ

Родена в септември на Двайсет и трета,
калена в борбите на класов пожар,
ти носиш на Ботев и Дядо сърцето,
на вожда Димитров пламтящата жар.

През огнени бури край Ибър и Драва,
вървеше победно през сняг и вода,
пътека от кърви и кости остави,
но днес над кумини, поля и дъбрави
гори петолъчна червена звезда.

От запад се сипят лъжи и закани.
Но смее ли някой да вдигне ръка?
За тебе народът стомана ще стане,
от север ще литнат през Дунав—река
съветски войници — соколи отбрани.

Стоим денонощно на пост с карабини.
Спокойно димят хлебородни земи.
Затуй от любимата наша Родина
сърдечни привети сега приеми!

Кузман ШИШКОВ

За образцово провеждане на отчетно-изборните събрания в ДКМС

В нашето поделение от трудовите войски провеждането на годишно-отчетно изборните събрания на дружествата на ДКМС започна. На съвещание със секретарите на комсомолските дружества и заангажираните в тази кампания офицери се дадоха подробни указания за подготовката и провеждането на събранията. Приет е и план на командването на поделението по тази задача. Офицерите са разпределени по дружества за оказване на помощ. За отговорник на най-голямото дружество е определен командирът на поделението.

Партийната организация също набеляза свои мероприятия и постави партийни поръчения на комунистите.

Подготовката и провеждането на отчетно-изборните събрания на ДКМС тясно се свързва с мобилизирането на силите на целия личен състав за изпълнение на годишния строителен план за девет месеца.

Ганчо ИГНАТОВ
под. 2460

Комсомолци в помощ на Народната милиция

По инициатива на служебното ръководство на отдел НМ при Окръжното управление на МВР, Градският комитет на ДКМС Силистра за пръв път организира комсомолци от училищата и предприятията за оказване помощ на Народната милиция за създаване на образцов обществен ред за времето от 5 до 12 септември т.г.

От ранна утрин до късна вечер 25 комсомолци — средношколци с червени ленти на ръце най-учтиво предупреждаваха всеки нарушител, упорито се бореха за създаване на образцов ред в района си. Вечер след 21 часа местата на средношколците се заемаха от комсомолци — производственици.

Не беше лека работата, особено на средношколците, защото те стояха на пост тогава, когато на панаира и из града имаше най-много хора. Намираха се, особено в първите дни, недобросъвестни младежи, които не се вслушваха в препоръките на дружинниците, но с помощта на органите на Народната милиция тази трудност се преодоляваше.

Комсомолците помогнаха за ограничаване на престъпността по време на панаира, като навреме сигнализираха за хулигани, пияни лица и др. Благодарение на това извършените няколко кражби бяха своевременно разкрити и парите върнати на гражданите. Другарите ст. лейтенант Никола Стефанов, лейтенант Димитър Гицов и старшина Паню Тодоров веднага се отзоваваха на сигналите на комсомолците.

Служебното ръководство на отдел Народна милиция при Окръжното управление на МВР благодари за оказаната помощ от комсомолците, в която най-добре работиха Жеко Неделчев, Бержуки Бедриян, Вяра Господинова, Теменужка Минчева, Марин Антонов, Тодор Борисов и др.

Това хубаво начинание трябва да продължи и за в бъдеще, защото създаването и поддържането на добър обществен порядък не бива да бъде дело само на Народната милиция.

Ст. лейтенант **Руси СЛАВОВ**

НАЧЕЛО С КОМАНДИРИТЕ

Спомен от полковник БОРИС ТАШЕВ

Дойде денят за ново настъпление.

Задачата на гвардейската дивизия беше да проникне дълбоко в долината между Бояново и Куманово и съвместно с конната дивизия да унищожи противника и да освободи пътя за настъпление към Куманово и Качуланския проход. Към гвардейската дивизия бяха придадени 25 пехотен полк и току-що пристигналият трети гвардейски полк.

Първи гвардейски полк получи задача да атакува противника в обща посока на Ново село — с. Воронец. Вдясно от него действуваше 25 пехотен полк.

Атаката трябваше да започне на разсъмване на 29 октомври.

Гвардейците и конниците настъпиха на повече от десетина километра.

Пехотните вериги прибягнаха предпазливо. Боят започна найнапред между немците и конниците в района на Крадник, североизточно от Бояново, после 25 полк се втурна, отхвърли противниковите части и излезе над шосето. Все по същото време 3 гвардейски полк се счепка в ръкопашен бой, но се наложи да отстъпи, като даде доста жертви.

Първи гвардейски полк използува общото настъпление и налетя в откритото дефиле.

Противникът се огъваше, но в него имаше още скрити сили и като лък ту се свиваше, ту се отпускаше. Кота 546 два пъти премина от немците в ръцете на гвардейците и два пъти беше отстъпвана. Първа дружина даде скъпи жертви, но това не уплаши бойците, а още повече ги озлоби. Трети път ротите налетяха и с отчаяно настървление отново заеха върха.

До обед боят се задържа на височините над долината.

След пладне немците контраатакуваха в района на 25 полк с няколко танка и се вклиниха в позициите му. След танковете вървяха автоматчици. По команда те стреляха на вълни и се прикриваха зад бронята на танковете.

25 полк посрещна противника хладнокръвно. Двете 37 мм бронеизтебителни оръдия, прикрити зад няколко трънки, дочакаха танковете на стотина метра и почти едновременно стреляха. Ударите бяха точни, но снарядите рекушираха. Повториха, но пак без резултат. Танковете достигнаха оръдията, завъртяха се и за няколко секунди оръдията, заедно с прислугата и трънките, изчезнаха, сякаш не бяха съществували. Необезпокоявани от никого, немските танкове зашибаха с картечниците и оръдията си по бойците от 25 полк, които бяха почти на открито. Противниковите автоматчици жареха. Развръзката идваше, неочаквана и страшна.

Гвардейците, останали по-назад, изтръпнали и наежени, наблюдаваха боя, без да могат да помогнат. В тоя момент стана нещо невероятно. Втора дружина от 25 полк, начело с полковия командир, ротните и взводните командири, се надигна, притича и залегна. Постоя няколко мига, сякаш да поеме дъх, да отпочине, после пак се надигна, водена от командира на полка и с насочени ножове и „ура“, се понесе напред.

Танковете се поколебаха, обърнаха се и позорно като подплашени, побягнаха към долината. Немската пехота остана на открито и беше унищожена.

Картината беше поразителна. Бойците начело с командира си заеха височините, продължавайки да викат „ура“. Заедно с тях викаше и първи гвардейски полк, който въодушевен се надигна „на нож“.

Първа дружина от втори гвардейски полк, начело с подполковник Евтим Рангелов атакува противника, навлезе в неговите окопи и започна ръкопашен бой. Доброволците не владееха добре това изкуство, но да размахват пушките, както правеха на село, когато играеха на гула или да мушкат — това можеха. Те така настървено се спуснаха, че хитлеристите отстъпиха.

Командирът на дружината, подполковник Рангелов, партизанин от Радомирския отряд и доброволец, увлечен от боя, беше излязъл напред, следван от най-бързите и най-смелите. Той водеше бойците си с пистолет в ръка, тичаше и с ръкомахане командуваше ротите и взводовете. В тоя момент вражи куршум го улучи в устата. Опита се да извика, да даде команда, но вместо глас излезе някакъв хрипкав, задавен звук. В първия момент подполковникът не разбра, че се задавя от собствената си кръв и продължи да тича и да води дружината си, но след като направи още двадесетина крачки, спря и в почуда избърса устата и лицето си. Кръвта струеше по гърдите му, обливаше го. Отново понечи да каже нещо, но гърлото му заклокочи и се задави. Той прибягна, падна и се смълча.

Над позициите се носеше „ура“, свиреха куршуми, тракаха картечници, избухваха бомби.

Бойците се спуснаха към своя командир, грабнаха го. Той беше престанал да хърка. Кръвта тихо изтичаше и капеше на земята. Войниците го вдигнаха на ръце и се обърнаха, за да го понесат към превързочния пункт, но следния миг, увлечени от настъплението, затичаха отново напред. Боят продължаваше със същия устрем. Командирът на дружината, подполковник Рангелов, беше пак начело, водеше веригите на щурм и макар мъртав, пак беше с най-смелите и най-бързите.

На левия фланг на дружината действуваше 1 дружина от първи гвардейски полк, с командир подполковник Боян Михнев, бивш командир на войнишкия партизански батальон. С карабина в ръка той също беше начело на настъпващите. Неговите хора напредваха между дървстата, спуснаха се по склона и нагазиха в неорязаните царевици. Ротите бяха разкъсани, бойният ред начупен. На места се отвориха празнини, но командирът се виждаше отсякъде. Той избираше такива места, че да не го изпускат от погледа си нито ротните командири, нито гвардейците. Бойците се вдъхновяваха от неговия устрем, неговата омраза и безстрашие и обкръжаваха противника.

Скоро цялата долина беше прочистена.

Гвардейците, победили и този път, един след друг започнаха да се изправят по позицията. Те вдигаха оръжието над главите си и дълго и възторжено викаха „ура“. После някой запя. Песента се подхвана от различни краища. Запяха стотици. Вълнуващи звуци се разляха над позициите:

Кой люби народа поробен
и пази завета велик —
на Левски завета бунтовен —
при нас нека дойде войник! . . .

(Из сп. „Бълг. воин“, кн. 9 — 1958 г.)

Откриха месеца на българо-съветската дружба

Жизнено необходима дружба

На 16 септември вечерта в с. Голеш стана откриването на месеца на българо-съветската дружба. В училищния двор дойдоха много кооператори, служители и ученици от селата Голеш и Брестак, за да присъствуват при откриването.

Доклад за историята и значението на великата дружба изнесе др. Алекси Кудинов, председател на Общинския комитет на българо-съветската дружба. С много примери и факти докладчикът илюстрира жизненото значение на българо-съветската дружба за нашето икономическо, културно и политическо развитие, за безкористната и братска дружба на нашия народ с народите на великия Съветски съюз, найголям борец за мир и правда в света. „Нашият народ никога не ще забрави хилядите герои — руси, загинали за неговото двойно освобождение, затова с всички сили ще укрепва и развива занапред великата българо-съветска дружба“ — завърши докладчикът. Накрая бе прожектиран съветският филм „Съдбата на човека“, който се гледа с голям интерес.

Вълчо РАДЕВ

Навеки с великия Съветски съюз

На голямо тържествено събрание състояло се на 19 т. м. в Кайнарджа се откри месецът на българо-съветската дружба.

Доклад — „Българо-съветската дружба основна движуща сила на нашето развитие по пътя на социализма“ прочете секретарят на Общинския комитет на БКП др. Марин Щербанов.

Пионери и ученици от народното основно училище рецитираха стихотворения посветени на българо-съветската дружба.

Както в доклада, така и в стихотворенията се говореше за безкористната помощ, която ни оказва великият Съветски съюз.

П. БОРИСОВ

Всички сили за съкращаване сроковете на петилетката!

ДА ПРЕОДОЛЕЕМ ИЗОСТАВАНЕТО В ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПЛАНА ПО СТОКООБОРОТА НА ДРЕБНО И ПО ИЗКУПУВАНЕТО НА СЕЛСКОСТОПАНСКИТЕ ПРОИЗВЕДЕНИЯ

Търговията е основа, върху която се гради бюджетът на нашата държава. Изостане ли тя, изостава цялото народно стопанство.

Важна страна в работата по осъществяване на икономическия скок е изпълнението на плана по стокооборота на дребно и по изкупуване на селскостопанските произведения. В продължение на изминалите осем месеца обаче, работата на сектор „Търговия" в окръга, вместо да се подобрява, от месец на месец се влошава. Това наложи на 19 септември да се проведе съвещание с председателите и счетоводителите на селкоопите в окръга.

Заместник-директорът по търговията др. Милан Ангелов разгледа в доклада си изпълнението на плана по стокооборота и общественото хранене до 15 септември.

До 15 септември сектор „Търговия" заедно с общественото хранене е изпълнил плана си едва 90 на сто. По райони изпълнението на плана е: Силистренски район — 93·5 на сто, Тутракански — 90·9 на сто и Дуловски — 81 на сто.

Много от потребителните кооперации като тези в Крапово, Средище, Межден и Добротица за три месеца и половина ще трябва да изпълнят такъв стокооборот, какъвто са изпълнили за осем месеца и половина. Сериозно изостават и Наркооп—Тутракан, селкоопите в Искра, Ишirково, Средище, Нова Черна, Царев дол, Секулово и други, които за дните 15, 16 и 17 септември са изпълнили графиците си едва до 45 на сто.

Тези примери говорят за сериозни пропуски в работата на търговските организации, в работата на общественото хранене. Те застрашават изпълнението на плана по стокооборота на дребно и по общественото хранене за годината.

Почти никаква помощ не оказва сектор „Търговия" на потребителните кооперации при зареждането на магазините им със стоки, при изучаване нуждите на населението, при рекламирането и подреждането на стоките в магазините, при направата на витрините. Малко внимание се отделя за набавяне на богат асортимент спиртни и разхладителни напитки, на мазета. С нищо секторът не помага за увеличаване на разносната търговия.

Друга слабост в работата на сектора е въпросът за доставката на договорираните стоки от производствените предприятия. Стоковедите и икономистите на сектора през първото шестмесечие не водеха борба да се достават стоки от производствените предприятия до клоновете в Дулово и Тутракан. Известен ред в снабдяването се въведе едва през третото тримесечие. Но все още служителите в промишления отдел допускат груби грешки при заявките—не уведомяват клоновете в Дулово и Тутракан какви стоки имат да получават и от кои производствени предприятия.

Много болен е въпросът за транспорта при снабдяването на магазините със стоки. Камиони за пренасянето на стоките се осигуряват трудно и често доставчиците на потребителните кооперации трябва да губят по 3-4 дни.

Основна и най-важна причина за неизпълнението на плана е лошото снабдяване на магазините на потребителните кооперации с богат асортимент от стоки. В магазините липсват десетки и стотици стоки, които се намират в изобилие в складовете на ОТП—Силистра и в клоновете в Дулово и Тутракан. В складовете на ОТП има стоки за 896,900 лв в повече от плановия норматив, а ръководството не прави нищо, за да организира изнозването им до магазините. Често за това носят вина и председателите на потребителните кооперации, защото не знаят какво количество стоки има в магазините. От 46 организации за продажба на дребно в окръга, само 12 имат стокова наличност над плановия норматив.

Особено тежко е положението с изпълнението на плана в Дуловския район с управител др. Трифон Калчев. Др. Калчев допуска кооперациите да се снабдяват безразборно със стоки извън окръга. Магазинерът на потребителната кооперация в Брадвари, Стойчо Ранчев, често затваря магазина и отива да търси и купува от Русе, Толбухин и Варна стоки, които се намират в складовете на Дулово, Силистра и Тутракан.

Градска търговия-Силистра изпълни плана си 100 на сто, но в нейните магазини липсват 133 вида обезценени стоки, които се намират в складовете на ОТП, липсват различни стоки и в различните щандове.

През летните горещини в много пивници нямаше разхладителни напитки, а за тях почти не се правеха заявки. Слаби бяха разносната и развозната търговия. В пивниците липсваха достатъчно и различни видове мезета и колбаси.

Всичко това допринесе за неизпълнението на плана по стокооборота и общественото хранене.

Лошо е състоянието и на плановете по изкупуването на яйцата и птиците. Към 15 септември правителственият график за изкупуване на яйцата е 80 на сто. Изпълнението общо за окръга е едва 44 на сто.

Големите разлики в изпълнението на плана по райони и по отделни кооперации говорят за различия в начина на работа в тях. Например селкооп Искра има изпълнение на плана 80 на сто, а съседната кооперация Ситово—само 56 на сто; Дулово 88 на сто, в Брадвари—едва 46 на сто.

Редица слабости още пречат в изкупуването на яйцата и птиците. На много места закупчиците на яйца и птици се занимават и с друга допълнителна работа. Яйцезакупчиците в Добруджанка и Ламбриново са и питиепродавци в заведенията за обществено хранене, а в Белица яйцезакупчикът е и отговорник на казаните за ракиеизварянето. Съвместителството провалят плановете за изкупуването на яйцата и птиците, пречи на добрата и системна работа в общественото хранене.

В изказванията си председателите на кооперациите в Айдемир, Алфатар, Попина, Ситово, Искра, Гарван, Чернолик, Срацимир и Тутракан споделиха с колегите си трудностите, които срещат в работата, посочиха слабости в работата на ОТП.

Представителят на Министерството на търговията и член на Управлението на ЦКС др. Петър Симеонов подчерта неблагополучието в работата на Окръжното търговско предприятие. Далеч не са използувани всички възможности за изпълнение плана на окръга. С липсата на реална обективна преценка и с нетърсенето на лична вина се е стигнало до това положение.

Другарят Ангел Димитров, заместник-председател на Окръжния народен съвет, определи в изказването си задачата: въпреки всички трудности, планът по стокооборота и изкупуването да бъде изпълнен. Да се ликвидира практиката на зареждане със стоки само на магазина в централното село, а в магазините на съставните села да няма много търсените бира и цигари.

Работниците в търговията биха могли да помислят за осъществяване на по-тясна връзка между магазина и потребителя. И в нашия окръг успешно може да се използува инициативата на Пловдивски окръг да се използува низовата организация на Отечествения фронт за изучаване нуждите на потребителите и отрано да се набавят търсените стоки.

Особено внимание трябва да се обърне на рекламата. Магазините в окръга имат хубави стоки, но търговските работници не умеят да ги покажат, да ги представят така, че да се харесат на купувача. Никакви грижи не се полагат за оформянето на витрините, а в села като Срацимир и Алфатар магазините нямат и фирми.

Секретарят на Окръжния комитет на БКП др. Сава Шиваров посочи, че досегашните мерки са недостатъчни, за да се стъпи на крака. Основното тук е в организацията, майсторството и инициативата на председателите на селкоопите. От тяхната настойчивост, от тяхната борбеност в работата зависи дали ще се излезе от тежкото положение. В работата си, в преодоляването на трудностите те трябва да търсят помощта на партийните комитети, на селсъветите и на председателите на стопанствата. Така те ще оправдаят доверието, което им е дадено и на пленума на Окръжния комитет на Партията по търговията ще докладват с открити чела направеното за преодоляване на изоставането с изпълнението на плана по стокооборота и изкупуването на селскостопанските произведения.

Л. Козова

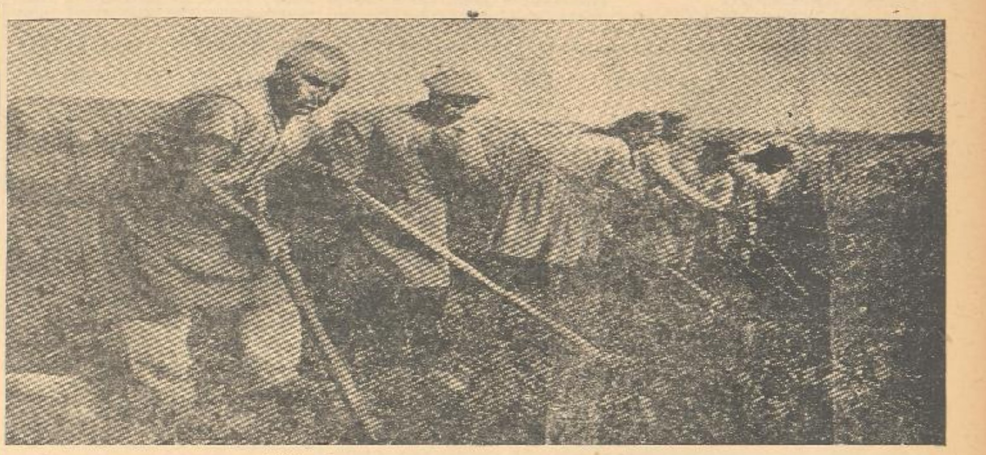

В зеленчуковата градина на ТКЗС—Силистра звеното на Руси Пенчев грижливо окопава доматите—втора култура.
НА СНИМКАТА: Звеното по време на работа.

ПО СЛУЧАЙ МЕСЕЦА НА БЪЛГАРО-СЪВЕТСКАТА ДРУЖБА

ЗА РАСТЕЖА НА ПРОИЗВОДИТЕЛНОСТТА НА ТРУДА В СССР

Пресметнато е, че през 1965 година в Съветския съюз за една минута ще се произвеждат 990,000 киловатчаса електрическа енергия, ще се добива 457 тона нефт, ще се претопява по 133 тона чугун и 173 тона стомана.

Такива темпове на растежа на продукцията за седем години не могат да се постигнат само с построяването на нови фабрики, заводи и машини, въпреки че през седемгодишния план се предвижда значително увеличение броя на промишлените предприятия.

Важно условие за успешно осъществяване на седемгодишния план е рязкото повишаване производителността на обществения труд. Ето защо в контролните цифри за развитието на народното стопанство в СССР през 1959-1965 година се предвижда производителността на труда на работник от промишлеността да нарасне с 45-50%, в железопътния транспорт—34-37%, в строителството — 60-65%. На първо място това ще се постигне чрез широко внедряване на нова техника и на комплексна механизация и автоматизация на производствените процеси. В тази насока вече е извършена значителна работа. Няма нито един отрасъл на народното стопанство в СССР, където на помощ на човека да не са включени най-новите, най-усъвършенствуваните машини. Да вземем например обикновената топлоелектроцентрала. Някога в нея работеха по няколко десетки огняри. Всеки от тях прехвърляше много тонове въглища в разпалената пещ. Това беше тежък, уморителен и непроизводителен труд. Сега огнярят е заменен от машина. Тя вдухва в пещта каменовъглена прах. Нейната работа се следи само от един човек.

Значителни постижения в механизацията постигна съветската страна в машиностроителната промишленост. В Първия лагерен завод в Москва е създаден цех за производство на сачмени и ролкови лагери, в който напълно са автоматизирани всички операции в производството. Автоматично-поточни линии са създадени в машиностроенето за механическа обработка както на малки по размер изделия (игли, детайли на часовници, радиотехнически детайли), така и на по-едри. През последните години само машиностроителните заводи създадоха над 50 високоефективни автоматични линии от агрегатни стругове.

Бурният растеж на механизацията на производствените процеси, техническият прогрес, дадоха възможност рязко да се повиши производителността на труда на работниците. През 1958 година в промишлеността на Съветския съюз тя нарасна 10 пъти в сравнение с 1913 год.

Разбира се, за да се механизира и автоматизира труда и върху тази основа да се повиши прозводителността са нужни машини. В седемгодишния план са набелязани изключително важни задачи по развитието на машиностроенето—основата на индустриалното развитие и на техническия прогрес.

През седемлетката ще бъде организирано производството на най-нови съоръжения за всички отрасли в народното стопанство и преди всичко за черната и цветната металургия, за химическата промишленост, енергетиката и строителството.

Борейки се за постигане на висока производителност на труда, Комунистическата партия на Съветския съюз отделя голямо внимание не само за техническото превъоръжаване на промишлеността, но и за подготовка на съзнателни, висококвалифицирани кадри, способни умело да използуват най-новата техника. Разрешаването на тази задача ще служи за преустройство на съветското училище, за доближаването му до живота, за свързване на обучението с производителния труд.

Един от най-важните фактори, който спомага за рязкото развитие на производителността на труда в СССР е социалистическото съревнование. То повишава заинтересоваността на всеки производственик за поефикасното използуване наличните машини, стругове и инструменти, за най-високопродуктивен труд. Комунистическата партия призовава съветските хора да организират истински всенародно съревнование.

Н. МЕДВЕДЕВ

Весело е вечер на село

Стремежът на ръководството на обединеното стопанство „Дунав" с. Малък Преславец е поскорошното освобождаване на площите от пролетните култури.

След като освободиха площите от захарното цвекло, кооператорите бързат в най-къс срок да приберат царевицата.

Младежите не останаха назад в изпълнението на тази важна задача. На свое събрание комсомолците от първо дружество взеха решение всяка вечер да чукат слънчоглед.

И наистина, комсомолските решения се осъществяват. Всяка вечер на седянката-чуканка се събират 50-60 младежи и девойки. Не се чувствува умора и нужда от сън, когато работиш всред тия млади хора. Весели, хумористични песни и шеги се подемат от младежите. На единия край Паунка Тодорова запява народна песен. На другия край засвиря акордеон, а след това се чува и пискливият глас на гайдата.

Най-весело е всред звената на комсомолките Марийка Георгиева и Йорданка Иванова. Задружен труд и веселие кипи. Добре работят Стойка Кулева, Марийка Великова, Димитър Игнатов и др.

Весело и приятно е вечер всред младежите от Малък Преславец.

Донка МАРИНОВА

За по-бързо прибиране на царевицата

Кооператорите от стопанството с център Паисиево напрягат все повече силите си за бързото прибиране на пролетниците.

Звеното на Исмаил Алиев от бригадата на Сабри Рамисов в село Зарица реши вместо да става сутрин по-рано, през нощта да връзва изрязания царевичак. По този начин площите от царевицата се освобождават много по-бързо. Само през нощта на 15 септември звеното извърза царевичака от 13 декара.

В работата се проявиха Фатмегюл Салиева, Шукрие Алиева, Исмегюл Изегова, Емине Ахмедова и Емине Сабриева.

Инициативата за бързото освобождаване на площите последваха и четвърто звено на Сали Ибрямов, шесто звено на Мехмед Наимов и седмо звено на Сабин Зекериев.

Звеното на Исмаил Алиев обяви на всички звена от района на обединеното стопанство съревнование за бързо освобождаване на площите.

Велико СТАНЕВ

Звеното на Димитър Атанасов Кралев в село Поляна е съставено от старци над 60 години.
НА СНИМКАТА: Звеното усърдно почиства стопанския двор.

— Там той имаше един необичайно авантажен Арбакеш! . . .

На полковника струваше не малко усилия да върне капелевеца към съдбата на неговата дъщеря.

— Тя беше недоволна от живота? — питаше Ватагин.

— Тя не можа да отиде в Париж. . . За това не съм виновен аз! Нейната съдба бяха София, Пловдив, Варна. . .

— Нейният личен живот е бил неудачен?

— Твърде много мъже.

— Но е имало един, когото тя е търсила цял живот. . .

— Това беше бълнуване на сива кобила.

— Тоест, как така?

— Ей така. Вие говорите за търсенето на поручик Леонтович, нали? Лъжа!—Старецът изтри запотилите си очила. Парализираният годеник лежи в Стара Загора. Защо да го търсят? Марина му помагаше най-акуратно. Навестяваше го през неделните дни. Как да се остави сакат човек! Виж да заточиш родния си баща в приют—това е равносилно да плюеш веднаж. . .

Ватагин стана тежко. И старикът скочи веднага, започна да се оправя.

— Помислете и отговаряйте: вие твърдите, че тя не е търсила поручик Леонтович и че даже. . . на нея й се е струвало, че тя не го търси?

Ординцев отговори по военному бързо:

— Съвсем не знам!

— А какво предполагате?

— Ако вие настоявате . . . Може би тя е интересничила, повишавала е цената си в очакването на някакъв годеник.

— А още какво може би?

Ординцев се огледа, за да се убеди още веднаж, че никой не ги подслушва.

— Аз от представителя на победоносната руска армия нищо няма да скрия. И моля най-покорно да се вземе под внимание, когато вие ще решавате

коне. Там може да има запаси от фураж, общ водопой, там почиват след прохода. . . Изпратете ме поне за пречистване на съвестта. Аз за един ден ще отида. Единият ми крак е тук — другият там. Поне с козлето. . .

„Козле" на езика на младши лейтенант Шустов се наричаше още от времето на службата му в танковите войски трофейния мотоцикъл „Цундап", който Славка владееше до съвършенство.

— Върви да спиш.

Вече без гимнастьорка, полковникът сложи ръка на рамото на адютанта и бащински го изведе през вратата, като угаси светлината.

XX

Пътуването в емигрантския приют край Шипка отне цял ден. Славка Шустов беше неразговорлив и караше мотоцикъла, без да спира на завоите.

— За какво мислиш? — се заинтересува полковникът.

Славка не отговори веднага. Преминаха един гърбав мост, минаха през още едно село.

— Аз мисля, другарю полковник, как майор Котелков не е разбрал кой е бил там главният.

— Къде?

— На гаричката. . . Посланикът или онзи, който, както се казва, е „останал неизвестен"? Убиецът.

— Ето за какво мислиш ти. . .

Ватагин се усмихна. Той не каза повече нищо. Славка също нямаше намерение да разговаря.

В старинните корпуси, обкръжили руската църква на свети Николай, издигната някога в чест на шипченските герои, полковник Ватагин попадна в плен на клюкарите адмирали и генерали от царската армия. Всяка стая на общежитието имаше не само свой особен мирис, но и свои политически теории, обществени програми и даже философски доктрини. Всеки царски слуга през своите свободни двадесет и пет години в мъртвия дом беше написал оправдателни мемоари. И при всеки като извод се получа-

МЕЖДУНАРОДЕН ПРЕГЛЕД

В КЛИМАТА НА НАДЕЖДИТЕ

15 септември 1959 г.
Ендрюз (Вашингтон).
Две лица усмихнати.
Две стиснати ръце.

„Запомнете тази дата! — възкликва лондонският „Дейли хералд". — Тя може да се окаже най-важният за света ден от войната насам".

„Тази столица е приемала много посетители през 159-те години, откакто съществува, но никога до днес тя не е посрещала такъв човек като председателя на Министерския съвет на Съюза на съветските социалистически републики . . . От възбуждение Вашингтон бръмчи като кошер" („Ню Йорк таймс", 15 септември.)

Море от хора . . . „Кадилакът" с двамата големи пълзи през гъстия шпалир посрещачи от военното летище Ендрюз до „Блейр-хауз". „Никога в своята история Вашингтон не е виждал такова нещо" (американското радио, 15 септември).

Така започна историческото посещение на Никита Сергеевич в Щатите.

* * *

Да се погребе окончателно чудовището на „студената война", което гълта огромни сили и средства и нажежава международната атмосфера, да се погребе още сега, преди да е станала атмосферата гореща —ето главната тема на разговорите между ръководителите на двете най-силни държави в света, ето и главната задача на Н. С. Хрушчов.

По-добре години преговори пред еднодневен атомен ураган!

Съкровеното желание на милионите, на всички, които искат да живеят в мир, намери в преговорите могъща и ярка изява. Контактите се усилиха, температурата на напрежението почна да пада. Не ще и дума, съществен дял за това имаше срещата Хрушчов—Макмилън, както и последната мисия на британския премиер в Париж, Бон и Вашингтон, породена, разбира се, и от грижата за набирането на предизборен капитал. Така дойдоха посещенията на Микоян и Козлов в САЩ и на вицепрезидента Никсън в СССР, съветската изложба във Вашингтон и американската в Москва, втората Женева. Възобновяването на диалога между Изтока и Запада изясни значително становищата, сближи ги донякъде, смекчи словесната престрелка, поразпръсна облаците на предубеждението, натрупани в разгара на „студената война". Ледът се пропука.

Всичко това породи нов климат—климата на надеждите. Надежди за мир и мирно добруване на народите, за мирно сътрудничество и съревнование!

Така дойде и решението за размяна на посещения между Хрушчов и Айзенхауер. Отгласът от тази размяна е огромен.

Погледнете дори само статистиката— най-прясната статистика на Американския институт за общественото мнение. Може ли Хрушчов да потропа на всяка врата? 89% от запитаните: да. И „ще му бъде оказан сърдечен прием". Не — само 7%. И директорът на института заключава: „Неволно възхищение от Хрушчов в САЩ". Ето минаха първите речи, първите срещи. Възхищението расте. И почвата под него се затвърдява.

Ще бъде ли плодотворно посещението? Чуйте думата на. . . бизнесмените. „Ню Йорк хералд трибюн" е анкетирал 48-те най-големи бизнесмени. На всеки 8 от тях седем заявяват: размяната на посещения ще бъде полезна. Двама от всеки трима се надяват да се разшири съветско-американската търговия. Повечето от тях виждат в тази размяна „нов подход в дипломацията, който може да даде резултати, каквито не могат да се постигнат по обикновените канали".

Идеята за съвместно съществуване се налага въпреки всичко. „Вашингтон пост енд таймс хералд", който преди 9 години приканваше САЩ да натоварят своите бомбардировачи с тринитротоуол и атомни бомби и да изтрият съветските градове от лицето на земята, писа на 15 септември 1959 г.: „В нашия ядрен век е крайно желателно ръководителите на тези две страни (СССР и САЩ—б. я.) да обсъдят практически средства, благодарение на които нашите две държави биха могли да живеят съвместно".

Кметът на Ню Йорк Вагнер посрещна на 17 септември Н. С. Хрушчов със следната перифраза на Франклин: „Трябва да живеем всички заедно, защото в противен случай изобщо няма да живеем".

Това могъщо течение на мира обаче още среща по пътя си

подводни камъни,

които се мъчат да го спрат, отклонят, забавят. Своеобразието на обиколката на Хрушчов из Щатите би било непонятно, ако не се има предвид, че част, макар и малка част от печата, от разноликата кохорта на перото, още бълва злоба и жлъч срещу мирния пратеник на мирния съветски народ. Друга част рови във всичко, търсейки под телето слон, гадае усмивките и изобщо изражението на лицата на посрещачите тъй, както дяволът тълкува евангелието. На 14 септември сам вицепрезидентът на САЩ Никсън препоръча на американците „да не бъдат толкова любезни" с госта, за да можели „да защитят енергично американската система".

Влиятелни среди в САЩ, подхранвайки илюзията, че кокилите на „военния бум" били най-добрата опора на американската икономика, не искат да заменят тези кокили с нормалните устои на разширена американо-съветска търговия, които водят към мира, и настояват за продължаване на надпреварата във въоръжаването. И търсят аргументи за това в Лаос, в инцидентите на китайско-индийската граница. . . Техен изразител стана лидерът на Демократическата партия в сената и председател на Сенатската комисия по външнополитически въпроси Фулбрайт, който след срещата на Хрушчов със сенаторите заяви: „Мисля, че най-добрият начин да избегнем войната е да продължим да развиваме нашите въоръжени сили и програмата за научни изследвания." Странен мир, който ще се крепи на върха на щика!

Сякаш в отговор на това, на тези безплодни и анахронични тежнения Н. С. Хрушчов излезе пред Общото събрание на ООН с един забележителен план за общо и пълно разоръжаване, чиято същина е в продължение на 4 години всички държави да се разоръжат напълно и да нямат повече средства за водене на война. Несъмнено този план за генерално уреждане на основния проблем на нашето съвремие ще има дълбоко въздействие върху международната атмосфера.

До последния момент ония господа гледаха на посещението на Хрушчов като на повод да му демонстрират военната мощ на САЩ, силата на „американския дух", да му „дадат урок", „да го поучат". Един неразумник дори сравни това посещение с откриването на Америка от Христофор Колумб през 1492 г. Но стана така, че не Хрушчов откри Америка, а

Америка открива СССР

Защото само 43 часа преди „ТУ-114" да се приземи на Ендрюз, втората съветска космическа ракета се бе вече прилунила, аплодирана възторжено от цялото човечество. И с право френският буржоазен вестник „Комба" се надсмя над тия късогледци: ония среди, които очакваха САЩ да направят силно впечатление на Хрушчов като най-могъща и развита индустриална страна в света, „изпаднаха в грешка. Хрушчов няма да се учуди, той няма да се учуди вече никога. Той се намира в стадия на междупланетното съревнование. . . "

Правейки равносметка на първите дни от посещението си, Н. С. Хрушчов каза: „положено е добро начало. Дано краят бъде още по-добър".

Срещите на Хрушчов и космическият мост, който съветската ракета преметна до Луната, раздират пелената на заблудата и предубеждението от очите на американците и, прогледнали, те вече виждат съветския исполин такъв, какъвто е: миролюбец и миротворец.

Дим. КОСТОВ

ИЗ ЧЕХОСЛОВАШКАТА РЕПУБЛИКА

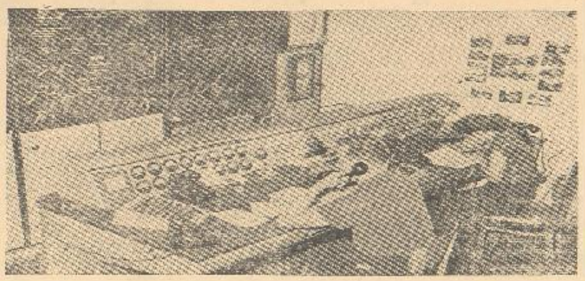

Голямата мина „Първи май" в Карвина, която беше почти изоставена от миналата власт, днес е напълно реконструирана и работи с пълна мощност. На повърхността са построени най-модерни съоръжения. При реорганизацията на чехословашката промишленост към мина „Първи май" бе присъединена и мина „Мир". Изкопаването на въглищата и тяхното транспортиране е механизирано.

НА СНИМКАТА: Диспечерът Ярослав Кожишник с помощничката си следи върху светлинна карта хода на извозването на въглищата. Той е в постоянна телефонна връзка с всички работни места на повърхността и под земята и с помощта на промишлена телевизия следи и работата на гарата. При каквато и да е повреда диспечерът се намесва веднага оперативно.

ФИЛМИ, КОИТО ЩЕ СЕ ПРОЖЕКТИРАТ

СЛЕДВАЩАТА СЕДМИЦА В СИЛИСТРА

„СОМБРЕРО"

Истинското другарство! Колко много радост, обич и морална сила носи то, но и колко много задължения спрямо човека, когото наричаш приятел. . .

Истинското другарство се възпитава още в детските години, но и тогава то не трябва да бъде огорчавано от необмислени, нечестни постъпки, които причиняват мъка и разочарование. А когато си пионер— е задължително да бъдеш добър другар!

Но често и в дружбата на добри другари се появява пукнатина. Малка неискреност, малка нечестност... и можеш да причиниш мъка на най-близкия си другар. Това се случва и с група пионери. Те разучават „Тримата мускетари" и главната роля изпълнява Шура Тичинкин. Но идва едно предложение... Ако ролята бъде отстъпена на друго момче, малките артисти ще се сдобият с истински шпаги за представлението. И ето—за нещо съвсем нагледно мъничко, те предават дружбата си към Шура Тичинкин!

Новият съветски филм „Сомбреро" ни разказва как талантливият Шура Тичинкин с помощта на един оригинален мексикански костюм и сомбреро—мексиканска широкопола шапка, се представя за мексиканец и отново взема обичаната си роля. Шура показва на другарите си, че трябва да уважават своя приятел, а не да го „заменят" срещу някакви си шпаги.

Филмът „Сомбреро" е създаден по едноименната пиеса на известния съветски писател Сергей Михалков.

Освен че учи децата на вярност, честност и уважение, този нов филм на съветската кинематография има и друга стойност — познавателната! Младата режисьорка Тамара Лисициан която дебютира с този филм, е използувала умело необятните възможности на камерата. Чрез съня на на Шура и мисленото пътешествие през страниците на енциклопедията зрителите се запознават с природата, бита и нравите в Мексико. Тази познавателна страна на филма, съчетана с хубавите мексикански песни и танци, го прави интересен и за пионери, и за възрастни!

Хубавият диалог е изпъстрен с много жизнерадостен хумор.

Вярна е атмосферата на пионерския живот— богата с песни, фантазии, мечти, стремления и топло приятелство. За сполуката на филма допринася добрият подбор на изпълнителите. Та те са пионери от 10-12 годишна възраст, те играят непринудено, като че ли не са пред камерата и осветителните тела, като че ли в страни не им подават реплики. Те се увличат от чудесните приключения... Непринудена е играта на Витя Перевалов в ролята на Пестик и на Толя Кулаков в ролята на Шура Тичинкин.

Филмът изобилствува с хубава весела музика.

„Сомбреро" е един от новите филми, които завладяват със своята жизненост и красиво решени кадри, със свободната игра на малките актьори.

Четете
и разпространявайте
вестник
„СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА"

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Да направим бокса масов спорт

Боксовият спорт в Силистра има свои стари традиции. Първите прояви на този мъжествен спорт в града ни датират още от 1932 година, когато заедно с унгареца Ердели бе основан местния „Боксинклуб", в който група ентусиасти като Ноти Кирианцулас и Мисак Бахалиан тренираха макар и при съвсем примитивна обстановка и без вещото ръководство на треньор. Групата проведе две състезания с боксьори от гостуващите в града ни циркове, но поради слаба подготовка, представянето им беше лошо и отчаянието ги завладя твърде скоро.

Десет години по-късно след освобождението на Дорруджа от румънската чокойска власт, през 1942 година боксовият спорт намери отново свои почитатели в лицето на моряка Дамян Гаджалов, Венелин Райчев и др., които се подготвяха самостоятелно. Лишени от каквато и да е материална подкрепа, те не успяха да зарегистрират особени успехи.

Едва след Девети септември, условията се измениха. Спортът стана достъпен за всички трудещи се и е щедро подпомаган от държавата. През 1945 година в града ни бе основано спортно дружество „Септември", към което бе създадена боксова секция. Благодарение на положените усилия от страна на Дамян Гаджалов, този път секцията закрепна и боксьори от Силистра за пръв път излязоха от града да защитят спортната ни чест. През същата година от Румъния дойде и Добри Атанасов тренирал бокса в Букурещ, който пое ръководството на градския отбор като треньор. Двамата с Христо Костов (категория тежка) бяха най-добрите ни боксьори. Костов донесе и първият сребърен медал за града, спечелен на областното първенство в гр. Варна през 1947 г. Добри прояви покъсно имаха и боксьорите: Марин Радев (категория муха), Саркис Гарабедян (полусредна), Желязко Тутов (перо), Тодор Стоянов (муха), Иван Ецов (средна), Петър Дунчев (полусредна) и Емил Жечев (перо).

В последните няколко години в нашия град боксовият спорт се практикува от една група юноши под ръководството на треньорите Иван Ецов и Добри Атанасов, които на окръжното първенство в Русе през 1958 година завоюва 9 първи места, а на първенството на младежките спортни школи в Пловдив същата година Иван Димитров (категория муха) зае първо място.

Провеждани бяха срещи и с отборите на Лом, Толбухин и Коларовград. По време на републиканската спартакиада тази година трима наши състезатели спечелиха сребърен и един бронзов медал.

Напоследък обаче нашите боксьори показват застой. Главната причина е, че нашите състезатели не владеят техниката на бокса. Методическата работа с тях е слаба, липсва квалифициран треньор. Друга от причините не по-малко важна е, че ръководителите на предприятията имат отрицателно отношение към този смел спорт, който от години наред се стараем да масовизираме, а залитат по линията на футбола.

Това накара ръководството да потърси помощта на републиканската секция по бокс. И ето този път тя се отзова на молбата ни и изпрати др. Стоян Йорданов — треньор на „Академик" и „Септември" —София, на когото възложи подготовката на боксьорите от младежката спортна школа и града ни през следващите шест месеца. Треньорът Йорданов вече подготвя салона, съоръженията, екипите и работата по набиране на младежи за новата спортна година. Желаещите да практикуват боксовия спорт не са малко и ние не се съмняваме, че те ще използуват най-рационално опита на треньора. Нека се окажем достойни да заслужим доверието, което републиканската секция по бокс ни гласува, и с бързи крачки да достигнем нивото на бокса в съседните окръзи — Русе и Толбухин.

Артин АТАМЯН
подпредседател на секция по бокс — Силистра

Спортни новини

ФУТБОЛНИ СЪСТЕЗАНИЯ В ОКРЪГА

Ишърково, 20 септември. Днес в 17 часа на игрището в селото ни се състоя футболна среща между отборите на Голеш и Ишърково. Мачът завърши при равен резултат— 1:1.

На футболното игрище в с. Сребърна се състоя среща между футболистите на с. Сребърна и Тутракан. Мачът завърши при резултат 2:1 в полза на отбора от с. Сребърна.

Сведение

за изпълнение на плана за яйца и птици от ОТП — Силистра към 15 септември (в проценти)

ПОКАЗАТЕЛИ	ЯЙЦА		ПТИЦИ	
	ТКЗС	Селкоопи	ТКЗС	Селкоопи
Наркооп — Силистра	—	63	—	1
Наркооп — Тутракан	26	16	31	—
Айдемир	29	33	40	—
Алфатар	22	48	34	4
Бабук	25	57	30	3
В. Левски	—	76	—	8
Гарван	—	65	—	25
Главан	—	53	—	14
Голеш	17	52	48	6
Искра	—	80	—	10
Ишърково	35	68	31	13
Йорданово	—	64	—	3
Краново	—	70	—	11
Калипетрово	41	22	46	0·3
Кайнарджа	42	41	43	10
Попина	42	56	30	32
Ситово	51	56	34	7
Светослав	—	65	—	26
Смилец	—	65	—	10
Стрелково	—	74	—	9
Срацимир	31	26	19	16
Сребърна	22	54	33	27
Средище	44	45	15	10
Алеково	8	67	11	8
Белица	49	40	29	9
Варненци	—	41	—	7
Главиница	57	38	60	6
Долно Ряхово	—	22	—	9
Зафирово	38	36	57	2
Нова Черна	42	52	47	5
Старо село	41	37	30	17
Сокол	60	34	25	7
Ст. Караджа	31	43	42	3
Царевдол	—	29	—	8
Цар Самуил	—	38	—	3
М. Преславец	51	—	16	—
Секулово	32	61	36	4
Брадвари		46	—	26
Добротица	49	57	30	0·9
Межден	35	83	33	9
Окорш	38	44	34	10
Правда	—	62	—	15
Чернолик	22	70	25	12
Дулово	56	88	28	8
Паисиево	44	76	61	31
Общо	40	66	33	10

ТАБЛИЦА

за класирането в „А" окръжна група по футбол след 5-тия кръг

ОТБОРИ	м	г	т
„Левски"—Сребърна	5	8:2	8
НВИСУ— Силистра	4	15:5	6
„Ч. звезда"—Дулово	3	10:4	6
„П. Хитов"—Тутракан	5	11:6	6
„Вихър" — Бабук	5	7:5	5
ДЗС „Я. Забунов"	5	5:5	5
Окр. съвет— Силистра	5	5:8	5
Кайнарджа	5	8:12	5
„Н. Вапцаров"—Сокол	5	10:11	3
„Добруджа"--Добротица	5	7:11	3
„Дунавец"— Искра	5	5:12	3
„Доростолски юнак" —Силистра	4	1:11	1

ТАБЛИЦА

за класирането в „Б" окръжна група по футбол след 4-тия кръг

ОТБОРИ	м	г	т
Алфатар	4	9:5	7
Средище	4	11:3	6
Айдемир	4	9:3	6
Алеково	4	8:4	6
Голеш	4	6:4	5
Главан	4	9:6	5
Ишърково	4	11:10	5
Черковна	4	7:10	4
Калипетрово	4	8:3	3
Стрелково	4	7:9	3
Дулово II	4	7:10	3
Межден	4	6:10	3
Срацимир	4	3:9	0
Чернолик	4	1:10	0

СЪОБЩЕНИЕ НА РЕДАКЦИЯТА

Открита е подписка за абониране за

„Силистренска трибуна"

за четвъртото тримесечие. Абонирането се извършва от п. т. т. станции. Абонаментът за тримесечието е 5.20 лева. Трудещи се от окръга, абонирайте се за вашия вестник!

СРОК 26. IX.!

СМЪРТ ПОД ПСЕВДОНИМ

ваше, че всички царски слуги трагически са грешали или са вършили престъпления, а сам пишещия е постъпвал истински вярно. Дрязгите на изкуфелите старци напомнят с нещо живота на насекомите. Съветския офицер го караулеха, за да го отведат встрани и пред очите на всички да му кажат на ухото някоя клюка за другите. Милосърдната сестра от първата световна война, старица от дворянско семейство, вървеше по петите на Ватагин, цитирайки му наизуст компрометиращи пасажи от дневника на вице-адмирала. Един безног штабс-капитан, седейки в своята подвижна каручка, от сутринта до обяд очакваше съветския офицер. Той настояваше, че има право на конфиденциален разговор. Ватагин честно изслуша този смахнат—нещо в него възбуждаше съчувствие. Той молеше да го спасят от интригите на негодяите, предупреждаваше Ватагин за надвисналата над него опасност, а накрая почна да му пъха в чантата свои стихове. Това бяха трогателни стихове. През зимата на четиридесет и първа година, когато съветските хора се сражаваха край Москва, безногият штабс-капитан под Шипченския връх е писал с трепереща ръка и разкривен почерк войнишка песен—зовал е своите далечни братя да се сражават за родината.

Сред несвързаните си думи той много точно определи съдбата на своето поколение — показа с ръка брезата, която трептеше над главите им с зелените си листа.

— Ето, вижте. . .

Ватагин вдигна глава и видя на живото весело дърво един сух, златист кичур.

Последен говори с Ватагин полковник Ординцев. Стръвно злъчният старец мърмореше нещо за някакъв разбъркан служебен списък, за изгубени фамилни ценности и само по настойчивата молба на съветския полковник заговори за своята дъщеря. Старецът беше страхливец. Бяха го поникали и той дойде, като че ли в болшевишки затвор. Той беше един от онези предизвикващи отвращение хора, за

СМЪРТ ПОД ПСЕВДОНИМ

които не можеш да гарантираш, дали няма да измислят от страх нещо, и дали няма да наклеветят някого.

— Психопатка! Аз разбрах това още в Русия— през зъби цедеше капелевският полковник. — Защо се интересувате от нея? Напакостила ли е нещо, мръсницата?

— Трябва да ви огорча. Преди три седмици тя е изчезнала от София.

— Подла жена.

Старикът наистина не знаеше за изчезването на дъщеря си. Той не можеше да ѝ прости, че тя, имайки един от най-богатите покровители, с години не беше изпратила на бедния си баща дори и подаяния.

Трудно беше да се следи неговата отривиста реч. Той се задъхваше от спомени. Той буквално пръскаше слюнки.

Живеейки в своя приют, Ординцев знаеше всичко за граф Палфи и не прощаваше на дъщеря си нищо от онова, което знаеше за нея. Той и сам е бил някога конен спортсмен и сега, треперейки с жилестата си шия, сякаш отново преживяваше онази нечута обида, която му нанесе неговата дъщеря като не го запозна със своя възлюблен. А той всичко знаеше: синът Палфи бил в смъртна вражда с баща си, генерал-полковника от унгарската армия Палфи—Куинсбери Артур. Бащата имал голяма конюшня и бил влюбен в английската кръв. И скарването между бащата и сина започнало за това, че осемнадесетгодишният нехранимайко тайно кръстосал най-хубавата английска кобила Миледи с персийския жребец Везир. Баща му го изгонил заради това от къщи. Така започнал тъмният живот на този авантюрист. .

Бъркайки миналото с настоящето, Ординцев наричаше несметния богаташ Палфи—Куинсбери едва ли не с прякора „Стария Q", а сина му немирник и персийски бродяга. И само веднаж лицето му засия— той заговори за един от конете-бегачи от софийската конюшня, на Джордж:

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

ДЕПОЗИТ

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година IV, Бр. 63 | Събота, 26 септември 1959 година | ЦЕНА 20 СТОТИНКИ

Кооператори и механизатори!

Сега е време да поведем борба за получаването на по-високи добиви през следващата година от есенните култури. Извършването на сеитбата в най-благоприятните агротехнически срокове е сигурна гаранция за достигането на планираните добиви. На работа за срочното прибиране на реколтата от пролетниците и подготовката на площите за сеитба! На масова сеитба!

На упорита работа за прибиране на реколтата! На масова сеитба!

НУЖНИ СА БЪРЗИ МЕРКИ

Сеитбата в нашия окръг започна. Тя е много важен момент в борбата за получаването на високи добиви от есенните култури. Изпусне ли се най-благоприятния момент за сеитба, добивите се излагат на риск и случайност. Затова сега е момента да се вземат бързи мерки сеитбата в окръга да се извърши навреме при най-благоприятните агротехнически срокове.

Успешното провеждане на сеитбата зависи до значителна степен от навременното освобождаване на площите от пролетните култури, а след това от тяхната подготовка за сеитба. Опитът от миналата година, а и сегашното състояние по прибирането на реколтата, освобождаването на площите и подготовката им за сеитба дават основание да се счита, че сеитбата няма да може да се извърши при изискванията на агротехническата наука.

За да може почвата да бъде подготвена за сеитба — да се извърши навременно предсеитбената оран е нужно преди всичко блоковете да бъдат освободени от реколтата. Темповете обаче с които някои стопанства извършват прибирането на реколтата са такива, че за изпълнението на тази задача ще е нужно твърде много време. Досега в окръга е обрана 1|3 от царевицата и 85 на сто от слънчогледа. Не само това. Повечето от 50 на сто от цвеклото още е на полето. Не може да се очакват и по-добри резултати, като се има предвид, че на 23 септември стопанствата в окръга са обрали царевицата само от 9367 декара. Ако така се работи, то да се обере царевицата от всички площи ще са необходими най-малко още двадесет дни. А кога ще се изоре почвата, кога ще има време за улягане? Особено застрашително изостават в това отношение кооперативните стопанства в селата Алфатар, Ишырково, Ситово, Голеш, Сокол и Межден.

Така например стопанството в с. Алфатар има да прибира царевица от 12,500 декара, а до 23 септември е обрана само от 910 декара. В село Ситово от 11,340 декара е прибрана царевица само от 430 декара, в Сокол от 7,465 — 563 дк, в Голеш от 8,500 — 510. На 23 септември в село Алфатар са обрали царевицата от 140 декара, в Ситово от 130 декара, а в село Межден този ден въобще не е брана царевица. За какво говорят тези цифри? Те говорят, че в посочените стопанства, а и в някои други кооперативни стопанства не се използуват рационално силите на всички работоспособни кооператори, не е създадена пълна мобилизация на силите за изпълнението на тази така важна и отговорна за момента задача. При такива темпове на работа не съществува ли опасността прибирането на реколтата да продължи до края на октомври, а сеитбата да се проточи до падането на снега? А всичко това не постави ли под сериозен въпрос борбата за получаването на високи добиви от есенниците през следващите години?

Не само това. Не освобождаването на площите от пролетниците пречи за тяхната подготовка за сеитба. От 572,508 декари, върху които ще се извърши сеитба, 196,243 декара или само 33 на сто са подготвени. Тези площи са крайно недостатъчни за нормалното протичане на сеитбата. Нужно е да се вземат бързи мерки за осигуряването на необходимите площи за сеитба. Затова партийните и обществените организации е нужно да вземат присърце изпълнението на тази важна задача. Пълно мобилизиране силите на кооператорите, редовна работа на цялото население, масово разгръщане на социалистическото съревнование могат да осигурят най-късно до 10 октомври да се приключи с цялостното прибиране на пролетните култури. Заедно с това трябва да върви и подготовката на площите за сеитба.

От срочното прибиране на реколтата, от навременната и доброкачествена подготовка на площите за сеитба са най-вече заинтересовани самите кооператори и механизатори.

Няма по важна задача на полето от тази да приберем плодовете на нашия едногодишен труд. Затова цялото внимание на ръководители и кооператори, на цялата наша общественост трябва да бъде насочено към полето, там където е необраната царевица и слънчоглед, там където е цвеклото.

Всички сили за бързото прибиране на реколтата от пролетниците, за освобождаването на площите и тяхната подготовка за сеитба.

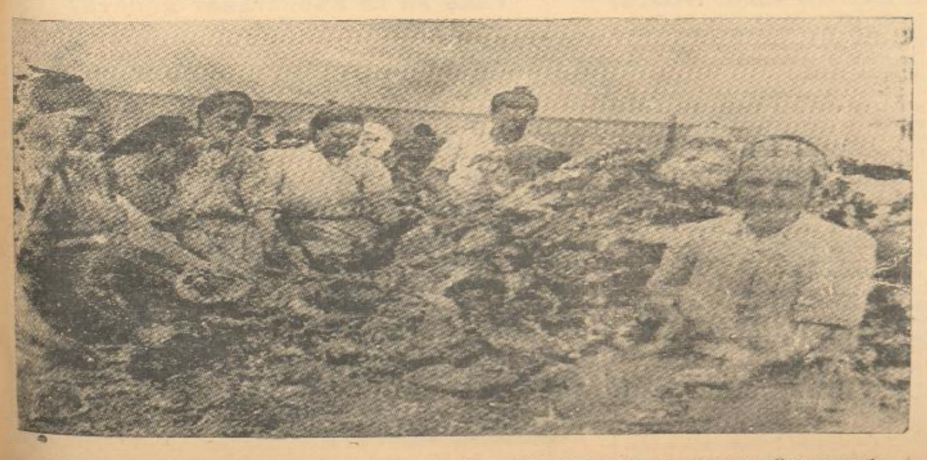

След упорита работа по блоковете, кооператорите трябва да видят резултата от своя труд. Зърното трябва да се прибере в складовете.

НА СНИМКАТА: Звеното на Вълчо Кирилов от с. Срацимир на „чуканка" — отделя слънчогледовото семе от питите.

ИЗПЪЛНИХА СВОЕТО ОБЕЩАНИЕ

Пионерите и комсомолците от Дулово приеха с охота поставената от ЦК на ДКМС задача: да помогнат да се изпълни плана за изкупуването на яйцата през второто тримесечие на 1959 година.

Първа на призива се отзова пионерката Катя Живкова Дочева, ученичка от пети клас на средното смесено училище в Дулово. От ГК на ДКМС тя получи поръчение да събере и предаде на изкупвателния пункт 300 яйца. Упорита и волева, решила на всяка цена да изпълни поръчението, в чест на 15-годишнината на Девети септември тя събра и предаде 1000 яйца.

Като изпълни своето поръчение Катя Дочева помогна на закупчика на Наркооп—Дулово Шефкед Рушидов да изпълни годишния си план. В чест на 15-та годишнина на Девети септември бай Шефкед обяви съревнование на останалите закупчици от района на Наркооп—Дулово и пое обещание да изпълни годишния си план за събиране на яйца до края на месец септември.

Трудолюбив и амбициозен, Шефкед Рушидов изпълни годишния си план на 18 септември—с 12 дни предсрочно. С това той спечели съревнованието с колегите си от окръга.

На закупчика оказаха ценна помощ всички пионери и комсомолци от Дулово. Но борбата за събиране на повече яйца продължава. В нея пак активно участвува Катя Дочева, въпреки че започна учебната година. Колкото и задължения да има, Катя ще намери сили и време да бъде добра ученичка и отличен пионер в Димитровската пионерска организация „Септемврийче", където ще се подготви да влезе в бойките редици на Комсомола.

Реджеп ХАСАНОВ

ПЪРВЕНЦИ В ЖИВОТНОВЪДСТВОТО ЗА ОСЕММЕСЕЧИЕТО НА 1959 ГОДИНА

Въз основа на данните за изпълнението на плана по животновъдството, като са взети предвид показателите за отчитане на съревнованието, определени със заповед на Министъра на земеделието и горите, през изтеклото осеммесечие в окръга са определени за първенци следните ферми:

ГОВЕДОВЪДНА ФЕРМА ОКРЪЖЕН ПЪРВЕНЕЦ е фермата на ТКЗС Стефан Караджа, която има най-високо изпълнение на плана за броя на говедата, сравнително ниска смъртност, най-голям млеконадой — на 1000 дка и от фуражна крава са получени по 1843 л мляко.

ОВЦЕВЪДНА ФЕРМА ОКРЪЖЕН ПЪРВЕНЕЦ е фермата на ТКЗС Нова Черна, която има най-високо изпълнение почти по всички показатели.

СВИНЕВЪДНА ФЕРМА ОКРЪЖЕН ПЪРВЕНЕЦ е фермата на ТКЗС Кайнарджа, която по всички показатели има най-високо изпълнение.

ПТИЦЕВЪДНА ФЕРМА ОКРЪЖЕН ПЪРВЕНЕЦ е фермата на ТКЗС Добротица, с най-високо изпълнение по всички показатели.

РАЦИОНАЛИЗАЦИИТЕ — ПРЕДПОСТАВКА ЗА ОЩЕ ПО-ГОЛЕМИ ИКОНОМИИ

На 19 септември Окръжното ръководство на научно-техническите дружества, изхождайки от огромните задачи, които стоят пред Строителната организация — Силистра проведе съвещание за обмяна на опит с първенците в строителството. На съвещанието присъствуваха около 70 делегати. Доклад изнесе председателят на научно-техническото дружество при Единната строителна организация. Изяснени бяха новите почини и методи в строителството, след което на няколко обекта беше извършена обмяна на опит. За целта, пред делегатите бе демонстрирано сглобяемото жилищно строителство, скоростния метод на зидане и мазачество. На съвещанието бяха направени много изказвания и препоръки за бъдещата работа в строителството. Сформира се рационализаторска бригада от 7 души.

Благодарение добрата работа на научно-техническите дружества, броят на рационализациите расте. Обектът на „Винпром"—Силистра бе завършен за година и половина, вместо за три години. А с внедряване на безподпорния инвентарен кофраж, скоростния метод на зидане и др. се предвижда да се направи икономия на народното стопанство от 300,000 лв.

Добри успехи в това отношение бележат и членовете на дружеството при кооперация „Стомана". Ежемесечно ръководството на НТД провежда курсове за повишаване квалификацията на младите работници, в резултат на което до сега са направени 18 рационализаторски предложения, част от които вече са внедрени. Само от предложението за замяна на кокса в леярната със земно масло (мазут) се реализира икономия за годината от 38,053 лв. Направени са, освен това, много други рационализаторски предложения—направа на нагрянка за леене на чугун с диаметър 1.20 м., нови асортиментни и пр.

Научно-техническото дружество и целият инженеро-технически персонал при ф-ка „Липа", изхождайки от затрудненията по снабдяването с дървен материал, дефицитен за страната, се заеха сериозно с оползотворяването на отпадъците. В завършване е дробилна машина, която ще раздробява всички дървесинни отпадъци за производство на плоскости. Успешно е внедрено тук производството на талашитови плоскости, а още по-големи икономии се получиха с производството на пъздерови плоскости за направа на мебели. В настоящия момент се прави експеримент за въвеждането им при облицовка на стени и подове.

Редица предложения и мероприятия са набелязали и членовете на Научно-техническото дружество при ДИП „Дунав" (маслобойната). Икономическият им ефект възлиза общо на около 400,000 лв. за годината.

Окръжното ръководство на НТД с всички дружества по предприятия, секции и отдели поеха задължението да положат всички сили и средства по изпълнението на величествената програма, поставена от Партията и Правителството—изпълнение петилетката в съкратени срокове.

Митю ЛАЗАРОВ

ПИОНЕРИТЕ ПОМАГАТ

На призива на Партията за бързото и качествено прибиране на реколтата и освобождаване на площите за сеитба се отзоваха и пионерите от дружина „Христо Смирненски" в с. Секулово.

Под ръководството на директора на училището др. Димитров и учителките Виолета Аганиева и Бистра Владимирова пионерите само за един ден обраха царевица от 71 дка.

Христо ГАНЕВ

НАГРАДА ЗА БРИГАДАТА

Традиция стана тази година отчитането на резултатите от извършената работа от тракторните бригади и от отделните машини да става на всеки пет дни.

Към 20 т. м. комисията по съревнованието прегледа извършената работа през последната петдневка. От данните се установи, че първенец е тракторната бригада в с. Голеш, с бригадир Енчо Солаков и бригаден механик Руси Шарбанов. На бригадата бе връчено знамето „Първенец тракторна бригада", която към горната дата е изпълнила плана за дълбоката оран 70 на сто и за предсеитбената оран 65 на сто. Освен това, за петте дни средното натоварване на тракторите към 15 к. с. е най-голямо.

Първенец от трактористите през изтеклата петдневка е Иван Маринов от 11-та тракторна бригада, която работи в с. Добруджанка. Знамето „Първенец-тракторист" се вее на неговия дизел. На Иван Маринов бе дадена и парична награда.

П. БОРИСОВ

Изпълниха поръчението си с чест

На призива на Партията за събиране на повече яйца отговориха и комсомолците от с. Попина. На всеки комсомолец беше дадено поръчение.

Гинка Русева Кюшелиева само за 15 дни събра и предаде 15,000 яйца.

Бащата на Гинка е яйцесъбирач, но поради преминаването му на друга работа в селкоопа, мястото му беше заето от Гинка. В разстояние на 2 седмици тя обикаля селото с магарешка каручка и благодарение на съзнателното й отношение към поставената задача събра 15,000 яйца.

Димитър КОВАЧЕВ

Овощните дръвчета не изискват много грижи, както зърнените култури, макар че пролетно време трябва да се пазят от измръзване. Въпреки това, те се отплащат богато със сочни плодове.

НА СНИМКАТА: Иванка Маринова бере праскови в градината на ДЗС—Силистра.

ПРЕД ОКРЪЖНИЯ ПИОНЕРСКИ СБОР

23 септември е скъп и радостен ден за всеки български пионер. Той е рожденият ден на неговата любима пионерска организация. Колко смели и възторжени строители на социализма минаха през нейните славни редове! Безброй са те. 15 години тя възпитава пионерите на труд, учение и обич към всички трудещи се.

На този паметен ден пионерите от дружина „Димитър Дончев" при народното основно училище в с. Голеш проведоха тържествен пионерски дружинен сбор посветен на 15 годишнината от създаването на ДПО „Септемврийче" и отчитане на социалистическите задължения, приети преди две години в чест на тази славна дата. След тържествения рапорт, пионерският хор изнесе литературно-музикална програма. Доклад по случай 15 години от създаването на организацията прочете др. Трифон Петров, дружинен ръководител. Отчетени бяха успехите на пионерите, постигнати след приемането на социалистическите задължения, тяхната трудова дейност. Много пионери с чест са работили за изпълнение на задълженията. Трудовите им дела красноречиво говорят за това. Само през пролетта на тази година те са предали на кооперативното стопанство над 4000 кг. дървесна пепел и над 100 кг тиквено семе. След като получиха пионерските поръчения за събиране и предаване по 450 яйца на Родината, досега са предали на селкоопа вече над 10000 бр. яйца.

Много от пионерите като Мустафа Кадиров, Господин Митев и др. са участвували най-активно с труда си в работата на кооперативното стопанство през цялото лято.

За най-добра трудова дейност бяха наградени пионерите Кульо Петров, Мюзиян Бекиров, Георги Кръстев и Атанас Михайлов.

На събора бяха избрани 10 пионера за делегати на окръжния пионерски сбор, който ще се проведе в Силистра.

„Укрепвай, възмъжавай и все така всеотдайно ни води към светлото бъдеще —любима организация!" Такива мисли вълнуват пионерите сега, преди провеждането на окръжния пионерски сбор.

В. ЙОРДАНОВ

ТЪРЖЕСТВЕНО КОМСОМОЛСКО СЪБРАНИЕ

На 18 септември комсомолците от Българка проведоха тържествено събрание. Всички дойдоха весели и пременени. Тук са секретарят на партийната организация Сава Колев, заместник председателят на ТКЗС Иван Цонев, секретарят на общинския комитет на ДКМС Христо Цонев. Ще се раздават комсомолските карти. За значението на комсомолската карта говори Христо Цонев. Старият политзатворник Иван Цонев разказа за черното минало, за румънското чокойско и българското фашистко мракобесие, за борбите на младежите. Той пожела на комсомолците да работят упорито, да се учат, да построят новото комунистическо общество.

Започна раздаването на картите. Старият комунист извикваше един след друг комсомолците. След всяко извикано име салонът се огласяше от ръкопляскания. Получи комсомолска карта и Иванка Ангелова, връстница на победата, на революцията.

Накрая комсомолците подариха на др. Иван Цонев книгата „Винаги верни на Партията" и комсомолска значка. Трогнат от подаръка, той обеща да работи със сърцето на комсомолец за благото на Родината.

Младежите си отидоха по-сериозни, по-възрастни — те бяха прикътали до сърцето си червената комсомолска карта, бяха окриляни от вярата в нашето, в своето светло бъдеще.

Йордан ДИМОВ

ЛЮБИМА ОРГАНИЗАЦИЯ

(Петнадесет години ДПО „Септемврийче“)

На 23 септември се навършиха петнадесет години от създаването на детско-юношеската пионерска организация „Септемврийче“. Пред новата организация се поставиха отговорни задачи — да възпитава подрастващото поколение в дух на социалистически патриотизъм, на пролетарски интернационализъм, на българо-съветска дружба, да внедрява у тях обич към ученето и труда, да развива чувството на другарство и взаимопомощ. С петнадесет годишния си живот пионерската организация изпълни напълно възложените й задачи и с това доказа, че и занапред ще може все така умело да съчетава обучението с възпитанието на децата.

Нашите пионери са истински последователи на героите — деца от Септемврийското въстание 1923 година и от времето на въоръжената народна борба през 1941-1944 година. Примерът на на Митко Палаузов, на Павлик Морозов, легендарния съветски пионер, е образец за тяхната дейност. Безброй са тимуровските команди. Славни са пионерските дела. Колко много пионери се проявиха като истински разузнавачи и разкриха опасни народни врагове — шпиони, диверсанти и саботьори. А трудовите дела са безброй. Пионерите са първите помощници в къщи, те са на полето, в фермите те почистват родното село, те са на естрадите, огласят родните простори с радостта и смеха си, радват с жизнеността и младостта си. Те са светлото утре на възобновената ни Родина.

Във всяко основно и начално училище на нашия окръг има изградена пионерска дружина, известна с успехите си, песните си.

Пионерите от Казимир миналата зима събраха повече от три тона дървесна пепел и я предадоха на стопанството. През май те осигуриха 13 кубически метра дървен строителен материал за ремонт на училището, като сами насякоха нужните им дърва, прибраха окосената люцерна от 140 декари, оплевиха 482 декари пшеница, засадиха 60 липички в училище и из село.

В с. Сребърна пионерите окопаха 22 декари царевица втора копан, 6 декари фасул, 3 декари памук и др. В Малък Преславец пък събират билки. Пионерката Пенка Великова е събрала повече от 150 кг билки. В с. Нова Черна пионерите се включиха през лятото в сортирането на доматите за износ. В Цар Самуил те лопатираха и почистваха пшеницата на хармана. В с. Голеш те отгледаха пилета за ТКЗС. Само до края на май предадоха повече от 200 пилета,

А колко класове събраха по пшеничните блокове, колко много яйца изнесоха и помагат да се изпълни плана за изкупуването на яйцата.

Но пионерите са и на естрадите, в библиотеките, в кръжоците. Те знаят да учат и да пеят, да се учат и веселят, да провеждат интересни екскурзии по непознати земи. Фестивалните дни бяха внушителен парад на младостта, на пионерската самодейност. Колко радостно вълнение, колко неизказан възторг имаше в детските очи. Нима може да се насити човек да слуша прекрасното изпълнение на Лиляна Генчева, Мария Хубанова, Айтен Ниязиева, нима не би пожелал още веднаж да види окъпаните в светлина балерини в „Танц с пръчките“, „Полянка“, „Бахтияр Генчлик“, да се възхити на майсторството на танцьорите от Българка, от училище „Отец Паисий“ — Силистра. Да, това е устремът на нашата младост — как радва тя, колко мечти стават близки и реални.

А в библиотеките пионерите са най-честите посетители. „Малките читатели влизат повече в заемната на библиотеката. Те най-много четат. Такова заключение може да направи всеки, който разгърне читателските картони“ — разказва Ст. Лазаров, завеждущ градската библиотека в Силистра.

Партията и народната власт са благодарни на пионерите, за тяхната усърдност да бъдат добри ученици, за техните трудови дела. Те са създали за тях пионерски домове, почивни станции, лагери-школи. Ежегодно хиляди пионери прекарват по един месец в планината или край морето. Освежават се, набират нови впечатления и бодри и укрепнали се завръщат в училище и с нови сили овладяват тайните на науката, създават нови трудови дела.

Пионерската организация живее пълнокръвен живот. В нейните редове се създават истински творци на новия живот, на комунистическото общество — смели, устремени напред, знаещи.

На пионерите, на нашата бодра смяна, желаем нови и нови успехи за щастието на нашата Родина.

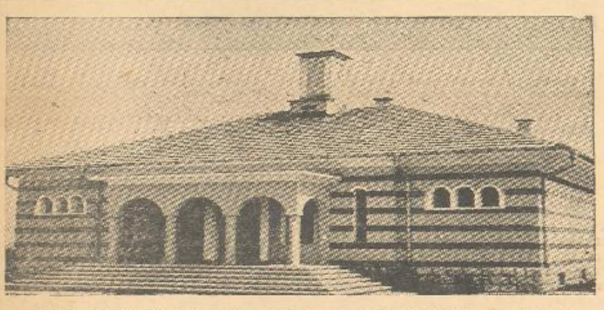

За 15 години народна власт Дулово издигна много нови културни и битови постройки.
НА СНИМКАТА: Банята в Дулово.

Наши млади творци

ПРИВЕТ НА СЪВЕТСКАТА СТРАНА

Страната ни доста далече от вас е
делят ни полета, реки, планини,
но вярата обща в борбата за щастие
днес всички прегради руши.

За нея живота младежки са дали
и Зоя, и хиляди наши борци,
за нея със песни неспирно се трудим,
градиме заветни мечти.

Затуй си ни близка и скъпа, и родна
ти безкрайно любима, съветска страна!
Щастливи, щастливи и горди сме днеска,
че заедно браним мира!

Надежда СПАСОВА

ИЗПОЛЗУВА СЕ ПОЧИВКАТА

Светослав, 20 септември. Днес в 12 часа на обед, другарката Марийка Кастомева използува обедната почивка и изнесе пред цялата бригада, която вадеше арпаджик на полето, информация за решенията на сесията на общинския народен съвет. Решенията се отнасяха специално за новата учебна година в училищата. Бяха зададени въпроси, на които другарката отговори.

Георги МАРИНОВ

МЛАДЕЖКА СРЕЩА

Комсомолците от района на ТКЗС с център с. Паисиево проведоха среща със стари партийни деятели. Пионерският колектив при българското училище в с. Паисиево изнесе литературна програма, след което секретарят на Общинския комитет на ДКМС обясни целта на срещата.

Другарят Боян Михнев — участник в съпротивителното движение, разказа за организирането на отряда, в който той е участвувал, за успешните борби, които са водили, за високия боен дух на партизаните. Другарят Михнев говори и за най-младата партизанка в отряда 16 годишната Надя, която отначало работела като санитарка, а след това участвувала в сраженията с жандармеристите и бива убита.

Спомени разказа и др. Виолета Божкова, която за работата си в РМС е лежала в Разградския затвор.

Изказаха се и старите партийни деятели Ради Иванов и Стоян Божков.

В края на тържеството на дружеството на ДКМС в с. Зебил бе връчено знамето на Окръжния комитет на Комсомола за първенство в силажирането.

На гостите бяха поднесени букети от цветя.

Велико СТАНЕВ

МЕСЕЦ НА БЪЛГАРО-СЪВЕТСКАТА ДРУЖБА

ПОМОЩТА НА СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ В СТРОИТЕЛСТВОТО НА СОЦИАЛИЗМА В БЪЛГАРИЯ

Развитието на България по пътя на социализма се осъществява благодарение на икономическата помощ на Съветския съюз и страните с народна демокрация.

В миналото България бе една от най-изостаналите страни в света, страна с примитивно земеделие и неразвита лека промишленост. Природните й богатства не бяха изучени. За тежка промишленост българите не можеха да мечтаят, понеже нямало природни богатства — заявяваха капиталистите. Животът на работниците и трудовото селячество бе мизерен.

Дойде най-светлата дата в историята на нашия трудов народ — Девети септември. Капиталистите със своята експлоататорска машина бяха унищожени. България тръгна по славния път на строителството на социализма.

Непосредствено след войната и през време на неплодородните години, когато България бе обречена на глад, Съветският съюз изпрати в България хиляди тона зърнени храни. За осъществяване на нашите двегодишен и петгодишни планове най-голяма роля изигра братската помощ на Съветския съюз с доставянето на най-необходимите материали за момента — памук, петрол, каучук, желязо, минни машини и съоръжения, комбайни, трактори, камиони и много други. С всеки изминат ден стопанската помощ на Съветския съюз се увеличава. Така например докато през 1945 година Съветският съюз ни даде земеделски машини и оръдия на стойност 82 милиона лева, през 1946 година той ни достави такива за повече от 1 милиард, а сега тази помощ е няколкократно увеличена.

С помощта на Съветския съюз бяха снабдени с модерна техника и влязоха в действие още през 1949 год. крупни предприятия като водната електрическа централа „Видима“, циментовият завод „Вулкан“ в Димитровград, ТЕЦ „Република“ и „Сталин“, слаботоковия завод „Кл. Ворошилов“, завода за парни котли „Г. Кирков“, две флотационни фабрики и много др. Най-крупните обекти на първата петилетка — Химкомбинатът „Сталин“ и топлоелектрическата централа в Димитровград бяха предсрочно завършени благодарение на непосредствената помощ на съветските специалисти и доставените навреме мощни инсталации и съоръжения от СССР.

В корабостоителството нашата страна има големи успехи благодарение на помощта на висококвалифицирани съветски специалисти, които ръководеха работата. През 1951 година в корабостроителния завод „Сталин“ бяха построени и пуснати в експлоатация 15 кораба различни типове. Сега у нас се строят кораби за далечно плаване.

При непосредствената научно-техническа и материална помощ на Съветския съюз успешно се развива и родната рудодобивна промишленост. В страната се оформиха нови промишлени райони. Особено голямо промишлено строителство се разви в Родопския край, който в миналото беше най-изостанал и затънтен. В него израстнаха нови селища — Рудозем и Мадан, а Кърджали стана главен център на цветната металургия. С помощта на съветските специалисти, инженери и геолози, бяха открити в страната ни богати залежи на нефт.

Началото на черната металургия у нас постави металургичният завод „Ленин“ в Димитрово, който е гордост за нашата страна. За построяването му голям дял има помощта на съветските специалисти. През 1939 година в България са били произведени 5,540 тона стомана, а през 1957 година металургичният завод „Ленин“ произведе 159,171 тона. През 1962 година се предвижда заводът да произведе 205,000 тона стомана.

Един от най-крупните строителни обекти на третата петилетка е азотноторовият завод край Стара Загора, който е обявен за комсомолски строеж. Идейният проект е разработен от Научно-изследователски проектански институт за азотната промишленост в Съветския съюз. Комбинатът ще има производство — два пъти по-голямо от това на АТЗ „Сталин“ — Димитровград.

Безкрайна е помощта на Съветския съюз и в селското стопанство. През 1953 година в кооперативните полета работеха над 12,000 трактора, и 1500 комбайна. С икономическата спогодба, сключена между НРБ и СССР на 3. II. 1956 год. в нашата страна ще бъдат изпратени до края на 1960 година 35,000 броя трактора, над 10,000 комбайна, над 10,000 камиона и много други селскостопански машини. Снабдяването на селското стопанство с нови машини увеличи рязко производителността на труда.

С построяването на Бръшлянската и Белене-Свищовска напоителни системи, водите на р. Дунав потекоха по плодородните поля, изсмуквани с мощни помпи доставени пак от СССР.

Нашите железопътни транспортни работници няма да забравя видните съветски учени и инженери — специалисти от железопътния транспорт на СССР — професорите Бабичков, Дурнов и Кничар и инженера Циганков, които дадоха ценни указания за подобряване на организацията и работата в ЖП транспорт.

Извънредно ценна е помощта на съветските другари и в областта на науката и изкуството. Пребиваването на съветски режисьори в Народния театър и Народната опера спомага за повдигането равнището на нашето изпълнителско изкуство.

Българският народ ще бъде винаги признателен за братската, безкористна съветска помощ.

П. ТРЕНЕВ
секретар на Окр. к-т за БСД

Проведени събрания в чест на Българо-съветската дружба

На 22 септември вечерта в салона на читалището в с. Средище бе проведено събрание по случай месеца на българо-съветската дружба.

На събранието присъствуваха кооператори, служители и механизатори. За дълбоките исторически корени на братската и нерушима дружба между двата народа прочете доклад учителят Георги Ганев. След събранието, на присъствуващите бе прожектиран съветският игрален филм „Това се случи в Пенково“.

Подобни събрания бяха проведени и в селата Посев, Каменци и Давидово, на които бе изнесен доклад и за съветското кино.

Извънучилищно изучаване на руски език

„. . . езикът на Тургенев, Толстой, Добролюбов, Чернишевски е велик и могъщ. . .“

Ленин

Широкото изучаване на руския език от трудещите се в нашата страна създава здрава връзка в основата на нерушимата българо-съветска дружба.

С всяка измината година броят на желаещите да изучават руски език в кръжоците и школите на комитетите на българо-съветската дружба се увеличава. През миналата учебна година в нашия окръг се учеха 530 работници, кооператори и служители в 34 учебни звена. През настоящата учебна година ще бъдат изградени над 70 учебни звена с над 1,100 курсиста и 4 двугодишни вечерни школи.

Постигнатите до сега успехи трябва да бъдат стимул за по-активна дейност при подготовката на новата учебна година по руски език. Ние имаме всички възможности за увеличаване броя на изучаващите руски език.

През месец юни, Окръжният комитет за българо-съветска дружба проведе пленум по въпросите на изучаването на руския език и набеляза редица мероприятия за правилното и скорошно изграждане на курсовете за новата учебна година. Някои комитети по места взеха при сърце работата и подработиха свои планове за узпълнение решенията на пленума, за изграждане на учебните звена. В Окръжния комитет се получиха вече списъци за комплектувани учебни звена от селата Иширково, Бабук, Смилец, Голеш и от кооперация „Дунав“. В градския комитет за българо-съветска дружба в Тутракан също има списъци на изградени учебни звена. Но веднага трябва да се отбележи, че този въпрос не е подет от всички общински комитети за българо-съветска дружба. Много от тях още не са разгледали въпроса за изграждането на курсове по руски език. Необходимо е час по-скоро да се комплектуват звената, за да може навреме да направим заявка за учебници.

Във всички селища, където има учители по руски език, незабавно трябва да се изградят учебни звена по руски език, а там където миналата година е имало учебни звена същите да минат в една степен по-горе.

Подготовката на учебната година изисква по-нататъшно подобряване на съвместната работа с масовите организации. Навсякъде, където не са изградени звената, комитетите за българо-съветска дружба съвместно с ОФ, ДКМС и профсъюзите незабавно трябва да ги изградят.

Тази година откриването на учебната година съвпада с месеца на българо-съветската дружба. Това трябва да даде импулс за още по-добра разяснителна работи, за да можем добре подготвени на I октомври да открием учебната година.

Днес е гордост да знаеш руски език, езика на народи, който неотстъпно се бори за мир и изграждане на най-хубавия обществен строй — комунизма.

Пионерска помощ

На 21 т. м. пионерите от дружина „Олег Кошевой“ в с. Попина с бодри крачки, песни и весели закачки се отправиха към блоковете на кооператива. Детските гласове огласяха крайпътната местност.

Скоро те пристигнаха в местността „Чаирлъка“, където веднага се залониха да режат царевицата за силажиране. Едни изрязваха зелената маса, други я товареха, а трети я разтоварваха.

Само за 5 часа, пионерите изрязаха 4—5 тона зелена маса за силажиране.

Кооператорите от стопанството се радват, че тяхната бодра смяна ги е подпомогнала в изпълнението на много важна задача — силажирането.

Димитър КОВАЧЕВ

БОЯТ ПРИ ВЛАСОТИНЦИ

(Спомен от Боян Михнев Чобанов, бивш командир на първа дружина от Първи пехотно гвардейски полк).

След блестящата бойна операция на Червената армия при Яш-Кишинев, немската армия беше принудена да обърне гръб и да бяга панически.

Народите на Румъния и България с помощта на Съветската армия въстанаха и взеха властта в свои ръце. За хитлеровите завоеватели стана ясно, че трябва час по-скоро да напуснат Балканския полуостров. Те започнаха да се оттеглят към своята кървава бърлога. Пътят им обаче трябваше да бъде пресечен, за да се ускори победата и да се освободят народите на Европа от кошмарното иго на фашизма. С изпълнението на тази задача се зае и нашата храбра армия. След като прочисти редовете си от фашистките офицери по време на Деветосептемврийското въстание, обновена от свежите струи на партизанските части, тя обърна оръжието си към хитлеровите разбойници.

Нашата армия беше в състава на Трети Украински фронт под командуването на маршал Толбухин.

Първа софийска народоосвободителна гвардейска дивизия беше съставена на 6 септември 1944 година от партизански части и доброволци. С заповед на главния щаб на Народоосвободителната въстаническа армия, нашата армия се насочи за фронта по петите на отстъпващите немци.

Командуваната от мен първа дружина от състава на Първи гвардейски полк „Вл. Тричков“ с командир Денчо Знеполски получи първото си бойно кръщение на 29 септември 1944 година при гр. Власотинци.

Дружината беше сформирана в Брезник. По-голямата част от нея беше съставена от млади, ентусиазирани доброволци, които горяха от желание да се бият с фашистите, но нямаха голям боен опит и войнишка закалка, както старите бойци от партизанската бригада.

Тръгнахме към бойните позиции. Времето беше противно. Студени есенни дъждове, кал и влага съпътствуваха няколкодневния ни поход. Мокрите дрехи неприятно лепнеха по изтощените ни тела. По лицата на гвардейците сениждаше умора. Ще издържат ли тези момчета на една кървава среща с опитния и вещ във военното дело противник?

В 2 часа през нощта на 29 септември стигнахме в с. Боляре. Гвардейците веднага бяха подслонени и налягаха. Пред нас беше заетият от врага гр. Власотинци. Др. Д. Знеполски заповяда дружината да мине на първа линия и да освободи града. Аз събрах командирите на ротите и двама югославски партизански командири, които трябваше да присъствуват на това съвещание.

Данни за противника нямаше, освен това, което казаха югославските командири: градът е силно укрепен и че те досега са дали много жертви, но не могли да го завземат.

Изпратих разузнавателен патрул от 6 гвардейци и двама местни селяни от с. Боляре. Към 4 часа сутринта патрулът се завърна и донесе, че противникът имал сведение за нашето пристигане, но предполагал, че е цяла дивизия и се е получило смут всред него. Аз реших да атакувам, като използувам ефекта от смута всред тях. Снех заповедтта на командира и моето решение пред командирите на ротите, а чрез тях то стана и достояние на гвардейците.

Започна оживление и напрегнати моменти пред предстоящия бой. Повдигна се духът на командирите и гвардейците и те с готовност заеха местата си по указания на ротните командири. Всички с трепет зачакахме определения час за настъпление. А той беше 6 часа.

Малко преди определения час заедно с командирите излязохме на разузнавателното място, откъдето указах бойния ред на дружината.

Ситният есенен дъжд се беше превърнал в студена гъста мъгла, която като пелерина обвиваше планината. Градът едва се забелязваше. На североизточната му страна минава река. Ние бяхме заели именно тази част до града, а от югоизток бяха югославските партизански части, чиито командири бяха при нас. Те обещаха да ни подпомогнат.

В определения час атаката започна. Нашите роти използуваха мъглата и лозовите насаждения и това помогна ние да се приближим до врага. Движехме се безшумно. Противникът не забелязваше нищо. Когато наближихме на 200-300 метра, мъглата внезапно се вдигна, противникът ни забеляза и откри огън. Нашите картечници веднага го сподавиха и внесоха смут всред него. Обадиха се и минометчиците. Спокойният и хладнокръвен командир на второ минохвъргачно отделение, Йордан Найденов Данов от с. Загорци, Новозагорско, умело и точно насочваше огъня на минохвъргачката си в окопите на враговете.

Мина след мина изпращаше и командирът на трето отделение Никола Игнатов Илиев от с. Бяла-вода, Никополско. Целият минохвъргачен взвод, командуван от Асен Ненчев Конов, сееше огън и смърт над треперещите пред края си окупатори на Власотинци.

Ротите започнаха да прегазват реката. Първа рота с командир Любен Българанов, която беше на левия фланг, без да обръща внимание на противниковия картечен огън, бързо преодоля съпротивата на бункерите, които бяха издигнати по брега на реката и влезе в града начело с втори взвод с командир храбрия сержант Колю Г. Петков от с. Остра могила, Старозагорско.

На левия фланг отделението на Митко Стойков се натъкна на враже картечно гнездо. Дъжд от куршуми засипва отделението. Бойците залягат, а гласът на командира гърми: „Картечницата напред, стрелци огън“. Тогава Никола Димитров от с. Богданчевци, Габровско с точен прицел обезврежда стрелеца от противниковото гнездо, което се беше укрепило на един прозорец.

Неприятелят не издържа на нашия устрем и удари на бяг Аз виждах, как панически бягащите немски фигури се мъчеха да се измъкнат от десния фланг. Веднага изпратих адютанта на дружината Новачков, да нареди на две тежки картечници да пресекат пътя на противника.

Славните картечари се справиха отлично с задачата.

Първа рота продължаваше настъплението в града. Второ отделение от трети взвод се натъкна на огън. Куршуми от пушки и шмайзери засвистяха от двете му страни. — „Бомбите момчета“ — прогърмя заповедта на командира. Звънтят стъкла и се разбиват на стотици парчета. Бомбите разтърсиха къщата, където се намираше противникът. От там се измъкнаха 10 фашистки бойци.

Боят продължаваше ожесточено. Свръзката Васил Николов от София, без страх от куршуми, предаваше заповедите на ротните командири.

Втора рота настъпваше заедно с командира си Любен Андреев от София.

Безстрашните бойци: Никола Павлов от Глоговица и Васил Рангелов от с. Долна мелна, Трънско с устрема си към врага увличаха всички.

Врагът беше разгромен и ние станахме господари на града. Малка част от враговете успяха да се спасят с бягство. Мнозина намериха смъртта си, а 400 души бяха пленени.

Бързината, духът и желанието за победа у младите гвардейци увенча нашата атака с блестящ успех.

Това първо бойно кръщение на бойците ги насърчи и те с още по-голям устрем и героизъм продължиха по-нататъшното преследване на врага.

Писма до РЕДАКЦИЯТА

Нужни са бързи мерки

От страна на общинския съвет в с. Кайнарджа и пълномощничеството на с. Светослав не се взеха никакви мерки за благоустрояването на с. Светослав. През 1958 година построихме библиотека и читалня, които са прикрепени към читалището. В самото читалище имаше стена, която преграждаше салона. Ние я съборихме, но ето вече година откакто читалището е само почистено без да е замазано вътре след събарянето на стената. Въпреки че имаме около 18,000 лева събрани по пътя на самооблагането, никой не се занимава с този въпрос. Тези пари ние след това не имаме право да ги употребим.

Такова е положението и с парка в селото. Засадените дръвчета и цветя са потънали в бурени, понеже никой не се грижи за тях.

Най-голяма вина за това има пълномощникът др. Лефтер Неделчев. Нека да се вземат мерки от страна на съвета и се поддържат обществените сгради и паркът в изправност, защото те са на всички ни.

Георги МАРИНОВ

Така ли се възпитават децата?

Случи ми се да мина по улица „Кубадин“ в Силистра. Още отдалече забелязах огън. Когато се приближих до мястото на огъня, видях 10-12 деца. Разбрах, че огънят е запален от тях и то на 2-3 метра от една дъсчена ограда, зад която се намира жилище. Освен това тези палавници с горящи главни бягаха по улицата.

На забележката, която им направих, те дори не обърнаха внимание и не само това, а започнаха дори да приказват цинизми.

Останах изненадан от това, защото тези деца от ул. „Кубадин“ и съседните улици са едва от 6 до 12 годишна възраст. Всички те имат родители и се възпитават в училище. Нима родителите им позволяват да играят с огън? Нима така ги възпитават в у-ще „Никола Йонков Вапцаров“ — където те се учат?

Христо ДОБРЕВ,
ученик в IX клас I ССУ

Членовете от II квартално дружество на ДКМС Силистра се включват активно в благоустрояването на града.
НА СНИМКАТА: Комсомолците работят по оформянето на нови красиви алеи.

Всички сили за съкращаване сроковете на петилетката!

* * * * *

ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ЗАДАЧИТЕ ПО РАЗВИТИЕТО НА ЖИВОТНОВЪДСТВОТО В ОКРЪГА ПРЕЗ ИЗТЕКЛИТЕ ОСЕМ МЕСЕЦА НА ГОДИНАТА

ТКЗС	ГОВЕДОВЪДСТВО					СВИНЕВЪДСТВО				ОВЦЕВЪДСТВО			ПТИЦЕВЪДСТВО		
	Годишен план за мляко от фуражна крава	Изпълнено към края на м. август	Изпълнение спрямо годишния план в проценти	Млеконадой само за м. август	% на отпадналите телета	Общо изп. на броя на свинете в % спрямо год. план	Брой на получените прасета	Брой на отпадналите прасета	% на отпадналите прасета	% изпълнение броя на овцете-майки спрямо год. план	Годишен план за млеконадоя от фуражна овца	Изпълнено до края на м. август	Годишен план за броя на яйца от кокошка-носачка	Изпълнение към края на м. август	% на отпадналите пилета
Айдемир	3150	1817	58	193	5	218	1324	66	5	74	60	51	150	78	19
Алеково	2250	1341	60	146	3	74	1426	356	25	79	46	31	130	61	50
Алфатар	2800	1375	49	199	7	118	1976	105	5	77	40	34	130	86	29
Бабук	2689	1439	54	235	10	79	1731	48	3	100	58	38	130	67	25
Белица	2713	1694	62	206	2	64	1491	118	8	96	46	27	145	94	27
Главиница	3800	1700	42	257	2	121	1692	140	8	109	46	36	120	100	29
Голеш	2700	1463	54	235	6	92	1026	163	16	86	44	28	130	69	27
Добротица	2800	1425	49	195	6	111	821	121	15	107	45	27	120	85	34
Дулово	2900	1668	58	181	12	337	1813	209	12	81	57	38	120	76	28
Зафирово	3204	1679	52	188	7	78	1495	202	14	101	50	34	120	86	33
Иширково	2500	1423	57	203	11	128	2702	198	7	88	60	34	130	74	25
Кайнарджа	2650	1705	64	235	12	138	2568	192	7	85	62	33	130	88	33
Калипетрово	3500	1968	56	285	1	63	803	38	5	80	80	76	130	81	14
М. Преславец	3200	1672	52	309	4	105	916	141	15	103	45	27	130	90	30
Межден	2892	1701	59	251	13	152	946	91	10	82	56	36	124	78	14
Нова Черна	3532	2468	70	344	9	65	962	33	3	101	61	51	129	121	24
Окорш	2820	1860	66	247	4	152	1509	117	8	77	56	37	145	56	23
Паисиево	2400	1362	57	231	7	116	957	156	16	81	52	44	130	88	27
Попина	2700	1471	54	203	11	46	1442	334	23	69	69	49	130	95	32
Секулово	2750	1652	60	214	10	89	1241	86	7	106	60	33	121	76	26
Ситово	2700	1510	56	277	10	95	2018	180	9	82	55	40	120	73	18
Сокол	3150	1852	59	284	8	132	1262	68	5	73	49	27	130	82	38
Срацимир	2700	1516	56	239	6	76	1227	50	4	91	60	47	130	73	34
Сребърна	2800	1697	61	218	7	71	1588	128	8	101	59	44	135	85	21
Средище	2400	1564	65	258	3	147	2734	100	4	96	53	37	100	63	37
Ст. Караджа	2700	1843	68	275	5	67	1263	97	8	76	45	37	150	87	26
Старо село	3100	1714	55	186	10	120	977	193	20	76	56	39	139	100	27
Тутракан	2965	1833	62	255	5	78	2160	199	9	70	50	39	130	77	37
Черноник	2800	1533	55	215	11	120	965	104	11	74	45	27	130	64	25
Общо за окръга	2700	1618	237	231	7	97	42985	3889	9	87	54	37	120	79	27

Данните в таблицата отразяват развитието на животновъдството в нашия окръг през изтеклите осем месеци на тази година. От тях е видно, че в този отрасъл през изтеклия период са постигнати не малко успехи. До края на месец август млеконадоят от фуражна крава е достигнал средно за окръга—1618 л, а само за месец август 231 л. На първо място в окръга по млеконадой от фуражна крава е ТКЗС Нова Черна, което е получило по 2468 л мляко. След него се нареждат ТКЗС Калипетрово—получило по 1968 л, Айдемир—1817 л и др. На последно място са стопанствата Паисиево и Алеково получили съответно по 1362 л и 1341 л.

Трябва обаче да отбележим, че по график средният млеконадой от фуражна крава за окръга до края на месец август трябваше да достигне 66·60 на сто, а той е изпълнен 60 на сто или окръгът е под графика с 6·60 процента. В график с изпълнението на плана по млеконадоя са само стопанствата Нова Черна с изпълнение 70 процента, Стефан Караджа—68 и Окорш—66. Сравнително добре са и стопанствата Белица, Кайнарджа, Сребърна и Тутракан. Далеч под графика са стопанствата Главиница—с 42 процента изпълнен план, Добротица—49 и Алфатар—49.

Планът за броя на свинете е изпълнен 97 на сто. Това показва, че годишният план ще бъде изпълнен. Но и по този показател има стопанства, които застрашително изостават. Така например ТКЗС Калипетрово е изпълнило плана за броя на свинете едва 63 на сто, Белица—64 на сто, Нова Черна—65, Кайнарджа—67. Явно е, че в тези стопанства този въпрос е оставен на по-заден план.

Смъртността при младите животни в окръга по данните от таблицата е все още много голяма. При телетата за окръга тя е 7 на сто, а при прасетата 9 на сто. През месец август смъртност при телетата почти е нямало. По-лошо е положението при прасетата. Най-голяма е смъртността на прасетата в ТКЗС Алеково, в което от родените 1426 прасета са умрели 356. Висок е процентът на умрелите прасета и в стопанствата Старо село, Попина Голеш и др. Сравнително по-малка смъртност при прасетата е допусната в стопанствата Бабук—3 на сто, Нова Черна—3, Срацимир—4.

Планът за броя на овцете майки е изпълнен едва 87 на сто. От всички 29 стопанства в окръга само 8 от тях са изпълнили плана за овцете майки. Най-лошо е положението в ТКЗС Попина, което е изпълнило плана 69 на сто, Тутракан—70, Сокол—73, и Черноник—74.

Планът за млеконадоя от фуражна овца за 1959 год. не е изпълнен. При план за окръга 54 л от фуражна овца, получени са 37 л. Нито едно стопанство в окръга не е изпълнило плана си по този показател. Само ТКЗС Калипетрово е надхвърлило средния млеконадой на окръга с 22 л и е получило средно от фуражна овца по 76 л.

Висок млеконадой получиха стопанствата, които най-рано отбиха агнетата. Ето защо сега трябва да се вземат мерки за навременото осеменяване на овцете.

Планът за яйцата е изпълнен 66 на сто. Получени са средно за окръга от кокошка носачка по 79 яйца от заплануваните—120. Това показва, че съществува реална възможност да се изпълни планът за носливостта от кокошките. Необходимо е обаче да се вземат мерки за по-доброто гледане на кокошките. Над сто яйца от кокошка носачка са получили стопанствата Главиница, Нова Черна и Старо село. Ниска е носливостта в стопанствата Окорш, Средище, Алеково и Черноник.

Смъртността при пилетата за окръга е 27 на сто. За месец август тя е намаляла с 1 на сто. Има обаче стопанства, в които процентът на смъртността при пилетата е много висок. Така например в ТКЗС Алеково 50 на сто от получените пилета са умрели, Тутракан — 37, Добротица — 34 и др.

Божко ХРИСТОВ
началник Окръжен отдел „Статистика“

Четете и разпространявайте вестник „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“

АГРОТЕХНИКАТА НА НЯКОИ ЗЕМЕДЕЛСКИ КУЛТУРИ, СЪОБРАЗЕНА С МЕСТНИТЕ УСЛОВИЯ

Получаването на високи добиви от земеделските култури е една от основните задачи на нашите кооператори. В ТКЗС Калипетрово са застъпени като основни култури царевицата, слънчогледа, цвеклото, памука, пшеницата и ечемика. Ние няма да изясняваме подробно агротехниката на тези култури, а само ще обърнем внимание на най-същественото в тяхното отглеждане при нашите условия, а именно върху основната обработка на почвата, времето на сеитбата, гъстотата на посева и торенето им.

Пролетните култури са много отзивчиви на есенната дълбока оран на почвата. Обаче тя трябва да бъде извършена високо качествено и навреме така, както го изисква съответната култура. Някои председатели на ТКЗС и специалисти считат, че не бива да се прави подметка на стърнищата. Това схващане е вредно, защото най-важното условие за висококачественото извършване на дълбоката оран е подметката.

При царевицата, слънчогледа и захарното цвекло есенната оран с продълбочител на 30-35 см е главното условие за получаване на високи добиви. Тази година нашето стопанство има засята царевица на продълбочени и непродълбочени площи. От продълбочените площи ние получаваме с 30-40 на сто по-високи добиви отколкото непродълбочените такива. Това се дължи на обстоятелството, че на продълбочените площи царевицата се разви сравнително нормално и можа да устои на сушата.

За всички пролетни култури есенната дълбока оран трябва да почне 15-20 дни след подметката на стърнището или тя трябва да се извърши от края на юли до края на август. През тази година всички тези неща са спазени в нашето стопанство.

Много често в нашия район се бърка с предсеитбената оран срещу есенниците. Тази година ние получихме по-висок добив пшеница от площите се извършена предсеитбена оран, докато на другите площи с дискована почва имаше пшеница за бракуване. Най-често се бърка с ненавременното извършване на предсеитбената оран. Крайно време е да сесложи край на вредната практика днес да се оре, а след ден-два да се сее. На неулегналата почва семената се заравят на различни дълбочини и после от слягането коренчетата на растенията се разкъсват. Върху така подготвена почва се получава неравномерен посев с хилави растения, които лесно измръзват през зимата. Нужно е предсеитбената оран да бъде извършена на 18-20см дълбочина и най-малко две седмици преди сеитбата.

Времето за сеитба е също важен момент от агротехниката на културите. Трябва конкретно да се подхожда при определяне момента на сеитбата, като във всички случаи се изхожда от биологичните изисквания на културите. Например царевицата трябва да се сее, когато температурата на почвата е достигнала 10-12 градуса, захарното цвекло—8-10 градуса и т. н. През тази година в нашето стопанство и в другите стопанства не се спазиха тези неща за захарното цвекло, защото указанията бяха да се сее в началото на месец март. Почти навсякъде посевът от захарно цвекло беше нередовен. Що се отнася до сеитбата на есенните култури, тя в Северна България може да започне по-рано, отколкото в Южна България. Например сега вече може да започне сеитбата на ечемика и пшеницата, стига да има направена висококачествена предсеитбена оран.

Трябва да подчертаем, че за всички култури както много ранната, така и много късната сеитба са еднакво вредни. Определяне момента на сеитбата трябва да стане от агрономите по места.

По гъстотата на посева се говори много. Беше поставен въпросът за 3200 растения царевица на декар, 4300 растения слънчоглед и т. н. Получиха се възражения от страна на всички кооператори и някои специалисти, че така посевите ще станат много гъсти. Ние смятаме за грешно мнението, че през тази година главната причина за ниския добив от царевица е голямата ѝ гъстота. Най-голяма е вредата от сушата. Вярно е, че 3,200 растения царевица на декар са извънредно много, но не бива да се стига до другата крайност — да се сее много рядко, защото това е също вредно. Всяко растение има оптимална площ на хранене и това именно нашите специалисти трябва да преценят за всяка култура. Ние смятаме, че за царевицата не бива да се стига под 2,200 растения на декар, което се постига при разстояние 80 х 50 или 80 х 60 см.

Извънредно отговорна е задачата на специалистите при определяне гъстотата на посевите. Специалистът трябва да определи за района си, дори и за всеки блок каква да бъде гъстотата на посева.

Плановите добиви за всички култури през 1960 година са значително по-високи. Има реална възможност за тяхното изпълнение, стига освен горепоменатите неща да извършим и обилно наторяване. По липса на торове в ОТП ние направихме основно наторяване на сравнително малко площи, макар нашите възможности да бяха големи. Торта още не е пристигнала, а ние трябваше да правим предсеитбено наторяване. В нашето стопанство ние можем да направим (ако дойдат торове) есенно наторяване на житните култури и подхранването им през 1960 година. Разумно ще бъде срещу есенниците да се направи присеитбено торене с гранулиран суперфосфат в доза към 10-12 кг на декар. Последните данни показват, че е по-добър ефекта от това торене, отколкото предсеитбеното. Що се отнася за подхранването на посевите, няма никакви изменения. То трябва да се проведе така, както е провеждано досега.

Тази есен е добра. Ако се спазят горните указания, няма съмнение, че ще бъде изпълнена поставената задача от Партията и Правителството — да получим високи добиви от земеделските култури.

Ат. ШЕМЕЛЕКОВ,
главен агроном на ТКЗС в с. Калипетрово
Георги ГАДЖЕВ,
зам. председател на ТКЗС в с. Калипетрово

Изпълниха поръчението си с чест

Добри грижи за отглеждането на слънчогледовата култура положиха кооператорите от полевъдната бригада в село Голеш.

Когато слънчогледът узря, полевъдните звена започнаха беритбата му. Само за 7 дни 8 полевъдни звена прибираха реколтата от засетите 950 дка.

Най-добре организираха работата си звената на Иван Стоянов и на Георги Василев. Те най-масово участвуваха и в беритбата на слънчогледа и първи я завършиха.

Първа от бригадите на обединеното стопанство с център с. Голеш завърши беритбата на слънчогледа бригадата в Голеш. Сега нейните кооператори бързат да освободят площите от слънчогледа за предсеитбена оран. Щом площите бъдат почистени напълно ще започне масовото прибиране на царевицата.

Кооператорите от бригадата и механизаторите от девета тракторна бригада на МТС—Кайнарджа знаят много добре, че от тяхната работа сега зависи навременното засяване на есенните култури и получаването на високи добиви от тях през идната година. Затова те нито за момент няма да намалят темпа и напрежението на работата.

Вълчо РАДЕВ

НЕБИВАЛ ЕНТУСИАЗЪМ

От една седмица кооператорите от с. Звенимир работят с небивал ентусиазъм. Всеки ден, преди да се е съмнало, ще видиш звеното на Ахмед Исмаилов на блока — едни берат царевица, други връзват царевичните стъбла, а каруцарите откарват пълните каруци с царевични кочани на определеното място.

В лицата на хората като че ли виждаш тяхната радост и гордостта им, че са получили високи добиви. Най-радостен е звеноводът Сали Махмудов, чието VI звено получи от 36 дка по 450 кг царевица. Но не само неговото звено е доволно. Звеноводът Джемал Алиев получи по 440 кг царевица от декар.

Общо тази година бригадата ще получи не по 360 кг царевица от декар както е запланувано. Добивът ще бъде над 440 кг. Още през пролетта почвата беше наторена, прекопана беше 3-4 пъти, спазена бе необходимата гъстота. На всички тези въпроси миналата година не се е обърнало много внимание и добивът е бил по 130 кг на декар.

Велико СТАНЕВ

Под грижите на градинарите от ТКЗС с. Срацимир, засаденото зеле — втора култура се развива добре.
НА СНИМКАТА: Стоян Христов от с. Срацимир полива зеле — втора култура.
СНИМКА: Върбан Ангелов

ният двигател на историята: посланикът или граф Палфи? Боя се, че и ти, и майор Котелков не разбирате нещо по-важно: най-главният там е бил онзи стар българин, който със семейството си и децата си е излязъл през нощта и е развалил оградата на своето лозе, за да прегради пътя на фашистите с камъни.

XXI

„Слушай! Слушай! Рале, Рале! Аз съм Рине! (Пауза). Сакото е готово! Подпухна едноокият. . .“

— Да пукнеш дано! — злобно прошепна Бабин.

Беше нощ. . . Той отново приемаше отговора на неизвестния събеседник и новата фраза: „Зекс Арт . . .“ „Шести артилерийски“ или какво? Преговорите завършиха. Той сне слушалките, записа в журнала часа и минутите, вълната на приемането, кодирания текст. Беше нощ. . . Той се протегна така, че гърбът го заболя и протри с юмруци възпалените си очи.

На двора плискаше вода Шустов — доизмиваше машината. Чуваше се как адютантът сърдито се оплаква на автотехника: генералската кола има пет нови гуми, а техните са просто позор, а не гуми: лепенка до лепенка.

Бабин излезе от фургона. Нощта беше по септемврийски студена, но още зелените дървета, особено там, където ги осветяваха прозорците на ватагинския кабинет, напомняха за лятото.

Шустов замислено човъркаше нещо в своя „вилис“.

В някакъв далечен двор изкукурига петел.

Миша не можеше да спи. Нощта беше една от ония, когато кой знае защо очакваш големи промени в живота си. Той се върна в топлия фургон и се разходи из него. Опита се да хване Москва. Москва беше вече свършила предаването. Той седна до масата, взе лист хартия и започна да пише на майка си.

Тези писма, писани при безсъница и нощна умора, никога не предаваха неговите истински чувства. Той не умееше да пише, а днеска съвсем.

нашата съдба, че аз нищо не съм скривал, даже в мислите си не съм скривал.

— Аз ви моля да говорите откровено—търпеливо каза Ватагин.

— Психопттка!—високо прошепна Ординцев. — Всички знаят, че е психопатка, но . . . с престъпни наклонности. Преди войната тя свърза своята съдба с най-крупния международен аферист, или по-просто казано, с един крадец. Той беше французин . . . Имаше нашумял процес още в Константинопол. Тя успя да избегне разгласяването на тази работа, даже не фигурираше в съда. С кого се е разплатила тя, с какво се е разплатила—не знам. Но сега вие разбирате защо тя не е в Париж. Тя се боеше от евентуална среща с този французин.

— А за какво бяха всички тези търсения на Леонтович?

— Палфи можеше да узнае нейната тайна. Тези мошеници винаги знаят всичко. А от затвора Марина се боеше най-много. Боеше се, че нейното име може да бъде свързано с името на крадеца.

— И все пак, за какво е бил този Леонтович?

Старикът замълча. Преглътна слюнката си и отново замълча. Изглежда той се опасяваше от нещо.

— Аз мога да ви уверя, че за нашия разговор в България няма да узнае никой—каза Ватагин.

— Аз мислех. . . Моля ви да запомните, че това не е факт, че аз само мислех. . . Ние тук имаме много свободно време за мислене. . .— Старикът странно се изсмя.—Това е шантаж. Може би Палфи е от един дол дренки с този френски каторжник. Може би той сам е измислил заради нея тези търсения на годеника, за да прикрие някои свои криминални афери. Не е ли истина? Ето защо тя ми заплати, т. е. само веднаж ми даде пари, когато ме молеше да не се раздрънкам, че Леонтович е в Стара Загора. . . И аз мълчах. Имайте предвид—на вас пръв. . . Мисля, че всичко се руши. Мисля, че сега на нея ѝ е все едно.

— Свободен сте—каза Ватагин.

ВИДОВЕ ХРАНИ И ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ

(Рационално хранене)

Всеки жив организъм при дейността на своите клетки, тъкани и органи непрекъснато губи от влизащите в състава му вещества. За поддържане на живота е необходимо всички тези загуби да се покриват посредством храната. Младият растящ организъм се нуждае не само от покриване на своите загуби, но и от натрупване на вещества, необходими за правилния му растеж и развитие. Напълно естествено е, че храната на човека трябва да съдържа всички ония вещества, които влизат в състава на неговия организъм, т. е. белтъци, мазнини, въглеводи, витамини, минерални вещества и вода.

Белтъкът е основата на всяка жива клетка. Прието е да се нарича пластически, т. е. строителен материал на клетката. Затова той е така необходим при растежа на подрастващия организъм. В състава на човешката храна влизат различни продукти от животински и растителен произход, които са източник на белтък. Така известни са белтъците на месото, яйцата, млякото и млечните продукти. Това са белтъци от животински произход. Те се считат като най-полезни за организма или както е прието да се казва — за пълноценни белтъци, за разлика от растителните белтъци съдържащи се в хляба, картофите, житните растения, някои зеленчуци и други.

В организма на човека и животните става непрекъснато окисляване на веществата или както е прието да се казва — горене. То е необходимо за поддържане на човешкия живот, за работата на всички вътрешни органи (сърце, черен дроб, стомах и др.) и за изпълняване на всяка работа, която човек върши. За такъв горивен или енергетичен материал служат главно въглеводите и мазнините.

Най-ценни са млечните мазнини, които влизат в състава на млякото и млечните продукти — прясно масло, каймак, сметана, а също и мазнината влизаща в състава на яйчния жълтък. Те съдържат някои витамини като А, Д, Е, които имат голямо значение за организма. Но макар и в по-малка степен и всички други мазнини като например растителните мазнини, сланината, свинската мас, и др. имат голямо значение за храненето на човека. Всички мазнини се явяват и като източник на топлина за организма.

Въглеводите пък са източник на енергия. Те подпомагат и правилно изгаряне (окисление) на мазнините. За източници на въглеводи при храненето служат главно продуктите от растителен произход, хляб, картофи, зеленчуци, плодове и др. Между продуктите от животински произход само млякото съдържа въглеводи—млечна захар. Най-добре усвоима захар (въглевод) е гроздовата захар (гликозата), тъй като тя е водно разтворима и се всмуква бързо в кръвта. Затова тя е особено необходима, когато се налага бързо да се достави захар на тъканите, както например при силна умствена умора, при продължителна физическа работа (когато има голям разход на енергия), при отслабване на сърдечната дейност и др. Такава водно разтворима захар се намира в плодовете, особено прясното и сушено грозде (стафидите), което се явява ценен хранителен продукт. Като се има предвид че освен захарта гроздето съдържа и в достатъчно количество минерални соли, като фосфор, калций, желязо, явно е, че то не бива да липсва от ежедневното ни меню.

Минерални вещества. В състава на човешкия организъм влизат: калций, фосфор, калий, сяра, натрий, хлор, магнезий, желязо, незначително количество йод, бром, мед, алуминий, целий, манган, и др. Калцият е особено необходим за растящия организъм за развитието на костите, а също така и за развитието на нервната система. За тази цел е необходим също и фосфор. Хлорът е необходим за образуване на солната киселина в стомашния сок и за нормалната дейност на нервната система. Сярата е съставна част на белтъците в организма, желязото е необходима съставна част на хемоглобина и т. н. Калций се съдържа в млякото, граха, спанака, морковите, лимона, картофите, месото, сливите, ябълките, краставиците и др. Фосфор съдържат: млякото, яйчния жълтък, грахът, месото. Желязо съдържат: месото, яйцата, сухият грах, спанакът и др. Калий съдържат: бобът, грахът, орехите, сухото грозде. Сяра съдържат: сиренето, бобът, прасковата, овесеното брашно.

Явно е, че смесената храна осигурява на организма достатъчно количество соли. Храната, която е съставена само от белтъци, масти, въглеводи, минерални вещества и вода, не е достатъчна да осигури нормална жизнедеятелност на организма. В нея трябва да се съдържат също така особени вещества наречени витамини. В настояще време е установен значителен брой витамини, които са означени с буквите от латинската азбука А, В, С, Д, и т. н. Продължителната липса или недостиг на каквито и да е витамини в храната предизвиква авитаминози. Витамините постъпват в организма с храната, затова тя трябва да бъде разнообразна, за да могат да постъпват всички видове витамини, които се съдържат в различните видове продукти.

Д-р Д. ПАЯНТОВ

Народна песен

Прочуло се е, мале мо,
голямо село Айдемир
със много лозя в полето
със много сладки гроздове.
Сутрин ги рано обират,
вечер ги карат на пункта.
Там ги основно почистват,
всеки ги в щайги нарежда.
Ах, мале майко юнашка!
Силистренското ОТеПе
отново пак я забърка,
забърка още объркa —
не праща щайги, майчице,
гроздето гние, загива.

Тъй ако върви, мале мо,
пак ще спечели Винпрома.
Пияни хора ще ходят,
ще ходят и ще разправят
какво е чудо станало
с туй наше пусто ОТеПе.

Топузов

Из дневника на директора на училището в с. Водно Али Аптиев

15 септември.

Машаллах! Днеска ще се напия така, че и Мохамед да се пръсне от завист. Дечурлигите щели да започват училище. Хм, че да си започнат, щом си нямат друга работа. Хе-хе! Хубаво нещо е ракията. Който пие, зло не мисли!

Чакай, какво разправяха? Нямало доставени книги за децата. Чудни хора? Аз ли да изема да им ги купувам. Прощавайте, ама аз не съм им баща. Там-та-ра-рам! Там-та-ра-рам! Аз не съм им баща! Да-а-а! Не съм!

Мила моя ракийке! Уф, че е желта, пустата! Там-та-ра-рам! Защо ли не стана оперен певец? Ще мога да пея „Тъкала Донка престилки“. Хи-хи! Престилки!

17 септември.

Казанджия, здравей! Я бре казанджиьо, я бре дермендживьо! Има ли нещо при тебе готово? Как няма да има! Нали ти я фабрикуваш, тая върлата Дай да се почерпим! Почерпушка, а? Аз вече направих тази церемония, ама нали артистите ги изкарват на бис. Аз сам се изкарвам на бис. За днешния ден—два пъти. Абе, казанджия! Ти знаеш ли кой е измислил ракията? И аз не го зная. А ако го зная, ще отида и ще му кажа: „Дай, побратиме, да те целуна три пъти по мустака!“ И ще го целуна!

21 септември.

Рано пиле, рано пее! Казанджия-я-я! Тук ли си, дяволе? Да се почерпим първо! Така! Сега слушай! Дай си ушенцето тук! Ракията от училищните сливи няма да я даваш никому! Разбираш ли? Никому! В училище искат да купуват не знам какво там, за украса с парите от ракията. Да имат да вземат! Аз ще си я сложа в бюрото, милата. Защо ще я продавам. Ти ще идваш при мене, ще носиш мезе. От мене ракията, от тебе мезето. Готово. Наздраве казанджия! Да ти кажа ли какво реших оня ден? Реших аз значи, да стана оперен певец. Ето слушай:

Аз съм героят на новия ден.
Где ще намерите други като мен. . .
Фигаро тук, Фигаро там!
Фигаро там, Фигаро тук!
Директорът тук,
директорът там. . .

А, казанджия, излиза ли! А пък мене действително не могат да ме намерят. Все ме търсят. . . Хи-хи!

(Тук дневникът завършва внезапно. Очевидно Али Аптиев е заспал).

Преписал: **ДОНЖЕЛИЕЗ**

БАНЯ

(Драма в три действия, три действуващи лица, двама фигуранти и един хор)

I действие

Аз: Едно билетче, моля!

Касиерката: От колко?

Аз: От два и осемдесет.

Касиерката: Кабина?

Аз: Да, кабина.

Касиерката: (усмихна се)

Аз: (и аз се усмихвам)

II действие

Аз: (В кабината съм. Подсвирквам си и се съблича̀м)

Фигурант: Чук-чук-чук! (показва си главата през вратата, после целият влиза в кабината и започва да се съблича.)

Аз: (гледам го)

II фигурант: Чук-чук-чук! (прави същите действия, като първият)

Аз: (изревавам) Е-е-е-е-ей!

Бай Стоян: А?

Аз: Откога пущате в кабината повече от един човек?

Бай Стоян: От двадесет и пет години, откакто съм контрола.

Аз: (онемявам при думата „контрола“)

Хор на баняджиите

. . . .

Старци ли са те?
Старци или не?
Щом желаят да се къпят,
дайте ги насам!
Е-е-ей!
Старци или не!
С двама-трима във кабина
ще изпълним план! . .

III действие

(В същност, в него няма никакво действие, доколкото се отнася до управителя на „Комунални услуги“ и сектор „Труд и цени“ при Окръжен народен съвет. Действието ще започне тогава, когато горните две действуващи лица излязат на сцената, определят нови цени и наредят кабините да се ползуват само от един човек)

До Началника на отдел
„Селско стопанство“
при Окръжния народен съвет — Силистра

Известно Ви е, че в нашето стопанство е подета една твърде полезна инициатива — на всички кооператори да се осигури по една разходка до Варна и се запознаят с хубостите на този наш известен курортен град.

Камионите, с които разполагаме, не са достатъчни да разрешим тази задача за по-кратко време и се отдадем на сеитба, пък знаете, тя не чака.

Ето защо ние Ви молим да ни помогнете като ни изпратите десетина камиона. Надяваме се, че ще ни влезете в положението и ще направите нужното.

За сеитбата не се тревожете, ние си имаме грижата. Есента е хубава и има още време за нея. До падането на първия сняг ще й видим работата.

ТКЗС Попина — Председател: (не се чете)

Браво!

1. **Ахмед Черкезов** — бригадир от с. Босна, глобен с 3 трудодни за проваляне на вършитбата.

2. **Петър Тодоров** — пом. бригадир в с. Ястребна, глобен с 5 трудодни за лоша работа.

3. **Ахмед Ферадов** — пом. бригадир в с. Любен, глобен с 5 трудодни за проваляне беритбата на тютюна.

Глобяват се с по 5 трудодни овчарите **Желязко Димов, Петър Опрев, Димитър Габара, Йордан Димов, Иван Тодоров, Осман Рушидов и Фаик Рушидов,** понеже са пускали овцете от стадата си в люцерната и небрания слънчоглед.

Добре са се постарали другарите, няма какво!

Ако ви харесва, последвайте примера им!

(Из бюлетина на с. Добротица)

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

КИНО

(от 28 септември до 4 октомври)

Силистра кино **„Доростол“** — „Сомбреро“, „Опияняващи мелодии“; кино **„Култура“** — „Дон Жуан“; **Тутракан** — кино **„Дунав“** — „Ало, грешка“, „Железничарят“; кино **„Хр. Ботев“** — „Под игото“, „Безследно изчезнал“; **Дулово** — „Премиерата се отлага“, „Джузепе Верди“; **Алфатар** — „Ребро Адамово“, „Романтично приключение“; **Кайнарджа** — „Във властта на златото“, „Наши съседи“; **Попина** — „Две победи“, „Рита“; **Айдемир**—„Приключенията на бедния Хасан“, „Щастлива грешка“; **Добротица** — „Лястовица“, „Висока длъжност“; **Цар Самуил** — „Между небето и земята“, „Трима излязоха от гората“; **Зафирово** — „Първа радост“, „Изоставеният замък“; **Сребърна** — „Палома“, „Висока длъжност“; **Ситово** — „Али Баба“, „Буря над полята“; **Гарван** — „Летят жерави“, „Ескадрила Прилеп“; **Бабук** — „Отрядът на Трубачов“ ,„Вдовицата на Отар“; **Средище**—„Алеко Дундич“; **Межден**—„Господин 420“, „Пламенни души“; **Иширково** — „Нова атракция“, „Алеко Дундич“; **Алеково** — „Летят жерави“, „Гората шуми“.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА

Улица „Дочо Михайлов“ № 21

Телефони: главен редактор и зам. главен редактор—201

Отдели: Партийно-организационен Селскостопански, Промишлен, Култура и бит, Писма на читатели и дописници—27

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

КОЛОЕЗДАЧНАТА ОБИКОЛКА НА БЪЛГАРИЯ

В сряда силистренци посрещнаха радушно участниците в Деветата колоездачна обиколка на България. Те аплодираха сърдечно победителя в шестия етап Варна-Силистра—178 км, холандеца Лекс Крьонинген, който пръв пресече финишната линия, следван само на едно колело от заслужилия майстор на спорта Боян Коцев, а също така и всички останали, които пристигнаха в града, преодолявайки с мъжество тежкия маршрут.

Както е известно в Деветата колоездачна обиколка на България участвуват отборите на България, Полша, Чехословакия, Югославия, Англия, Холандия, Дания и Белгия, както и отбори на дружествата и окръзите. В състава на българския национален отбор са Боян Коцев (капитан), Ненчо Христов, Никола Филипов, Христо Илиев и Иван Бобеков.

Чуждестранните отбори се оказаха добри съперници. Не случайно те се наредиха заедно с българския национален отбор на челните места. При това трябва да се подчертае, че те са съставени предимно от млади състезатели. В сравнение с миналата година холандския и датския отбор са значително по-силни, но белгийците отстъпват. Много добро впечатление оставят полските състезатели, които са най-силните конкуренти на българския национален отбор, а също така и англичаните. С всеки следващ етап отборът на Англия подобрява своето положение, а неговите състезатели излизат все по-напред в главното индивидуално класиране. Неочаквано слабо се представят чехословашките състезатели, които явно са дошли с неподходящ за силата на Обиколката състав. Под очакваното ниво е и отборът на Югославия, макар че е съставен от опитни състезатели.

След като навлязохме във втората половина от Обиколката можем без колебание да твърдим, че националният отбор на България не ще бъде изместен от първото място, което засма сега. В досегашните шест етапа България остави отбора на Полша на 6.22 мин. зад себе си, а отбора на Англия—на 12.13 мин. Това са внушителни разлики, които постоянно нарастват. Само изключителни събития могат да внесат промяна в този ред на класирането.

Необикновено остро обаче се разви индивидуалната борба. Оказа се, че Крьонинген (Хол), Форналчик (Пол), Хиндс (Анг) и др. са много силни бегачи и не отстъпват с нищо на нашите фаворити Ненчо Христов и Боян Коцев. Дори нещо повече. Чужденците показаха учудващо добри спринтьорски качества. На всички досегашни финални спринтове те се наложиха над нашите състезатели. Силистренските любители на спорта сами бяха свидетели на изхода от борбата между Крьонинген и Б. Коцев.

Не по-слаби се оказаха нашите съперници и на височините, където се смяташе, че нашите лидери ще си кажат думата. В класирането за най-добър катерач досега начело е полякът Покорни с 7 точки, следван от сънародника си Форналчик — 5 точки, Н. Христов — 3 точки, англичанина Холмс — 3 точки и други.

Непрекъснатото сменяване на носителите на жълтата фланелка показва, че конкуренцията е голяма. До етапа Варна-Силистра разликата в постиженията на първите бе само секунди, а сега Б. Коцев е начело с аванс от 2.09 мин. пред Крьонинген, който далече не е стабилен. Сред първите десет състезатели шест са чужденци. Това показва, че предстои още по-упорита борба и че въпросът за първото място в индивидуалното класиране не е решен. Все пак мнението на чуждестранните специалисти е, че краен победител ще бъде Коцев, без да изключват шансовете и на Христов.

Симеон **ВАСИЛЕВ**
спортен журналист

От пет срещи само една загуба

Футболният отбор на с. Голеш през пролетния сезон за футболното първенство в I „Б“ окръжна група се представи добре. Въпреки че бе млад отбор, благодарение на играчите, които винаги влагаха амбиция и воля за победа, той се нареди на челно място в класирането след завършване на сезона.

Преценявайки слабостите и поучавайки се от грешките си, отборът започна есенния сезон с нова, по-голяма амбиция и воля за победа във всяка среща. От започването на първите мачове от кръга за първенството в есенния сезон в „Б“ окръжна група, футболистите имаха пет срещи, през време на които претърпяха само едно поражение. Трудна, но хубава победа извоюваха от отбора на с. Средище. Заслужена победа спечелиха и от отбора на с. Черноолик. Две равни срещи завършиха с два силни отбора в групата—отборите на селата Калипетрово и Ишираково.

Трябва да се отбележи хубавата игра на футболистите на състоялата се среща в с. Ишираково на 20 септември. Въпреки че завършиха наравно, нашите футболисти играха много добре. С техническата и коректна игра те оставиха хубави спомени сред публиката.

И в следващите срещи отборът трябва да завоюва хубави успехи. А успехите могат да се коват само тогава, когато футболистите редовно и системно тренират.

Любимият спорт загасва

Въпреки че в с. Преславци спортът „борба“ има много любители, той загасва.

На околийските състезания през 1958 година борците от Преславци заеха първо място в отборното класиране.

1959 година е също победоносна за борците от Преславци. Те са удостоени със званието „Окръжен отборен селски първенец“. Получиха купа, знаме и грамота. Ако обаче попитате някого от тях къде тренирате, той ще ви отговори: „на голата поляна, на сухата трева и тръвнаците“. Защо ръководството на местното физкултурно дружество не снабди спортистите с тепих? Вече няколко пъти е обръщано внимание на председателя на дружеството др. Мухарян Ахмедов по този въпрос. Той обаче гледа само своята лична работа.

Единствената тренировка на борците става по сборовете. А щом тренировките изоставят, спортът загасва.

Погрижете се, другари представители от местното и обединено физкултурно дружество, погрижете се, другари от Окръжният съвет на БСФС, нека този любим спорт на преславци не изостава.

Димитър **ИВАНОВ**

Футболна среща

На 20 септември, на футболното игрище в с. Стрелково бе проведена футболна среща между „Б“ отборите на с. Стрелково и Айдемир. Срещата се ръководи от съдията Павел Петров.

Първото полувреме завърши с 2:1 в полза на стрелковския отбор.

През второто полувреме гостите проведоха много атаки, за да изравнят, обаче безрезултатно. Срещата завърши при резултат 3:1 в полза на отбора от с. Стрелково.

Георги **КИТАЕВ**

ДЪРЖАВНО ПРОМИШЛЕНО ПРЕДПРИЯТИЕ „ВИНПРОМ“—СИЛИСТРА

СЪОБЩАВА

на всички производители лозари от ТКЗС и частни стопани от окръга, че начиная от 26 септември 1959 година, предприятието започва да изкупува грозде за винопроизводство.

Приемането на гроздето ще става в цеховете в Силистра и Тутракан.

СМЪРТ ПОД ПСЕВДОНИМ

Ординцев тръгна към вратата и изведнаж се спря. Нищо не беше останало от военната му стойка.

— Аз ще ви поискам, господин полковник, малко сол.

— Какво?

— Малко сол ще ви моля да ми дадете великодушно.—Той доброволно и просешки се унижаваше.

Никога не обичаше Иван Кирилович още на разпитите да съставя своето мнение по дадени неща. Тежък и ленив в движенията си, той беше приветлив с хората, знаейки, че страхът рядко поражда истина. Но ако някой предизвикваше в него чувството на отвращение, той не скриваше това.

— Слезте при моята машина. Ще заповядам на адютанта, той ще ви даде. . . —отчетливо произнесе той, гледайки бодливите жълти мустаци на старика.— Между впрочем, не си ли спомняте вие, как през януари 1919 година вие, капелевците, отстъпвахте по временния мост през река Иркут?

Държейки дръжката на вратата, Ординцев се заслуша във въпроса, улавяйки в него нещо опасно за себе си, както във воя на вятъра чува нещо недобро за себе си гладният през зимата вълк. Той не можеше да си спомни нищо опорочаващо го през онази нощ на преминаването през Иркут. Да, те струва му се, грабеха—техните не ги пуснаха в града. Спомня си още, че разстреляха някакви ремонтни работници, когато заобикаляха хвърления във въздуха мост . . .

— Извинете, не си спомням . . .

— Добре. Вървете.

Ватагин помнеше. Той добре помнеше как в Иркутск бяха вкарани на един запасен път близо до разрушения мост. Там се бяха настанили да зимуват седемдесет работници със семействата си. И остана завинаги като белег в душата му онази последна нощ, когато заминаваха пияните капелевски ариергарди и онези, които бяха хванати в дървените бараки, бяха накарани на високия бряг и разстреляни.

СМЪРТ ПОД ПСЕВДОНИМ

Тогава убиха бащата на Ватагин и по-големия му брат. Ватагин влезе в партията, стана комунист.

След половин час, приближавайки се към своята кола, Ватагин се постара да не забележи кесията със сол в ръцете на Ординцев. Седна в мотоцикла мълчаливо. Шустов не беше виждал полковника такъв отдавна.

— Покажи албума на господин Ординцев. . .

Той, може да се каже, дори не гледаше как с трепереши ръце старикът прелистваше албума, разглеждаше своята стародавна ярославска младост, кръга на родното семейство, забравените лица на познатите архиереи, прокурори, началници на полицията. . . Когато стигна до мъжа от Балканите в неговите седем варианта, полковникът само кратко се осведоми:

— Леонтович?

— Няма нищо общо—отговори Ординцев.

— А този?

— По нищо не прилича.

— А този?

— Вие ми показвате един и същ човек, но това не е Леонтович. Аз не познавам такъв човек.

— Ти какво, потегляй—забеляза Ватагин на съвършено смаяния Шустов.

И докато този вземаше от стария инвалид плюшения албум, полковникът добави шеговито:

— Виж какво. Затвори своята кантора за частни детективи. Или аз ще трябва да си сменя адютанта.

— Слушам, ще затворя кантората! — звънко отговори Славка.

От каменната цепнатина на източната малка уличка, Шустов рязко обърна машината към софийското шосе, като едва не събори фирмата на селския бръснар.

— Какво, огорчи ли се?—попита полковникът, когато вече преминаха зелените улички на Казанлък. Шустов замълча.

— Между впрочем, ти питаше неотдавна как майор Котелков не е разбрал, кой е бил там глав-

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година IV, Бр. 64 | Сряда, 30 септември 1959 година | ЦЕНА 20 СТОТИНКИ

Кооператори и механизатори!

Сега се поставят основите на високите добиви през следващата година. Да използуваме отличните климатични условия и извършим сеитбата в най-благоприятни агротехнически срокове. Затова е нужно да ускорим прибирането на пролетниците и освободим площите за предсеитбена обработка, да подготвим първокласни семена за сеитба. Там където условията позволяват да се мине на масова сеитба. На работа за срочното и висококачествено извършване на сеитбата!

ЗА РИТМИЧНОСТ В РАБОТАТА НА ПРЕДПРИЯТИЯТА И ПРЕЗ ЗИМАТА

Докато работата в селското стопанство, особено в полевъдството, свършва в основни линии с падането на първия сняг, докато тяжестта в работата тук е през лятото, в промишлеността не е така. Промишлените предприятия трябва през цялата година, непрекъснато да работят нормално, техните производствени мощности трябва да се използуват напълно през зимата.

Особено сериозно стои въпросът за работата на промишлените предприятия през зимата в нашия окръг, където освен че зимата е по-сурова, но и транспортните съобщения не са на онова ниво, на което са в останалите окръзи.

Всичко това налага да се вземат мерки за бързото подготвяне на предприятията за зимата. Ръководствата им, подпомогнати от партийните организации, профорганизациите и Комсомола, трябва да набележат такива мероприятия, които биха подсигурили ритмичната работа във всеки цех. А тези мероприятия не са малко. Не са и така дребни, както изглеждат на пръв поглед. Защото, ако не се вземат мерки за поставянето на стъкла в помещенията, поставянето на дървени скари върху циментовите подове, ремонт на отоплителните средства, това би довело до заболяване всред работниците, и от там — и до неизпълнение на плана.

Очевидно, грижата за работника тук се явява на първо място. Какво е отношението на другарите от ф-ка „Камъшит“ по този въпрос, където дори през късните дни на месец март трудът на десетки жени не беше производителен по простата причина, че студът не им позволяваше да работят. Работният процес тук се извършва на открито. А фабрика „Камъшит“ не е такова малко предприятие, че да не може да подсигури условия на работниците си за нормална и непрекъсната работа през цялата зима. А и камъшитовите изделия, произвеждани от предприятието се явяват като крайно нужен материал в строителството. Защо в такъв случай липсват добре отоплени помещения, където ще може да се работи през късна есен и ранна пролет, пък и през най-студените зимни дни?

Промкомбината и ТПК „Стомана“ — Силистра имат много цехове. Някои от тях са малки, разположени в едно помещение. В повечето случаи тези помещения не са солидни постройки, които да могат да подсигурят нормална температура, така необходима за качествената работа на работниците. Това налага да се ремонтират тези помещения, като се обърне сериозно внимание на прозорците и вратите, да се достави гориво за отопление.

Не по-маловажен в подготовката за зимата е и въпросът за складовото стопанство, въпросът за запасяване със суровина. ДИП „Дунав“ преработва слънчогледово семе, което е селскостопански артикул. Това означава, че през есента цялото количество слънчоглед трябва да се постави в добре почистени и дезинфикцирани складове. Наистина, една част остава в складовете на кооперативните стопанства, откъдето ще се получава постепенно. Но въпреки това, ДИП „Дунав“ може да се запаси по-добре, ако разполага със складове. А строителната организация още не е завършила най-големия склад на предприятието, с вместимост 1,000 тона, макар че по договор трябваше да го завърши и предаде за експлоатация още през лятото. В същото състояние е и цистерната на това предприятие с вместимост 100 тона, която още не е завършена също от строителната организация.

Известно е, че през зимата ремонтът на машините се извършва по-трудно, дори когато е на закрито. Това налага прегледването и подтягането на всички машини в предприятията. Особено важи това за фабрика „Добруджа“, където техниката не е много съвременна, където тъкачните станове се повреждат лесно.

Налага се да се вземат мерки за подготовката за зимата и в строителството. Предстои отпочването на строежа на големи жилищни и административни блокове — партиен дом, дом на съветите, детски ясли и пр. Строителната организация трябва да направи всичко възможно, за да положи основите още сега, докато времето позволява да се работи със цимент, а през зимните дни да се извършва останалата работа.

Естествено, всички тези въпроси не са нови, не се поставят сега за пръв път. Не една зима е идвала. Не веднаж предприятията са се готвили да я посрещнат. Именно затова, като не се забравят грешките от миналите години, трябва да се положат всички сили, да се направи всичко необходимо, за да не се допуснат никакви неудачи в работата на предприятията през зимата, да не се намали трудовото напрежение. По този начин ще можем да изпълним петилетката в съкратени срокове.

На работа!

Първенци-механизатори в есенната сеитба към 28 т. м.

НИКОЛА РАШЕВ с трактор ДТ-54 от бригадата в с. Бабук е извършил 920 дка предсеитбена оран и засял 1300 дка.

ПЕТЪР НИКОЛОВ с трактор ДТ-54 от бригадата в с. Айдемир е извършил предсеитбена оран на 1354 дка и засял 800 дка.

ГЕОРГИ ВЪЛЧЕВ АЛЕКСИЕВ с трактор „Пионер“ е извършил предсеитбена оран на 537 дка и засял—1,113 дка.

ВЕЛИКО ГАНЕВ ВЕЛИКОВ с трактор ДТ-54 от бригадата в с. Ситово, извършил предсеитбена оран на 1520 дка.

ДОНЮ ПЕТКОВ с трактор ДТ-54 от с. Ветрен, извършил предсеитбена оран на 1450 дка.

ПАВЕЛ ДОНЕВ с трактор ДТ-54 от с. Поляна, извършил предсеитбена оран на 1400 дка.

ВЕЛИКО АНГЕЛОВ с трактор ДТ-28 от с. Ветрен, засял 824 дка.

ПЕНЧО ТРИФОНОВ с трактор ДТ-54 от с. Искра, засял 940 дка.

ЯНКО ВЕЛИКОВ с трактор „Белорус“ от с. Ситово засял 604 дка.

ПЕТЪР АНГЕЛОВ ПАЛЧЕВ с трактор ДТ-54 в с. Кайнарджа е засял 1660 дка.

ПЕТЪР ДИМИТРОВ с трактор ДТ-54 в с Голеш е извършил предсеитбена оран на 1132 дка.

АНГЕЛ КРЪСТЕВ с трактор ДТ-54 от МТС Тутракан е изорал 3930 дка дълбока оран и засял 1350 дка.

ЙОРДАН ЗЛАТЕВ с трактор „Белорус“ в с. Грънчарово е засял 1819 дка.

ИВАН ВЪЛЧЕВ АНГЕЛОВ с трактор „Универсал“ в с. Прохлада е засял 1260 дка.

ГАНЮ ЙОРДАНОВ ГАНЕВ с трактор ДТ-28 в с. Вокил е засял 1050 дка.

ОСВОБОЖДАВАТ ПЛОЩИТЕ

Усилена беритба на царевица кипи в кооперативния блок на бригадата в с. Честименско. Тук бригадният съвет, съвместно с партийното ръководство изработи подробен ежедневен график.

Звената на Гочо Тодоров и Якът Исуфов всеки ден обират по 20 дка царевица. Особено добре работят кооператорите Стефан Маринов, Марийка Велчева, Фатмегюл Юсменова и др.

Бригадата има да бере 1830 дка царевица. Само след няколко дни тя ще приключи работата си и очаква да получи над 640 тона царевица. Не са напразни очакванията на кооператорите, че в Честименско ще се получи най-висок добив царевица от останалите бригади на ТКЗС Алеково.

Стоян **РАДАНОВ**

Беритба на царевица в ТКЗС Добротица

Напрегната работа кипи из обширните царевични блокове на стопанството с център Добротица. Всички кооператори са на полето. Първенец в съревнованието между бригадите и звената в момента е бригадата на Харалан Костов. Тя вече привършва брането на царевицата.

Стопанството се радва на хубави добиви от царевицата. Бригадата от с. Ирник получи по 410 кг среден добив от декар, а едно от нейните звена със звеновод Георги Стефанов получи по 428 кг.

Съревнованието продължава. Звената от бригадата на Харалан Костов в Ястребна през нощта секат царевичака, връзват го и го складират за товарене.

Кооператорите от стопанството обещават да запазят тези темпове на работа до края на кампанията.

А. ВЕЛЕВ

Сега всеки ден и час е скъп

ПО КООПЕРАТИВНИТЕ БЛОКОВЕ

Физическият труд закалява младите хора. Впоследствие те ще могат да посрещнат всички трудности, които би им предложил живота.

НА СНИМКАТА: Групата на Христо Арабаджиев от I полевъден курс при Селскостопанския техникум копае канал за поливане на фуражната царевица — втора култура.

Средношколците помогнаха на кооператорите от Попина

Кооператорите от ТКЗС с център с. Попина се радват на богата реколта от царевица. Върху площ от 7789 декара бе отгледана толкова нужна за народното стопанство култура.

Настъпи моментът на нейното прибиране и освобождаване на площите за сеитбата на есенниците. Управителният съвет мобилизира всички сили за изпълнение на задачата.

Заедно с класните си ръководители в помощ на кооператорите дойдоха 400 ученици от Първа политехническа гимназия в Силистра. В продължение на седмица 250 от тях работиха в с. Попина, а останалите 150— в с. Гарван.

Седем дни напрегнат труд. От ранна утрин заедно с кооператорите учениците бяха по царевичните блокове на стопанството: браха царевица и изсичаха царевичака.

На 26 септември вечерта и на 27 септември на обяд в двете села беше тържествено отчетена извършената работа. Средношколците, които работиха в Попина, изработиха 370 трудодни, което изразено в пари прави 6,290 лв. Такава работа дадоха и средношколците, които работиха в с. Гарван.

На състоялото се по случай завършването на работата тържество др. Стоян Койчев благодари за помощта оказана от средношколците и награди проявилите се звена и отделни ученици. Най-добре работи първо звено от втора полевъдно-тракторна бригада със звеновод Марин Иванов от 10 „в“ клас. След него се нареждат шесто звено от първа полевъдно-тракторна бригада със звеновод Николинка Василева от 9 „б“ клас, седмо звено от първа полевъдно-тракторна бригада със звеновод Цветанка Няголова от 9 „а“ клас и други.

От учениците, работили в двете села, бяха наградени с книги 50 души. Между тях са: Димитър Русев, Маргарита Стоянова, Иванка Шиварова, Калуш Маринов, Невзет Неджибов и Пенка Петрова.

Похвали за усърдната работа получиха още 80 средношколци.

Тържеството в чест на учениците завърши с вечеря в село Гарван и с обяд в Попина.

ГРОЗДОБЕР В СТАРО СЕЛО

Преди седем-осем години на това място имаше само около 60 дка лозя. Сега те са се разпрострели на 600 дка, от които 592 декара вече са на плод.

По равното асфалтирано шосе от сутрин до вечер към пристанището на Силистра летят колите, натоварени със сочни гроздове. Сръчните ръце на кооператорите и комсомолците от бригадата в Старо село само за няколко дни набраха и предадоха на държавата 38 тона грозде за износ и 6 тона за свободна продажба.

С радост поемат хората към кооперативните лозя. От 240-те души в бригадата ежедневно излизат на работа 230. Желание за работа и надпревара е обхванало повечето от тях. Достойно изпълняват своите обещания комсомолците. Няма ден, в който те да не излизат на работа. За пример служат Стоянка Петкова, Марин Василев, Величка Великова, Мария Кирилова и Маринка Тодорова. Наред с тях са и кооператорките Койка Войкова, Елена Тодорова и много други.

Най-много грозде набра второ звено със звеновод Стоян Станев.

В. РАВАЛИЕВА

Есенната кампания е в разгара си

За да получим по-добра реколта през следващата година, необходимо е да се засее навреме със здрави и чисти семена. Срацимирските кооператори знаят това и бързат да приберат плодовете от своя труд—царевицата и цвеклото, за да могат в най-къс срок да засеят есенните култури.

Тази есен в стопанството ще бъдат засети общо 5,100 дка. От тях—3,400 дка с пшеница, 800 дка с ръж и 900 дка с ечемик.

Досега не е засят още нито един декар пшеница. Всички сили са хвърлени в сеитбата на ръжта и ечемика. Засети са вече 673 дка с ръж и 100 дка с ечемик.

На първо място е звеното на Стратия Русев, което е засяло 500 дка с ръж. Русев е нов кооператор, но работи с младежка жар и затова е първенец на бригадата. От него биха могли да се поучат и останалите кооператори.

В стопанството масово се бере царевицата. От 2,000 дка с царевица до сега е обрана реколтата от 1,400. Добра помощ при брането й оказаха на кооператорите средношколците от Втора опитно-политехническа гимназия. Те обраха царевицата от 300 дка, за което получиха горещата благодарност на УС на ТКЗС и на комитета на партийната организация при стопанството, на всички кооператори. Първенците бяха наградени.

Иванка **ДОНЕВА**

Планът за млеконадоя може да бъде изпълнен

С всяка измината година кооператорите от село Белица се убеждават, че голяма част от паричните постъпления в касата на стопанството идват от животновъдството. Затова и грижите на УС, на председателя на стопанството Спас Боевски и на бригадира на кравефермата Георги Торозов са за подобряване на работата в кравефермата. Подобриха се и битовите условия за гледачите и доячите.

Доячът Иван Маринов до края на годината трябва да получи 33,300 л мляко от 12 фуражни крави. За осеммесечието той отчете 24,980 л. Доячът Васил Георгиев надои 23,550 л от заплануваните 34,100 л от 12 фуражни крави.

Останалите доячи обаче изостават с изпълнението на плана. Например до края на годината Велико Маринов трябва да получи 33,190 л мляко, а за осемте месеца надои едва 17,280 л.

Не бива да се смята, че липсата на храна е причина за ниския млеконадой. Дажбите за кравефермата са предостатъчни. Рано през пролетта УС на стопанството реши свободните площи да бъдат засети с фуражна царевица. С нея гледачите започнаха отрано да хранят кравите и това помогна за увеличаване на млеконадоя от всяка фуражна крава през лактационния период.

Има още възможности да се изпълнят годишните планове за млеконадоя. Необходимо е само гледачите от кравефермата да ги използуват добре.

Калин **НЕНОВ**

Бързат да приберат царевицата

Всяка сутрин рано кооператорите от с. Средище излизат по блоковете и докато изгрее слънцето извързват шумата на царевицата, насечена предния ден. По такъв начин всеки освободен декар може веднага да се оре.

До 26 септември от засетите 10,000 дка със царевица кооператорите са обрали 6,000 дка. На първо място по прибиране на царевицата се нареждат кооператорите от с. Господиново, с бригадир Михал Динков. Само за четири дни те освободиха 2,200 дка от царевицата.

Ценна помощ при прибирането на пролетниците оказват и учениците от българското и турското училище. Всеки ден те обират и изсичат по 60-70 дка царевица.

Кооператорите от с. Бистра отгледаха висококачествен тютюн

Кооператорите от бригада с. Бистра, с център ТКЗС—Алеково се славят като майстори по отглеждането на хубав и качествен тютюн. Всяка година те предават на държавата по 7-8 тона.

Тази година кооператорите също няма да се посрамят. Прибраният и изсушен тютюн под навесите блести още от далече—готов да бъде предаден на държавата.

Йордан Гърдев и Мехмед Салимов организираха добре отглеждането и брането на тютюна. От набраните всичко 23,000 низи бригадата ще получи над 55,000 лв доход.

Три месеца остават до края на годината. А плановете трябва да се изпълнят. Това налага да се напрегнат всички сили за достойното посрещане на новата година.

НА СНИМКАТА: Фатмегюл Сюлейманова от ф-ка „Добруджа“, която изпълнява плана си 127 на сто. Зад нея, на втория стан — ученичката й Марина Шопова.

СЪБРАНИЕ, ПОСВЕТЕНО НА БЪЛГАРО-СЪВЕТСКАТА ДРУЖБА

На 28 септември в салона на Народния театър в Силистра се състоя тържествено събрание по случай месеца на българо-съветската дружба.

Салонът беше препълнен с граждани, които засвидетелствуваха голямата си любов към нашия двоен освободител и по-голям брат—Съветския съюз.

Доклад за значението на българо-съветската дружба изнесе председателят на Окръжния комитет за българо-съветска дружба др. Димитър Пенчев.

Хорът при кооперация „Дунав“, вокалната и танцова групи при клуба на говорещите руски език към Окръжния комитет за БСД, артисти от Народния театър—Силистра и самодейци—индивидуални изпълнители изнесоха богата литературно-музикална програма.

Събранието изпрати телеграми до ЦК на КПСС и до ЦК на БКП.

П. ТРЕНЕВ

РУСЕНСКИЯТ ТУРСКИ ТЕАТЪР ГОСТУВА В СРЕДИЩЕ

На 25 т. м. по покана на партийното ръководство и управителния съвет на ТКЗС в с. Средище пристигна турският държавен естраден театър, който беше на обиколка из Силистренски окръг. Представлението се състоя в ремонтната работилница на машинно-тракторната станция, която събира около 1,500 души.

Пред многобройните зрители артистите от естрадния театър изпълниха богата програма от песни и танци.

Г. КИТАЕВ

ДА ПРОВЕДЕМ НА ПО-ВИСОКО НИВО ГОДИШНИТЕ СЪБРАНИЯ И КОНФЕРЕНЦИИ НА ПРОФСЪЮЗНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ

Подготовката и провеждането на отчетно-изборните събрания в профорганизациите, тази година се извършват под знака на борба за изпълнение решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП за преизпълнение на производствено-финансовите планове.

На отчетно-изборните събрания и конференции на профкомитетите, профорганизациите, профдружествата и местните съвети на профсъюзите трябва да се обсъдят задълбочено всички раздели от профсъюзната работа. Особено внимание е необходимо да се обърне на въпросите свързани с ежедневната работа в предприятия и учреждения, овладяването на техниката, технологията и внедряването на новостите в производството. Наред с това, необходимо е да се обсъди работата на профгрупите, качеството на производствените съвещания и да се набележат решения, с които да се постигнат подобрения в бъдещата работа.

В докладите и резолюциите да се отдели повече място за работата по организиране и отчитане на социалистическото съревнование, по изпълнение на обещанията на работническите колективи и отделните работници—за предсрочното изпълнение на плановете, за реализиране на свръхпланови икономии.

Всяко профсъюзно ръководство следва да направи анализ на работата по охраната на труда и подобряването на материално-битовите условия на работниците, за изпълнението на колективно трудовите договори. В светлината на решенията на VI и VII пленуми на ЦСПС да се разгледа културно-масовата работа, лекционната пропаганда, производствено-техническата пропаганда и пр.

Да се отчете как на практика се прилага постановлението на Министерския съвет за разширяване правата на ръководителите на предприятията и профсъюзните органи и организации за активното им участие в управлението на производството.

До сега в окръга са проведени над 20 годишни събрания.

От впечатленията, които имаме, следва да се направи изводът, че някои от тях не минават на висотата на изискванията на профсъюзната работа. В докладите не се сочат слабостите, а предимно успехите. Оценка за работата на профсъюзния актив почти липсва.

В почти всички доклади от проведените събрания не се отчита как профсъюзните организации помагат на работническите колективи за успешното разрешение на поставената задача.

Ето защо е необходимо да се подобри подготвителната работа за годишните събрания. Целият профсъюзен актив да се включи в предварителната подготовка както на материалите за събранието, така и за самото му провеждане.

Сроковете, определени от Окръжния съвет на профсъюзите и профдружествата, трябва да се спазват най-строго и събранията да се проведат от 15 септември до 31 декември т. г. —както е решението на ЦСПС.

М. ДИМИТРОВ
Секретар на Окр. съвет на Профсъюзите

Открива се студия при народния театър—Силистра

На 11 октомври в единадесет часа в Държавния народен театър — Силистра ще се проведе конкурс за набиране на студийци за едногодишната студия при театъра, с които ще се водят занятия за усвояване на актьорско майсторство.

В конкурса могат да участвуват кандидати от целия окръг, завършили средно образование (по изключение могат да кандидатствуват и желаещи с по-ниско образование, проявили изключителни качества при работа в самодейните театрални колективи).

Организирането на студия при театъра е продиктувано от стремежа на ръководството на театъра да разреши през този театрален сезон редица задачи от репертоарен и стилов характер.

Студийците ще бъдат включени в пряката работа на театъра.

Проявилите изключителни качества при завършването на студията ще бъдат подготвени за кандидат-студентските изпити във Висшия институт за театрално изкуство „Кръстьо Сарафов" София. Ще бъде поканена комисия от Министерството на просветата и културата за освидетелствуване качествата на завършилите.

Кандидатите трябва да подготвят наизуст басня, стихотворение и разказ. От комисията ще им бъде даден за изпълнение етюд (специално упражнение по зададена тема).

Всеки от кандидатите трябва да представи заявление и кратка автобиография до 9 октомври в канцеларията на театъра. Кандидатите могат да получат консултация от режисьорите на театъра всеки ден от 14-16 часа.

Занятията с приетите студийци ще се водят три пъти седмично без откъсване от производството.

За 15 години свободен живот материалното положение на учителите се подобри. Много от тях започнаха да строят собствени апартаменти.

На снимката: Строящият се блок на учителите на улица „Бесарабия"—Силистра.

Снимка: **Енчо НИКОЛОВ**

Пионерско тържество

Преди няколко дни в салона на училище „Климент Охридски" в с. Иширково се проведе тържествен пионерски сбор посветен на 15 годишнината от създаването на пионерската организация. Доклад за целите и задачите на организацията и за работата на дружината в селото изнесе другарката Еленка Господинова — дружинна ръководителка. Тя отчете инициативите, които пионерската дружина е провеждала, и похвали проявилите се пионери.

На тържеството присъствуваха и родители на пионерите, пред които бе изпълнена богата литературна програма.

Б. Гебешев

Оживена подготовка

Особено оживление обхвана служителите в поделението с командир офицера Митев, когато узнаха, че годишно отчетно-изборните събрания на ДКМС ще се провеждат скоро.

Между отделните дружества се разгаря още по-масово съревнование, отколкото преди. В чест на годишните събрания се поемат нови обещания, набелязват се ценни мероприятия за обезпечаване изпълнението на плана. Заздравява се още повече дисциплината всред трудоваците.

Командването на поделението и партийната организация се отнасят с голяма загриженост към комсомолските дружества. От щаба на поделението са определени съответни отговорници за отделните събрания.

Изобщо цялата дейност на комсомолците е насочена главно срочното и качествено изпълнение на строителния план по всички показатели.

ПИСМА ДО РЕДАКЦИЯТА

ЕДНО ОБЛЕКЧЕНИЕ ЗА ТРУДЕЩИТЕ СЕ

Пред автоспирката в Тутракан всеки ден има много хора, които пътуват в най-различни направления и чакат рейсовите коли. Да чака човек по-продължително време е доста отегчително, а още повече, когато няма къде да седне и почине.

Между пътуващите има старци, жени с малки деца, бременни. Пейките в близката до автоспирката градска градинка са съвсем недостатъчни и пътниците са принудени да сядат по тротоара или да се подпират на оградата на градинката. Така нито е удобно, нито е прилично.

Смятам, че нищо не пречи Градският народен съвет в Тутракан да направи няколко пейки, които да се поставят на тротоара край градинката. На тях трудещите се ще сядат и ще чакат необходимите им автобуси.

Борис ПАПОВ
под. 2460—Тутракан

Когато липсва чувството на патриотичност и дълг

На 26 септември в 5.20 часа сутринта възникна пожар в плевнята на Станю Христов Казанлиев от с. Алеково. Забелязвайки пожара, съседите са се притекли на помощ с кофи, вили, кофпомпи и лопати, за да го изгасят. След упорит труд най-после пожарът е бил ограничен, но за да се доизгаси трябвало още вода. Откъм чешмата се задал Велико Илиев Димов, който возел пълна бъчва с вода нужна за постройката на нова къща. Някои от хората се затичали да го посрещнат и поискат водата за потушаване на пожара, но той категорично отказал, защото му трябвала. Минала и баба Бина Георгиева Тариева, но и нея не са могли да склонят да даде водата. Пожарът отново се разраснал и застрашавал новата къща. Наложило се да повикат пожарната команда от Тервел. Само за 11 минути пожарникарите са били на лице и с риск на живота си, всред пламъци и дим, потушили пожара и спасили новата жилищна сграда на Станю Христов.

Н. НАЧЕВ

На здравни теми

ДЕТСКИ ПАРАЛИЧ

Детският паралич е остра заразна болест, която се характеризира с температура и вяла парализа предимно на крайниците.

От детският паралич боледуват най-много децата от 2 до 6 годишна възраст. Най-малкият познат до сега пациент е бил на 2 месеца, а най-големият на 70 години.

Обикновено болестта се явява пръснато без очертано влияние на социалната среда. Сравнително рядко се случва в едно семейство да заболее повече от един човек.

Детският паралич обикновено започва с такива признаци, които напомнят грип, ангина и други заболявания. Температурата се повишава до 38-39 градуса, гърлото се зачервява, децата получават хрема, обилно се изпотяват. Характерно е това, че през деня децата са сънливи, а през нощта са неспокойни. Майките забелязват, че при най-малък неволен допир до кожата детето чувствува болка. Тези признаци обикновено траят до пет дни, след което започват парализите. Детето ляга здраво, а сутринта се събужда с парализи. Обикновено се парализират крайниците и то най-често долните крайници.

При някои болни след месец, година, две, три-парализите намаляват, а в някои случаи децата остават тромави.

Лечението задължително се провежда в болнични заведения и то колкото по-рано, толкова по-добре.

Приблизително у 60 на сто от боледуващите остават трайни парализи, така че социалното значение е не толкова в смъртността колкото в предизвикване голям брой осакатявания.

След проведените ваксинации заболяванията от детски паралич са по-рядко явление. При всяко заболяване особено през лятото или през есента, което започва като ангина, грип, треска и пр. трябва да се потърси медицинска помощ. За да се прекъсне пътя на заразяването, трябва да въведем образцова чистота в нашия дом и двор. Мухите да нямат достъп до хранителни продукти. Зеленчуците и плодовете трябва да се измиват обилно с течаща вода. Млякото да се употребява добре сварено. Ръцете редовно да се мият при всяко хранене. Сметта, торът, помийните ями и сандъци за смет, представляват развъдници на яухи. Затова трябва да вземем всички мерки за въвеждане на санитарен порядък в нашия дом.

Когато се отнесем с необходимата сериозност по тези въпроси, тогава ще предпазим и нашите деца и себе си от излишни неприятности.

Д-р Б. КОЦЕВ

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

ИВАН ПЕТРОВИЧ ПАВЛОВ

На 26 септември се навършиха 110 години от раждането на великия руски учен физиолог Иван Петрович Павлов. Той е роден в гр. Рязан в семейство на свещеник. Ученическите му години съвпадат с бурното развитие на естествознанието в Русия. Научният мироглед на Иван Петрович Павлов се оформя под влиянието на руските революционни демократи—Херцен, Добролюбов, Чернишевски.

Огромно влияние върху неговата научна дейност оказва Сеченов — бащата на руската физиология с труда си „Рефлекси на главния мозък". Наред с работата си в областта на сърдечно-съдовата система, Павлов изучава някои въпроси на физиологията на храносмилането. Най-голямата му заслуга обаче е тая, че той разработва принципите на физиологичните изследвания, с които се осигурява изучаването на организма като едно цяло и обкръжаващата го среда. Учението му за висшата нервна дейност създава школа—Павловска физиологична школа, Павловско физиологично учение—известно на цял свят. Малко са учените щастливци, които още приживе получават световно признание като него. Павлов бива удостоен с редица почетни звания на руски и други научни учреждения, университети и академии. В 1935 година на 15 конгрес на физиолозите в Ленинград той бива увенчан с почетното звание „Най-голям физиолог в света". В историята на физиологията има два главни етапа —до Павлов и след Павлов.

Иван П. Павлов е починал на 27. II. 1936 година.

НИКОЛАЙ А. ОСТРОВСКИ

Вчера се навършиха 55 години от раждането на съветския писател-комунист Николай Алексеевич Островски. Роден в с. Вилия в Украйна в работническо семейство, останал без баща, той още отрано изпитва жестокостта на капиталистическия свят. Затова едва 15 годишен (през 1919 година) той отива доброволец на фронта. за да защищава революцията и встъпва в редовете на конната армия на Будьони. През есента на 1920 година в едно сражение при Лвов той бива тежко ранен. След спирането на гражданската война през една сурова зима заедно с други комсомолци той работи по направата на железопътна линия край Киев, по която ще се извозят дърва за горене на населението. Там ярко се проявява твърдия характер на комсомолеца Островски.

Вследствие на раната и на изтощения организъм, през 1924 година Николай Островски тежко заболява. Превърнал се в жив труп—прикован на легло и без зрение, той решава да пише, защото излизането „от строя" за него е равносилно на смърт. „Физически изгубил почти всичко, остана ми само неугасимата енергия на младостта и страстното желание да бъда полезен на Родината"—пише той по-късно. През 1932 година той написва романа „Как се каляваше стоманата". В него писателят отразява живота на революционната младеж през и след гражданската война. Чрез него Островски участвуване в борбата на своя народ против врага, за тържеството на комунизма.

Николай Островски умира 32 годишен. Неговият живот беше истински подвиг.

ЛЕТЯЩИ ПЪТЕШЕСТВЕНИЦИ

Хладните есенни дни още не са настъпили, и над главите ни все по-често се наблюдава познатата картина — множество прелетни птици на ята, напускат нашите земи и поемат дългия път към зимните си квартири. Това явление се наблюдава във всички северни и умерени зони на земното кълбо. Всяка есен, стотици видове птици сменят своите летни местообитания и се придвижват към по-топлите географски пояси. При това, някои от тях прелитат грамадни разстояния.

Ако погледнем географската карта, ще забележим, че от Казахската съветска социалистическа република до средиземноморските страни разстоянието е над 3,000 км. Това е пътят, който изминават няколко вида птици, гнездещи през лятото в земите на Казахстан.

От северните части на СССР—околностите на гр. Мурманск — сребристи чайки отлитат и зимуват в Западна Европа, т. е. преминават в полет 2,400 км. Друг вид чайки, също от Мурманск, зимуват по източните брегове на Канада. Всяка есен и всяка пролет те преминават по 4,000 км.

Също такова разстояние прелитат множество пчелояди, орли, синигери и др. птици, населяващи Средна Азия. Есен те се насочват на юг, прелитат над Индия, крайбрежието на Индийския океан и зимуват по бреговете на Източна Африка.

Рекордьори на дългите прелети обаче са бекасите. Някои от видовете бекаси, населяващи Аляска и Канада, преминават над цяла Северна и Южна Америка и зимуват в различни области на Чили, Бразилия и дори Огнена земя. А разстоянието от Аляска до Огнена земя — най-южната част на Южна Америка — надвишава 17,000 км.

Бекаси от Източен Сибир зимуват в Нова Зеландия, прелитайки по дължина грамадна част от Тихия океан.

В Капланд (или Капската земя) — най-южните части на Африка —зимуват 76 вида европейски птици. Там са откривани лястовички, гнездещи в Северна Англия, т. е. прелетели близо 9,000 км.

Между нашите птици първо място на далечни пътешествия заема белият щъркел. Щъркели опръстенени у нас са улавяни в Капската земя. С други думи този наш хвъркат приятел прелита разстояние над 8,000 км.

Кирил ТАПЕВ

Събрание, посветено на месеца на българо-съветската дружба

На 22 септември в салона на читалището в с. Сребър се проведе тържествено събрание по случай месеца на българо-съветската дружба, на което присъствуваха над 300 кооператори и кооператорки. Председателят на общинския комитет на българо-съветската дружба др. Неделчо Николов откри събранието. Доклад за значението на нерушимата дружба между българския и съветския народи изнесе др. Кирил Романов.

Накрая за присъстнуващите беше прожектиран съветски филм „Свинарка и пастир".

Неделчо ЖЕКОВ

30 ГОДИНИ ОТ БАБУШКАТА ТРАГЕДИЯ

Годината 1929 бе година на бурен революционен подем в Добруджа. Силен тласък на революционното движение даде проведеният през юни същата година нелегално в Берлин Първи конгрес на ДРО. Завръщането на Димитър Дончев —Доктора и Йордан Русев (Малкият Пламен) от Съветския съюз в Добруджа, а също и преминаването на Димитър Ганев, по решение на конгреса, на работа във вътрешността на Добруджа затягат редиците на борците и укрепват организациите. В скоро време бива обновен и засилен Силистренският окръжен комитет на ДРО. Възобновени са и са създадени комитети в почти всички български селища на бившите Силистренска и Тервелска околии. Под ръководството на Комунистическата партия Добруджанската революционна организация разгърна широка агитация сред народните маси за борба срещу експлоатацията и безправието в Добруджа.

За да удари разрастналото се революционно движение, румънската чокойска власт реши да извърши провокация, която предварително беше подготвена чрез страниците на националистическия печат. На 22 септември 1929 година тя извърши кървава разправа над жителите на с. Бабук, което според нея беше „гнездо на комитаджии". С този погром се целеше да се нанесе удар на Добруджанското революционно движение, да се нанесе удар на Комунистическата партия, като ръководителка на това движение, да се сплашат масите и много от тях да бъдат принудени да емигрират.

Като оръдие на тази провокация бе използуван безделника от румънски произход Георге Мученик, дезертирал в България от румънската армия (36 Силистренски пехотен полк) през 1913 година и преминал обратно в Добруджа в началото на 1929 година с цел да се завърне в родното си място Фокшани.

Шефът на силистренската жандармерия майор Йонеску веднага прекръства Георге Мученик на Георги Майков и го обявява за „комитаджия". Използувайки го като сигурно оръдие за осъществяване на своите погромаджийски планове, той го повежда из селата на Добруджа да му посочва „ятаци", които уж са го крили и подпомагали.

На 22 септември 1929 година пристигат в село Бабук. Тук, по указание на жандармерийския шеф в селото, Георге Мученик посочил над 50 души свои „ятаци", които веднага били арестувани и вързани за плета на жандармерийския пост. Между арестуваните били: Димитър Кънев, синът му и жена му, Никола Узунов, Йордан Ставрозов, Никола Ат. Узунов, жена му, сестра му, 15 годишната му дъщеря и много други.

Всички арестувани били оковани във вериги и хвърлени в избите на жандармерийския пост в селото. В продължение на десет дена арестуваните били жестоко инквизирани, за да направят „самопризнания".

За начина на изтезанията излизащият тогава в Силистра вестник „Наш глас", орган на Българското културно общество, пише:

„Всеки „комитаджия" минал през следните операции: опъват босите крака между каиша и пушката, дигат ги нагоре и ударите почват по голото стъпало и пета, като кундуржийски чук, когато забиват гвоздеи в някоя подметка. (Юрдан Ставроза е със смазани пети и стъпала, трябвало е да извърви и 12 км от Бабук до Силистра с прикачените железни вериги на врата и ръцете, за да бъде влачен от навързаната верига другари). Рязане или по-скоро скубене на мустаци с нож, тикане на острилото на ножа между зъбите—друг път с юмруци са бивали накъртвани по 3-4 наведнъж, а сега по милиим с нож. На вързаните „бандити" тикали са клечки в носовете им". (В. „Наш глас", год. I бр. 34 от 10. X. 1929 година).

След това арестуваните, оковани във вериги, били навързани за дърветата на село за страх и назидание на жителите. Така те стояли 27 часа гладни и жадни.

Но резултат от този опит за „принуждение към самопризнания" не се получил. Изтезаваните не дали никакви показания.

При това положение на нещата организаторите на „комитаджийския заговор" решават да премахнат единствения свидетел на тъмните им замисли и похвати, та ако се предизвика съдебен процес да не бъдат напълно разобличени. И поради това на 1 октомври Георге Мученик бива убит в Каракуската гора под предлог, че се е „опитал да бяга".

На 2 октомври арестуваните биват изведени от зимника на жандармерийския пост в с. Бабук и, оковани във вериги, отправени пеша за Силистра, конвоирани от много жандарми. По пътя те са ругани, бити и малтретирани. За техния поход до Силистра вестник „Добруджа" препечатва от излизащия тогава в София антифашистки вестник „Единство" следната дописка от с. Бабук:

„От десет дена не бяха виждали светлина, освен кръвожадния блясък в очите на тия, които ги биеха в затвора.

Когато ги изведоха навън, те започнаха да се озъртат плахо. В очите на някои се беше разлял безцветният отенък на примирението пред смъртта, която, вярваха, че скоро ще дойде.

Скопчиха железата по врата и ръцете на всеки един. Когато стигнаха до 14 годишното момиченце на Атанасовица, спряха се за момент, измериха със стръвен поглед слабото му тяло и нахлузиха оковите му.

Детето потрепна, пребледня още повече и се приведе под тежестта на железата. Не заплака — сълзите си беше изплакало в тъмния затвор, а сега в душата му беше заседнала тъпа, корава, безкрайна болка.

Потеглиха.

Веригите дрънкаха злокобно, залюляваха се не хора, а сенки. Всички се провлачиха по праншия път".

(В. „Добруджа" год. V брой 98 от 17. X. 1929 година)

Със защитата на арестуваните се зае Комунистическата партия, която хвърли много сили за тяхното спасяване и за разобличаване на погромаджиите. По личните указания на Димитър Дончев —Доктора Партията организира масова общоградска демонстрация против терора и жестокостта на развилнялата се жандармерия.

Ето как дописникът на цитирания вече вестник „Наш глас" описва тази протестна демонстрация при влизането на арестуваните в Силистра.

„Наредени в три реда по трима, на врата на всеки виси куфар, който затваря краищата на синджира, прекаран около врата му, а краищата са вързани с тия на другаря му. Освен това тежки вериги висят и на ръцете им. Трите реда са свързани помежду и всеки може да си представи колко килограма желязо са влачели тия нещастници с разранени крака, смазани гърди и синели меса от десет дневен непрекъснат бой и терзания—в продължение на 2-3 часа докато извървят 12 км до Силистра.

Към 10 часа преди обед тежкият конвой се задава на градската бариера и навлиза в града по „Каля Туртуя" (сегашната улица „Тутраканска" —б. а.) бавно движущата се окована верига, която носи полуживи същества, приковава всички погледи. Със светкавична бързина се разнася от единия край на града до другия вестта за докарването на „комитаджиите"; погледът на тълпата през сълзи изпраща тая верига от мъченици. Проклятие изтръгва от най-коравото сърце тая унизителна гледка.

Всички чувствуват в лицето на тия мъченици оскърбление на човешкото достойнство и изпраща своя протест, който се слива със злокобния звук на тежките вериги. Но час по-късно той поединичен протест е приглушен от силното дрънкане на кепенци и ролки. . . Целият град е покрит в траур, придружен със спонтанния протест на цялото гражданство против това унижение на човешкото достойнство и незаслужените унижения. . .

В 12 часа преди обед цялото гражданство се събира пред префектурата и начело на делегация предават протеста си на префекта (окръжния управител— б. а.). Никога градът не е виждал такава внушителна манифестация". (В. „Наш глас" год. I бр. 34 от 10. X. 1929 година).

Но въпреки терора и инквизициите румънската чокойска власт не можа да потуши жаждата на добруджанци за свобода. Обединени в своята Добруджанска революционна организация, под ръководството на Комунистическата партия, те продължиха борбата, която се увенча с успех.

Богдан КРАЕВ

ПЕТИЛЕТКАТА — В СЪКРАТЕНИ СРОКОВЕ

На ежедневна работа за разкриване на нови резерви

РЕЗЕРВИ ЗА СНИЖЕНИЕ СЕБЕСТОЙНОСТТА НА ПРОДУКЦИЯТА В ДИП „ЛИПА“

Себестойността на продукцията е най-важният показател за качеството на работата на предприятието. Този показател отразява в обобщен вид равнището на производителността на труда, както и степента на използуване на средствата и предметите на труда.

Снижаването на себестойността е решаващ източник за нарастването на вътрешно-промишлените натрупвания и, следователно, играе огромна роля в народното стопанство за по-високи темпове на разширеното възпроизводство. Освен това, то е важно условие и предпоставка за постоянно намаляване на цените на предметите за потребление и за нарастване на реалната работна заплата на трудещите се в условията на социалистическото общество.

Трудовите колективи в нашия окръг активно участвуват в борбата за снижение на себестойността на продукцията. В това отношение може да се каже, че колективът на ДИП „Липа“ стои на челно място, което е естествено, понеже това предприятие е едно от най-големите, най-механизираните и модернизирани предприятия в нашия окръг.

При план за снижение на себестойността в ДИП „Липа“ 5·49 на сто, за първото полугодие на настоящата година то отчита 7·23 на сто. В абсолютни цифри, предприятието е дало на народното стопанство 110,000 лв свръхпланови икономии.

Голямата свръхпланова икономия се явява като резултат на въведените 26 организационно-технически мероприятия, внедрени именно през това полугодие. Въведена е в експлотация нова хидравлична преса за изработка на плоскости от отпадъчен материал, която помага твърде много за реализирането на икономии на редовен чамов материал. Последният, както е известно, и без това е дефицитен за страната. Въведено е едновременно обрязване на царгата на износните маси с два циркуляра, с което се съкръщават две операции: заменено е ръчното непроизводително щлайфене на масите за износ с машинно и редица други мероприятия за най-целесъобразно оползотворяване на материалите и производствената мощност на машините, както и съкращаване времето на отделните производствени операции.

Може ли да се каже, че с направеното са разкрити всички възможности за снижение на себестойността на продукцията в ДИП „Липа“?

В това предприятие, отличаващо се с добра организация на труда, съвсем безспорно има още резерви, разкриването и приложението на които ще доведе до по-голямо снижение на себестойността на продукцията. ДИП „Липа“ работи двукрилни гардероби и легла с плоскости, изработени от ДИП „Победа“ — гара Септември. Доставната цена на плоскости за един гардероб е 322·88 лв. Същите плоскости, изработени в предприятието, имат производствена себестойност 305·98 лв, т.е. 17·10 лв по-малко. За 1959 година предприятието е договорирало доставката на такива плоскости за 3250 гардероби, с което се ощетява с 23,075 лева.

Доставната цена на плоскостите за легла от ДИП „Победа“ е 100.23 лв. Производствената себестойност на такива плоскости, изработени в ДИП „Липа“, е 72.62 лв. Такива плоскости ще бъдат доставени за 2,400 легла и предприятието се ощетява със сумата 66,264 лв.

Друг значителен резерв за снижаване на себестойността на продукцията е използуването на плоскости от отпадъчен материал — талаш, пъздер и други материали, които биха послужили за пълнеж на двойно шперованите плоскости в мебелното производство. Примерно, за 1959 г предприятието е изработило 800 разтегателни маси за вътрешен пазар с пълнеж от фасонирани отпадъци, при което една плоскост за маса има производствена себестойност 56.07 лв. Ако същите плоскости се изработват с пълнеж от талашени плоскости, производствената себестойност е 53.53 лв. Явно е, че предприятието е ощетено с 2,032 лв. При това, плоскостите, изработени с пълнеж от талашени отпадъци, са много по-качествени, дори биха могли да се приложат за изработване на разтегателни маси за износ. Ако това предложение се приеме от износните централи, производствената себестойност на всяка разтегателна маса ще се снижи с 2.90 лв. Като имаме предвид, че за 1960 година е запланувано производство на 15,000 разтегателни маси за износ, икономическият ефект на това въведение ще се равнява на 43,500 лева.

Най-важен резерв за снижаване себестойността в това предприятие е коригирането на трудовите норми. В машинните отделения е въведена нова техника, подобрена е организацията на труда, следствие на което нормите се изпълняват 200%. Явно е, че такива ниски норми не стимулират за увеличаване производителността на труда. Би било оправдано, ако след добра подготовка се пристъпи към корекция на трудовите норми. Това ще намали трудовия елемент в себестойността на единица продукция от една страна, а от друга — ще увеличи производителността на труда.

С направените бележки далеч не сме разкрили всички резерви за снижение на себестойността на продукцията в ДИП „Липа“. Горното само сочи някои назрели въпроси, с които ръководството на предприятието ще трябва да се занимае. Освен това, необходимо е ръководството да заостри вниманието на работниците, ръководителите на групи и бригади към икономиката на производството, за щателно проучване и мобилизиране на всички резерви и възможности за повишаване производителността на труда, икономии на основни и спомагателни материали, горива, енергия и безпощадна борба със загубите и непроизводствените разходи. Всичко това ще даде възможност на предприятието не само да изпълнява, но и да преизпълнява плановите задачи във връзка със снижаване себестойността на продукцията.

М. ЧИКОЛОВ
икономист при Окръжен народен съвет

БРИГАДА — ПЪРВЕНЕЦ В СТОПАНСТВОТО

На заседание на оперативното бюро бригадирът на втора тракторно-полевъдна бригада от обединеното стопанство „Добруджа“ в село Зафирово Николай Марчев каза: „Чувствувам, че от известно време аз и бригадата ми сме се отпуснали и работата не върви много добре, но скоро ще излезем от това положение.“

И резултатите не закъсняха. От няколко дни бригадата е първенец в стопанството. Тя първа извади цвеклото от 370 декара, изряза слънчогледа от 770 дка и освободи площите за есенна сеитба, обра царевицата от 210 дка.

Първенец в бригадата пък е звеното на Куна Костова Генчева. Спори работата на звеното, спори и на звеноводката. Добри работници са и каруцарите Пепо Чобанов и Димитър Христов, кооператорките Неда Димитрова, Пауна Минчева и Райна Пенчева.

Бригадата зася 210 дка ръж и 280 дка ечемик. На 23 септември започна сеитбата на пшеницата.

За доброто и качествено извършване на сеитбата са назначени постоянни сеячи: Васил Станчев, Иван Иванов, Андрей Стефанов и Илия Марчев. За подвозване на семето до редосеялките са осигурени и постоянни каруцари.

Такава организация на труда ще даде възможност на втора тракторно-полевъдна бригада да завърши сеитбата в благоприятните агротехнически срокове и да спечели съревнованието в стопанството.

Георги ДИМОВ

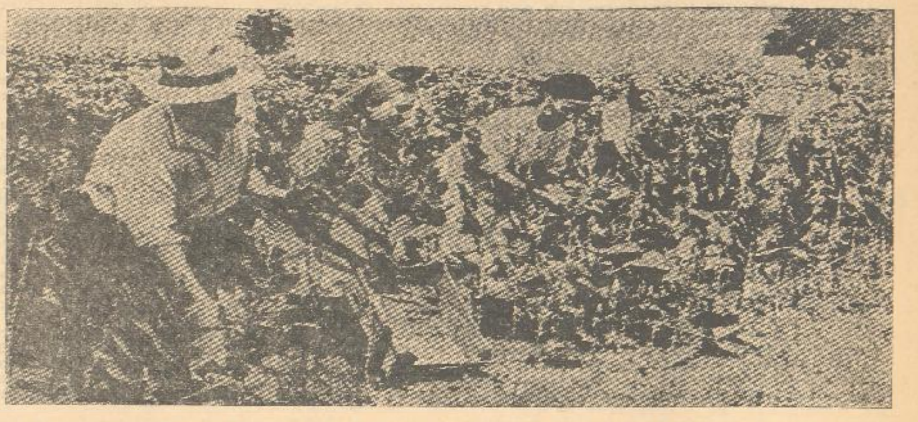

Кооператорите от Срацимир получиха добри добиви от тютюн. Само звеното на Точо Мокриев наниза 1800 низи

НА СНИМКАТА: Кооператорите берат тютюн.

Снимка: Върбан Атанасов

КАК ПОЛУЧИХМЕ ВИСОКИ ДОБИВИ ПШЕНИЦА

(Беседа с председателя на ТКЗС Паисиево Николай Иванов и главния агроном на стопанството Савчо Гатев)

През есента на 1958 година създадохме нашето обединено стопанство „Девети септември“ с център Паисиево. Събрахме се със съседните малки кооперативи, обединихме земята си, обменихме опит и заработихме дружно. И потръгна на новото ни стопанство.

Стопанството ни има 52,401 дка обработваема земя. Насоката на производството в него до голяма степен е зърнопроизводителна. 18,000 дка засяхме миналата есен с пшеница. В нашия край години наред вече се отглежда тази култура, но с особено големи добиви не можехме да се похвалим. Средният добив от декар миналата година беше 164 кг.

Пшеницата засяхме върху площи, освободени от царевица, слънчоглед, тютюн и захарно цвекло. За нашите условия много подходяща е пшеница сорт № 301. С нея бяха засети 60 процента от площите, а останалите 40 процента — със сорт № 14.

Есенната предсеитбена оран беше извършена на дълбочина 13-15 см. Веднага след нея около 1600 дка площ, освободена от царевица, беше дискувана.

Бързахме да извършим сеитбата в най-благоприятните срокове: от 25 септември до 20 октомври. Непосредствено след сеитбата площите, засети с пшеница, бяха валирани. След поникването попълнихме празните места. През пролетта, до 20 април, подсилихме посевите с по 10 кг на декар варово-амониева селитра и амониева селитра. Не наторихме само 2000 декара и те дадоха по-слаби добиви.

В първите дни на пролетта дискуваните площи бяха валирани с валяци „Хембридж“. След това брануваxме всички площи и ги оплевихме ръчно на два пъти.

Настъпи жътвата. Във восъчна зрялост прибрахме ръчно за 5-6 дни 7,200 декара. Останалите 10,800 дка ожънаха комбайните.

Вършитбата завърши. За радост на ръководителите и на кооператорите получихме недостиган в стопанството добив — средно по 178 кг от декар. Най-висок добив получи бригадата на Стоян Йорданов от Паисиево: от 2100 дка средно по 230 кг. С пет килограма по-малък е добивът на бригадата от Зебил с бригадир Тодор Тодоров: по 225 кг от 1900 дка.

Какви бяха изводите? Дискуваните площи дадоха много по-нисък добив. Много по-добра за условията на стопанството е пшеница сорт № 301. Тя даде среден добив по 230 кг от декар. Далеч по-слаби са добивите от сорт № 14 — по 130 до 160 кг на декар (в село Долец).

Тази година, при подготовката на есенната сеитба постоянно имахме пред себе си опита от миналата година. Намалихме с 1,500 дка площите, определени за пшеницата, но затова пък те ще бъдат засети стопроцентово със сорт № 301. Освен това 600 дка площ, освободена от царевица, сята на ямки, ще засеем с италианския сорт „Сан Пасторе“.

Особено внимание отделихме на предсеитбената обработка на почвата. Веднага след освобождаването им, площите бяха изорани на дълбочина 16-18 см. Оказа се, че поради слабия контрол от страна на ръководителите на стопанството, много от трактористите миналата година са шмекерували, не са орали на необходимата дълбочина. А тъкмо спазването на дълбочината при изораване на площите на бригадата на Стоян Йорданов определи високия добив. Освен това той започна сеитбата с 3 дни по-късно, на 28 септември, и я завърши с дванадесет дни по-рано, на 8 октомври.

Миналата година не допуснахме сеитба със семена от трета класа. И тази есен ще сеем с висококачествени семена от първа класа. Само две партиди — около 30 тона — са втора класа.

В сравнение с миналата година увеличихме предсеитбеното наторяване: по 15 кг на декар минерални торове. Освен това някои от предшествениците бяха добре наторени през миналата година.

В зависимост от предшественика, подготовката на блока и състоянието на почвата, определихме и посевната норма. На всеки квадратен метър ще бъдат осигурени по 530 зърна.

Сеитбата започна. Сега основната ни грижа е качественото ѝ извършване. Успеем ли да осигурим добро качество и завършим ли я в срок, няма съмнение, че догодина ще се радваме на много по-добри резултати.

ВЕСТИ ОТ СЕКУЛОВО

ИЗОСТАВАТ В СИЛАЖИРАНЕТО

Осигуряването на фураж за животните е важна задача в селското стопанство. А тъй като силажът е основен вид фураж, въпросът за изпълнението на плана по силажирането трябва да бъде разрешен успешно.

Не може обаче да се говори за успешно разрешаване на въпроса в ТКЗС Секулово. По план в стопанството трябва да се силажират 13,600 тона. Досега са силажирани само 7,400 тона или 54 на сто. А в Секулово имаше възможност досега да бъдат готови 10,880 тона силаж или 80 на сто.

Изоставането в силажирането се дължи преди всичко на лошата организация на работата в ТКЗС. УС на стопанството не съумя да използува правилно работната сила, а това стана причина голяма част от силажната маса да се сложи в ямите в почти увяряло състояние.

Вина за изоставането има и Общинският комитет на ДКМС. Комитетът и неговият секретар Христо Радев не вдигнаха на крак комсомолските дружества за организиране на постоянни комсомолски групи и за организиране на денонощно силажиране.

За да се изпълни планът, УС на стопанството и Общинският комитет на ДКМС трябва да организират силажирането на царевицата-втора култура, преди да е паднала слана. Добър силаж става и от динени и тиквени корени, от остатъци от зеленчуковата градина и от тютюневите стъбла и тяхното използуване трябва да се организира.

Хр. ГАНЕВ

★

Всички сили за прибиране на реколтата

Да се вдигнат всички работоспособни кооператори, дори и учениците да помогнат за по-бързото прибиране на реколтата от пролетните култури, за освобождаването на площите и подготовката им за есенната сеитба — с тези думи секретарят на Общинския комитет на БКП, др. Василев в с. Секулово, закри съвещанието, проведено със секретарите на първично-партийните организации във връзка с изоставането на селскостопанските задачи.

Само няколко дни след съвещанието се мобилизираха всички работоспособни кооператори. В резултат на това, в стопанството ни към 17 септември има обрана царевица-1270 дка, освободени площи от царевичака — 1130 дка, обран слънчоглед — 2700 дка и извадено цвекло — 137 дка. Извършена е предсеитбена оран — 5838 дка, сеитба на люцерна — 1046 дка, фуражна ръж — 1040 дка, репица 250 дка и ечемик — 120 дка.

Най-добре са в изпълнението на тези задачи бригадите на др. Спас Тотев и Крали Николов.

Фурнаджии за пример

Във фурната на с. Нова Черна работят трима фурнаджии, които дойдоха от гр. Тутракан — Адил Исмаилов, главен майстор, Рахим Хасанов и Шевкъ Исмаилов. Те изпичат всеки ден по 1700 доброкачествени хляба.

Месечният план на фурната в с. Нова Черна е 18,000 хляба. Но благодарение на упоритата работа на фурнаджиите, планът е изпълняван всеки месец с 200%. Например миналия месец вместо планираните 18,000 хляба, фурнаджиите извадиха 40,000

Новочерненските кооператори са много доволни от работата на фурнаджиите.

Ахмед МОЛЛОВ

Отчетоха работата си за осеммесечието

Общокооперативното събрание в Калипетрово отчете доброто изпълнение на всички задачи, в областта на полевъдството и животновъдството. Необходимите агротехнически мероприятия при отглеждането на културите са провеждани висококачествено и в срок. В срок е прибрана и реколтата от различните култури. Това постави калипетровските кооператори на челно място в окръга — стопанството е окръжен първенец по провеждането на мероприятията за отглеждане и прибиране на културите.

Обаче въпреки това, желаните резултати не са постигнати. Реализираните парични постъпления през отчетния период показват, че стопанството не е добре с изпълнението на производствено-финансовия план. За осеммесечието планът за приходите е изпълнен само 81 на сто, а за годината — 26 на сто. Далеч не е изпълнен планът за стоковата продукция.

Докладът и изказванията подчертаха доброто ръководство на работата в ТКЗС Калипетрово. Но в конкретното ръководство на задачите, при тяхното непосредствено изпълнение в производствените единици — бригади, звена и ферми са допуснати редица слабости.

В двете лозарски бригади са направени пропуски при облагородяването на лозите. От един милион облагородени и вкоренени лози са се прехванали едва около 50 на сто.

Незадоволителни са резултатите и в животновъдството. В последно време в птицефермата се получават само 11-12 яйца на ден от 100 кокошки-носачки. Това е най-ниската носливост в окръга. В кравефермата и свинефермата не се води борба за изпълнение на плана за кравето мляко и за свинското месо.

На събранието много сериозно беше поставен въпросът за допуснатите кражби и разхищения на кооперативната собственост. Особено големи разхищения се правят на фуража и на царевицата. А бригадирите вместо да преследват разхитителите закриват ги. Управителният съвет на стопанството и председателят не търсят никаква отговорност от провинилите се.

Никакъв контрол няма и при разходи на трудодните. Стопанството има определени единни норми за извършването на отделните видове работи, а е допуснато полевъдните бригадири да диференцират нормите. Особено лошо е положението при начисляване на трудодни за общите видове работи, за които не може да се посочи обем.

Тези слабости в работата са причина за неуспехите на стопанството в Калипетрово през изтеклите осем месеца. Преодолеят ли се те, налице ще бъдат всички възможности да се излезе от сегашното положение.

Ст. СТОЙЧЕВ

В звеното на Петър Хинев от ТКЗС Богорово добри работници са Йорданка Петрова, Анета Дякова, Недялка Петрова и Димитър Стоянов. Те и другарите им от звеното полагат грижи за доматите втора култура.

НА СНИМКАТА: Звеното копае доматите втори път.

Явни следи от тази работа засега имаше много малко — около триста паднали коня и нещастния Атанас Георгиев, а може би още отстраненият от пътя ординарец, унгарско момче, по което скоро ще изплаче сълзи неговата селска майка, още и Марина Юревна, първа съучастница и не последна жертва, която те навярно просто бяха заразили със сап . . . Случваха се и по-страшни работи. . . И все пак, колкото повече Ватагин се замисляше, толкова по-убедена ставаше неговата мисъл, че историята, която противникът в края на войната е започнал тук, е опасна, не хубава история. Твърде солидно беше организирана тази сапна диверсия, твърде много бутафории и реквизит — за такъв скромен спектакъл. Не, тук се готви гала-представление. . . Ето кое е интересно: осемнадесетте пакета с дипломатическа преписка са намерени не само запечатани в пълен ред, но и цели, до последния лист — по педантично съставения опис от дипломатическия персонал на посолството преди бягството. Тогава може би убийците са търсили албума? Това би могло да се случи, ако те не са знаели, че албума го няма. Да допуснем, че самия посланик е успял да го изхвърли през прозореца на вагона в момента, когато в купето се е втурнал Атанас Георгиев. Тогава и подпоручикът не би могъл да знае нищо за този албум. Бъчвичката с розовото масло навярно би погълнала цялото внимание на патриота-българин и той не е забелязал нищо подозрително. . .

Ватагин поклати глава — изводите, до които беше дошел, напълно съвпадаха с версията на Шустов. Славка тича по следата като необучено кученце от добра порода. Талантлив юноша, от него може да се направи много, подлежи на развитие. Не е подготвен за сериозна работа, само с темперамента улучва и както винаги в такива случаи — успешно. . .

Но ако наистина те са търсили албума на Ординцева, тогава необикновено израства ролята на третостепенния сътрудник на посолството — Ханс Крафт; защо е ровил той в квартирата на Костенко,

---

„. . . Знаеш ли, мамо, неотдавна бях у вас, в Ярославъл. Предай това на Лютка. След войната, ще ви обясня как се случи това. Работата ми е доста трудничка. И много важна за победата, ако, разбира се, нощем не дремя. А понякога ми се иска . . .“.

Ех, нищо не може да се напише разбрано. „Мамо, петлите кукуригат тук, както у нас, в Ярославъл . . .“ Той седеше на масата, мъчеше се да се успокои, да се отвлече. . .

„. . . Иска ми се да мисля, че скоро войната ще свърши. Татко ще се върне у дома и ще седи в стаята си по топли пантофи, въртящата се лампа ще осветява зелената покривка на масата, „Онколожни новини“ и „Справочник на педиатъра“, а ние с тебе и с Лютка ще стоим в столовата или под черния клен на двора. . . Всичко това ще бъде. Ти не се съмнявай, скоро ще бъдем заедно. Мамо, писах ти за моя най-добър приятел — Славка Шустов, адютант на полковник Ватагин. Най-добър приятел, а не знам защо все се караме. Не ни се схождат характерите. Той все търси под вола теле, а аз не обичам гатанките. С нищо не можеш да го зарадваш. Той винаги очаква най-хубавото. Чудно като че ли и войната вече е свършила! Жизнерадостен е като кученце, въпреки че е много храбър момък. Само храбростта му е някак си ненасочена. С една дума, ако бях фашист, нямаше да се страхувам от него. На неговите години хората биват по-сериозни, например „Мексиканецът“ на Джек Лондон. Ти навярно си мислиш: „Защо ми разказва всичко това? По-добре да го разкаже на самия Славка“. Това е вярно. Би трябвало. Но аз не бих могъл. Ще прозвучи разсъдително, поучително и той пак ще се надсмее. А освен това той ми е направил много добрини и неловко ми е да го уча. . . Искам да Ви изпратя фотографията на едно момиче, регулировчицата Даша Лучинина. Вие не мислете нещо друго; глупости — тъкмо нея ухажва Славка. Това момиче е от Старобелск. Писано му било да преживее много.

ДЕСЕТ ГОДИНИ СВОБОДЕН КИТАЙ

Създаването на Китайската народна република беше събитие с огромно международно значение. С волята на 600-милионния народ, който десетилетия се бори за свобода и независимост на своята родина, полуфеодалният и полуколониалният в миналото Китай сега с право зае своето място сред великите държави в света.

Прогресивното човечество справедливо смята историческата победа на китайския народ над обединените сили на вътрешната и международната реакция като най-голямото събитие в световната история след Великата октомврийска социалистическа революция. Благодарение на революцията от световната империалистическа система отпадна най-голямата по население страна, каквато е Китай, на колониалната система на империализма бе нанесен такъв съкрушителен удар, от който тя никога не може да се съвземе. Победата на великата народна революция в Китай промени коренно съотношението на силите на световната арена в полза на социализма. Позициите на социализма значително се разшириха и укрепнаха и сферата на империалистическото господство намаля.

Народната революция в Китай нанесе на световния капитализъм не само морално-политически, но и военностратегически и икономически удар. Китай включва огромна част от азиатския континент, която представлява найважния стратегически възел между двата океана.

За международния империализъм завинаги се оказаха изгубени природните богатства на Китай, които са неизчерпаеми. Китай е на първо място в света по запаси от волфрам и молибден. Залежите от каменни въглища, които се изчисляват на 1,200 милиарда тона, дават възможност на Китайската народна република да създаде в близко бъдеще мощна каменовъглена промишленост. По своите хидроенергетични ресурси Китайската народна република е на второ място след Съветския съюз.

С победата на революцията всички тази несметни богатства станаха достояние на китайския народ.

В дългогодишната героична революционна борба китайският народ натрупа огромен опит, който обогати теорията и практиката на националноосвободителната борба на подтиснатите народи, теорията и практиката на революционната борба на пролетариата. В победата на народната революция в Китай намери ярко потвърждение непреодолимата сила на идеите на Великата октомврийска социалистическа революция, която откри нова ера в историята на човечеството, внесе неоценим принос в общата борба на народите за освобождение от веригите на империализма.

Разпространявайки и задълбочавайки идеите на Великата октомврийска социалистическа революция, китайската народна революция оказа и оказва огромно благотворно въздействие не само върху освободителната борба на източните народи, но и върху настъпателното движение към социализма на цялото човечество. В победата на китайския народ милиони хора виждат верния път за своето освобождение от империализма.

В своеобразните условия на своята страна Китайската комунистическа партия разрешава с изключително майсторство въпросите за държавното строителство. Народнодемократичната държава, осъществявайки функциите на диктатурата на пролетариата за подтискане на съпротивата на класовите врагове, същевременно решително провежда линията на масите като основа на социалистическия демократизъм към всички области на държавния, обществения, стопанския и културния живот на страната.

В резултат на правилното прилагане на марксистко-ленинското учение за кратък период социалистическата революция в Китайската народна република победи в основни линии по всички фронтове. Още през 1956 година бе завършена социалистическата революция в областта на собствеността на средствата за производство в селското стопанство, дребната занаятчийска промишленост, капиталистическата промишленост и търговията. Това доведе до небивало развитие на производителните сили в страната.

В Народен Китай с бурни темпове се развива промишлеността, селското стопанство, науката и културата, расте общото благосъстояние на народа.

Отбелязвайки политическото значение на темповете на изграждането на социализма в Китай, заместник-председателят на Държавния съвет на КНР др. Ли Фу-чун заяви: „Темповете, които ние постигаме, не трябва въобще да надминават темповете на стар Китай и темповете на капиталистическите страни. Това ние вече постигнахме. Необходими са ни такива темпове в строителството, които няколко пъти, и дори няколко десетки пъти, да надминават темповете на стар Китай и на всички капиталистически страни. Работническата класа и всички трудещи се в Китай през най-близките 10-20 години трябва да постигнат такова производствено равнище, което капиталистическите страни са постигнали за 100-200 години. Затова ние издигнахме лозунга, който въодушеви народните маси на нашата страна — „за 15 години, или за още по-кратък срок, да настигнем и надминем Англия по производство на стомана, чугун и по други важни видове промишлена продукция“.

Гаранция за успешното изпълнение на тези огромни задачи са и важните мероприятия, набелязани от Комунистическата партия.

Социалистически Китай е една от великите световни държави, мощен фактор за общия мир и безопасност. Неговият авторитет на международната арена все повече нараства и укрепва. Сега Китайската народна република е призната от повече от 30 страни в света с население над един милиард души. Нейните икономически и културни връзки стават все по-широки. При тези условия наистина е смешно да се говори за изолиране на народен Китай.

Като съставна част на могъщия лагер на социализма, Китайската народна република заедно с всички социалистически страни стои на страж на мира в целия свят. По инициатива на Китайската народна република и Съветския съюз бяха прекратени кръвопролитните войни в Корея и в Индокитай. Заедно със Съветския съюз и другите миролюбиви страни Китайската народна република се обяви в защита на мира във връзка с тревожните събития в Египет през есента на 1956 година. Тя беше в първите редици на защитниците на суверенитета и независимостта на страните от Арабския изток, когато американо-английските интервенти нахлуха в Ливан и Йордания.

Всичко това свидетелствува за огромната роля на Китай в международния живот. Той е верен страж на общия мир и безопасността на народите. Историческият опит през последните години показва, че без Китайската народна република много важни международни проблеми не могат да бъдат разрешени. Китайската народна република още не е приета в Организацията на обединените нации. Нейното законно място е заето от представител на чанкайшистите, който никого не представлява. Това положение пречи за нормалната дейност на тази международна организация, която е призована да защищава мира.

Изключителна по своето значение е ролята на Китайската народна република в укрепването на единството и мощта на страните от международния социалистически лагер. Със своята решителна борба против враговете на това единство — съвременните ревизионисти, Китайската комунистическа партия спечели общата любов сред световното комунистическо и работническо движение.

Дружбата на китайския народ с народите на другите страни от социалистическия лагер е укрепена с различни договори и споразумения. Особено важно международно значение има договорът за дружба, съюз и взаимна помощ между Китайската народна република и Съветския съюз. Този договор е могъщ фактор, който обуздава агресивните стремежи на международния империализъм.

Онези, които се опитват да разпалят военна авантюра против Китайската народна република, не трябва да забравят, че за 10 години от своето съществуване Китайската народна република се превърна в могъща държава, способна да защищава както своята независимост, така и мира в целия свят.

Революцията в Китай откри широк път за развитие на изкуството.
НА СНИМКАТА: Танцовата трупа при народоосвободителната Китайска армия на фестивал в Пекин.

Снимка: Чен Сяо-Чен.

В СЕЛО ГЛАВИНИЦА СЕ ОТКРИ АВТОМОТОКЛУБ

На 25 т. м. в с. Главиница се откри автомотоклуб. Тази нова придобивка ще даде възможност на хората по-свободно и задълбочено да изучават сложната моторна техника.

Курсистите ще могат да се учат на моторно дело с новия мотор „Балкан“, а машинотракторната станция е дала всички необходими части за изработването на табла, макети и показни площадки.

За изпълнението на всички задачи на автомотоклуба ще следи ръководен съвет от пет души.

Новооткритият автомотоклуб радва всички кооператори от района на с. Главиница.

Никола НАНЕВ

ФИЛМИ, КОИТО ЩЕ СЕ ПРОЖЕКТИРАТ СЛЕДВАЩАТА СЕДМИЦА В СИЛИСТРА

„СЪДБАТА НА ЧОВЕКА“

Кадър из филма

Един от най-известните писатели на нашето време, който служи с будната си гражданска съвест и изключително майсторско перо на правдата, е съветският писател Михаил Шолохов. Силата на неговото изкуство е в безграничната му любов и вярност към жизнената правда.

Шолохов е писател, който не се дели от своя народ. Героите му са все хора от народа. Сам той живее от младини край Дон. По време на Отечествената война заминава като военен кореспондент на фронта. Отечествената война разкрива пред очите му ужасните безчинства на хитлерофашистите и, от друга страна, героизма на съветския човек.

Филмът „Съдбата на човека“ по едноименния разказ на Шолохов е сурово, вълнуващо повествование, изповед на една човешка съдба. Съществувал ли е точно такъв обикновен войник на име Андрей Соколов? Образът му е така жизнен, че ни се вярва—има такъв човек. Струва ни се, че ако тръгнем по пътищата на СССР, ще го намерим някъде и до рамото му вече е израснал Ванюшка.

Главният герой на филма е обикновен съветски човек. Знаем, че под войнишкия му мундир няма партиен билет. Но там бие честно и вярно руско сърце. Соколов е един от милионите, които издържаха нечовешките страдания и преодоляха всичко по пътя си. В неговата съдба се разкрива съдбата на народа по време на Отечествената война.

Андрей е кореняк от Воронежката губерния. През гражданската война се бие в редовете на Червената армия. През гладната 1922 година слугува на кулаците в Кубан. А найскъпите му близки — майка, баща и сестричка умират от глад.

В довоенния си живот Андрей притежава малки, но хубави радости—има работа по сърце, оженва се за любеща и добра жена. Три деца отрастват под тихия им покрив. Работи по скелите или на кормилото, мечтае да изучи децата си.

След почването на войната той заминава на фронта. Образът на Андрей се изваява пред очите ни с още много черти, с обобщаваща сила. Соколов тъжи не само за Ирина и децата. Той плаче за убитите, за дългите върволици на бягащи жени и деца, гледа с безграничен гняв към немците, които запращат другаря му в пропастта на каменната кариера, той събира в сърцето си парещата мъка по хората, които потъват в крематориумите, за да не се върнат никога, той плаче по разстреляните комунисти, евреи и политкомисари.

Силно вълнуващи са сцените, когато една руска гаубична батарея остава без снаряди, а боят там приближава до тази част. Командирът на автомобилната рота го изпраща да донесе снаряди, той с готовност отива.

Силно вълнуваща е сцената, когато Андрей е повикан от Мюлер и му подарява един хляб и парче сланина. С бавни крачки, останал жив, се завръща Соколов притиснал драгоценния хляб до гърди и пада на циментения под в несвяст. Но той намира сили да каже още една дума и тя е:

—На всички по равно!

Тогава започва оная неповторима сцена—хлябът и сланината са разделени „по равно“, залъците се претеглят на примитивна теглилка.

Съдбата къде ли не захвърля босеца Соколов. Какво ли не му отрежда. Но където и да е, той е силен, той е победител, защото сърцето му е препълнено с гневна омраза към поробителя и безгранична любов

към родното. Тежкият п
чески живот не го кара
дне духом, а напротив
въоръжава с вяра, че
измъкне от там и прави
на два пътя да избяга о
гера. Първият път той е
вен и върнат обратно, н
рият път заедно с колата
то той кормува, минава л
на фронта с един немски
цер с пълна чанта с важн
жа. Получил в награда о
той се връща във Воро
с голяма мъка посреща
за смъртта на двете си
жена си. Синът Анатол
жив и изпратен на фронта
ди да свърши войната, в
снайперист обаче убива син
Последната нишка с живо
скъсана. . . Като че ли
за какво да живее. Сокол
връща от фронта, но по
път да тръгне? И той н
смисъл в живота си. Срещ
нюшка. „Ще го вземе за
дете“—решава той. И веч
е светло и хубаво, когато
зва на босоногото дете:

—Ванюшка, ти знаеш л
съм аз? Аз съм твоят ба

Тук с непостижима сила
чи идеята на филма ру
човек е с несломима вол
квито и беди да го спол

Филмът „Съдбата на чо
е най-новата победа на с
ското киноизкуство. Той е
стен призив против войн
факторите, които я разду
Филмът е прекрасна кино
ба, носеща белега за иде
и художествена зрялост.

Ема ЙОНЧ

Конференция на правните работници

На 25 и 26 септември в Силистра се състоя окръжна конференция на правните работници. В нея взеха участие съдиите, прокурорите и следователите от Окръжния съд, Окръжната прокуратура, народните съдилища, районните прокуратури от окръга и служащи от Окръжното управление на МВР.

Присъствуващите на конференцията изслушаха доклади за работата на съда — от председателя на Окръжния съд др. Брезоев, на прокуратурата — от Окръжния прокурор и на следствените органи — от началника на Окръжното управление на МВР др. Г. Николов. И трите доклада бяха изпълнени с обстоен анализ, основан на богат фактически материал, с конкретни изводи и препоръки.

Както в докладите, така и в изказванията по тях се направиха полезни обобщения и констатации за състоянието на законността и работата по нейното опазване. Все още процентът на детската престъпност е сравнително висок. Престъпленията по транспорта и посегателствата върху социалистическата собственост се извършват под формата на длъжностни злоупотреби и безстопанственост. Превантивната дейност е добра, но тя трябва да се разшири и да съдействува за социалистическото правосъзнание на гражданите, да ги приучва на бдителност и нетърпимост към нарушителите на социалистическия правопорядък.

За подобряване на работата се набелязаха мерки.

ДЪРЖАВЕН НАРОДЕН ТЕАТЪР СИЛИСТРА

Тържественото откриване на новия театрален сезон ще стане на 3 октомври, събота 19.30 часа с българската драма

БЛОКАДА

от Камен Зидаров

Неделя дневно 16 часа, вечерно 19.30 часа

СВЕДЕНИЕ

на Окръжния народен съвет за хода на селскостопански работи до 27 септември включително в проценти

ТКЗС	Освободени площи		Предсеитбена оран	Сеитба		Есенна дълбока оран
	от царевица	от слънчоглед		Пшеница	Ечемик	
Айдемир	53	38	37	10·5	62	77
Калипетрово	51	100	52	11	64	100
Бабук	53	100	53	7	46	72
Алфатар	12	100	37	0	0	73
Иширково	21	83	46	7	4	91
Попина	36	100	31	13	0	71
Сребърна	26	100	31	0	0	90
Ситово	10	100	31.5	10·7	9	74
Срацимир	29	48	46	0·7	40	66
Кайнарджа	50	52	48	17	46	82
Голеш	3	97	56	8	0	97
Тутракан	46	68	56	21	15	100
Нова Черна	55	100	50	0·9	0	69
Старо село	19	52	79	28	0	79
Белица	28	38	51	12	10	89
Главиница	18	82	31	18	63	79
Ст. Караджа	30	84	69	15	60	82
Сокол	5	68	37	8	52	96
Зафирово	8	87	38	6	30	82
М. Преславец	24	100	36	6	0	84
Дулово	51	97	34	4	24	65
Межден	4	90·5	36	0	1·6	71
Окорш	37	100	70	5	50	73
Секулово	27	43	35	10·9	53	68
Добротица	18	100	49	5	18	91
Чернолик	22	100	39	5	33	54
Паисиево	42	100	45	17	100	84
Средище	35	83	51	2	48	72
Алеково	52	90	58	0	0	75
Всичко	29	79	46	9	27	78

СВЕДЕНИЕ

за работата на МТС в окръга до 27. IX. включително (в процент

МТС	Предс. оран %	Сеитба %	Силажиране %	Есенна дълб. оран %	Д. М. О. %
Силистра	48	24	123	102	93
Алфатар	35	8·9	52·1	84	83
Кайнарджа	46	29	102·7	89	84
Средище	40	11·7	100	94	90
Ситово	37	13	233	83	74
Дулово	48	16·3	158	88·1	96
Главиница	33	18	107·5	105	81
Тутракан	42	25	149	80·5	79
За окръга	41·5	18·7	116·6	90·7	83

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
Улица Дочо Михайлов № 21
Телефони: главен редактор и зам. главен редактор— 201
Отдели: Партийно-организационен, Селскостопански, Промишлен, Култура и бит, Писма на читатели и дописници — 27

Аз го уважавам повече, отколкото Славка, а него — повече обичам. Ето Даша знае за какво воюва. Може би греша. Може би Славка наистина ще извърши някакъв подвиг, но на мене се иска да Ви изпратя Дашината фотография. Ако вие се срещнете някога, бъдете познати. А Славка ме нарича „баба“. И прав е!“

Той отново излезе на двора, за да откъсне листенце от гергина и да го сложи в писмото заедно с Дашината фотография. Балканското небе, обсипано със звезди, искреше. Пред вратата стояха часови. Запасвайки колана си, премина майор Котелков, навярно Ватагин го беше извикал. Прозорците на полковника светеха.

Бабин откъсна листенце и така с отворена длан се върна в радиостанцията.

XXII.

Шустов също не можа да заспи веднага. Като смени вътрешната гума на задното ляво колело, той дълго време седя на шофьорското място с наметнат шинел. Той видя как Бабин излезе от радиостанцията. В храстите проблясваха огънчета от цигари. Някъде пак пропя петел. Славка искаше да пропъди мислите си и все не можеше. Е, добре, нека е така недисциплиниран, че наистина да не му се възлагат сериозни дела, но нали за сега всички възли на тая неясна работа бе напипал той? Той ги бе напипал, а да ги развързват, значи, майор Котелков, капитан Цаголов, или някой друг? На какво прилича това? Защо полковникът даже не се зарадва, когато видя, че старецът не намира в албума Леонтович? А нима е честно от страна на Иван Кирилович това с петте подкови? Добре, нека на Славка не стига търпение, съобразителност, но все пак трябва да се съобразяват с неговите доводи. Той беше убеден например, че на Шипченския проход всичко можеше да се изясни за две минути, а Ватагин просто — отряза и край. . . А Славка можеше да подхвърли още нещо—забрави да разкаже на Иван Кирилович какво говориха жокеите: каква мълва се носеше за тази „Сребърна“ по онези места, където тя е била със своя граф. Считаха я за магьосница, защото след нея—мор, нещастие. . Това е факт! „А Иван Кирилович казва, че аз само извъртвам фактите, както ми е по-удобно. Ако в албума обаче не е Леонтович, значи Марина е знаела с какво се занимава Палфи. Значи нужна им е била някаква маскировка, за това са тези пътешествия. Ако Леонтович е мит — то кой е главната фигура: Ординцева или Палфи“ . . . Главата на младши лейтенанта клонеше към кормилото.

В двора беше сънно и тихо. Само прозорците на Ватагиновия кабинет светеха. Котелков пак пресеки двора. Славка се събуди.

— Какво, другарю майор, не му се спи на полковника?

— Ще спим в гроба.

XXIII.

След пътуването в емигрантския приют полковник Ватагин още веднаж преразгледа всички конци на този страшно забъркан възел. Той беше фронтови чекист—много неща му бяха минали през главата. Беше водил тайна война с противника в тила на нашите армии—днес на полеви хлебозавод, утре — в авиационен батальон или върху развалините на току-що зает град. Той толкова беше видял при разпитите на вражеските диверсанти, терористи, шпиони, свръзки, че за цял живот би му стигнало да пише книги, коя от коя по-интересна. Но да размотава странно кълбо до сега не му се беше случвало. Той не би се решил да доложи на генерала—някак си е неловко да занимаваш човека с невероятни приказки.

И все пак, каквото и да правеше той в кабинетите на началниците, каквито и фронтови донесения да четеше, шифровки, протоколи на разпитите, понякога за доста интересни неща—мисълта му неволно се връщаше към групата на Палфи—Джордж, към самия него и неговите изчезнали помощници.